

Purchased From
Funds Donated
by the
Andrew W. Mellon
Foundation

F. Taido Mayer del.

W. C. Wenzelmann sculp.

JOSEFA JUNGMANNA
HISTORIE
LITERATURY ČESKÉ.

ANEB:

SAUSTAWNÝ PŘEHLED SPISŮ ČESKÝCH
S KRÁTKAU HISTORIÍ NÁRODU, OSWÍCENÍ A JAZYKA.

DRUHÉ WYDÁNÍ.

(NÁKLADEM ČESKÉHO MUSEUM ČÍSLO XXXII.)

W PRAZE.

W KOMMISSÍ KNĚHKUPECTWÍ F. ŘIWNÁČE.

1849.

Tisk Kat. Jeřábkové, vedením J. Hlaváčka.

Josef Jungmann narodil se roku 1773 dne 16. Čerwence*) we wsi Hudlicích, býwalého panství Křiwohlátského, asi tři hodiny cesty od Berauna. Otec jeho, jménem Tomáš, byl pilný rolník a milovník wčelařství. Začátky literního učení dostaly se mu nejprwé w místní škole Hudlické (1781—1784), potom w Berauně we škole Piaristů (1785—1788). Záhy dáwaje na jewo znamenité wlohy duchowni, wstoupil w 15. roce wěku swého na gymnasium Nowoměstské w Praze; studowal zde na universitě filosofii (1794—1796) a práwa (1797—1799); po skončení pak těchto oddal se oblíbenému powolání stawu učitelského. — Již roku 1800 dostal se nejprwé za suppleta, potom za skutečného professora na gymnasium w Litoměřicích, kdež čtyry léta (1800—1803) učil we třídách grammatikálních čili syntaktických, potom 11 let we třídách humanitních (1804—1814). Staw se mezitím doktorem filosofie na universitě Pražské (1811), dostal se roku 1815 za humanitního professora do Prahy na Staroměstské gymnasium, a po dwadcetiletém blahoplopném působení w tomto úřadě ustanowen dne 22. Listopadu 1834 za ředitele čili praefekta téhož gymnasium.

Dětenčí léta Jungmannowa připadají do času pro wywinutí duchowního žiwota w Čechách nad míru důležitého. Tehdáž, za posledních let Marie Terezie a při začátku panowání císaře Josefa II, staly se rozhodné změny w celém zřízení školním, jako we všech wětwích spráwy státní zárowěň. Nowé, předtím zawřené, brány wzdělanosti otewřeny jsau tehdáž národu českému, dlawho dřimawšímu; wšak zárowěň položena nowá wýmínka, předtím neslychaná w té míře, bez které nemělo odtud možné býti rodilému Čechu,

*) Při žiwotopisném nástinu tomto následowáno hlavně žiwotopisu Jungmanna od p. W. Štulce w Almanachu „Libuša“ na r. 1847, kdežto wšak den narození Jungmanna chybau tisku položen jest na 16. Čerwna místo Čerwence.

aby dosáhl vyššího stupně učení, než jaké poskytovala nejnižší škola vesnická; výmínka totiž, aby napřed odvykl mateřskému jazyku; neb jen jazykem německým mělo se napotom udělowati všeliké vyšší vzdělání. I Jungmann zápasil na škole Beraunské s těžkostmi naučení se německému jazyku, kteréž byly tehdaž mnohem větší než nyní. Těžkosti tyto, a newyhnutedlně vyplývající z nich škoda we vychování mládeže české, byly však také příčinau, že přese všecku moc mody, ježto němčině zjedнала oblibu we všech třídách obecnstwa českého, předce již tehdaž wzbudili se mužové, kteří dle sil swých opřeli se praudu času, a w čas nejúsilnějšího wnikání cizího žiwlu do weškerého veřejného žiwota jali se křisiti jazyk a národnost českau.

Jungmann užil za času studií swých w Praze i výhod, které poskytoval nowý způsob učení, zawedený císařem Josefem, i také těch, ač welmi skrowných, které sobě wymohl nowě probuzený směr národní. Mužové, jako Seibt, Meissner, Cornova, kteří skutečně otewřeli w Čechách nowau dráhu w krásných naukách, ač prostředkem německého jazyka, působili s welkým prospěchem na vzdělání Jungmannowo. S druhé strany počal právě toho roku, když Jungmann wstoupil na universitu (1793), zaslaužilý dějepisec český, Pelcel, přednáseti řeč a literaturu českau, pro niž právě tehdaž zřízena ponejprw kathedra w Praze. Ctihodný Wydra, professor matematiky, nezwiklaný hajitel řeči národní, nemálo působil na probuzení žáků swých, kteří jen jak koliw byli přístupní citům vlasteneckým. — Wedlé Jaroslawa Puchmayera, Hněwkowského, obau Nejedlých a jiných mužů, kteří vyšli z této školy, probuzen byl i Jungmann ku pracování na nowě klučené roli vlastenské. Křišení a šlechtění mluwy národní, tak dlaho zanedbané, stalo se od těchto prwních let jinošských hlawním úkolem jeho žiwota.

Již mezi studiemi co právník účastnil se některými básnickými pokusy při důležitém na onen čas podniknutí literárním, pod názvem: Sebrání básní a zpěwů, ku kterémuž mladší spisowatelské síly toho času sestředil přítel jeho Puchmayer (1795). W Nejedlého Hlasateli Českém (1803) proslul Jungmann později čistotau a dokonalostí slohu we člancích swých prosaických.

Začala se tehdaž nejprwé poznáwati potřeba, aby se literatura česká powznesla nad obor pauhých spisů pro obecný lid, we kterém se posawad pohybowala snahau, jinak zajisté zaslaužilau, Pelcla, Procházky, Rulika, Krameriusa a jiných spisowatelů. Nikdo nepójal potreby této tak wrele jako Jungmann; nikdo tak jak on nebyl swědom welikosti a těžkosti toho předse-

wzetí; nikdo nezanechal po sobě tak skwělých pomníků, swědčících o práci a sebe-zapírawé pilnosti, podstaupené k důležitému cíli tomuto. Jazyk český musil teprw poznán býti w celém bohatstwi swém; musil přispůsoben býti k vyšším potřebám krásné i wědecké literatury, měloli býti možné, aby se literatura národní wyrownala pokročilým potřebám času nebo příkladu cizích literatur; ježto se byly stále wywinowaly, co česká pohřzena byla po dlouhý čas we temné mrákotě. Wšecky literární snahy Jungmanna byly neodwratně wěnowány tomuto přednímu a hlavnímu úkolu. O něj zjednal sobě u národu našeho tak weliké zásluhy, jak jiné celé akademie neb sjednocená snaha učenců během delšího času.

K účelu tomuto směrowaly hned na počátku literární činnosti Jungmanna mnohé překlady jeho, jak we werších tak we proze, z literatur cizích, zvláště anglické, německé a francauzské, s jejichžto plody wytěčnými záhy wyborně se seznámil. Klassické překlady Ataly Chateaubrianda z francauzského (1805), a Miltonowa Ztraceného ráje z anglického jazyka (1811) byly nejwětší a nejpracnější podniknutí tohoto druhu. Jimi ponejprw skwěle ukázána způsobnost jazyka českého k dosažení dokonalosti stylistické takové, k jaké se vzdělal kterýkoli z nowějších jazyků ewropejských. Práce tyto i jiné byly wzorem všem sauwěkým spisowatelům českým, kteří pochopili prawé potřeby literatury i důležitost času swého.

Obě díla, Atalu i Ztracený ráj, dohotowil Jungmann w Litoměřicích. Krom prací literárních obětowal zde po celý čas swého přebýwání při welmi swědomitém zastáwání úřadu professorského část swobodné chvíle swé bezplatnému vyučowání jazyku českému nejprwé na gymnasii, potom w semináři biskupském. Dostaw se odtud do Prahy, dočkal se brzy blažené chvíle, we které, jak se tehdaž zdálo, zaswitaly jazyku českému příznivější okolnosti we školách, když cis. dekrety roku 1816 a 1818 nařizeno, aby se na vzdělání w něm slušný ohled bral při vyučowání mládeže gymnasiální. Jungmann, wyzwan k tomu od tehdejšího gymnasiálního direktora Grüna, ctihodného praelata Strahowského, sepsal tehdaž, aby se úmyslu dekretů těchto za dost učiniti mohlo, swau Slowesnost čili nauku o wýmluwnosti. Náděje, w dekreta ony skládané, brzy zmařeny byly, jak se wůbec za to mělo, protiwným působením potomního gymnasiálního direktora Františka Pöllnera.

W prwním wydání díla tohoto užil Jungmann ponejprw tak nazwaného analogického prawopisu, jež byl nawrhnul Dobrowský. Polemika, která

z toho powstala mezi ním a Nejedlým, zawedena od tohoto pohřichu na pole osobního ano i politického osočování, zhořčila mnohé chvíle w žiwobyti mírného, všechněch nízkých wašni prostého Jungmanna; podobně i rozepře s Dobrowským o starobylost básně Libušina saudu, z jejíhož podwodného podstrčení winil brzy Jungmanna, brzy toho neb onoho z přátel jeho.

Mezitim užil Jungmann lepší příležitosti nabyté z přebýwání swého w Praze ku podniknutí díla nad míru důležitého pro wzdělánj každé literatury, sestawení totiž auplné bibliografie české od nejstarších do nejnowějších časů, pod názwem: Historie literatury české; kteréž w prvním wydání roku 1825 na swětlo wyšlo. — Konečně r. 1833 dokonal arcidílo swé, plod 30letých prací, weliký slowník jazyka českého, rozsáhlostí i důkladností slušně rownající se všem podobným podniknutím u jiných národů ewropejských. Dílo toto wyšlo během let 1835—1839 pomocí Matice České, kteráž ctí wděčně památku Jungmanna jakožto jednoho z předních půwodů tohoto ústawu.

Zásluhy Jungmanna jak we wýtečném zastáwání úřadu učitelského, tak o wědu a literaturu českau našly hned za žiwobyti jeho zřejmé wšeo- becné uznání. Universita Pražská wyznamenala jej, jakožto spoluaua swého, dwakrát důstojenstwím děkana fakulty filosofické (1827, 1838), potom pak zwolením za rektora r. 1839. Ctihodný bratr jeho, prof. Antonín Jungmann, odewzдал mu tehdaž insignie úřadu rektorského jakožto odstupující rektor; a druhý bratr, Jan, kněz řádu křížownického, farář w Unhošti, četl mši, slaw- nost tuto prowázející. Králowská česká společnost nauk i nčená společnost Krakowská (1830, 11. Ledna) počítaly jej mezi členy swými. Od wděčných krajanů českých počten byl dwakrát darowáním stříbrného pokálu (1832, 1835) na znamení uznání zásluh o národní literaturu. Taktéž počtila jej r. 1835 (9. Řijna) cis. akademie ruská poslaným jemu zlatým penízem pro zá- sluhy o wědu. J. Wýsost arcikníže František Karel, otec JMti. nyní panují- cího císaře Františka Josefa, počtil Jungmanna za slowník český, sobě po- daný, velmi milostiwým a pochwalným dopisem dne 4. Dubna 1837, hned pak na to JMt. císař Ferdinand obdarowal jej skwostným zlatým a diaman- towým prstenem (17. Dubna) na důkaz nejw. uznání za totéž dílo zaslaužilé. Nad to wyznamenán Jungmann dne 30. Listopadu 1839 udělením rytířského řádu Leopoldowa a r. 1847 jmenowáním za aua akademie nauk we Wídni.

Po těžké nemoci, kterau obkliččen byl r. 1844, widěl se přinucena, žádati o propuštění z úřadu co prefekt Staroměstského gymnasium, i wstoupil

do stavu odpočinutí, zaslaužilého 45letým zastáváním povolání učitelského (1845). Nezcela tři léta bylo mu přáno užití pokojnějšího způsobu žiwobyť, při kterém téměř do posledka neustál pokračowati w pracích literárních. Umřel po krátké poslední nemoci dne 16. Listopadu r. 1847, w 74. roce wěku swého. Pro něj truchlil národ český, jakž jewilo se nenucenými důkazy po všech místech vlasti, způsobem ne tak snadno pamatowaným i při osobách nejvyššího důstojenství. Pohřeb jeho w Praze, prowázený od mnoha tisíců lidstwa wšelikých stawů, při účastenství wšěobecném celého obywatelstwa, zůstane powždy w paměti, jakožto podiwuhodný úkaz, kterýmžto se jewila i úcta, jaké požíwal Jungmann, i wážnost, jaké nabyla wčc, již on obětowal práce celého žiwota swého. Jungmannem a přátely mládi jeho začala se nowá doba literatury české; jím, což při času smrti jeho owšem netušilo se, došla doba tato i swého uzawření, událostmi, které brzy na to proměnily a rozšířily půdu pro potomní pokrok w tom, k čemu tehdáž tak pracně a obětowně střídány byly pomoci a prostředky.

Nowé spracowání a rozšíření díla, které tuto sbor musejní pro řeč a literaturu českau podává wáženému obecnstwu, byla jedna z posledních prací Jungmannových. Tisk textu byl wětším dílem ještě za žiwobyť a pod dohledem jeho dokonán. Zhotowení potřebných registříků, ku kterému zwěčněly již nestačil, uloženo jest níže podepsanému jakožto tehdejšímu sekretáři sboru Matičního, asi w ten způsob, jak skladatel sám obmýšlel. Dokonání práce této nemálo obtížné protáhlo se častau a dlauhau nepřítomností níže-psaného w Praze i jinostranným jeho zaměstnáním; tisk pak opozdil se pro mnohé překážky w tiskárnách Pražských, o kterých jinde dostatečně jest promluweno.

Registříky ku pohodlnému užíwání díla newyhnutedlně potřebné jsau přidány tři: 1. popis wšech spisowatelů českých s krátkými žiwotopisy a poznamenáním titulů knih jednohokaždého, 2. popis spisowatelů cizích, z nichž do češtiny překládáno, 3. registřík dle titulů knih bez rozdílu spisowatelů známých a neznámých, w abecedním pořádku.

Při spisowání žiwotopisů spisowatelů českých hleděno jediné na úplnost a určitost dat ze zewnějšího žiwota; nikoli na charakteristiky neb

wypsání a ocenění literární činnosti jednohokaždého. Nebylot toto a nemohlo býti účelem díla takowého spůsobu. Proti prwnímu vydání od r. 1825 jsau zde životopisowé tito dle možnosti porozšířeni, a sie při spisowatelích starších užitím k tomu všelikých pramenů, kteří nížepsanému byli známi a přístupni; při spisowatelích nyní žijících stalo se to větším dílem na základě zpráv, o které se nížepsaný jich samých dožádal, a za jejichž zaslání všem, kteří se k tomu laskawě propůjčili, své díky vzdává. Užito zpráv těchto w té skrowné míře, we které toho žádal účel registříku tomuto wytčený. Pro budaucí však pamět uloženy jsau tyto zpráwy, psané větším dílem obšírněji, než účel tento žádal, we schránce spisů Matice České. — Dle hojnějších neb méně hojných těchto zřidel wypadli životopisowé buď delší, buď kratší. Že sauměrnosti w prácech takových docíliti nelze, každý dobře rozumí, kdo se s čím podobným kdy zanašel. — Co se týče poznamenání spisů jednohokaždého spisowatele při jeho jméně, zachowány jsau w tom přísně jen meze rejstříka; jmenowání jsau totiž jen ti spisowé, o kterých stojí w knize samé, nikoliw ti, kteří buď teprw po roce 1846 (do kterého díla toto sáhá) wyšly, buď proto w knize nepřicházejí, že skladateli byli neznámi. W obojím ohledu obsahují některé z životopisních zpráv oněch, složených we schráně Matiční, rozmanité oprawy a doplňky, kterých budaucí pokračowatel w Historii literatury české bude lépe moci užiti, než by se zde bylo mohlo státi.

Ke zhotowení popisu spisowatelů cizích a registříku abecedního knih propůjčil se nížepsanému pomoci swau p. Wácslaw Žirownický, nyní suppl. professor na gymnasium we Klatowech.

Podobizna Jungmannowa, přidaná ku knize této, jest otištěna dle tabule, zhotowené nákladem c. k. krajského raddy pana Pawla Aloyzia Klara, určené prwotně pro Almanach „Libuša“ na rok 1847. Wlastimilowný majitel její poskytl ji ochotně sboru musejnímu ke zhotowení tolika otisků, kolik potřebí bylo k četnému tomuto vydání.

W Praze dne 20. Října 1851.

W. W. Tomek.

U W E D E N Í

O S L O W A N E C H W Ů B E C.

§. 1. Nejdávnější historie Slowanůw.

Slowané náležejí k Jafetskému kmenu, a protož příbuzni jsau s Indy, Medy, Peršany, Thraky, Řeky, Latiniky, Keltý a Němci. Jsau národ ewropejský, t. j. na počátku historie sídlící w Ewropě, w obšírných wlastech mezi Siným (Adriatským), Černým a Baltickým mořem, ačkoli od oné doby stěhowáním se národů jiných, zvláště Keltů, Němců a Skytů rozličné proměny začili. Půwodní jejich jméno všeobecné, zdá se, bylo *Srb*; u národů keltického a německého kmene slauli Wendi. Mocný Slowanů (prwé jediného kmene) wýstup w šestém století a Kyrillowo písmo způsobilo, že jméno to na wšecky kmeny srbské později přenešeno. Čechowé od počátku VIII století měli osobného swého wládcce a w XI země jejich počala nazýwati se králowstwím. Králowstwí morawské, tak mocné we wěku IX, rozbito w X století na částky, které dostaly se Uhrům a Němcům. W druhé polowici IX wěku založeno wládařstwí ruské; w X wěku vzniklo wládařstwí polské. Illirských a německých Slowanů historie wchodí w děje národůw nad nimi panujících. Srbsko w XIX wěku wětší wolnosti nabylo.

§. 2. Wlastnosti Slowanů.

Dáwní Slowané byli národ mocný, udatný, a měli wšecky ctnosti a wady mladých národůw; milost wolnosti, chtiwoť a krutoť na wojně, dobrotiwoť a hostinnost doma. Od nejdávnějších časůw zanášeli se chowáním dobytká, rolnictwím, obchodem a řemesly. Milowali hudbu, a skládali sobě písně národní i wojenské, znali počítářstwí a bez pochyby i písmo *). Náboženstwí jejich bylo pohanské; klaněli se a obětowali bohům, a wšak měli známost o jedné nejwvyšší bytosti **).

§. 3. Jazyk slowanský.

Slowané mluwili bez pochyby za staradáwna jedním obecným jazykem, který, jako wšecky ewropejské z Asie pocházel; čehož důwodem shodnost jeho wýrazůw prvotných s řeckými, latinskými, německými a s některými asiatskými, zvláště se sanskritem, dá-

*) Umění písma až do wěku IX. jim odpírají; což wšak jen domysl jest, neboť Wendowé u Baltického moře runské písmo znali, a na jejich bůžcích nalezeny jsau nápisy. *Wiz Čas. Mus. XI. běh str. 37.*

***) O srownalosti indického a slowanského bájeslawí, řeči a života w. J. Kollára Sláwa bohyně. W Pešti 1839.

wným jazykem Indie, zachovaným w swatých knihách braminůw. Wlastnosti však toho dáwného Slowanůw jazyka jsau nám neznámy; nemáeť nižádných jeho písemných zůstatkůw, až téměř od rozdílu kmenůw slowanských a od přeložení na ten jazyk swatých kněh křesťanské nauky skrze zákonníky řecké. Jazyk ten postupem času podělil se na dvě mluwy, jihovýchodní a západní, které později z sebe vypustily mnohé odnože. Wšecko, co nám o dáwném prwotném jazyku slowanském wědomo, zamyká se we swědectwí Prokopia, tajemníka Belisarowa (550), který jazyk ten nazývá *ἀνεργος βαρβαρος* t. welmi cizím, nesrozumitelným, a mimo to w některých jmenech slowanských zachovaných skrze Byzantinské spisowatele, a to, jakož widěti, pokažených, k. p. Mezamir, Musok, Kelegast, Ardagast, Pirogast. To vše jest ze VI wěku. Neproměnně zachowáno jméno Bulharského wyslance Dragomira k císaři Michalowi (805), s nímž porownáti slušno jméno Drahomíry české.

Wšecky jazyky slowanské dělí se na dvě mluwy hlavní, na jihovýchodní a západní, jejichž rozdíl dle Šafaříka zakládá se na tom, že a) jihovýchodní nepřisauwá *d* před *l*: salo, mylo, kadilo, moliti sja; západní naproti tomu: sádlo, mýdlo, kadidlo, modliti se. b) jihovýchodní *d* a *t* před *l* a *n* wysauwá: pal, wel, kral, vjanu, swěnu; západní pak: padl, wedl, kradl, wadnu, swětnu; c) prwní po retních *w*, *b*, *p*, *m* kladau *l* místo změkčujícího *j*: zemla, kapla, korabl, jawlu, topnen atd.; kde druhé mají: země, kapě, koráb, jewím, topen atd. d) ona užívá *m* we slowě motriti, smotriti; tato *p*: patřiti, spatřiti.

Jihovýchodní mluwa obsahuje tři řeči:

1. *Ruskau* se třemi nářečími, welkoruským, maloruským a běloruským, kteráž nářečí mají opět swá podřečí, k. p. Nowohradské atd.

2. *Bulharskau* s dvěma nářečími, církewním čili cyrillským a nowobulharským.

3. *Illirskau* s trojím nářečím: srbským, chorwatským, korutansko-slowenským.

Západní mluwa zawírá w sobě řeči:

1. *Leskau*, ku kteréž nářečí polské a podřečí kašubské náleží.

2. *Českau* se dvojím nářečím: českým a uherskoslowenským.

3. *Lužicko-srbskau*, s nářečím hornolužickým a dolnolužickým.

4. *Polabskau*, s nářečím drewanským.

§. 4. O českém nářečí zvláště.

Jakož wůbec wšecka nářečí slowanská za starodáwna sobě podobnější byla, tak zvláště české a uherskoslowenské až téměř do 14 století od sebe málo se lišila; pro kterauž příčinu Slowekům, ježto swůj jazyk méně než Čechowé proměnili, nejstarší české spisy dobře srozumitelné a jako domácí jsau. Nowější jazyk český dělí se od uherskoslowanského a) přijetím wyšších hlásek, zvláště po měkkých spoluzwučkách, jako: sukně, duše, držeti, mlčeti, jíti (jieti), zajíc, stojí atd., kdež klade Slowák: sukňa, duša, držati, mlčati, jati, zajác, stojí atd. tak i w slowích: dej, wejce, lid, bez (rostlina) a j. prawí: daj, wajce, lud, baza atd. Ačkoli sprostá mluwa w Čechách zachowala posud některé staré wyslowení jako: piju, píšu, pijau, pišau atd. b) Rozwedením dlauhého *y*, *ú* na dwojhlásky *ey*, *au* (ou), jako: beyk, beywám, saud, kaut, nesau, místo býk, býwám, súd, kút, nesú. Jednak i Čech w písemném jazyku rád se wrací k starší formě: býk, kýwám atd. pokud dobrozvučnost toho dopauští, ano již Bratří na místě *úd* psávali *aud*. c) Wyslowením měkkého *r* jako *ř*, což jest téměř wůbec mluwy slowanské západní znamením, toliko že Lužičané to *ř* po Němcích jako *š* wyslowowati nawykli.

Ještě wíce dělí se český jazyk od polského a) hláskau *a* w slowích: bláto, hlas, brada, hrad, kráwa atd., kteráž w polském znějí: bloto, glos, broda, grod, krowa atd.

b) vkládáním litery *t* v slovích straka, stříbro a p. jež Polan bez té litery vyslowuje sroka, srebro. c) We slovích wčela, wejce, kapradí Čech ode všech jiných nářečí ač neprávě odstupuje, kteráž kladau: pčela (pol. pszczola), jajce, paprat (pol. paproć). d) Wýchodem: dáme, chýlíme atd. místo staršího dámy, chýlímy. e) *Není* (nenie) Čech prawi místo *ne je* (jest), Polák *nie iest*, Rus *nět* *).

§. 5. Rozvržení literatury české.

Celá literatura česká na tři hlavní částky se rozvrhuje, z nichž první čili *stará* od počátku svého až do r. 1620; druhá čili *prostřední* odlud až do r. 1774, a poslední čili *nowá* od toho roku až do našich časů se wztahuje. Stará opět rozpadá se na dvě částky: *jinoštwí* (451—1409) a *mužtwí* (1410—1620); obě pak zase dvě oddělení w sobě, zawírají, wyhynutí rodu Přemyslowa a rozšíření tisku za základ majíce. A tak powstává šestero oddělení literatury weškeré, a sice:

Odděl. I. Od počátku jejího až do wymřeni Přemyslowců Wáclawem IV čili od r. asi 451 až do r. 1310.

Odděl. II. Od wymřeni rodu Přemyslowa až do Husa neb do pútek o náboženstwí, čili od r. 1311 až do r. 1409.

Odděl. III. Od pútek o náboženstwí neb od Husa až do rozšíření se knihtiskařtwí, čili od r. 1410 až do r. 1526.

Odděl. IV. Od rozšíření knihtiskařtwí až do přemožení nekatolické strany w Čechách a w Morawi, čili od r. 1527 až do r. 1620.

Odděl. V. Od přemožení nekatolíkúw, až do uwezení němčiny we školách a kancellářích, čili od r. 1621 až do r. 1774.

Odděl. VI. Od uwezení němčiny do škol a kancellářů až do našeho wěku, čili od r. 1775 až do r. 1846.

*) Wiz a) Dobrowsky Lehrgeb. d. böhm. Spr. 1819. V. b) Téhož Slowanka. II. str. 1—67. c) O libozwučnosti, Kollár w Krok. I. 3. 32. d) Tomsa Veränderung d. čech. Spr. 1805. e) Šafařka Starožilnosti slowanské. I. díl. 1837. f) Téhož Narodopis. 1842. g) Palacky Gesch. Böhm. 1836.

ODDĚLENÍ PRVNÍ.

Od příchodu Čechůw do země české až do vymření rodu Přemyslawa po meči, čili do krále Jana, to jest, od r. asi 451 až do r. 1310.

I.

§. 6. *Politický stav Čech.*

Asi mezi roky 451—495 po narození Krista Čechové od horní Wisly, z poledních končím veliké země Srbůw, z krajiny tehdáž jmenované Charwaty (nyní Halič) do své nynější země se přistěhowali. Bylo více wětwi příbuzných, jichž jména připomínají se w historii, jako: Chorwati, Dudlebi, Lučané, Sedličané, Pšowané, Děčané, Lemusi a j. kteříž jednímli časem čili rozdílnými dobami zde se usídlili, rozhodnauti nelze. Čechům dostala se krajina okolo Prahy, od nichž asi w IX wěku všhecka země *českau* zemí nazwána. Měli činiti s bojownými sausedy, Longobardy w Morawě, Durinky na západě, zwláště ale s Awary a Franky, proti kterým sjednotiwše se pod Samem šťastně ostáli. Panowal *Samo* nad nimi po 35 let (r. 627—662). Po něm rozpadla se říše jeho, a historie česká až do časů Karla Velikého, nejsauci oswícena zprávami cizozemskými, we tmách pochybnosti zůstává. To jedno z domácích pramenů wíme, že po Samowi w Čechách *Krok*, snad jeden ze dwaumcítma synů jeho, a po Krokowi nejmladší dcera jeho *Libuše* panowali; rozpor však mezi dwěma bratry Šfahlawem a Chrudošem o dědiny otcowské příčinu podal k wolení wládaře mužského, *Přemysla* ze Stadie (695). Za něho a za Libuše založena Praha (700). Po smrti Libušině (710) Přemysl utišiw bauři ztropenau Krokowými dcerami (nepochybně wládu sobě po otci osobujícimi), pořádné panowání w zemi ustanowil, a práwa dal, kterých dlouho potom užíváno. Umřel r. 750. Pod *Nezamyslem*, *Mnatau*, *Wojenem* a *Wnislawem* pokoj w Čechách. Za *Křezomysla*, *Neklana* a *Hostiwíta* tím horší wálky propukly. Karel Welký, požádán jsa od Hunůw na Dunaji bydlicích a jemu poplatných o pomoc na Čechy, poslal (805) syna svého Karla proti nim, kterýž třemi wojsky do Čech wpadew, první rok sice na Ohři ne welmi šťastně bojoval, ale druhý rok je k dani 120 wolůw a 500 hřiwen stříbra prinutil. Tím sobě pokoj zjednowše po smrti Karla Velikého (814) daň platiti přestali. Neklan Lučany, zabiw knížete jejích Wlastislawa wůdcem Čestmírem, k Čechům připojil (830). Duryňka zrádného potrestal. Roku 845 pokoj znowa přerušen. Čtrnácte pánůw českých w Řezně, u přítomnosti Ludwika, Karlowa wnuka, pokřtěných a proto z Čech wylhaných zawdalo Ludwiku příležitost Čechy obojowati a daně opět žádati. Wpády jeho do Čech dály se w rocích 846, 849, 857 a 872, kdež toliko Swatopluk,

král moravský, je od poroby německé vyprostil. Posléz Ludwik, maje wojnu se swým bratrem Karlem Lysým, zawřel pokoj s Čechy, o dani nezmníw, toliko pomoc jejich sobě wymínil, aě i té powinnosti smrt jeho brzka je zbawila.

Boriwoj se Swatoplukem proti Němcům w užší smlauwu wešel, dada jemu českau kněžnu w manželství, při kteréž příležitosti pokřtěn jest od biskupa Methoda čili Strachoty (871). Od Čechůw proto ze země wyhnán, ale od Swatopluka opět na vládařství usazen. Arnulf nowau wálku počal proti Swatoplukowi (882), jež sice za pána Pannonie uznal (885), ano práwo na Čechy, jež sobě posud osobowal, jemu postupil (890), ale znowu powstaw přiwolal Mařary z Asie příšlé (889) na Swatopluka, kterýž odrazil jejich autok (892) ano i Arnulfowi odolaw a pokoj učiniw (894), umřel. Synowé jeho wálčice mezi sebou na králowství záhubu uwedli. Boriwoj spráteliw se s Arnulfem žiwot dokonal. *Spitihněw* nenaděje se pomoci od Ludwika, něm. krále, poddal se Mařarům (906) na wýmínky, a obdržel nynější Morawu. S Mařary potom na Němce časté nájezdy čině s kořistí se wracowal (915). Poláci Opawu, Ratiboř a Těšín, Němci zemi mezi Dunajem a Tajau uchwátili. *Wratislaw I* (921) maje s Drahomírau, Slowankau ze Stodor (w Braniborích) dwa syny, umřel roku 925. *Drahomíra*, wrahyně Lidmily (927), wládla nad Čechy; ale pomáhawši Stodoranům na Jindřicha, něm. krále, od něho swržena a ze země wyhnána. Praha se wzdala (928), a Wáclaw na trůn posazen. Drahomíra † 935. *Boleslaw I* (936) wražďau trůn bratru odňaw, čtrnácte let s Ottonem císařem o zproštění se daně bojoval. Smřiw se pomáhal jemu na Uhry (955). Sešel r. 967. *Boleslaw II* šťastně wálčiw proti Ottě císaři, dobyl Míšně (976) a Krakowského okolí (996), kteréž poslední ztratil opět *Boleslaw III* (999), pročež a pro twrdost k mateři a bratrům swým od pánůw českých swřzen, a na místo jeho powolán *Wladiwoj*, syn Dobrawky (†977), Boleslawu II sestry, wdané za Mieczislawa wojvodu polského. Po téhož brzke smrti (1002) Jaromír a Oldřich o trůn stáli, ale Boleslawem III pomoc z Polsky majícím odpuzeni. Pomsta jim nad odporníky wzatá zjitiřila znowu národ, i podána wláda *Boleslawu Chrabrému*, polskému wojvodě, kterýž oslepiw Boleslawu českého w Krakowě (1003), u wládařství se uwázal, ale Jindřichem II německým králem, řewnivým na wzrůstající moc Polanůw, zapuzen z Prahy (1004), a na místo jeho usazen *Jaromír*. Ten pro své přátelství k Jindřichu podezřelý některým pánům, na lowu měl zabit býti; zachowán wěrným Howorau (Doworau?) pomstil toho nad Wršowci a jinými. Swřzen od bratra *Oldřicha* a w Lysé wězen (1013). Oldřich zapudiw neplodnau manželku, pojal Boženu, sedlskau děwu. Pomocí na Polany dobyl wolenectwí (1024). Břetislaw syn jeho Poláky z Morawy po 25letém držení wyhnaw, obdržel ji w léno (1029). Oldřich nechťeje na přítele swého Štěpána, uherského krále, císaři Konrádu pomáhati, zrádně dvě léta wězen, pak propuštěn oslepil Jaromíra i odňal Morawu Břetislawowi, kterýž proti Uhrům bojoval (1034). Břetislaw po smrti otcowě wládu nastupil (1057). Jej proti Wršowcům Jaromír nabádal, začěz od nich zabit. Břetislaw chťeje ztracené za Boleslawu III částky Polska dobyti, wzal díl Slezska, Krakow (1038) a Hnězdno, odkudž tělo sw. Wojtěcha přiwzew, odsauzen jest papežem k wystawení kostela a kapitoly Staroboleslawské. Polákům Slezsko za roční daň 500 hřiwen postupil. Ustanowil poslaupnost po stáří w rodině wéwodské (1055). *Spitihněw II* wéwodství přewzal. Bratří jeho Wratislaw, Konrád, Otto, měli podíly w Mōrawě; Jaromír měl kněžem býti neb Králowéhradce dostati. Morawští z nabádání Judity taužili po neobmezené wládě, pročež swřzeni, matka pak s Němci wypowieděna. Smřiw se s Wratislawem, a postupiw jemu Morawu umřel (1061). *Wratislaw II* Ottowi a Konrádowi Morawu wrátiw, pomáhal císaři Jindřichu IV na Sasy a na papeže Řehoře VII, i obdržel za to Míšeň s Lužicemi horními a dástojnost králowskau (1086). Synowcům Swatopluku a Ottě, po smrti bratra Otty nechťejícím

uznati jeho vrchní vlády, odňal podíly na Moravě; Konrádovi pak na prosbu manželky jeho odpustil. Jaromír darmo usilowaw zmocniti se Královéhradce, nawrátíl se ku kněžství, a učiněn biskupem Pražským. On spojil opět Pražské a morawské biskupství (1088) na wzdoru Wratislawu, kterýž naproti tomu Wyšehradskou kapitolu dostawil, a od Pražského biskupství oddělil. *Konrád* opět co wévoda vládu ujal (1092). Rozdělil svůj podíl Morawy mezi své dwa syny, Oldřichu Brno, Leopoldu Znojmo daw, a synowcům Swatopluku a Ottě jich podíly nawrátíw, po 17 měsících umřel. *Břetislaw II* Poláky ku placení daně zadržené přinutil (1095), Konrádovým synům po neodwislosti taužícím podíly w Moravě odňaw, Bořiwoji bratru swému udělil. Zabit od Wršowců wypowieděných (1100). Bořiwoj II, že císaři Jindřichu IV potwrditi se dal, znelibil se českým pánům tak, že Oldřichu synu Konrádowu wéwodství postaupiti měl, ale Swatoplukem a Ottau, knížaty východní Morawy, na stolci udržen. Týž však *Swatopluk*, nedostaw částky z polské kořisti, pomocí pánůw jej zapudil (1103). Uplatiw císaře a pomáhaw jemu na Uhry, že Wršowci w jeho nebytu Bořiwoje na trůn posaditi se snažili, na tři tisíce jich hanebně pobil, sám pak od pozůstalých umrtwen jest (1109). *Wladislaw I*, nejstarší z rodu, musil sobě od císaře za 5000 hřiwen stříbra pomoc proti Bořiwoji kaupiti; on Ottu na Křiwoklátě, císař pak Bořiwoje w Hammeršteinu na Rýně wězili. Soběslaw, Wladislawůw bratr nejmladší, různici ztropil, ale smířením matky Swatawy vše tak porownáno, že Wladislaw Ottowi část Morawy, Soběslawu Žatecko a ostatek Morawy, Bořiwoji pak polowinu Čech přepustil. Bořiwoj však a Soběslaw pro útlak lidu swržení, tento do Polsky, onen do Uher se odebrali. Umíraje Wladislaw smířil se po druhé se Soběslawem, a jemu, ač Otto starší byl, wéwodství odkázal. *Soběslaw I* udržel se proti Ottowi a císaři (1125); hrdý wítězstwím. — Polany k dani zadržené přinucuje, mnohé zajal a k děláni w Čechách rolí odsaudil, částku Polska (Kujawii) k Čechům přiwětliw (1133). *Wladislaw II* (1140) ještě za žiwota předešlého swého zwolen proto, že Soběslaw pomocí císaře Konráda proti zákonu staršinstwa syna swého za dědice míti chtěl. Konráda morawského, od některých pánůw nawedeného (1141), toliko pomocí císařowaw zkontrol; při kteréž příležitosti kostel sw. Wíta w Praze od Morawanůw spálen (1143), potom od biskupa Jana na vlastní téměř náklad opět wystawen. Wladislaw (1147) s bratrem Jindřichem a mnohými pány předsewzal tažení křížowé bez prospěchu. Nawrátíw se (1148), Soběslawa, kterýž w nebytu jeho o trůn se pokusil, do Přimdy u wězení dal. Že císaři Fridrichu Ryšawému k wítězstwí nad Milanskými pomohl, králem jmenowán (1158). W nepřítomnosti jeho Soběslaw z Přimdy prchlý nawedl knížata morawská k útoku na trůn český, začož od Wladislawa je přemohšího do swého wězení opět zawřín (1161). Pomáhaje Uhrům, swítězil nad Řeky, a wšel s nimi we přátelství, i dal deeru králowice Fridricha synowi Emmanuele řeckého císaře za manželku. Fridrichu synu samochtě korunu podal, čemuž se však císař a páni čeští protiwi. *Soběslaw II* z wězení puštěn, nastaupil (1174) vládu, Wladislaw na statcích swé druhé manželky w Turingu umřel. *Fridrich* pryč se odprawil, ale že Soběslaw šlechtu i císaře urazil, na trůn posazen (1180) a mocí udržen od císaře, ačkoli připowěděné jemu peníze sháněje zemi tiskl. Konráda odbojného zkontrol. Daň na kněžstwo uwaliw, Jindřicha Břetislawa biskupa proti sobě popudil (1187), jemuž z poručení císařowaw, zadost učiniti maje, umřel. *Konrád II* z Morawy k wládě powolán (1189), po dwau letech prowodiw císaře Jindřicha do Říma, na mor w Apulii sešel (1191). *Jindřich Břetislaw* wymohl (1192) u císaře Přemyslowi Čechy a Wladislawa Morawu, i ručil za plat swau osobau; ale když Přemysl celý rok neplatil, osočil jej Jindřich u císaře, a téhož pomocí Přemysla u Zdie poraziw, vládu nastaupil; daw pro swau jistotu Wladislawa morawského do wězení. Mišeň k ruce císařowě plenil a pářil; želeje pálení kostelůw mišenských we Chbě

dokonal (1197). *Přemysl II* přijímá Otakar moudře užívá půtek mezi císaři Filipem a Ottou, dobyl sobě i potomkům jména královského, Lužice horní, zproštění platu posud císařům dávaného a vůbec všech náráků z strany německé (1214). Dán jest do klatby od biskupa Ondřeje pro uložení kněžstvu daně, kteráž však arcibiskup Mohušský, po druhé kardinal papežský zdvihl. Usnešením se stawůw zrušeno staršinstwo (senioratus) w Čechách; a uwedeno prworozenství (1216), a tak syn jeho korunován arcibiskupem Mohušským (1228). On umřel 1230. *Wáclaw I*, přijímá Otakar, Morawu odbojnému Přemyslowi odňal, učinil pokoj s Fridrichem rakauským, Morawu pak mezi syny své Wladislawa a Otakara rozdělil (1238). Jaroslawa ze Šternberka synu swému na pomoc proti Tatarům poslal (1241), a wítěze statky a držitelství Olomucké krajiny odměnil. Synu swému Otakarowi dwakrát odbojnému odpustil. *Přemysl Otakar II* ještě za žiwota otcowa pojal Margaretu, dceru Fridricha posledního wévody rakauského, za manželku, a tak s Čechy Rakausko a Štyrsko spojil (1253), načež brzo Wáclaw otec jeho skončil. Otakar na přímluwu papeže a Otty, markrabě brandenburského, Prusy obojował, dobyl, a německým rytířům w léno dal, wystawil Králowec, Bruno pak biskup Olomucký, Brumšberg. Mimo toho biskupa prowázeli krále do té wojny čtyřmécitna synůw Jindřicha Waldšteina a jiní mnozí páni. Baworům do Čech wpadším odňal Cheb; Krajinsko koupil od Oldřicha bezdědicného. Země Otakarowu wztahowaly se od Baltického moře až k Sinému (Adriatickému) 1269. Podaného sobě císařství (1271) nepřijal. Nespokojené pány na hrdle trestal. Z těch někteří utekli se k císaři Rudolfu také uraženému, kterýž mu nejprwé Rakausko a Štyrsko odňal (1276), po druhé jej docela přemohl (1278). Ztratil žiwot Otakar zradou Miloty z Dědic, držitele Morawy, kterýž nepříteli položení Otakarowo oznámil a w bitwě zpět caawl. Rudolf wzał již i Korytany a Morawu; Prušané, Poláci a Slezáci oswobodili se; díl země české wdově nechán, druhý pod spráwu Ottě, markraběti brandenburskému, Wáclawa mladého poručníku, swěřen. Tento ale wězil syna i matku na Bezdězích, a když matka prešla, Wáclawa w Žitawě. Wida, že čeští páni drancování jeho zprostiti se chtějí, poručil wládu králowství biskupu Tobiášii z Bechyně, a Theobaldu, nejwvyššimu sudímu (1282), králowice pak Čechowé welikau summu peněz wyplatiti museli. *Wáclaw II* ztrátu předešlau poněkud nahradil; pojav Juditu Rudolfowu dceru, obdržel Morawu a Cheb. Fridrich, markrabě míšenský a lužický, též Kazimír, wévoda Opolský, dali své země w léno Wáclawu, Poláci po smrti wévody Krakowského a Sandomirského jemu se wzdali, a po sjití Přemysla II, krále polského, jemu pozůstalau dceru Alžbětu za manželku (neb Judita zemřela), a s ní korunu podali. Korunován we Hnězdně. Syna jeho Uhři za krále zwolili. On Adolfu císařství dopomohl, a když Němci nespokojeni jemu samému korunu podávali, nawrhnul jim Alberta rakauského, swata swého. Záwiše, své matky manžela, pro srocení stiti dal (1290). *Wáclaw III* sedmnáctiletý nastoupil po otci wládu (1305), ku kteréž však, pokažen od Uhrůw, nebyl spůsoben. On Albertowi, králi Římskému, aby wojně ušel, darowal Cheb a Míšeň, Ottě baworskému pustil dobrowolně uherskau korunu, w Čechách hrady králowské zemanům rozdával. Táhna proti Wladislawu Loketkowi, osobujícimu sobě polskau korunu, zabit jest w Olomauci od newěrného služebníka (1306). S ním wymřel rod Přemyslůw po meči, panowaw 584 léta. *Rudolf I*, syn císaře Albrechta, pojav Alžbětu, Wáclawa II pozůstalau wdowu; za manželku, wládl jakožto wolený král (1307). Chtěje podmaniti některé pány neklidně, u Horažďowic umřel na úplawici. Zwolen jest *Jindřich korytanský*, swat zabitého Wáclawa III; ale ten stříbro do Korytan wywážel, wězil některé pány i Alžbětu Wáclawa III sestru, pomocí Míšňanůw Čechy utiskowal; pročež požádán za krále *Jan*, císaře Jindřicha syn (1310), kterýž pojav Alžbětu za manželku, Korytany z Čech wyhnal.

II.

§. 7. *Oswícení.*a) *Za časů pohanských (od počátku až do 871.)*

Byli praotcové naši, dle letopisného podání, národ prostý, pracovitý, hostinný, upřímný a věrný, vojny nehledající, ale v obraně sebe mužný, udatný, krádeže nenávisný, veselý, zpěvu milovný. Měli ponětí o jedné nejvyšší bytosti, ač wedlé ní ctili množství nižších bohůw, jimž obětowali ve chrámech, hájích, na horách, u studánek. Věřili o trvání duše po smrti, odplatě a trestu jejím. Správa jejich podobá se velmi správě pod wéwodami a králi. Jeden nejvyšší wládař spravowal zemi pomocí kmetůw, lechůw a wládyk, kteří w potřebě scházeli se na sněmy, jichžto nálezowé byly právem a zákonem obecným. Sněmem dle letopisů našich zvolen Přemysl, sněmem ustanoweno zpewnění Wyšehradu, rozšíření Prahy, a ohrazení jí násypem a příkopem (823). Práva, kteráž do země přinesli, napotom dle potřeby měnili a množili. Mnata w Praze wzrůstající jednoho, Křezomysl čtyry saudece ustanowil. K wyšetření winy užíwali ohně a wody. Když na Wyšehradě (můželi se Hájkowi věřiti) rozdány byly hory a dolý ke wzdělání, a powstal rozpor o činže a služebnosti, nález wydaný zaznamenán jest na dubowých deskách (752); po stu letech staly se statky ty dědičnými s wymíněním platu předešlého, a na to wyhotoweny opět desky dubowé (849). Přemysl práwa nowá wydal, neb snad jen předešlá sporádal a doplnil, což we Francích a Bawořích již 70 let dříve (630) učiněno *). On Libuši náhrobek (dle Hájka) w twrdém kameni wyryti dal. Zbraní we wojnách byly, jim mlat, meč, luk, kopí; uměli dobýwati pewných hradů, znajíce kryty neb želwy, jakowěž Římané míwali. W pokoji zaměstnáwali se orbau, chowáním dobytká, rozličnými řemesly, jako: kowářstwím, tkalcowstwím a t. d.; dobýwali stříbro, zlato, železo, razili peníze, wařili sůl, našli a užíwali teplice, stawěli wsi, města. Wěže Neklanka na obraze starého Wyšehradu dáwa dosti prospěšný důwod o stawitelstwí tehdejší. Z nalezených zde onde litých bůžkůw patrno, že sléwání obrazů kowových a řezbářstwí znali. W Buděi dle staré legendy sw. Wáclaw od kněze Uneje latině wyučen byl. Básnictwí českého nejstarší památky pronášejí známky jak vysoké jeho dokonalosti tak welikého stáří, a potwřzují domnění Walentina Skorochoda Majewského, **) že od thrackého Thamíra, o kterém wzpomíná Homer, až do českého Lumíra a Záboje pokolení Slowanůw udržowalo nepřetržené pásmo bardůw, čili tak nazwaných w sanskritě učencůw Bharady, dějůw bohyně. Lyrickoepický okres básnictwí, zdá se, byl nejobječnejším polem starodáwních pěwcůw.

b) *Za časů křestanských a sice α) za wéwodů z Přemyslowa rodu (871—1197.)*

Od nápadu Karla Welikého na Slowany r. 805 počalo se obracení jich na křestanstwí w Korytanech, Pannonii, na Morawě, w Čechách. W Morawě již *Mojmar* před r. 824 křestanem byl. Na žádost Rastislawa (se Swatoplukem a Kocelem) od císaře reckého poslání Constantinus a Methodius, uwedli slowanskau liturgii (863) w Morawě,

Že Čechowé již za pohanstwí zákony měli, mezi jinými důkazy ten jest, že w roce 849 Thakulfovi, českému pánu, swěřeno, mezi Franky a Čechy pokoj zawříti, poněwadž, jakž dokládá letopis, českých zákonů a obyčejůw dobře powědom byl. W. Pelc. Gesch. III. Aufl. 1. 168.

**) W. Pamětník Waršawský. 1820. V. str. 89.

která již opět w r. 881 od latinské wytištěna. W Čechách od nepowědomého roku z Řezna posílání kněží křesťanstwí plodili, tak že jednímkráte čtrnácte pánůw českých w Řezně (845) pokřtiti se dalo. Na trůn ale křesťanstwí dostalo se teprwa s Bořiwojem (871), kterýž nepochybně některé učitele, mezi nimiž staří jmenují Pawla Kejcha, do Čech přiwedl, kdež tři kostely wystawil, wšecky ke cti sw. Klementu, w Lewém Hradci (nad Wltawau), w Litomyšli a na Wyšehradě, i učiliště neb semeniště pro duchowenstwo tu zřidiw. Od té doby křesťanstwí, ačkoli w zápasu s pohanstwím a we wnitřním rozdělení mezi latinskau a slowanskau liturgií, wždy více se rozšiřowalo. Snášeliwý Spitihněw kostel panny Marie w Praze (w Týně) a sw. Petra w Budči, Wratislaw u sw. Jiří na hradě Pražském (925) wystawil. Křesťanstwa pronásledowání zmizelo Wacławem dobročinným a Boleslawem bratrobijcem kajícím, jemuž biskupstwí založiti chtějícímu Řezenský biskup překazil, a jemuže dostawení kostela sw. Wíta (936) i počátek Pražské kapitoly se připisuje; zwláště ale Boleslawem II neb Milostiwým, kterýž překonaw Žatecké pohany s wůdcem jich Bratřimírem (975), první celé Čechy pokřtěné uwiděl. Ditmar, Sasík, první biskup Pražský (973—982). Obyčejowé někteří pohanští dlawo se udrželi. Sw. Wojtěch biskup (983—997) náhle wykoreniti je usiluje, třikrát ze země prchnauti musel. On byl wrauci rozšiřowatel latinské liturgie, kterauž i w Uhřích a w Polště utwrdiw, zabít jest w Prusích r. 997 23. Dubna. Ještě Břetislaw (1092) počátek panowání swého tím učiniti přinucen byl, že hadače, čarodějniky a jiné podwodniky ze země wypověděl, háje a stromy lidu sprostému ctěné pálii kázal, a jiné powěry a zvyky přetrhnuł. On koledu biskupem Košmasem k wyčištění powěr pohanských uwedl. K upewnění křesťanstwí toho času klášterowé mnoho přispíwali. Za Boleslawa II mimo biskupstwí w Praze (973), první kláštery založeny: panenský u sw. Jiří w Praze od Mlady sestry jeho a první abatyše, pak i w Břewnowě (993) a na Ostrowě, oba benediktinůw; za něho též dwacet kostelů wystaweno. Břetislaw I kostel a kapitolu Staroboleslawskau založil, klášter Sázawský Boleslawem II počatý wystawil, též dwa jiné benediktinůw u sw. Iwana w Čechách a Rejhradský na Morawě. Spitihněw II kapitolu w Litoměřicích (1057). Wratislaw II biskupstwí w Olomauci (1063) zřidił, přičiněním Budimíra, děkana kapitoly Olomucké, potom klášter benediktinský w Opatowicích (1088), a když Jaromír jemu na wzdory spojil biskupstwí české a morawské, naproti tomu kapitolu samému papeži poddanau na Wyšehradě založil, kdež i kostel sw. Petra a Pawla na spůsob Římského welikého chrámu w 18 letech dohotowil. Władislaw II praemonstratský řád mužský na Strahowě (1140), panenský w Doksanech (1142), cistercienský w Plasích (1146) a benediktinek w Teplici (1140) uwedl. Pražský biskup Daniel založil cisterciáky w Sedlci (1149) a benediktiny w Podlažicích (1159). Za Soběslawa, Fridricha, Konráda od rytířůw českých w Jerusalemě bywších přiwedení do Prahy (1190) hajitelé sw. hrobu, od pana Slawka (1196) cisterciáci do Oseka, od Hroznaty, pána českého, (1197) premonstráci do Teplé, a premonstrátky do Chotěšowa. Ale již i simě budaucích newolí a roztržek w náboženstwí roztraušeno Waldenskými dle Hájka r. 1176, dle jiných později do Čech příšlymi. — We mráwích, umění a smýšlení Čechowé welikau proměnu wzáli; oděw sice podrželi staroslowanský, jakýž posud Polané nosí, medskému podobný, ale u wzděláni ducha opustiwše swau vlastní cestu, po sledu Němcůw, učitelůw swých, kráčeli, a protož, jak to následowníkům se přihází, později než oni k cíli dokračowali. Udatnost česká, ačkoli knížata naše málo kdy o dobývání zemí wojny wedla, slýnauti nepřestala, ano šlechta i lid více wojenskámu než swobodnému umění oddáni byli. Wratislaw II stojící wojsko zřidił. Bořiwoj syn jeho a hrabě Wiprecht se 300 jízdnými Jindřichu cisáři cestu do Italie klestili, a první zdí Římských dobyli (1030). Přemyslowa práwa dle potřeby měněna i mnohá

žena. Tak Břetislav I. pomocí biskupa Šebřře práva česká od pohanských power očistil a rozmnožil, n. p. o manželství a o krčmách. Nejdéle udrželo se staročeské básnictví z předešlé pěknější své doby, jehož nejstarší zůstatky vysokou prostotou, pěkné barvy, řeč čistou a vůbec klasičnost pronášejí. Naproti tomu latinské verše, jakowčž Kosmas a nástupci jeho do svých kronik míchají, jeví převrácenou chuť onoho věku v Čechách rovně jako v celé Evropě. Němečtí kněží s křesťanstvím latinské písmo do Čech přinesli, jimž také Čechové brzo pokusili se v svém jazyku psátí. S. Wáclaw, jsa wéwodau, powolal mnoho kněží z Bawor, Šwáb a jiných Němec, kteří přišedše s knihami (cum bibliothecis) český národ latině vyučowali, zakládajíce zde onde školy, Wáclawem hojně nadávané. Vyššího umění hledáno v cizině. Tak sw. Wojtěch biskup (983) vyučen w Děwině, kdež byla slowútná kapitola. Za Břetislawa II probošt Marek zřídil u kapitoly Pražské školu pro kanowníky, jichž čtyřmecítina pospolu bydlelo, a sám až do smrti učil, vykládaje sw. písmo; odkudž důstojenství skolastika Pražského. Mezi učené toho věku náleží také Astik (Anastasius), první opat Břewnowský, sw. Prokop opat Sázawský, Hynek Zdik, biskup Olómucký. Děje vlastenské přestávajíce býti předmětem národního básnictví, spisowány latinským jazykem. Kosmas (+ 1126), děkan kapitoly Pražské, sawěký s Nestorem ruským, sepsal kroniku až do r. 1125, w kteréž pokračowali Vincenc, též kapitoly kanownik, připsaw kroniku swau králi Wladislawu II a králowé, potom Jarloch (Gerlacus) a jiní nejmenowáni. Biskup Helikard (1018) pole měřiti dal k lepšímu ustanowení desátku. Stawitelství stawením kostelů a klášterů prospíwalo. Břetislav (1037) počal stawěti hradbu okolo Prahy, až potud otewřeného města; čehož potřebu we wojně byl uznal. *Spitihněw* II. zburaw kostel sw. Wíta od Wáclawa stawěný, a wětší stawěti počaw (1061), umřel. Wratislaw nástupce jeho mnohé domy, kostely, wsi a města wystawěl. Jak skwostná a dokonalá na ten čas byla stawení česká, osvědčují posud některé zůstatky a zříceniny po tolikých wojnách a záhubách pozůstalé. Obraznictví a malířství, které již co pohané znali, jako křesťané nezanedbawali. Památky obojího nedosahují sice dokonalosti toho umění, jakýmž se dnes honosí, ale vždy něco příjemného a obzwláštního do sebe mají. *Božetěch*, čtvrtý Sázawského kláštera opat, čistě a wýtečně malowati a obrazy z kamene a slonowé kosti řezati uměl.

β) *Za králů z Přemyslowa rodu (1197—1310).*

Zakládání klášterů i této doby pilně se dalo. Za Přemysla Otakara I. dominikani (1226) šest prioratů založili, benediktini w Polici, premonstráci w Milířsku, a rytíři německého řádu na rozličných místech uwezení. Sestra Wáclawowa Aneška založila křižowníky s čerwenau hvězdau konec mosta (1231) a klášter klarisinek, jichž sama abatyši byla. Minorité u sw. Jakuba a w Plzni (1232). Templáři nejprwé w Praze u sw. Wawřince, brzo po Čechách se rozšířili a zbohatli tak, že panství Wodochod (1294) biskupu Tobiášowi prodati mohli. Boček, předek Jiřího z Poděbrad, založil cisterciáky we Žďáře (1251). Mrskáči (naháči) powstali r. 1257, násilně vyhazení jsau. Augustini 1263. Wáclaw II obmyšlel život chorý stráwiti w kláštere Zbraslawském, kterýž byl založil. Od něho jest též klášter kajcích panen w Mostu (1283) i augustinů w Domažlicích (1288). Za posledních pěti králůw z rodu Přemyslowa dědičné práwo a prworozenství w rodině jich utwřzeno, a moc králowská wnitř zwětšena, wně poněkud zmenšena wplywem něm. říše a Říma. Bezcsařství německé po aumrtí Hohenstaufenůw a Babenberkůw rozwilo rytířství w Němech, kteréž i do Čech přešlo. Milota z Růže slavný rytíř český. Přemysl Otakar šlechtu násilně přemáhaje wzbudil ji proti sobě, kteráž ke zkáze jeho přispěla. On wojenství zlepšil, wozil s sebau lodí k mostům,

wychovával některé šlechtice ve věcech rytířských. W bitvě u Lávy (Laa) vedl Čechy, Míšňany, Thuringy, Polany, Slezáky a Rusy: sám mezi Sasy a Bawory bojoval. K sněmujícímu panskému a rytířskému stavu, powstalým z wojewod a lechůw starých, náležel nyní též duchovní (prelátů) a městský stav; neboť při vzníkajícím bohatství množila se řemesla a obchody, wzrůstal prostřední stav, šířila a zakládala se města, n. p. Budějowice za Přemysla Otakara II. Šlechta bohatá a mocná, dwůr královský we skwostnosti císařskému nejbližší. Saudy dávány w nájem, jako věc wýnosná úsudky a tresty. Zkaušky ohněm a wodau došawad trwaly: Mira i wáha zlepšena (1268), též mince (1300). Kutnáhora wydávála hojně stříbro, odkudž zlepšení hornictwí a Jihlawského hornického práwa, daného Wáclawem I, následowalo. Ze starších práw a náležů wzniklo zřízení zemské a práwo městské, kterémuž ujmu činili němečtí přistěhowanci od knížat a králůw českých podporowaní, kteří raději německým práwem nežli českým se spravowali, tak že celá města, jako Litoměřice, Slaný, Launy, Most, Kutnáhora a j. práwo Děwínské přijala. Wáclawu II u wydání nowého práwa stawowé odporowali, nowoty nemilowní. On dsky zemské zřídil, o nichž w listu nadacím Wilkem ze Šwábenic klášteru na Zderaze wystaweném a od krále Jindřicha potwzřeném w Praze 1309 stojí wyslovně: Haec autem omnia et singula.. in tabulis terrae procuravimus annotari. List wěnní Hedwiky ze Suché po shoření desk r. 1541 wložený již r. 1305 w prwním kwaternu Zdislawowě wepsán byl *). Paměti hodna jsau tuhá práwa na Židy (1267). Umění a řemesla s bohatstwím zkwětala. Wít, děkan kostela kapitolního, založil (1282) bonifanty (boni infantes), t. j. školu pro 12 chudých žákůw. Wáclaw II obmýšlel založiti vysoké školy, což se wšak teprwa Karlowi podařilo. On pomocí Tobiáše biskupa plodil učenost; darowal 200 hřiwen stříbra na knihy nowému Zbraslawskému klášteru. Básnictwí české, čím wíce zmáhálo se latinské a německé wzdělání, tím wíce klesalo; což znamenati od polowice XIII století, w kterémž čase podlé Němcůw rýmowati počato. Důkaz toho jest rukopis Hradecký, legenda 12 apoštolů a j. We stříbre a zlatě za posledních králůw pěkně pracowáno. Za Wáclawa II města hraditi se počala; Praha mnohými kláštery, kostely a domy zkrášlena.

III.

§. 8. Jazyk.

a) Od počátku až do r. 871.

Jisto jest, že praotcowé naši nalezli w této zemi zůstatky národůw ji před nimi obýwawších, s nimiž pomálu w jeden národ srostli. Domáci letopisci chtějí tomu, že to byli lidé jejich jazyka, Němci opět, že německého; může býti, že obojího. Jak welikau neb malau proměnu smíšení to w jazyku českém spůsobilo, wěčně tmau ukryto zůstane, poněwadž nižádná jazyka toho památka nás nedošla. Ze zachowaných Kosmasem a jinde různých owšem později psaných jmen řek a potokůw, wrechůw, míst a osob zawírá Dobrowský (Lit. str. 66), že český jazyk již tenkrátě swůj ráz měl, jej od jiných nářečí oddělující.

*) Viz Hasners Handbuch d. landtäfl. Verfassung. Prag 1824. S. 2.

b) *Od r. 871 až do r. 1310, a sice:*

a) *Staw jazyka.*

Přijetí křesťanství v jazyk český velmi působilo. První té sv. víry apoštolé z Řezna posílání, byli Němci, a od r. 805 až do r. 871 nepochybně mnohé, zvláště vyšší osoby získali, a s křesťanstvím latinu a němčinu jim známu učinili, jakož toho Thakulf důvodem (849); kterýž, zdá se, byl jeden ze čtrnácti pánův v Řezně (845) pokřtěných. S Bořivojem slowanská liturgie k Čechům zavítala. On, jakž dobře tuší Pelcel, nějaké spisy, aspoň ewangelia slowanská z Morávy přinesl. Ale slowanská liturgie hned z počátku nalezla v Čechách nebezpečnou sokyni v latinské, již starší právo sobě ošobující, kteréžto liturgii ustaupiti také musila, jestliže ne hned jako na Morawě (881), podobno za Spitihněwa I, Němcům v ochranu se podawšího, ano jistě za Boleslawa II, kterému papež biskupství založiti powolil (972) pod tau wýmínkau, aby nový biskup držel se latinského a ne slowanského obrádu církewního. A protož slowanská liturgie v Čechách nižádné stopy po sobě nezanechala, wyjmemli jedinou píseň, sw. Wojtěchu neprávě připisowanou: *Gospodine pomiluj ny atd.*, kteráž se pro swau již tenkrát oblíbenost a rozšířenost u lidu zachowala, a newymřelau, ještě později jewící se některých po službách božích w slowanském jazyku žádost. Tak za Břetislawa I. (1030) sw. Prokop založil klášter slowanský na Sázawě, kdež r. 1055 Spitihněwem II. opět latinští mniši ustanoweni. Powolal sice Slowany ty Wratislaw II r. 1061 z Uher, kamž se byli utekli, a kdež snad od Methudových časůw nějaká schrána liturgii slowanské zůstala, ano týž Wratislaw i papeže Řehoře VII požádal o powolení mše slowanské, což mu odeprěno pod tím zámyslem, žeby sw. písmo w pohrdání přišlo, kdyby každému w jeho jazyku čteno bylo; a však již 1092 opět mniši slowanští Konrádem odtud wyhnáni, a latinští na wždycky sem uwedeni. Naproti tomu latinský jazyk jako w službách božích, tako w kancelářích a saudech uweden. Učení jediné na latině spoléhalo; latině knihy spisowány, latině rozkazy a wysady knížat a později i králůw českých dáwany. Odtud pošlo, že nejstarší písemnosti weřejné z X a XI století toliko latinské jsau; jakož i nápisy na mincích Boleslawowych. Němčina snad ještě dříve, neb aspoň také hned z počátku křesťanstwa Čechům w známost wešla. Již Chrudoš w Libušině saudu na německé práwo se opírá, a Zábój w rukopise Kralodworském tauží, že pride cuzí úsilno w dědinu i cuzimi slowi zapowída, a dle knížete Zálabského (tamže) uezdí nam susiěde niemci. Sausedství Němcůw, auké spojení s říší německau hned od prwních časůw, obchod, mnohé wojny a opět přátelství s Němci, přijetí od nich křesťanství a s ním nowého wzdělání, nasazení tolika klášterůw a kostelůw německými mnichy, kněžimi a učiteli — to všecko muselo Čechy s jazykem jejich w znamenité míře seznámiti. Dwůr i šlechta z wětšího dílu milowali wždy německý jazyk, i jména německá přijímajíce. Žiwotní lékař Boleslawa II a potom prwní biskup český Diethmar byl Němec, ač dle domyslu Pelclowa česky umějící. Wladislaw (1115) německé benediktiny ze Zwiefaltu powolal, maje Rychencu Němkyni za manželku, Němcům přející. Soběslaw II, Fridrich (w XII wěku) byli welcí přátelé Němcůw. Za Přemysla Otakara, Wáclawa I, a nejwíce za Otakara II a Wáclawa II města německými řemeslniky osazowána w Čechách i Morawě tak silně, že na počátku XIV století němčina we wětších městech češtinu přewyšowala *). W Poříčí u Prahy l. 1175 celá osada Němcůw byla, mající swého faráře a ričtáře. Český jazyk u wzdělanců latinských w polrzení wešel

*) Mause, Gesch. von Mähren. II. 149.

a sprostým (vulgaris) jmenován, a však svou newyhnutedlnou potřebou vždy se zachoval, a někdy právo své proti cizozemštině dosti hlasitě zastával. Tak o Břetislavu (1038) Kosmas (na str. 82) dí: *perpendit innatam Theutonis superbiam, et quod semper tumido fastu habeant despectui Sclavos et eorum linguam.* Spitilněw II Němce, že odboje bratrůw jeho účastní byli, ze země wyhnal, nešetře ani matky Judity, ani Alžběty, abatyše u sw. Jiří, rozené hraběnky z Querfurta; owšem to ne tak pro jazyk, jako pro odboj, ano tžž Spitilněw slowanské mnichy ze Sázawy vypudil. Kronikář Želiwský horší se na jmenování Sasika Bedřicha za biskupa (1170) a praví, žeby cizozemce česky neumějíciho duchowenstwo nebylo zwolilo bez podporování králowé. Počítáno tedy onoho času umění jazyka českého mezi potřebné vlastnosti biskupa českého. Jsau, kdož pád Otakara II z části odčeštění se jeho připisují. Biskup Tobiáš z Bechyně (1282) český jazyk téměř wyhlásý opět we chrámech a kancelářích wzkršil.

β) Proměna jazyka.

Uwedením latinských služeb božích skrze Němce český jazyk trojí wzal proměnu: α) Přijata w něj cizí slova, jako: biskup, oltář, opat, kříž, papež, klášter, kůr, mše, kostel, ornát, kapsa, komže, křest, mnich, jeptiška, abatyše, birmowati, barwa, kalich, nešpor, orodowati a jiná. Z těch slow znáti, že němečtí učitelé ti neměli darů jazykůw, ano wše Čechům po německu jmenowali. β) Od samých Čechůw podlé latinských a německých utworená nowá slova z českých kořenů, jako: byt, bytnost (essentia), swátost (sacramentum), trojice (trinitas), podezřelý (suspectus), očistec (purgatorium), prozřetelnost (providentia), dobrotiwý (benignus), hodnowěrný (fidedignus), předsewzetí (propositum), dobrodijní (beneficium), všemohaucí (omnipotens), malomyslňý (pusilanimus), dworný (curiosus), zlořečítí (maledicere), masopust (carnis privium), milosrdňý (misericors), bezbožňý (gottlos), bohabožňý (gottesfürchtig), wšeobecný (allgemein), dobrowolňý (gutwillig), twrdošijný (hartnäckig), okamžení (Augenblick), a j. γ) Slova dáwní česká dostala nowého významu, jako: kněz, wedlé něhož staré jméno *pop* ještě dluho se zachowalo; kázati, spasiti, a j. I w spojování slow některé cizí spůsoby wklauzly. n. p. w otčenáši: zbaw nás *od* zlého, odpauštíme *našim* winníkům, dle latiny. Již w IX stol. Čechowé měli názwy dnů w témdni, křesťanského původu; jakož znamenati z neděle, pondělí a soboty. Jména měsíčůw ze samé přírody wzatá nelze určiti, do kterého by wěku zasahowala. Hrubší nebo nižší samohlásky sice po celau tu dobu panowaly, jako: stroia, stoia (strojí, stojí); bura, bursia, tuča; mylosrdya (genit. D), sobú, stobú; a však některé z nich, zvláště w XIII wěku, již do wyšších přecházeti počaly; n. p. w Sněmích Lib. ještě přichází lastouica, wtorei, w Král. Rkp. již holubice, wtery a t. d. Staré formy skloňování a časování, jako: stanie, stania, hnach, hna, hnachom a t. d. wůbec užívány. Polohlásky *l* a *r* psány s wloženým *e* nebo později *i*, jako: preuence, wletaua, krekonosi, plezne, pilzne, Wirseuicich, okirsl, srdce, a t. d.; ačkoli někteří odwážili se psáti bez takowé hlásky, jako: wlk (1088), naipznei, srdec, črn (Rkp. Kr.). Dluhé samohlásky a měkké spoluhlásky psáno bez znamení, jako: uam, potkach (půtkách), lub, lud, brzuch, slubuiiu, ženu, preuenciu, orlicu. Na konci XIII stol. liub, liud, brziucho, sliubuiiu, zemiü; trpiu, omdleiu, w srdciu, woliu, dušiu, (acc.); mociu, radostiu (instr.). Na počátce XIV wěku již promišeně: slubuju, slibenö, yucha, gyšel, gytro, znagy, chezu, chezy; 3 pl. tbagi, przirownagy, lagyu, przebywagyü; wšude *i*, nikdež *y*, kromě místo *g* (*j*) a to na konci periody této; žádného *uo* neb *ü*, vždy *o*; *u* platilo též za *w*, a střídalo se někdy s *v*; čtena *r* mezi dwěma spoluhláskama dwojena, jako: grrdost; místo *ě* nejprwé jen *e*, potom *ie*; *ř* toliko jako *r*, teprwé w XIII stol. jako *rs* a *rz*. W žaltári *rz* po měkké, *rs* po twrdé hlásce: korzec, krsidlo. Z platilo zprwu *z*,

později ž; za ž psáno f, s, na konci periody z. S někdy dvojeno; š toliko eo s, nebo někdy ff; č nejprve jako c, potom častěji jako cs, cz; v písemnosti 1088 přichází č se znamením, které znamení v jiném listu od r. 1130 jako malé cs vypadá; h zprvu psáno jako g; ch jako h, ve XIII věku přecházeti počalo g w h, a h w ch; místo k zpočátku wice c, později wice k, posléze téměř samé k; št jako se, potom scz, szcz *).

IV.

§. 9. Literatura.

a) Doba předkřesťanská, t. od počátku (asi 451) až do r. 871.

Jisté z věku toho psané památky posud nižádné se nenalezlo, ano i jednotlivá sem náležející slova w listinách latinských pozdějších toliko se vyskytají. Nicméně pravdě podobno, že některé z našich starých památek literatury, jmenovitě *Sněmy, Taužení, Čestmír, Zábój* a snad i *Jelen* co do skládání jich, w tuto dobu náležejí, proto že α) Po obrácení Čechůw na křesťanství, což se w X věku skončilo, není podobno pravdě, aby kdo zpěvy pohanským duchem tak silně wanaucí byl skládal, nébrž wíce to, že již složené z lásky přirozené k jazyku zachoval. β) Opisowatelé těch zpěwů nebyly jejich skladaatelé. Toho důkazem jest mnohý omyl wtraušený a weršů některých porušenost, a to u starších wětší; w Jaroslawu nic toho, jakožto nowém a méně často přepisowaném. γ) Mnohá místná a zewrubná okolnost, wnitřní prawda a celé jejich líce pronáší to, že jestli ne sawěkými, aspoň welmi blízkými zpěwci složeny byly. δ) Sám jazyk tomu naswědčuje, pronášející ráz welikého stáří. Na příklad slowce u (již) toliko w Libušině saudu se nachází.

*) UKÁZKY PRAWOPISU.

IX—X stol.

1. Ai uletauo cemutifiuod
u cemutifiuodu stre
bropeňu za teluta rozu
laiafe bura fefipaufi tuc
u fira neba etc. *Sněm. Lib.*
2. Uece fe ieden iz uenie iego
iudaf scariothif ien fe befe ici pre
dade cemů ta maft ne
prodade zę za tri fta penaz ine da
zę hudim etc. *Ewang. s. Jana.*
- XI stol.
3. Pavel dal iest plofkowicich zemu.
Wlah dal iest doleaff zemu bogu i ffwatému
Scepanu fse duema dufnicoma Bogucea
a fsedleav. *List nádaci prob. Lit. r. 1057.*
- XII stol.
4. Wisegrad, Satči
Lutomicicich, Dačine
Wirfevicich, Pilzňi etc. *List. 1130.*
- XIII stol.
5. Baie, fabulas; banki puscadlne, guna;
basant, fasianus; helmo, glaucoma,
berr, panieum; bessi demonibus (abl.)
dirn, cespes, dezzetnici, decuriones. *Mat. Verb.*

6. Nenys wiernih zzyrdecz szizny
Prones mi — lze uteczí
Hi muftu achz nerad rseczí
o toho czizzarsie zlobie
Jemns ne zteklo pokobie etc.
Zlomek bás.
7. Ha, ty naaszye sluncze
Wysegrade twrd.
Ty smyelye y hrdye
Na przyekrzye stojyefs
Na skaalye stojyefy
Wfyem czyuzyem postrah.
Pis. na Wyšel.
8. Genz zeymene byl wyehlafny
Gehoz rozum byl tak yafny
Ze gmů bylo wfyeczko znamo
W zemi w morzi w hwyezdach tamo.
Alexandr.
9. Neklan kaze wftati kwoinie kaze kniezeciemi
floni proti w Vlaflauu, wftachu woie wftachu
kwoinie wftachu na kniezecie flowa proti w
Vlaflauu, holedbafe fie Vlaflan kniez viceftuiem
nad neklanem nad flauim kniezem atd.
Kralodvorský rukopis.

b) *Od uvedení křesťanství r. 871 až do r. 1310.*

Zůstatky literární z toho věku nás došle všechny pod čtyry rubriky uvedeny býti mohou: Jednotlivá slovesa, nápisy (mincovní atd.), básně a bohosloví. Nejstarší básnictví české bylo čistě národní, lyricko-epické, se známým rozměrem, ale bez rýmu, obsahující události národu památné, vojny, bitvy, změny ve vládařství, ustavení práv, ale i něžnějších citů výlewy, hry, písně milostné, slovesem zpěvy mužské a ženské, jakověž u jiných Slovanů, zvláště u Srbů nacházíme. Byl to zlatý věk, krásný květ národního básnictví ne od jinud wšlípěný, ale samorostlý, živé barvy plný, přewyšující všecko, což w potomních časích až do obnovení literatury složeno. Seznámení se s básněmi zahraničnými, zvláště s německými, již od VIII století rýmowanými, uvedlo do Čech nowau školu básnickau, německé a romanské podobnou. To stalo se w druhé polowici XIII století. Z počátku obě školy wedlé sebe udržely se, konečně ale nowá, rýmující, swítězila. Duchovní písně toliko dvě, *Hospodine* a *sw. Wáclawe* w starší dobu padají, což samo jich nerýmowaní již ukazuje. První z nich jest jediný zůstatek liturgie slowanské, ješto na Sázawě z ní w lidu ničehož se neudrželo, w písemných památkách ale toliko částka ewangelií, rukau sw. Prokopa psaných (Remešské ewangel.) záhuby znikla; kterážto kniha wíce osudu swého během, než působením stala se slowitnou. Pravdě jest podobno, že rovně jako w Němcích toliko při processích, pautech a j. slawnostech od lidu zpiwáno, a teprwa w XIV a ještě wíce w XV stol. w kostelích zpěw pospolní se ozýwal. Wůbec znamenati lze, že Čechowé tehdaž s Němci jako tito se západními swými sausedy k osvětě jedním krokem kráčeli. Tak i první hry diwadelní, české jako německé, byly *mysterie* čili wyprawowaní rozmluwná, z písem sw. a z legend čerpaná a o swátcích w kostele nebo na otewřeném místě mimicky představowaná, nejprwé latinským, později w XIV věku také národním jazykem. Často přimíšeny jsau komické částky, jako w Mastickáři od Hanky nalezeném a tak nazwaném. Báseň ta na rozhraní XIII a XIV století vzniklá, byla plodem již nowé školy, rýmowaná a německým z toho věku (k. p. Marienklage *) cele podobná. Děj byl wždy jednoduchý, bez zámotku.

Uwedené křesťanství, ačkoli cirkew Římská, latině nadřující, záhy wrch wzala, nemohlo přece bez národního jazyka se objíti. Že částky některé písma sw. (ewang. žaltář, proroci) welmi časně do češtiny přewedeny jsau, toho důkaz máme před sebau; zdaž ale aneb kdy celé písmo swaté přeloženo bylo, to posud wyšetřeno není. Méně znamenitá a však nám důležitá jsau po různu w listinách, glossách atd. nalezající se jména osob, řek, wrchů a j. zvláště pak glossy we slowáři lat. nazwaném *Mater Verborum*.

Ačkoli listy právní toliko latině wyhotoweny býwaly, nicméně, že národní práwo a terminologie jeho w lidu neuhasly, dokazuje časté w latinských listinách slow národních uwádění, jako: swod, na rež, nárok a j., jichž písaři po latinsku wyjádřiti neuměli.

*) W. Geschichte d. alt. deutschen Lit. von Gottlob und Traugott Scholl. Stuttgart 1844. 1 B. S. 419.

Spisové oddělení prvního.

(451—1310.)

a) IX—X století.

1. *Sněmy*. Zlomek rukopisu pergamenového 4 listy v 8. z konce IX nebo z počátku X století, v Čes. Museum.

Zawírá dvě částky necelé, α) Konec sněmu o správě čelední, dewět weršů. β) Počátek Sandu Libušina mezi bratroma Chruošem a Štáhlawem, 111 weršů desítisylabných. Tištěn jest ten zlomek nejprwé w Ruské prawdě od Rakowěckého we Waršawě 1820, potom w Kroku 1822 s wyswětlením; opět s německým překladem od A. Swobody a W. Hanky s Kral. Rkp. w Praze 1829. str. 196 sl., pak w r. 1836 w 12, s týmž Rkp. Kral. jakož i 1843 12. Zwláště ale w knize: Die ältesten Denkmäler d. b. Spr. od P. Šafaříka a F. Palackého w Praze 1840 se snímek w kritickým obšírným wyjasněním, jež wšem pochybnostem o prawosti rukopisu toho konec učinilo. Posléze we Wýboru ze Staré Literatury 1845.

Nejstarší to zbytek národního básnictví českého a spolu předúležitý, dáváje zpráwu o rozepři dwau pánůw, kteráž přičinu ke změně spráwy obecné, od Libuše Přemyslowi postaupené, zawdala. Skutek ten stal se na počátku VIII století, zpěw sám zachowal se w rkp. z konce IX stol. (Wýbor str. 1.)

2. *Hospodine pomiluj ny atd.* Píseň duchovní buď od prwních slowanských apoštolůw neb od nejstarších učedlníkůw jejich složená, kteráž toliko w mladším opisu od r. 1397 w bibl. univers. (XVII. F. 30.) zachowána jest, ale dle Kosmasa již při uwedení Ditmara biskupa (973) zprívána byla.

Jan z Holešowa psal wyswětlení té písně w r. 1397, kteréž Boletucký we swé Rosa Bohemiae 1668 chybně wydal; též Drauschovius we Welslawne památce sw. Wojtěcha 1643. Jediná to liturgie slowanské posud žijící památka. Tištěna často, posléze we Wýboru z St. Lit. 1845 na str. 27 w domnělé půwodní formě.

3. *Evangelium sw. Jana* (zlomek). List pergamen. w malém archowém formátě z X století w Čes. Mus.

Nalezen p. Hankau na deše knihy: Disciplina et doctrina gymnasii Gorlicensis 1595, a wydán w Čas. mus. 1829. II. 33. se snímek w wyswětlením z pozdějších rukopisných biblí a slowanské Ostrožské 1581. Po druhé we sbírce nejdáwnějších slowankůw 1833 na str. 186 se snímek; pak w knize: Die ältesten Denkm. etc. 1840. str. 105 sl. s obšírným kritickým pojednáním a se snímekm aplným. Jiný zlomek měl p. Köhler w Hořelici (w. Čas. mus. 1840. str. 406). Částka zlomku mus. tištěna we Wýb. z St. Lit. 1845, na str. 5. sl. K tomuto prwním překladu ewangelií náleží:

4. *Čtení sw. ewangelium*. Rkp. z XIV. stol. p. rytíře z Neuberka, psaný na pergam. we Fol. we 2 slanepech, pěkně a čistě na 27 listech. (Poczynagy sye cstenyze zymnyeho czasu atd.

Před posledním listem, obsahujícím dvě krátké homilie, schází několik listůw. Jazyk jeho sice od opisowatelůw již velmi obnowen a změněn, a však z archaismů zachowaných zřejmo, že to prepis jest nejstaršího překladu čtení sw. ewangelium, z něhož zlomek předešlý nás došel. Wyňatek z něho tištěn we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 1061. sl. (Wiz širší zpráwu w Rozboru II díl str. 33.)

5. *Jména česká na mincích starých* we sbírce musejní a jinde.

b) XI a XII století.

6. *Jména osob, řek, wrchů* a j. po různu w latinských letopisech jak domácích tak zahraničních se nalézající, jako jsau:

α) Monumenta histor. Boem. Gelasii Dobneri. Prage 1764—86. 4to. šest dílůw.

β) Scriptorum rerum Bohemicarum Mart. Pelcel et Jos. Dobrowský. Prage 1783—4. 8. dwa díly.

γ) G. H. Pertzii Monumenta Germanicae hist.

7. *Jména w latinských listinách nadacích* etc. od r. 884 do 1225 *).

Půwodní listiny počínají w Čechách a w Morawě teprwa s počátkem XII. stol. a však některé starší zachowaly se w opisech, jako α) W knize prof. Monse pod jménem *fragmenta* etc. — β) Rukopisný latinský diplomatář chystá p. Palacký, kterýž γ) české listiny wydal w Archiwu 1840—1 IV díly; δ) Morawský diplomatář latinský wydán od Ant. Bočka pod názvem: Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae. Olom. 1836—46. 8. čtyry swazky.

8. *Evangelium Sázawské* čili *Remešské* (slowanské, texte du Sacre), na němž přisahávali králowé francouzští, když je we chrámě Remešském korunowáno.

Jest to rkp. někdy velmi stkwestně zawázaný, nyní ze swých drahých ozdob na deškách olaupený, ze dwau částek složený a) z rkp. liturgického, swatým Prokopem, opatem kláštera Sázawského, w prwní polowici XI stol. vlastnoručně psaný li-

*) Znamenitější jsau: α) Nadání kláštera Břewnowského Břetislawem 1045. β) Kostela Staroboleslawského týmž 1046. γ) Proboštwi Lito-měřického Spitiňnewem 1058. Tu na konci stojí česky: Pawel dal iest plofkowicich zemu. Wlah dal iest doleaff zemu bogu i fwtatemu Scepanu fse dwema dufsnicoma Bogucca fse-dleav. — δ) Kláštera Opatowického Wratislawem II 1086. ϵ) Kapituly Wyšehradské týmž 1088. ζ) Kláš. Kladrubského Wladislawem I 1115. η) Kapitoly Wyšehradské Soběslawem I 1130. θ) Kláš. Želivského, týmž 1139. ι) Kláš. Kladrubského Fridrichem 1186. (v. Dobner Annal. I 570.) κ) List swobody, daný městu Králowěhradei Přem. Otak. 1225.

terau i jazykem cyrilským, b) z druhé částky české, glagolitskými literami od některého mnicha w klášteře sv. Hieronyma w Praze (we Slowanech, nyní w Emauzích), založeném od Karla r. 1349. Obě částky zawierají naučení na neděle i swátky, wyňaté z Nowého Zákona. Karel císař rkp. sv. Prokopa klášteř darował, odkudž neznámým posud způsobem dostal se do Constantinopole, a odtud do Francouz. O čemž viz Čas. Mus. 1838. 1839. 1840. 1842. a Rozbor (1842). Wydán celý rkp. nejprvé pod titulem: Evangelia slavica, quibus olim, in regum Francorum oleo sacro in ungen-dorum solemnibus uti solebat ecclesia Remensis vulgo Texte du Sacre ad exemplaris similitudinem descripsit et edidit Silvestre Ordinis S. Georgii Magni unis e Praefectis aliorumque Ordinum Eques, Lutetiae Parisiorum 1843. Podruhé pod titulem: Sazavoje Emauzskoje swjatoje blagowěstwowanie nyněže Remeskoje, na koje přěže prisjagaša pri věčném myropomazanii cari francustii, s přibaweniem s boku togože čtenja latinskými bukvami sličeniem ostromirowa ewangelia i ostrožských čtenii, trudom i izdivieniem Waščeslawa Hanky w Praze 1846. wel. 8. str. XXXII a 199.

9. Swatý Wáclawe etc.

Píseň ta již proto, že ještě bez rýmu jest, do této periódy náleží. Hájek, kterýž ji uvodí na r. 1368, připsuje ji arcibiskupu Janovi; ale on na ni toliko odpušky 40denní udělil. Beneš z Weitmile († 1375), kterýž ji celau w kroniku swau přijal, jmenuje ji písní od starodáwna zpíwanau. Obsahuje půwodně jen 3 strofy, wše ostatní jest pozdější přídawek. Tištěna z Rkp. bibl. univers. we Star. Sklád. V. 58. Jest i w Rkp. weř. bibl. pod sign. XVII. F. 30.

10. *Jména osob* z X—XIII stol. w zápisech úmrtních z klášteřa Podlažického a Opatowického.

První nalézá se w Stockholmě, z něhož wýtahy sdělil Dobrowský we své knize: Geschichte d. b. Sp. II wyd. 1818. str. 91 sl. Druhé zápisy tištěny jsau w knize: Monumenta histor. Dobneri III. str. 9 sl.

c) XIII století.

11. *Mater Verborum*. Glossy w slowári latinském tak nazwaném od r. 1202. w Čes. Mus. Rkp. Fol. str. 481, ježž sepsal Salomo, opat Swato-Gallenský, potom biskup Kostnický († 920), přepsal Wacerad, illuminował Miroslaw.

W textu i nad textem nalézají se mimo německé také mnohé české významy, kteréž sebral a wydal nálezce jich W. Hanka, w Čas. mus. 1827. IV. 60 sl.; podruhé též úplněji w knize: Sběrka nejdáwnějších slowníků latinsko-českých, w Praze 1833 str. 3—24. Po třetí we spisu: Die ältesten Denkmäler d. b. Spr. od Palackého a Šafářika 1840. str. 205—233 s kritickým wysvětlením všech slow českých, jichž 1122 se nalézá.

12. *List z botanického slowáře*, rkp. z XIII věku (okolo 1260) u Ant. Bočka. Por. Čas. mus. 1841 str. 104.

13. *Glossy w homilích Clementinských*. Rkp. z XII století w 40. str. 243.

W bibl. univ. Pražské od Palackého nalezeny, počtem sice nemnohé, ale stářím znamenité.

14. *Píseň na Wyšehrad*. Rkp. z XIV stol. ale jazyk mnohem starší, w Museum jeden list w 4.

Tištěna od Hanky w Star. Sklád. I. 1817 na str. 110. Pak w Dobrowského Gesch. d. b. Lit. 1818 str. 109, potom s Kral. Rukopisem od Hanky a Swobody w Praze 1829; též 1836, 1843. Posléze we Wýb. z St. Lit. 1845 str. 31. F. Kníže ji do hudby uwděl, a Göthe do něm. přeložil.

15. *Krále Wáclawa I. milostná píseň*. Rkp. w museum na pergama w 8.

Jediný list, kdež i píseň *Jelen* se nalézá. Tištěna w Star. skl. V. str. 220 sl.; pak s něm. od Hanky a Swobody w Rkp. Kral. 1829 na str. 206 sl.; též 1836, 1843. Konečně we Wýboru ze St. Lit. 1845. str. 55.

Jest toliko zlomek jedné ze tří písní, pro kteréž Wáclaw mezi něm. milostné básníky (Minnesänger) počten jest [W. Manessische Sammlung. Zürich 1758.] Stručnost české a rozvlácnost německé již rýmowané saudití dáwají, že česká není překlad německé, ale spíše na opak. Jelikož český ten zlomek písmem as o sto let starší jest, než Rkp. Kralodworský, a tedy do r. 1190—1210 padá, starší tedy jest než král Wáclaw; dobře saudití Hanka, že ty tři písně Wáclawu připsané buď od něho neb s pomocí jednoho dvořenina od některého Němce do němčiny přeloženy a králi Wáclawowi připsány byly.

16. *Glossy žaltáře latinského w rkp. musejním z XII stol. na pergama w 4.* (Sign. N. 244).

Glossy české tam mezi řádkami připsány jsau w XIII stol., srownáwajíce se s Wittenberským rkp. Tištěny jsau we Sběrce nejdáwn. Slowníků od Hanky w Praze 1833. na str. 234 sl. [Wiz Rozbor 1842. str. 116].

17. *Kralodworský rukopis* w museum, na pergama. psahý mezi 1290—1310 na 12 listech w 12.

Jest to zbytek větší sbírky w předešlém století shořelé. Tištěn pod jménem: Rukopis Kralodworský. Sebrání lyricko-epických národních zpěwů, wěrně w půwodním starém jazyku, též w obnoveném pro snadnější wyrozumění, s připojením něm. přeložení. Starobylých skládání díl zvláštní, wydán od Wácl. Hanky (nálezce jeho). W Praze u Boh. Háze 1819. 12. str. 119. mimo wysvětlení slow. Německé přeložení od Al. Swobody o sobě st. 62. Podruhé w VIII knížce: Izwěstij rosijskoj Akademii w Petrohradě 1820. s ruským přeložením a obšírným slowospytným i krasowědným objasněním skrze Alex. Semenowiče Šiškowa, w 8. str. 47—215. Po třetí jménem: Kr. Rkp. sbírka staročeských zpěwo-prawných básní, s několika jinými staročeskými zpěvy, nalezen a wydán od Wácl. Hanky atd. s dějepisným úwodem od Wácl. A. Swobody atd. Připojen wěrný snímek písma. W Praze 1829. wel. 8. (též s něm. titulem) str. 244. — Po čtvrté 1836 w 12. s ukázkami polského i krajinského překladu některých částek. Po páté pod titulem: Rkp. Kr. a jiné wýtečnější národní spěwopravné básně slovně i wěrně w půwodniem starém jazyku, s připojením polského, južno-ruského, illyrského, krajského, hornolužického, německého i anglického přeložení. w Praze 1843. w 12. str. XII a 316. Z přeložení uwdených polské od L. Siemienského, německé od W. Swobody celé jsau, ostatní více méně částek obsahují. Jiný něm. překlad od p. hrab. Jos. M. Thuna w Praze 1845. 8. Po šesté we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 11 sl.

18. *Mastičkář*. Rkp. na perg. w Museum, 6 listů w 8. z XIII stol. Tištěn (od nálezcce W. Hanky) w Star. Sklád. V. str. 198—219. Pak we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 65 sld.

Jest to částka dramatické básně, tuším hrob boží představující, co do něho, vážně, co do prodáváče mastí, směšně. Charaktery jsau živé, smělé, tón jako všude toho i napotomního času rázný, silně komický, a někdy po Aristofansku nízký.

19. *Zlomek života sv. Alexia* we verších rýmovaných. Rkp. na perg. z XIII stol. w 4. u p. historiografa Bočka.

20. *Slovár bylinárský*, obsahující 80 slowcí, wesměs názwů bylin. Přidán k rukopisu lékařskému z polowice wěku XIII (na perg. we

fol.) w knihowně kapituly Olomucké. [U p. Bočka].

Na ukázkú: Semper uina barba iouis netryczk. sal gemina crusecz. Apium risus poniklecz. Apium aquaticum hambuz. aconitum wliczye lyko. buclassa comoniczye. branca vrsina chrwecz. Epatica hranyczyc. Endiuiia scirbak. ermodactilli thusebnyk.

21. *Zlomky písní a)* s počátkem: Wele. Wele dubec stojí prostrřed dwora. W. Pelcel. kron. I. str. 71. *b)* Na družebnau neděli o Moraně zpíwaná posnd ačkoli rozličně.

U Slowáků taktó: Morena, Morena, za koho jsi umrela? ne za nás, ne za nás, než za ty newolné křestfany. Tablic poez. I. str. X. W Čechách taktó změněna: Již nesem smrt ze wsi, nowé léto do wsi; wítej léto libezné, obilččko zelené. Pelc. Kron. I. 70.

ODDĚLENÍ DRUHÉ.

Od wymření rodu Přemyslowa až do pútek o náboženství, čili od krále Jana až do Husa, od r. 1310 až do 1409.

I.

§. 10. *Politický stav.*

Král *Jan* w častém oddálení se z Čech dáwal spravowati zemi místodržícím, kteříž ji sužowali. Jindřich z Lipé, člověk neklidný, milostník Alžběty Králowéhradecké, wdechł králi podezření, jakoby manželka jeho Alžběta syna tříletého Wáclawa na trůn wsaditi, a sama jako poručnice vlásti obmýšlela; pročež Jan město Loket, kdež tenkrátě rodina jeho byla, ztekew, dítě Wáclawa zajal, a nejprw dwa měsíce w podzemním sklepě potom na Křiwoklátě wězil. Alžběta ku Pražanům se utekla, kteříž ji s Janem smířili. Jeda s wojskem na pomoc císaři Ludwiku (1322) proti Fridrichu, syna Wáclawa pojal do Francauz a králi šwagru swému wychowáti dal. Wychowatel jeho prwní byl Wilém Zajíc, a učitel we Francii Robert Roger, napotom papež Clemens VI. Tu jemu jméno Wáclaw w *Karla* proměněno ke cti Karla, francauzského krále. Král Jan pomáhaje rytířům německým w Prusích proti Litvě (1329), země mnohých slezských knížat w léno dostal. Oslepnuw táhl do Tyrol, a druhého syna swého Jana s Margaretau, Korytan a Tyrol dědickau, zasnaubil (1330). Pozwán od Wlachů, do Lombardie wtrhl, i půl Italie sobě podrobil, a Karla syna místodržícím wlašským, ale že neudržela se tam jeho vláda, potom markrabím morawským učinil (1333). Margareta zapudiwši Jana, pojala syna císaře Ludwika; Jan král w pomstu nawedł papeže, aby Ludwika s císařství shodil, a syna jeho Karla wolencům poručil. *Karel* (co císař IV. co král český I.) tedy pěti wolenci učiněn císařem (1346). Jan jsa pomocníkem Francauzům proti Angličanům w bitvě u Kreščaku (Cressy) s pěti sty českými a morawskými jízdnými o život přišel; Karel raněný wychwácen, a w Bonnu za krále říšského korunowan byw, také w Praze od Arnošta arcibiskupa korunu českau přijal (1349), a uděliw bratru Janu markrabství morawské, do Říma se odebral, kdež jako Římský císař korunowan (1354). Za něho roku 1353 wlašský špitál od Wlachů a Francauzů založen, kterýž zrušen 1789. On české hrady od laupežníků wčistil (1355), universitu Pražskou založil. Nowé město Pražské, *Karlowem* slauti mající, wystawil. Most kamenný přes Wltawu zdělal. Obchod ožiwil, a zbohatil měšťany, z nichž jeden 100000 dukatů jemu darowal. Labe a Odru plawné učinil; Slezsko, Lužici, Kladsko, Brandenburk k Čechům získal smlauwami a kaupěmi.

Dostavil a nadal kostel sw. Wíta. Arcibiskupowi Pražskému titul *legatus natus* a dozor na Řezenské, Bamberké i Míšeňské biskupství zjednal. Umřel w 31 roce panování (1378), otcem vlasti nazwaný. *Wáclaw IV* w osmnáctém roce věku svého nastoupil panování. Sestra jeho Anna wdána za Richarda, krále anglického; protož někteří Čechové w Oxfortě študowali, z nichž Jeronym nejznámější. Wáclaw blahoslaweného Jana z Nepomuka do Wltawy hoditi kázal (1383), na místa českých radních Němcůw nasazel, peníze w Němečích utrácel, spáchané vraždy nad několiky tisíci Židůw netrestal: pročež koruna Sigmundu podána. Wáclaw jat na radu bratra Sigmunda (1394), ale radu Jana druhého bratra, a přičiněním knížat říšských propuštěn. Ujal se papeže Benedikta, a od Bonifacia saupře jeho u Němců ošocen a s císařstwu swržen (1400). Nechtěje mstiti toho pohanění, od Sigmunda jat po druhé (1402) a Albrechtu wéwodě rakauskému w stráž dán. Sigmund se swými Uhry pro pŭtky ujítí musil, načež Wáclaw ušed, w králowství opět se uwázal. Krwawé pŭtky mezi Němci a Čechy (1405). Hus a Jeronym wymohli, aby Čechové při wolení rektora university tři hlasy, a cizozemci toliko jeden hlas měli, a w radě mezi 16 radními jen dwa Němci aby seděli, což vše na opak bylo. Tím rozhněwání němečtí študenti, jichž mnohonácte tisíců s professory swými odláhlo (1409), a k založení university Lipské, Ingolstadtské, Rostocké přičinu dalo.

II.

§. 11. *Oswicení.*

a) *Za Jana (1310—1349).*

Paměti hodno jest (dí Pelcel), že jako s počátkem XIV věku, tak téměř s každým stoletím w Čechách napotom nějaká wěc se udála, která znamenitau změnu w mrawích, smýšlení, náboženství, jazyku a t. d. působila. To se zvláště za 35letého panování krále Jana štalo. Kdykoli do Čech přicházel, míwal s sebau komonstvo cizozemské; kdykoli do Luxenburku nebo do Francauz a Italie jezdil, pojal s sebau mnohé z mladé šlechty, která cizím obyčejům uwykala, a je domů přinášela. Zdálo se, jakoby toho času Čechové docela se z Čechů wyzuli, o nichž že jako *opice* jsau, prawdiwé vzniklo přísloví. Počali nositi dlouhé brady, železem kadeřené až na ramena wisící wlasý. Místo čepic měli končité vysoké klobauky rozličných barew, oděw krátký, auzký; od loktů wisel dlouhý rukaw jako oslowé uši; nohawice na stehna, boty (skorně se znelibily) na nohy těsně přiléhaly; pás okolo beder, a w něm kord nebo nůž. Mništwí tento wěk méně byl přízniwý. Král Jan založil karthauzy na Aujezdě w Praze, později skrze Husity zahlazené. Wojenské umění wždy ještě wíce w obyčejí bylo, než jiné umění. Básnictwí latinské neslo znaky nechuti onoho věku, jakož werše Petra Zbraslawského a Františka letopisce dokazují; české w obnowené dle německého rýmowání formě až do založení university (1348) panowalo; pročež Dobrowský wšecky básně (rýmowané), kterých stáří se určití nedá, w tu dobu (1250—1350) pokládá. K poznámení toho věku to také slaužití může, že jeden satyrik, který dotčený oděw směšně popsal, w Kutné Hoře zabit jest. Dějepisce máme téměř z každé doby, neboť Čechové byli historie wždy milowni. Petr opat Zbraslawský děje (1253—1338) sepsal latinským jazykem, a František, kanowník kostela Pražského, letopisy Kosmasowý od r. 1230 až do r. 1342 prodlaužil. Za Jana též pořádné práwo městské spůsobeno, a dsky zemské opraveny. Hudba zlepšena uwedením polozwuků a pětíc (quint). Do časů Jana Praha z weliké části od dřewa stawěná welebila se nyní. Na mili od Prahy swobodno bylo pálití wápno, a lámati kámen; za Jana též ulice dlážděny, a dům radní w Praze stawěn.

b) *Za Karla (1349—1378).*

Pod vládau maudrého a učeného císaře Karla Čechové u vzdělání a učenosti velmi pokročili. Za něho Čechie byla w své nejvyšší slávě; Praha stanoviště všeho umění a vědění. Tu založeny vysoké školy r. 1348. pod jménem studium generale. Ponukl Karla k tomu arcib. Arnest, kterýž sám auřad kancléře při té nové universitě přejal. Sousední národové posílali do Prahy své syny na učení; Čechové zastávali nejvyšší auřady u dwora w kanceláři říšské, i kromě Čech některá důstojenství biskupská; posílání vyslanstwím k cizím dworům, wodili wojska, dobýwali sláwy, byli národ nejučenější, mající největší muže státské, slowem byli panující národ w Ewropě. Čechem rozeným býti, mezi přednosti počítáno. Sousední knížata kupowali neb stawěli domy w Praze, ohtějíce obywatí mezi Čechy. Wšeco se do Čech hrnulo k zdělení štěstí. Odtud lidnatost nejen Prahy nade všeca města německá, ale i wší země, počítající tenkrát sto měst hrazených, kolikoz jich ledwa w celých Němcích počítáno, tři sta městysů, 260 hradů a twrzí, 13360 wesnic, 20 kostelů kollegiatních, 2033 far. Bohatství nadobyčejné; dwůr w Praze a tolik cizích pánůw! Obchod wšestranný. Praha sklad všeho zboží ewropejského. Kupčeno do Rus, do Polska, do Benátek, do Říše, kdež cla swobodni byli kupci. Sama příroda zdála se napomáhati, neb zlaté hory Jilowské a stříbrné Kutnohorské i jiné velmi wýnosné byly. Náboženství w uctiwosti. Mladší král Wáclaw nazwán nejkřesťanstějším králem. Nikdy lidé osobní tolik nadání pobožných nečinili, jako w tu dobu. Duchovní staw wůbec we wážnosti; Pelcel myslí, že dilem proto, poněwadž lidu tehdaž z darma přisluhowali. První dwa učitelé bohoslowí na universitě byli dwa theologowé Hermann z Winterswiku, Sasík, a Fridmann z Prahy, oba kněží a mistři swobodných umění a písma sw. w Paříži. Karel IV bohoslowí (beatissimo theologiae studio) napomohl wystawením Karolína. Jeho rozkazem nikdo kanownikem u Wšech swatých býti nemohl, leče na školách Pražských doktorem prwe učiněn. Při učení libomudrcwí na počátce vysokých škol w Praze jako wšude jinde užíwáno Aristotela, nebo raději temných jeho wykladačůw. První mistři a učitelé k tomu powolaní byli Jenko Pražský, Dietherus Wideňský, Jan Vollier Francauz, kteří dilem w Paříži, dilem w Bononii doktorstwí byli dosáhli. Učitel lékařstwí Karlem powolaný byl M. Nicolaus de Moravia, po něm Baltasar Domažlický, Čech. W Kaprowé ulici na Starém Městě bylo medicinské collegium, *Nový dům* nazwané, kdež mnoho žáků lékařstwí se učilo. O wáženosti toho umění swědčí to, že Sigmund Albik z Uničowa na Morawě, lékař žiwotní císaře Wáclawa a professor weřejný r. 1409 arcibiskupem učiněn (+1427). Chemie neb raději alchemie (zlatodějstwí), již za Karla, kterýž ji sám provozowal, w obyčejí velmi byla ¹⁾. Druhý po Přemyslu obnowitel práwa českého byl Karel. On Bartolu ze Saxoferrato (nar. 1313 † 1355), wlaskému prawowědci, práwa Přemyslowa a jiná nařizení shromážditi a změnití dal, a wšak čeští stawowé zpěčowali se přijmauti zákony snežené cizozemcem, neznajícím zřízení českého, a tudy wše po Římském práwu rownatí chtějícím; pročez Karel jiné práwo pod jménem Majestas Carolina wydal, ač i to platnosti státní nedosáhlo ²⁾, a spolu uwedl adwokáty čili práwní přitele posud Čechům neznámé, a ustanowil za učitele práw městských a církewních na universitě mistra Witgolda z Osnabruku, Němce, a M. Henrika Sušického (de Sicca), Čecha. Paměti hodno, že první weřejná učitelská stolice německého státního práwa (Staatsrecht) na Pražské universitě založena, na níž Ubertus de Lampaniano již r. 1380

1) Pelc. Karl IV B. 2 str. 956.

2) Wiz Odděl. II num. 86.

učil. Z té školy vycházeli napotom práwowědci, k porovnávání rozepří po městech království potřebovaní. Brněnské a Olomucké dsky zemské počínají od r. 1348. a jdau až do r. 1641. Dwoje jsau; proto že Morawa do dwau distriktů (někdy i do třetího Znojemskeho) rozdělena býwala. Až do r. 1641 w Brně a Olomauci saud zemský dwa-krát do roka držán býwal. Při zřízení vysokých škol Jan František Olomucký, čili de Regio Monte, založil a nadal stolici učitelskou řeckého jazyka a zejména k čítání Homéra odhodlanau. Latina toho wěku ještě barbarství předešlého nepozbyla, a však Čechové mezi prwními ji cítiti počali. Karel Petrarchu do Prahy zwał, kterémuž přijiti ale domácí okolnosti překázely. Spisowatelství bylo ctěno. Sám Karel, i arcibiskup Arnest († 1364), a nejvyšší kanclér dworský Jan z Neumarku nemněli pod swau důstojností spisování knih, kteréž se až do dneška zachowaly. Básnictví české vzniknutím university jakoby přestalo, ale řečnictví duchovní udrželo se. Slynuh w něm Konrád ze Štětkny a Jan Milič († 1374.) S historií zanašeli se Neplacho, Beneš Krabice z Weitmile, kanowník kap. Pražské († okolo 1390.), Pulkawa a Marignola, jichžto spisů na díle posud stáwá. Tolik památek malířství z onoho wěku nemáže žádný národ jako český, proukázati. Karel měl čtyry dworské malěre: Mutinu, Wurmsera, Dietricha Kunce a Zbiška Trotinského. Na Karlowě Týně (Karlstein) ještě r. 1782 bylo 124 kusů z toho wěku, nyní we Wídni se nacházejících. Kaplu sw. Wáclawa w kostele Pražském Karel českými kameny wyložiti a obrazy ozdobiti dal. Socha měděná sw. Jiří na zámecké prostoře, kterauž Martin z Klausenburku na rozkaz císa. Karla ulil, sochy na Pražském mostě ¹⁾ a w palácích šlechty naši swědčí o spůsoblosti Čechů w řezbářství a obraznictví. Nejwice ale stawitelství kwětlo. Kostel sw. Wíta, most přes Wltawu, Karlow w Praze, Karlůw Týn a jiná nádherná stawení jsau z toho wěku, jež, byť i podlé chuti našeho času wždy nebyla, předece stálost a pewnost chwáli.

c) *Za Wáclawa IV (1378 až do 1409).*

Univerzita Pražská až do r. 1409. w nejlepším kwětu stála. Wáclaw založil kollej pro učitele a žáky (*Collegium Regis Wenceslai*). Wáclaw z Chotětowa, kněz, kollej neb semenišťe u sw. Wáclawa nazwanau, wedlé mince pro český národ zřídil, a čtyry wesnice k ní odkázal. Jeronym Wiklefowy spisy z Angličan přinesl, kteréž se již r. 1402 welmi rozšířily, takže kollej Karlowa 45 artikulů Wiklefowych za nepravé odsaudila (1408). Dějepisce nemáme z toho wěku žádného, kterýby panování Wáclawa w celosti byl zaznamenal. Pokračowatelé w kronice Benešowě a Pulkawy jsau welmi chudí.

III.

§. 12. *J a z y k.*

a) *Jeho staw.*

Celá ta epocha českému jazyku málo přízniwa byla. Rudolf I a Jindřich korytanský mnoho Němců do Čech přiwedli; zwláště pak za Jana němčina, wlaština a francauzština plozena. Již při korunování jeho (1311) wice německy než česky zpiwano, dle Petra Zbraslawského: *Turba Bohemorum canit hoc, quod scivit eorum lingua, sed ipsorum pars maxima Teutonicorum cantat teutonicum.* Čechové pod Mohuckau duchovní sprá-

1) Most Pražský jest zdělí 862 loket, na kopy učiní 14 kop a 22 loket. Háj. 460. Stawělo se na něm 145 let. Wel. Cal. 22 Jun.

wu náleželi, w cizině putowali, študowali, bojowali, cizím jazykům obvykali. Šlechta i měšťanstwo vzdělanější přijali jazyk dworský, kterýž w městech, již dříve Němci osazených, tím více se upevnil. Jan auřady veřejné a hrady královské cizozemcům swěřował, ano šla powěst, jakoby Čechy ze země wyhnati, a samé Němce nasaditi obmyslel. Připowěděl sice zjitřeným nad tím stawům českým (1318) žádného napotom cizozemce w auřady newsazowati, we všech zemských důležitostech s rozenými Čechy se raditi, a totéž w Morawě učiniti přislíbil, (*nunquam alicui alteri quam Moravo in Moravia aliquod officium Suppe committemus* ¹⁾); nicméně w celosti jazyk německý wždy více se rozmáhal, což opat Zbraslawský na r. 1330 potvrzuje: *In omnibus civitatibus fere regni et coram rege communior est usus linguae theutonicae quam bohemicae*. Karel když r. 1333 přišel jako místodržící do Prahy, neuměl více česky, a znou se tomu jazyku učil. Swé manželce Blance, pauhé Francauzce, dal německé a české dámy, aby se obojímu jazyku naučila; ona ale toliko německy se učila, protože jak u dwora tak we městech němčina více panowala ²⁾. Když třetí manželka jeho Anna, dcera Jindřicha ze Swídnice a Jaworu s autěžkem byla, jel naschwále s ní do Normberka, aby, bylliby syn, w německé zemi narodil se, a snáze císařem wolen býti mohl. První práwa městská německí radní w Praze (1341) s powolením krále w německém jazyku navrhli, ač latinský wždy ještě w jednání obecném a listech obvyklejší byl. S druhé strany i český jazyk swé podpory měl. Sám Karel wymáhaje na papeži Klementu VI w Avignonu založení arcibiskupství Pražského užil mezi jinými důwody toho, že Čechové a Morawané mluví jazykem slowanským, jemuž Mohucký arcibiskup a kněží jeho nerozumějí. W bitwě u Kreščaku (*Cressy*) Čechové měli heslo české: z Prahy; a Jan král radcím jemu, nedáwati se w nebezpečenství, česky odpověděl: Toho buohdá nebude, aby král český z bitwy utíkal ³⁾. W Praze we Slowanech (nyní Emauzy prawíme,) Čechové skrze Karla potěšení měli slyšeti služby boží w jazyku sobě srozumitedlném, což jim chuti dodalo slyšeti je w něm po celé zemi; ale tomu papež zhola odepřel, neohlédaje se na to, že sw. apoštolové w Římě služby boží ne hebrejským, anebo řeckým, alebrž latinským jazykem konali. Karel představil papeži Klementu VI, že klášterníci ze slowanských zemí, horwatské, dalmatské, boseňské a srbské, wojnau zahrání w jiných zemích blaudí, a žádal o powolení, aby jim slowanský klášter založen býti mohl: papež přiwolil s tau wýminkau, aby toliko jeden takový klášter w celém králowství založen byl (1346). W nadání toho kláštera (1349) prawí Karel: Ačkoli powinnost naše žádá, abychom o dobré všech našich wěrných poddaných pečowali; a však ty, kteří nám příjemností a sladkostí našeho přirozeného jazyka příbuzni jsau, zvláštní péči a milost zasluhují. W listu (1356), kterým wykazuje plat Janu, téhož kláštera písaři, nazývá český jazyk *lingua nobilis*. Jeho manželka Alžběta († 1393) měla na lžicích české nápisy k. p. *Czo pan buoh da, to se stati ma* ⁴⁾. Karel obnowil (1347) připowěd Jana krále Čechy a Morawany při jich obyčejích a práwích nechati, wysady jejich potwrditi, tuzemce jediné w auřady sázeti, a ustanowil zákon, aby nikdo soudcem w zemi nebyl, kterýžby neuměl mluwiti a rozuměti řeči českého jazyka, ježto slowe řeč slowanská, — lečby měl do sebe zvláštní mrawy, ctnosti a umění ⁵⁾; rubrika o neprodajnosti, aby skrze písaře zemského každoročně na sněmě českým jazykem veřejně čtena byla ⁶⁾; synové wolenců říšských, aby od sedmi let při grammatice učili se jazyku slowanskému aneb českému a wlaskému. To Čechům k libosti učinil Karel;

1) W. Jura primaeva Moraviae p. 37. — 2) W. Chron. aul. reg. apud Dobnerum V. 469. — 3) W. Pelc. Karl IV. Thl. I. S. 159. — 4) W. Bienenberg Gesch. von Königgrätz. — 5) Pelc. Karl IV. I. 319. — 6) Ib. str. 318.

neboť on sám německý jazyk více miloval než český, jakož jeden Rkp. P. Cerroniho světle ukazuje. Listy jako Jan mnohé již německé, ale žádného českého newydal. Spojení s Říší wolenecké, naděje císařování, manželky z Němec, držení zemí německých, smlauwy a jiné příčiny nutily krále české k tomu, aby k Němcům laskavě se mívali. Šlechta více ryfářství než umění hleděla, duchovní latině čítali a psali; lidí více učení podávali nedopauštějice, než co se jim na kazatelně widělo. Štítiny (1374) zastávají, že dobré spisy w obec uwoditi sluší, aby každý wždy a wšudy z nich naučení bráti mohl, čta je na hradě, w kostele, na poli i besedě, přidává: „Sw. Pawel k Židům hebrejsky, k Řekům řecky, každému w řeči jemu srozumitelné psal; proč bych já Čechům krajanům český psáti se ostýchal? Budu český psáti, proto že Čech jsem, a pán bůh Čecha jako Latinika miluje, a t. d.“ Rozploxování němčiny od drahných let přirozeným během působilo ze strany české jakousi protičinnost, kteráž toho věku dovršena. Té připsati jest, že za Wáclawa IV jazyk český do kancelářů poněkud uweden. On wedlé latinských a německých listů také již některé české wyhotowiti kázal; nejstarší od r. 1394. 1) w Třeboiském archiwu. Ale ani on nebyl milovník jazyka českého; dal sobě a své manželce biblí německau psáti, kteráž se w knihowně Wídeňské nachází. Tím, že na místa českých radních Němce posadil, rozničil nemálo záští proti Němcům, již od dáwna dautnající, Němce pak urazil dáním opět přednosti české straně w saudech a na universitě (1409), což pobídnutím Husa učinil nejvíce proto, aby o věcech papežství se týkajících od university takový saud obdržel, jakého žádal, a jemuž německá strana odporowala. Tak česká strana, zvláště po wystěhowání se studentůw německých, panující učiněna, ale i spolu za něho vypukl onen diwoký boj o náboženství, a českau zemi žalostně pohubil. Odtud pošlo, že od té doby český jazyk se zwůli w náboženství takorka wznikal, klesal i konečně padl.

b) Proměny.

Mnohá sice stará slowce ještě se udržela, jako *swět* (rada), *drbi* (musím), *čistec* (cín), *dobrý* (udatný), *prawda* (práwo), *ow* (onen). Planety ještě českých jmen wšecy neměly, Rozkochaný je nawrhl. U něho slowe *Wresen* Julius, jinde August, Polákům September. Již německá slowce zde onde na swětlo vycházela: jako (u Štítného): *tanec*, *frej*, *helmbrecht* 2), *cil*, *mosí*, musí, *almužna*, *starosty* dle něm. Eltern (rodiči). Též nowá: *čistec* očistec, *neprázdň*, (negotium), a t. d. Staré praet. na *ach*, *ech*, *ich*, etc. ještě trwalo, též dvojný počet, ač ne bez pomatení: tak *byla sta* masc. *těto dvě zemi*; *oči sta hyle wylúpeně* místo *stě* fem.) u Pulkawy. Y přiwěšowáno místo *je*, jako: *sey zdalo* (se je zdálo); *nelzey* (nelze je), a t. d. Opakowání praep. jako: *wiwčemž* (w ničemž). Dlahé samohlásky někdy (ale zřídka) znamenány, jako: *plál*, *tráty*, *paad*, *duuff*, *dúff*, *budú* (3. pl.), *chválú* (inst.), *rzeczý*, *lidý* (gen. pl.). Y panující, k. p. *powyedyety*, (w. Alan.); *i* řídké: na začátku již někde *v* místo *u*; *rz* wšude, *z* místo *ž* a *z*; *cz* místo *č* a *c*; *f* a *ff* již rozeznáwáno. Měkké *iu* u Štítného již wšude w y přešlo, jako: *lyby*, *lydy*, *noczy* (instr.) *zemy* acc. *nakladagy* 3. pl. *Ay* ještě wúbec,

1) W. Wýbor z St. lit. I. 1030.

2) *Helmbrecht* jest jméno zhýřilého jonáka sedlského, kterýž taulaw se s laupežníky, posléz rukau spravedlnosti sešel. Popsán w básni něm. z 13 století, o níž zprawuje T. F. Scholl w knize *Geschichte der altdutschen Literatur*. Stuttgart 1844. I. 242. Štítiny per antonomasiám užívá toho jména jakožto tehdáž Čechům wúbec známého za člověka rozpustilého, frejowného, nad swúj staw se spínajíccho. Zdaž ten román kdy do češtiny přeložen byl, neznámo jest.

jako: *najlepsze, nechay* etc. *L* a *r* polohlásky, bez wkladení hlásek, jako: *czrt, zatrhal, hrd, a t. d.* 1).

IV.

§. 13. *Literatura.*

Toto oddělení již rozmanitější plody literatury nám zůstawiło. Liturgie slowanská w klášteře Emauzském glagolských liter užívající žádného trvalého účinku w národnost českou neprojewila. Wětší wplyw na jazyk národní měla liturgie latinská. Učení tomu jazyku na mnohých místech přinutilo některé učitele k objednání pomůcek, záležejících zatím jen we sbírkách slowcí. Došlo nás několikero podobných sbírek psaných ne tak k užítku národního jazyka, jako k učení a rozumění latině, mezi nimiž sbírka Rozkočaného, 3485 slow obsahující, jest nejsilnější, ale i w twoření slow nových nejsmělejší; neb i twořené jinými mlowníky slowce w jedno snesl. Latina sama wůbec tak barbarská, že často i latinská i wysvětliti je mající česká slova jsau w našem wěku nesrozumitelná. Nejstarší posud známý nápis zwonový jest od r. 1322. Důležitá jest sbírka příslovií od Smila Flašky z Pardubic. Básnictví zachowalo z částky swau sílu a jadrnost, ale přestalo býti pauze prostonárodním, a stalo se západoewropejskému podobnějším. Byl to jeho stříbrný wěk. Rým s pauhým počtem syllab weskrze panowal, ač slabé počátky časoměry již do té doby padají 2).

Obsahowalo básnictví toho času předměty duchovní i swětské, a to lyrické, epické i didaktické. Básně duchovní čerpaly swé látky z učení křesťanského, z liturgie latinské, z legend o životě a utrpení Ježíše, o radostech a bolestech Marie, o mučednictví

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Otcze naff genz gfy na ncbefych
ofwyet fe gmye twe
przyd kralowftwo twe,
bud wola twa jako w neby takez w zemy
chleb naff wezdayffly day nam dnes,
a odpust nam dluchy naffye jako y my
otpuftiemy swym dluznykom.
a neuwod naf w pokuffenye
ale zbaw ny ote zleho. Amen.

Nejstarší forma Otčenáše.

2. Kral Philipp byl w zemy rziezcky
Muz flowutny weczty fwyczky
Po swem prawu myefyc zenu
W zbozi weczty porozenu
Olympyas tak flowiefyc
Owflem dywne krafy byefye etc.

Alexandreis.

3. Razy wem prizdeli wam kdy ktere wolenie,
Chowayte fie fkrze les na krziwa drwa chozenie.
Czof tiem mienim fam znamenay,
Zwol fwcho yasika, czizicho nechay.

Dalimil.

4. Sedm neby wzrye potom
Tot chczy powyedety o tom
W nychz sedm planet przyebywa
Kazdy fwym czafem otbywa —
Tych dwa czefky gmena mata
A pyet czefky gmen nemata etc.

Alan.

5. Czoz fy przywykl hadyty
Nerod tehoz sam czynyty.
Welykat mu hanba bywa
Ktoz fye jako mudrym wzywa
Ze gyne bude trefkaty
Sam toho nechtye oftaty.

Catonis disticha.

6. A ty gesto hyzdye knyhy czefke acz y dobre.
fnad chtyecz aby gen famy byly mudrzy wy-
dyeny. mohli by se dobrze leknuty bozie po-
mfty. — Ano mnozy rady by czefke knihy
zatratily a toz gen dobre. Onyem bafnyem
gymyz fmylny wyecze fe wfwem fmylftwyem
rozzechugy nycz nedyegey.

Štitný.

- 2) W latinsko-českých makaroních Bohemarius (1259) jest jako první zkaška slova česká w hexameter latinský stawěti. Cisiojanus český čtyřmectma weršů šestiměrných obsahuje, z nichž Štitný (1376) 4 uwodí: *Do Prahy Wanka nesú, wolajice řehoře z lesů atd.* W rkp. Wíd. bibl. od r. 1396. w 4. po životopisu Karla IV psán jest tento pentameter: *Poskoč buohadle, at tebe hamba nenie.* —

apoštolů a jiných swatých a swětic, ano i vlastence sw. Prokopa. Zdá se, že básně duchovní rozpravní jakýsi cyklus činily, z něhož pauhé zlomky nás došly. Arcibiskup Arnest, dle zprávy Balbinowy, uwedl Rorate a Salve. Není pochyby, že mnohé písně odtud w lidu se zachowaly a do kancionálů přešly.

Swětských lyrických básní málo celého zachováno, nejwice jen zlomky, neb nedostávalo se milovníků, kteřížby písně národní ceniti uměli a sebirali. K rozpravným swětským woleno dílem cizí powěsti řecké (Alexander) a romanské (Tristram a t. d.), dílem domácí ano i samu historii vlastenskau (Dalimil). Nejzdařilejší z nich zajisté jest Alexandreis, silau poetickau wýtečná, ale, žel, necelá. Oblíbené Ewropanům rozprawy z okresu zwírat také u nás milovníky nalezly. Zachována jest nám z té doby bájka o lišce a děbanu, a mnohem znamenitější Nowá rada Smila Flašky z Pardubic. Mezi mravoučnými vyniká desatero kázanie božie, mezi mravokárnými satyry o řemeslnících, a zvláště Podkonomie a zák, žiwosti a wtipem nejlepší periody básnické hodný. K allegorickým básním počteme Spor duše s tělem, báseň ráznau, ačkoli jen zlomkowitzau, pak z ciziny wzaté Obnowení mravné člověka (Alana). Zvláštní plod fantasie jest Tkadleček, boj mezi láskau oklamanau a rozumem představující. Kroniky prosaické, jichž od dáwna milovní byli Čechové, vyskytují se w tom wěku w překladech z lat. Martina Polona, Petra Comestora, Pulkawy, kteráž nad druhé vyniká, a o Alexandru bájek plná. Utěšené čtení poskytuje žiwot Karla IV, od něho samého latině sepsaný a brzo potom zčeštléný, jakož i žiwoty starých filosofůw též z lat. přeložené. Lucidár, encyklopedický spisek, wyobrazuje nám tehdejší filosofii s astrologií a powěrami úzce spojenau. Utěšenější jsau mravné spisy o čtyrech hlavních ctnostech a ráj duše z lat. Alberta Welikého.

Právní jazyk w té periodě k znamenité dokonalosti dospěl. Přicházející zhusta do země Němci přinašeli swá vlastní práwa, a tak dvoje práwa w české zemi swůj běh měla, domácí a cizí. K prwním počísti dlužno knihu starého pána Rosenberského, řád práwa zemského, řád české koruny od Karla IV, kterýž wšak platnosti nikdy nedosáhl, zvláště pak Ondřeje z Dubé wýklad na práwo české, jakož i práwa městská (Brněnská, Jihlawská, Kutnohorská, Pražská, Hradecká a j.), práwa horní koňšelská a měšťanská, i podwržená Soběslawská. Cizí práwa byla: Sasický řád (Sachsenspiegel), práwa císařská, práwa welikého města Pražského, práwa manská (Schwabenspiegel), práwa Magdeburská. Z kancellářství oné doby zůstaweny jsau nám mnohé listiny, wýsady, zápisy a t. d.

W okresu bohoslowí tento wěk podává tři rozličné žaltáře, Wittenberský, Clementinský a kapitulní, ewangelia a část proroků, snad to zůstatek prwniho překladu celé biblí, mimo to přeložení některých spisů sw. Augustina a Jeronyma, řeči a wýklady i romány duchovní z lat. přeložené. Důležité jsau s strany slohu a řeči žiwoty Krista, sw. mučedníkůw a otcůw aegyptských. Nejznamenitější ale mezi prosaiky toho wěku jest Tóma Štítný, šlechtic na onen čas dobře wzdělaný, národního jazyka pilný a milowný, kterýž newděk učným tehdáž Latiníkům¹⁾ swé mravnokřesťanské spisy česky po mnohá léta spisowal, sloh sobě zvláštní, prostý, jadrný, hebký a jemný utwořiw, dílem z latinských knih ne tak překladaje jako wybíraje, dílem půwodně skládaje.

Že ostatně hustá mhla powěr wždy ještě na onom wěku ležela, dokazují rozličná běžná tehdy prorocství a pro krále Wáclawa sepsaný snář od Wawřince z Brezowé.

1) Nařká w nejednom místě swých knih na newlidný saud učných krajanůw swých, „*ješto (prý) hyzdíe knihy české, ač i dobré, snad chciece, aby jen sami byli mūdři widieni.*“ A jinde prawi: „*Pročž pak rechnie a wrčí pyšni na mě, anebo hlúpi, ješto wše hyzdíe, jemuž nemohú sami rozuměti, eš piši česky?*“ Por. Wřb. ze St. Lit. I, str. 638.

V.

Spisové oddělení druhého.

(1310—1409.)

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

α) Prawočetní.

1. *Azbukownik*, aneb abeceda slowanská, glagolitskau literau psaná opata Diviše poručením na pergameně okolo r. 1400. Rkp. w Stokholmě.

Jména čten tato jsau: *Az, bukj, widi, glagole, dobro, gest, zzywyte, zelo, zemla, yzse, i, ge, kako, ludy, myslyte, nass, on, pokoy, rczy, slowo, trdo (t. tcrdo), uet (misto uk), frt, chyr, ot, sstyja, ci, czwie, ssa, ger, yat, yus*. Alphabetum rutenum na menším pergameně jest bez wysvětlení, a špatněji psané. [w *Dobr. Gesch.* str. 58.]

β) Slowářství.

2. *Bohemarius*. Rkp. w bib. kapituly Pražské, w 4. od r. 1409.

Jest to slowníček, složený ku prospěchu mládeži latině se učící, a snad bonifantům od děkana Eberharda r. 1259 ustanoveným. Psán jest latinskými šestiměry počtem 886, takto počínaje: *Boh deus est, bostwie deitas, stwořitel que creator* atd. Zpředu stojí spůsoby mluvení, kterých veršovatí nelze bylo. Počátek: *Zpověděžt swú modlitbu atd.* Obojí tištěno w Sbírcce nejdávn. Slowníkú od W. Hanky w Praze 1833, první na str. 27—53, druhé, t. dialogi bohemarii str. 337—355. Na konci rukopisu stojí: *Explicit Bohemarius per manum Martini de Stražnicz sub anno Domini M^o CCC^o nono* (wlastně podle písma a dle domyslu Šaf. a Pal. ältesten Denkmäler 1840 má býti r. 1409).

3. *Bohemarius minor*. Rkp. weř. bib. w 4. VIII. E. 7. G. 29.

Obsahuje 500 slow, z nichž první jest: *Deus boh, a poslední digitagus náprstek*. U něho slowe *corvus wran, passer wrables, filomela slawucz, simeus opecz, simea hopyczse*. Tištěn, ale jen 132 slowa, w Sbírcce nejd. Slow. str. 179—181.

4. *Sequentionarius* seu prosarum expositio Mag. Conradi, licentiati in septem artibus.

Rkp. na pap. w 4. w bibl. kostela kapitulního, psán rukau Bartoloměje, pod znamením O. LIX. Tištěn w Sbírcce nejd. Slow. str. 356—366. Tak nazwané Prosaie tu na slowo se wykládají, k. p. *reddamus wdawajmy, grates díky* atd.

5. Latinskoceský *vokabulár*. Rkp. na pap. w 4. weř. bibl.

Zdá se býti toliko wýtah z bohemaria od r. 1409.

6. **ROZKOCHANÝ** *Clenius. Vocabularius*. Tento spisowatel, Slowák, pilně po 4 léta shledával a sestawoval slowa latinská a česká w počtu 3485 podle materií, užíw k tomu pomoci učení Čechůw, jichž jména w nadpisech uvádí, jako: Dr. Urbanus, Forianus, Johannes de Galandria, Ambrosius, abbas Opatovicensis (Neplach) a j. Obsahuje mnoho dobrých i nepodárých slow. Od něho pocházejí jména planet *Kralomoc Jupiter, Swrtonoš Mars, Dobropán Mercurius, Illadolet Saturnus, Ctítel Venus*, od ctíti, venerari, za kteréž ale při-

jato jméno *Krasopani*. Rkp. ač jen opis ze staršího, nalezá se w Rejhradě psaný rukau Piterowau, welmi zběžně a nečitedlně, maje nadpis: *Vetus vocabularium latino-bohemicum, temporibus Caroli IV. e variis auctoribus desumptum, et a quodam Clenio Rozkochany Slawo seu Slowienin uno volumine erutum, in Ms. Cod. chart. Fol. 14 saecul. sub lit. T. N. 11 bibliothecae monasterii S. Mariae Magdalene RR. PP. Ordinis s. Francisci reformatorum Brunge*. Z toho rkp. jest Dobrowského opis w Museum Českém, odkudž i do tisku dán we Sbírcce nejdávn. Slown. 1833 na str. 54—104. Později nalezl p. Boček rkp. ze XIV století, ač jen 4 listy, pak i úplný z 15 stol. a sice správnější než jest Rejhradský.

7. **WELEŠÍN**. Slowník. Rkp. w Museum w 4. ze 16 století.

Má nadpis: *Lexicon parvum latinobohemicum e Ms. cartaceo saec. XIV. fm. Bibliothecae Rmi fid. capli Olom. N.... Auth. Jo. de Welessina Presb.* Na hřbetě stojí: *Lexicon bohemicum 1300*. Na konci psáno: *A já chci na to přestati kněže Jeně z Welešina. Anno Domini etc. LVIII. (1558)*. Tištěn w Sbírcce nejd. Slow. na str. 104—154. Rkp. tento welmi nečitedlně psaný zasluhowalby srownán býti s půwodním, ač stáwali ho posud, w bibl. Olomucké. Zdá se ostatně, že jest toliko w abecední pořádek s wypuštěním a přidáním některých málo slow, uwezený Klen Rozkochaný.

8. *Zlomek slowáře* rkp. na pap. w 8. z XIV věku, u p. Bočka.

Obsahuje na 4 listech okolo 800 slow. Podobný slowníku Rozkochaného, však mnohem obsírnější a důležitější.

9. *Vokabulárik* krátký latinsko-český o jednom listě, obsahující přes 260 slow. Rkp. z prostředru XIV století w 4. (u p. Bočka).

Začíná: *Arduum pilně, Accidencia přihozeni, Ambiguitas pochybění, autor množitel* etc.

10. *Catholicon magnum latino-teutonico-bohemicum*, rkp. w registratuře Brněnské.

Odtažená a umělecká slowce literně tu přeložená, nebo nesrozumitelná nebo jen psaná, jako: *apprehensio první pochop; superstitio, nastorna; theologus, swatopisák* atd. Tištěn w Sbírcce nejd. Slown. na str. 174—179. Též w Praze: *katholicon, lexicon latinum, interjectis hinc et inde significacionibus germ. et bohemicis*. s. a. Rkp. 4. Weř. bib. XI. D. 4.

11. *Nomenclator latinobohemicus*.

Obsahuje 1100 slow podle jistých rubrik, jako: *de deo, coelo et temporibus anni; de aqua, de piscibus* etc. U něho slowe *cacodaemou dehna, belial zmek, satan nekošnik, leuiathan dės* atd. Rkp. weř. bib. Y. I. 1. n. 14. nunc XI. E. 4. Tištěn w Sbírcce nejdávn. Slown. na str. 157—174, jen výbor slow.

12. *Anonymus latinobohemicus* rkp. weř. bib. Tištěn w Sbírcce nejd. Slown. na str. 181—182.

13. *Vocabula latinobohemica*, rkp. w Mus. N. 197.

Tištěn ve Sbírcce nejd. Slown. str. 183—184.

14. *Vocabular. lat. bohém. a. n.* 1394. 1398. fol. 175—176 rkp. veř. bibl. I. D. 32.

15. *Hymny glossované rkp. XIV věku* 4o. veř. bibl. III. G. 20.

16. *Vocabularium saec. XIV rkp. veř. bib. VIII E.* 28. fol. ult. Iliaria nabedrnyc × frutex prut.

17. *Vocabular lat. boh. s. a. saec. XIV.* 4o. rkp. veř. bib. VIII. G. 29. fol. 21—23. [nejstarší] tišt. w Hankowé sbírce.

18. *Vocab. lat. boh. saec. XIV.* 4o. veř. bib. XI. E. 4. num. 5. fol. 62—71. „Deus buoh × seminivus sú-sněžje.“ Tišt. w Hankowé Sbírcce. W též rkp. num. 8. fol. 92—3. Convenientia přístupná × vis násilé.

19. *Jména česká, mužská a některá ženská* od r. 1367. rkp. fol. veř. bibl. II. A. 7. num. 1. Opis tamže II. A. 9. od r. 1510.

20. *Wokabulár, rkp. w bib. kapituliního ko-stela Pražského, w 4. na pap.*

Obsahuje 700 slow, z nichž první jest: *deus, buoh, poslední astous, ukleggye.* On jmenuje brachium paže, azella paže, humerus rámě.

21. *Latinsko-český slovníček* 5 listůw, w rkp. knihowny s. Wita, kdež Alan se nachází.

γ) Nápisy.

22. *Nápisy na zwonech:*

a) W Benešowě od r. 1322 s nápisem: *Welky zwon lyty léta MCCCXXII.* Wiz Kwěty 1845. str. 268.

b) W Přelici, panství Smečenského, od r. 1386. s nápisem: *Leta božího * mzt * Ccc * osmdesat * sesteho * pane bze * racz * zdaržiti * ten * to zwo * n jenž jest (obraz swatého).* (W. Kwěty 1845. str. 268.)

δ) Přísloví.

23. **P. SMIL FLAŠKA** z Pardubic. Sbíрка starých *přísloví.* Rkp. w arch. Třeboňském z druhé polowice XV století.

Tištěna w Časop. mus. r. 1827. II. str. 63—70. Wjyb. ze St. Lit. 1845. str. 839.

b) Básně.

a) L y r i c k é.

a) *Duchovní.*

24. *Počátky písní, kteréž se w Betlemě zpíwávaly.*

Uvádějí se w postille Husowě (tišt. 1564 na listu 74) těmi slowy: „*Kteríž chodie na kázanie do Betlema a wšechy ty, kteříž zpiewají: a) Wstalt jest böh z mrtwých swú moci; a opět ktož zpiewají:*

b) Jesu Christe štédry kněže, s oicem, duchem jeden bože (od něho samého složená); a opiet c) ktož zpiewají: Nauštřew nás Christe žádúci, pane swéta wšemohúci, daj nám se w srdci poznati, bez krózy sebe (tebe?) čakati.“ Poslední z těchto tří písní zachowána jest w rkp. veř. bibl. XVII. F. 30. [wiz Rozbor I. 131.], kdež nalezu i tuto píseň: *d) Na čest paní ktož se klaní maje pomoci její milost atd. 12 strof. W opisu ze XV století u historiografa Bočka, u něhož w opisu XV stol. w 4. nalézá se i tato stará píseň církewní: e) Buď pozdraveno swaté božie tělo, jenž se z čistě dievky narodilo, a pro ny hříšnie na kříži pnělo atd.*

25. *Osmnácte písní* nalézá se při modlitbách nejstarších rkp. veř. bib. XVII. F. 30 ze 14 stol.

Mezi nimi jest také: *Stála matka bolestiwá podlé kříže plačúwá, když wsiče syn její atd.* kteráž i w jiném rkp. též bibl. 14 stol. XVII. A. 18. num. 3 stojí, počínajíc: *Stáše matka božie žalostici.* We Wjyb. ze St. lit. 1845 str. 321 tištěno odtud 6 písní.

26. *Carmen latinobohemicum etc.*

Počíná: *Carmen praestet deus coeli, w němžby to byl rozum celý, describendi varia etc.* Rkp. 1407 in Alba aqua psaný, nyní w Mikulowě, w němž nalézá se zlomek kroniky Prokopa, pisaře Staroměstského.

27. *Modlitby we werších* k panně Marii (jedna bez weršů) w rkp. knih. s. Wita.

Při Alanu, kdež i odpowídání a werše o sw. Dorotě, 7 listů. Z těch tištěno we Star. Sklád. III. *Wzjzdání panny Marie*, str. 167—174; *hwězda mořská*, str. 121—122; *Dorota panna*, str. 122—128.

b) Swětšé.

28. *Staročeské milostné písně* z XIV a XV století.

Sem náleží 1) *Tajená láska* wěrnější, počínajíc: *Dřewo se listem odívá.* z rkp. XIV stol. Wideňské c. k. dworské bibl. Cod. Theol. 844. Tištěna p. Palackým w Čas. Mus. 1827. IV. str. 3. We Wjyb. ze St. Lit. 1845. str. 961. 2) *W též bib. mezi theol. rkp. pod num. 790 na pergameně w 8. ze XIV stol. jsau latinské horae canonicae, psané pro jeptišku u s. Jiří z rodu nynějších hrabat pánů z Kolowrat, od nějakého kanowníka. Tu semotamo ze swětšých písní zlomky owšem nemístně wetkány jsau, jako na listu 82: *Má milá zmléličko, zbledělo twé líčko. Na listu 184: Má milá zmléličko, zbledělo twé líčko. Na listu 191. Hospodine rač pomstíti toho, ktož miluje falešně koho. Na konci: Ach kak welmi boli, kdež trdlem hlavu holi; a wšak wiece boli, kdež milá jiného zwoli.**

29. *Básně tři milostné z XIV věku.*

První počíná se w půw. prawopisu:

*Milly jasny dni proczs tak uchwapil
Zes mi meho kleceticzka zbudil atd.*

[sedm strof w opisu XV věku w 4.]

Druhá s počátkem:

*Poznalt gsem slícne stworzenie
Gemuz w swietie rowne nenie atd.*

strof 11 též w opisu z XV věku.

Třetí začíná: *Gyzt mne wesse radost ostawa.*

*Gyzt mne wssie wtiechi stanu
Srdce w tuzebné krwy plawa
To wssie pro mu milé žadnú.*

[w trojm oddělení; každé sestává ze 3 částek t. versus, strophus a semitonus; w celku obnáší 96 weršů. Opis z XV stol. w knihowně kap. Olomuc. Nowý opis wšech tří písní u nalézece jich p. Bočka. Zvláště třetí píseň plna jest horaučích a něžných citů, a podlé formy sauditi lze, že skladatel znal wlašské písně věku Petrarchowa.]

30. *Prostonárodní české písně* z XV stol. w knih. archivu Třeboňského we dwau rkp. w 8. psaných w druhé polowici XV století.

Jedna mezi nimi má nápis: *Cancio Zavissonis de amore.* Palacký domýšlí se, že to jiný kdos, do pozdější epochy náležející, než slavný Závise z Rosenberka. Z těch tištěny: (1) *Píseň wescelé chudiny*, w Čas. Mus. 1827. I. 17. na str. 20. 2) *Nesnáze wěrné lásky.* 3) *Neohrožený milowník.* 4) *Otrapy lásky.* 5) *Rovněná láska.* 6) *Wázané.* 7) *Zlomky tří písní.* Tamž IV. str. 5—8.

β) Rozprávné.

a) Duchovní.

31. *Legenda sv. apoštolův* (zloemek). List na pergam. v e. k. dworské knih. ve Widni.

Srownává se prawopisem zvláštním s Alexandreidau, pročez Šaf. a Palacký do XIV stol. jej položili. Obsahuje toliko 76 weršů, počínající takto: *Nemys wernych zzyrdec sizeny* (neníž werných srdec žizni) atd. Tištěn w Dobr. Gesch. d. Lit. II. vydání na str. 103. Po druhé Hankau w Star. Sklád. III. 251—255. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. na str. 1143.

32. Dwa listky pergamenowé zdola ostřížené, kteréž na deskách knihy nalezl p. Dominik Kinský. Jednají o *Utrpení Páně*.

Zloemek ten tištěn w Dobr. Liter. str. 113. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 1147. Prawopis z XIV věku. Počíná: *Mnye stebu otczye zgyednane* atd.

33. *Legenda o desíti tisících rytířích.*

Nalezá se při rkp. Passionalu od r. 1395 u p. Schönherra w Praze, též we weř. bibl. XVII. E. 7. při modlitbách. Počíná:

Když po božiem umučení
po slawném jeho wzkříšení
i na nebe powstúpení
za Adrianowa cisařstwa
bieše ještě málo křestanstwa atd.

a w knihowně kláštera Kremsmünsterského w Rakousích N. 74. w 4. Tištěna při prwním vydání Passionalu okolo r. 1470—80. Pak w Čas. mus. r. 1840. str. 289.

34. *Prokopa sw. život.*

Rkp. w knihowně Lobkowické, wůbec nazwaný Hradecký, proto že w Hradci Králowé nalezen byl, 146 listů we 12. na pergamenu z počátku 14 století, ač samo skládání starší jest, jakož znáti z mnohých rýmůw a opuštěných některých weršůw. Durich we swé Bibliotheca slawica několik weršůw úsknauti dal. Celá legenda 1106 weršů obnášející tištěna w Star. Skl. I. str. 1—51. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 181. Mimo Prokopa též rkp. zawírá ještě jiných deset kusů.

35. *Devatero radostí panny Marie.*

Z téhož Hradeckého rkp. tištěno w Star. Sklád. III. str. 1—27. Obsahuje 555 weršů.

36. *Sedm radostí panny Marie, 911 weršů.*

W rkp. knihowny kostela sw. Wita při Alanu, odkudž tištěno w Star. Skl. II. str. 49—91.

37. *Na nebe wzetí panny Marie, 553 werše.*

Z téhož rkp. od sw. Wita tištěno, w Star. Skl. II. str. 91—117. Jiný opis w rkp. P. Hanky z prwní polowice XV stol. Wiz Čas. mus. 1832. str. 148. pod nápisem: O skonání králowny nebeské.

38. *Pláč sw. Marie, weršů 428.*

Z rkp. Hradeckého tištěno w Star. Sklád. III. str. 61—81.

39. *Zdráwas, 124 werše.*

Z téhož rkp. w Star. Skl. I. 107—113

40. *Umučení páně aneb pašije, weršů 697.*

Z téhož rkp. w Star. Sklád. III. str. 27—61.

41. *Skládání o utrpení.* Rkp. na pap. w 4. w knih. Raudnické 43 listů w 4. prwní chybí; asi 1450 weršů rýmowaných.

Jest nábožně rozjímání o utrpení Ježíše Krista na způsob modliteb. Autor prawí na konci: *Podlé mé wiewry rozuma wsděl sem těmto knížkám summa.*

42. *Maria Magdalena, weršů 1009, z Hrad. rkp. W Star. Sklád. II. tištěno na str. 1—47.*

43. *Jan apoštol, weršů 40, w rkp. Hradeckém od jiné ruky, odkudž tištěno w Star. Sklád. II. 47—94.*

44. *Legenda o dětinstwí, Kristowě čili Ježíšowu mládí.*

Tuto se počínají dobré knihy a velmi užitečné každému wěrnému křestanu o božiem narození a o boží mladosti, jako je na swětě přebýwal s židowšcáty w swý (č) mladosti, i které jest diwy činil před židowčaty, jižto jsú jeho zřicec chtěli též diwy činiti. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. fol. 40. b. Tiši. Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 387 slđ.

45. *O bohatci, w témž Hrad. rkp. kdež posledni stránku čisti již nelze, weršů 325. Tištěno w Star. Sklád. I. 113—128.*

46. *Anzelmus, weršů 814. Rozmlauwání mezi Anzelmem a pannau Marií o utrpení Kristowě.*

Z rkp. sw. Wita (při Alanu) tištěno w Star. Sklád. III. 128—167. We weř. bibl. jest rkp. z XVI věku w 8. pod sign. XVII. H. 11. Tuto se počíná Anzelmus, kterak se jemu zjewila Maria matka božie.

47. *Zlomky epických básní.* Rkp. pergam. 1 celý a dvě půlky listů w mal. fol. w museum, z počátku XIV věku.

Hankau nalezeny w způsobě praužků k upewnění šwůw papírowého rukopisu použitých, z nichž 1) obsahuje známu ze starých legend powěst o Judášowi lškariotském, kdež básník příměšuje zpráwu o zahubení Přemyslowců. 2) Druhého zloemku obsah nelze určití. Popisuje tu lowy, hody a sněti se krále s neznámuu díwkau, a narození syna; jmenowáno tu město Mohuč, řeka Mohan (Mayn) a potok Čiha. 3) zdá se, že básně obsahowala skutky apoštolské dle nowého zákona. Tištěny jsau pospolu w Čas. mus. r. 1829. III. str. 56—70. pak w Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 169. slđ. Možná, že tyto tři zlomky a s nimi čtvrtý (num. 31.) náležely k jednomu celku, spisu nnyf již neznámuu, jenž nějaký cyklus dějin prwokřestanských obsahowal.

b) *Swětské.*48. *Alexandreis. Zlomky.*

Prwní zloemek jest w rkp. we fol. w knihowně sw. Wita w Praze, odkudž tištěn w Star. Sklád. II. str. 151—264; obnáší weršů 2461. Druhý zloemek z rkp. psaného na konci XIII nebo počátku XIV století, obnášející 347 weršů, na dwan listech pergam. w 4. slaužiwších za obálku aktům městským od r. 1558. w archiwu Budějowickém; nyní w museum Pražském. Obsah jest zrada Nabarzanowa nad Dariem. Tištěn w Čas. mus. r. 1828. III. 86—96. Třetí zloemek nalezen Hankau na desce jedné knihy weř. bibl. kdež k upewnění wazby jedné inkunabule slaužil; obnáší 160 weršů, též ze XIII století, ač jinau rukau i jinau orthografii než předešlý zloemek. Tištěn w Čas. mus. r. 1828. IV. str. 110—114. Čtvrtý zloemek nalezen w Budějowicích, jednoho formatu i ruky jako zloemek druhý, obsahující 342 werše, tištěné w Čas. mus. r. 1841. str. 73—90 pěcí prof. Kaubka, a s přídawkem na wyswětlení od p. Hanky tamž na str. 337—340. Pátý zloemek p. Šafařkem u knihwazace nalezen na praužeckách knihy, jm nazwaný Jindricho—Hradecký, weršů 487. Posud tedy známo 3761 weršů (třetího zloemku několiko weršů se ztratilo); jest to dle domyslu

p. Hanky asi čtvrtý díl celé básně, kteráž, ačkoli nám pozdější než Kralodvorský rkp., zachovala nám prastaré formy jazyka, a má tudý nesmírnau cenu. Patrnó, že na začátku XIV stol. již rozličné od sebe rozdílné přetvavy té básně v oběhu byly. Všecky zlomky tištěny ve Výboru ze Star. Lit. 1845. na str. 170. pak 1071 sld.

49. *Píseň o Štemberkovi*, rkp. arch. Treboňského z druhé polovice XV století.

Složena zdá se býti ku konci XIV století. Tištěna v Čas. mus. r. 1827. I. 17—19.

50. *Dalimil*.

Pod tím jménem známa kronika rýmovaná, obyčejně Dalimila připsovaná, poněwadž Hájek v poznámenání historikův užitých také jakéhoš Dalemila Meziříckého, kaowníka kostela Boleslawského klade. A však skladatel té kroniky zdá se býti nějaký rytíř, kterýž, jak sám praví, kroniky Boleslawské se přidržel. Zawřel swau historii s rokem 1310, neb jak myslí. Dobr. s rokem 1314, do kteréhož roku mnohé rukopisy sahají. Události posledních swědkem očitým byl, k. p. na boj mezi Čechy a Mišňany r. 1309 praví sám, že se z města díval. Kronika ta opisowateli welmi proměněna byla, z nichž mnozí k oslawě těch rodin, kterým ji z platu opisowali, wšelico přidávali, jiní opět některé staré a jeho wlastní nepravé události opravowali, tak že dvojí recensí jest, starší a mladší; ona mylnější, tato opravenější. Takový správnější rkp. jest w bibl. Fürstenberské, a který Pelcel měl. Ostatně známe pošud jen zlomek, 2 listy perg. w 4. rkp. z první polovice XIV stol. w museum, wšecky jiné rkp. nesaahají přes počátek XV stol. Jeden rkp. we wěb. bib. w swazku Collectio chronorum XV. D. 6. str. 643. Jiný na Strahowě, 11 kapitol [klade slovo *sučet* místo nynějšího *rada*.] Wydal tu kroniku tiskem nejprwé Pawel Ješm, srownaw sedm rukopisůw, s nápisem: Kronika stará klášteřa Boleslawského o poslaupnosti knížat a králů českých, rozličných přiběžích, diwných proměnách a slawných národu českého činech, od založení téhož národu až do Jana Lucemburského, woleného krále českého, pořádně a rozkošnými rytmy wyprawující. Nyní poprwé pro obecné dobré wúbec na swětlo wydaná. Wytisněná w Starém m. Pražském u Dan. Karla z Karlsperka, w 4. [Na konci]: L—P. 1620, 25 dne měsíce Čerwna. Ledwa wyslá hned spálena jest až na 6 wýtisků. Po druhé wydal ji Faustin Procházka pod nápisem: Kronika Boleslawská o poslaupnosti atd. W. Praze 8. 1786 u J. Jozefa Diesbacha, srownaw 4 rukopisy s wýtiskem Ješinowým, a opatřiw ji grammatickými a historickými poznámenáními; toliko škoda, že jazyk její obnowiw zpytatelům české řeči newděk nečinil. Správněji ji wydati p. Hanka obmyšlil; z jehož rkp. wýjimek tištěn w Wých. ze St. Lit. 1845 str. 83. Do němčiny přeložena rýmem w rkp. 1389 w bibl. kapituly Pražské; opis nowý w Museum. Po druhé bez weršů, kterýž přewod Jeroným Pez podle mladšího opisu Christofa Hofmanna († 1534) w druhém Tomu swých Serpt. rerum Austr. str. 1044—1111 wtytsknauti dal. Mnohem starší rkp. widěl Dobr. r. 1796 w Řezně, w klášteře sw. Emmerana.

51. *Wšeliké historické písně* na wzor kroniky předešlé složené a k některým opisům jejím přiwtělené, jako:

1. Turnaj neb klání (1315) mezi Rudoltowými a Wénkownými panošemi, již w Ješinowě tištěné. Fürstenberský a Ceronního rkp. mimo to obsahují

2. Tazení krále Jana proti hraběti Matěji z Trenčína (1315), jen 31 weršů počínajících takto: Při tom čase w Morawě zle se dějše, atd.

3. Wiléma Zajíce hrdinské skutky (1519), 40 weršů, kterau Lupáč jmenuje *cantio, quae eo tempore fuit in ore hominum celeberrima*.

4. Rocení českých pánů proti Janu (1316).

5. Plichta z Žerotína (1319).

6. Král Přemysl Otakar a Záwiše; ze starého rkp. s poznámenáními Dobrowského tištěno w Čas. mus. 1828. I. 53.

7. Wiléma z Waldeka smrt (1519), we Fürstenb. a Lobkwickém rkp. Tišt. w Star. Skl. V 243.

8. Jana krále dobróta, kterýž koně wozkowi při-
přáhl. Star. Sklád. V. 241, z Lobk. rkp.

9. O Janu králowi rkp. z kterého 140 weršů zachowal Prokop Lupáč we swé historii o císař. Karlu IV. na r. 1346, kdež bitwu u Kreščak (Cressy) popisuje; Klimborček mladý, prawí krátce, pomni žes měl dobrého otee atd. Z těchto kusů 1. 2. a 8mý tištěny we Wých. ze Star. Lit. 1845. str. 103 sld.

52. *Básnické rodin*.

Některé rodiny nalezaly swé zwláští zpěwce. Paprocký w knize o Stawu panském str. 285. uwodí wíce takových weršů ze staré kroniky o Kaunících; též w Zrcadle markr. morawského na str. 410. Týž Paprocký praví w Diadoch. 254., že we spisech Tobiáše Kriwojena Budka z Falkenberka, děkana w Žatči r. 1269 nalezeno proroctwí Libušino učiněné na Libině dwore; ale werše jím uwe-
dené jsau buď welmi obnoweny, buď nowé, jako:

Widim tamto wrah Jilowcej;

Wěřtež, žeť není jalowej,

anobř wnitř zlata plnej atd.

γ) *Dramatická*.

53. *Hrob boží*, podle lat. Omnipotens pater altissime ad monumentum venimus.

Nachází se w rkp. wěb. bibl. s notami hudebními. Dle orthograf. sahá do počátku XV století neb konce XIV. Tištěna w Star. Sklád. III. 82. We Wých. ze Star. Lit. str. 419.

δ) *Naučné a mrawné*.

54. O *postavě* a mrawích lidských w rkp. latinském archiv. Treboňského, psaném na počátku XV stol. obsahujícím wčiwění rhetorická, formuláre a j.

Počíná: posluchajte všickni toho a t. d. Tištěna w Čas. mus. r. 1827. III. str. 9—13. Též we Wých. ze Str. lit. 1845. str. 957.

55. *Desatero kázanie božie*, weršů 1195. W Rkp. Hradeckém (nyní w Lobkwickém knihowně w Praze).

Jiný zlomek rkp. w Museum (w. Čas. m. 1840. str. 406). Tištěno w Star. Sklád. I. 52—107. We Wých. ze St. Lit. 1845. str. 231.

56. *Propowědi* w Kronice Pulkawy.

Nalezají se rozličné propowědi rýmowané w této jeho kronice, jako jsau we wydaní Procházkowě na str. 130, 164, 169, 194, 234, kterých nějakau sbírku autor před sebau mti musel.

57. *Rada otee* k synu, we weršich.

Nalezá se w rkp. Raudnickém, při skládání o utrpení, pak we wěb. bibl. odkudž tištěna w Star. Skl. V. 153—178. Zawirá wýborné naučení. Též w mus. rkp. z první půle XV stol. s nadpisem: Otec mýdrý swému synu radí, snad též od Smila Flašky.

W. Čas. mus. 1832. str. 148. Tištěna též ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 910.

58. *Nová rada*, kterau složil Jan Smil Flaška z Pardubic r. 1395.

Nalezá se při kronice Boleslawské od r. 1459, u Zeberera, majíc tento začátek: *Král lew ten času jednoho a t. d. Wšerbd w IX knize swých práw nwodí z ní 104 werše. W rkp. mus. z 1ní pol. XV věku též celá jest s nápisem: „Potom se počíná nová rada, ješto pan Smil Flaška ji skládal, mnoho w nié rozumného uslyšíte, kdož toto čísti budú, tot zwié cožt radi.“* Pak po pořádku vždy jedno čtvernohé zwíře a po něm zas pták radu swau dává, což 42 listů obnáší, zawfirá pak těmito slowy:

„Skládáno jest toto pravení
Tisíc let od božieho narození
Pána milého Jesu Christa,
W tom počtu když se psachu tři sta
Devadesátého páté léto,
Stal se jest konec řeči této:
Kdož těmto kněžským jména žádá,
Protož wěz žet slowú nová rada.“

W. Čas. mus. 1832. str. 149. Tištěn ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 850.

59. *O pěti studničech hříechu* (srdce, bohatstwie, chudoba, soba zlá a towaríštwó nectné, obyčej), dwa listy w rkp. kost. s. Wita, při Alanu.

Tištěna w Star. Skl. I. 128—140. Prwních 45 weršů srownává se s Bohatcem. Rkp. w knihowně kněžcí Lobkowské, jenž obsahuje tyto 4 kusy:

- 1) *Prawda* aneb neustawičnost, tištěna w Star. Skl. III. 92—7. Počíná: *divným smyslem často blúzi atd.*
- 2) *Řeč jinocha* mladého, tištěna w St. Skl. III. 101.
- 3) *Řeč kmetě* starého, tištěna tamže str. 103.
- 4) *Smrt*, we 20 čtyrweršowých strofách, tištěna tamže str. 97. Tri prwní kusy tištěny též jsau we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 381 sld.

60. *Spor duše s tělem* rkp. perg. XIV stol. wer. bibl. XVII. A. 18. num. s.

Kdež nacházejí se: *Hodinky* sv. Marie, pašije, *Píseň*. Kterak mají etc. *Wýklad* Modlitby. Tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 357. Dle slohu a weršů zdá se pocházeti od téhož autora co *Prawda*, *Řeč jinocha* mladého a *kmetě* starého w předešlém num.

e) Mrawokárné.

61. *O prawdě* W rkp. Cerroniho na pergamě psaném.

Tištěno w Star. Skl. V. 233—237.

62. *Satry o řemeslnících* (šewcích, zlých saudcích, kowářích, sládcích, lazebnících, řeznících a pekařích).

Z rkp. Hradeckého tištěny Tomsau w knize: *Über die Veränderung der böhm. Sprache* 1805. str. 67. Opět w Star. Skl. II. 117—144. též we Wýb. Star. Lit. 1845. str. 211 sld.

63. *Satry o přebojnících*, wraždlnících, lakomcích.

Jediný list w knih. Pražské, počínající: *Hoře bude těmto lidem, jenž přijma křest učíní se Židem.* Tištěn w Star. Skl. II. 144—151.

64. *Swár wody s winem*, z rkp. w Museum prwní polowice XV věku.

O něm p. Hanka zpráwu dává w Čas. mus. r. 1832. na str. 148. domýšleje se, že spisowatelem

jeho jest Smil Flaška. Tištěn jest tamže na str. 150—164. we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 927.

65. *Sedmečítma bláznów*, z rkp. knih. kostela sw. Wita, (při Alanu).

Tištěno w Star. Skl. III. 105—113. Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 833.

66. *Podkonie a žák* (satrapa et scholaris), w rkp. wer. bibl. na pap. w 4. kdež i rada otce se nalezá.

Jest to wtipné sepsaná hádka mezi podkoniem (štalmistrem) a študentem čili žákem, w rýmřch. Tištěno w Plzni 1498. Po druhé w Star. Skl. V. 178. kdež tištěný necelý wýtisk starý s rukopisem srownán, a kde co lepšího, wybráno. Posléze we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 943.

ζ) Aesopowé bajky.

67. *O lišce a dčbánu*, w Hradeckém rkp. weršů 96.

Tištěna w Puchm. Sebrání básní 1795; pak Tomsau w knize über Veränd. d. b. Spr. 1805. str. 72. Po třetí w Star. Skl. I. 212. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 227.

η) Jinotajitelné.

68. *Alana z Rysellu* allegorická báseň o mrawném obnowení půwodní dokonalosti člověka.

Rkp. knih. s. Wita na pap. w 4. kdež nalezají se i jiné kusy k. p. lat. český slovníček atd. Báseň uwedená obsahuje 18 listů a 1527 weršů, počínajíc *Alan byl jest mistr časný* atd. Tištěna w Star. Skl. I. 140—210. Wýjimek we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 790.

Pozn. Alanus ab insulis neb z Rysselu nar. 1114. † 1203. byl cisterciák, w Clairvaux, slovníký filosof, který mathematický náwod neb způsob do filosofie uwedl, muž učený a mrawností wázný. Mimo jiné spisy (k. p. *planctus naturae* t. nad prawostí lidskau, *elegiae*, *proverbia* etc.) také tuto báseň latinškými šestiměry pod jménem Anticlaudianus w 9 knihách složil, z jehož smysla český náš neznámý básník, jakož prawí, swjů složil a o přirození wyložil.

c) Romány a zábawné spisy.

69. *Tristram*, báseň romantická, složená od Tomáše z *Erceldoune* přijímá rýmaře w XIII století, a sice půwodně anglickým jazykem. České přeložení jest mnohem kratší, nepochybně podlé německého snad podlé Gottfrieda Strassburského, jenž okolo r. 1232 kwěl.

Kdo ale byl překladatel český, nepowědomo. Rkp. máme dwa: Minoritský od 1449 obsahující přes 9000 weršůw, nyní na Strahowě, druhý Stokholmský od r. 1483, kteryž na žádost J. Excell. p. hrab. z Kollowrat, tehdáž nejvyššího purkrabího zprostředkowáním J. Osw. knížete Metternicha pro české Museum z král. šwedské knihowny s jinými některými spisy do Prahy přinešen byl. P. Hanka oba rkp. pilně srownaw, opsal (Rkp. w Mus. 994.) a wydal jej pod nápisem: *Starobylá Skládanie díl IV. Tristram veliký rek. báseň hrdinská XIII věku* atd. W Praze u Bohum. Háze 1820, 12. str. 409. mimo registř. a wyswětlení slow (7 listů). Tato na skutečném příběhu osnowaná báseň wystawuje Tristrama (t. prudkého, tak nazwaného pro náruživau

milost k Isaldě) co udatného hrdinu, a věrného milovníka. W celosti utěšená k čtení. [W. Čas. mus. 1846. str. 277. úvalu Nebeského.]

70. *Tandariáš*, podobně rytířská historie z času krále Artuše, v rýmích. Z téhož Stokholmského rkp. v němž Tristran, vydal Hanka v Star. Skl. V. 1—77. Výjimek we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 826. Nový přepis v mus. num. 989.

Jest i ona původu anglického, od neznámého kohos do čestny přeložena. Verše v rkp. od opisovatele mistra Jana řečeného Gebsa aneb snad již od předcích opisovatelů na mnoze změněny. Při Dalimilu Zerbererow rkp. jest také Tandariáš opis, a sice mnohem dokonalejší.

71. **TKADLEČEK LUDWÍK.** Původní rozmlauvání mezi žalobníkem a neštěstím pro ztrátu milenky.

Ludwík Tkadleček a milenka jeho Adlička živi byli v první polovici XIV věku, u dvora ovdovělé králové Alžběty v Hradci Králové. Byla Adlička krása svého věku, pro kteraužto, když se za jiného provala, Tkadleček hořekování své neukojitelné počal, a milenku swau, krásu i ctnosti její přem swým, jež od jmena svého člunkem tkadlecowským nazývá, zvěčnil. Kniha ta znamenita jest pro jednost a obrátnost jazyka. Přeložena a vydána jest německy, s počátkem: *Hienach volgend etliche tzumale kluger und subtiler rede wissen atd. hned mezi prvotisky německými.* [W. Dobr. Lit. II. Aufl. str. 158.] Rkp. jeden na Strahowě při kronice Trajanské Tristranu a Dalimilowi, kdež chybí napřed list, a w zadu několik; jiný nový u Dobr. nyní v mus. Tištěno po prvé Hankan pod jmenem: *Starobylá Skládanie, památka XIV věku, Tkadleček.* W Praze 1824. 8. dva dílce. str. VIII a 98. II 106 Výjimek we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 625.

B. ŘÍMSKÁ LITERATURA.

72. *Catonovy mravopisy* latině a česky, 25 listů v rkp. s. Wita při Alanu.

Jsau to disticha Catonis moralia, zdá se podlé německého: *Ein Meister Cato was genannt atd. pracované.* Jiný rkp. v bib. weř. od r. 1409. w 4. XVIII F. 50. Dwa rkp. u p. rytíře z Neuberka, jeden na pergameně w 16. Počínají se knížky mistra Katuna atd., z něhož Voigt we swých Acta Lit. na str. 132—153, a Dobr. we Slawinu částky některé tiskem vydali; druhý we Fol. od r. 1445. Opět jiný we Strahowské bib. a u Ceroniho. Wytisťeny jsau ty mravopisy lat. i česky podlé rkp. sw. Wita Hankau v Star. Skl. III. 114—250.

C. HISTORIE.

a) Kroniky.

73. *Martimiani* nebo lépe Martiniani, proto že na dile vzata jest z příběhů *Martina Polona.*

Byl on dominikan rodem z Opawy, zpovědník a kaplan pěti papežůw, Clementa IV, Rehoře X, Innocentia V, Jana XXI a Mikuláše III, od kteréhož dostav arcibiskupstwí Gněžněnské, když jeho nastoupit jel, na cestě w Bononii umřel. Největší díl té kroniky skrze Beneš z Hořovic přeložen jest z německé, ktera sepsal Jakob Twinger von Königshofen, kněz w Strasburku r. 1386, a Schilter vydal w r. 1698, posledních pak 11. listůw ani s

Martinem ani s Twingrem se nėsrownáwá. Rkp. psaný per manus Pauli de Radnice r. 1400. w 4., u p. rytíře z Neuberka, w němž cesta Mandevillowa od r. 1445 a kronika o Alexandrowi se nachází. Jiný necelý opis tamž w 4. na pap. z polovice 15 věku, obsahuje částku druhého oddělení t. jedenáct ze dwaumcítina králůw wyčtených, pak dvě zpráve zblžhle se totiž světská a duchownic, 2 1/2 listů; potom následuje wyčtení biskupů 14 1/2 listů, posléze třetí oddělení o papežích až do Jana XXI, listů 95.

Na konci psáno: až dotad explicit. Opis ten pravější jest než tištěný; neboť o Gelasiowi papeži N. 53 w tištěném praví se, že poručil přijímání pod obojí způsobou, čehož w tomto rkp. není. Rkp. mus. num. 559. Tiskem vyšla w Praze r. 1488. Počíná: *Nalesaji psáno latině w mnohých knihách atd. Protož já Beneš z Hořovic rytíř Zámorský českú řeč překládam z jiných kronik, ježto Eusebius a Martinus a Vincentius udělali sú: a z jiných knih některé věci, ježto sú mně najrozumnější čisti i jiným atd.*

Twinger něm. takto: „Hervmb will ich Jacob Twinger von Königshoven ein Priester zu Strosburg durch den lezgen willen vs den Croniken, die Eusebius, Martinus und Vincentius gemacht hant, vnd vs andern büchern zu túsche schriben etliche Ding, die mich aller vürnemest vnd lüstlich dunkent“ atd.

Na konci stojí: „*Léta narozenie božieho MCCCCLXXVIII. Skonáva se Martiniany, aneb jakož někteří říkají římská kronika ten pátek před sv. Wáclawem, a to w Starém Městě Pražském.*“

Podruhé vyšla toliko částka s nápisem: *Kronika pravdivá a žalostivá o Trojanské válce atd. od urozeného p. Beneše rytíře z Hořovic.* Nyní v nové vytisťená w Praze 1666. w 8. Jakož dějepis ta kniha nemá veliké ceny, obsahujíc přemnohé bájky a frašky. Sem tam i hluboce pozdířil překladatel; tak k. p. w půwode stojí, že Salomau panował nad Židy, a Beneš přeložil: nad německými lidmi. Ostatně sloh plynňý, jazyk čistý, srozumitelný, běžný, a tudy kniha skauatelé jazyka vždy důležitá.

74. *Kronika o Římských císařích*, z latiny přeložená *Wawřincem z Brezowé* (nar. 1373. † 1455).

Rkp. na pap. w 4. we weř. bib. Pražské XVII J. 47, též XVII F. 47. listů 124. w 4. Poč. Ke cti a chwále otce všemoh., otněhož všecka moc etc. ✕ ten papež byl wmluwný w sw. písmě etc. W předml. praví, že požádán od Jana z Eyzemberka, komorníka krále Wáclawa, kroniku tu z křestanských, židowských i pohanských kronik s robotnou pilností a pilnú robotností sebral atd.

75. *Pulkawy* Kronika.

Sepsána jest na rozkaz Karla IV s wynecháním všech básní a babských powídaček, aby měli Cechové při čtení příběhů své vlasti a skutků swých předkůw na čem spoléhati. Kdo ji sepsal a kdo přeložil? — Pelcel myslil, že hned česky psána byla, což z nadpisu jednoho exempláře zawíral. Na rkp. křižovníckém, kterýž tam widěl w r. 1736 Theod. Ant. Rosenthal jinak Taulowský z Taulow, ku konci stálo: „Et sic est finis per Joannem de Janstorff.“ Na kraji pak mladší rukau: „Idem D. Joann. de Janstorff hoc volumen continuavit post Pulkavam usque ad annum 1525. Na to následují příběhy některé od r. 1435 až do r. 1503, k nimž opět mladší rukau (snad Beckowského) připojeno poznamenání toto: „Residui anni usque ad 1525 annum in aliis Ms. apud me reperuntur per Joan-

nem de Janstorff continuati, qui Pulkavae chronicon latinum Czechismo donavit.“ A však čeština jest zajisté starší a již v toto oddělení padající. Dle Procházký Pulkawa jí latíně sepsal, a někdo jiný přeložil; dle Dobrowského ale a dle Dobnera, kterýž v Litoměřickém rkp. nalezl zřejmě, že na poručení Karlovo latíně sepsán jest, kdosi neznámý jest spisovatel její v latíně, a Pulkawa (1374) překládatel její do češtiny. Měl spisovatel před rukama kroniky již ztracené, jmenovitě brandenburskou od Karla IV odtud přinešenou a k té práci sobě půjčenou, z kteréž mnohé paměti, zvláště od XII století, do své kroniky vložil. Přidávky ty toliko v obnoveném a něco pozdějším latinském textu a z něho i v českém se nacházejí. Rkp. jeden na pergam. ve fol. u Cerroniho jde až do r. 1330; Litoměřický do r. 1470, Wratislavský ve Slezsku (v bibl. gymnasia sv. Magdaleny) od r. 1471. Jest i jeden exempl. psaný ve veř. bibl. Pražské v Collectio chronicorum XV. D. 16. str. 300. W Kutné Hoře v koleji jesuitské dočtený Rosenthal viděl v r. 1736 také jeden rkp. Též v Museum: Przi-bislawa Pulkawy z Radonina kronika atd. num. 365. Jiný v Brně v klášteře u sv. Tůmy; zlomek z XIV stol. u pana Bočka. Tiskem vyšla ta kronika latíně Dobnerem in Monument. hist. Tom. III r. 1774. W češtině z rkp. dle jeho poznám. z XIV věku pod jménem: Kronika česká od Příbika Pulkawy z Tradenina na poručení Karla IV latíně sepsaná, potom pak i v češtinu úvedená a nyní v též řeči české z starožitného spisu po prvé vydaná od Fr. Faustina Procházký. W Praze 1786. 8. str. 479. Čeština v tomto vydání jest obnovená s archaismy pod textem položenými. Výjimek z rkp. tištěn ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 427.

76. *Petra Comestora* aneb Manducatora *Historia scholastica* česky přeložená, v rkp. ve fol. na papíru od r. 1404 u Cerroniho v Brně.

Jiný rkp. w Stokholmě na pap. fol. r. 1481. Jiný v bibl. veř. XVII. D. 18. Balbinowa pochvala, digna lectione et typo, jest přepiata.

Byl Petrus Comestor z Troyes († 1178) kancelář na universitě Pařížské; sepsal historii starého a nového zákona, vložil do ní mnohé příběhy z Jos. Flavia a jiných historikůw.

b) Životopisy.

77. *Karla IV život* od něho samého sepsaný latíně a od někoho (snad od *Pulkawy*) do češtiny přeložený.

Nachází se ve Wid. dworské bibl. od r. 1396. w 4. na pergaméně s připojeným řádem korunování, jakož i w rkp. Litoměřickém a jiném rkp. z XV věku na perg. w 8. w Ambraské sbírce; w. Primisser str. 170. W některých rkp. přidávek o korunování také latinsky se nalézá. Tiskem vyšel od Ambrože z Ottersdorfu na Lipáwce, prokuratora w markrabství moravském, spolu s řádem korunování w Olomanci u Jana Günthera r. 1555. w 8. s proměnou starého jazyka. Podruhé od Fr. Tomsy w Praze. 1791. 8. Co kde chybného, temného, neb již neobyčejného w staré knize bylo, Fr. Procházka (dle udání Tomsowa) napravil, vysvětlil, připomenul. Předml. Ambrožowa připojena str. XVI. Život obnáší stran 109. Korunování odtud až na str. 152. Při korunování krále českého. Nejprvé arcibiskup Pražský etc. ✕ Blahoslavený muž, jnž nepostaupil po radě nemilostivých, amen.

Dle rkp. vydán ve Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 499—574. Řád korunování tamže str. 575—610.

78. *Mudrci* aneb život starých filosofůw z latiny De vita et moribus philosophorum.

Pelcel měl rkp. počínající: O životech a mravích mudrcůw starých sepsání atd. W tom rkp. stál tento spis před Dalimilem, w Fürstenberském rkp. stojí po něm. Rkp. veř. bib. XVII. E. 14. w 4. w němž čeština obnovená jest, wedo ten nápis: Skutky a mravy dávných mudrcůw, listů 58½. Tiskem vyšel s tímto nápisem: Životové a mravná naučení mudrcůw přirozených a mužůw etností osvěcených krátce vybrání [od Mik. Konáče]. Venduntur Pragae a Nicolao impressore in laeu 8. 1514.

D. ZNÁMOST ZEMĚ.

79. *Jana Mandevilly*, rytíře z Angludu cesta po světě, z němčiny Otty z *Daymarku*, kanovníka w Luturgii, přeložená **WAWRINCEM Z BREZOWĚ**. Rkp. u p. rytíře z Neuberka na pap. fol. od r. 1445.

Jiný w Museum od r. 1483. pod num. 563. Na Strahowě jest rkp. w 4. též z XV věku na papíře, kdež psáno: Já Otta z Dymerynku, kanovník w Meři w Luturingi, přeložil jsem tyto knihy z vlášské a latinské řeči w německú, aby také Němci mohli w nich čísti atd. A také mistr Wawřinec nejjasnějšího knížete a pána, pana Wáclawa Římského a českého krále služebník, též knihy přeložil jsem z německé řeči w českú, aby i Čechům to známo bylo atd. Jiný rkp. w Mikulově w 4. na pap. též u minoritů w Praze na pap. fol. Rukopisové mají tento nápis: „Tyto knihy pravie o jednom rytíři, jenž jest byl veliký Landfarář nebo jezdec (jezdilec).“ Jezdil totiž po Asii w r. 1332 do 1335, a diwy vypravowal anglickým jazykem.

Tištěna jest ta kniha w Plzni 1510. w 8. Ta se již od starého textu liší, k. p. na místě *lic k nám* klade sem k nám, ačkoli *lic k nám* posawad w obyčejí jest. Podruhé vyšla w Plzni u Mik. Bakaláře. 1513. w 8. Potřetí w Praze 1576, pak u Waldy 1610, kteráž má méně a tudý delší kapitoly. Konečně w Praze W. Krameriusem 1796. 8. a naposledy 1811. Poslední dvoje vydání očištěno jest od báchor, ač jich ještě dosti pozůstalo, k. p. že w Indii jest ostrow Armos, kdež lidé we dne horkem až do smrti se upalují, protož se we wodě potápěti musejí.

E. FILOSOFIE.

a) Naučné spisy.

80. *Lucidář* (Elucidarius).

Byla kniha lidu oblíbená, také w němčině známa. (Augsburg 1544. 4.); slabý obraz encyklopedie. W rkp. Fürstenb. bibl. připsán jest k Dalimilu lucidář o všech věcech atd. Tištěn mnohokrát, jako: *Lucidář* o rozličných věcech jenž sú na nebi na zemi i w wodách A. B. C. w 8. D. 6 listůw. W Plzni 1498 u Mikuláše Bakaláře. W Museum jest jeden exemplář toliko bez dwau listůw. Dále vyšel před r. 1567 dle dowolení bisk. Olom. jej prodávati, později w Holomauci u Josefy Hirmlové. w 8. 1779 (a-c) a s nadpisem: *Lucidář* t. knížka osvěcující a otvírající smysl etc. o počátku a stvoření všech věcí. 1783. w 8. W Litomyšli u Wácl. Turečka. (3 archy) r. 1811. w 8. W Jindři-

chově Hradeci b. r. u Ignace Hilgartnera. w 8. s nadpisem: Lucidář, t. j. krátké wypsání o počátku a stwoření všech věcí, totiž o zemi, jejím jmenowitě rozdílu vlastního (wlastnosti?) a welikosti; zadruhé o nebi a přirozenostech planetních, o způsobech národů, o náboženství, kde jaké uwevedeno jest; též spolu wyswětlení nejhlawnějšího příběhu narození a smrti Krista pána atd. Častým wydáváním řeč welmi změněna; sama věc skrowné ceny.

b) *Mrawné.*

81. *Cisiojanus* český, z něhož Štítný (w rkp. 1376) čtwerowerský uwodí, nalézá se celý w rkp. musejním (num. 347) z konce XIV století, počínaje: Ochlab dal prwý křest, tu se nám stala chwála i čest atd. Tištěn w Rozboru lit. 1842. str. 187.

82. *Alberta Welikého* (jenž od r. 1260 do 1262 byl biskupem Rezenským † 1280), Ráj duše, jinak knížka o ctnostech. *Paradisus animae seu de virtutibus libellus.* W Antwerpě tištěn 1489, potom častěji.

Spis ten w XIV stol. přeložen do češtiny swobodně a s rozmnožením obsahu, tak že 62 kapitol

počítá, kdež original jen 42 má. Tri rkp. weř. bibl. z nichž dwa do XIV stol. sáhají: XVII. A. 19 od r. 1383, a XVII. F. 10. z konce XVII stol. oba na pap. w 4. onen neúplný na 107. tento úplný na 146 listech; třetí rkp. we fol. nejnowější, jest takořka wýtah ze starších. W XVI stol. Adam z Winoře knihy tyto znownu z lat. přeložil a tiskem wydal u Buriana Waldy w Praze 1580, pak u Jičínského tamže 1589. [w. Výbor z Lit. 1845 str. 342.]

83. Matěje z JANOWA spis: O ohawnosti. Uwádí Jafet w hist. bratří na list. 26.

F. PRÁWNICTWÍ 1).

a) *Práwo zemské.*

84. *Kniha starého Pána z Rosenberka* (nepochybně Petra, komorníka králowství českého, okolo r. 1356).

Nazwána jsou tím jménem proto, že u něho nalezena a z jeho rkp. opsána byla. Nejsau to wlastně práwa, zákonnau platnost mající, anobřz saukromná prawidla, kterak při saudech zemských dlužno pokračowati, aby wěc swau provedl. Obsahují 19 paragrafů neb odstáwek, z nichž prwní má nadpis: O komornících na pöhön, poslední: Znamenáno o

- 1) Poněwadž w rukopisech na wětším díle wždy wíce kusů se nalézá, pro krátkost uwevedeme zde hlawnější posud známé rkp. dle pořádku zachowaného p. Hankau w Rozboru staročeské literatury, w Praze 1842. str. 154—174.
- A. Rkp. w lenních deskách na pap. w 4. obsahující 116 str. od r. 1360.
- B. Rkp. weř. bibl. Pražské XVII. F. 49. w 4.
- B. II. Rkp. též knihowny XVII. C. 22. na pap. fol.
- B. III. Rkp. též knih. XVII. E. 4.
- B. IV. Rkp. též kn. I. G. 18. na pap. w 4.
- B. V. Rkp. též kn. na pap. fol., wazba w prkénkách žlatau koží potažená.
- B. VI. Rkp. též kn. XVII. E. 17. na pap. w 4.
- B. VII. Rkp. též kn. XVII. II. 29. w přičním 4.
- BR. Rkp. w sbírce nebožce p. Brožowského z Prawoslaw, nyní u jeho dědicůw.
- C. Rkp. knížete Colloredo Mansfelda. w fol. na pap.
- F. Rkp. Fürstenberský na pap. w 4.
- F. II. Tamže na pap. w 4. per me Wenceslaum de Semechow. Anno 1507.
- HA. Rkp. u p. Hanky na pap. fol. listů 52 a regist. r. 1528.
- II. Rkp. Hořowický na pap. w malém 4.
- H. II. Rkp. tamže na pap. fol. 576 listůw, z prwní polowice XVI wěku. Wýpisy z desk a register purkrabských.
- H. III. Rkp. tamže na pap. fol. skrže Jiř. Hynka z Křešie. 1531.
- III. Rkp. Kralohradecký, na perg. fol. 201 listů, psán od Fikára z Wratu 1531.
- J. Rkp. na pap. w 4. 336 listůw od r. 1529, u nme.
- K. I. Rkp. w Klatowech na radním domě.
- K. II. Rkp. Kutnohorský, w Hoře na radním domě, wždy dwa listy pergaměnu a čtyry papíru we fol.
- K. III. Rkp. Kutnohorský, jež Voigt w popsaní minci uwádí: Knihy práw Jihlawských atd.
- L. I. Rkp. knihowny Lobkowické w Praze.
- L. II. Rkp. tamže.
- M. I. Rkp. w knihowně českého museum. N. 684. na pap. we fol. 307 listůw.
- M. II. Rkp. tamže. N. 767, na pap. w 4. 161 listůw.

- M. III. Rkp. tamže. N. 685, na pap. w mal. fol.
- M. IV. Rkp. tamže. N. 776, na pap. w 4. 302 listy.
- M. V. Rkp. tamže. N. 768, na pap. w 4.
- M. VI. Rkp. tamže. N. 769, na pap. w 4. psán od Jana Trubače. 1518.
- M. VII. Rkp. tamže: kniha Tallmberská. N. 160. na pap. fol. (Sbírka nejstarších listůw a písemností úředních, wytažených z desk zemských od času Jana krále až do r. 1508. mimo jiné mnohé listůw přepisů.)
- M. VIII. Rkp. tamže. N. 771 a/.
- M. IX. Rkp. tamže. N. 771. w 4.
- M. X. Rkp. tamže. N. 688. na pap. fol.
- M. XI. Rkp. tamže. N. 686. na pap. fol.
- M. XII. Rkp. tamže. N. 782. na pap. w 4.
- M. XIII. Rkp. tamže. N. 690. na pap. fol.
- M. XIV. Rkp. tamže. N. 772. na pap. w 4
- M. XV. Rkp. tamže. N. 773. na pap. w 4.
- M. XVI. Rkp. tamže. N. 780. na pap. w 4.
- M. XVII. Rkp. tamže. N. 724. na pap. fol.
- M. XVIII. Rkp. tamže. N. 770. na pap. w 4.
- M. XIX. Rkp. tamže. N. 689. na pap. fol.
- M. XX. Rkp. tamže. N. 732. na pap. mal. fol.
- N. Rkp. p. Jana rytíře z Neuberka, na pap. w 4.
- N. II. Rkp. tamže, na pap. fol.
- N. III. Rkp. tamže, w 4. na pap. od r. 1490.
- P. Rkp. na radním domě Pražském, na perg. fol. 268 listůw.
- P. II. Rkp. tamže, na pap. fol. 346 listůw a regist.
- S. Rkp. knihowny Strahowské na pap. w 4.
- Š. Rkp. w knihowně horní Akademie w Štáwnici w Uhřích, psaný 1528.
- T. Rkp. Třeboňský w archivě knížete z Šwarzenberka. B. 2. na pap. we fol.
- T. II. Rkp. tamže B. 6. na pap. we 4.
- T. III. Rkp. tamže. B. 3. na pap. fol.
- T. IV. Rkp. tamže. B. 1. na pap. w 4.
- W. I. Rkp. čís. dworní knihowny we Wídni, někdy w Ambrasu N. 400, potom Jur. civil. N. CCXLVI, nyní N. 3263, na pap. w 4.
- W. II. Rkp. Wyšehradský na pap. w 4.

obci. Počátek jest: „Ktož pojme komorníka Pražského na pohnatí atd.“ Na konci: „Ale když prodá dědinu, obce nemá právo měřiti, proto že to wóle, a kúpil se wší woli.“

Rukopisů posud dwadcet známý, jež wyčteno w Rozboru (1842), pak w Archiwu Českém I str. 448. Nejstarší z nich a nejúplnější jest od r. 1360, psaný kn potřebě úředníkůw a desk zemských, nyní u desk dworských králowství českého. Rkp. B. I. II. BR. C. F. II. I. II. L. II. M. I. II. III. a VIII. N. I. II. P. I. II. T. I. II. III. VI. w kterých spis ten přichází, jsou pozdější a méně úplné. Tištěn jest z částky (o pohnonech) w Čas. mus. r. 1835. str. 431, celý s přeložením latinským od bibliotekáře Hanky we Waršawě we vydání: Najdawnějších pomníkůw prawodawstwa Slowianského w r. 1838 péčí Ondřeje Kucharského; též w Historii prawodawství Slowianského od p. Maciejowského. Nejsprávnější Palackým w Archiwu Českém I str. 451—484, s úvodem a wyswětleními r. 1840. Německé přeložení od Hanky nalézá se u dworských desk w rkp. Výjimek český tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845, str. 107 atd.

85. *Řád práwa zemského*, počínající: „Kdyžby kto chtěl z hlavy bratra swého neb jiného přítele koho pohnati k zemskému sídu atd.“ Na konci: „Tehdy z těch dědin můž uđiniti co chce, jako z swých vlastních dědických.“ Text latinský Ordo iudicii terrae počíná takto: Si quis pro capite fratris sui atd. a končí: „tanquam de re propria, prout eis videbitur expedire.“

Rukopisů 14 známý a wyčteno w Rozboru (1842). B. I. II. III. VI. C. F. II. M. I. III. VIII. N. I. II. P. I. II. T. We Fürstenberském na konci stojí: „Skonávají se práwa panská, zemská česká l. 1451. Tištěn jest lat. i český w Archiwu II r. 1842. str. 76—135. Částka (člán. 1—42) we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 610. Starší text latinský, čili český? — Latinský mezi 1348 a 1355 sepsán jest, poněwadž w č. 53 a 68 o saudech božích železem a wodau jakožto zrušených připomíná, ježto se w Čechách až do r. 1348 provozovali; w českém textu oba ještě we swé platnosti se uwodí, dle čehož text český starší jest. Odporní tu síce slowa w č. 23. „za nebožce císaře,“ tak že teprwé po smrti Karla IV psán býti se widí; ale mohau ta slowa od písaře pozdějšího wložena býti. Mimo to latinský text na mnoze širší jest a jako výklad českého. Ostatně řád ten, jak praví p. Palacký, rovně co kniha starého pána z Rosenberka nikdy zákonně platnosti neměl, a však, že objevuje nám způsob, kterak we 14 století w Čechách pře obecné i hrdební u nejvyššího saudu zemského wedeny býwaly, a kterým obyčje saudní i mnohé zásady právní, kterých tehdáž u saudu zemského četřino, náleží k nejdůležitějším památkám práwnictví středowěkého jak we Slowanstu tak i w Evropě wúbec.

86. *Majestas Carolina*, aneb statuta Caroli Imperatoris: na wčšším zajistě díle od samého Karla cis. sepsaný a na sněmě w r. 1348 stawům českým předložený zákon tento nikdy moci a platnosti zawázující nedošel. Latinský text počíná: „Sanctissimam Trinitatem atd.“ a končí: „debite facere conservari.“ W českém jazyku pod titulem: *Řád čes. koruny*, máme čtvero přeložení staré.

a) Překlad Rosenberský w rkp. archiwu Třebon-

ského papírowém we 4. z počátku XV století, jehožto nový přepis chowá se w Českém Museum. Počíná: Najswětější trojici, podstatu jednu atd. a předmluwu teprw ru rubrice 6 klade. Drží se originalu wěrně ano doslovně a proto někdy nerozumně; podává však auplně i předmluwu i rubriky všechny až po 123 §. 2. b) Překlad necelý, počínající slovy: Swatá trojice, w jednotě tři osoby atd. Sáhá toliko po rubr. 38, jest plynný, srozumitelný, ale ne vždy wěrný ani dosti auplný. Nalézá se w mnohých rkp. k. p. weř. bibl. XVII. C. 22 a jinde. c) Překlad zkrácený, počínající: Boha všemohaučho ku pomoci wzýwaje atd., vlastně jen wýtah z Majestátu Karlova. W rkp. dworní bibl. we Widni. N. 3263. d) Jestě jiný wýtah počíná: Pomoz milý Hospodine atd. W Museum (č. 685) a jinde. Tiskem wysel text latinský pod nápisem: Majestas Carolina, skrze Pawla Ješina r. 1597, kdež w předmluwě o českém přeložení zmiňuje. Správnější w Archiwu Českém (díl III str. 65—180) latine s přeložením Rosenberským po.boku, a s druhým překladem pod textem. Z třetího přeložení neb raději wýtahu jen některá slowa k opravě jmen w rubr. 6 a 8 položena.

87. *ONDŘEJ Z DUBÉ. Výklad na práwo české*. „Práwo zemské české dáwno jest nalezené, ještě od pohanstwie, a najwiece od Přemysla oráče a od těch pánów, kteříž jsou té chwile byli atd.“ Na konci: „na panování také jinde práwa neweď, než kdež jest zwod. Odhádanie jinde neciň, než kdež jest zwod a panování, aby práwo ku práwu sjednali.“

Jest sbírka práw od Přemysla až do Wáclawa krále, jemuž připsána jsou. Nachází se w rukopisech: B. II. V. C. F. I. II. II. I. II. L. I. II. M. I. II. III. VII. VII. N. I. II. P. I. II. T. I. II. III. W. I. více méně úplný ten spis.

Připis: „Najoswícenějšímu knížeti a pánu p. Wáclawowi Římskému atd.“ Na konci: „milost činiti a stran nedržeti;“ pak wýtahy, jako: o čtyrech úředních najvyšších. [Hotowy jsúce každému a počestného prawití], u brání od desk atd. nalezi w rkp. H. II. z částky též w C. M. II. IV. N. II. W. I. Řád u desk. Komuž trh kládú atd. F. II. O dielech úředních, co se komu dostati má. T. III. Od pečeti jeden groš l. p. MCCCCij (sic) král Karel ustanowil jest [M. VI]. Formae juramentorum. Pokládají se přísahy. „Na tom přísahám, jimž mne Petr winí atd. [B. III. IV. II. II. T. III]“

Tištěn tento výklad i s připisem w Archiwu Česk. II díl str. 481—517. Předaslána jest zpráwa o spisowateli. Též we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 963, pokudž od samého Ondřeje pochází. Por. řeč hrab. Kasp. z Sternberka w Čas. mus. 1828. II. 109.

88. *Kusové o práwě dědin manských i swobodných*. „Tiemto během mnoho dědin manských atd.“

W rkp. B. I. II. C. M. V. VI. N. I. II. P. I. II. T. II. III. Rkp. F. II. wede nápis: Kusové pány starými přimietání. M. VI.: Práwa manská země české. T. III.: Kusové jini za času Jence a Jetřicha, řečného Špaček. Najprwé všichni obecně služebnici králowi atd.

1) Jus terrae Boemiae: Rex debet per baronem in iudicio citari atd. Toliko latine se nalézá. W. Rozbor. str. 153.

b) Práva městská.

89. *Cursus civilium sententiarum*. Běh městských výpovědí Přemysla Otakara II. Rkp. latinský v K. II. Liber sententiarum Primislai, qui postea dictus est Ottagarus. „Imperatorium majestatem non solum armis etc.“ Nad tímto napsáno jest 1245; poslední dvě cifry jsou škrabány, jakoby bývalo 1261. Na konci 7 $\frac{1}{2}$ listu rukau pozdější: Letha M.CCCCLXV Jan Wajs a Wit. Piser a Mikuláš Štohlar, vysláni sú byli do Jihlavy pro naučení z práv na tyto kusy.

Český text má rozličné nadpisy, a obsahuje s malou změnou práva městská Brněnská, Jihlavska, Kutnohorská, Pražská, Hradecká a j. Rkp. B. VII. Práva Jihlavska. „Cesarské welebnosti potřebe jest netoliko oděním býti okrášlenu \times Skonávají se práva Jihlavska a některé pře s jich ortely a nálezy léta od narození syna božieho 1520 v ten pondělí po sv. Kilianu, a to na Kolimském hradě nad Labem P. S. de Nedwořovic atd. Registrum následuje. Rkp. M. X. Práva městská horníkův Kutnohorských.“ Ciesarské welebnosti. \times Již jest konec praw... ských, budíž bůh pochválen etc. L. p. 1468. Jiný rkp. umne: Počínají se práva městská pánův horníkův Hory Kutný, kterýchžto užívají při sandích swých na rathúze. Ciesarské welebnosti atd. \times aby žádný věritel neb hospodář, když muž odejde neb umře, postlaní a těch jiných věcí, kteréž k stolu příslušejí, ženě nemohl fentowati. A. D. 1529 s obšírným regist. Rkp. M. XIV a XV. Práva Litoměřická, to jest výpovědi kmetow Magdeburských a Litoměřických. Rkp. mus. num. 772. Rkp. HR. zavírá běh městských výpovědí velmi úplně. Rkp. K. I. v Klatowech na radním domě. Mus. XII od r. 1533 lat. a česky. Wyšla práva ta již v XV věku bez místa a bez let, o kterémžto vydání obšírně jedná Adaukt Voigt: Acta litteraria Bohemiae et Moraviae. Vol. I pars I. Pragae 1774 pag. 27 pojmenowaw je „decisiones casuum forensium secundum jus municipale Moravicum.“ Krásný wýtisk jest w knihowně řádu německých rytířůw we Wídni, jakož též w knihowně hrab. Mitrowského obšírnější rkp. latine a stejný s tímto vydáním w češtině se nachází. Také práva tato wydal Brlecz z Licka w Litomyšli 1536, zkorrigowaw je dle latinského půwodni i po jiných exemplářích českých starých, jimž předeslal i práva konšelská [w. Rozbor. str. 154].

Rozdílná formau, ne však obsahem jsou Práva neb municipal města Brna od práv pod názvem *Manipulus*, jichžto mimo velmi mnoho měst w Čechách, w Morawě i w Říši a Uhřích i města Pražská užíwala. Pročež tak řečená práva Pražská nic jiného nejsou, nežli Brněnská a sice Manipulus tento, kterýž za Karla markrabí moravského w celek spřádán byl. (Boček.)

90. *Jus municipale et montanum Iglaviense*. Práva městská i horní Jihlavska. (W. Rozbor. str. 154.)

91. *Constitutiones juris metallici* Wenceslai II. Práva královská hornická Wácl. II. Rkp. na Strahowě, pap. w 4. Práva Jihlavska od Petra Přespole z Prahy, měšťana Kutnohorského z lat. přeložena a r. 1460 opsaná.

Jiný rkp. uwodí Voigt w popsání minci českých s nápisem: „Počínají se knihy práv Jihlavsých

přináležejících zvláště městu na Horách Kutných, i k Horám, tudy swydána od mužůw múdrých a potvrzena od najjasnějších knížat a pánůw, pana Wáclawa krále českého a pana Přemysla syna jeho, tehdy markrabí moravského a rakauského, štyrského i korutanského wévody atd.“ Die Voigta sepsána jsou latinsky, potom (r. 1369) z Jihlavsých přeložena. Jiný opis od r. 1505 u p. Bočka s nadpisem: Knihy práwa královského, všem horníkům po králowstwi českém obýwajícím wydaného od najjasnějšího knížete a pána, p. Wáclawa II etc. (1300). Na konci: Explicit liber per me Alexandrum filium Séuerini, notarium civitatis Iglaviensis sub a. d. 1505 fol. — Jiný opis od r. 1515 w 4. u p. ryt. z Neuberka; opět jiný na Strahowě, na kteréhož rkp. konci stojí: Skonaly sú se knihy Práva královského všem horníkům Wáclawa II krále českého šestého a polského, kterýž I. P. MCCC. měsíce Čerwna nějakým Wlachóm rozkázal jest groše najprwé u Hory kowati, od nichž i podnes slowe Wlaský dwůr. Potom následují některá poručení J. M. C. Rudolfa II, Ferd. I, Maximiliana II do pozdějších časů padající. Jiný rkp. B. VII: knihy práv horníkům wydaných od slawné paměti Wácl. II. Ku konci: Konec register těchto anno 1524. Jiný rkp. w Mus. od r. 1528 na pap. fol. Rkp. H. III. má nápis: Knihy čtyry práv hornických, psány skrze Jiřika Hynka z Křešic 1531. Jiný rkp. od r. 1490 w 4. u p. rytíře z Neuberka. Rkp. Stáwnický od r. 1528. K. W. rkp. M. XVIII připsána jsou další nařízení horní od r. 1534 až do r. 1601. Přiwěsek o pawowání hor r. 1565 přidán k rkp. (Kutnohorská práwa) od r. 1524.

92. *Práva konšelská a městská* ¹⁾ za krále Jana, Karla a Wáclawa. „Najprwé že wšeliký konšel má poslušen býti purgmistra atd. Nalézá se w rkp. B. II. [Práwo města Pražského o konšelech] III. C. [Práwo města Pražského wěšihho o konšelech]. F. II. HR. M. I. III. V. VI. XV. XVI. N. II. P. II. T. II. III.

Sem náležejí různá nařízení a částečné wýpisky. a) Obdarowání městu Pražskému krále Jana 1310 [rkp. C.] Articuli a Johanne an. 1310 concessi. „Najprwější kus jest tento, že žádný Němec, kterýžby česky neuměl, nemá purgmistrem býti atd.“ [W. II. B. II.] Rkp. mus. num. 768 obsahuje oboji majestát, i Janůw od r. 1310 i Karlůw 1351. (Wiz knížky o čtyrech ctnostech list 55). b) Potvrzené kusy od ciesaře Karla [rkp. C.]. Ciesar Karel těchto kusůw potwrdil: Najprwé že vsecka wina zeuska atd. Cechy se swými koruhwemi atd. [B.] Když richťár člowěka otšuzěného otprawil (1351) [rkp. B. II. N. II.]. Carolus confirmat haec jura. Každé řemeslo má swú koruhew míti atd. [rkp. W. II.]. O koruhwech, které mají napřed jiti [F. II.]. O koruhwech, kdyžby nový král do Prahy jel atd. [rkp. T. III.]. c) O sladownících. O pekařích. Z strany šewcůw, nowinníkůw a wetešníkůw [rkp. II.]. O kowářích a sladownících, statutum consulum et civium 1330; de armis prohibitis; de rixis 1335 [rkp. W. II.]. Clo, řezníci a sůl, slady, řemeslníci, podruzí, bry, cla w branách, ořechy [F. II.]. Zříczenie co se dotýče nálezníkůw, kteří z peněz na den dělají. Swáteční

1) Constitutiones civitatis Pragensis per certos ad hoc deputatos: Wir Wenzelav Rokczaner richter und Andreas Goldner, Seydel von Piesk atd. od r. 1328 až do 1389, německy psaná, rozdílná jsou. [W. Rozb. 1842 str. 154.]

pacholici zapovědění. Článekové a artikulové starších přísečných [W. II]. Sukna kraječi a kramáři. d) Práva a řádové, kterak se mají měšťané starého města Pražského zachovati a kupci z cizích zemí. Haec statuta promittit iudex et consules se servatos 1351 [W. II]. e) Tuto se počíná první majestát na purkrecht a winic wysazení (1358) [též v rkp. BR. a P. II]. Druhý majestát Karla (1358). Majestát c. Karla na brány Horská a Poříčká, confirmat Wenc. 1385, Caroli literas de anno 1347 Veteropragensibus. Literae Caroli 1366 česky. Majestát na řád pčnickův 1383. Majestát na dráhá pitie. Wáclaw etc. 1400. Majestát o nápady zboží 1374 (snad 1384?) regni Boh. 21. Rom. 8. Majestát o volení krále českého a kde má wolen býti. „Karel boží milostí atd.“ O příhodě konšelské. O písaři radním. Nos Wenceslaus (1408). O rozdávaní statkův městských. Aby k podkomořimu neslušeli atd. O měry (sic) a o strichu městském (1408). Puška s penězi. Kterak richtář a konšel o potřebách trhových a o měřích mají pilnost mieti atd. [W. II]. O mýtu Malé Strany. Wáclaw z boží milosti atd. [P. I. II.]

93. *Práva Soběslavská.* „Za času knížete Soběslava Vyšehradského atd.“ Jsou podvržena a w Husitských časech sepsána.

Nalezti je w rkp. M. I. V. VIII. N. I. II. P. II. T. III. W. II. Uvážení jich w řeči brab. Kašpara z Šternberka w mus. Čas. 1827. III. 31.

c) Práva cizí.

94. *Práva Wikipildě sasického řádu:* „Pane bože všemohúci, nebeský otče atd.“ Přeložena z něm. Der vermehrte Sachsenspiegel (z XIII stol.), auch das schlesische Landrecht genannt. Nacházejí se w rkp. B. III. VI. a XVII. D. 6. fol. [Práva sasického řádu atd.] F. I. [Ku konci: o wěrné ruce a o wolení krále, et sic est finis per Wenc. de Semechow an. 1499.]

W témž rkp.: Zahájenie práwa (po Magdebursku). Též Copia super maleficos homines. Kdyžby se přihodilo, žebý jeden člověk náekl jiného žhátstwem atd. Pak w rkp. M. I. (pod názvem: Právo zemské slezské w šestery knihy rozděleno. Tyto knihy jsú knihy o Wikipildě práwa sasického a musí tomu aneb každému jeho dědicowi odpowídati). III (od r. 1448). IV (od r. 1455), jiný rkp. mus. r. 1543 num. 690. N. I. [Práva říšská: Pane bože všem atd.] T. III. [Knihy, jenž slowú práwa Maydburská dělé se atd.] Tamže: knihy wikipildě práwa sasického, jakož Maydburg požíwá. Přidawek k tomu w 5 kapitolách. Pán bůh rač twé žádost naplniti atd. Ku konci: Toho pán Ježíš pomoz požehnaný na wěky, amen. Téhož práwa rkp. we fol. psaný na počátku XV stol. jest w bibl. Raudnické.

95. *Práva císařská,* jichž užíwáše rytieřstwo i města po všem křestanství. „Bůh jest ustawil dwa meče na zemi atd.“

Nalézají se w rkp. L. I. M. VI. VIII. [práva zemská a městská císařská]. F. II. [Pankhart, sebránek, padúch, chlap, zlosyn, o cizoložných ženách, o přísáhách.] M. VI. a N. I. [Pankhart, sebrance, chlap, zlosyn, cwikýř, ženima.] W. II. Jest to první polowice šwabského zrcadla, přeloženého z němčiny. Druhá polowice téhož zrcadla jsan:

96. *Práva Welikého města Pražského,* a najprwé o lichwě: „Přisahuji já kterému člověku atd.“

Nalézají se w rkp. B. I. II. [práva rozličných příčin města Pražského Welikého], III. VI. C. K. I. L. M. III. V. VIII. XI. XV., [kdež ku konci: Léta od nar. božieho 1513: per me Johannem de Thowaczow pro tunc in Lithomierzicz]. XVI. N. I. II. P. I. II. T. II. W. II. [o lichwě a nic více].

97. *Práva manská.* „Ktož manská práwa uměti chtějí atd.“

Přeloženo z něm.: der Schwabenspiegel, (jenž má dwa díly: das Landrecht und Lehnrecht z XIII stol. pocházející). Nalezti je w rkp. B. II. III. [ku konci: „Skonáwají se práwa městská, weská, sedlská“], VI. C. F. II. [od r. 1499]. L. M. III. V. VIII. N. I. II. [práva manská země české]. P. I. II. [práva řeči českú ta, jimžito manowé mají súzení býti]. T. II. III. W. II.

98. *Knih Magdeburských práw městských,* kteráž *Donat slowe.*

Nalezti je w rkp. K. I. [Práva Magdeburská.] Mus. num. 690. [od r. 1543].

d) Nálezý sněmowní a soudní.

99. Za Karla a Wáclawa.

α) Nález panský za Karla slawné paměti o listech. Item o wšecy listy, že mnoho jest listův starých atd. Císař Karol praví: Ale že na wšaký den atd. Úředníci slowú od úřadu. [N. 1.] β) Swolenie na sněmu, když Wáclawa za krále wolili (1363?) W rkp. II. II. γ) Nálezý pánůw českých, zvláště sněmů některých od r. 1402—1411. W rkp: weř. bibl. XVII. F. 49. δ) Nálezowé r. 1410. f. V. post Jeronymi. [W rkp. F. II.]

100. *Nálezowé právní a soudní za krále Jana, Karla a Wáclawa.*

Nalézají se w rkp. M. num. 160. H. I. H. T. III. W. I. Též w jiných sbírkách a zápisech městských, k. p.: w registratuře Brněnské pod č. 32, rkp. na pap. fol. počínající: Léta páně 1343. Sedláci z Ssibnicz atd. Jsau to wlastně Voigtowy [Acta liter. I. 27] decisiones casuum forensium secundum jus municipale Brunense, jež w rkp. XVI stol. fol. lat. a česky nalezl znovu p. Boček a taktó uwádí: *Práva čili municipal* města Brna, ježto se začínají: Rustici de Schibnicz — w přeložení morawském.

Nálezowé I. 1321. w Prvních Zdeslawa. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 23. num. 2.

Tiskem wysli z těch a jiných pramenůw pěci p. Palackého w Archiwu Českém:

α) Wýpisky právní a soudní ze starých desk zemských. Šírka první. Arch. I. str. 330—377 od r. 1287—1437. Nejwice latinské, poněwadž do roka 1495 dsky wlastně latinsky se spisowaly.

β) Wýpisy z desk zemských od r. 1391—1456 na str. Arch. II. 47—75, z nichž jen menší částka do tohoto oddělení náleží.

γ) Wýpisy ze starých desk dworských od r. 1384 a násl. z nichž deset prvních čísel sem patří, na str. 390.

e) Listy a zápisy.

1) W Čechách.

101. První bulle neb privilegium císaře *Fridricha* 1231. Králi Otagarowi 1212. O kur-niem chowání. Clemens biskup atd. De vita et honestate clericorum 1345. Clementis (česky).

102. *Jednání mezi králem Wácl. a jednotau* panskau r. 1394—1404. Arch. I. str. 52—66.

103. *Zápisy.* a) 1380. 8. pros. Jan z Wartenberka služebníku swému Heřmanowi z Ralska wes Medny do žiwota k nápravě dává. Wyb. ze St. Lit. 1007¹⁾. 1384. m. Apr. Fridrich z Erwenic odpor klade u desk dworských proti práwu kráľovskému w Malowarich. Tamž str. 1009.

b) Nejstarší zápisy Hradecké 1384—1404. Arch. II str. 314.

c) Zápisy we věcech sedlských 1389—1409. Arch. I. 339—341.

d) Zápisy staré rodu Šternberského 1386—1404. W Arch. I str. 138—144. Wyb. ze Star. Lit. 1845 str. 1014.

e) Obdarování Starého města Pražského od krále Jana 1310. W rkp. weř. bibl. XVII. C. 22. num. 7. Potvrzení práw Star. města Pražského od Karla IV. 1351. Tamž num. 8. Zápisy Pražské obecní od r. 1406—1409. Arch. I. str. 189—195.

104. *Cedule dílčí* mezi Janem a Oldřichem, syny Oldřichowými z Hradce, pódle rozdělení p. Petra a p. Jana z Rosenberka 1384. Rk. w arch. Hradce Jindřichowa; dvojí list na pergam. Wyb. ze St. Lit. 1845 str. 1011.

105. *Rozličné listy*, jako α) List (w Museum) od r. 1378 Dobranským po ohni dáno ulehčení. Zdá se býti překlad z latinského, a tedy pozdější. β) Majestát krále Wáclawa, že měšťané (Kutnohorští) zboží swá mohú komužkoli chějí poručiti, tēm však, ktož směstem trpí, od r. 1386. Jiný týmž majestát od r. 1392 w rkp. u ryt. z Neub. [ač nejsauli přeloženy z latiny]. Jiný list od r. 1368 potvrdil Wladislaw (1509). List Prokopa od r. 1395 jest w registratuře Brněnské. Přepisy listůw a wýsad na statky zádušní w Karlštejně od l. 1348 sld. (sec. XVIII) w 4. Vid. liber privilegiorum. Rkp. weř. bibl. XI. D. 12. fol. 85. Zápis Buda z Čidliny na slib wěrnosti panu Herartowi z Kunina města atd. Některé listy Karla, Wáclawa, Ladislawa a některých pánůw nalezi w rkp. B. VII.

2) W Morawě.

106. a) Půhony a nálezy saudu manského biskupstwi Olomauckého od r. 1353 až do XVII stol. zachowalé (w archiwu arcibiskupstwi w Kroměříži) okolo r. 1380 w domácí řeči se konaly.

b) Listy půwodní domácím jazykem psané posud kladau se: α) r. 1387 w Brně, w úterý před sw. Margretú, jímž Hynec z Milčína od Margrety Domoslawowej wěno we Wážanech kupuje. β) r. 1189 w Brně, první středu po neděli Reminiscere, jímž Jošt, markrabě a pán morawský,

bratru swému markrabí Prokopowi pět set kop grošůw zapisuje. [W zemském archiwu.]

c) Desky manské kostela Olomauckého w Kroměříži r. 1326 založené, w nichž od r. 1398 wklady listů w domácí řeči psaných se nalézají.

d) Půhony a nálezy saudu zemského čili tak nazwaných cud zemských w Olomúci a w Brně. [Půwodní knihy od r. 1405 až do XVII století (asi 100 foliantů), jichžto p. Boček r. 1841 se doptal, chowají se nyní jeho přičiněním při deskách zemských w Brně. Opisy jednotlivých díla, wíce však wýtahy, dle rozličných potřeb wyskytují se brzo we všech hlavnějších archiwech a knihownách na Morawě. Hluboký to poklad pro staroslawanské práwo, pro národní děje, jazyk, obyčeje atd.]

G. BOHOSLOWÍ.

a) Bibli.

107. *Bibli* česká. Rkp. na pap. fol. ku konci XIV věku w bibl. Mikulowské. (Boček.)

108. *Bibli* r. 1391, wětší část nad latinským textem nadepsaná. Rkp. w Olomucké bibl. (Boček.)

b) Částky bibli.

109. *Žaltář Witenberský* (bibl. seminerské), na pergam. 283 listů w mal. 8. z první čtvrti XIV století.

Český text jest meziřádkowě přeložení latinského. Obyčejné zpěwy ze Star. a Now. Zákona a symbolum sw. Athanasia stojí u prostřed mezi žalmy. Žalm 91 chybí. Wiz Rozbor 1842, kdež z něho některé žalmy tištěny od p. Šafařika, jemž opis sdělen od p. Stúra wěrně učiněny. Výjimek (Žal. 18. 43. 103. 138). Tištěn we Wyb. Star. Lit. 1845 str. 57.

110. *Žaltář weř. bibl. XVII. A. 12. w 4.* na pergam. listůw 147.

Zawírá w sobě mimo písně ze Star. a N. Zákona, *Te Deum* a *Symbolum* (wěřím Boha) s. Athanasia, též *hlávní* všech swatých, a *pomátku* (officium) za mrtvé. Dle písma ze XIV stol. a sice první polowice; než dle omylůw přepisowatelových domysliti se možno, že starší jest. Přeložení listů se od Witenberského, jsauc wolnějši a srozumitelnějši, a Witenberský má wíce znakůw starozitnosti, k. p. dualy přísne kladené. Tomsa we spisu: *Über Veränderung der czech. Sprache*. Prag 1805 z něho žalm 69tý tisknauti dal. W Čas. mus. 1827. I. 108 jest srownání žalmu 109ho s musejním žaltářem od p. Hanky, od něho též Wýtahy w *Sbírec star. slown.* str. 209—234. Porow. Dob. Gesch. d. b. Lit. S. 117. W Rozboru (1842) tištěn odtud žalm 103.

111. *Žaltář kapituly Pražské* na perg. w 4. listůw 100 ze XIV stol. a sice spíše z druhé polowice, ač i on ze staršího sem tam chybně přepsán.

Dělí se přeložení to od Witenb. i Clementinského, ač někde do slova se srownává. W Rozboru (1842) tištěn odtud žalm 103 srownaný s Clementinským. [Por. Dob. Lit. Mag. v. Böhmen III. str. 72.]

112. *Žaltář Poděbradský*, nyní w Olešnici we Slezsku, rkp. překrásný we fol. 174 listů w r. 1396 pro paní Alžbětu, manželku p. Jana Bočka z Kunštatu psaný.

1) Nejstarší listiny české shromáždil p. Palacký, z nichž některé w Arch. českém a we Wyb. ze St. Lit. 1845 str. 1007 sld. (23 kusů) vydal, některé w rkp. chowá.

Přepis jeho prostředkováním prof. Purkyně dostal se p. Safáříkovi, kterýž o něm v Rozboru (1842) širší zprávu sděluje. Srovnává se s Witenberským, ale má méně archaismův.

113. *Čtyry pergam. listy z Žaltáře* v mal. 8. v Museum.

Text tohoto zlomku a glossy hořejší (odděl. I. č. 15) srovnávají se s Witenberským doslovně; na proti tomu překladové celých žaltářů (Witenb., Clementinský a kapitolní) od sebe velmi se liší.

114. *Žaltář* rkp. r. 1396 v Olom. bibl. (Boček).

115. Zlomek *žaltáře v Brně* prof. Klácelem na deskách knihy staré nalezený, 2 listy v mal. 8. z první polovice XIV století.

Srovnává se, vyjmauc maličkosti, s Witenberským. W Rozboru částka žalmu 25 odtud tištěna.

116. Zlomek *žaltáře v Museum*, dle písma z XIV stol. 2 pergam. listy v mal. 4.

S Witenberským se srovnává. Viz Rozbor I. str. 116.

117. *Prorok Isaiáš, Jeremiáš a Daniel*. Rkp. z XIV stol. na pap. fol. někdy pánův z Rosenberka, nyní v bibl. veř. XVII D. 33.

Čísła řádová tu jsou: pátánásta, šestánásta, osmánásta, devátánásta kapitola. Pravdě podobno, že toto zůstatek jest prvního překladu celé biblí, kterýž mnohem starší je jest, než tento rkp. i z jiných důvodův patrnó. Výjimek tištěn ve Výboru ze St. Lit. 1845 str. 331.

118. *Ewangelia nedělní a sváteční*.

Rkp. v bibl. dvorské ve Widni, w 4. N. 3130. [Por. Dobr. Gesch. d. Lit. str. 185—186.]

119. *Epištola sv. Pawla*.

Rkp. ve 4. veř. bibl. XVII E. 8. num. 4.

120. *Ewangeliium sv. Matauše*, s připojenými homiliemi sw. Otcůw, na perg. fol. v bibl. veř. XVII. A. 4. z XIV století.

Na str. 227 stojí homilie latině složená Karlem IV r. 1338. Obyčejný konec homilií jest: jehožto mně i vám dopomáhá otec, syn, swatý duch, amen; nebo: jenž jest živ a kraluje s svým otcem a s duchem swatým věky věkoma amen¹⁾. W Rozbor II. část. str. 71.

121. *Pericope evangeliorum* praemisso textu latino.

Rkp. veř. bibl. XI. B. 3. písmo z konce XIV stol. Inc. Těch časůw, když bližieše se Ježíš k Jerusalemu, a bieše přišel k jedné obci Betsaje etc.

c) Swatí otcové.

122. *Sw. Augustina Speculum peccatorum, zrcadlo hříšných*. Rkp. na pap. w 4. od r. 1398 veř. bibl. XVII. F. 21 listůw 135. Dle slohu pocházezí zdá se od TOM. ŠTÍTNEHO.

Obsahuje spis ten 100 kapitol, z nichž v tomto rkp. 6 schází. Na konci psáno: A tak jsú skonány knihy, jinž říekají zrcadlo sw. Augustina, w létě božím 1398. . . rukau Wacelawa Spořeče (z Poříčtie),

1) Králowá Anna, wdaná za Richarda krále anglického 1381 († 1391), měla 4 ewangelia w českém, německém a latinském jazyku. Stávali jich kde, neznámo.

někdy řečeného Snehoně Libenského syna atd. Jiný rkp. veř. bibl. XVII. G. 8. w 4. od r. 1469. Opět jiný rkp. Inc. Počinají se knížky české, jenž sloví zrcadlo hříšných. Najmilejší, poňawadž w cestě jsme tohoto biedného a utiekajícího swěta, dnowé naši jako stien hynú \times a w radost wěční pójde me pomocí trojice sv. skrzce pána n. Ježíše Krista amen. Veř. bibl. XI. C. 3. list 101—110. Těž w bibl. Mikulovské mezi jinými spisy Husovými, jemuž i ten spis p. Boček přičítá. Tištěna pod jménem: Knížky dvě s. Augustina. První slowe: Zrcadlo hříšného člověka. A druhá: O marnosti etc. z lat. přeložené a wydané w Praze 1590. 8. Pak od Faust. Procházký u Kasp. Widtmanna (knihkupce) 1786. 8. str. 28 a 16.

123. *Sw. Augustina Soliloquia*. Mluwení saukromí; w rkp. veř. bibl. XVII. F. 21. tauž rukau co zrcadlo w 33 kapitolách. (Konec schází) l. P. 1398, nepochybně tež od TOM. ŠTÍTNEHO přeložena. Výjimek z rkp. wydan w Výboru ze St. Lit. 1845 str. 785.

Tiskem vyšla pod titulem: Knížka sw. Augustina, jíž dal titul Soliloquia animae ad Deum, t. j. samotné rozmlauwání duše křestanské člověka s bohem atd. w Norberce u Jana Günthera 1543 w 12. Na konci přidawek 3 listy: Toto jest wybráno z kázání blahoslawěného otce Jana Damascena. Po druhé od Dan. Adama z Weleslawina, w Praze 1583. we. 12. Těž r. 1600 we 12. Po čtvrté w Praze u Hrabý 1736. 8. pod názwem: Soliloquia, t. j. knížka samomluwení duše k. P. Bohu. Wydal je Benignus Sychrowský a spolu Manuale, Meditationes et Regnum. Páté w Praze u Schönfelda 1784. 8. str. 138. Šesté u Diesbacha od Faust. Procházký 1786. 8. str. 120. Po sedmé od kníž. arcib. konsistoře w Praze 1828. 8. str. 82 (s Manuaem s. Aug.).

124. *Sw. Augustina homilie* proti hádání. W rkp. knihowny kostela sw. Wíta (při Alanu). Zdá se býti později psána, než ostatní tam kusy.

125. *Homilie sw. otcůw*. Wiz č. 105.

126. *Prologowě sw. Jeronyma*, s wýkladem hebrejských slow od Aer až do Zuzim.

Rkp. we fol. w bibl. kostela kapitolního. Sw. Jeronyma wolanie a řeči. Rkp. z XV století na pap. u p. Čelakowského.

127. *Sw. Augustina epištola* k blaženému Cyrillowi o velikosti a dostojenství sw. Jeronyma. Rkp. z XV století we 4. Weř. bibl. XVII E. 9.

128. *Sententiae e patribus*. Rkp. z XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

129. *Kázani (wýročni)* od welikonoci až do adventu. Rkp. ze XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

d) Wýkladné.

130. *JANA MILICE postilla* a wýklady na Ewangelia wýročni, kteréž také tištěny jsau w 4. [dle Klíče].

131. *Řeči na neděle a swátky* celého roku. Rkp. necelý veř. bibl. XVII. C. 15. fol. b. r. ze XIV století od TOM. ŠTÍTNEHO.

Wýjimek tištěn we Výboru ze St. Lit. 1845 str. 743.

132. *Wýklad některých čtení* sw. ewangeliium. Rkp. veř. bibl. XVII. D. 32. fol. b. r. ze XIV století.

133. *Wyklad páteře*. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 10. ze XIV věku. Též *Wyklad páteře* neb modlitby Páně. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 5. w 4. b. r. ze XIV věku.

Wyklad páteře. Rkp. ze XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

134. *Část wykladu a) Inc. Dietky*, mnozí jsú po našem hříchu ľudie rozkochajúce se, roztyjúce jako nemúdré swině etc. Tištěn z rkp. weř. bibl. w Star. Skl. III. 255. b) Super decem precepta. (Wyklad na desatero přikázání. *Inc. Dietky* slyšte desatero přikázání milého pána boha, abyšte je slyšec uměli, umějc skutkem činili etc. X až by život wěňný ráčil dáti. Amen. W rkp. weř. bibl. XI. C. 8. num. 14. dwa listy a část.

135. *Wysvětlení korábu*. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 9. ze XIV stol. w 4. b. r.

e) Romány duchovní.

136. *Poručenství dvanácti patriarch*, synów Jakubowých, co který z nich synóm a bratřím swým mluwil a poručil jest.

Tento spis, ač později složený, náleží mezi ony spisy, w kterých se nějaký obraz předhistorického swěta zachowal. Přeložena z řeckého od Roberta Grossetestus řečeného, biskupa Linkolmského w r. 1242. Rkp. w Lipníku na Morawě. [Porownej J. A. Fabricii codex pseudepigraphus Vet. Test. Hamburg 1713. 1722 str. 496. Wachler Handb. I. 60]. Na ten spis odvolává se Štůný (1376), podobno tedy, že již tehdáž přeložen byl. Jiný rkp. we Wratislawi od r. 1491 [u dominikanů], opět jiný w Praze od r. 1465 w bibl. weř. XVII. B. 15. num. 6. Tištěna ta kniha poprvé pod nápisem: Testament anebo kšaft dvanácti patriarchů, synů Jakubowých, jak jeden každý syny swé před smrti swú učil a k obcowání dobrému napomínal, přitom také kterak každý z nich obzvláště w duchu prorockém o K. P. swěděl a prorokowal, welmi pěkné a užitečné naučení, čta w něm pilně rozvažujíc každý sobě wzítí bude moci, l. 1545 we 12. w Prostějově za panování p. z Pernšteina. Dle Dobrowského 1548. 8. u Jana Günthera, nákladem Matěje Pražáka, tamž 1551. 8. Pak: Testamentové aneb kšaftové dvanácti patriarchůw, synůw Jakubowých, kterak jedenkaždý z nich obzvláště syny swé před smrti swau učil atd. Nyní jsan lépe než prvé spraweni a w nowě wytištěni l. 1570 w Star. M. Pražském u Jiřka Melantricha z Awentinu. w 8. str. 311. Připojen jest Assenath.

137. *Kniha o Adamu a Ewě w 11 kapitolách*.

W rkp. u p. ryt. z Neuberka při kronice Martiniani od r. 1400. Též při poručenství 12 patriarchů w rkp. Pražské weř. bibl. XVII. B. 15.

138. *Kniha Josefa*, syna Jakubowa patriarchy, z arabského jazyka bratra Alfonsa ze Španiel, kterýž ji w žaláři w Aegyptě psáti měl, 23 listů. České přeložení jest z latiny. W rkp. Wratisl. při poručenství atd. 1491.

139. *Assenath*.

W knize Josefowě děje se zmínka o tomto spisu. Rkp. w Praze u františkanů widěl Dobrowský pod jménem Josef a Assenech, k němuž život Josefůw připojen. Tištěn při knize Poručenství 12 patr. w

Praze 1570. Na druhé totiž straně listu P. I. „začíná se historie, kteráž slowe Assenath, w starodávních židowských w skrytých spisech nalezená, w český jazyk přeložena a na swěto wydaná. W nížto se pokládá nejprw o prodání Josefa a wyswobození z žaláře, potom o jeho ženění atd.“

f) Život Krista a swatých.

140. *Život Krista Pána s předpojeným životem sw. Joachima, sw. Anny a panny Marie*. Rkp. na perg. w 4. ze XIV stol. We weř. bibl. XVII. A. 9.

Jiný w Raudnici ze XIV stol. na pap. Zdá se býti překlad z latiny, ač originalu wytknauti nelze. Spisowatel složil život Kristůw podlé čtyř ewangelií, a jen na jednom místě nekanonického ewang. Nikodemowa se dokládá; na jiných místech z ústního podání, z wyprawování pautníkůw etc. čerpá. Zmínuje o Albertu Velikém; tedy po něm spis ten zhotowen, na konci XIII-nebo na počátku XIV stol. Tištěn wyjimek we Výboru ze St. Lit. 1845 str. 351. Wiz Rozbor II část. str. 58.

141. *Pašije* podlé sw. Jana ewangelisty, rozšířené uwážením sw. otcůw.

Rkp. ze XIV stol. w 4. na perg. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 2; též w Raudn. bibl. při skládání o utrpení atd.

142. *Umučení pána našeho Ježíše*, wedlé sepsání sw. ewangelistů. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 39. b. r. fol. (s obrázky).

143. *Spis o umučení našeho spasitele*. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 11.

144. *Život pána Ježíše Krista*. Rkp. XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

145. *Passional*, aneb životowé swatých mučedníkůw.

Rkp. we 4. w Museum na perg. nejstarší posud známý, prostředek jehož jest ze XIII stol. ostatek we XIV stol. doplněn. Wýtahy slow z něho w Sbirce star. slow. 1833 str. 258 tištěny. Jiný necelý tamže (num. 554) od r. 1379. Opět jiný u p. z Schönherra od r. 1395. fol. Jiný od r. 1468 fol. na pap. w archivu kláštera Břewnowského. W rkp. Opatowickém z XV stol. w Museum jest sedmnáct životů, [w Čas. mus. 1832 str. 148]. We weř. bibl. jest jeden rkp. od r. 1476 pod XVII. D. 8. fol., druhý b. r. XVII. F. 6. w 4. Tiskem wyšel okolo r. 1475 fol. (u p. Bočka wýtisk necelý), pak pod titulem: Počínají se knihy, jenž slowůw latíně Passional, a česky život a umučení všech swatých mučedníkůw a najprwé o božím přišti atd. se špatnými rytinami we dřevě, okolo r. 1495 fol. Přidawek k tomuto wydání obsahuje Husowo čtvero psaní, jeho a Jeronymůw život a umučení, pak list kardinala Poggia o usmrcení obau dwau. Nalézá se w Jeně na 16 listech [w Dobr. Reise nach Schweden], též w Žitawě (u bibl. radního domu. W musejním exempláři, kdež registrum 17 listůw wyřezáno. We Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 263 sld., tištěný z rkp. mus. legendy o sw. Petru, Klimentu, Kateřině, Jiřim, Witu, Kyrillu a Metudiu, Hedwice.

146. *Epiphanius* (sw.) píše o swaté Maři matce božie, jak jest wedla život swój. W rkp. we 4. weř. bibl. XVII. E. 8. ze XIV století.

W témž rkp. jest o sw. Anselmu, o sw. Apolonii, sw. Bernardu, sw. Brigidě.

147. O swatém *Eustachiowi*. Počiná: Swatý Eustachius prwé slul Placidus, a potom jemu vzděno Eustachius. O tom se takto piše, že jest byl mistrem i starostú ryřtřstwa na dvoře Trajana císaře atd.

Rkp. 4 listy: sloh wěku XIV. Opsáno w Slaném r. 1457 (u Bočka).

148. *Životy a řeči otcůw aegyptských*, obyčejně sw. Jeronymowi, Rufinowi a j. připisowané, a na konci (l. 449—494) život sw. Alžběty. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 28. na pap. fol. 494 listůw.

Jazyk a prawopis sice ze XIV stol. ale dle zachowaných archaismů překlád sám mnohem starši, kteréž archaismy w ostatních čtyrech rkp. též bibliotěky ze XIV stol. (XVII. C. 16. 17. D. 36. E. 2) již jen pořidku se vyskytují, jakož i w pozdějším překladu téhož spisu od Hrubého z Jelení we dwau rkp. též bibliotěky l. 1516 (XVII. A. 2. C. 19). Na Strahowě je rkp. od l. 1510. Připsán jeden opis kancelěri králowství Ladislawu z Šternberka před l. 1514, neb toho l. Hrubý zemřel. Latinské originaly těchto životůw tištěny jsau w knize: Rosweydi witač patrum. Antwerp. 1628. Život sw. Jana aegyptského, w němž mnoho zkažených rýmůw. Tištěn we Wých. ze St. Lit. 1845 str. 1161.

149. *Zlomek o mučednících*, glagolitským písmem psaný. Jeden list na perg. fol. na desce knihy někdy u Cerroniho.

150. *Sermones de sanctis et legendae*. W české řeči patrně ze XIV stol. Rkp. u p. Bočka od r. 1453 we 4.

Zachowala se tu český psaná nejstarši legenda o sw. Crhowi a Strachotě. Rozdílén-li od životů a řeči otcůw aegyptských? —

g) Polemické a dogmatické.

151. *Wiklefowy spisy* některé přel. JERONYM Pražský pomoci Husowau 1402. Rkp. u historiogr. p. Bočka.

152. *Knížky tyto sepsal mistr JAN HUS* proti knězi, kterýž prawil i přísáhl, řka: že Hus horši, než kterýž dábel.

Ten opustiw kněžství, byl u pána dole řečeného [p. Ctibora] kuchmistrem. Proti němuž mistr J. Hus wede písma Star. i Now. Zákona, že najhorši člověk lepší jest než dábel. Na konci: A tak konec sepsání tohoto, kteréž mistr J. Hus učinil proti knězi kuchmistrowi l. 1406, kterýž ho nekřesťanský haněl. Impressum per Paulum in monte Oliveti. Anno Dom. 1509. 8. a—c. Na osmém listu prawí Hus: Jedenácte takto: každýž dábel s nebe wypadlý již w hřiše zatwrzen jest 6605 let a vždyž zlosti zvyká, a já ještě nehrěším padesát let po křtu, neb mi ještě není padesáti let. Odtáhne mi ten rok 1406, w kterém Hus tento spis dohotowil, od let 6605, wyjde rok 5199, to jest poroda Krista dle počtu Římského martyrologium Bedy a Eusebia z Caesarey, dle něhož w Čechách se spravowali.

153. Traktát o *přísti Messiáše*, od židowského mistra *Samuele*, latině bratrem *Alphonsem* španielským, a z latiny někým neznámým w češtinu přeložený.

Rkp. na pap. we 12. u appell. raddy Brožowského. Později wydán tiskem w jiném přeložení z něm. Wáclawa Linka, pod titulem: List Rabbi Samuele k

Rabbi Izaakowi poslán, že Ježiš Nazaretský prawým messiášem a spasitelem jest, protož nemají Židé na žádúho jiného očekáwati. **ONDREJ STROJEK** w Plzni z německé w českau řeč wyložil l. 1528 we 4. listů 27. Opět wydán od Jana Musophila Soběslawského, w Praze u Bur. Waldy 1574. w 8. pod titulem: Knížka tato obsahuje w sobě toto dvě: první list Rabbi Samuele poslaný k Rabbi Izaakowi o tom, že Ježiš Nazaretský prawým messiášem a spasitelem jest; druhé pronesení welmi skrytého tajemství židowského o Kristu Ježiši, kterak byl wywolen w počet 12 kněží pořádných w Jeruzalémě a do obzvláštních kněh památních wepsán, žeby jistotně prawým synem božím byl etc., a r. 1620 we 4. Dříwe předmluwý stojí: Tento list neboliž ta kniha někdy před 500 lety sepsaná od Alfonsa w lat. jazyku wyložena, z latinské w německú Wáclaw Link w Altenberce, a po něm Ondřej Strojek w Plzni w českú řeč wyložili. Item 1749 w Praze, typ. Clement.

h) Wzděláwatelné a nábožné.

154. *Kterak mají wšeckerný skutky způsobeny býti.*

Rkp. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 4. N. p. kázání slyšeti s pokloněním hlavú a zavřenýma očima, což poněwadž rkp. z panenského kláštera pochází, zdá se. Týkati jeptišek.

155. *Spis o přijímání těla a krwe Kristowy.* Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 12.

156. a) *Řeč o božím těle* a jeho krwi swaté w rkp. při Passionalu w Mus. XV. N. 555.

b) *Swět a dábel*, o dwú bratrú, ježto spolu wálku měli. Ib.

c) *Skonání nebeské králowny.* Ib.

157. *Spis o modlení*, o prawém swatodenství atd. Rkp. ze XIV stol. b. r. We weř. bibl. XVII. D. 32.

158. **TOMÁŠE ZE ŠTÍTŇNEHO.** a) *Rozmlauwání mezi otcem a dětmi*, pak rozmlauwání ducha se swědomím o náboženství.

Rkp. z XV wěku w Gerstorfské bibl. w Budišíně, a nový opis w Mus. českém. Udává sám rkp. w úwvodu obsah, jmenowitě dílu I: o Bohu, poznání jeho po stwoření; o andělich, jich dewateru kůru. Dílu II. O milowání Boha za dobrodiní jeho; o dwoji radosti, tělesné a duchowní; o smrti zlych, o radosti dobrých w nebi. Psán jest rkp. náš z částí (39 listů) na pergamence, z částí (75 1/2 listu) na pap. W poslednější částce spisowatel prawí, že z dětí tré mu umřelo, a že spis ten obnovil. Dle toho souditi, že rkp. náš ze dwau recensí sestawen jest, tak že, poněwadž w něm udané na počátku druhého rozmlauwání ducha se swědomím nestává, určíti na ten čas nelze, zdaž celý jest, jelikož na konci jedná o ráji, o zawedení člověka a spasení jeho, o sedmi hlavních hřiších a ctnostech. — Wýjimek tištěn we Wýboru ze Star. Lit. 1845 str. 639.

b) *Knihy učení křesťanského*, kteréž sepsal dětem swým, a připisal mistru Albrechtu, prwnímu doktoru písma w Pařiži z Čech učiněnému, a potom co skolastiku známému pod jménem Alberta Ranconis de Ericino, ježž Štítný nazývá muže hrozého rozumu.

Spis ten jest z wětši částky půwodní, ano Štítný prawí: „Tyto prwé sám kladá ze swé hlawy, jakž

mi sej zdálo podobné, což jsem kde četl neb slychal na kázání aneb od učených, aneb se mohl sám domyslet. 4) Známe posavad pět rkp. od sebe poněkud rozdílných, tak že čtvero recenzi se ustaviti může. *Nejstarší* a původní, neb aspoň brzo z původního přepsaný rkp. jest *ve veř. bibl. XVII A. 6.* na perg. fol. listů 158 *ve slaupech* od r. 1376. Obsah jeho jest mimo dvě předmluvy a přípis mistru Albrechtovi 1) O víře, naději a milosti. Výklad páteře, kterýž praví, že sice neslibil na počátee knih psáti, ale pro užitečnost to činí. 2) O stavu panenském, wdovském a manželském. 3) O hospodáři, hospodyně a čeledi. O desateru božím příkázání. Kak máš se miati k bohu srdcem, ústy a skutkem. Kak se má čeledi miati k hospodě srdcem, ústy i skutkem. 4) Kak se zdejší stawové lidští připodobnávají k andělským kúrom (tři hierarchie), kdež naučení klade duchovním, zákonníkóm, učeným, saudeím, pánóm, vládykám, tiehařóm, kupcóm, kramářóm. 5) O snee. Pokušení. 6) O swátostech, křtu, biřmowání, o božím těle, manželství, kněžském řádu, o pokání, zpovědi, zadosti učinění, o modlitbě, almužně, postu, o odpustcích, o sw. oleji, o smrti, očištee, o nebeské radosti. *Druhý rkp. w Museum, ve fol. na pap. od r. 1465, listův 287.* Na konci psáno: Skonávají se knihy tyto urozeného panaše Pawla ze Sulewic a z Rehlowie, psané skrze Jakuba z Welemína léta atd. Tento rkp. srownává se s předešlým co do věci, téměř cele, co do řeči, zhusta slowce mění. *Třetí rkp. veř. bibl. XVII. D. 31.* ve fol. rukau Matěje Čapka, písaře Hradeckého w Jindřichowě Hradci l. 1454, kteréžto jest složil slowutný panaše bohumilý Thuoma ze Zámuka a z Chotěnic dětem svým vlastním, nyní tuc před osmdesáti léty (t. r. 1374) o rozlišeném křesťanských věcí naučení ku paměti křesťanské wíry a dobrých wašni. Ale já Wáwra z Jiwian, měštein w Hradci Jindřichowě a starý písař, tudž skonál sem tyto knihy l. 1492 atd. Tento rkp. wěmi a pořádkem s předešlým srownává se, ale rozdíl jen slohem, tak že na mnohých místech brzo jako opsání, brzo jako předělání, brzo i skrácení oněch prvňach, zdá se býti, někde více, někde méně obsahující. *Čtvrtý rkp. Opatowický, téd p. Čerwenkowi, knězi cirkwe. náležející. Jest na pap. fol. z počátku XV stol. stran 423.* W předmluvě praví spisowatel dečí swé (jž ne k dětem, nebrž k dečí mluwě), že jakož rozum jej odwedl bujnosti swětské neb tělesné, tak že by rád ji maudru widěl, tehdy že počal jest, chtě jí dáti tyto prvni knihy (t. o hříších a nešlechetnostech)... že mní všeecky swé jí napsati knihy, ač by byl dotud žiw, žeby je mohl dokonati, aby měla, w čem by čla, sobě i jiným k užitečné kratochwili, takt že má za to, žeby měla od něho dobrých šest swazkóv knih i s tímto prvním atd. Pořádek věcí tu jiný než w předešlých, a sice: o hříchu a šlechetnosti (t. etnosti), pak o swátostech, o troji hierarchii, o třech stawích, panenském, wdovském, manželském, konečně o hospodářství. Cím zmnku o některých spisech swých, jako na str. 195. O almužně tuto nic neku, neb na sw. Wawřince psal sem o ní na str. 195. O těch sedmi blahoslawenstwach... máš napřed. Ale o připrawení srdce a těch chodbách (rkp. mus. klade: o cestách, jiný rkp. o vstupních), tutof míním těch knížek připsati atd. W tomto rkp. staře náš w 70tém roce wěku, dečí swé z knih dřiwé dětem psaných, co jí se hodilo, wybral, předělal a přeložením neb raději wynětim maudrým z latinského spisu Richarda a S. Vietore o stavu wnitřního člověka, a z Roberta Holkota, výkladem na knihy Maudrosti swých spis rozšířil. Ze však tento rkp. neněho rukau psán, swědčí mimo

omyly psací, slowa na str. 397, kdež čerweně psáno: Tuto se počíná výklad knih maudrosti, jakož je Tóma jazykem českým (ostatek chybí). *Pátý rkp. veř. bibl. XVII. C. 18.* fol. na pap. 392 listy. Na konci stojí: A tak jest těmto knížkám konec, jenž sú psány l. od nar. syna bož. 1463 ten den sw. Františka. Obsahuje Tūmowy spisy w tomto pořádku: 1) O panenství, wdovském stavu a manželch. 2) K hospodářóm, hospodyněm a čeledi. 3) O dewiti stawích lidských podobných k 9 kóróm andělským. 4) O třech slowích onoho swěta (pekle, očistci, nebi). 5) O hříšech. Pak co jest 10 rohów, jenžto je hřích má. 6) Knížky Rychardowy o čtweru zlém. 7) O čtyrech zwětech, ježto widěl Daniel prorok u widění. 8) O šlechetnostech [wira, naděje, milost; opatrnost, udatná mysl, smiernost, spravdnost]. 9) O sedmi šlechetnostech, ježto jsú proti sedmi úhlawním hříechóm, [pnilování boha, bližního, pokora, trepdlnost, poslušenství, netbání sbož, skrownost, čistota]. 10) Kterak bojují hříechowé proti ctuostem [pýcha proti pokoře, hněw s úklidností srdce, lenost se snažností; lakomstwo s netbáním swětských věcí, lakoty se smierností, čistoty se smilstwem]. 11) O sedmi dařích ducha sw. 12) O připrawení srdce. 13) O sedmi chodbách. 14) O osmeru, ježto přiwodí blažnost. 15) O desateru božím příkázání a o dwannácti radách sw. čtení. 16) O sedmeré kostelní swátosti. Rkp. ten jest čtvrtá recenzi spisů Štítného, nejbližší rukopisu Opatowickému, ač někde širší, někde kratší, a cele nowě wzdělan jest, a hned více, hned méně věci obsahuje.

Tiskem těchto wyborných knih wyšly posud jen malé částky a) z třetí knihy od Tomsy we spisu: Über die Veränderungen der čech. Sprache 1805, str. 85—104. b) Zpráva i wýpisky p. Palackým učiněné w Čas. mus. 1838 str. 3—14. c) Též od p. Stárka w Čas. mus. 1841 str. 317—332. d) Širší zpráva w Rozhoru 1842 str. 195—203 ode mne. e) Wýjimky hojně ve Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 675 sl.

c) *O sedmi vstupních* téhož Tomáše Štítného. Rkp. veř. bibl. XVII F. 9. we 4.

Počátek: „Tyto knihy slowú o sedmi vstupních a jsú welmi dobré každému, ktož chce w duchowenství prospěti.“ Konec: „Léto boží 1396 po božím narození ten pátek po wstaupení božím na nebesa srownány jsú knihy o sedmi vstupních rukau Wáclawa, tohoto času komornika Wysehradského, syna pana Beneše Dubského a hofmistra w tu dobu Jasného knížete Wáclawa Římského a českého krále. Jsau pak vstupňowé ti jinde od téhož spisowatele také chodby neb cesty nazwání: náboženství, úsilé a trápení, duchowní utěšení, pokušení, proti pokušení lékařství, skutky šlechetnosti a maudrosti prawé. Připojen jest traktát o korábu Noemowé na 15 stranách, kdež o tom řeč, čeho ten koráb jest figurau, i co se při potopě dálo. Ze tento i hned tuto následující spis jsau dílo našeho Štítného, není pochybnosti, poněwadž w rkp. se odwolává na str. 191, pak 195 a 196 na ně se odwolává. Wiz Rozhor 1842 str. 143—146. Jiný rkp. veř. bibl. XVII. C. 18. fol. 306—320. Wýjimek tištěn we Wýboru ze St. Lit. 1845 str. 779.

d) *Počínají se knížky Hugowý o připrawení swého srdce.*

Na spis ten sám Štítný se odwolává w rkp. Opatowickém. Na konci: Explicit Hugo de praeparatione cordis, finitus per dominum Mathiam de Prozano (Prostějow), anno dom. 1438 scriptum in castro Sternberg. Rkp. w Olom. bibl.; jiný u p. Čelakowského na perg. listůw 276, w mal. formátě z konce

XIV stol. Též w rkp. weř. bibl. XVII. C. 18. listůw 290—306. Jiný rkp. w bibl. Mikulowské z XV stol.

159. *W rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. we 4. na pap. listůw 156 (necelém) nacházejí se mnohé menší ascetické spisy, jako a) Tuto se počíná pláč a žalost sw. králowny a milého sw. Bernarda velmi krásně tím: když se má žalostiwá (duše) rozpomene na tak žalostiwé utrpení našeho milého J. Krista X na tomto swětě daj skrze J. Krista Pána našeho amen.*

(Jest to wyprawování o Marii matece boží dílem po zjewení jejím a Krista swatému Bernardu, dílem wysání sw. Epiphaneusa, jak Maria wedla život swůj. Přicházejí tam též modlitby k. p.: Proši tebe, anděle můj, rač mně na pomoc býti etc. Pane Ježíši Kriste, modlím se tak tobě na kříži rozpiatému etc., na niž dal papež Řehoř odpustky.)

b) *O božím narození a mladosti wě werších, tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 387.*

c) *Rozličné jiné spisky a rozjímání, jako: Sedmery lid jest, jenž Boha haní w jeho dobrotě etc. Jakžto sw. písmo píše, že pro hřiech náš první matere Ewy etc. Sw. Jan Alexandrinský jsa jedné noci na modlitbách, uzřel etc. Sw. Anastasia byla z Říma etc. Výklad na otčenáš. — Swatý Anselmus dluhý čas prosil jest sw. Marii etc. Šesterá wěc jest, již se důstojně člověk má připraviti k tělu božimu etc. Naučení sw. Bernarda atd.*

160. *List s nebe poslaný do města Galatan. Rkp. na perg. nalezený Bohum. Dlabáčem. Počíná: (Ne)wěřící nechcete wěřiti, že já jsem pokojný atd. Tištěn we St. Skl. III. 259.*

161. *Počíná se vážná wěc o smrti: „Prawi mdrý Šalomún, poslučaj syně můj, naučím tě užitečnému, dáť dar dobrý tobě mé naučení etc. Rkp. 6 1/2 listu; sloh ze XIV stol. Opsáno w Slaném r. 1457.*

162. *MILIČ JAN. Knížky o zarmúceních velikých církwe swaté a každé duše wěrné, kteréž mají trpěti od draka na poslednie dni Antikristowy, a o jeho sedmi ranách posledních a najhorších, kterýmiž bude wšecky wolené boží náramně křížowati, a kterak se mají wolení boží w tom křížowání mieti. Rkp. w Mikulowě na pap. w 4. od r. 1453, [při němž jest také ewangelium Nikodemowo]. Počíná: Swatý Jan we swé tajemnici woleným buožím X jako jiní swětí mocně jiným po sobě ponnáhalí; dajž to nám všemojúcí a milostiwý Ježíš křížowaný, amen. —*

Jiný rkp. od r. 1519 byl u Ribayho w 4. Tiskem wyšla r. 1523, (wýtisk u p. Bočka), a 1542 w Praze we 4. u Bartol. Netolického, skrze Pawla Bydžowského a Brikého z Licka s powolením wší konsistoře arcibiskupství Pražského i rektora univerzity; pípsáno Jaroslavu, Wratislawowi a Wojtěchu z Pernšteina. Balbin o ní prawí: Hunc librum haeretici et catholici commendant.

i) *Widění, snáře.*

163. *Jan patriarcha Alexandrinský jsa jedné noci na modlitbách, uzřel u widění atd. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 9. ze XIV. století.*

164. *Patnácte páterów, zjewených blahoslawenému Bernardowi, budeli je kto nábožně říkati, dewět užitkůw přijme. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 2, též ze XIV století.*

165. *Snář. Somnium Sladae, přeložil z latiny WAWRINEC Z BŘEZOWÉ. Rkp. pěkný na perg. fol. w bibl. Mikulowské.*

Psán jest za Wáclawa krále, tedy na konci XIV nebo počátku XV wěku, z rozličných knih sebrány. Prwi spisowatel: Af o jiných mlčím, wizme sen důstojného knížete Karla císaře Římského, jenž byl otec najjasnějšího knížete Wáclawa Římského, wždy rozmnožitele a českého krále a pána našeho milostiwého. Tento sám o sobě píše a řka atd. Dáleji prawí: Usiluje usilowal jsem, abych nalezl panowateli swému prawý a jistý wyklad snów lidských, jehož žádúci žádúše. A po mnohém zpytování spatřil sem, co indičtí mudrci, co perští i také aegyptští o tom sú psali a smýšleli. A z těch najwážnější wybraw, krátkú řeč tuto sem popsál, aby panowatel můjжих známosti dosiehna, budúcích wěcí jistotu mohl poznati, kterážto okryta jest u podobenství kolotawých znamení atd. Jiný rkp. od r. 1539 widěl Jiří Ribay, kazatel w Cinkotě w Uhřích; opět jiný jest w Štokholmě na pap. we 4. od r. 1471. Jiný rkp. r. 1483 we 4. u p. Bočka. Hájek klade wyhotowení té knihy mylně na r. 1361, a vydal ji w Praze r. 1550 (weř. bibl. IV. F. 86). Po druhé wyšla w Praze u Dačického r. 1581. 8. pod titulem: Snář velmi pěkný z mnohých spisůw mudrcůw starých i nowých i z kněh zákona obojího wybraný, wedlé příhod lidských skrze sny jim od boha zjewené atd. nyní opět znouwu wytištěný. U něho rozdělen jest na 12, w rkp. Štokholmském na 8 knih.

166. *Sybilly proroctwí o králowství českém, dle mnohých Cumana, jináč Amalthea tak nazwané, z jedné velmi staré sepsané knihy wytaženo.*

Rkp. weř. bibl. XVII. A. 24. we 4. b. r. Při Dalemilu u Zeberera nalézá se též Sybillion proroctwí w rkp. od r. 1459 we 4.

k) *Modlitci knihy a liturgie.*

167. *Modlitby nejstarší posud známé. Rkp. ze XIV století weř. bibl. XVII. F. 30.*

Obsahuje na 180 listech mimo některé písně 197 modliteb sebranych s ohledem na klášterniky. Jazyk w nich wýborný. Wiz Rozbor 1842 str. 131. W rkp. Raudnickém na perg. mal. fol., též ze XIV stol., po latinském officium beatae virginis, nachází se od listu 90 až do 111, osm modliteb českých, z nichžto sedm w Pražském rkp. do slova položeno.

168. *Hodiny swaté Márie, listů 20, w rkp. na perg. we 4. weř. bibl. XVII. A. 18. z konce XIV aneb z počátku XV století.*

Zawírá rkp. ten mimo to obyčejné hodiny od listu 21 až do 35; pašije sw. Jana ewangelisty do listu 55. [Paraphrasis zde onde wýkladem sw. Otcůw opatřena.] Stabat mater (překlad nehrubě walný): Naučení osobě ženské o chowání se k bohu, k sobě a k bližnímu (necelé). Wýklad páteře: dvě modlitby před přijímáním a jedna po přijímání (velmi

krásné, z lat.). Spor duše s tělem. Viz Rozbor 1842 str. 146.

169. *Hodinky* klášternic *benediktinek* u sw. Jiří na hradě Pražském. Rkp. okolo 1400 (u p. Čelakowského).

170. *Letanie* na sedm žalmów, preces většie, septeny a hodiny za vše duše věrné. O moci žalmów podlé mínění sw. Augustina, kdy se sluší žalmy modlití. Při žaltáři Olešnickém w. č. 99. [Dobr. Lit. II. 184.]

171. *Modlitby* na perg. pěkně psané pro jednu *paní z Rosenberka*, jakož Balbin [Boh. docta III 172] se domnívá, že 300 let staré jsau, dokládaje.

Rkp. veř. bibl. XVII. E. 7. we 4. listůw 180. První modlitba: Hospodine otče všemohúcí, žel mi toho ze všeho srdce etc. Srownávají se s modlitbami w num. 159 na veliké částce, ale více ještě obsahují jako: Modlitby o umučení p. n. Ježíše Krista.

Hodiny o božiem umučení; menší žaltár; legenda o 10000 rytířích etc. Pozdějších modlicích knih množství se nalezá. Zde jen některé:

172. Modlitba krásná božího umučení a jiné modlitby ze XIV stol. we 4. Rkp. veř. bibl. XVII. E. 8. num. 1.

173. Modlitba od sw. Petra. Rkp. veř. bibl. XVII. E. 8. num. 3.

174. Modlitby pro osobu ženskau ze XIV stol. Rkp. veř. bibl. XVII. E. 7.

175. Modlitby po přijímání těla božího. Rkp. ze XIV stol. na perg. veř. bibl. XVII. A. 18. num. 6.

176. *Brewiář* glagolitský na perg. od r. 1359 u p. hrab. Šternberka. [W. Dobr. Lit. II. 385.]

177. Zůstatek missálu glagolitského z Emaus. Dwa listy na perg. Rkp. veř. bibl. XVII. A. 20.

ODDELENÍ TŘETÍ.

Od pátek o náboženství až do rozšíření knihtiskařství v Čechách, čili od Husa až do Ferdinanda I., od roku 1410 až do r. 1526.

I.

§. 16. *Politický stav.*

Historie politická s církevní toho věku co nejauzeji spojena. Celá Evropa usilovala o to (1409), aby papežové Benedikt XIII a Řehoř XII swrženi, a nový papež wywolen byl. Kardinalové se proto shromáždili, Zbyněk Zajíc, arcibiskup Pražský nakloněn byl Řehoři, vysoká škola kardinalům. Rozmrzelý arcibiskup wyhlásil Husa rektora s universitou za odtržence, a zapowěděl jemu mši a kázání. Hus rozhněván kázal proti papeži i arcibiskupu, a některé Wiklefowy propowědi (sady) zastával; Zbyněk jej w Římě obžalował, a spisy Wiklefowy spálil (1410). Zpívány důtkliwé písně, Wáclawem králem pod ztracením hrdla zapowězené. Hus od papeže pohnán nestawil se. Ruprecht a Jošt od Němců na místo Wáclawa za císaře wywoleni, umřeli, a Sigmund císařował, kterýž Brandenburk zastawil a tak Čechy umalil. Když papež (1412) proti Neapoli křížowau wojnu wyzdwihl, přislibuje odpustky, Hus proti tomu se zasadil, a od Konráda arcibiskupa proto z Prahy wypowědín jsa, w krajích, zwláště Bechyňském kázal. Pohnán na sněm Kostnický proti průwoděmu listu císařskému upálen (1415), totěž učiněno druhý rok Jeronymu Pražskému. Upálení to Čechové za potupu celého národu powažowali, jedni hořce nad tím žalující, druzí auštípačné básně roztrušující, kteréž sněm Kostnický pod welikým trestem zapowídal *). Ještě za žiwota Husowa Jakaubek Stříbrský ujal se jeho učení, přidaw i přijímání swátosti pod obojí, z čehož napotom *kališníci* powstali. Dwě strany proti sobě stály, papeženci a Husité: u radnice Nowoměstské nepřátelství zjewně vypuklo zabitím 13 radních (1419). Wáclaw král umřel. *Jan Žižka* wůdce, *Sigmund* z Wratislawě rozbroj neopatrně množil, a Prahy násilně dobyti chtěje, odehnán jest. Husité Witolda knížete litewského za krále zwolili; císař Sigmund po druhé do Čech wpadl (1421), a ničeho nepořídív Žižku na swau

*) Od té doby počaly úsilnější hádky a sněmowé duchowní o wíru jak jinde, tak obzwláště w kolleji weliké w Starém m. Pražském mnohokráte držáni, jakž léta 1417, 1420; za císaře Sigmunda 1421, 1429; za krále Wladislawa I. 1478, 1480; za Ludwika 1524; za Ferdinanda 1528, 1529, 1531, 1534, 1539, 1562. W. Obrana Sam. M. z Dráž. str. 92.

stranu přivésti snažil se, kterýž však tím časem umřel (1424). Husité w Pražany, Sirotky, Orebity a Tabority rozdělení, a proti sobě. Papež a císař všeobecnau proti nim wojnu zdvihli; tito však spolčili se, a Korybuta (Witoldowa náměstníka), příčinu rozepří, opustiwše (1427), swítěžili pod Prokopem Welikým (1431). Basilejský sněm newěda jiné rady, po dwauletém rokowání powolil Čechům kompaktáta (30. Listop. 1433), mezi nimiž hlavní bylo přijímání pod obojí způsobau, a kteráž kompaktáta papež Eugen potwrdil. Taborité tím ještě nespokojeni, od Husitůw a katolíkůw přemoženi jsau. Nyní Čechové sami přijali Sigmunda za krále (1436), kterýž kompaktáta podepsal a Rokycanu za arcibiskupa wywoliti dopustil (1437); ale slibu nedrže, stranu pod obojí tiskl tak, že Rokycana w Hradci Králowé skrýwati se musil až do smrti Sigmundowy. *Albrecht* w poslední wůli za krále ustanowen, proti zwolenému od strany pod obojí Kazimíru, Wladislawa polského krále bratru práwa swého dobýwati přinucen byl (1438). Táhma proti Turkům, umřel na auplawici (1439).

Ladislaw narodil se (1440) 4 měsíce po smrti swého otce, pročez králowství do zrůstu jeho stawy českými po sněmích spravowáno: mezi nimiž čelní osoby byly: Meinhard z Jindřichowa Hradce a Jindřich Ptáček z Lípy, a po toho smrti Jiří z Poděbrad (1444). Ladislaw wychowán u císaře Fridricha rakauského skrze Kašpara Šlika a Aeneáše Sylwia, napotom papeže Pia II. Dwanáctiletý Ladislaw (1453) požádán od Čechů nastaupil vládu. Téhož roku Constantinopole od Turkůw dobyta. Ladislaw maje se ženiti w 36 hodinách umřel (1457). *Jiří z Poděbrad* pomocí Rokycanowau za krále wywolen, Morawany, Slezáky a Lužičany k uznání sebe přinutil. Pius II. zpěčowal se potwrditi kompaktáta i arcibiskupství Rokycanowo. Legát papežský Fantinus de Valle od krále pro uražení welebnosti králowské do wězení dán. Tímto kwapným činem rozhněwán papež, ani propuštěním legáta ani pokornau omluwau udobřiti se nedaw, klatbu na Jiřího wynesl a wojnu křížowau wypowieděl. Pius sice umřel, ale Pawel II. nástupce jeho, způsobil to, že Matiaš, král uherský, na korunu českau ruce wztáhl, maje katolíky české, slezské i moravské na swé straně. Jiří hledaje skrze saského wolence smíření s papežem, brzo na to (1471) do druhého swěta se odebral, kamž jej Rokycana byl nedáwno předešel. *Wladislaw*, Kazimírůw syn, stawům od Jiřího za nástupce poručený, že kompaktáta podepsal, nelíbil se papeži, který od císaře žádal, aby Matiaše králem českým učinil (1472). Po wojně krwawé zjednáán pokoj, když Jan Hasenštejn z Lobkowic papeže smířil (1479). Pro to smíření rotili se kališníci, tak že jeden po Wladislawu hledicím z okna lukem mřil. Wladislaw ještě tu noc opustiw dům, Králůw Dwůr posud nazwaný, do zámku se odstěhowal, od kteréž doby zde sídleno, a Králůw Dwůr prodán. Na sněmě (1485) ujednáno, aby pod trestem wyhnanstwí žádná strana proti druhé po 31 let nekázala ani se nepokojila. Wůbec jak Jiří tak Wladislaw snažili se všecky strany w náboženství pod ty dvě uwěsti: katolíky a kališníky, ale nedowedli toho. Matiaš umřel, a tudy Morawa a Slezy, jemu postaupené, opět připadly Wladislawu, kteréhož Uhří také za krále wywolili (1490). Rozepře mezi panstwem a městy o waření piwa (1497). Ludwik, tříletý syn Wladislawůw, korunowán (1509). Smlauwa učiněná s císařem Maximilianem, dle které wnučka císařowa, arciwéwodkyně Maria, Ludwikowi, Anna pak česká králowna jednomu, ze wnuků císařowých, Karlu neb Ferdinandu, zasnaubena, a staré aumluwy o děděni obapolné zemí obnoweny. Brzo na to skonak Wladislaw (1516). *Ludwik* dewítiletý po smrti otce wychowán od Jiřího markrabě z Brandenburka pod poručenstwím císaře Maximiliana a ujce Sigmunda krále polského. Smlauwa swatowáclawská rozřešila spor o waření piwa, kteréž pánům dáno, naproti tomu městům držení statkůw a wedení štítůw powoleno. Města Pražská, zbořiwše mezidí, w jedno se spojila. Ludwik skwostně přijat, a Maria manželka jeho

korunována. Cañera ze Žatče přinesl (1522) z Witemberka Lutherowo učení tam od r. 1517 vzniklé; po mnohých pŕtkách usnešeno na sněmě, aby toliko katolická a kalíšná strana w Čechách trpíny byly. W Uhřích r. 1523 a 1525 též přísní zákonové dáni proti ewangelikům, kteříž je jímati, ohněm páliťi a jmění jejich konfiskowati poraučeli (w Tabl. Poe. 1. XXXVI). Ludwik u Moháče proti Turkům, nečekaw pomoci z Čech a Morawy i Slezska, bojewal se ztrátau žiwota (1526).

II.

§. 17. *Oswícení.*

a) *Za Wáclawa* od r. 1410 až do 1419.

S počátkem XV. století takorŕka celý národ český oddal se umění bohoslownému. Jen biblí a o biblí čteno a psáno. Mezi učenými bohoslowny znamenití byli: Jan Hus, ¹⁾ Jeronym Pražský, Ondřej z Brodu, Jakúbek Střiberský, Štěpán Palec a j. m. Ale přepiatost toho učení pomálta Čechům rozumy, tak že wešedše w roztržky o náboženství sebe wespolek a wlast dlauhým časem hubili. Na uníwersitě učeno obyčejnému tehdáž hlaubání w logice a metafysice, swářeno se o malichernosti. Z té školy wyšel Jakúbek, půwod strany pod obojí. Málo která hlawa probrala se z kalu školního bez potracení přirozeného rozumu.

b) *Za Sigmunda* od r. 1419 až do r. 1438.

Národ český byw za Karla tak znamenitý a slawný, pod Wáclawem wážnost tratiťi počal; po smrti pak jeho w šálenství upadl, jakého historie málo příkladůw udává. Nejprwé jako hlawníčkau pojati widěli na nebi znamení, krwawé a ohniwé kříže a krwawé doště. Jako hladowí wlcí na sebe wespolek uderiwše, plenili a hubili se ohněm a mečem. Wůdcowé jejich byli nejwíce bohomluwci, kteří celý lid potřeštili. Tím toliko wojenské umění vznikalo. Cepy, pokojný nástroj, w náčiní ukrutné wojny obráceny. Cepem sedlák český w jedné minutě osmcecítma i třidceťi ran wznesl, po každé nepřítelē buď zabiw, buď omráčiw. Wynalezli háky, kterými jezdec ze sedla snadno wyzdvihali. Z wozů welmi uměle hradby stawěli. Tábor město Žižka skoro tak wystawil, jako stawí se nowější pewnosti; málem lidu jeho brániti mohli. Čechowé toho wěku byli k hrůze všem národům, ale pro swé nowoty w náboženství spolu w ošklivosti takowé, že je wůbec za nejhorší národ na celém swětě dlauhý čas jmíno. Jedna z hlawních příčin, pro kterau se Čechowé tak wolně od Římské církwe odtrhowali, byla dle Pelclowa domyslu řeč latinská w liturgii; neboť Slowan až podnes snadno w podezření běře to, čemu rozuměti a co widěti sám nemůže. W Husitské wojně sedmero sekt počítáno. Tomáš Ebendorfer z Haselbachu, sawěký kronikář tenkrát w Praze bydlící, popisuje čtyry hlawní sekty Pražské. „Obywatelē Starého města, dí on, mají za základ swého náboženství čtyry artikule Pražské a wečeři Páně pod obojí způsobau; služby boží konají jako Římští w mešním oděwu, a wšak zamítají obrazy swatých, a udělují swátost wečere P. noworozeným dětem. Nedbají swěcení a dotýkání šatůw, nádob, swěc a jehnědů (palm), neobětují při mešním oltáři. Nowoměstští (sirotci) odíwají se ke mši jediné albau a štolau, a nečtau ničeho kromě epištoly, ewangelium a ka-

1) S. Scripturam vocavit amicam et sponsam suam, sociam suae peregrinationis etc. (v. Bibl. palat. Cod. Theolog. 895. fol. De discret. Spir. et prophet. fol. 4.)

nonu. Přijali mnoho bludů Waldenských, všudy konsekrují, a protož ruší chrámy a kláštery. Taborité nižádného oděvu kněžského nepotřebují při službách božích. Zamítají zpověď, denně přijímají pod obojí, při čemž toliko otčenáš se modlí; to činí často, držíce meč krwawý, kterým mnohé newinné zabili. Kněží jejich všude konsekrují, jsau bez pleše, ale bradatí. Ruší všecky zákony církevní, půst, pauti, bratrstwa, oběti za mrtvé, pohřeb na swěceném místě. Mnišství nepřátelé jsauce, mnišky z klášterů pudí. Adamité nazí obcházejí, majíce manželství společné, žádné swátosti. Tyto Žižka wyhubil.⁴

Ač po wystěhowání Němců ještě mnoho studentů w Praze zůstalo, předce nedlauho trwal dobrý staw university. Wojny zemi hubící, každodenní půtky katolických a Husitských učitelůw, a od těchto někdy wynucené přednosti, konečně domnění obecné, že w Čechách jen bludů semenišťe, welmi ztencišili školy Pražské, a jest se čemu diwiti, že jich docela nezahubily. Každoročně důstojnosti akademické udělowány. Theologická fakulta udržela se, a však jen theologii učeno, a učení toho we škole hádkami, w poli mečem od bohoslowců zastáwáno. Sem náležejí theologowé Andreas de Broda, kanowník kapit. Praž. († 1427) a Jan z Holešowa Morawan, benediktin (nar. 1366 † 1436). Málo spisůw jejich nás došlo, a ztracených snadno ozeleti. Letopisci toho wěku jsau nám důležitější, ačkoli latinau barbarškau psali. Znamenitější mezi nimi jsau: Wawřinec Březina, Bartoloměj z Drahonice a jiní nejmenowaní. Matěj Lauda česky psal, jehož rukopisu užil Balbin. Kristian Prachatický a Jan Šindel w mathematice a w lékařství slynuhli. Šindel mnoho let učil lékařství, byl kanowník na hradě Pražském a děkan na Wyšehradě († 1449).

Za Jiřího z Poděbrad od r. 1438 až do 1471.

Umění wojenského a udatenství swého Čechowé wždy ještě důkazy wydáwali proti křižákům, Uhrům, a zvláště proti Turkům. Aeneas Sylvius prawí, že za jeho času Čechowé sami vícekráté wítězství dobyli, nežli mnozí jiní národowé po celý byt swůj. Katolické duchowenstwo w Čechách tehdaž w bídném stawu se nalézalo. Kláštery od Taboritů pobořené nestawěly se, aniž nowé zakládaly. Když za Jiřího kališníci od papeže w klatbu dáni, kaceřowání a brannau rukau stihání byli, katolíci od sewřené jich strany také mnoho trpěli. Kanowníci a klášterníci, za obránce papežowý drženi a od kališníků nenáwiděni, často Prahy prázdni býti museli. Král oněm, kteří ho proti nepřátelům tolikým bránili, odslaužití se chtěje, dáwal statky odprázdnných biskupství a klášterů, čímž statkowé duchowní do rukau swětských přicházeli, a strana katolická možnosti a horliwosti pozbýwala; a protož skoro celé Čechy odtrhly se od Římské stolice. Wše to (prawí Pelcel), byloby se nestalo, kdyby Piuš II a Pawel II tauž maudrostí jako sněm Basilejský byli pokračowali. Mistr Jan Rokycan při dosednutí krále Ladislawa znamenaje, že mu nastává weliké nebezpečenství, wzbuzowal lid proti straně Římské kázáním o wšelikých nedostatcích církwie; tím Řehoře, ze swé sestry syna, rytíře, s jinými některými ponukl, aby společně shromáždění učinili, a podlé příkladu první církwie mezi sebau wše nařídili a wyzdvihli a k obnowení přiwedli. Tak powstala *jednota bratrská* (1467*). Ale Rokycana, když nastapením Jiřího na králowství powěťří se proměnilo, proměniw se sám, sbor bratrský, jemuž přičinau byl, poněkud sice ochraňowal, zjednaw jim na králi místo w saukromí na Litickém zboží w Kunwaldě za Žamberkem, a však osočené samým sobě zůstawil, ano později (1470) pronásledowal. — Umění toho času nehrubě

*) Historii jednoty bratrské sami bratři pilně spisowali, a w rozličných rukopisech zůstawili, z nichž nejobjasnější jest Archiv jejich nyní w Ochronowě chowaný. W krátkosti Samuel Martin z Drážowa we swé obraně (1636) o té věci zprawuje na str. 403 sld. Též Regenvolscius w knize Systema historico-chronologicum etc. hist. eccl. pag. 30. sq.

prospívalo. Bohoslowí vždy ještě samo téměř učeno. Učení hádali se o přijímání pod jednu a pod obojí. Mezi nimi znamenitější byli: Jan Rokycana, Hilar Litoměřický, Wáclaw Krum-lowský, Wácl. Křižanowský, Jan Pražák a jiní mnozí, jichžto spisů nikdo více nečte. O rozšířeném čtení biblí svědčí Aeneas Sylvius: „Hanba, praví on, kněžím wlasným, o nichž známo jest, že se lenují i jednu w životě celý Nowý Zákon přečísti, ano w Čechách každá sprostá žena Taboritská na wšecky otázky ze starého i nowého zákona odpowěděti umí.“ To owšem o neřimských; neboť Mikuláš Biskupec w listu od r. 1444 írpece na to žaluje, že w Řimské církwi čtení písma sw. w národním jazyku vždy ještě se zapowídá. Alchymii do Čech přinesli Wlachové (okolo 1457), kteříž na horách Krkonošských materiám secretam hledávali. Historie cele zanedbána. Pawel Židek w své knize pro Jiřího sepsané některé rozprávky umístil. Cizozemec Aeneas Sylvius českou historii latině sepsal (1458), a Martin Rochezana, učitel Hynka z Poděbrad, pozůstawił: Querela de statu ecclesiae (tištěnau w Praze 1574). Listowé krále Jiřího papežům, králům a knížatům jsau psáni lepší latinau, nežby na onen čas očekáwal. Nalezené toho wěku tiskařské umění welmi brzo do Čech se dostalo. Domnění jesuity Kořínka a jiných (w. kázání: *Lingua trium saeculorum* od r. 1740), že nálezcce jeho byl rozený Čech z Kulnéhory, a proto Guttenberger nazwaný, w nowějších časích až ku prawdě podobnosti Winařickým zwýšeno. Nejstarší posud známá tištěná kniha česká jest: Historie Trojan-ská (bez místa) od r. 1468, kterýž rok zřejmě na zadu tištěn jest, pročež nepotřebno jímého se domněti. Cena peněz a mince ustanowena.

O *stawiťelství* Aeneas Sylvius toto svědectwí dáwa: „Mám za to, že za mého času w celé Ewropě není žádného králowství, kteréby více a skwostnějších neb ozdobjnějších chrámů mělo jako česká země. Přewysoké kostely dlauhými a širokými klenutími nadezděné, oltáře vysoké od zlata a stříbra se blyští, jímž ostatkové swatých obaleni jsau; oděwy kněžské perlami krumpowány, nářadí kostelní nad míru skwostné; okna, skrze něž swětlo do wnitřku padá, jsau prostranná, vysoká, ze swětlého skla uměle složená. Tato podiwná skwostnost jest netoliko w městech, ale i we wsech. (hist. c. 36.)

d) *Zu Wladislawa a Ludwika* od r. 1471 do 1526.

O náboženství tehdaž w Čechách dáwa zpráwu Jan Šlechta ze Wšehrd w listu k Erasmowi Roterodamskému (w. Pelc. Gesch. I 520), kteréhož listu tento smysl jest: „Mimo *Židy a Epikurské*, nesmrťednost duše upírající, a některé *Mikulašence*, w Čechách a w Morawě trojí náboženství běh swůj má. Prwní jest *katolické*; k tomu zná se nejwětší díl vysoké šlechty, některá města a kláštery rozličných řádů, druhdy bohaté, nyní dílem zbořené nebo zehudlé. Druhá strana jest *pod obojí*, k níž znají se někteří z pánů, nejwětší díl rytířstwa a na třidcet král. měst. Tito užíwají wšech swátostí církewních, a zachowáwají wšecky rády a obyčeje jako Řimská církew, a dělí se jediné přijímáním wečeře páně pod obojí spůsobau a čtením epištoly a ewangelium při mši národním jazykem, a twrdí, že jim to od církwe kompaktáty Basilejskými propůjčeno. Třetí strana w náboženství jsau *Pikardi* 1). To jméno dostali od jakéhos přiběhlého Pikarda, který

1) Čeští bratři z potupy nazýwáni byli Pikardi; oni však oděťali se jména i bludů Pikardských, jakž oni dějí. r. 1421 powstalých, ano jich jednota teprw r. 1457 vznikla, a nic s Pikardy činiti neměla. Na psaní to odwoláwa se Jaffet w hist. brat. f. 8. prawě, že Jan Šlechta bratry české w epištole k Erasm. Rot. potupil. Jméno Pikardů wlastně Waldenským náleží. — Appellati sunt illi homines, qui cum Valdo (cive Lugdunensi 1160) doctrinam et vitam reformabant, *Valdenses* ab eodem Valdo; sed etiam *Pauperes de Lugduno*, quod vitam eligerent pauperem; *Leonistae* a loco, in quo nati, nempe a Lugduno, cui nomen germanice Leon, gallice Lyon; *Albigenses*, quod successu temporis in oppido Galliae Albigio haeserint; *Picardi* a Picardia Galliae provincia. Regenvolscius hist. Eccl. p. 13.

swé učení nejprvé Žižkowi a jeho vojsku wštipil. Pod Wladislawem w Uhřích nejwíce sídlícím, welmi se rozmnožili. Ti zamítají papeže s kardinaly a biskupy katolickými, a wolí sobě sami swé biskupy a kněze, lidi nejwíce surowé, neučené, ženaté. Bratrují a sestrují sobě. Jediné biblí moc uznávající zawrhují slova starých i nowých lidí učených w písmě. Mši čtau bez kněžského oděwu, přičemž modlí se toliko otčenáš, a konsekrují také kvašený chléb. O swátostech církwe nedrží nic. Nowé audy po znowu křtí. Newěří o přítomnosti páně w swátosti oltární. Wzýwání swatých, modlitba za mrtvé, ušní zpověd, bdění a půst u nich místa nemají. Swětí toliko neděli, welikunoc a letnice.“ Na sněmu Benešovském pobídnutím owdowělé králowé Johanky zawřino, aby bratří moci utištění a zahlazeni byli. Jediný pán osmělil se jich zastáwati. Pročež bratří veřejně odčítali se jména i bludů Pikardských, a žádali, aby kněží odporní na ně nežalowali jen wábec, ale aby zvláště určili, co u nich zcestného, čehož by se odřici slušelo. W r. 1476 od kališných proti nim nastrojen swědek Ležka, což s jich strany nowau obranu spůsobilo. Mistři Pražští (1479) na přimluwu mnohá wzácných lidí králowství českého powolali bratří ku přátelskému rozmlauwání o wíře. Postawili se: kněz Michal, bratr Jan Chelčický a Prokop. Po rozmlauwání, když ukázali se neustupnými, rozkázáno jim, aby téhož dne ještě před západem slunce Prahy prázdni byli, pod nebezpečenstwím žiwota. To opět nowým spisům příčinu dalo. W r. 1499 papež Alexander VI rozkázal proboštu Citskému (Citium, Klosterneuburg) a inquisitoru Henrichu Institorisu do Čech a do Morawy osobně se odebrati pro obrácení Waldenských kacířů a spálení knih jejich. W opětowaném brewe od r. 1500 o knize *kopyta* (w. Chelčický) wšlowně zmínka se činí. Institoris neprodlel wydati některé Sermones k zastání Římské církwe, w Olomauci 1501, kdež bratry z hrozného kacířstwí winil. Král Wladislaw, u něhož osočeni byli, že moc swěta se všemi práwy a pomstami mezi sebe pustili, chtě je moci wyhubiti, wydal proti nim přísné rozkazy (1503 a 1504). Ti dobří lidé hledali záštity w apologiích veřejných, ale darmo; r. 1508 nejwíce nabádáním Jana (bosáka) biskupa Waradinského a biskupa morawského zostřena jsau proti nim poručení. „Wšecká učení, tak zněl rozkaz králowský, a psaní jejich bludůw, zjewná i tejná, mají zastawena býti a zkažena, knihy jejich wšeckny spáleny, tištěné i psané. A žádný pán, rytířský člowěk i město těch kněh, takowých traktátůw psáti a tisknauti pod sebau dopustiti nemá, ani prodáwati, a kdožby přinesl kde, a u něho byly nalezeny, má skutečně trestán býti, wedlé uznání pánůw a saudeů zemských.“ Králowská města plnila tyto rozkazy, ale někteří páni propůjčowali jim ochrany. Když Luter (1517) reformací swau w Němcích uwáděl, puštění jsau z oka bratří na nějaký čas, a pozornost na něho obrácena. Nejprvé u kališníků samých, kteří swobodnější učení Pikardů w oškliwosti měli, Luter pochwalu nalezl. Šlikowé w Lokti, Salhausenowé na Děčíně proto u krále Ludwíka od katolického administratora Jana Žáka obžalowani. Čechům pauhým dáno přeložení některých Luterowych spisůw (1520—3). Pročež z Uher wydán přísný rozkaz, aby Pikardské i Luterské učení přetrženo bylo. Mistr Jan Pašek z Wratu, Staroměstský radní, a kališnický administrator Hawel Cahera následowníky obojiho učení po čtyry léta úsilně vyhledáwali, jímali, z města wypowídali, některé mučili a pálili. Když jistého Mikuláše (1526) upalowali, kat spolu mnoho jeho kněh na hranici uwrhnul. Odtud řídkost kněh z onoho wěku. Desátý článek sněmu od 29 Ledna 1524 schwaluje sice čtení písma sw., a wšak Pražská radda téhož roku nařídila, aby skrze administratory, jak se činilo před časy, i napotom wšecká česky psaná pojednání prohlédnuta a kacířská do radnice dodána byla. Na konci léta 1524 šestmécitna článků oznámeno, z nichž čtrnáctý auřadně přehlédnul knih určitěji ustanowuje. Kacířské a bludné knihy zapowězeny, na prodáwání jich wynešena ztráta jmění a žiwota nebo wypowědění; knihy samy aby spáleny byly, nowé spisy do města přinešené toliko

s vůlí konsistoře a městského správce (purgmistra) prodávati povoleno. Pročež bratří toliko kromě Prahy zde onde spisy své tiskli. Některá místa tiskací u nich tajná a jim toliko srozumitelná jména měla. Mladá Boleslaw slaula *Mons Carmeli*, předměstí Boleslawské na *Podolci*, Litomyšle *Mons Oliveti*, Lileč w Morawě *Mons Liliorum*, městečko Ostrow *Mons Engadi*. W tom dawu předce wzrůstala Jednota bratrská; mēvši sídlo w Kunwaldě a we Lhotce, potom w Benešowě, a později w Boleslawi Mladé, rozšířila se po Boleslawském a Kralohradeckém kraji až do Morawy, a rozdělila se w rozličné sbory neb církwě, odkudž jména jejich Kunwaldští, Boleslawští, Lilečtí, Hraničtí, Habrowanští atd. Některé osoby z vysokého panstwa byly jejich wíry, jako Špetel z Janowic, Černčický z Kačowa, Krajíři, Zdenko Kostka z Postupic pán na Litomyšli, Marta z Bozkowic, jich nejobzvláštnější ochránkyně. Měli již r. 1500 školu w Boleslawi, kdež mladá šlechta se cwičila; podobně w Soběslawi, Lipníce, Prostějowě a jinde. — Předce však také kwětlo katolické náboženství, k němuž se dwůr a největší díl panstwa hlásil. Hrabata z Guttenšteinu založili (1483) klášter karmelitský w Rabšteineš a (1486) w Chyši; Paulani (1500) od pánů z Rosenberka do Kugelweitu powolání. — Diwoký ohoň wálečný, zdá se, u Čechůw toho času ulehl. Bonfinius, očitý svědek, je popisuje w uherské historii w tento rozum: „Čechowé nad wšecky národy na swětě předčí welikostí, silau a krásau. Nosí přepěkné wlasý, o něž však i o tělo wůbec přílišně pečují. Jsau welmi příjemní w obcowání. W oděwu a stroji nad míru čistotní a měkcí; zrozeni k milosti a wojně, welmi přiwětíwí a příliš uněli zalíbíti se a získati přátelství.“ Umy a wědy toho času lepšího spůsobu nabýwati počaly. Bohomluwcům, dotud celé Čechy bauřiwsím, smlauwau w náboženství na Horách Kutnách uloženo mlčení a zdržení se wšeho tupení. Tím barbarství podpora klesla, a uměním wolno učiněno. Řehoř Pražský, jinak Haštal (*Gastulus*) wykládal nejprwé *Virgilia* a jiné klassiky w Karolíně, až přes rok 1484. Bohuslaw Lobkowic z Hasensteina žiyw byl tu dobu, muž, který posawád právem jest chlauba česká. Básně jeho i listy wybournau latinau psány. Nejpečnějši to duch, jež kdy česká země zplodila; bohdejž česky byl psal! († 1510). Přátelé jeho a duchem jemu podobni byli Jan Šlechta ze Wšehrd, Viktorin Kornel ze Wšehrd, Augustin Morawský, Stanislaw Thurzo, Roderich Dubrawský (*Dubrawius*), Valentin Mezirický a j. w. Jeronym Balbus, Wlach, učiw již w Paříži a we Wídni pěkným uměním slowesným, činil též w Praze 1500, maje mnohé šlechtice mezi posluchači; ten však odstraněn jest, zawáděw mládež k neslychaným až dotawad neprawostem. Jan Sturnus, Hasensteinem z Němec powolaný též mnoho přispěl ku wzdělání pěkných umění. Po smrti Řehoře Pražského a po odjiti Balbusa musy takořka pokautně chowaly se w Čechách; neboť dwa fanaticowé, skoro stoletý Wáclaw Koranda a Wáclaw Pacowský, je z Karolína zaplašili; pročež Čechowé nabywše již chuti a oblíbení w pěkném umění, hledali jeho w Bononii, Štrasburce a jinde w cizině. Tiskařství rychlý wzNIK u nás bralo. W r. 1475 Nowý Zákon; 1476 w Plzni tištěna *Statuta Provincialia Ernesti*; w r. 1478 a 1483 sněmy; okolo 1480 žiwotowé swatých; l. 1487 žaltář w Praze, a od té doby tu tiskárna stálá; w r. 1488 celá bibli již tištěna. W Normberce apologie bratrská 1504, a jiné knihy 1517 a 1518, w Benátkách bibli 1506. W Praze wedlé staré tiskárny u Bílého Lwa na Starém městě přichází již 1507 Mikuláš Konáč a Jan Wolf nebo Morawus, tiskaři. Tento mizí s rokem 1512, ale Konáč tiskl několiko let u Matky boží na Lúži, w domě ad Fortunam, a přejal r. 1522 tiskárnu u Bílého Lwa. Mimo něj tiskli Jan Šmerhowský (1513—19), Pawel Sewerin r. 1522, a Oldřich Welenský, přešlý do městečka Běly (*Weisswasser*), kdež swá překládání (1519—1521) na swětlo dáwal, a r. 1522 opět do Prahy se přestěhowal. W Plzni Mikuláš Bakalář od r. 1498 do 1513 nejwice spisy pro obecný lid wydáwal. W Litomyšli (*in monte Oliveti*) Pawel Mezirický, jinak

Oliveccensis nazvaný již r. 1507 vystoupil. W Mladé Boleslawi Mikul. Klaudian r. 1507 apologii bratrskau tiskem vydal. On bylináře w Normberce (1517) vyšlého opráwcem byl, a r. 1518 Nowý Zákon, Lactancia, Hermesa a j. spisy, roku pak 1519 swau knihú o babení wytiskl. Nástupce jeho Jiří Štyrsa pěknými literami znamenitým se učinil. We Wilimowě Chwal Dubánek Petra Chelčického Sif wíry 1521 wytiskl, knihu českým bratřím welmi wáženau. — Mistr Hanuš, matematik wýborný, orloj na radnici Staroměstské (1490) wyhotowil, sotwa kde w swětě sobě rowný mající (w. Strnad Besch. 1791 a Rul. Kal. I. 80). Stawitel dobrý toho wěku byl Beneš. On na hradě Pražském wystawil palác králi Wladislawu. Sál, *španielským* nyní nazwaný, jím r. 1502 dohotowen. Žiw byl ten umělec až do 1531 w swé vlasti Launeh, a pochowán w kostele, jež tam wystawil.

III.

§. 18. Jazyk.

a) Jazyka staw.

Záhubné pŭtky w náboženstwi tím staly se blahočinnými jazyku českému, že Husowa strana lidu obecnému wšeccko w známost schwalně uwodíc netoliko Wiklefowy spisy, ale zwláště biblí českau rozšiřowala. Hus reformatorem w jazyku a literatuře tak dobře jako w náboženstwi slauti může. On Wiklefŭw Trialogus w českém jazyku swět-ským lidem i paním posílal, přeložení nowého písem swatých jestli ne půwodce, zajisté pómahatel byl, mnohé české spisy náboženstwi se týkající, a písně duchowní složil, traktát o sednu hříších w Betlemě, kdež kazatelem byl, na stěnách napsati dal. Jakúbkowi Střibrskému předhodil jeden z odporníků, že uwedl nowý spŭsob zpěwu w kostelích, a Jeronymu Pražskému na sněmu Kostnickém wytýkáno, že ze slow písma sw. rozličné písně složil, čímž (jak praweno) jeho stranníci w domysl upadli, jakoby písmu sw. lépeji rozuměli než jiní křestané. Jana Kardinála, rektora university, a ostatních mistrů zdání o kalichu do češtiny přeloženo. Mezi obranami Husowa učení česky psanými nejznamenitější byla od jisté ženské osoby psaná. Po smrti Wáclawa krále (1419) powštali Taborité, jejichž biskup Mikuláš z Pelhřimowa theologický traktát latině a česky sepsal, od Pražských mistrů (1420) na sněmu za kacířský uznáný. Tito Taborité již před r. 1423 služby boží česky konati počali, a na sjezdu w Konopišti Pražským mistrům wytkli tím, že mši čítají jazykem lidu nesrozumitelným. Od jejich wŭdce Žízky českých listů několik zachowáno, jakož i zřízení wojenské a píseň wálečná. Též kališníci při mši jazyk český uwésti chtěli. Obrátili se k sněmu Basilejskému. Biskup Philibert, kterýž jako legat na tom sněmě (1436) obřady církewní opět uwésti se snažowal, českému jazyku we mši ano i we zpěwích při mši odporowal; ale Rokycana a jeho stranníci w tom se mýliti nedali. Děkan kapitolní Hilarius jim we weřejné před králem držané hádce wytýkal, že česky (in vulgari bohemico) křtí, a že Rokycana kacířskau píseň: Wěrní křestané etc. denně zpíwati dáwá, a že mši (wlastně jen částky, epištolu, ewangelium a wěřím) w národním jazyku čítají. Paměti hodno jest jedno místo w Rokycanowě kázání, kde toho želí, že wzdělawatelným modlitbám církewním w postě lid nerozumí: „Ale, dí on, kdyby to lidem čteno bylo česky, aby rozuměli, uzřelby, kterakby se proto ďábel bauřil. Aniž křičí, au kněží nechte toho, nepočínejte nic nowého, nebudemf wám toho trpěti.“ Mistr Židek we swé Spráwowně králi předhazuje, že wždy ještě (1470) dopaušti zpíwati „biskupŭw, kardinálŭw, těch falešných prorokůw“ zdá se w písni dotčené (wěrní křestané etc.) „Nejprwé, dokládá on, ať chodci, ani žádní nezpíwají písni rŭhawých o papežích a biskupích a páních; neb to jedowaté ponuká k nepokoji, opět, ať kněží nezpíwají česky w kostelích na mši, neb to není žádný prospěch, než roztržení, a křtí latině, a žáci ať nechají zpíwání o Janowí Husowí, neb to není k lásce rozmno-

žení, než k rozličným swárům. Obec w kostele písne swaté před kázáním mohau pro náboženství dopuštěny býti až do arcibiskupa; potom co učiní arcibiskup, to buď.“ — Zvláště čeští bratři o vzdělání národního jazyka snažnost měli, česky sobě i jiným dopisující, česky se o jednotě své s nepřátely hádající. Diwno, že vždy ještě zachováwal se obyčej kapitoly Pražské, německé kázání w kostele, a české wenku držeti, kterýž obyčej pošel odtud, že na dwůr ohled brán býti musil, což dle Aenea Sylvia (1451) činěno we všech kollegialních a mnišských nadaných kostelích (ubi saecularium presbyterorum collegia sunt aut monachorum praedia possidentium) kromě žebravých mnichůw, jimž powoleno bylo w kterémkoli jazyku lid vyučowati. Dle téhož Sylvia málo bylo mezi Čechy, aspoň ze šlechty, kteříby obojí jazyk, český i německý neznali. A však českému wábec toho wěku přednost dána. Páni čeští všickni nejináč, než česky sobě dopisowali, jakož z mnohých listů w Třeboni a jinde w spisownách patrno, ačkoli také někteří mezi nimi německý jazyk zwelebowati se snažili. 1). Sněmowé a saudowé, počna od Sigmunda, nejinak než česky držáni byli, ačkoli do desk zemských podlé starého obyčeje ještě mnoho latiny mícháno. Na sněmu Benešowském (1451) Aeneas Sylvius, jako wyslanec císaře Fridricha latinsky swé přednešení učinil, ale Prokop z Rabenšteinu slowa jeho, poněwadž ne všickni latině rozuměli, wyložiti musil, což dle téhož Sylvia Prokop tak dobře dělal, že řeč Sylviowa nic neztratila, anobř získala. Týž Prokop byl tlumačem mezi správcem země Jiřím a wyslancem císařowým w rozmluwě o náboženství, ano wyslanec toliko latinsky, Jiří toliko česky mluwil. W r. 1486. 1 Září Wladislaw s Matiašem uherským do Jihlawy k sněmu přijel, kdež ho Ctibor z Cimburka, hejtman země morawské českau řečí přiwital. (Pilarz et Morawetz hist. Mor. P. II. p. 104). Známost českého jazyka při wolení králů českých nemalau nyní wážnost měla. Po smrti Sigmunda (1438) jedna strana mocná ohlašowala se pro bratra krále polského, kterýž wyslancům druhé strany nápad Albrechtůw hájícím odpowěděl: „Poláci a Čechowé mají jeden obecný jazyk a jeden půwod národní; s Němci pak Čechům nic obecného není.“ Zwolující Alberta wéwodu baworského (1440) stawowé na to zřetel měli, že wychowan byw u dwora krále Wáclawa česky se naučil. Po smrti Ladislawa (1458) wolení Jiřího rozepsáno bylo s mnohými slowy z Dalimila wzatými, pro uwedení Němců w nenáwist. Po Jiřím (1471) Wladislaw zwolen proto, že stawowé, jakož sami w odpowědi swé Matiašowi učiněné prawili, naději měli, ano skrze něho sláwa českého národu a slowanského jazyka powýšena bude. — Wawřinec z Březowé (okolo 1437) wýsady latinské Nowého města Pražského w češtinu uwedl. Též cechowní ustanowení malěru Pražských (1430) z němčiny přeloženo; důkaz, že již mnozí z nich německy neuměli. Tu dobu také přeloženo do češtiny práwo Jihlawské a Kutnohorských rudníků. — Pawel Židek nechwálí sice snažení těch, kteří žádnému cizozemci měšfanství propůjčili, a žádného jazyka kromě českého w zemi trpěti nechťeli, z té příčiny, že, jak prawí, „jedním jazykem se newzdělá králowství, ale rozličností jazykůw, raucha a lidí,“ a však předce schwaluje ustanowení Karla IV, dle něhož při saudech všecko českým jazykem jednati se mělo, a myslí, že cizozemci, mělliby w ohyzdu českau řeč,

1) W listu Tábořských p. Oldřichowi z Rosenberka od 22 Ledna 1443 psáno doslovně toto: „Tajnot wšie země nenie, když císař slawné paměti do země přitáhl a nás s zeměmi okolními smřil, tot mnozí dobří lidé wědie w této zemi, žeť sme chtěli rádi w tom míru trwající po swých obchodech se obierati. Ale po jeho smrti nemohlo to nás potkati. Neb někteří páni čeští, usilující německý jazyk zwelebiti a český w hlasiech zemdliti, přiwedše Němce do země, naši chudinu některých náwodem na najwýššie zahubili, míru slawného se opowrhše“. . . . Čemuž p. Oldřich we swé odpowědi neodpírá, něbrž to s sebe na jiné swrhuje, řka: „Ktožby ton byl, ježtoby proti země wysazenie řádóm co učinil, nechť se ten za to stydí.“ Arch. čes. I str. 380—1.

že by se jí učiti nechtěl, ani svým dětem chtělby dopustiti, aby se učily česky, nemá se věčně dopauštléti domu kaupiti, zvláště w Praze. — U zemských desk latina XV století nejdéle se udržela. Půta z Risenburku, nejvyšší sudí zemský w králowství českém, wymohl to, že na sněmu 15 Března 1495 na hradě Pražském zawřeno bylo, aby we dskách zemských králowství českého, w nichž až potud latinským jazykem zapisowano, napotom, wyjmauce listy latinské neb německé, ostatní všecko česky se wpisowalo. (Welesl. Kal. 13 Mart.) Jindřich z Hradce († 1506), za něhož český jazyk u desk zemských a u všech vyšších soudů uweden, byl zvláštní obhájce jeho. (Cruger. Sacr. pulv. 17 Jan. et 21 Nov.). Morawané skrze swého hejtmána zemského Ctibora z Cimburka w r. 1480 jazyk český při dskách zemských Karlem IV. r. 1348 založených uwedli, kteréž bywše prvé latinské, nyní česky a na díle německy se wedly až do r. 1641, a to obojí, jak Brněnské tak Olomaucké. Od r. 1492 až do nejnowějších časů máme sněmy českým jazykem tištěné. Diplomatické užívání českého jazyka netoliko w Čechách, Morawě a Slezsku, ale i w polských wéwodstwach Zátoru a Oswětlině swé místo mělo, kdež se od r. 1481 až do 1559, neli déle udržel. Nejstarší kniha desk zemských knížetství Opawského w českém jazyku jest od r. 1401, kdež na čele psáno, že léta 1401 po ohni před třidceti léty w tom městě wyslém, staré i nowé knihy shřely, a tato kniha zřízena jest za panování nejjasnějšího knížete Přemka, knížete a pána w Opawě. Za Wladislawa sloh právní wzdělán jest. Wšecka nařízení z kanceláře králowského česky wycházela. Spisowny plny jsau českých písemností z toho wěku. Auřady samým Čechům udělowány, Němcům usaditi se obnowenými zákony bráněno. Páni z Postupic zvláště rozšiřování se Němcům hájili, a co Viktorin ze Wšehrd we swých práwích zemských o nich piše, naskýtá nám obraz dosti jasný, kterak tehdaž smýšleno: „Má také, dí on (w K. 3, kap. 15) býti prawý přirozený Čech, ne Němec, ne jiný cizozemec, neb netoliko w žádný úřad zemský od nejvyššího až do nejnižšího úřadu žádný cizozemec a Němec zvláště nemá wsazen a přijat býti podle práwa, ale také Němci nikdež nemají trpíni býti, než jako jest za swaté paměti knížat, za oswíceného a swatého Spitiňhěwa, za Břetislawa otce jeho, a za oswíceného a sw. Soběslawa bylo a za jiných knížat a králůw potomních, Němci mají z země wyobcowáni býti, jakož kroniky české všecko ukazují a swědčí. Neb každý král český, jakož jest Kojata prwnímu králi českému Wratlslawowi ode wší země powěděl, že máš od swých Čechůw a zemanůw čest, od cizozemců nemáš jedno lest. Neb žádný pro dobré zemské cizozemec do české země se neobrací, než pro zlé obecní, aby pod tím swého užitku mohl dosíci. A byliliby w kterých úřadech cizozemci, mají s nich ssazování býti, jakož se jest nedáwno za naší paměti jednomu i druhému stalo, že jsau oba s úřadůw kanonictwa pro jazyk ssazeni; z té příčiny všem cizozemcům zapowědino jest, aby sobě w zemi české žádných zboží ani zámků, twrzí, měst etc. ani dědin kupowali ¹⁾. Pakliby co přes to který cizozemec sobě w zemi kaupil, má jemu to nejprw odjato býti, a potom sám z země má wyhnán

1) W aktách Plzenských, nyní w Museum, zaznamenáno toto: Léta 1500 páni konšelé i hned po obnowení raddy jsauce se všeni jinými přísežnými osobami shromážděni slawně mezi sebou zawřeli a společně na tom zůstali, aby co se pauhých Němcůw dotýče, kteříž nic česky neumějí, žádný z nich zde za sauseda přijímán nebyl, aniž za člověka w kteréžkoli wsi městské, ani aby domu najímal w městě, dokud by se česky mluwiti nenaučil, lečby se takový člověk dobrý nahodil, kterýžby se pánům napřed a obci líbil a hoditi mohl, a však aby takový bez wědomí pánůw starších obecních přijat nebyl. Ano také i hned přitom nařizeno bylo skrze administratora arcibiskupství Pražského: Poněwadž německý národ starým kwasem bludůw nakažen jest, aby toliko slowo boží k lidu obecnému w kostele i w klášteřích českým jazykem kázáno bylo, a Němci aby se raději česky učili, nežliby tak znamenité české město zněmčiti se mělo [str. 190]. Za Ferd. I mnichowé dosáhli opět dowolení kázati w něm. jazyku.

býti.“ W saudech žádným jiným než českým jazykem mluweno býti nesmělo. Lupáč jako něco neobyčejného na 11 Máj 1516 zaznamenal, že vyslanci císaře Karla V po smrti krále Wladislawa na sněmu (12 Máje) německým jazykem své poselství zdíli. U českého zemského saudu takové výjimky nikdy by připuštěny nebyly. W XIV—XVI století český jazyk i za hranicemi znám i wážen. Na akademii Pražské, založené 1348, studowali také cizozemci: tím se stalo, že jako cizozemština u nás se plodila, tak čeština w cizině w známost přicházela. Pro úzký swazek Pražské i Krakowské akademie náuka Wiklefowa i w Polště stranníky nalezla. Mládež polská nawštěwowala akademii Pražskou, kde králowá Jadwiga, jejímž poručením bibli polská r. 1390 nepochybně podle české starší přeložena, collegium pro Poláky a Litwiny založila, a Čechové pro pútky Husitské jezdili na učení do Krakowa ¹⁾. Odtud jazyk český přes nějaký čas Polákům byl w obyčejí, a na konci XIV. věku stal se pobudkou ku vzdělání literatury polské. Přewahau vzdělanosti české a kwětem literatury naší národní z počátku XV. stol. stalo se bez mála, že čeština za řeč spisowní neb aspoň za diplomatickou mezi Slowany sewerozápadními přijata. Zachowala se dvě psaní Swidrigala, kněze litewského i ruského od r. 1431 k Sigmundu Koributowici a k Prokopu, wúdcí Taboritů (mus. čas. 1831 str. 280). Poláci w XIV. stol. prawopis český tehdejší přijawše češtinu tak sobě oblíbili, že posléze řewniwost u vlastenců jejich wzbuzena: čehož důwod zústawil Gornický we knize Dworánin Polský od r. 1565. (W. mus. čas. 1830 str. 293.) Statut Litewský téměř českým slauti může. I do Říše české listy posílány býwaly, jichž w archiwu Mnichowském a jiných zústatky. Wladislaw i w Uhřích mimo latinský nejwíce českého jazyka užíwal, a s dětmi swými Ludwikem i kněžnau Annau, dokud se česky nenaučili, jakž we swém listu 1514 (w mus. čas. 1828 IV 115) prawí, mluwiti nemohl, kteříž nepochybně jen maďarsky rozprávěli. Ludwík později (1519) již pánu z Rosenberka česky psal (w. mus. čas. tamže). Nápisý české na pečetech, na kamenech a na zwonech nejstarší do toho věku padají. Weliká část dobrých hlaw, seznámena jsauc dóma i wně (zwláště w Italii) s latinskau a řeckau literaturau, w jediné latině sláwy hledala, a však předce na konci XV. století powstali někteří učení, kterým vzdělání jazyka mateřského k mysli bylo, a kteří vzdělanost swau latinskau na češtinu přeněsti usilowali, jako Řehoř Hrubý z Jelení a Victorin Kornel ze Wšehrd, maje chwalitebné předsewzetí wšeecko česky psáti, w předmluwě na Chrysostoma prawí mezi jiným: „Není (jazyk český) tak úzký ani tak nehladký, jakož se některým zdá. Hojnost a bohatstwie jeho z toho můž poznáno býti, že cožkoli řecky, cožkoli latině, o němčině nic nyní neprawím, můž powědíno býti, to též i česky. — Němci, jichž jazyk tak drsnatý, tak drebtawý a tak nerozumný jest, že jeden s druhým mluwě, Němec s Němcem, sobě častokrát nerozumíwají, a však jej našemu na potupu šíří a trú... My sami latinským jazykem filosofujíc latině, aby nám žádný nerozuměl, wěčně mluwiti budem? A sami my ze všech národůw budem, kteříž swůj jazyk přirozený, dobrý, ušlechtilý, rozumný, ozdobný, bohatý a hojný, nám od boha daný potupíc, latinsky nebo německy, obojím newděk, sobě k posměchu vzděláwati budem? ... Ačkoli také bych mohl latině snad tak jako jiní mně rovní psáti, ale wěda že jsem Čech chci se latině učiti, ale česky psáti i mluwiti: aniž mi se zdá tak swú řeč přirozenau w nenávisti míti, ačkoli někteří se za ni stydí, a tak ji nemilowati, abych všeho, cožbych koli psáti chtěl, českým jazykem raději nežli latinským nepsal.“ Toho příkladu, ač mnozí na český jazyk laskawi býti nechťeli, wždy předce wětší díl následowal. Konáč w předmluwě na Luciana (1507) prawí: Owšem nepochybuji o tom, že jiným na wodě psáti budu. A zwláště těm, kteréž tak weliká, a jakás wzte-

1) Husité přicházejí do Krakowa, a hádají se s bohoslowci akademickými na zámku u přítomnosti Jagella, který sám nejraději po česku mluwí. (Wlast. 1840 II str. 299 z Wišněwského.)

klá nenávist přirozeného drží jazyku, že mnohokrát z omýlení české písmo w ruce swé wezmúce, hned rychle zase nejinak než jako horké uhlí vypuštějí. Takowět já mezi těmi, kteříž posmívání jsau nejhodnější, počítám. Ne takowůf jistě Němci nenávist (wšecy jiné pro ukrácení pomina) k swému drsnatému jazyku mají. . . Ale o tobět wíru mám, že Luciana mudrce přirozenau sepsaného řeči ne toliko od sebe neodvržeš, ale také mezi nejdražšími knihami českými, jichž nad jiné hojnost máš, místo dáš etc.“ Wáclaw Písecký, posílaje přeloženau řeč Isokratowu k Demonikowi do Prahy Řehoři Hrubému z Jelení, horlivě píše o českém jazyku, a jej k řečtině přirovnává. Ten list sice od Řehoře skromného s řeči dotčenau (1512) tištěn nebyl, ale w rkp. veřejné bibl. Pražské zachowán jest, odkudž do historic liter. Dobrowského (II wyd.), a do Slowesnosti (1820 a 1846) wzat jest.

b) Jazyka proměny.

Hus we swé abecedě pro každau hlásku zvláštní čtenu ustanowil, ale jakž to wúbec s dobropísemností býwá, nawrzení jeho ani hned, ani odewšech, ani od koho w celosti přijato nebylo. Mezi měkkým *i* a twrdým *y* teprwé okolo polowice XV wěku, ač ne wúbec rozdíl činěn. W roce 1468 již přichází dlauhé *ij*, jako: *lidij*. Okolo 1500 počato dlauhé *á* k. p. *nadáleem* u Jelenského, ač i také *aa* k. p. *saam* týž píše. W Benátské biblí nalezti *poczátku*, *wznaašel*, *názwal* a lepší *nazwal*, *takee*, *swému*, *kterěz*, *šel* (šel). *Uo* místo staršího *o* a nynějšího *ú* po celau tu periodu, jako: *buoh*, *domuow*, z řídka *o*, jako *slibow* (1468). Naše *au* ještě nikdež, nébrž *u*, jako: *przed rychlu* (1468), nebo zawřené *v*, jako: *prawo wiewo*, instrum. (1501), též i čárkowané *ú*: *oblohi*, *jsú* (1506). Místo *w* ještě někdy *u* nebo *v*: *nazual*, *uodami* (1411), kdež wšak i *weczer*, *swietlost* psáno; *prauil*, *veliké*, *o swém* (1442). Z a ž w druhé polowici XV století rozeznáváno, též *s* a *ff*; *c* naše již r. 1442 mícháno s *cz*, *č* ale ještě 1468 jako *cz* psáno, a někdy jako *cz*, kteréž poslední potom skoro wšude kladeno; někteří *tz* německé místo *cz* (*c*, *č*) po Němcích psali. Místo *ě* wždy ještě *ie* neb *ye*; *zemie*, *nynye* (1506); místo *j* někdy ještě *y*: *odyal*, *yak* (1501); *ff* do 1411 někdy jako *scz*, později jako *fft*. Staré minulé časy trwaly dílem až ku konci století XV. Ještě w r. 1488 *bieffe* (u Štibora *bjffe*) atd. U Jelenského (1501) a w Benátské biblí (1506) již přestaly. Místo hlubších hlásek předešlých wěků již wšudy vyšší, jako: *zemy*, *dušy* (acc.), ano *zemi* (1442) *noczy* instrum. (1411) *noczij* (1488) *nocij* (1506); *hibagi* 3. pl. *zabigi* (1468), *vsilugij* (1501). Dwojný počet ještě se zachowal, k. p. *uliczie*, *swietle* (acc.) (1411), též formy: *gsmy*, *budemy*; *czekay*, ano i *wzem*=*wzaw* (1506). Že již tehdáž český jazyk wplywem německého byl mnoho změny utrpěl, wyswítá ze slow Jana Husa u wýkladu na třetí přikázání, kdež toto praví: Jakož Nehemiáš slyšaw, ano dítky židowské mluwí odpolu azotsky a neumějí židowsky, a proto je mrskal a bil, téžby nyní hodni byli mrskání Pražané a jiní Čechowé, ježto mluwí odpolu česky a odpolu německy, říkajíc: tobolka za toboľku, liko za ľyko, hantuch za ubrusec, šorc za zástěrku, knedlik za šišku, rendlik za trénožku, pancír za krunýř, hynstkop za koňský náhlawek, maštale za konici, mazhauz za wrchní síň, trepky za chody, mentlik za pláštěk, hausknecht za domowní pachołek, forman za wozataj. A kdoby to mohl wšeccko wypsati, jak jsau již řeč českau změtli, tak že když prawý Čech slyší, ani tak mluwí, nerozumí jim, co mluwí atd. Působení latíny, z které překládáno, na sklad jazyka českého s koncem XV století wždy bylo patrnější, což zvláště widěti w spisech Jelenského a Wšehrda, kteří ducha swého čtením Římských klassiků wzděľali. Některým takowé zapáchání latinau se líbilo. O jednom listu Jana Šlechty Bohuslaw z Lobkowic tento saud wynesl: *Elsi literae tuae vernacula lingua scriptae fuerunt, redolebant tamen graecae latinaeque orationis ornamenta, quare*

cum ob id ipsum his delectatus sum, tum maxime, quia nova quaedam insperataque afferbant. Jelenský zvláště miloval opsání, jako: Kusové hodní podivení a jenž zdání lidské přewyšují (t. paradoxa). Jeho rozpaky u wyznačení mnohých slow, jako: virtus, auctoritas atd. jsau patrné. Že augura w českém podržel, jest snesitedlnější, než že consuetudo *spolubývání*, humanitas *lítost* wyložil. Též w Konáčowých, zvláště prwních pracech znamenati latinské slow pojení a stawení n. p. *Život wedu swůj; nové usazowati daně* etc. 1).

IV.

§. 19. *Literatura.*

Literatura toho wěku počala se rozšiřowati přes wíce předmětůw. Jazyka českého ujímali se w probuzené národnosti nejwětší mistři toho wěku, Hus a Rokycana. Onen abecedu na způsob slowanské předůwtipně sepsal, a tak lepší dobropisemnosti půwodcem byl, k jejimuž utwření názwy čten w jeden smysl spojené dobře se hodí. Rokycana malau slow sbírku zanechal. Podobné snůšky slowcí netoliko k wyrozumění některých kněh, jako Mammotrectus, Hymnarius, Poenitentiarius etc.; ale s wyšším ohledem na celost jazyka, jako: Olomucký, Widenský tříjazyčný, zvláště pak Lactifer, prwní po auplnosti bažící slowník. Tyto sbírky arci opět jen latině učiti měly, a k politowání jest, že nikomu w mysl nepřišlo bohatství českého jazyka w podobný abecední neb jakýkoli pořádek uwésti. Úzké s Tewtony skrze dwůr Lucemburský spojení zdomácnilo u nás plodiny jejich tenkrát klesajícího básnictwí. Na tak nazwané *milostné básničky* (Minnesänger) nastaupili *mistrní pěwci* (Meistersänger). Již ten příklad bylby stačil ke zhoršení naší poesie, k tomu přišly pátky o náboženství a těsně nau národnost, a zaujaly wšecky spanilejší mysl, odkudž jak literatura wůbec, tak zvláště básnictwí obzwláštní wěku onoho barwu přijalo. Byl to mēděný wěk českého básnictwí, načítě zwodnělého, pauze rýmujícího. Písne duchowní se množily, zvláště od doby powstalého kališnictwí a jednoty bratrské, ač sbírky celé teprw na počátku XVI stol. se zjewují. Dwě písne wojenské, tolikéž sporné a satyrické a některé historické nám obraz oněch smutných dob představují; ale i weselejší stránka ukazuje se zvláště w druhé polowici XV stol.

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Ciesarz a kral wfcho tworü chtie mieti diedice vrodil fobie syna spolu wieczneho a spolu rowneho. toho gest wczynil diedice wftech wiecey, fkrze niehož take stwořil y wicky.

Jana Husi wjklad, písne Šalom.

2. O welikú moc maš lafko, ty fama mohla fy boha stahnuti fnebeš na zemi. O kterak fylna gē wazba twa, gížto y buoh mohl iat byti, a czlowiek iatý ot wazby neprawofiti wyfwobozen byti etc.

Chcěla lásky od Hugona. rkp.

3. Miloft ducha fwateho racziz prziebywati fwamy yfnamy a oswietity frdczie rozumy nafie k wuoly synu wflemohucziemu Bratrze w panu Bohu naymilefšie dawam wam wiedzieti zet fem nynie na wylemowie a zadam was nyktereho abyfite kemnye przigeli etc.

Rkp. List Jana Žižky z Kalichu:

4. Jakžkoli dawne wiecey nowimy druhdy zapadagi. Wfak niektere wiecey dawne dawno gfupominuly, kterežto fwu welikofiti duofstoyny gfu wždy žiwucznie pamieti. Že ani gich weteofit flepym wfhryzenim muož zahladiti. Ani minuleho czaŕu wetcha leta wfnuhu mlēžedliwofiti zawrzieti. Neb trwagi wnich drziwe dalych wiecey welebnofiti wfstawná zpominanie. atd.

Z prwniho tisku Letopisů Trojanských od r. 1468.

5. Swátost fwatby w prawdě w Kryftu a w cierkwí gest. A tau přičinú Kryftus prawda gfa na fwatbu zwán. y flal s wēdlniky fwými y s matkú Přiniž wčinił prwní diy a zgewil fláwu fwú, aby wkáwal prwnie manželftwie wrági atd.

Tento spis o manželftwie wčinen atd.

(1523).

w milostných písních, ačkoli ne welmi mnohých nám dochovaných. Popisowací a rozprawěcí Májowý sen jest wíce památen wzácností skladatele, kralewice, nežli obsahem poněkud rozwláčným a smyslně rozkošným při všem rytířstwí a pobožnosti, jichžto nějaký znak obnáší. Některé náučné a jinotajné z oboru zwířecích rozprávek w předešlé periodě wúbec oblíbené zawírají celý téměř okres tehdejšího básnictwí českého. Časoměrné weršowání sice newešlo w obecný obyčej, ale někteří jeho možnost tušili 1).

Wzniklé toho času w Němcích prstonárodní rozprávky o Genowefě, Griseldě, Melusině, Mageloně, sedmi mudreích, Fortunatu, Eulenspieglu a j. k nám záhy se dostaly a udržely se dosud, bywše mnohokrát předělány a pretištěny, kteréž, jak prawí Scholl, powěře sice howěly, ale i ke wzdělání smysliwé moci a rozumu u sprostého lidu slaužily, wzdělanějším pak zábawu činily a často hluboké prawdy předstíraly. Rozprávka o Palečkowí jest cele domácí. Ze starých Římských a řeckých klassikůw, wyjmauc bajky Aesopowý, po celý čas nižádného štípku do českého sadu nepřesazeno, teprwé na počátku XVI století některé rozmluwy Lucianowý Konáčem, řeč mrawní Isokratowa Píseckým, Laelius Ciceronůw a některá paradoxa Hrubým z Jelení Řehořem, w té stránce welice zaslaužilým, a wýjimky z mudreůw Janem Českau po česku wloženy. Filosofické mrawné spisy, nejwíce z latiny Ficina, Pontana, Petrarchy, Erasma, a j. přeložené, s duchem křesťanstwí úzce spojeny, jako wúbec wšecká učená dila této i napotomní periody. Historie oněch časů swé diwadlo nejdůležitější w české zemi otewřeno měla, ale pro činnost celého takorka národu nebyl, kdoby děje w celosti zaznamenal. Cizozemec Aeneas Sylvius o takowý celek historie české latině se pokusil; našincowé jen zlomky vlastenských událostí nám zůstawili, ačkoli částečné jich kroniky některé znamenitau cenu mají. Nowiny weřejné toho wěku do obyčejje přicházeti počaly; wydáwany však jsauce jen při zvláštních událostech, a to pod rozličnými jmény, jako: nowina, nowiny, zpráwa, náwěští, wyprawowání, wypsání, popsání, příběh, historie atd. Nejstarší takowé nowiny české jsau od r. 1515. Sjezd 3 králů atd.

Známost země putowáním nejwíce z ohledu náboženstwí podniknutým získala skrze Lwa z Rožmitála, Martina Kabátníka a Jana z Lobkowic. První též mapa w českém jazyku jest od r. 1517. Politická rozumowání wzťahowala se na zboží a wady kněžské, spráwu auřadů a swobodu u wírc. K wychowatelstwí mimo weršowání Ludwíka z Pernšteina mrawné naučení Jana z Lobkowic počísti. Hwězdářstwí kromě kalendáře žádných plodů newydale; ale mystika oněch časů působící w umění wúbec wywedla w spolku

1) W rkp. Wíd. bibl. Cod. Theol. N. 480 na konci učení křesťanského od Husa, jakož podobá se, složeného, stojí: *Amen leta Bozicho 1414.*

*„W Vsti den swatých mučedlnikow jana a pawla
Pro čtyri přičiny bywa mozi poznanie zeny
Aby chlipnil, warowal, plodil, dluh zakona plnil,
Najprvy smrtedlny, druhy gest toliko wsfedni
Ale dwa poslednie gsta bez smrti a winy wsfedni
Chcešli sie vysťríeci smilstwa, miesta y času sie warug.
Nebť čas a miesto vede lidi w wšelike smilstwo.“*

Konáč první sapplický werš do českého jazyka uwěsti se snažil, jako tento:

*„Ktož budeš tziesti tu Czesku krónyku
Pamatny sneesti, kdežby uassel mylku
Snes trpielievie, pomíň dobrotievie
A odpust míle.“*

Swau pak Juditu jedenáctisložným weršem sepsal. Ale w prawdě on syllaby jenom počítal, a neměřil jich ani přízwukem, ani časem.

s hvězdářstvím a lékařstvím planetáře, pranostiky, rukovědění, snáře; s fysikau pak alchymii, zlatodějstvím. Na hospodářství a zvláště na štěpařství již tehdaž zřetel obrácen, více však na lékařství lečitelské i ranné s pomocným bylinářstvím; ano již i o porodnictví (babiectví) a koňském lékařství česky psáno a překládáno. Známost bylin u Čechův a Moravanův (jako vůbec u Slowanů) od starodávna domácí byla, což dokazují jména každé téměř byliny ve všech nářečích. Práva, nálezowé, zápisy, sněmy, a vůbec kancelářství pro uwezení tehdaž českého jazyka do saudů a radnic zůstaweno nám w mnohých pro jazyk český důležitých památkách. Památnější listowé dowěrní z ohledu na sloh jsau: Kašpara Šlika (†1449) a Prokopa z Rabšteina, kancléřů; Alše Holického z Šternberka († 1455); Oldřicha z Rosenberka († 1462), Jošta z Rosenberka († 1467) biskupa Wratislawského, Jiřího z Poděbrad († 1471), Wiléma z Pernšteina a Ctibora z Cimburka brzo jadrností, brzo ostrowtipností, brzo jasnotau myšlének wýteční. Nejwíce, jakož se nadíti, w bohoslowí působeno. Biblí pilně prepisowána a znowu překládána. Martin Lupáč († 1468) Rokycanowi zwolenému arcibiskupu za sufragana přidáný (1435), a pro swau pobožnost kališníkům welice wážený, s některými pomocníky celý nowý zákon přešel, a na některých místech wěrněji a swětleji přeložil. Z této recensí snad pošel opis N. Z., který mistři Pražští králi Wladislawu w r. 1471 we dvoře králowě witanému poctau dali. Od r. 1410 až do 1488 aspoň čtvero recensí starého zákona, a ještě více nowého lze rozeznati. Nowý zákon tištěn r. 1475, celá biblí 1488 poprwé. Ze sw. Otců mnohé částky w češtinu přewedeny. Polemických spisů nejwíce plozeno, jichžto předmět byla wečeře P. pod obojí spůsobau, a jednota bratrská, která welmi mnoho obran swého domněni wysílala. Nejsilnější bojownik s její strany byl bratr Lukáš, po něm Wawřinec Krasnický s Institorisem se potýkající. Ale i užitečnější stránky bohoslowí wzdělawány, jako: historie náboženství, wýklady, postilly a kázání, křesťanská mravnost, cwičení se w pobožnosti, rozjímání jejich příkladů w žiwotech swatých, i zabylstwa w ní hledání (duchowní romány), kteréžto plody literní newždycky čistým duchem Kristowým, anobř často rozhorleností a předsudky stran rozličných a roztržek zawiwají, a však přemnoho dobrého a wzdělawatelného obsahují, a vůbec nás onen wěk znáti, a předky naše i kdy blaudili, w šetrnosti a wážnosti míti učí.

V.

Spisowé oddělení třetího.

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

a) Dobropisemnost.

1. JAN HUS. a) *Abeceda*. Rkp. we Wid. bibl. od r. 1414.

Cod. theol. N. 480, kteráž w Prostějowě 1547 w slabikáři lištěna jest. „A bude celé čeledi dáno dědictwí ej farář, jenž hospodin ili ¹⁾ i král lidí lákán mnoho měl nás někdy on pokoj rád řádem slúžil šlechtný tak tělesný ukázal welikost w sobě wěchnú xil ²⁾ za ny žiwotem chtě jenž jest konec nekonečný a počátek nepočatý ráčil požehnati ua wěky wěknou.

1) ili (nebo) ze slowenského vypůjčeno, protože w českém žádné slowo od litery i bez jeračí nepočíná.

2) čti ksil, t. wzdech, vlastně zwuk podobný umíraje wydal.

b) *Úwod k wýkladu wětšimu na pátere*. Počiná: „Ktož budeš čisti w těchto knihách, wěz že sem napsal obecným obyčejem, ježž sú wzeli Čechowé a nedobře, proto že latinskú abecedu chtě plně českú řeč psáti, ano nelze atd.

Ms. Budissin. Gersdorf. Fol. 51. membr. saec. XV medií, fol. 1—10.

c) *Pojednání latinské o českém prawopisu* Rkp. w Třeboni.

Wiz Čas. mus. 1827. I. 134.

2. *Elementa linguae latinae et boemicae*. Olo-mucii apud Frider. Milichthaler s. a. (XVI saec.) 12. (Boček).

β) Slowářství.

3. *Mammotrectus*. Rkp. na pap. we 4. w bibl. kostela kapitoly Pražské.

Má též nápis: *Vocabularius latino-bohemicus* na jiném rkp. w též a podobně w Mikulowské knihowně. — *Glossarium bohemicum* Vet. Test. vulg. vers.

lat. w bibl. Widentské w 4. jest ten samý Mammotrectus. Tam n. p. Exodi cap. 1 stojí wedlé opprimamus supzimy, illudentes pospilejic, famulatu robotu. Cap. II wedlé elegans wytečný, fiscella ošitká atd. — Opis w Museum českými glossami num. 217. We weř. bibl. jest obširný Mammotrectus pod názvem Vocabularium biblicum lat. boh. saec. XV w 8. pod signat. XI. E. 9. na listech 1—231. Počíná: In principio, na počátce, inanis, neuzitečná \times per stadia honow. Jiný rkp. w též bibl. XI C. 4. list 110—140 wěku XV we 4. Počíná: Beatus blažený \times et aspera a netrte. Též tam rkp. pod sign. I. E. 29. wěku XV w 4. num 6. list 294—319. Pěkně psán a důležit. Počíná: Glutina spojený \times per stadia honow. Jiný Mammotrectus tamž pod sign. III. G. 26. saec. XV. 4. lat. boh. fol. 306. Tantalus \times opituletur, pomaha. Opět tam VIII. G. 28 Vocabular. saec. XV. 4. fol. 85—95 jest Mammotrectus skrácený w abecedním pořádku. Abiit, jide \times zona prowaz. Podobně tam XI E. 6. Vocabular lat. boh. saec. XV. we 4. num. 1 fol. 14—37 jest Mammotrectus w abec. pořádku. Athanatos \times zelotypus horliwý milowník.

4. *Vokabulár* čili wýklad méně swětých slow, přidán k nowému zákonn r. 1433 od kněze Martina w Uwalně (Lobenstein) psaném.

Na konci: „A tak máš tomu nyní konec, milý kněze Martine.“ Po zákoně doloženo: Finis novi testamenti scripti in Lobenstein per manus Martini pro tunc Cantoris ecclesiae ibidem 1433. we 4. Rkp. (Boček).

5. *Wodňanský rkp.* od r. 1542. w Museum num. 558 obsahující wýklad swátečních ewangelií.

W něm na 12 listech (str. 5—28) nalézá se 1378 slow latinských a českých, dle písma z polowice XV stol., dle forem však starší. Podstolí tam slowe pistar, wažec (wazecz) pondo, zatručený percussus atd. Wiz Čas. mus. 1843. str. 148.

6. *Lexicon parvum* verborum minus usitatorum (latinorum) versibus memorialibus conscriptum. Rkp. w bibl. kapit. Olomúcké od r. 1450.

Na příklad: Pseustes, ambrones, sicophantes, vispiliones, křiwověnci, hrdači, křiwosúdce, násilníci neb lúpežníci atd.

7. *Textus cornuti*, cum glossa bohemica. Inc. Cespitat in phalero hippos etc. s. a. (circa 1478) we 4. Rkp. weř. bibl. XI C. 1. num. 15.

8. *Jména měsíčůw* česky. Rkp. saec. XV we 4. weř. bibl. XI. D. 7. fol. 73. v.

9. a) Latinsko-český *vokabulár*: w rkp. na pap. we 4. we weř. bibl. Pražské.

Slowesca tu činí jeden díl, jména druhý, dohromady 73 listůw. Napřed stojí názvosloví mluvnické. Příklad odtud: littera cztena, grammatica slowocztena, vocalis hlafša, liquida rozmiék, consona zwuezna etc. S tím srownává se:

b) *Vocabularium* lat. bohémicum *Miculoviense* versibus compositum.

Počíná: Vocibus in composita quae dantur signa secunda etc. Fertur grammatica slowocztena, littera cztena, Vocalis hlafša, liquida rozmiék, muta nyemka. Rkp. u arch. Bočka.

10. *Vokabulár* český rkp. do slovníka Guarinowa (t. j. *Vocabularius brevilocus* triplíci alphabeto) we vydání Bazilejském r. 1478 připsaný.

Srownává se téměř weskrz s vokabulárem Lactifer od B. Jana Bosáka z Wodňan r. 1511 vydaným: písmo však patrně ještě z XV wěku jest. (Boček).

11. *Latinsko-německo-český slowár*. Rkp. od r. 1489 w bibl. dworské we Wídni.

Česká slowce jsau chybně psána n. p. Zlowenij na místo Slowěnín etc.

12. *Dictionarius trium linguarum*: latinae, tewtonicae, boemicae, potiora vocabula continens, peregrinantibus apprime utilis; we 4. Viennae (10 listů) 1513. Po druhé: lat. teut. boh. ital. gall. 1531.

13. *Nomenclatura sex linguarum*, lat. ital. gal. bohém. hung. et germanicae per Gabrielem Pannonium Pestinum. Vocabular Sechserley sprachen etc. Wien Hans Singriener 1538, 8. Cum privilegio; 1561 tamže.

14. *Vocabula* per Mag. ROKYCZANUM piaie memoriae rubrica scripta polysema Bohemica, quibus priore loco latina respondent.

Rkp. w bibl. Wíd. dworské Cod. Ms. Theol. Num. 597. fol. 80. Obnáší toliko 5 listů.

15. *Copiarium* 494 listůw.

Má nazad 8 stran slow dle abecedy složených a wysvětlených, n. p. defleo, placze zelem (t. želím), extasis otrapa, vasallus naprawník etc.

16. [*Poenitentiarius*]. Commentum super Poeniteas cito. In fine: Explicit libellus brevis sed utilis Johannis S. per manus rectoris tum temporis in Gelez. An. D. 1416 in vigil. S. Mathiae. 4. latine, cum versione bohemica versuum memorialium. Rkp. weř. bibl. XI E. 7. num. 3. fol. 114—120. Později tištěn w latinských, českých a německých werších. W Normberce u Jeronyma Hölzla. 1518. we 4.

17. *Slovníček botanický* z XV wěku (1418) rkp. weř. bibl. I. F. 35.

18. *Vocab. hebr. germ. boh. lat. saec. XV*. Rkp. weř. bibl. IV. E. 20. we 4.

19. *Vocabular. lat. boh. saec. XV we 4. weř. bibl. VIII. G. 34. fol. 1—7. Auctoritas slowutnost \times vilescti mrzi.*

20. *Vocab. lat. boh. s. a. we 4. rkp. weř. bibl. IX. E. 1. num. 14. fol. 221—222. „Scrutor ptám se \times decumbo spolehám.“*

21. *Vocabulár botanický krátký rkp. weř. bibl. X. E. 14. od r. 1424. we 4. fol. 107—109. „Argentum vivum rtuť \times eleborus alba kýchawka.“*

22. *Vocabularium lat. boh. perbreve, weř. bibl. XI, E. 2. Rkp. wěku XV, we 4. fol. 145—147. „Atanasia wratič \times virga pastoris plana ščetka.*

23. *Vocabular. lat. boh. od r. 1453. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 31. 4. fol. 1—91 [nejobširnější z těchto menších].*

24. *Nomencl. lat. boh., rkp. weř. bibl. XI. E. 4. tištěn w Hank. Sbirce.*

25. *Slowár latinský* we weršich — cizích a zutmělých slow — s nadpisy českými.

Počíná: Klessawa w dekach kuoň w zlatohlawie take hrđy. Expirat in falleris yppus blaetaque suppinis. Opis wěku XV we 4. (u p. Bočka).

26. *Slowár bylinárský*. —

Co přípisky w knize w XV wěku tištěné bez titule, však jakož se ze z pravidla (registr.) souditi dá, hortus sanitatis nazwané. Přípisky tyto dosti hojně rukau kněže Jiřika w Nowé wsi u Kolína okolo r. 1520 psány jsau. [U p. Bočka].

27. a) *Vocabularia e diversis fragmentis*.

Cod Ms. saec. XV fol. in bibl. cap. Olomuc. N. 156 (CLXXXVI) in impagine. Item b) Cod. Ms. sec. XV. fol. archiví Olomuc. sign. 157 (ol. CXCI) intitulato: *Sermones sacri, collecta ad bohemicum vocabularia*. (Boček).

28. *Sermones latini a Septuagesima usque ad feriam V post pascha, cum suprascriptis vocabulis bohemicis*.

Cod. chart. XV saec. 4. in bib. Miculoviensi.

29. *Tractatus morales de peccatis, cum insertis quam plurimis phrasibus bohemicis*.

Cod. Ms. chart. 12. saec. XV in bib. Miculoviensi.

30. Rkp. weř. bibl. XI. E. we 4. na listu 62—71. Vokabulár latinsko-český: Deus buoh, deitas božstwí etc. + semiviniis Sulfmyeth (sic). Olor tam slowe droptwa, annoda drlice, decipolus diwoček etc.

31. Rkp. weř. bibl. XI. E. 6. list 14—37. Vokabulár podlé abecedy, lat. český. *Inc. Conventientia přístupna, desinit: vis násilé, tam n. p. allinis swak, argum niwa, altena nawitek, antera prososiny, uxoris soerus swěsté, soerus swěstie etc.*

32. Glossy a propowědi české w latinských homiliích na swátky. s. a. (saec. XV) 8. Rkp. weř. bibl. [Vid. Homiliae de festis] XI F. 3.

33. *Hymnarius*, psaný od Jana z *Domašina* r. 1429.

Obsahuje latinské hymny s českým po krajích wysvětlením. Rkp. weř. bibl. XVII F. 20. we 4. 1).

34. *Vocabularium, cui nomen Lactifer*.

První to tištěný wěšti slowár latinsko-český. Počíná takto bez vlastního titule: Nullis ferme vocabulis (quae ad pernoscendas autorum sententias idonea viderentur) praetermissis Reverendus pater frater Johannes Aquensis Ordinis minorum de observantia Vocabularium (cui nomen Lactifer) multorum etiam excellentissimorum virorum rogatu ex uberibus latinis studiose emulgens, nostrae matris Boemicae impartitus est linguae. Incipit fauste. Tento

vokabulár etc. Na konci stojí: Dominica in Conductu Pascae Anno D. MCCCC^o vij^o Terminatum est hoc opus. Juxta Horaždiowic degit Jan. qui ista dedit Genuit aquensis cuius hunc dans artibus diuis. Tištěno w Nowém (jenž jest město, také i w dalekých zemích široce slowutné) Plzni: Skrze Mikuláše Bakaláře. A to léta od porodu panenského tisíciho pětistého jedenáctého etc. (1511). Jest rozdělen na 12 částek, w nichž jedná o jménech samostatných a spolustatných, o slowesech, o slowečech neohybatedlných, o neduzích, o stromích, bylinách, kamení, ptáčích, čtvernohých, rybách, hadích a plazu jiném. Weleslawína we své Sylva Quadr. mluví potupně o tomto slowári, jej nazýváwe ne tworau: a však pro spisowatele slowníka wždy důležitým zůstává.

b) *Básně*.

a) *Duchovní*.

35. *Hymny kostela Pražského* na česko přeložené. Rkp., kterýž Balbin w kostele Krumlovském nalezl. (Boh. doct. III 158).

W životě Ernesta popisuje tu-nebo podobnou knihu šířeji pod jménem liber Prosurum et Cantum lat. a český; uwádí z ní tyto písně: Nastal nám den weselý. Angelowé jsau zpíwali. Jméno boží weliké. Narodil se Kristus pán. Na boží narození. Co tu stojíte. Wstal jest této chwile.

36. JAN IUS skládal též některé nábožné písně. a) W kancelau (r. 1576) jeho se jmenují tyto: α) Jesu Kriste, štedrý kněže. β) Ježíš Kristus božská maudrost. γ) Žiwý chlebe, kterýžs s nebe etc. b) Jindřichu Škopkowi Hus českau píseň na pergam. poslal, kterauž byl pro něho složil a w žaláři schowal. (D. G. II. 228).

37. W Mikulowski bibl. nalézají se tyto písně: a) Kriste najmilostiwější králi zaslibený etc. list w nowém opisu z rkp. XV stol. b) Wšemohaucí Bože etc., též z rkp. XV stol. we 4. nowý opis. c) Píseň o sedmeré swátosti kostelní, též z rkp. XV stol. w knih. Mik. 2 listy, nowý opis; počíná: Wzdejmež najprw chwalu otcí wší welebnosti etc. (Boček).

38. *Píseň o těle a krvi Páně* (bez roku a místa). Počíná: „Ježíši twát jest památka etc.“ (od JAKAUBKA Stříbrského).

39. *Píseň tato stará* jest o tom: že má každý wěrný křesťan z powinnosti tělo a krew P. u. J. K. pod obojí způsobau přijímati (1441). Začíná se: chcemli s Bohem býti etc. (Index). Obnowená od kněže *Novennária* Lukáše, faráře Swato-Martinského. W Praze 1618. 12. tamže.

40. *Písně rozličné duchovní* od Mikuláše *Poldy* 1473. Rkp. bibl. weř. XVII. H. 12.

41. *Písníčky*, s připojeným českým kalendářem. W Praze 1501. w 8. [w. Rozb. I. str. 187].

42. *Dvě písníčky* starých Čechů jednoty Rokycanowý: a) Zdrawas díwko šťastná matičko boží. b) Witaj milý Jesu Kriste.

[Wyšřt. w dialogu dwau formanů 1542].

43. *MIRINSKÉHO* Wáclawa kněže *písně*

1) Podobně a) w rkp. weř. bibl. XI. D. we 4. na pap. z počátku XV stol. nalézají se na listu 75 a slđ. jména nectností rozličných, n. p. inanis gloria ješřtná chwála, arrogancia hrđost, insolentia nepokojnost, hypocristis licoměrnictwo, simonia poswatná kupowánic, mendacia ležnost, rancor zdřichťanie, obstinatio opeklost etc. b) W rkp. weř. bibl. XI. D. 1. list 1—78. Glossa boemica in hymnos. k. p. (l. 13) Jesus spasil, refusit ukázal se pius redentor, milostiwý wykupitel, omnium gentium, wšech lidí atd. [XV] wěku.

staré, gruntovní a velmi utěšené téměř ze všeho zákona star. i now. w Praze skrze Mikuláše Konáče u Bílého Lwa 1522. w 8.

Po druhé 1531 u Pawla Sewerina, pak od Jana Táborského w Praze 1567. w 8. u Markety Kozlowé, též 1590. we 4. b. m. pod titulem: Kancional neb písně na epistoly a na čtení velmi utěšené přes celý rok. Písničky rozličné téhož Miřinského w indexu zdají se býti ty samy.

44. Hymny, čili zpěvy kostelní (saec. XV). W rkp. weř. bibl. XI. E. 2. Písně s notami: O narození Páně, na listu 118. sld. 149 atd. Postal Bůh ku Panně ne každého posla etc. O spasitelná oběti, jižto jsú pekla zrušena etc. Kristów život znamenajmy nežl nás smrt zachwátí etc. W chudoběť sě je narodil, nic swého nemaje etc. Pastuškám najprw zjeweno božie narození etc. Osmý den po narození i hned si ráčil trpěti etc.

Jiná. Buď Bohu chwála čest, buď jeho jméno poželháno etc.

Jiná. Witaj milý Jesu Kriste, witaj synu panny čistě etc.

45. W rkp. weř. bibl. XI. C. 8. na listu 251 stojí dvě písně duchovní a třetí počátek. a) Wstal jest Bůh z mrtvých swú mocí, oslawně do pekla vkročil etc. b) Wstal jest Kristus z mrtvých král, swítězil jest mocný král etc. c) Weselýť nám den nastal, w němž stwořitel swítězil třetí den z mrtvých wstal etc.

46. Rorate s notami. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 45. w 4. 187 listů pěkně psáno. Na počátku stojí Antiphony o příchodu božího syna. „Anděl Páně Marii Panně zwěstowal jest: počneš a porodíš syna etc.“ — Officium o nestihlé wěčné a nestwořené maudrosti boží: Pane Bože wěčný králi všech mocnosti, obdaruj nás swau sw. maudrostí a rač seslati učitele ducha sw. z výsosti etc.

47. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 46. we 4. listů 123 z věku XV necelý. Jsau to chorální zpěvy jako gradual, dílem w prose, dílem w rýmích, s notami. *Poč.* Spolu životem naším položení jsauc na smrti pro hříchy naše těžké tebe žádáme etc. [o Kristových skutecích a utrpení].

48. Kancional bratrský.

Po prvé vyšel pod jménem: *Písně chwal božských*, a sice w Praze r. 1505, dle rukopisné historie jednoty (u Brožowského). Druhé rozmnožené vydání (95 písní) od Matěje Machecia, Lukáše Pražského a Jana Černého (tuším) pod nazváním: *Písně ewangelistské* okolo r. 1520. Třetí opět opravené vydání w Praze 1541 u Pawla Severina we 4. od Jana Roha s Lukášem. Pak w Prostějově 1546. we 4. u Jana Gunthera. [P. Boček má několik listů z něho]. Po páté w r. 1561. fol. Na konci stojí: Wytřšten a dokonán jest kancional od Alexandra Aujezdského w Šamotulách na zámku J. M. p. Lukáše hrab. z Gorky, wévody Lančického, starosty Buského. Šesté, w kterémž se o těchto vydáních ač bez určitého let udání zpráva děje, má nápis: *Písně duchovní ewangelistské* opět pře-

hlednuté a w nowě složené z gruntu a základu písem sw. ke cti a chwałě samého jediného wěčného boha w trojici blahoslawené, také ku pomoci a k službě i ku potěšení w pravém křesťanském náboženství všech wěrných milujících i národ i jazyk český. B. w. (w Praze) 1583 we 4. dva díly. Další vydání jsau w r. 1564. 1572. we 4. 1576 [z tiskárny Kralické. Nejskwostnější to práce tiskařská we fol. s rytinami. Wýtisk u p. Bočka náleželý rodu Krimů z Koněpas, jakž podpis Jana Krimy z K. a rodové poznamenání narozenin a úmrtí dokládá], pak 1577. 1581. 1597 opět z novu přehlednuté, spravené a shromážděné, i také mnohé w nowě složené we 2 dílech we 4. [Kralický tisk], též 1598 w 8. (al. 4.) Tisku Kralického patrné důkazy, ozdůbky, erb Žerotinský též písmenka tiskare Š. S. [Boček]. — W r. 1615 se žalmy w rytmy a zpěvy sformowanými pod titulem: *Zalmové neb zpěwocé sw. Dawida*, kteréž církew sw. stará i nowá při službách božích užíwala w jednotě bratrské. Nyní pak ke kancionálu písní sw. připojení 1615 b. m. (w Kralicích), we fol. listůw Yy 1. Konečně opět bedlivě přehlednuté [na 4 knihy rozdělené] 1618. we 4., tiskem Kralickým. Z těchto vydání, kteréž jsau poslednější, ohebností a tenkostí jazyka nad prvnější znale předěi. Vyšel w době pozdější: Kancional, t. j. kniha žalmů a písní od bratří českých wydaný, na Horách Kutnách 1815.

Pozn. 1. Písní duchovních některých, jichž se od vši jednoty užíwalo, registřík, w němž se pokládá, od koho by která složena aneb udělána byla, uvádí Šturm w Rozsazení téhož kancionálu II. 72. Ten registřík bratří mezi seban chowali. — Martinus z Dražowa wydal písně bratrské proměněné prvé. [Ohlášení str. 137].

Pozn. 2. Jiné písně, některé mly historický počátek. Tak píseň w kanc. 1618. Lit. I. XV. str. 351. „Radnjme se wždy společně etc.“ Složena byla r. 1467, když bratří zřídili jednotu, wywolili Starší atd. w schůzce we Lhotě u jistého Duchka, kteráž píseň i polsky w konci 1554. 1569 a 1646: Radnjmy sie dzis společnie etc. ano i něm. na konci 1606 se: Frewen wir uns all in ein etc. se nachází. Regenvolscius. Hist. Eccl. p. 32.

β) Historické a vojenské.

49. Počátek písně *na spálení knih* Wiklefových zachowal Hilarius w své disputaci s Rokycanau: „Arcibiskup Abeceda spálil knihy nie newěda.“ U Žalanského takto: Zbyněk Zajíc Abeceda spálil knihy a newěda co je w nich napsáno.

50. Počátky písní sem náležejících uvádí Hájek na listu 385, a sice jedné Taboritské: „Nuž mniškové poskakujte“ etc. a písní Pražských: Wěrní křesťané etc. Dítky mladé i staré etc. Na listu 282. „Požádejme všickni toho“ etc. a: „Weselýť nám den nastal etc.“

51. Rkp. w Budišíně Gersdorfské bibl. od r. 1448. w 8. na perg. Obsahuje a) w prose: α) *Žalobu koruny české* k Bohu na krále uherského a sbor Kostnický. „Slyšte nebesa, kteréžť mluwiti budu.“ 8 listů. β) *Porok české koruny* králi uherskému. 8 1/2 listůw. γ) Tuto popsány jsú krajiny vlasti a země, z nichž jest král uherský wywedl lid k obležení Prahy. Potom b) počínají

se werše takto : *a) Nynie česká já korunu jakli wdowa etc.* 11 listů. *β) Porok koruny české ku pánóm českým o korunování krále uher-ského 12 1/2 listů.* *γ) Rozmlauvání mezi Prahou a Horau Kutnau s úwodem we weršich.* „Toto písmo jest popsáno, když jest bylo počítáno do úrodu Krista Pána, jemuž bud čest wždycky dána, čtrnácte set a dwaceti (1420) atd. Celá báseň rozděljuje se na 27 hlav. *δ) Na posledním listě: Píseň duchowní: „We jménu Ježíše Pána; jemuž budi čest i dána etc.* W Čas. mus. 1840. str. 409.

52. Zlomek *chwalozpěvu* m. Janowi Husowi wěnowaného XVI století „... aby ohlásil jazyk český, trpěl jest křiwdu welikau a tak nám ohlásil jest zmužile naši wiru českau etc. Opis u. p. Bočka z rkp. Kutnohorského.

53. O *Pohnutí Pražském*, proč a kterak se jest stalo, kto newí, z těchto poznati může písní. A newysokých wěcí smýšleti podlé rady apoštolá, ale nízkým powolowati etc. 1525. we 4. 4 listy.

Jsou tři písně, každá s historickau předmluwau. *a) Čechowé milí Čechowé, o wás jdú nowiny mnohé.* *β) Zpikhartili se kněží, a proto z Prahy běží etc.* *γ) Aby všickni lidé znali, řády swornost milowali.*

54. *Píseň Tábořská* (wojenská) počíná takto : Kdož jste boží bojownicy a zákona jeho etc.

Tištěna jest při bratrském kancionálu w 8. s notami hudebními, w Rulikowě učené Čechii, a oprawenější we Wíd. List. r. 1815. str. 164.

55. *Píseň Husitůw k slavení wítězství* r. 1426 nad Mišňany u Austi dobytého.

Nowější opis dán byl r. 1612 w makowici na wízce u sw. Jindřicha w Praze. Schaller (w své Beschreibung der Stadt Prag Th. 4. S. 189—197, ji celau otiskl. Záleží w 53 strofách, z nichž první ta jest :

*Slušit Čechu, by spomínal,
Kterak Pán Bůh wítězství dal
U Austi nad nepřátele,
Když pro swau wiru boj wedli.*

Dobrowský myslí, že opisowateli již změnu wzala.

56. *Staroslowenská píseň*: Haja Dundá haja ! Poslala nás králowna etc., která se klade na r. 1440. w Tabl. Poez. 1 str. XI.

57. *PROKOPOWA nowá kronika.*

Prokop ten byl písař nowého města Pražského. Zachowal se jen zlomek 72 weršů, který jest w Mikulowě k nalezení u Commentaru latinského Karla IV w rkp. Podobno, že okolo časů Poděbradowých složena byla. Příklad jejího weršování :

*Jakož král Otakar také
Držie země nejednaké,
Což jich od Kdanského moře
Blíž až ku Benátské hoře.
Že jest české pány tupil,
A je na jich statcích hubil,
I lúčil těče od sebe,
Cizozemcuom swěřil sebe,
Ež jich neměl ku pomoci
W boji, dal se tak přemoci etc.*

58. *Píseň historická kališníků* proti jednotě katolické z rkp. od r. 1468 opis u p. Bočka.

Počátek :

*Ty semeno zrádné (ibi y) Zdeňkovo
Míníš, že jest zhynulo zlé jméno Žižkowco,
Kterýž jest w tíšíně,
Ze se pohne, utečeš z Bechyně etc.*

59. *Píseň historická* w rkp. r. 1520.

Začíná :

*Od narození Krista Ježíše
Druhého půl tisíce dwacet let se píše
Za krále Ludwika*

Měla země česká trápení weliká etc.
Opis u p. Bočka.

γ) Milostné.

60. *Prostonárodní české písně* z XV století w knihowně archivu kníž. Šwarcenberského w Třeboni, we dwau rkp. w 8, psaných w druhé polowici XV století.

Jedna mezi nimi má nápis : Cantio Zawissonis de amore. Z těchto písní tištěny jsou dvě (o Šternberkowi a weselé chudiny) w Čas. mus. 1827. I. str. 17 též pět jiných mimo tři zlomky tamže IV. 3. Pak též pod jménem *Switanička* (Tagweise, tehdáž modného názwu, p. Hankau česky tak pojmenované, že switání wždy za předmět mají), w Čas. mus. 1838. str. 294. 459. 1839. 17, kdež i jiného druhu zlomky přidány.

61. *Májový sen HYNKA Z PODĚBRAD*, mladšího syna krále Jiřího. Dlanho ta báseň za ztracenau držána, nyní w rkp. p. rytíře z Neuberka ač ne celá se našla, a wytištěna jest od p. Hanky w St. skl. V. str. 78—122. Počíná : S welikonoci w tom čase swět se rodí znowu zase etc. O starším wydání zmínka jest w předmluwě na komedii o žebrácích.

62. Dvě staré písně : *Studiosus, laicus* w lat. rkp. z polowice XV století.

Tištěny w Čas. mus. 1829. I. 80. Též w rkp. Štítného o sedmi vstupních na přidešší s melodiemi, kdež i jiná staročeská píseň. W Rozbor 1842. str. 146.

δ) Náučné (mrawné).

63. České přeložení weršů : *Quatuor ad partes mundi* etc. jejichž předmluwa tak počíná : Toť jest powaha múdrého, že on wždy hledá zdrawí swého. W rkp. Stokholmském, jež popisuje Dobrow. (Reise nach Schweden str. 54).

64. O *manželství*. Z rkp. Neuberského (kdež i Májový sen, wydal p. Hanka w St. skl. V. str. 122—152, (též necelá báseň).

65. *Ctnost*, allegorická báseň (necelá) w témž rkp. Tištěna w Čas. mus. 1840. str. 391.

66. Werše o *přijímání* (Versus de communionem et aliae auctoritates).

Počátek : „Otázka nyní takowá běží mezi swět-skými i také knězi etc. Rkp. z XV stol. we 12. 5 listů w knih. Mikulowské. (Opis u p. Bočka).

67. *Naučení*, kterak rodičowé děti své wy-

chowawati mají, we werších. Rkp. w 16. w klášteře Wysokobrodském.

— Ludwik z Pernšteina, dítě malé, nawrhuje rodičům, kterak jej vychowáwati mají. Mimo češtinu také latinskému a německému jazyku učen býti chce. Přijímání pod obojí u dětí zawrhuje spisowatel, a tudý mírným kompaktatistau se býti osvědčuje. Tištěno w Příteli mládeže VII. 669. dílu II. swaz. II. str. 28. atd. Tento nyní w Museum chowaný rkp. pro snadnější porozumění w tisku poněkud změněn a úwodem opatřen od prof. M. Milauera. Bodejž proměny aspoň pod textem byly se udaly!

68. Traktát *o mládeci marnotratném* (we werších) od r. 1515.

69. *Rozmlawání smrti s člověkem* 1507.

70. *Rozlišené písne české* ze XIV i XV stol. Rkp. kapit. Olomaucké (zpráva od p. Bočka).

e) Aesopowé bájky 1).

71. *Rada všelikých zvířat* (prosau i weršem).

Sestává ze 3 knih: w první mluví zvířata čtvernohá, lew, medvěd, wlk, atd.: w druhé ptáci: orel, atd. W třetí hmyz; jako: wčela, blecha atd.: Již Wšehrd r. 1495 činí zmínku o ptačí radě, a Jan Dubravius ještě w rkp. je čítaw z mládí, přeložil do latinských weršů (Krakowiae 1521. w 4.) a králi Ludwikowi připsal. W češtině wysla táž kniha w Plzni 1528 u Jana Peka w 8. s rytinami dřewěnými (bez místa), pak w Praze 1578, w 8. u Melantricha pod nápisem: Kniha užitečná i kratochwilná, jenž slowe rada všelikých nerozumných zvířat i ptactwa, kterčž člověku všelikého powolání radu dávájí etc. str. 237 pak 1628 a w Praze 1814. 8. str. X a 247. Předmlawa od Dobrowského. Každé zvíře dává naučení we werších, jež historie o přirození jeho a mravné rozjímání často z písma sw. potvrzené předchází. Mezi jinými dokládáno se Volaterrana, a tudý zdá se, že ta kniha padá do druhé půle XV stol.; a však že skládána již w r. 1395, wyswítá z Passionalu sw. muč. we 4. XV. N. 555 w Museum 2).

72. *Čtverohrané* o čtyrech hlavních etnostech: opatrnosti, welikomyslnosti, sprawednosti a skrownosti, a jim protivných hříších: bláznowství, pýše, lakomství, neskrownosti. Rkp. weř. bib. XVII. E. 12. z XV stol. we 4. na papíře.

Jest přeloženo z latiny: Speculum sapientiae aneb quadripartitus apologeticus, od Balbina sw. Cyrilla neprávě připsaný; skladatel jest Cyrillus de Quindenon 3) Latinský text we weř. bibl. XLIV. F. 49. Tiskem wysel český text u Konáče w Praze r. 1515. pod titulem: Zrcadlo maudrosti sw. Crhy. Zachowal se jeden wýtisk bez 12 listů, a druhého toliko několik listůw, w Museum. Řeč neohebná, opis i tisk pln omylůw. W. Rozbor II část str. 18.

73. *Paraboly* s wyklady nábožnými Rkp.

necelý weř. bib. XVII. F. 28. b. r. we 4. z XV stol. Též rkp. w Museum od r. 1473. we 4.

č) Satyrické (mrawokárné).

74. *Piseň příliš důtkliwá proti Janowi Husowi* a jeho následownikům, počínající takto: „Již se raduj církew swatá, protiwl se zběh proklatá. Twój křestánský rád nemine, než kacírský kút ten zhyne“.

Psána po zboření klášteara Kartauzského, w Praze, jak při popsání téhož příběhu se dokládá: „Eodem tempore quo supra (1419) infrascriptum contra eodem est descriptum. Z opisu wěku XV we 4. nowý opis u p. Bočka.

75. *Wáclaw, Havel a Tábor, čili rozmlawání o Čechách* r. 1424. Ze starého rkp. w Duchowě lištěn w Čas. mus. 1831. str. 378—392 s wynecháním některých částek polemických, s nimiž spis obnáší 1189 weršů.

76. *Pražská příhoda*, jest satyra na ty, kteří r. 1427 wynohli, aby Sigmund Korybut s některými jinými (kněžími) jat a z města wyobcowán byl. (138 weršů).

W bibl. Lobkowické při rkp. Pulkawowy kroniky. Tišt. w St. Skl. V. str. 228—233.

77. Rkp. latinský theol. N. 936 we Wid. bibl. na papíře z XV století de abominatione, má na konci od ROSSIA tyto werše podepsané:

*Wiklef svým pořadem
Což psal i s neřádem
Proti církwi swaté,
Poddává to Římu také:
I sám se smiřuje k tomu;
Kto má pak věřiti tomu,
Když sšeredně služebnýh církwe
Jedowatým svým jazykem zase je liže.*

78. *O kněžích swatokupcích.*

Piseň důtkliwá wěku XV 3 listy. Rkp. na pap. we 4. w bibl. Mikulowské. W opisu u p. Bočka. Počíná se o kněžích swatokupcích, kterak oni lid zjewně lúpi počnúc od dietek aneb od dětinstwí etc. První werš: Ke cti k chwále napřed buože a hřiechům na otpuštění etc.

79. *Piseň o zlých ženách*, začínající se takto: Střež se toho každý člověk buď zák, mnich neb ktožkolwěk, ač žádáš jmieti dluhý wěk, waruj se ženské chystosti. (23 strof) Z rkp. XV stol. w opisu u p. Bočka.

80. *Piseň stihající důtkliwé kompakata* a Husity; složená za krále Ladislawa: „Wšichni posluchajte, chwálu bohu vzdajte, i tudiež naše matce etc. W sawěkém rkp. we 4. u p. Bočka.

81. Spis o *Táborské wíře*, kterýž skládal jeden kněz jich wiery. Jest piseň proti Pikhartům. jizliwá: „Nelze mi děle tajiti, musím již prawdu mluwiti etc. W rkp. weř. bib. XI. E. 1. str. 177—190.

82. *Piseň proti Příbramowi a Hilarowi* etc. připominají se w Jafetowě hist. bratrské f. 70. 71.

83. *Piseň o kacírích w Čechách* (lat. a če-

1) *Aesopowé bájky* wíz w literat. řecké.

2) O zvířatech knížky (pod tím jménem w r. 1567 dowolila se kniha od bisk. Olom. prodawati, čili wíce knížek? Snad to náš spis jest?)

3) Guidone jest městečko w provincii Capitana neb Lucera w Neapolstě.

sky) w Rkp. weř. bib. XI. C. 8. num. 7. *Inc.* Slyštež všichni, posluchajte, swěsti se žádnému nedajte, držte se wiery prawé, coť jest vše dobré [27 strof].

84. *Tři strofy* českých rýmů, od kohos nejmewaného dělaué na bullu papežskou, kte-
rauz se křižowá wojna hlásala proti Ladislawu králi Neapolskému. Uvádí Pelcel w *Lebensgeschichte Kón. Wenzels St. 604 a 607 na r. 1412.*

85. *Chwála bláznowstwi, Erazma* Roterodamského (*Moriae encomion*), prosau psaná wtipná satyra. *Hrubý* z Jelení ji přeložil a připsal magistratu Pražskému w r. 1513.

86. Rkp. weř. bib. XVII. D. 38. listů 57 a přípisu magistratu 3 listy. K tomu náleží: *Wýklad* míst těžších a potřebnějších w Erazmowi, a *přidawky* těch věcí, kteréž k těm místům příležejí, listu 58^{1/4}. [Přidawky jsau o kněžích, co o nich piše sw. Cyprian, pak co Platina a Pius Baptista]. Tištěna z ní toliko částka w *Slowesnosti*, w Praze 1820 a 1846.

86. Jana Joviana *Pontana Rozmlauwáníe*, kteréž slowe Charon.

Rozmluwatelé jsú Minos a Aeakus, o kterýchž poeti prawie, že na onom swětě duše súdie. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 38 listů 30. *Hrubý* z Jelení, překladatel, prawí w předslowí: W tomto filosofowání Pontanus hatle a škrabe odbřáními, kryfý, kunšty s welmi wtipnými šprywy, žerty a připowídkami některé filosofy a kněží přewrácené i křestany neprawé... To když čísti budete, od smíchu nikoli se někde nezdržíte atd.

η) Dramatické.

87. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 1. wěku XV we 4. zpěwy církewní latinské jako: *Dominica in adventu domini*; *infra nativitatem*, *post epiphaniam*; in *resurrectione*; in *diebus rogationum* atd. nalézají se také české zpěwy, a síce a) širší historie utrpení: Pán Kristus pro naše spasení ráčil do Jerusalema činiti putowání etc. list 93—128. b) *Incipit ordo trium personarum in die resurrectionis domini sepulcrum visitantium* etc. „Panny, paní postupajte, a dále se wstupajte etc. [Dramatizowané wzkřišení]. l. 129. c) *Ludus Pascae feliciter incipit* etc. „Slyš a nachyl každý ucha swého, co já wám budu prawiti nowého etc.“ d) *Incipit ludus de resurrectione domini* etc. „Zawítaj duom w tyto chalupy, až z někoho poprší chlupy etc.“ Tyto hry dramatické, zwlášť poslední se zdá slohem býti starší a sáhati do XIV století, ač opis z XV pochází.

θ) N á p i s y . 1)

88. *Na pečetech* od r. 1433. „† p. obce sirotczy, we gmeno boze polem praczugicie †“ přitištěna

1) Znamenatí, že na starých nápisech a wúbec w listinách počty Římským způsobem nacházejí. Prof. Gruber prawí, že čím wíce ra-

listu weřejnému Jana Čapka z Sán, u wojště před Plzní 23 Prosince 1433. (w Archiv. Treboňském). R. 1440, 29 Ledna mezi 68 pečeti listu mírnému pánů českých přiwěšenými jsau mnohé české, jako: Pertolt z Lipé, S. Girik. z zkvňftatu, Gyndrzych. z mychalowicz. S. Zbinck. z Hasenburka etc. od r. 1452 tato: S. (t. sigillum neb sekret?) Proczež z Kunstata. (Dobn. Mon. IV. 436). L. 1454, 2 Řijna při německém kompromissu krále Ladislawa i pánů českých w pútece s knížaty saskými jest již i titule české na pečetech znamenati, jako: Jindřich z Lipého najwš. maršálek králowstwie českého. (w arch. Hradeckém).

89. *Na kameni* od r. 1437 (jindy w kostele Božího těla na Dolytém trhu, nyní w sálu společnosti učené) takto zní: „Léta MCCCXXXVII z rozkázanie ciesaře Sigmunda a legatuow Basilejských w tomto kostele obhláeno česky, latinsky, uhersky a německy, že Čechowé a Morawané tělo božie a krew pod dvojí spůsobú přijímajet jsú wěrní křestané a prawí synové cierkwe.“

90. *Hrobní nápisy*. W Poděbradech, we farním kostele jest síce latinský nápis na první paní Jiřího z Poděbrad, ale na konci česky přidáno: „Byla jest chudých Máti, milowala vše dobré Panní Evka Kunka Sternberg. MCCCXLVIII, XIV die Octobr. (u Lupáče a Welesl. XIX. Novembr.)“

91. *Na zwonech*: L. 1403 we Skurách panstwí Zlonického: leta * bozieho * tisícieho * cztrzi-steho * trzetieho * iacz (čti jakž) * ten zwo * n * wdíelan (obraz Krista na kříži). *Wiz Hyllos* od r. 1820 num. 23. W Miletíně na zwonu nápis: *Leta Narozeni Syna Božího 1435 díelan gest tento zwon skrze ruce Filipowí w Hradcy nad Labem. Wiz Bienenberg Alterthümer B. III. S. 164.*

c) Romány a zábauné spisy.

92. *Trojanská historie*, přeložená od kohos neznámého na rozkaz Petra Zmrzlika ze Swojšina a na Orliku, nejwvyššího mincmistra král. českého, (1406—1419) z latiny, kterauž sepsal (1287) Quido de Columna Messanensi, neb raději přeložil z Dykta řeckého a Daretá Trojanského, ano jakž dokládá týž Quido, starý překladatel Římský Cornelius mnoho opustil.

Jest psána slohem wyšším a na mnoze poetickým, ač w newázané řeči, a wíce k románům než k dějepisům náleží. W mnohých věcech s Homerem se nesrownává, ano jej ze lži kárá. Rukopisy jsau a) *Zlomek* w Krakowě na deskách polské knihy od r. 1533 *professorem Muczkwowským* nalezený (nyní w museum) num. 567 takto zawírající: *Dokonáno jest toto díelo léta od narozenie bozieho tisície dwý stého osmdesátého sedmého od toho mistra Gwida a přeloženo w českú řeč slowo od slowa k prikázání slowútného pana mincmaistra řečeného Zmrzlik od najjasnějšího knížete krále Wáclawa českého krále léta od narozeni božího tisícieho čtyřstého jedenactého Amen.* b) Rkp. na Strahowě, Fol. r. 1437., kterýž sobě

kauké knihárny k morawské a české straně prohlížel, tím též starší udání let arabskými ciframi psané nacházel. Nejstarší příklad uwádí na wysadě kláštera benediktinského Geras nedaleko Rohu (Horn), kde psáno na konci: *Stalo se léta Páně 1372.* [W. Čechoslaw 1831. str. 32.]

dal rytíř Wácl. z Bařtku přepsati napřed k slá-
vě boží a ke cti a k užtku lidu rytířského země
české, aby je čtúce nebo slyšiece naučili se slavným
a udatným skutkóm rytířským ku obraně zákona bo-
žieho a své vlasti české, chudých a sirých lidí
před jich násilníky bezpravnými.“ Napřed několik
listů chybí, počíná od třetí knihy: „A protož bo-
hóm se modlím, abych té opatřila.“ *c)* w Lob-
kowské bibl. od r. 1442. Fol. přepsaný na rozkaz
p. Pawla z Jenšteina, *d)* rkp. weř. bibl. od r. 1462.
e) rkp. od r. 1467 we 4., kterýž Dobr. widěl w
Lipníku. Na konci psáno: Wenceslaus Mirka. *f)* U
Tablice byl rkp. necelý we formátě o něco menším
než bibl. bratská, bez začátku a konce. *g)* Rkp.
od r. 1468 we 4. býwaly w Oseku, kdež jej Balbin
spatřil, nyní na Strahowě. *h)* Jiný weř. bibl. w XVII.
B. 6. num. 5. fol. Na začátku: Tuto se počíná
předmluwa dospěleho Gwidona z Columny Mezan-
ské na kroniku Trojanskú. Na konci: Skonává se
tuto kronika Trojanská o tom slavném městě Tro-
janském a o bojech, kteréž jsú se staly i o jeho
dobyti l. 1469 před prowdem welikonočním per
me Laurentium de Tyn Horší. Tištěna byla ta kniha
r. 1468 brzo po vynalezení tiskařství, prawdě po-
dobno w Plzni we 4. 196 listů bez alfabetu, bez
kustosů a počtů. Dobrowský pochyboval o roku
tom, domýšleje se, že ten rok 1468 wztahoval se
na rkp. z něhož sázeno, ale nedůwodně, jakž Ungar
a Hanka dokázali. [W Čas. Mus. 1840 str. 77].
Nemá toto wydání titule, hned začínaje: Jakžkoli
dávné věci novými druhy zapadají atd. Na konci
stojí: Tehdy od dobyti města Trojanského až do
narození pána našeho Jesu Krista syna božího mi-
nulo tisíce let a pětmezčtina let, a že již od naro-
zení syna božího počínáme MCCCLXVIII, a pro-
tož sečtúce ta léta w hromadu, tehdy od dobyti
Troje až do té doby minulo jest dwa tisíce let a
dewadesáte a pět let. Po druhé wyšla w Praze
r. 1488 we 4. též bez titule, počínajíc takto: Po-
číná se předmluwa dospěleho muže Gwidona z Co-
lummy z Messanské w kroniku Trojanskú w tato
slowa: Jakžkoli dávné věci atd. Na konci: A
tak skonávají se knihy kroniky Trojanské. Léta
božího tisíceho čtyřstého osmdesátého osmého atd.
Má listů 240, z nichž jeden prázdén, čili anplných
30 archů po 8 listech s alfabetem podepsaným.
Třetí wydání s proměnou mnohých archaismůw:
Quidona z Columny Messanského Letopisowé Tro-
janští, to jest wypsání destileté wálky Řekůw s
králem Priamem o obležení, zrádném dobyti a wy-
vrácení přeslavného w swětě města Trojanského
pro králownu Helenu atd. w nowě přetištěn w Sta-
rém městě Pražském w impr. Jana Ottmana Jakub-
owa l. p. 1603 w 8. Čtvrté wydání od Wácl.
Krameryusa w Praze 1790 w 8. podlé třetího, s ob-
nowením jazyka. Páté od Kramerynowých dědiců
w Praze 1812 w 8. Šesté od Mart. Neureutra u Jar.
Pospíšila w Praze 1843, 8. podlé čtvrtého.

93. *Kronika o Apollonowi* králi Tyrském. Při
rkp. Dalimilowy kroniky od r. 1459 (u p. ryt. Kr-
tičky z Jaden, nyní w museum českém.) Wyšla
množstwíkrát tiskem, a tudy velmi změněna. Na-
lézá se mezi knihami od bisk. Olom. r. 1567 pro-
dávati dowolenými. W Jindřichowě Hradci 1733
8. (3 archy), w Olomanci 1769 8. w Praze 1761
8. u Karla Jos. Jaurnycha.

94. *Walter a Kriselda* (Griselda).

W rkp. čes. museum při kronice o Apollonowi
(1459) pak w bibl. křižownické w Praze od r. 1520
w 8. též tam w rkp. z XV stol. we 4. kdež cesta
Mandevilly i jiné spisy se nalézají, k. p. život mi-

stra J. Husi atd. Částny tiskem také změněna. W
Praze pod titulem: Kroniky dwě o paní Krizeldě,
kteráž mnoho protiwenství od manžela trpěla. Druhá
o paní Lukrecii, kteráž pro swau poctiwost sama
se zamordowala. U K. J. Jaurnicha w 8. b. r. (ok.
1760). Opět o sobě w Olom. 1779 w 8. Nápis je-
duoho wydání (w Kutné Hoře 1802 w 8.) jest:
Kratochwilná kronika o trpěliwé Kryzeldě, kteráž
očkoli z chudého rodu pocházela, však ale w krás-
e, ctnostech a trpěliwosti mnohé přewyšowala. Wytisťe-
na roku běžícího w 8. (3 archy, bez roku, bez místa).

95. *Briseľidís* a rytíř Rudolf, we 14 kapitolách.
Rkp. u křižowníků we 4. z XV století. Wiz přede-
šlé číslo.

96. Dwě kroniky o *Štylřydowi* knížeti a pánu
českém; o *Bruncewikowi* synu jeho též knížeti
českém.

Tyto w geografickém ohledu nesmyslné a
wsák ne bez poetické ceny bájené románky,
zvláště Štylřyd má stopy znalé, že we wěřích
půwodně psán byl. Již Prefát z Wilkánowa w před-
mluwě na swau cestu (w Praze 1563) takto o ní
zmíňuje: „Protož ti a takowí nechť sobě toto, mé
prostě sepsání místo Bruncewíka a kroniky o Štyl-
řydowi, a místo jiných neužitečných básní čtau,
a rozjímají etc. Rkp. jest we weř. bibl. XI. B. 4.
a nowý w museum. P. Hankan wydán pod titu-
lem: Stará powěst o Stojmírowi a Bruncewiko-
wí knížatech českých. W Praze 1827, w 12. str. 72 nákla-
dem J. Pospíšila. Mezi starší wydání náleží pod
tit. kroniky tři, první o Štylřydu, druhá o Brun-
cewíkowi, třetí o Wlastě psané. W Olomúci u Jana
Guntera 1565 w 8. Později dwě kroniky etc. w
Jindřichohradci u Fr. Pet. Hilgartnera 1738 w 8.
(3 archy), w Praze u Jaurnicha w 8. l. 1752, 1762.
W Příbrami u J. T. Hoehenberga w 8. (okolo 1770).
w Brně b. r. w 12. u Josefy Hirnlowé, w Olomúci
1780 w 8. a jinde často.

97. Filipa *Beroalda* historie o nešťastné lásce
dwau zamilowaných, skrze Mikuláše písáře hor-
winiěných okolo Prahy a Jana Wolfa, w Praze
1507. we 4. O smutném skončení Gwiskarda a
Sigismundy (sic) 1564. 8.

Jest to vlastně roman Gwiřkard a Gissimunda (?)
Konáčem přeložený. Jan Česka w předmluwě k
příkladným řečem w Praze 1579 praví: „Rozuměti
jest, že užitečněji bude tuto sobě moci jeden listek
přečísti, nežli básniwé kroniky o Meluzině, o
Gwiřkardowi, a o Emiliji“ etc.

98. Welmi pěkná nowá kronika a neb historia
wo weliké milosti knížete a krále *Floria* a jeho
milé paní *Biancefore*, s utěšenými figurami fol.
s 59 rytinami na dřewě, 1519 w Praze u Jana
Šmerhowského. Po druhé bez rytin 1600 w 8.

99. *Kronika o Perytonowi*, měštinu Řím-
ském, i o synu jeho jediném *Dyonydowi*, kterak
on sobě po smrti otee swého welmi chudíčkau
manželku zwolil, jménem Brigidu, a kterak oba
k rozlaučení jsau přišli, a jak přediwně zase se
shledali. W Praze u Janernicha 1761 w 8. w
Holomúci 1770 w 12. W Hoře Kutné u Jiřiho
Kincla 1736. w 8. (3 archy). W Olomauci 1781. 8.

100. *Kronika o Jowinianowi*, císaři Řím-
ském. Často tištěna bez roku a místa.

Obsah jest: Anděl oblekl se do šatů toho cí-
saře, a tento neznán jsa od nižádného, welice tre-

stán byl neštěstím rozličným, až pak, když se vypowídal ze hříchů, od svojích poznán jest. Wyšla často o sobě i s jinými, a sice: Kronika o Jowianowi císaři a druhá o Kryzeldě. W Prostějově u Kašp. Aorga 1560 w 8. pak kroniky dvě o Jowianowi císaři Římském. O Alexandrowi a Ludwikowi tovaryšich jeho. W Holomúci 1773 w 8. Též: Dvě kroniky, první o Alexandrowi a Ludwikowi, tovaryšich sobě vždycky věrných a w oblíbení welmi též podobných, druhá: O Petrowi králi aragonském a o nešťastném oženění a diwných příbězích jeho. W Hoře Kutné u Jiř. Kyncla, w 8. Na konci stojí: Bzovius Tom. 13 Annal. ad Ann. 1212 et 1215.

101. Kronika kratochwilná o ctné a šlechtné panně *Meluzině*. Z něm. přeložená od *Duryuka* z Ryngolu. W Prostějově u Kašp. Aorga 1555. 8. (W r. 1567 prodávána w Olomúci dowolením bisk.) W Praze u Karla Jauernicha 1760. 8. Nowě tištěna w Olomanci 1764 w 8. w Jihlawě 1805. Tento román již w 15tém století tištěn byl (viz: Příkladné řeči a užitečná naučení mudrců 1579 w předmluwě).

102. Historie o krásné kněžně *Mageloně* a udatném rytíři *Petrowi*. Wšem milownfkům k příjemnějšímu čtení zřízena a oprawena. Wytíštěna 1565 w 8. w Králowě Hradci (bez roku, archů 6 silná).

Též na Horách Kutných 1805 w 8. W Olomanci 1767. W Praze 1793 w 8. W Olomanci u Josefy Hirnlowé 1780.

103. Welmi pěkná a pohnutedlná a čtení hodná historie o newinně sauzené sw. Pálcehraběnce *Genowefě*. W Příbrami u Fr. Hochenbergera 1757 w 8. W Brně 1772 w 8.

Pak pod titulem: *Historie o trpělivé hraběnce z Brabantu jménem Genowefě*. W Olomanci 1767 w 8. tamž u Josefy Hirnlowé 1784 w 8. W Praze 1789. w 8. w Jihlawě 1805 w 8. O předělané této historii w. Odděl. VI.

104. Historie o hraběti *Jindřichowi* a synu jeho, kterýžto dwakrátě přepodiwně od smrti wyswobozen byl. W Olomanci u Josefy Hirnlowé 1757 w 8. pak na Horách Kutných 1801. 1805. w 8.

105. Wtipné průpowědi, přísloví a psaní bratra Jana Klenowského nazwaného *Palečka*.

Rkp. bibl. kapitolní má nadpis: *Pamět bratra Jana Palečka*; rkp. z XVI století někdy u Rybahi: *Artikulové*, kteréž bratr *Jan Paleček* při králi Jiřim českém činíwal (wlastně rozprávky o wtipu a dobročinnosti jeho). Jan Jičinský, tiskař, w předmluwě na swj. Tytulář (1567) uwádí jeden artikul, a nazývá Palečka českým filosofem. Sixt Palma opravil řeč těchto artikulů a vydal je pod nápisem: *Historia o bratru Palcčkowi, stawu rytířského člověku*, w Praze 1610 w 12. Připsal je Jiřimu Smrčkowi, primatoru w Soběslawi. Opět w Berlině okolo r. 1756 s nápisem: *dwanáct kusů aneb artikulů etc.* a jinde bez roku a místa. Zpráva o něm a kusech jeho stojí w prvním swazčku: *Paleček*, od F. Ruběše a F. Hajniše. W Praze 1841.

B. ŘECKÁ A ŘÍMSKÁ LITERATURA.

106. *Aesopové básně* (bájky) s jeho žiwotem. Wydány byly brzo po wynalezení tisku, jakž domněno, w Kutnéhoře, a jakž podlé liter sandí Dobr. w Praze okolo r. 1487 neb 1488 we 4. Za-

chowaly se toliko dwa listy z toho wydání s rytinami na dřewě (w knihowně Strahowské.) [W katalogu knihowny hrab. Mitrowského zaznamenáno jest wydání od r. 1487 a 1557. Zдали celý exemplář, newědomo.] Pak: *Žiwot Aesopa* s některými jeho rozprávkami z řeckého jazyka a ostatek z německého do našeho českého přeložený. W Prostějově u Kašp. Aorga, nákladem J. Günthera impressora Holom. 1557 we 4. Potom: *Žiwot a skutkowě Aesopa mudrce znamenitého*, co on žiw jsa, kratochwilného působil, i také jaký konec žiwota wzal, w Holomanci u Fridr. Milchthaler 1567 w 8. 1579 též tam bájky pod titulem: „*Aezopa kniha s fabulemi a básněmi, též staré fabule, které také Aezopowi připsují, též nowé fabule, smyšlené od Remicia, také Aezopowi připsané, též fabule Anyanowy z němčiny přeložené.*“ Potom: w Holomanci skrze Jana Milchthaler 1609 w 8. Wydání od r. 1600, z kterého p. Dobrow. několik archů měl, zdá se mu býti toliko výbor některých bájek. Celá kniha opět wyšla w Olomanci 1639 w 8. (s obrázky jako Prostějowská). Ta jest bez žiwota Aezopowa, kterýž ale pro sebe u jiných tištěn býwal. Též w Praze u Petra A. Benka r. 1696 w 8. Od Kramerysa posléze: w Praze w 8, 1791 str. 259. Každé z předešlých wydání co do řeči a pořádku, změněno bylo. Kramerysowo zawírá mimo předmluwu, žiwot Aesopůw, 4 knihy jeho básní, též také básně staré, Aesopowi připsané, potom básně od Remicia složené, a naposledy básně Anyanowy z něm.

107. *Luciana* 1) dvoje rozmlauwání *a) Charon a Palinurus*. O rozličných lidských stawích, a zvláště o nejbídnějším stawu welikých pánů. *b) Terpsion a Pluto*. O těch, kteří lidi starých smrti pro zboží žádají, w Praze 1507 w 4. (20 listů). Překladatel i wydawatel byl Mikuláš *Konič*, a to první od něho tištěná kniha. Druh rozml. wydal prof. Jan Nejedlý w Illas. 1806 malíčko proměněné.

2) *Kratochwilní spolu i užiteční listowé a žaloby chudých a bohatých před Saturnem* na sebe odměnně taužících od Lucyana, řeckého mudrce důmyslně popsané we 4. (2 archy) w Běle r. 1520. Z latinského přeložení Erasnowa w češtinu uwedeno od Oldřicha Welenského.

3) *Rozmlauwání bohůw pohanských* 1566 w 8. [Prodáválo se též w Olom. 1567. Snad to jest Konáčowo dvoje rozmlauwání?]

108. *Spis Isokrata* k Demonikowi napomenutelný od Wáclawa *Píseckého* z řečtiny přeložený. W připsu Řehoři Hrubému chwálí češtinu nad latinu, jakožto řečtině příbuznější. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 13 na papíře w 12. Jiný rkp. tamže XVII D. 38 na 10 $\frac{1}{2}$ listech fol. Tištěn w Praze u Jana Morawusa 1512. Též pod tit. *Řeč mudrce Isokrata ad Demonicum*. W Prostějově u Kašp. Aorga 1558 w 8.

Weslawina opraviw češtinu, wydal je s latinským přeložením: *Isocratis ad Daemonicum paraenesis de officio*, Hieronymo Wolpchio interprete etc. 1586 w 12. listů 47. Po třetí Kramerys w knize: *Wečerní shromáždění Dobrowické obce* w Praze 1801. Po čtvrté w Illasatcl díl IV. 373 (1818.)

109. *M. Tullia Cicerona a) Laelius*, aneb o *přátelství*, přeloženo od Řehoře *Hrubého* z Jeleni.

W Rkp. fol. weřej. bibl. od r. 1513. XVII. D. 38. 25 listů; též rkp. tamže XVII. II. 13 listů 1—58. Tiskem wyšlo s latinským textem od P. J. Zimmermanna w Praze 1818 w 12.

b) *Kusové hodní podívení* a jenž zdání lidské přewyšují.

Jsan to paradoxa Cic. a sice. a) Co jest slušné, toliko jest dobré. b) W kom šlechtnost jest, tomu ničehož se nedostává. c) Všickni múdří sú swobodni. d) Že sám múdry jest bohatý. [Od Řehoře Hrubého z lat.] Rkp. weř. bibl. XVII. H. 13 w 8. Tištěno w Ilasateli IV. 133.

110. *Seneky a) o huěwu* [wiz Lactantii Firmiani o prawé poetě boží 1518]. b) knihy o *mrawích*. Rkp. w museum num. 768.

111. *Herkulesowy práce*. Wýtah překladem Řehoře Hrubého z Jelení z latiny. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. listů 6 $\frac{1}{2}$.

C. HISTORIE.

a) Politická.

112. *Wálečné tažení Taboritůw* do Uher r. 1423. Ze staré kroniky české tištěno w Čas. mus. 1827. III. 115.

113. *Kronika* od r. 1338 až do 1432, kteráž podlé Rkp. kostela kapitolního tištěna byla s latinským přeložením w knize: Script. rerum Boh. T. II. (r. 1784). Z počátku krátká, potom širší.

114. *Letopis český* od l. 1278 až do 1337. Pozdější rukau připsáno až do 1507. Rkp. w mus. 559. (chron. Martim.)

115. *Zápisowé* za krále Zigmunda a jiná *akta wáleč husitských*. W rkp. mus. 742.

116. *Krátká česká kronika* od r. 1388 až do 1440 w Rkp. fol. kterauž Pelcel měl.

117. **BARTOŠEK Z DRAHENIC** psal ke swé latinské kronice (1419—1443.) mnohé příběhy jazykem českým (až do r. 1464).

118. **HILARIA** děkana kost. Pražského *Traktat* k Janu z Rosenberka proti z cirkwe wyobcowanému Jiříkowi z Poděbrad, králi českému, (1466). Rkp. w 4. w bibl. weř. XVII F. 32.

119. **JOŠTA Z ROSENBERKA** biskupa Wratislawského některé punkta neb kusy králowně Johanné 1465. Rkp. pap. we 4. weř. bibl.

120. *Wšeočecná historie* od **PAWLA ŽIDKA** pro krále Jiřího sepsaná, na 6 wěků rozdělená.

Jest vlastně částka jeho *Správowny* (wiz polit.). Nejstarší historie nám k zádné téměř potřebě; nowější, jednajíc o cisařích, zawřá některé platnější nám příběhy. Karel IV. chwálen, Wáclaw haněn. Poslední jest Fridrich. Sloh Židkůw sice prostý a nehledaný, ale Balbinem vysoko nadzaceny.

121. *Kronika o Alexandrowi Welikém*, z latiny přeložená w newázané řeči.

Rozdílná od Alexandreidy we weřší h, plná nechtutných bájek. Rkp. na pergam. od r. 1433. w 8. we weř. bibl. Pražské XVII. H. 4 s nadpisem: Žiwot welikého Alexandra macedonského, jenž swú múdrosť podmanil weškeren swět pod sebe a skrotil. Na konci: Tuto se skonává weliký Alexander krále Filipa macedonského Olympiady králowny, léta od narození syna božího 1433. Jiný rkp. tamže we fol. w XVII B. 6. čisl. 7. *Počátek*: Nejmaudřejší

zajisté aegyptští umějí země a wody mořské etc. *Konec*: Tak se skonává wel. Alexander macedonský, Filipa krále a králowny Olympiady, a tak konec. [listů 55 fol.] Rkp. u p. ryt. z Neuberka při kronice Martimiani od r. 1445: Tuto se počíná celá kronika o welikém Alexandru atd. a má 146 kapitol. Tištěna jest s nápisem: Kniha o všech skutcích welikého Alexandra. W Plzni 1513 w 8. u Mikul. Bakaláře.

122. *Letopisowé čeští*, jakožto pokračowání Pulkaawy od r. 1340 do 1470 Rkp. (saec. XVII) fol. weř. bibl. XI D. 6. pag. 508—555.

123. *Nowá kronika*, totiž pokračowání w staré od Beneše z Hořowic přeložené kronice, která se s králem Wáclawem skončila.

Balbin drží za spisowatele jejího Matěje Laudu, ale mylně, poněwadž nejmenowaný půwodce na swědectwí Laudy odwolává se, když o wyjití studentů z Prahy rozpráví. Rkpisy té kroniky nestejně sáhají od r. 1393 do 1442, jiný do 1453, jiný (weř. bib. XVII D. 6.) do r. 1467. Litoměřický do 1470, Wratislawský do 1471. Tiskem wysla pod nápisem: Pokračowání kroniky Beneše z Hořowic neb příběhů země české od l. P. 1393 až do 1470 zběhlých, kteréž ponejprw na swětlo wydává J. W. Zimmermann etc. W Praze 1819 w 8. maj. str. 160. Za základ položil wydatel rkp. weřej. bibl. XV D. 6, ale užil i jiných we swých poznamenáních na zadu knihy. Plněji a lépe wysla kniha ta pod jménem: Scriptorum Rerum Bohemicarum Tomus III etc. Staří létopisowé čeští od r. 1378 do 1527, čili pokračowání w kronikách Příbika Pulkaawy a Beneše z Hořowic, z rukopisů starých wydane. Péčí a nákladem kr. čes. společnosti nauk. W Praze písmem Jana Pospíšila 1829 w 8. mal. předml. XVIII str. 524 mimo registrík. Létopisy tyto ze 17 rkp. pracně, rozumně a saundně w jedno sestaweny p. Frant. Palackým, co obzwláštíná a bohatý pramen historie české onoho wěku považowány býti mohou. Wýjimek tištěn w Čas. mus. 1827 III. 115. (Wálečné tažení do Uher.)

124. *Zbirku* auplnější z *kronik* od r. 1312 až do r. 1509 w Rkp. bibl. křižownické w 4.

Šbíratel pilný měl wice pramenů mimo nowau kroniku. O Rokycanowi u něho jsau zpráwy od jiných historiků posud neuzité.

125. *Summa* celé *berné* králowské od klášterów a měst. Rkp. w museum č. 767 [w. Rozbor. 1842.] *Stawowé* král. česk. dle rozdělení krajůw sepsaní. Rkp. weř. bib. XVII G. 15 we 4. a z druhé půle XV stol.

126. Česká kronika *Aenea Sylvia* ¹⁾ z lat. od *Konáče* přeložená a wydána w Praze 1510 we 4. s rytinami na dřewě.

Po druhé pod nápisem: Kroniky dvě atd. 1585 we 4. od *Weleslawiny* s Kuthenowau kronikau, oprawená. Po třetí u Kram. dědiců w Praze 1817 w 8.

127. *Sjezd* cisařské welebnosti we Wídni a nejjasnějších tří králů Jich Milostí.

1) Aeneas Sylvius Piccolomini (1405—1469) papč pod jménem Pia II. welice wzdělaný, a w dějích swého wěku aučinný. Též wlsky přeložena. Venezia 1545 w 12.

(První to nowiny české), w Praze 1515 w 8. (u Mik. Konáče), z lat. Jana *Cuspiniana*.

128. Mik. KONÁČ psal kroniku českau, o které Lupáč praví, že jest psána se zvláštním saudem a maudrostí.

129. *Kronika česká*. Počiná: Mnozí lidé rozumní atd. Na konci léta božího 1518 dokonány jsau tyto knihy... a psal je Jan Trubač, služebník pánůw Nowoměstských J. M. i také swázal atd. Rkp. w museum num. 769.

130. Předmluwa ze spisu latinského, wyložená, co nyní w městě Řimě o *Turcích* na obecním sněmu jednáno bylo, w Boleslawi 1518 we 4. u M. Kladyana.

131. *Historie o wolení a korunowání císaře Karla pátého* (1519). W. pol. list. Welesl. str. 79.

132. BARTOŠE písaře, o pozdwižení jedněch proti druhým w obci Pražské l. 1524. Rkp. weř. bib. od r. 1601 fol. XVII (C. 4. a jiný z XVI stol. XVII. D. 5. fol. listů 298 [o ní Welesl. w Kalend. zmiňuje 9. Aug. a 22 Mart.]

W první a druhé knize jedná o kralowání Wladislawa, o králi Ludwíkovy a synu jeho, zvláště o bezprávném autisku z sauzení a trápení lidí mnohých w Praze bez winy od správcůw swětých a duchowních; w třetí knize o usilowání Ludwíka pomoci lidem utištěným a o zahynutí jeho. 4. Knihy o wolení Ferdin. I za krále a skončení baure. Mezi hlavními osobami jest Cahera administrator, kteréhož charakter živě se představuje. Wábec historie ta výborně psána a čtení hodna. Přidawky k rkp. tomu zawírají: a) O knězi Hawlowj Wodňanském nepokojném 1558. b) List starých Čechů... obhajcí prawdy Kristowy, též jazyka českého. c) O kompaktatech, swědectwí o přijímání swátosti welebné pod obojí spůsobau 1417. d) Wyznání wíry starcůw 1575. Jest tedy později opsán rkp. než sepsán. Též rkp. na Strahowě.

133. *Kronika česká. O Pražském biskupu Ondřejewi* atd. Léta 1207 až do léta 1524 w rkp. Wyšehradsčém. Wiz Rozbor 1842 str. 174.

b) *Historie církwe a náboženstwi.*

134. *Fucherii Carnotensis historia expeditionis Hierosolimitanae t. Historie o tažení křižowém* do Palestiny r. 1099. přeložena do češtiny od *Hynka*, syna krále Jiřího, podle swědectwí Lupáče, neb na rozkaz jeho, jakž myslí Dobner (*Annal.* VI. 34.) kterýž ji čel. [Rkp. ten newíme kde se poděl.]

135. JAN HUS.

a) *Smíření (concordia) mezi arcibiskupem a Janem Husem*. Počiná: Najprwé což kněz arcibiskup s swými kněžimi a pomocníky s jedné strany, a rektor i mistr Jan Hus s jinými mistry a pomocníky atd. Rkp. weř. bib. III. G. 16. str. 97.

b) *List odvolání*, lat. slowe appellatio t. od papeže na nejvyššího sudího. Rkp. od r. 1515 nalezl Dobr. w Staré Boleslawi. [Wiz Lit. jeho.

I. 135.] — Item: List veliký pod pečeti wšeho sboru mistrowského a před dwěma písaři obecnima, jichž jest mistr Jan Hus na swědectwí žádal a zawolal a před nimi přede wšemi swau wíru wyznáwal. — Item: podal jim swau rukau napsané wíry na listu poselacím do dworu ku papeži wyznáwaje atd. [To wše uwadí Sturm we Srownání atd. na str. 377.]

c) *Listy rozličné k jeho při a uwězení se wztahující*. P. Boček jich shledal ke dwadeceti českých. My tuto uwádíme:

α) *List po wyppowědění z Prahy*. Poč. Bůh s wámi páni milí a mistři! Prosim wás, aby najprwé wážíli při boží \times aby kněžie stawice službu, nepřekáželi našemu úmyslu. Amen. Rkp. Wíd. bibl. pod num. 4955. fol. 73. [Saec. XV. 4.] Rkp. Budišinský w bib. Gersdorfské [saec. XV. 4.] num. 22 též tam fol. 51. 147 ab. Rkp. křižownický w Praze od r. 1472 str. 214 sld.

β) *List při odchodu do Kostnice*. Poč. Mistr Jan Hus w naději kněz a sluha pána Ježíše Kr. wšem wěrným a milým bratřím w pánu Ježíšowi, jenž sí boží slowo skrze mě slyšeli a přijali \times istam epistolam reliquit magister Hus in recessu ad Constantiam, qui recessit feria quinta ante S. Galli an. Dom. 1414. In Cod. chart. saec. XV. 12. (Boček).

γ) *Listy ze žaláře*. [Rkp. w křižown. bib. w Praze we weř. bib., w museum a jinde se nalezájí.] Zde stíjíte:

α) Mistr J. Hus w naději sluha boží wěrným wšem Čechóm, jenž boha milují a budí milowati, žádost swú i modlitbu nestatečnú wzkazují \times nesmiemu říci, by to byl list mój poslední aneb ještě buoh wšemohúci mőž mě prostíti.

β) M. J. Hus w naději sluha boží wšem wěrným, jenž boha swého zákon milují a budí milowati, žádost swú, aby w prawdě a milosti boží prospíwali \times a nasadie swých životów k smrti pro prawdu p. Ježíše Kr., jenž dá wám i mně wěčnú radost. Amen. Psán list na sw. Jana křtitele w žaláři w okowách w paměti té, že sw. Jan také w žaláři w okowách pro boží prawdu jest stat, atd.

γ) Buoh s wámi. Měw veliké domněnie z mnohých příčin, psal jsem jako bych měl zajtra skonatí atd. \times Dán list we čtврtek před wigilií sw. Petra u wečer.

δ) Mistr J. Hus w naději atd. Wěrní a w bohu milí páni, panie, bohatí i chudí, prosím wás a napominám, aby pro boha poslouchali atd. \times aby milý P. buoh s nimi i s wámi přebýwal w milosti nyní a potom u wěčné radosti. Amen. — Psán list tento wám w žaláři w okowách čekaje na zajřtie na smrt otsuzenie atd. \times dán list w noci s pondělí před sw. Witem po dobrém poslu. *Rubro*: Tyto epístoly psal jest w žaláři w okowách české obci mistr J. Hus. Anno Dom. MCCCC XV. [Rkp. weř. bib. XI D. 9. str. 215—220.]

ε) *Jiný list ze žaláře poslaný*, počiná: Zdrawie a cozkolivěč wmyšleno mňž býti w třewách Jesu Krista najmilejší w boh, kteréž já miluji w prawdě atd. [Rkp. weř. bib. III. G. 16 we 4. na listu 84.]

Tiskem wydán: List z Konstanci knězi Hawlkowí, Jakanbkowí, a Robertowí hospodáři swému, 1459 fol. b. m. Pelcel domníwá se, že ten spis některým Čechem snad w Štrasburce neb Mohuči cestujícím do tisku dán byl. Dobrowský pak ujištuje, že mylem stojí rok ten na místě 1495. ano tiskařtwí jen o 9 let dříwe nalezeno bylo. My

vyšetření toho budoucnosti zůstávajeme. Při Passionálu od r. 1495 vyšel zvláštní přídavek pro kalištníky 16 listův silný, v němž se nacházejí: J. Husi život a smrt, mimo čtvero psaní jeho z Kostnické knězi Hawlikovi a jiným poslané. Opět u Pawla Seweryna 1533 w 8. Při postille od r. 1563 jest sedm epistol jeho ze žaláře poslaných. První lat. psaní, kteréž Luter vydal pod nápisem: Tres epistolae sanctissimi martyris Joh. Hussii e carcere etc. 1536. 8. jsau z češtiny přeloženy. Též w auplnějším vydání jeho listůw (Vitembergae 1537. 8.) přicházejí některé části, jako intimationes a některá psaní, která půwodně česky psána byla. (Dob. Lit. II. 228.)¹⁾

(ζ) List z Konstanci jednomu knězi: Pokoj od hřichuow, spasení k životu atd. To o čem wědomost, a co jest před rukama atd. Rkp. XVI věku w mus.

136. *Litterae Universitatis studii Pragensis de ritibus et ceremoniis, quae in ecclesiis observari sunt consuetae.* Datum 1418, 7 Febr. Tentýž spis také česky s datum 1417, 7 Febr.

Zastává se w něm očistec, obrazy, swěcení vody atd. W rkp. kap. Pražské při Řečech Mudrcůw. W témž rkp.:

137. *Čtyry kusy křestanské*: Swobodné kázání slova božího; udělowání swobodné těla a krwe Kristowy; o kněžském zboží; stawování hřichůw.

(Jsau to známé čtyry artikule Pražské.)

138. [*Swolení bratří 1464*] „Wydán starším.“ *Inc.* Předě všemi věcmi nejprwé o to sme se swolili, abychme se spolu we wíře pána Kr. ostríhali etc. *Expl.* a ke všem milost ukazowal, a bez aurazu a pohoršení, co jest na něm, všem lidem byl.

Rkp. Arch. bratr. V. fol. 260—261, s podpisem: „Titul tohoto swolení tento sem nalezl: Spisek starých bratří, učiněný l. p. 1464. o swolení týchž bratří, na čem sau se spolu swolili na horách Rychnowských léta swrchu psaného.“

139. *Mandát krále Matiáše*, jimž bratří z Morawy wypowieděl r. 1481. [Později odwołán byl.] Uvádí Jafet w hist. br. list 142²⁾.

140. *Psaní bratrská králi Wladislawowi* — troje w rozdílém času wydaná, kteráž i tištěna jsau, první l. 1503, druhé l. 1504, třetí l. 1507.

[Doswědčuje Jafet na list. 170. Díl psaní (1507) w opisu zachowán. W. Jafet hist. br. list 102.]

141. *Apologia* ku kr. Wladislawowi. W Normberce wyd. [Sturm srown. str. 139.]

142. *Pět artikulůw* — od mistrů Pražských proti bratřím sepsaných r. 1503 a králi Wla-

dislawowi do Budína poslaných, aby kompaktata s Čechy upewněna byla. [W. list neb spisek C. III.]

143. *Pět artikulůw bratrských* wůbec wydaných a tištěných (1503) za příčinou těch pěti artikulůw mistrowských vyšlého psaní králowského proti bratřím. [Jafet hist. br. list 11.]

144. Spis fakulty theologické na universitě Pražské o tom, kterakby se škodné rozdělení mezi žákowstwem králowstwí českého přetrhnauti mohlo. (boh. et lat.) Rkp. weř. bibl. XI. D. 5 fol. 15 sld.

145. Mandát krále Wladislawa o Pikharty, kteří se bratří jmenují, 1508. *Inc.* My Wladislaw atd. oznamujem tímto listem všem, znamenawše, kterak w král. našem českém i také w markr. morawském znamenitě bludowé Pikhartští se rozmohli X in fine: Tento weypis dán jest z desk zemských z rozkázání uroz. p. staršího Popela z Lobkowic atd. 1545. Woldřich z Prostiboře na Ložowicích, mistopisář králowstwí českého. W rkp. weř. bibl. XVII. G. 12. Též XVII. A. 16.

146. *Jiný mandát* kr. Wladislawa (proti prwnímu a proti bratřím) jimž prwní zkazil a umořil. [Jafet w hist. bratr. fol. 170.]

147. **ŘEHOŘ** (přiwodce Jednoty) sepsal knihu o wěcech Jednoty bratrské, jejíž titul: Toto psaní učiněno jest atd. [w Jafetowě hist. brat. list 59.]

148. *Knihá Jednoty* bratrské zvláštní a weliká, častěji citowána jest w Jafetowě hist. brat.

Akta bratří — jichž se w Lešně bratří tři rozdílých exemplárůw doptali. [W. oblašení bratří w Lešně r. 1635. str. 47.]

149. *Wypsání spisobů* a obyčejůw bratří českých. Zlomek rkp. 3 listy z XV stol. we 4. w bibl. Mikulowské. (Boček.)

150. Počínají se kniehy Wawřince Vally o nepravě uwěřeném a smyšleném Konstantinowu papeži nadání. S předmluwau (2 $\frac{1}{2}$ listů), wšeho listů 51. Rkp. od r. 1513 weř. bibl. XVII D. 38. Přeložil Řehoř Hrubý z Jelení. Přitom: *Wyklad* nebo otwření míst těžších we Vallowi tamž 2 listy.

151. D. Martin Luter před welebností císařskou i přede všemi knížaty říše, — k napomenutí jich, odwołati knihy pod jménem jeho wydané — odpowěd dáwa. 1521 we 4. 6 listů w Praze.

152. D. M. Luteru pro kterau příčinu papežské knihy spálil. 1521 we 4. w Praze. (w Holom. u Lyceum.)

153. List pana Jana *Premyslenského*, kterýž jest psal ke všem stawuom, když se byli sešli do kolleje: o *neřádu kněžském* 1521 we 4. (bez místa) tlačěn na žádost Jindřicha Špetla.

- 1) *Depositiones contra M. J. Hus*, obsahují mnohé kusy jazykem českým psané. Rkp. we 4. (w Mus.)
- 2) Částka bratří morawských Matiášem wyhnanych s knězem Mikulášem Slanským do Moldawy se wystěhowali, kamž čeští bratří po Eliáší Křenowském poslali psaní napominající jich k stálosti a trpěliwosti, což stalo se asi we dwau létech (intra biennium). Odtud po šesti rocích, někteří i dříve, do Morawy se nawrátili. Regenwolsce. hist. Eccl. p. 36.

154. O puowodu cirkwe swatě w prawdě swatosti její. A též i o puowodu cirkwe zlostnikůw. A přitom o puowodu sluh i úduo obojie cirkwe. A tak i o jiných věcech spis tento učiněn jest we jměnu páně etc. Na konci stojí: „To až potud buď o puowodu jednoty bratrské i řádu kněžského při ní. 1522 we 4. A — K po 8 listech. L jich má 6. (u Štýrsy).

Potom w Králowci pod týmž nápisem w pokaženém prawopisu: O puowodu cirkwe swatě atd. nyní wnowě ten spis bez proměny w celosti, jak od předků sepsaný byl, s pomocí boží sem přetisknanti dal nákladem mým k potěšení ostatkům bratřím českým ochuzeným a po cizích krajinách rozptýleným, bohu však wěrným a milým do rukau podávám přetisknutý w panování Mozkowském 1761. Na konci: Wytlačeno w Králowci 1762 u Jana Fridricha Driste. W 12. str. 252. W předawcích od str. 220 do konce wyprawuje wydawatel Jan Schlerka (Šlerka) swé příběhy, že jsa pravý Čech z města Poličky, wyucený řemesla řemenářského wyšel dwakrát na Slezsko a tam kázání měl, aby jednotu bratrskau zkrštil, ale od zlých lidí z neslychaných hříchůw a bludůw osočen a od vlády pruské ze země wypovědán, že do Polska a odtud do Králowce se podal, zde w nejwětší chudobě žiw jsa, a však přece mimo tuto knížku již i postillu do tisku přihotowenau maje atd. Na straně 244 jednu ze swých perorací takto podepsal: Datum w slawném panování Mozkewskim dne 22. Februarii 1762 na břehu Mořském sebsano mau wlasny rukau Jan Schlerká. (sic.)

155. O ustanowení služebníkůw cirkwe. Purgmistru a raddě.. města Prahy, hlavy král. českého Martin Luther w Wittmerce 1523 we 4. A — F.

Jest to onen list Luterůw k stawům českým 1522. 15 Čerwence, o kterém prawí Balbin w swé Epitome, str. 586. haec epistola typis edita Bohemice multum attulit turbarum.

c) Žiwotopisy.

156. Spis o utrpení M. Jana Husa w Konstanci. Inc. Od narození pána J. Kr. milého po tisíce po čtyrech stech patnáctého léta, když jest ten zbor Konstanský, po jetí M. Jana Husa w žalářích, w nichžto držán jest byl a seděl... X... súde žiwé i mrtvé požehnaný na wěky pro nás hříšné ukřižowaný J. Kr. pán náš milý Amen. Rkp. u křižovníků w Praze (XXII. A. 4.) od r. 1472. str. 367—400. Podobno od Petra z Mladěnowic složený, kterýž jakožto notar Jana z Chlumu w Kostnici očitým svědkem Husowy smrti byl.

Dle svědectví Lupáčowa tento spis w českých kostelích čítán býwal, protož nachází se, jakož i žiwot Jeronyma připojený k Passionalu tištěnému r. 1495 jako závěsek (w některých exemplářích). Na ten se potahuje w Indexu znamení N. 14. a O. 3. Též pro sebe wyšel w Praze 1533 w 8. u Pawla Seweryna, též bez roku (1600) u Sixta Palmy. (D. Lit. II. 248.)

157. Žiwot M. Jana Husi a M. Jeronyma; připojena epistola Poggia Florent. o smrti mistra Jeronyma Čecha a — f. po 8. W Praze

1525. [Wýtisk bez tit. u Bočka]. List Poggia též při kronice Wel. 1585, pak w Arch. Čes. III. 198.

158. [O umučení M. J. Husi] Inc. Znamenaw, že mnozí mnohé věci o položení sl. pam. M. Jana Husi psali sú jinak, nežli se jest při něm dálo atd. *expl.* od wěrných shladiti chtěje. Rkp. Widen. 4524. fol. 45. s podpisem: A tak se skonáwá položení o umučení slawného kazatele prawdy boží M. Jana Husi atd. A ty věci swrchu psané dály sú se l. 1415 w sobotu w ochtáb S. Petra a Pawla apoštolůw. Ibidem 4557. fol. 125—139 (prawopisem Husowým).

159. Zpráwa svědka očitého, co se stalo l. 1415. w Konstanci.

Zpráwa ta w bibl. Randn., na 11 listech w 12. psaná w XV století, rozdílná jest od napřed dotčené, a téměř celá ze psaní Husowých o sobě wytažená. Počiná: L. 1415 já krátce sem položil o těch věcech, které sú se staly w zemi šwabské atd.

160. M. Jan z PRÍBRAMI (1430). Tutto se wypisuje *žiwot knězi Tábořských*, od jich počátku až do tohoto léta. Inc. My knězie a kazatelé i jiní Čechowé wěrní, swětšti i duchowní, českého jazyka milownici snažni a ustawní, nemohúce trpěti wíce toliko bluduow... X... It. tudiez nectný Matěj Luda s jinými knězi Tábořskými té wiere se protiwiechu a powstawše jí odpíráchu, a že je obec tu wieru seznała, hněwiwě žehráchu.

Ms. Třebon. A. 16. in 4. sec. XV. fol. 44—83.

161. KRASONICKÉHO Wawř. Spis o Učených, obzvláště jednoty bratrské. (Boček) w Jafet. f. 79.

162. Wýtah z žiwotů papežůw, kteréž sepsal Platina k wyswětlení Vally od Hrub. z Jel. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 38.

163. Pamphila mládence rozprávka o Serciapelletowi písaři obecném, w Praze 1514. w 8. (u Mik. Konáče).

164. Žiwot Mahometa a bludy jeho, 1498. w 8. w Nowém Plzni. 4 archy od Mikul. Baláče tlačeno.

d) M ě s t.

165. Kronika Tábořská až do r. 1443. lat. i česky, na niž se w bratrských spisech častěji odwoławají.

[Latinský exemplář se zachowal, český však posawad neznámý]. Sepsal J. Lukawec, pokračowal Mik. z Pelhřimowa biskup Tábořský. (Boček)

166. Zřízení města Hranic (w Morawě) od r. 1522. s předawky r. 1564 a 1568. Rkp. sawwěký fol. 20 listů (Boček).

167. Dopisy Domažlické (1450—1509). Tištěny w Arch. česk. IV. 230. — Zápisy Domažlické (1404—1526), tamže 236.

168. Registra urbární zboží městu Táboru

náležících. Z XV století ve 4. Rkp. u P. Brožského z Prawoslaw (nyní v Táboře).

169. Krátká *kronika* o Králové Hradci. Rkp. obsahující příběhy od r. 1288 až do r. 1460 nejvíce Hradce se týkající.

(W. Pelzel Vorbericht zu Lebensgesch. K. Wenzels. Th. II.)

170. Dávní zpráva i *rozepře* nového a starého *Měst Pražských* na počátek XV věku. Tištěno z rkp. Děčinského v Čas. mus. 1836. III. 299.

171. *Pětky* měšťanů *Budějovských* s pány *Rosenberskými* v XV stol. Tištěno v Čas. mus. 1831. III. 284. b) Pře Racka Kocowského s Budějovskými (1472—1484). Arch. Česk IV. str. 64 sld.

172. Potvrzení *wjsad* Nowému *Městu Pražskému* od Wladislawa. Z rkp. kap. Pražské česky a latinsky r. 1461 (snad 1471?)

173. *Summa integra Bernae regalis, Summa berni* měst a klášterův země české. Rkp. weř. bib. XVII. F. 49. num. 5 (7 lat.) z XV stol. Též XVII. C. 22. num. 5. et XVII. E. 4. num. 1.

174. *Zpráva* o rozličných věcech města *Pražského*. W rkp. weř. bib. XVII. F. 49.

e) *Rodůw, hradůw a panství.*

175. Původ pánů Haugwiců z Biskupie od r. 1450. we 4. (chybí titul) w museum.

176. *Poznamenání rodůw panských* pod jednau léta 1504. Wiz Talemberskau knihu list 383. Rkp. mus. N. 160.

177. *Archiv Pernšteinský* t. všechny listy na rod a statky Pernšteinské se vztahující pilně a úplně přepsati dal Wilém z Pernšteina w registra čili knihy nazvané Pernšteinské, kterýchž se dnes čtvero obsahem téměř od sebe rozdílných zachowalo. Rkp. XV stol. (Boček).

178. *Poručení* a kodícil *Wiléma z Pernšteina* [nejvyššího hofmistra král. českého † 1520] od r. 1516. w původních listech zachowalý. (Obsahem historickým pro Čechy a Moraŕwu wzácný). Opis u p. Bočka.

179. *Pana Wojtěcha z Pernšteina zřízení* o správě hradu a panství Potenšteinského i Litického okolo r. 1525. Z rkp. archivu Pardubského tištěno w Čas. mus. 1835. str. 269.

180. *Charakteristika p. Bohuslawa z Šwamberka* a paní *Magdaleny Šwamberské z Šellenberka*. Rkp. weř. bib. z polowice XVI století. XVII. E. 19. Tištěno w Čas. mus. 1830. III. 267.

f) *Ř á d ů w.*

181. *Jiřtka PROSTĚJOWSKÉHO* Notule bohobojným pannám u sw. Anny. 1511. Rkp. weř. bib. XVII. E. 20.

182. Počíná se *řehola sw. Augustina* doktora slawného. Tyto věci prikazujem držeti tēm,

jenž jsů w klášteře atd. listů 10 w rkp. weř. bib. XVII. F. 14. na pergam. we 4.

Jsau to prawidla klášterním pannám daná k. p. jaké raucho mají mítí, jak zrak zdržowati od smilného wzezření atd. Také tištěno r. 1500 (?)

183. Počínají se *ustanowenie sw. Dominika* (též klášterním pannám). Poněwadž z rozkázanie řeholy prikazuje se jmiati srdce jedno a duši jednu w hospodinu atd. Jedná o úřadu kostela, o poklonách, o postech atd. listů 26. W témž rkp. weř. bib. XVII. F. 14.

Jiný rkp. tamže XVII. G. 24. na pergam. we 4. b. r. (na desce od knihwazače stojí r. 1539) jest opis toho samého s proměnami některými, zvláště jazyka. Na příklad na místo *zmeškanlivě se mítí* w hořením na pokrají psáno: *nedbanlivě, tuto již nedbale.*

184. *Anny* (sw.) klášter w Praze. Rkp. weř. bib. II. A. 13. num. 1 pag. 25 sq. Poznamenání příjmů a vydání téhož kláštera w rkp. weř. bibl. XVII. D. 27.

185. *Crumlovia* (Krumau) Documenta monasterium monialium Clarissarum concernentia An. 1503—1521 fol. česky II. A. 12. num. 5. pag. 343—350.

186. *Anesky* (sw.) klášter w Praze. Listiny t. kl. sw. Klary od r. 1359—1464. Rkp. weř. bib. II. A. 13.

187. Registrum robot a poplatkůw některých wsi kláštera Chotěšowského. Rkp. věku XV. fol. weř. bibl. II. A. 7. fol. 26.

188. Wýsady a listiny kláštera kanownikůw regulárních w Třeboni se týkající, opisy české (mezi latinskými) od r. 1430 do 1522. w pozdějších přepisích s. a. sacc. XVIII. fol. XV. D. 4. p. 53 squ.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

189. *Sepsání krajůw*, měst a wesnic, w kterých má seděno býti k berni královske vybírání. W rkp. weř. bib. XVII. F. 49.

190. *Mapa české země*, ku které Mikuláš *Klaudiau* (dle domněni Dobrowského) jsa w Nürnbergku wydáváním swého herbáře (1517) zaměstknán, formy řezati dal. Štítý českých pánůw a průpowědi rozličné jsau jí za ozdobu. U jména Mikuláš *Kladian* stojí r. 1517. pod štítý alé 1518.

Nově wydána péčí J. Kraybicha při historii Bilejowského w Praze 1816 u Fetterle.

191. *Denník poslů krále Jiřiho* ku králi franskému Ludwikowi XI r. 1464. wyslaných. Z rkp. archivu Budějowského tištěn w Čas. mus. 1827. I. 40.

192. *Popsání východních zemí*, kteréž w latině wyhotowil *Marco Polo* ¹⁾, do češtiny pře-

1) Benátčan, který žil u dwora Kublai-Khana (1269 kw.) a projel východní Asií, Chinu, Thibet, Wých. Indii, mnohé ostrowy a část wých. Afriky;

loženo. W rkp. (s Mandevillau) we 4. w muzeum stol. XV. Num. 563.

Na konci psáno: Dokonal jsem s boží pomocí knihy tyto, jenž slová Milion Markusowy z Benátek, jenž zprvu tyto věci popsal o obyčejích a položení krajín na východ slunce a jsau dokonány a psány na Letowicích w sobotu po swatě Markaretě. Opis jest z polowice 15 století, ale přeložení české může býti starší. Sestává ze tří knih, a každá kniha z více kapitol. Jest věrnější než Mandevilla.

193. *Lwa z Rožmitálu* a *Blatny putování* skrze Němce, Angličany, Franky, Španiely, Portugaly a Wlachy r. 1465. do 1467. Lew tento byl bratr Johanny krále Jiřího manželky, kterýž Europu západní s nábožným amyslem sjezdil. Právodčí jeho *Šasek (z Mezihoří)* rytíř český, co se mu paměti hodného přihodilo, w denníku swém zaznamenal. Stanislav Pawlowský přeložil tu cestu do latiny a vydal w Olom. 1577. w 8. Česky nikdy nevyšla. Německy od Jos. Edm. Horkého w Brně 1824. 2 díly.

194. *Martina Kabátníka z Litomyšle cesta z Čech k Jeruzalému a w Aegypt.* rkp. we 4. knihowny kapitolní.

Nastoupil ji w Březnu 1491, a navrátil se 1492 w Listopadu, jakož na konci poznamenáno. Pročez chybě Regenvolscius udává rok 1491, jakožto rok prvního tisku té cesty. Vydání od r. 1518 cituje Kandiid w Boh. docta. Dobrowský drží za první ono od r. 1542. Mimo to vyšel w 1577 u Dačického (5½ archůw), a stojí w Indexu na str. 226 pod nápisem: *Putování atd.* Potom w Olomauci 1639. w 8. u Hradeckého, a w Praze 1691, 1708, w 8. i často bez roku. W mladších vydáních již mnoho změněno. Kabátník, český bratr, putowal na antraty Jednoty, aby podobného náboženství k své jednotě a sektě hledal. Sám neuměl čísti a psátí, a protož mu tu cestu napsal Adam Bakalář, měšťan a notář w Litomyšli. Odtud mnoho omylů, n. p. Aegypt městem jmenuje.

195. *Popsání swatých míst* w zaslibené zemi, u Mik. Bakaláře w Plzni 1498. w 8.

Obnáší asi dwa archy, a jakožto přeložení jest menší ceny nežli Kabátníkowa cesta.

196. *Traktát o rozličných národech*, bydlicích w Jeruzalémě a we východních zemích. Jest při žiwotě Mahometa, kterýž vydán u Mik. Bakaláře 1498.

197. *Krátká zpráva o dewíti rozdílech křesťanůw z traktatu Petra z Braitenbachu*, stojí po Kabátníkové cestě wydané r. 1577.

198. Heřmana ČERNINA Z CHUDĚNIC *poselství* do Constantinopole.

[Zprávu dáwa Pelcel w předmluwě k cestě Wratislawowě; pak w knize *Abbildungen böhm. und mähr. Gelehrten* 1775].

psal w zajetí (1295) swau cestu podobno latinsky, kterýž spis do starobenátské, několikrát do italské, do franské a z italského do latiny přeložen od Francischina Pipina z Bononie 1320. Mnohé z podivných zpráv toho herodotický putujícího spisatelé potwrdily se nowějším swědectwím. (Wachler Lit. II. str. 242).

199. *Putování k božímu hrobu* do Jerusalema, kteréž wykonal JAN Z LOBKOWIC a na Hasenštejně s průwodčím swým Dětřichem z Gutenšteina, wyšed z Kadaně r. 1493 a sám starorytířskou wěrau sepsal okolo r. 1505 Rkp. od r. 1515. we 4. we veřejné bibl. XVII A. 13. we 4. a mladší opis z něho w Lobkowické knihowně. Tištěna byla w České Wčele r. 1834. od p. Čelakowského.

200. *Spis o nowých zemích a o nowém světě.* W Plzni u Bakaláře 1504. w 8. listů S.

E. FILOSOFIE.

a) *Mrawné spisy.*

201. *Třinácte šprochůw wájoských* (Weidespruch t. myslíwecká propowídka).

Z rkp. Pražského pod nápisem: 1467 post Johannis (t. toho a potom dále) Jošt biskup Wratislawský poslal králi Jiřímu tyto kusy atd. Tištěno we Wídni w Prvot. pěk. umění r. 1814 na str. 63.

202. *Traktat o čtyrech hlavních ctnostech.*

W rkp. Pelclowě stojí po Mudrcích s tímto nadpisem: „Knihy o čtyrech ctnostech základních, totiž o opatrnosti, o skrownosti, o síle a o spravedlnosti.“ Rkp. musejní N. 768. má nápis: „O čtyrech ctnostech stezejných.“ Kniha ta byla u veliké wáznosti, a wysla tiskem poprwé pod jménem: *O čtyrech stezejných ctnostech knihy*, w nichžto mnohá naučení příkladná, kterak dřewní knižata a lidé powýšení sami se a sobě poddané rádně spravowáchu, vypisují se. Počinají se takto: *Prawí Šalomaun atd.* Na konci: *Kroniky Římské o čtyrech atd.* w Nowém Plzni od Mikuláše Bakaláře 1505. w 8. Po druhé tamže u Jana Peka r. 1529. w 8. s nadpisem: *Wýborná a užitečná kniha o čtyrech veřejných neb stezejných ctnostech.* W Praze 1558. w 8. [Jsau to quatuor virtutes cardinales stoikůw: prudentia, temperantia, fortitudo, justitia, dle udání jednoho rkp. ze Seneky].

203. *Joannis S. monita salutaria*, lat. et bohém. Na konci: *Explicit libellus bonus et utilis Joannis S. per manus rectoris in Gelz 1416.* Ms. bib. Univ. XI. E. 7. fol. 114—121.

204. ŘEHOŘ HRUBÝ Z JELENÍ.

a) *Františka Petrarchy* Poety a velmi znamenitého a dospělého muže w wýmłownosti knihy dvoje o lékařství proti štěstí a neštěstí totiž proti libým a nelibým věcem. A nejprwé na knihy první, w nichž se o štěstí to jest o šťastných nebo o libých věcech rozmlúwa. — (Na konci): *Tyto Františka Petrarchy knihy, kteréž jest pan Řehoř Hrubý z Jelení w nowě z latinského jazyka w český přeložil, jsú w slawném Starém městě Pražském wylístěny. Léta božího tisícého pětistého prvního. (1501) w. fol. díl I. 234 str. po 2 slaupeích. Díl II. str. 260 po dwau sl.*

Jest to Petrarchy de remediis utriusque fortunae. Škoda že italské básně toho poety nepřeložil buď Hrubý buď kdo jiný, ježto latinské spisy Petrarchovy ceny daleko menší jsou. (Wachl. Handb. II. 172).

b) Jana Joviana Pontana ¹⁾ knihy o *statečnosti* válečné atd. od Řeh. Hrubého z Jelení přeloženy z lat. rkp. veřej. bibl. XVII. E. 33. od r. 1511. we 4. Byla ta kniha připsaná králi Alfonsu z Arragonie. Wydal ji tiskem P. J. Zimmermann w Králové Hradci 1819. w 8. (ušla tisku 1820.) str. 140.

c) Jana Jov. Pontana patero knih o *poslušnosti* k Robertowi Sansewerinowi, Salernitanskému knížeti, od téhož Jelenského z lat. přeloženo w rkp. veřej. bibl. od r. 1513 pod signat. XVII. D. 38. listů 87^{1/2}, předmluvy 2 listy.

d) Téhož Pontana knihy o dobročinnosti k Rutiliowi Zenonowi, biskupu sw. Marka. W předšlém rkp. na 8^{1/4} listech.

e) F. Petrarchy Rozmlouvání mezi mudrcem a nedoukem o pravé *mudrosti*. W rkp. we 4. veřej. bib. XVII. F. 44. Tišt. w Prostějově u J. Günthera 1551. w 8.

f) F. Petrarchy na knihy epistol jeho bez titulův předmluva, w níž příčinu klade, proč epistoly těchto knih od jiných oddělil; pak epistol (psaní rozličných) šestnáctero na 31 listech. W rkp. veřej. bib. XVII. D. 38 (od r. 1513). Přeložil Řehoř Hrubý z Jelení. K tomu náleží: Wyložení těžších míst z Františkových epistol, listů 12^{1/2}. Dále tam nachází se téhož Petrarchy *Epistola k Hannibalowi*, biskupu Tuskulanskému o lakomství, listů 5, přeložením téhož Hrbého. Epistoly Petrarchovy o *bídě a závisti*, w rkp. bib. veřej. XVII. F. 44. num. 2.

205. Marnotratných zrcadlo. 1503.

206. Tento *traktat* jest o *mládenci*, kterýž jsa w štěstí zpýchal a swévolně wpadl w neštěstí, slove *Pán Rady*. 1505 w Praze u Bílého Lwa we 4. 28 listů (s 19 rytinami na dřevě).

207. *Naučení z mnohých filosofůw* a doktorůw pisma sw. vybrané. Jakož prawi Šalomún w příslovích milosrdenství a pravda ostříhají krále atd. X konec chybí. Rkp. veřej. bib. XVII. F. 12.

208. *Maffea Wegia* Landenského, poety velmi slavného k Eustachiowi na knížky swé o pravdě předmluva: *Na konci*: Skonávají se knížky o *rozmlouvání Filaleta s pravdou*. Tišt. na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1507. Pawel z Meziříčí. w 12. A—D2.

209. *Aenea Sylvia* Poety o *štěstí* i *diwný*

i užitečný sen; připsán nejvyššímu sudímu Wácl. Kolowratu, od překladatele a tiskaře Mikul. Konáče z Hodiškowa. W Praze 1516 w 8. (u Matky Boží na Lauži).

210. O *smrti* velmi wtipný, potřebný, užitečný; též i hrozný spolu i kratochwilný traktátec, w Praze 1516 w 8. u Konáče. W předmluvě stojí: Zeptášli se, kdo to složil, powi tobě Pawel WANIS. Druhé wyd. w Praze 1580 u Dačického, 1613 w 8. listů 16.

211. Přetěšená a mnoho prospěšná kniha *Erazima* Roterodamského o *Rytíři křesťanském* 1519 w 4. listů 127; w Běle nákladem a péčí Woldřicha WELENSKÉHO z Mnichowa.

Po druhé w Praze 1787 w 8. od Procházky (bez výkladu Welenského). Jest to Miles Christianus od Welenského přeložený a Janu Špetlu z Janowic připsaný.

212. Dwa listy *Marsilia Ficina*, *) první o powinnostech lidských všelikého stawu, Cherubinu Quarqualiowi; druhý kardinálu Rafaelu Riarowi o powinnostech *praelatůw* a knížat, 16 listůw w 8. (bez roku.)

213. W tomto sebrání o těchto věcech pořádně se pokládá. Spis wtipný *Marsilia Ficinského*, kterak prawda k kardinálu Riarowi přišla o úřadu kardinalském wyprawující mu etc. Dwanáctera sprawa boje křesťanského od Jana Píky hraběte Mirandulanského. Dwanáctera zbroj rytířství křesťanského. Dwanácte powah prawě milujícího. (t. boha,) 1520 w 4. w Běle, 2 archy; od *Oldřicha WELENSKÉHO*.

214. O *powinnostech* a *příkázání* Rkp. od r. 1523. Počíná: Pán bůh všemohaucí chtě člověka stwořeného, padlého spasiti atd. Weř. bibl. ?

215. *Mrawištko*, w kterém mnohé příklady z historií o cnostech a neprawostech se wyprawují. Rkp. u Lupáče in Coronide str. 11. Dobrow. domýšlí se, že to snad není jiné, než Hofekování spravedlnosti, do budoucí periody padající. (1547.)

b) Politické spisy.

216. *Hádání pravdy a lži* o kněžské zboží, okolo r. 1467 sepsáno, a wydáno w Praze 1539 fol. u Seweryna mladšího.

Na prvním listu stojí titul: Kniha urozeného pána, pana Štibora z Cimburka a z Tovačowa etc. kteráž jest oddána slavné paměti nejjasnějšímu králi Jiřímu etc. (Erb) Léta božího tisícého pětistého třicátého dewátého. (Na druhém listu): Počínají se knihy *Hádání pravdy a lži*, o kněžské zboží a panování jich etc. (Na konci) Od narození Pána Spasitele Ježíše Krista tisícího etc. Obsahuje stran

1) Nar. 1426 w Ceretto, † 1503. historik krasořečný, kancléř Ferdinanda krále Neapolitanského.

1) Marsilius Ficinus z Florence (1433 — 1499) wysoce zaslužilý o Platonickau filosofii a o wzbuzení mravného samostatného myšlení. (Wachler. Lit. II. str. 211).

11 nápisů a štítů, text CXXXI listů, mimo registrfk. Mnoho rytin na dřevě. Kniha ta králi Jiřímu připsaná pro utěšené sestavení myšlének a zvláštní jadrnost a výtečnost jazyka čtení hodna jest. Co do skládání svého a tvárnosti, náleží mezi romány.

217. Wáclaw WALEČOWSKÝ z Kněžmosta sepsal knihu: o *neřestech* a lícoměrnosti k. . . na konci kteréž radí Jiřímu králi, aby kompak-tát chránil, ale kněží do rady nebral.

Balbin praví o něm: *Duos tractatus edidit Lyncambeo felle plenissimos, quam eleganter, tam virulente scribit; ale Lupáč, který o 100 let dříve jej četl, praví: ipsum et ingenii acumine et prudentia perspicaci, et iudicii acrimonia valuisse.*

218. PAWEL ŽIDEK, sepsal na žádost krále Jiřího *Správu* královskou neb Sprawownu, kteréž dílo skončené r. 1471 sestává ze tří dílů a) o povinnostech krále z ohledu na obecné dobré; b) z ohledu sebe samého; c) z historie všeobecná od počátku až na jeho časy, v kteréž zhusta ukazuje, čeho král warovati se, a čeho přidržeti se má.

O smělosti jeho svědčí ona průpověd: pastucha lépe opatří své stádo, nežli Twá Welebnost své království. Rkp. zachovává se jeden pěkně psaný w knihovně kapitoly Praž., druhý od r. 1656 we veřejné bibl. XVII. D. 11. fol. a jiný w Rajhradě od r. 1750, kterýž Bonaventura Pitter, w Břewnowě opsal. Wýtahy z knih těchto w Čas. Mus. 1827 II. 44. III. 113. IV. 90. 1828. I. 101.

219. Rada králi Jiřímu o *zlepšení kupectví* w Čechách. Rkp. w Jindř. Hrad. od l. 1465. Tištěn w Čas. Mus. 1828 III. 3. s úvodem p. Palackého.

220. *Sebrání z kronik českých* k výstraze wěrných Čechůw nepochybně před wolením Jiřího. Rkp. w 4. u P. Cerroniho.

221. *Bohuslawa z Lobkowic* a z Hasenšteina list panu Petru z Rosenberka, nejvyššimu hejtmanu království českého (o správě království).

Psán byl okolo r. 1497, a přeložen od Řehoře Hrubého z Jelení, mezi jehož přeloženými w rkp. 1513 weřej. bibl. XVII. D. 38. na 26 listech stojí. Tiskem vyšel od J. W. Zimmermanna w Praze 1818, 8. str. 76. Porow. Rozmluwa o českém listu p. Boh. z Lobkow. ku p. Petrowi z Rosenberka od Winař. duch. Čas. Mus. 1831, 421.

222. *Prokopa* rodem z Jindřichowá Hradce otázka, slušíli křesfanóm mocí světskau newěrné neb bludné k pravé víře přinucowati. 1508. w 8.

Na předposledním listu stojí zpráva: Toto napsání učinil jeden dobrý člověk w naději, jménem Prokop, rodem z Jindřichowá Hradce, pod poslušenstwím Římským, a to tehdy, když z měst a zvláště z Klatow wýtiskli bratří, a on lítost maje jich, jak s nimi nakládají, jako i jinde všudy, myslil, zdaby komu neznajícímu srdcem boha a jeho pravdy spasitelné, napomohl ku poznání toho i sebe, a z poznání, aby činil pokání, což zlého nadelal etc.

223. Jana Antonia *Campanského* *) knihy

o tom, kterak má spravován úřad býti, od Řehoře Hrubého z Jelení přeloženo (z lat. de regendo magistratu) w Praze 1513 w 4. u Jana Šmerhowského, 17 listů).

W rukopisu sawěkém (weřej. bibl. XVII. D. 38. listů 19 1/2 od r. 1513) jsou k wyswětlení tři přislowí Erasma Roterodamského připojena (Pospěš powlowně; Práce Herkulesowy; W noci rada) listů 7 1/2).

224. Joviana *Pontana* knihy o *králi* w rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. od r. 1513, přeložením Řeh. Hrubého z Jelení, listůw 17 1/2.

225. Napomenutie, kteréž jest učinil Justinianowi cesaři nestroje se k němu *Agapetus* jahen nejswětějšího božího velikého sboru, kteréžto napomenutie jest na dwa a sedmdesát dílow nebo kapitol rozděleno. A hodí se také na mnohých místech i města správcóm z těchto dwú příčin: Aby oni wěděli jak kráčetí po wyšších swěta správcích, neb jsou k tomu zawázáni, a jak se k nim mají správcowé wyšší zachowati. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. listů 10. Přeložil Hrubý z Jelení (1513).

c) *Wychowací spisy.*

226. *Mrawné naučení*, rkp. od r. 1504. w Raudnickém Archivu, s nápisem: „Urozený pán, pan Jan z Lobkowic a z Hasišteina dal toto synu swému panu Jaroslawowi, zpráwu a naučení jemu w tom, co činiti a co nechati, a kterak se a pokud w čem zachowati má, sepsati.“

Tiskem wyšla ta kniha teprwa r. 1796 w Praze w 8. u Jana Beránka s titulem: *Prawdiwý český Mentor etc.* Dává synu naučení, aby často w ně, jako do zrcadla nahlédal, kterak se k pánu bohu míti, kterak k králi pánu swému, k otci a materi swé, k ženě, k dětem, s kým kwasiti etc. Widěti že psal ze zkušenosti. Čestina dobrá, zlatého wěku hodná.

F. MATHEMATIKA.

a) *Hwězdárstwi.*

α) *Planetáře a prognostiky.*

227. *Planetár*, aneb: Wyswětlení nebeských znamení a přirozenosti jejich od starých mudrců neb hwězdárů wyskauvané a w pořádek sepsané (s figurami). Rkp. od r. 1440 weřej. bibl. (Calendarium etc.)

Množstwíkrát přetištěn a změněn. Jedno wydání před sebau mám w 8. (Bez roku i místa) 6 archůw silně. Jiné též w 8. str. 96, tuším w Hradci Král.

1) Rkp. tento obsahuje na 531 listech rozličných 16 spisůw přeložených od Hrubého z Jelení, s předmlawami atd. Na zadu přiwázána jsou některá psaní latinská Píseckého, a list poslední ode tří studujících (mezi nimi Mathaei Collini) we Wittemberce k Pražskému magistratu děkowání za podporu, latíně.

1) Jan Anton. Campanus (nar. 1425 ? † 1477) wážený řečník a básník swého času. (Wachler Handb. d. Lit. II. str. 209).

228. O *planetách* a dvanácti znameních nebeských, listů 50 w rkp. kostela kapitolního w fol.

W rkp. lékařském weřej. bibl. XVII. D. 10 fol. 201. a w jiných rkp. podob. ten spis připojen pro auzké onoho času astrologie a lékařství spojení. (Wiz dole num. 275.)

229. *Rukovědění Filona* (chiromantia Philonis) od r. 1528, stojí w rukopisu medicinskochirurgickém, we weřej. bibl. XVII. B. 18. a obnáší 8 listůw; též w ostatních podobných sbírkách pro auzké spojení astrologie a vůbec hadačství s lékařstvím w onom zatemnělém věku.

230. *Prenostyka* z té, ježto latinským jazykem w Normberku jest wytištěna w 4, (1 arch) w Běle.

Na poslední stránce jest štít tiskařůw, mezi křižujícími se meči, nahoře i dole prsteny, nad helmem Wol. Z. MNL. t. j. Woldrich z Mnichowa (t. *Welenkýj*).

231. **KŘIŠŤAN** z Prachatic psal odpornau repliku na prognostiku kohos jiného, kteráž u historie Pulkawy w rkp. u křižovníků se nalezá.

232. *Pranostiky* starých. Kópie rkp. z XVI století u p. Miltnera na Smečně.

233. *Kalendář* r. 1470 pod heslem: Přední tabule k najdeu počtu atd. Rkp. pap. XV. stol. saučasný w bibl. Mikul.

234. *Nawedení hvězdársko-lékařské*. Rkp. ucelý u p. rytíře z Neuberka, na papíře we 4. listů 94 z XV století.

Jedná o přirození lidském čili letoře, a co na ni wplývá, t. o 12 měsících, o 4 stránkách roku, o 12 znameních nebeských, o 6 planetách, o 14 nebeských okrocích (dle Ptolomaea). Na konci stojí: Skonává se hvězdárství krále Jana kněze z veliké Indie (mytická to osoba) — a k tomu mnoho z jiných knih připsáno. Pak pojednání o osudě atd. Wiz Rozbor 1842 str. 193. Srownává se s tím poněkud rkp. weř. bib. saec. XV w 4. XI. C. 2. num. 1. Znameníc oblohy dvanáct. In fine: Explicit astronomia Joannis presbyteri. W rkp. od r. 1444. u p. rytíře z Neuberka (Modlitby); druhé oddělení zawírá *kalendářní věci a lékařské*.

Na čele jest obrázek, představující působení dvanáctera znamení nebeských na rozličné částky těla k. p. na vrchu hlavy malowán skopec, na loktích blíženci, pod nohama ryby. Následuje saustawa sluneční, pak tabulky na 12 měsících u desíti slaupcích s cisiojanem českým, rozdílným od onoho, w odděl. II. č. 81. Počíná takto: *Ob-řez-le-den* atd. Tištěn w Rozboru 1842 str. 190. Dále jedná ten rkp. o tom, kterak čtenu nedělní a zlatý počet najítí, kterak nowé měsíce atd. Poslěz o krwe pauštní.

β) Kalendáře. 1)

235. *Kalendář* od r. 1489 we 4. w Plzni u Mik. Bakaláře.

1) *W rukopisech*: Sbirka medicinsko-chirurgických spisů. (w. dole pod num. 275.) Kalendář vždy na prvním místě stojí pro auzké spojení astrologie s lékařstvím w onom věku. k. p. W bib. weř. XVII. B. 18. asi r. 1430. Pak tamže XVII. D. 10. r. 1498. fol.

Doktor Mayer měl jej w rukau, a uwodí z něho werše (prognostiku sedlskan): „Petra stolice začne se, jí Urban konec přinese; Urban leto začíná, Symforian jej dokoná. Symforian dáwá podzimck, Kliment nu dáwá posilek. Kliment zimu oblibuje, jí sw. Petr ucezuje.“ Pak obsahuje 6 částí roku: zimu, jaro, podletí, leto, poletí, podzim, vše po dwa měsících, počínaje od Prosince, a s Listopadem skončuje. (Dobr. myslí, že snad přehlídł jedno X w počtu LXXXX a tak že byl kalendář r. 1499.)

236. W knize: *Pisničky* atd. w Praze 1501 w 8. jest připojen *kalendář podle Cisio-Jana* udělaný, w odděl. II. č. 81.

237. *Astrologické poznamenanie*. W rkp. muzejním 769.

γ) Hadačství, snáře.

238. *Snář*, sedm planet, kterau hodinu která panuje, východ slunce a poledne, w kolik hodin, kdy platný neb neplatný sen, cestu začítí, dítě jaké bude, nemocný zhojílí se, krew pustiti dobře bude, krádež wrátílí se. W 8. w Praze 1516 od Konáče.

239. *Snář* podle abecedy sprawený česky, (a z části latinsky) 4 strany. Nachází se w rkp. weř. bibl. XVII. B. 18, u sbírky medicinsko-chirurgické (w. dole pod num. 275.)

240. *O 42 zljch dnech* w roce. Rkp. XV stol. w Olom. bibl. (Boček.)

241. *Wyklad snůw*. W rkp. Fürstenb. bibl. Wiz Rozbor 1842 str. 157.

b) Wojenství.

242. *Zřízení wojenské*, na rozkaz krále Wacława sepsané od Pana *Hájka z Hodětina* r. 1413. Rkp. na radnici Staroměst. Tištěn w Čas. mus. 1828 I. 29.

243. *List Jana ŽIŽKY a zřízení wojenské* okolo r. 1423 od něho samého sepsané.

Rkp. weř. bib. XVII. A. 5. Musejní 20. et 732. Wydáno w Bienenberg Geschichte der Stadt Königgrätz str. 280 a w Neuere Abhandlung. der böhm. Gesellschaft 1. B. Prag 1791 S. 371. Podle Balbinowa rkp. král. knihowny Pražské po třetí wydané w Praze 1817 u J. Fetterle. 8. wel. str. 16 spolu s listem k Domažlickým.

244. P. Wacława **WLČKA Z ČENOWA naučení** ku králi Wladislawowi, kterak se mají šikowati jízdní, pěší i wozy. Rkp. z II polowice XV století, w archiwu Třeboňském. Tištěn w Čas. mus. 1828. II. 12.

Naučení to w rkp. psáno jest králi českému, který spolu králem uherským byl; domýšlí se tedy p. Pa-lacký, že králi Ladislawowi a tak tedy ne před r. 1490. Žeby králi Wladislawowi aneb králi Matiašowi psáno býti mělo, zdá se nepodobné.

245. *Napomenutí k pánům měst Pražských* od Řehoře **HRUBEHO** z Jelení, čeho potřebí jest k wálce, dilem půwodní, dilem z klassikůw latinských, zwlášť z Cicerona pro lege Manilia.

Počíná takto: Poněwadž se nyní páni milí pro spravedlnost svú a pro obranu její chystáte a strojíte k wálce atd. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. listú 5³/₄.

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) Alchymie.

246. Tuto se počíná *cesta* spravedlivá *w alchymiji*, ješto jí neslýcháno ni od žádného, by jí dokonal tak snázě jako tento mistr jménem *Anthony z Florencie*, a já jsa sluha jeho ¹) z nautčení popsal sem pravě a spravedlivě tak jakož sem widěl. Rkp. na pergam. w 16. str. 116 od r. 1475 w museum 1024.

Tento rkp. opsán jest za panování císaře Leopolda na papír. w 8. str. 111. Opisowatel wstawil latinský chymický postup (process) str. 113—124, zprávu ²) o půwodním rkp. od r. 1475 na pergamenu w tlustých mosazem okowaných deskách dubowých swázáném, z něhož opis učiněn jest za Leop. cis. (str. 129—153). Nejtajnější woda ze všech jiných, s přidawkem dne 10 Unora 1576 (str. 163—184). Woda žiwota (str. 187—236). Wypisání Antonína starého Raupa, rytíře Jitřho z Risenburka dne 24 Unora 1576 od J. S. S. připsané (str. 237—387). Síru purgowati od Jana Wojáka (str. 389—392). Woda žiwota od M. Wojtěcha Raupanského (Ratisbonensis) od r. 1517 (str. 393—442). Process chym. w r. 1519 od lékaře Jana Petrowi Klenowskému z Strachowic poslaný (str. 243—454).

247. *Alchymie* česká, wybraná z rozličných autorůw, 616 listůw na pap. we 4. Toliko nejstarší díl, až do listu 121, náleží w tuto periodu. List 141 jest w r. 1535 dohotowen; ještě mladší jsau následující wýtahy. Rkp. měl p. Dobrowský.

248. Několik *alchymických* kauskůw. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 29.

249. *Zlato bláto*, chymický spis, na který se odwolává Balbin Boh. doct. II. 297.

250. W knize lékařské J. Černého w Nornb. 1517 jest o *pálení wod* také psáno.

b) Hospodářství.

251. O *štěpowání* stromowí rkp. od r. 1447. 30 listůw w mus.

Sestává z 93 kapitol, z kterýchž ale mnohé přeskočil opisowatel Jan Pitrkaw z Hradiště a z Tuchowic. Prwních 51 jedná o zeslechtní owocných stromůw, ostatní o wině na winnici i we sklepe.

1) Pan Zlobický (w swých sbírkách) domýšlel se, že půwodce tento rkp. přítomného byl onen Jan Lašnior, kterýž dle Balbina Boh. doct. II. 296 wydával se za školáka Antonína z Florencie, a jehož chymické pojednání o kamen? mudrcůw wyšlo 1611.

2) Alchymii do Čech přinesli Wlachowé, kteříž na horách Krkonošských materiam secretam často hledávali. Zmiňuje pak o jiných spisech chymických, kteréž praví, že sám má, jako: a) Tento obyčej Benátčanow, a starodáwný, jehož požíwají wěčně atd., kteréž býti má wýtah z

Mnoho slow německých proměňuje, a prwní ze šesti způsobůw raubowání nejprwě německy, potom česky klade.

252. Řeč BERNARDA doktora k welebnému a statečnému rytíři Reymundowi o řádném *hospodářství* (3 listy). Rkp. pap. we 4. z XV wěku. Opsána w Slaném r. 1457. (Boček).

Těž rkp. weř. bib. XVII. E. 14, listů 3¹/₂ a w jin. rkp. [Bernard ten byl doktor Senenský [de Senis].

253. Pokládají se *štěpowání* rozličných štěpów w české řeči. Počíná: Boetius w knihách swé múdrosti chwálí běh lidu prwního wěku, jenž jsú neměli weliké pečliwosti o lakotném plnění břicha rozkošným jídlem atd. X Wezmi ratolest kteréhož chceš dřewa na wigili, všech swatých a tu w kopaj w zemi, přijmeť se a budeť ruosti. A tak jest konec. (4 listy). Přidawek: O planích sázení. 1 list.

Opsáno w Slaném r. 1457. Rkp. XV wěku pap. we 4. (Boček).

254. O *štěpowání* owocných stromů, jest malý přiwěsek u wětší knížky (Jádro) w rkp. od r. 1518 w museum.

255. O *štěpích*. Rkp. XV stol. w Olom. bib. (Boček).

256. Zpráva o *štěpích*, od Bohunka kněze sebrána, w rkp. Raudnické bibl. od p. Zdislawa Kríneckého z Ronowa psáno. Srownává se na konci s rkp. mus. (num. 164).

257. *Petra z Crescentiis* kniha o *půžitcích polních*, k rozkoši krále sicilského a jiných k užítku. Rkp. we 4. (w museum).

Jest z lat. De omnibus agriculturae partibus etc.

H. LÉKAŘSTVÍ.

a) Bylináře.

258. U knihy rukopisné w 8. na pergam. (Druhdy na Strahowě): Excerpta ex libris medicorum, jest připojeno *herbarium* s mnohými jmény českými bylin. (w D. Gesch. d. Lit. II. Aufl. S. 278).

259. Abecední latinsko-české *poznámenání bylin* w rkp. Raudn. bibl. o němž p. hr. Šternberk w Pojed. o byl. na str. 42 zpráwu dáwa.

260. *Glossy* na krajích rukopisu Raud. bibl. latinského (Sternb. str. 42.) stojí tež mnohé jméno české. n. p. inflatura prsymyet; ano celý Recept. (w. D. Ges. 279.)

261. W rkp. od r. 1416 na papíře we 4. (u P. Cerroniho) 25 listůw s červeným nadpisem: Incipit *Erbarius* reuerendi Magistri *Christanni* — a s tímto závěrkem: Explicit *herbarius* editus per Mgrm. Christannum de Prachatiz Scriptus p. manus Mathiae de Zlyn sub anno dni

nwedeného rkp. 1475. b) Umění Trěkowo atd. c) Tajemství pana Kaliwody Pražského atd. mimo jiné podobné wlaske chymické spisy.

Millesimo quadringentesimo decimo sexto. Et est finitus feria tertia post festum Annae, in Cunicz. 1).

Byliny v abecedním pořádku se popisují latinsky, a jména česká přidána jsou; německá po krajích stojí. První slovo jest absinthium peliněk, poslední zinziber zázvor. Rozeznává ž, z, cz a cz, n. p. kosatec, starček; rz neznamená n. p. netrzesk.

262. *Herbarium juxta ordinem alphabeti lat., nomina herbarum etiam boh.* 1440, 4o. Rkp. veř. bibl. XI. C. 2. num. 6.

263. *Herbář kratičký lat. s připojenými tu i tam jmény českými.* Rkp. b. r. (XV věku) w 8. počátek necelý veř. bib. XI. F. 10.

264. *Jména rostlin český, w rkp. lat. Tractatus de virtutibus herbar.* 4. veř. bib. XI. E. 5. fol. 1. sld. (saec. XV.)

265. *Herbář* neb raději sepsání bylin a jich lékařské moci, tuším přeložení z latinského podobného (neli Christianowa).

Připojena lékařství, z nichž první proti červené nemoci, poslední proti krticím jest; pak o mastech, a koňské lékařství. Rkp. necelý, všeho 289 listů na pap. w 8. u p. Ilanky. Na příklad z něho: Psi rmen má průtek měkký a květ žlutější než rmenový, a je v něm větší ostrost a hryzení a rozdělení, a proto vzpomáhá hlizám tvrdým, když se smísí s voskem, a když se píti bude z květu jeho vlažný, uzdravuje žlútenici.

266. W latinském Commentaru Mistra *Šindelia* na spis *Macera* w rkp. veř. bibl. od r. 1424 *jména česká neduhůw a bylin* se nalezájí. (D. G. 280)

267. W encyklopaedii *Paola Židka* latinské (rkp. w Krakově) též jména česká stromů a bylin najíti. *Wiz Čas. Mus.* 1837 str. 231.

268. *Knihy o mocech rozličného kořene* podle abecedy. Rkp. w bibl. veř. (od r. 1430?)

269. *Herbář* s barvenými obrázky bylin rkp. na pergam. we fol., z něhož nebožtík Dlabáč, bibliotekář na Strahově, jeden arch na desce jedné knihy nalezl. Text jeho jest dílem slovní, dílem skrácené přeložení Mohučského Herbaria od r. 1485.

Nelze ustanowiti, zdali tento herbář starší či mladší jest herbáře Janem Černým sepsaného. W Raudnici jest opis w 8. od Jana písaře městského w Německém Brodu od r. 1537, tedy 20 let po vydání Nürnberském, kterýž ne z tištěného, nýbrž ze psaného staršího wzat jest. Nápis po str. 1. jest: *Lékařské knížky mistra Jana Prostějovského*: po str. 2. ale: *Erbář z výkladu mistra Jana lékaře, a nad tím stojí: Prostějovského (kdež bydlil) (D. Gesch. 382.)* Vydán jest tento herbář pod nápisem: *Knihka lékařská, kteráž slowe Herbář nebo Zelinář, velmi užitečná, z mnohých knih latinských vybrána, 1517. fol. w Norimberce u Jeron. Hölzla, listů 136.* Spisowatel jest JAN ČERNÝ, doktor w lékařství, w Litomyšli; wydawatel ale a korrector Mikuláš Klaudian, lékař w Mladé Boleslavi, kterýž i rytiny na dřevě obstaral. Oba byli čeští bratři.

270. *Mistra Jiřka z Augusty knížky, jenž slowí Světlo apatekárůw, w český jazyk přeložil MATĚJ Z MAYTA.* Rkp. na pap. w 12. listů 281. od r. 1496 u p. rytíře z Neuberka.

Obsahuje 15 rozdílů: O přípravách wonných, o lékařstvích hořkých, počistujících, o trociších, o praších, o lochu, o syropích, mastech, flastřích, ceraticích, olejích, o přípravě vosku řemeslně, o přípravování cukru řemeslně, o waření lékařství, kterak která lékařství mají se tříti. W předmluvě a závírce na str. 249 podává překladatel dílo své uroz. p. Ladislawowi z Wattenberku, kterýž mu je byl uložil, a jej ospalého k té práci wzbudil, aby jazyk náš český i tudy se širil, šlechtil a wzrnáhal, neb není tak úzký ani tak nehladký, jakž se některým zdá atd. (podobně slowům Wšehrdowým na S. Isidora). Na str. 250 po zawírání latíně: *Habes candidissime lector apud aureum scriptum in Myto alto terminatum anno salutiferae incarnationis Domini 1496.* Od listu 251 do 281 jsau znamení smrti dle Galena i rozličná lékařství.

b) *Lečitelství.*

271. *Lékařství* obecné člověku, který chce dlauho žiw býti. Rkp. w bibl. veř.

272. *Ex compendio theologiae veritatis beati Thomae de Aquino lib. II. c. 58 de Physiognomia: Rozličné údw způsobý* podle umění wydaného o přirození rozličné žádosti a mrawy ukazují na člověku atd. O čtyrech temperamentích: pěnokrevný, pěnohorký, wodnatý, kalostudený. Těchto věci máš pozorowati, když jest mor. W rkp. kapitoly Pražské, z XV stol. we 4. (Při Řečech Mudrcůw).

273. *Poklad chudých.* Skrácení neb wýtah z některé latinské, ježto mnohé ten nápis wdau: *Thesaurus pauperum.* W rkp. p. Cerroniho (při českých práwích) str. 60 až 70.

Počíná taktó: *Agwyn tak řečený mistr prawí to za zajisto, že každý člověk šesteru wěc čině, zachowá své zdrawie.* Po pravidlech diaetetických popisuje asi 50 bylin, u bukvice (betonica) nejwíce meškaje.

274. *O čtweru přirození* neb temperamentů člověka podle základu Aristotela, se wšelkými recepty, z mnohých latinských kněh, w rkp., kterýž přiwázán jest k herbáři od r. 1517 w Raudnické bibl. (D. G. 382).

275. *Sbírka medicinských a chirurgických spisů z rozličných spisowatelů, neprawě Křišťanowi připsaných, ač na díle i z něho wzatých od nějakého apothekáře františkanského.*

a) Rkp. fol. veř. bibl. XVII. B. 18. pěkně psaných listůw, na začátku 15 století (dle hrab. Šternberka před 1419). Sebráno w něm jest toto: 1) *Kalendář* 7 listů. 2) *O moci planet k tělu.* 3) *Zpráva proti šelmowému času t. O moru.* 2 listy. 4) *Rukowědění Filona, toho mistra velikého,* od list. 6 do 14. 5) *Naučení mistra Petra Hispanského o zachowání zdrawie člověčieho* (list 16. b.) 6) *Lékařstwie proti mnohým nemocem atd. od hlavy až do pat z Hippokratesa, Galena, Petra Hispanského, Cassiana, Gilberta a j.* 7) *O mocech rozličného kořenie dle abecedy.* Nejprwé o andělice, to jest swa-

1) Christian z Prachatic umřel r. 1439 co farář u sw. Michala w Praze.

tého ducha koření, až Zanlkl. 8) O sedmi plane-
tách (str. 134. a.) a 12 znameních nebeských, o
povaze člověka narozeného pod těmi znameními
(str. 136—166. a.) 9) Zpráva a řeholy lékařské
v krve puštění (str. 166. b.). Zde nějaká mezera
v rkp. poněvadž mluvíví toliko o počasu při pau-
štění krve hned takto počíná (tamž): Item vezmi
ječmene atd. Pak něco navrhuje o hotovení ná-
poje, syruhu a o moci některých vod až do 168.
b. Ze ta kniha není vlastně dílo mistra Christanna,
jakž domněno, dokazuje: αα) Na str. 3. praví se:
Prach ten slowe prach mistra Crystana; a na str.
94. To mistr Křistan Pláto ten mistr prawi. ββ)
Na str. 18. a. psáno: A já bratr zákona swatého
Františka učinil sem swú snahú, prací welikau, a
pilností sem wybral to, co Izák krále Šalomonův
syn w Arabii ¹⁾ udělal o moci, a w hromadu řa-
dem lékařství postavil proti mnohým a rozličným
nemocem, neduhům a nedostatkům od hlavy až do
pat, z těchto mistrův slowutných a výborných knih
lékařských, jakožto mistra Ipkrasa, řečeného mistra
Galiena, Constantina, Bartolomeje, mistra Petra Hi-
spanského, mistra od hory Cassina, Gilberta, Or-
tolfa, Akwina a jiných mistrův knih a najprvé o
moci atd. γγ) na str. 53. O zbláznění dokládá:
jest ode mne w Brně pokušeno. δδ) na str. 166.
a. dí: Skonávají se praktiky ze muohých vlastí
mistrův, hwězdářůw a mudrcůw najprvé Neapolim,
Senas, Parusium, Florentiam, Bononiam, Feraram,
Cracoviam, Pragam, Viennam, a ty všeccky vlasti
i ze všech swrchu psaných zení wšickni mistři
jsú se srownali w umění nadepsaném.

β) Rkp. Stokholmský (kterýž ještě r. 1604 w
Rosenberské bibl. byl.) obsahuje méně a více nežli
předěšlý. Rukowědění Filona od r. 1528 stoji teprwa
ku konci po traktatu o planetách, a obnáší 8 listů.
(D. Reis. nach Schw. S. 67. a Geschichte d. Lit. S. 285).

γ) Rkp. weř. bib. XI. C. 2. Obsah jest kalendář,
pak astrologie, léčitelství dílem w latin. dílem w
českém jazyku a to sice α) O znameních 12 slu-
nečních, na nichž se člověk narozuje. „Znamenaj
každý, že jsú běžná znamenie atd.“ Na konci stoji:
Explicit astronomia regis Joannis etc. quam com-
posuit circa montem Ebron, ubi jacet sepultus
Adam et Eva, similitur Abraham, Isac et Jacob anno
D. XXIX sub imperio Tiberii, sub quo Christus pas-
sus est. Následuje b) Isák krále Šalomonův syn
w Arabii složil jedny knihy od moře, že žádný
člověk nikdy lepších neskládal. Tomu srozuměv
jeden mistr, ten slul Constantinus, a mnich jeden
od hory, ten slul Cassina, i přeložil jest z řecké
řeči w latinskú řeč, a pak mistr Ortholph z latin-
ské řeči w německú, a my pak z německé w če-
skú pro zdravie další lidské. A najprw, kterak
pitie a jedenie se w naturu obracuje atd. c) Medi-
cina optima, *Lékařství rozličná*, zvláště o krve
puštění, mastech atd. 1440. „Zwěděwše něco málo
o lidském přirození < Explicuit medicinae optimae.
Num. 3. d) Lékařství dobré čili o rozličných ne-
dužích a léčení jich < dokonalo se dobré lékař-
ství. Finitum ante festum S. Joannis Baptistae anno
1440. num. 8. Powěra i w tomto spisu wěk onen
prozrazuje. Poslední lékařství tam stoji toto: Ad
omnes infirmitates: Toto jest dobrý lék ke všemu.
Wejmě otce † hledám tebe † wejmě syna nalezují

tebe † Kristus se narodil † Kristus umučen † Kr. z
mrtwých wstal † Kr. ukroť † Kr. moroc, wejmě otce
atd. e) De aquis florum et aliis morborum remediis,
lat. partim boh. 1440. rkp. 4. weř. bib. XI. C. 2.
num. 8. fol. 212.

δ) Rkp. weř. bib. XVII. D. 10. psaný okolo
r. 1498. we fol. srownává se s XVII. B. 18.
obsahuje však také latinské ano i německy psané
částky w tomto pořádku: 1) kalendář, 7 listůw,
jak dny, měsice w tabulce nalezi, a pod kterým
znamením nebeským žilau pauštění. 2) Zpráva
krátká proti šelmowému času. 3) De regimine
pestilentiae, (lat.) 4) totěž od Albika 1498, (lat.)
5) O měsíciích, kterak se lidé spravowati mají
(česky a lat.) Dílem prosau, dílem latinským w-
řem na kraji. Které dni dobře něco před se bráti,
česky (jako w num. α). 6) O mocech wina žženého,
aqua vitae (lat.) 7) O wodách rozličných z koření
obecných, latinsky s připojenými významy českými
bylin. První jest aqua bethonicae, poslední aqua
urticae. 8) De oleis, lat. O růžowém oleji ranných lékař-
řůw, česky. 9) Die Tugent des edelen Oles Petroleum,
něm. tištěno na jedné straně, a část toho česky
psáno na druhé straně. 10) De iudicis venarum, lat.
s dvěma obarwenýma figurama; třetí figura, rytá na
dřewě, s 12 znameními nebeskými na těle. Též če-
sky, kde žila se otvíráti má. O puštění krve baňka-
mi, s figurami, česky. 11) De minutione sanguinis
cum sanguisugis (s pijwicemi) lat. a česky; končí se
tako: Weršikowé k zachowání času pouštění: Po
puštění první den buď na wečeři skrowen. Wese-
liž se den druhý a odpočiwéj třetí celý. Potom
také den čtvrtý čiň všeccky hbité skutky. Pak den
pátý sbieraj se všeccky wnitř moci, šestý wlažně chce
se mýti. Sedmý dobře den protůlati. 12) Tractatus
urinarum magistri Galli venerabilis quondam cano-
nici Pragensis. lat. 13) Počínaj se lékowie rozličn
o všech nedužích od hlavy až do pat. Wše jako
w N. α) i ona chyba Isak krále Šalomona syn
atd. Toliko některá slowa změněna n. p. Já snad
jakožto jeden najmenší bratr z braňuow sw. Fran-
tiška učinil sem snažností swau atd. (N. α.) snahu
klade.) 14) Počíná se traktat mistra Arnolfa, dok-
tora lékařství, kterýž jest psal biskupu Beghardowi
Carturienskému, o požeňnaném stromu dubowém a
o užitečích jeho. (Jako N. α) 15) O moci supové
(jako N. α). 16) O rukowědění Filona, mistra
welikého (jako N. α) 17) Wšeliká maudrost od pána
boha jest atd. (jako N. α) Potom následuje: o
čtyrech dielech leta; — jak se kto při zdraví
zachowati má, dle mistra Petra Hispanského; —
o přirození člověka (jako N. α) 18) O mocech
bylin dle abecedního pořádku; Andělka — Zenikl.
(N. α). 19) O lékařství proti neštowicem, proti
swrabu atd. (česky) krátce o rozličných nemocech
od mistrnow českých (lat. 20). O ranách a jiných
nedostateciích widomých a holestných na těle (jako
prvé wnitřní) s welikú práci a s pilností z jiných
knih sebrané a welmi užitečné, neb jsú z knih
slowutných a výborných mistruow wybrané. Najprvé
o hlavě (jako N. α.) Při článku: komuž nohy hmjí,
dokládá opět spisowatel: jakž jsem já apotekář
widěl, a tak jest mi také kněz Mikuláš prawił atd.
21) O mastech; některé jsau jako w Num. la.
22) Ad incitandam libidinem, a Medicamina, lat.
23) Počínaj se knihy o sedmi planetách, hwězd-
ných a 12 znamení nebeských; o povaze člověka
narozeného pod znamením nebeským, a kdy dobře
na cestu wstáti podlé 12 znamení nebeských (jako
w α) 24) Registrum reale. 25) Snář podlé abe-
cedy, česky, a částka latinsky. 26) Tištěný jeden
list we dwau slaupech, česky, z které žily pauštění,

1) Má býti: Isák neb Ishak ben Soleiman w 10
století, jež Petrus Hispanicus komentowal,
rozdílný od Ishaka ben Salomon, který w Hi-
spanii žil w 15 století.

kde a kdy baňky sázeti, s rytínau na dřevě dwa-náctera znamení nebeských. 27) Orationes quatuor s 2 obrázky lat.

ε) Rkp. kostela kapitolního v fol. pod N. L. XIX. skončený r. 1518, (dle str. 175). Na čele stojí sice: Tuto jsou mistra Křišťanova lékařské knihy i jiné lékařské věci, a však podobno, že i ta sbírka jest od téhož frantskanského apatekáře (str. 5.) Pořáděk jest tento: 1) Kalendář 2) O moči ne dle Isáka, nýbrž dle Bartoloměje (str. 11). Na stránce 45 stojí také ono: bylo pokušeno v Brně. 3) Purgaci od žida z Budějovic. 4) Knihy ranné str. 99. O mastech str. 108; Herbář str. 112. O planetách str. 140. Kdy dobře na cestu se dáti, str. 176; Popsání Zodiaka str. 180. O čtyrech dílech roku str. 182. Varia, str. 190. Prognosticatio per Mg. Christannum str. 188. (To jediné od Křišťana). Člověk složen ze 4 elementův, str. 171. O částech str. 88. O ženských nedostatech str. 77. Registrík dělán jest r. 1590 v Staré Boleslavi.

ζ) Rkp. Stokholmský, jenž r. 1550 náležel Jindřichu ze Swamberka, heitmanu kraje Prachynského. V tom sbírka ta stojí po tak nazvaném Jádru, pod nápisem: Mistra Křišťana lékařské knihy i jiné lékařské věci. Traktat o lékařství všech neduhův jest od pozdější ruky teprvé za knihau o planetách psaný. (D. G. 282).

η) Rkp. Raudnické bibl. od r. 1516 v 4. má nápis: Lékařství jistá a zkušená mistra Kristiana dobré paměti. Držitel jeho r. 1542, kterýž obsah na kraji vysadil, poznamenal: „držím, že má býti Krystanna, kterayž jsa z Prachatic, živ byl léta 1430 a wypsal pěkně o pauněti krve.“ A však i ta sbírka jest nejiná než předešlé. Sběratel též zde jmenuje se: já bratr zákona swat. Františka wybíral sem to v hromadu, a uvádí zejména mistry, z jichžto knih čerpal: Hippokratesa, Galiena, atd. (jako v Rkp. α). Předmluva zde počíná: Všeliká múdrost od pána boha jest atd. Pořáděk věci jest tento: O čtyrech rozdílích leta, o zdravie člověcím (podlé Akwinaša), o zachování zdraví Petra Hyspanského (list 1—9). O moči dle Isáka (I. 10—25). O žilách (26—29). Znamení nemoci smrtelná z Hippokrata, Galiena (list 29—37). O všech nemocech od samého wrehu až do paty I. 38—168. Které věci útlím pomáhají I. 168—177. O dubovém meli 2 listy. Knihy ranné s velikú prací z jiných vybrané I. 179—190. O praších a mastech, 4 listy. O mocech koření I. 194—250, od angeliky až do zanyklu. Posléz o šesti věcech potřebných k zachování zdraví (aer, esca, quies, repletio, somnus et ira, haec moderata prosunt, immoderata nocent.)

276. *O rodičkách* a o nemocech ženských, pak o planetách a nebeských znameních 36 stran v 4. Rkp. od konce XV století u p. Čerromiho. K závěrku stojí: Sanatom (?) a na planetách dosti bude.

Ostatní spisy té sbírky, jako Euricia Corda kniha o moči, oswícení lékařů, o moru, proti červené neštovicí atd. konečně o moci některých bylin a pálených wod str. 151—557 jsou později psány.

277. *Jádro* z mnohých lékařských knih vybrané, obsahuje lékařství proti všem nemocem od hlavy až do paty. Sepsáno jest podobno v druhé polovici XV století, a často opisováno.

Pořáděk rkp. veřej. bibl. ze XVI. stol. pod XVII. H. 22. v 8. jest tento: O bolesti hlavy a smysla. O wlosech a jejich nedostatku. O sluchu a bluchotě. O škworu v uše. Rozličné lékařství na oči. Proti

wozhřiwce neb proti reumě neb šnupě. O málo-mocenství. Lékařství k zubom, a také což se tkne jiných nemocí okolo ust. Lékařství proti všem nemocem, kteréž bývají v hrdle, proti žábě. Lékařství proti nemocem a těžkosti prsíc. Lékařství proti bolesti srdce. Proti klánie v bocích. Lékařství proti žlútenici. Lékařství proti zimnici. Lékařství komu hñjí plíce. Proti nemocí, ježto slowe suchotiny. Kloz nemuoz zachowati, a také kdož krwi chrká. Proti wodnému teleti. Proti střevní dně. Proti bolesti břicha. Proti kameni v měchýři. Proti řezawce. Proti palici, to jest když konec bolí. Proti ženským nemocem. Proti červené nemocí a běhawce. Proti šlaku. Proti dně. Proti přímětu Proti neštovicem. Proti strupóm. Proti nohám, ježto se prowalují. Proti wlku-na noze. Proti zlámánie nohy. Proti žiwnému masu (wlasu), a proti krticem. Proti kuři řiti. Proti veliké nemocí S. Walentina a proti padúci nemocí. Proti ženění a spálení ohněm. Proti rozličným nemocem dětinským. Lékařství na rány a krew stawiti v ráně. O rozličných mastech, kterak mají dělány býti. O púštění krwe, proč a kdy máš púštěti. Proti hlizám lékařství. Zpráva, kterak se máš zachowati we zdraví. O přirozenie člověcím. O poznánie nemocí po wodě. O dubovém listu. O hadové káži. W jiných opisech wíce méně obsaženo. Mimo dotčený rkp. se nacházejí čtyry we veřej. bibl. XVII. H. 26, G. 14. D. 2 a 3, w musem též čtyry, z nichž jeden z XV stol. jeden od r. 1518, jeden u p. Brožowského z Prawoslaw, jiný we Fürstenb. bibl. (1534) jiný na Strahowě a w Stokholmě, jiný z 2 polowice XV stol. u mne w 8. malém, listů 218. Počíná takto: We jméno sw. Trojice otce i syna i ducha sw. Amen Počínají se knížky, kteréž já nazývám jádrem atd.

278. Kniha lékařská čili recepty proti rozličným neduhům s. a. (saec. XVII) fol. boh. et germ. Vid. Medicina practica. XV. E. 8.

279. *Knížky lékařské* mistra Jana v Rkp. od r. 1525 v 4. (Strahow. bibl.) 273 listův.

První díl jedná o lékařstvích proti všem nemocem, druhý o wodách, třetí o mastech a bylinách. Kdo jest tento mistr Jan? Dobrowský soudí, že buď Jan z Blowic, kterýž umřel r. 1502, 3. Čerwence, aneb Jan Černý, jehož kniha wykladůw na traktat dewátý Rasisa latinsky psaná r. 1480, přeložená byla od Mikuláše Wrány r. 1566.

280. JAN ČERNÝ.

a) *Spis o nemocech morních*, kterak se mají lidé chowati před i při tom času. (Pro bohaté). Od mistra Jana Černého. [na 1 listu stojí: Ista compilatio est eujusdam Johannis Nigri, medici, haeticorum summi episcopi. Na konci: 1520 in Nova villa sub Colonia pirrus Georgius sacerdos (scripsit) urgente peste in Boemia.] Rkp. fol. 10 listů od r. 1520 u p. Bočka.

Potom wydán w Prostějowě u Jana Guntera 1544. w 16. a tamž u Kašp. Aorga 1556 w 8. Pak pod tit. Krátký wweypis o nemocech morních, kterak se lidé času toho a předtím pro nakažení powětří chowati mají, aby jeden každý podlé swé možnosti opatřiti se mohl. Wydán někdy od mistra Jana Černého, lékaře wýborného. A nyní znouwu lépeji a dostatečněji spravena a skorigowána jest. Wytisťeno w Starém M. Pr. u Jiřka Černého, I. p. 1582 w 8. str. 71. (Dobrá kniha i čeština.)

b) *Zpráva jiná* mistra Jana Černého, lékaře Litomyšského na morní obširnější první jeho

spis velmi krátce k užtku příteli svému milému vypsaná a k snadnějšímu pamatování poslaná, kterak by se mohl velmi kwapně při tomto času nebezpečném opatřiti; w tato slowa dole psaná jemu byla jest l. 1520 podána. (2 listy) Opis od r. 1520 u p. Bočka.

281. Rkp. *Wodňanský* w 4. na pap. z XV. stol. w Museum pod num. 558 obsahuje mimo jiné též a) *Nomina infirmitatum* s českými významy; b) *Herbarius* český, kterýž po krátké předmluvě počíná *Angelikau* a končí *Zimolezem*.

282. W rkp. weř. bibl. XI. E. 4. na listu 61 pv. — 62 stojí: Recept proti 11 neduhům. „Prwé lékařství ktož má nakazilú twář, jesto jest črwena X Jedenácte o málomocenství. Wezmi nejprwnější jahody, jestoť slowú trawnice. Též w rkp. tamže XI. F. 4. Též w rkp. XI. T. 13. (lat. germ. et boh.)

c) *Ranhojčtví.*

283. Rkp. weřejné bibl. pod num. 239 w malém 8. na 330 listech mimo 7 listůw registřiku z druhé polowice XV století. Počíná: „Tyto knihy a naučení složili jsú welcí mistři a lékaři w lékařství ranném dospěli, kteříž jsú jistá a zkušená naučení wzali, a dokonale se tomu naučili, a zvláště mistr Anton z Napule.“

Obsah jest: Zpráwa a naučení, co do sebe lékaři ranní jmieti mají. Kterak se mají chowati ranění, a čeho se wystřichati mají. Rány zehnaním hojiti, (jak to pan Leskowec, Wlchowec, Labut, Habart a mistr Dawid uměli podle základu: že bůh také jen slowem swět stwořil). O mastech na rány w hlavě. O ranách. O trancích rozličných dle Galiena. O mastech a k čemu se každá hodí. O zlámání kostí; o otoku. Komu úd schne. O ohni sw. Antonina. Naučení mistra Dawida, kterak máš dělati rozličné ceráty totižto flasty. Prachy k ranám (mistra Ipokratesa). Naučení mistra Chrystana, kterak člověk poznati má na raněném, umřeli čili nie. Naučení mistra Šindela, kterak máš hojiti lidi, kteřížto přiměti nebo zlé naštwowice mají. Mistra Dawida z Tábora, kterak máš hojiti střely (totiž: „Napiš na každý listek Jesus Christus a Zdráwa Maria za 7 dní, osmý den udělej z nich swičku a dej do kostela při mši shoretí.“ Kdosi na kraji nareysowal hlavu s rohama a s wěncem, s wyplazeným jazykem, přidaw nápis: Maudrýs lékař, až tě hlawa boli.) atd. Wlastně tu málo chirurgického, málo pořádku, mnoho opakování; cena spisu toho wúbec menší než Rasisa a Salicettiho Uwádí tady mezi lékaři Jindřicha z Holomauce, Arnošta z Holomauce, Bartoše, mistra Příbrama, Christana, Šindela (kw. 1450) Dawida z Tábora, mistra Hawla. U kýly praví: Pan Zdeněk z Šternberka zhojil se, a zmínuje paní Leskowcowé, která masť mela k wytažení šipu nebo kulky.

284. *O mastech.* W rkp. Strahowském w 8. od listu 90. až do 110. (D. G. str. 278.)

285. *Ranné lékařství Rasisa* (Rhazes a ¹⁾).

Rkp. p. z Schönherru k raddy při zemských práwích we 4. z XV století.

Již na desce té knihy stojí pozdější rukau poznamenáno; léta 1474 stala se porážka w Dřemínách předměstí Wodňanech atd. Drnhý opis nowý Rhasisa i Salicettiho učinil Anton Jungmann M. D. a prof. r. 1818. we 4. (Od něho také zewrubnější tato o lékařských spisech zpráwa pochází). — Jest to wlastně ranné lékařství mistra Wilima Burgenského t. j. Wiléma Rogera z Congenis aneb lépe z Parmy (1480) sepsané od našeho neznámého wlastence, kterýž Rogera slyšel. w Montepesolanu. O čemž daw obširnau sám zpráwu, dokládá: Aníž sem bez přičiny takowé a tak nžitečné dielo, z(a) tak dlouhý čas oznámiti prodlil, nebo sem dosawád čakal, zdali kdo z towarýšow našich, patře k božské odplatě aneb aspoň k lidské přízni, tu práci podstaužil, a že dosawád nižádný se o to nepokusil, jakož slyším a rozumím, že učitel náš dlh těla wyplatil, tu práci na se rád přijímám. Na pět dílůw rozdělil celau knihu, w prvním (62 kap.) wyprawuje léky hlawnie, w druhém (22 kap.) o léčení hrdla, šije a hrtánu, w třetím (32 kap.) od hrdla dolů až do boční mázdřice, aneb do klůbu bedrného. W čtvrtém (35 kap.) o ranách a lékařství ran. údow krmitelných; w pátém (23 kap.) léky údow od kosti klůbné až do nartie a prstů nožních. Wyhotowení spisu padá do počátku XIII století, a není přeložení latinského Rhazes, (w bibl. weř. sign. IV. F. 3. Incipit cururgia Rogeri eximii Doctoris hujus artis), kterýž se s českým nesrownává, jsa toliko w 4 knihách maje jiný pořádek, méně kapitol. Rogeri practica medicinae vydána 1490 fol. Venec. Rogeri Chirurgia ib. 1546. fol. W též rkp. nalezá se nápodobně: —

286. *Ranné lékařství Mistra Wilhelma Placentinského ze Salicetti* ¹⁾.

Jest rozwrženo na pět kněh s krátkau předmluwau. První obsahuje 67 kap., druhá 27, třetí 29, čtvrtá o rozebrání (anatomia) 3, pátá 10 kapitol. Anatomie jest mnohem důkladnější než ta, kterou sepsal Matauš Dačický (Wolkenberg z Wolkenberka) r. 1573. Desátá kapitola páté knihy „o změnění, rozšíření sprostných lékařství hodných k dielům praweným“ schází. Mistr Wilém z Salicetti z Placentina (Piacenza) umřel r. 1277. Pismo to samé jest jako Rogera, řeč ale něco pozdější býti se zdá.

d) *Porodnictví (babičtví).*

287. Mikuláše KLAUDIANA zpráwa a naučení ženám těhotným a babám pupkořežným we 4. 23 listy. 1519. w Mladé Boleslawi nad Jizerau. Na štítku stojí N. C. První kniha o babení w českém jazyku psaná.

288. Alberta Welkého o *tajnostech ženských.*

Pelcel w poznamenání tištěných kněh uwádí wydání té knihy okolo r. 1500 we weřejné bibl. Mladší opis nachází se w Strahowské knihowně připojený k spisu o mocech bylin, kamení a zwřát. (D. G. 292.)

Raya w Persii (nar. 860, † 940) dozorce nad špitálem w Bagdadě, wyborný skaumatel a plodný spisowatel.

1) Žil w Bononii a Veroně (1275), jehož Chirurgia wysla tiskem r. 1475 fol. Piacenza.

1) Rhazes aneb Moh. Ibn. Sachariah Abubekr z

289. Wýtah z *Aristotelových Secretis mulierum* jest w rkp. p. Brožovského z Prawoslaw při tak nazwaném Jádrě.

e) *Koňské lékařství.*

290. a) *Albrechta* (mistra, kováře císa. Bedřicha) lékařství koňské. Rkp. veř. bib. od r. 1440 ve 4. pod signat. XI. C. 2. num. 18. Jiný rkp. tamže XVII. E. 42. fol. b. r. Jiný rkp. z XVII stol. ve 4. 27 listů u p. Bočka.

Tištěno mnohokrátě b. r. a m. Jedno vydání w Holom. 1772. 8. Jiné w Jindřichověhradě b. r. s nadpisem: *Lékařství koňská jistá a dokonale zkušena*. Sepsaná od M. Albrechta štolmistra, kováře a konfe císa. Fridricha atd. k nimž mnohé věci užitečné jsou přidane, nyní znou pořídně spravené atd. Též w Pardubicích: *Zkušena koňská lékařství atd.* w 8. b. r. str. 64. atd. Jeden rkp. z XVI stol. klade: od mistra Albrechta lékaře císaře Oldřicha (!) a mistra Hawla kováře císaře Zikmunda. W rkp. veř. bib. X. C. 2. stojí: *Kto chce koňské lékařství uměti, ten čti tyto knihy, tyť jest složil mistr Albrecht císařůw kovář Bedřichůw urozením z Napule* atd.

b) Jiné od prvního lékařství rozdílné náležá s w rkp. u p. Brožovského z Prawoslaw rad. c. k. appel. s tímto začátkem: *Počíná se Zpráva lékařství koňského takto: Ordanus tak řečený mistr a rytíř Fridricha císaře w knihách swého lékařství o stvoření koně atd.*

I. PRÁVNICTVÍ A KANCELÁŘSTVÍ.

a) *Práva, zřízení, a nálezy královské a soudní.*

291. **CTIBOR Z CIMBURKA** a) *knihá Towačovská*, tak slowe krátce: *Knihá Ctibora z Cimburka a z Towačowa o obyčejích, řádích, zvyklostech starodávních a práwích markrabství moravského.*

Sbírka ta se stala rozkazem a pomocí Štibora z Cimburka a Towačowa heitmana toho markrabství, na žádost mnohých pánůw a rytířůw moravských, okolo r. 1480. Rkp. dwa w Museum; we 4. XVI stol. num. 777 a úplnější exemplár ze XVII stol. 725. Jiný pod jménem: *Staré zřízení země moravské pána Towačovského we veř. bibl. XVII. C. 5.* Jiný rkp. od r. 1520, 58 listů registř. 3 listy fol. k němuž wtěleny jsou nějaké přídawky ze začátku XVI stol. až do r. 1523. P. Boček osm nejstarších rukopisů srownal k vydání, a doplňky z sauvěkých sněmowních nařízení přidal. Voigt we swých Act. L. I. 153. 310. z nedokonalého rkp. od r. 1615 učinil wýtahy, a uwodí 20 rozličných spisůw s obsahem jich, z kterýchžto spisůw patero jest tištěných. α) Smlauwy mezi pány, rytířstwem a městy o některé artikule. W moravských práwích 1545 w Holom. na str. 132. β) Wypowěd královská mezi pány, rytířstwem a městy, o některé artikule, mimo smlauwu nahoře psanau, tamže na str. 135. γ) Wypowěd nej. knížete a pána p. Ferdinanda atd. z čeho (páni, rytířstwo a města) před právem zemským odpowídati mají neb nemají. Tamže str. 137. δ) Přípis listu mírného (Landfried) země mo-

rawské tamže str. 3. ε) Přípis listu přiznawajelého k landfridu, tamž str. 7. Podobného obsahu jsou i ostatní posud netištěné částky, na příklad: *Zápis obecní a upokojení zemské z Matiaše Korwina 1484, w Budně. Smlauwy královské o zboží mečem dobyté 1486 w Jihlawě. Druhé smlauwy královské o mince, o stáwky (arrestatio), o stawení k rokům (veniendo in constitutum, Einhaltung der Termine) a odbywání wedlé země atd. Swobody markrabství moravského od Matiaše, Jiřího, Jana, Wladislawa, Wáclawa, Sigmunda, Albrechta atd. Wýtahy z úplnějších opisů stojí w Mähr. Magaziu 1789. B. 1. 37. 148. 1) W Hořowické knihowně jest rkp. we 4. Práva a zřízení zemská s předmlauwu Štibora z Cimburka. Druhý rkp. fol. 1603. b) *Ctibora z Cimburka Rád čili zřízení mlynářské w markr. moravském.* Rkp. XV věku (Boček).*

292. *Ustanowení* cechowní aneb pořádek *maulřů* Pražských. Do českého přelož. okolo r. 1430. Rkp. půwodní u hrab. Fr. Šternberka.

Tištěna jsou w knize: *Riegers Materialien zur Statistik von Böhmen Heft VII.* str. 120—131.

293. *Horní práwa* krále Wladislawa w rkp. mus. 160 (knize Talemberské).

294. *Viktorina Kornelia* ze WŠEIRD knihy dewatery o práwích a súdech i o dskách země české.

Spis pro welikau potřebu práwníkům w XV a XVI stol. často opisowaný, a nyní pro historii práwnictví důležitý, a jak Procházka praví, důkaz wýmluwnosti weliké. Nachází se mnoho rkp. jichž p. Hanka 19 napočel, na troji wyprawování a textování se dělicích. Jedny rukopisy jsou starší (okolo 1500) s přípisem pánu Kostkám z Postupic, a těch nejwíc se nalezá; jiné (a těch Dobr. jen 3 našel, mezi nimiž Randnický od r. 1511, a veř. bib. od r. 1515) králi Wladislawowi II připsané, opraweny text zawírají, kterýž Viktorin náš za pravé sám uznává; třetí rod rukopisů bez přípisu jest. Příčinu změnování a wšec wáhaní s wydáním na swello tak potřebné knihy p. Palacký dobře ndává býti spor tehdejší mezi stawy českými s městy teprvé r. 1517 smlauwu swatowáclawsku utišený. Tiskem wyšla jakožto 1n. číslo Staročeské biblioteky wydávané nákladem Českého Museum, w Praze 1841. 8. maj. péčí p. Hanky, s uwodem p. Palackého, podlé rkp. Clementinského od r. 1515 s užitím mnohých jiných. Připsáno to wydání bylo (k němuž i jiní vlastenci penězi přispěli) spisowateli této literaturní historie na památku za wydání českého slovníka.

295. *Práva Brněnská* w rkp. fol. od r. 1543, w bibl. p. hrab. Thuna w Děčíně.

Počínající takto: *Purgmistr a přísěžní městané města Brna. Wortel (ortel) první z Hradiště města. Takto se stalo atd.* Podobný Codex nalezl prof. z Monse w registratuře Brněnské N. 39. W Hořowické knihowně: *Obyčejowé práw i jiných chwalitebných věcí země moravské léta 1521 fol.*

296. *Zřízení zemské* králowství českého za krále *Wladislawa*, složená (dle usnešení na sněmě r. 1492) skrze pány Petra ze Šternberka a na Lištni a Zdeňka ze Šternberka a na Zbi-

1) O řádech a práwích markrabství Moravského p. historiograf Boček srownal deset rkp. a chystá jich wydání.

roze, a wladýku Albrechta Rendla z Aušawy, prokuratora krále Jeho Milosti.

Spis bez vlastního nápisu takto počíná: Léta božieho tisícého pětistého (1500) za najjasnějšího knížete a pána Wladislawa atd. ráčil jest Jeho Milost powolenie dátí pánuom a rytierstwu w koruně české, aby swá práwa po všech dskách wyhledali, a to w jedny knihy všecko sepsali, a to s pilností přehlédnué, aby wázili práw swých, aby přičinili nebo ujali, tak jakž od starodáwna býwalo, a to aby w jedny knihy složili, a ty knihy aby tisknauti rozkázali, aby mohl mieti bohatý nebo chudý, ktožby chtěl, aby se tiem uměli všickni spravit a wystréhati, aby žádný newěda neupadl w pokutu: pro kterúžby měl čest ztratiti aneb hrdlo a statek atd. (Na konci:) Jsú pak tištěny tyto knihy w slavném městě Starém Pražském léta téhož, jako swrchu psáno stojí, a králowství krále Jeho Milosti uherského desátého léta a českého třideátého, we 4. A má 8 listů. B—T po 6. Jsau to vlastně nálezowé wytažení z desk zemských, kteréž shořely r. 1541. W jednom rkp. w Rejhradě na Morawě jsau tyto wýtahy z desk od r. 1321 až do l. 1485, při čemž paměti hodno, že wýtahy w českém jazyku tu již rokem 1396 počínají, ačkoli dle swědectví Wšehrdowa desky zemské až do r. 1495 latinsky wedeny byly. Učiněna jest ještě a to za mého úřadu, prawí Wšehrd w 8 kap. 9 knihy, we všech dskách tato proměna, že se již česky všecky dsky píší, kteréž jsau se od počátku wždycky latině psávaly a registrowaly. Od něho také čtyry knihy měli jméno dsky Viktorinowy. Rkp. w Museum we 4. pod num. 771 jest sbírka čili kniha nálezůw, z nichž Wladislawské zemské zřízení sestaweno. Rkp. w Mikul. jednowěký we 4. na pap. s registríkem i se sněmem r. 1492. [Zřízení za krále Wladisl. I. 1550 složeno a k tisknutí spraweno.]

297. *Sententiae casuum forensium* aneb Pandectae Brunenses, w češtinu přeloženy w rkp. registry Brněnské N. 32.

Počíná: Léta páně 1343 sedláci z Šibnic atd. W Hořowické bibl. jsau pňhonowé a nálezowé, které jsau se staly w městě Brně 1406—1417 rkp. w 4. Též: Pňhonowé a nálezowé markrabství morawského fol. 3 swazky rkp. Též nálezowé a pňhonowé od l. 1460. fol. Nálezowé od r. 1475—1516. fol. pak od r. 1519—1520. fol.

298. *Wýpovědi práwa Magdeburského* a některé ortele Olomúcké pro některá města česká na pňhoci 1518 we 4. rkp. mus. 773.

299. *Zřízení nejstarší markrabství morawského* počínající se přepisem landfryda krále Wladislawa r. 1516 s přidawky až do r. 1531. [rozdílná od wydání r. 1535 i od knihy Čtib. z Drnowic] Rkp. fol. sawěký (Boček.)

300. *Wýpisky práwní a soudní ze starých desk* král. českého od r. 1287—1437. Tištěna sbírka I. w Archiv. II. 330, sbírka II. tamže III. str. 307—367 (num. 15—305 až do r. 1466).

301. *Wýtahowé z desk zemských*. Akta za krále Wladislawa. Rkp. mus. 160 též (r. 1506.) w rkp. Hořow. w. Rozbor str. 159. *Wýpisky z desk zemských* za krále Wladislawa. Rkp. Hořows. *Zápis* krále Wladislawa 1598 čtvrtěk den sw. Wawřince. Tamž.

302. *Zápisowé* za krále Sigmunda a jiná akta wálek Husitských. Rkp. mus. XX.

303. *Nejstarší zápisy Hradecké* od r. 1384—1404. w Arch. II. str. 314—329.

304. *Zápisy Kozelské* we Slezsku od r. 1480—1571 w Arch. II. str. 393—404.

305. *Knihy památní* a listinné města *Olomauce*, založené r. 1424. Rkp.

306. *Knihy městské* města *Prostějowa* z XV stol. Rkp.

307. *Knihy města Litomyšle* od r. 1440. Jiné křaftowní 1492—1562. Nařízení o řemeslech atd. 1357—1438. Rkp.

308. *Listář historický* od Jos. Schöna zawírá 30 listin od r. 1408—1663. z archívu Píseckého a Wodňanského s historickými poznámenániami. Tištěn w Čas. mus. r. 1832—1834.

309. *Nález panský* za krále *Ladislawa* 1454. Dwa rkp. u p. ryt. z Neuberka, též w rkp. w bibl. Coloredo-Mansfelda. Též w Mus. 771.

310. *Nálezowé* za krále *Ladislawa*. Rkp. mus. 732, 769 a 776. též w rkp. *Wyšehradském* (Od pečeti jeden groš atd.)

311. *Nálezowé panští* za krále *Sigmunda* až do *Wladislawa*. Rkp. mus. 768.

312. *Nález panský* za krále *Sigmunda*, o listech. Rkp. w bibl. Coloredo-Mansf. též u p. ryt. z Neuberka.

313. *Ustanowení panské* za kr. *Sigmunda*, co má bráno býti od desk. Rkp. mus. 769.

314. *Nález panský* za cis. *Sigmunda* o listech. Rkp. weř. bib. XVII. C. 22. též za *Ladislawa* r. 1454 a za *Wladislawa* r. 1486.

315. *Nálezowé* saudu *dworského, komorního* a *zemského* z XV stol. Rkp. weř. bib. XVII. A. 35. fol.

316. *Nálezy* saudu *dworského* r. 1454 až do r. 1465. Tištěny w Archiv. česk. I. 428.

317. *Nálezowé práwní* od časů krále *Waclawa* a *Sigmunda* (1378—1438) sebrání od Alberta *Ojře* z Očeděle, pod nápisem: O nálezích panských. Rkp. we 4. u křižowniků, kdež i *Wšehrdow*y knihy (num. 200) se nalezájí.

318. *Pňhony a nálezy m. morawského* od r. 1437 až ku konci XVI wěku. Rkp. fol. u p. Bočka.

319. *Nálezowé* staří saudu zemského za krále *Wladislawa*, w rkp. *Raudnickém* po dewaterých knihách *Wšehrdowých* od r. 1511. Počínají práwě jako tištění od *Pawla Seweryna* w Praze 1530 we 4. „Za práwo jest.“

Jiný rkp. nálezůw saudu zemského okolo 1520 fol. u far. *Hansera* (teď na *Strahowě*); jiný weř. bib. XVII. C. 30. fol. b. r. též tam rkp. z XVI stol. b. r. we 4. XVII. F. 33. *Wladislawa* dekrety z desk zemských wytaženy. W rkp. mus. 160. pag. 384—400. (w *Talembersk.* knize za krále *Jana* až do *Wladisl.*)

320. *Pňhony a nálezy*. (Na druhém listu.) W této knižce najdeš s wší pilností wyhledání a

sebrání mnohých předešlých půhonův a nálezův jedné každé věci sobě podobné a se dotýkající, též kterého léta co toho se stalo pořádně sepsané, a pro snadnější i spěšnější najiti registrované atd. fol. 146 listů a 17 str. registr. Nejmladší půhon jest od r. 1560. Rkp. na pergam. w bibl. Wid. z knih hrab. Fr. Jiřího z Gianini probošta kapitoly Olomucké.

321. *Zápisy rozličených osob* r. 1398—1428. (19 kusů) Archiv. česk. III. str. 271—284.

322. *Zápisy městské Nowého města Pražského* od r. 1446—1453. Rkp. u p. Čelakowského, obsahující několik tisíc zápisův rozličného druhu latině vyhotovených, také tam zde české zápisy se vyskytují.

Z těch p. Čel. vydal w Čas. mus. 1839 a 1840. vybraných šlohem i věci na mnoze památných.

323. *Zápisy Pražské obecní 1406—1429.* Sbírká první w Archiv. I. str. 189—225.

324. *Staré zápisy rodu Šternberského* od r. 1386—1432. Sbírká první w Archiv. I. str. 138—157.

325. *Zápisy knížat Minsterberských w Olešnici* od r. 1454—1489. w Archiv. I. str. 297—317.

326. *Zápisy we věcech sedlských* od r. 1389—1499 w Archiv. I. 339—350.

327. *Wýpisy ze starých desk dworských* od r. 1384—1456 w Archiv. I. 390—427.

328. *Seznání svědkův* od r. 1453—1456. Sbírká první w Archiv. I. 159.

329. *Extrakt ze všech register zemských půhonů markrabství moravského,* na kteréž se nálezy panské při právě zemském Brněnském od l. 1406 až do l. 1598 staly. Rkp. 4. w knih. Rejhradské.

330. *Některé půhony a nálezy práva zemského Olomauckého.* Rkp. na pap. z XVI století w fol. w bibl. Rejhradské.

331. *Půhonové a nálezové* (znamenají se někteří) paměti, přípowědi i jiné potřebné věci w markrabství moravském zbehlé od l. p. 1475. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 5.

Jiný od l. 1498. ib. XVII. C. 14. Též sbírká půhonů a nálezů w archivu arcib. Olom. několika foliantůw z XVI stol.

332. *Registra auzká* královská, červená, aksamitová od 1471. fol. rkp. pap. w Museum 757. (Obsahuje komorní saudy.)

333. *Registra černá* aksamitová od r. 1500 do 1511. Rkp. pergam. malovaný. Obsahuje protokoly appellační; důležité rodopiscům; fol. w Museum.

334. *Wýtahy z listin rozličených* od r. 1371—1471. (lat. i čes.) W Arch. č. III. str. 465. sld. sbírká kusů 804.

335. *Knihá právní* obsahující pře a nálezy saudu města kr. Hradistě, stranau kterých o

naučení při právě Brněnském tázáno bývalo. Rkp. z druhé polowice XV stol. fol.

Knihá pro lepší a snadnější poznání práw a saudů městských w Morawě welice důležitá. [Boček].

336. *Registra zápisůw* královských i obecných r. 1453 a 1454 sepsaná. Jest to sepsání listůw na statky a rozličné úmluvy od králů Karla, Jana, Wáclawa a Sigmunda daných neb mezi stranami vyhotovených, kteříž listové, poněwadž w časech bauřliwých 1419—1436 a od 1439 do 1453 zemské dsky a práwa nešly, w r. 1453 do desk wtělení býti nemohli, a protož před zvláštní kommissí udání býti museli. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 15. z počátku XVI stol.

Jiný opis jeho w tajném archivu w Widni od r. 1530. Tištěna jsau w Archivu česk. I. str. 493. II. 175. 444.

337. Po různu nacházející se *wýpisy z práw, nálezů* atd.

a) Práva písarská, místopísarská; práwo Ondráška menšího písáře (1456) Rukop. Fürstenb. b) Ustawenie a zjednanie pánůw a zeman země české za krále Sigmunda, co bráno od desk zemských. Rkp. W. II. Nalezeno a ustanoweno, jakož jest bylo od starodáwna bráno od desk atd. rkp. II. N. Naučení o řádu u desk; Jindřich z Michalowic atd. znamenaw jest, že země z daru božího naše česká upokojena jest atd. Rkp. II. II. (1455). c) Páni nalezli, aby woláno bylo we všech městech atd. X To jest w nowě úřad přijal. Rkp. T. III. d) Nález o nowého krále — o wšecy listy — o ležení — o škody — aby listové dělání byli dle obyčejě starého — co mají od čeho wzíti u desk. Rkp. B. II. e) Opět jiná práwa jsú tato Starého města Pražského. Přihodiloliby se kdy, žeby muž a žena majíce shožie a swoliliby se atd. X Juris informatibus dominis proconsulis et consulis majoris civitatis Pragensis. Georgius etc. Policejní nařízení snešení sněmowního. Ku konci: Léta od nar. syna bož. 1486 dokonány jsau tyto knihy. f) We jméno sv. a nerozdílné Trojice Amen. Jakož všickni i každý zvláště dobří lidé mají se starati o obecné dobré w této wlasti atd. Rkp. H. II. g) O poprawách po krajích. rkp. B. II. h) O swědčích „Weliké užitečnosti atd. rkp. N. i) O pokoře wraždělníka. Pokora wraždělníka atd. rkp. F. II. k) Wy úředníci, kteříž jste od nás w tyto úřady usazeni rkp. H. II. l) Zahájenie a zdanie sádu rkp. F. II. zahájený saud tamž. Zahájenie saudu. „Krajůw jest dwanać“ atd. Rkp. H. II.

338. *Tržné* anno 1456. feria 4 post Andree datum est istud subscriptum de officio Sexdominorum ad recipiendum in foro, quae adducuntur et portantur, fructuum in forum et retro. „Najprwé owocné tržné“ atd. [policejní nařízení]. Rkp. W. II. (w Rozbor 1842 str. 172.)

339. *Rozsudek Wladislawa* mezi pány, rytíři a městy. Rkp. mus. 768.

340. *Hrdelní příběh český* z XVI stol. od M. Dworského z rkp. tištěn w Čas. mus. 1832. str. 314.

b) *Sněmy, snešení stawů, kněží, měst.*

341. *List pánůw českých a moravských* do

Konstanci odeslaný. Tištěn jest w Postille Hus. 1563 na listu 247.

342. Sněm obecný walný stawů českých a morawských w Čáslawi od 1—7 Čerwna 1421.

O zřízení koruny české w jednotu proti králi Sigmundowi uherskému atd. K tomu náleží spis: Příčiny, pro které stawové cis. Sigmunda za krále přijíjí nechtí 1421. Též odpověď Sigmundowa w rkp. (bibl. Lobk.) Wše tištěno w Hájk. kron. list 390 atd. Zlomek sněmu od r. 1421 tištěn w Čechoslawnu (1825).

343. *Snešení kněží Tábořských s mistry a kněžími Pražskými* a na tom zůstání, jak o těle a krwi páně atd. 1420 na zámku Konopišti.

[Šturm w Srownání str. 398; též odwołává se na ně Jafet, i w Lukawcowě kronice Tábořské o nich zmínka. Boček]. Snešení mezej Tábořskými a kn. Pražskými w Praze 1420 cituje Šturm w Srownání str. 400. Psaní Pražanůw k páním českým po wítězství nad Wyšehradskými l. 1420 rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. Smlanwa pána českých l. 1421 rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1.

344. *Sněm w Starém městě Pražském* od hrabat, pánuw, wládky, purgmistra, hejtmanůw a lidu obecného držán léta 1421 dne 7 Čerwence. [Artik. 16 o lichwě] w. Stelcar o lichwě f. 5. *První sněm po upálení Jana Husi* a M. Jeronyma Pražského držán w Praze o naprawení náboženství 1417. Rkp. w S. u Bočka.

345. *Akta weřejná i sněmowní w Čechách i w Morawě* od r. 1414 do 1428.

Tišt. w Arch. čes. III. str. 181—268 (kusů 41). Též w králowství českém od r. 1432—1439 tamž str. 395—464 (kusů 35).

346. *Akta sněmowní král. českého* od r. 1436—1452. Rkp. fol. (u p. Bočka).

347. *Jednání sněmowní* (weřejná čili obecná) w markrabství morawském od r. 1412—1474. porážnu s mnohými mezerami, dílem w celku, dílem jen w zlomech.

Šbírka opisů z rozličných archivů morawských u p. Bočka.

348. *Jednání sněmowní* (obecná) w markr. moraw. od r. 1475—1524.

Šbírka auplnější již nežli z předešlých časů. W opisech z rozličných arch. morawských u p. Bočka.

349. *Jednání sněmowní* (obecná) w markr. mor. od r. 1526—1620 (dílem psaná dílem tištěná).

Šbírka snad již úplná a bez mezer. Nejhlawnější částka chowá se w stawowském archivě pod heslem: Památky zemské, a w knihowně zemřelého nejw. kancl. p. hrab. Mitrowského, ostatní wšak w archivech králowských měst, obzwláště města Brna. (Boček).

350. *Sněmy král. českého* od r. 644—1529. Též: *Wjtahy sněmů král. českého*. W rkp. XVII věku we 4. (u p. Bočka).

351. *Král Wáclaw a jednota Pražská* 1394—1401 w Arch. česk. I. 52—66.

352. *Sněm kněžský* za arcibiskupa Konráda w Praze r. 1421. rkp. (bib. Lobk.)

353. *Sněm walný stawů markrabství mo-*

rawského, w Brně u přítomnosti krále Sigmunda od 1—17 Listopadu 1421. Nálezy proti Husitům atd.

354. *List raddy města Pražského* jménem Sigmunda knížete litewského, správce českého a morawského, měšťanům Kauřimským na promínutí jejich winy strany náboženství a přidržení se krále uherského 1422. (Opis u Bočka.)

355. *Sněm kněží a mistrů Pražských* s kněžími a mistry Tábořskými na hradě Konopišti 1423. Rkp. (bibl. Lobk.)

356. *Sněm obecný w Praze*, od 16 Října do 1 Listopadu 1423. Ustanowení *dwanaći správců králowství českého* až do roka, narižení o minci atd.

357. *Sněm obojí strany stawů král. českého* we Zdicích, na počátku Října 1424.

358. *Sjezd jednoty Tábořské* w Pisku, 6 Unora 1426.

359. *Sněm obecní w Praze* r. 1433 ten týden po sw. Witě, na kterém s wyslanci od sněmu Basilejského Compactata smluwena, a po třech wyslaných t. Prokópu Plzenském, Martinu Lupáči a Matěji Laudowi z Chlumčan otcům w Basileji předložena, a potwrzená zpět do Prahy přinešena byla.

Opis český toho listu w rkp. (bibl. Lobk.) Přijeti těch kompaktat stawové zwláštním listem w Praze na den sw. Mátušě r. 1435 doswědčili, kterýž list při čtyrech artikulech tištěn jest. Tato smluwa neb kompaktata Basilejská w opisu starém nalezají se w bibl. kláštera Rejhradského na 2 archowých listech, a opět we 4. stran 9 též w bibl. Lobkow. w Mus. pod num. 559. 4. (při chron. Martiniani) a j. Nejstarší wydání jich tiskem jest: „kompaktata církewního sněmu Basilejského“ (bez r.) 1500. we 4. na 18 listech. Potom se zpráwu neb uwedením mistra Pawla Žateckého, administratora utrakwistůw: Tyto věci zřizeny jsů napřed ke cti a k chwěle boží, králi pánu našemu, králi Wladislawowi, i králi Ludwikowi Jeho Milosti k dobru. W kterýchžto oznamuje se: kterak w tomto českém králowství a morawském markrabství po mnohých nesnázech a záhubách skrze tyto spoletné smluwy, kteréž slowů kompaktata, pokoj k wěčnosti uweden jest mezi všemi národy křesťanskými. W Praze 1513 we 4. listů 55.

360. *Pochybnosti a otázky stawů českých* s strany *přijímání* pod obojí 1435. Rkp. (bibl. Lobk.) Odpověď na to (tamž).

361. *Swolení pánuw českých* po té porážce, která se stala u sw. Jana na Bojišti. Rkp. z XV století (bibl. weř. XVII. F. 49.)

362. *Wyswělení čtyř artikulů* od sněmu Basilejského. W Jiulawě 1436. w Jun. Rkp. (bibl. Lobk.)

363. *Kterak stawové králowství českého a markrabství morawského* ke čtyřem artikulům swolili, a co sobě přitom wymínili. W Basileji 15 Led. 1437. Rkp. (w bibl. Lobk.)

364. *List mírný stawů králowství českého*

oboji strany na sněmu Pražském I. 1440, 29 Ledna.

Original s 68 wisutými pečeti v archivu Hradeckém u hraběte Černína. Rkp. veř. bib. XVII. A. 16. str. 59 pod jménem: Landfried všeho království českého po smrti J. M. k. Albrechta učiněný v Praze 1440. Tištěn v Arch. česk. (1840) I. str. 245. Artikulové ode všeho kněžstva Pražského pro utyření Landfriedu ode vsí země učiněného závření a skrze kapitolu na hradě Pražském vyhlášení den sv. Jeronyma I. 1441. V témž rkp. listů 64.

365. *Sněm v Praze* 29 Ledna 1442. *Poselství* králové Alžběty k tomu sněmu o jejím a syna jejího Ladislava právu dědičném ku koruně české.

366. *Mír zemský kraje Boleslawského* sněmem v Nymburce ustanovený I. 1440, 10 Března. Tištěn v Arch. I. str. 249.

367. *Mír zemský krajů Kouřimského, Čáslavského, Chrudimského a Hradeckého* sněmem v Čáslavi ustanovený I. 1440, 17 Března. Tišt. v Arch. I. 254.

368. *Snešení valného sněmu Pražského* I. 1440, 15 Čerwna (o wolení krále). Tišt. v Arch. I. 263. Přísaha wolitělů, tamž str. 264.

369. *Snešení společně mistrů a kněží Pražských s kněžími, obcemi Tábořskými.* V Praze 1443 v auterý po sw. Janu křtiteli. Rkp. veř. bibl. XVII. A. 16. str. 74. Připis listu měst a obcí Tábořských, jich se přidržejících. Tamže list 77. [Uvádí je též Jafet v hist. bratr. f. 65.]

370. *Akta Tábořských* kněží sepsaná r. 1443. Uvádí Jafet v hist. bratr. f. 62—3. Por. Mik. z Pelhřimowa pokračování kroniky Tábořské 1443. lat. a česky, zdá se býti ta sama věc. Boček.

371. Rozepsání traktatůw (jinak wyznání wíry) po Čechách a Morawě, jimiž mistři Pražští wíru swau o *těle a krvi páně* rozprostřeli, r. 1443. [w Jafetowě hist. bratr. f. 65.]

372. *De septem sacramentis.* O jině rozdily mezi stranami mistrů a kněží Tábořských; také jest pochwálení sněmu podáno atd.

R. 1444 pochwálení článků wíry Tábořských — kdež se i wyznání wíry o *těle božím* od mistra Engliše (Petrus Payne), kteréž jest učinil (na sněmu 1427) a napsal, potvrzuje — 4 listy. Msc. 1444. Boček.

373. *Sněm kněžský.* u Hory Kutné 1443 w sobotu po sw. Prokopu (12 listů). Rkp. pap. w 12. XV věku w Mikulowské knižowně (Boček).

374. *Pochwálení sněmowni smyslu Rokycanova* nad Tábořskými kněží r. 1444, též výpis sněmu téhož a artikulůw wíry selwálené. (Uvádí Jafet w hist. bratr. f. 64—5.)

375. *Wýpowěd sněmu Pražského mezimistry* Pražskými a kněžími Tábořskými o člancích wíry w Praze o nowém roce 1444. Rkp. w

bibl. Lobk. (w. Bilejowského kron. církw.) Rkp. veř. bib. XVII. A. 16. listů 78.

376. *Jednání stawů* králowství českého na sněmu obecném w Českém Brodě I. 1444. měs. Listopadu.

377. *Snešení sjezdu Podobojich* na Kutné Hoře I. 1445, 24 Čerwna. O zachowání kompaktát a uwedění krále do země atd. Opis w arch. Třeboňském.

378. *Snešení sněmu obecného* w Pelhřimowě I. 1446, 12 Čerwna. O uwedění krále Ladislawa do země; o potvrzení M. Jana z Rokycan na arcibiskupství atd. W Arch. I. str. 294.

379. *Sněmowni věci* od r. 1440—1446, týkajících se wolení krále pospolu tištěny jsau w Arch. česk. I. str. 245—294. Na příklad: Jednání s Albrechtem haworským, králowau Alžbětou atd.

380. *Jednání na sněmu walném* o sw. Martině r. 1446, tišt. w Arch. česk. II. str. 209. Poselství k Fridrichowi císaři.

381. *Sněm o sw. Stanislawu* r. 1447. Z akt jeho w. Arch. II. 218.

382. *Jednání na sněmu w Jindř. Hradci* r. 1447 w Sept. a Oct. w Arch. II. 219. Poselství Fridricha k tomu sněmu. Odpowěd stawůw.

383. *Jednání na sněmu Pražském* prwním r. 1448. Arch. II. 227.

384. *Walný sněm Swatojirský* w Praze r. 1448. Arch. II. 233.

285. *Sněm w Kutné Hoře* o sw. Janě r. 1448. Arch. II. 237.

386. *Poselství české* we *Widni* r. 1448. Arch. II. 240.

387. *Snešení všeho kněžstwa* oboji strany we weliké kolleji učiněné, a před oboji raddau měst Pražských wyhlášené, a w knihách obojího města zapsané 1448. Rkp. bibl. veř. XVII A. 16. str. 94. Též w rkp. kapitol. bibl. (při řečech Mudrců).

388. *Akta w bezwoládí českém* r. 1449. Arch. II. 244.

389. *Sněm Jihlawský* po sw. Jakubě 1449. Arch. II. 258.

390. *Smlauwa sjezdu Hradeckého* a Pelhřimowského 1449, 10 Dubna. O zastawení různých w Čechách atd.

391. *Smlauwa sjezdu obojí jednoty* králowství českého na Wildštejně I. 1450, 11 Čerwna. Konečně upokojení země české, a smíření se obojí jednoty atd. Arch. II. 274.

392. *Sjezd jednoty Strakonické* a w Plzni r. 1450. Arch. II. 267. *Poselství p. Jiřího* z Poděbrad ku pánům sjezdu Plzenského r. 1450 (w postě), weřejné osvědčowání p. Jiřího z Pod. proti pánům jednoty Strakonické. 1450, 30. Dubna.

393. *Sněm Pelhřimovský* r. 1450. Arch. II. 269.

394. Sněm obecný l. 1454 w rkp. Hoř. II. [w. Rozbor. 1842. str. 160.] Sněm Pelhřimovský (druhý) 1450. 13 Jul.—3 Aug. Arch. II. 284.

395. *Poselství* ku králi *Fridrichovi* 1451. Arch. II. 301.

396. *Sněm Benešovský* r. 1451. Arch. II. 303. Řeč Eneáše Sylvia od Fridricha krále Římského. Odpověď stawůw w Čerwenci.

397. *Wýpověď sněmu waluého* Pražského od 25 Listop. 1450 až do 6 Ledna 1451 držaného. Rozdělení a opravení při vzniklých; o uwedení krále do země atd. Arch. II. 287.

398. *Snešení sněmu obecného* w Praze l. 1452 o sw. Jiří. Wolení p. Jiřího z Poděbrad za správce království českého. Arch. II. 309.

399. *Přísaha* krále Jiřího. W rkp. mus. 767.

400. *Wýpověď sněmowni* mezi *mistry* a kněžimi Pražskými s jedné a *Táborskými* s strany druhé, kteří se podle uwolení swého sněsti nemohli 1454. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 16. str. 78.

401. *Poselství* krále *Jiřího k papeži*. Rkp. mus. 594. (Nowá kronika).

402. *Jednání* p. správce a stawů král. českého mezi císařem *Fridrichem* a králem *Ladislavem* o pokoj a přátelství r. 1456 (w postě).

403. *Zewrubná zpráva o jednání* neplatném *wyslancůw českých w Římě* r. 1462 od Jiřího poslaných ku wzdání poslušenství papeži a k přijetí od něho potvrzení kompaktátůw. Rkp. w Stokholmě a Wid. bibl. Nowý opis též w Museum.

404. *Poselství jednoty* panské král. českého ku králi *Jiřímu* na sněmu Pražském r. 1465, 25 Září a odpověď královská na to. Druhé poselství týchž k témuž o suchých dnech wánočních r. 1465. K tomu náležejí: *Gravamina* sjednocených pánůw na krále Jiřího. Rkp. mus. 160. (Talemb. Cod. p. 147 a 419.)

405. *Sněm Benešovský* r. 1468 a jednání na něm přetrženo nowinou, že Viktorin silně na Třebíči obležen jest. [Ilist. bratr.]

406. *Řád mincovní* t. cena peněz a mince ustanowená od Jiřího z Poděbrad od r. 1469; jest také jen sněm. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 22. též w bib. Lobkow. a Sternberg.

407. *Sněm o hotowosti* weřejné od r. 1470 w Břez. rkp. fol. (arch. Třeb.) w. Rozbor 1842. str. 171.

408. *Sněm w Benešowě*. Popsání jeho w rkp. Wid. bib. od r. 1474. Nález toho sněmu w Talemb. knize list 150—2. též w rkp. Hořow. (w. Rozbor 1842. str. 160.)

409. *Artikulové sněmu* pánů pod *oboji* český a lat. w Praze 1478. První to tištěný sněm. (W. Abhandl. d. Privatgesell. V. 233).

410. *Sjezd w kolleji* dne 10. Srpna na sw. Wawřince strany pod *oboji* pro obranu kompaktátů 1478. Opis německý w bib. Lobk. Original nepochybně byl český.

411. *Sněm* od r. 1479 we středu po sw. Františku. W rkp. kapit. Pražs. (při Řečech Mudrců) též Fürstenb. II. (w. Rozbor 1842. str. 159.)

412. *Snešení* neb *smlawwa* mezi stranami pod *jednau* a pod *oboji* na sněmu obecném učiněná, a na dwau cedulích řezaných sepsaná, a do desk zemských wložena 1481. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 99.

413. *Snešení* se některých pánů, Mik. Trčky z Lippy staršího i mladšího atd. purgmistra a konšelů měst Hradce nad Labem a Jaroměře o artikule s strany wíry. *Inc.* We jméno sw. trojice Amen. Poněwadž všeliká múdrost od samého všemohúchého pána boha jest atd. (r. 1482.) w rkp. weř. bib. XVII. H. 12.

414. *Artikulové sněmu* pánů pod *oboji*, drženého w Nymburce. Tištěn w Praze 1483. (Tento sněm i od r. 1478 Stelcar uwodí, ač posud žádného exempláře nenalezeno.)

415. *Sněm w Kutnéhoře* w pondělí po sw. Mikuláši 1485, konečné ujednocení strany pod *oboji* a strany pod *jednau*. Rkp. w bib. Lobk. též weř. bib. XVII. A. 16. str. 103; též w Talemb. knize list 299. Tištěn jest. Sněm o Laetare 1485 rkp. Fürst. II.

416. Nález o nowého krále, a wšecky listy atd. a nálezowé za krále Wladislawa 1486. swolenie při sw. Wáclawě o minci atd. sacc. XV. fol. Vid. z Dubé wýklad rkp. weř. bib. XVII. C. 22. num. 9.

417. Sněm *obecní* na hradě Pražském 13 Března 1492 o wyplenění laupežníků (w bib. Lobk.) tištěný we 4. W Talemb. knize na listu 222. Sněm to w pondělí po suchých dnech postních 1492. Rkp. Fürstb. II.

418. *Nálezowé sněmu* 1497. w Praze w 4. Tištěný nalezá se w bibl. Senatora Nowosilcowa w Waršawě. Wiz Rakowčeský *Prawda* ruská p. 236. w Talemberské knize na listech 184—187 nalezá se sněm od r. 1497 w suché dni letniční u přítomnosti krále Wladislawa držený.

Též w bib. Fürst. we 4. My Wladislaw, o papeži, de communione, o práwích, o zápisích, o přechowávání jiných, o cle, o Pikhartích, o zápisu, w. Rozbor 1842. rkp. F. II.

419. *Řád stawu panského*. L. 1501 w úterý po swátosti.

Rkp. Hořow. w. Rozbor 1842. str. 159. Sněm o pániech; rytířstwu a měšťanech, čtvrtý (1507), tamž a we Fürstenb. rkp.

420. *Swolení oboji strany* na obecním sněmu

w Praze zawřené a we dskách zapsané 1512. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 116.

421. *Psaní pánů moravských* pánům českým o bratry přímluvné r. 1508. [Uvádí Jafet w list. bratr. str. 171.]

422. W r. 1513 we čtvrtke po sw. duše dne 19 Máje w radním domě Pražském *stav městský* sněm držel o zachování swých swobod; tištěn we 4. (w bibl. Lobk.)

423. *Artikule sněmu* w r. 1515 tu středu před letnicemi držaného, jenž počíná: Najjasnější kníže pán, pan Wladislaw uherský král atd. we 4. listů 11.

Deputování k tomu sněmu byli Stanislaw biskup Olomucký a Karel wévoda z Münsterberka. (Daň k zaplacení dluhů zemských, a smlauwa s městy o waření piwa). Artikulowé měst, pánůw a rytířůw. Rkp. mns. (Talemb.)

424. W r. 1516 w pondělí po sw. Prokopu, 5 Julii, sněm pánů a rytířů w *Benešowě*: zawřeno 42 artikule. Rkp. (bibl. Lobk.)

Sem náleží: Psaní pánů a rytířstwa králowstwi českého na sněmu w Benešowě shromážděných pánům Pražanům a jiným městům-králowstwi českého 1516 w pátek před swatou Marketau. Origin. w radnici Staroměst. Rkp. (Chaos rer. memorab. E. II. 1. 833.)

425. Téhož r. 1516 sněm w Praze o sw. Kateřině we 14 artikulich. Rkp. (tamž).

426. Téhož r. 1516 na den sw. Lucie *po aumrti Wladislawa*. Rkp. (tamž).

427. Swolenie a smlůwa všech tří stawůw při sněmě, kterýž držán byl o sw. Wáclawě na hradě Pražském (*Smlauwa Swatowáclawská*) w Praze we 4. 1417, listůw 18.

Wyšla též tato smlauwa w Zřízení zemském od r. 1530. II. VII. pak 1546, 1550, 1564, 1594; též při Narownání o hory, w Praze 1627, fol. a w Praze 1786, 8.

428. **WILÉM Z PERNŠTEINA**: *Řeč o správě zemi*, jižto p. Jan z Pernšteina, hejtman mark. morawského na sněmě obecném r. 1517 k stawům wedl. Rkp. XVI věku u p. Bočka. [Ze všeho sloh p. Wiléma z Pernšteina, otce Janowa, vykvitá. Boček.]

429. *Sněm na hradě Pražském* w auterý po sw. Wáclawě r. 1518 týkající se krále Ludwika, w 17 artikulich. Rkp. (bib. Lobkow.)

430. Téhož r. 1518 w pondělí po sw. Lucii sněm na hradě Pražském držán, jehož artikule k sněmu Boleslawskému poslány. Rkp. (Lobk. bibl.)

431. W r. 1519 to w pondělí po nowém roce w *Králowé Hradci* tři stawowé se sešli a nejen artikule Pražského sněmu uwažowali, ale i 8 jiných přidali. Rkp. (bib. Lobk.)

432. Téhož r. 1519 w středopostí na *sněmu obecním* 52 artikulů zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)

433. Téhož r. 1519 po sw. Wáclawě sněm držán, a 22 artikulů ustanoweno. Rkp. (bib. Lobk.)

434. Sněm od r. 1520 po sw. třech krá-

lich 9 Ledna na hradě Pražském držán (o dluhy, a o krále Ludwika) w 47 artikulich. Rkp. (bib. Lobk.)

435. Téhož r. 1520 po sw. Bartoloměji sněm w *Benešowě*, kdež po mor auřady w Praze na delší čas zdwiženy, w 6 artik. Rkp. (bib. Lobk.)

436. Sněm r. 1521 we čtvrtke před powýšením sw. kříže na hradě Pražském o *pomoc na Turky*, w 6 artikul. Rkp. (bib. Lobk.)

437. Téhož r. 1521 sněmem po sw. Ondřeji to pondělí w Praze krále *Ludwika* žádáno, aby do Čech přijítí ráčil. W 18 artikulich. Rkp. (bib. Lobk.)

438. Zůstání a *swolení* všeho *kněžstwa* pod obojí na obecním sněmě w Praze 1521 o swátosti (swátku) pod řízením mistra Wáclawa z Litomyšle, administratora arcibiskupstwi Pražského. Rkp. (bib. Lobk.) též weř. bib. XVII. A. 16, str. 118.

439. *Sněm obecný* w pátek o swátosti, tištěný u Bílého Lwa w Praze we 4. 1522. Obsahuje 92 artikulů týkajících se *dluhů* král. a *wojny s Turkem*. K tomu sněmu Luter list od 15 Čerwence 1522 zaslal.

440. W r. 1523 na sw. Wincence (13 Unora) držén sněm 6 artik. na němž a sice w sobotu po sw. Dorotě král *Ludwik auřady* zemské *zdwihl*, dsky ujal a zapečetil. Rkp. (bib. Lobk.)

441. W r. 1524 sněm na *hradě Pražském*. Načež wyšlo: Zřízení o aučincích na sněmu r. 1524. we 4.

442. Téhož r. 1524, 19 Ledna w pátek před hromnicemi sněm *pod obojí*, kdež 20 artik. zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)

443. *Snešení města Prahy* s strany wíry a *náboženstwi* 1525. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 129.

444. Sněm *obecný* na hradě Pražském držán 25 Ledna 1524, kdež se strana *pod obojí* aužejí spojila, we 4. w Praze u Bílého Lwa.

445. Sněm *obecný* dskami zemskými zapsaný, který držán byl na hradě Pražském při času sw. Pawla na wíru obráčení l. 1525. Rkp. we 4. weř. bib. XVII. A. 16. str. 125.

446. Jakož spis jest tištěný udělán, kterýž se takto těmito slowy začíná: Léta páně MCCCCXXV w středu před swatým Martinem — tyto artikulowé dole psaní w Kolině nad Labem předsewzati atd. we 4. listů 18. Jsau to artikule sněmu w Kolině držaného a odpovědi naň. Pelcel uwádí artikule tyto ua r. 1525, a odpovědi na r. 1526, protože myslil, že ty odpovědi pro sebe tištěny byly, ale není známo jiných exemplářů, než tento zde uwezený. (D. G. 340.)

447. Sněm na *hradě Pražském* zawřin den sw. Františka 1526 w Praze we 4. (Předmět byl *wolení* krále *Ferdin. I.*) *Wýpis z artikulůw*

swolených a stvrzených na obecním sněmu, kterýž držán byl na hradě Pražském v pondělí po sv. Františku l. 1526. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. (od listu 143. pv. do 144.)

448. *Swolení kněžstva* Pražského 1526. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 135—143.

449. *Wýtahové sněmův* zemských, českých, to jest království českého (bez titule; na začátku stojí): Poslaupnost knížat a králův českých, kteříž dsky zemské uwedli, (pak všechno ostatní sami wýtahové sněmští). Rkp. fol. tercionů 58, bez počítání listů.

Přišel rkp. z hraběcí Gianinské do Wíd. dworské bib. (Zlob.)

450. *Nálezové sněmowé* neb sněmy po různu se nalezájí, jako w rkp. Talemberském.

Tam mimo již dotčené sněmy nalezi: Swolení wší země na sněmu obecném při wolení krále Wladislawa, list. 153—157. Sněm w r. 1486, w pondělí na zejřtř po sw. Jeronymu w Praze, na listu 178—9. Jiný od l. 1479, we čtврtek po sw. Františku, o wywedení koruny království českého z dluhů a záwad, na listu 218—220. Jiný od r. 1485 o sw. Wáclawě o minci a peněžích list. 220. Též rkp. weř. bib. XVII. C. 22. Jiný w 1494 w pondělí den sw. Matěje, o poprawách, na list. 223. Jiný w r. 1498. w sobotu při suchých dnech letničních, na list. 244. Jiný l. 1503 při sw. Jeronymu, na list. 338. A sněm l. 1504, den sw. Petra a Pawla na hradě Pražském, list. 3 90—7.

451. *Sněmy moravské*, jak Olomaucké, tak Brněnské atd. od léta 1518 až do nowějších časů we 4. Rkp. (w Rejhradské knihowně).

c) *Jednání státní.*

452. *Listy holdowní* z XV stol. Arch. česk. III. 120.

453. Akta mezi králem Jiřim a jednótau paňskou w Čechách od r. 1463 do 1468. Arch. česk. IV. 99. sld.

454. *Jednání poslu krále polského* o pokoju we království českém l. 1467—8.

455. *Smlauwa* mezi *Matiášem* králem uherským a *Wladislawem*, dáno w Budině na středu sw. Jeronyma l. 1478, w rkp. kap. Praž. (Řeči Mudrců).

456. *Psaní pánů stawu městského* w království českém pánům a rytířstwu téhož království o jednání s *strany swobod* stawu městského l. 1515 we 4. listů 6 (bez udání tiskárny).

d) *Wýsady, majestáty, listy.*

457. List krále Sigmunda l. 1421. W rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. Odpověď krále Sigmunda na artikuly pánůw českých t. l. w témž rkp.

458. List Sigmunda císař. W rkp. weř. bib. III. G. 16. we 4. *Inc.* Sigmund z božie milosti Římský král po vše časy rozmnožitel říše

atd. Urozený wěrný milý! Psal nám uroz. Menhart z Hradce, kterak ze zámkůw syna našeho knížete Rakúského jsú jemu mnoho jeho lidí zjimali X dán w Placencii w neděli před sw. Matějem léta kralowání našich uherského XL. Římského XX. a českého we dwanáctém létě.

459. *List krále Sigmunda* od r. 1436. jimž čtyry listy císař. Karla a Wáclawa stvrzené potvrzuje. Rkp. Wyšehr. wiz Rozbor 1842. str. 172.

460. *Twrzení císař. Sigmunda privilegii* a majestátů krále Wáclawa a Karla Nowému městu Pražskému. W rkp. Wyšehr. (Rozbor 1842. str. 172.)

461. *Copiarium listůw* 494 w Museum.

Mimo různá slowa nalcazají se tu české listiny na počet 93.

462. *Copiarium* aneb *Diplomatarium* za *Jiřiho* krále snešené, w němž jsau zčeštěné bully papežské, listy císařské a královské, mimo půwodně české listy na počet 100 mezi nimiž prowolaní na wojnu za Jiřiho, a řád jeho wojenský památné jsau. Tento wážený Codex literarum, jakž jej Balbin nazývá, chowá se w knihow. Lobkowické w Praze. Jiný podobný u p. hrab. Fr. Šternberka.

463. Rkp. mus. z XV stol. obsahuje mimo mnohá jednání a písma zřídka se nacházející *nadání* královských *hradů* a twrzi, s udáním ku král. komoře placeného ostatku těchto nadání aneb zrowna naň poukazujících král. služebníkůw, mezi nimiž se první známý český botanicus Křišťan Prachatický, žiwotní lékař krále Sigmunda, nalézá. *Wiz Čas. mus.* 1827. III. 31.

464. *Majestát* daný od krále *Wáclawa* 1504. w Budině: Řádové a artikulové řemesla sladownického Now. m. Praž. 1456. w témž rkp. Wyšehr.

465. *Epistolae latinae et bohemicae*. Cod. Ms. chartaceus bibliothecae Palatinae Vindobonensis N. 233 in 4. foliorum a Bohuslao Balbino una ex parte numeratorum 113 ab anno 1478.

Hned na počátku stojí jména 12 krajůw a 30 měst českých. Kraje jsau: Hradecký, Chrudimský, Čáslawský, Kaurimský, Prachynský, Wltawský, Plzenský, Rakownický, Slanský, Zatecký, Litoměřický, Boleslawský. Města: Praha, Plzeň, Klatowý, Sušice, Domažlice, Striebro, Piesek, Wodňany, Budějowice, Tábor, Hora, Kaurim, Brod, Mělník, Rozenburg nad Labem, Čáslaw, Chrudim, Polička, Meyto, Hradec nad Labem, Dwůr, Jaroměř, Litoměřice nad Labem, Austí, Zatec, Kadaň, Most, Slaný, Berún, Launy.

466. *Privilegia* a *Testamenty* král. města *Plzně* rkp. fol. z XV stol. w Museum.

467. *Krále Wladislawa rozliční listowé* rkp. mus. 160. (Talem. knih.) Téhož krále list o poctiwosti lazebníkůw. W Praze pondělí před sw. Wawřincem 1474. Rkp. Fürst. (w. Rozbor.)

Téhož krále list o zběhlých lidech. Na Horách Kutných we čtvrtek před sv. Maří Magdalenau. Rkp. mus. 160.

468. *Listové majestátův* císařských a králův českých, vydaných na swobody a na práw potvrzení měšťanům města Hory Kutny. Rkp. z první polovice XV věku, druhdy w bibl. p. Klausera (w. Voigt Münzb. II. B. 194 S.)

469. *Privilegia* quaedam regni Bohemiae, rkp. na pap. we 4. z části lat. z části česky, (w. Mater. Zlob. w Muscum). Opis některých privilegii král. českého potvrzených Jiřím z Poděbrad. Rkp. fol. od r. 1467, 27 Unora (w arch. Třeb.)

470. *Obdarování* kr. Jiřího horníkůw Kutnohorských l. 1467, w rkp. Wyšehr. (w. Rozbor 1842. str. 172.)

471. Swobody markrabství morawského od krále Jana (1311) do Wladislawa (1471.) saec. XVII. fol. rkp. weř. bib. XVII. C. 14. num. 2.

472. Registrování swobod, kteréž jsau na rathauze w Olomauci nalezeny l. 1520. saec. XVI. fol. rkp. weř. bib. XVII. C. 5. num. 2.

473. *Zřízení privilegii koruny* království českého.

Jest to sepsání pořádné všech na zámku Karlově. Teyně chovaných privilegii a listiu, kteréž na poručení Bohuslawa Hasenšteinského z Lobkovic a ostatních pánůw k wyhledání jich ustanowených wyhotowil (1501) Matauš z Chlumčan, a připsal králi Wladislawowi. Podobný spis bez předmluwy jest w Talenberském Codexu (nyň w Mus. 160), takto počínající: w truhlice pomykací s takowým znamením (zde znamení). Listové: Majestát císaře Karla 1347. Děje se tam zmínka o podobném dřívejším prohládní práw a listů, w r. 1466. skrze Zdeňka ze Sternberka a jiné pány předewzatém. Pokračování w tomto sepsání wysad naleztí pod jménem: Registrum desíti truhlic s privilegii zemskými od r. 1501—1516. Rkp. bibl. weř. E. 26. Jiný opis w Hořowicích, kdež i poznamenání swátosti na Karl. Teyně složených se nachází, též w Mus. 771. Registrum na deset truhlic, do kterýchž jsau složeny privilegia kr. českého, kdež každá truhlice má své znamení z alfabety swrchu napsané atd. l. p. 1501. [Mnoho privilegii w přeložení per extensum i jiných důležitých sněmowních a státních věcí přidáno. Na konci: Transactio polonica 1589, 9 Martii cum Maximiliano archiduce.] Rkp. XVI věku fol. str. 229. u Bočka.

474. *Nota quae occurrunt circa officium regni Bohemiae circa tabulas de citationibus, de juramentis* (česky) inventiones baronum (lat. dílem česky) Rkp. s. a. saec. XV we 4. weř. bibl. XVII. E. 4.

475. Smlauwa Jana Bozkowce a obce Wyšehradské s Hynkem Krušinaw z Lichtenburka atd. l. 1420, w rkp. weř. bibl. XI. D. 8. num. 1.

476. Páthonowé od r. 1475 do 1515. Rkp. weř. bib. XVII. C. 5. Dachs Mikul. příslibuje s jistci, že w ležení se w čas ustanowený na-

wrátí r. 1431. Rkp. weř. bib. XI. A. 14. (z XV stol.)

477. *De citationibus secundum Jus terrae Boh.* (česky) rkp. weř. bib. XVII. E. 17. num. 3. (saec. XV. 4.)

Dopisy saukromné.

478. *Jana Žižky a) list* statečným hejtma nám a obci města Domažlického. „Bože dejž, byšte se nawrátili X pán bůh rač wás posilniti.“ W rkp. weř. bib. XVII. A. 5. Tisťen s zřízením jeho wojenským w Praze 1817 u J. Fetterlowé.

b) *Jiný list* téhož *Barthosiewi*, Bernarthrow z menšího Tábora. „Milost ducha swatého rač přebýwati X o ty věci bohda rozmluwíme. Datum in Wilemow feria sexta post annunciationem Mariae virginis gloriosae. [Snímek učiněn od Hanky] rkp. w Mus.

c) *Jiný list* téhož. „My Jan Žižka, Chwal z Machowic hejtm. a správce lidu Táborského prawě českého w naději boží: Napomínámef wás pro boží umučení atd. [Jafet hist. br. list 34.]

479. *Psaní cis. Sigmunda* od r. 1414—1437, na počet 64, tisťena w Arch. č. I. 1840. str. 1—51. Čtyry z nich tisťeny již w Čas. mus. 1827. II. 35.

480. *Psaní 17 o zášti mezi Jindřichem z Dubé* a na a Humpolci *Petrem Malowcem* z Pacowa r. 1413. Tisť. w Arch. II. str. 517—530. Již prwé w Čas. mus. 1836, str. 260.

481. *Psaní rozličných osob* od r. 1396—1440. Tisť. w Arch. česk. III. str. 285—305. (jest jich 30).

482. *Jana z Cimburka na Towáčowé* atd. *Sbirka psaní* ku kapitole kostela Olomuckého učiněných jak o věcech zemských, tak i o náboženství l. 1440—45. rkp. sawvěký. W opisech u p. Bočka.

483. a) *Dwanáctero psaní* a listin od r. 1444—1448. Tisťen w Čas. mus. 1827. III. 59.

b) *Jednomecitna psaní a listin* 1448—1449, tamže IV. 12. 23.

484. *Dopisy Táborské* od r. 1441—1447, počtem 44. Tisť. w Arch. I. 358—389.

485. *Kašpara Šlika* z Holíče, nejvyššího kancléře říše německé od r. 1445—1448, počtem 16. Tisť. w Arch. II. str. 407—425.

486. *Prokopa z Rabšteina* od r. 1444—1448, počtem 14. W Arch. II. str. 427—443.

487. *Dopisy p. Oldřicha z Rosenberka* od r. 1420—1453, počtem 96, tisť. w Arch. III. (1844) na str. 3—64.

488. *Viktorina kněze Münsterberského list* k hamerníkům panství Polnického r. 1480. Sdělen od prof. Stárka. Čas. mus. 1844. 596.

489. *Dopisy rodu Hradeckého* od r. 1441 do 1451. Arch. česk. IV. str. 1. sld.

490. *Dopisy rodu Šwamberského z XV stol.* (r. 1400—1479) tišt. w Arch. česk. I. str. 368—394 (jest jich 45).

491. *Ctibora z Cimburka* na Towačowě sbírka psaní rozličných jak věci zemských, tak i náboženství se týkajících (1470—1490). Rkp. sawvěký. W opisech u p. Bočka.

492. *Psaní králi Jiřímu z města Viterbie* r. 1461 w Čas. mus. 1828. III. 21.

493. *Dopisy Zwíkovské* od r. 1458—1477, počtem 31. Tištění w Archivu I. str. 227—243.

494. *Dopisy Jiřího a Matjáše* w Morawě r. 1470, počtem 4, w Arch. I. str. 485—491.

495. *Alše Holického z Šternberka* od r. 1436—1451, počtem 47, w Archivu II. (1842), str. 4—46.

496. *Dopisy baworské* od r. 1440—1512, počtem 27. Tištění w Arch. I. str. 320—337.

497. *Psaní p. Wiléma z Pernšteina* tišt. w Arch. I. (1840), počtem 90. (str. 70—137). W dílu II. (1842) od 91—143, na str. 136—137.

Jeden list páně Pernšteinského o to, což se sandu komorního dotýče, w rkp. Fürst. W. Rozbor 1842, str. 159.

498. *Desatero staročeských psaní* r. 1396—1520, s poznamenáními od Fr. Palackého. Tištěna w Čas. mus. 1830, str. 90—107.

499. a) *Psaní některá p. Wáclawa Wlčka z Čenowca* od r. 1478. Tišt. w Čas. mus. 1828. II. 25. b) *Psaní Luca z Rožmitála* tamž 28.

500. *Listy Wladislawa* od r. 1514 a *Ludwíka* od r. 1519. a 1522. Tištěny w Čas. mus. 1828. IV. str. 116.

501. *Mikuláše Štika list* k sněmu. Rkp. mus. (w. Rozbor 1842 str. 164.)

K. BOHOSLOWÍ.

a) Biblické.

α) Celé biblí.

α) Rukopisné.

502. *Leskowecká w Dráždanech*, w fol. na pergam. (bez roku) psaná od jedné šlechtičny Leskowecké pěkně a ozdobně.

503. *Litoměřická* we 2 archových swazech na pergam. od r. 1411. (Zlomek z ní w Toms. Christ. 1805, str. 104—7.) a třetí k tomu náležitý swazek od r. 1414 w archivu p. hrab. Wratislawa; vše psané jednau rukau jižého Matěje z Prahy.

Tato skwostná biblí, za kterauby se ani král stýdět nemohl, zvláštní pilností přehlédnuta jest, tak že všechny glossy, kteréž w starém textu často přicházejí, čerweně podrženy jsau.

504. a) *Bibli česká*. Rkp. fol. na pap. ze začátku XV století w *bibl. Mikulowské*. b) *Jiná tamže* z XV stol. fol. pap. (Boček.)

505. *W bibliotece Olomuckého Lyceum* we dwau archových knihách na pergam. od r. 1417.

506. *Bibli glagolická* od r. 1416 na perg. w fol., kteréž užíwali benediktini w klášteře Emauzkém we Slowanech řečeném.

Bylo několik dílů, z nichž druhý nyní we veřejné bibl. se nalézá. Knihy Paralipomenon—Tobiáš w sobě združující. Přepis též w Mus. 557. Z třetího dwa listy našel náhodně prof. Steinský na desce jedné knihy. Toliko tyto 4 rukopisy jsau z nejstarší recensí biblí české, na niž brzo druhá, pak třetí a čtvrtá následowala. (Dobr.)

507. *Olomucká* w jednom archovém swazku na pergameně bez roku.

Po knize Genesis stojí výklad desatera přikázání. Dobropisčnost sprawena jest podlé Husowy abecedy. *Bibli* rkp. na pergameně s *malbami, páňů z Lipého*. (Druhá recensí.) W Olom. bibl. (Boček). Snad táž?

508. *Rkp.* na pap. we fol. w *Mus.* Od první knihy Ezdrášowy všechny části biblické obsahuje, kromě Joba a žalmů.

509. *Litoměřická* malá biblí w jednom swazku na perg. od r. 1429.

510. *Bibli na perg.* fol., kterauz D. M. Carda z Morawy byl dostal. Obsahuje všechny knihy starého zákona, které we Vulgatě před žalmy stojí.

511. *Bibli* w 8. na pergam. *psaná od Táboritské mlynářky*, z XV stol. (w bibl. veřejné XVII. A. 10. Žacátek tento jest: Počiná se Epistola sw. Jeronyma, kterúžto piše knězi Pawlowi, muži umělému, jenž bieše jemu dárky a list swój po Ambrožowi mnichu, wzkazuje jemu úmysl swój, řekl atd. I. Mojž. k. 3. Ale že had bieše chytřejší všeho stwořeníe žiwúcieho na zemi, ježto bieše učinil pán bíh atd.)

512. *Celá biblí* na pergam. w fol. w *Mikulowě* 12.

513. *Jiná* podobná tamže.

514. *Bočkowa biblí w Štokholmě* na perg. we 2 archových swazcích.

515. *Hrochowa* na pergam. wel. 8. druhdy *u dominikanů* u sw. Jiljí w Praze.

516. *Padeřowská* Taboritská biblí od r. 1435 na pergam. we fol. w bibl. dworské we Wídni. Filip z Padeřowa, hejtnan hradu Ostromeče (od r. 1450) dal ji opsati w létech 1433—5.

517. *Bibli* od r. 1456 na pergam. archovém u *cisterciáků* we *Widenském Nowém městě*. Srownává se s předešlau. W. Kwěty. (Nowiny) 1841. str. 14. Z *třetí* recensí českého textu.

518. Bible česká přepsána z dobré staré bible Tetinské, ježto jí bylo tři sta a několiko (na kraji psáno: šest) dwadeceti let. Rkp. 1462, fol. w Museum. Dobrowský twrdil, že slowce *Tetinské* mylně stojí na místě *latinské*, což prý na české biblí w Šafhausně we Šwejcariích w prawdě tak státi má, (?) a tak rok 1136 wztahowalby se k latinské biblí, s kteraú česká se

srownává. Věc hodna vyšetření, neboť tomu domnění státi může na odpor: a) že Čechové, měvše mnohem dříve částky písem swatých, we XII století celau biblí dobře míti mohli. b) Slowce přepsaná nemůž se másti se slowcem přeložená; aniž pak k wíře podobno, aby kdo z latinského textu hned zrowna český text tak čistě a správně překládaje psáti mohl. c) Žeby teprwa za Husa biblí překládána byla, neprawda jest, nébrž to prawda, že pilně přepisována. d) Jazyk nejstarších biblí pronáší znaky věku Předhusowa; k. p. forem slowesních, bieše atd. Hus wíce neužíwal, a biblí jich jsau plny. e) Kdyby teprw toho věku byla překládána biblí, nemohloby w tak krátké době toliké přeložení celé knihy powstati. Dobrowský počítá 4 recensí.

519. *Pernšteinská* od r. 1471. welikým písmem na perg. fol. Druhý díl její (od 45 kap. Jesusa Syracha) jest we weřej. bibl.

520. *Dlauhowská* od r. 1475 na pergam. w. fol. weř. bibl.

521. *Hodějowská*, druhdy w klášteře Sázwavském, nyní we weř. bib. na pergam. fol.

522. *Bibl.* na pergam. we fol. w *černém aksamitu* wázaná, w bibl. weř.

523. *Kladrubská* nyní we weř. bibl. Pražské, na perg. we fol. Tato i předešlá jsau z třetí recensí, a náležejí tedy do druhé polowice XV století.

524. *Talemberská* na pergam. fol. w červeném aksamitu wázaná. Schází částka Skutkůw apoštolských od 4. kap. a zjewení.

525. *Bibl. čtvrté recensí*, w jednom swazku, se žalmy skončená, na pergam. fol. na Strahowě. W Tomsowě knize: Über die Veränd. d. böhm. Spr. str. 108 jest z této a Litoměřické první kap. Genesis a druhá kap. Tobiáše tištěna.

526. *Lobkowická* na perg. fol. od r. 1480. w červeném aksamitu wázaná, s mosazným kowáním, na němž orel Lobkowický (w Štokholmě).

527. *Bibl. we weř. bibl.* Pražské na perg. fol. jejíž text sahá jen do 24 kap. knihy Job.

528. *Jiná* na pap. w fol. welikým písmem, toliko druhý díl od knihy Job až do skonání kněh Machabejských.

529. *První díl biblí* až ku přislowím, w *Mikulowě*.

530. *Jiný díl tamže*, kterýž jde až na konec žalmů.

531. *Česká biblí w Schafhausenu*, na wel. archowém papíře, z nowé recensí dle úsudku p. Dobr.

532. *Bibl. w Římě*, králownanu Christinau ze Šwed tam zanešená. Nelze se jí ani w Římě ani w Paříži doptati.

533. *Část biblí* na papíře w 4. w *Litoměřicích*, skonawající se žalmy. Pozdější recensí.

534. *Bibl. na pap.* we 4. w *bibl. weřej.* zawírající žaltář, 4 knihy králowské Paralipomena, Ezdraše, Nehem., Tobiáše, Judit, Esther, Job.

535. *Jiná tamže* we fol. od r. 1465, w níž jest Nowý zákon a ze Starého knihy Tobiáše, Judit, Esther, Job, knihy Šalomaunowy, Jez. Syrach, a 3 knihy Ezdraše.

b) Tištěné.

536. *W Praze* we fol. r. 1488, listů 610 prací Jana Pytlíka, Seweryna kramáře, Jana od Čápů a Matěje od Bílého Lwa.

537. Na *Horách Kutných* we fol. 1489. skrze Martina z Tišnowa, s rytinami na dřewě. Listů 612.

538. *Bibl. česká w Benátkách* tištěna r. 1506. fol. u Petra Lichtenšteina z Kolonie listů 570.

W předm. prawi se: Wzali jsú na se tuto práci opatrní mužie: Jan Hlawsa, Wáclaw Sowa, Burian Lazar, Starého města Pražského měšťané atd. Korrektorowé (kališníci) Jan Jindřišský ze Žatce, Tomáš Molek z Králové Hradce usilowali o to, aby to přeložení swým krajanům stalo se srozumitelným, přidawsě třetí (jindy čtvrtou) knihu Ezdrašowu, z níž w předešlých wydáních toliko část se nalézala.

β) Nowý zákon.

a) W rukopisech.

539. *Starý zákon.* Rkp. ze začátku XV věku na pergam. fol. w bibl. *Mikulow.* (Boček).

540. *Nowý zákon český* w bibl. *Bodleiana* Cod. 1083. (w. Le Long in bibl. Sacra. p. 438. edit. Paris. 1723. fol.)

541. *Nowý zákon* na perg. w 4. wel. od r. 1417. Byl w bibl. p. p. *křížovníků*, ale pohřešuje se od r. 1784.

542. *Nowý zákon.* Rkp. w Mus. 942 na pergam. 1422 w 8. při něm jest mistr Janowa traktat o přijímání krwe.

543. *Nowý zákon* na pergam. w malém fol. we weřej. bibl. XVII. D. 30. od r. 1425. (Na koncí): Dokonán jest tento zákon w pondělí po posvěcení swatého Jiljje rukú Martina řečeného Korečka léta od narozenie tisíciého čtyřstého XXV.

544. *Nowý zákon* na pergam. w mal. 4. w bibl. weřej. bez roku; dle domyslu p. Dobrowského také z počátku XV století.

545. *Nowý zákon* rkp. na papíře w 4. z XV století weř. bibl. XVII. E. 13.

Počátek schází. Srownává se s biblí tamž XVII. A. 10 do slowa, toliko Apocalipsis jest jiného přeložení, a w obau necelá. Na prvním listu jest Mat. Eu. C. 2. A když se bieše uarodil Ježíš w Betlemě Judasowě we dnech Erodesa krále, ai mudrci přijedechu od východu slunce atd.

546. *Nový zákon* na papíře ve fol. w bibl. veřej. Pražské. (bez r.) XVII D. 17.
547. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1466. we veřejné Pražské bibl. XVII. E. 3. (Na konci): Léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého šedesátého šestého dokonat se nový zákon pána našeho ihu xpa etc.
548. *Nový zákon* na pap. we fol. w bibl. veřej. XVII. D. 19. (bez r.)
549. *Nový zákon* na pap. w fol. w bibl. veřej. Pražské s předmluvami sw. Jeronyma (bez roku). XVII. D. 37.
550. *Nový zákon* od r. 1469 w bibl. generalního seminariu w Prešpurku.
551. *Nový zákon* b. r. z XV stol. na pergam. w 8. we veřej. bibl. XVII. D. 5. b) Jiný tamže w 4. z XV. stol. b. r. XVII. E. 6.
552. *Nový zákon* w 4. rkp. XV. stol. w Olom. bibl. (Boček).
553. *Nový zákon* od r. 1480, w 8. rkp. pap. w *Museum* 943.
554. *Nový zákon* na pap. we fol. od roku 1481 w bibl. *Strahovské* w Praze.
555. *Nový zákon* na pap. w fol. od roku 1481 w hrab. *Nostické* knihovně w Praze.
556. *Nový zákon* z druhé polovice XV století w (Widni)? *Tetawským* nazvaný, ano Naučení Balthasara z Tetawy synům swým r. 1579 na rozkaz Jana Tetawského z Tetawy na připojeném k tomu zákonu papíře z nowa přepsané se nachází. (W. D. G. der Sp. II. Aufl. S. 121-3.)
557. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1426 w bibl. veřej. má po kraji varianty z nové recensí.
558. *Nový zákon* na perg. w 12. 273 listů, počíná s psaním k Efezským kap. V. 8. druhdy u *Ribaye* (kazatele w Uhřích).
559. *Nový zákon* na papíře w fol. u p. p. *františkánů* w Praze.
560. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1470 w *Mikulově*.
561. *Nový zákon* se žalmy, na pap. w 4. W klášteře benediktinském w *Rejhradě*.
562. *Nový zákon* na pap. w 4 od r. 1459 u pana gub. sekr. *Cerroniko* w Brně.
563. *Nový zákon* w 4. na pap. sem tam necelý, w *Libuní* na faře (nyní w *Museum*). W I Kor. 10, 17 slova: z jednoho kalicha wynechána.
564. *Nový zákon* na pap. w fol. w knihov. *Wiedeňské* cod. theol. 2128.
- Obsahuje text od Martina Lupáče opravený. W knize Alters Phil. krit. Miscellen jsou z něho některé texty uvozeny a s Padeřovskou bibl. srovnány.
565. *Nový zákon* na pap. w 4. Lobkowické knihovně *Raudnické*. Z předu i zadu necelý.
566. *Nový zákon* na pap. w 8. tamže.
- b) *Tisícunj.*
567. *Nový zákon* r. 1475 w fol. 209 listů. (w Plzni dle předmluvy Štyrswy na num. 572.)
568. *Nový zákon* od r. 1480 neb 1481 we 4. (w. Dlabach Nachricht von einem bisher noch unbek. N. T. Prag. 1816) též w Plzni podle vydání od r. 1475 (w. Monatschrift des böhm. Museum 1829. Mai S. 456.)
569. *Nový zákon* r. 1498 w Praze we 4. listů 354.
570. *Nový zákon* r. 1513 w Praze we 4. listů 386.
571. *Nový zákon* r. 1518 w Mladé Boleslavi u Mikul. Klaudiana we 4. 416 listů.
- Na tituli stojí: cum gratia et privilegio reverendissimi generalis in ordine, t. správce jednoty bratrské, jakž byl (1518 — 1528) Lukáš Pražský. První to bratrské vydání nového zákona.
572. *Nový zákon* od r. 1525 we 4. W Mladé Boleslavi na hoře Karmeli. Skrze Jiřika Štyrsw. 335 listů. Nyní na Strahově celý exemp.
- γ) *Částky bibli.*
- a) *Rukopisné.*
573. *Žaltář* rkp. 1416 w *Olom.* bibl. (Boček).
574. *Žaltář* na pap. we 4. pěkně psaný na počátku XVI století. We veřej. bibl. Pražské.
575. *Žaltář*, se summariemi, na papíře we 4. we veřej. bibl. Pražské od r. 1475. XVII. E. 15. (necelý.)
576. *Žaltář* s mnohými drobnými částkami ze starého zákona a s modlitbami we fol. w bibl. kostela Pražského.
577. *Žaltář* s Proročky, na pap. we 4. w bibl. veřejné Pražské. Léta tisícieho XXoVIII. (kdež wynecháno CCCC.) XVII. E. 16.
578. *Proroci a kniha Tobjáše* w rkp. od r. 1471 w Štokholmě. Jiný rkp. w bibl. kostela Pražského na pap. w 8.
579. *Knihy Šalomaunowy* r. 1440 psané Franškem ze Wšerob-panu Tomáši mlynářowi w Kutné Hoře. W bibl. Lobkowické w Praze.
580. *Wýtah z knihy Ecclesiasticus* 1497. Rkp. veřej. bibl. XVII. II. 19. num. 2.
581. *Pašije* všech čtyř sw. ewangelistů z XV stol. Rkp. fol. bibl. veřej. XVII. B. 13.
582. *Žaltář* chudých u pp. františkánůw w Praze, jest zkrácený žaltář s wynecháním mnohých žalmůw.
583. *Žaltář* od r. 1511 psaný Wáclawem z Wodňan rkp. w 12. bibl. veřejné XVII. J. 5.
584. *Žaltář* s některými písněmi z písem sw. w rkp. veřej. bibl. XVII. F. 8. *Poč. Blahoslavený muž*, kterýž neodešel w radu nemilostiwých a na cestě hříšných nestál atd. *Piseň Isaiáše* V kap. 12. chwáliti tě budu pane atd.

— Píseň Ezechiáše XXV. 8. kap. at sen řekla w polowici; píseň synů Israelských: zpiewajte pánu atd. — Abakuk III. 3. kap. Pane slyšal jsem atd. — Mojžiš V. 32. Slyšte nebesa atd. Žalm Zachariáše: Poželnaný p. bůh Isr. atd. Píseň Simeona proroka: Nynie pustíš slulu twého atd. — Píseň panny Marie: Welebi duše má hospodina atd. — Wiera křestanská tato: Ktožkoli wěk chce spasen býti atd. chwála slož. od sw. Ambrože: Tě Boha chválíme atd.

585. Žalmy a některé části biblí. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 4. w 4. věku XV. Žalmy srovnávají se s rkp. předěšým F. 8. Pak následují: knihy královské s předmluwau s. Jeronyma: Že jest 22 čten atd. Paralipomenon, Ezdras, Nehemias, Judit, Ester, Job.

586. Počínají se knihy chwal božích nebo knihy samomluwené proroka o Kristu. Žalm první „Blažený muž, kterýž atd. Přitom a) chwála w adwentu. „Přid vykupiteli lidský a okaž porod panny, diw se wešken swět“ atd. (veni redemptor etc.)

b) Na l. 150. Na boží křtěni: „O nemilostivý Herodes nepříteli, kterýž bojíš se přijiti Krista atd. Rkp. weř. bib. XVII. H. 12 listů 222, mal. 8. z věku XV.

587. *Epistoly sw. Pacla* w rkp. r. 1411 (při životě sw. Františka) w knih. Olomaucké.

588. *Čtení nedělní a swáteční* rkp. 1421 w Olom. bibl. (Boček).

589. *Příslovie Šalomaunowa*. Kniha Ecclesiastes, kniha mandrosti, kniha Ecclesiasticus, modlitba Šalomaunowa, piesnice piesni. In fine: Skonaly se Cantica etc. na Kosti hradu per Andream Figuli d' Rokyezano plebanum in Zerežitz 1436. Rkp. weř. bib. XI. A. 14. list 249 slđ.

590. *Knihy Paralipomenon* od r. 1487. Dwoje knihy *Machabejské* 1486. Pět kněh *Ezdráš*. 1484—7. Kniha *Tobiáš*, *Judit*, *Ester* 1484—7. Troje knihy *Šalomaunowy*, *přísloví*, *Ecclesiastes*. *Písně piesni*, kniha *Maudrosti* 1488. *Ecclesiasticus* 1488. Wše to w rkp. na pap. we 4. u p. Foyty, far. w Solopisku.

591. *Nový Z. a některé knihy starého Z.* (toliž *Tobiáš*, *Judit*, *Esther*, *Job*, *Přísloví*, *Kazatel*, *Maudrosti* *Syrach*) b. r. fol. weř. bibl. XVII. B. 15. z XV stol.

592. *Písně Šalomaunowy*. Počínají se kantiky (sic) canticorům neb písně Šalomaunowy. Polib mě polibením ust swých, nebo prsy twé jsou lepší nežli wíno a wonnější, nežli drahé masti, olej prolitý jméno twé atd. X otec můj zmilělý přirovněl se srně a k kóluchowi jelenímu na hory drahých woní a tak konec. Rkp. weř. bib. XI. D. II. na listu 57 pv. 63. Text lžý co w num. 589. (r. 1436.)

593. *Čtení s. ewangelium* rkp. XV věku fol. weř. bibl. XI. B. 3 fol. 1—22.

594. *Proroctwí Sofoniáše*, zlomek rkp. saec. XV. 40. weř. bib. XI. D. 6. fol. 260.

595. *Zákon nový slowanský* (toliko 4 ewangelia) Rkp. b. r. we 4. weř. bib. XVII. A. 14.

596. *Zjewení sw. Jana. Inc. Zjewenie Jesu Kristowo*, kteréž jest dal jemu buoh zjewení činiti sluhóm swým o těch wěcech, ježto se mají státi skuoro. X přid pane Ježiši milost pána n. J. Kr. se wšeni wami Amen. Rkp. weř. bib. XI. F. 9. num. 1. fol. 245.

597. *Ewangelia a epistoly s kalendářem*. Jilji z Ratiboř františkán, kazatel w Plzni pro pana Laclawa z Šternberka přepsal r. 1505 na pergam. we 4. (w Duchowě w bibl. Waldšteinské).

Ewangelia a epistoly ná celý rok a některé modlitby rkp. stol. XV bibl. weř. XVII. J. 10.

b) *Tištěné.*

598. *Žaltář*, w Praze 1487. we 4. (bib. weř. E. 18.)

599. *Knihka chwal božských* 1499. w 8. (podobno) w Plzni ¹⁾.

600. *Knihy žalnowé* w Plzni w 8. 1508. u Mikul. Bakaláře.

601. *Čtenie a epistoly nedělní, střední, páteční*, postní 1523. we 4. listůw 116 w Praze u Bílého Lwa. Týž tiskař (Konáč) již dříwe wydal nedělní ewangelia, na Lúži ještě tiskna. (D. G. II. 335.)

δ) *Apokryfické spisy.*

602. *Knihy Nykodema* mistra židowského, w nichžto popsáni jsou skutkové umučení spasiťele a nalezení jsou ot welikého Theodosia císaře Římského w Jerusalemě w domě Piláta Pontského mezi knihami obecnými atd. z lat. w rkp. od r. 1442 w mal. 8. na pergam. w Strahovské bibl.

Z něhož Tomsa 12tau kap. w swé Chrestom. wytiskl na str. 111. Mikulowský rkp. na pap. we 4. od r. 1453. [Při knize Miličowě přidán fol. 205—240]. Obnáší 23 kapitol; w poslední jest list Piláta k Claudiowi císaři, na konci: „Skonaly se kniehy pána Jesu Krista o jeho umučení, vzkříšení a na nebe wstúpení.“ Následuje: „A počínají se oznámení, kterak Tiberius Caesar po Ježiše do Jerusalema poslal Volusiana kněze a biskupa Římského a pohanského fol. 241—250, obsahuje 10 kap. Rkp. od r. 1453, ale sloh věku XIV dle úsudku p.

1) Tyto dva nejstarší žaltáře t. Pražský od r. 1487 a Plzenský od r. 1499 zawierají přeloženíf nowější rozdílné od trojiho staršího w rukopisech w Oddělení II. poznamenanych. W Rozbor 1842 str. 116.

Boëka. Jiný v bibl. veřejné Pražské v fol. od r. 1465. XVII. B. 15. pak rkp. u křižovníků ve 4. z XV stol. [Stalo se jest w létě dewatynáctm za císařství Tiberiáše atd.] První částka ve 12 kap. jest Nikodema, druhá w 8 kap. slowe: Volusian neb Tiberiowo posláni do Jerusalema. [Toho času, když bichše nás milý pán Ježíš Kr. umučen na kříži atd.] Jan Had mezi r. 1540 a 1560 vydal tu knihu pod nápisem: Čtení Nikodemowo, a w předmluwě již o jiném vydání zmiňuje. Potom vyšla s titulem: Čtení Nikodemowo, obsahuje w sobě newinný ortel, kterýž jest Pilát Pontský na Krista Ježíše vydal, aby mezi dvěma lotry byl ukřižován, 1563. 8. Pak w nowě pooprawené w Praze u Petra Ant. Benka 1700. 8. w Praze 1 Zbr. w 8. u Jauernicha, w Jindř. Hradeci XVIII stol. (Boček).

603. *Třetí a čtvrtá kniha Ezdrášowa.*

Onano we všech rkp. se nachází pod jménem druhé, tato (w lat. čtvrtá) toliko w některých mladších rkp. rozdělena jest w 3tí, 4tan a 5tan knihu Ezdrášown.

604. *Kniha Tobiášowa. Počátek:* Tobiáš z pokolení a města Neptalimowa, kteréž jest w swrchních (sic) Galilee nad Naasonem X tak bohu jakožto i lidem ze všech přebywačůw země amen. Rkp. weř. bib. XVII. E. 9. num. 2.

605. *Ezdráše proroka a mistra židowského w ty časy wězení Babylonského knihy, totiž první, druhá a třetí. Na konci:* Léta od nar. bož. 1465 ten pátek po božiem na nebe wstúpenie. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. B. 15. num. 3.

606. *Psaní k Laodicejským w starších rkp. nepřichází, nýbrž teprwa w Paderöwské bibl (num. 516.)*

W nejstarším tisku N. Z. od r. 1475 toho psaní není, jest ale již w druhém ještě před první Pražskou bibl tištěném vydání a w mnohých pozdějších.

607. *Žalm 151ní proti Goliathu schází w nejvíce rkp. jest ale již w bibl. N. 506 jakož i w českém žaltáři we 4. od r. 1475 s napomenutím, že nenáleží mezi ostatní žalmy.*

b) Dogmatické a polemické.

608. M. JAN HUS. *a) Dewatero zlatých věcí* neb kusůw. Rkp. w Mikulowě počíná takto: Poctiwý w Kristu Ježíši a w naději boží mučedník a sw. welebný mistr Jan Hus, z pokolení českého, těchto dewět kusůw složil, kteréž jest i zlatými nazwal pro jich veliké zaslúžení a odplatu hojnú w králowství božském. Připomen jest překlad latinský.

Nachází se spis ten i w rkp. z Pařížské král. biblioteky z XV stol. pod num. 8173 na 280 listech pap. we 4. s nepravým nápisem: Codex in 4. Postilla Croatica in evangelia, jichž pravý obsah wyswědili p. hrabě Leo z Thunu a p. Jastržebští. Zawirá w sobě více pojednání theologických: O stwoření swěta, o angelích atd. Na listu 245 poznamenáno w kraji jiným písmem: Dewět kusůw zlatých mistra Jana Husi. Pojednání to, w němž za každým článkem následuje krátká paraphrasis, zajímá 4 listy. První kus jest: ktož dá jeden haléř pro bůh za zdrawého žiwota, ten více pána boba

uctí a swé duši více prospěje, než by po smrti tolik zlata dal. Porow. Čas. mus. 1842 str. 453. — Tištěno při postille od r. 1563.

b) [O šesti bludích] Počíná: Znamenaw šest bludůw, jimiž mnozi mohli by býti zavedeni, položil sem písmo swatých w Betlemě na stěně, aby se jich lidé wystříehli: první blud o stwoření, druhý o wěření, třetí o hřiechůw odpustění, čtvrtý o poslušenství, pátý o kletbě, šestý o swatokupectwi atd. *Končí:* slúžice wedlé swých náležkůw jsú klati a profani t. j. kněžstwie jsú ztratili Amen. — Rkp. Wídeň. 4935, fol. 53—73 bez nápisu, prawopisem Husowým. —

Rkp. Budišinský 4. 22, kdež naplňuje 20 listů tímž prawopisem; po čemž tam následuje epístola Husowa: Bůh s wámi páni milí i mistři atd. s nápisem: List M. Jana Husi po wypowědění z Prahy, jenž končí jako w rkp. Wídeňském fol. 74. Potom následuje: Abeceda Husowa: a b c e d d atd. pak připowědi o bohu. „Bůh jest dobré, nad něž nemůž býti pomysleno lepsie atd. jako we Wídeň. rkp. fol. 80 s týmž datum. — Rkp. křižovnícký w Praze r. 1472 (XXII. A. 4.) str. 137—214 s tauž epístolau str. 214—218. — Rkp. w Mus. od r. 1414. Tištěn byl ten spis 1510 w 8. per Paulum in monte Oliveti; též při postille r. 1563.

c) Prowázek třípramenný z wíry, lásky a naděje složený w r. 1411 sepsaný, pak tištěný w Praze u Jana Hada r. 1545 we 4. Rkp. w Mus. počíná: Spatřiw, že lidé atd.

d) Učení o wěčeři Páně. Tištěno w Normberce r. 1583. [Por. kázání o wěčeři páně při postillě 1563.]

e) O manželstwi. Počíná: Poněwadž manželstwie jest staw vysoký, od boha w ráji ustanowený atd. X nebeského králowstwie, jehož nám dopomoci rač otec i syn i sw. duch wše jeden hospodin Amen.

Rkp. we Wídni 4557. fol. 106—118. [Následují w rkp. fol. 118—122, některé řeči swatých otcůw o manželstwi.] Jiný rkp. w Mus. Tištěn při postille 1563. a 1592.

f) Zrcadlo člověka hříšného wětší sw. Augustina přeložené a rozmnožené. Počíná: Najmilejší! poněwadž w cestě jsme atd.

Rkp. w Mus. od r. 1411, pak rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. num. 4. [Zrcadlo každého hříšného, a nahlédna se w ně opatř swé swědomí.] Tištěno při postille od r. 1563 a 1592. Knížka mistra J. Husi sw. paměti, jenž slowe Zrcadlo, kteréž jest sepsal sedé w wězení w Konstanci atd. nyní obnowené 1572, 16 listů.

g) Zrcadlo člověka hříšného menší, počínající: Že nižádnému nelze atd. Rkp. w Mus.

h) O Swatokupectwi. Počíná: Swatokupectwi, jenž se rozmnožilo, aby wěrní tupili atd. končí: ale aby ti od zlosti se ostříehali a zli aby se pokáli amen. Rkp. w Budišíně, Gersdorf. bib. we 4. num. 42. pag. fol. z počátku XVI. wěku.

i) O wíře a jejích článcích, a o stránkách církwe sw. Počíná: Poněwadž, jakož dť apoštol k Židom atd. Rkp. w Mus. Tišt. Odpowěd na

otázku, co jest to věřiti b. r. a m. fol. Dwanáct článkůw wiry křesťanské tištěno při postille 1563.

k) *O panenství. Anno, panno, choti Jesu Kristowa atd.* Rkp. w Mus. česk.

l) *Traktat o poznání a milování boha.* Tišt. b. r. a m. fol.

m) *O církvi* takové, jakové latinské. Sám vydal dle Palackého. Snad to samé co: O jednotě církve tišt. b. r. a m.; pak o církvi swaté při postille 1592?

n) *Knihy o modlitbě.* Odvolává se na ně sám w své postille.

o) *O sedmi smrtelných hříších.* Tištěno při postille 1563 a 1592.

p) *Proč přijímáme pod dvojm spůsobem* těla a krcw p. Krista 1 list. Nalézá se mezi jeho spisy, kdež i dcerka jeho, w rkp. XV stol. w Mikulově. Boček.

q) *O odúmrti*, s nápisem: Zrcadlo světských pánuůw, o nápadech, odúmrti atd. *Počíná:* Pán buoh rač twú žádost naplniti skrze zaslúžení p. n. J. Kr... to znamená, radím, aby se každý pán strany jistější držel atd. *Končí:* Protož tobě sem napsal, aby se uměl sprawiti a jiné těmuž pro p. boha naučili, aby wzal věčnú odplatu za malú. Tohoť p. Jež. pomoz požehnaný na věky.

Rkp. Wídeň. 4557, list 102—105 s podpisem čerw. „Skládanie M. Husi sw. paměti odúmrti neb nápadów odumrlých věcí. — Rkp. Třeb. B. 3 fol. r. 1486, list 160—164. (Palacký) Tištěno při postille 1563, pak při knize: *Hospodář atd.* od Weleslawiny w Praze 1587 w 8. listů 5½.

609. Rkp. weř. bibl. XI. D. 9. zawirá tyto české kusy:

a) *Napomenutí Plzenských* k swornosti a opření se bludům *Inc.* Dobrým setrwaním w etnosti a hříšným swěta poznání pána našeho Jesu Krista. Páni milí a bratřie w milosti boží X toho města z Plzně nyní rozbrojené rač wám všem dopomoci otec i syn i duch sw. smrti pána Krista a s pomoci panny Marie i všech swatých amen. — Po napsání listu přišel mi list, w němž psáno jest, že bránie kněže čísti čtenie přirozeným jazykem česky neb německy, druhé že kázal některý kněz, že nežádny, jenž smrtelně hřeší, nenie sluha ani syn, diablów atd. X nedajte diablu nad sebu wéwoditi; toho wám p. boh, jenž sám móż býti a jest stwořitelem, pomáhaj. Amen. list 66 pv.—69.

b) *Zpráva, jak sněm Constanský o swátosti wečeře p. nřídil.* *Inc.* Pane milý, o božie krwi přijímání X jehož rač nám dopomoci a dáti je pán milosrdný bůh otec i syn i duch sw. vše jeden hospodín všemohúci amen. Konec anebo buď tak, na listu 161—170.

c) *Čtyry epístoly* M. J. Husi ze žaláře (1415) na listu 215—220.

610. **PETR Z UNICOWA.** *Revocatio dicatorum contra Husum.* Toto jest odwołanie, wznání a osvědčenie kněze Petra doktora sw. pisma, kteréž jest učinil w Praze po božím narození 1417 w kolleji Karla eis. přede vším sborem učenie Pražského a před konšely a obcemi měst Pražských. *Inc.* Před wami poctiwými muži a pány rektorem, mistry, doktory, bakaláry a studenty sboru učenie Pražského atd. X žádaje, aby mi na všechny swrchu psané věci a swého úřadu jeden obecný list anebo wiece obecných listów učinili a napsali. Rkp. weř. bib. XI. E. 3. list 99. Načež následuje: *Cardinalis rectoris universitatis Pragensis literae de communione:* Wšem wůbec wěrným křesťanóm i každému zvláště Jan Kardinal, mistr sedmera umění a w práwích bakalář a wešken sbor městský slawné obce učené atd. X má ustúpiti a pomínúti. Dán w Praze I. od nar. bož. 1417. Tamže list 100—101.

611. [*Přijímání pod obojí spůsobau.*] „Léta božieho narozenie tisícieho čtyřstého a sedmnáctého, když w Čechách rozmáhalo jest se přijímání božieho těla a jeho krcwe pod obým spůsobem w lidu obecném... tehda pro zpráwu a potvrzenie lidu tohoto w naději božieho tyto kniežky sú sepsány.“ *Rubr.* „Figura božieho těla.“ *Inc.* „Slušie najprvé hleděti k znamení a k figuře této swátosti welebné... X ... duchownie nasycenie a budúcieho oslawenie záwdawek se dáwa. Allelujá.“

Ms. Vienn. 4557. fol. 76—88 sine inscript.

612. **M. ŠIMON Z TIŠNOWA** (1428). [*Proti přijímání pod obojí.*] Milost a pokoj pána boha a sjednání s cirkwí swatú obecnú rytěrující buď s wami! Poněwadž jsem křesťan, tehdy jsem wedle křesť. zákona zawázán wás milowati... X ... a byllibych wás tiem w čem rozhněwal, prosím pro buoh odpusťte. Mistr Šimon Tišnow, sw. pisma bakalář, wěrný za wás k bohu modlitebník.

Ms. Clement. III. G. 16. fol. 25, 26 et 31 cum inscript. „Haec litera oblata est capitaneo, magistro civium et consulibus juratis civitatis Piescensis, et est lecta publice in ambone, dominica Judica anno etc. XXVIIIo.“

613. *Hádání mezi Petrem Anglišem a M. Janem Příbramem* o mnohé artikule. W Praze 1420. — Item *artikule*, které Angliš učil a rozpisowal atd. [O tom w knize *Album consistorii Pragensis*] w. Sturm. Srow. str. 332. Item *o wznání wiry* Husowý a Příbramowý, tamž str. 333. — Item *jiné* r. 1429 tamž str. 376—377.

614. *Wyznání wěrných Čechůw* s strany hádání, které bylo mezi mistrem Janem Příbramem

a mistrem Petrem Anglišem o bludné artikule Wiklefowy rkp. 1429 weř. bib. XVII. A. 16. Tisťeno w Obraně Sam. z Dražowa 1636. str. 80.

615. Řeč čtená od jedné paní w shromáždění obce Pražské r. 1421, w rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1.

616. Člákové učení staupeucůw kněze Martina I. 1421 w témž rkp.

617. Člákové učení Waldenských a Pikhardůw atd. w témž rkp.

618. *Wiera kněží Tábořských* o welebné swátosti oltární. „Poněwadž ten každý za nehanliwého má počten býti X kteréž se obyčejně ději w školách písma swatého obecných učení.“

Opis u p. Palackého (1843) z rkp. bibl. Wratislawské z XV století.

619. Spis o Tábořské wíře, kterýž skládal jeden kněz jich wíry. *Inc.* Nutí mě k tomu swědomí — a to pak sám milý báh wí atd. (*Ratione ligata*) Rkp. weř. bib. XI. E. 1. num. 3. F. 224.

620. *Obrana wíry Tábořských. Počíná:* Že nepřátelé a protivníci kněží Tábořských i jich se přidržících hledie je zhyzditi a ohawny učiniti lidu křesťanskému atd. *Expl.* wědúc, že prawda nade wšcko přemáhá. Rkp. XVI stol. Wratislaw. IV. Q. 231. fol. 191—201, bez nad- i podpisu. Nowý opis u p. Palackého od r. 1843.

621. *Obwinění smyslu mistrůw* některých na sněmu u Hory (Kutné) r. 1443. Rkp. sawěký u p. Bočka.

622. *Odpis Tábořských* a wyznání jejich wíry po zemi rozeslané r. 1443. [Uwádí Jafet w hist. br. list. 65.] Snad stejné s předešlým?

623. Ms. Wienn. 4935. fol. 149—182 sine inscr. et subscript. (Jest *traktat* nejmenowaného na otázku: *zdati we swátosti* na oltáři tělo Kristowo jest we swé vlastnie podstatě anebo přirození — proti smyslu kněží Tábořských.) *Inc.* Dobrota swrchowaná pána našeho J. Kr. a památka wšech diwných wěcí božských X a tak děj se bohu otci i synu i duchu sw. čest a chwála na wěky wěkůw Amen.

624. [O *dwanaći užítcích z přijímání* hodného]. *Incip.* Psáno stojí w tajnici sw. Jana w poslednie kap. takto: S uobá stranú potoka dřewo žiwota přinášeje owoce dwanačstero na každý měsíc atd. *Expl.* aby byli jednoho srdce, aby eož se jednomu líbí, též se druhému líbilo Amen. Rkp. Wienn. 4557. fol. 90—97 s podpisem čerw.: Dokonává se o dwanačsti užítcích z přijímání hodného těla a krwe p. Jesu Krista. [Prawopisem Husowým psáno w prwní polowici XV stol.]

625. **M. PROKOP Z PLZNĚ** (1435). *Napominání Čechůw* a Morawanůw, aby kompaktata jim podáwaná přijali. *Inc.* Urozeným, sta-

tečným a wěrným bratřim w Čechách a Morawě, wšem, ježto o božie krwe přijímání wěrně stojí atd. *Explic.* suad i zde i na onom swětě, jehož milý p. böh rač ostřieci. Amen. Rkp. Třebon. A. 16. wěku XV we 4. fol. 198—99.

Na počátku rubr.: *Magistri Procopii de Plzna manus propria, qui fuit plebanus S. Henrici in Nova civitate Pragensi* (wlastnoruční tedy jsau tyto dwa listy]. Překlad spisu tohoto latině nachází se w sawěkém rkp. Wienském (Palacký).

626. [O *klanění se tělu božímu.*] *Inc.* Kterak se jest on jměl o klanění tělu božímu, jenž takto die: já božímu tělu, nébrž dokonalemu w Kristu člowěčenství proto se klaním, neb ot božstwíe přijato .. X čest a chwála na wěky wěkoma Amen.

Wienn. Ms. 4302. fol. 160—164. Spisowatel schwaluje klanění, opíraje se tytýž i na slowa Wiklefowa, — „žebych chtěl rád w kněžstwíu i w obecném lidu milost náboženstwíe a poctiwost k tělu dražému p. J. Kr. a jeho krwi zbuditi.“

627. [O *poslušenství kostela Římského.*] Otázka jest welmi užitečná, a wěděti w této zemi, w těchto Čechách (sic) welmi potřebná: jsúli křesťané zawázáni býti w jednotě a w poslušenství kostela Římského, a též jsúli zawázáni pod hřiechem smrtelným slušeti w ty úřady weliké, od papežstwíe až do biskupstwíe, a od nich se neoddělowati až do konce? .. X .: aby tudy byli wyraženi a řadowé zase wyzdwiženi. Amen.

Rkp. Wienn. 4935. list. 125—146, bez nápisu a podpisu.

628. Rozdílowé w smyslu o artikuli *o těle a krwi* páně na sněm Pražský r. 1444 při božím těle wznešení. [Uwádí Jafet w hist. bratr. list 65.]

629. *List MARTINA LUPÁČE* podbiskupí Rokycanowa, jimž swau wíru o swátosti oltární wyznává. W Klatowech den rozeslání apoštolůw 1456. W opisu u p. Bočka.

630. *Psaní p. Wilému Zubu* r. 1456 o postu. [Že ryb olejem nemůže s domácimi jisti.] W rkp. weř. bib. XVII. F. 2. fol. 88 pv.

631. *Traktat mistra JANA ROKYCANY* o *přijímání* pod jednau, w němž zastává přijímání pod obojí, odwołáwaje se na šestero artikulůw, o kterých wedl hádání s Hilariem u přítomnosti krále Jiřího (1465). (Není posud nalezén.)

632. *Odsudek wíry.* Pawel biskup, sluha sluh božích, arcibisk. biskupóm w českém králowství 1466 w dwau bullich. 4 listy, w Prostějowě.

Napřed stojí: *Luter: Wýstraha* atd. Při titulu obraz jako w Ctibora z Cimburka hádání atd. s podobiznami krále Jiřika a Ctibora. Připojeno: *Ortel welebnosti* atd. [U Bočka.]

633. **HILARIA** Litoměřického, děkana kapitoly Pražské *traktat o přijímání* pod jednau, proti Rokycaně w rkp. od r. 1468 na pap. we 4. knihowny kapitolní. Mladší opis od r. 1537

we 4. jest w Raudnici pod nápisem: „*Traktat křesťanský o najsvětějším přijímání těla a krve boží* pod jednu způsobu lidu křesťanského podle řádu církve sv. obecné Římské.“

Jiný opis w bibl. weř. in latinis incunabilis Opusculorum ex floribus 1489, num. 7.

634. *Kniha bratra REHORE*, kteráž třetím listem t. *pořízení kněží* se jmenuje a jest s vydáním počtů m. Rokycanowi, uwádí se u Jafeta w hist. br. I. 113.

635. **ROKYCANA a) Obvinění mistrů Pražských.** Příbrama a Hilaria, jejich převrácenosti, zraždy a poběhlosti od pravdy, jakž tó obvinění jich sepsaná široká jsau. [W Jafet. hist. br. list. 70]. *b) Traktat proti šesti řečem doktorů poběhlých.* [Obširný spis, z něhož 145 listů w Jafet. hist. se uwádí na l. 62.]

636. *Odpis mistrů Pražských na druhý traktat Dra. Hilaria.* [W Jafetowě hist. br. list 71, i w jiných spisech bratrských citován. Boček.]

637. **HILARIUS Dr.:** Arcus Gehennalis t. *lučičtěstí pekelné*, proti Rokycanowi [též česky mezi lid wešlo. Boček.] *Kniha proti Lučičtí pekelnému Hilariowu od Rokycany*, lat. i česky [hist. bratrská i jiné spisy ji uwádějí.]

638. **LUPÁČ MARTIN:** *Traktat proti Lučičtí pekelnému*, Hilariowu spisu (lat. i česky. W mnohých knihách brat. se na něj odvolávají.)

639. **M. PŘÍBRAM.** *Kniha jeho proti Rokycanowi a Čechům sepsaná:* „O poslušenství papeže a jeho církve“, w níž všecka horliwá psaní proti Rokycanowi sebral. [Lat. i česky wyhlášena byla. Uwádí se w Jafetowě hist. br. list 70 i jinde.]

640. *Odwolání těch kněží*, kteří od sekty Pikardůw odstupowali za mistra J. z Rokycan w kostele Teyně 1466. Rkp. w 4. weř. bib. XVII. G. 12. N. 2. *Inc.* Milí dobří lidé, pro p. boha prosíme atd. Též w bib. Lobk.

641. Biskupa Wratislawského **JOŠTA Z ROSENBERKA** *devět článků* proti kalichu, Jiřimu králi 1467. Též odpověď ze strany pod obojí. Obojí spis w rkp. weř. bibl. na pap. w 4.

642. *Dwa listy bratří českých Jiřimu králi* r. 1468, a třetí list témuž r. 1470 (w hist. Jed. brat. rkp. p. Brožowsk.).

643. *Psaní bratří českých Rokycanowi* r. 1468. [Jafet w hist. brat. f. 124.] *List Rokycanůw proti bratřím* (celý) 1468 [tamž uведен f. 134.]

644. *Odpověď na list Rokycanůw* (1468) také učiněna jest od bratra Lukáše w psaní jeho proti knězi Pelhřimovskému (tištěném). Item proti knězi Mikulášovi (tištěném). — *Odpověď začíná se:* Mistře Jene z Rokycan! žádost naše atd. [Jafet w hist. brat. uwádí zlomek té odpovědi na l. 137.]

645. *Mistra Jana ROKYCANY list pastýrský* proti bludům Pikardůw 1470 1).

646. *Dwoje psaní bratří českých*, kteréž o sobě wšecce wydali; jedno r. 1470, druhé bez roku. Rokycanowi bratří čeští patero psaní učinili, kterýž za odpověď weřejnau wydál proti nim rozpisy dwa r. 1470 po Čechách i po Morawě. Tím pohnutí bratří psali opět Rokycanowi 6tý list a brzy potom i 7mý a poslední, i weřejně wydali psaním zpráwu o sobě, že nejsau tak bezbožní lidé, za jaké je Rokycan a knězstwo jeho rozpisuje 2).

647. **MIKULÁŠE WLASENICKÉHO** 3) *hádání o krew boží*, kteréž měl s kněžimi strany Římské na zámku Chaustniku w r. 1471. Tištěno bylo již před r. 1582, jakž ujišťuje Stelcar. Opět r. 1600. Též německy přeloženo od Martina Paconia w Nürnbergu skrze Jiřiho Kreydlu (bez roku.)

648. **CHELČICKÉHO PETRA** a) *Sít wíry* prawé aneb wrše ta, o nížto mluwil p. Jež. w čtení sw. atd. Ms. 1471, [jehož přepis jest u p. Miltnera we Smečně]. Tištěn skrze snažnau péči Chwala Dubánka na klášteře Wilimovském r. 1520 we 4. Dali ji tisknauti Wacław a Hynek z Perknawa W. Sturm Srownání str. 78. *b) Tělož řeč na zjevení* sw. Jana z kap. XIII o šelmě i obrazu jejím b. r. we 4. A—Q *c) O rotách českých* — kniha, která se počíná: Kacířem jest nebyl Čech, aniž ještě w těchto dnech můž nalezen býti atd. [Jafet hist. br. list 36.] *d) Odpověď na spis nejmenowného z bratří českých* proti němu. Rkp. XVI stol. w Olom. bibl.

649. *Catholica fides*. Wěřeno má býti, že w swátosti welebné těla a krwe atd. (t. *wira Tábořská*) 4 listy. Rkp. pap. XV stol. w 12. w knih. Mikulowské. Opis u arch. Bočka.

650. *Katechismus malý*, naučení o wíře křesťanské w otázkách a odpovědích rkp. XVI stol. w Wideň. bibl. Cod. theol. 532.

651. *Psaní mistrům Pražským* uctiwé, od českých Bratří.

652. *O původu a shromáždění bratří*. Od jednoty br.

1) Rokycanae epistola missa ad Muldaviu, contra Picardos 1469, weř. bibl. rkp. XVII. F. 2. num. 4.

2) Zlomek druhého listu uwádí Jafet w hist. br. 84. Jakož i psaní bratří Rokycanowi — proč se od něho a jemu podobných oddělili. [Wětším dílem w Jafet. hist. l. 93. A ten list pokládá se třetí k němu po vydání počtů a zřízení kněží. — Item listu 5. k Rokycanowi zlomek tamž na listu 96.]

3) Od něho založena sekta bratřůw českých, kteříž slauli Mikulášenci, Wlaseničti, a od místa schůzek swých Pecinowští, a od pláce Plačiwí.

653. *Oč jest nesnáze* w Čechách. Od jednoty br.

654. *Jiné psaní*, w němž dávájí zprávu bratří *ku porozumění jejich shromáždění*.

655. *Weřejné wyznání wíry swé* o církwi swaté od jednoty br.

656. *Weřejné wyznání wíry swé* o služebnících církwe a o swátostech. Od jednoty br.

657. *Psaní proti nářku*, žeby půwod jednoty bratrské byl z Jábla. Od jedn. br.

658. *Apologie* weřejná ke všem Čechům *proti útiskám od Rohycany* pocházejícím. Od jedn. br.

659. *Psaní o posvěcení* prawého kněze a kněze zlého, odkud který moc auřadu swého běre. Od jedn. br.

660. *O zmaření slowu božího* skrze zlého kněze. Od jedn. bratr.

661. Počet z toho, *proč se oddělili* od kněží Římského poslušenství a od služebností jich. Od jedn. br. Počíná: *Proč naše oddělení jest atd.* [w. Jafet w hist. br. f. 84.]

662. Smysl bratří o *původu* apoštolském *swatých* prwotní církwe. Od jedn. br.

663. *Spis o aukzé cestě Kristově*, křestanóm náležící. *Inc.* Těchto časůw, k skonání wěkůw, jakož písma proroka atd. *expl.* Té radosti pomáhejž nám milý pán všemohúci dojíti amen. Léta 1470.

Archív bratrský, V. fol. 1—7.

664. *Psaní bratří českých*. a) *Pražanům* r. 1471. [Uvádí Jafet w hist. br. l. 124 a 15].

b) *Městóm královským* — mimo Prahu — od bratří českých r. 1471. [Jafet w list. br. l. 124. uvádí.] List k *Meyským* r. 1471. [Zlomek w Jaf. hist. br. na l. 84.] k *Zateckým* t. r.

c) List k *Stanislawowi* mistru král. kolleje praesidentu t. r.

665. *Psaní bratří králi Wladislawowi* a radám jeho na nejprwnejší sněm jeho (o třech králich w Lednu) 1472.

666. *Psaní týchž témuž* proti žalobám sočiwým od kněží 1472.

667. *Některé listy Řehoře*, arcioce bratrského, kterýž umřel 1475 w Brandeyse nad Orlicí.

668. Když na sněmu Benešowském pobídnutím owdowělé králowny Johanky zawřúto, aby bratří (Pikharti nazwaní) mocí utišení a zahlazeni byli, ano jediný pán osmělil se jich zastáwati, bratří weřejnan odpověd na to psali, odčitajíce se jména i bludů Pikhartských, a žádali, aby kněží odporní na ně nežalowali jen wúbec, ale aby zvláště určili, co u nich zcestoného nacházejí, čehožby se odříci slušelo (1473).

669. *Psaní starších k bratřím a sestřám* napomínající je k stálosti w prawdě (1473).

670. *Psaní pánům Chocenským*, proti knězi jejich, že bratří byl weřejně hyzdil (1473).

671. *Psaní* kratičké *Mikul. Kroměřížskému* (1473) od bratří.

672. *Epistola* nějakého M. JAKUBA, lékaře dobré paměti, lat. jazykem sepsaná a w jazyk čes. přeložená; kterýž s některými towaryši swými, změniwše oděw swůj, jako neznámí přišli do snátku bratrského, aby je wyšpehujíce obžalowali atd.

Inc. Často od kněží na kázání slýchajíce přímínku o těch lidech, kteřížto w tyto časy \times aby to ráčil w skutku dokonati skrze Krista Jež. našeho Amen. Arch. brat. V. fol. 31—41.

673. *Spisek o wtělení syna božího. Inc.* Tížeš se, najmilejší! proč syn boží duchem swatým w životě čistě panny se wtělil atd. *Expl.* však zůstává swým duchowním bytem w milosti a w prawdě na wěky.

Arch. bratr. V. fol. 48—54. [bez nápisu. Registřík má swrchní nápis].

674. Ač kdo miluje mne, řeč mau zachowává \times od neřáduw žiwota našeho, proto že ehce bůh trojice s. bydliti w nás. Amen.

Archív bratří, V. fol. 74—77. Registřík má: „Wýklad na slowa: Ač kdo miluje“ atd.

675. Odpověd zprawující tu otázku: *pročby Kristus pán neráčil wyswědčiti chleba a wina* Kristem bohem a člověkem prawým a žiwým, než toliko tělem swým a krví swau? *Inc.* Bratře milý! žádáš mě za odpověd na tu otázku twau: *pročby* atd. \times při něm původu a příčiny k swodu a oklamání.

Arch. bratrský, V. fol. 193—203.

676. Sepsání učiněné o *službě pánu bohu*, kterak všickni lidé pánu bohu podle swého spůsobu slauží, a jakáby služba jemu wzáčna byla. *Inc.* Lidé maudří podle swěta tohoto o všech wěcech myslí, kteréž chtí mítí aneb jich nabýti, aby byly pewné a jisté, aby w nich zklamání nebyli. \times .. A on jediné ty zwoľuje, kteříž w pokušení s ním zůstanau, ty beze lsti nalezne. Amen.

Arch. bratrský, V. fol. 209—222.

677. Bratře milý! Jakož jsi se mnau mluwil z potřebnosti swé \times k užitku twého spasení i k prospěchu jiným. Ode mne, jelož ruku znáš. Archív bratrský, V. fol. 236—239 bez nápisu. Registřík dí: „Zpráwa, podlé čeho kazatel mluwiti má.“

678. *Psaní mistrů Pražských proti bratřím* (1475).

679. *Odpověd* na *spis mistrůw* Pražských od r. 1475.

680. *Jana KOSTKY epistoly* proti Pikardům 1478—9. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII. F. 2.

681. *Dwa listy p. Janu Kostkowi* od r. 1478 a 1479 proti Pikardům. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 2.

682. *Odpor proti Pikardským matlokám* k žádosti jednoho pána znamenitého. *Inc.* Mudroch

jeden, který podlé domyslu svého atd. W rkp. weř. bib. XVII. F. 2. fol. 181, pak

683. *Proti jinému Pikusowi*, mimo

684. *Artikule proti Pikardům*, králi, a

685. *List králi* od r. 1485, též

686. *List satyrický* proti jednuškám, jehož počátek jest tento: *Lucifer* kníže temnosti, král pekelní, císař, rozmnožitel věčné bídý a vůdce všeliké nešlechtnosti, všem vůbec a každému zvláště, našemu království poddaným . . a zvláště církve Římské knížatům . . že Pikarti odpierají býti konšelé atd. k panu Lwu z Rožmitála, nejvyššimu hofmistru české země, psaný okolo r. 1478 od **OLDŘICHA Z KALENICE** a na Škwořeticích, w rkp. weř. bib. XVII. F. 2 list III. (též w rkp. w Jeně), konečně

687. Některá naučení o *přijímání* w listech k pánům Dubickému a Hradeckému, a

688. List **MARTINA LUPÁČE**, kněze proti kropáci. Wše (od čísla 682—687) w témž rkp. w D. Lit. II. 233.

689. Psaní kněze **WÍTA Z KRUPÉ**, faráře Hradeckého nad Labem, osvědčující vyznání Ležkowo o Bratřích, 1476.

690. Protiwenství na Bratři přišlá skrze svědectví Ležkowo, kteréž kněžimi všudy na kázání lidu ohlašováno bylo, 1477.

691. Kniha *desíti artikulůw* vůbec *proti bratřím* vydaná r. 1479 od mistrů a kněží Pražských — za příčinou počtu vydání před nimi od bratří skrze kn. *Míchala*, faráře někdy Žamberského a br. Jana *Chelčického* a br. *Prokopa* kněze bratrského, z desíti artikulůw atd. [Jafet. hist. br. fol. 11].

W r. 1479 jmenovaní tito tři bratři na vyzvání kalíšníkůw do Prahy přišedše po několika dní hádali se w Karolíně, ale nepořídíwše ničeho opět odešli.

692. Odpověď bratří na spis *desíti artikulůw* atd. vydaná r. 1479, jakož svědčí Jafet w hist. na list. 154.

693. *Připis* katolického duchovního *mistrům*, w němž jich napomíná, aby s Římským náboženstvím drželi. „Poctiví mistři, prosím toto mé sepsání přijmete X a potom do věčné radosti přivéstí. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 2. fol. 1—36.

694. *Apologie* z strany pod obojí *proti mnichu* s. *Bened.* „Wšemohúcí mocný bože, z nesmírné dobroty své rač prospěch učiniti X a my tobě i jiným takovým budem toho práti. Amen. fol. 37—81 tamže.

695. *Mistra Jakuba* lékaře svědectví chvalné o Bratřích, latinsky psáno a do češtiny přeloženo.

696. Psaní ku Bratřím českým, dávající zprávu o těch *Bratřích*, kteříž jsou w *Marcích* 1480.

697. Psaní *k správě bratřím* na slova pro-roka Malachiáše, 2 kap.: „Usta kněze ostříhati budau umění.“ 1481.

698. *Rada w moci světa postaweným* lidem od jednoho z starších 1481.

699. List obce pod obojí *Augustinowi* 1) biskupu poslaný. W Hradci nad Labem 1482. Rkp. bibl. weř. XVII. H. 12. num. 2.

700. *Psaní bratři* na sněm Kutnohorský *králi* a jeho raddám. 1484.

701. *Zápis synodní bratrů* českých r. 1486. [W ohlášení bratří w Lešně r. 1635 str. 14.]

702. Spis odpirající *přijímání pod obojí*, též *odpověď* na tento spis, l. 1489. Rkp. weř. bib. XVII. F. 2.

703. List Jana **ZAJÍCE** z Hasenburka, w kterémž napomíná mistrůw Pražských k swornosti k poslušenství Římské církwi, pak: Odpověď mistrůw pod obojí sepsaná w r. 1489, a teprva w r. 1493 odeslaná. W témž rkp.

W historii jednoty o trojím psaní p. Zajíce a tolikेरé odpovědi zmíněno na r. 1489.

704. Psaní bratra **PROKOPA**, w němž dáwa počet z *wiry* své právě křesťanské; b) o *dobré vůli*; c) o tom, že vždy všech časů *divný lid* byl na světě; d) bratru Lukášowi o *spis Bárky*, w němž byl br. Lukáš položil, že jakož bez jedné dsky bárka nestane, tak spasení bez plnosti prawd. A jiné k tomu čtvero psaní od r. 1490.

705. Psaní mnohá o *moci světa a přísaze*, (za příčinou, kteráuz rozdvojení mezi bratry powstalo) 1491, též jiný spis o tom r. 1492. Prvních 6 archůw zachováno (Palacký).

706. *Tři traktaty nábožné*: a) *Obrana wiery proti Píkhartóm*. Rk. na pap. w čes. Museum N. 567^a we 4. při spisech Příbramových, rukau Pawla Sedlčanského r. 1491.

Též w rkp. kapituly Pražské D. 107. na pap. w menší 8. od r. 1526. Začíná: Pán, spasitel a bůh náš Kr. Ježíš na to jest přišel na tento svět atd. Jazyk velmi čistý a pravidelný. W. Rozbor II část. str. 43. Počátek Píkharitství světle se tu ukazuje.

b) W témž rkp. Mus. nalézá se od listu 87 až do 132: *Dewatero příčin*, že lépe jest *přijímati pod dwójí* než pod jednau. Psáno r. 1471, opsáno 1490. c) *Řeči mistra Příbrama* w témž rkp. od listu 134 až do 327; i to opsáno r. 1490 skrze Pawla z Sedlčan. Počátek ten jest: Počínají se řeči mistra Příbrama. První kap. o ženě, kterou widěl s. Jan, a o její stálosti atd.

707. Psaní obšírné a velmi pěkně učiněné o *pánu bohu* a o *wíře* právě křesťanské a o

1) Augustinus Lucianus de Bessariis, Sanctuariensis archiepiscopus, přišel do Čech 2 Dubna 1482 a r. 1483 administrátorem konsistoře učiněn, wyswęcował kněží kalíšné. Regenvolsce. hist. Eccl. p. 39.

modlárstvi. První díl jest br. Wawřince KRA-
SONICKÉHO, druhý díl br. PROKOPA 1492.

708. *Wyznání víry* neb konfessí bratrská od
JANA TABORSKÉHO († 1495) sepsaná, o
níž zmiňuje Wengerský str. 324, též rkp. p.
Brożowski.

Psal tu knížku na poručení všť raddy bratrské.

709. Mistra WÁCLAWA KORANDY traktat
o welebné swátosti páně třetí, w Praze 1493, w 8.
Proti té knížce psal nějaký mnich na odpor, a
proti tomu psaní mnichowu psal zase Ko-
randa, dotýkaje bratří hanliwě. Nato: Odpověď
bratra LUKÁŠE na spis mistra Korandy od r.
1493.

710. Traktat mistrů Pražských sepsaný od M.
WÁCL. KORANDY a wyt. r. 1493 (tit. *O
welebné swátosti oltární*, kterak má přijímána
býti). Zdá se býti týž spis co předešlý.

711. Psaní bratrské z Čech *bratřím do Mul-
dacy*, kteříž tam králem Matiášem wyhnáni byli,
a s nimi tam byl bratr Mikuláš Slanský 1494. 1)

712. *Mistra Jana* lékaře (bratr to Lukášůw)
psaní o tom, že není potřebí *opětowati křtu*
bratřím při lidech prwé od kněží Římských po-
křtěných. 1494.

713. W. KRASONICKÝ. a) Psaní *proti
odtržencům*, které se počíná: „Já Wawřinec
Krasnický widěl jsem spis atd. [uwádí Jafet
w hist. br. na listu 39.]

b) *Ohlášení*, ježto se počíná: Můželi kdo a
smělby atd. [Jaf. na listě 162.]

714. List weřejný, jimž sjednocení a upo-
kojení sworné všech dosawadních různic w je-
dnotě bratří oswiceno a upewněno, 1495.

Zde se prawi, že jednota bratrská mnohé listy
bratra Řehoře (k Rokycanowí a wúbec k národu
jménem bratří psané) jakož i traktaty jeho: „o církwi;
o náučení slowa; o dvojím díle“ za apokryfa wy-
hlašuje.

715. MIKULÁŠE WLAŠENICKÉHO a)
Zjewení boží slauhám božím. 1495. w 8.

b) Téhož kniha psaná *proti wíře katolické*,
proti papeži a přijímání pod jednau 4. (Index).

716. *Odpověď na odpor proti přijímání pod
obojí* 1496, rkp. bibl. weř. XVII. F. 2. num. 3.

717. *Troje psaní bratřůw* od r. 1496, proč
se oddělili od církwe Římské.

718. *Matrikath (Bosákůw)*, proti mistrům
Pražským pod 'obojí' r. 1496 (?). K tomu náleží:
Odpověď na Matrikath Bosákůw, týchž mistrůw
1496. [Sady Matrikatu toho w rkp. weř. bib.
XVII. F. 2].

719. Kdosi nawrhnul otázku: „Mistře powěz,
kteří ptáci lepší jsou, ti kteří jedí a pijí, čili
ti, kteří toliko jedí a nepijí? a proč ti, kteří

jen jedí a nepijí, nepřátelé jsou těch, kteří jedí
a pijí? Na to odpověděl jiný latinsky: *Argute
auceps quæris etc.* a rozhodl, že ti lepší jsou,
kteří nepijí. Načež w češtině wysel odpor od
mistra *Korandy*: „Nenie ptáčníkůw, ač ty mne
ptáčníkem nazýwáš“ atd. Rkp. weř. bib. (1489)
XVII. F. 2. list 168 atd. a XI. C. 8. num. 10.
fol. 166. V. in marg. ad *præpositum* Polonii.

720. *O sedmi těžkostech smyslůw*, na kteréž
rozum víry odpowídá s strany přítomnosti Kri-
stowy w hostii. W Plzni 1498 w 8. Tlačeno
w Nowém Plzni od Mik. Bakaláře léta atd. 7
listů w Museum.

721. *Rozmlawání rozumu s swědomím* o
hodném přijímání swátosti těla božího, rkp. 12.
w bibl. Raudnické.

Pozůstává jen 24 listů, počátek chybí. Psáno w
XV stol.

722. Traktat o tom, kterak *umučení* boží
wede *ku poznání* jeho *božstwi* 1497? Rkp. bib.
weř. XVII. H. 19. num. 1.

723. *Kanoniky*, kteréž jsou položeny od sw.
apoštolůw, kterým připojeny jsou některé kapi-
toly skutkůw apoštolských I. p. 1497; rkp.
weř. bib. w 8. XVII. H. 19.

724. *O swátosti oltární*. Tlačeno w Now.
Plzni od Mikul. Bakaláře l. 1498, w 8. (Cerroni).

725. [*O přijímání pod obojí*]. *Nadpis černo.*:
Co dobrého čini pod obojí způsobu těla božieho
a krwe přijímání, a že netolíkě přijímá pod
jednu způsobu bera jako pod oběma. *Inc.* Swá-
tost welebná těla a krwe p. J. Kr. jest swá-
tost najdražšie atd. *Expl.* mnoho prospiewá
wěrným křesťanům k rozmnožení života du-
chowneho; (listů 6) rkp. Budiš. Gersdorf w 4.
num. 22. věku XV.

726. Bratra *Lukáše* a) spis *o panně Marii*,
od r. 1498. b) O spasení všech obecněm, 1498.

727. Psaní učiněné *bratřím z Wlach* od ně-
kterých mužů společně; jakož i jiná psaní od-
tamtudž jakémus M. Jirikowí do Praly od Au-
tonia, pak psaní Sta... (?) Romani, a psaní
králi Wladislawowi 1499.

728. Br. MICHAL a) (*o dowěrnosti*). „Psaní
bratra Michala starého swaté pam. o dowěrnosti,
že jednota z boha jest, a zchybání o tom čím
sluší léčiti,“ to bratra Matěje Čerwenky swě-
dectwí. *Incip.* Že pochybowání tyto časy při-
cházela a přicházejí na některé iz jednoty této,
žebý nebylo z boha, co jsme předsewzali, jakož
se jest i mne něco toho dotklo atd. *Explic.*
že, by sedmkrát za den padl sprawedliwý, že
jeho pozdwihne.

Archiv bratrský V. fol. 9—27.

b) odpověď na jisté artikule kohos nejme-
nowaného, připisované Wilému z Pernšteina od
r. 1499.

729. Bratr LUKÁŠ a) psaní o přísaze, co jest

1) Rok ten zdá se mylný býti, neb dle zpráwy hi-
storické bratří tam utekše r. 1481 po 6 letech
do Morawy se wrátili.

přísaha, jaký základ její 1500. b) psaní bratřím Turnovským o smrti br. Jana Klenowského 1501. c) Též *jiné psaní* obšírné p. Kawkowi na Štěkni, a při něm list ve krátkých slowích, též 1501.

730. Jindřicha *Institorisa* traktat *proti Pikardům*, kteří prawili, že církev Římská jest nevěstka w Zjew. On sám w swém: *Clypeus*, (1501) mluví o něm, ale není ho více nalezti.

731. Hradeckým, Orebským a Pardubským božím woleným atd.

Jest to *napomenutí k pokání* od některého Pikarda, neboť tam papeže lapežem nazývá, a jej co odporníka Kristowa představuje.

732. *Rkp. s obrázky w Jeně* we fol. 118 listůw, mezi nimiž 23 nepopsaných, 88 obrazů, 80 na pap. 8 na pergam. W textu mimo to 41 malých figur.

Jest sbírka z počátku XVI století, ale věci starších. Spisowatel neb sběratel jeho jest *Bohuslaw z Čechic* (jakž p. kustos P. J. Šafařík z nápisu: haec Deo solemnisa de Czechie, dobře zawirá). W něm nacházejí se tyto spisy:

a) Zrcadlo křesťanského žiwota. We mnohých figurách představují se skutkové apoštolští naproti skutkům Římských biskupůw s citáty českými. Tři jiné figury představují Husa na kazatedlně a na hranici.

b) 16 tištěných listůw, obsahujících žiwot a psaní J. Husi atd. kteříž listowé náležejí jakožto přídavek k *passionalu* od r. 1495.

c) Po dvou obrázcích na pergameně, husitské služby boží a Tábořské tažení představujících, stojí list *Lucifera*.

d) Po jiných figurách představujících Žižku w čele wojska na koni atd. následuje rozmlauwání, w němž otec synům wypravuje, kterak kalich a zákon boží w Čechách powstal.

e) Konečně dogmatické učení o bídě lidské, o smrti, o pecku a nebeské sláwě.

733. *Počet wiry* 1500. (Exempl. u p. Blechy w Praze).

734. *Wira neplná*, necelá, anobřz kusá nynějších Nowowěrcůw. W Mladé Boleslawi u Jir. Štyrsy 1500.

735. **TŮMY PŘELAUCKÉHO** a) *psaní P. Sigmundowi* 1502.

b) *Spis o původu jednoty bratrské* r. 1511 sepsaný dle připowědi p. Albrechtowi z Šternberka na Holesowě, a počíná se: „Urozený pane, pane atd. a dowodí swětle, že jednota z boha jest, a ne z lidí.“

736. Bratra **LUKÁŠE** psaní M. Hawlowi do Auště r. 1502.

737. *Psaní od bratří* skrze br. **LUKÁŠE**, dávající odpověď na otázku: Proč ti, jenž nádeje hledají, řídci jí požíwají 1502.

738. 1) *Dwa listy českých bratří králi Wladislawowi*.

První počíná: Najjasnější králi a pane, pane náš milostiwý! my lidé pouižení a wasie králowské milosti pokorně poddaní atd. Na konci: Wydání jeho léta 1503. [Jest to obrana proti sočitelům klewetným a prosba o záštitu. U p. Palackého wypis z něho.] „Druhý list králi Jeho Milosti; atd.“ Na konci: „králi Wladislawowi Jeho Milosti; wydání léta 1504“ w 8. listů spolu 32. Bez místa (w Norimberce). Jest to, zdá se, konfessi brat. (1504.)

739. *List bratrský* po wydání mandátůw králowských proti bratřím — psaný *stavům* 1503.

Wyšel později s titulem: „List na spisek atd.“ (Boček).

740. Psaní obšírné za *odpowěd* na otázku od přítele sobě položenau, proč s *bratřimi* ode všech lidí potupenými a zatracenými *obcowati nepřestáwá*? 1503. (buď od Tůmy, aneb Prokopa, nebo Wawřince).

741. Psaní br. **WAWŘINCE KRASONICKÉHO**, w němž se očištuje od nářku křiwého, jimž nařčen byl od p. Mikuláše Trčky a paní Marty w Litomyšli, 1503. Jiné psaní téhož jakémus Prokúpkowi w Litomyšli. 1503.

742. *Napomenutí starších jednoty bratrské* ke všechněm sborům, wzbuzující *k modlitbám* a postům 1503. Jiné, jakby se bratří w nastalých protiwenstwich míti měli. 1503.

743. *Bratr LUKÁŠ* a) Ubírajícího se do Prahy psaní bratřím Boleslawským na rozžehnání, 1503, b) psaní na otázku: proč se syn boží duchem sw. w žiwotě panny wtělil? 1505.

744. List p. Jana **KOSTKY** z Postupice bratru Wawřincowi odbírajícímu se do Prahy, napominající ho k stálosti, 1503, w Litomyšli dán. (Připis w hist. br. rkp. p. Brož.) 1).

745. *Psaní bratří z Čech bratřím do Morawy* 1504.

746. *Dětinské otázky*. První to katechismus bratrský 1505.

Proti těm otázkám učinili kněží traktat, a vydali jej wúbec skrze wytištění od Plzenského impressora; a na ten traktat dali bratří odpověď dvojí, kratší a delší.

747. *Psaní o moci swětské* a o zřízení jejím (od bratří) 1506.

748. Psaní bratra **TŮMY PŘELAUCKÉHO** bratru Wawřincowi Krasnickému do Litomyšle 1506.

749. W r. 1507 psal jakýsi kněz proti bratřím, dowodě *klanění Kristu* w swátosti a bytu

ministratorowi Pražskému. [Uwádí Jafet w hist. br. na listě 144.]

- 1) W r. 1504 na rozkaz králůw měla se státi schůzka kněží kališných a bratrských, když obrancowé někteří z wyššího rodu jej o to starali, aby o věci wiry se týkající wěřejně disputowali. Poslán jest k tomu z strany bratrské **Lukáš Pražský** a Wawřinec Krasnický; ale pro náhlau smrt rektora university Martina Počáteckého z toho sešlo.

1) W r. 1503 wydání jsau listowé proti bratřím králowští k obcem měst; též poslán list ad-

jeho tu, jménem *Jirík Kvintik* od Hory. Na to učinili bratři odpověď (1507.)

750. W r. 1507 psal kněz **LIPENSKÝ** proti bratřím.. bratru Šimonovi dvoje psaní, a bratr *Šimon* aneb místo něho bratr *Tůma Přelaucký* psaní obšírné učinil, kterážto psaní jedna i druhá jsau vytištěna.

751. Knižky tyto jsú: *Obojí duchovního Jerusalema* s Babylonskými. 1507. Pawel z Meziříčí, (w Litomyšli) w 12. A—B.

752. *List tento od bratří psaný králi Wladislawowi* 1507 w 8.

Tento list králi (na nový rozkaz proti bratřím) dán skrze panu Martu z Bozkowic, ku kterémuž i ona svůj list připojila a odpověď od krále dostala. List Marty této ku králi (1507) též listy krále Wladislawa Johanně z Krajek a Kateřině z Kolowrat od r. 1512 nalézají se w historii bratří rkp.

753. *List tento od bratří dán na rathauz w Starém městě Pražském p. podkomořtímu* i všem pánům *auředníkům* 1507 (w Litomyšli) mal. 8. (Jest psaní pánům, rytířtstvu i všem vůbec) a—g.

754. *Spis dosti činící z wíry*, w Normberce prvé imprimován 1507 we 4. A—K. (Bez místa: na první stránce posledního listu stojí Mikuláš Klaudian.)

Podrnhé pod nápisem: *Spis dosti činící z wíry*, kterýž latinskú řečí Apologia slowe, w Normberce prw vytiskován 1518 we 4. 90 listůw. Mikuláš Klaudian. Tlačeno w Mladé Boleslawi nad Jizerau. Jest to konfessi bratr. širší r. 1507.

755. První cedule bratra *Šimonowa*, kterýž psal pánóm starším Hranickým 1507 w 8.

Šimon ten byl správce sboru Hranického (Weiskirchen) w Morawě.

756. *Odpověď bratří na dvoje psaní* nějakého doktora *Augustina* někdy probošta Olomúckého králi Wladislawowi 14 List. 1506 a 14 Pros. 1507 w Budině podané.

Poěmá takto: *Známo buď všem, že jakož jsme králi Jeho Milosti psali listy dwa atd. 1508 w 8. 52 listy A—G. (bez místa). Wýtah u Palackého.*

757. Br. **PROKOP** z *Jindř. Hradce* a) *Spisek o hanebném hříchu těchto časow již lidem newelmi známém, totižto o modlářství, učiněný od bratra Prokopa bakaláře, rodem z Jindřichowa Hradce, kterýž byl správci starším mezi bratřimi. Inc. „Poněwadž hříchu modlářského welmi nenávidi buoh a wždycky nenáwidíwal“ .. X .. jichžto jména nejsau napsána w knihách žiwota a beránka. Ke všemu buď Amen.*

Archiv bratrský V. fol. 227—234.

b) *Otázka, slušili křesťanóm mocí světskú newěrně neb bludně k pravé wíře přinuowati l. 1508. [Wýpis u p. Palack.]*

758. *List pokušení atd. 1508. [Jafet hist. br. list. 15.]*

759. *Spis (neznámý) bratřůw.*
Exemplár neauplný — schází začátek. b. m. (w

Litomyšli) Kristowých let 1508 w 8. min. A—Diiij (Boček).

760. *Rozmlawání mezi Jindřichem a Janem o nepoškrvněném početi panuy Marie od Jana z Wodňan* (bosáka, kterýž sepsal Slowar Lactifer). Rkp. weřej. bibl. na pap. w 12. od r. 1509, cum notis Balbini XVII II. 5. Jiný rkp. tamž XVII. II. 18.

761. Br. **LUKÁŠ PRAŽSKÝ**.

a) *O počucání těla a krwe p. J. Kr. duchovním i poswátním psaní bratra Lukáše učiněné panu Kawkowi. Inc. Z wíry písma swatého wyznávám, že každý, kdož má spasen býti, musí jísti tělo p. J. Kr. přirozené atd. Explic. Protož kdež není Kristus založení, tuť není nižádneho díla dobrého.*

Archiv bratrský V. fol. 133—164.

b) *Psaní učiněné br. Benešowi Baworynskému z Baworyně, w němž spravuje některé otázky k sobě učiněné o tělu pána Kr. l. p. 1510. Incip. Bratře milý! mám za to, že w paměti máš, že když atd. X dej se pán buh we swém požehnání dobře miti. Die S. Donati 1510.*

Archiv bratrský V. fol. 169—178.

c) *Spis o obnovení církwe w jednotě w r. 1510 psáno. W rkp. weř. bib. na pap. w 4. XVII. E. 31.*

Jmenuje se zde Lukáš starší správce w jednotě sboru Boleslawského, a protož nemůže (dle Dobrow.) ten spis dříwe roku 1518 složen býti. Jindy ten spis slowe: o skutech Krista pána, a we psané historii bratrské: *Spis o dwanácti let podlé památek skutků Kristowých.*

d) *Téhož list starším jednoty, 1511, a jiný e) O naději list, 1513.*

762. *List psaný bratřím w pokušení. 1511 w 8. Na hoře Olivetské skrze Pawla Meziříčského. Na konci: Skonává se list psaný bratřím w pokušení času tohoto; totiž léta Krist. 1504, když šest bratřůw spálili u boru páně Šwamberkowa, w pondělí po všech swatých, kterýž hned po těch jako bratři starši napsanie učinili o pokoře a pokušení atd. U Bočka exemplár, bez počátku. A—8 list. Jafet uwádí w hist. br. na list. 104. Spis: Napomenutí w pokušení tišt. r. 1508. [nepochybně týž samý].*

763. *Psanie bratrská, w kterýchž oznamují přičiny z strany nedostatků jednoty této wzbuzující se i wšecky, a napominajice ku pokání a k opravě [pod vlastní abc A—K iii]. Wtišknutý w list psaný bratřím w pokušení.) Impres. per Paulum in monte Oliveti A. d. 1510. 8. min.*

764. **ŠTĚTINA MIK.** *Knižka o artikulech wíry.* Wytíšt. w Nowé Plzni 1510. [Jafet. hist. br. list. 9].

765. **PAWLA ŽATECKÉHO** *administratora utraquistůw Traktat o přijímání malých dítek 1513.*

766. Traktat proti bludným a potupným artikulám Pikhartským s gruntownými důvody na ten způsob, jakož i jedovaté sepsání Lukáše antipapeže, pod otázkami a odpověďmi. — Traktat proti kacířům a Pikhartům atd. In fine: Scripti sunt duo illi tractatus contra Pikharditas et Husitas per me fratrem Wolfgangum pro tunc curatum in Kladow. a. 1511. Rkp. weř. bib. w 4. XI. E. 1. num. 1. fol. 196. 177.

767. *Knížka vysvětlující wiru kněžstwa kališného o svělosti těla a krve páně* atd.

Léta páně od narození 1511, druhau neděli w postě, kázal farář w Boleslawi Mladém: milí lidé! vězte, že ti bludní lidé a falešní praví na nás. X ... A však hotov jsem lepší naučení přijíti, prvozně od jednoty a potom od kohožkoli.

Archiv bratrský V. fol. 185—191.

768. *O víře swatě*, kterůž *Čechové a Moravané* drží, ti kteríž se zákonem páně spravují, toto vyznání jest 1513. w 8.

769. JANA MIROŠE, faráře u s. Kříže w Praze, *dítky* pokřtěné mají býti *k stolu páně* připuštěny 1513, w 8. w iz dole na r. 1520.

770. Mistra WÁCLAWA PÍSECKÉHO hádání o přijímání pod oboji způsobau, z lat. přeložil Hrubý z Jel. w rkp. od r. 1513 weř. bibl. XVII. D. 38. listů 11³/₄.

Přidána řeč wykladače toho lat. hádání listy 2¹/₄; pak: Dokládání mě miest mistrowých pro neswědomějšie písem swatých, listů 19.

771. Epistola ad quemdam baronem Moraviae degentem cujusdam fratris ordinis minor. de observantia, tunc temporis praedicantem in conventu Jemnicensi s. a. (c. a. 1511) 4. český. Vid. Rkp. weř. bib. XI. E. 1. num. 4. fol. 231.

772. *Odpověď bratři na spis* [jistého mistra kališného], kterýž učiněn jest a wytiskován w Praze *proti bratřím* 1514, w 8. A—N, bez místa (w Litomyšli).

Jest to odpověď bratra Lukáše na spis mistrů Pražských skrze mistra Martina o bludích Pikhartských, kterýž spis mistrowé tisknauti a kazatelům čísti dali. Výjimek u p. Palackého w rkp.

773. *O čtyrech posledních věcech* rkp. fol. 1514 we veřejné bibl. Vyšla pod nápisem: Knížka srdeční 1521, u M. Konače, 1602 u Welesl. dědiců (viz r. 1521.)

774. *Dialogus*, w kterémž Čech s Pikhartem rozmlúvá, že sú se bratři Waldenští wšetečně a škodliwě od obů stran oddělili, 1515, w 8. 24 listy we Welikém městě Pražském u Matky Boží nad Lúží Mikuláš.

Mik. Konač, skladatel toho spisu, připsal jej králi Wladislawovi k nowému roku, čímž se mírným kompaktátistau býti prokázal, a dworu bez pochyby zalíbil.

775. *O klanění welebně swátosti* oltární proti Pikhardským bludům z třetich kněh Stanislawových wybraný 1515 w 8. 24 listy. Praegae in Lacu Nicolaus Konaček cum gratia etc.

Přeložil toto rozmlauvání mezi Ulixem a bratrem Lorekem (t. Wawřincem) z třetí knihy kněze Jana Stanisláidesa z Domažlic, jemuž ke cti Wácl. z Ná-měští, dokt. w Bohoslawi, pět sapphických strof složil.

776. Bratra LUKÁŠE a) *počet wiry* (t. Apologie) proč od strany pod oboji odstaužil. Se-psal a vydal 1515 (není jí nalezti).

b) *List k sboru* z vězení; jiný list k Petru Sudowi z Janowice, když z vězení wyšel r. 1515.

c) *Odpověď bratři na spis* Olomauckého kanowníka Bernharda Zaubka z *Zdětín* 1517.

d) *Spis o šesti příčinách bludu* (proti knize w Praze 1516, pod jménem Sermones XII. od kněze Coramba latinsky wydané) r. 1517.

777. Dwa traktaty od WOLFGANGA far. w Kadowě r. 1515. a) *proti bludným a potupným artikulám Pikhartským* Lukáše antipapeže, rozmnožiteľe sekty atd. „Trój jest najprvé základ spasenie našeho X jemu buď chwála na wěky. b) *proti kacieřům*“ atd. „Spasitel wšeho lidského pokolenie rač býti X zde míti potom na onom swětě wěčné radosti Amen. Rkp. bib. weř. XI. E. 1. W témž rkp. jest i psaní k jistému pánu na Morawě od jakéhoš f. mnicha (Ordinis minoris in conventu Jemnicensi) minority též proti Pikhartství.

778. Mikuláše KLAUDIÁNA *spis o prawdách wiry* 1518 w 4. w Boleslawi Mladém.

779. MATEJE PAUSTEWNÍKA *napomenutí Pražanům* 1519 w 8.

780. Kněze Jana MIROŠE, faráře u s. Kříže w Starém městě Pražském, dwa traktaty, první: *dítky* pokřtěné nepotřebují zkušeni, mají býti k stolu páně připuštěni; druhý: míra nesmírného poslušenswí papežského 1520. w 8. 5 archů w Praze.

Oba traktaty byly psány již r. 1513, a teprwa 1520. od Jana Podušky, faráře Teynského a M. Wácl. Roždálowského, děkana na universitě Pražské po smrti spisowatelowé wydány.

781. Sepsání důwodůw z nejjistějších písem swědectwí obojho i prawého rozumu jich o *klanění* a *klekání* před *swátosti těla a krve* boží 1520 w 4. w Běle u Oldřicha Welenského z Mnichowa. [Šturm Srown. I. 318 též je cituje.]

782. WELENSKÝ OLDŘICH a) *Rokování* dwů osob, *Paškwilla a Cyra*. Paškwillus z Říma k swatému Jakubu putowali maje s Cyrem na cestě setkal se, 1520 w 4. listů 9. Přeloženo od Oldřicha Welenského.

b) *Spolu rozmlúvání s. Petra* apoštola a najswětějšího *Julia druhého* papeže a témuž při porodu daného angela buď zlého neb dobrého o moci církewní a též církwe hlawě. W nowě wyloženo (na konci): Wyloženo a wytlačeno skrze Oldřicha Welenského z Mnichowa. Léta 1520 w 4. listů 24.

783. **MIKULÁŠE TYČKY** spis o pravém pokání křesťanském 1521 w 4. w Praze u Bílého Lwa.

784. Spis dosti činičí otázece protiwníkuow jednoty bratrské, *proč křest* po služebnosti od kněze římského svěcení stálé w nie *se opětuje*, 1521, w 4. w Běle u Oldřicha Welenuského.

Druhé opravené vydání od r. 1521 u Pawla Olivetského popisuje Wáclaw Šurm, a zmiňuje též o třetím vydání téhož roku.

785. *List* od papeže Lwa, kterak *Luciperowi* i wšie obci pekelné psal. Přeložen z něm. skrze Wácl. **DANKA Z KUBÍNA** 1521 w 4.

786. **MARTIN** farář u sw. Jindřicha w Praze: Náprawa wydaného toho listu a spisu, kterýžto udělaw Mik. Konáč z Hodiškowa směl poslati za dar nowého léta králi Jeho Milosti 1522, w 4. b) téhož knížka proti početě swatých w 8. (Index.)

787. *Odpověď na spis* w nowě wydaný od kněze *Mikuláše* (faráře u sw. Petra na Poříčí) w Praze 1522, w 8. 16 listů u Jiříka Štyrsky. [W této odpow. jest odpověď na list mistra Rokycana týmž farářům proti ním wedený. *Incip.* Kdež pak wede list Rokycanno proti bratřím sepsaný atd. Wýtah u p. Palackého.]

788. Spis tento o *původu* i o pravdě *kněžstwie* trojiego, i o wšech zřízených příslušnostech w požíwání pořádném učiněn jest we jménu páně 1522, w 4. Impressum in recentiori Boleslawi, u Jiříka Štyrsky. A—O po 8, P 7 listů.

789. Doktora Martina *Lutera* o *swobodě křesťanské* knížka, r. 1522. w 4.

790. Spis dosti činičí tomu, *proč při přijímání k swátostem záwarzkowě ději se* 1522. we 4. 13 listů. Jiřík Štyrsky (w Mladém Boleslawi.)

791. *Spis tento we jméno páně učiněný*, w němžto nynějších nowowěrcow neplná a necelá, anobřz kusá wiera se ukazuje, 1500 chybně místo 1522 aneb 1523. D. böhm. Lit. I. 144.) w 8. A—X po 4 listech; Z má 3 listy.

Spis tento čelł zwlášť proti Luteránům, a psán od někoho z jednoty bratří českých.

792. *Spis* Martina *Lutera*, w němž ukazuje, *co se mu při bratřích zdá* za pravé a pochybné, a to z příčiny otázek dětinských, 1522 we 4. 14 listů (bez roku) Paulus Olivecensis.

793. *Odpověď bratří* na spis Martina *Lutera*, kterýž německým jazykem wytisknauti dal, w němž oznamuje, coby se mu při bratřích widělo za pravé a co w pochybnosti neb nesrozumění, načež mu zase zpráwu podlé písem swatých slušnaui činie. Z Čech a z Morawy 1523, we 4. 45 listů. In monte Oliveti (Litomyšli).

794. *Spis* tento *otázek trojich*. První jako počínajících, druhá prospiewajících, třetí doko-

nalejších, totiž dětí, mládencow i zmužilych, o *wieře* obecné křesťanské jediné, 1523, w 4. 133 listů u Jiříka Štyrsky (w Mlad. Bolesl.) Po druhé 1524 we 4. tamže.

795. Spis tento, jenž jest počtu vydání, najprw o *moci swěta* a puowodu i o příčinách zřízenie jejiego i o pravdě jejie w nowém swědectwí. Též i o *přísaze* 1523, w 4. 80 listůw. Na Podolci (předměstí w Boleslawi).

796. *Odpověď na spis Kalenců*, w němž wšecky na pořad potpuje i odsuzuje na zastraceni směle, a to nejwíc bratří a Lukáše zejména, na něž slušný odpis jemu zase čini, 1523. Z Boleslawi we 4. 16 listů. Olivecensis. Od **LUKÁŠE** staršího mezi bratřimi.

797. Spis tento o *pokání*. Najprw coby to w sobě neslo slovo pokánie. Potom o puowodu pokánie. Potom o rozdile pokánie 1523, we 4. 56 listů u Jiřího Štyrsky na Podolci.

798. *Odwolání odpadlctwí*. Příklad a nawracení se od Antikrista. Rok 1523 w Indexu mylný jest (dle Dobr. Gesch. d. Sp. II. 337). Bez místa.

799. *Spis* welmi užitečný a potřebný o *stawu swobodném a manželském* počíná se šťastně, I. 1523, 116 listů. K tomu jakožto druhý díl: Tento spis o manželstwie učiněn jest we jméno páně. W němžto postaweno jest najprw, coby bylo manželstwie. Potom coby byla swátost manželstwie. Potom co potřebie mieti před manželstwím i swátostí. Potom co potřebie jdúcím k manželstwie i k swátostí atd. 1523 w 8. 74 listů. W Mladém Boleslawi.

Složen byl celý spis. r. 1509, tištěn r. 1523. W předmluwě praví se o něm toto: „Protož widělo se za potřebné k žádosti wěrným manželóm a k správě i k naučení o tom stawu spis dáwno učiněný, sůzený i potvrzený w jednotě bratrské obnowiti a k imprimowání dáti. — Olivecensis. (t. Pawel Olivetský w Litomyšli. 8.

800. *Spis o potřebných wěcech křesťanských*, kterýž jest od některých kněží Pražských wydaný, proti wystawování swátosti těla Kristowa w monstranci. Opět jiný, že mše nenie oběť. Jiný, kterak Kristus je podstatněji w člowěku dobrém milostí swú, než w swátosti oltární. Opět o poswěcowání těla i krwe páně, že má býti jazykem rozumným, 1524 we 4. 8 listů. Na čele stojí kalich s nápisem: Bibite ex eo omnes, wadie se o to podnes (u Jiř. Štyrsky.)

801. *Wyznání wíry* wšubec učiněné od těch, kteří bywše skrze bludné kněží swedeni naprawiti se dali 1524. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. p. 122.

802. *Odpis* proti održencóm, jenž se malú stránku nazýwají, na spis wydaný pod jménem Kalencowým *proti spisu o moci* zřízené swěta, wydanému od bratří. Skonává se wypsání práv bratrských we středu před obřezáním páně, léta

p. 1524 a téhož léta v sobotu den památky sv. Nětiše panny vytištěno spolu při odpovědi Kalencowě 1524, ve 4. na Podolei (Mlad. Bolesl.) u Jiř. Štýrsy.

803. Od *bratří list* králi *Ludvíkovi* poslaný 1524. Dle Jafetowy hist. br. Psaní bratří českých králi Ludvíkovi a králové jeho — oboje psaní wyt. 1524 [Jaf. list. 16]. Konfessi Waldenských aneb Boleslavských bratří v Indexu poznamenána zda jedno? (D. G. II. 339.)

804. *Clypeus fidelium, parveza věřících*, jest spis (dle Paprockého I. 197.) od kněze a Pražského bakaláře *Augustina Netvořického* proti Luteru, bratřím a některým mistrům Pražským vyhotovený a opatu Emauzskému Janu Nožičkovi připsaný. Poněvadž žádného exempláře nestává, pochybno, českýli byl.

805. Knižka tato jest *o gruntu wiery* obecné křesťanské s jistými důvody proti odporům Antikristovým vydaná od bratří 1525, w 8. 24 archy. Olivecensis.

806. Bratra **MATĚJE PAUSTENÍKA** a) spis, kterýž tu v Praze od několika let w příkladnosti života svého jsa, slovo zákona božího zjevně jest kázal, učil i napomínal, administratorowi mistru Hawlowi s žádostí spasitelného dobrého sepsaw, do Týna na faru poslal. Mistr pak zlě za dobré nawraucujíc Matěje lined i s poslem do šatlawy vsadil. A to se stalo w sobotu před třetí neděli w postě léta 1525; w 4. listů 8. Rkp. w 4. u Miltnera na Smečně. Též w rkp. u Krolmusa od r. 1567.

b) Téhož Matěje list ze žaláře bratru Wawřinci od r. 1526. Sem náleží:

807. Spis proti odporům, žeby svátost těla a krve páně znamením toliko a ne prawdau byla. (Index 250.) 1526.

808. O německé mši 1526.

809. *List JERONYMA* faráře u sw. Hawla bratru Matěji, a tohoto odpověd.

810. *Šest listůw Bruna*, kartuziana z Gaminu w Rakausích, z nichž patero šlechtičně z Klinšteina (1526—7), šestý bratru jeho Janu z Raupowa svědčí. Rkp. u Minoritů w Praze.

c) *Milostiwé léto.*

811. List milostiwého léta 1509. Rkp. bibl. veřejně.

d) *Wýklady.*

812. **M. JAN HUS.** a) *Wýklad wětši na páteře* t. na wíru, desatero přikázání a modlitbu páně. *Inc.* Každý křesťan, jenž rozuměnie má, checlí býti spasen, musí X a matka má učila mě říkatí amen, tak böh tak! [1412 před sw. Martinem].

Ms. Budussin. Gersdorf. fol. 51. memb. saec. XV. in fol. a fol. 11—137. (krásný exemplár). — Ms. Mikul. Dietrichst. I. 59. chartac. saec. XV fol. 373 in 4. Tiskem vydán pod titulem: *Mistra Jana Husi*

kazatele slawného dědice českého dwanáci člankůw wíry křesťanské obecné, desíti božích přikázání a modlitby páně Otče náš wýkladowé, každému spasení žádajícímu křesťanu nejpotřebnější — ur. wládyce p. Janowi Leskowcowi z Leskowce a na Kamenici, Mikuláš Konáč z Hodiškow, místosudí dworský atd. připsuje. W Praze u Bílého Lwa na Owocném trhu l. 1520 dne 20 měs. Unora fol. 108 listů. [Wýtisk p. Bočkůw necelý, ale dopsaný rukau XVI věku.] O sobě zvlášť: Wýklad na desatero b. přikázání rkp. weř. bib. XVII. F. 50 num. 3. et XI. C. 8. num. 14. Kratičký wýklad na přikázanie božie desatero pro sprstné a neprázdné w práci wyožené skrze mistra (jméno jest wýskrabáno, a na kraji připsána slowa: nechaj státi pro böh). W rkp. bibl. Olomaučké N. 5. Wýklad na prwní epístolu sw. Petra tžc od Husa. Wýklad na druhé boží přikázání. Na konci: L. P. 1671 fol. rkp. weř. bib. XVII. C. 32. Wýklad článků wíry, tištěn také při postille od r. 1563. Šturm w rozsazeni str. 111 uwádí knihu bratrskau: Obecné všech křesťanů naučení starodáwní wíry, přikázání a modlitby s wyswětlowáním jich 1535. Snad tž Husůw to spis, nebo wýtah z něho?

b) *Wýklad menši na páteře. Inc.* Spasitel církwi swaté, kteráž jest sbor. Rkp. w mus.

c) Téhož *wýklad na písničky*, jenž slowú Šalomúnowy, rkp. na pap. a z částky na pergam. s obrázky od r. 1448, w mal. 8. (u mne). Počíná: „Cisar a král wšeho tworů.“

813. *Ecclesiasticus* aneb naučení, jakby kázání mohla lidu býti užitečná rkp. w 4. weř. bib. XVII. F. 40.

814. *Mikuláš Lyry wýklad na čtení sw. Matause.* Rkp. fol. w fol. w Krumlowě za času Balb. Nyni w bib. weř. pod XVII. C. 20.

815. *Wýklad na ewangelium sw. Jana* od 1—7 kap. w fol. w bibl. kostela kapitolního A. 109.

816. *Wýklad na knihu Ecclesiastes* od M. J. ČERNEHO lékaře jakési paní Joance z Liblic (manželce Wiléma z Pernšteina) 1500.

817. *Wýklad na Pašije* w rkp. Mus. od r. 1414.

818. *Wýklad na zjewení sw. Jana* w rkp. weř. bib. XVII. E. 9. Sw. Jana církew sw. nazývá orlem X obětmi nalezatí milost boží Amen.

819. **TÁBORSKÝ JAN.**

Na prwní kapitolu druhé kanoniky sw. Petra, *o ctnostech* br. Jana Táborského psaní. *Inc.* Milost wám a pokoj buď naplučen w poznání boha a pána našeho Ježíše Krista. Kterak všechny věci nám božské... X ... bohu věřiti, že když dal w ruce skutky dobré, žeť také spasení dá, Amen.

Archiv bratrský V. fol. 55—73. (Palacký.)

820. Psaní na slowo s. Petra w jeho kanonice druhé, kap. třetí, položená: *o rozdile mezi bratřimi prawými a falešnými. Inc.* Jakož nejmilejší bratr náš Pawel podlé dané jemu moudrosti psal wám X p. Krista, jemuž chwála nyní i w den wěčnosti Amen.

Arch. bratr. V. fol. 79—109.

821. *Wýklad na slova s. Jana* w prwní kánonice, w kapitole prwní položená. *Inc. Díme-li, že hříchu nemáme*, sami se swodíme X dobré věci k užítku věčného života amen. (Haec litera compilata est ad a. d. 1474. in jejunió.)

Archiv bratr. V. fol. 111—124.

822. *Wýklad na řeč s. Jana* z kanoniky prwní, z kap. druhé, na ta slova: *Wšecko což atd. Inc. Wšecko což na světě jest žádost očí*, jest žádost těla a pýcha života, jenž není z otce, ale ze swěta atd. *Explic.* ku kteréžto rač nám dopomoci buoh věčný a nesmrtný, pán a král všemohúcí Amen.

Archiv bratrský V. fol. 125—129.

823. *Wýklad na pašije sw. Jana*. Rkp. XVI stol. w Głom. bib.

824. *Bratra LUKÁŠE a) Wýklad na zjewení sw. Jana*, r. 1501. *b) wýklad na 6 kapitulu sw. Jana*, item na 3 kap. s. Jana o Nikodemovi, pak na 4. o Samaritance, též srownání řečí kapitol 3, 4, 6. s. Jana. Též na 11 kap. epištoly k Korintům (1504). *c) Wýklad na knihu žaltář k žádosti jedné paní* 1505.

825. *Naučení prawé modlitby s wýkladem na modlitbu páně* 1512 w 8. Per Paulum in monte Oliveti (w Litomyšli).

826. Na žalm Dawidůw: *Smiluj se nade mnú bože, wýklad bratra Jeronyma w Praze* 1514. w 8. 32 list. Jest to Savonaroly wýklad žalmu 50ho.

827. *Wýklad na modlitbu páně*, kdež i prvé w položení kratším, jakož předmluwa oznamuje, wýtiskován jest 1520, w 4. Poprwé 1512 (wiz N. 812.)

828. *Zpráva obecna i s wýkladem obzvláštním na modlitbu páně*. Na hoře Oliwetské 1520. (Boček.)

829. *Wýklad slawného d. M. Lutera o Antikristu na widění Danielowo*, w 8 kapitole, w Praze 1522, we 4. od Oldřicha WELENSKÉHO přeloženo i tištěno (kázání dle Dob. II. 396.)

830. *Petra CHELČICKÉHO* spasitelní wýkladowé na čtenie nedělní w Praze u Pawla Seweryna 1522 fol. Po druhé tamže roku 1532. *b) Wýklad na čtení sw. Jana w 1. kap. rkp. weř. bib.* 1597.

831. *Wýklad na Ewangelium sw. Lukáše* rkp. weř. bib. XVII. D. 21. fol. b. r.

832. *Ewangelium sw. Matauše*, wyožené wýklady otcůw swatých. Rkp. weř. bib. z XV stol. na perg. XVII. A. 4. listů 396.

833. *Wýklad na epištoly sw. Pawla* rkp. weř. bib. XVII. E. 31. z XV století (necelý).

834. *Wysoce umělého Desideria Erasma Roterodamského* spis obšírný, plně a dokonale wýkládaje Otče náš, rozdělený k sedmi dnům

téhodne. Připojen žalm XXI. w Plzni 1526. w 8. tři archy. Překladatel jest: O. S. chwála má Pán = Ondřej STROJEK Cantor. Wýtisk jeden w bib. weř. (Wiz Rozbor 1842 str. 149) též u Bočka.

e) Postilly.

835. **JAN HUS**: *Postilla, počíná: Milosrdný spasitel, pán všemohúcí, syn boží Ježíš Kristus, prawý bůh a prawý člověk*, přišel jest na swět... Nejstarší rkp. w Budišíně, Gersdorfské bibl. od r. 1412 fol. [na desce 1686] zawirájící *a) Wýklad na Wěřim*, na desatero přík. na modlitbu páně; *b) o šesti bludech*; *c) Wýklad na nedělní ewangelia*: „Milosrdný spasitel pán všemohaucí“ atd. spis to necelý od listu 148 až do 313. [Wiz Čas. mus. 1840. str. 407.] Jiný rkp. weř. bib. XVII. A. 11. we 4. pap. od r. 1413. Wyloženie swatých čtenie, čili wýklad na nedělní ewangelia. Závěrek jest: *Léta tisícieho čtyrstého a třináctého w den postní swatých apoštolów Šimona a Judy na hradě, jenž slowe Kozí, toto wyloženie swatých čtení jest skonáno. Jan Hus mistr. Opis jiný též postilly od r. 1415 skrze Sigmunda z Domažlic w mus. Opět jiný nachází se w městské bib. Normberské na pap. we 4. psaná (dle Dobrow.) mezi 1443—1453. Opět jiný opis w bib. weř. w fol. XVII. B. 13 as téhož stáří. Tiskem wyšla w Normberce od Jana Montana a Oldřicha Neybera 1563, w fol. pod nápisem: *Postilla Jana Husi, mučedníka božího, na ewangelia, kteráž se čtau přes celý rok*; k nižto přidané jsau mnohé jiné knihy téhož M. Jana Husí, kteréž jsau ještě nikdy nebyli imprimowané, a již nyní teprw na swětlo wydané, kterýchžto kněh, přewrátě list, index aneb pořádek najdeš MDLXIII. (Na konci): *Wytisťeno w slawném říšském městě Nornerce u Jana Montana a Oldřicha Neybera fol. 2 díly. Prwní díl obsahuje na 14 listech předmluwu, život atd. pak samý text na LXVII listech; druhý díl CCLXI listů, ozdobený mnohými obrázky na dřewě, tištěn středním šwabachem. Dotčený index na druhém listu ukazuje obsah: 1) dvě předmluwy J. Husi. 2) Předml. impressorowa. 3) Žiwot J. Husi. 4) Dvě epištoly J. Husi z Konstancí o přijímání pod obojí. 5) Postilla na ewang. nedělní a swátky některé. 6) Kázání o wečeři páně. 7) O šesti bludích. 8) Dewět článkůw aneb kusůw zlatých. 9) Zreadlo wětší. 10) O sedmi hříších smrtelných. 11) Pět epištol J. Husi z Konstancí. 12) List pánůw českých a morawských do Konstancí odeslaný. 13) Traktat o manželství. 14) Traktat o odumrtí, 15) Dwanácte článkůw wíry křesťanské. Opět (w Praze u Melantricha) r. 1564, w témž formátu jako Normberská (bez místa tisku). Pod titulem**

Mistra Jana Husi postilla na ewang. kteráž se čtou přes celý rok we dni nedělní, již po druhé vytištěna i s registram, kteréhožto prvé nebylo, znouw lépe spravená i bedlivěji dělaná, neb korigovaná. K této postille přidané epistolý nedělní, též s výklady na celý rok mistra Jakobella (w. num. následující.) Také přidán jest i život téhož mistra Jana Husi, a k tomu sedm epistol, kteréž jest w Konstanci jsa u vězení k Čechům psal. fol. První díl listů 10. (Předmluwy impressor. a Husi k etenářům a na postillu) a CXIV textu. (Pak) druhá stránka postilly aneb kázání nedělních od sw. ducha až do 1 neděle adwentní, listů 223. Po třetí tištěn zase w Norm. 1592.

836. Epistolý nedělní s výklady přes celý rok, mistra JAKOBELLA kněze a kazatele zákona páně, wěrného a milého towaryše téhož mistra Jana Husi, kteří jsau ještě nikdy nebyli tisknuté, ale již nyní teprw na swětlo jsau wydane l. 1564, listů 204.

837. Petra CHELČICKÉHO postilla pod nápisem: kniha výkladůw spasitelných na čtení nedělní w Praze 1522, fol. potom 1532.

838. (Mistra Jana ROKYCANY) výkladowé a kázání na čtení nedělní přes celý rok. Wydal ji jakožto farář w Teyně w Praze r. 1470. Jest toliko w rkp. okolo 1500 (u p. Fr. Saukupa we 4.) též od r. 1584, w katal. nebožtíka Institorisa kazatele w Prešpurku od Jana Cadaverosa jinak Kauřimského přepsaná. Jiný rkp. fol. bibl. weř. XVII. B. 2. 1586 psaný od Dawida Praetoria, praeceptoru w Táboře též XVII. D. 40. Jiný od r. 1612, 1659, XVII. D. 12. 1671 XVII. C. 33. (D. G. II. 230). Též rkp. w mus. 219. M. Rokycany kázání a řeči w rkp. nacházely se w knihowně nebožtíka Fr. Ant. z Nell, a některé čel Dobner sám, kterýž o tom zpráwu dává w Monum. hist. boh. na r. 1434. Bohemico sermone pereloquentem fuisse Rokycanam praedicatorum Eccl. S. Mariae ante Laetam curiam Pragae prodit una alterave ejus oratio jam annos abhinc aliquot a me lecta etc. Jeden rkp. w opisu z XVII věku u p. Bočka. U Ribaye byl rkp. psaný r. 1581 skrze usilování p. Hawla Bernartického měščenina Star. m. Pražského ze star. 1470 we 4.

f) Kázání.

839. Rkp. w bib. Olomucké z XV stol. fol. (předtím Carthusiae de Dolano) zawírá: Propowědění z sw. písem a sw. Otcůw, též řeči české, psán r. 1410—1416.

840. Enchiridion, seu manuale curatorum, dans praedicandi modum tam latino quam vulgari Boemo sermone, omnibus curatis cum utile,

tum necessarium. Norimberg. 1518 w 8. Neznámo p. Dobr. obsahujeli příklady české. (D. G. II. 327.)

841. JAN HUS. a) Kázání o tělu božím. Na něž se již jeden utrakwista w swé odpowědi na matrikat Bosáka od r. 1496 odwołává, dokládaje, že to i jiná kázání rukau mistra Jana Husa psané máme. Wyšlo od Pawla Bydžowského, kněze a faráře pod obojí u sw. Hawla, w Praze 1545, česky a něm. spolu s kázáním Jakaubkowým o wečeři páně, připsané Pražskému měšťanu Duchkowi Chmelíři ze Semechowa, jakožto milowníku a shromažditeli Husowých spisůw, kázání o wečeři páně při postille od r. 1563.

b) Téhož kázání o umučení páně w rkp. Štokholmském D. G. II. 226.

c) Téhož kázání o wyswětlení wíry, o pánu bohu a sw. Trojici.

d) Kázání dvoje o Antikristu a šelmě, která bojuje proti swatým, nyní w řeč českau přeloženo od kněze Viktorina Anxigina Skutečského, někdy kazatele ewang. Kristowa na Horách Kutnách; 3 archy. Na konci: Tlačeno w Magdeburku 1554. (Tisk literami šwabskými neaccentowanými u Čelak.)

842. Kázání zvláštní o člověku, který sstupowal od Jerusálema. Neděle 1. d.

843. Kázání velikonoční nejmenowaného z XV stol. Inc. Slawné wzkříšení spasitele našeho bud weseli každého wěrného. Wizmež a znamenajmež, bratříe najmilejší atd. Expl. a kraluje na wěky wěkoma Amen. Rkp. Wideň. 4935 fol. 339—342 we 4. (Palacký.)

844. Jiřika Šerera: Křestanské wojenské kázání, z něm. přeloženo od Wácl. BROSIUSA. W Normberce 1513. we 4.

845. Výklady Františka Lamberta Awenioněnského na zjewení sw. Jana. Inc. Sw. Jan apostol boží, jakož přikázání od boha přijal X kralowati budeš s otcem i s duchem sw. jediný báh na wěky wěkůw Amen. Rkp. weř. bib. XVII. H. 20. w 8. z věku XV listů 472 pap.

846. ROKYCANY a) kázání na sněmu u Hory (Kutné) na den sw. Františka r. 1441 [w hist. bratr. 1. 77 se uwádí].

b) Téhož kázání proti českým kněžím s strany swé. [Jafet w hist. brat. připomíná; snad to samé.]

c) Kázání (téhož) w neděli druhau po sw. trojici, též kázání w 3 neděli po welikonoci. [Uwodí se w Jafetowě hist. bratr. f. 71—2.]

d) Kázání téhož w opisu z XVI věku [u p. Bočka].

847. Řeč (krátká) k swátku slawného wzkříšení Kr. p. s. n. (saec. XV) 4. Rkp. weř. bib. XI, C. 4. num. 1. fol. 59.

848. JIRY paustewníka kázanie o narození

božiem. Rkp. XVI stol. bibl. weř. XVII. H. 11. num. 4. „O kterak wclebný, kterak slawný a swatý jest den tento atd. Konec schází.

849. JAKAUBKA kázání o poctivosti a eti, kterau má člověk wěrný učiniti tělu a bohu. Tištěno 1545 we 4. (bez místa.)

850. Téhož bohomyšlné kázání a rozmlauwání wěrné duše s pánem Kristem (bez místa). Pawel Bydžowský je wydal s Husowým káz. o tělu božím 1545.

851. Petra CHELČICKÉHO a) řeč na 13 kap. zjew. O šelmě a obrazu jejím w 4. stojí w indexu bez roku. b) Výklad na čtení s. Jana 1. kap. rkp. 1597, weř. bib. XVII. D. 40.

852. Výklad na Lukáše, jsau vlastně kázání) rkp. na pap. w fol. weř. bibl. (D. G. II. 231.)

853. M. PAWEL PŘÍBRAM: Výklad na desatero boží přikázání welebného otce Martina *Luthera*: z regule swatého Augustina, kázání od něho lidu Wittemberskému... X Tišt. i dokonáno w Praze w pátek před sw. Martinem 1. p. 1520. (Arma C. P.) 287 str. in 4. w bibl. Raudnické. Toto kázání přeložil M. Pawel Příbram, a dal na swůj náklad tisknauti, umřel ale dříwe wyjiti knížky (u Bílého Lwa, jakž widěti ze štítu města Prahy a připsu Arma C. P.)

854. Kázání nedělní a swátčění 1520 per frat. Friedl de termis (w Železnici) rkp. weř. bibl.

855. Doktora Martina Luthera kázání o nowém zákoně a nebo o posledním kšaftu Krista pána — to jest o mši swaté we Witmerce učiněné 1521 w 4. 47 listů w Praze.

g) Služebnosti církewní.

856. Napomenutí před posluhováním — kázání před posluhováním — o první věci, o přisluhování slova božeho — služba při posluhování, rkp. XV stol. 29 listů w 12. [u p. Bočka.]

857. W rkp. weř. bibl. XI. 2. z wěku XV na listu 111, jest formule oddáwaací: Bůh a otec pána našeho J. Kr. buď s wámi a spoj wás atd. pak dvě křatičké modlitby: a) shleduj pane bože s nebe na tohoto sluhu twého N. i na tuto služebnici atd. b) W milosti otce i syna i ducha sw. atd.

h) Swatí otcowé.

858. Sw. Isidora naučení každému hřišnému užitečné, w 18 kapitolách, w rkp. weř. bib. XVII. B. 6. též XVII. E. 15. *Počátek*: Čiň synu, jakž potřeba jest atd. *Konec*: a jest řeč sw. Isidora Amen. [listy 4 fol.]

859. Sw. *Augustina* a) Rukowět. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 8. r. 1469, w 4. též za žaltářem od r. 1475, též w bibl. Wid. Cod. theol. Ms. N. 790, w 8. listů 316, kdež nalezati wýtahy z epístoly sw. Jeronyma, a od str. 53 rukowět sw. Aug. takto počínajci: (Poněwadž mezi osidly bydlímy, snadně od sláwy nebeské odpadujemy atd. a na listu 68: i dokonána nebeská slawnost Amen. A tak jest konec rukowěti swatého Augustina. Tištěna jest dle zpráwy Weleslawinowy w Praze 1562, bywši přeložena od kohos neznámého, u Bart. Netolického w 8. Potom s nápisem: S. Aug. knížka, kterauž nazwal Manuale t. j. rukowět, o spáťování p. Kr. aneb o slowu božím, z lat. přel. od M. A. z *Welesl.* w Praze 1583, w 12. Pak wysla r. 1600 a 1736 u Hraby, pak 1786 od Faustina Procházky u Diesbacha w 8. str. 94. Posléze od Pražské konsistoře 1828, spolu s Soliloquiemi od str. 83—130, mimo rozwrzení obojho spisu.

b) Augustini regulae (pravidla řehol klášterních). Tyto jsú věci, kteréž abyste zachowali, prikazujem wám, jenž jste w klášteře ustaweni. Prvé pro něž jste w jedno shromážděni, swazku milosti ostřichajte X Tak buoh daj a jeho milá matka panna Maria Amen. [Pravidla w krátkosti wztaľuji se na modlitby, oděw, swornost, poslušenství proboštu.] Rkp. weř. bibl. XI. C. 1. num. 27, též na pergam. XVII. G. 24.

c) Počíná se traktat sw. Augustina, kterýžto nazwal marnostmi tohoto swěta, w mal. 8. osm listů. Na konci: Tak se skonává traktat sw. Augustina o marnosti tohoto swěta l. p. 1506, we středn po sw. Školastice w Starém městě Pražském. *Wiz Rozhor* 1842, str. 149.

860. Počíná se epístola blaženého *Eusebia* k Damazowi, biskupu Portunskému a k Theodyonowi pánu mému Římskému o smrti slawného Jeronyma učennika wýborného, pro něhož tyto knihy slowú sw. Jeronyma a tak počínají: Otcí předostojnému Damazowi biskupu Portunskému X pamětlíw buď mnú na modlitbách twých Amen. Rkp. weř. bib. XVII. E. 9. 4. list 1—135. Též rkp. w Olomauci na pap. w 4. dokonaný 1410. W témž rkp. Počíná se jiná epístola Cyrilla, biskupa Jerusalemského k sw. Augustinowi o diwiech, ježto jsú se stali od Jeronyma učennika wýborného.

861. Téhož *Eusebia tractatus de fide catholica* ad Petrum diaconum lat. a česky od r. 1485, rkp. weř. bib. XVII. E. 10. num. 4.

862. Traktat de conflictu uitiorum et uirtutum, který se sw. Augustinu jindy připsowal. rkp. dworské bibl. Wid. (Cod. theol. N. 934. fol.)

863. Sw. *Jeronyma* modlitby, list k Paulu

a wyprawování o smrti jeho, w rkp. od r. 1532 u minoritů, kterýž ale ze staršího opsán jest, jakž to slova některá, k. p. ješitnost (vanitas) atd. prozrazují.

864. Sw. Jana Zlatoustého (Chrysostoma) a) Kniha o napravení padlého, přel. Viktorin WSEHRD 1495. Přípis knězi Jirowi, znamenitý pro chválu češtiny. Po druhé 1501 w Plzni. Po třetí w Praze u Fetterlowé 1820. 8. archů 9 a 2 listy. Nachází se též w rkp. sawvěkém ač necelém w weř. bibl. XVII. H. 11. num. 1. (list 1—62.)

b) Počínají se druhé knihy sw. Jana Zlatoustého, že žádný nemůž uražen býti od jiného než sám od sebe, w témž rkp. num. 2. přel. HRUBÝ z Jelení 1497, a připsal Mikuláši z Černčic, (por. číslo následuj.)

865. Sw. Cypriana a) knihy, kteréž psal k Donatowi o potupení swěta. b) Druhé knihy, w kterých se wypisuje prawý a gruntowní základ na modlitbu páně atd. W předešlém rkp. weř. bibl. pod num. 3. we 4. Tyto čtyry spisy t. Zlatoustého a Cypriana, tištěny byly pod titulem: Knihy čtvery (na konci): Skonávají se knihy čtvery, dvoje sw. Jana Zlatoustého, první jsú o napravení padlého, a druhé na tuto řeč, že žádný uražen býti nemůž, než sám od sebe, Cypriana pak swatého též knihy dvoje, jedny o pótupení swěta, a druhé wýklad na Otče náš, a to léta božieho MCCCC w 8. w Plzni A—E po 8, T7 listůw, u Mik. Bakaláře. Znowu wydány a) kniha sw. Jana Zlatoustého, že žádný uražen nemůž býti od jiného atd. b) Sw. Cypriana o potupení swěta. c) Téhož wýklad na nejsvětější modlitbu páně, od Pražské konsistoře, w Praze 1828, w 8. str. 92. Čtvrtý spis o napravení padlého. d) Epištola Cypriana mučedníka o závisti a nenávisti 1507, w 8. na hoře Oliwetské (w Litomyšli) u Pawla w Meziríči A—Z. w 12. w Prostěj. u Kaš. Aorga 1558, w 8. Cypriana list o kněžích, přel. od Hrub. z Jel. rkp. od r. 1513.

866. Cyrilla epištola k sw. Augustinowi o diwech sw. Jeronyma z XV stol. rkp. w bibl. weř. XVII. E. 9. num. 2.

867. Sw. Bernarda a) Rozmýšlení a obieranie (o umučení Kr.) Rkp. weř. bibl. XVII. E. 5. we 4. b. r. W jiném rkp. nachází se pláč Marie. b) Téhož traktat o boji duchowního Jerusalema ¹⁾, w Benátkách 1506, w 8. 13 listů, též w Praze 1507. w 8. Pawel z Meziríči a—Z. Wiz Rozbor 1842. str. 151. c) o dokonaném žiwotě stol. XV rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. N. 14.

1) Wydal jej s knížkou: Zrcadlo traktatek atd. Jan Jindřichský ze Zátce, jeden z korektorůw biblí Benátské.

868. Naučení sw. Augustina a sw. Anselma o poctivosti nábožné milosti ku přijímání těla božieho a o užitečích zármutku zde na tomto světě trpících. Swatý Anselmus mysle atd. × rač nám dopomoci všemohúci pane J. Kriste. [Listů 6 $\frac{1}{2}$ fol.]

869. S. Anselma naučení o poctivosti nábožné milosti ku přijímání těla božieho a o užitečích zde na tomto světě trpících: s. a. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. num. 3. — Rozjímání a některé jiné menší spisy jeho w rkp. bibl. Křižown. w 8.

870. Sw. Řehoře řeč, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme. Rkp. weř. bibl. (1513) od HRUBÉHO z Jelení XVII. H. 13. num. 3.

871. Sw. Basilia řeč o závisti, z řeckého w lat. přeložil Nikol. Perotus; z latiny do češtiny HRUBÝ z Jelení rkp. weř. bibl. od r. 1513. XVII. D. 38. též H. 13. w 8. b. r.

872. Lactantius Firmianus. O prawé poctě boží, (přitom) wýtahy ze Seneky o hněwu 1518 we 4, půl sedma archu po 6 listech u Mikul. Klaudiana w Bolesl. Mladé, opět w Praze 1786, w 8. str. 108. u Jan. J. Diesbacha (od Faust. Procházky). Wýtah z Lactantia Firmiana o prawé poctě boží w rkp. weř. bibl. XVII. E. 11.

b) Wzdělatelné.

873. JAN HUS a) Dcerka aneb poznání cesty prawé k spasení. Počiná: Slyš dcerko a wěz atd. rkp. w Mus. 559. z XV stol. we 4. kdež i kronika Martiniani, Solfernus, začátek Beliala, Adam a Ewa, Basil. kompaktata a kratičké letopisy české. W jiném rkp. psaném rukau Sigmunda z Domažlic od r. 1414 w mus. Tiskem wydaná od W. Hanky. W Praze w 12. 1825 u J. Fetterlowé z Wildenbrunu.

b) O prawé powinnosti člowěka fol. (bez roku i místa.)

c) Téhož: O zkáze pocházející z ustanowení lidských fol. (bez roku i místa.)

d) List mistra Jana Husi, jímž jisté panny klášterní k setrwání w jejich stawu napomfná. Milost swú a potwzrenie w milosti a panenství rač wám dáti choť pán Ježíš, jehož jste sobě nade wšeckny jiné zlíbily × mistr Jan H. kněz nestatečný. Rkp. XV wěku w 8. (Boček.)

e) Znamenaj o prawém potupení tohoto swěta a jeho weliké newěře, kteréžto pokazuje swým služebníkóm a swým přátelóm, diwně je podtrhuje. [3 listy mezi jinými Husowými spisy rkp. bibl. Mikulowské 159. Boček.]

874. W rkp. Opatowickém nyní w Museum, na pap. we 4. z první polowice XV wěku nacházejí se mimo jiné částky tyto: a) Řeč o prawém pokání 9 listů. b) Řeč o božím těle.

c) Užítkové přijímání. d) Svaté prosby. e) Užítkové postu. f) Modlitba má čistá před bohem býti. g) Kterak sobě milosrdným býti. h) Milosrdenství k svému bližnímu. i) Dewět měst našich bližních. k) Muozí stýskají o zpowědi. l) Sedm smrtelných hříchůw w řeči krátké. m) Těž obšírnější. n) O dwú bratrích, jižto spolu wálku měli. W. Čas. Mus. 1832. str. 148.

875. (ROKYCANY) O sedmi wášních a wadách, ježto hlawní hřichowé slowau, o poznání se w nich, o jejich mrzkosti, a kterakby je člověk přemoci, aneb se jich wystřici mohl. Wydáno od Fr. Nowotného z Luže atd. w Praze u Jana Diesbacha 1807. w 8. str. 43.

876. *Bonaventury*, kardinála a doktora a) Kniehy o životu duchowniew. *Inc.* Požádal jsi ote mne najmilejší, abych napsal tobě něco k wzdělání totiž života duchowniego × jehožto jméno jest najhlawnější na wěky wěkůw Amen. List 1—32.

b) Tyto kniehy jsú o sedmeru prospiewání duchowníka neb zákonníka a slowú *Candidatus*. *Inc.* Prospiewání duchowníka neboli zákonníka w sedm se dělí obyčejów × a toho nám rač dopomoci pán J. Kr. panny Marie syn Amen. Rkp. weř. bibl. XI. C. 6. od r. 1453. List 32—242.

877. W rkp. weř. bibl. XI. C. 3. a) O pýše, pokore, pokrytství. *Inc.* Poněwadž jakožto pýcha jest počátek a kořen i pochop wšeho zlého × čtvrté wšecy své skutky počínati od lásky pána J. Kr. a od té prawé milosti, kterou má ku pánu Ježíšowi, list 86—95. b) Rozjímání nábožné s doklady sw. otců a písma ne celé. *Inc.* Bóh otec i jeho milý syn, bóh Ježíš i bóh duch swatý wše jeden hospodin milosrdný rač s námi býti a nám dáti swú milost atd. list. 110—126.

878. *Mládenec* neb *Orlojik* (Orloj) maudrosti wěčné; rozmlauwání mezi maudrostí wěcnau a mládencem. Počátek: O pánu bohu čijte w dobrotě a w sprawedlnosti srdce atd. Listů 59 Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. též tam XVII. F. 31. we 4. od r. 1455 1) 1469 we 4. též XVII. F. 10. 1497 w 8. též E. 18. we 4. b. r. též B. 6. fol. b. r. Jiný w museum we 4. u něhož některé lekcie aneb čtení. Rkp. w Jindřichohradecké bibl. z XV století pak u minoritů od r. 1532.

879. Powidky čili pohádky nábožné, psané r. 1482. W Olom. bibl. (Boček.)

880. Knížky o rozličných etnostech, (4 knihy) sepsané w latině od *Albertana*, práwního zastupitele w Brixii (causidicus Brixiensis) pod císařem Fridrichem r. 1238; do češtiny přeložené od neznámého. Rkp. nalézají se dwa: w museum od r. 1462, num. 566, a druhý b. r. W bibl. weř. jsau čtyry, od r. 1475, 1493, třetí b. r. fol. a čtvrtý též z XV věku. O jiném rkp. w Prešpurce dal zpráwu p. Palkowic w Týdenniku 1817 num. 29. Obsah rkp. od r. 1475, (weř. bibl. XVII. E. 14. pap. we 4. listů 163) jest tento: a) první knihy: O řádném mluwení a mlčení, dle werše: Kdo, co, komu, proč, kterak, kdy mluwí, pamatuj wždy. b) druhé knihy: O radě a utěšení w zámutech (synowi, kterýž se s lékařstwím ranným obíral, aby skrze to sobě i jiným prospěti mohl) c) třetí knihy: Kterak máš milowati boha a bližního swého d) čtvrté knihy: O milowání wěcí netělesných a nečasných, kteréžto srdcem, myslí a úmyslem býwají pochopeny, jakož jsú: sprawedlnost, práwo, rozum a etnosti a hřichowé, kteréžto wěci mají býti milowány, a hřichowé owšem zahrnutí. (Spis tento pln jest dokladů z klassikůw latinských a řeckých i z písem sw.) První kniha nalézá se též w rkp. pap. we 4. od r. 1457, 5 listů (opsáno w Slaném). Počíná: „Jakož piše sw. Jakub, že wšeliké stwoření, najukrutnějších zwírat, hadów i ptaetwa, lidmi muož ukroceno býti, ale jazyka člowěčieho žádný skrotiti nemuož; protož knížky tyto o řádném mluwení a mlčení weršíkem latinským složený jsú takto: Quis, quid, cui dicas, cur, quomodo, quando, inquirat etc. (Boček). W Klatowském rkp. od r. 1465 po Normberském městském práwě stojí první kniha pod nápisem: o řádném mluwení a mlčení, kteráž o sobě tištěna byla r. 1502 w 8. (w Plzni). Opět 1528 w 8. w Plzni u Jana Peka.

881. Traktat o domu duchowním, kterak jej má každý člowěk hodně ustawiti. Na konci: *Scriptum per me Mareš z Olbramowic 1497*, rkp. bibl. weř. XVII. II. 19. N. 4.

882. O následowání Krista pána, w rkp. we 4. weř. bib. XVII. F. 29. z XV stol. jenž Janu *Gersonu* se připisuje, též XVII. F. 44. we 4. Obsah Krumlowského rkp. Balbin (Boh. docta II. 172) takto udává: *Thomas a Kempis* († 1472) veteri bohemia lingua ex latino versus; additi etiam quidam libri Gersonis de meditatione cordis etc. Tištěna byla ta kniha r. 1498 w 8. w Plzni u Mik. Bakal. 12 listů, potom okolo r. 1527 (nestává žádného wýtisku více), 1551 w 8. s nápisem: O dokonalém následowání p. K. a prawém potupení swěta knihy 5. od J. Gersona (ded. Jindřichu starš. ze Šwamberka, podepsán kněz Tomáš, farář w Dub-

1) Pisář toho rkp. přidal toto: Knížky, jenž slowú Orloj wěčné múdrosti. A napsány sú od jednoho, tenť jest jedl suchých partek mnoho, a psal tí je sedě na lawě, a máť humence na své hlavě, a dokonal je tu středu den sw. Rehoře léta od narození božího 1455 počínajíce.

ném.) Wyt. w Praze u Jiř. Melantricha atd. 1551 w Olomauci w 8. 1561. 8. (Nápis: Jana Gersona kniha o následování pána Kr. atd.) w Prostějově u Günthera, od r. 1567, w 12. s nápisem: Kniha zlatá o následování p. Krista od Tomáše Kempenského, kanovníka řádu s. Augustina atd. W Staro-Pražské koleji blíž mostu. Připis od kongregací české w kapli Betlemské atd. magistrátu Pražskému str. 447 a registř. w Praze u Melantr. 1571, w Olomauci u Milchtalera 1583, pak od jesuity Hostowina w 12. bez roku (asi 1590), též 1598 w 8. w Holom., potom w Praze 1622, w 8. u Štěp. Biliny, a 1644 w 8. 1657 u Melantricha 1674 a 1681 vše w 12. Dále w impr. akadem. 1689, pak 1698, též u Rosenmüllera dědictwím sw. Wácl. 1710 w 12. od Kamenického asi 1711, w Gianinském katalogu stojí vydání od r. 1725, w 12. též w impr. akad. 1735, w Trnawě 1744, w 12. w Praze 1747, 1753, w 12. větším u Ign. F. Prušy w Praze str. 423, registř. život Tom. Kemp. a předm. též 1759, dwakrát w r. 1762 u Prušy a u Hrabý, w Brně 1793, 1817, s připojenými modlitbami 1823, w Hradci Král.

883. Zrcadlo křesť. čili o potupení tohoto swěta (l. 1469—1470) w rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. Počíná: Že izádnému nelze spasenu býti, ktož tohoto swěta a okrasy jeho nepotupí atd. konec: přebýwal by zde w boží milosti a po smrti u věčné radosti. Amen. [3½ listů fol.]

884. Zrcadlo každého člověka hříšného, a nahlédna se w ně opatř swé swědomí, právě-li stojíš atd. Počátek: Najmilejší, poněwadž w cestě jsme tohoto biedného atd. Konec: skrze p. našeho J. Krista. Amen. Listů 4½ fol. w rkp. weř. bibl. XVII. B. 6.

885. Spis o spravdliwosti podlé rozličných proměnitelndností a rozdieluo, též i o spravdlnosti z wiery, coby byla — (Přitom jest): Spis o lásce. Počíná: Toto o lásce najprw kázáno bylo w kázání k sluhám a k správcoům lásky léta páně MCCCCij (1503) a téhož léta ku paměti i sepsáno atd. (wytisťen ukrácenější) 1524 we 4. listů 161, na předměstí Mladého Boleslawě. Georgius.

886. Příprawa k smrti. Počát. „Kniežky tyto slowú příprawa k smrti, a jest w nich rozmlúwání ducha člověčieho s swau duší. Konec: Skonávají se kniežky, kteréž slowau příprawa k smrti, tu sobotu před swatým Mikulášem I. od nar. s. b. 1507, Pawel z Meziříčí [A—J.] w 8. menš. Druhé oprawené a rozmnožené vydání pod jménem dialog, to jest rozmlauwání atd. 1520 we 4. Paulus Olivecensis, též l. 1556, w 8. od Šebestiana Olivetského, syna Pawlowa A—L3, též 1563 w 8.

887. Kniežky tyto slowú zrcadlo, ježto ktož se w ně wzhlédá, opatřit w nich čtyry věci budoucie a poslednie: smrt, den soudný, muku pekelní, radost nebeskú. Listů 24 w mal. 8. Na konci: Dokonává se traktátec, jenž slowe zrcádko, a jest tisťen w Benátkách w zemi wlské l. b. 1506, ten ponděli po sw. Lucii. Jindřišský. Wýtisk we weř. bibl. (W. Rozbor 1842, str. 153.)

888. Pelagia jahna kostela Římského kniežky o upokojení neb úkladu samotném, o skrausení, o zdrčeliwosti, o smilstwu, o tom že nemá mnich nic míti, o trpěliwosti a stálosti, o tom že nemáme žádného souditi, o rozkošnosti, o tom že máme strážliwě žiwi býti, o tom že se máme bez přestání modliti atd. 1511 rkp. bibl. weř. XVII. A. 2. fol.

889. Počíná se naučení prawé modlitby s wýkladem na modlitbu pána Ježíše, kteréž ráčli k radosti učedníkůw všem wěruým w církwi s. i každému údu wydati k modlení, (poslední list u wýtisku p. Bočka utržen) 1512 w Litomyšli. Wáclaw z Mezříče (A—G.) 8. men.

890. O spůsobu žiwota křesťanského 1513, w 8.

891. Knihy o čtyrech posledních věcech 1514, rkp. weř. bibl. XVII. C. 23.

892. Jana podjahně kostela Řím. počítá se sedm kusůw, které poslal otec Mojžíš otcí Pyremoniowi, a kdož je bude zachowáwati, ten wyswobozen bude od muky 1516, rkp. při žiw. sw. otcůw Hrabého z Jelení w bibl. weř. XVII. A. 2.

893. a) O dowěrnosti neb o 12 létech od br. LUKÁŠE. [Jafet list. br. list 162]. b) Spráwa člověku wěrnému pracujcímu k smrti jedné paní poslaná 1518, we 4.

894. Rkp. p. Křižovníků w Praze z XV stol. we 4. zawirá mimo knihy mistra Nikodema o umučení božím a jiné také a) napomenutí nemocného při smrti užitečné [příteli milý, wěz, že jsi w kázni a w tresktání boha všemohaučieho atd.] b) druhé napomenutí (milý příteli, poslechniž mé rady atd.) c) o lásce (Láska jest ctnost, již kto miluje boha proto, že jest böh atd.) d) Osmera jest pýcha zewnitrní. atd. e) O poznání p. boha (pán böh jest swrchowáné dobré atd.) a jiné drobnůstky.

895. Jiř. Morgenstern zrcadlo břišných neb kniha proti všelikému swěta tohoto přewráceného stawu 1520, rkp. weř. bibl. XVII. F. 48. we 4.

896. Kniežky, kteréž slowú zrcadlo sedmi dnuo hříšné duše b. m. a. r. (z počátku XVI stol.) we 4. u p. Bočka wýtisk A—II.

897. Kniežky, kteréž slowú srdečné kniežky o

čtyřech posledních budících věcech totiž o smrti, saudu, pekle a radosti nebeské velmi příkladně. w Praze u Mik. Konáče we 4. 1521. A.—N. Welslawina připojil ještě traktat: prawidlo šlechtěného a křesťanského žiwota. Po jeho teprw smrti vyšly wšecky tři pod nápisem: Cesta žiwota 1602, w 8. Přípis wdowy Anny jest od r. 1600. Kniha utěšená a vzdělawatelná. Obsah její šře tento jest: První jedná o čtyřech posledních věcech, kteréž jsau: smrt, saud, peklo a radost nebeská; druhá t. zrcadlo sedmi dnů: O mrzkosti a bidě člověka; o hříchu, o pokání, o světu, o falešné slávě atd. potupení; o smrti; o radostech nebeských a mukách pekelných. Třetí patero zawírá: Důwody písma, kterými nás wede k šlechtivosti; zapření sebe samého, o trpělivosti, přemýšlowání budacého žiwota; kterak užívati máme zdejšího žiwota, str. 504. Mimo přípisy dwa (druhý Konáče).

898. Řeč velmi užitečná k správě žiwota, w podobenství o *Mellibeowi a Prudencii*, z XV stol. rkp. weř. bibl. XVII. D. 15. Num. 2.

i) Romány duchovní.

899. *Řeč o jednom králewici jménem Josafat* synu krále, jenž slul Awemir, kteréhožto jeden pústenník jménem Barlam obrátil na wíru křesťanskú. *Počíná*: Na počátku těch časůw, když se biechu počali pústewníci atd. Na konci: Skonala se řeč velmi utěšená, jež slowe Barlam, léta 1470, w pondělí před sw. Jakubem Filipem per me Laurentium de Tyn Horšow in Nova domo. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. num. 6. [listů 60 fol.] též XVII. D. 4. od r. 1469, též XI. D. 3. [Porow. Barlaam und Josaphat des Rudolph von Montfort, herausgegeben von Köpke, Königsberg 1818. 8.] Náleží mezi nábožné biografické legendy. Tištěn w Plzni u Mik. Bakaláře, pod nápisem: Kniha velmi nábožná, jenž slowe Barlaam, kteraužto onen veliký doktor Johannes Damascenus přeložil z řeckého jazyka w latinský 1504 w 8. 1512 we 4. neb welk. 8. we dwau slaupcích. Pak w Praze 1593 u Jiřího Dačického s obnowením jazyka.

900. *Solfernus*, nebo žiwot Adamůw. Rkp. z XV stol. pecelý we 4. we weř. bibl. XVII. F. 26. zawírá w sobě rozepři dworu dábelského s bohem o nebe. Z něho Tomsa předmluwu českého překladatele králi (Jiřímu?) připsanau wtáhl do své chrestomathie. Jiný rkp. na faře u sw. Wojtěcha w Praze (bez r.). Opět jiný s Belialem od r. 1470, w Museum 560. SIXT Z OTTERSODURFU tu knihu s opraweným t. obnowením jazykem skrze Hájka wydal s nápisem: Frigonija doktora Jerusalemského knihy rodu neb žiwota Adamowa, řeči arabskau složený a sepsány, pak w latinskau přeloženy, nyní w če-

sku uwedeny od Sixta z Ottersdorfu, u Jana Kosoršského w Praze 1553 we 4. wyšla potom w Olomauci u Günthera 1564, we 4. W Praze u J. Otmaru Jakubea 1600, a w Opawě u Ewy Šindlerky skrze Jana Kašp. Breyra 1721, w 8. Balbin ujišťowal: passim Bohemorum manibus teritur ob argumenti suavitatem et dictionis leporem. Nejedlý w Hlasateli II. 304—333, část té knihy wytiskl, spis mnohými episodami, rozmluwami a práwními wyjádření se spásoby protkaný, w uslechtilé a plynulé češtině sepsaný.

901. *Belial*, podobného obsahu jako Solfernus, w rkp. kapitolního kostela we 4. listůw 110. Jest to přeložený latinský román duchovní, kterýž skladatel jeho Jakub z Teramo arcipryšt w r. 1378 opravě papeže Urbana podrobil. Jiný rkp. w Museum we 4. od r. 1450, a pod č. 776 od r. 1459, a od r. 1470 (num. 559.) Swatowojtěšský má toliko prwních 68 kapitol.

k) Zjewení a proroctwí.

902. *Hermas, jinak pastýř* w rkp. od r. 1464, we 4. w Štokholmě, a wytištěn od Mikul. Kladiana s některými jinými spisy w Mladé Boleslawi pod jménem: Kniha, která slowe Pastýř neb Ermas nikdá prwé jazykem českým newytiskowaná. 1518, we 4. listů 69.

903. *Proroctwí Dr. Kampa*, kazatele českého w ležení wojenském, sepsané r. 1472. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. list 345.

904. *Počínají se knihy užitečné sw. Brigitty o zjeweních*. Na konci: Skonávají se knihy přeslawné s. Brigitty velmi užitečné wdowám zwláště, všem jiným stawům křesťanským o diwných zjeweních od syna boha i matky božie i jiných swatých l. 1453. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 1. pap. we 4. listů 164, též tam XVII. C. 21. fol. pap. z XV stol. Starší rkp. od r. 1419. fol. prodal Kramerius do Rus. Jiný rkp. jest u Minoritů od r. 1526. [W tom rkp. také naléztí: O umučení božím, o 65 strastech a o čistotě panenské 30 kapitol.] Rkp. weř. bibl. fol. má částku předmluwy překladatelowy, wybranau z epistolowy i apologu kardinala Jana de Turre cremata. Sám spis není úplně a pořádně přeložen, nýbrž jen swobodně wybirání wěcí překladatelowy lihých a důležitými se zdajících. Rkp. druhý tamž we 4. liši se opět w pořádku od předešlého we fol. — W Olom. bibl. Widění s. Brigitty rkp. 1482.

905. *Oracula mulierum fatidicarum*, na pergam. we 4. u Janocki Catal. Cod. manus. Bibl. Zaluse. N. 381. Zdaji se býti *proroctwí Sibyllina*, jichž jedno wydání od r. 1579 w 8. w Indexu stojí.

906. JANA BOSÁKA proroctví o zlém přijetí majícím w r. 1490, 1500, w rkp. knihovny kapitolní. (O. 35.)

907. *Proroctví Hildegardis*, a prorokuje o všech věcech až do soudného dne. W předmluvě praví překladatel: Z celého a dlouhého proroctví sw. Hildegardis učinil jsem řeč krátkú obecnému lidu proto, že ne všickni mohú jměti celého proroctví a také nerádi mnozí dlouhé řeči slyší. A byla žiwa sw. Hildegardis před počtetím zákonůw žebrákůw dvě a padesát let. Něk ona byla l. bož. 1146, ale zákonové žebrákůw 1198, jakož stojí w kronice Martiniáni. Byla panna klášterská za času sw. Bernarda. Rkp. Vyšehradský we 4. pap. (W. Rozbór 1842, str. 174. Balbin w Krumlowě nalezl rkp. [Boh. doct. III. 161.]

908. *Proroctví o české zemi*, počínající: Přijde orel, jehož letem wybojován bude lew, lat. a česky Dobrow. w Rokycanech widěl.

909. *Proroctví jednoho mládence* od narození slepého w 8. bez r. a místa.

910. *Jiříkovo widění*, pod titulem: Kronika pěkná o Jiříkowi, jenžto w očistci byl a jiné diwné věci, ježto tam widěl i také w pékle. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 2. Tištěno často k. p. w r. 1777, w 8. listů 23.

911. *Proroctví Sibylly* o králowství českém, dle mnohých Čumána jináč Amalthea tak nazwané, z jedné velmi staré sepsané knihy wytaženo. Rkp. b. r. (XVIII. stol.) 4. 15 listůw. Weř. bibl. XVII. A. 24. Počiná: O Čechowě se sejděte, všickni toho pozorujte, co se wám bude prawiti, budoucí zlé zwěstowati. Skonáwá: W prawém pokání trvejme, k bohu kající wolejme, by se ráčil smilowati a na milost nás přiwěsti. Amen.

D) Život Krista a swatých.

912. Život sw. Jeronyma, Rkp. perg. 1410 we 4. w bibl. Olomaucké. (Boček.)

913. Počiná se wětší život sw. důstojného našeho milého otce *Františka*, milowníka Jesu Kristowa, spasitele. Rkp. od r. 1411, we 4. weř. bibl.

914. Tuto se počíná *Anzelmus*, kterak se jemu zjewila Maria atd. *Inc.* Sw. Anzelmus dlouhý čas prosil jest sw. Marie matky božie s pláčem a s modlitbami i postem, aby jemu zjewila, kterak jest syn její trpěl muky atd. X kteráž radosti račiž nás dowěsti otec syn i duch sw. Amen. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 11. num. 6.

915. Život sw. *Kateřiny* (s některými písněmi k její chwále) od františkána w Jindř. Hradci psaný měl Balbin. Boh. doct. III. 61.

916. Žiw. sw. *Anežky* wydal Jiří Plachý

(Ferus) podlé starého rkp. w Praze u Urbana Goliáše 1666, we 4. s wyswětlením podržených starých slow. Na konci jsau čtyry psaní od sw. Kláry k sw. Anežce. Půwodně latinsky, což Cruger Jesuita newěděl, protože z českého přeložil tu legendu Bollandistům.

917. Žiw. sw. *Reginy* w rkp. u minoritů, zdá se, sepsal *Bruno kartuzian*, své sestře, šlechtičně z Klinšteina okolo r. 1526.

918. Žiw. sw. *Františka* psaný od Bonawentury. Rkp. r. 1421, we 4. w knih. Olomaucké (přidány jsau epistolý sw. Pawla). Rkp. b. r. weř. bibl. na pap. we 4. Poslední kapitola jedná o sw. Anežce. Přepisowatel jest Šimon kaplan Petrlukowský. Swatého Cyrilla a Methudia jmenuje Hroznatu a Strachotu, kdežto obojí na Metudia (metus) ukazuje. Rkp. na pergam. we 4. s přewýbornými obrazy pro Šternberka zhotowen. Nyní u hrab. Černina.

919. Knihy o pohřbu, žiwotu a pokání i smrti prwestowřeného otce našeho *Adama* a matěe, naše *Evy* na tomto swětě. Rkp. od r. 1465, weř. bibl. XVII. B. 15. num. 4. Tištěn w Plzni okolo r. 1498, w 8. listůw 17.

920. Knihy o rodu a o běhu žiwota *Josefowa*, o smrti otce jeho i jeho samého i o smrti jeho 12 bratrůw L. 1465. Fol. W rkp. weř. bibl. XVII. B. 15. num. 5.

921. Traktat o narození *panny Marie* i také o jiných příbězích 1497? Rkp. bibl. weř. XVII. H. 59. n. 3.

922. Žiwot a sláwa sw. *Wáclawa*. W Praze 1510. w 8.

923. Wýmlywa o žiwotě *Josefowě*. Skonáwá se žiwot *Josefa* l. 1485. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 10. n. 1.

924. Spis o *hodu sw. králowny* na nebesa wznešení. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 5.

925. *Obrana sw. Kateřiny* w rkp. weř. bibl. XVII. E. 19. Počiná: Když jsem byl na Zwíkové a rozmlúwaje atd. *Na konci* píseň: Já wim jeden kwitek pěkný w tom rozkošném kraji atd.

926. *Jana podjahně* kostela Římského knížky o swatých; kteří znamení činili a obcowání wyborném rozličných swatých, kteréž **REHOR HRUBÝ Z JELENÍ** w češtinu uwedl 1516, rkp. fol. weř. bibl. XVII. A. 2.

m) Modlicí knihy.

927. Brewiář, na pergam. w 8. zdá se ku potřebě nějaké klášterské panny. Dobrowský jej darowal abatyši u sw. Jiří, po jejíž smrti se wíce nenalezl.

928. Knihy modlicí, skrze Tomáše z Netolic l. 1511, rkp. weř. bibl. XVII. G. 7.

929. W rkp. weř. bibl. XI. E. 2. na listu

26—27, stojí stará modlitba k panně Marii: „Zdráva najswětější králowno milosti trojice swatě oswiecená, tobě rovné nestwořil prwe ani potom“ atd. × ktož tě chválí Maria panno dobrotiwá. Amen. [Sloh ze XIV stol.]

930. Počíná se *kursik obecní* anebo hodinky panny Marie, králowny nebeské. „Přijmi slovo panno Maria, kteréž tobě od boha po andělu posláno jest × spomozíš synóm u syna krále andělského. Rkp. weř. bibl. XVII. J. 9. listů 218 w 16. pap. „Milost ducha sw. přítomna buď Amen. atd. — Na listu 5. Počíná se prwní žalm Dawidůw: Hospodine w twém prchání netresci mne atd. — Na listu 42. Počínají se modlitby na sedm žalmůw.“ Jenž snímáš hříechy swěta tohoto Hospodine atd. Na listu 55. Tuto se počíná, kterak p. J. Kr. trpěl u veliký pátek atd. „Temnosti staly se po všeliké zemi atd.“ — Na listu 65. Počíná se epístola, kterak bůh stwořil nebe.“ — O Zuzaně — o Mojžišowi — o Rebece.

931. *Inc.* „Pane Ježíši Kr. synu boha žiwého, studnice a počátek wší dobroty atd. rkp. na perg. listů 124, w 12. weř. bibl. XVII. J. 8. wěku XV. Na listu 22 stojí jinau rukau: Kto tuto modlitbu. [Dobrý Ježíši, o nejlitostiwější Jež. atd.] říkati bude, jestli žeby měl wěčně zatracen býti, bůh jemu promění muku wěčnú w muku očistownú; pakliby měl býti w očistci, přenesen bude w žiwot wěčný.]

932. Modlitby nejwíce z *Anselma* wzaté w rkp. 1521, na pergam. we 4. w bibl. kostela kapitolního. Pěkně psané modlitby ještě i později z husta přicházejí. (D. G. II. 376.)

933. *Zahrádka duše* pěknými modlitbami a figurami ozdobena 1520, w 12. W Normb. u Jana Stichsa nákladem Jana Šimara z Augspurku. S rytinami na dřewě, jakowěz w známé knížce hortulus animae přicházejí. W Plzni u Tomáše Bakaláře 1533. W Praze u Jana Byliny 1636 w 12.

934. Hodinky a rozličné modlitby 1510, w 12. Rkp. perg. w bibl. weř. s obrázky XVII. J. 4.

935. Hodinky a jiné modlitby 1529, w 12. (necelý rkp. na perg. we weř. bibl.)

936. Hodinky o umučení P. J. K. Rkp. XVI stol. w bibl. weř. na pergam. XVII. E. 7. num. 3.

937. Hodinky za duše a rozličné modlitby rkp. weř. bibl. z XVI stol. XVII. II. 28. b. r.

938. Modlitby a rozjímání duchowní. Rkp.

weř. bibl. XVII. H. 17. w 12. wěku XV listů 123 (sloh starší). Hlawní částky: a) Sedm žalmůw: Wstaň bože a pomoz nám i sprost nás pro twé swatě jméno atd. b) Litanie wšech sw. c) Hodiny o umučení božím. „Pane mocný, wšeho swěta nebeských kůrůw oswěta atd.“ d) Počíná se žalm k milému p. bohu atd. „Smiluj se nade mnau bože můj wedlé velikého milosrdenstwie twého atd.“ e) Počíná se sjezdňanie wšech ewangelist o umučení páně. f) O najsilnější Kristowi rytíři, jichžto jména swatá jsú wšemu swětu chwála učiněna atd. atd. g) Spůsobu žiwota i řehule neb z zpráwy sw. Bernarta. „Zpráwa a žiwot hledících pána Ježíše tato jest, kteráž se w čtyrech stupních zawirá atd.“

939. Modlitby kratičké s. a. (saec. XV.) 4. Vid. Homiliae XI. weř. bibl. E. 2. fol. III. 126.

940. Rex gloriae, a o regina coeli, w českém přeložení. W rkp. XV wěku bibl. Mikul. [opis u p. Bočka.]

941. Responsoř jeptišek s. Kláry. Rkp. 1421 w Olom. bibl. (Boček.)

942. Modlitby w rkp. pergam. w 12. od r. 1444, listů 118, u p. rytíře z Neuberka. Jsau hodinky matky boží, o umučení božím, sedm žalmůw, wigilie za duše. Druhá částka jedná o kalendářních wěcech.

943. Modlitby, rkp. u p. rytíře z Neuberka na perg. w 12. od r. 1490, listů 273, s malowanými obrázky a ozdůbkami, pěkně psané z částky čerwenau a modrau barwau. Jsau modlitby sebrané ke všelikým potřebám (ke mši tu žádně) slohem a jazykem prosté a čisté w 6 odděleních. Počínají: „Pane bože w prehlivosti twé nerač mstiti nade mnau atd.“ W. Rozbor 1842, str. 141.

944. Modlitby rozličné pro osobu ženskau. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 7.

945. Hodinky o přeslawné panně Marii matce pána našeho J. Kr. na pergam. s obrázky rkp. weř. bibl. XVII. J. 30. (z XV stól.)

946. Modlitby w rkp. weř. bibl. XVII. H. 3. w 16. listů 40 z XV wěku. *Inc.* Bože, jenžs pro wykúpenie swěta ráčil jsi se radosti obřezán býti, od Židów potupen, od Jidáše zrádce políbením zrazen atd.

Swatá místa.

947. Popsání swatých míst. Tlačeno w now. Plzni od Mik. Bakaláře l. 1498, w 8. (Annal. Cerroniana).

ODDĚLENÍ ČTVRTÉ.

Od Ferdinanda I nebo od rozšíření tiskařství až do Ferdinanda II nebo do úpadu nekatolíků v Čechách a Moravě. Od r. 1526 do r. 1620.

I.

§. 21. *Politický stav.*

Ferdinand I wyvolen za krále. Morava, Slezsko a Lužice uznaly jej hned, ale Uhři rozdělení byli; jedna část (pod Zápolau) wolila kníže sedmihradské, který u Solimana tureckého císaře pomoci hledal. Turci jsauce w držení Budína od Moháčské bitwy (1526) po sto čtyřiceti šest roků, oblehli Wídeň (1529), kteréž město nejvíce dvěma tisíci Čechů ochráněno bylo, a wojna ta téměř cele na autraty Čechů wedena. Oheň w Praze, kterýž strávil dsky zemské (1541), zámek a kostel sw. Wíta. Ewangelfci s Janem, wolencem saským, w Šmalkaldě uzavřeli bránili swobody w náboženství. Ferdinand od bratra, císaře Karla V požádán o pomoc; nekatolíci čeští zpěčovali se jí dáti, pročež od wítěze Ferdinanda někteří na hrdle, na statech a wyhnanstwím trestáni; wýsady, cla městům wzaty, na sud piwa groš bílý uložen, heitmané a dworští sudí (později císařští richtáři nazwaní) ustanoweni. Zřídil appellací w Praze (1548), ku kteréž odkázal i Morawany, Slezáky a Lužičany. Popel z Lobkowie prwní praesident při appellací. Král nemoha sjednotiti strany w náboženství, wypowieděl české bratry, kteří do Sas a do Prus po tisících se wystěhowali. Založil katolickau unwersitu (1556) u sw. Klimenta pod Jesuity. Karolinská zůstala pod obojí. Wodárna Staroměstská u mostu stawěna. Arcibiskupstwí přes 140 let prázdne osadil Antonínem Brusem z Mohelnice (1562), kterýž syna jeho Maximiliana korunowal. Sám šest let před smrtí císařem učiněn. Umřel we Wídni, a pochowan w Praze u sw. Wíta (1564).

Maximilian spolu král uherský a císař. Pod ním pokoj w Čechách, protože snášeliwost uwedl, čímž ewangelfci a čeští bratři opět wznikali. Umřel milowaný (1577). *Rudolf II.* bydlel w Praze. Jím zawedena dobře zřízená policejní direkcí (1605) po prwé w Čechách. Wysoké i jiné školy zwelebil a rozmnožil, ale zabraw se osobně do učení; zwlášť do astrologie, s Tychonem Brahem, znelíbil se národům. Rakušané a Uhři zwólili Matiaše, Čechové mu předložili některé artikule, z nichž hlavní o swobodě w náboženství on k sněmu poodložil (1609). Strana pod obojí (w jichž čele stáli Jan Šlik, Jindřich z Thurnu a Wácslaw z Budowa) žádala swobodného náboženství, katolická strana (jejímiž náčelníky byli Popel z Lobkowie, Jaroslaw Borita z Martinic a Wilém Slawata) odporowala. Sněm se rozešel, nekatolíci chystali se k odporu.

Rudolf chtĕje zachowati mĕr, podepsal auplnau swobodu w náboženstwí a práwo kostely stawĕti, kdeby chtĕli. Žádaje dobyti postaupĕných Matiášowi bratru zemí potáhl wojsko Pasowské do Prahy, aby zničil stranu Matiášowu. Stawowé ewangeliĕtí powolali Matiáše, a Rudolf na snĕmu přinucen králowstwí Matiáši postaupiti: načež brzo hořem pošel (1613), panowaw 36 let. *Matiáš*, též císař po bratru, přijal za vlastního Ferdinanda, wnuka císaře Ferdinanda (1616), k čemuž nekatolická strana jen mušenĕ přiwolila. Ferdinand tedy hned korunowán. Počátek třidcetileté wojny. Nekatolíci wystawĕli w Braumowĕ a w Hrobech (Klostergrab) chrámy, kteréž s powolením císaře od opata Braumowského a arcibiskupa zbořeny. Ewangeliĕci powažujice to za ujmu swých práw, udeřili na Wiléma Slawatu a Jaroslawa Martinice, domnělé toho půwodce, majice na čele hrabĕte Thurna, wyhodili je oknem i s tajemníkem jich Filipem Fabriciusem (1618). Třetího dne wywolili direktory, wyhnali Jesuity z králowstwí, též arcibiskupa i praelaty Strahowského a Braumowského. Přišlo k wojně. Thurn, Jan Šlik, Radislaw Kinský, wedli české wojsko, zjednowše pomocníkú 14000 pod hrabĕtem Ernstem z Mansfeldu. Císařskému wojsku náčelníkem byl hrabĕ Jindřich Dampierre, a Karel Lonqueval hrabĕ z Bouquoi. Zatím zima nastala. Rokowáno we Chbě. Matiáš we Widni umřel (1619).

II.

§. 22. *Oswícení.*

a) *Za Ferdinanda I (1526—1564).*

Katolické náboženstwí panowalo, ačkoli wĕřící we dvě strany, pod jednau a pod oboji, rozděleni byli. Bratří a Luteráni netrpĕní skrýwati se musili. Mništwu nepřiznivý byl čas; kláštery od Tábořských rozbořené nestawĕly se, statky w rukau swĕtských zůstawaly. Nowé kláštery se nezakládaly, a pozůstalé nemnohé byly bez wáženosti, bez možnosti. Statek celého králowstwí českého léta 1529 z desk zemských vlastní rukau p. Adama z Hradce nejwvyššího kanclĕře král. č. wypsáný, byl: staw panský má statků we dskách za 2,400,000 kop. gr. č., staw rytířský za 2,600,000 kop. g. č. staw městský za 1,800,000 kop. g. č. Zámků w králowstwí českém 300; měst a městeček 782; wsí 38,772. (Morawa, Slezsko a Lužice zde nejsau připočítány.) Celý národ od pána až do sedláka žil w hojnosti a bohatstwí. Nádhĕrnost takowĕ zobecnĕla, že snĕmem zapowĕzeno sedlákům nositi zlatohlaw, hollandské plátno a krajky na košících, zlatem lemowané náprsníky a klobauky. Wojenský oheň w tom čase toliko několikráte příležitost mĕl wyblknauti. Doma wojny nebylo, a ti, kteréž posláno do Uher na Turky, mečem nebo nemocí posli. Smíchání jsauce s jinými wojsky, zapomněli staré umĕní wojenské, kterým pod Žižkau a Prokopem slynuli. Někteří hrdinowĕ w Uhřích wýteční. W r. 1541 dsky zemské ohněm na Malé stranĕ stráweny, a nowĕ zřizeny byly, které až posud zůstawají. Lenní dsky w Kromĕříži na Morawĕ po prwĕ česky psány jsau r. 1536, ten ĕtvrtek po na nebe wstaupení, kterýžto den prwní lenní saud tam držán. Umy a wĕdy lepšího spůsobu nabýwaly, ačkoli universita we zlĕm stawu se nacházela. Stawowé často rokowali, kterakby jí pomohli, a zůstáno při rokowaní. Král nebyl jí přízniv, protože Luterowu učení naklonĕna byla. Ferd. I (1556) založil katolickau vysokau školu, a swĕřil jí Jesuitům z Říma powolaným. Prwní Jesuitĕ w Čechách byli: Henrich Blissemius, Jan Tillanus, doktoři w Římĕ, onen bohoslowí, tento filosofii učil. Prof. rhetoriky byl Wilém Gelder, poĕtiky Sylvius Flander, oba mištrí swob. umĕní w Římĕ. Latinĕ učil Balthasar Pfarrkirchen, Bawor; Kasp.

Konger, Korytan; Florian, Wlach, řecky. Znamenití potom též byli Petrus Canisius, Carolus de Grobendonq, filosof, jakož i Rodericus de Arriaga, Edmundus Campianus a j. Poslední byl nábožností i uměním slowutný, řečník i nepřipravený, a dramatický básník. Nekatoličtí Čechové do Strasburku, Bononie a Wittenberku po učení se ubírali. *) We Wittenberce naučil se Matthaecus Collinus řeckému jazyku, jemuž potom w Praze učil, a w Karolíně Homera vykládal. Jan Fortius hebrejskou literaturu do Čech uwedl. Jan Wartowský tak dobře naučil se hebrejštině, že celau biblí z ní do českého přeložil. Oblíbené umění tehdaž u Čechů bylo latinské básnictví. Jan z Hodějowa, český rytíř, podněcował k němu dary a auřady. Jemu připsány jsau 3 díly menších latinských básní. Mnozí newšední spůsobilost w tom básnictví ukazowali; nejlepší pak byli: Jan Orpheus, Simon Fagellus, Jan Baceno, Jan Balbin, Jiří Ostracius, Kašpar Kropáč, Jan Schentigar, Dawid Crinitus (Wlasák) a Matthaecus Collinus, předešlý učitel a jako otec. — W mathematice znamenití toho času byli Jan Hortensius a Mikul. Šud ze Se-manína. Wawřinec Špan z Španowa (nar. 1539 † 1575) a Tomáš Husenický lékařstwím se obírali. — Česká historie tenkrát pilně spisowána. Biskup Jan Dubrawius (nar. w Plzni † 1553) ji w čistě latině vydal. Martin Kuthen, Bohuslaw z Hodějowa, Kašpar Kropáč a Dawid Crinitus české wévody a krále latinskými weršemi opsali. Censura knih sice již roku 1524 ustanowena byla a r. 1539 strana pód obojí na synodě uzawřela, aby wšecky spisy bohoslowního obsahu censuře rektora na wys. školách a konsistoři jejich, podrobeny byly, ale r. 1547 opět kapitola Pražská představila králi, že w Čechách zde onde kaciřské knihy se tisknau a odjinud do Čech dowážejí a rozširují: žádala tedy krále, aby dozorce ustanowil, bez jejichžto wědomí a uznání by žádná kniha tištěna neb odjinud přivezena býti nesměla. Král tomu powolil, a tak powstala censura knih w králowství českém. Od té doby netisklo se téměř nic než latinské básně, kosmografie, městská práwa a p. — Za Ferd. I Čechové některé diwadelní hry latině provozowali. W r. 1534 w Nowoměstské radnici dán Miles gloriosus Plautůw; čtyry roky později Zuzana w Karolíně. Diwačů sešlo se tolik, že bylo se oč báti, aby se podlaha neprobořila, pročež týž kus dáwán několikrát w Reyčkowě kolleji r. 1542, a potom na hradě Pražském u přítomnosti dwora. Konáčowa Judita (1547) bylali kdy provozena, neznámo. Hudebník Sim. Proxenius kw. 1556.

b) *Za Maximiliana* od r. 1564 do r. 1576.

Maximilian, wychowán od Jana Horáka z Hasenberku, katolického učeného kněze, byl snašelivý u wěcech náboženství, ač o jednotu cirkwe pečlivý. Prikázal Norberčanům (1567), aby wšecky impressí w jazyku českém, a zwlášť s strany tištění biblí, při tom městě wyzdvihli, a zapowěděl wůbec knihy w jazyku českém w cizině tištěné do králowství woziti. (Archiv. Budějow.). Wyhnání bratrů za Ferdinanda I, dotírání Jesuitů na nekatoliky bez rozdílu, podali příčinu k spojení se bratří, protestantů již také w Čechách rozmnožených, a kališníků. Poslední odšedše kompaktatů, stali se protestanty, nechťice slauti wíce Husity a kališníky, anobř ewangeliky, a w Němcích na protestantských školách studowali. Čeští bratří k reformátům wěřejně se hlásili. Tím od katolíků osočeni u krále, kterýž (1575) wyslyšew jich, dal jim konečně swobodu w náboženství. Papež Pius V. hrozením klatby a swržení s císařstwí jej w tom

*) W rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. na zadu přiwázána jsau psaní latinská Wenceslai Bohemi (Píseckého) Michaeli suo od r. 1510, pak Wenceslai Arpini, Matthaeci Collini, Joannis Hanušii od r. 1540 clarissimis et optimis viris Antiquae Pragae Senatoribus [z Wittenberka], w kterých poděkowání činí za podporu w studích.

úmyslu zviklati nemohl. Nejhorliwější nekatolíci byli: Martin Klatowský, Jan Hortensius, Jan Mystopolus, Sigm. Crinitus, Jiří Dikastus a j. Mezi katolíky: Jan Mathesius (nar. 1504 † 1568), Jan Leisentritt z Juliusberku, Morawan (nar. 1520 † 1586). Za Maximiliana sešli smrtí: Jan z Hodějowa, ochránce a pomahatel učení swého wěku, Mathaeus Collinus a Choterina (nar. w Kauřimě 1516 † 1564), který prwní řecká čtení w Karolíně byl uwedl *), Jan Augusta, biskup českých bratří, Wawřinec Špan, lékař a básník, Jan Mystopol († 1568) kališnický bohomluwec a kazatel w Betlemě, kdež i pochován; Jan Balbin († 1570), latinský básník, praděd Bohuslaw Balbina, historika slowutného; Jan Blahoslaw († 1571) biskup českých bratří, Cyprian Lwowský, učitel Tycho Brahe, kterýž w cizině umřel (1574), Jiří Ostracius, příjemný básník († 1575), Kterak Maximilian snažen byl práwa zlepšowati, z toho wiđno jest, že sobě poručil předložiti práwa Děwínská (Magdeburská), kterými se Litoměřice a jiná některá města sprawowala, a je Pražanům uwážiti a s Pražskými práwy srownati rozkázal (1571). Latinské hry trwaly posud. Terentiowy komoedie, a některé smutnohry, jako: Jan křítitel (1568), Samson (1570), Job, Josef čistý, a jiné, Mataušem Kolínským (Collinus) sepsány. Diwadlo býwalo hned w kolleji Hedwiky, hned w Reyčkowě. Učený Jesuita Mikul. Salius (1567) smutnohru: Mučedník sw. Wácslaw, česky dal prowoditi we dwore kolleje Staroměstské před náramným množstwím diwáků, u přítomnosti nejwvyšších stawů katolických, Pražského magistrátu, a jiných wzácných osob městských s welikau pochwalau (w. Schmiedl hist. S. J. III. N. 66.)

b) Za Rudolfa a Matiaše od r. 1576—1620.

Za Rudolfa zlatý wěk umění a wědy wúbec w Čechách zkwítal. On zarazil swé sídlo w Praze. Dostatek za něho po wší zemi panující obžiwowal wšeliká pokojná umění, jichž wšude po celém králowstwí milowníků hojně se nacházelo. On wážil sobě učených, a bohaté jim dáwal odplaty. Powolal z cizích zemí učené do Prahy: mezi nimiž byli Tycho Brahe, slowutný hwězdář (Dančan, † 1601), Jan Kepler, weliký matematik, Jan Jessenius (nar. 1566 utracen 1620) lékař, který poprwé pýtww (anatomii) w Karolíně učil. Rudolf, weliký milownik a znatel přírodního umění, měl okolo sebe wždy některé zpytatele přírody, zwlášť alchymiky a kamenů znatele. Neznámější jsau Jakob Typotius, Anzelm z Boodt, Oswald Kroll, Karel Clusius, a Jak. Synapius neb Horčický; tento byl Morawan, ostatní cizozemci. Mezi rozenými Čechy byli matematikowé: Thadaeus Hájek z Hájku, Petr Codicill, Markus Bydžowinus, Martin Bachacius. Lékařstwím a zwlášť rostlinářstwím zanašeli se tehďáz Adam Zalužanský, Jiří Handschius, Adam Huber, který Mathiolůw bylinář českým jazykem na swětlo wýdal. Křištof Quarinus, žiwotní lékař císa. Rudolfa, měl we swém domě akademii lékařskou. Tomáš Jordan z Klausenburku Sedmihradčan, (nar. 1539 † 1585 w Brně). Historie nejwíce český wzdláwána, toliko Prokop Lupáč latině psal. Latinské básnietwí wždy ještě oblíbeno. Slynuli ním tenkrát Kašpar Kropáč, Karel z Karlsperku, Tomáš Mitis (Tichý?) Jan Chorinus, Jan, Adam a Sofonias Rosacini, Jiří Barthold, Pontan z Breitenberku, probošt kap. († 1616), Anton Brus z Mohelnice arcibiskup, Morawan (nar. 1526 † 1580), Mikuláš Salius Jesuita († 1596), Pawel z Jizbice, Mikul. Pělargus, a j. m. I mezi pěkným pohlawím učenost neřídka byla. Helena z Wakenfelsu a Kateřina Albertinowá známostí

*) Pomník jemu učiněný mramorový w Karolíně se nalezající, pochází od Jakuba Palaeologa řeka z ostrowa Chios, za šlechtné hostinstwí a služby jemu od našeho professora prokázané. W. Rozbor II. část. str. 28.

latinského, řeckého a hebrejského jazyka slynuły. Ewa z Lobkowic swého otce Jiřího veřejně hájila. Elisabetha Westonia (nar. w Angl. 1582 † 1612) latinská básniřka. Karolín tehdy stkwěl se muži učenými a vzdělanými. Nejzvláštnější jsau: Martin Bachaczius (Bacháček), Trojanus Nigellus, Marcus Bydžowinus, Adam Bistricenus, Wácl. Flowerinus a Šim. Skála. Ti byli učitelé veřejní na akademii, z jichžto školy vyšli napotom učení mužowé Campanus, Troilus, Stránský, Partlic, Basilius, Haberbeschel a j. m. Podobně menší školy netoliko w Praze, ale i w krajích osazeny byly učiteli výbornými *). Nebylo městečka bez dobře spořádané školy; we wětších městech i wiece škol bylo. W Praze počítalo se jich šestnácte, w Kutné hoře dvě, w Boleslawi dvě. W každé z nich bylo nejméně po dwau, w mnohých po třech, čtyrech, i pěti učitelích, jakož toho počet žáků potřebu činil. W Hradci Králowé jich šest býwalo. Obec učitelům dávala roční plat, a farář místní strawu. Nikdo k tomu auřadu připauštin nebyl, kdo aspoň bakalářem nestal se w Karolíně, to jest, kdo důkazu swé k tomu schopnosti veřejně newydal. Byli to z wětšího dílu učení lidé, mistři swob. umění, již dříve swého auřadu spisy wydanými známí. Někteří z nich potom w městech, kdež učiwali, faráři, radními, písáři městskými, nebo měšfany býwali. Odtud pošlo, že za Rudolfa w českých městech snadno bylo naleztí měšfany, kteří Virgilia, Ovidia, Horacia, ano Homera, Anakreona atd. čítali, a sami latinské a řecké básně skládali. Rektor Karolína dosazowal učitele městské, a opět učenějších do Karolína powoláwal za učitele. Zachowány jsau mnohé latinské a řecké básně tehďáz od žáků we školách Launské, Žatecké, Klatowské, Litoměřické, Chrudimské a j. složené a tištěné. Tak spořádanými školami dle jištění Stránského nízádný tenkrát národ w Ewropě honositi se nemohl. Paměti přitom hodno, že to vše zřízeno skrze protestanty o vzdělání lidu pečliwé, a že téměř wšickni učení lidé toho wěku z jejich obce byli. Pěkným umám pod Rudolfem také wěk zlatý nastal. On založil w Čechách jednu z nejlepších tehďáz sbírek obrazních, do níž obrazy nejslawnějších mistrů z Italie a odjinud skupowal. Na dvoře jeho králowsky chowáni byli maléři: Bartoloměj Spranger, Jan Achenský, Jos. Heinz, Roland Savery, Jiří Hufnagel a j. Jiljí Sadeler, z nejlepších tehďáz rytců w mědi Rudolfem do Prahy powolán. Mezi obrazníky a kamenníky byl Jan du Mont nejwýbornější. Císař měl veliký poklad drahých kamenů, a protož chowal veliký počet kamenorezců wšeliká umělá díla z nich hotowících. Mezi knihtiskaři Pawel Sessius na žádost swau od akademie dostal powolení psáti se akademickým typografem 1618, 16. Jan.

III.

§. 23. *J a z y k.*

a) *Jazyka staw.* (1526—1620).

Tento wěk obyčejně zlatý wěk jazyka i literatury české se nazýwá. Jazyk český zajisté toho času, ačkoli wší zádwy a nátisku rozličného cele prost nebyl **), na nej-

*) W. Paměti o školách českých z rektorských let M. Martina Bacháčka (1598—1612) od Tomka Čas. mus. 1845. str. 370.

**) Nátisk ten dál se od cizozemštiny po utišení domácích pútek znowa se zmáhající, a od latiny za hlavní nástroj vzdělání a učenosti wždy ještě powažowané. Uwedeme jediný příklad. Matthaecus Collinus, veřejný učitel, měl také saukromnau školu dwau tříd [classis suprema a classis Donati-starum], o nichž zpráwu tiskem wydal: Liber de educatione puerorum 1550. Mezi jinými zákony jejými tyto klade: Čechům jazyk český, Němcům německý owšem hned zapowídáme. Dopaušti se wšak pro naučení jiných aneb sebe samého promluwiti něco Němci německy s Čechem, a zase

vyšší stupeň vnitřního zdokonalení svého vystoupil, a oné spůsoby nabyt, která posawad w písmě co prawidlo se zachowáwa. Skrze rozšírené tiskarství pricházeli nyní spisowé domáci i cizí u wětší a obecnější známost. Národ ke čtení a myšlení probuzen a jako powolán. Čeští páni, paní a šlechtičny česky čítali i psali. U všech auřadů jednalo se jazykem českým, ano zřízením zemským od l. 1530 A. VI. opět ustanoweno: „Co se dotýče cizozemców, kteříž k koruně neprísušejí, aby všickni před saudem zemským českým jazykem své pře wedli sami skrze se, neb kohož sobě zjednati mohau.“ Též od r. 1550 C. IX. poručeno. Čechowé českých jmen rádi užíwali. Matauš Kolinský od Ferd. I do stawu pro swá umění powýšen, od místa narození pána z Hodějowa, nazwal se z Choteřiny. „Já jsem snadno, dí on, mohl z německých jmen Dorf, Berg, Stein atd. sobě dáti, ale já jsem Čech, a na tom dosti mám.“ Čeští bratři u prostřed wichřice, jim od strany pod jednau a pod obojí wzbuzowané, wznikali, o krok dále než Luter směl, pokročíce. I Luter našel překladače, čtenáře a milowníky. Roku 1539 strana pod obojí zawedla cěnsuru na knihy bohoslowné (w. §. 22); pročež od r. 1540 wycházely w Normberce rozličné knihy. Ferd. I. sice zamezowal rozšíření Luterowa i Kalwínowa učení, jak přehlížením kněh tak wyhoštěním Pikardů, uwedením Jesuitů (1555), obnowením Pražského arcibiskupství, a zvláště obdrženým a wúbec prohlášeným (1564) dowolením kalicha i katolíkům: předece však dowolil Erasmowy spisy, jehož Paraphrasis Mathaei Ferdinandowi připsána jest. Jan baron z Hasenburku, pán na Budyni, byl učitelem českého jazyka u arciwéwod, synů JM. Ferdinanda I, jakž to widěti z latinské smlauwy mezi ním a Janem Daubrawiem r. 1541 psané, a 1546 od Ferd. I potvrzené. Dříve již (1532) ten auřad zastáwal Sigm. Held z Kement. Pro nedostatek kněží katolických, zvláště klášterních, bráno mnoho cizích, česky neumějících. Uwedení Jesuitě na radu probošta kap. Pražské Jindřicha Piška, jinak Scribonia z Horšowa, býwalého učitele arciwéwody Karla, poněwadžby bez umění češtiny ničeho nepořídili, přijali do řádu české mládence: Baltazara Hostaunského, Ondřeje Pěšina, Wáeslawa Sturma a j., kteréž poslali do Římské kolleje. Sturm přišed poprwé z Říma (1558) byl téměř zapomněl česky, a přiučowati se musil. (Schmiedl w hist. S. J. P. I. 2. 49.) Balthazar Pfarrkirchen, Němec z Bawor, tak pilně o češtinu se přičinil, že již 24 Března 1560 zpowěd český slyšel. To pohnulo rektora s bratry swými, že na znamení zwonečkem dané denně hodinu w českém jazyku se cwičili. (Linguae bohemicae studium ad campanae pulsum multis annis duravit. Schmiedl ib. L. 3. N. 1627.) Mistr Gall, professor w Karolíně, ačkoli Husita, Jesuitům knihy a zejména Janu Palanci directorium do češtiny překládal. Odtud pošlo, že i Jesuité toho wčku dobře česky psali, jako Ondř. Modestinus († 1601), Balt. Hostaunský († 1600), Jakob Colens († 1623), Šeb. Scipio (Berlička † 1611), Jak. Beskowský († 1624). Po Sturmowi (1563), kterýž prwní s Pikardy se potýkal, mezi Jesuity česky kázal P. Wolfgang rozený Čech z Teyna a kazatel u sw. Jakuba. U sw. Klimenta míwali české kázání od poledne, kteréž pro nedostatek posluchačů (1567) přestalo, zato jinde troje kázání uwedli, a sice u sw. Jakuba skrze Wolfganga, kterýž i w Staré Boleslawi a w Brandeyse kázawal, skrze M. Alexandra Voyta u sw. Benedikta na Hradčanech a u křižowníků na Starém městě. P. Michal Tolmaier, rozený Slowan, českému nářečí se naučil, tak že s pochwalau kázal. Později znamenitý řečník Jesuita Jan Suchý u sw.

Čechu česky s Němcem. Při stole Čechowé latině, Němci česky toliko at mluwí, jestli žeby co chtěli. Každému, kdoby swého přirozeného jazyka užíwal, at se dá *cosel*, od kteréhož menší metlau, wětší pak penízem se wyplatí.— [Jest to tedy staré školní prawidlo mládež signo locutionis od přirozeného jazyka odstrašowati.]

Salvatora první od r. 1602 po 16 let slovo boží hlásal s velikou pochvalou. O božím těle Jesuité v Čechách i v Moravě na lešení české verše říkati dávali. W Olomauci Baltasar Hostaunský (1568) poprvé co kazatel vystaupil, ale že český a polský dialekt příliš míchal, (byl sice Čech, ale w kolejích polských Brunsberku a Pultawě žiw), stíhl se smích mezi posluchači, tak že kázání přestati musel. Ale w r. 1570 w kapitolním tu kostele již rádně česky kázali. Biskup Wilhelm Prusinowský z Wickowa, zakladatel kolleje Jesuitské w Olomauci, skrze Jesuity mnohé české a německé knihy mezi lid zdarma rozdál; naproti tomu mnoho kacířských knih w Kroměříži (1571) wzítí kázal, podaw 30 dukátů náhrady, Olomaucké Jesuitské bibliothece darowal. Brání kacířských knih w Čechách a Moravě počalo hned s uwedením Jesuitů. Nástupce biskupa Wilhelma Jan Grodecius (1573) naložil sto tolarů na auroky, za něž katolické knihy kupowány a lidu rozdávány. Maximilian, jemuž Melantrich biblí trojí (1549, 1556, 1570) připsal, powolil (1567) všeobecnou swobodu w náboženství, potwrdil (1575) austrně českou konfessí třem stawům pod obojí, jemu podanau. Pod panowáním krále Rudolfa (1577—1612) český jazyk nejwíce se wzdělawal, tak že spisowatelé toho wěku s strany řeči až posud za klassické se powažují. K jeho trůnu spisowatelé čeští, kterých přes půl druhého sta se počítalo, s knihami dawem se hrnuli. Melantrich jemu připsal biblí (1577), Matauš Benešowský grammatiku, dělawe mu naději, že skrze český jazyk swé panowání nad mnohými Slowany rozšířiti může. Nejwětší zásluhy o wzdělawání jazyka českého tu dobu měli: Weleslawína, Tad. Hájek, Adam Huber, Lomnický, korunowaný Rudolfem básník český, a j. Čeští páni i paní skládali písně pobožné, z nichž některé nám se dostaly, jako w kancionálu Lipském od r. 1737 třidecátá čtvrtá píseň od Karla z Žerotína, 729tá od Bohunky z Pernšteina. Páni, rytíři, do stawu powýšení měšťané rozšírowali a psali knihy, jako: Wratislaw z Mitrowic, Kr. Harant z Polžic, W. z Budowa a j. W žádném wěku tolik wýborných a nákladných knih českých newyšlo, jako w tomto. To byli, at tak dím, archowí časowé. W archowém formátu wydána biblí Melantrichowa, Weleslawínůw kalendář historický (1590) Diadochos Paprockého (1602), polítia historica Welesl. (1584 a 1606), Mathiolůw bylinář (1596). Od kteréž doby žádná tak weliká kniha newyšla až na Beckowského historii (1700). Řečnictwí při sněmích a saudech jak w Čechách, tak w Moravě kwětlo. W Moravě slyneli jim Karel z Žerotína, Arkleb z Běskowic, Wáeslaw z Ludenic, Jetřich z Kunowic, Wáeslaw z Běskowic, Ctibor z Cimburka, Wilém z Pernšteina a j. A však i tato nejpěknější jazyku českého doba bez nesnáží nestála. Wlastně jen srdnatější wlastenci ujímali se materštiny a potřeby lidu obecného, wydawající spisy nejwíce prostonárodné, a bez kterých konawému žiwotu ostali trudno. Na wysokých školách wždy předece latiná panowala, o wěcech učených latině psáno, ano i básnictwí, kterým jazyk nejwíce se wzdělawá, w latině zdářileji kwětlo. Učení ti latiinníci češtinau, kteréž neznali, pohrdali, a ji k wyššímu umění za neschöpnau drželi; (non enim cum illis sentio, qui eam ut barbaram calumniantur: ut inopem et tenuem in angustos fines includunt: ut ineptam et ad res explicandas haud idoneam contentim negligunt. Wel. ded. Sylvae.) Oni dosti na tom měli, že Homéru swému rozuměli, jež i z nejnižších auředníků a písarů mnohý w kapse nosíwal; o přeložení jeho nikdo se nezasadil. Na kterauž nedbalost Weleslawína tauží, dále takto píše: in qua (lingua) ornanda, perpolienda, augenda et propaganda si nos Bohemí, vel Germanorum vicinorum et civium nostrorum exemplo studia veterum Graecorum et Latinorum imitaremur, jam dudum commigrasset ad nos et in civitatem nostram transiisset omnis sapientia graeca et latina. Loqueretur nobiscum materna nostra lingua Plato, philosophorum deus, disputaret de natura, moribus et artibus doctissimus Aristoteles etc. Sed contrarium fieri videmus: fatone an incuria nostra, non difficile

fuerit divinae etc. S druhé strany němčina opět zmařala se tak, že některým vždy časem zákony veřejnými ji obmezovati potřeba bylo. Památný jest list Karla Žerotína od 16 Pros. 1610 k magistrátu Olomauckému, kterýmž rady napomíná, aby mu budačně česky, nepak německy, jakž učinili, psávali, ano láska k vlasti zavazuje ho netrpěti žádných škodlivých novot (w. Slowesnost 1846). Zvláště pak náleží semto sněm r. 1615 u přítomnosti Matiaše držaný (w. Hlasat. I. str. 28—36), jehož smysl tento: „Při mnohých nynějších obyvatelích království tohoto, nemůže se než tupiti, že se na uwedení sem do tohoto království všelijakých cizích jazykůw a národůw vydávají. — Na oko se spatruje, že vždy více a více sem do země cizozemců přibývá, kteříž se zde osazují, své žiwnosti, obchody a handle wedau, velikých statků docházejí, na auřady ty i jiné obzvláštěn w městech, w městečkách do raddy mnozí, neumějíc tří slow českých, stranám česky své věci přednášejícím nerozumějící dosazení bývají, ano i w mnohých místech tohoto království před saudy, a w místech radních jazyky cizími se mluví a pře wedau. Ano i na nejedněch kollaturách stawůw království tohoto, k kterýmž však lidé poddaní osadní wětším dílem mimo jazyk český jiného žádného neumějící náležejí, kněží cizozemci, jazyka českého neužívající, se dosazují a chowají. — Odkudž zřejmé jest, že Čechůw ubývati, a cizozemců do království českého zhusta přibývati musí. Protož poručeno, aby cizozemci své děti hned z mladosti českému jazyku učiti dávali, aby dědicům, kteřížby jazykem českým dobře mluwiti uměli, po smrti rodičů swých statky pozemské zůstávaly, jiní pak, kteříby česky neuměli, na peněžích neb jináč díly své přijímali; cizozemci aby nedříwe w království to přijímáni byli, než ažby česky uměli, a jejich děti aby do třetího kolena ni žádných auřadů nezastávaly; při saudech vyšších i nižších ne jinak než česky aby mluweno bylo, do českých kostelů kněží a kazatelové česky neumějící aby uwozování nebyli, a kde dosazení, aby wybyti byli. A jakož jistá zpráva se činí, žeby některé osoby z stawůw i také lidu obecného mezi sebau se zawázali, aby při shledání jich společném žádný jazykem českým nemluwili, což na veliké zlehčení a potupu jazyka našeho českého se wztahuje; protož jsau se o to tak snesli, kdožby koliw ten a takový byl, jsa obywatel tohoto království jazykem českým, umějíc jej, mluwiti nechtěl, a jiné též od mluwení českého odwozowal, aby w zemi trpín nebyl, nébrž wen ze země se wystěhowati powinen byl. Posléz Němcům zakázáno w Praze neb jinde w království českém *obci německau* (w. Rul. kalen. 2. str. 16.) se jmenowati.“ Nebyl zajisté jazyk ten bez velikého dawu, kterýž tak násilně hájiti se musil. A však i toho násilného prostředku owoce napotomními bauřemi zmařeno jest.

b) Jazyka proměny.

Čeština toho věku jak we složených, tak přeložených knihách dokonalejší wúbec jest, hladší i hojnější. Důkaz toho jest přeložení Aeneáše Sylvia od r. 1510, jež Welleslawína r. 1585, aby se sawěkým jeho líbilo, oprawiti musil. Srownámeli Karyonowu kroniku od l. 1541 a 1584, pak kancionály českých bratří od r. 1541, 1561, 1618, tudíž rozdíl jazyku s strany ohebnosti a hladkosti na jewě widíme. Zvláště w hlavním městě žijících spisowatelů sloh předčí plynností a přiměřeností slow nad starší překládání na, slowa se wázající. Toho příklady widěti w bibli Benátské (1506) na proti Pražské (1488). Welleslawína o českém jazyku toto prawi: *Lingua bohemica, ut nunc exultam habemus, elegans est, copiosa est, suavis est, gravis est, grandis est, et ad omnium materiarum cum in theologia tum in philosophia expositionem aptissima et accommodatissima.* (Wel. Sylvae ded.) Tato dokonalost jazyka našeho ne na prasto, ale potažně, víc co do formy, než co do materie wzata býti musí, ne jakoby onen stupeň

její již nepřekročitelný byl, tak aby nám nic jiného nezbyvalo, než spisovatelům onoho věku podobnými neb rovnými se státi, anobř to jen větší ještě možné dokonalosti počátek byl, kterězby Čechové w šťastnějších okolnostech při vzniku kritiky pozdější a vzdělání všelikých umění a vědomostí lidských zajisté byli dokročili. Prosaický sloh prstonárodní, jakž w historii, w práwich, bohoslovných a jiných lidu obecnému odhodlaných spisech své místo má, nejvíce vzdělán jest; poetický sloh nejstaršímu, jakovým rkp. Kralodworský se stkwěje, daleko se newyrownává, wědecký pak skoro docela zanedbán. Žádná saustawná matematika, fysika, logika neb metafysika, ba ani jaká jich znamenitá částka nám zůstawena atd. Překládání mnohé z němčiny a latiny i u lepších spisowatelů mnohá cizí slova a cizí mluwení spůsoby w jazyk uwedlo, z kterých některé na štěstí opět pošly, jiné nyní se wymitají. Sám Weleslawína, nejslawnější mezi spisowateli zlatého věku, má mluwení spůsoby, jako: s něčím wúkol jíti (womit umgehen); slova, jako: do *achtu* dáti, fechtmistr, fedruik a p. *). Hlubší hlasice vyšším cele ustaupily až na dvojhlásku *ay (aj)*, která se nejdéle zachowala, jako: layno, hleday, wyday (1579), ay! straycy, haytman, smayštel, wčerayšym, gednostayný, nayméně, nayhausť atd. ačkoli již také často přichází *ey*, jako: dieley, neywietšy, neyprwe (1530), obyčeg, lehčeyšy (r. 1535), vchowegž, degte (1541) wydeyte (1579) deyžť (1595) wydegte (1613). Předdechové *w* vyskytá se též, jako: wotazka, woteymi (odejmi) atd. dadj místo *daji* (1530). Zawřené *v* na počátku slova wúbec panuje, k. p. vmenšeno (1530), vzké (1592). *Th* za *t* posud někdy, jako: leth (1530), pokuthu (1538). Prodlauzené: ničemémuž (ničemuž) má Augusta (1543). Dobropísemnost toho věku ustanowila se w té míře, w jakéž až posud nejvíce průchod má. Z ní děkujeme Petru Gzelu a Běneši Oplátu, kteří we své mluwnici a knížce Isagogicon (1535) nazwané poprvé ji nawrhli. Přijata jest od Bratří w Kralické bibli a od jiných zde onde, ač ne ode všech, jakž to s každau sebe lepší nowotau býwá. Od té doby šetřeno rozdilu mezi měkkými a twrdými, krátkými a dlouhými hlasicemi; od té i doby přichází *u* a *au*, jako: bůh, aumysl (1536); Hájek chybně *ú* jako: prowazců, piše. Dříve a u jiných i později nestále psáno: zemi (acc.) temnostij, tmy byli (1529) rozlyčne, milych (mjľjeh) (1530) prietel, wiece (1536), ciesar, wědí (1543), zwlášťe po *č*, *ž*, *ř*, *ř*, jako: wěynil, wžitečná, stwořyl, menřľý (1529); prázdna, přatelee, dobré, druhý, nadewšý zemij (1529), te giste, každý, kazdý, kazdey, znamenitych, znamenitým,

*) Jiří Streye Zábřežský w knize posud netištěné: Zpráwy a wyswětlení artikulůw křestanského nęcni od r. 1595 (W. Now. Kwěťu 1840 str. 85) tauže na Morawany, piše toto: „S strany češtiny mi beze wšľ chlauby wyznati sluší, že jsem šetřil, pokud nejvíce možné, jedno vlastnosti a přesnosti jazyka našeho, abych ho žádnými latinismy, germanismy ani jinými exotismy a barbarismy, totiž cizích národů a jazyků slowy nenapržňowal a jich neužíwal leč práwě a mocně do obce našeho jazyka zwykem uведенých a přijatých. Nebo sic w té částce náš český Priscianus weliké až do umdlení násilé a bezprawí trpi od mnohých nynějšiho času, zwlášť dvořáků, kteříž procediwše poněkud syrowátkau cizích jazykůw zuby, swému pak domácínu se práwě naučiwše, i pletau z autku swého i z cizích jazyků složeného welmi krásnau (jakž se jim zdá) rohož, tak že naposledy newím, jaká směsice řeči z toho powstane. Jichž také snažně následují, anobř nepředcházegli wúbec školometowé, majíce býti jiných swětlo, wúdece a strážce, jakož jiných wěcí chwalitebných, tak i čistoty řeči vlastního swého přirozeného jazyka aspoň Donáty a grammatiky, zwlášť in generibus et numeris, ať o jiných vlastnostech naší české řeči mřím, následující: než děje se wše na opak; těch wěcí, prawím, pozor jsem měl, abych užíwal slow obyčejných, zwyklých, u Čechů schwálených. Druhě šetřil jsem též, abych jakož pramenůw... milosti tak ani spůsobů mluwení werstatného, pastewčého nebo krěmářského nenásledowal, ale abych mluwil uctiwě, wážně, užíwaje takowých slow, kteráž i bázeň boží i dobré mrawy wzdláwají atd.

má, ruký (gen.), toľko, tehož, vtrácel, přátelee (1530), buoh, bñh, wuočy (1543). Měkké *d* a *l* znamenáno již 1529, jako: bud, af. Wedlé *r* zachowalo se ještě starší *rz*; německé *tz* místo *c* a *č* wlaudilo se též do tiskáren, k. p. mintze, tzasto (1530) kdež wšak také stojí: wěcz, mocz, magijeych, zatykacy, zatčeniij, počežet, atd. Ještě Hájek píše: prowazetz, ač také: cheefs, czeľky. U Augusty (1543) *c*, *č*, *f*, *ff*, *z*, *ž*, již dobře ustanoweno. ¹⁾

IV.

§. 24. Literatura.

Literatura toho wěku *zlatým* nazwaného, jak množstwím knih tak obsahem jich a zvláště čistotau a spráwností řeči nad předešlé vyniká. Chtějice Čechowé užiti i cizňho umění owoce, pilně se přičiňowali o překládání lat. a německých knih do swého jazyka, kterých wšak že mnoho bylo, brzo více přeložených než půwodních spisů dostali. K půwodním spisowatelům toho wěku náležejí: Konáč, Kuthén, Brykei, Sixt z Ottersdorfu, Hájek z Libočan, J. Augusta, Lomnický, Streyc, Weleslawína a j. K překládatelům lepším: Straněnský (kterýž i skladatel jest), Worličný, Th. Hájek, Rešel, Plácel, Huber, Kocýn, Günterod, Berlička (Scipio). Znamenitě prawí Sixt z Ottersdorfu

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Když dwa cźlowieky neb wjice, udelali komu pych, a žeby toliko gedem byl winijn nebo polnán, Bude puhon zdwižen.

Nálezy 1536.

2. Kdožby pod Puohonem, neb obeslánjm na koho pútku wčinił, a geg bil, aneb bjtı chtěl, a z této wýtrznosti množe každy, skrze wznesenij žalowati a winiti před tıjm Saudem, od kteréhožby Sandu ten Páhon neb obeslánij wyfflo.

Práva a zřizenı zemská 1549.

3. Taktó magj přisahati k Swědomj Páni a Władyky, kterj w Saudu Zemském, y také w Dwořském a komornjm sedagj, kdzyby se Cui, a Hrdla, neb Gruntůw dotýkalo. Neyprwé se má každy Twárij obrátiti proti Wýchodu Slunce, a na Illawě nic nemá mjtı atd.

Práva a Zřizenı zemská 1564.

4. Nezrodili gme fe fami pro sebe toliko: ale wygıtij nasseho na Swět, některey dijł žádagij náffy Přátelč, některey pak nasse Wlast atd.

Titular 1572.

5. Léta 1117 okolo nespuru weliké země třeseuij w Czechách a we Wlaffých se zbauřilo, gemuž podobné nikdá flýcháno nehylo, mnohá stawenij zbořilo, mįjsty y Měna zpodwraćelo, a množstwıj Lidij zařijılo.

Welesl. kal. hist. 1578.

6. Ženy lhostegné wstaňte, slyšte hlas mųg: dcery bezpečně sobě počijnagjey, wřına pozorųte řeči mé. Za mnohé dny a léta wi-

chrowány budete, o wy w bezpečnosti bydljey: nebo přestane winobranj, a klizenj vrod nepřigde.

Bibli (brat.) Dıl čturtj 1587.

7. Krásný a zpanilý Obličeg, znamenitě Zbožj, k tomu těla moc a fýla, k těm podoliné wěcy giné wřecky, w rychlosti pomjgegj: Ale statečnj myřli činowé, rovně gako Dulle nesmrteđné zůstawagj.

Titulár 1589.

8. Měsýce Máge dne 14. Léta dotčeneho, w Praze narodil se králi Janowi z Alžběty Syn prworozený, gemuž dáno gméno Wácslaw: Měsýce pak Ržijgna na Křiwoklát wezen, a dán k ostrjhanij Pánu Wylimowi Zagiewi: odtud po několika letech do Prahy přiwezen atd.

Diadochos Bart. Paprockého 1602.

9. A co ste tomu gestě neporozuměli, kterak dulle těch, kteřjž násylně zmordowáni gsau, na swé morděre, kteřjž se gegich krvj zmazali, welikau hrůzu, strach a lekánj pauffłegj atd.

Cyripaedia 1605.

10. Gakby mnoho platili k zachowánj prawého Náboženstwı Sřkoly a wmenj Liternij, to dobfě znal onen chytrý a bezbožný Cýřar Julian, od Wjry křestianfké poběhlec, kterýž proto Sřkoly křestianům zawřel atd.

Žalanský o Posluchačich s. Er. 1613.

w předmluwě na život P. N. J. K. „že za jeho věku (1547) každý tlačiti dáwa, co mu do hlavy přijde, buď to sebe chatrnější. Proší tedy vlastencůw, aby raději dobré staré knihy wedlé jeho příkladu w český jazyk uwáděli.“ Jazykozpytné umění wztahowalo se sice ještě více na latinu, ku kteréž Collina, Donata, Alwara, Melanchtona, nejlepších tenkrát wůdců užíwali, a z části na němčinu, kteréž také wedlé latiny we školách místo dáwáno, ale již i také na češtinu samotnou snažením Petra Gzela a Beneše Optata (1533) dobropisemností opravitelů, Matauše Benešowského (1577) prvního o slowozpytu českém spisowatele, výborného Blahoslawa († 1571) a Wawřince z Nudožer (1603) posledního a nejlepšího té periody grammatika. K srownání způsobů mluwení českých a latinských slaužily mládeži sbírky jich z Terencia, Plauta a z listůw Ciceronowých učiněné. Mezi všemi národy slowanskými Čechowé první jsau, kteří sebrání důwtipných přípowídek aneb příslovní na swětlo vydali (Jakuba Srnce). Slowniky menší i větší hned podlé abecedy, hned podlé předmětu, nejvíce pro školní mládež spořádané, ode dvou až do sedmi jazyků (Lodereker) zaujímající, jsau výborný základ k auplnému národnímu slowári. Wácslaw Dasypus neb Dasypodius první sepsal českolatinický slowník. Weleslawína a Rešel zde wynikají. Cena básnictwí nezvýšila se mnohó nad předešlý wěk a wúbec menší byla než prostomluwy (prosy). Nedostáwalo se sice náwodu k weršowání dokonalejšímu, ano již Blahoslaw (1560) theorii zpěwu a prosodiky na času založené wystawil, a w tom Benedikta z Nudožer (Gram. 1603) následownika měl, jehož písně, 10 žalmů (1606) Wácslaw Kleych w předmluwě na swůj kancional (1727) chwálí, že řeč jejich k melodii jest přiměřena, tak že, kde se nota dlauží, tam i syllaba dlauhá jest. Jan Táborský na orloj radnice Staroměstské pět strof sapphických složil (1570) a Matauš Benešowský w grammatice své (1577) 8 žalmů hexametrem a pentametrem přeložil. A však ostatní část, mající od r. 1614 již i malý rýmownik, wždy ještě jen rýmu a pauhého počtu syllab we werších hleděla, ani rhytmu, ani jazyku básnířského starodáwních časů nedosáhši, ač mnohým, n. p. Lomnickému lehkost a plynňost slohu odepríti se nemůže. Zwlastě mezi duchownimi písněmi některé, k. p. Streycowy, Zámrského a j. silau básnickau předčí, ano wúbec tento wěk na zpěwy duchowní ewangeliků, katoliků i bratří welmi bohat jest, čehož příčinu w obyčejí a dawu onoho wěku hledati. Kancionály netoliko tištěné, ale zwlastě rukopisné welmi nákladné z toho wěku některé se posud chowají n. p. w bibl. Pražské, w Museum, w Králowé Hradci, Teplici a jinde. Swětských písní nic než některé počátky, historických wíce, mrawného však a náučného obsahu básní nejvíce se zachowalo: Dramatické hry některé sice weselé, a však nejvíce nábožné předměty wystawující od studujících obau universit téměř každoročně, ač nejwíc latinsky, prowozowány býwaly. Českým jazykem dán w r. 1567 u Jesuitů: Sw. Wácslaw s welikau pochwalau (w. Kwěty 1844. č. 20). R. 1582 we středu den sw. Bartoloměje o poswěcení chrámu w Soběslawi recitowána byla Comoedia o Zuzaně, w hradě, při kteréž byl rytíř Jiřík Wchynský se swau mnohau čeládkau s ženskými a mnoho jiného lidu přespolního. [W. Č. Wčela 1845, str. 374.] České též byly: Wzkříšení Páně (1582), přewrácení Sodomy a Gomorry (1586) atd. Satyra téměř jen w cizí *chlaubě podagry* (1597) nás došla. Zábawných spisů nowých nedostatek, tím větší hojnost wážnějších. Ze starých klassiků Římských a řeckých přeloženy některé prosaicke mrawné a historické spisy z Plutarcha, Aristotela, Flavia, Xenophonta, Seneky a j. Historie své pole welmi rozšířila, netoliko o wlasti, ale i o jiných blízkých i dalekých, spoluwěkých i předwěkých národech, w politickém i církewním okrsku jednajíc, a wztahující se na mřstopisy některé, řády mnišské, a na životopisy památných osob, až i na příhody lidské wúbec a na umění. Weleslawína a Paprocký welikau pilnosť zde wynaložili. Kuthén

první českou historii w letočtý pořádek uwedl. Hájek první obšírnau kroniku českau sepsal, která ač w mnohém ohledu nedokonalá, posud lepší sebe w celosti nena-lezla. Přidawky k té kronice dílem lat. dílem česky psal p. z Hodějowa, kterýž měl 28 kněh rkp. obsahujících z částky jeho vlastní, z částky jiné spisy historické, ježto dědicowé jeho podlé zpráwy Crugerowy a Balbinowy do Hollandu zanesli! — Sixt z Ottersdorfu sepsal památné děje l. 1547. Bohuslaw Bilejowský historii církewní wy-hotowil, Kocín a Plácel o cizozemských dějích psali. Podobně široko zasáhala známost země. Münsterowa Cosmographia, ne pauhé přeložení, vzdělatele swého zdraví stála. W. Lebeda první zeměpis králowství českého (1610) wydal. Wratislaw z Mitrowie, Harant z Polzie, Preffát z Wlkánowa a jiní Čechy se zeměmi východními, jež sami nawštíwili, seznámili. Rodopisy některé w rkp. posud zachowány jsau; k jiným zásoba nalézá se porůznu we spisech Paprockého, w kronice Hájkowě a Beckowského, w Cos-mologii a w Kalendáři i polit. historii Weleslawíny atd. Ještě i w této době toliko zvláštní příběhy, a ty jen wojenské do swých nowinářských listů kněhtiskaři kladli, a nikoliw se ani na měsíce, ani na léta newázali, nýbrž jak se co paměti hodného při-hodilo, hned swým krajanům do rukau podávali. Zvláštní a nějaký příběh buď w mědi a nebo w dřewě wyrýti dali a na welikém archowním listu wytlačený a barwami okrá-šlený na swětlo wydávali, jako n. p. Petra Codicilla wyšetřená a ohledaná kometa r. 1577. Zpráwa o kometě, o moru w r. 1581. O utonutí w řece Moldawě nešťastných lidí atd. W r. 1597 cis. Rudolf II pořádné měsíčné nowiny, kteréžby příhody celého měsíce w sobě zawíraly, wydáwati poručil, a jistým tiskařům swob. listu na to pro-půjčil. Dle toho Dan. Sedlčanský po prwé řádné nowiny celého měsíce Září roku 1587 wydal. „Tak (dí on na Iní straně) jakž jest podlé jisté wúle J. M. C. a Oswic. knížete a P. Zbynka, arcib. Pražského nařizeny, aby jistí Impressoři pořádně spolu každý měsíc, a ne po různu imprimowali.“ Po něm též Jirí Jak. Dačický r. 1598 učil, sebraw nowiny o zběhlých tehdy wálečných příhodách. A však od jiných po různu nowiny wydáwati nepřestáno. Zvláště o jich wydávání starali se Sam. Ad. z Wele-slawína (1618—20) Dan. K. z Karlsberku (téhož roku.) Filosofie česká wždy ještě bez saustawných nawodů nosila se po cestě žiwota, wučujíc mrawům, správě obecné, wěhlasnosti čili opatrnosti dworské, powinnostem rodičů a dítek obapolným, ano což k podiwu na ten wěk, i člowěkoslowí (w spisu Wolkenberského). Počítářství i ně-jaká stránka měřictwí již vzdělawatele nalezly; hwězdářství kalendářem sice oprawe-ným (1583) i w Čechách postaupilo, ale z mystického kalu, hadactwí, powěr a prano-stik wyplésti se nemohlo. Táž wada wíce méně překážela zpytowaní přírody. Ještě wždy o kameni mudrečůw a zlata dělání sněno. Užitečnější byl zřetel obrácený na ho-jitelné, přirozené i pálené wody, a na hospodářství polní, i piwowárství. Lékařství nalezlo pomůcku w bylináři Mathiolowě skrze Thadeáše Hájka přeloženém. O zacho-wání zdrawí dwa spisy, Koppa i Rancowia přeloženy; o porodnictwí (babictwí) některé spisy wydány. Právní knihy české, morawské i slezské w auplnosti tištěné, zawírají zřízení zemské, práwa městská, manská, mincowní, horní, wýsady, sněmy jak české tak morawské; o kancelářství českém mimo listy a písma rozličná zvláště wučují titu-lářowé toho wěku wydávání. — Čtení a vzdělávání písma sw. wždy pokračowalo, netoliko u bratří, kteříž Kralickau biblí (1579—1593) nesmrtdlnau památku zústawili, ale i u kališníků a katolíků, majících několikero wydání písma sw. obojího zákona, ano i pořádek a summu písem sw. we zvláštních spisech, mimo mnohé části (k. p. Syracha) na mnoze o sobě tištěné. Záhubná polemika o náboženství wždy ještě hojně plody wynášela; katolíci, kališníci, luterani, bratří tu hned wyznání swé wíry králům po-dávali, tu hned jedni proti druhým polem táhli, swáříce se o tělo a krew Kr. P. w

swátosti ollární, o podávání též swátosti dítkám, o církwi, o bezženství kněžském atd. Naproti tomu i pastéřské, výkladné a mrawné bohoslówi wučováním o služebnostech církewních, wyswětlowáním mnohých částek písma sw. obojho zákona, we zvláštích výkladech, postillách a kázaních lid wzdělávalo, slohem práwě řečnickým a jazykem čistým, o čemž se přeswědčiti snadno nahlédnaucímu w postillu Baworowského, Zámrského a j. Též některá kázání pohřební jak pro sloh, tak pro historický ohled důležitá nás došla. Mezi sw. Otcí Isidor, Zlatoustý, Cyprian, Ignatius, Řehoř weliký a j. zvláště pak sw. Augustin Čechy skrze tlumače wzdělávali u wíře a w mrawích. Konečně ke wzbuzení a ewičení pobožnosti netoliko legendy a passionaly ale i mnohé křesfanské mrawné a modlitebné spisy slaužily.

V.

Spisowé oddělení čtvtého.

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

1. Slabikář.

1. *Slabikář český* a jiní křesfanského náboženství počátkowé, kterýmžto wěcem dítky křesfanské hned z mladosti učeny býti mají; w Prostějowě skrze Jana Günthera 1547 w 8. men. Opět w Praze u Matěje Pardubského w 8. (okol. 1613) w Litomyšli 1728, w 8. s weršiky: „Milý záčku, uč se rád, budeš míti peněz kád“

2. *Syllabikář*, abeceda figurní neb obrazní 1567 w 8.

3. *Sententiae Salomonis* generaliores de bonis moribus etc. Propowědění Šalomúnowa hlawnější o dobrých mrawích, wybrána z knih přísłowí, a předznamenána titulemi, a aby prospíwali mnozí w dobrém umění, wydané skrz Wácslawa Posthuma Bydžowského. (Na konci). Wytíštěno w St. m. Pražském u Jiřího Dačického atd. 1570 w 8. listů 39.

Jest to knížka pro dítky, obsahující slabikář, k němuž připojeny jsau wýtahy z přísłowí Šalomaunowých latinsky a česky.

2. Dobropísemnost.

4. *Isagogicon*, jenž jest uwedení každému počínajícímu se učiti psáti. Wytíštěno skrze Pytlíka z Dworiš, a dokonáno w Náměšti I. P. 1535, w 8. W Prostějowě u J. Günthera 1548, w 8. 76 listů pod tit. knížky početní na rozličné kaupě w nowě wyt. Přitom kterak jeden každý mírně čísti a psáti učiti má. W Praze u Dačického 1589, w 8. Jest to dobropísemnost, spojená s uwedením k početnímu umění od BEN. OPTÁTA a PETRA GZELA.

3. Mluwnice.

a) české řeči.

5. *Česká Grammatika* sedmerau stránku w sobě obsahující. W Náměšti 1533, w 8. Potom w Praze wydána od Wácsl. Philomatesa u Jana Dačického 1588, od Jiř. Plachého tamže u Šim. Lewy. 1643, w 8.

Skladatelé jsau: BENEŠ OPTÁT a PETR GZEL. Oni spojivše úsilí swé w preložení now. zákona (w Náměšti 1533.), prwní prawidelný způsob psaní ustanowili. W částce, kteráž etymologii nazwali, přednášejí skladnu (syntax) všech částek řeči, a ukazují w mnohých příkladech prawé a neprawé spojení. O skloňování jmen a časování slowes, o pohlawí jmen a jiných částkách nejednali, neb se jim to pro rozené Čechy nepotřebné zdálo.

6. ŠIMONA HÁJKA *Tabula de proprietate participiorum et eorum discrimine juxta genera, numeros et tempora.* 1547.

7. JAN BLAHOŠLAW sepsal *grammatiku* českau, která sice nikdy tištěna nebyla, ale we školách bratrských se přednášela.

8. *Nicolai (Georgii) Grammatica bohemica* (cum cantibus sacris legibus et civitate morum bohemicæ, latine et germanice) Præge Joan. Gitičský 1569, w 8. (Cerroni).

9. *Grammatica Bohemica* etc. Grammatika česká milownikům téhož jazyka wclmi užitečná, od kněze MATAUŠE BENEŠOWSKÉHO, w Praze u Jiřika Dačického 1577, w 8.

To jest prwní pořádná, ač jen skloňování jmen a slowes obsahující grammatika, kterau spisowatel připsal králi Rudolfowi II, čině mu w přípisu latinském naději, že pomocí českého jazyka nad welikým slowanským národem buď on neb některý z bratrůw jeho bude panowati moci.

10. *Grammaticæ Bohemicæ ad leges naturalis methodi conformatae et notis numericque illustratae ac distinctæ, libri duo*, Auctore Laurentio NUDOZERINO. Præge 1603, w 8.

Jedna z nejlepších grammatik až do našich časů vyšlých.

β) Latinské řeči.

11. Nicol. Perotti *Libellus grammatices* cum interpretatione verborum bohemicarum. Lipsiae 1530. 4. et 1535. ib.

12. *Elementa latinae, boemicae ac germanicae linguae.* Olomucii 1551 apud Joan. Gunterum.

13. M. MATTHAEI COLLINI a Choterina *Grammatica latina cum exemplis et signific. Bohem. Praegae typis Thomae Mitis et Joannis Capri 1564. 8.*

Připojena k ní tabula Šim. Hajka (w. num. 6.)

14. *Aelii Donati de octo partibus orationis* methodus quaestionibus puerilibus undique collectis illustrata per Leonhardum Calmannum Craillsheymensem. Praegae apud Georg. Jacobidem Dacizicensem 1572, 8. apud Georg. Nigrinum, 1575, 8. apud Melantrich ab Aventino 1568, 1569, 1580. 8.

Drachowský cituje tuto grammatiku jako českau, na str. 132, a z něho Jandyt. Apud Georg. Jac. Dacizicensem, 1598, 8. ale jest vlastně latině učeb. Pak: Donat exponovaný. — Donati elementa de etymologia partium oratione, cum interpretatione bohemicarum. Olomucii 1567, konečně tamže excud. Nicol. Hradecký 1638, 8. min.

15. *Principia* s. Rudimenta *Grammaticae* ex Institutionibus *Emanuelis Alvari* e Soc. J. pro usu Tyronum latinatis excerpta. 1575 (s. l.)

Potom w Brně 1712, 8. Praegae 1724, 8. et 1729, a w Brně 1744 cum editione prima (1575) accurate collata. Posléze Praegae apud S. Clementem. 1752, w 8. Pak Editio nova juxta primam anni 1572 (sic) una cum formis linguae bohemicarum, 144 pag. Olomucii typ. Hirnlianae viduae 1764, 8. (u p. Bočka.)

16. We školách pod obojí užívána byla: *Grammatica Philippo-Ramea.* 8. w. Voigt. Act. Lit. T. 1. 327.

17. *Philippi Melancthonis Grammatica* latina, accesserunt praeter explicationem quorundam vocabulorum Bohemicarum annotationes etc. Praegae typis Georg. Nigrini. 1575, 8. Melantrich 1580.

18. *Elementa declinationum et conjugationum* pro classe ultima etc. Praegae typis Schumanianis An. 1616, 8.

Jest dle návržení *Petra Codicilla* z Tulechowa lat. Grammat. pro poslední třídu s českými a něm. příklady. U ní jest *Vocabularium* malé.

4) S l o w o z p y t .

19. Knižka slow českých vyložených, odkud svůj počátek mají. Od kněze Mat. Philonoma atd. 1587, 8.

Jest zkanška slowozpytná MAT. BENEŠOWSKÉHO, na onen čas dosti chwalitebná. Uvodí některá ruská slowce.

20. *W časopisech.* Zdali Češi čili Čechové? od r. 1602. *Wiz Nowiny* při Kwětech 1843 str. 48.

5) Spůsoby mluwení, rozmluwy.

21. *Naučení krátké obojí řeči,* německé a české, učiti se čísti i mluwiti Čechuom německy, a Němcóm česky. Eyn kurze Vnderweisung beyder Sprach etc. w Plzni u J. Pekka 1531, w 8. listů 18.

Potom welmi často se tiskla, ano až posud tiskne, jako: 1548 w Prostějowě u Günthera w 8. Pak s titulem: Knižka w českém a něm. jazyku atd. 1567, 1577, 1603 w Praze u děd. Welesl. 1614, w Olomauci u Mik. Hradeckého; 1740 a 1764 w Praze u Jauernicha. Připojena: Zpráva zvláštosti některých liter, kterak w obojí řeči úplně wyslowené býti mají. Ein Unterrichtung der Eigenschaft etlicher Buchstaben etc.

22. ONDŘEJE KLATOWSKÉHO knižka w českém a německém jazyku složená, kterakby Čech německy a Němec česky čísti, psáti a mluwiti učiti se měl. W Praze. Netolický, w 8. 1540, 1551; w Holomauci 1564, w Praze 1567, 1577, 1578, 1590, w 8. (u Bartol. Netolického) 1597, 1603, 1631, w Hol. 1614, 1641, w Kutné Hoře 1642, vždy w 8.

Kniha ta sestává ze 42 rozmlauwání německých a českých, kterých sedm prwních jedná o wyslowení a skloňowání, ostatních 35 o wšelijakých předmětech.

23. *Dialogi pueriles* etc. Rozmlauwání dětinská obsahující w sobě slowa wěcí domácích obyčejnějších. (Dedic. Vincentius MAKOWINUS Nobil. Henrico, Joanni et Sigismundo Viti Flaviani a Rottendorf filiis, discipulis suis.) Praegae Georg. Nigr. 1579. 8. 6 archů.

24. PAWLA WORLIČNÉHO *Elegantissimae colloquiorum formulae ex Terentio* etc. Spůsoby mluwení z Terencowých komedií k prospěchu mládeže česky a německy wyswětlené; pak prawidla k života nawedení ctnostnému z týchž komedií wytažená, w Prostějowě u J. Günthera 1550 w 8.

25. *Elegantiarum Terentii et Plauti* a G. Fabricio collectarum interpretatio bohemicarum. Praegae 1589, 8. str. 411 mimo dedic. a registř. 12 listů.

Jsau to mluwení způsobowé, kteréž jistý Fabricius z Chemnic z Plauta a Terencia wybraw, pod jisté nadpisy uwdel, jako: salutandi, aduendi, gratulandi etc. K těm přidáno české wyswětlení od Dan. ADAMA Z WELESRAWINA.

26. *Elegantiarum puerilium* ex M. Tullii Ciceronis epistolis libri tres Collecti a Georg. Fabricio Chem. et nunc demum expositione bohemicarum illustrati, Praegae typis Melantrich 1581 M. Dan. Ad. a Weleslawina An. 1589 w 8. str. 276 mimo přípis a registř. 16 listů.

6) P ř í s l o w í .

27. MATĚJE ČERWENKY a nejmenowaného, obau bratří českých, sbírka *příslowí*. Rkp. z 2 polowice XVI stol. Tisťeny jsau w Čas. Mus. 1829 IV. 39.

28. Knižka rozličných *maudrostí* a pěkných *příslowí* 1567 w 8. w Olomauci u J. Güntera.

29. JAKUBA SRNCE *Dicteria seu proverbialia Bohemica ad phrasim latinorum accommodata atque per centurias quondam in usum scholae privatae distributa*. Praegae apud Georg. Nigrinum 1582, 8. též 1590 w 8. 1599, 8. 1682, 12.

Mistr Jakub Srnec z Warwažowa k užitku swých učencůw sebral těchto příslowí 300 zauplna, a čtvrtého sta 5 desetín, kteréž on latinsky wysvětluje. Po třetí je wydal Frant. *Ondřej Horný* pod titulem: Příslowí česká, aneb Adagta Bohemica, w Praze 1705, w 12. lépeji srownaná dle abecedy, a z knih i z obyčeje rozmnožená, k jichž wysvětlení po kratičkém výkladu českém nejwice toliko jedno latinské příslowí z mnohých Srncem položených uwodí. Po čtvrté: Českých příslowí sbírka, po wydání M. Jak. Srnce a Fr. Ond. Horného w nowě rozmnožená od Josefa *Dobrowského* a Antonina *Pišelého*, w Praze nákladem J. Herle 1804. w 8. str. 96. Pan Boček uwádí wydání r. 1590 w 8. a 1682 w Praze w 12.

7) S l o w n í k y .

30. *Lexicon symphonum*, quo quatuor linguarum Europae familiarum, graecae scilicet, lat. germanicae et slavonicae (wlastně české) concordia consonantiaeque indicatur. Basileae 1537, rozmnožen 1544.

SIGMUND HRUBÝ z Jelení, skladatel toho slowniku, 7 archů silného, srownal 292 slowce we všech čtyrech jazycích: 107 lat. něm. českých; 65 lat. řeck. českých; 56 něm. řeck. českých; 263 lat. německých, 117 něm. řeckých; 352 řeck. latinských, z kterých owšem weliká část sem wlastně neaněleží, jelikož z jedné řeči do druhé přešla n. p. *ἄγγελος*, angelus, Engel, angel etc. W jiných analogie patrná jest n. p. acetum, ocet, Essig, ὄξος atd.

31. *Linguarum christiani orbis principum nomenclator* latinae, bohemicae, allemanicae, gallicae, hispanicae et italicae, auctore *Cornelio Valerio* Ultrajectino [u p. děk. Zieglera exempl.]

32. *Quinque linguarum Vocabularius*, Lat., Ital., Gall., Bohem., Allemanicae, Norimb. 1531 we 4.

33. PETRA CODICILLA *Vokabulář* latinský, český a německý w Praze u Jana Hada 1546, 1550, 1560 w 8. u Melantr. w 8. 1575 wydáním Pawla Pressia w Praze u Jiř. Nigrina 1582, 1587.

Potřetí při grammaticae (num. 18.) r. 1616 s nadpisem: *Vokabulář w nowě spraweny a rozšířeny* (lat. český, něm.) *Vocabularium Trilingue pro usu scholarum diligenter et accurate editum*. Nunc vero tertia editioe multis in locis haud medioeri vocabulorum accessione auctum atque locupletatum M.

Petrus Codicillus ad puerum tertiae classis. Praegae typis Schumavianis. Potom Praegae typis Car. Gerábek. 8 str. 24. W Olomauci u Mik. Hradeckého 1636 u J. Jos. Kiliana, 1689. Praegae typis Adalb. Georgii Konias 1704 mal. 8. a 1705 w 12. (lat. a český.) W Praze u Wolf. Wickerta (s něm.) 1723. w Wratislawi 1740, typis Universitatis. W Olom. u T. Ant. Hírle 1753, u wdowy jeho 1766, pak w Praze bez roku u Rosenmüllera.

34. THOMAE RESCHELII *Dictionarium latinobohemicum in usum et gratiam studiosae juventutis Bohemicae ex Petri Dasypodii Dictionario... concinnatum*. Accesserunt ex eodem nomina locorum, et annium in Germania et alia quaedam etc. Olomucii apud Joan. Gunterum 1560 we 4. silný 4 abecedy. Druhá část: *Dictionarium bohemico-latinum etc. ib. 1562 we 4.*

Slowník tento podlé kořenů srownaný, na onen čas welmi dobrý byl; slowa česká s latinskými dobře se srownávají, a často jich wice pod jedním stojí. Druhému dílu by lepšího pořádku žádati bylo, n. p. rez (rubigo) stojí dríwe, nežli registra atd.

35. *Nomenclatura sex linguarum*, Latinae, Italicae, Gallicae, Bohemicae, Hungaricae et Germanicae; lingua autem Hungarica noviter accessit cum latinarum dictionum quam plurimarum, quae prius depravatae erant, restitutione. Per *Gabrielem Pannonium* Pestinum. Viennae Austriae ex officina Caspari Stauchoferi 1561, 1568, 8.

36. *Dictionarium* linguae latinae ex magno *Basilii Fabri* thesauro collectum atque concinnatum, in quo praeter instructissimam supellectilem verborum, locutionum et sententiarum interpretatio bohémica addita est, nota, usitata et perspicua... studio et opera M. DANIELIS ADAMI Prageni. Praegae typis G. Melantrichi ab Aventino 1579, 4. (5 abeced a 5 archůw).

37. WÁCSLAW DASYPUS jinak *Dasypodius: Dictionarium* latino-bohemicum etc. 1584?

Tento slowář potom w Krakowě a Waršawě přestěn byl s proměnou češtiny do polského jazyka.

38. *Nomenclator* omnium rerum propria nomina tribus linguis, latina, bojemica et germanica explicata continens, ex Hadriano Junio Medico excerptus et pro usu scholarum bojemicarum editus. (Dan. Ad. WELESRAWINA) Praegae 1586, 8. str. 557.

Rozdělen jest na dvě části, z nichž první 23, druhá 13 rubrik, a z těch některé wice oddělení obsahují. Má to nepohodlí, že se každé slowo děle hledati musí, než kdyby wšeka podlé abecedy srownána byla; n. p. chtěje najíti branchiae (pletywy) hledati musí Piscium partes. Mnohá slowce latinská nepřeložena zůstala n. p. melanurus (ryba).

39. *Sylva quadrilinguis*, vocabulorum et phrasium bohemicae, latinae, graecae et germanicae linguae. Adjectus est locupletissimus index vocum germanicarum. Opera et impensis M. Dan. Adam. a WELESRAWINA 1598, we 4. listů 279, mimo předml. a registřík (49 listů), též w Praze 1683, w 8.

Na radu Mikuláše Alberta z Kaménku wzał sobě za wzor Sylvam Synonymicam quinquelinguam M. Helfrici Emmelii, s tím rozdílem, že na místě hebrejského a francouzského položil český jazyk.

40. *Nomenclator quadrilinguis* omnium rerum, quae in probatis omnium doctrinarum auctoribus inveniuntur, appellations. In quatuor classes distinctus: de Deo, natura, homine, artibus. In fine Indices copiosissimi bohemicus et latinus, 1598, we 4. od M. Dan. A. z WELESŁAWÍNA.

Jest to jako doplnění Sylvae quadrilinguis; obsahuje toliko jména věcí. Rozdílno jest od num. 38, ačkoli toho v pozdějším užito. W starším latinská slova, w tomto česká z předu stojí.

41. *Dictionarium Septem diversarum linguarum*, videlicet lat. ital. dalmaticae, bohemicae, germ. et hungaricae, una cum cujuslibet linguae registro sive repertorio vernaculo a Petro Lodereker Prague, (1605) we 4.

Jest toliko vokabulár.

42. *Dictionarium nominum verborumque secundum accidentia Grammatices latinae digestorum*, addita interpretatione germanica, polonica, bohémica, mandante inelyto Senatu Vratislaviensi pro scholis potissimum Vratislaviensibus confectum. Breslae typis Georg. Baumanni, sumtibus Davidis Mülleri, bibliopolae Vratislaviensis. A. Ch. 1620, 8 min.

b) Návody (theorie).

α) H u d b a.

43. *Muzika*, to jest zpráva k zpívání náležitá, všechněm zpěvům se učiti žádostivým ku požitku ode mne JANA JOSQUINA jazykem českým vydána, w Olomauci 1551 w 8. Pak w Prostějově 1561, w 8.

Připis Kundrátowi Karlowi a Adamowi Krajčířom z Krajku na Mladé Boleslawi bratřim vlastním. Prvních 6 archův zachováno w Museum.

44. *Muzika*, to jest knížka zpěvákům náležitá zprávy w sobě zavírající. Seepsána jazykem českým k žádosti některých dobrých přátel. A wylitšěna nejprvé léta páně 1558 w Olomauci. Nyni znouwu pilně skorrigovaná a wylitšěna.

Přidány jsau regule a naučení potřebná kantorům i písni skladatelům (bez roku a místa). Pod předmluwau podepsal se JAN BLAHOŠLAW 1560. Na konci 1. oddělení w monografu jsau různu psány litery D. in insula Hortensi 1569, 96 listů, (192 str.) w 8. Sloh té knihy výborný, a ona první prosodie časoměrné theorii obsahuje.

β) R ý m o w n í k.

45. *Pauli Černoviceni Vocabularium rhytmico-bohemicum* Pragae. Sam. Ad. Welesl. 1614. w 8. Po druhé Pragae et Viennae u J. F. z Schönfelda 1783. 8.

c) Básně.

α) D u c h o w n í.

1) Písňe nábožné, žalmy.

46. *Pisničky* velmi pěkné a příkladné na nedělní čtení do roka. Též o swatých — znouwa tištěné a opravené 1529. (Na konci): W Plzni u Jana Pekka léta 1529 w 8. A—Pviii.

47. *Pisničky křestanské* ke cti a chwále boží z mnohých jiných sebrané i w nowě složené přes celý rok, a mnohé jiné obecné. (Ku konci): A tak se dokonávají písňe podle pořádku času . . . wylitšěny při sw. Bartoloměji léta 1530. Kaspar in monte Liliorum w 8.

48. *Kancional*. W Mladé Boleslawi w 8. r. 1531.

49. *Pisně duchovní* (s notami hudebními) rkp. w Museum na pap. we 4.

50. *Rorate* obdlužní. W Mladé Boleslawi 1535 we 4. (Index).

51. *Pandekty* aneb swatých píesně starého i nowého svědectwie od Ottona sepsaných XII kněh 1537 w 8. rkp.

52. *Psalmové* a písňe Dawida krále w Israeli, a při těch některaké jiných swatých z písma židovského w jazyk latinský, a z toho dále w českau řeč w nowě přenešené a wyloužené s předmluwau M. TOMÁŠE Z JAWORICE. Dokonáno a wyloučeno w Starém městě Pr. ten čtvrtěk před božim wstapením l. p. 1538 u Pawla Sewerina w 8. Připsána p. Janowi z Pernšteina.

53. *Pisně roční* s drobným písmem 1539, 8. (Index.)

54. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 3. we 4. z XVI stol. [Dies ille etc.] *Počíná*: Když ten přijde přelhrzný den, w popel obrátí swět weškeren, toť swědčí Sybilla s Dawidem atd. — Pašije s notami [k deklamování w kostele na kwětnau neděli, jakožto zde onde posud obyčej]. — Připis některých počátků, i celých písni w XVI stol. l. p. 1534; mezi nimi staré: Pán bůh všemohúci wstal, z mrtvých žádúci atd. Ježiši Kriste wstal jsi, nám příklad dal jsi atd.

55. JAN TÁBORSKÝ léta 1542, když byl mor veliký, složil tyto werše. fol.

56. Písňe . . . *kancional*. W Normberce 1544.

57. *Gradualy neb Kancionaly* rkp. kostelní. a) *Kancional* fol. rkp. listů 304 od r. 1556 — 1570 od rozličených ruk psaný, u p. far. Krolmusa [titul a 3 listy wyloučány]. První zpěw počíná: „Wšemohúci otče, wěčný stwořiteli všech věcí.“ Xtý zpěw o mistru Janowi počíná: „Kyrie hod slavný pamatujem wesele.“ Po čtení o Zacheusowi podepsán: Zozachyášek 1557.

b) *Gradual* chwal božích Českého Brodu od r. 1557. Rkp. necelý na perg. Weř. bibl. XVII. B. 20. Díl letní 1560 s obraz. a notami hudebními weř. bibl. XVII. A. 31.

c) *Teplický kancional* (s obraz. a not.) I. díl str. 626. II. díl stran 562 silný chová se tam v radnici, zavíraje písně od r. 1560 a potomních let.

d) *Kancional u Jana Táborského* rukau Matěje Petky z Klatow na perg. (s obr. a not.) 1561. Weř. bibl. XVII. A. 40.

e) *Kancion*. na wel. fol. perg. Býwal w kostele Pražském u sw. Kříže. Nyni w bibl. dworské Wídeňské, která jej r. 1790 kaupila. (Na konci psáno:) Tento Gradual český dokonán jest tu středu před památkau slawnau wstapaní P. Krista na nebe skrze mne Adama Kozibabu z Kozmačowa 1568. Na listu K. 8. stojí: Tito weršowé složení jsau od I T Z K. pak werše sapphické býti mající: I ktož muož hodně krále nebeského slušně podobně wychwáliti jeho z těch dobrodiní, kteréžto nám čím wždycky i nyní atd.

f) *Gradual* neb chwály božské. Nákladem purkmistra a raddy wših *obce Pražské*. Práci Laurence Milnara jinak Křepelky z Malé Strany skrze Kantora měřana 1572 na perg. weř. bibl. XVII. A. 3.

g) *Grad. od Jakuba Sklenáře*, sauseda Star. Města, w osadě sv. Kříže 1574 (s obr. a not.) Weř. bibl. XVII. B. 21.

h) *Gradual a rorate*, kteréž literákům Kauřimským darowal p. Wáclaw Diblika 1581 (s obr. a not.) perg. W bibl. weř. XXII. A. 38.

i) *Grad. kape sw. Lazara* na Nov. Městě skrze Jana Kantora staršího 1574 díl II. fol. (s obr. a not.) Weř. bibl. XVII. A. 39.

k) *Písně chwal božích* nákladem p. Magdaleny od Zlaté Hwězdy, měštky Star. Města 1576 skrze Jana Kantora starého (na perg.) Weř. bibl. XVII. A. 41.

l) *Kanc. w 4 dílech*, první adventní, druhý na neděle po sw. Trojici, třetí postní a welikonoční, čtvrtý o všech swatých 1586. Rkp. fol. 4 swaz. weř. bibl. XVII. B. 7. První písně adventní počíná: „Nawštěw wykupiteli lidský“ 1. 1585 sepsaný.

m) Tento *Gradual* jest obnowen.. ostaráním Jiřího Horáka a Jiřího Pasovského l. p. 1650 (ne celý) weř. bibl. XVII. B. 19.

n) Jiný na slawnosti a swátky výroční díl I. fol. tamž XVII. A. 32.

o) Jiný tamž in fol. XVII. B. 8. Opět jiný p) na rorate b. r. XVII. C. 12, též XVII. D. 27. ne celý [První písně: Prolom pane nebesa atd. Na pondělek: Mnozi spravdliwí proroci atd.]

q) *Kancional Královéhradecký* w rkp. wydany od J. H. Pospíšila 1823 pod jménem: *Rorate* neboli weselé a radostné zpěwy adventní o wtělení pána a spas. n. J. Kr. w přecístý život Marie panny fol. str. 164. O pořádné not rozdělení postaral se p. Folkert. Pak bez not pod jménem: *Rorátní zpěwy z XV (?) století* od Wác. Pešiny kanovníka atd. w Praze 1837 w 8. tiskem J. Pospíšila. [Wiz předml. w Čas. theol. 1837 str. 518.]

r) *Chrudimský kancional český*. [Jiný tam latinský od l. 1530] psán r. 1570—1598 byl 338 listů archowých silný, z nichž 40 listů missionáři Jesuisti wyřezali. [Wiz další zpráwu w Kwětech příl. 1843 str. 95.]

s) *W Nowém Bydžowě kancional* od r. 1586 psaný na tlustém papíře, 555 listů, z nichž mnoho listů w prostřed a wzađu wytrháno.

t) *W Třebenicích kanc. český*.

u) *W Mladé Boleslavi*.

w) *W Poličce*.

x) *W Čáslawi*.

y) *W Čechticích (1587)*.

z) *Gradual n. Kan. s malbami* rkp. z XVI stol. w radním domě m. *Litomyšle*.

aa) Item města Jemnice na Morawě z XVI wěku. W mus. Mor.

58. *Kancional český*. Písně roční, kteréž se zpívají při všech slawnostech celého roku. Přitom o nesmrtnosti člověka. O pohřbu mrtvých, o dni saudném, a jiné písně mnohé obecné. I na obzvláštní časy dne a noci. Též také některé na epístoly a čtení nedělní. W Olomauci u Jana Günthera 1559, (dle Indexu 1539) w 8. Pak w Olomauci u dědiců Fr. Milchthaleru 1596, we 4. w Brně 1697. W Olom. 1701, w Brně 1708.

59. Písně bratra JANA AUGUSTY, kteréž dělal we wězení 1562 w 8. (Rkp. Wid. bibl. dworské num. 1273).

60. KLIMENTA BOSÁKA *písníčky* tři o wrchnosti, o lstiwém utrání, o ženách lstiwých 1563 w 16.

61. *Píseň* na způsob modlitby proti Turku 1566 w 8.

62. *Písně weyroční* latin. a česky wyt. 1564. w Praze u Jana Kantora.

63. *Písníčky* křesfanské, s melodiemi notowanými, od JANA SOBĚSLAWSKÉHO 1568 w Praze.

64. JANA SYLWÁNA a) *Písně nové* na sedm žalmů kajících i jiné žalmy, w Praze w 8. 1571, pak 1578 w 8. [Cerroni] b) *Noti me tangere*. Píseň 1590 (Index).

65. JANA BLAHOŠLAWA *Ewangelia* a nebo čtení swatá, kteráž slowau pašije. Řeči některé prorocké a prefaci obyčejné, to jest: zpěwowé k swlátním hodům weyročním náležiti w nowě zpravení a wytištění l. 1571 fol. (s notami) listů 44 w Naměšti. Též rkp. weř. bibl. LIV. A. 41.

66. JAKUBA KUNWALDSKÉHO písně chwal božských k slawnostem a památkám weyročním i nedělním přináležející. Též na ewangelia a epístoly nedělní i swáteční přes celý rok i jiné mnohé písně z písem swatých shromážděné a složené w Olomauci 1572, we 4. (w Indexu str. 133) item 1576 fol. tamž u Jana Oliwetského. Téhož nešpor český, složený z žalmůw Dawida sw. a písní k témuž náležitých 1576 u Jana Oliwetsk.

67. JANA WOBLIČNÉHO *žaltář* sw. Dawida, z lat. řeči přeložený, a na werše w rytmy jedenácti syllab jest složený, s pilností skorrigowaný, při konci přidány jsau písníčky z zákona božího při slawnostech ročních, pak i hymny t. j. písně chwal božích w jazyk český přeložené. W Praze 1572 fol. u Jiř. Melant. z Awent. Též rkp. weř. bibl. XVII. C. 11.

68. *Písně duchowní ewangelické* z gruntu a základu písem sw. složené 1572. we 4. (Index).

69. *Písně na ewangelia a epístoly* nedělní i památek jiných atd. od kuže Walent. ŠU-

BARA Landskronského. W rkp. od r. 1572 jiný rkp. 1578 [u p. Čelakowského]; též fol. w Museum num. 362 od r. 1587. Tištěny w Praze r. 1613 w 12.

70. *Pisničky duchovní* zawierající w sobě pobožné naučení, kterakby jedenkaždý křesťanský člověk na světě chwalitebně wedlé wůle boží žiw býti mohl. W Starém městě Pražském u Jiřka Černého l. 1574 w 8. 78. str. W nowě wydané 1602 (bez místa).

Pelcel myslil, že *Zácorka* skladatel jest.

71. JANA ŠKORNĚ z Frymburku knížka písní a chwal božských na každý den w tém-dni. W Praze 1575, 1580 w 12.

72. Kancional český: *Pisně chwal božských* celého roku, w 8. 1575, 1600 (Ind.).

73. *Graduale in usum Missae* lat. et (partim) boh. cum notis musicis. Rkp. 1577 fol. Vol. 3. Weř. bibl. XI. B. 1.

Jsau to některé české zpěwy, a sice w 1. a 2. swazku a) Jesu Kriste wykupiteli, jenžs wstal z mrtvých ráno w neděli, utěšil jsi swé wěrné z dobroty nesmierné atd. *Secunda pars*: Otce syna ducha swatého chwalměž wšickni z srdce prawého atd. W III. swazku: a) Tento přeslawný den poetivosti každé jest hoden, w němž p. bůh nad peklem switěziw nebesy wládne. — Ai obnovení wšelikého stvoření tento čas nyní ukazujet po swém zimním umrtvení nám budující wzkříšení. Allel. b) Wesel se této chvíle lidské pokolení slawíc památku mile den božihu wzkříšení <bydlíme w radosti. c) Bože otče sešliž nám nyní ducha swatého, at on nám otewře sám prawdu zákona twého atd.

74. Jana GRYLLO z Gryllowa a) *Pisně nové* dvě w Praze u Čern. fol. 1578. b) *Ke jménu Lorence Mostníka* z Ništice. Píseň na žal 130. W Praze u Jiř. Černého fol. 1580. c) *Pisně nové dvě*. První na jméno p. Jana Škorně z Frymburka. Druhá na jméno p. Zuzany Škornové z Něstic manželky jeho, sepsané r. 1578 (Cerroni).

75. Písně mnohé, na díle na slavnosti výroční atd. 1579 w 12. (Index).

76. Martina Prystacha KAWKY z Držkowie a) *pisně nové* pobožné, opět znou přehlídnuté w Praze 1579 w 8. b) *Píseň* napomínající nás *ku pokání*. W Pr. Bur. Walda fol. 1580.

77. Šim. LOMNICKÉHO a) *Pisně nové* na ewangelia sw. nedělni přes celý rok. W Praze u J. Melantricha z Awentynu 1580. we 4. b) *Kancional* aneb *pisně nové historické* na dni swáteční přes celý rok, zwlášť kteří se od starodáwna w církwi boží a w této křesť. české zeni swětí. Z starobylých historií wybrané, a k příkladu spásitelnému i k následování skutečnému, všem pána boha milujícím lidem prostě skládané a přeložené. W nowě, jednomu každému bez pohoršení, a mnohým k radosti a potěšení, dobrým aumyslem wúbec

wydané od Šim. Lomnického z Budče, w Praze u Jiřka Nigrina z Nigropontu 1595 we 4. w Praze u Jiř. Šípaře 1642 we 4. Pak w Praze 1808 we 4. u Jana Beránka str. 339. c) *Lamentatio* t. j. přežalostiwá a taužebná píseň o křiwdě a newinném umučení p. našeho J. Kr. atd. Slož. ke jménu a poetivosti tih. kněze Wawrince Černohorského, praelata Třebonského 1590 W Praze u J. Nigrina we 4. 7 listů.

78. Nicefora Jiř. HORSKÉHO a) *Pisnička* duchovní, zawierající w sobě *dikůw činění* p. bohu za wšECKA dobrodiní a dary jeho, w Praze u Jiř. Nigrina fol. 1579. b) *Píseň* nowá o městě Jerusalemě nowém, jenž jest město král. nebeského ib. 1579.

79. Jana HERŠTAINSKÉHO z Radowěsic písnička pobožná na jméno p. Jaroslawa Smiřického z Smiřic. W Praze u Jiř. Černého fol. s figurami 1580.

80. Písnička pobožná w nowě složená od Jana TROJANA Bilanského, w Praze u Nigrina fol. 1580.

81. *Žaltář*, totižto *pisně chwal božských* od Dawidá krále israelského a welikého proroka božihu složené, a nyní w té obzwláštní knížce wšechněm pobožným a kajícím lidem k spásitedlnému užíwání wydané. W St. m. Pražs. u Jiř. Melantricha z Awent. 1581 w 8.

82. Jana CIVILIA písničky: Scio, cui credidi; staré i w nowě složené k času rány boží, a letania w Praze 1582 w 8. (Boček.)

83. *Letania* a wzywání jména p. boha žiwého atd. které se spíwají tohoto času nebezpečného od kněžstwa pod oboji atd. w 8. w Praze 1582.

84. *Letania* česká w způsob písně přeložená w Praze u J. Nigrina 1573 fol. též 1582.

85. Walentina POLONA Pelčického *specialník* (kancional) anebo zpíwání křesťanská starodáwní 1582 (s notami) we 4. 1584 a 1596.

86. Petra KODICILLA a) písně na epistoly a ewangelia 1584 w 8. b) písně pobožné naspůsob žalmůw (Index).

87. *Kancional* w Praze u Melantricha 1584, 1586.

88. *Dobromir*, bratr MIKULÁŠ složil okolo r. 1540 píseň, kterau do makowice nad sborem Holešowským r. 1584 wložil [kronika Holešowská]. Píseň: Chwaltež pána boha, wěrní robotníci, páni i služebníci atd. Wyt. na Kralicích r. 1584 (Boček.)

89. *Pisně roční* u Jiř. Nigrina w 16. 1585.

90. Jana *Musophila* (ROSACE) Soběslawského kancional. Wytíštěn a dokonán ke ctí a chwále pánu bohu všemohaucinu a k užitku všem wěrným křesťanům. W Starém m. Praž-

ském u Buriana Waldy. Nákladem téhož kněze Jana Soběslavského 1585 we 4.

91. *Písň pohřební* 1586 w 12. 1615 w 8. (Index).

92. *Písň všelijaké* duchovní i světské. W Praze u Buriana Waldy 1586, 1587, 1588. 12.

93. Wácl. KOLLAŘOWICE officia neb harmonia quatuor vocum w přirozeném českém jazyku učiněná 1586 rkp. weř. bibl. XVII B. 16.

94. Jana HODÁČKA písň nowé na epištoly přes celý rok, jakož i na ewangelia 1587 w 8.

95. **BLAŽEJE JIČINSKÉHO :**

a) Písnička pobožná, wzbuzující každého wěrného křestana, by díky, čest a chwálu p. bohu vzdával. Složená na jméno slow. p. Wácl. Dobřenského. W Praze u J. Nigr. fol. 1587.

b) Písnička křest. rozjímání o welikém dobrodiní p. J. K. složená na jméno Wácl. Dobřenského a Dorotu manželku jeho, w Praze ib. 1587.

c) O stawu sw. manželství písň w Praze u Bur. Waldy fol. 1587.

d) K výstraze bezbožným, ku potěšení pobožným atd. na jméno p. Wilima z Rožemberka ib. 1587.

e) Písň příkladná w zármutku a w kříži postavenému užitečná. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1588.

f) O slavném na tomto světě příchodu spásitele našeho J. K. na jméno Wácl. Dobřenského. W Praze u J. Nigr. fol. 1588.

g) Na jméno p. Buriana Trčky z Lippé, w Praze u B. Waldy fol. 1588.

h) Písnička w způsob atd. W Praze u J. N. fol. 1588.

i) Písň o duchovním rytíři, totiž o každém křest. člověku rytěřujícím pod křížem Kristovým. W Praze u Bur. Waldy fol. 1589.

96. **BENJAMINA MALÉHO Z TULECHOWA :** Písň člověka k spatřování dobrodiní božských, též ku práci a wděčnosti i hodnému darů božích užívání probuzující, k času žní léta 87 složená, a nyní (1588) wydaná od B. M... z T... W. Kalina II. 85.

97. *Písň nowé :* krátké naučení křestanského náboženství. W Praze u Bur. Waldy w 8. 1588.

98. Jana CHMELOWCE písň obsahující w sobě modlitbu ku p. bohu za sw. plod p. Poleksyny z Rožemberku. W Praze u Jiř. Nigrina fol. s fig. 1588.

99. *Písň o sw. stawu manželském* fol. 1589. kněz Pawel Paninondas HORSKÝ, opat kláštera Slowanského sub utraque na památku p. Ladislawa Popela z Lobkowic.

100. *Písň* počínající: „Ach, ach, auweh,

běda mně, hněw boží se blíží atd. W rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

Wloženo několik listů w 16 formátu, kdež mimo lat. werše tato písň se nalezá.

101. **JIRÍHO STREYCE** *Žalmové* aneb zpěwowé sw. Dawida, kterýchž cirkew sw. i stará i nowá při službě boží wšubec i jinde obzvláště wždycky s mnohým prospěchem užívá, w rytmy české nyní w nowě wyložení, a w způsob zpívání... sformování 1587 w 12. w Kralicích 1590 w 12. s notami 1596 w 12. (bez místa); 1598 w 16. w Kralicích též 1614 w 12. str. 575 a registř. XII. s notami bez předml. a nawěští, 1617 w 12. 1618 fol. na 4 hlasy. Pak 1620 w Hágu 1630. [Dedikací Ruprechtu falekrabimu na Rýnu podepsána jest w Leiden 20 Listopadu l. p. 1630 — tištěno u Ludolfa Breckfelda w 16.] 1746. Potom 1783 w 12. str. 382 w Litomyšli, a roku 1790 w Praze w 8. 1827 w 12. Též rkp. weř. bibl. XVII. F. 43. we 4. listů 190 s notami.

Jsu sepsáni weršem rozličným, dle počtu syllab spraveným, tak jadrně a wznešeně, že w tom druhu, wyjmauce málo které písň duchovní, nic sobě rovného nemají. Při wydání 1598 u p. Bočka jsau písň tyto w rkp.

a) Měj milý stwořiteli, já w tebe doufám —

b) Ach, ach, auweh běda mně, hněw boží se blíží.

c) Přeběda mně smutnému pro mé těžké činy —

d) Ej noc se již přiblížila světlost sluneční odesla. —

102. *Písň historické na swátky* přes celý rok. Rkp. pap. we 4. (z XVI stol.) w Museum.

103. **FILIPPA LEUCONEA** sedmery způsob zpívání litanie: t. j. supplikací ku p. bohu o potřebě všeliké, kūr prwní a druhý. W Pr. u Jiř. Nigr. 1590. 1591. 1608. we 4.

104. **JANA BENEŠOWSKÉHO** o důstojnosti slowa božihó písnička na odchodné. W Praze w 8. 1591. Počíná: Bůh wěčný wás požehnej atd.

105. *Písň* obsahující w sobě modlitbu k bohu otci proti třem auhlawním pokolení lidského nepřátelům: W Praze u Jiř. Dačického fol. s fig. 1591.

106. **TOBIÁŠE ZÁWORKY** a) Zpívání pohřební staré i nowé: shromážděné a složené atd. W Starém městě Pražském u Jiřika Nigrina 1592 w 8. XII přípisu a předmluwy; textu a registru 128 listů, spolu 280 stránek.

b) Písň chwal božích. To jest: Zpěwowé swatí cirkewní starí i nowí, shromáždění, spravení a složení od atd. W Praze u Jiřika J. Dačického 1602. fol. 1606.

107. **SIXTA PALMY MODLIČANSKÉHO** a) Písň duchovní z písem sw. zákona božihó wybrané. W Praze 1595 w 12.

b) Písň o Trojici swaté w Praze 1600.

c) Písň na žalmy.

- d) Píseň o Kristu.
 e) Písně nové utěšené o umučení a smrti pána a spasitele n. J. K. w Praze 1611 w 12.
 f) Píseň o těle a krvi páně, z kterých přičin Čechové přijímají pod obojí spůsobau. Záříná se: Pán náš Kristus Ježíš, w kterau noc zrazen jest atd.

108. Dvě staročeské písně (w času moru). Z rkp. XVI stol. tištěny w Mus. čas. 1843 str. 496.

109. *Melissaeus Krtský Jacobus*. Žalmowé sw. Dawida w písně pod melodie zwyklé uwe- dené od atd. 1596 w 12. u Jiř. Dačického.

110. PAWLA PAMINONDESA písníčky křesťanské. W Praze u Anny Šumanowé 1596 we 4.

111. *Píseň o sw. Janu* Ewangelistu W Praze w 8. 1598.

112. DAWIDA CRINITA z Hlawáčowa: Davidis regis et prophetae psalmi septem, qui poenitentiales nuncupantur, in odas precatorias latino-bohemicas redacti a Davide Crinito Nepomucano ab Hlavaczova etc. Pragae ex offic. Nigriana anno M. D. IC. w 12. lat. a česky listů 66. Připsáno Wostrowecio a Kralovitz. (1599). In eodem ejusdem: Davidis regii prophetae *Psalmus 118*. Beati immaculati in via. Dawida královského proroka žalm 118. Blahoslavení nepoškvrnění na cestě.

113. *Písně duchovní křesťanské s kalichem* 1600, 1620. (Index).

114. *Písně* neb ewangeličtí zpěwové k časům a k potřebám shromážděné 1600. 18. (Index).

115. JIŘ. TESÁKA a) Mnemosinon aneb všechněm napořád města Brodu českého sausedům písníčka na památku složená. 1601. b) Ora et labora. Tenorowé a antiphony.

116. JANA ROZENPLUTA *Kancional*, t. j. sebrání zpěwůw pobožných, kterých k duchovnímu potěšení každý weřejný křesťan na weyroční swátky a jiných swatých památky i časy užíwati můžc. Teprwa s nemalau prací a nákladem Jana Rozenpluta, probošta kl. Šternberského, něco z starodáwních písní vybráním, něco w nowě složením.. weyročně spořádané a schwálením sw. kard. z Dietrichšteina biskupa Olom. W Olomauci u J. Handle 1601 we 4. str. 866. [bez ded. předml. a regist.] we 3 dílich. Přidawek: Sekwence pobožných a starodáwních, kteréž pro jejich nehotowost w náležítá místa že položené býti nemohly, zde se po jiných kladau.

117. *Písníčky duchovní* w nowě wydané 1602. (Boček.)

118. WAWRINCE BENEDICTA NU- DOŽERINA, Paraphrasis na 10 žalmů, w

Praze 1606 we werších časoměrných; připsána jest akademii Pražské.

W tomto spisku jedná o prosodii české obšírněji, než kdokoli jiný před ním. Z nich w Čitafe Tra- nowského toliko jeden jest w sapphickém rozměru.

119. KLIMENTA BOSÁKA *Kancional*, w Praze 1607 we 4. a 8.

120. *Písníčky duchovní k obzvláštním ča- sům* 1607 w 16. [w Kralicích? Boček.]

121. MARTINA PHILADELPIA ZÁ- MRSKÉHO písně na ewangelia w Praze 1607 w 8. Po smrti jeho wydané.

122. TOM. ŘEŠÁTKA neb ROSACIA SOBĚSLAWSKÉHO a) Písně o smrti a smr- telnosti 1607 w 8.

b) *Kancional* celoroční, w kterémž písně du- chovní a ewangelické w chrámich p. přes celý rok se zpiwajíci na ewangelium každé neděle složený jsau, w Praze 1610 fol. dwa díly. Ná- kladem J. Závěty z Závětic wydaný w Inpr. Šumanské.

123. *Písně* o slawném a radostném *wzkří- šení* a z mrtvých wstání p. n. J. K. W Praze u Dan. Sedlčanského 1607 w 16.

124. JANA WODIČKY Písně chwal bo- žích na ewangelia a epístoly přes celý rok, pod jisté melodie uwe- dené, dwa díly, w Praze 1609 we 4.

125. B. Tablic w I. díl. Poesii str. XIV uwodí necelý *Kancional* w menším 8. (literau prostřední Cicero zwanau) obsahující 275 písní. Na kompakci jsau litery A. E. a rok 1609 wytisknutý.

126. *Písně nábožné o stawu manželském*. W Praze u Paw. Sessia w 8. 1609.

127. *Píseň swadební* nowá o ženichowi ne- beském p. J. K. od SIXTA PALMY. W No- vě Praze u Wol. Waldy we 4. 1610.

128. *Písníčky* pěkné a starožitné, nyní po- spolu sebrané od HYNKA Z WALDŠTEINA, w Dobrawici 1610 w 8. s kratičkým spisem o manželstwu ZIGMUNDA CRINITA.

129. *Písně duchovní* pobožné, obecné kře- sťanské z kancionalu welikého weyročního wy- brané 1610 w 16. et 12. (Index).

130. JIŘ. DYKAŠTA a) písníčky církewní (Index). b) Žalm 136 a 103, pod jistau for- mu písní uwe- dený. W Praze 1617 w 12.

131. ŠEBASTIANA SCIPIONA (*Ber- líčky*) kancional katolický r. 1611 připsaný Kateřině, manželce Karla Lichtenšteina, rozené z Boskovic 1687 we 4. W přípisu podepsán K. M. W. S. T. J. (kněz mistr Wojtěch Sci- pio towaryšstwa Ježíšowa).

132. WACSLAWA TEXTORIA DWOR- SKÉHO: *Jesličky* dětátka 1611.

133. JIŘÍKA ZÁWĚTY a) Zpěwy mo- dlitebné za šťastné panowání krále Mathiáše uher-

ského a českého atd. toho jména II, pána a ochránci zemi a lidu milostivého. Mathiáš II. panující (chron. 1611) w impr. Šumanské 7 stran we 4, (s notami) jest připojena ku korunování Mathiáše.

b) Kancional celoroční. W Praze 1610 fol.

c) Roráte neb zpěvové adwentní. W impr. Šumanské 1616 we 4.

134. DAN. KARLA Z KARLSPERKU

a) Potěšení křesťanské. W Praze 1613 w 8. (Index).

b) Písně duchovní křesťanské. W Praze 1614 w 12.

135. [*Písně duchovní sebrané*] w rkp. veř. bibl. XVII. H. 6. věku XVII rozličnau rukau psané. První něm. — druhá píseň w čas sauzení zpívá se jako: Hvězdo jasnosti atd. *Inc.* W mém zarmaucení, kde potěšení budu hledané naleznauti neštěstí k vůli, zaufati atd. — Z hlubokosti mé těžkosti atd. — Zdráv buď světa spasitel atd.

136. *Písně duchovní křesťanské*, které se w církwi Jesu Kristové od lidu božího zpívají. W Praze u Dan. Sedlčanského 1614 w 8. — 1618 w 12. u Karlsperka Dedik. ur. p. Anně manželce Simeona Wokáče z Chyš a Špicberku.

137. JANA MARXIUSA HORAŽŤDOWSKÉHO písně na každý den w týhodni, s modlitbami 1614.

138. BARTOLOMĚJE KOŽLANSKÉHO písně na sedm žalmůw kajících swatého Dawida. W Praze u Pawla Sessia 1615 w 8.

139. *Písníčky duchovní o smrtedlnosti* života lidského. W Praze 1615 w 8.

140. *Žalмовé* t. j. zpěwy sw. Dawida w rytmy české složení a ku kancionálu (Kralickému) připojení r. 1615 fol. r. 1618 we 4.

141. WÍTA PHAGELA PÍSECKÉHO *Psalmodia Davidica*. *Žalмовé* Dawida sw. W Praze u Matěje Pardubského w 12. 1615.

142. *Písně z písem swatých* a w nich zařveného božího učení složené z příčin hodných opět bedlivě přehlédnuté w fol. 1615.

143. *Písně ophřební* obnovené a wydané 1615 w 8. (E. 75.)

144. MATIÁŠE CULTRARIA *Píseň w truchlosti* ducha složená panu Wacsl. Kowanowi Rakownickému w Praze 1616 w 8.

145. *Roráte* aneb starobylé zpívání o wtělení syna božího w život přečisté blahoslavené panny Marie. W Praze u Mat. Pardubského 1617 we 4.

146. *Nešpor český*, kt. se každau neděli zpívá 1617 w 12. w Praze u Dan. Karla z K.

147. *Písně pobožné k časům* těmto nebezpečným, *wálečným* a pokušení plným příležitě

1618 w 8. — 1619 w 12. u Dan. Sedlčanského. A—D.

148. *Písně (bez titul.)* a) Tě boha chwálíme atd. b) Pane bože smiluj se atd. c) Taktoť wolá syn boží atd. d) Snažujme se w tomto světě atd. e) chwaltež pána angelé atd. f) O Jesu Kriste synu panny čisté atd. g) Jesu Kriste, tys zajisté atd. Wyt. w Pr. u Dan. Sedlčanského 1619 w 12. listů 12 (u p. Bočka).

149. *Pohřební památka Albrechta Smiřického*. Píseň 1619. (w Mus.)

150. BOHUSLAW MATHIAS academiae bedellus: *Písně dvě modlitební*, jedna času s. pokání atd. druhá wálky, za dobrý a časný pokoj. Wyt. u Jana Stříbrského r. 1619, 12. 6 listů.

151. *Žalmy w rytmy* česky k zpívání složené. W Praze u Pawla Sessia w 12. 1620.

152. *Kancional* aneb zpěvové církwe ewangelické staří i nowí w jedno shromáždění, přehlídnutí a wůbec pro čest a sláwu boží od děkana a starších kněží ewan. w horním kraji Brněnském M. Mor. wydaní, u Daniele Karla z Karlsperka w Praze 1620 we 4.

153. SAMUELE MARTINA Z DRAŽOWA. a) Ruční a roční knížka, zpěwy církewní we 4. b) Roráte čili zpěwy adwentní 1620, w 18.

Následowal w tom originalu při kostele u sw. Kříže na veliký náklad spraveného. Rkp. u J. Wlěka.

154. KAREL swobodný pán z ŽEROTÍNA složil také jednu píseň duchovní, ježto jest 34tá w kancionálu Lipském od r. 1737.

2) Rozpravné, popisné atd.

155. *Život p. Jež. Krista* w rytmech. W Praze u Petre 1580.

Zdá se býti Vita Christi Jana Habermanna jinak Avenaria (nar. w Hbě 1520 † 1590, far. we Falkenawě a jinde, prof. w Jeně), kterauž *Crinitus z Hlawačowa* do latiny weršem přeložil a wydal w Praze 1583. *Liší se* jiný spis Vita Christi téhož Habermanna s modlitbami w num. 1431.

156. DAWIDA CRINITA *Hortulus animae e floribus conquisitis in annuis dominicalium evangeliorum pericopis, concinnatus ex lemmatis rythmisque Czechicis pro usu pubis boëmicæ illustratus, partes duæ* 12. 1577 Pragae. Opět: Excud. Georg. Nigrinus. 1598, 12. První díl 94 listů, druhý 84.

Jsau latinská disticha, a jich přeložení werši českými rýmovanými. Přidány jsau: *Pietatis puerilis initia* etc. Pobožnosti dětinské začátkové od téhož Daw. Crinita, lat. a české písně, 11 listů.

157. *Životy některých swatých* krátce sepsané a w rytmy složené atd. *Inc.* Swatých životy čítáme, rádi i o nich slýcháme, proto že příkladůw jejich máme jako zrcadlo w nich atd. Počíná život sw. Ondřeje apoštola. Swatý

Ondřej sluha boží, šafář nebeského zboží, apoštol Krista Ježíše, o němž sw. Matauš píše atd. × Žiwot sw. Kateřiny. Swatá Kateřina, krásná jakožto dennice jasná, Cyprus jest ostrow nějaký atd. Rkp. weř. bibl. XVII. II. 10. w 12. listů 206 věku XVI.

158. JANA GRYLLOVA: a) Starý zákon w českých werších. W Praze 1586 w 8.

b) Patriarchů čtyř žiwoty: Abrahamá, Isáka, Jakuba, Josefa, též wypsání o propadnutí měst Sodomských. W Praze 1582, 1587, 1595, 8.

c) Acta anebo skutky Krista p. a jeho kázání. W Praze u Jiř. Nigr. 1587 w 8. 1595 w 8. str. 462 a registr. 13.

d) Při ewangelích jeho (1595) také werše se nalezájí mravného obsahu.

159. ŠIM. LOMNICKÉHO píseň nowá a přewelmi žalostiwá o jedné Římské císařowně, a jejich znamenitých neřestech a welikých zármutcích, kteréž pro zachování wíry, lásky a čistoty snášela. W Praze u Jiř. Nigr. w 8. 1593.

160. Rozmlawání křestanské člověka s p. J. Kr. na kříži, z písem sw. w rytmy české složené; prací a nákladem AD. KLEMENTA PLZENSKÉHO. W Praze u Jiř. J. D. 1597 we 4. listů 10.

161. ŠIMONA PARTLICE *Adamus judicatus* etc. Pád prwních rodičůw Adama a Ewy, a zase téhož jejich pádu skrze p. Kr. naprawení. W Praze 1613 we 4. W lat. hexametřích a českých rýmích. W Indexu Adamus judicatus připsán jest M. Samueli z Dražowa.

162. JANA MARXIUSA wýtah (summa) biblí we werších 1616.

163. *O nebi a pekle* knížka, w níž se byt budaucí všech wywolených w nebi, i tolikéž zawržených w pekle wypisuje a zawírá. Křestanům pobožným ku potěšení, nekajícím pak hříšníkům k wýstraze atd. S pilností sepsaná a wydaná l. 1620 w Král. Hradci w impres. Kleinwechterowé; wýtiskl Jan Arnolt. 10 archů w osmysyllabných werších.

β) Swětské.

1) Lyrické, historické a popisné.

164. *Pisnička* o šťastném a potěšitedlném příjezdu do měst Pražských císaře Ferdinanda I. 1558 w Praze u Jana Kantora we 4.

165. *Píseň o příjezdu krále Maximiliana* do Čech (1567) [W Olom. prodávána t. r.]

166. JANA TÁBORSKÉHO z Ahornberka sapphické werše, (patero strof.)

Jako předmluwa na popis orloje radnice Staroměstské (w. Material. zur Statist. von Böhmen, Heft VII. S. 182. a Strnad's Beschreibung der berühm-

ten Uhr- und Kunstwerke am Altst. Rathhause 1791 S. 3) Rkp. fol. od r. 1570 n p. Fr. Saukupa.

167. JANA LEDA píseň o hromobitné bauri a zapálení makowice na wěži kostelní města Welwar. W Praze Jiř. Dačický fol. 1580.

168. WÁCSLAWA DASYPA o zemětřesení na Morawě 1581.

169. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Dvě písně nowé: Super: pecunia plus quam virtus. Super contrario. W Praze Jiř. Dačický 1584. (Cerroni).

b) Kroniky a historie Trajana císaře s duchowním jejím smyslem a wýkladem [obětowaná p. Makowskému] w St. m. Praž. u Jiř. Nigrina z Nigroponta w 8. (pulcherrimo rhythmo conscriptum; mancum. Boček).

170. BLAŽEJE JIČINSKÉHO a) Píseň historická o slawných městech Pražských všem milým Čechům k libezné wůli a k zvláštnímu potěšení w nowě složená. W Praze u Bur. Waldy 1589 we 4. (133 weršů). *Počíná*: Poslyštež Čechowé nyní atd.

b) Píseň o některých zámecích a městech morawských, o kterých sám w předmluwě zmiňuje a dokládá, že požádán jsa, aby také o své wlasti zpíwal, tuto píseň o Praze složil.

c) Píseň o orloji na radním domě Pražském w IX strofách po 4 werších rymowaných (w. Balb. Boh. doct. II. 204.).

171. BARTOLOM. PAPROCKÉHO potěšitedlné napomenutí proti pohanům wšechněch křestanských potentátůw, s přidáním praktiky Ant. Torkwata Ferrarského... kterauž o budoucích proměnách některých křestanských králowstwi Mathiášowi uhersk. králi l. p. 1480 sepsal. Z polské řeči w českau přeložené. W Litomyšli 1594 we 4. listů 8. Weršem 13-složným.

K cis. Rudolfowi takto počíná: Najjasnější císaři, welkomocný pane, ukaž nysl hrdinskau, sláwa twá at powstane atd.

172. Píseň w krátkosti složená od služebníka práwního při městě Launu Jakuba Křesadlo. Wytíštěna l. 1613 w 8. s předmluwa 7 listů.

173. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Píseň o smrti Rudolfa II, 1612 w 8. w Praze 12 listů (s notami).

b) O zrádcích wlasti 1619.

c) O slawném příjezdu do Prahy a korunování Fridricha krále a Alžběty manželky jeho 4 Listop. 1619. W Praze we 4. listů 8.

d) Sedlské wítání aneb prostá a krátká písnička o oswíceném knížeti Fridrichowi woleném králi českém. W Praze u Dan. K. z Karlsp. we 4. 1619. Rkp. od r. 1707 weř. bibl. XVII. II. 25. „Wítej náš králi Fridřiše, we jménu pána Ježíše atd.

e) O Jičíně, aneb o převelmi smutné příhodě, která se stala na lidech i statku od zapáleného prachu v témž městě, v Praze u Dan. K. z Karlsperku 1620 ve 4. listů 10 (s hudbičkou) 1620.

f) Píseň žalostivá o zkáze země české, a o slavném vítězství rebelovaného lidu.

174. *Předmluva i píseň* tato zdržuje v sobě summu těch věcí, které zběhly se v král. českém l. 1618 a 1619, ve 4. Rkp. u p. Brožow. z Prawoslaw.

175. *Píseň pravdivá* a velmi žalostivá o *wpádu* nenadálém do království českého J. M. C. *lidu wálečného* atd. l. 1618, u Dan. Karla z Karlsperka 1 arch ve 4.

176. *Naríkáni taužebné* zpronevěřilého města *Plzně* nad svým pádem 1618, 21 Listop. atd. W způsob písňe složená 1619 ve 4. listů 6. (bez místa).

3) Pochwalné.

a) Ke jménu.

177. *Píseň* w nowě složená na jméno J. M. C. p. *Rudolfa* krále českého od JANA SEMINA. W Praze u Michala Petrla, fol. s obrázky 1579.

178. *Werš* tento wytištěn ku poctiwosti všem šlechtným *pannám a paním*, kteréž jménem *Zuzaná* nazvány jsau. fol. 1582.

179. JIŘ. NICEFORA HORSKÉHO *Písničky dvě* nové na památku slowútné poctiwosti pánu purkmistru a pánům radním Starého města Pražského. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1587.

180. PETRA CODICILLA *Píseň urozenému p. J. z Paumberka*. W Praze u Nigrina fol. 1587.

181. BLAŽEJE JIČINSKÉHO *Carmina česká* na jméno a titul Ferdinanda arciknížete rakauského. W Praze u B. Waldy fol. 1588.

182. *Tyto weršičky* českau poetry . . . JAN SILBERIUS panu Wáclawowi de Clivo. W Praze fol. 1591.

b) K swatbě.

183. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) *Píseň* o důstojenství sw. stawu manželského k swadebnímu weselí p. Petra z Rosenberku. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1580.

b) *Wěno manželské* aneb Epithalamium české ku poctiwosti sňatku uroz. p. Joachima Woldřicha z Hradce a uroz. p. Marie Maximiliany z Hohenzollern. W Star. m. Praž. u Jiřika Nigrina 1598 we 4.

184. MARTINA PHILOMUSA *Epithalamion* obsahující w sobě chwálu, ozdoby a uži-

tek stawu sw. manželského k swadebnímu weselí p. Wácl. Dobřenského a p. Dórotы widowy po p. Jakubowi Holcowi od Martina Philomusa. W Praze u Jiř. Nigrina fol. s figur. 1583. (Cerroni).

185. BLAŽEJE JIČINSKÉHO *Píseň ku památce* poctiwého sněti a w staw sw. manželského wstaupení Tobiáše Mauřenina ženicha a Alžběty newěsty. W Praze u Bur. Waldy fol. 1590.

186. WITA ZUBÁČKA nebo Dentula *píseň o swornosti manželské*, ku swadbě Špetly z Prudic 1592.

187. *Swadební zpěw* a winš ku poctiwosti a na památku swátku swadebního nových manželůw p. Joachima Seltušloga a panny Ludmily Šteffkowsy. W Praze u Dan. K. z Karlsperka. we 4. 1615.

c) K rodinám.

188. JAK. AKANTHIDO-MITISA. *Winš pobožný* šťastně na swět narozenému pacholátku, synu Tobiáše Šteffka z Koloděj, w rytmy tyto uwedený. W Praze u Dan. K. z Karlsperka. we 4. 1616.

d) Ku pohřbu.

189. *Píseň pohřební* a nápis hrobovní na smrt děwčičky Benigny K. Jiřiho Hanuše dcerky. W Pr. u Pawla Sessia 1607 w 8.

190. Na smrt p. Sigmunda Smiřického z Smiřic ku potěšení paní Hedwice manželce jeho (werše) od ŠIM. THAD. BEDEČE z Falkenberka. W Pr. we 4. 1608.

191. *Píseň pohřební* na smrt a pobožné w Kristu usnutí uroz. p. Jana Teufle z Kekelburgu. W Praze u Oldř. Waldy. w 8. 1609.

192. ZÁRYBNICKÝ JAN : *Píseň na smrt* Roziny (?) Zeydlícowé z Šönfeldu roz. Slawatky z Chlumu. „Den našeho narození, zdali hned dnem smrti není atd.“ W Praze 1609 we 4. off. Dan. Sedessení.

193. *Píseň pohřební* na smrt p. Hedwiky Smiřické z Hasenburku. W Praze u Sixta Palmy w 8. 1610.

194. *Epitaphia* jucundissimae spei et optatissimae indolis puelluli Johannelli Hanussii Pragaei, Rev. et clar. viri D. Georgii Hanussii Landtseronaei, Consistorii Prag. assessoris etc. filioli, qui 11 Oct. 1611 ex hac terrestri in aeternam scholam evolavit. Praga . . . typis ejusdem Georg. Hanussii. 8. 1 arch.

Jsau latinské a české werše, obsahující rozmlauwání taužebné otce s synáčkem srdečné. Počátek tento : *Můj synáčku nejmilejší, kamž odcházíš w čas nynější ? atd.*

195. *Správa* kráلكá o rodu i žiwota *skonaní*

p. Albrechta Wácl. Smiřického z Smiřic. W rytmy české uwedená od JAK. AKANTHIDOMITISA. W Praze u Mat. Pardub. w 8. 1614.

196. *Rytmové* od kněze JANA CARCHE-SIA TREBENICKÉHO, správce církwe w Kostelci na panství Náchodském učiněni, na smrt p. Doroty Špátowoy, manželky p. Jakuba Špáty, purkrabiho Náchodsk. 1615 w Hradci u M. Kleinwechtra.

197. *Pisně pohřební* obnowené a wydané I. 1615 w 8. (W Kralicích).

198. *Piseň JAKUBA ŠPÁTY* (syna mladšího) na smrt matky swé p. Doroty Špátowé, manželky Jak. Špáty, purkrab. Náchods. 1615 w Hradci u Kleinwechtra.

199. M. JANA MATĚJKOWA, Častołowského auředníka, *piseň nowá* p. p. Ottowi, Fridrichowi, bratřim z Opprsdorfu, swob. pánům z Dubu atd. k potěšení w zarmaucení jejich při smrti p. Fridricha staršího, otce jejich [s notami, obsahuje životopis zemřelého.] W Praze 1615 u děd. K. Kargezia we 4.

200. *Památka pohřební* uroz. . . paní Bohunky Skalské, rozené Bohdanecké z Hodkowa. W Praze u Matěje Pardubského 1617 we 4. Jsau to 4 pisně od kněze WIKT. ADAMA MANETINSKÉHO.

3) Zlomky písní rozličných.

201. Následující národní písně ze starobylých časů nalezl p. Boček w r. 1842 w Uherském Brodě na desce staré knihly, písmem z wěku XVI, však ale jenom swými začátky zaznamenané: 1) Ještě holečku, ještě atd. 2) Hosa, chaso, hosa atd. 3) Neráda robila atd. 4) Do šáší atd. 5) Já w noci nespím atd. 6) Nesla (panna) pšenici do mlýna atd. 7) Jdi milá, nechci do mlýna atd. 8) Byla (panna) mezi horami atd. 9) Mé rozinilé srdce atd. 10) Pod hájítkem zeleným atd. 11) Na tom panském poli atd. 12) Nic to nic atd. 13) Ostrowská atd. 14) A kdybych já wěděl atd. 15) Která panna neráno atd. 16) Pročby láska atd. 17) A my Poláci atd. 18) A což mně je po ní atd.

202. W Kancionalu Jana Sylvána 1571 uwádějí se počátky některých starých písní, z částky w to oddělení náležejících, z částky snad i w předešlé, jako: I proč den z noci činíte, we dne spíte, w noci píte atd. O krále Ludwika porážce 1526. I proč necheťte na to dbáti. Stojí lipka w širém poli listu širokého. Slyšela jsem māj milý, že se mi pryč strojíš. Proč kalina w struze stojí. Pěkná káča trávu žala. Čížičku ptáčku. Sedláček z lesa jede wesele prozpěwuje. Střílej, střílej mistr Jakub. Maria panno čistá. O Muranském zámku (za Ferd. I.) Zdráwas, jenž jsi pozdrawena. — W jiném kancionalu (1576) o těchto opět zmínka se děje: Jižt pan Zdeněk z Konopistě jede atd. [z času Kr. Jiřího] w. Sturm rozsazeni II 104. O mlynářce. Deero má, chcešli za sedláka. Zpiwaj wěrný přežalostně. Jedním hlasem, tímto časem. Léto milé rač nás. Žádnému člověku nedám. Hlná switá. Wím já hájček zelený. Kateřino krásná, tys dennice (w. Tabl. Poez. I. str. XIII.)

4) Pohádky.

203. *Pohádky* welmi kratochwilné o rozličných wěcech [již před 1567 tištěné, jakož dowolení je prodáwati od bisk. Olom. t. r. doswědčuj]. Též w Litomyšli 1626 w 8. W Holomauci 1668 w 8. též 1783 a b. r. často.

5) Mrawné a naučné.

204. *Regulae communes civilis vitae honeste instituendae ex comoediis Terentii excerptae per PAULUM AQUILINAM* Hradečenskem, quibus additi sunt rhythmí bohemi. Prostannae Jo. Günther excud. in 8. 1550 (Voigt II. 323).

205. *Pisně dvě* nowé o tom hanebném trunkopolství (cf. Trunkenbold) jinak o půl a plnau dauškem *připijeni*. W menším M. Pražs. u Bartol. Netolickeho 1561 we 4.

206. *Nadpisy* některých knih w deskách zemských od r. 1576—8 a 1677. Tištěny w Čas. Mus. 1842 str. 611.

207. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Krátké naučení mladému hospodáři, kterakby sebe, manželku swau i čeládku i swé wšecko hospodářství užitečně spravowati . . . měl. W Praze 1586 w 8. po druhé w Praze u Jiříka Nigrina, 1598 (1597?) w 8. po třetí w Olomanci u Jana Jos. Kiliana 1688 w 8. po čtvrté. W Praze nákladem Krameriusa 1794 w 12. str. 260.

b) Dvě písně nowé. První w sobě obsahuje wášeň swěta ukazuje. Že kdo nemá peněz dosti, nič newáží swými ctnostmi. Druhá proti té nazpátek. Že newáží žádný statek, kdo nemá cti, poctiwosti, se wšim býwá w oškliwosti. W Praze u Jiř. Dačického 1584 fol. u Buriana Waldy 1588 w 12.

c) Hádání aneb rozepře mezi knězem a zemanem o moci a panowání, jak správce církewních tak i potentátůw swětských, w rytmy sepsána 1589 w 8. u Nigrina.

208. *Schola Salernitana*. O zachowání dobrého zdrawí, kniha školy Salernitanské, králi anglickému. Rkp. w bibl. weř. D. XVII. 4. fol. pap. bez roku.

Počíná: Chcešli dobré zdrawí zachowati, staráni. hněwu máš odkládati atd. Werše odděleni jsau do 39 kapit. a opatření wýklady z řeckých, lat. i arabských lékařů na 57 stranách. Na zadu rozličné lékařství, a o 71 wodách, kdy je páliiti. Tištěna w Olom. 1536 w 12. 1584 we 4. Jiné přeložení bez wýkladů od Ad. z WELESRAWINA 1587 w 12. též w Praze 1786 w 8. při Regim. zdrawí. Též: Flos Medicinae sive scholae Salernitanae de conservanda bona valetudine praecepta metrica auctore Joanne de Mediolano, in usum adolescentiae edidit et perantiqua versione bohemia instruxit MATHIAS BELIUS. Posonii typis Joan. Pauli Royer 1721 w 8.

209. SIXT KANDID *Diurnal* jinak celo-

denní učedníka s mistrem rozmlauwání. W Praze u G. J. Dačického 1589 we 4. A—Eij. (titul odtržen w exempl. p. Bočka; jest pak w rytmích složen.)

210. **BART. PAPROCKÉHO** a) Nowá kratochwile, s kterau tři bohyně, Juno, Minerwa a Wenuše na swět přišly, jedna každá z nich pět set žrtůw, tak také utěšených příkladůw w rozličných případnostech a přiběžích k potěšení lidskému ukazujíc, na 3 díly rozdělená a nyní w nowě wydaná, w Praze 1597 we 4. u Anny Šumanowé. Tato w rýmowaných 13-syllabných werších vlastně polsky od Paprockého složená, a do češtiny přeložená od *Buriana Wáldy* básně obsahuje sebrané z latinských a řeckých spisowatelů propowidky neb anekdoty, a má mnoho zásluh o vzdělání wtipu a mrawů. Druhý díl (Venus) w Praze u Daniele Sedlánského 1598 we 4. Třetí díl (Pallas) u dědice Jana Šumana 1600 we 4.

b) Obora, aneb zahrada, w které rozličná stwoření rozmlauwání swá mají. W nowu wydaná od Bartol. Paprockého. Wytisťena w Starém m. Pražském, w impressi Šumanowské 1602 we 4.

211. **M. JIŘ. CAROLIDESA Z KARLS-PERKU** a) *Præparatio pueritiæ ad discendum honestos mores et liberales disciplinas*; nawedení mladistwého wěku k poctiwým mrawům a swobodným literním uměním. W Praze u M. Dan. Ad. z Weleslawina 1606. *Počíná*: Urozených lidí dítky w slawném kmeu krásné kwitky atd. Připojeno:

b) *Precatio Mathiæ regis Ungariæ*. Píseň Matiaše krále uherského, lat. a česky, w rýmích.

c) *Dialogus tragicus inter corpus et animam a s. quodam patre ex visione nocturna descriptus*. Žalostné duše s tělem rozmlauwání z nočního widění jednoho sw. otce sepsané a w češtinu přeložené, w rýmích.

d) Modlitba ranní i wečerní, modlitba k učení přístupujících, požeňnání stolu a díkyw činění, česky a latinsky (prosa).

e) *Sententiæ morales* lat. a česky (prosa). Wše to spolu w mal. 8. (w bibl. p. děkana Zieglera.)

212. *Korunka*, aneb wínek panenský, všechněm pannám k užítku oddaný, kdež přidána jsau naučení pannám, písničky a modlitby. W Praze u Jonaty Bohušského z Hranic 1616 w 12. Nákladem Wácl. Kleycha 1720 w 12. str. 196 (mravného a nábožného obsahu). W Žilině u Alžběty Dadanky 1679 w 12.

213. **M. WIKTORINA MORÁWKA** *Bonus iudex*: to jest dobrý saudec. W Praze u Pawla Sessia 1620 we 4. listů 8. (wypisuje vlastnosti dobrého, saudece šprymowně).

6) Satyrické (mrawokárné).

214. *Pasquillus*: Nowiny o čertu, a... dwau sobě wěrných a sstaupených towarýšich spoločné rozmlauwání we 4. 1557.

215. *Nowina* k wífe nepodobná a nad přirození diwná o nějakém *welikém obru*, kterýž od jednoho knihete na diwokém ostrowě polapen jest, jehož postawa a činowé tute krátce wypsány jsú. Jednomu dobrému příteli w narrowské řeči sepsána a odeslána, nyní pak do české přeložena a wyd. 1587 we 4. arch jeden. Jeho hlawa jest o dobrý díl wětší nežli město Pardubice. Datum w Smyšlenowě za Rumplowem, w Štětětowě pod Klewetowem.

216. *Knížka w rytmy uweđená* proti iě, kterauž nějaký Jan Baptista, jenž se *lazební čas* jmenuje, o tom když Duca z Quizu některé sto Němcůw Luterianských porazil, na posměch atd. wydal. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38. listů 12.

Jest to satyra za satyru, hana za hanu, kdež wyčítá přemožení armady španielské od králowé Alžběty englické r. 1588, a ukazuje, že proto nejsau Němci ti kacíři, že prohráli, ano: Španielé tu wítězowé tam přemoženi byli. *Počíná*: „Sem na plac lazební čase atd.“

217. **JANA ADELFA** píseň posměšná na Jana Augustu rkp. XVI stol. we 4. (Boček).

218. *Chlauba podagry*, w latinském jazyku od *Wilibalda Pirkeheimera* sepsaná, a před 27 léty w Štrasburce wydaná w 8. w Praze 1597, přel. od **JIRÍHO CAROLIDESA Z KARLS-PERKA**.

119. *Doktora nezdworilého Grobiána* práwa neprawá, w nichžto pod žertem opravdowě mnohé nynější nemrawy směšně předstawuje. Z latiny: *Friderici Dedekindy* Grobianus, de morum simplicitate libri II in gratiam omnium rusticitatem amantium. Francofurti 1549. České přeložení, co mi známo, wyšlo w Brně 1748. mal. 8. w Praze u Jauernicha r. 1761 w 8. (zajisté podlé staršího tisku). W Hoře Kutné u Frant. Slerta 1764. W Olomauci 1768 od Bartolomeidasa. Pak w Praze u Zimy b. r.

7) Dramatické.

220. Tragedy nowá *Pamachius* jméno mající, od *Tomáše Naogeorga* Štraubinského složená i wydaná, a z řeči latinské w českau, jakž mohlo býti, přeložená. W Normberce 1546 we 4. listů 98. Předmluwa jest od Kristofa Gutknechta impressora; s obrázky na dřewě rytými.

221. **MIKULÁŠE KONÁČE** a) *Judit*, hra z historie Judity pilně wybraná, a rytmy mirtnými tute sepsaná od M. Konáče. W Praze u J. Kosořského 1547 fol. (z něm. wzata jest a přel. weršem 11syllabním, ač nedobře metricky. Tisťena jest po smrti auktora.

b) Hra pěkných přípovědek od Bokačia složená, w nižto tyto osoby mluví: Štěstí, chudoba, neštěstí. W Praze 1547. Obě tyto hry Konáčowy, t. Judit a přítomná, wyšly s jeho Hořekowaním spravedlnosti po jeho smrti.

222. *Komedia sedmi mudrců*. W Prostějově u Kašp. Aorga 1558 w 8.

223. *Komedia o Zuzaně*. (Powolena prodávati od bisk. Olom. w r. 1567) W Jindř. Hradci Ign. Hilgartnera w 8.

224. **MIKULÁŠ SALIUS** česky provozoval r. 1567 w kolleji Staroměstské smutnohru: sw. Wacław, mučedník (w Pelz. Jesuit. S. 8.)

225. *Komedia o kráti Šalomúnovi*, z třetích kněh králowských wybraná, w českém jazyku na rythmy složená l. 1571 w Praze u Jiřika Nigrina w 8. A—G. Opět 1604.

Weršem 8-syllabním, s pěti zpěvy w 4 hledech. Prolog a epilog w 11syllab. werši.

226. (Deest titulus) *Komedia o žebrácích* hodujících a kupci, s kterým pŕtuku měli, w 8. A—D4. weršem 8syllabním, osoby jsau: rychtář, hospodář, kupec, písař, Ščidlo, Pařichost, Dyjudej, Pateryfausy, Pudiwitr atd. (Záwírka jest tato: Zawiraje tragedii před žádným toho nekryji, že jsem ji z polsky wyložil, w některých místech rozmnožil na žádost jednoho pána, od něhož mi jest poslána, něco jsem z ní opustil, jakž mi můj smysl dopustil. Maje to sobě na wůli zvláště jakausi fabuli o nějakém wlku mladém, kterýž chodíwal za stádem, též také i o frejři, o kterémž Polák řeč šířil, ješto o čemž začal psáti, nechce k tomu slušně státi, nýbrž i mysl zpržňuje, k zlé žádosti ji wzbuzuje. W čemž jestli že se kdo kochá, jest toho nemalá trocha w Májowém snu kdys napsáno i tištěním wen wydáno, též i w Mnohých jiných psaních, ježto příliš dosti na nich. A také zlému učiti, mládeži k tomu slaužiti, cožby každý z powinnosti měl míti zde w oškliwosti, netřeba aniž náleží, nebo tu o duši běží. Samo přirození naše zlé věci plodí a páše, tím se přitom zprawiti chtěj, a již se nyní dobře měj. A. G. (Andreas Graudenc w Litomyšli) okolo 1573.

227. **PAWEŁ KYRMEZERSKÝ**.

a) *Komedia česká o Bohatci a Lazarowi*, kratičce sebraná z ewang. s. Lukáše w XVI kap. skrze Pawla Kyrmezerského z Štiabnice, písaře radního a obyweatele města Strážnice. A nyní w nowě wytištěná l. MDLXVI. (W Rozbor liter. II. část na r. 1843—4). (Tragedia česká o bohatém ělowěku, kterauž prodávati powolil Olom. biskup r. 1567, snad táž jest byla, w 8.)

b) *Komedia nowá o wdově*, kterúž pán bůh přediwným spůsobem skrze Elizea proroka od wěřitele jejího wyswobodil, wzata ze 4té ka-

pítoly čtvrtých knih králowských. Ku potěšení w těchto těžkých časích všechněm chudým wdowám i sirotkům skrze Pawla Kyrmezerského. W Litomyšli 1573. Andreas Graudenc w 8. A—Gij weršem 11syllabním. (Prolog počíná:) Waším Milostem wšickni páni milí, kteří jste se zde sešli tuto chwili atd.

c) (Deest Titul.) *Tobiáš*, hra w 5 aktech s prologem a epilogem 5 $\frac{1}{2}$ archu w 8. Tištěno w Ilolomauci skrze Fridricha Milichthálera 1581 weršemi 8 syllab. rymowanými. Prolog počíná: Napořád lidé šlechetni, kteříž jste zde shromážděni každý podlé swé powahy, důstojenství i pohlawi atd.

228. **ŠIMONA LOMNICKÉHO** *Komedia* neb hra kratičká, potěšitedlná a nowá, o radostném *wzkříšení Krista* p. wedlé popsání ewangelisty sw. Jana w 20. kap. 1582 s přispisem Wilému z Rosenberka (w. Balb. edit. Ungar. p. 186).

Po druhé tištěna 1617 (bez místa) w 8. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 25. w 8. listů 33, jest necelá, schází 1 scena a druhá část. Počíná zde od slow: Strhal bych papír močený, jsem k tomu drobět zděšený \times abychom Krista chwálili, tento hod w dobrém stráwili. Amen. Mař Magdalena začne: Bůh všemohúci atd.

229. *Matiáše Meisnera* historia tragocdia, nowá žalostná hra z bibli swaté wybraná o strašiwém podwřácení Sodomy a Gomorrhly, a obětowání Isáka atd. nyní w český jazyk z německého přeložená od **DANIELE STODOLIA Z POŽOWA** atd. Od něhož také přidane jsau texty pod Musas, to jest písničky, kteréž se po každém aktu od panen zpívati na osm hlasůw mají, we dwau kůřich. W Starém m. Pražském u Jiřiho Dačického 1586 w 8.

230. (Deest Tit.) *Komedia musopustni* 8syllabním weršem. Osoby: Linhart, Antošt, Hawel, Bichoň, Brož atd. Wytištěna w Star. m. Pražském u Jana Jitčinského l. p. 1588 w 8. A—E2. (Plná žertů-prostonárodních).

231. *Komedia z knihy zákona božího*, jenž slowe *Ruth*, sebraná a slowútné a wácné poctivosti pánům starším auředníkům i jiným p. sausedům záduři kostela sw. Hawla w St. m. Pražském připsaná ode mne Adama **TESACIUSA BRODSKÉHO**, při též záduři správce školního, W Praze w impr. Šumanské 1604. w 8. A—Gij weršem 8-syllabním.

232. **TOBIÁŠE MAURENINA** a) *Wěk ělowěka*: pěkná duchowní hra o desaterém wěku žiwota lidského. W Praze w 8. 1604. W Hloře Kutné u Jiř. Kincla 1723, 1736 w 8. (Index).

b) *Historie kratochwilná o jednom sedlském pacholku a o pohěhlém Židů, pak*

c) *Weystupný syn*, w 1 jednání w rýmích, tišt. okolo r. 1604, pak často, k. p. w Praze 1773 w 8. opět 1775 a jinde b. m.

233. *Břetislav a Judita* čili: Násilné unesení Judity dcery císařské od knížete Břetislava Achilla českého, od CAMPANA WODNAN-SKÉHO sepsaná. (Měla provozena býti 22 Čerwna 1604 od mistrů a professorů učení Pražského, ale nedostali k tomu dowolení od nejw. kancelěre p. Wojtěcha Popela z Lobkowic. Zpráva o tom w Ms. fil. fakulty. W. Wčela 1845. č. 13.) Jestli kde rkp. zachován? —

234. *Komedie česká o ctné a šlechtetné wdově Judith* a o Holofernowi haitmannu krále Nabuchodonozora, od MIKULÁŠE WRÁNY Litomyšlského z něm. přelož. W Praze u Jiřího Nigrina 1605 w 8. 3 archy weršem 12syllabním.

235. *Historie duchowní o Samsonowi* silném udatném někdy wůdci israelském, w způsob tragedie sepsaná, a wzatá z knih Judicie od kapitoly 13 až do 17. W Praze u Daniele Sedlánského w 8. 1608.

Prolog 15syllabními, ostatek 11syllabními weršemi A—I. Poslední 4 listy zawierají malau frašku o kupci a newěrné manželce Dorotě.

236. *Summa hry o sw. Eliášowi* proroku, wzatá z písma sw. z kněh královských 3 a 4. ku poetivosti slawného sjezdu J. M. churfirstůw, arciknížat rakauských, též i jiných knížat říšských. Strojená w latinské řeči od mládeže akademie S. J. u sw. Klementa. Wytisťěna w Praze u Kašp. Kargezia 1610 we 4. listůw 17. Jest vlastně jen přehled lat. hry, ale širší, s některými weršemi. Akty jmenuje rozdily, sceny částky.

237. *Constantinus Weliký* t. j. komedie o jeho hrdinských ctnostech a weleslawných skutcích, držená od akademie Pražské S. J. W Pr. u Tob. Leopolda we 4. 1617.

238. *Komedie knížat pekelných*, w rytmy uweđená w 8. (Index.)

d) Listy dowěrné.

239. *Mikuláše Jurišiče* psaní ku králi Ferdin. I o hájení města Kyseku (Gynse) l. 1532. Rkp. w Arch. Budějow. Tisťěn w Čas. Mus. 1827. II. 71. (Dle sawěkého přeložení).

240. *Listy Hynka z Řičan*, jídlonoše J. M. c. Ferdinanda I a kommdatora řádu Maltez. w Uhřích. Neznámo kde rkp. w. Schaller Topogr. Berauner Kreis 101.

241. *List Maximilianůw Šwendowi* r. 1574. Tisť. we Wid. listech 1813 num. 1.

242. Psaní *Ladislawa staršího z Lobkowic*, na Chlumei a na Jistebnici, nejvyš. hofmistra král. českého od r. 1579, rkp.

243. Psaní *Sigmunda z Šellenberku* a z Kosti od r. 1564—1580, Rkp.

244. *Dopisy Karla z Žerotína* dílem do toho, dílem do V oddělení padajej.

Některé tisťěny jsau w Slowesnosti J. J. W Mus.

Čas. sedmero (z r. 1628—1631.) 1831. IV. 293. patnáctero 1836. II. 123.

e) Powídky, romány.

245. *Historie o Tyll Eulenspiegelowi*. Z něm. přeložená, pak okolo 1550 též 1566 w 8. i častěji b. r. a m. tisťěna. (Sepsána w dolno-německém dialektu okolo l. 1483, potom do vysoké němčiny 1529 přeložena.

Dle podání byl w prawdě žiw, a jeho šelnowské kausky dílem poeticky ozdobyeny, dílem přimyšleny jsau. Již original w prose byl. W. Gesch. d. altd. Lit. v. Scholl. 1844. II. 26.

246. *Karel Dewienzo* z Londýnu a *slečna Amalie* Florentinská, aneb podiwné jest člowěka štěstí.

Dle Zlobického jest starý román z XV stol. Dle Dobrowského později sepsán. Nám známé wydání nové w Praze 1787 str. 48 u Karla Zimy, pak 1792 w 8. též w Kutné Hoře 1805 w 8. Z wydání r. 1787 tisťěn zlomek w Chrestomathii Tomsově na str. 217.

247. *Kronička* kratičká o jednom nábožném rytíři. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1555. w 8.

248. *Rytířská cesta* Ludwika Wartemanna. 1559 w 8.

249. *Historie* o rytíři jménem *Galmy* 1561 w 8.

250. *Traktat o mládenci*, který jsa w štěstí zpeychal. W Olomauci u Jana Güntera 1564 w 8.

251. *Kronika* o jednom rytíři jménem *Alexandrowi*, jak weliká nebezpečenství měl na moři, přičinau otce swého 1565 w 8. 1773 a často.

252. *Kronika o Herkulesowi*, pro příklad udatným a zmužilým jonákům, od ZIKMUNDA ANT. Z HELFENBERKU, w Praze 1565 w 8. u Melantricha.

253. O dwau milých, *Emilii* a *Camillowi* 1565 w 8.

254. *Kronika o měštěninu Římském* (dowolena prodáwati w Olomauci od bisk. r. 1567).

255. *Kronika* welmi kratochwilná o rozmlauwání krále *Šalomama* s *Markoltem*, obličejé welmi škaredého. (Odtud přísloví: Rozumná jako Markolltowa dcera. Dowolena biskupem Olom. prodáwati r. 1567) w 8. Později w Praze u K. J. Jauernicha w 8. b. r. (ok. 1760).

256. *Historie o dwau mládencích*, tisť. před 1567 w 8.

257. *Knížka o starém hospodári a mladé ženě*, tisť. před 1567.

258. *Kronika o ženě swaté* tisť. před 1567. (jakož widěti z dowolení bisk. Olom. ku prodeji t. r.)

259. *Historie rozličné o diwných a mnohých wčecch* a přihodách lidských, dobrých i zlých, kteréž jsau z dwau kronik a z jiných kněh wybrané a... wytisťěné w Praze u Buriana Waldy 1580 w 8. (4 archy).

Jsu nejvíce pauhé bájky, jako: o proroctví Libuše, o Ilorimírowi, a... skoku koně Semíka s Wyšehradu, o duších u Zátce, čarodějnících, o počátku Přimly, o přijímání pánu Weitmile, jenž bylo Krabice. (Nezle to předměty románků.)

260. Strašlivá nowina o morděři Kristmanowi, kterýž we 13 létech 964 mordy učinil. W Praze u Bur. Waldy 1582 we 4.

261. Zpráva o Ptolom. Arsfarotowi, králi aegyptském spravedlivém. W Praze Burian Walda b. r. fol. (mezi 1570—1590).

262. Nowina prawdiwá, co se jest při jedné swatbě strašliwého přihodilo w Prusích l. 1589. W Praze u Mik. Pštrosa 1590 we 4.

263. Nowiny dvoje: První o žalostiwém a neslychaném skutku, kterak léta tohoto 1592 w Sleszku wsi Pírno řečené jeden hajný aneb polesný w noci opálen těžce od tří katanů trápen byl. Druhá: (w. díwy dole) u Dan. Sedlčanského w Praze.

264. BART. PAPROCKÉHO kšaft, jenž byl od jednoho starce učiněn třem synům nepořádně se chowajícím, tak aby nejhorší z nich statku jeho nedědil: Pročež oni dali se w saud, jedenkaždý... skutky své schwalujíc, a druhého zlehčujíc. W Praze u dědice J. Šumana b. r. (1601) we 4. V—G. Přípis p. Krist. z Lobkowie. (Mrawného obsahu proti ožralství, smilnosti a kostkárství.)

265. a) O pacholku sedlském (r. 1619 u tiskaře Handla w Olom. inventowané knihy. Boček).

b) O Jirkowi tamže cf. III. 147.

c) Wartona? tamže.

266. Mich. PIEČKY SMRŽICKÉHO *akci a rozepře mezi filosofem, w lékařství doktorem, a oratorem aneb prokuratorem, třemi vlastními bratry, kterýby z nich obci a vlasti své nejplatnější a nejužitečnější býti, a tak wedlé kšaftu otcowského dwau dílů statku po něm dostati měl. Jak učeným a maudrým, tak i prokurátorům weynlowným a všechném lidem obci a vlasti své slaužícím milá, prospěšná a užitečná. Wydaná atd. w Praze u Pawla Sessia 1609 w 8. str. 366.*

Obsah dobrý, řeč ceny střední, hustě protykaná latinau. W nálezu ku konci dává se přednost řečníkowi, a we přidawku odpowídá se na otázky, mželi řečník šlechtný při nesprawedliwau, a nproti nešlechtný při sprawedliwau etně a chwalitěně zastáwati, a pak mželi upřímný prokurátor prawdě časem odpirati? Widěti často i sofistické důwody.

267. *Fortunatus*, kterýž něm. wyšel w Augsp. 1509 zajisté brzo do češtiny přeložen a často tištěn. Jedno wydání jest od r. 1561 w 8. pak 1717 w 8.

Jiné má tento nápis: *Fortunatus* se swým pytlíčkem a klobaučkem, kterak jednoho i druhého nabył, a co se mu přihodilo w jeho weselém a kratochwilném žiwotu atd. w Jihlawě (bez r.) w 8.

str. 191. W tom řeč a dobropisemnost již welmi porouchána.

268. Welmi kratochwilné čtení o *schytralé Finettě* jinak *Popelce* tak nazvané. Pro wyrazení mladým lidem z něm. jazyku na česko přeložené. W Litomyšli u Wácl. Turečka w 8. bez r. 4 archy.

Jiné wydání w Jindřichowě Hradci u Ign. Wojt. Hilgartnera 1761 w 8. Jiné wydání (bez r. a místa) má zpředu tento počátek we werších: Toto kratochwilné čtení mladým lidem k wyrazení atd. Tento příjemný románec, kterýž w těchto nowějších wydáních známý dobrého starého slohu a jazyka nese, předělán jest we frančině w operu, ježto do něm. byla přeložena pod jménem *Aschenbrödel*.

269. *Kratochwilná kronika o sedmi mudrcích*. Wšem milownikům čtení wydaná a w nowě opravená a zlepšená w 8. w Jindřichowě Hradci (bez r.) 8 archů.

Wyprawuje rozepři smyšleného prince Ephia s králowau macechau před králem, záležející w 9 rozprávkách, jichž čtvero králowá, tolikero mudrci, a poslední princ sám přednáší. Některé jsau utěšené. Řeč wúbec prostá, čistá, až na chyby častým otiskowaním wklauzle. Pochází podobně z těchto časůw. Nachází se mezi knihami od bisk. Olom. prodávati dowolenými r. 1567. Jest to přeložení neb raději napodobení knížky Michala Andreopolusa, kterauž on ze syrského do řeckého jazyka přewedl. Půwodce její jest Syntipas perský mudřec. Wyšla w Paříži pod jménem: *Syntipas, de Syntipa et Cyri filio Andreopuli narratio*, 1828. [Řecký text snad z III stol.]

B. ŘECKÁ A ŘÍMSKÁ LITERATURA.

270. (Řeči z hlubokých mudrcůw.) Knížka wyborná a člověku wšelikterakého wěku i stawu k čtení welmi užitečná, z písem welmi starodávných pohanských mudreuwow wybraná atd. (fol. verso). Tyto knížky jsau tištěny w Plzni od Jana Pekka nákladem urozeného wládyky p. Wáclawa Heydy z Častrowa a od Duhy 1529. 8. min. 12 archůw.

Podruhé pod nápisem: Pěkné a welmi užitečné řeči wybrané z kněh některých mudrcůw pohanských a učitelůw starých w této knize položené a wyswětlené najdeš. W Holom. u Frid. Milchhalera 1572. Po třetí: Příkladné řeči a užitečná naučení, wybraná z kněh hlubokých mudrcůw ukazující pravidlo wezdejšího žiwota, jakby se každý rozsáfně držeti na swětě měl. W Praze u Buriana Waldy 1579 w 8. str. 254. Po čtvrté od Faust. *Prochášky* w Praze r. 1786 w 8. s nadpisem týmž str. 183. Po páté pod jménem: Základowé maudrosti a opatnosti čili pravidlo wezdejšího žiwota. Z kněh hlubokých mudrcůw wybranó, a nyní ze čtyř starých rukopisůw českých po pilném porownání znou wydáno od Fr. S. *Beděky*. S předmluwou od Pawla Jos. Šafaříka. W Praze nákladem Calveského knihkupectwí 1844 w 8. (W. Úwahu we kwětech 1844. str. 348 od W. Tomka, a w Čas. mus. 1844. str. 617 od E. Wocela). Nachází se též w rukopisech a) bibl. kapitolní rkp. we 4. na papíře z druhé polowice XVI století s počátkem (rubro): Počínají se knihy o rozličných wěcech

každému člověku znáti potřebných atd. b) weř. bibl. řeč rozličných mudrcův pohanských atd. od r. 1562 pod signat. XVII. B. 10 fol. c) tamž rkp. XVII. E. 32 we 4 d) tamž XVII. E. 11 we 4. [s výtahem z Laktancia Firmiana o pravé počtě božšť]. P. Wilém z Pernšteina, nejvyšší hofmistr království českého (1490—1514) k dobrému dítek svých dal latinské sebrati naučení všeliká mudrcův latinských a řeckých, nejvíce pak z Petrarchy, potom z Cic. Seneky a j. z kteréžto sbírky Jan Česka, kněz a pěstoun u p. z Pernšteina vybral přítomnou knížku českou. Třetí vydání připsáno p. Wratislawu z Pernšteina, nejvyššímu kancléři král. českého (1566—1582). W přípisu praví se, že on pro obecné dobré jest to, aby tato knížka, sepsána a vůbec vydána byla, opatřiti ráčil. Ze ale již před 50 léty w Plzni tiskem ta knížka vyšla, jest to buď chwála staré zásluhy, buď za náklad na třetí vydání daná. Ostatně knížka věcmi i jazykem výborná. Překladatel s textem svých filosofůw swobodně zacházel, přidávaje, ujmaje a mšeje slova jejich často po libosti.

271. *Aristotela spis o přirození zvířat*, jest w rkp. na papíře od r. 1538 w bibl. veřejné Pražské XVII. F. 5. we 4. listů 324. *Počíná*: „Zvířat strany některé jsú nesložené, totiž kteréž w podobné sobě strany dělí se atd.“

272. **FLAVIA JOSEFA** o válce židovské knihy sedmery, k nimžto napřed život Josefův, od něho samého sepsaný, jest přidán. Proti Opionowi knihy dvojce. O mučednictví Machabejských knihy jedny, nyní teprw všechny w českou řeč z latinské přeloženy od Pawla Aquilina Hradeckého M. D. L. III. (Na konci:) Wytisťena a dokonána jest kniha tato w městě Prostějově u Jana Günthera 1553 fol. Přípisu (p. Wojtěchowi z Pernšteina) předmluv a života Flaviowa listů 24, textu listů 207, stran 414, registř.

Po druhé 1805 w Lewoči w 8. od Bartolomeida, však toliko o válce židovské s životem Flaviowým a s wyobrazením země židovské str. XVIII a 646 mimo registř. Plácel z Elbingu w předmluvě na swan historii židovskou tento saud o té knize wynesl; jaká w ní čeština, a jak vlastni wyloženi, kdož čtau a latinské i český rozumějí, snadně sauditi mohau. Ač já práce jeho nehaním, udělal což mohl, nebyloli pak ale všemu dostatečnosti, wždyť vůle dobrá a obecného dobrého žádostiwá byla. Snad pán bůh wzbudí někoho, kdož i tu... i jiné knihy jeho o starožitnostech národu toho, kteréž w jazyku řeckém ozdobně sepsal, obnowí a wyloží, a toho maudrého žida netoliko řecky, latinské a německy, ale i česky s námi mluwiti naučí. Tato kniha náleží mezi spisy do mnohých jazykůw přeložená.

273. **JAN STRANĚNSKÝ**, měšťan Počáteký, *Utrhání Lucianowo* (t. Calumnia) přeložil wýtečně, a připsal Bertholdu z Lípy, nejvyššímu řediteli morawskému 1561.

274. **PAWEL WORLIČNÝ** přeložil: *Dicta Graeciae sapientum*, interprete *Erasmio Roterdamo*, item *Mimi Publani* omnia bojenico sermone reddita, Olomuc. 1558. 12. W Praze u Melantricha 1562; 1567, 1570. Tež Praze

apud Georg. Nigrinum 1573, 8. ib. 1575, 1576 apud Georg. Melantrichum ab Aventino 1578, 1580, 1585, 8. apud Georg. Jacobidem Daccicenssem 1597, 1599, 8.

275. *Rozmlauování bohůw* pohanských (z Luciana?) W Olomauci u Jana Günthera 1566 w 8.

276. **MART. KUTHEN** přeložil *Appiana Alexandrinského* o Illyriich. Balbin dokládá, že z řeckého.

Wiz Kuthena kroniku kap. III, kdež sám praví: Ač i tuto také měloby se o Illyriích aneb Charwatic, z nichž národ náš a první správce český pošel, doložiti: ale poněwadž App. Alex. obzvláštní knihu o nich sepsal, kteréž w brzkém čase ode mne w jazyk český přeložená na swětlo wyjde, protož nyní toho tak zanecháme.

277. *Catonis Disticha* moralia cum scholiis D. Erasmi Roterodami, et enarratione Bojemica **PAULI AQUINATIS** Hradeceni 1558 Olomuc. Joan. Güntherus. Praegae 1564, 1569. 1571 u Jiř. Melantricha, pak opět w Praze u Jiř. Nigrina 1573, 1575, 1577, 1578 a 1579. Typis Georg. Jacobi Dačicensis 1580. Apud Melantrich ab Avent. 1581, 8.

278. **BAWOR RODOWSKÝ** mladší z Hustiřan přeložil z řečtiny a) Život Alexandra Velikého. b) Některé věci z Plutarcha. c) *Secreta Aristotelis*. Knihla lidských ctností a mnohých naučení, kterak se králowé, knížata i páni w swém panowání opatrowati, jakým prostředkem poddané spravowati, jak všechny swé věci říditi atd. ku poctiwosti p. Wilému z Rožumberka... nejvyššímu purkrabí král. česk. ode mne *Bawora* mladšího *Rodowského* z Hustiřan... z charwatské řeči w český jazyk uwedena l. 1574 we 4. str. 240. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 11.

Skladatel té knihy jest Jan syn Patricůw z města Seordy (osoba mytlická). On praví w předmluvě, že tu knihu w chrámě modly slunce nalezl, a ji z řeckého w kaldejskau, arabskau, latinskau a charwatskau řeč přeložil. Že ji křesťan nějaký psal, patrnó. *Počíná*: Předkem Alexandře králi výborný máš o tom wěděti, že jest maudrost hlawau všech mrawůw atd.“ Rozdělena na 3 knihy. Starší ne celé přeloženi w rkp. Facul. phil. Oeconomica B. I. str. 53—66. *Počíná*: „Wšemohaucí bůh ostřež našeho krále k chwále věřících atd.“

279. **ABRAHAM Z GÜNTERODU**: *Cyripaedia*. Hodnowěrná starožitná historia: O chwalitebném we všelikých knížecích ctnostech wycwičení a zwedení, o slawných skutcích, wítězných wálkách, a práwě heroiském šlechtetném životu Cyra staršího, prwního monarchy perského atd. Od *Xenofonta*, slawného rytíře a filosofa Athenského okolo 400 let před nar. Kr. řeckým jazykem sepsaná, nyní pak w českou řeč přeložená. K níž i potřebni přidawkové, k wyswětlení i ku potvrzení jejímu náležející, jsau připojeni l. p. 1605 we 4. str. XLIV. 623.

registř. XIII. Připojena jest zvláštní kniha: Přidawkové k historii Xenofontové o životě Cyra prvního, monarchy perského v dvanácti kapitolách obsažení. 1) O obyčejích oněch starodávňích Peršanů. 2) O kráľích medských atd. atd. Vytisťena w Starém M. Pražském u dědicůw M. Dan. Adama z Weleslawína atd. 1605. we 4. mimo titul a jeden list připsu str. 204. registř. IX. První díl připsán pánu Wilému a Wáeslawowi z Lobkowic, pak znowa Woldřichowi Felixowi z Lobkowic, jich otci přips stojí od r. 1602, kterýžto byl 1604 zemřel. Druhý díl (t. přidawkové) připsán p. Hendřikowi Libšteinskému z Kolowrat.

Po druhé w Praze 1808 u děd. Krameriusových w 8. pod titulem: Xenofonta mudrce Atenského život a skutkové Cyra staršího atd. Malý vyjimek tištěn w Rozmanitostech I. 61.

280. *Plutarchu hodaeporicon*, o wychování dítek b. m. 1569 (Cerroni), pak w Praze 1609 w 8. přeložil JAKUB KRUPSKÝ mladší.

281. Částky tam zde z auktorů přeložené na mnoze se nacházejí k. p. u Welesl. polit. hist. Odkudž: Řeč Catona proti pýše a nezbednosti ženské w Hlasat. II. 153.

C. HISTORIE.

a) Všeobecná.

282. *Jana Kariona kniha kronik* o všelických znamenitých věcech od počátku světa zběhlých wěrně a pořádně wyprawující atd. od r. 1532 skrze BUR. JANA SOBEKA Z KORNIC z lat. do češtiny přeložená I. p. 1541 we 4. archů 44. (Na konci:) Konec wykládání w sobotu před swatým Bartolomějem atd. I. p. tisícieho pětistého XXXIX. W Olomúci. Vytisťeno a dokonáno w Litomyšli ten čtrtek po sw. Witu I. p. 1541 u Alexandra.

Wyprawuje w krátkosti příběhy od stvoření světa až do r. 1532. Rozděľil podlé proroka Elia, že 6000 let státi bude swět a potom zrušen bude, w 2000 let bez zákona, 2000 let zákon, 2000 let čas Kristůw. Druhý wěk odděľil na 4 monarchie kaldejskou, perskou, greckou, Římskou, kteráž proshuje poslední wěk, na kterýž snad i dříve wyjiti jeho, an prý bůh k konci pospíchá, bude zajisté skonání světa. Odkud může se wyswětliti, proč tehdaž tak mnozí i sám Welesl. k. p. w Kal. hist. píše: Léta posledního wěku atd. Táž kronika po druhé wysla pod titulem: Jana Kariona kronika světa znowa přehlédnutá a w češtině poopravená, a až do smrti císaře Maximiliana II. dowedená 1584. we 4. od místra Dan. Adama z Weleslawína. Též 1602 we 4. u dědicůw jeho str. 460. Z toho vydání patrnó, kterak jazyk český za půl století se zdokonalil. Nowé přeložení od Ondřeje Morávka posud w rkp. Starší rkp. Karionowy kroniky we weř. bib. XVII. G. 7. we 4.

283. *Kalendář historický*, to jest krátké poznamenání všech daňw, jednoho každého měsíce přes celý rok od M. Dan. Adama Pražského (Z WELESLAWÍNA) atd. w Praze

1578 u Jiřího Melantricha str. 376 mimo 6 listů připsu, na konci registř. we 4. po druhé 1590 fol. nápisu, připsu, básni a erbů str. 10, rodu knížat a králů českých 52 str. textu 636 str. registř. listů 21 1/2.

Titul celý jest: Kalendář historický. Krátké a summovuí poznamenání všechněch dnůw jednoho každého měsíce přes celý rok, k nimžto s doložením let, buďto od stvoření swěta, aneb narození božího, přidány jsau wíry a paměti hodné historie, o rozličných proměnách a přihodách, šťastných i nešťastných, weselých i smutných, obecných i osobních, jak w jiných národech a zemích, tak obzvláštně w slawném národu a kráľowství českém zběhlých (až do 1587.) Napřed položený jsau genealogie, aneb tabule rodů welikomocných knížat a kráľůw, kteříž od začátku až do těchto časůw w české zemi kralowali. Jest i mnohých jiných rodůw kráľowských a knížecích místy swými w kalendáři dotknuto, kteříž nyní w Ewropě a w říši panují. Indices k tomu a registra dostatečná napřed i na zad se najdu. To wšeccko znowa rozšřeno, a k libosti těm, ježto celých historií a obširných kronik míti aneb pro přičiny čisti nemohau . . . s pilností sebráno. Vytisťeno a wydáno prací a nákladem M. Daniele Adama z Weleslawína léta posledního wěku M. D. XC. „Stručně, swětle, skladně wyprawuje Wel. a již pro sloh historický nesmrtdelný jest. W. Rulikůw kal. hist. jenž jest pokračování tohoto.

284. *Sečtení roků* od počátku swěta, počnau od Adama atd. (sepsal) GRILL Z GRYLLOWA we 4. w Praze 1588. Jest to chronologický přehled příběhůw historických.

285. *Registřik historický* t. j. krátké summovuí sečtení a jistý pořádek let od stvoření swěta až do narození p. našeho J. K. a odtud až do léta p. 1596. Wydaný w lat. jazyku od wznešeného historika *Abrahama Buchholcera* atd. a nyní nejprwé w českau řeč přeložený, skrze BENYAMINA PETRKA Z POLKOWIC. W Praze u Anny Šumanowy 1596 fol. 2 abecedý.

Tento od Buchholcera až do r. 1580 sepsaný a latině (Index chronologicus) mnohokrát wydany registřik Petřek až na swé časy dowedl čistau, skladnau řečí. Prawdali, že Jiří Rybav měl wydání od r. 1572 fol. byľoby wydání 1596 již druhé.

286. *O přediwých proměnách w swětě.* (Jest při Alkoranu Budowcowě 1614.) 1)

287. *URBANIDES PAWEL*: Památka přebýlých i přítomně za mého wěku se dějících wěcí od r. 1600—1614. S přidawkem od r. 1625—1642. Rkp. sawvěký we 4. u Bočka.

288. *Memorabilia* (rozličné zápisky) od r. 1575—1620. Rkp. Regim. zdrawí Koppa we weř. bibl. LIV. A. 61.

Na příkl. r. 1594. Ten rok na díle byl suchý, neb w letě welmi weliké sucho počalo býti, až práwě když zase na zimu síti měli atd.

1) W kalendáři každoročním hospodářském *ŠIMONA PARTLICE* z Spícherka (1617) nalézají se též historické a literární zpráwy toho času.

b) *Macedonská.*

289. *Historie o králi Alexandrowi* Welikém macedonském, w níž se jeho chwalitebný život, stateční činowé a heroitské ctnosti, wálky, slawní téměř nad vším swětem wítězowé pokládají. K nabytí každé ctnosti a pobožných mrawůw sepsaná od Matauše Walkenbergera z Walkenberku. Wytisťěna w Holomauci u Jiřika Handle w 8. (bez roku) listů 63.

Z mnohých spisowatelů dobře snešena.

c) *Židowská.*

290. *Dawida Kybera compendium.* To jest krátké obsazení historie o wálce židowské s Římany a žalostiwé zkáze onoho někdy swatého a slawného města Jerusalema, i té wsi politie židowské, z latinské řeči na česko přeložené skrze **MIKULÁŠE STYPACIA** Strakowského. Wytisťěné w Starém m. Pražském u Jiřika Jakuba Dačického l. p. 1591 w 8.

Skladatel jmenowán na 5t. straně přpisu. Po druhé sem tam změněné od Krameriusa w Praze 1806 w 8.

291. *Historie židowská* na knihy čtyry rozdělná — kterážto nikdy prvé w žádném jazyku wydaná nebyla, nyní pak w nowě z německého exempláře psaného do češtiny s pilností přeložená. W Starém městě Pražském u M. Dan. Ad. z Weleslawína l. p. 1592. fol. str. 468 mimo 4 listy registř. Pak 1610 fol. tamže.

Sebrána jest z Josefa Flavia a jiných od přítele a šwagra překladatele Wáclawa **PLÁCELA Z EL-BINGU**. Kniha wěcí důležitá, jazykem klassická, neboť od Weleslawíny opravena.

292. **HAWLA ZALANSKÉHO** historia o hrozně a strašliwé zkáze a nejžalostiwějším wyvrácení někdy nejslawnějšiho a nejswětějšiho města *Jerusalema* a chrámu. W Praze u Dan. Sedlčanského 1617 w 8. (Pod dedikací 1611).

d) *Turecká.*

293. *Pawla Jovia* kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého welmi krátce sebraná, z řeči lat. w českú přeložená. W Praze u Pawla Sewerina z Kapihory w 4. 1540.

Přeložili **SIXT** z **OTTERSODORFU**, pisaři radní St. m. Pražského. Připsáno jest arciwěwodám Maxim. a Ferd. císařowěům, kteří se česky učili od Jana Hazemberka, děkana Litoměřického.

294. *O porážce*, která se stala u *Budína* 1541 w Praze w 4. (list **MATĚJE Z LUŽNICE** a **JIR. Z WALDŠTEINA** z Wratislawi do Čech poslaný).

295. *Nowiny* nowé o *Turku* a o *Budínu*, (w Praze) u Bartoloměje Netolického 1542 w 4. Z lat. na německau, z něm. na českau řeč přeloženo skrze tchož **BARTOL. NETOLICKÉHO**. Listů 11.

296. *Tažení proti Turku* wiry křestanské úhlawnému i našich žiwotowow nepříteli. Jakýmby spůsobem předsewzato býti mělo, a kdeby se lid wálečný, a naň peníze, a k tomu děla wziti měly 1543 (bez místa a tiskaře) w 4. (1545 Pelcel).

Wzato z kroniky turecké Mich. Constantina z Ostrowiec. W Praze u B. Waldy 1594 w 8. A—B. (u Bočka).

297. *Kronika o pohnutí* křestanůw znamenitým *proti Turkům* pohanům l. 1543 w 4.

298. *Předložení tureckého legatu* Ebrahima Strotského, Poláka přirozeného, před jeho welbností císařskau, králem Římským i před jinými . . kurfirsty atd. w Frankfurtě slowáckým jazykem učiněné l. 1562, 27 Listop. S krátkým dotknutím darow, kterýchž J. C. Welbností dodal. Item o jeho služebnících, towarých a welblaudích. Z lat. řeči přel. w 4. w Star. m. Pražském Jan Jiřinský wytlačil i areh.

299. *Solimana* tureckého císaře *poselstwi* k J. M. C. Římskému při přítomnosti J. M. Maximiliana Římského atd. krále, kurfirstůw, knížat a jiných stawůw swatě říše w Frankfurtu při Meynu skromážděných, w jazyku tureckém učiněné l. 1562, 27. Listop. Také jest tuto doloženo o dařích, kterými jest J. M. Císařskau týž legat . . . darowal. K tomu i list, kteréhož Jeho Milosti Císařské dodal, stranu přiměři a pokoje. Wše z něm. přeložené 1563 w 4. (Na konci). W Starém m. P. wytisťěn nákl. Šebest. Oksa z Kolowski atd. listů 12.

300. *Historia* neb kronika *turecká* od *Michala Constantina z Ostrowice*, Ráca neb Bosnaka někdy od Turkůw . . . zajatého a mezi Jenčáře daného wěrně a práwě sepsaná. Item tažení proti Turku, a na konci také přidané jsau některé wěci z knih o slawných činech Skanderberka knížete Epirotského atd. Od **ALEX. AUJEZDSKÉHO**, impressora, w jedno sebraná a na mnoha místech z strany češtiny spravená, a w Litomyšli u Alex. Aujezdského 1565 wydaná atd. w 4. Opět tam 1581. Jest také do polského přeložena. W Tygodnik lit. 1840. str. 8.

301. *Nowiny o dwau potýkajících se*, totiž Turku, pohanu a husari křestanu, kterak Turek pobídl jest husaře křestana, aby se s ním bil o wiru aneb náboženstwí. Wytisťěno w St. m. Praž. u Šebest. Oksa z Kolowski 1565 w 4.

302. *Wypsaní prawdiwé*, kterak J. M. C. s arciknížetem Ferdinandem 1566, 12 Srp. z *Widně proti Turku* táhl, w Praze u Melantricha 1566 4 listy w 4.

303. Jistá a gruntowní zpráwa o ostrowu *Maltě*, kterak od Turkůw obležen a dobywán, w Praze u Šeb. Oksa 1566 w 4. 4 listy.

304. *Nowiny o zámku Segetu* w uherské

zemi, jak jest ho Turek dobýval. W Praze u Šeb. Oksa 1566 we 4. 2 listy.

305. *O začátku tureckého císařství*, též jak se w swém wálečném běhu řídí, a jakého ewičení užívají. Krátká summa pro uwedení w známost lidem sebraná, k tomu o obyčejích tureckých, knížka od Bartoloměje Georgewiče řečeného, kterýž mezi Turky mnoho let w zajetí byl, z lat. přel. **SIXT Z OTTERSODRFU**, s předmluwau dobré paměti wysoce učeného muže Filipa Melanchtona přel. od kněze **JANA MORAWUSA**, [jináč Bessa, far. Postupického]. Wyt. w Starém m. Pražském u Jana Jičinského l. p. 1567 we 4. A—III. 1).

306. Historia památky hodná o žalostiwém dobytí Sygethu od Šolimana atd. a kterak Mikuláš hrabě z Serynu jest statečně až do smrti ho bránil atd. **T. MITIS** dicat Petrowi Wokowi z Rozmberka. Wyt. w Praze u J. Jičinského 1568 we 4. listů 15. [Z charvátského do lat. a z toho do českého přel. od Mitisa].

307. *O začátku panování tureckého* a o jejich spravování a zachováání zřízení wojenské krátce někteří kusové místo poznamenání sebrání, ku kteréžto jest přidána knížka o tureckých obyčejích, sebraná od Bartolom. Georgewiče s předmluwau příležičí. Z lat. řeči nyní w nowě na česko přeložená od **JANA MIROTICKÉHO** w Kroměříži l. p. 1572, tištěna 1576 w Olomauci skrze Frid. Milichtalera we 4. Připojen Thad. **HÁJKA Z HÁJKU** wýtah na prorocwtí turecké.

308. *Nowiny jisté z Benátek* odeslané, jak se slawní a křesťanstí potentátowé spuntowali a snesli, kterakby s pomocí boží odolati proti nepříteli wšeho křesťanstwa Turku mohli, a kterak dotčený punt a snešení w Benátkách slawně wyhlášen jest. W Praze u Šeb. Oksa 1571 we 4. arch. 1.

309. Krátká a jistotná zpráwa weselého wítězství křesťanůw na moři *Adriatském* 1571 we 4. bez místa i tisk. S powolením Osw. knížete p. arcibiskupa Pražského wytištěno 2 listy.

310. *Nowina* jistotná a prawdiwá, jakým způsobem *Mechemet wezir*, baše turecký od jednoho sprostého a blázniwého člověka w městě Constantinopoli 11 Řijna jest proboden. W Praze u Mich. Petrla we 4. 1579.

311. *Nowiny* hrozné, kterak jest *Amurathus* císař turecký 1579 při slawnosti swátku tureckého znamenitý panket w městě Constanti-

nopoli učinil (z něm.) w Praze u Bur. Waldy 1579 we 4.

312. *Nowiny* prawdiwé o wítězství křesťanském nad nepřitelem Turkem w *charvátské* zemi. Z němčiny hraběte z *Thurnu* přeloženy. W Praze u Buriana Waldy 1575 we 4. 1 arch.

313. *Nowiny z Uher*, o bitwě německého a uherského lidu s Turky atd. w Praze u Jana Šumana 1588 we 4.

314. *Hrozné* a žalostiwé *nowiny*, kterak léta tohoto 1589 1 Srpna *Turci a Tataři* do Polska wpadli, w Praze u Dan. Sedlčanského 1589 we 4.

315. *Nowiny* z Constantinopole, kterak nynější *cis. turecký* dwa znamenité pány postínati dal. W Praze u Bur. Waldy 1589 we 4.

316. *Žalostné nowiny*, kterak Turek pewnost w Charwátích *Wybjtš* oblehl a dobyl. W Praze u J. Šumana 1592 we 4.

317. *Nowiny o velikém moru* tureckém, o jejich wítězství nad křesťany (na konci:) Podlé dekretu od J. M. C. sobě daného. W Praze u Bur. Waldy 1593 we 4.

318. *Wypsání* jakým způsobem křesťané nad Turkem w zemi charvátské při klášteřu *Zysseku* swítěžili. W Praze u Dan. Sedlčanského 1593 we 4.

319. *Potěšitedlná nowina*, jak křesťané nad Turkem u Bělehradu swítěžili. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

320. *Nowiny* o hrozném *tyranství tureckém* a potkání s Peršany. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

321. *Nowiny* o šťastném wítězství křesť. w zemi *charvátské* nad Turky. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

322. *O Filekouv*: wypsání prawdiwé slawného wítězství nad Turkem od křesť. obdrženého. W Praze u J. Šumana 1593. we 4.

323. *Nowiny* o konaném *ukrutenství od Turků* nad křesťany, w Praze u J. Šumana 1593 we 4.

324. *Nowiny* a wypsání o udatné bitwě křesťanské, kterauž jsau 1594, 3 Máje u *Hatwanu* s Turky swedli. W Praze u J. Šumana 1594 we 4.

325. *Nowiny jisté*, obšírné a dokonale wypsání o obležení a dobytí pewnosti *Nowého hradu* w Horních Uhřích ležícího, od 10 Března 1594. W Praze u J. Šumana we 4.

326. *Wypsání* wálečného běhu, co se pomínilu w Hořejších *Uhřích* zběhlo. W Praze u Mik. Pětrosa 1594 we 4. cum grat. et priv. caes.

327. *Nowiny z Uher* a o zázraku božském w české zemi, w Praze u Woldřicha Waldy 1594 we 4.

328. *Ležení císaře tureckého*. Zpráwa ji-

1) W Olomauci 1728 (Boček). Sepsání wšech císařůw tureckých, pak: O nešlechetnostech tureckých, prodávaly se r. 1567 w Olom. s dowolením bisk.

stá . . . jaké chytrosti w poli užívá. W Praze u Bur. Waldy 1594 we 4.

329. *Zpráva o bázní Turků.* W Praze u Mik. Pštroša 1594 w podlauhlém 4.

330. *Zpráva o spojení sedmihradského, moldawského a walašského wojska s křesťanskými temy.* W Praze u Mik. Pštroša 1594 we 4. (w Raudnické knih.)

331. Z ležení u *Gokerna zpráva.* W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

332. Prohlášení a *wypravení se do pole* proti Turkům mimo zprávu o diwné historii, jenž se w Constantinopoli dne 11 Máje 1594 zběhla (z něm.). Počiná se: Jakož nejmilejší křesťané, jednomu každému dobře známo a vědomo jest, kterak ten ukrutný tyran atd. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

333. Nowiny dvoje o *smrti sultána Amurata* a wítězství křesť. w Charwátích. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

334. *Nowiny z Charwát,* z Bělehradu a Rábu, z Widně, z Košic a z Grácu atd. o porážce Turkůw. W Praze u Woldř. Waldy 1594 we 4.

335. *Kronika nová o národu tureckém* na dwa díly rozdělena. W prvním wyprawuje se o původu, začátcích, zrostu, správě, moci, wálkách, ctnostech i nešlechetnosti, a poslaupnosti knížat osmanských od prvního Osmana Chana až do sultana Selima Chana, a do l. p. 1550. Jakož to vše sami Turci jazykem swým sepsali. W druhém doplňuje se kronika o věcech tureckých, které se zběhly od léta menšího počtu 50ho až do léta 90ho. Wydaná od *Jana Lewenklaia* z Amelbrunu, w jazyku latinském a německém, a teď nyní w jazyk český přeložená od Jana KOCÝNA z Kocynetu, a Dan. Adama z WELESLAWÍNA. Na zad přidány jsau dvě jízdy Augeria Gislénia z Busbeku (jedna z Widně do Constantinopole a do Amasie l. 1554 wykonaná; druhá jízda do země thracké aneb do Constantinopole l. 1555.) Též napomenutí jeho a zpráva, proč a jakby se křesťané k wálce proti Turkům hotowiti měli l. p. 1594. w Praze 4. stran l. díl 448, mimo předm. a registr. II. díl 385. Užito jí od Rulika w historii turecké atd. w Praze w 8. I. díl 1809 str. 236, II. díl 1810. str. 160.

Latině wyšla 1588 a 1596, německy 1595 fol. Frankfurt am Main. Matěj *Hosius* ji lat. sepsal, *Lewenklaia* do něm. přeložil.

336. *Nápomenuí* potěšitedlná všechněch křesť. potentátůw *proti pohanům.* Z polské řeči přel. 1594. b. r. a tiskaře.

337. *Wypsání* práwního *ortele* nad Ferdin. hrabětem z Hardeku, generalem na Rábu atd. a nad Mikulášem Perlinem de Forli. W Lito-myšli u Ond. Graudenca 1595 we 4.

338. a) *Zpráva* co se s knížetem Sigmun-

dem Bathory w Sedmihradské zemi zběhlo. W Praze u Woldř. Waldy 1595 we 4. z lat. přel.

b) O dobytí Gokernu. W Praze u Bur. Waldy 1595 we 4.

c) Nowiny z Košic, kterak jsau Walaši, Moldawané a lid sedmihradský dwa haufy Tatarůw porazili. W Pr. u Bur. Waldy 1595 we 4.

d) O dobytí dwau pewností, Plindenburku a Petrinu w zemi charwátské, w Praze u Jana Šumana 1595 we 4.

e) O dobytí pewnosti Fagyátu, w Praze u Šumana 1595 we 4.

f) Nowiny o wítězství u města Kaparye, w Praze u Bur. W. 1595 we 4.

g) O dobytí města Jeny i země sedmihradské, w Praze u Jana Šumana 1595 we 4.

h) Nowiny ze Zyseku, Kašy, Tokaye a z ležení od Ostrěhoma, w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

i) Partikulár o dobytí pewnosti Torgewistu, a pewnosti Gorgice w zemi walašské, w Praze u J. Šum. 1595 we 4.

k) Nowiny z země sedmihradské z ležení polního, w Pr. u Bur. Waldy 1595 we 4.

l) O dobytí Otrěhoma, w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

m) Nowiny ze sedmihradského Bělehradu, w Praze u Wold. Waldy 1595 we 4.

339. *Psaní sultana Amurata* k Sigmundowi Batorowi, knížeti sedmihradskému, w Praze u Buriana Waldy 1595 we 4.

340. *O porážce Tatarů a Turků* nowiny, w Praze u Dan. Sedlčanského 1595 we 4.

341. *Nowiny z Krakova* a z *Tokaye*, co se již na díle mezi lidem křesť. wálečným a Turky tohoto 1595 r. zběhlo, w Praze u Bur. Waldy we 4.

342. *Nowiny* dvoje, první weliký diw a zázrak božský, kterýž p. bůh w čas drahoty w Niderlantu ukázati ráčil, tak že na mnoho místech *obilí s nebe přšelo*, 25 Dubna 1595. Druhý: z země uherské jakau škodu *powětrí* we Wostřehomu učinilo, a co Turkůw přitom zahynulo (z něm.) w Praze u Bur. Waldy 1595. we 4.

343. *Nowiny z Košic*, o wálečném lidu sedmihradském a walašském, w Praze u Bur. Waldy 1595 we 4.

344. *Nowiny o dobytí* města *Bytiče* w Praze u Waldy we 4. 1595.

345. *Nowiny* jisté a prawdiwé, jak *Turci* od města *Bukarestu odehnáni*, w Praze u Šum. we 4. 1595 Též u B. Waldy.

346. *O dobytí* města *Babuče* (w dolejších Uhřích), w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

347. *Kwalt na pohany* ke všem křesťanským pánům, králům i knížatům, a zvláště nejucpře-

mož. král. polskému. Od Bart. **PAPROCKÉHO** z Glogol a Paprocky Woly 1595 we 4. listů 20 (přel. do českého a sněmu podáno. Pobuzení proti Turku).

348. *Nowá sedmihradská Viktoria nad Turky* (z něm.) w Praze u Sedlčanského we 4. 1596.

349. *Nowiny z uherské, dalmatské, sedmihradské země*, w Pr. u Sedlčanského we 4. 1596. Též u Bur. Waldy.

350. *Nowiny jisté a prawdiwé o žádostiwém wyswobození z moci turecké křesťanů w st. Budině*, w Praze u Waldy we 4. 1596.

351. *O některých weselých a rozdílných křesťanských wítězstwach proti Turku* (z něm.) w Praze Walda we 4. 1596.

352. *O šťastném wítězstwi a rozeznání mnoho tisíc Turkůw a Tatarůw*, w Praze u Šum. we 4. 1596.

353. *Partikulář o dobytí Hatwanu*, w Pr. Sedlč. we 4. 1596.

354. a) Pořádné wypsání o dobytí města i zámku Hatwanu, w Praze u Dan. Sedlčanského 1596 we 4.

b) O dobytí tří pevností Wacen, Klaudu a Kosty Nowico, w Praze u Anny Šuman. 1596 we 4.

c) O dobytí města Chyanádu a Kaštelu, Noghlak u země sedmihradské, w Praze u A. Šumanowé 1596 we 4.

d) O wzetí města Wacie, o hlavním šturmu k Temeswáru učiněném, w Pr. u A. Šuman. 1596 we 4.

e) Kratičké wypsání pevnosti Erly, w Praze u Dan. Sedlčansk. 1596 we 4.

f) Nowiny o dobytí pevnosti Pápy, w Pr. u B. Waldy 1597 we 4.

g) O dobytí pevnosti turecké Slatina, w Pr. u A. Šumanowé 1597 we 4.

h) Nowiny o wítězném Rábu dobytí, a slavném nad Turky wítězstwi, kteréhož bůh křesťanskému lidu 1598 w noci na prowodní neděli propůjčiti ráčil, w Praze u A. Šumanowé 1598 we 4.

355. Prawdiwá, jistá a gruntowní relací, jakým rytířským prostředkem a ponuknutím uroz. pána z Pernšteina na Towačowě a Litomyšli atd. hraničná pevnost Dotis, 23 Máje 1597 nenadále wzata, a J. M. C. zas w moc uwevdena jest. Sepsaná od jednoho, kterýž wždycky spolu přítomen byl, w Praze u Wold. Waldy (1597) we 4.

356. *Prawdiwý partikulář* o šťastném wítězstwi a žádostiwém dobytí mocné a dobře opatřené pevnosti města Rábu atd. spolu s jinými nowinami z Prešpurku, Otřeloma a Constantinopole, w Praze u Buriana Waldy we 4. (1598) čtyry listy.

357. Šťastné a prawdiwé nowiny z Uher o dobytí w dewiti dnech 7 pevností tureckých atd. w Praze Dačický we 4. 1598.

358. Nowiny z *Fileku, z Košic, z Prešpurku*, w Praze u Dač. we 4. 1598.

359. Nowiny o slavném wítězstwi křesťanůw nad Turky, w Praze u děd. Šuman. we 4. 1599.

360. O ukrutném tyranstwi *Begga* tureckého, w Praze u děd. Šuman. we 4. 1599.

361. a) Jisté nowiny o způsobu osoby bašete Budinského, kterak w ruce křesťanům přišel, a jat jest, w Praze 1599 we 4.

b) Nowiny z Uher a Sedmihradské země, kterak jsau křesťané u Setštinu Tatary z ležení jejich wyhnali, je porazili, a praporce tatarského cára dostali. Též jak jest Mich. walašský wejwoda, téměř wšecku Sedmihradskau zemi k ruce J. M. C. podmanil, w Pr. u Dan. Sedlč. 1599 we 4. (w Raudn. bibl.)

c) Nowiny znamenité o obdrženém u města Toluy slavném wítězstwi nad Turky od křesťanů, w Praze u děd. Šumanských 1599.

362. *Prostředkové a wýminky*, podlé kterýchžto mezi císaři Rudolfem druhým Římským, a Hehomatem (Achmetem) prwním, tureckým, přiměří a pokoj 20letý zawřin a wyzdwižen jest w Uhřích, w ležení polním, mezi Dunajem a řekau Sytwau 11 Listop. léta pomnulého 1606 w Praze u J. Ottmara Jakubowa we 4. A—B.

363. *Exemplář smíření* a spokojení se s *stacy králowstwi uherského* a obzwláštne se panem Štefanem Bočkajem atd. již knížetem sedmihradským atd. kteréž se stalo w Wídni 23 dne měsice Čerwna l. p. 1606, přičemž jsau také i artikulowé a wýminky přiměří a pokoje tureckého, wše z lat. řeči na česko přeložené, w Praze u Jana Ottmara Jakubowa l. p. 1607 we 4. A—D.

W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. jsau *Conditiones pacis inter Rudolfum et Sultanum Mahom.* [1607 lat. a jiné listy lat. i něm. z r. 1608].

e) Uherská.

364. *Querela*, t. j. naříkání žalobné s zjevným osvědčením se *králowstwi uherského* a zwláště těch, kteříž jsau w Hořejsích Uhřích (proti cí. Rudolfowi) rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. num. 1.

365. Prawdiwá a krátká *zpráva processu*, kterýž nejw. heitman lidu polního w hořejsích Uhřích p. hrabě *Jacobus Belliogiosa* při wzetí kostela w městě Kašowě a při měšťanech před se wzal 1604, 3 Ledna. w témž rkp. weř. bibl. XVII. D. 20.

f) *Tatarská.*

366. Bartoloměje MACERY z Letošic *historia o Tamrlanowi králi tatarském* z lat. přeložená, w Praze u Jiřika Nigrina 1598 w 8.

g) *Babylonská.*

367. *Wypsaní o královně Semiramidě* Babylonské, manželce syna krále assyrského, kteráž veliké a nákladné město Babylon wystawěti dala, též i o zahradě wisuté a mistrowsky dělané, kterauz za žiwobyti swého s velikým nákladem také wystawěti dala. Jaké pak slawné skutky táž Semiramis králowna provozowala, jakž list 506—9 w kozmografii české w sobě šife obsahujic zawírá, w Praze u Woldřicha Waldy 1603 we 4.

h) *Franská, anglická, španielská, portugalská, właská.*

368. *Připis listu* poslaného jednemu zvláštnímu muži, kterak při swatbě Henricha krále navarského stalo se jest pozdwižení l. 1572. wyt. l. 1619 we 4.

369. *Hrozné nowiny z Paříže*, totižto jací mordowé lidem, kteří tělo a krew pod obojí přijímají, se dějí we 4. 1572.

370. *O zradě a trestu Karla Guntaulta* z Biron od Jindřicha IV krále franc. [sfat byl r. 1602] 1½ listu we werších: „Já Karel Guntault z Biron pán, knížecí titul byl mi dán, atd. Pak w prose samá historie 5½ listu. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

371. *Wěčný a stálý Edikt* zawřeně a swolené smlauwy mezi panem *Joanem de Austria*, rytířem towarýšstwa zlatého rauna na místě krále hišpanského s jedné a obecnými stawy zemskými w Nidrlantu s strany druhé pro spokojení neswornosti a wybojůw, kteréž se skrz lid wálečný, jenž w též nidrlanské země z jiných zemí uведен jest, zdwihl. Publikowáno w Bryslu 17 Unora 1577. Z něm. přel. we 4. listů 7.

372. *Portugalská bitwa* s jistým wyswětlením nowin z Madril (?) a Lissabonu, o žalostiwém zahynutí krále z Portugalie 5 dne Srpna 1578, w kteréžto bitwě tři králi zahynuli, a přitom wíce než 20000 branných mužůw, w Praze u Jiř. Dačického 1578 we 4.

373. *Pařížské nowiny*, I. žalostiwé psaní jednoho katolického pána o obtížnosti a saužení města Paříže a veliké drahotě w něm. II. psaní z ležení králowského před městem. III. psaní J. M. krále k wrchnímu správci do města Langres. IV. psaní doktora *Warnera* do města Langres raddě 1590 we 4.

374. *Prawdiwá gruntowní zpráwa a wypsaní,*

z jaké příčiny Jan *Šatele*, městský syn w Paříži, krále zamordowati umínil. Z něm. přel. w Praze u Wold. Waldy 1595 we 4. (w Museum).

375. *Artikule a wýminky pokoje* a příměří upewněného mezi knížaty Jindřichem IV, králem francauzským, a Filipem II králem španhelským atd. w Holomauci 1598 u Jiř. Handle we 4. listů 8.

376. *Zpráwa jistá o spuntování* a zradě hraběte *Gaurye* proti Jakubowi IV králi šotskému w městě Perthu l. p. 1600; rkp. bibl. weř. XVII. F. 38. num. 2 listů 19.

377. *Historia věcí w Frankraichu* zběhlých za příčinou náboženství. Z řeči lat. do česk. přelož. 1605. (w bibl. Herrenhutské).

378. *Jana Arentrota* epistola, aneb psaní králi hišpanskému o tajemství wálky od 17 provincií a krajin nidrlanských wedené. Z lat. přel. w Praze u Pawla Sessia 1620 w 8.

i) *Německá.*

379. *Jisté nowiny o wítězství* císa. welebnosti Karla V w Tunyzu 1535 we 4.

380. *Nowiny nové, jak císařská welebnost s králem franským* porownati a smluwiti se jest ráčila. — Wytisťeno w Menším městě Pražském u Bartoloměje Netolického 1544 we 4.

381. *Rozepsání císařské Jeho Milosti Karla V s strany* některých w swaté říši *neposlušných* 1546 we 4.

382. *Weypis psaní ohradního*, kteréž korfirst a knížata, též hrabata, panoše, města a stawowé k Augspurskému wyznání přiznawatelé z příčiny nynější. . . weyprawy k J. C. Weleb. odeslali 1546. Z něm. na česko přel. 7 listů. Tisťena 1547 w Prostějowě we 4.

383. *Pořádek císařůw Římských* od císa. Julia až do J. M. C. Matiaše pána našeho toho jména lho 1 arch. tišt. Obsahuje na 3 listech 151 císařůw w 7 rubrikách: jméno, z kterého národu pošel, léta panování, čas úmrtí, jak a kde který sešel, kde pochowán, stáři.

384. *Nowiny jisté o wítězství* knížete *Hanuše* kurf. saského we 4. 1547.

385. *Nowiny z Wlach*, z nichž každý člověk bude tomu swětle moci wyrozuměti, že P. . . s swými duchowníky císaře k nynější wálce pohnul, proti Luteranským kurfirstům 1547 we 4.

386. *Nowiny*, které se mezi *císařskou Welebností a papežem* před zámkem tak řečeným Belliano we Wlaších zběhly (ku konci): Jan Kosořský w Praze 1562 we 4.

387. *Krátký a gruntowní spis*, kterak najjasnější a velikomocný *Maximilian* atd. w Frankfurtě při řece Maynu 24 dne měsíce Listop. 1562 na králowství Římské korunowán býti

ráčil. Ku konci: Nákladem Seb. Oksa z Kolow-
wsi, z něm. jazyka w český přeloženo a wy-
tištěno w Starém městě Pražském (1562?) w 4.

388. Nowiny o Jeho Římsk. Císařsk. Maje-
státu atd. *wálečném lidu w Špiské zemi*, a což
toho času okolo a proti Jeho Majestátu atd.
protiwného způsobeno l. 1565. Tlačeno w městě
Holomauci u Šeb. Oliwetského z Heřnani 1565
we 4.

389. Krátký spis o porážce a *zajetí Maxi-
miliana*, woleného krále polského a arciknížete
rakauského 1588 z rkp. tištěno w Čas. Mus.
1834 str. 191.

390. Zpráva, kterak *Anna arcikněžna* ra-
kauská do Krakowa přivezena jest, w Praze
u Bur. Waldy 1592 we 4.

391. Výpis *psaní* jednomu přednímu poten-
tátu od p. *stawůw* náboženství *ewang.* w ar-
cisknížetství rakauském učiněného, w němž se...
omlawují, proč jsau J. M. K. dědičné podda-
nosti slibowati nemohli atd. w rkp. weř. bib.
XVII. D. 20. num. 5.

392. Wypsání, kterak J. M. C. 1594 18.
Máje do města *Řezna* na sněm přijeti ráčil, w
Praze u Mik. Pštrosa 1594 we 4.

393. Nowina o šťastném příjezdu arciknížete
Arnošta rakauského do města Brussel, w Praze
u J. Šumana 1594 we 4.

394. Historie kurfirsta *Kristiana* saského,
z latiny přeložena 1595 (w Žitawě w bibl.)

395. *Pohřeb císa. Max. II.* Z rkp. weř. bib.
(od r. 1574—1596) tištěno we Kwět. 1843.
č. 97.

396. *Odstaupení od správy* a gubernací *cí-
sařské zemi uherské, morawské a rakauské* l.
1608 w 8. (Boček).

397. Nowina o zkáze města *Plurs* w šwejc-
carské zemi 25 Srpna 1618 w Now. m. Praž.
u Dan. z Karlsperku 1618 we 4.

398. Spis o věcech *graubundských*, kteréž
se léta 1618 zběhly, w Praze u D. K. z Karls-
perku 22 listů A—E.

399. *Zlatá Bulla* Karla IV od r. 1356 z
lat. w českém jazyku, w Praze u Jonaty Bo-
hutského 1619 we 4. str. 59 (w. Schönfeld
Journ. 1782. str. 97) též u p. Brožowského
z Prawoslaw.

k) Slezská, polská, mozkewská.

400. Nowiny hrozné, strašlivé i žalostivé,
kterak *Neptalim*, veliké kníže Mozkewské, Jeho
Milosti králi polskému atd. s znamenitým počtem
lidu wálečného do země litewské wpadl, pá-
lením, mordowaním lidí obojího pohlaví, nekře-
stauským a nestydatým zajímáním, měst a zám-
kůw dobýwáním velikau a znamenitau škodu
učinil. Wytlačeno w Starém městě Pražském u

Šebestiana Oksa z Kolowsi. Léta atd. LXIII.
(1563) 6 listů we 4.

401. Jisté nowiny z země *litewské* od kup-
cůw i jiných hodnowěrných lidí, co se stalo
při lidu wálečném s obů stran. krále polského
i také wel. knížete Moskewského 1564 w Pr.
u Šeb. Oksa we 4. 1564 listů 6.

402. Nowiny strašlivé o žalostivé a hrozné
záhubě a škodě skrze *powěťři* u města *Opawy*
w slezské zemi z dopuštění božského w pátek
po božím těle l. 1578. Wyt. od Jiř. Černého
1574 we 4.

403. Listy knížetství *Opawského* se týkající
rkp. fol. weř. bibl. D. 35 listů 84.

Sahají do r. 1615, obsahující spor neb bránění
se Opawských knížat Karlu z Lichtenšteina, proti
swobodám a nadáním od Matiaše Jiřího, a zvláště
Wladislawa je opanowati chtějícímu. Stawové čeští
se jich jako knížetství k Čechám přiwíteleného uj-
mali.

404. Nowina prawdiwá a jistotná, co se při
obležení města *Gdánska* dálo, od *Štefana* ny-
nějšího krále polského. Sepsáno od jednoho
měštčina města toho. Wyt. l. 1578 we 4.

405. Nowina jistá a prawdiwá o dobytí zna-
menitého zámku a pewnosti welikého města
hraničného *Polocka*, ležícího na pomezí litew-
ském atd. w Praze u Michala Petrle 1579 w 4.

406. *List odpovědací* od J. M. krále *pol-
ského* Mozkowi mrzutému nepříteli a tyranu,
skrze jednoho předního zemana jménem Lopa-
činský ten list s obnaženau šawlí odeslán jest,
w Praze u Bur. Waldy 1580 we 4.

407. **SMIL OSOWSKÝ** z Daubrawic na
Třebíči: *Diarium* wztahující se na arciwévodu
Maximiliana w čas jeho ucházení se o korunu
polskau r. 1587 rkp. (Boček).

408. Přípis *mandatu Maximiliana* woleného
krále polského k stawům král. polského s. l.
1587 w 8. [u p. Miltnera na Smečně].

409. Akta *wyslanství polského* Stanislawa,
biskupa Olomuckého r. 1587 a 1588 lat. a
česky, rkp. w Kroměříži fol. (Boček).

Rkp. od r. 1587 fol. 7 listů u p. Bočka obsa-
huje. a) Zdání a rozsauzení o wywolení krále pol-
ského. b) Předložení a žádost krále franckého o
král. polské žádajícího wznesena na korunu (sic)
toho králowství. S odpovědí. c) Jak s. při wolení
krále polského w Polště zachowati má.

410. Wypsání historické a prawdiwé, kterak
skrze přediwné působení boží, welikomocné a
wysoce urozené weliké kníže w Mozkewských
zemích jménem *Demetrius* jakožto prawý dědic
po Janowi Basiliowi welikém knížeti Mozkew-
ském pozůstalý otcowského králowství swého
dosáhl léta 1605 w Praze u Kašpara Kargezia
1606 we 4.

411. **B. PAPROCKÉHO** a) Stambuch slez-
ský, w kterém hospodář s hostem o mnohých
věcech spasitelných rozprávějí, pod erby a

rody starodávných pánův a rytířstva knížetství horních w Slézy. Na čtyry částky a dvě knihy sebrané a sepsané, ode mne atd. Wytisštěno w Brně u Bartolom. Albrechta 1609 fol. str. VIII. Přípis (p. Janu Kristofu Pruskowskému z Pruskowa atd.) Textu A—Www (3 1/2) po 4 listech.

První část té knihy jest nábožného wěroučného obsahu we dwadecateru rozmlauwání hospodáře s hostem, připsaných dwadecateru rodů slézských, s předmluwami Paprockého o erbích každého z těch rodů. Na listu Rrg počíná teprw pauze genealogický „Strom z erbůw starodávných rodůw učiněný“ atd. s nowými přípisy a předmluwami.

b) Paralipomena genealogiarum slawicarum.

Co w předešlých historických spisech i w Diadoche wynecháno, zde se doplňuje, wětší pak částka k wyčtení Moskwanských rodů oddána. Posud newyšla tiskem ¹⁾.

D) Morawská.

412. *Knihy pamětní markrabství morawského od l. 1475 až do 1588 rkp. fol. (w bibl. Hořowické).*

413. *Zrcadlo slawného markrabství morawského, w kterémž každý staw wzácnost i powinnost swau uhlédá w fol. 1593 w Holomauci u dědiců Milichthalerowých, listů 448 od Bartolom. PAPROCKÉHO z Glogol a Paprocké wůle. Wlastně polským nářečím sepsáno, a skrze Jana Wodičku w češtinu uweveno.*

Spis dobrý a od stawů morawských wděčně přijatý. Paprocký w spisování kroniky morawské první cestu prorazil. (knihla řídka) Obsah jest: a) historie země. b) genealogie šlechty morawské. c) popsání wětších měst.

414. *Lamentucí žalostiwá, pláč a taužebné nařikání země morawské na mnohé ohavnosti a trápení její, w němž se jistotně a prawdiwě wyprawuje všeccko, co, jak a kdy se tam dalo a stalo l. 1605 w Praze u J. Nigr. 1606 w 8. 14 listů.*

Těž rkp. bibl. weř. XVII. D. 20. num. 2. Začíná: Ach, ach, ach, auwe, běda mně na mne hoře atd. X Amen staň se tak milý pane 1605. W r. 1605 Turci a Uhři wpadli do Morawy pod Brod Uherský atd.

1) Nepřeložené do češtiny zůstaly tyto knihy Paprockého: a) Ogród Krolewsky, w kterém od poczatku Cesarzow Rzinskich, Arcyknižat Rakuskich, krolow czeskich a polskich etc. opisané naydzies, w Pradze 1599. fol. toliko polsky psáno. b) Kronika, abo krótkie zebnanie z rozmaitych kronik spraw potocznych ziemie z dawna slawney Pruskiey (neceła w bibl. weř.) c) Pamięć nierządu w Polsce przez dwie fakcye uczynionego w r. 1587. Napis. i wydano przez Bartosza Paprockiego 1588. (w Praze 4to. 8 archů. Kniha na nejvyšš řídka. Dedikowána Panu Wilńowi z Rožmberka, správci a wládarzi domu Rožm. nejw. purkrabí atd.)

415. **MATIÁŠ Z TOPOLČAN:** *Paměti markrabství morawského XVI stol. Rkp. sawwěký fol. (u p. Bočka).*

m) Česká.

416. *Kronika o založení země české a prwních obywatelích země, tudíž o knížatech a králích, i jejich činech a přiběžích, welmi krátce z mnohých kronikářůw sebraná 1539 w Starém městě Pražském, 4. Spisowatel dle přípisu jest Martin KUTHEN z Šprinseberka.*

Kratičká, ale we wyborný pořádek uwevena, obsahující příběhy od počátku národu českého, až do času Ferd. I (1527). Má wyobrazení wéwod a králů českých, Žižky, Husa a Jeronyma Pražského. — Po druhé kroniku tu připojitw Weleslawina ku kronice Eneáše Sylwia od Konáče přeložené a oprawené, tak že obojí podlé příběhů w kapitolách sestawil, pod nápisem: Kroniky dvě o založení země české atd. W Praze 1585 we 4. Po třetí w Praze u Kram. (mladšího) w 8. 1817. Jest i w rkp. weř. bibl. XVII. D. 6. fol. 586.

417. *Odsudek wiry (papežem Pawlem II. t. bulla jeho od r. 1466 proti králi Jiřimu a králi českému. Wyt. 1537 (česky).*

418. **WÁCSLAWA HAJKA z Libočan a) Kronika česká.** (Ku konci): Wytisštěno w Menším městě Pražském, práci a mistrowstwím opatrných mužow Seweryna mladšího měščenina Starého města Pražského, a Ondřeje Kubše z Ziepuow, léta božího 1541 w fol. 528 listůw.

Šla powěst o Kuthenowi, že chce wydati českau kroniku; strana katolická obawajíc se, žeby Kuthén, kalíšník, jí w němč zkríwdil, pobodla Hájka, katolika, k podobnému dílu, a přístup ke dskám zemským jemu zjednala. Nastupil swau práci r. 1534. a skončil 1540, a na to hned zemské dsky shoraly (1541), při čemž i mnoho exemplářů již tištěné kroniky ohněm pošlo. Našli se lidé, kteří tu knihu potlačiti hleděli, předstírajice, že w ní nejedněch lidí z národu pomluwil, a české jméno u cizozemcůw w hanbu uwevl. Ponaukali připowědmi knihlačitele Wácsl. Halaše z Radimowice, jehož nákladem tištěna byla, aby ostatek exemplářů zmařil, aneb jich spisowateli wice newywal. Žalowal Hájek Halaše u magistrátu, ale rozepře se na léta wlékla, až posléze přičiněním některých z panského stawu, Hodějowa, Jana Lobkowice a jiných pře na zemské práwo wznešena, a k prospěchu Hájka rozhodnuta jest. Wyprawuje příběhy od počátku národu českého až do r. 1527. Uznávám, prawí sám Hájek, že toto mé psaní wešem se líbiti bude; a tak jest, za jeho času rozdílnost náboženství trojiho, za našeho wku zostená kritika urážky nejedny w jeho kronice nalezla. Weleslawina o ní takto saudil: Mnozi z Čechůw toho času i potom málo jí sobě wázili pro některé přičiny, totiž žeby někde strany pod obojí dotýkal, mnohé bezpotřebné, časem i básnivé věci wnešowal. Ale nyní (1585) když se již exemplářůw nedostává, a žádný po ta všeccka léta se newyjewil, ježto by něco lepšího a gruntownějšího na swětlo wynesl, nejedniby jí za dosti weliké peníze rádi kaupili atd. P. Dobr. saudí, že wnitřní cena její té cti nezaluhowala, aby po třikrát německy wydána byla, a však co půwodní práce první welikosti, že vždy wzácnau

našeho jazyka památkou zůstane, jakkoli periody w ní sem tam učené jsou pro svévolné slovo zasazování. Tuším, že w částkách samých sloh rozdílný jest dle toho, jak Hájek buď něco z českých pramenů vypisoval, buď z latiny neb němčiny překládal, buď konečně sám wyprawoval. Přeložena byla německy od Jana Sandelia, městského písaře w Kadani. W Praze 1596. fol. Nürnberg. 1697. Leipz. 1718. připsána Rudolfovi králi. Do latiny p. Victorinus a S. Cruce ji přeložil, a Gelas. Dobner kritickými, chronologickými i antiqarskými poznamenáními opatřil r. 1761 — 1782 6 dílů we 4. W českém jazyku po druhé tištěna w Praze u p. z Schönfeldu r. 1818. fol. w témž, co původní, formátu i týmiž literami. Důkladné uwážení její w Würdigung d. alten böhm. Geschichtschreiber von F. Palacky 1830.

b) Kniha o nešťastné příhodě, kteráž se stala skrze *oheň w Menším městě Pražském*, a na bradě sv. Wácslawa i na Hradčanech l. 1541. Rkp. [oheň Malostranský] weř. bib. XV. D. 6. fol. 557. sld. O ohni Pražském rkp. mus. 716. Wytlačeno w domě Bartoloměje Netolického we 4.

Po druhé dal ji tisknouti Wawřinec Žezhule, měštinín Pražský 1614, připsav jí p. Divišowi Černinowi z Chudenic. W Praze u San. Ad. z Weleslawina.

419. Nové zřízení o *wyzdvižení desk zemských pohořelých království českého*. Léta p. 1541 w Praze 1542 w 8.

420. Křesťanské napomenutí doktora Jana *Bugenhagia* Pomerana k Čechům, Slezákům, Lužickým (aby proti Sasům nebojowali) we 4. 1546.

421. *Spuntování*, jaké jest se od některých osob w král. českém proti nejjasnějšímu knížeti a pánu p. *Ferdinandowi* Římskému, uherskému a českému králi stalo. W Praze u Bartol. Netolického 1547 we 4. w. následující čislo.

422. Psaní přátelské oswíceného knížete Hanuše Fridricha saského J. M. učiněné stawům a haitmanům některých krajůw koruny král. českého l. p. 1547. Též i psaní odpovědačí a nepřátelské Šebestiana z Waitmille.. dotčenému knížeti Hanušowi i jeho následovníkům. 6 listů 1547 w Prostějově.

423. *Akta těch všech věcí*, které jsou se mezi najjasnějším knížetem a páncem *Ferdinandem* Římským, uherským, českým atd. králem atd. a některými osobami z stawow panského, rytířského a městského království českého léta tohoto atd. XLVII zběhly tuto wytlačené (erb český). Jest i druhý nápis: Jaké jest se od některých osob w království českém spuntování atd. stalo atd. (Na konci) Wytlačeno a dokonáno w Menším městě Pražském atd Léta božího tisícioho pětistého, čtyřideátého sedmého (1547) we 4. a—pppp po 4 letech qqqq 1 1/2 u Bart. Netolického. Něm. přeložena Prag 1548.

424. Tato akta aneb knihy památné, čili hi-

storie oněch dvou nepokojných let w Čechách 1546 a 1547, úplně sepsaná od SIXTA Z OTTERSODORFU leží w rkp. weř. bibl. XVII. B. 1. a jest důležitý spis pro českou historii.

W Mus. num. 759 a 161 pod titulem: *Diarium, acta rerum gestarum t. j. Dennopis za našeho času bauřliwých let 1546 a 1547 tak nazwaného krvawého sněmu*. Balbin Sixtu z Ottersdorfu připisuje: *Historia suorum temporum sub Ferd. I et Maximiliano II usque ad Rudolphi II initia*, kteréhož spisu Pelcel praví, že nikde naleztí nemohl. Tištěno pod jménem: *Přiběhowé království českého zběhli za panování Ferd. I w Praze w 8. díl I. 1820. str. 435 II. díl 1821. str. 544*. Pak: *Přiběhowé král. česk. za panování Maximiliana II. w Praze 1822. str. 396* od J. Zimmermanna z rkp. weř. bib. wydána. Sepsání osob k snešení přátelskému r. 1547 (listů 30). W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. fol.

425. Martina KUTHENA kronika welmi pěkná o urozeném a statečném rytíři Janowi *Žižkowi*, pravdy boží horliwém milowniku, w Praze 1564 w 8.

[Na předposlední stránce čísti: I pochowali jsou Žižku w králově Hradci, a tu leží. A Hradečtí jsou sobě kázali Žižku namalovati na korahwi na bílém koni w rytířské zbroji s paleátem w oděni tak, jak živ jsa jezdiwal.]

426. (*Kniha o nestalém štěstí*), ku kteréž připojena jest skrowná: *Knížka druhá* obsahující w sobě některá léta říšského císařství spravování slavné paměti *císaře Karla IV.* atd. 1579 w 8. w Praze.

Poslednější spisek toliko 9 str. obnáší, a jest dílo Lupáče Prokopa w latině, jež do českého přeložil PAW. LUCIN HELICONIADES.

427. O skonání cis. Ferdinanda [r. 1567. prodávati dowoleno w Olom. od biskp.]

428. *Historie o císaři Karlovi* tohoto jména čtvrtém a králi českém sepsaná a w nowě wůbec wydaná od M. Prokopa Lupáče z Hlawáčowa. W Praze u Jiřího Nigrina (Černého) 1584 w 8. archů 11.

Zachowal nám zlomek staré básně o smrti Jana krále, kterýž tištěn odtud we Výboru st. lit. 1845. str. 1179 sld.

429. BOREGK česká kronika 1587. (Boček ex lat. lib.)

430. JANA RAKOWNICKÉHO, měšťana Pražského *historie* česká od r. 1575 až do r. 1587.

Měl ji Dobner (1778) w rkp. dle Ungara (Balb. boh. doct.) vlastně spisowatel slowe Rakowský (Rakoviensis), na jehož analecta historica se často odwołává Berghauer w Protom. poenit, a jest, dí on, jedna a táž osoba s Bakowským, kterýž psal o moru (1582).

431. *Historické wypsání o Sigmundowi* Římském císaři uherském a českém králi, o běhu žiwota jeho, od WÁCSLAWA RAMEŠE. W Praze 1589 w 8.

432. BYDŽOWSKÝ MAREK. a) *Žiwot císaře Maximiliana*. W Praze 1589.

b) *Diarium sub Rudolfo rege*, neb přiběhowé

království Českého a okolních zemí od l. 1575—1596, s. a. we 4. Rkp. weř. bib. XVII. G. 22.

433. Hrdinské podniknutí arciknížete *Maximil.* II. w španělské zemi. Z rkp. starého tištěno w Čas. Mus. 1833. str. 371.

434. *Mustrunk lidu* válečného z království česk. wypraweného u města Znojma r. 1594. Rkp. sauwěký w Raudnici [w. Čas. mus. 1827. I. 136.].

435. Slavné wítání a nowina o šťastném příjezdu arciknížete Arnošta. W Praze Šuman. we 4. 1594.

436. *Rudolphus rex* Bohemiae, aneb příběhowé králow. českého od l. 1575 do l. 1596. Rkp. we 4. bib. weř. XVII. G. 22.

437. *Poselství Moskewské* r. 1595. Ze sauwěkého rkp. weř. bib. Tišt. w Mus. Čas. 1844. str. 305. (Pěči W. Hanky).

438. **BART. PAPROCKÉHO** a) Památka Čechům u Kheredeš pobitým. W Pr. u Anny Šum. we 4. 1596.

b) Diadochos, id est successio, jinak poslaupnost knízat a králůw českých, biskupůw i arcibiskupůw Pražských, a wšech tří stawůw slavného království českého, to jest panského, rytířského a městského, krátce sebraná a wydaná. W Praze u dědiců Jana Šumana 1602 fol. 836 listůw.

Tu knihu Paprocký, již powědomější českého jazyka, český sepsal, ale předece prohlédnauti dal Rafaeli Soběhrdowi aneb později nazwanému Mišowskému z Sebuzína. Rozvržena jest na patery knihy α) po připsu Rudolfovi II traktáček o začátku erbu lva, předmluwa ke wšem třem stawům království českého, kdež wyčítá prameny, odkud wážil: Kron. Eneáše Sylvia, Kozmasa, Dalimila, Petra opata Zbraslawského, Dubrawia, Iljka, knihy kostela Pražského (libri erectionum) a j. Potom poslaupnost a krátkau historii knízat a králůw českých až do Rudolfa II; poslaupnost biskupů i arcib. před do Zbynka, o klášteřích w král. českém. β) Předmluwa k wyšším saudcům, wojna turecká (1593—1597), pořádek saudůw. γ) Třetí kniha (již on druhau nazývá nepočítaje předešlých, ačkoli počtem listůw a wěcí oddělených) o stawu panském. δ) O stawu rytířském. ε) O stawu městském s předmluwan k Pražanům a s historií o Praze. Registrík na konci ač neapluný. Kniha ta má sice mnoho poklésků, kterých již Balbin w své stemmatographii dotekl, a wšak i mnoho dobrého, zwlášť z jeho časůw. Jsau w exemplářích rozličnosti, o kterých zpravuje Dobrowský w Čas. Mus. 1828. II. 119.

439. **PŘIBISLAWA** z Radonína kronika česká. Rkp. stol. XVII fol. (w Museum).

440. *Pernšteinská kronika* w rkp.

W spisowně zámku Pernšteina, českým jazykem psaná, z níž 217 listů uwodí Rupprecht (we své Gesch. über den Ursprung der Klöster Dom- und Collegiatstifter in Mähren, na str. 103.)

441. *Rozmlawání mládence rytíře se starým Čechem* o příhodách a proměnách w král. českém (1348—1604). *Počíná:* Milý starý Čechu, byl jsem žádostiw atd. *Konec:* a tam

bez přestání na wěky radowati a těšiti mohli. Amen. (list 308—344.) Rkp. fol. bib. weř. XVII. D. 20.

Jiný rkp. w Herrenhutě we 4. Při něm: historia o půwodu jednoty bratrské atd. Meč Hosiusa k obránění lidu božího atd. listowé a jednání bratří s Luteriany (1533—42); poznamenání některých artik... kterak p. bůh rušil a kazil rady těch, kteříž se protiwili dťlu jeho (1541—46). Na ten spis odwoláw se Jafet w hist. br. fol. 37 a 66.

442. *Smlauwa*, kteráž se stala mezi cis. *Rudolfem* a *Matiášem*, arcikn. rakauským w ležení polním mezi Štěrboholy a dolními Měcholupy l. 1608. Tišt. z rkp. w Mus. Čas. 1845. str. 292.

443. *Přitažení* arciknížete *Matiáše* rakauského, za jakau příčinau do kr. českého s lidem wálečným wtrhnauti, co řiditi a jak zase z Čech odtrhnauti ráčil 1608 w 8. (Boček).

444. Psaní kurfirsta saského arciknížete *Matiášwi* 1608, 6 Řijna. Rkp. weř. bib. XVII. D. 20. num. 4.

445. Kniha tato obsahuje: *jakau příčinau se Rudolfovi II zprotiwili*. Rkp. fol. (Boček).

446. *Jessenii* epistola comitalis ad Ungaros, exhibita statibus Posonii. Meuse Dec. 1609. fol. Vid. Formy rozličných listůw XVII. D. 26. num. 2.

447. *Kronika* od r. 644—1529. Začíná: Český národ s knížetem swým Čechem přišli do Čech atd. W rkp. XVII we 4. kdež napřed stojí wýtahy sněmů atd. (Boček).

448. Wácslawa **BUDOWCE** z Budowa *akta* a příběhowé, kteří se dali od tří stawů král. českého tělo a krew pod obojí přijimajících od r. 1608 až do 20 Máje 1609, též odtud až do 23 Unor. 1610 we 4. rkp.

449. *Akta a kopie některých psaní*, listů posilacích, instrukcí, proposicí, resolucí, poselství atd. mezi J. M. C. panem Rudolfem II uherským a českým králem atd. a *Matiášem* II králem uherským, čekancem království českého, arciknížetem rakauským a markrabí morawským atd. w příčině lidu wojenského Passowského prošlých. Z něm. přeloženo od Fridr. **LITWINA** z Pliinné. W Praze u Jonaty Bohutského 1611 w 4.

450. *Naríkání žalobné* země české 1611 Rkp. bibl. weř. XVII. D. 20. num. 5. (Po wpadu lidu Passowského.)

451. *Wyprawování o wpadu lidu Passowského* do Prahy 1611. Tištěno w Čas. Mus. 1830 str. 443.

452. *Wyznání France Tennogle* troje, dobrowolně před autrpným trápením, autrpné a po autrpném práwě o půwodu a příčinách wpadu Passowského do Čech l. 1611. Rkp. (XVII wěku) fol. weř. bibl. XV. C. 4. num. 1. fol. 11.

453. **JIRÍHO ZAWĚTY Z ZÁWĚTIC.**
a) *Akta těch wsech wěcí*, které se zběhly mezi Rudolfem a *Matiášem* léta 1611.

b) Wypsání slavného příjezdu krále Matiaše krále uherského atd. 1611 we 4. w impres. Šumanské listy 4.

c) Korunování Jeho Milosti Matiaše krále uherského atd. toho jména druhého, na království české l. p. 1611 w pondělí swatodušní na hradě Pražském w kostele sw. Wita šťastně wykonané atd. w Starém m. Pražském w impr. Šumanské we 4. 119 str.

Na listu Iij počíná: knížat a králův království českého, za kterého času, kdy který panował a kralował, kratičké poznamenání od téhož Jiřika Závěty sepsaná. S podobiznou krále Matiaše na dřevě rytan.

d) Odjezd z hradu Pražského Jeho Milosti Matiaše krále uherského a českého atd. toho jména druhého, a příjezd skrz markrabství lužické do hlavního města Wratislawě knížetství slezských s poznamenáním věci některých na též cestě wykonaných, summowně sepsaný od Jiřika atd. w St. m. Pražském w imp. Šumanské str. 43.

e) Wypsání šťastného příjezdu, a slavného wítání, též swadebního královského weselí Jeji Milosti nejjasnější arcikněžny rakauské, a již velikomocné králowny Anny uherské a české atd. toho jména druhé, kteréž se na zámku w městě Widni w druhau neděli adwentní, jinak 4 dne m. Prasince l. 1612 šťastně konati začalo atd. (obrázek) W Praze w impr. Šumanské, we 4. A—J. po 4 list. K. 1¹/₂.

f) Wolení a korunování Jeho Milosti císaře Matiaše toho jména prvního, pána našeho nejmilostiwějšího. Též korunování J. M. císařowé, jakožto uherské a české králowny Anny, za králownu Římskau, kteréž se stalo w městě Frankfurtě nad Meynem léta tohoto 1612 summowně sepsané atd. w impr. Šumanské we 4.

g) Wjezd první Římského císaře Matiaše toho jména též prvního na první říšský za správy a císařství Jeho Milosti do města Řezna sněm. Léta tohoto 1613... 4 dne Srpna šťastně wykonaný. S poznamenáním některých věcí před a potom stalých we 4. 7 str.

h) Korunování Jeho Milosti Ferdinanda toho jména druhého krále českého atd. na království české, l. p. 1617 w kostele hlavním s. Wita na hradě Pražském na den památný swatých Petra a Pawla apoštolůw páně atd. we 4. 28. str.

i) Korunování Jeji Milosti císařowny uherské a české králowny, Anny za králownu českau, které se stalo na hradě Pražském l. 1616 w neděli po památce sw. tří králů, jinak desátého dne měsíce Ledna, sepsané od Jiřika Závěty z Závětic, w Praze 1616 we 4.

454. Sebrání historií některých wíry a paměti hodných, o rozličných proměnách a při-

hodách, jak o jiných národech a zemích, tak obzvláště o slavném národu a království českém zběhlých od l. 1572 do 1616. sepsal M. TOBIÁŠ ADALB. WODŇANSKÝ, správce školy sw. Martina w Star. a Now. městě Pražském. Rkp. w bibl. Fürstenberské.

Jest to přídawek ku kronice Hájkowě 20 listů fol. 455. Akta týkající se *dějůw českých a uherských* l. 1608. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. num. 7. fol. 90. Česky, některé částky lat. a něm.

456. Zpráva o smrti nejosw. p. *Rudolfa* II cis. 1612 w Praze u děd. Šum.

457. a) Zpráva, jak nowě wywolený *král Fridr.* na hranicích král. českého od stawů přiwítán byl 1619 we 4. b) Wypsání toho všeho, co se od 9 Břez. r. 1618 až do korunování *Fridricha* w Čechách přihodilo w Praze 1620 we 4.

458. Poznamenání toho, co se w král. českém stalo od l. 1612, zvlášt když páni na hradě Pražském z *oken shozeni* byli. Rkp. fol. w Museum.

459. O počátku, zrostu, běhu, cili starožitné *akademie Pražské*, od SAMUELE MARTINA Z DRAŽOWA, w Praze 1612 we 4. (Též w latině we Wittenbergu 1624 w 8.

460. Jana JAKUBA HEILMANA gruntowní relací, která se při dobývání města Plzně dalo, s kázaním. W Praze u Dan. Karl. z Karlsperku 1619 we 4. A—G.

461. *Fridricha* z boží milosti krále českého, falckraběte při Reynu a kurfiřta naše *otewřené rozepsání*, proč jsme korunu království českého a zpráwu přiwtělených zemí na sebe přijali, w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1619 we 4. 25 stran.

462. LEW Z BROZÁNEK ZIGMUND: *Wítání* aneb winš k šťastnému příjezdu *Fridricha* falckraběte při Reynu — do měst Pražských 31 Řijna 1619, 4 listy we 4. w Praze u děd. Jiř. Dačického.

n) Míst jednotných.

463. Paměti *Hustopečské* rkp. fol. XVI století (w bibl. Rejhradské.)

464. Kronika města *Třebíčského* rkp. z XVI století (w bibl. Rejhradské.)

465. *Memorabilia* t. j. poznamenání některých události w *Čechách*, pořádem let od 1578 do 1620 fol. česky. Rkp. weř. bibl. LIV. A. 61.

466. Historie o založení... města *Klatow*.. sepsaná od ROTOMANA, jinak Radimila, prvního opata kláštera Klatowského.. na swětlo wydaná od Jana Klatowského, měšťenína

města Pražského 1533. Rkp. veř. bibl. XV. D. 6. str. 565—584.

467. a) Zápisy panství *Pardubského* od r. 1357 do 1536. Arch. česk. IV. str. 173 slđ.

b) Poznámání rybníků panství *Pardubského* od 1568. Rkp. pap. w Mus. 756.

468. *Ortel* welebnosti císařské na obyvatelē w městě *Gentu* l. 1540 učiněný, 2 listy 1547 w Prostějově we 4. (u p. Bočka).

469. *Paměti* (kratičké) města *Strážnice* od r. 1528—1570. Rkp. sauwěký fol. (Boček).

470. Kniha paměti města Chrudimě od **DUCHOSLAWA TUGURINA**, notáře Chrudimského. Ms. fol. 1579 (w Chrudimi).

471. Krátké poznámání z register latinských, co jest se za držení pánůw z Rosemberka a Šwamberka zámku *Zwikowa* wynaložilo na panství 1573. Rkp. fol. na Strahově.

472. Kronika král. wýsadního města *Plzně* a jeho okolí. Rkp. we 4. as 15 archů, na začátku poračaný. Počiná popsáním české země wúbec. (Byl rkp. u prof. Sedláčka).

473. **JAN BĚLKOWSKÝ Z RONŠOWA**: Knihy paměti města Prostějowa dokonané ok. r. 1582. Rkp. fol. (u p. Bočka).

474. Wýsady a jiné písemnosti města *Rokycan* se týkající, jmenowitě zastawení statkůw proboštwí od Ferd. I l. 1546. prodání týchž statkůw od Max. II. l. 1575, privilegium čili oswobození města od Rudolfa II. l. 1584 atd. fol. rkp. veř. bibl. II. D. 18. fol. we 4. sq.

475. Wýpisowé privilegií král. městu *Novému Bydžowu* nad Cidlínau, přeřpané r. 1752 (listy od l. 1407—1584) na 23 listech. Rkp. veř. bibl. XVII. E. 38.

476. Žalostné wypsání ohně a od zemětřesení na *Horách Kutných* zbořených domůw, w Praze u Dan. Sedláčanského 1592 we 4.

477. Registra wšelijakých příjmůw města *Třebechovic* l. 1597. Rkp. w Mus. 754.

478. **BZENECKÝ WÁCSLAW**: Paměti města *Kyjowa*. Rkp. XVII stol. při témž městě (Boček).

479. *Kronika* města *Welké Mezříče*. Rkp. XVII wěku fol. (Boček).

480. *Knihy paměti* města *Wel. Mezříče*, w niž i opisy nadání wšech téhož města. Rkp. XVII wěku fol. (Boček).

481. **WEPREK D.** *Kalendář historický*, příhody a památky w městě *Slaném* a okolí od l. p. 1600. Ms. Copie u p. Milnera na *Smečně*.

482. Weypis obdarowání obce města *Mladé Boleslawě* od králůw českých, wypsání ze starého exempl. r. 1603, a w nowě 1707. Rkp. veř. bib. XVII. F. 39. we 4. od Jana Rira.

483. Historie (zrušeného nyní) kláštera *Smilheimského* řádu *Cistercienského* (1616—1630),

a řeč tam w r. 1616 držená. Rkp. (w *Monum. Dobn. T. IV. p. 192, 270 et 274.*)

484. Weypisowé obdarowání, kteréž obec *Mladobolesl.* od králůw a mnohých pánůw sobě nadané má 1334—1595. Rkp. veř. bib. XVII. E. 47. fol. listů 67.

485. Weypisowé weřsad král. města *Bydžowa*. Rkp. bib. veř. XVII. E. 38.

486. Registra wydání a důchodůw města *Hradce nad Labem* l. 1605. Rkp. w Mus. 752.

487. Zřízení *bratrstwa literátůw* w Česk. *Budějowicích* stwrzeno králem 1615.

Sděleno od Josefa Umlaufa e. k. poručka dělostřelců. Z rkp. tišt. Čas. mus. 1845. 114.

488. Cedule dílčí prwní statku *Dobešského* od r. 1611. Rkp. Mus.

489. O ohni *Jičinském* r. 1620, kdež prachem podloženým mnoho lidu w panském domě za swé wzalo. W rkp. veř. bib. XV. D. 6. na str. 556.

o) Rodůw.

490. *Pře rodopisná* pánů ze *Šternberka*, z *Waldšteina* i z *Kaunic* r. 1546. Z rkp. tištěna w Čas. Mus. 1839 str. 399 s poznámáními p. Palackého.

491. Hynka **KRABICE** z rodůw **WEITMILE**. O rodu pánů z *Weitmile* a *Krabic*. Rkp. (w. *Ungar. Balb. Boh. doct. p. 118.*)

492. *Lobkowického* domu spořádání od **JANA Z LOBKOWIC** 1550.

493. Rodoslowi některých panských rodůw českých, jmenowitě pánůw *Leskowcůw*, *Wratislawcůw* z *Mitrowic*, z *Řičan* atd. saec. XVII. 4. Rkp. veř. bib. XI. E. 16.

494. Paměti rodu p. *Škrbenských* z *Hřiště* XVI a XVII wěku připsané w *Kancionalu* r. 1576 u p. Bočka.

495. **PISTOLACIA VINC.** Spis neb orací ku pocti wšitku sňatku swadebního p. *Wiléma* z *Rozemberka*, w Praze 1577 we 4.

496. *Erby* některých panských rodin králowství českého 1603. Rkp. bibl. veř.

497. *Poznámání některých rodin* stawu panského. Rkp. veř. bibl. XVII. F. 35. Též stawowé králowství českého dle rozdělení krajůw seřpaní. Rkp. veř. bib. XVII. G. 14.

498. Wýwod rodu starožitného uroz. p. *Lukáše Dembinského* z *Dembině*. Rkp. fol. w *Olomúci*.

499. *Lorence KAUTNÉHO* z *Zářečné* jména a titule osob těch wšech, kteréž jsau po shorení desk zemských 1541, jak do stawu panského, rytířského i do země za obywatelē přijati až do l. 1610 we 4. Rkp. Mus. 794.

500. *Jistá a prawdiwá zpráwa* o wyswobození dwau synůw *Wratislaw*a i *Ferdinanda*

uroz. p. Floriana *Kryspeka* od zamordování v Paříži l. 1572. Tišt. v Čas. Mus. 1844 str. 553 podal W. Hanka.

501. Mat. **WALKENBERSKÉHO** z Walkenberka Výklad erbovní piktury podle allegorického smýšleu p. Hertwika Zeidlic z Schönfeldu fol. [Catal. Pelc.]

502. Processus aneb vysání slavného pohřbu p. *Wacslawa Smiřického* ze Smiřic, když život svůj dokonal, v Praze u Dan. K. z Karlsperku 1615 w 8.

503. **JANA PRAWDY LITOWANSKÉHO** apologia neb vysání velikého a těžkého neštěstí, w které p. z Waldšteina původem zlých lidí uведен byl, wytištěna 1618 dne 7 Máje rkp. w 8. bibl. weř. XVII. G. 8.

504. *Wartemberková paní*. Zpráva o zapálení jejího domu panského w Jičíně skrze ručníení prach r. 1620 dne 1 Unora. Rkp. weř. bibl. XV. D. 6. pag. 556.

505. **BŘEZAN WÁCSL.** a) Padesátní letopis t. j. poznamenání některých věcí pamětihodných p. Wiléma z Rozemberka za 57 let zběhlých počítajice od času narození téhož pána až do léta 1592. Rkp. weř. bib. XVII. F. VI. 127 listů 316. Tišt. od Mus. 1847 w Praze str. 327 w 8.

b) Registrum listůw na pány z Šwamberka se wztahujících. Rkp. fol. weř. bib. XXII. C. 14. Léta p. 1616 a čistě přepsáno 1617.

c) Rozemberské kroniky krátký a summovní wýtah sepsaný na konci l. 1609 w Třeboni od W. Březana, posledního archiváře Rozemberského. Rkp. w Archivu Jindřichohradeckém. Tišt. w Čas. Mus. 1828 IV. 39.

Sepsal též autor rodopis Šternberků atd. chovaný w Třeboni. W. Böhm. Lit. 1779. S. 44.

p) Církwé a náboženství.

506. **BŘEZINA WAWŘ.** historia de bello hussitico saec. XVI. 4. latine, insertis nonnullis bohemicis quae vid. . . Spisowé rozliční. Rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. fol. 59. v. sq.

507. Zpráva bratří, tišt. r. 1527 w Boleslawi, wůbec *dekret bratrský* se nazývá we všech jejích spisech. [Por. Šturm Rozsauz. II. 62.]

508. *Paměti* všech věcí, které se při náboženství w Čechách za kr. *Ludwika* a *Ferdin.* I, 1524—1530 dály. Rkp. wěku XVI we 4. u p. Bočka. Kronika to dosti obšírná, 102 listy we 4. obnášející.

509. **BURIAN Z KORNIC**, kronika bratrů českých a morawských od r. 1482—1532.

510. *Artikulové* a snešení *kněžstwa pod obojí* způsobu l. 1539 lat. a česky we 4. 2¹/₃ archu. Týká se kázně kněžské.

511. *Sněm duchovní* r. 1537. Rkp. 12 listů we 4. u Ribaye, toliko zlomky. (Boček).

512. *Historie jednoty Pikartské* l. 1530 do 1547. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 3 fol.

513. *Historie o původu jednoty bratrské*, a oddělení se jejím od církwe zavedené atd. Rkp. we 4. w Herrnhutě [s jinými kusy, w. doleji.]

514. *Historie jednoty bratrské* od r. 1458 do 1535. Rkp. we 4. u p. Brož. z Prawoslaw. Díl II té historie w Raudnici od r. 1536 do 1549, s některými přídawky od r. 1570 do 1630. Rkp. fol. na pap. Nowější opis u p. Brožowského.

515. Bohuslawa **BÍLEJOWSKÉHO** *kronika* česká způsob wíry křesťanské pod obojí způsobu těla a krwe pána Jesu Krista. I také pod jednu w sobě obsahuje. Opět Waldenských náboženství, též i jiných sektáruow u wíře zpletených obyčejje ukazuje vše pořádně dáwající znáti čtaucím i posluchajícím, příběhy w české zemi u wíře hned od počátku až posawád w způsobě kroniky první, kterak a kdy se počala wíra křesťanská w české zemi, a že i hned bylo přijímání pod obojí způsobu; opět o odporu přijímání tomu z oswobození, a epištola k stawům přijímajícím pod jednu země české a země morawské. Druhá knížka o nakažení kacířstwem utěšené církwe české, a o pojiti Pikhartuow, a co se z toho zlého dálo, a kterak to bylo přetrženo, s předmluwau způsobem epištoly žádosti dobromyslného čtení. Třetí knížka, jak se ta rota pikhartská zase wyzdwihowati počala, a až dosawad nepřestává a w mnohé roztržky se množi. (Na konci): Excudebat Norwbergae has historias brevier accumulatas regni Bohemiae Venceslaus Austinus (z Austi) impensis honorabilis viri domini magistri Joannis Chocensis collegii et studii Pragensis annorum 1537, 6 die Maji 10 archů w 8.

Nalézali se toliko dwa exempláře, z nichž jeden maje prof. Ditrich, wydal opět w Praze 1816 w 8. s mapau Klauďiana pod titulem: *Kronika církewní*, w níž se příběhowé církwe české od jejího počátku až do l. p. 1532 wyprawují, sepsané před 300 léty od Bohusl. Bílejowského, kněze strany pod obojí. Nyni pak wydaná s předmluwau a mnohými zaznamenáními . . . od Jos. Skalického, kněze strany pod jednau str. 150. Připojena mapu podle originálu od r. 1518, w Litoměřické biskp. bibliotece chowaném wykreslil p. F. J. Kraibich, D. Phil. kanovník a farář Žitenický.

516. **JANA DUBČANSKÉHO** zpráva prostá a prawá o bratřích starších jednoty.

517. **JANA AUGUSTY** o wyobcowání dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského, stalém skrze Jana Augustu, w Litomyšli Alexander we 4. 1544.

518. *Bulle . . . Antikrista* proti prawým křesťanům wydaná w Římě tišt. w Prostějowě 1547, 4 listy.

519. Deklarací wěčného b . . . Majestátu na

acht proti papeži Pawlowi třetímu d. n. náměstku w Římě, a jeho všem... pomocníkům 1546. w Wittenberce u Jos. Kluga we 4.

520. O té nekřesťanské atd... *Inquisitií*... hispanské, která se wiry dotýče. Z něm. přel. 1547 we 4. w Prostějově 3 listy.

521. *Historie jednoty Pikhartské* l. 1530—1547 fol. Rkp. weř. bibl.

522. *Husitského w Čechách kacířství* počátku, zrostu a pádu weytah w Praze (bis) 1547 w Praze 1777 w 8.

523. *Mandat krále Ferdinanda o Pikarty*, kteří se bratří jmenují 1547. Rkp. w bibl. weř. XVII. A. 16. str. 167. ¹⁾

524. *Psaní bratří králi Ferdinandowi na sněm říšský do Augspurka i císaři Karlowi bratru krále Ferd. I.* 1547. [Jafet hist. br. 15.]

525. *Artikulowé strany náboženství* od krále Ferd. administratorowi, konsistoři a kněžstvu pod obojí podání, kteří jsau od nich přijati, potom i před stawy na hradě Pražském při obecném sněmu wyhlášení l. 1549. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. list 170 do 180.

526. *Martina Lutera výstraha* k swým milým Němcům . . . kdyby nepřátelé . . . wálečně přítálnanti chtěli atd. w Prostějově 1547 we 4. A—Kij Předml. od Melanchtona.

527. **WODŇANSKÉHO** (řádu bosáckého) *snášení Satanáše*, aby si wystawil Babylonskau wež w Sásích. Scriptum per me Ad. Polonum cantorem Budinensem 1549. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII. G. 13.

528. *Privilegium o kšaftování kněžském*. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16 str. 200. Počíná: Ferdinand z boží milosti X l. 1552. Psáno od Jiřího Račenského l. 1612.

529. **BLAHOŠLAW JAN.** *Historia* prawdívá o některých zvláštních věcech a diwech božích . . . obzvláště pak při jednotě bratrské stalých r. 1554 psaná. W opisu u p. Bočka.

530. Pamět snešení o počátku sjednocení s některými ewangelisty w království polském l. 1555. [cituje Šturm w Rozsauzení II. 33.]

531. **ČERNÝ JAN.** *Wyzdwožení* původu w jednotě od l. 1467—1559. [Uwádí Jafet w hist. br. str. 111.]

532. *Nářízení* od Pražské obce *proti Pikardům* ustanowené 1559. Rkp.

533. *Mandat cis. Ferdinanda* strany *pikardských* a sektářů 1560. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 180.

534. **ČERWENKA MATĚJ**, bratr. Zpráva

krátká o původu bratrském, tišt. 1561. [Jafet w hist. br. 116.]

535. *Mandat Ferd.* s strany mistra *Hawla Gelasta* a jiného kněžstwa pod obojí 1562. Tamž str. 184.

536. *Mandat cis. Ferd.* o wysazení a nařízení *arcibiskupa* Pražského r. 1562 tamž str. 182.

537. Na toto milostiwé J. C. M. poručení *auřad administratorský* a konsistoř strany naši pod obojí jest obnowena feria 3 post Dionysium 1562 tamž list 188 do 191.

538. *Historia konsistoře Pratské* od l. 1436—1562. Rkp. we 4. (někdy u Ribaye).

539. *Mandat cis. Ferd.* s strany *ženění* a zlého obcowání *kněžského* l. 1563 tamž list. 191.

540. *Mandat Ferd. I.* kněžím Janowi Mystalowu a Martinu Mělnickému, administratorům Pražským pod obojí, aby nepořádné a nehodné kněží trestati dali, a pořádné na fary (do Morawy podávali 1563. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. list 194.

541. Weřejné prohlášení cis. Ferdin. a krále Maxim. s strany *přijímání pod obojí*. Tištěno 1564.

542. **MILITECKÉHO** zpráva o bratřích z Pecinowa 1564. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 6. num. 3.

543. *Artikul* wytažený z *sněmu* obecného l. 1567 o wynechání kompaktát při potvrzování privilegií a netrpení jiných sekt krom pod jednu a obojí l. 1567 list 195 do 197 w rkp. weř. bib. XVII. A. 16.

544. Zpráva *Antorfské bauřky*, kteráž se mezi Řimany a Kalwiány zběhla 1567 13 a 15 Řijna u Jiříka Nigrina b. r. we 4. listy 4.

545. *Mandat cis. Maximiliana* strany schůzí *pikardských* a sektářských 1568. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 198.

546. Synodus w Praze l. 1575 w středu po prwní neděli postní (23 Unora) 1575. [Štelcar o původu kněžstwa uwodí.]

547. O řádu církewním t. j. o správě duchowní, jenž konsistoř slowe — w straně nebo církwi pod obojí. Ms. w 8. Descriptum Pragae in collegio Mathiae Laudae a Chlumčan 1576. 18. Octob. (Boček).

548. P. *Ladislawa Seidlice z Šenfeldu*, sbírka důležitých písem, jednání a pamětí, weřejných království českého z XV a XVI stol. Rkp. z počátku XVII stol. w Raudnici. W témž rkp. jsau a) mnohá psaní bratří Českých. b) O nespůsobech w obcowání starších bratří od l. 1577. c) řád církewní w děkanství Brodském. W Čas. Mus. 1827. I. 135.

549. Knihy weřejného jednání bratří českých.

1) R. 1548 Bratří Ferdinandem I wyhnání, několikolika set w počtu do Polska a do Prus se wystěhowali, kdež wiru swau šířili. Regenwoisc. hist. Eccl. p. 58.

Dílů osm. Osmý díl, obsahující léto 1570—1580. Rkp. w Mus. num. 374. Ostatních sedm dílů jest w sakristii kostela Pozňanského we Velké Polště.

550. O nowé newidané a neobyčejné *monstranci*, s kterauž jeden praedikant l. tohoto 1580 w Rakausich a w Štyrsku se procházel, a lidem posluhowal a we Widni popaden a do wězení wzat jest. Z něm. w 4. čtyři listy (bez místa a r.) Německy sepsal *Georg Scherer*, přeložil Maximilian BIBER Dr. AWERBEKCIUS. Horaždějowský lékař, mnohými spisy bratrské od jiných církví se trháni zastawiti usilowal 1590. Diskurs toho Dr. Auerbeka psaný 1593 [Ohlášeni bratří w Lešně 1635 str. 128. 129. 163.]

551. *Historia* welmi utěšená a radostná, o rozšíření *wiry křestanské* w východních krajinách (t. w Japanu.) Nyni z wlaske řeči přeložená a pro potěšení všem wěrným křestanuom na swětlo wydaná. Wytisťeno w Litomyšli léta páně 1581 w 8. díly dwa. Ku konci připsáni stojí: Dr. BALTHASAR HOSTAUNSKÝ. Připsána jest Wilému z Rožmberka, kterýž mu rok před tím ji z Říma we wlasém jazyku odeslal. W Holom. w 8. 1585, 3 díly. (Cat. Pelc.)

552. Řád swatý církewní na panstwich Swětlowském, Weselském, Strážnickém a Slawičinském, 1584. W rkp. Mus. num. 374.

553. Zdeněk z Waldšteina, heitm. mark. mor. list nejwvyššimu kancléři. K obraně jednoty bratrské r. 1585. Rkp. (u p. Bočka.)

554. Zpráva toho všeho, co se jest dalo w Římu w obecne konsistoři papeže a kardinalůw, když jest nejswětější w bohu otec a pán, pan *Řehoř XIII papež* slyšení dáwal poslům králůw japonských, 23 den měsíce Března, to jest: w sobotu před zwěstowaním panny Marie dívky čisté 1585 (bez místa a tiskaře) w 4. Wytisťeno nákladem wysoce důstojného knížete a pána p. Stanislawa Pawlowského, biskupa Holomauckého. 18 listůw. b. r. [w Olomauci.]

555. J. M. C. *Rudolfa II list* otwřený všem třem stawům a obywatelům měst Pražských o *rozšířeně nepraué powěsti*, jakoby o wánocích t. r. wšecky kostely pod obojí přepadnuty, a náboženstwi jejich zkaženo býti mělo 1590. Rkp. (bib. Lobk.)

556. Nowiny z města Štraspurku, s strany *snešení a smlawcy biskupské*, w Praze u J. Šumana 1593 we 4.

557. Pawla MATHIADESA Hradeckého artikulowé, podlé kterýchž nawštěwowány a zkušowány býwaji církwé w Sasích w 8. 1593. (ludex).

558. *Historia církewní Eusebia* přijímá *Pamffila*, biskupa Caesarienského w Palaestině na knihy desatery rozdělená, též o žiwotu nejswětějšího císaře Constantina Welikého knihy čtvery. Z latiny přeloženy od Jana KOCINA Z KOCINETU, w Praze u M. Dan. Adam. z Weleslawína 1594 fol. str. 394 mimo 13 listů předmluwy, registříku atd. Připojena jest pod zvláštním titulem: *Historia církewní Cassiodora Římského senatora nazwaná tripartita*, ze tři historikůw řeckých, Sozomena, Sokratesa a Theodoryta sebraná, a na dwanáctery knihy rozdělená. Nazad přidáni dwa traktatowé: Jeden o sněmu Efesském proti kaciřstwi Nestoria biskupa Constantinopolského: Druhý o sněmu Chalcedonském proti kaciři Eutychesowi a následownikům jeho, obsahující w sobě krátkau historii od začátku té sekty, až do císaře Justiniana Welikého. Z latinské řeči w českau wše s pilností přeloženo od Jana Kocína z Kocinetu, a wytačeno prací a nákladem M. Dan. Adama z Weleslawína w Starém m. Pr. l. p. 1594 fol. str. XII a 624 regstř. XIX.

559. *Hieronymi Plati liber* de bono statu religionis e latino in bohem. versus an. 1599. (Schmiedl hist. soc. Jes. Prov. Boh. P. II. lib. 2. N. 110 pag. 202).

560. *Pia druhého list* poselací k tureckému císaři. Z latiny přeložený od ŠIMONA LOMNICKÉHO, w Praze u Jiřika Nigrina 1604. we 4.

561. JAFET JAN správce bratrský: a) Hlas strážného t. historie bratrská w Rkp. we 4. 1605 listů 266.

Sepsal ji na napomenutí B. Jana Lanecia r. 1599 učiněné. Obsahuje čtyry rozdíly: 1) Jakým úmyslem se bratří oddělili od kalíšných kněží i od Římanůw. 2) Proč a pro které zejména věci a příčiny k zprávě těch, kteříž toho žádostiwí jsau, a na osvědčení i zahambení těch, kteříž smyslí, mluví i píší, že to učinili z wšetečnosti a beze wší potřeby, tělesně, osobně a místně se oddělilwše. 3) Kdy a kterak půwod z sebe wyzdvihli t. kněží swé a swěcení neb řízení jich sobě doma w jednotě. 4) Že pán bůh tomu všemu jako dílu swému wlastnímu požehnání dáwal a dáwa po dnes proti wší wůli dáblowé i lidské neb antikristowé.

Důležitý spis obsahem pro historii církewní i pro literaturu českau. [Porow. Pilarz et Morawec. Hist. Moraw. P. II. 70—193. — Rkp. u p. Bočka.]

b) O půwodu jednoty a služebníkůw w ní. Psaní k bratru Janowi Laneciowi, otcí milému t. biskupu jednoty. [Připomíná té práce sám Jafet w předmluwě na Meč Goliášů 1605.]

c) Meč Goliášů k bránění lidu božího před nepřátely jejich t. j. wypsání zřízení, prawé a stálé successí a poslaupnosti biskupůw a kněží w jednotě bratrské.

Bratr Jan Jafet bratru Bartoloměji Němčanskému biskupu jednoty bratrské připisuje r. 1607. Rkp. [Zlomek u p. Bočka.]

562. Ponížená *prosba farářů* Pražské konsistoře pod obojí 22 Aug. 1608. Rkp. (bib. Lobk.)

563. a) *Majestát cis. Rudolfa* stawům pod obojí na swobodné provozování náboženství daný 1609. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 16.

b) Rudolfa krále resolucí stawům strany pod obojí 1609. Rkp. bibl. weř. G. 12. N. 6.

c) Nejjasnějšího a welikomočného knížete a p. Rudolfa druhého... cis. a krále atd. Na swobodné provozování náboženství podlé Augšpurské konfessi w knížetství slezském milostiwé potwzření atd. Z něm. přeložené 1609 we 4. w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic, listů 9.

564. *Oddání moci defensorům* od dolejší konsistoře protestací stawů proti Slawatowi a Smedařskému (sic) 1609 w 8. (Boček).

565. *Připis* majestátu J. M. C. Rudolfa II krále čes. všem třem *stawům* král. česk. pod obojí daného. Wyt. w Pr. w impr. Šumanské we 4.

566. *Přisaha kněží pod obojí* dolejší konsistoře Pražské od arcibiskupů svěcených 1609. (Boček.)

567. Poznamenání *rodůw Pražských pod jednau*. Rkp. Mus. č. 160. (Wiz Rozbor 1842.)

568. Tyranské a ukrutné hišpanské *inquisici* tejnost, obzwláštním božím jednaním wyjewená a w těchto posledních časech světu odkrytá, od Joachima *Berinkera* l. 1611. Z řeči německé španielské (sic) přeložena a na swětlo wydaná. Rkp. w 8. str. 362. (u Bočka).

569. *Historia* aneb zpráva o *wojácích Pasowských* r. 1611. [Mus. Čas. 1830. 443.]

570. *Psaní* potěšitelné J. M. C. *Matiáše II* atd. *stawům* kr. českého w času protiwenství a nebezpečenství jejich z Widně učiněné atd. w Holomaci u Jiř. Handla 1615 we 4.

571. *Připis listu* wyslaného z *Düsseldorfu* 18 Čerwna l. 1614... z kterých příčin *Wolfgang Wilh.* pfalcrabě nad Reynem atd. od Augšpurské konfessi k staré katolické Římské církwi se oddati ráčil (z něm. přel.) w Holom. u Jiř. Handla 1615 we 4.

572. *Kardinala Glezle* přičinění, pro kteréž jest od kr. Ferd. a hrab. Max. do wězení wzat, z něm. 1618 we 4. s písni 2 archy.

573. *List p. Adama SLAWATY* z Chlumu 1620. (Index).

574. *Vera narratio de statu religionis in Bohemica gente, addito aliquot doctorum Eccl. catalogo ex praefatione Matthaei Collini.* Rkp. (český) w bibl. weř. XVII. D. 26. Num. 1.

575. *Dialog* neb historické rozmlauwání o dlahých *protiwenstvích*, kteréž ewangelikowé w *Frankreichu* snášeli. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 23.

576. O křesťanských pádech a truchliwostech a potom o *turecké sekty* zabynuti we 4. (Necelé w Museum).

577. *ŽALANSKÝ*. Spis o protiwenstvích církwe a o stálosti mučedníků církwe prwotní našich českých, franských, nidrlandských atd. 1619 w Praze u Dan. K. z Karlsberku.

578. *Aktu kalwinistská* s katolickými Nowoměstskými, jak se s nimi zacházelo w raddě Nowého města Pražského skrze nejedno obsilání, co k nim od purkmistra a jiných spoluradních mluweno, co od nich žádáno, a co proti tomu od katolických za odpowěd dáwáno bylo l. 1620 s. a. (saec. XVII.) Fol. Titulus exterior: *Actio calvinistica cum catholicis Neopragensibus* A. 1620 w rkp. weř. bibl. XV. E. 5. num. 2.

579. Zápisky kněze pod obojí *JANA JIŘ. RAČENSKÉHO* 1618 do 1623 jeho a manželky se týkající 4 listy w rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. (wyprawuje, kterak se mu wedlo ty časy.)

q) *Biskupství, řádů a far atd.*

580. *Poslaupnost biskupůw Olomauckých* od začátku až do r. 1575. Rkp. pap. fol. w knihowně Rejhradské.

581. [*Kladrubského kláстера listiny*]. *Documenta abbatiam ord. s. Benedicti concernerntia* 1457—1528. Rkp. český fol. weř. bibl. II. A. 12. num. 3. pag. 181—192.

582. *Pragae in Zderaz* documenta praepositorum custodum s. sepulcri Hierosolymitani concernerntia ab an. 1238—1541, boh. et lat. Rkp. weř. bibl. II. A. 26. num. 5. pag. 459.

583. *Liber privilegiorum* supra bona eccl. in *Karlstein* manu Wenc. cancellistae V. consistorii 1745. Rkp. weř. bibl. XI. D. 12. we 4. obsahuje nadání záduší Karlotýnského od r. 1357 až do 1564 [k. p. we wsi Hudlicích wykázáno dvě kopě grošů a tři gr. a 17 strychů obilí].

584. *Series abbatum inclytae Rosensis canoniae Trebonensis* ord. s. Augustini 1389—1563. (lat. germ. boh.) Rkp. fol. weř. bibl. XV. D. 4.

585. *Řád klášterní* pro klášter Brněnský s. Anny jeptišek řádu sw. Dominika, udělaný skrze Felicianu Ninguarda, s. písma Dra. legata wyslaného apošt. a místodržícího nejw. českého, morawského, ruského atd. řádu predikatorůw, když jest ustanowowal klášter ten r. 1576. Rkp. fol. 4 listy u Bočka.

586. *Řád* církewní w *děkanství Brodském* od r. 1577 w rkp. Raudnickém p. Ladisl. Seidlice z Šenfeldu (Por. V. 768^{1/2}).

587. *Contractus monasterii s. Georgii*, man-

data et decisiones regum (lat. a česky). Rkp. weř. bibl. XV. C. 6. z XVI stol. fol.

588. *Aquatvira* (Claud. S. J.) *Psaní* k otčům a bratřím tovaryšstwa Ježišowého o obnowení ducha, w Římě 1583 w 12.

589. *Apographum scripturae* in membrana exaratae et post restaurationem ecclesiae S. Wenceslai Neo-Pragae ad nodum turriculae a. 1587 repositae ac demum a. 1738 repertae. Rkp. b. r. wěku XVIII. fol. weř. bibl. XI. A. 3. num. 5.

590. *Snešení* a dobrowolné swolení *literatů* záduši sw. Wojtěcha menšihó w Podskalí, potvrzeno od magistrátu Now. města Pražského dne 8 Dubna 1591. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 25 listů 6.

591. *Chotěšowského* kláštera zápisy někt. (1272—1597) weř. bibl. IV 207.

492. BALT. HOSTAUNSKÉHO a) *Pravidlo*, aneb krátké zawření ustanowení těch, jimíž se tovaryšstwo pána Ježiše řídí a spravuje, w Praze 1600 u Štrausa, w impr. akad. 1667, 1724 w 8.

b) *Epistolae iudicae patrum S. J.* česky přelož. (w. Balb. Boh. d.)

593. *Piella Lukáše* spis o powinnosti řeholní, knihy IV přel. od JAK. COLENSA w Praze 1607 w 8.

594. *Corona* (Goldenkrone). *Documenta abbatiam ord. eister. concernentia* ab an. 1509—1616. Rkp. český fol. weř. bibl. II. A. 12. pag. 193—342.

595. Odbojní stawové wydali 1618 tištěný dekret s strany wypowězení Jesuitů ze země, na apologii latinskau Jesuity Adama Tannera w Ingolstadtu bez jména wydanau; načež Wilhelm hrabě SLAWATA sepsal *apologii* w české a německé řeči, která se w rkp. mezi jeho spisy nachází, w. Schmidl hist. S. J. P. III. N. 139. pag. 141.

596. *Weypis praesentaci* knězi Wácsl. *Subulowi* na kaplu Betlemskau daný l. 1531. Rkp. weř. bibl. G. 12. num. 3.

597. *Register záduši* a osadních *sw. Hawla* w Starém městě Pražském, do kterýchžto pilnější některé věci, a tēmuž záduši náležející pro budoucí paměti se zapisují od l. 1559, 1642. Rkp. bibl. weř.

598. *Doksanského kláštera* a) *Knihy záduši* 1522—1588. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 14.

b) *Knihy záduši* kláštera Doxanského, obsahující smlauwy, prodaje, kaupě atd. od l. 1561 až do 1619. Rkp. weř. bib. fol. XVII. C. 38.

[Jména míst, kdež co činiti měl klášter, jsou: Doxany, Dolanky, Brňany, Baušowice, České Kopisti, Německé Kopisti, Nowý dwůr, Chwatin, Rohatce, Libotěnice, Wolesko, Nučnice malé, Wražkůw, Dušinky, Hostěnice, kréma w Jámách, Litoměřice].

599. *Pisek*, documentum e monast. Dominicanor. transsumptum e Barth. Paprocky chronico bohémico (1602. F.) de erectione monasterio-

rum in Regno Boh. s. a. Fol. bohémice. Rkp. weř. bib. II. A. 12. N. 10. pag. 673—676.

600. *Užitkowé* z stawu řeholního pocházející, wybraní z knihy *Jeronyma Plata*, a z lat. jazyku na český přeloženi 143 listů. Rkp. ze začátku XVII wěku (Boček).

601. *Wýsady* kláštera Doxanského w pozdějších přepisích dilem tež půwodní w jaz. českém od r. 1457—1604 saec. XVII fol. Rkp. weř. bibl. XV. D. 8.

602. *Děkana* a seniorůw t. kněží pod obojí powinnosti. Dwa listy od r. 1612. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. str. 203.

603. *Urbář kláštera sw. Anny* 1615. Rkp. fol. bibl. weř. XVII. C. 34. idem. 1652. XVII. E. 44. fol.

604. *Wyťah duchowních statků* z desk zemských (stol. XVII) rkp. weř. bibl. XVII. H. 15. b. r.

605. *Slowany* (jinak *Émaus*) klášter sw. Jeronyma řádu sw. Benedikta w Nowém m. Pražském, auřední písemnosti a listiny jeho se týkající, od let 1395, 1435, 1600, 1601, 1603, 1605, 1613, 1617 w přepisích XVIII stol. fol. Rkp. weř. bib. XV. C. 3 fol. 31 sld.

606. *Desiderius z Frydberka: Cil a praktiky* papeženců t. j. krátký hist. a prawdy důwod, kterak p. báh Jesuitů proti stawům ewang. požíwané praktiky jim k škodliwému a ewangelistským k radostnému skončení. říditi ráci. Sepsaný od atd. b. m. 1618. we 4. A—F.

607. *Wypowězení Jesuitů* z Čech 1618. Ms. u dir. Milnera.

608. *O Jesuitích*: Co jsou, jaká sekta neb řehola, kým půwodem a kterého času wylhnuta a na jaký konec wyzdwižena. 6 listů 1619. b. m. we 4.

609. *Zrcadlo Jesuitůw*. Spis, w němž se ukazuje o tovaryšstwa Jesuitského půwodu, počátku, zmocnění, wzrostu atd. nad to i o účincích, skutcích w končinách swěta půwodem jejich wykonaných, w Praze 1619 we 4.

610. *Krátký wýtah* některých artikulůw *učení Jesuitského*. Z něm. we 4. 1619.

r) Papežská.

611. *Roberta Barusa kroniky* o žiwotůw sepsání nejwrchnějších biskupůw Římských, jinak papežůw od sw. Petra až do Alex. III. Mezi tím také děje se zmínka o mnohých konciliích atd. Plně, jak dí Balbin, jizliwosti, wydány po smrti jeho. Z lat. w Norimberce u Woldř. Neybera 1565 we 4. přel. ŠIM. ENNIUS CLATOVINUS. Opět 1576.

612. *Zpráva* jistá a dokonálá, jestli prawda, žeby . . . jeden w Římě dítě poroditi měl. Sepsaná od Jiř. Šerera S. J. přelož. od B. T.

A. P. 1587 we 4. w Litomyšli u A. G. (Graudence). A—H. a 2 listy.

s) *Životopisy.*

613. *Martin Brucer*, služebník sw. ewangelium w církwi Štraspurské. Wytisťeno w Litomyšli 1545.

614. *Život Jana Augusty*, prvního biskupa českých bratří, od JANA BLAHOŠLAWA.

Z toho Pelcel wýtah učinil něm. w knize: *Abbildungen böhm. und mähr. Gel. II. B.* Tisťen pod nápisem: *Život Jana Augusty*, staršího a správce jednoty bratrské. Sepsal J. BLAHOŠLAW, vydal Jos. Franta Šumavský, w Praze 1837 w 8. str. 124 u Josefy Fetterlowé.

615. *O wězení dluhém Jana Augusty* a jiných správců bratrských, zvláštní kniha 1548 [Jafet hist. br. 164].

616. Zprávy o některých osobách z *jednoty bratrské* mezi r. 1542 a 1551. Z rkp. necelého p. Čelakowským dáno do Čas. mus. 1843 str. 191.

Snad to zůstatek spisu Blahoslawowa: *Vitae praecipuorum in unitate fratrum. ministrorum. V. Regensvolscius hist. eccl. pag. 319.*

617. K životopisu *Jana Aupického*, kněze. Tisťeno w Čas. Mus. 1828 I. 104.

618. a) Pohřební památka *Petra Codicilla* z Tulechowa, akademie Pražské rektora, od WÁCSL. DOBŘENSKÉHO w Praze 1590.

b) Pro památku Danielowi Přelaučskému, w Praze Černý fol. 1579. [werše?]

619. ŠIM. LOMNICKÉHO Knížka o životu a dobrém chování filosofůw pohanských k nawedení mravůw křesťanských. W Praze u Jiř. Nigr. w 8. 1591. Po druhé s nápisem: *Filosofský život, aneb historický spis o mravích a šlechetném životu mudrců a filosofů starých pohanských atd.* w Praze 1595 w 8. Zlomek w Tomsowě Chrestom. str. 176.

620. *Historia kurfirsta saského Kristiana*. Z lat. *Kazabrola* markraběte 1595 w Žitawě při gymnas.

621. PAPROCKÝ. *Vitae clarorum virorum*, česky. Dedic. páňům z Hazemburka. (Boček 10 opera latina etc.)

622. Počiná se *život M. Jana Husi* sw. ělowěka, jenž jest upálen w Konstanci pro pravdu boží. Také jeho písnička od Jana TROJANA BYLANSKÉHO, w Praze 1597 w 8.

623. Počiná se *život* a skonání slavného *M. Jeronyma*, jenž jest upálen w Konstanci pro pravdu boží, w 8. 1598. (Týž) život mistra Jeronyma sepsal ŠIM. VALECIUS, w Praze 1611 (dle Pelcl. Catal. 1612) w 8.

624. Paměti p. *Pawla Korky z Korkyně*, wyprawující život jeho a příběhy na wojnách atd. I. 1539 do 1593. S přídawkem k r.

1602. Rkp. w Raudnici. Tisťeno w Čas. Mus. 1829, II. 29. 1830 str. 438.

625. *Apologia* neb obrana p. *Karla Žerotína* ku p. Jiříkowi z Hodic. Rkp. od r. 1606 tisťen w Čas. mus. 1834 str. 239.

626. *Historia* o doktorowi Janowi Faustowi, čarodějníku, w Praze 1611 w 12. od MART. CARCHESIA, jinak Krausa z Krausenthalu.

627. Poslední wále p. *Jana Matiaše ze Sudentu*, profesora někdy akademie Pražské, od r. 1613. Rkp. tisťen w Čas. mus. 1828 II. 115.

628. *O Janu Žižkowi*. Z rkp. weř. bibl. tisťeno péči W. Ilanky w mus. Čas. 1844 str. 303.

629. *Parallelismus*. Kratičké srownání *Eliáše a Jana Husa*. W Praze 1620 w 8. od KAŠPÁRA ARTOPAEA Pardubského, děkana w Slaném.

t) *Nowiny.*

630. O porážce, kteráž se stala u Budína I. 1541 m. Srpna, kteráž *Matiáš z Laužnic*, s dopisem p. Jiříkowi z Waldšteina a na Hostinné, pánu swému, zaslal, tišť. (u p. Bočka.)

631. *Nowiny* některé od r. 1544. Wiz: *Kroniku tur. Ostrowic* [weř. bibl.]

632. *Nowiny z Wlach...* že papež s swými duchowníky císaře k nynější wálce pohnul a že oni půwod jsau té wálky proti Luteranským korfirstóm.. a stawóm říšským atd. 1546 8 listů, w Prostějowě 1547 we 4.

633. *Nowiny o jednom zemanu* w Pr. u Šebest. Oksa we 4. 1564.

634. *Nowiny o Antikristu*, synu zatracení. Psaní, kteráž veliký mistr z Malty učinil w wlašské zemi atd. o nowém narození Antikristowu atd. Rkp. 2 listy fol. XVI stol. (u Bočka.)

635. *Čtvery pravdivé nowiny*, což se vše stalo I. tohoto 1586, wyt. w St. m. Praž. od Buriana Waldy 1586 we 4. 8 listů.

636. *Strašlivá a hrozná nowina* o jednom nešlechetném mordýři jm. Kristman. Z něm. w Praze u Bur. Waldy 1582 we 4.

637. *Nowina* o nějakém obru, w Praze 1587.

638. *Nowiny* pořádné celého měsíce Září I. 1597, w Praze u Dan. Sedlčanského.

639. O bitvě Sigmunda Batorý s Michalem wéwodau walašským a Jiřim Baštau, w Praze u Šumana 1601 we 4.

Ostatní nowiny rozděleny jsau podle předmětu, k. p. w historii turecké, díwech přírodných atd.

u) *Wědy.*

640. *Jessenia Dra*. s strany wzdělání a wyzdwižení akademie Pražské učiněné ohlášení 1619 we 4.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

641. *Putování sv. Pawla*, s chronologickými tabulkami na skutky apoštolské, od SIXTA Z OTTERSDORFU 1549. Při bibli od Jiř. Melantricha v Praze 1570 vydané.

642. *Šebast. Münstera kosmografia česká*, to jest wysání o položení krajín, aneb zemí i obyčejích národův všeho světa a historií podle počtu let na něm zběhlých, prvé nikda tak pospolu v žádném jazyku newydaná. Přeložená od JANA (A ZIKMUNDA) Z PUCHOWA. V Praze 1554 u Jana Kosořského z Kosoře fol.

Ze dvou předmluv Jana a Zikmunda mladšího z Puchowa, obrácených ke králi Ferdinandu I. na jehož pobídnutí to dílo vzniklo, viděti, že Zikmund vlastně překladatel, Jan pak nakladatel a pomocník jest. Přeložen jest 1 díl z latiny s mnohými přídawkami z rkp. Pražské kapitulní knihovny a z jiných spisů a knih v 4 a něco více létech. U popisu země české připojena jest mapa toho království na dřevě rytá, s erby neb štíty těch pánův, kteříž k nákladu na tu knihu přispěli. Mapa Münsterova praví se býti prvou českou mapou, a již 1518 rytá nepochybně od nějakého Čecha, poněvadž jména všech míst česky vyryta jsou.

643. *OLDŘICHA PREFÁTA z Wlkánowa cesta z Prahy do Benátek*, a odtud po moři až do Palestíny atd. na kterauž se vydal r. 1546 před božím tělem, a kterauž 1547, 4 Dubna dokonal. Tištěna jest v Praze 1563 v fol. 81 archů, s obrázky na dřevě rytými, a připsána Wácslawu Zajici z Hlasenburku. Po druhé vyšla od Faust. Procházky v Praze 1786 v 8. u J. J. Diesbacha 38 1/2 archů. 1).

644. *Putování do Jerusalema*, v Praze 1577 v 8.

645. *Psaní JANA FÖLKA (Hansfolka)*, kupce a měštěnáina Starého města Pražského, (kdež slowe u Wlčihrdlů), k urozenému vládyce, p. Pawlowi Grynmlillerowi z Střebaska, nejw. prubíři zemskému král. českého, o židovském neřádém pokolení, r. 1577 listů 22 ve 4. v rkp. Vyšehradské kapituly. (Maluje mravy, obyčeje u českých Židů nepřiznivě.)

646. *Obyčeje, práwa, řády anebo zvyklosti všech národův*. Skrze *Jana Aubana*, přijmením Čecha, sic Němce, z mnohých nejwznešenějších scribentuow, neb wypisowatelův takových věcí v hromadu sebrané: každému upřímuému čtenáři v tom oblíbení majícimu, k čtení netoliko potřebné, ale také velmi užitečné a potěšitelné. Z latinské řeči v českau přeložené skrze *JANA MIROTICKÉHO* v Kroměříži, wytištěno v Holomauci u Jana Olivetského 1579 na fol. malém A-li po 4 listech, Kk. 5 listů. Překladatel články o Čechách

proměnil, a o Morawanech nový k tomu přičinil. Čestina dobrá.

647. *Turecká obrázka*. Prawdiwé a krátké sepsání, kterak Amurat.... císař syna svého Machometa... obřezati dal. S poznamenáním některých věcí divných v Constantinop. 1582 ve 4. listů 6.

648. *Wypsání krajín země ruské od MATĚJE HOSSIUSA*, Wysokomeytského, kteraužto práci po smrti spisowatele, zmnoženau putováním Zikmunda Herberšteina, a historií o tyranství Jana Basilida Moskwanského wéwody, vydal Weleslawína v Praze 1590 v 8. Po druhé s úpisem: *Kronika Moskwská* atd. u děd. Welesl. 1602 v 8. Po třetí: *Wýtah z kronik Moskw.*, v Praze od Faust. Procházky 1786 v 8.

649. *Historie o plavení se do Ameriky*, kteráž i Brasilie slowe, od Jana *Lerya z Burgundie* nejprw francauzsky sepsaná, potom od něho do latinského wyložena; nyní pak l. 1590 z lat. do českého přeložená. Bratři čeští **PAWEL SLOWÁK** a **MATĚJ CYRUS** přeložiwše ji připsali panu Bohuchwalowi Berkowi z Dubé z Lipého a na Laukowci nad Jizerau, s předmluwau zwláštni, s mnohými obrazy. v čistém jaderném slohu, listů 317 ve 4. (W. Čas. mus. 1827 IV 139.).

650. *Itinerarium sacrae scripturae*. To jest: *Putování swatých na wšecku swatau bibli obojího zákona*, rozdělená na dvě knihy atd. To wšcko wydáno v jazyku německém od M. *Heuricha Bauntinga*, faráře v Grunowě, a nyní v českém od M. Daniele Adama **WELESRAWÍNA** l. p. 1592 fol. I díl str. XXIV a 530 registř. 35 str. II díly str. 199 registř. 20 str. S mnohými mappami a obrazy na dřevě rytými.

Obsahuje pak I díl cesty sw. otcůw, patriarchůw, sandcůw, králůw atd. spočítané na míle něm. a české, s wysáním zemí, krajín, měst, řek a wod, hor i audolí, o nichž písmo sw. zmiňuje. II díl cestu panny Marie, mudrcůw od východu příšlých, sw. Jana Křtitele, p. Jesu Krista, a každého, kdo kam w novém zákoně putowal neb šel. Čtení hodný přepis p. Karlu z Žerotína, w kterém o užítu takových cest, o slavných Čechách, kteří do oněch zemí putowali o nechatí Čechůw učených k českému jazyku atd. jedná podle svého způsobu uslechtilé. Kniha ta k čtení písem sw. přeuzitečná.

651. *Wypsání města Jerusalema* i předměstí jeho. W jakémž způsobu bylo za času Krista P. w své celosti a slávě, prvé nežli je Římané do konce wybojowali a zkazili atd. Nyní w nowě z jaz. latinského w český přeložené od M. Daniele Adama z **WELESRAWÍNA** l. p. 1592, w St. m. Pr. w fol. listů V a stránek 64, s wyobrazením města Jerusalema.

Toto wysání od Christ. Adrichomia složeno, a na žádost Jiřiho Fuňky z Olivetu k. komory se-

1) Cesta z Čech do Jerusalema 1564 w 8. [w Olom. prodávána 1567] zdá se býti táz.

kretáře, jemuž i připsáno jest, Weleslawinau přeloženo. Mnohé věci, praví sám Welesl. budou se snad mnohým zdáti bezpotřebné, neúčinné, pověrné a nepravé. Aníž já sám komu radím, aby vše za pravé přijímal, a všemu věřil, což se tuto mimo sw. písma připomíná. Lidská to věc, aneb raději lidský neduh, k skutkům božím a slowného přidávati a přičiniti toho, cožby se zdálo slaužiti k zvelebení předpodiwných skutkůw božích atd.

652. Gruntowné wypsání o náboženstwi tureckém, w Pr. u Bur. Waldy we 4. 1594.

653. Rudimenta cosmographica Joannis Honteri, kterau wydaw Martin Bacháček vlastně latinsky w Praze 1595 nazwáním jmen vlastních krajín w českém jazyku zásobil.

654. *Itinera Constantinopolitanum et Amasianum Angerii a Busbequio.* Cesta z Wídně do Constantinopole a do Amasie wykonaná a wypsána l. p. 1554 w. Z latiny přeložil Jan KOCÍN z Kocinětu. Rkp. we 4. Mus.

655. Ondřeje *Modestina* cesta Moskwanská.

656. *Přihody WÁCSLAWA WRATISLAWA*, swobodného pána z Mitrowic, kteréž w tureckém hlavním městě Constantinopoli widěl, w zajetí swém 1591 zkusil, a po šťastném do vlasti swé se nawrácení sám léta 1599 sepsal. Rkp. weř. bibl. XVII A. 17 we 4. Rkp. w Mus. num. 373 pak od r. 1679 num. 995. Z rkp. léta 1727 od Hynka Wratislawy k tisku přichystaného wydal Mart. Pelcel w Praze 1777 w 8. str. 232. Po druhé Kramerius w Praze 1805 w 8. str. 256 opraweněji.

Tu cestu, a mnoho o zvyku a obyčejích tureckých wyprawuje přirozeně, prostě, jadrně, čistě a zmužile.

657. *Geographia universalis et titularis liber bohemicus-germanicus continens supremorum provinciae officialium nomina tempore Stanislai episcopi Olomucensis* we 4. Rkp. stol. XVI (Zlob.)

658. KAREL swobodný pán z ŽEROTINA sepsal swau cestu do západních zemí latině a něčo česky, na způsob denníka r. 1588—90, však neauplně. Rkp. jest w Hořowicích.

659. KRISTOFA HARANTA z Polžic a Bedružic: *Putování* aneb cesta z králowství českého do města Benátek, odtud po moři do země swaté, země judské, a dále do Aegypta a welikého města Kairu, potom na horu Oreb, Sinai a sw. Kateřiny w pusté Arabii ležící. Dwa díly w Praze 1608, 1668 we 4.

Wyprawuje swé a swých společníkůw přihody obšírně a učeně, s geographickau a historickau zpráwau, a s dokládáním se mnohých spisowatelů, vše s duchem neobyčejné pozorliwosti a wtipu. Přeložil tu knihu do něměny jeho bratr Jan r. 1638 pod titulem: *der christl. Ulysses, oder Reisebeschreibung Christ. Harant von Pölschitz in die Morgenländer mit K. von Sandrat, a syn jeho Kristof* wydal w Norimberce 1678 we 4. W rkp. weř. bibl. XVII G. 12 naléztí: *Wěci některé pěkné a paměti hodné wybrané z knížky Haranta b. r.*

660. *Cestování FRID. Z DONINA*, se-

psaná po r. 1608. Rkp. s obrázky. O němž wiz Čas. Mus. 1843 str. 354.

661. *Cesta patriarchy Jakuba* od JIŘÍHO DIKASTA z Mirkowa 1610, 1611.

662. WÁCSLAWA LEBEDY Z BEDRŠTORFU knížka obsahující w sobě kratičké *poznamenání měst, zámkůw, hradůw, tierzí i jiných sídel*, w tomto slawném králowství českém ležících, w kteréžto se najde, w kterém kraji a kolik mil které sídlo od hlavního města vzdáli jest, po zprávě posláw přísežných, a w tomto králowství českém dobře powědomých. W Praze u Wácslawy Stříbrské 1610.

Těž w rkp. weř. bibl. XVII G. 18, též XVII G. 12 w 8. Opět w Praze 1622 we 4. Pak l. 1681 we 4. w Starém m. Pražském u Dan. Michálka pod nápisem: *Knížka obsahující atd.* Předčešle léta 1622 od neb. Wácslawy Lebedy z Bederštorfu sepsaná. nyní pak w nowé od společných komorníkůw při králowských dskách zemských w témž králowství českém... w lepší a snadnější způsob uwezená, a na jich' společní náklad na swětlo wydaná, za úřadu urozeného a statečného rytíře pana p. Arnošta Rottenberga z Ketrže a z Dršlawě, J. M. C. raddy a starosty komorníého w králowství českém atd. 15 archů. Od Matěje Steyra 1682 w Praze. Potom s nápisem: *poznamenání měst, městček, zámků, hradů i jiných sídel w slawném králowství českém ležících, s oznámením, w kterém kraji a kolik mil každé sídlo w dáli jest od hlavního města Prahy, již po druhé s rozmnožením mnohých míst tlačeno, které Fidelis Weibl wládyka a spoluučadní Nowého města Pražského, tlačiti dal w Praze 1687 we 4. Pak 1692 w 8. W Praze u Karla Rosenmüllera w Plotaiském domě 1706 w 12. Posléz od Tábořského, bosáka, w Praze 1778 rozšířená, neb raději cele předělaná.*

663. *Wypsání* krátké ostrowa Islandu od r. 1613. Rkp. přepsaný od Augustina Streyce Kutnohorského w Žitawě 1701 w 12. [u p. Blechy].

E. F I L O S O F I E.

a) *Naučné spisy.*

664. FILOMATESA MATAUŠE DAČICKÉHO. a) O wywšení a vysokém důstojenství lidského pokolení i o diwné fabrice, o způsobu spojení a usilování audůw w těle, z autorůw anatomických wybrané. Rkp. od r. 1574. Připsán wysoce urozen. p. p. Janowi z Waldšteina a na Hrádku slawného králowství českého J. M. C. . . raddě a místodržícímu w králowství českém 12 listů we 4.

Praví w připsu: *Mnozí... mne nabízeli, abych, poněwadž w jiných jazycích dobrá pobožná naučení pro mládež z umění filosofie na swětlo wysílám, za jazyk přirozený se nestyděl, a pro snadnější i vyššího stavu i nižšího lidu obecného wyrozumění to, coby se uznávalo býti potřebného k wzdělání i církwe i obecného dobrého, na jawo wydal... že tedy psal tento spis, aby ukázal, že člověk k střednosti od boha stwořen jest — též kterakly každý swjij temperament poznatí, a zdraví zachowati mohl; praví též, že tuto knihu w mladém a zeleném věku swém sepsal. Datum 20 Září,*

12 let po korunování Maximiliana I. p. 1574. Obsah knihy té dle šesti dnů stvoření seřádané jest: O stvoření světa, de astronomia, cum figuris (list 22—50). O panování žiwli. O větrích, o zemi, o planetách, o dnech a hodinách (50—113). Polození země pod znamením nebeskými. O stvoření člověka. O ráji (113—165) anatomia. O strůnkách a audích zewnitřních těla lidského (cituje Vasalia 106.) Tělo zewnitř, kůže. O panštění krwe. O strůnkách wnitřních těla lidského. O žaludku. O střevách. O jatrách. O komplexi. O slezině, ledwinách, měchýři (191). Příčiny neduhu. O početí a narození člověka. O stawu manželském, jaké powinnosti jsau rodičům k swým dětem a opak. O stawu wdowském, panenském. Proč slzawé a těžce chleba dohýwati musí člověk. Co činiti, aby se w bidách potěšowati (261) II. O srdci. Plíce. O hrađu a domku srdce. O lůžkách srdce (ventriculi). Špičky neb swršky (lobi pulmonis). O jazyku (302). III. O hlavě. O mozku. O zraku a očích. O uších a organu slyšení. O wonění. O wnitřní čitelnosti (347). Jak se má zdrawí zachowati. O zažíwání. O šesti kusech nepřirozených, kterýmiž zdrawí lidské zachowáno býwá (powětří, pokrm, práce a usilowání, připadnosti mysli (affectus), o plnosti a práznosti, o spaní a bdění) 411. Dwa listy poslední (437—8) obsahují slovo k čtenáři, kdež praví... že wyspal, pokudž jeho wtíp, rozum a mladý wěk k tomu postačowal: Wywýšení a důstojenství lidského pokolení. Wyprawowal (praví) jsem o diwné fabrice, o spojení prací a usilowání všech audůw w těle, kterak oni žilani krewními, žiwotními, průdušními, klabními a nerwy i rozličnými mázdrčkami řemeslně od boha všeho přirození nejwvyššího mistra slozeni a spojeni jsau... A to z nejkušenějších a nejdospělejších anatomických autorůw že wybral, a z mnohých dlouhých širokých spisůw w jeden pro obecného lidu lepší wyrozumění a snadnější... uweď... že w pěti dnech pořád wykonanau tuto práci skončuje, an den se welice nachýlil... ráno že k wyprawowání o duši, o jejích powinnostech a nesmrtečnosti... přistaupí; a to jest nepochybně w Indexu zaznamenána:

b) Filomatesa Matauše Dačického druhá knížka o wywýšení nesmrtečné a věčné duše rnzumné, jinak duchu žiwota, kterého bůh při prwní fabrice w twář člověka wdechl 1574.

665. *Sepher Rasiel*, to jest sedm traktatůw o sedmeru umění a 7 mocnostech I. p. 1595. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII F. 23.

(cf. J. A. Fabricii codex pseudepigraphus V. Test. Hamb. 1713, 1722 pag. 26 sq. w. Wachler's Handbuch d. G. d. Lit. I. S. 60.)

666. Spis, jakby se měly líti zwoy, děla, kaule; o stawení wodním, o kašnách, o pálení čihel. Rkp. weř. bibl. XVII B. 7. fol. z XVI století.

b) Mrawoučné spisy.

667. MIKULÁŠE KONÁČE a) Prawidlo lidského žiwota, jinak podobenství starých mudrcůw. Z lat. řeči w českau přeložené a obrácené, kterážto také *Dynnowy* a *Kelilowy* knihy slowů, a byly nejprw jazykem napsány indickým, potom perským a pak arabským, potom židowským, a naposledy z židowského w latinský

obrácený. W Praze u Bílého Lwa L. B. 1528 fol. listů A—R. po 6 × 2 pak u wdowy Welslawinowé 1600.

Jsau to knihy tak nazwané Kalilah a Dimnah půwodně indické, odtud do jiných jazyků přeložené, z hebrejského pak w latinský na konci XIII stol. skrze Jana de Capua, pod jménem Directorium vite humane (tišt. 1472) jeden z nejlepších spisůw Konáčových. Wydány jsau nowě přeložené od Frant. Třebowského (Klácela) pod jménem: Bajky Bidpajowy sw. I. w Holomauci 1846 w 8. str. 115.

b) Kniha o hořekowání a nařikání sprawedlnosti králowny a paní všech čtosti atd. sebraná a složená. Wytistěno a dokonáno jest toto dílo na Nowém městě Pražském atd. 1547 fol. u J. Kosorského.

Po spisowatelowě smrti († 1546) wydána s Juditau a Bokaciowau hrau. Obsah jest tento: Sprawedlnost prochází wšecky stawy duchowní i swětské, vysoké i nízké, a nikdež prawých swých čitelůw nenalezá, nad čímž hořekuje. Tam zde mrawy toho světa hodnau satyrau tresce. Balbin nazývá ten spis božského i lidského umění přepnlý. Řeč smělá a wyborná.

668. O řádném manželstwu. W Plzni u Jana Pekka w 8. 1528 listů 16.

669. Počíná se *Instrukci pana Hanuše z Šworcerperku*, s předmluwami, artikulemi a rytmy, jakž tu pořád předstaweny jsau. (Na konci): Excusum Prague in acibus Pauli Severini a Monte Cuculi, die prima Febr. Anno 1537 opět 1538. (Jedná o opilství) we 4. A—H.

670. *Šebest. Fraňka z Werdu*. O ukrutném a hanebném hříchu opilství, z něm. přeloženo od Jana PETŘÍKA z Benešowa. W Starém městě Pražském atd. 1537 we 4. A—O. (1556 w Indexu).

Téz pod nápisem: *Sedmilvářý drak opilství* 1632. Pak: *Potworný drak Apokalyptický* t. j. hanebné a ohavné opilství žiwými barwami w sedmi knihách vydané. W Praze impress. akademické 1642 str. 256 w 8. (Dle p. Bočka *Hlynek Krabice* z Weitmile přel. w Hradci 1537? w Praze 1538.)

671. L. 1540 učiněn tento spis o tom, že jistotu swého poslání náleží míti každému tomu, jenž se knězem neb poslem božím oznamuje, a chce učiti lid cestám sprawedlnosti, musí je, naučen jsa od boha, sám nejprw uměti atd. Psaný 1541. Přepsaný r. 1610. Rkp. w 8. 64 listů u p. Bočka.

672. *Anton. de Rampigolis biblí zlatá*, starého i nowého zákona w nowě z lat. jazyka w českú řeč přeložena (od WÁCSL. HAJKÁ z Libočan.) Každému čtícímu w starém neb nowém zákoně welmi užitečná 1543. (Na konci: Wytistěno w Star. m. Pražském 1543. W domě páně Špetlowě Ondřej Kubeš we 4. listů 174.

Jsau mrawná poučení snešená pod jistými nadpisy, jako: O zdržliwosti, o leniwosti atd. Jméno biblí zlaté odtud wzato, že tu nic jiného není psáno, než to, co se w biblí nalézá.

673. **WÁCSLAWA DOBŘENSKÉHO** a) *Pramen vody živé*, t. j. naučení a výstraha před cizoložstwem, w Praze 1541. Po druhé 1581 u Jiř. Černého w 12.

b) *Koruna šlechtné u krásné panny* etnosti 1581 bez místa a tisk. w 12.

c) *Srdečná stížnost* na hříchy: Summowní oznámení, proč bůh ráčí ránu morowau dopaustěti, w Praze u Dan. Ad. 1582 we 4.

d) *Wrtkawé štěstí*, to jest: historické rozjímání, w němž se ukazuje, že co se kolivěk w tomto swětě widí, nic stálého není, než všeco časem miji, w Praze 1583, w 12. Po druhé obnovené a wydané od Wácsl. Radimíra Štěpána. W Praze u Mart. Neureutra (knihkupce) 1824 w 8. str. 112.

e) *Běh swěta*, t. j. historické wyswětlení a wypsání, jaký jest swět w swých spůsobích, zvyklostech, wášnjích, powahách a posuňcích z rozličných starých kněh pospolu sebrané od Wácsl. Dobřenského, 2 díly, w Praze Jiř. Černý 1583 w 12. 114 listů. (Cerroni).

f) *Wěnik fikorý* t. j. zastření aneb wýmluwa wšelikého opilce. W Praze 1587 w 12.

674. *Okolek swěta*, kterýž w sobě šest wěcí zawírá, t. j. pokoj, bohatstwí, psychu, wálku, chudobu a swornost, w Praze u Jana Hada cantora b. r. we 4. (w polowici XVI století) potom w Litomyšli u Adama Graudence 1620 w 12.

675. Spis *o zraku*, jak člověk zrakem, to jest widěním a hleděním sobě nebo jiným škoditi může. W impr. Šumanské w 8. 1550, 6 archů.

676. *Rozmlawání společně čtyř bratří* (radostného, smutného, středného a pokojného) o prawém a jistotném požíwání dokonalého spasení, w pokoji swědomí dobrého. Tlačeno ponejprw u Šebestiana Olivetského, a pak u Jiřka Dačického. (Ku konci): Léta wyswoboditele našeho Ježíše Krista 1563, dne 7 m. Máje w 8.

677. Knížka pěkná a potěšitelná, pokud dobří a křestanští *rodičowé swých milých dítek smrti žalostiti* a oplakáwati mají atd. skrze Izáka *Třibawského* w jazyku něm. wydaná. Nyní přeložená od J. R. Ž. (Jiřka **ROSY ŽAMBERSKÉHO**) 1565. Pak 1607, w Praze u Sam. Ad. z Welesl. A—Dd. po 6 listech.

678. Roku 1567 w Olomauci dowoleno prodáwati: a) O hře a o hráchích.

b) Knížky o wěccch, které se w ožralstwí přiházejí.

c) Rada služebníkům při dvoře.

d) O nekřestanském lání.

e) O lichwě a lakomstwí.

f) Knížky o mrawích lidských de civilitate morum [snad to Eras. m.]

g) Rozmlawání služebníka s pánem.

h) Rozmlawání Johany a Reginy.

679. O wyznamenání a připodobnění *slunce*, od Bakaláře praeceptora dítek hraběte z Waldšteina, z rkp. 1574 tištěno we Wcele české 1843 str. 74.

680. *Jana Mathesia Oeconomia* de Matrimonio. O slawu manželském přel. z lat. od **TOM. REŠÁTKA** 1574 w 8.

681. **BAWOR RODOWSKÝ** z Hustířan: Řeči starých filosofů. Rkp. pap. we 4. w Museum 415.

Obsahu mravného s alchymii.

682. Kniha o nestálém *štěstí*, připsaná Adamowi Nowodomskému atd. od **PAWLA LUCIČINA** 1579 w 8.

683. **MATAUŠE WOLKENBERGERA** a) Knížka o libé etnosti naději, rozmlawání mezi Mistrem Rozumem a Filelpem. W Praze u Jiř. Jakobeusa Dačického 1580 w 8. Připsána slawu městskému w Čechách i w Morawě; dle Balbina znamenitý spis. b) *Spekulář etnostného žiwota*.

684. **WAWŘINCE RWAČOWSKÉHO** *Masopust*. Kniha o uwezení w prawan a bohumulau pobožnost skrze kratochwilné o dwanaći synech masopustných rozjímání. W Praze u Jiř. Melantr. 1580 we 4. listů 290 mimo registr. a předml.

W přípisu p. Wácslawu purkhrabí z Donína a na Bílém Aujezdci, prawi spisowatel, že před léty byw farářem w Budějowicích morawských z přicin některých toho času masopustních rozpustilostí, od dobrých přátel požádán byl, aby něco o masopustě sepsal, ... že z písem swatých i rozličných historii církewních i swětských sbíraje ... (to) dohotowil a wydal. Jedná o masopusta začátku, wyznamenání, moci, a 12 synech, jenž jsau: soběhrd, lakomec, nádherný, ožralce, wzteklík, pochlebník, záwistník, klewetník, wšetyčka, lenoch, darmotlach, lhář; potom o saudu masopusta s postem, a wýpowědi mezi nimi, t. aby se masopust hned od auterka po neděli Quinquagesima až do radostného hodu wzkříšení nedal wídeři, a jako wýpowěděnc mezi Turky a pohany bydlel. Naposledy o pohřbu masopusta.

685. Křestanských pobožných panen *wěneck poctivosti*, w němž se wšeckny jejich etnosti pod obyčejným kwítečkem k wěncům náležitým připodobňují, a na jawo wykládají skrze Mistra **LUKÁŠE MARTINOWSKÉHO** sepsané s předmlawau od D. Jana *Habermana* wydané, a s pilností na česko přeložené 1581 w 12. u Michala Petrle w Praze A—P.

686. O swornosti manželské, knížka wšecněm wěrným a křesf. manželům obojho pohlawí welmi užitečná a potřebná. Z německého přeložená od **MAT. ROSACIA** Soběslawského Rešátka, a wydaná od Jana Rosacia Sušického. Wytlištěná w Praze u M. D. A. z Welesl. 1583 w 12. 4 listy, 449 stran; připsána M. Ma-

tiášowi Gryllowi z Gryllowa a Janu Pachcowi Budyňskému.

Jazyk správný, místy velmi smělý, prostoreký. Podruhé s nápísem: Bič na zlé ženy, jinak deset důkladných přičin, v kterých se mravná naučení obsahují, jakby ony budaucně k manželům svým se chowati měly. W Praze 1787.

687. *Konrada Hosa* rozmlauwání Petra swatého s pánem o obyčejích a powahách nynějšího lidu na světě. Z něm. přeloženo, w Praze u Bur. Waldy 1585 w 8.

688. *Jana Ireneá: Čest a newína pohlawi ženského* w Praze u Adama WELESLAWÍNA 1585 w 8. Připojena jest abeceda pobožné manželky.

689. *ŠIMONA LOMNICKÉHO a) o sedmi řetězích* dábských, s kterýmiž wúkol obchází, a swozuje wšecken swět, začíná se pro wýstrahu šťastně, w Praze 1586 w 8. str. 101, w Praze u Jiř. Nigrina 1606 w 8.

W této p. Wilému z Rožemberka nejvyššímu purkrabí Pražskému připsané knize, jedná o newěre, nesnadnosti, zlém příkladu, swětské radosti, wšetečeném danfání, dlanhowěkosti, zaufalstwi. I ta podlé jeho způsobu wšelikými werši nejvíce z latiny přeloženými, a rozličnými ač někdy nepodobnými powídkami ozdobena jest.

b) *Kupidowca střela* aneb knížka užitečná, w níž se wšeliká chlipnost a bujnost těla zapowídá, potpuje atd. (na díle w proze, na díle we werších). W Praze 1590 w 8.

Wýjimek z ní tištěn w Rozmanitostech. O. 53—4.

c) *Tanec*, aneb traktat skrowný o tanci, jak škodliwý a pohoršliwý, w Praze 1597 w 8.

d) *Utrhačů jazyk* aneb knížka krátká... o utrhaní... w Praze u Jiř. Nigrina 1598 w 8.

e) *Peycha života* aneb pobožná knížka proti wšelijaké nádhernosti a peyše wnitřní i zewnitřní, w Praze 1615 w 8. u Jon. Bohutsk.

f) *Tobolka zlatá*, aneb lakomá žádost peněz nenasyčená, a proti hříchu lakomstwi... wýstraha... w Praze 1615 w 8.

Podruhé w Praze 1791 w 8. nákladem Fr. Tomsy 16 archůw méně dwau listů. Prawí spisowatel, že z knihy: speculum exemplorum, ex diversis na wětším díle tyto historie a příklady bral.

690. *Joannis Ludowici Vivis Valentini ad veram sapientiam introductio, libellus doctus et elegans etc. Nawedení k maudrosti* od Ad. z WELESLAWÍNA w Praze 1586 w 12. s latinským půwodním textem listů 116, pak Sattellitium animi od list. 117—156.

691. *Jana STELCARA ŽELETAWSKÉHO*

a) *O marnosti žen a panen* 1586.

b) *Rytířský staw manželský*, w Praze 1592.

c) *Zpráva o lichwě*, lakomstwi a bohatstwi. O křesťanském a pobožném užívání časných zboží, z swatých, starých učitelůw vybráno atd. Z řeči latinské na česko přeloženo 1596 (bez místa) 102 str. Připsána p. Wáeslawowi Plakwicowi z Plakwic.

692. *Petra Gläsera* neb Glasora čelední dábel 1586 w 12. wydán od Welesl.

Podruhé od J. Hybla r. 1834 w Táboře a Jindř. Hr. u Landfrasa str. 92 pod titulem: *Čelední wádec*. Knížka krásná obsahující utěšená prawidla a laskawá napominání, kterakby čeládka wzhledem swých hospodářů, títo pak zase wzhledem swých čeledníů se chowati měli atd. Pořetí pod tit. Čel. Wádec, čili upřímná a spasitedlná rada všem we službě stojícím atd. od D. Ad. z Welesl. W Praze 1843 u Anny Špinkowé, péči Jos. Wotypky s wynecháním některých míst. [Porow. Čas. k. duch. XV 321.]

693. *O neplodnosti* manželské od M. REPANSKÉHO z Chočně w 12. (okolo 1587).

694. *Prawidlo křesťanského žicota* podlé pořádku desíti božských příkázání, přeloženo 1587 w 8. 1600 w 8. (od WELESL.)

695. *Tabule* aneb obraz *sedmi zljch* a *sedmi dobrých* věcí, w Praze 1588 w 12. (od WELESLAWÍNY).

696. *PAWLA WANISE* Zrcadlo panenské, přidán jest též traktat o čtwerém žiwotu panenském 1589 w 8.

697. *O potupení* swětských *marnosti* knihy tři, w Praze Burian Walda wytiskl 1589 w 8.

Didacus Stella lat. z hispanského [Balb. Boh. doct. III. 184] a do češtiny první knihu přeložil WILÉM Z WALDŠTEINA Štěpanský, jsa ještě pod pěstannstwím Adama z Winofe; druhau a třetí knihu nebo částku přeložil ADAM Z WINOFÉ, a wšecy tři wydal s připsím Marii z Waldšteina, mateři Wilémowě, rozené z Martinic. Pak w Praze 1596 w 8. Předmlwu podepsal w Beraně 1589.

698. *TOB. MAURENÍNA* Zrcadlo *dwau boháčůw*, rozmlauwání smrti s jedním bezbožným a s druhým pobožným boháčem, w Holomauci 1594 (Index 1694).

699. *Vita honesta*. Žiwot poctiwý nebo ctnostný; přidáno jest naučení křesť. člowěka *Adriana Barlanda* připowídky a skutkové Alfonsa, přeloženy do něm. od Šebest. Leonharta, a do češtiny od M. TROJANA NIGELLA z Oskořina, latině a česky, w Praze 1597 w 8. u Anny Šumanowé.

Spisowatel té knihy jest vlastně Hermannus Schotten Hessus; k ní připojena jest institutio christiani hominis od Adriana Barlanda, též připowědi a skutky některé Alfonsa křáve aragonského a Neapolského z 4 kněh Antonína Panormity wybrané. To wšeccko náš Nigellus sličně do češtiny přeložil, a jak o sobě česky, tak i s latinským, ano téhož roku i s německým textem wydal k prospěchu mládeže školní. Balbin prawí, že i řecky ty spisky wydal. Dobrow. dí, že řeckého textu newiděl.

700. *Propowědění králůw a mudrcůw* we 4. w Praze 1597 s několiky sty obrazů na dřewě rytých.

701. *BARTOLOMĚJE PAPROCKÉHO*

a) *staw manželský* ku příkladu a naučení mladým manželům sepsaný 1601, w Praze u dědice Jana Šumana we 4. A—C po 4, D 1 list (připis Bořitowí z Martinic).

b) *Třinácte tabulí wěku lidského* krátce se-

psaných a vydaných r. 1601 ve 4. W Praze u dědice J. Šumana A—Mij.

c) Panna. U děd. Šuman. ve 4. 1602 g. 3. (česky a latinsky).

d) Rozmlauwání, aneb hádání chudého člověka s bohatým, z kteréhož se-jeden každý můž naučit dobrých a pobožných skutkůw, vybrané z pisma sw. a wydané od Bartolom. Paprockého z Glogol. Wytlačeno w Brně 1606 24 Decemb. Přípis p. Debinskému z Debině, ve 4. A—Hz.

702. Wysvětlení o stawu manželském artikulů některých, jako: o původu, příčinách, požehnutí a kříži stawu manželského atd. od JANA THAD. MEZRÍCKÉHO, faráře w Hradišti nad Jizerau, 1605 w 8. archůw a—x. W Starém městě Pražském w impressi Šumanské.

703. HAWLA ŽALANSKÉHO a) *O ctnosti andělské*, totiž o čistotě duše i těla... w všech třech stawích, panenském, manželském i wdowském welice potřebné: W Šumanské impr. 1605 w 12. 1 díl str. 149, 2 díl str. 87.

Navrhuje naprosto pěkné prostředky k zachování čistoty, mezi jinými zvláště práci. Někdy nešwary přísnau satyrau kárá. W druhém dílu chwálí manželstwí a haní bezzenstwí dosti hodnými důwody. Řeč jest dobrá, ač sem tam nedbalá, zvláště w spojování slowes.

b) *O pokoji a wálečném nepokoji*, o původu a účincích wálky i pokoje, a o jiných věcech k oběmu tomu příslušejících. Spis z swatých písem a z kněh theologůw i historikůw atd. složený od Hawla Žalanského služebníka slowa a swátosti Kristových u sw. Jilji w Starém městě Pražském 1608 w 8. w impr. Jana Othmara str. 200.

Podruhé wtištěno w Starém městě Pražském u Daniele Sedlčanského (1611) w 8. A—L po 8mi. M 4 listy, úplně. Přísáno pániům Joach. z Těchenic, Melich. Haldiowi z Neyenperku, Hawl. Štyrskému z Radostína a Jan. Behemowi z Bawenberku. Jedná o pokoji duchowním, a w druhém oddělení o pokoji křesť. tělesném. První pokoj zakládá na wíře a ctnosti, druhý na upokojení mysli a věci lidských, wálek a roztržitosti přetržení, wespolek se w lásce snášení atd. k čemuž prostředky uwáděje na pismo sw. zhusta se odwołává. K přání byloby, aby z té knihy (jako wůbec z knih Žalanského) jádro mravnosti se wybralo wycištěno od bludů a zcestností, jako že dvě swátosti toliko klade (křesť a wečeří p.) katolíky k Dažonitským přirównaná, dábla za rušitele pokoje časného wypisuje atd. Čestina dobrá, obsah dosti dobře se předkládá.

c) *O dítkách křesťan.* živých i mrtvých, o jejich weliké a důstojné wzácnosti před bohem, o weliké k nim dáblové nenávisti, w Praze w impressi Šuman. 1608 w 12.

d) *Spis ku poctivosti pohlawi ženskému*, w Praze u Dan. Sedlčanského 1612.

e) O starosti a náhlé smrti (w 18 člancích), wěnowáno starším Horním m. Kutné Hory) 1609 w Praze J. Nigrina (Boček).

f) *Knížka o starosti*, aneb wěku sešlém a šediwém, co a kolikerý jest. Jaká jeho wzácnost a důstojnost, jaká zase bída a starost. W Praze w impressi Šumanské 1610 w 8. A—H.

g) *Knížka o nemocech duše i těla*, w Praze u Dan. Sedlčanského 1612.

h) *O ctných manželkách* těhotných a o rodičkách křesťanských, w Praze 1615 w 8. u Dan. K. z Karlsb.

i) *O pohřbích* lidí mrtvých (Index).

704. JIŘÍKA TESÁKA *knížka o přátelstwi* w 8. Index (1608?)

705. ADAMA KLEMENTA a) *Traktat o powinnostech* pána a služebníka 1608.

b) *Rozkoš a zwále panenská*, k zvláštnímu rozjímání, naučení a potěšení... pannám i jiným pobožným obojího pohlawi lidem. W Praze u J. Stříbrského 1613 w 8. archů 10.

706. *Řeči boží* starého zákona a propowědění wysoce učených mužů a pobožných lidí pohanských a křesťanských 1608 w 8. (Boček).

707. J. ZAHUMENSKÉHO o stawu manželském naučení wšechněm těm, kteří w něj wstoupiti míní 1609 w 8. w Praze Šuman.

708. *Zrcadlo potěšení* bohem samým a jeho řízením snaubeným a spojeným manželům. Wytlačeno w impr. uroz. p. Hynka z Waldšteina na zámku Dobrowice 1610 w 8.

709. *Sententiae aneb dicta z písem swatých* obojího zákona. Na zámku Dobrowici (od Hynka z Waldšteina?) 1610.

710. *Knihy o powinnostech* křesťanských, z písem sw. shromážděná, každému pobožnému člověku, wšelikého stawu, řádu, wěku a powolání welmi užitečná, kteráž wučuje wšecky, jaky wůle boží při každém powolání, i při obchodech a žiwnostech lidských šetríti, swědomi dobré zachowati a požeňnání božího i odpłaty žiwota wěčného dojíti mohli. Sepsaná a podruhé wydaná od MATAUŠE KONEČNÉHO I. p. 1612 w Star. m. Pr. w impr. Šumanské w 8. malém str. 349.

711. *Tri otázky o stawu manželském* ku poctivosti uroz. p. Jana Čížka z Jenšteina atd. w Praze w impr. kněze JIŘÍHO HANUŠE Landškronského 1612 we 4.

712. WÁCSL. KLEMENTA *kratičké sepsání* slaužící k potěšení rodičům, jimž pán bůh prostředkem smrti časné dítky z tohoto swěta powolati ráčil. Na zámku Dobrowici w impr. p. Hynka z Waldšteina w 8. 1612.

713. *De mutua et civili conversatione*. O ctném a chwalitelném w swětě obcowání knihy čtyry od Štefana Gwazy wlašským jazykem nejprw sepsané, potom do latinské a německé řeči a nedáwno do české od urozeného a wysoce učeného místru pána BARTOLOMĚJE

HAWLIKA Z WARWAŽOWA přeložené. A nyní k žádosti mnohých poctivých lidí, nákladem Daniele Karla z Karlsperka. Wytisštěné w St. m. Pr. u Matěje Pardubského l. p. 1613 w 8, str. XVI a 53.

714. *Knížky dvě*, zřecadlo poctivé ženy, a naučení manželům od **JIRÍHO STREYCE**, w Olomauci 1613.

715. *De dignitate hominis* (o důstojnosti člověka) utěšená knížka, w Praze 1613 (w Balb. boh. doct. 296).

716. Kratičké a sprosté správy světské wysvětlení, že wšelijací správowé, knížata i páni střídmost zachowávali, a *opilstei* se wystřihati mají, a **JACOBO ACANTHIDO-MITE**, Megapolomaco, Scramnicii a sacris, w Praze u Mat. Pardubského 1614 we 4.

717. Traktat welmi platný a užitečný o *správě jazyka*, nejprwé w anglickém jazyku wedlé slowá božího sebraný od *Wilhelma Perkinsa* muže oswiceného. Potom zase do latinského přeložený od *Tomáše Draxa*, swatých písem učitele. Nejposléze pak w českém jazyku prostě pro vzdělání obecné, jest wydaný od **SIMEONA VALECIA**. Wytisštěno w Star. m. Pražském u Matěje Pardubského l. 1616 w 8. A 4 listy přípisu (p. p. Joach. z Těchenie, Sim. Kohautowi z Lichtenfeldu, Sim. Wokáčowi z Chyš a Spicberku a Lorencowi Kautnému z Zerečného); text B—F po Smi, G. 3 listy obojstranné.

718. Naučení, kteréž se může předkládati každému křesť. a pobožnému člověku, jenžby dle nařízení božího rádně a pobožně w *staw manželský* vstupowal, odkudžby spasitedlného prawidla nabyti, tak aby křesťanský a pobožně w témž stawu žiw býti mohl, od **WÁCSL. WIDEMANA**, (b. m.) w 8. 1619, 3 archy. Přípis rytíři p. Burianowi Šlibowskému ze Skřivan, w staw manžel. vstupujícímu, s pannou Marii dcerau Jan. Jiř. Wachle z Pantenowa.

719. *Jana Spinaea* spis o lakomství, přel. od **TOB. ADAL. WODNANSKÉHO** 1619 w 8.

720. **JERONYMA STRÍBRSKÉHO** *zrcadlo stawu ženského*, w Hradci 1619 w 8.

721. *Listowé do nebe*, w kterých chudí a bohatí před Kristem žaloby a stížnosti na sebe wespolek wedau, a rozeznání býti žádají, 1619 w 8. (bez místa a tisk.)

722. **MATAUŠE HOLECKÉHO** spis kratičký o *užitcích dobročinnění*, w Králowé Hradci 1620.

723. Historie některých králůw a císařůw příkladně předstawená. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 28.

724. Naučení mnohé chwalitebné z mnohých filosofů a doktorů písem wybraná. Rkp. weř. bibl. F. 12.

725. Naučení, mželi býti kaupení platu bez hřichu a bez lichwy, rkp. weř. bibl. XVII. E. 19 n. 2.

c) Politické spisy.

726. *Sententiae philosophicae* t. j. Naučení mudrcůw o spravování a saudech lidských, knížatům a všem správčím užitečná od **BRIK-CÍHO Z LICSKA**. (Ku konci) Wytisštěno w Starém m. Pr. skrze mne Sewerina Mladšího atd. 1540 we 4. archůw 8. Připsána Pražskému magistrátu na jedné straně lat. na druhé německy 1541, impressum per Barthol. Netolicensem notarium minoris civitatis Pragensis. Po druhé w Olomauci pod t. *sententiae sapientum ethnicorum* lat. boh. et germ. lingua 1558 w 16. u J. Günthera 1563 w 8.

727. *Politia historica*. O wrchnostech a správčích světských knihy patery, w nichž se obsahují mnohá užitečná naučení, jakby se králowství, knížetství, země, obce i města buďto w času pokoje aneb wálky pobožně, šlechtně, chwalitebně a užitečně řídit i spravowati mohla: sebraná z mnohých starých i nowých, řeckých, latinských, českých i německých historií a spisůw maudrých lidí o správě světské. Nyni pak w nowé ku poctivosti všech dobrých, ctných a šlechtných wrchností, správčůw, saudecůw, pánůw a úředníkůw zemských i městských, slawného a dalece rozmnoženého národu slowanského z jazyka latinského a německého w český jakž nejwlastněji býti mohlo, přeložená, a wúbec wydaná pilností, prací a nákladem M. Daniele Adama z **WELESŁAWINA**, wytištěno w Starém městě Pražském léta páně 1584 fol. listů VII nápisu, erbu a předmluwy, textu 732 str. registr. listů XV.

Po erbu králowství českého postaweni erbowé některých pánů a rytířů českých z Rožmberka, z Lobkowic, z Waldšteina, Bořity z Martinic, z Kolowrat, Spanowských, z Lisowa, Trčky z Lippy, Wchynských z Wchynic, Kapanna ze Swojkowa, z Malowic a z Weleslawina, následuje přípis a předmluwa týmže, jakožto najvyšším té doby auředníkům zemským král. českého, w níž oznamuje, že knihu tu z německého spisu Jiřího Lauterbeka Regentembuch nazwaného pomoci některých přátel swých přeložil, a na mnohých místech pěknými historieři rozhojnil a rozšířil. Opět w Praze 1592, 1606.

728. *Jeronyma Wellera* kniha o powinnostech všech úradů duchowních i světských. Z lat. přeložil **MIKULÁŠ DWORSKÝ** r. 1591. Připsáno p. Bohuslawowi Hawlowi z Lobkowic.

729. *Ondřeje Hyperia* traktat aneb knížka o obecném *opatrowání chudých* lidí w městech a obcích. Přitom šestero kázání sw. Jana Christostoma jinak Zlatoustého. Z lat. přeložil **TRAJAN NIGELLUS** z Oskořina, w 8. 1592.

730. Knižka obsahující: *statu městský*, která by v trvanlivé podstatě zachován býti mohl, co k němu přináležejí, i jakým způsobem zase k zákaz a zahynutí přichází: S přidáním všelijakých k městskému životu potřebných příkladů, naučení a řečí, s některými důvodnými otázkami: Na tři částky lidem v témž stavu a povolání zůstávajícím, i budoucím mladým měšťanům v auřadech postaveným, k užtku kratičce sepsaná, v český jazyk s pilností přeložená a vydaná cum gratia et privilegio Sac. Caes. Majes. Od **MARTINA CARCHESIA** atd. 1602 w 8. mal. Nápis, přips (wýsada císaře Rudolfa) a předml. 2 archy. Textu str. 515, registr. atd. 10 listů.

Jedná o tom všem, co k zrůstu a prospěchu městům účel, jako položení, školy, obchod, povinnosti osob atd.

731. **JIRÍHO ZÁWĚTY schola aulica** t. j. dvořská škola, w níž se obsahuje naučení a výstraha dvořanům a všechněm těm slauzicím, ježto králůw, knížat a pánuw se přidržejí, jich dotýkají, při nich zůstávají, a s nimi jako obecnostwí swé nějaké mají. Též čím jest to, že dvořeninowé a všickni ti, kteříž při králich atd. zůstávají, zřídka kdy až do konce w milosti a lásce při nich setrwají. W Praze 1607 w 8. Přípisu a předml. 12 listů, textu str. 164.

Učí mandrému chování při dvoře velikých pánuw. Balbin praví, že kdyby ta kniha přeložena byla do latinského (tenkrát obecného) jazyka, nebálaby se nížádné kritiky.

732. Krátká zpráva o řádu politickém z rozličných autorů od **HYNKA Z WALDŠTEINA** vybraná, a vytištěná na zámku jeho Dobruwici 1610 w 8.

733. *Wiktorina WRBENSKÉHO* wzácného *Compelle intrare* poručení, 1616.

734. Jirího B. faráře na Wysoké o *příčinách wálky*, 1619 w 8. (Index).

d) *Wychowací. Spisy pro mládež.*

735. **JAN PETŘÍK Z BENEŠOWA** a) Poctiwé a nábožné *rozmlauwání dítek*, z knížek *Erasma Roterodamského* latinských w řeč českau přeložené od *Jana Petřika z Benešowa*. Wytštěno w Starém městě Pražském w 8. 1534.

b) *Erasma Roterodamského* knížka utěšená o mrawích dítek, wyt. w Star. m. Praž. l. 1537 w 8. od Jana Petřika z Benešowa. Též w *Kralicích* (exempl. b. r. a t. u Bočka). Též lat. a česky: *Civilitas morum etc.* w *Prostějowě* u J. Günthera okolo r. 1567.

736. *Matthaei Colini liber de educatione puerorum. Práwo o mravích a wedení domácím we škole obzwláštní.* Pragae apud Joannem Cantorem colubrum anno 1550 w 8.

Text latinský, ale částky některé české, a sice

abeceda, desatero přikázání, modlitby školní i písně k narození páně. Měl spisowatel ústaw, jako konwikt saukromný. Udává celý plán a řád učiliště swého, z něhož wychowání školní oněch časů zřejmě widíme. Co se týká češtiny, o té zákon byl u něho: Čechům, prý, jazyk český, Němcům německý owšem hned zapowidáme. Dopauští se však pro naučení jiných aneb sebe samého promluwiti něco. Němci německy s Čechem, a zase Čechu česky s Němcem. Při stole Čechowé latině, Němci česky toliko at mluwí, jestližebý co chtěli. Každému, kdožby swého přirozeného jazyku užíwal, at se dá wosel, od kteréhož menší metlau, wětší pak penizem se wyplatí atd.

737. *Postilla dítek*, naučení na ewangelia nedělní a w swátečnách, wydané od *Křištofa Fischera* 1); přeložena od **TOMÁŠE SOBĚSLAWSKÉHO ŘEŠÁTKA**. 1578, 1589, 1601, 1617.

738. **ŠIMONA LOMNICKÉHO** o *dítkách* křestanských. (Dětinský řádek anebo čisté a křest. naučení atd. Boček) w Praze 1609 w 8. w impr. Nigrinské.

Obsahuje powinnosti rodičů a dětí jedněch k druhým. Na posledním listu obraz spisowatelůw s opisem: *Simon de Budecz poeta czechicus aetatis LIII anno 1605.*

739. **JIRÍKA NIGRINA** kwitkowé z písem sw. star. i now. zákona k nawedení dítkám, w Praze u K. z Karlsperku w 8. 1617.

F. MATHEMATIKA.

a) *Počítádstwí a měřictwí.*

740. *Nowé knihy o počtech* na cifry, a na liny, přitom některé welmi užitečné regule, a exempla mince rozličné, podlé běhu kupeckého, krátce a užitečně sebraná skrze práci a náklad *Wondřeje Klatowského*, w Normberce 1530 skrze *Frid. Peypusa*, w Praze 1558 u Jana Kantora w 8. Z prwního wydání zlomek tištěn w *Toms. Chrest.* na str. 133.

741. **JIR. MIKULÁŠE BRNĚNSKÉHO** knížka, w níž obsahují se začátkowé *umění* matematické, to jest počtůw na cifry neb liny poznání pro pacholátka a lidi kupecké sebraná. W Praze 1567 u Jana Hada Kantora 8 listůw A—N 3.

742. **JAN KOBÍŠ Z BYTÝŠKY**. Zpráva aneb naučení o mirách winných sudůw, wedlé ceny žejdlíka, aby wěděl, jaká summa za který sud přijde, též coby se každého roku J. M. C. králi českému s každé winnice na summě dáti vyšlo, wytištěno l. 1596 w Star. m. Praž. u Jir. Nigrina w 8. [Ded. podepsal Jan Kobiš z Bytýšky a w Now. m. Pražském]. Starší wydání 1574.

743. *Jirika Görla z Görlsteina* a) *Arith-*

1) Fischer tento z *Joachimsthalu* w Čechách, luteranský kněz, mistr we *Wittenberce*, 1544 pastor a superintendent † 1597.

metica, to jest knížka počtů neb umění počtůw na línách a cifrách skrze exempla a mince rozličné, všem w handlech, w auřadech a w hospodářství se obírajícím velmi užitečná a prospěšná. Jiří Černý vytiskl w Praze 1577 w 8. Po druhé u Jonaty Bohutského 1610 w 8. mal. titul, přips (purgmistru a radě města Litoměřic) a registř. VII text 87 listů.

W připsu prawí, že tu knížku sepsaw německy císaři Rudolfowi obětowal, a nyní do české řeči přeložil. Rozdělena jest na pět traktátůw, a jedná o počtech na línách (jakýchž posud někteří, zvláště neučení užívají), o počtu na cifrách, o lámání, o regule zisku a ztráty, o wexlu (směnném listu) o srovnání wáhy, loktu, též míry na wína i na obilí atd. Dle Balbina často ta knížka s welikau pochwalou tištěna byla, jsauc jakž on dí, vlastními a výbornými slovy neb výrazy sepsaná.

b) Spis o mírách, nádob picích.

c) *Vinitorium* t. j. zpráva neb naučení, kterak se mají winohradové měřiti, wysazowati, wína sbíratí, sudy šychrowati, w Praze 1591 w 8.

744. *Arithmetika* česká a wýtah z *Frisia: Arithmetika practica*. Rkp. weř. bibl. od r. 1580 XIV K. 84.

745. **SIMEONA PODOLSKÉHO** knížka o *mírách* zemských, a wysvětlení, od kterého času míry a měření zemské w králowství českém swůj začátek mají. Podlé artikule w sněmu léta 1615 držaném se nacházejícího, sepsaná w r. 1617. Nyní na swětlo wydaná nákladem Samuele Globiče z Bučína, w Praze u Jiřího Černocho 1683 we 4. A—D., (též německy).

Samuel Globič měřič zemský uptal se na tuto od wystěhowance některého do Míšně zanešenau ještě netištěnau knížku, zadal na místodržící auřad J. M. C. Leopolda I představení, že w obnoveném zříz. zem. G. 27 toliko o prowazci zemském a měřách zmíněno, ale jakby se jich užívati mělo, doloženo není, a žádal o powolení wydati dotčenau knížku, přidaw k ní něm. přeložení, což auřad k J. M. C. dne 7 Zář 1682 zaslal. Od císaře šel potaz na stawy české tenkrát sněmující o tu wěc (7 Října 1682), kteříž německy odpověděli, že jí pro auřady netřeba, a tudy že zůstawnjí J. M. C. chceli jí jako jinau knihu privatní powolití. Což se stalo, ano druhý na to rok wydaná jest. Rkp. weř. bibl. XVII G. 21. Zuowu s wysvětlením měrických slow opatřená (a wydaná) od Jos. Fr. Dewotyho atd. w 8. str. 64. W Hrad. Kr. u Posp. 1828.

746. *Arithmetika*... Knížka počtů přeložena do řeči morawské od **PAWLA ŠRAMA**, wyl. w Holom. u Pawla Šrama 1613 w 8. (Připsána Ladislawowi Welenowi z Žerotina) (Boček).

b) *Hwězdářství, kalendáře, prognostiky* ¹⁾.

747. Pranstika nowá s diwnými prooetwými od r. 1541 až do konce roku 1550, w Praze u

Ondřeje Kubeše 1543 we 4. S předmluwau Mikuláše ŠUDA Z SEMANINA, kterýž ephemeridy a prognostiky od l. 1520 až do r. 1557 wydal.

748. Nowiny odeslané z Constantinopole do Benátek o dwau *kometách* s ohniwými welikými ocasy, w Praze u Jana Kantora we 4. 1556.

749. **THADEÁŠE HAJKA** spis o *kometách*, w Praze 1556 u Jiř. Melantr. we 4.

750. *Planety, pod kteraužby se člověk narodil*, a co mu se budaucího buďto dobrého neb zlého skrze planety a 12 znamení nebeských wyznamenává, 1565 w 8. w Holomauci u Jana Günthera l. p. 1558 w 8.

751. *Praktika sedlská* po všeka léta přihodná, počíná se jich patření časůw, z nichžto budaucí časy a aurodu předpowídají. Rkp. z první polowice wěku XVI 3 listy u p. Bočka. Tišt. též r. 1558 w 8.

752. *Temporale* o přirozeném wléwání hwězd mistra *Jana Kynigspergera*, w Olom. u Jana Günthera 1558 w 8.

753. *Astronomisch taffeln auf alle Tage des Jars in deutscher, lateinischer vnd böhmischer Sprach etc.* gedruckt zu Wien in Oesterreich 1562 4. Český tu toliko na 4tém listu jména měsíčůw a asi 20 jiných nepatrných slow.

754. *Wyznamenání a zjewení prawého wléwání nebeského* totiž zatmění, kteréž w těchto 7 létech zběhnauti se mají, od mistra *Mikul. Caesareu Leukopetra*, w Olomauc. u J. Günthera 1559 we 4. w Praze 1563 we 4.

755. *Pranostika* nowá wztahující se na let 20 pořad nastáwajících, totižto od l. 1564 až do l. 1584 z spojení a na proti sobě hořejších planet patření; též také z zatmění swětél nebeských i jiných hwězd paprskowání, kteréž w těch létech se třetiti mají. Sebraná a na swětlo wydaná od *Cypriana Lcowitského z Lwowic*. A nyní z lat. jazyka do českého přeložená a to pro wýstrahu a wzděláni lidu obecného l. p. 1564, w Praze u Šebast. Oksa z Kolowski we 4.

756. M. doktora **FRANTY** pranostika nowá bez r. a m. w Olomauci r. 1567 od biskupa dowolena prodáwati.

757. *Minuci* a pranostika Krakowská mistra *Jana Muscenia* Kirelowého (?) k létu 1568 w 16.

758. Traktat o nové hwězdě w Kassiopeji od **BAWORA RODOWSKÉHO** mladšího z Hustířan († okolo 1572). Dle Balbina wydal více spisů hwězdářských w českém jazyku.

759. O kometě od *Tomáše Petrkovského* (1567 powoleno w Olom. prodáwati).

760. **PETRA CODICILLA** z Tulcehowa
a) O hrozně podiwné kometě, w Praze 1572.
b) O hrozně a přediwé kometě, kteráž spa-

1) O pranostikách a kalendářích zvláště XV století w pojednání Fr. Palackého w Čas. mus. 1829 III 33.

třena jest na obloze nebeské w auterý po památce sw. Martina l. 1577 in fol. s obraz.

c) Spis o kometě wlasaté, w Praze u Bur. Waldy 1582.

d) *Kalendáře* vydával drahně roku týž Codicill dle Balbina tak hledané, že pod presem takořka je rozbírali a kupowali, 1578 we 4. 1579, 1581. N. p. minuci a pronostika z učení Pražského wydaná k létu páně 1576 přestupnému a hrudnému, w 12. w Praze u Bur. Waldy.

Wynechaw při uwezení nowého kalendáře opraweného Gregoriánského w r. 1585 Husůw swátek uběhl w pronásledování, a utekl se w ochranu katolických pánůw, z nichž dvěma bratřím Bořitům z Martinic byl onen kalendář připsal. Při té příležitosti uděláný naň ony známé werše: Stal se Čechům protivný kus, wylětěla jim z Prahy Hus, Prodál ji mistr Codicillus.

761. *Minuci a pranostika* od JANA STRANĚNSKÉHO, swobodných umění milownika wydaná l. p. 1573 Hrudnému w 16. (w Mus.)

762. M. WÁCSL. ZELOTIN z Krásné Hory. a) Kalendář hwězdárský k psaní ku položení slawné země české, wyd. 1572, w Praze u Tom. Taubmanna we 4. (Cerroni).

b) Křestanské, potřebné a pobožné napomenutí a uwažování nowé lé a zázračné hwězdy, kteráž pod hwězdnatostí Kassiope se okazowala, w Praze u Mich. Petrla 1572 fol.

763. BAWORA mladšího RODOWSKÉHO z Ilustřan a na Radostowě a) Krátké sepsání o diwné a božskau mocí na obloze nebeské oswícené swětlosti jedné hwězdy z hwězd, jenž slowau Fixae atd. wylitěno w St. m. Praž. od Jiř. Černého 1574, 20 mēs. Unora we 4.

b) Nowé praktiky dvě: 1 od léta 1580 až do l. 1600, druhá od l. 1580 až do l. 1588, w nichž se dokonale a jistotně oznamuje, co se w těch létech státi a wykonati má, skrze Jiř. Ursina Plawenského, mathematického umění milownika sepsané, a ode mne (spisowatel) w jazyk český uwezené a předmluwau křestanskau ozdobené, (w Praze) u Jiřika Černého 1580 we 4. A—F.

Oznamuje zatmění slunce, měsíce, počasí, mor, wojny a jiná astrologická nálezti.

764. THADEÁŠE HÁJKA Z HÁJKU *tabule dlauhosti dne i noci*, východu, poledne i západu k spravování orloje obojího celého i polowičného, w Praze, u Jiř. Černého fol. 1574.

765. JANA MAKOWSKÉHO z Makowé *pranostika*, kteráž se od l. tohoto 1575 začíná, a trwati bude až do l. 1580, w nížto se gruntowně a prawdiwě pod způsobem wýstrahy oznamuje, jaká se weliká zarmančení a neštěstí w zemích našich státi mají, skrze Mik. Weisa matematika sepsaná, wylitěna w St. m. Pražském od Jiř. Černého 1575 we 4.

766. M. PETRA CODICILLA wyšetřená

a ohledaná kometa r. 1577 (s rytinau na dřewě na welikém archu a barwami ozdobená).

767. *O kometách*, kdy a kterých let jsau se ukazowaly, a jaké účinky a proměny w swětě sebau přinášely. Od Matěje GRILLA Z GRILLOWA, w Praze 1578 w 8. u Jak. Dačického, 54 listy (Cerroni).

768. *Thurneiseru kalendář* w Praze 1579.

769. *Zpráwa o kometě*, o moru w Čechách r. 1581. O utonutí w Moldawě nešťastných lidí toho roku (s rytinau).

770. *Zpráwa oprawdowá o starém kalendáři Římském atd.* Z něm. přel. od ŠTASTNÉHO OPATOWSKÉHO, w Praze u Buriana Waldy we 4. bez roku (dle připsu 1584) listů 10.

771. *Petra Constantina* o nowém napraweném kalendáři, zpráwa jistá a gruntowná. Z němčiny přeložená, w Litomyšli 1584, w 4. (bez tisk.) listy 4.

772. *Wýstraha* aneb praktika ze *Wlach* od wysoce, učených lidí wydaná, co by se budawcího léta 1587 zlého státi a wykonati mělo, w Praze u Bur. Waldy we 4. 1586.

773. ADAMA HUBERA MEZEŘICKÉHO z Rizenbachu a) *Minuci* wydaná ku poctiivosti a jměnu p. Woka z Rožemberku k orloji celému Pražskému fol. 1590.

b) *Prognostika* 1595?

774. * M. WÁCSLAWA DASYPODIA *Calendarii perpetui pars prior continens introitum solis in duodecim signa zodiaci..* it. Zpráwa na kalendář hwězdárský o naprawení jeho pomínulém, a ukázání přičiny proměny roku Římského atd. W Pr. u Jiř. Nigrina l. p. 1591 we 4.

Připsáno p. Křiřtowi Želinskému z Šebuzína, místokancliři král. česk. ... „Já.. rudimenta nápodobně kalendáře neměnitelného na tabulky uweďse, o způsobu roku i jeho případnostech, a prwé zřídka, zwlášť mezi krajany země české wydaného, k nřivání obecnému literatorům jsem summowně sepsal, a jeho teď přednější částku, i s tau spráwau ... na swětlo wydati chěl...“

775. *Kalendář hospodárský* na r. 1593 w bibl. weř. XVII. D. 801.

776. Nowé předpowězení o milostné hwězdě, kteráž w Hořejších Uhřích měsíce Srpna spatřowána byla. O jednom dětátku, o třech křiřích, w Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

777. Pronostikování neb proroctwí o znamenich den saundný předeházejících od JANA ROZACIA Sušického w 8. (Index). Index také Tomášowi Soběslawskému tu kněžku připsuje.

778. *W Museum nacházejí se*: a) *Hroma* (Anton.) kalendář hospodárský a cancell. k létu p. 1598 ku poctiivosti jměna Jiřiho staršího Bořity z Martinic atd. wyt. w Star. m. Praž. w impressi Jana Othmara we 4.

b) Téhož 1599, ku poctivosti jména Ladislawa ze Šternberka atd. ib.

c) Stehlika z Čenkowa kalendář k létu p. 1603, ku poctivosti kněze Šeb. Chotěbořského atd. w Star. m. Pražsk. w impressii Šumanské.

d) Mollera z Štraupic hosp. a cancell. k l. p. 1616 u Mik. Pštrosa we 4.

e) Minuci 1617.

f) Horkého z Lochowic (Mart.) k l. p. 1615 ku poctivosti purgm. a pánům města Domažlic, wyt. w St. m. Pr. u Matěje Pardubského we 4. 1)

g) Kalendář hosp. a cancell. k l. p. 1612, ku poctivosti jména pana Buriana Kapliře atd. wyt. u Dan. Sedlčanského we 4.

h) Těž 1613 ku poct. jména Joach. Ondř. Slika atd. ibid.

779. W Raudnické bibliothece: a) *D. Ant. Hroma* Kalendář hospodářský a cancellářský . . k l. p. 1601 . . . W Pr. u Jana Otthmara . . . „vydaný ku poctivosti a jménu uroz. p. p. Zdeňka z Lobkowic, . . nejw. kanclíře“ atd. (*Bibl. Raudn.*)

b) *M. Kašp. Lad. Stehlika z Čenkowa* Kal. hosp. k l. p. 1602 . . w Pr. u děd. J. Šumana. (Připsán p. Petrowi Wokowi z Rožmberka) (ib.) id. k l. 1611, u K. Kargezia (připsán p. W. Slawat.)

c) *M. Albina Mollera* kal. hosp. a kanc. . . k l. p. 1605, w Pr. u Mik. Pštrosa. (Připsán p. Zdk. Ad. z Lobkowic (ib.))

d) *M. Alb. Moll. Štraupického*, id. k l. p. 1606 . . . it. l. 1608 . . . it. l. 1609, 1610 (u Mik. Pštrosa) 1617—18—19—21—25.

e) *Řeh. Žaluda Görlického* kal. hosp. a kanc. . . k l. p. 1609 . . . w Pr. u J. Otthmara (Přips. p. P. Wok. z Rožmberka).

f) *Šeb. Kóstnera*, kal. nowý i starý pospolu pro hospodáře, cancelláře atd. k r. p. 1602 . . u Jiř. J. Dačického. (Přips. pánům Španowským z Lyšowa).

780. *Mistra Petra Constantina z Břehu*, kal. hosp. a kanc. . . k l. p. 1604 . . u Dan. Sedlčanského, (přips. p. Přechowi z Hodějowa. Těž kalendář s pranostikau na rok 1607 připsaný p. Pertoltowi Bohubudowi z Lippého a na Morawském Krumlowě od Dan. Sedlčanského, w St. m. Praž. (wiz dedikací tragedie o Samsonowi 1608).

781. Zpráva krátká o kometě neb hvězdě s ocasem, kteráž roku tohoto 1607 měsíce Září ponejprwé pod prsy větší nedvědice spatřina byla. Z něm. *Theodora Maja* na česko přel. w Praze u Dan. Sedlčansk. we 4. 1608.

782. *Nowý kalendář* k psaní s pronostikau hwězdářskou ku potřebí kr. českého od *M. Albina Millera* Straupického w mark. Dolejších Lužicích starého hwězdáře, 1609 w 8. w Praze u Mik. Pštrosa w Kaprowé ulici.

783. Pranostika sedlská 1612 w 12. w Pr. u Mik. Pštrosa.

784. *Wojt. Mizia z Freiberku* s pranostikau hwězdářskou *Kulendář* hospodářský a cancellářský k l. p. 1616 w impr. Mart. Kleinwechtra we 4.

785. *Calendarium perpetuum oeconomicum*. Kalendář každoroční hospodářský, obsahující w sobě kalendář starý i nowý podle jistého srovnání s jeho připadnostmi dwanácte měsíců wysáno. Item: paměti historické *SIMEONA PARTLICIA* Třestského, w Praze 1617 we 4. (Obsahuje také historické a literní zpráwy toho času). Těž na r. 1616 téhož Kalendář hosp. a kanc. u M. Pardubského.

786. *Saud* hwězdářský o kometě, která se po welkém proti sobě patřeni slunce s Hladoletem 28 Listop. 1618 wyskytla. Od *Bazilia z Deutschenberka*, w práwích doktora a w učení Pražském hwězdářského umění profesora, wtyštěno w Praze u Jana Slíbrského.

787. *Daw. Orikana* krátký wýtah o kometě, kteráž se léta téhož ukázala, we 4. 1618.

788. *Tractatus Cometographicus* o dwau nových hwězdách aneb kometách, které se spatřowaly na konci r. 1618 od *SIMEONA PARTLICIA* mladšího, w Král. Hradci 1619, 8.

789. *Judicium astrologicum* neb *saud* hwězdářský, o nových domnělých hwězdách měsíce Března spatřených, od téhož *SIM. PARTLICIA* 1620 we 4. w Hradci nad Labem wyt. J. Arnolt 4 listy.

790. *Complementum astronomiae* to jest: Důwod a wyswětlení pětileté pranostiky l. 1619. w Hallu wtyštěné wšem wúbec před oči položena skrze M. Paw. Nagelia Lipského, matematika a hwězdáře, w český jazyk přeložena od kněze *MICHALA LONGOLIA* Kralowického, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1620 we 4. A—E.

c) *Proroctwí, hadactwí, widění* atd.

791. Spis neb wýtah listu prstem pána Ježiše, 1545.

792. *JAN BECHYŇKA*. Widění mládence nemocného. Rkp. z polowice XVI stol. w Mus. num. 1021 w 8. str. 168. Zawírá 3 částky: Předmluwu, we kteréž paní jakés wracuje knížku s pobídnutím, by ji čtla, ač se jí zdá diwná býti, jako by půwodce její opilý aneb tržený byl; pak samu knížku obsahující žiwot přenábožného mládence nemocného u widění býwalého

1) O tomto Horkém psáno w aktách decan. Phil. num. knihy 26 str. 250, že na r. 1619 sepsal kalendář, a že byl člowěk neusedlých mráwů n. p. šimpyk dáwal proroktu pod nos atd.

[widěl totiž tresty pekelné]. Knižka ta hrůzu a strach plodící zdá se býti nejiná než: *Proroctví jednoho mládence* tištěna 1550 w 8. Třetí částka rkp. jest napomenutí kněze pod obojí ke swým jednowěrcům, aby při wiře stále trwali, w. Rozbor I. str. 183.

793. Proroctví *Jakuba Hartmanna* z Durlachu r. 1528. Rkp. weř. bibl. XVII D. 20 listů 546.

794. THAD. HÁJKA Z HÁJKU a) *Wýklad proroctví tureckého*, w Praze 1560 w 8.

b) *O některých předešlých znameních nebeských a úkazích w powětří*, a o *kometě* roku tohoto 80ho wypsání, w Praze 1580 we 4.

795. Diwná nowina, co se zběhlo a stalo při jednom mládeni w wsi Pinfertu, w Praze 1567 we 4.

796. *Summa proroctví diwného*, počínajícího se od tohoto nynějšího roku LXVI až do toho léta velikého moru, kterýž bude 1568. A wydáno jest toto proroctví skrze *Mistra Nostradamuša*, z franc. řeči w českau přeložené, w Praze u Wácsl. Hada 1566 we 4. 1 arch.

797. O nastávajícím zřetelném *hněwu* a spravedliwé *metle všemohauciho* p. boha . . . Přitom jest traktatek.. předzwědění a *widění* těch věcí, které se státi mají: Jednoho pobožného a velikého muže, wtyštěna na žádost a náklad pana Wácsl. z Wřesowic l. p. 1578 we 4. listů 14 mimo píseň 3 listů.

798. *Sibyll desiti* proroctví, w Praze 1579 w 8.

799. Wýtah z dwanáctera *Sibylliného* proroctví w píseň uведенá o předpowěděné změně česk. králowstwi k ustrnutí a výstraze všemu lidu — 1 arch b. m. a r. (často až do ducška se tiskne.)

800. TOBIÁŠE MAURENÍNA *Chiromantia*, ruční knižka, umění na ruce komplexy (1518 w 8. Index). Zdá se býti chybný rok místo 1598.

801. Králka zpráva o *dwanácti Sibyllách*. Rkp. weř. bibl. XVI stol. fol. sign. XVII D. 18 fol. 273. Jest to kratičké poznamenání historické o známých *italských* Sibyllách.

802. [Prodávati dowoleny w Olom. 1567]. a) *Snář rýmy sepsaný 1564 we 4.*

b) *Snář* velmi pěkný p. Wilimowi z Wickowa hofrychtěři připsaný.

c) *Snář* wětší.

d) *Snář* menší.

e) Proroctví Sibyllino šalomaunowi.

f) Proroctví Sibyllino w 8.

g) Proroctví sw. Methodia.

d) *Úkazy, powětří* atd.

803. Nowiny odeslané z Constantinopole do Benátek, urozeným páňm Fukaruom, kteréž w sobě zawiráji a wyprawuji weliké zázraky

a *strašliwá znamení*, kteráž jsau widina býwala w Constantinopoli i w jiných okolních krajínách. Též o dwau *kometách* s obniwými welikými ocasy, a znamenitě welikém powětří, a jak s nebe padaly weliké ohniwé střely, w Pr. u Jana Kantora 1556 we 4.

804. Welmi diwná i brozná *widění a zázraci*, kteříž na obloze nebeské widini jsau w zemi marecké atd. l. 1562, w Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu we 4. 1 arch.

805. *Jana Garcea* o nakažení powětří neb moru, kniha meteorologická, přeložena od WÁCSL. ZELOTINA Pražského 1568 w 8. w Praze.

U p. Četakowského jest téhož Garcea exemplář o bromobití (díl) na česko přeložený od dobré paměti kněze Jana Semina Turnowského atd. Praví Stelear w předmluwě na listu 3 knihy o čarodějnicích. (V. 614) Byla kniha ta od Turnowského [přeložena, čili půjčena?] Zdá se to býti jiná kniha.

806. *Welici diwové* zjewení a widění w Nowém městě w zemi německé, w Praze 1570 r. u Šebest. Oksa z Kolowsi.

807. *Wýklad na ten diw* a zázrak nad Horau Kutnau na obloze nebeské od p. boha ukázaný w noci w oktaw tři králůw l. 1570 od kněze JIŘÍKA KUTENA složený we 4. 1570 u Šebest. Oksa z Kolowsi.

808. *Diw weliký* od p. boha ukázaný, kterýž se stal w knížetstwi slezském při městech těchto jmenowaných, totiž: Lemberku, Hiršperku a při městě Lubinu, kterážto města náležejí k koruně české. Při kterýchžto městech *pršelo obilí* všelijaké, a na pohledění welmi diwné, z kteréhož obilí J. M. Cis. s některými pány a raddami swými ráčil jest jisti chléb, a to se stalo l. 1571, wtyštěno s powolením J. M. p. arcib. Pražského we 4. w Praze (1571).

809. *Widění* . . . na obloze 1572.

810. Nowiny o záhubě a škodě skrze powětří u města Opawy we 4. 1574.

811. Nowiny neslýchané *strašliwého powětří* a oblaku prolomení okolo města Kremže a Kamence w Rakausich 13 Máje 1580, w Holomauci u Šeb. Oliwetského w 12.

812. Wymalování diwu a zázraku: totiž *tři slunci* a tři duh na obloze nebeské, což w městě Normberce i jinde widino a spatřino bylo, w Praze u Michala Petrlé fol. s fig. 1583.

813. MATĚJE JAHODKY Sepsání o nowém země třesení, kteréž se l. 1590 w král. českém stalo, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8. 1590.

814. Nowiny prawdiwé o *weliké powodni* w městě Římě 23 Prosince 1598, w Praze u Wácsl. Šibrského we 4. 1599.

815. Traktat o moru, o země třesení, od PAWLA SLOWACIUSA, 1600 we 4.

816. **WÁCSSL. ŠTEFANA TEPLICKÉHO** de meteoris, de terrae motu. Knížka, w níž se kratičce o úkazích a rozličných hnutích w powětří ukazuje a z písma sw. wysvětluje, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8. 1604.

817. Prawdiwé a jisté nowiny o diwích a zázračích božích, pak o strašlivých, lekawých a hrozných, tak zase o potěšitelných.. wěcech, kteří spatřeni jsau.. na obloze nebeské atd. Z něm. w Praze u Buriana Waldy 1611 we 4. listy 4.

818. **BLAŽEJE BOROWSKÉHO Z BOROWA.** Knížka o powětří země české, w Praze 1613.

819. Knížka o powětří země české na den 18 Pros. 1612 od **WÍTA JAKŠE**, w Praze 1613 w 8. A—E.

Z příležitosti powětří nebo bouře píše o ráne na Jobovu rodinu došlé a o pobožném Jobu w tom se chování; přimísiv zprávy o powětří bauřiwém z kron. české, jakožto boží metly.

820. Tonitrua et tempestates. Spis o strašlivém powětří od **JIRÍHO TESÁKA** Mošowského, 1613 w 8.

821. Widění hrozné a diwné, kteréž na nebi widěny byly w Pamberku a Lichtenfelsu atd. w Praze u Buriana Waldy we 4.

822. **JAKUBA PETROZELINA** Kunštatského, far. w Třebíči, spis o bauřkách tělesných i duchowních, w Praze 1616 w 8. (nejvíce mravného obsahu).

e) *Wojenství.*

823. **JANA ACHILLESA** Beraunského knížka o polním heitmanu a jiných správách wojenských w Praze 1595 w 8.

824. Diskurs o běhu wálečném a auřadech wojenských od Lazara Šwendy, wůdce Maxim. II proti Turkům w Uhrích sepsaný, a z něm. přeložený od **M. BART. HAWLÍKA** Srnowce z Warwažowa, w Praze u Karla z Karlsperku w 8. 1618.

Wydal syn Jan Hawlík a připsal Albert. Janu Smiřickému.

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) *Přírodopisy, divy přírodné.*

825. Spis o hrozném, strašlivém i přediwném zázraku, kterýž se stal w Platně při nějaké děwečce od dábla posedlé l. tohoto 1559 z něm. přeložen od uroz. p. **PAWLA GRINMILLERA** ze Střebcka na žádost mnohých dobrých lidí, w Praze u Jana Kantora we 4. 2 archy.

826. Nowiny strašlivé o žalostiwé a hrozné

záhubě slezské zemi z dopuštění božeho l. 1574 učiněné, w Praze u J. Černého 1574 4 listy we 4.

827. Wypsání potwory dítěte, které se narodilo l. 1577, 20 Pros. Tištěno 1578.

828. Zpráva o jednom potworném sruci, kterémuž s malými růžky peří narostlo, w Praze u Jiř. Dačického fol. s figurami 1581 1 list (Cerroni).

829. Hrozné a strašlivé nowiny, které se w durynské zemi l. 1581 staly, nebo kámen veliký z oblakůw.. na zem upadl, w Praze u J. Nigrina 1582 (Boček).

830. K wíre nepodobná a nad přirození diwná nowina o nějakém velikém obru atd. w Narrowské řeči sepsaná a nyní do české přeložená a wúbec wydaná l. 1587 we 4. Datum w Smýslenowě za Rumpłowem w Štětětowě pod Klewetowem.

831. První a druhá stránka knížky o čarodějnicích a hromobiti od Jana **STELCARA ŽELETAWSKÉHO** w Praze 1588 w 8. u Jana Jitčinského.

Obsahuje wysvětlení, mohauí čarodějníci a čarodějnice sami od sebe powětří, krupobití, bouře a hromobiti wzbuditi atd.

832. Wymalování vlastní a opravdowé způsobu charakterůw a liter, kterýž se na jedné rybě w jezeře u města Rostoka w zemi pomorské l. 1588 lapené ukázal a našel, w Praze u Jiř. Nigr. fol. s figur. 1588.

833. Kniha duchowní o velikých skutečích p. boha všemohaučeho, 1588 w 8.

834. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) O čarách. b) O obludách nočních.

835. Kniha o stwoření swěta, mezi Michalem a Wácslawem rozmlauwání od Jana **STELCARA** atd. 1591 w 8. menší 21 archů.

836. Veliký zázrak, kterýž p. bůh w Čechách we wsi Chrtěníci při jednom chudém člověku učinil, nebo když manželka jeho chleba napekla, třetího dne, když jej krajela, krew se z něho wyrazila, též l. toho 1592 we 4. w Praze u Dan. Sedlčanského.

837. Hrozné a strašlivé nowiny, o velikém dopuštění božském, kteréž se w městě Fridberku a Špandawě přihodilo, w Praze u Dan. Sedlčanského 1595 we 4.

838. Prawdiwé a kratičké wypsání o zázračném, podiwném skutku páně, kterýž se stal blíž Wysokého Meyta l. 1595 dne 23 Prosince, w Praze u Dan. Sedlčanského 1596 we 4. (w Raudu. bibl.)

839. Historie dvě, první o diwném a temném audolí, w kterémžto welmi hrozná a strašlivá hlawa jest, na kteraužto Mandiwilla rytíř se swými towaryši patřil, druhá o jednom císaři

perském (řečeném Sarmas, na něhož p. bůh, když lid křesťanský honil, tmu dopustil, w Pr. u B. Waldy 1596 we 4., (w Raudn. bibl.)

840. Nowiny prawdiwé o welikých hrozných zázracích a diwích, kteréž se staly w polské zemi, w Rusích i jinde, se spatřením osob, a rozličných znamení na dvěřích 5 Čerwna 1598. Též o zázračném porodu, kterýž jedna žena téhož léta a dne we Waradínu porodila. Přitom kterak na jiných místech zemětřesení bylo, oheň a sira s nebe přšla, w Praze u Waldy 1598 we 4.

841. Nowiny prawdiwé a prwé nikdá neslýchané o sowách, které do Sedlec nedaleko Prahy kwapně a w množství přiletěly, w Praze Walda we 4. 1598.

842. M. *Kyryaka Šlichtenbergera* superintendenta diw weliký, jenž se při jedné sprostné děwečce stal, w Praze u Waldy we 4. 1612 (z něm.).

843. *Theatrum mundi*, aneb kniha o skutku wšeho swěta stwoření podlé písem sw. sepsaná s vyswětlením potřebným, co by při kterém stwoření wěrau spatřowáno, k čemu jeho užíváno, i co k naučení z něho bráno býti mělo, tak aby p. bůh stwořitel wšech wěcí skrze wšecko stwoření poznáwán a weleben byl, poněwadž wšecky wěci pro chwálu a sláwu swau stwořil, w Praze u Sam. Ad. z Weleslawína 1615 we 4. (dle Cat. Pelc.) Jest buď první wydání, buď pokažený titul následující knihy:

844. *Theatrum divinum*. Diwadlo boží, angelům i lidem žádostiwé, w spatřowání diwného skutku božího, wšeho swěta stwoření, co který den i proč jest učiněno, i jaké naučení z kterého stwoření má býti bráno, podlé sw. písem swětle wypsáno, ke cti a slávě stwořitele wšech wěcí, také pro poučení, potěšení a k chwále boží wzbuzení, každého upříмого ctitele božího, w nowé sepsáno a wydáno l. 1616, wylitšeno w Praze u Samuele Adama z Weleslawína 1616 we 4. stran 440, mimo rejstřík. Archiw Kkk.

Kniha ta od MATAUŠE KONEČNÉHO sepsaná, učenosti plná, jedná o stwoření swěta šestidenním: držel se tuze biblí, sbíraje wšecky wšndy werše, a pobožným okem wšecko zhlížeje, fysiky a historie o přirozených wěcech méně šetře n. p. Welryba wypsál dle Joba atd. Od některých učených připisuje se ta kniha Komenskému; ale již Regenswolsciis ji mezi spisy Konečného Mat. položil [Hiš. eccl. 321.]

845. Nowina o zázraku, který se stal w dědině Wodrawci, nedaleko Nowého města, na gruntech pana Wiléma Dubského z Třebomyslic 11 Čerwna 1619. Od Šebest. Anton. Zelechowského z Želechowa, auředníka panství Nowoměstského w Morawě, wylitšena w Litomyšli u Adama Grandence.

b) Lučba.

846. Rkp. *Alchymie Jana Těšinského kuže* (Tetschinensi sacerdote), žiwšihu w XV století, kteráž potom tištěna byla. Na zadu jmenuje wšecky milowniky alchymie za času Rudolfa. Ano tehdáž nejwětší část šlechtý alchymii peníze promrhala, w Museum.

847. Počínají se knížky o rozličných wodách krátce wybrané z mnohých knih mudrcůw, kterak a z kterakého koření máš je páliťi, wedlé swého rozumu a naučení w 8. od A až do D. (Na konci): Wylitšeno w Starém městě Pražském u Jana Hada Kantora 1544. Připojeno jest ku knize: Lékařské knížky atd. od r. 1544 a má jeden tisk i papír.

848. „Hieronyma Rubea Ravenského o distillowání.“ Rozditowé dwa. Rkp. XVI století we 4. w bibl. Raudnické.

849. *Liber de arte distillandi*. Knihy o pravém umění distillowání aneb wod pálení. A kterak nowé a obecni pecky k distylowání a pálení wod, se wšemi příslušejećimi potřebami strojeny, a wody ze wšech zelin a kwětůw páleny a dystylowány býti mají. Skrze mistra *Jeronyma Braunšweyga* sebrané, o rozličných pálených a dystylowaných wod mocech a užitcích, proti wšeljakým celého těla nedostatkuom w Olomauci 1556 (Pelc. Cat.). Nyni w nowé rozmnožené a opravené jednomu každému k užívání welmi potřebné a prospěšné. MDLIX w 8. malém A—Z, a—g—31 archů (Na konci): Konec o wodách pálených, wylitšeno w Holomauci u Jana Günthera léta p. MDLIX (1559).

Mimo předmluwy dvě jedná w prwních knihách o dystylowání wšelikých jeho spůsobieh a nástrojích atd. W druhých knihách o přirození a spůsobu zelin, a wodách pálených proti wšelikým neduhům. A spolu herbát, počínající od Černobeyle s truskawcem a posléze cukrem skončující, a to nejwětší část celého spisu. K závěrku o jiných z rozličných wěcí pálených wodách, n. p. stračí woda, kačerowé krwe woda atd. W předmluwě, aneb připsu p. Janowi Güntherowi, impressoru w Holomouci jmenuje se překladatel JAN JEWICKÝ ČERNÝ, městěnin w Zábřezu. Kniha wěci i jazykem znamenitá, ač k našim časům málo přiměřena, leč s strany jmen bylin, jichž wšude české, latinské i německé názwy uwádí.

850. *Knížka přáběřská*, w Prostějowě 1552 w 16. u J. Günthera.

851. Knížka o připrawowání *barew* 1561 w 8.

852. BAWORA RODOWSKÉHO z Husťan o alchymii nalezá se w knize: Řeči starých filosofů rkp. w Museum we 4. (okolo 1572).

853. Alchymie česká z XVIII stol. we 4. str. 408 (weř. bibl.) zdá se býti opis starší některé.

854. *Alchymie* česká, dokonaná a přeřpsaná od JANA ČERWENKY, maliře w Hranicích l. p. 1578, a nyní znouwu přeřpsaná 1680, we 4. Rkp. Mus. 416.

c) *Wody hojitelné.*

855. **TOMÁŠE JORDANA Z KLAUZENBURKU** doktora a lékaře zemského w markrabství moravském kniha *o wodách hojitelných* neb teplicech moravských, slavným čtyřem stawuom markr. mor. připsaná 1580. (Na konci): Wytisťena jest kniha tato nákladem urozeného a wys. učeného muže doktora Tomáše Jordana z Klausenburku atd. w městě Holomúci u Fridr. Milichthaleru we 4. Předmlawa napřed a připamatování Ondřeje Zborského jsau čtení hodné. Latinsky vyšla ta kniha teprwa 1586 Francofurti w 8.

Spisowatel dle města sedmihradského, z něhož pocházel, jmenovaný, (nar. 1539 † 1585 w Brně) sepsal ji latinsky w 10 létech, ž českého jazyka mocen nebyl, a dal ji přeložiti Ondřeji Zborskému (Zborskému?) Byl za ni od stawůw moravských na rytířství pasován. Jedná také o Markomanich až do přístí Slowanů w tu zemi morawskou, jest tedy i historicky důležitá. Popsání Brna a kraje Brněnského se tu též nachází.

d) *Řemeslnictví. (Technologie).*

856. Spis jakby se měli liti zvoný, děla a kaule; o stawení wodním a kašnách, o pálení cihel. Rkp. (stol. XVII) w bibl. weř. XVII. B. 7.

857. O nemocech, též o barvení kůží a pláten, w Prostějowě 1556. Rkp. (u p. Brožowského z Pr.)

e) *Hospodářství.*

858. Knižka tato dvě stránky w sobě drží, o způsobu a životu křesťanském; o pořádku s strany hospodářství od **JANA BRTWÍNA** z Ploskowic w 8. 1535.

Po druhé impr. in min. civ. Pragen. per Barth. Netolic. 1540 w 8. Po třetí Jana Brtwína z Ploskowic a Mikuláše Černobýla *Hospodář* před l. 47 wábec wydaný, nyní z nowu wytištěný u D. Ad. z Welesl. w 8. 1587, též pod názvem: *Hospodář*. Knižka welmi užitečná, zawirajíc w sobě předně nawedení života křesťanského, jakby ti, kteříž w swětě nad jinými panují, samy sebe i sobě poddané spravowati měli: Potom gruntowní spráwu a pořádek všelijakého hospodářství, zvláště při panstwach a zbožích, potřebný pánům, kteříž veliké statky na zemi mají. Wydaná wuobec před léty XLVII a nyní opět s přidáním jiné kratší zpráwy o též, znouwu wytlacená od M. Daniele Adama z Weleslawína léta p. 1587 w 8. str. XVI a 270. Zawirá w sobě tato kniha a) Jana Brtwína z Ploskowic pojednání o hospodářství, tištěné 1540 (str. 1—188). b) Mistra Mikuláše Černobýla, měšténína Zateckého: *Spráwa* a způsob hospodářství (str. 190—259), ještě dříwe nežli Brtwínowa sepsaná a však nikdy netištěna.

c) *Traktat* o odumrtí, písmo přiwodí mistr Jan Hus (str. 260—270). Připsaná tato kniha p. Labaunskému z Labauně a na kláštere Hradišti nad Jizerau. [O hospodářství, kniha r. 1567 w Olomanci k prodeji dowolená zdá se táz býti.]

859. Naučení uroz. a statečného rytíře p.

JANA DOBŘENSKÉHO heitmanům dané o řízení poddaných a sirotkůw. Rkp. od r. 1550 w Hradci Král. Výjimek tištěn w Čas. Mus. 1843 str. 426.

860. Rozmlauwání člowěka stawu rytířského s pánem J. M. o hospodářství a důchodech piwowárských l. p. 1554. Po druhé wytištěno u Dan. Sedlčanského 1604 w Praze. Po třetí wydáno od Fr. Al. Wacka atd. 1818 w Rozmanitostech L. str. 3—31.

861. Knižka o štěpowání rozkošných zahrad. W Holomauci u Jana Günthera 1558 w 8. Po druhé 1604.

862. Regiment spráwy owčihlo dobytku we dwoje knihy rozdělený od **ALŠE KNOBLOCHA** z Pirnsdorfu a w Litoměřicích, w Praze Bart. Netolický we 4. 1561.

863. O malých bylinných zahrádkách (necelá u Dobr. nyní w Museum. Zdá se býti u Jana Hada tištěno.)

864. O štěpowání mnohých a rozličných štěpowow, kterak a kterého času máš s užítkem je štěpowati, o tom tuto najdeš příhodná, wyborná i zkušená naučení w 8. w Praze skrze Jana Hada Kantora A—C4.

865. Winice w jakém položení má býti, a jakým způsobem člowěk má ji dělati, aby z toho hodný užitek mohl míti. Přitom také jak se wíno chowati a opatrowati má. Skrze Jana Hada w 8. A—E2. Též w Holomauci u Jana Günthera l. p. 1558, 1563 w 8. men.

866. Instrucei hospodářská *Wiléma biskupa* Olomuckého r. 1570 u p. Bočka. Rkp.

867. *Floriana Griespeka* z Griespachu naučení anředníkům hospodářským dané 1588. Tištěno z rkp. w Čas. Mus. 1835 l. 43.

868. W knize Görla z Görlšteina: *Vimitorium* etc. (1591) jest také zpráwa o chowání a zachowání wína. U exempláře p. archiwara Bočka stojí přídawky psané sawěké: a) *Winické dlo* hospodářské 8 listů. b) *Když se wíno zdvihá* 4 listy. c) *Spis o wíně* 1 list. Item d) *rozvržení* grošůw.

869. **JOŠTA Z ROZUMRERKA** knižka o štěpowání, w Praze u Buriana Waldy 1598 w 8. Byl tento Jošt (Jodocus) otec Wiléma a Petra z Rosenberku a připsal tu knihu synu Petrowi. Výjimek z ní w Tomsowě Chrest. str. 183.

870. *Poleziny z Lobkowic* zřízení r. 1608 přede wší obcí přečtené. Z rkp. podal prof. Štárek w Čas. Mus. 1844 str. 176.

871. *Collis vinaria*. O winohradech a horách winičných též i o wínicích, otázky i s odpowědmí přitom i kratičké naučení dle písem sw. k těmto časům potřebné od Jiřika Tesáka Mošowského, w Praze 1611 w 8. u Jiř. Hanuše Landškranského.

f) *Kuchařství.*

872. Knižka jenž slowe kuchyňská 1569 w 8.

873. Kuchařství o rozličných krmích, kterak se užitečně s chutí strojiti mají. Jakožto zvířina, ptáci, ryby a jiné mnohé krmě v všelikém kuchaři aneb hospodáři knížka tato užitečná. A ocet jak se dělá, také zadu najdeš, v mal. 8. W Praze u Jana Kantora A—Q7.

W předmluvě praví: Někteří sobě krmě poznamenávali: kteréž já v jednom místě naešedši pořádně s dostatkem, z jiných rozličných vybrané ty jsem pro lidské pohodlí... imprimowal. Nazwaw tu knížku Kuchařka proto, že, co výborná kuchařka umí, to zde najdeš atd. jiné něco starší vydání též knihy jest v témž formatu silně A—Dd po 4 listech a sice rozmnožené vydání.

874. Kniha kuchmisterská a kuchařská od p. **BAWORA RODOWSKÉHO** z Hustiřan. Připsaná paní Kateřině rozené Přepické z Lichumburka wdově po panu Wilémowi starším Malowci z Malowic na Walečowě a Kolodějích. W Starém městě Pražském u Jiřího Nigrina 1591 w 12.

Praví w předmluvě: Poněwadž té knížce w kuchynské správě nikdá prvé w českém jazyku podobné nebylo atd. — W Holomauci u Jos. Hírnowé (w nowě rozmnožená) A—D.

H. LÉKAŘSTVÍ.

a) Bylináře.

875. Slowář bylinářský w přidatech věku XVII ku knize: Hieronymi Tragi de stirpium in Germania nomenclaturis Argentorati 1552 (u p. Bočka).

876. Herbář jinak bylinář velmi užitečný a figurami pěknými, zřetelnými, podlé prawého a jak živého zrostu bylin ozdobený, i také mnohým a zkušeným lékařstwím atd. Od doktora Petra Ondřeje **Matthiola** Senenského nejprw w latinské řeči sepsaný, a již na českaú řeč od doktora **THADEÁŠE HÁJKA Z HÁJKU** přeložený w Praze u Melantricha atd. fol. 1562.

Spisowatel tohoto herbáře P. O. Matthiolus byl podobn Wlach, životní lékař arciknížete Ferdinanda, učený muž, kterýž své botanické známosti do všech živých jazykůw uvéstí se snažil, ač sám toliko wlascky a latinsky psal. On se sám staral o rytiny k vydání herbáře českého, na něž mu stawové na sněmu (1558) 250 kop grošů českých dáti uzawřeli. Do češtiny však jeho spis uwdel Thadeáš Hájek z Hájků. Podruhé wyšel pod titulem: Petra Ondřeje Mathioly herbář aneb bylinář, sprawený od Joachima Kameraria. Z němčiny přeložený od Adama Hubera z Riesenpácha a Dan. Adama z Weleslawina, též u něho tištěný 1596 fol. wel. s rytinami na dřewě.

877. **ADAMA ZALUŽANSKÉHO** a) Methodus herbaria Pragrae 1592 we 4. u Jiřího Dačického, sice latinsky psaná, ale zawírá též česká jména bylin.

b) Řád apathekářský, kterýžby při prodaji všelijakých lékařstwí jak w těchto slavných městech Pražských tak také i jiných w krá-

lowstwi českém.. držán a zachowán býti měl 1592.

c) Cena neb wyměření všech lékařstwí, tak skladných, jak chymických, tak galenických a w městských apatykách Pražských ku prodání se nacházejících, w Praze u Jana Šumana we 4. 1592, též 1596, we Frankfurtě na Meině r. 1604 we 4. Pak u Urb. Goliáše 1659 we 4. u Arnolta z Dobrowslawina 1699 fol. Pak lat. něm. a česky 1737 w 8. w Praze.

b) Léčitelské a ranné.

878. Najjasnějšímu knížeti a pánu, panu Ferdinandowi Římskému, uherskému a českému atd. králi, Jeho Králowské Milosti ku poctiwosti. A jiným všem obywateluum králowstwi českého, též i příslušejícm k témuž králowstwi zemím, k užitku a dobrému. Gruntowní a dokonaly *Regiment*, neb zpráwa, jak jedenkaždý člowěk we všech věcech *zdrawi* své z boží pomoci uměním wždycky opatrowati, a mnoho těžkých nemocí i také nečasnu smrt předcházetí má a muože. Skrze urozeného a wysoce učeného *Jana Koppa* z Raumentalu, sedmera swobodných umění a w lékařstwi doktora, w šest dialogůw aneb šestero rozmlauwání pořádně sepsaný. A skrze urozeného **HYNKA KRABICE** z **WAITMILLE** w češtinu přeložený. (Na konci): Dokonány jsú knihy tyto we středu po sw. Řehoři. Léta paně MDXXXVI (1536) a jsú wytištěny w Starém městě Pražském skrze Jana Hada: Nákladem doktora Jana Koppa atd. fol. listů 187, 4 listy nápis, obsah, předml. neb přípisy, 15 listů registř.

Praví Kopp w zawření řeči, „že sám dostatečně... české řeči nerozumí, že ale má tu naději, poněwadž wykladači, jichž dwa měl, (tedy Krabice sám nepřekládal) jsau mu za nejlepší a w té věci nejzwyklejší, jichž se na onen čas doptati mohl, schwálení a oznámení, a poněwadž jest jim podle jich wší wůle, nemalý a poctiwý úplatek, i přes swau možnost a ne bez obtížení za to učinil, žeť jsau se w tom bez pochyby, jakožto na dobré a etné lidi náleží a sluší, slušně zachowali, a wěrně knihu jeho přeložili.“ Jan Kopp byl životní lékař císaře Ferd. I. Na některých wýtiscích přípís králi Sigmundowi.

879. O krwe pauštění žilami a baňkami, spis z mnohých učitelůw wybraný, w Praze u Jana Hada w 8. 1538, po druhé 1597.

880. Knihy rozličného lékařstwi od r. 1545. Rkp. we 4. pap. w Museum.

881. Zlé užíwání hojidelného lékařstwi, kteréž se k nenabyté škodě lidského žiwota a statku wztahuje. Toho k uwarowání všem wůbec křesťanské lásky wystraha. Podlé toho také obsaženo jest, klerak náš žiwot prawě a pořádně má dokonán býti, abychom k dokonale starosti přišli, a žiwotu našemu uloženého cíle dosáhli.

Skrze *Molleriana* obojho lékařství a filos. doktora. W Prostějově u Jana Günthera 1550 we 4. archů 7.

[Připsáno Wolfowi staršimu z Krajků nejw. purkrabímu.]

882. Knihy lékařské, kteréžto s velikú práci skrze Jana přijímá *Nawitu*, z mnohých knih lékařských w jedno jsau shromážděny. Léta Kristowa 1551 we 4.

883. Lékařské knížky z mnohých knih lékařských vybrané, mistra KŘIŠTANA i jiných proti neduhům a nemocem rozličným, w jistých kusích zprubované, každému potřebné i užitečné, XLIV. w 8. (Na konci): Wytisťeno w Starém m. Pražském u zlatého Prstena ten pátek před nalezením sw. Kříže 1544. A—K. W Holomauci u Jana Günthera w 8. 1553 w 8. 1565.

884. Lékařství proti nemocem wnitřním a zewnitřním celého těla, kterakby se mohly nemoci na wodách poznati 1554. Rkp. bibl. weř. XVII. E. 42.

885. Kniha výkladůw na traktat dewatý slawného a wysoce wznešeného lékaře *Rasisa* k Almansorowi o nemocech a neduzích wšeho těla člověčího atd. Od mistra JANA ČERNÉHO w lékařském umění muže slowutného atd. sepsaná z mnohých a rozličných předních dobře zkušných lékařských doktorůw a mistrůw atd. (Na konci): W auterý před očistowaním Panny Marie, jináč Ilromnicemi, léta páně 1480. W Praze w kolleji Reyčkowě. (Čtyry listy jsau přidány z Bertrucia Bononienského roku 1496). Kniha wěrně z latinské řeči do české přeložena jest ode mne MIKULÁŠE WRÁNY, jináč Adelfi, bakaláře, a spolu sauseda při městě Litomyšli, na žádost slowutného Jana Zborského, spolusauseda tutěž lékaře umělého. Dokonána šťastně léta páně 1566, w auterý památný maudrosti boží... Rkp. weř. bibl. XVII. E. 25. 121.

886. Kniha lékařství ženských, 1558 w 8.

887. Kniha lékařství w stawu manželském (před 1567).

888. *Kniha školy Salernitanské* o zachowaní dobrého zdraví, w rkp. weř. bibl. XVII. D. 4. fol. b. r. [Snad z tištěného ten opis, jakž saudil Dobr.]

Jsau to weršiky, obsahující prawidla způsobu žiti s obšírným výkladem každého prawidla. Rkp. ten obsahuje též recepty rozličných likůw proti wšelijakým nemocem; ne bez powěry onoho věku, k. p. Cedula dětem pro psotník na hrdle nositi: ✕ HABER † HEBER † NAI † DAB. † — Tištěna w Olomauci u Fr. Milchthaler 1584 w 8. pod titulem: O zachování dobrého zdraví, knížka školy Salernitanské ku králi englickému, s výklady Arnolda Novikomenského, z nowu woprawenými skrze

Jana Curiona a Jakuba Crellia. [Milchthaler dle předml. ji přeložiti dal.] Item

a) O wybírání lepších prostých bylin. Rythmowé *Oty Kremonského*.

b) O mírnosti pokrmu a nápoje též spaní atd. od Dr. Filipa Melanthona.

c) O způsobu žiwota zdrawého lidí obecných, knížka Polybia — od *Andernaka* z řecké řeči w latinskau přeložená. A—EE. (Boček).

889. *Henricha Rancowia regiment zdrawí*. Z latiny přeložený od ADAMA HUBERA Z RIESENBACHU. Nazad přidání jsau versus scholae Salernitanae. Rhytmny českými prostě wloženi od M. Dan. Ad. z WELESŁAWINA 1587, w Praze w 12. str. 371. Od Faustina Procházky wýtah z něho, w Praze 1786 w 8. wydaný, str. 180.

890. *Apoteka domácí*, w kteréž se zawirájí a wypisují rozličná lékařství, snadná k přistrojení, proti wšelikým neduhům těla lidského i andů jeho od hlavy až do noh wnitřním i zewnitřním i také některým nedostatům howadským, a jiným wěcem k hospodářství náležejícím, z německého herbáře doktora Petra Ondřeje Mathiola sebraná, a nyní w jazyku českém wůbec wydaná od D. AD. HUBERA z Riesenbachu a M. Dan. Ad. z WELESŁAWINA. Léta páně 1595 w 8. archůw Ddd. Potom w Praze u děd. Welesl. 1602 w 8. 1620 ib.

Jest to wlastně wýtah z velikého herbáře 1596, od týchž dwau wydaného, od Hubera z R. učiněný pro chudší lid, kterýž sobě velikého herbáře zjednatí nemohl.

891. *Kniha lékařská* o rozličných neduzích a nemocech z mnohých knih wybraná a welice prospěšná. Rkp. od r. 1623, w bibl. weř. XVII. E. w 4. na pap. str. 163.

Obsah: a) O nemocech od hlavy až do pat. b) Lékařství proti ženským nemocem atd. c) O syropích i také trancích proti neduhům wnitřním. d) O flastřích. e) O mastech. f) W času morním zpráva. g) O cukřích. h) O nemocech dětinských. i) Na str. 114 počínají se knížky lékařské o moci rozličných wod z rozličného koření wypálených. První jest o wodě pelynowé, a poslední z Celi-donie. k) Na str. 133 počínají se wychwalování příprav antydotáře (t. antidotaria Nicolai praepositi Salernitani, kterýž byl žiw w 1nf půli XII stol.) První z těchto lékařství jest aurea Alexandrina, jméno mající odtud, že mezi jinými wěcmi zlato se k němu bře, a že nalezeno jest od mudrce Alexandra de Tralles. Druhé slowe Adrianum, že od cis. Hadriana užíwáno bylo. Poslední jest zázwor. l) Na str. 161 jest pronostika Ippokratesa t. předwědění stawu nemoci ze znaku, jako potu, moči atd. m) Registřík. Jiný rkp. weř. bibl. XVII. G. 9 též II. 23.

c) *Morní*.

892. Spis, že člověk může před morem ujiti, složený od WOLDŘ. WELENSKÉHO z Mai-

chowa 1531 a vytištěný u Sewerina mladšího, w Praze 1538.

893. Krátký spis o morové nemoci od Jana **ŮRECHOWSKÉHO**, 1552 w 8. W Prostějově u J. Günthera.

894. Lékařství přednější a zkušena proti mornímu nakažení. Z něm. w jazyk český od **JANA LITURGA** z Turska přeložená u Jiřika Melantricha Rožďalowského, w 8. 1557.

895. Krátký výpis o nemocech morních. Od **ŠEBEST. OKSA** sepsaný a vydaný 1562.

896. Sedlák powycwičený maje rozmlauwání s doktorem lékařským, že od morových bolestí žádného nakažení není, dowozuje, w Praze u Jiř. Černého 1582 w 8. Spisowatel jest **JAN BAKOWSKÝ** (Bacoviensis u Balbina). Výjimek w Tomsow. Chrest. str. 170. Post dedicationem: Kněz Jan farář w Bakowě.

897. Rozmlauwání o moru: Jestli mor neduh nakažující, s předmluwau **JANA KOCÍNA** z Kocinetu, w Praze u Dan. Ad. z Weesl. w 8. 1582.

898. Krátké naučení, kterak se lidé pobožní w čas moru chowati mají, w Praze u M. Dan. Ad. z Weesl. w 8 1582.

899. *Bartol. Šwalba z Jisic* Gorlického narižení a zpráva, jakby se času morního lidé chowati měli, w Praze u Weesl. we 4. 1598.

900. Knižka o moru od **M. ŘEPANSKÉHO Z CHOČNĚ**, 1599 w 12.

901. Lékařství w čas rány morové duši i tělu užitečné, w Praze u Weesl. 1599, w nowě wydané skrze **M. PROKOPA PAEONIA SWĚTNOWSKÉHO**, probošta kolleje weliké, 1614 w 8.

902. Traktat o moru od **PAWLA SLOWACIA**, 1600 we 4.

903. Jana Herynka O zlém a škodliwém powětrí, 1615 w 8.

904. O ráně morové paterá zpráva upřímná k životu wědnému každému křesťanu wěřícímu prospěšná. Skrze kn. **JANA CAMPANUSA**, w Praze u Jana Stříbrského we 4. 1617.

905. Wita Jakše zpráva o moru w 8. (Index).

d) Porodnictwí (babictwí).

906. Knižka potěšitelná wšechněm těhotným a rodicím manželkám, w český jazyk přeložená a wydaná u Jiřika Melantricha z Awentinu 1567 w 8. str. 151.

Jest to *Tomáše Günthera* nawedení ku křesťanskému chowání se těhotných před porodem, při porodu, a po porodu: kterauz **JIRÍ RYBÁK**, měšťan Strakonický do češtiny přeložil.

907. Růžowá zahrádka žen plodných o početí, puosohení, zplození, složení a rození člowěka atd. W Praze 1576 (w Museum) 1577 u Jiř. Jakohea Dačického w 8. archů A—W.

Opět 1581. Spisowatel její jest *Matauš Wolknberger*.

908. Kniha lékařství mnohých w stawu manželském potřebných těhotných žen, a porodných bab *Ruoženná zahrádka*. Doktor *Eucharius Reslin*, lékař někdy městský w Frankfurtu §. Lékařství ženská. Doktor *Jan Kába*. §. O tajnostech ženských, *Albertus Weliký*. §. O nebezpečných případnostech těhotných žen. *Ludwik Bonatiolus*. §. O chowání dětí, doktor *Bartoloměj Merlinger*. (Na konci) 1558 wytištěno w Holomauci u Jana Günthera w 8. mal. 140 listů. Pak w Holomauci skrze dědice *Milichthalerowy* 1597 w 8. mal. 131 listů, s rytinami na dřewě.

Nápis má některá slova černá, některá červená. Po druhé tamže u Jana Milchtálera 1609 w mal. 8. listů 81 skrze *Matauše Březinu impressora*.

e) Koňské lékařství.

909. Knižka užitečná proti wšelikým nemocem, wadám, wášnjim i jiným koňským nedostatkům atd. podle které knihy p. Jan Šembera Černohorský z Boskovic atd. koňům swým pomáhati dával, w Praze u J. Nigrina 1608 w 8. 100 listů. Koňské lékařství 1564 w 8.

910. Zpráva o dobytku koňském, sepsaná statečným ryt. **JANEM DOBŘENSKÝM** od r. 1550 až do 1580. Tišt. z rkp. w Čas. mus. 1843 str. 499.

911. *Z Wlašimě Hynek*. Apateka koňská na tři díly rozdělená atd. od Hynka z Wlašimě na Jemnici, Dolní Slatině, Skalici a hradě Bitowě, cis. raddy. — Psaná od **JIRÍKA ADALBERTA LAGONIDES** 1615 na hradě Bitowě (Vettau). Rkp. fol. (Boček). Jiný rkp. weř. bibl. (Bibl. Kinsk. F. 2. 309] kdež stojí datum: 3 Jul. 1650. (?)

912. *Knihy koňských lékařství* přeřpsané uroz. a statečněm rytířím p. Petrowi Mitrowskému z Nemyše a na Jetřichowicích. Pán bůh rač jich Jeho Statečnosti dáti w dobrém zdrawí užíwati l. 1617 ode mne *Petra Weykharta* z Karnowa. Rkp. we 4. listů 160 a stran 74 na pap.

Nyní u Ex. p. hrab. Mitrowského, praesidenta zemsk. práw. Na listu 1. koňské lékařství z mnohých jiných wybrané a přeřpsané a zkušené: O znamení dobrého koně; o srsti a spůsobu koňském; ohyzda na koních; naučení rychtáři; lékařství, který kůň by se wyplecil a neb jinak urazil, že by mu od toho plece schlo; kterému koni roh w bromadu jde; který kůň se zaslápí; proti krticím; proti uchwácení koně; pro raupy neb čerwy w životě; pro zájem koní; na podzubek lékařství; pro odražení jadra, když se kůň odrazí atd. Od listu 160 jest sebrání w něm řeči o též věci. [Ještě také žehnáním léčí některé neduhy, k. p. pro wzteklinu člowěku nebo howadu: Napiš na chléb tato slowa a dej po dewět dní tomu což pes zkusal. † Yron † Kyron † Kyron † Kafan † Kapanado † streben. †

I. PRÁVNICTVÍ.

a) Řád soudní.

913. Zřízení o komorním heitmanském a dworském saudu; actum w Praze tu středu před božím na nebe wstaupením we 4. 1534.

914. Nowé zřízení o wyzdwižení desk zemských pohořelých w 8. 1541. Též u Sewerina Mladšího we 4. 1542.

b) Zřízení zemské.

a) České.

915. Zřízení zemská Ferd. I (na konci): wytištěna a dokonána jsau tato práwa a zřízení zemská w Starém m. Pražském 1530 u Pawla Sewerina we 4.

Exemplár u Schönherra. P. Kopitar uwádí 1534 we 4. Tomsa uwádí výjimek z wyd. od r. 1538 w Chrest. str. 143.

916. Práwa a zřízení zemská králowstwi českého. (Ku konci:) Tato práwa ... dokonána a wytištěna jsau nákladem pana Woldřicha z Prostiboře ¹⁾ a na Lochowicích... skrze Jana Kosořského z Kosoře l. p. 1550 fol. Předmluwa Woldřicha Humpolce z Prostiboře 1 list. Wýsada na 10 let od Ferd. I, aby nikdo jiný krom téhož Wold. z Prostib. těch práv neútkl, pro práci, kterauž při napravování práv těch měl (od r. 1548) a ostatek listůw 219 mimo Registrum 58 listů.

Tohoto wydání první tisk má titul bez rámece, zadu jedno registrum, a ku konci českého lwa; druhý tisk má na těchto 58 listech dvě registra, ku konci znak Jana z Kosoře, a titul jest w ozdobném rámeči. Wůbec čtvero rozdílné wydání bylo téhož roku. Potom 1564, 1565, 1579, 1594 w Brně 1701.

917. Práwa a zřízení zemská král. českého (wýtah z velikých 1550 Ferd. I) od Krist. z Koldína w Praze w 12. 1583 archů Ff. u Jiřika Nigrina.

918. Práwa a zřízení zemská králowstwi českého. Léta MDLXiii. (1564) (Před rejstříkem:) Tato práwa a zřízení zemská králowstwi českého dokonána a wytištěna jsau nákladem urozeného a statečného rytíře pana Wolfa z Wřesowic na Daubrawské Hofe, Teplice a Krupce atd. J. M. C. raddy, nejvyššího písaře w králowstwi českém a praesidenta w zřízené komoře w témž králowstwi českém. (Na konci): Wytištěno w Starém m. Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu w středu po stěti sw. Jana, jinak xxx dne měsíce Srpna l. p. 1564 we fol. 6 stránek nápisu, erbu, přípisu králi Maximilianowi,

obrazu saudu zemského; textu 493 str., rejstříka 57 stránek.

Po druhé s týmž nápisem u Dan. Ad. z Welcslawína 1594 s regist. anplným. Na jehož počátku stojí, že jest sebráný od S. z O. (t. Sixta z Ottersdorfu) na konci pak písmena l. p. 1594 D. A. z W. (t. Daniel Adam z Welcslawína. W přípisu prawi pěkně o proměnnosti všech we světě věci, tak také práv, že tato práwa na rozkaz Ferd. I od jeho syna arciwěwody Ferdinanda s jistým počtem od stawůw tohoto králowstwi s plnou mocí k tomu woleným w jistý řád a způsob uwedena byla, a tato práwa Wolf z Wřesowic na svůj náklad vydaje cí. Maximilianu obětował. Že on sám nejwětší podíl na sebrání jich měl, to zjewno, a Balbin dokládá, že jsau od něho sporádána s zvláštní pilností, bystrým saudem, a s welikau w práwích zbhlostí. Do něm. je přeložil Starba Kadanský 1617.

919. Artikulowé práw a zřízení zemského léta p. 1569 w přiční 8.

920. *Jafet Jan.* O stupních přátelstwi krewního i příbuzného, okolo r. 1590—1600 psaná kniha, již sám spisowatel připomíná w předmluwě na Meč Goliášůw. Dedikována jest oti t. biskupu Jednoty bratru Jakubowi Narcissowi. [Rkp. u p. Bočka.] Arbor consanguinitatis lat. et boh. 1 list. Rkp. XVI stol. (u Bočka).

921. Kratičké summowí sebrání zřízení zemského všech artikulůw od A I. až do Z III. králowstwi tohoto českého. Rkp. perg. 1614 w Museum num. 979.

922. Knížka zawírající pokuty zřízením zemským w nowě wydaným obsažené. Wyd. w Starém městě Pražském. G. iiii (w Museum).

β) Morawské. ¹⁾

923. Zřízení markrabstwi morawského, o saudu zemském, kteréž jest učiněno w Znojmě léta 1535 w 12. (Ku konci:) Wytištěno .. in monte Liliorum. Nákladem... Otmaru z Nepomuku. W Olomúci r. 1545, 1546, 1562. Item rkp. nejstaršího zřízení m. m. 1520 (Boček).

924. Zřízení zemská markrabstwi morawského, w Praze u Jana Hada w 8. 1544, w Olom. u J. Handle 1604 we 4.

925. Práwa a zřízení markrabstwi morawského 1545 we 4. Též w Holomauci u Jana Günthera 1562 we 4. a tamže u Handle 1604 we 4. W rkp. w Hořowicích w fol. a we 4. Jiný rkp. Práwa morawská fol. we 4. wáz. tamže.

926. Akta sněmowní w markrabstwi morawském r. 1490—1534. Rkp. fol. sawěký. Též zřízení neb snešení sněmowní markrah. mor. od r. 1493—1599. Rkp. fol. (u p. Bočka).

1) Rytíř český, místopisáň králowstwi českého, wydál tato práwa s powolením krále Ferd. jakž di Balbin.

1) W archivu Smečanském nalézá se výborná sbírka práv morawských, w rukopisoch četných.

7) Slezské.

927. Zřízení zemské knížetství Opolského a Ratiborského i jiných krajův k nim příslušejících, vytištěno w Holomauci u Jana Günthera 1562 we 4. Podruhé w Nysy u Ign. 1671 we 4. Rkp. z tištěného, w Mus. 787.

928. Zřízení Těšínské 1573.

929. Práva a zřízení zemské knížetství Těšínského, w Holomauci skrze dědice Milchthalerovy 1592 we 4. Též rkp. w Museum we 4. num. 785, 786.

c) Práva městská.

930. *Práva městská* (následuje druhý titul): Knihy městských práv Starého města Pražského a jiných měst království českého wedlé gruntowních císaře Justiniana knih, obecných starých krátce sebrané, na česko wyložené od **BRICKÍHO Z LICSKA** fol. 1536. (Na konci:) Hoc opus juris impressum in Litomyšl per Alex. Plzenensem. Mense Aprili anno millesimo quingentesimo XXXVI.

Jsau to první práva městská. Připsal je wydawatel Brykei z Lieska Ferdinandowi I. Ten připsal jest s titulem čerweně tištěným, jiné připsání jest s černým titulem Purkmistra a radě Star. města Pražského. Datum tohoto jest w pondělí po novém létě, onoho feria sexta post festum Trinitatis 1536. Pro tu knihu (dí Stránský), že někde od zemského zřízení odstupowati se widěla, mnohé nesnadně se powstalo na sněmích zemských, až pak zlepšená a určitější nejprve Maximilianu (1569), potom jeho synu Rudolfowi (1579) od měst podána, a nálezem sněmu, pak potvrzením královským mocí širší opatřena byla; a to jsau: Práva městská království českého. (Na nápisu podé lwem českým): Anno Domini MDLXXIX (1579). (Na konci:) Wytištěno w Starém městě Pražském u Jiřih Melantricha z Awenšinu a M. Daniele Adama z Weleslawina. Léta páně MDLXXIX. Připsal císaři Rudolfowi II od purkmistra a radě Starého města Pražského 3 listy fol. Potom předmluwa ništra Pawla Kristiana z Koldína, kancelěre Star. města Pražského, a pořádek titulůw práwa městského, spolu také tři listy s nápisem a rytinau saudu zemsk. všeho před textem 8 listů; text listů 226, registrum 60 listů vše we fol. W předmluwě prawi Koldín: Jak welikau práci a snažnosti tato práwa městská král. českého, od lidí rozumných a w práwích zběhlých sepsaná, a w jistý pořádek uwezená, potom s jakau těžkostí, a jak w prodluženém času, k wytsknutí podána jsau, o tom není potřebí mnoho psáti. Nebo kdež se má co platného a prospěšného všem vůbec wydati, to bez práce nikdá nepřichází, a přijíti nikoli nemůže. Čehož jsau předkové naši i někteří z nás, wyše nežli před léty padesáti, tak jakž sněmowní snešení ukazují, žádostíwi byli, a na mnohých sněmích oč snažně pracowali a připomínali, toho jsme bohda ke všemu dobrému stawu našeho městského dočkali, a práwa městská král. česk. všechněm vůbec wydaná spatřili. Začíná všeobecným pojednáním: „O sprawedlnosti a práwu vůbec, od čehož leprw ku práwu konšel-skému atd. přistupuje. Čestina výborná, jadrná i zřetelná. Nowější wydání pod nápisem: Práva

městská království českého a markrabství morawského 1701 w Brně u Fr. Ign. Sinapí fol. str. nápis atd. 26, text 452, rejstř. 123. Připsal Cís. Leop. I od raddy Brněnské, pak jako w předešlém wydání všecko. Též w Praze 1755 fol. práwa městská král. českého atd.

931. Zřízení krále J. M. o posudném we 4. 1546.

932. **JANA STRAKONICKÉHO** Výklad na Donata o práwách. L. p. 1547. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 24. fol. [cf. II. 88.]

933. Práva městská království českého w krátkau summu uwezená skrze ništra **PAWLA KRISTIANA Z KOLDÍNA** a na Martinicích, kancelěre Star. m. Pražského. Rkp. weř. bibl. XVII. 4. 39. fol. b. r. Tištěna w Praze u Jiř. Nigrina 1579 w 12.

Znowu wytsknutá a na mnohých místech oprawená 1582 w 8. Připsal císaři Rudolfowi od purkmistra a raddy St. m. Praž. 1579; pak připsal Burianu Trěkowi z Lipy atd. podkomořimu král. českého od Pawla Kristiana z Koldína na Martinicích dán 1582 25 Ledna, pak předmluwa pod datum 1579 2 Září. Pořádek titulůw práwa městského, a výstraha od Jiřika Nigrina jinak Černého, t. že wysadu má l. p. 1581, w pátek po památce stětí sw. Jana sobě udělenau, aby nikdo jiný těch práw netiskl, než on, všeho toho 18 listů, samých práw 195 listů, registř. 22 listy. (Na konci:) Wytištěno w Starém městě Pražském u Jiřika Černého léta MDLXXXII (1582). Připojeny jsau: Pokuty práwy městskými obsažené, a w jistý pořádek uwezené skrze Jana Krist. z Koldína, listů 5. Poslední list zvláštní má s jedné strany Motto (sw. Pawla k Tim.), na druhé straně štít Koldína. Potom wydáno 1583 (Cat. Pelc.) 1691, pak od J. F. z Wrby wýtah práw městských král. českého. W Praze 1691, 1700. Přidána: Krátká obsažitedlnost procesu práwního. Opět w Praze u Jos. Ant. Šilliarta 1725 w 8.

934. Pokuty práwy městskými obsažené, w Praze u Nigrina w 8. 1582.

935. Práva městská král. českého a markrabství morawského, w Brně u Fr. Ign. Synapí fol. 1601.

936. Wýtah z práw městských. Rkp. w Mus. 824.

937. O mezích, hranicích, saudu a rozepři mezní i příslušenství jich w království českém od **JAK. MENŠÍKA Z MENŠTEINA** na Mokropsech a Wonoklásech atd. W Pr. w impressi Šumanské 1600 w 8. Balbin prawi, že za jeho času práwníci tu knihu chwálili. Výjimek z té knihy jest w Chrest. Tomsowě na str. 195—202. Rkp. z tištěného jest w bib. weř. XVII. H. 7. b. r. w 8.

938. Srownání práw městských, novel a zřízení zemských dle abecedy. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 13. Mus. rkp. 722.

d) Práva Děwínská.

939. Extrakt hlawnějších a přednějších artikulůw z práw *saských* a nebo Magdeburských J. M. C. Maximilianu II podaný od Litomě-

rických i jiných měst týchž práv užívajících 13 Unora r. 1571. Rkp. fol. listů 29. (*Přípojeno*.) Srownání práv Pražských s právy Magdeburskými 6 listů, (jenž se stalo na poručení Max. II a radilo k zrušení těch cizích práv). W mus. rkp. 735.

e) Nařízení rozličná.

940. W r. 1547 od deputovaných stawů řád služebníků, nádenníků a řemeslníků wyhotowen a wtělen do desk zemských lit. D. 16.

941. Statuta k hašení ohně p. WÁCSL. HAUGWICEM z Biskupic a na Litomyšli stwrzené r. 1564. Čas. mus. 1844 str. 602 (zaslal prof. Stárek.)

942. J. M. C. instrukcí a nové nařízení o vybirání . . posudního w městech w král. českém, w Praze u Melantr. 1567 we 4. listů 7.

943. Nařízení král. impressorům 1567. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 23.

944. Artikulowé pořádku pasířského Star. m. Pražského 1586 perg. rkp. w Mus.

945. Jeho Milosti Římského císaře, uherského a českého atd. krále atd. Nařízení a usazení, jaký řád při tomto sjezdu a J. M. Cís. dworu nyní i napotom w městech Pražských ode všech držán a zachowán býti má, 1570 we 4. 11 listů. Nařízení policejské bez udání tiskárny. Mandat od 8 Unora 1570.

946. Akta r. 1571 w příčině zapovězených knih u knihopců Pražských. Z rkp. tištěno w Mus. Čas. 1833 str. 375.

947. Nařízení cís. Maximiliana o dani z winic Fol. 1573.

948. Císaře Římského, uherského a českého atd. krále atd. J. M. atd. Nařízení mezi řemeslníky a některými jinými obchodníky s strany drahot w tomto králowství českém, podle kteréhož se jedenkaždý zachowáwati powinen bude, počnauc od pondělího po sw. Matauši l. 1578, wytišt. w St. m. Pražském u Jiřího Melantricha z Awentínu, Fol. 13 listů.

949. Císaře Římského, uherského a českého krále atd. (Rudolfa II) J. M. řád a ustanowení, jakby se napotom w městech Pražských s strany jistých a w témž řádu ze jména obsažených artikulaw jedenkaždý chowati měl, l. 1598. Nové wydání l. 1601 fol. 7 listů.

950. Nejjasnějšího a nejnepřemoženějšího knížete a p. pana Rudolfa druhého atd. Pána našeho nejmilostiwější (sic) s stawy králowství českého nařízený řád, jak se řemeslníci, handléri a obchodníci i jedenkaždý jiný w prodajích a kupowání všelijakých věcí, nieměně i w placení čeledi nádenní w témž král. českém chowati má, wylaceno w St. m. Pražském w impressi Šumanské 1605 fol. 21 listů.

951. Instrukcí J. M. C. purkmistra a raddě St. m. Pr. při obnowení raddy l. 1608 w pondělí den památky sw. Jiljí opata 1 dne měs. Září dána s. a. (saec. XVII) fol. rkp. weř. bib. XV. C. 15. num. 1. fol. 28—30.

952. Instrukcí Janowí Albrechtu z Trnče, richtáři w Starém m. Pražském, od krále Matiaše. Rkp. 1617, w bibl. hrab. Mitrowského.

953. Práwidlo konšelské w daru nowého léta 1620 presentowané pánům města Jaroměře radním skrze rytíře Jindřicha Ottu z Losn, králowé české měst wěnných podkomořího. Andreas Fryštdský, primas města Jaroměře, daruje. W Hradci nad Labem u M. Kleinwechtra.

f) Mincowní.

954. Zřízení Jeho Milosti Ferdinanda Římského, uherského a českého atd. Nowé o mincech w králowství českém, markrabství morawském, knížetství slezském a markrabství Horních a Dolních Lužic wuobec wydané a wylášené léta božího 1561. Přitom jsau proti české minci zlaté i stříbrné cizí mince, jakby w swé hodnosti brány býti měly, walwowány, w Praze u Jiříka Melantricha z Awentínu fol. též 1577 w Praze u Mich. Petrlé.

955. Jeho Milosti císaře Římského, uherského a českého krále Rudolfa II mandat a nařízení s strany mince, která w králowství českém a zemích k němu přináležejících, podle sněowního w pondělí po hromnicích léta tohoto 1577 na hradě Pražském wylášeného snešení, jíti, a která podle wyměřeného času a terminu, totiž po swatém Martinu brána býti nemá, wylášené na Nowém městě Pražském u Michala Petrlé, na široké ulici, w příbytku Brikiého Zwonáře, léta 1577 we 4. A—V.

Jsau samé rytiny peněz berných a neberných, a tudy k známosti peněz spis důležitý. Jiný mandat o mince od r. 1588, jak přijímány a wydávány býti mají w Čechách a přiwtělených zemích, obnowen r. 1593 tiskem.

g) Horní.

956. Smlauwa krále J. M. s stawy tohoto králowství o kowy učiněna na hradě Pražském w pondělí po neděli Kwětné léta božího 1534 (wiz práwa a zříz. země 1550 X. XIX). Tato smlauwa mezi Ferd. I a stawy králowství českého rozdílná jest od smlauwy mezi Maximilianem II, a týmiž stawy r. 1575.

957. Narownání o hory a kowy, též jich pawowání w králowství českém, kteréž se od slawné paměti J. M. C. Max. III spolu s stawy téhož králowství w létu 1575, 18 dne Září na hradě Pražském stalo, a wúbec publikowáno bylo.

Wiz práw. a zříz. 1594, též obnowené pr. a zříz.

1627. Téhož r. se smlauwau Swatowácslawsku zwláště w impressi Šumanské fol. 32 listů. Rkp. w bibl. weř. XVII. D. 24 fol.

958. *Jan Hynconius*: Jus montanum regale i. e. Wenceslai regis II, w něm. a českém přeložení, jež Johannes Hynconius raddě města Jihlawy wěnowal r. 1589. Přeložení z druhé polowice wěku XVI a docela rozdílné od přeložení Sewerina notáře r. 1505. Rkp. ozdobný r. 1539 fol. (Boček).

959. Císaře Rudolfa II rád horní w českém i něm. jazyku. Rkp. w knihowně Fürstenberské uwádí Pelcel w I. wydání swé Geschichte der Böhmen str. 646.

h) *Manská.*

960. Manské dsky biskupstwí Olomauckého w Kroměříži. Počinají rokem 1536 takto: Léta páně 1536, w čtvrtke po božim wstaupení držán jest saud lenni w Kroměříži atd.

961. *Práva manská*, léta pána našeho Jesu Krista syna božího 1538. Tlačeny jsau tyto knihy w slawném městě Olomauci skrze Jana Oliwetského z Heřmaní. Nákladem... Stanislawa (Turza) biskupa Olomuckého atd. kapitol 52. (*Přípojeno*): Práva zemská, na kteráž se práwa manská wztahují. W Litomyšli 1538 u Alexandra fol.

Erb biskupa Turza jest i při druhém spisu, ano i propowědi z pisma sw. atd. z čehož patrno, že u téhož tiskaře tlačen jest, ale ne celý, anobř w Litomyšli u Alexandra Plzenského. wše nákladem biskupa Turza. W knihowně Rejhradské jest rkp. z XVI století fol. táž sama práwa manská biskupstwí Olomauckého obsahující. Pan Cerroni má je w rkp. jednowěkém s tištěnými (Zlob.)

962. Práva čili zřízení medařská jinak lešacká a brtařská, brtnická — rozličná se zachowala. Nejdůležitější z nich saudí p. Boček býti města Litomyšle r. 1578 a Walašské Mezříče z wěku XVI. Rkp. (Boček).

963. Práva manůw a mlynářůw kláštera Třebického, od opata Matiaše potvrzená. Rkp. z XVI století fol. w knihowně Rejhradské.

i) *Sedlská.*

964. *Floriana Griespeka* z Griespachu řád sedlský, čili artikulowé saudní r. 1588. Tišt. Čas. mus. 1835 II. 153.

965. Práva horenská — winných hor Diwáckých na Morawě z XVI wěku rkp. fol.

966. Potvrzení práv horenských, též řízení se při horách wjas-hradních atd. města Strážnice r. 1611. Rkp. fol. 12 listů (Boček).

k) *Wýsady a swobody.*

967. Zřízení privilegii koruny a králowstwí českého. Rkp. od *Matauše z Chlumčan* r. 1501

zhotowený, w r. 1608 psaný a swázaný we 4. s předmluwau ku králi Wladislawu.

968. Registrum na privilegia králowstwí českého. Rkp. pap. we 4. též we fol. w Museum.

969. Paměti o Morawě welmi potřebné některé staré privilegia. Též kniha Towačowská Rkp. w bibl. Rejhradské.

970. Obdarování a privilegia markrabstwí morawského w opisích a přeložení z lat. řeči. Rkp. XVI. fol. [Jeden rkp. w Cerronských; drnhý u p. Bočka].

971. Tito wýpisowé z privilegii krále J. M. a králowstwí českého z originálůw přepsání, skorrigování a wyřízení jsau z zwláštního J. M. králowské a stawu panského a rytířského sněmowních poručení skrze nás: Ladislawa Popela z Lobkowic na Chlumci, krále J. M. dworu w králowstwí českém maršálka, Jana mladšího z Waldšteina na Točnice, Ludwika Bezdruzického z Kolowrat na Buštěhradě, krále J. M. Nowého m. Pražského heitmana, Petra Bechyni z Lažan na Pitčíně, Sigmunda Robmhappa z Suché na Pažowě s podepsáním rukau našich, léta bož. 1547, w auterý po sw. Martině (w. Pelcel Vorbericht zu Karl IV I. Th. S. 8).

972. Wýsadní list pořádku pekařského w Dokzích (Hirschberg) od r. 1585. Z rkp. perg. tištěno w Čas. mus. 1840 str. 160. Od *Karla Brantla* c. k. cestowního tamže.

973. Swobody a zřízení zemská markrabstwí morawského. Přepsáno z rkp. od r. 1592. Rkp. Mus.

974. Inventář všech privilegii králowstwí českého, kteréž na Karlšteině jsau a léta 1598 inventowány byly.

Jeden rkp. uwádí Pelc. im Vorber. zu Karl IV. str. 9. Jiný nachází se w Žitawě při gymnas.

975. Wýsady university Pražské, w jaz. českém od r. 1501—1614, w pozdějších přepisech. Incip. Exscriptum ex chartaceo codice, coepto a 1545, dein per plures continuato, qui asservatur apud Clar. D. Zeberer Cancellarium Novo-Urbensem s. a. (saec. XVIII) fol. Rkp. weř. bibl. XV. A. I. p. 50 sq.

976. Naučení z saudu čili od práwa wyššího města Brna (Rechtsbelehrungen) městům k témuž práwu se přihlašujícím od r. 1471 až do 1616 rkp. fol. (w arch. Brněnském).

977. Registrum wšeljakých listůw, privilegii, majestatůw a obdarování císa. a král. českých, item smluw rozličných w příčině statkůw, dědin na pány ze Šwamberka se wztahujících, w pořádek uwedeno skrze Wácsl. Březana 1616, přepsáno 1617. Rkp. w bibl. weř. XVII. L. 14. Rkp. Mus. 731—2, z něm. přel. num. 733.

978. Instrukci krále českého na weliké zleh-

čení o všecky swobody vydaná, w Praze u Samuele Adama z Weleslawína 1618 we 4.

979. Klíč do práv království českého Ms. we 4. (u hrab. Mitrowského.)

D) Sněmy a jednání státní.

a) České.

a) *We sbírkách.*

980. U zemských desk šírka jest sněmů všech od r. 1541, až do 1805.

981. Wýtahové ze sněmův zemských českých, to jest království českého, bez titulů. Z začátku: Posloupnost knížat a králův českých, kteříž dsky zemské uwedli, pak všechno ostatní samí wýtahové sněmští, fol. ternionůw 58. rkp. z bibl. hrab. Gianini w bibl. Wid. (Zlob.)

982. W kwaternu pamětním wýpisůw čerweném l. 1543 we čtvrtek po přenešení sw. Wácslawa sub lit. H. 23. Páni a vládyky swolili: non obligari Iglavienses stare in iudiciis Bohemiae regni. Nalézá se w swazku, kdež jest rationarium temporum Balbini, w rukau p. Pubičky. P. Candidus a s. Theresia in Boh. doct. toho na 80 archů počítá, ale jsau mezi tím také jiné věci. (Zlob.)

983. Extrakt ze všech sněmů král. českého od l. 1542—1615. Rkp. we 4. w Hořowické knihowně.

984. U p. Brožowského z Prawoslaw a) Sněmy stawů král. česk. od r. 1440 do 1598. Rkp. we 4. b) Wýtah sněmůw od r. 1529 do 1600. Rkp. fol. c) Sněmy rkp. 1541—1590, w archiv. univ.

b) *Po různu.*

985. Akta a kopie některých psaní, listů poselacích, instrukcí, proposicí, resolucí, poselství atd. mezi J. M. Cís. Rudolfem II... a mezi J. M. K. p. Matiašem II, králem uhers. w příčině lidu wojenského Passowského prošlých, w Star. m. Praž. u Janoty Bohuckého 1611 we 4. (stran 155).

986. Wiléma Dyruxa wýtah sněmůw a sjezdůw král. českého od r. 644 až do r. 1611. Rkp. Mus. 761, 762. Item od r. 644 až do 1561 dwa exempláře we 4. Rkp. Mus. 809, 810.

987. Pořádek sněmů w Praze držných od r. 1585—1730. Rkp. weř. bibl. fol. XVII. A. 21.

988. Wýtahy sněmů českých od r. 1529—1606. Item registrum všech sněmůw českých od r. 722—1606. Rkp. z počátku XVII stol. we 4. (Boček).

989. Sněmy království českého o náboženství 1527—75, rkp. w Olomuc. bibl. (Boček).

990. W r. 1527 sněm obecný o sw. Alžbětě, w 23 artikulích. Rkp. (bibl. Lobk.)

991. W r. 1528 a) Dne 19 Máje sněm stawů pod obojí we weliké kolleji (w. Wel. kal.) b) Sněm obecný od swátku sw. Bartoloměje až do sw. Wácsl., kdež 29 artikulů zawřeno. Rkp. (bibl. Lobk.) c) O sw. Lucii sněm obecný z 22 artik. Rkp. (bibl. Lobk.) Sem náležejí d) Listowé Ferdinanda krále českého k stawům s odpovědí jejich we 4. Index. e) Berně, která Ferdinandowi za krále zwolenému dána byla. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 5.

992. W r. 1529 a) Sněm w Budějowicích we čtvrtek po sw. Oswaldu (5 Srpna), kdež administrator pod obojí wypořádán. Rkp. (bibl. Lob.) b) W neděli na nebewzetí p. Marie (13 Srpna) w Praze sjezd držán o věcech náboženství. Rkp. Přitom c) Snesení kněží pod obojí od r. 1529, w rkp. (bibl. Lob.) d) Sněm na sw. Františka držán na hradě Pražském o pomoc Widni obležené, 29 artik. Rkp. e) Sněm o sw. Lucii drženy w rkp. měl p. radda dworský z Rosenthalu.

993. W r. 1530 a) O sw. Matěji na hradě Pražsk. sněm obecný, kdež 21 artik. snešeno. Rkp. b) Sněm všech tří stawů pod obojí na hradě Pražském w neděli po sw. Trojici 14 artik. Rkp.

994. W r. 1531 a) To pondělí po prwní neděli po weliké noci sněm obecný, 40 artik. Rkp. b) W auterý po rozeslání sw. apoštolů w Budějowicích král se stawy 14 artik. ustanowil. Rkp. c) Prwní neděli po sw. Trojici (14 Unora) stawowé pod obojí we welké kolleji sjezd drželi, kdež mezi jiným ustanoweno, aby nikdo ani panského ani rytířského stawu poddaného swého z umění, na něž se oddal, nestrhowal. Rkp. K tomu náleží: d) Swolení všech 3 stawů pod obojí w 10 odstáwkách. Rkp. e) Oznámení far, z nichž kněží pod jednau wyhoštění jsau. Rkp. f) Prosba od strany pod jednau podaná králi za příčinau sjezdu strany pod obojí w prwní neděli po sw. Trojici, Rkp. g) 11 Čerwna na sněmu uwedeno jest komorní, dworní lenní práwo. Tištěno.

995. W r. 1532 Na sw. Filippa a Jakuba sněm obec. na hradě Pražském držán u přítomnosti krále, obsahující 14 artik. tištěn w Praze u Paw. Oliwetského we 4. (Rkp. téhož sněmu zawirá 24 artik. w Lob. knih.)

996. W r. 1533 a) Skrze nebezpečenství na toto království odpovědníky a jinými škůdci uwedené, z předešlých sněmů a ze starých i nových zřízení zemských proti takovým osobám wydaných článků 21 wytaženo a tiskem wydáno. b) Artikulowé sněmu království českého a mezi legací Basilejského sboru 1533.

c) Artikulové z starého i nového zřízení i z předešlých sněmův vybrání, vyt. v Praze Pawel Sewerin w pátek po rozeslání apoštolův božích we 4. 1533.

997. W r. 1534 a) Druhé pondělí w postě (2 Března) na hradě Pražsk. sněmem obecným daň z obilí, piwa, dobytka a koní powolena, nowokřtěnců netrpěti uzawřeno, a porownání o hory s Ferd. I sjednáno (w. Welesl. kal. str. 122) tišt. w Praze we 4. 1534. b) W neděli po sw. Jiří sjezd strany pod oboji w kolleji welké, kdež konsistoř obnowena. Rkp. c) W pondělí po druhé neděli postní sněm na hradě Pražském rkp. (w. Wel. kal. str. 121).

998. W r. 1537. a) W pondělí po přenešení sw. Wácslawa, 5 Března sněm obecný, o kaupi Brandeysa od Konráda Krajiře z Krajek, 16 artik. mimo jiných 13, o které ještě jednáno býti mělo. Rkp. b) Artikulové sněmu obecného w pondělí po neděli Oculi, w Praze Kosořský 1537 we 4. c) Dwojí odpověď stawům pod obojí ze strany náboženství, jedna we středu po božím těle, druhá w Čerwnu rkp.

999. W r. 1538 a) Na den sw. Vincence sněm obecný na hradě Pražském o pomoc králi na Turka. Rkp. b) Wypsán sněm na středu po druhé neděli postní, odložen pak na pondělí po rowodní neděli, kdež 20 artik. uzawřeno. Rkp. c) We středu po sw. Wawřinci u přítomnosti krále sněmowáno na hradě Praž. a sepsáno 7 artik. Rkp.

1000. W r. 1539 a) W pondělí po sw. Jiří obecný sněm na hradě Praž. 4 artik. Rkp. b) W křižowých dnech 11 Máje strana pod obojí we welk. kolleji sjezd měla, kdež na některých artik. zůstáno. Rkp. w bibl. weř. XVII. A. 16. str. 145. c) Tiskem wyšli: Artikulové a snešení kněžstwa pod obojí spůsobau (o zachowání dobrého pořádku w náboženství, kteříž ustanoweni jsau w kolleji Karolinské na sjezdu 24 Srpna) 1539 we 4. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. str. 148.

1001. W r. 1540 we středu po sw. Fabianu a Šebestianu sněm obec. na hradě Praž. 18 artik. tištěn we 4. t. r.

1002. W r. 1541 1) a) Po shořelých dskách prwní sněm držen w pondělí po narození p. Marie na hradě Praž. Rkp. b) Pondělí po neděli Laetare sněm obec. proti Turku zaražen

jest. Rkp. c) W pondělí po sw. Barboře sněm obec. stawů českých, slezských a lužických; tišt. we 4. Čerw. kw. A. 7.

1003. W r. 1542 a) 11 Ledna sněm stawů Nižších Rakaus s českými a stawy zemí k Čechům přiwtělených. b) Sněm obec. we čtwrtek po sw. Sigmundu. Čerw. kw. A. 16.

1004. W r. 1543 a) Pondělí po neděli Laetare nebo we středopostí sněm stawů českých, morawských, slezských a lužických Čerw. kw. A. 20. b) W pondělí před sw. Filippem a Jakubem w Praze u Bart. Netolického we 4. Čerw. Kw. A. 24. (O tažení proti Turku a jednáni se stawy pod obojí, jimž troji králowská odpověď dána, jedna we středu po sw. duše, druhá w pátek po sw. Witě, třetí w sobotu před sw. Maří Magdalenan). Sem náleží c) Recess Pražskému administratoru pod obojí, w sobotu po swátku sw. Petra w okowích, wše w rkp. d) W pondělí po sw. Kateřině na hradě Pražském. Rkp.

1005. W r. 1544 W pondělí po sw. třech králích. Čerw. kw. B. 7. Tišt. u Bart. Netolického. Artikulové na sněmu obecném na hradě Pražském 1544, w pondělí po sw. 3 králích při přítomnosti J. M. K. pánů Morawanůw atd. swoleny. A—C. we 4. Sem náleží: Odpověď měšťanům Starého i Nowého města Pr. s strany náboženství, dáno we čtwrtek po sw. Julianě rkp.

1006. W r. 1545 a) Sněm obecný we středu po sw. třech králích. Čerw. kw. B. 20. tištěn u Bart. Netol. we 4. b) Jiný w pondělí po nanebewzetí p. Marie Čerw. kw. C. 2. tištěn u Bart. Netol. we 4. Artikul wytažený ze sněmu obecného 1545. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 166.

1007. W r. 1546 a) Artikulové sněmu obecného, kterýž držán byl w auterý po sw. Jakubu apošt. čili po Jubilate Čerw. kw. C. 12. w Praze we 4. po Jubilate. Odpověď pánůw a rytířstwa z kraje Boleslawsk. z sjezdu, kterýž jest byl z wále J. M. sněmem obecním we wšech krajích král. českého k mistrům ku weřejné hotowosti atd. položen, na mandat do jmenowaného kraje a sjezdu od J. Kr. M. poslaný 1546 we 4.

1008. W r. 1547 a) w auterý po sw. Valentinu stawowé čeští z několika krajů w Praze snešení učinili. Tištěno. b) Sněm w pondělí po neděli bílé, rkp. c) Tito artikulové na sněmu obecním, kterýž držán byl na hradě Pražském léta 1547, w pátek po na nebe wstaupení pána Krista swoleni jsau atd. we 4. tišt. 4 listy. d) W auterý před sw. Bartolomějem Čerw. kw. D. 1. tišt. dwakrát we 4. archů 2 $\frac{1}{2}$. e) We čtwrtek po sw. Bartoloměji, který se však ke

1) S tímto rokem počíná se druhá perioda sněmů českých, od kteréž doby jich zachowání celejší jest, jak w zemských dskách, w kwaternu sněmowním čerweném 1541 a bílém (na něž tuto potahují se A. 7. atd.) tak jinde, k. p. na radnici Pražské, we sbírce knížete z Lobkowic atd. Pročež tuto jen kratičce se podotkna.

třetímu počísti může. Jednání na těchto sněmích v rkp. (w knih. Lob.)

K tomu roku náležejí tato jednání veřejná: a) Odpověď obce Pražské purkmistru a raddán Star. a Now. města na mandát krále stawů českým s strany tažení na pomoc wéwodě Moricowi saskému, proč to činiti nelze, tišt. β) Psaní knížete Fridr. Hanuše saského učiněné dne 17 Unora 1547 stawům a heitmanům král. českého, též i odpověď Šebestiana z Weitmile we 4. 1547. Nato: Odpověď kníže saského a hesského na psaní od stawůw král. českého jim učiněné. Z něm. přel. we 4. 1547. γ) O nařízení veřejné hotowosti ode všech tří stawů při času středoposti w Praze shromážděných, mimo list týchž stawů k p. z Weitmile, w Praze 21 Března 1547, tišt. po druhé we 4. δ) Třetí rozepsání do krajůw království českého, jímž se všickni wúbec napominají k spěšné a rychlé pomoci proti nepřítelům království česk. W Praze we středu po neděli kwětné we 4. 1547. ε) Prátské a upřímné napomenutí listem kě všem p. stawům we všech krajích. We středu po wzkříšení p. tišt. ζ) Mandat J. M. K. z Litoměřic do všech krajů král. česk. z příčiny jich tejného puntování. W pátek po sw. Duše tišt. η) Decretum aneb jisté a konečné sněšení všech tří měst Pražských o wína hostiinská i také domácí, jakby se měšťané a všickni jiní obyvatelé týchž měst Pražských při takových wínic chováti měli. b. r. a m. 4 listy we 4. θ) Artikule o čeledi 1547, u Bartol. Netolického, we 4.

1009. Sjezd stawůw král. česk. s kněžstwem pod obojí, u přítomnosti Ferd. na hradě Pražském 1548. Rkp. bibl. weř. XVII. D. 25. Dle opisu 1576 u p. Bočka byl sjezd ten r. 1549, w středu den památky sw. Barbory.

1010. W r. 1549. a) We čtvrtek po sw. Školastice Čerw. kw. D. 26. w Praze u Netolického we 4. b) 3 Pros. sněm z příčinou strany pod obojí rkp. c) Patero listin sem náležejících, též rkp. d) W témž roce o řádu čeledním rokowáno, a nález w sobotu po sw. Šofii prohlášen: Nařízení a sněšení s strany čeledi, w Praze Netolický we 4.

1011. W r. 1552. a) W pondělí po nowém létě otewřen sněm obecný, skonauy upřítomnosti krále we středu před sw. Antonínem Čerw. kw. E. 7. tišt. b) Listiny sem náležející: Privilegium s strany poslední wúle kněží, dáno w Praze po sw. Fab. a Šeb. 1552. Powinnosti děkana a starších a všeho duchowenstwa w rkp.

1012. W r. 1553. a) První neděli postní, jinak před stolowáním sw. Petra sněm obec. Čerw. kw. E. 19. tišt. b) Listiny sem náležité w rkp. c) Mandat arciknížete Ferdinanda, syna krále Ferd. I a téhož mistodržícího w král. českém. na hradě Pražském w auterý po sw. Hawle 1553, kterým podle uzawření sněmowního stawůw krajů Kaurimského... hotowost k veřejnému tažení proti náběhům cizozemského wojska narizuje. Rkp. (u p. Brož. z Praw.)

1013. W r. 1554. a) Sněm w pondělí po

sw. Bartoloměji, Čerw. kw. F. 1. tištěn; w desk. zemsk. čerw. kwatern. F. 1. b) Listiny sem swěděcí w rkp. jako: list královský arciwéwodě Ferdinandu: některé artik. od králowé Isabelly, poslané s strany syna jejího Jana Sigmunda atd.

1014. W r. 1556, we středu po rowodni neděli sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. F. 9. tišt.

1015. W r. 1557, w pondělí po neděli Oculi sněm stawů českých, morawských, slez. a lužických, tištěn. Listiny sem swěděcí Čerw. kw. F. 23.

1016. W r. 1558. a) Artikulowé při generalním sjezdu, kterýž byl držán 1558, w pondělí po nowém létu. Čerw. kw. G. 1. w Praze u Šebestiana Oksa 1562 we 4. b) některé listiny rkp. c) We čtvrtek před sw. Martinem jiný sněm Čerw. kw. G. 18. tištěn.

1017. W r. 1559 Pražských měst usnešení w 16 punktích. Rkp. we 4. (u p. Brožowského z Prawoslaw.)

1018. W r. 1561, we čtvrtek po sw. Jeronymu Čerw. kw. H. 4. tištěn.

1019. W r. 1562. a) We středu po narození p. Marie z příčiny korunowání Maximiliana II a daně, sněm obecný Čerw. kw. H. 20. u Jiřika Melantricha we 4. b) Listiny jako α) Obnowení Pražské konsistoře pod obojí. β) Mandat Ferd. I o wysazení a nařízení arcibiskupa Pražského (rkp. weř. bibl.) γ) Poučení a ohlášení s strany přijímání pod obojí od dítek podle wyřknutí sněmu Trident. (dáno 26 Čerwn. 1562) δ) Mandat Ferd. s strany mistra Hawla (Gallusa) a jiného kněžstwa pod obojí. ε) Decretum na žádost o powolení kalichu podle Trident. sněm (12 Září 1562.) Rkp. weř. bibl.

1020. W r. 1563. Mandat Ferd. I s strany ženění a zlého obcowání... Rkp. weř. bibl.

1021. W r. 1564. a) we čtvrtek po sw. Pawlu na wiru obráčení Čerw. kw. H. 22. dwakrát tišt. b) Některé listiny sem swěděcí w rkp.

1022. W r. 1565, w sobotu po sw. Petru a Pawlu apoštol. Čerw. kw. H. 43. tištěn.

1023. W r. 1567 w pondělí po neděli Oculi sněm obec Čerw. kw. J. 5. tištěn.

1024. W r. 1569, w pondělí po maudrosti boží sněm stawů českých, mor., slez. a lužických w Praze Čerw. kw. J. 20. tištěn. Jiný t. roku w pondělí po božím těle rkp.

1025. W r. 1570. Nařízení a usazení, jaký rád w městech Pražských býti má, we 4. 1570.

1026. W r. 1571, w pondělí po swátosti sněm obecný w Praze Čerw. kw. K. 12.; .. L. 10. ib.

1027. W r. 1573. a) we středu po sw.

Pawla na wíru obráčení sněm obec. Čerw. kw. L. 17. tištěn, k čemuž *b)* dwamecítma listů všelikých náleží, w rkp.

1028. W r. 1574, w pondělí po božím těle Čerw. kw. M. 1. tištěn. K tomu 28 listů všelikých, mezi nimiž však toliko 7 českých, ostatní něm. w rkp.

1029. W r. 1575, *a)* w pondělí po neděli Invocavit. Čerw. kw. M. 18. *b)* W pondělí po na nebe vzetí p. Marie o wolení krále Rudolfa N. 1. *c)* w auterý po sw. Matauši ewang. N. 18. všecky tři tištěny, mimo *d)* dva listy w rkp. *α)* zdání stawů o confessi podané císaři. *β)* psaní administratora k císaři. Též: Jednání stawů království českého na obecném sněmu Pražském l. 1575, pod cis. Maximilianem. Rkp. sawvěký obšírný w bibl. Raudnické (w Čas. mus. 1827, I. 135). Též rkp. w bibl. weř. XVII. F. 35. fol.

1030. W r. 1576, we čtvrtek po neděli Jubilate, sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. P. 1. tištěn.

1031. W r. 1577. *a)* w pondělí po hromnicích Čerw. kw. Q. 1. tištěn u Melant. we 4. *b)* we čtvrtek po neděli Jubilate, rkp. *c)* w pondělí po sw. Wawřinci Čerw. kw. R. 1. tištěn.

1032. W r. 1578. *a)* Sněm w sobotu po sw. Petru w okowách Čerw. kw. R. 8. tištěn. *b)* Listiny k tomu tři, w rkp.

1033. W r. 1579, w pondělí po hromnicích, sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. S. 1. tištěn.

1034. W r. 1580, w pondělí po třech králích Čerw. kw. T. 1. tištěn.

1035. W r. 1581, w pondělí po Invocavit Čerw. kw. V. 1. tištěn u Melant. we 4.

1036. W r. 1582, w pondělí po hromnicích Čerw. kw. W. 1. tištěn.

1037. W r. 1583. *a)* w pondělí po neděli Exaudi Bílý kw. A. 1. *b)* w pondělí po sw. Martinu. Bíl. kw. A. 23. oba tištěny u Dan. Ad. z Welesl.

1038. W r. 1585, w pondělí den sw. Šfasteného Bíl. kw. B. 18. u Dan. Ad. z Welesl.

1039. W r. 1586, w pondělí po sw. Martinu Bíl. kw. C. 20. u Jiř. Nigrina we 4.

1040. W r. 1588. we středu po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. D. 15. tištěn.

1041. W r. 1589, w pondělí po sw. Medardu Bíl. kw. E. 6. tištěn.

1042. W r. 1590, w pondělí po sw. Matěji, tištěn.

1043. W r. 1593, w sobotu po sw. Lukáši Bíl. kw. F. 4. tištěn.

1044. W r. 1595, w pátek po sw. Dorotě sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických, Bíl. kw. G. 7. tištěn.

1045. W r. 1596, *a)* we středu po dewitniku, zawřin t. l. we středu po neděli Reminiscere. Bíl. kw. H. 14. w Praze u Wáclawa Mariny z Jenče dwakrát tištěn. *b)* We středu po narození p. Marie. Bíl. kw. J. 14.

1046. W r. 1597, w pondělí po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. J. 23. tištěn.

1047. W r. 1598, *a)* w pátek den swátosti Bíl. kw. K. 14. *b)* W pátek maudrosti boží. *c)* Před sw. Šimonem a Judau tištěn.

1048. W r. 1599, w auterý po neděli Laetare Bíl. kw. L. 21. tištěn.

1049. W r. 1600. Sněm obecný w pátek sw. Šfasteného. Bíl. kw. N. 1. W Praze u J. Othmara Jakubowa.

1050. W r. 1601, *a)* Sněm obecný w pátek po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. O. 4. tištěn u J. Othm. we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 46. fol. listů 40. *b)* Mladý sněm we čtvrtek po proměnění Kr. p. s strany weřejné hotowosti Bíl. kw. P. 15. u dědiců D. Ad. z Welesl. we 4.

1051. W r. 1602, *a)* Sněm obec. w pondělí po sw. Antonínu Bíl. kw. P. 24. *b)* Mladý sněm w auterý po sw. Maří Magd. (o weřejnau hotowosti) Bíl. kw. Q. 30 u děd. M. Ad. z Welesl.

1052. W r. 1603, we čtvrtek po 3 králích u dědiců Ad. z Weleslawina.

1053. W r. 1604, *a)* Sněm obec. po swatě Školastice, u děd. Ad. z Welesl. we 4. *b)* Mladý sněm w pátek po sw. Petru a Pawlu (tištěn).

1054. W r. 1605, *a)* Sněm w pátek po hromnicích, u děd. Adam. z Welesl. we 4. *b)* We středu po seslání Ducha sw. tamž we 4. *c)* We čtvrtek po neděli Jubilate, tamž *d)* W auterý po sw. Bartolom. tamž.

1055. W r. 1607 sněm obec. w pondělí po nalezení sw. Kříže u děd. Ad. z Welesl.

1056. W r. 1608. *a)* Sněm obec. w pondělí po neděli Oculi (tištěn). *b)* W pondělí po neděli Exaudi. w Praze u Ferd. Arnolta.

1057. Psaní kurfirsta saského arciknížeti Matiašowi 1608. Rkp. (weř. bibl.)

1058. Wypsání stížnosti pánůw stawůw raskauské země 1608. Rkp. weř. bibl. w Nařikání žalob. num. 4.

1059. W r. 1609, *a)* sněm obec. w pondělí po neděli rogationum, zawřin r. 1610 w auterý masopustní, w Praze u děd. Ad. z Welesl. 1610 we 4. *b)* K tomuto důležitému sněmu o náboženství pod obojí jednajícímú náleží 99 listů všelikých, mezi nimiž českých 81, a z těch tré tištěných. ostatek w rkp. w Lobk. bibl. (Sem náleží sbírka jiná: Akta sněmu o náboženství od r. 1608, 1609, 1610 fol. rkp.)

u p. Brož. z Praw.) Mezi tištěné listiny počítá c) Tento artikul o defensi po obhajování pod obojí od pánův, rytířstva, Pražan, horníkův a jiných vyslaných z měst všech tří stavův království českého, tělo a krev K. p. J. pod obojí přijímajících a k confessi české se přiznávajících v plném sněmě v pátek po sw. Janu Křtiteli 1609 vyhlášen, v Praze děd. D. Ad. z Welesl. 1609 we 4. 18 listů. d) Notule Conjurati neb sjednocení, (co se artikule náboženství dotýče), mezi slavnými ewangelitskými třemi stavy království českého s jedné, a knížaty i stavy Hořejšího i Dolejšího knížetství slezského s strany druhé, kteréžto sjednocení stalo se na hradě Pražském, při obecném sněmowním shromáždění 25 Čerwna l. p. 1609 we 4. listů 7, osmý erb. Sněmowé l. 1608 a 1609 w Praze od stavůw král. česk. držaní, s mnohými jinými veřejnými písemnostmi a listinami i přílohami rkp. věku XVII český, něco též lat. a něm. weř. bibl. XV. C. 16. Co jest se při sněmu obecním držánem na hradě Pr. l. 1609 i na rathauzích Star. i Now. m. Pražského předně o náboženství, potom i o politické věci jednalo atd. 1609. (Boček).

1060. W r. 1611, a) sněm obec. 9 Března zawřin 8 Čerwence, w Praze u Urbana Goliáše we 4. b) W pondělí po neděli swatodušní u děd. Ad. z Welesl. we 4. c) W pondělí po neděli swatodušní tamž. Sem náleží d) List Matiaše k stavům král. česk. těšitedlný, (tištěn). Artikulowé na sjezdu obecním, kterýž držán byl na hradě Pražském l. p. 1611, w pátek po památce s. Pawla na wíru křesť. obráčení. Rkp. weř. bib. XVII. A. 22. Týž tištěný nalezá se tamže pod sign. LIV. C. 152. we 4. listů 13.

1061. W r. 1614, a) Sněm obec. we středu po sw. Pawlu, a zawřin po sw. Matěji, w Praze w impr. Šumanské we 4. (dwakrát tištěn). b) Sněm w Budějowicích.

1062. W r. 1615. a) Sněm obec. w auterý po sw. Trojici, zawřin w sobotu po sw. Jeronymu w impr. Šum. (dwakrát tištěn). K tomu náleží b) listin 33, mezi nimiž 29 českých, vše w rkp. (Bibl. Lobk.)

1063. W r. 1616 sněm obec. w pátek po sw. třech králích (tištěn). Pořádek sněmu od l. 1616. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 19. we 4.

1064. Artikulowé na sněmu obec. ode všech stawů na den sw. Dobrotiwé, w Praze 1617 we 4.

1065. W r. 1618, a) w auterý po Inwo-cavit (16 Března) sjezd strany pod obojí. [Řídký k nalezení].

b) W pondělí po neděli Křížowé 21 Máje (tištěn). Sem náleží: Pobožný začátek sjezdu

Jich Milostí pánůw třech sjednocených stawůw království českého: Pod obojí... kterýž se stal w pondělí po neděli křížowé 21 Máje 1618 w kolleji... za příčinu nátiskůw činěných náboženství křesť. pod obojí přijímajícím, w Praze u Matěje Pardubsk. 1618 we 4. 18 listů.

Jest to Jana Rosacia Hořowského zpráva o dotčeném sjezdu, sestávající z ohlášení jeho, z kázání a písní před ním.

c) W pátek po na nebe wstaupení p. (25 Máje) od stawů pod obojí jisté obranné artik. a první apologie na hradě Pražském sepsaná.

Wydáno: α) Tento artikul o defensi pro obhajování náboženství pod obojí, jest od pánůw, rytířstva, Pražan ze všech tří měst, horníkůw a jiných vyslaných z měst, všech tří stawůw království českého, tělo a krev p. J. K. pod obojí přijímajících, a k confessi české se přiznávajících, při sjezdu a shromáždění na hradě Pražském, l. 1618, w pátek po památce na nebe wstaupení K. p. zawřin atd. A—B. we 4. K tomu náleží: β) Apologia, neboližto osvědčení všech tří stawůw království českého tělo a krev p. našeho J. K. pod obojí přijímajících, z kterých příčin jsau jistau defensi a hotowost naříditi musili. (Na konci) Stalo se na hradě Pražském... po slavné památce wstaupení na nebe p. K. l. 1618 C—E. γ) (Připojeni jsau): Dáwodowé, že lidé poddaní k duchowenství neb klášterům w království českém náležející wedle majestatu... práwo mají, že sobě... kostely k boží službě wystawěti a wolně pánu bohu slaužiti mohau. (Na konci): Wytisťeno w Starém m. Praž. u Sam. Adama z Weleslawina 1618 we 4. δ) (Konečně přidáno wyowěděni Jesuitů takto počínajících): Páni, rytířstwo, Pražané, horníci a jiní wyslaní z měst atd. 1 arch we 4.

d) W pondělí po sw. Janu Křtiteli jeden artikul smluwen. Tento artikul o defensi jest od pánůw, rytířstva, Pražan ze všech tří měst, horníkůw a jiných wyslaných z měst... pod jednau i pod obojí při sjezdu a shromáždění na hradě Pražském l. p. 1618 w pondělí po památce sw. Jana Křtitele zawřin, we 4.

e) Wice artikulů sjednáno w auterý po sw. Bartoloměji, a druhá apologie snešena.

α) Tento artikul o defensi jest od pánůw atd. na hradě Praž. w auterý a we středu po památce sw. Bartoloměje l. p. 1618 uwážen atd. we 4. Sam. Ad. z Welesl. A—C. Připojeno 5 listů defensorů ode dne naroz. p. M. až do 29 Sept. 1618.

β) Druhá apologie stawů království českého tělo a krev p. J. Kr. pod obojí přijímajících atd. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic we 4. 1618 A—Pij; potom allegata A—Kkkkj listy, u Dan. K. z Karlsperku 1619... „Legat librum boemicum manuscriptum, cujus titulus est: Refutatio Apologiae secundae regni Boemiae, autore Sebastiano Berliczka z Chmelče, cujus verus autor fuit P. Sebastianus Scipio Pilsnensis; sed hic liber mihi non est ad manum.“ Vid. (Ricgger) Archiv v. Böh. 11. 577. (Též do něm. přeložena a rozmnožena). Dále sem náležejí:

γ) Krátká zpráva a odwod slůžností, kteréž stawům ewangelitským w král. českém, k zošklivění jich, připsowati se chtějí. A podlé toho dobré zdání stawůw Hořejších Rakaus J. M. C. odeslaná a J. M. C. na ně dana resolucí 1618 we 4. A—J.

δ) *Kopie některých psaní* Jich Milosti evangelických sjednocených kurfiřtů, knízat a stawů sw. Říše, kteráž jsou v přičině nynějšího způsobu a nepokoje w kr. č. 3. (Na konci 13) Října z města Rotenburku učiniti ráčili J. M. Císařské, J. M. kurfiřtu saskému, pánům direktorům atd. w kr. českém, Dolejšímu saskému kraji 1618 we 4. listů 14.

ε) *Proposici J. M. C. knížatům a stawům* Hořejšího i Dolejšího Slezka k Augspr. konf. se přiznávajícím při minulém obec. sjezdu we Wratislawi přednešená, kterážto jim w mysl wkładáno bylo, že stawům českým pod obojí... pomoci činiti... nemají. (Pak) Odpověď J. M. knížat atd. u Sam. Ad. z Welesl. we 4. A—G. (1618).

ζ) *Patent J. M. knízat a pánůw stawůw* Hořejšího i Dolejšího Slezka, podlé jistého snešení, jakáby sbírka peněžítá... a jaká... hotowost a weřejnost w zemi naříditi se měla. Z něm. přel. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka we 4. listů 8.

η) *Napomenutí*, které na poručení všech tří stawů král. českého dne 20 Máje r. 1618 we všech evangelických chrámích česky a něm. čteno bylo we 4.

θ) *Některá nařízení direktorů* (bez vlastního titule). a) O rychlé poslání peněz dle umluwy w defensí. Dat. W sobotu po b. wstavení 1618. b) O rozhlášení defensí s apologií a hotowostí w pondělí po neděli Exaudí t. r. c) Modlitba k časům přiměřená. d) Powolání k sněmu na pondělí po neděli po sw. Trojici s strany hotowosti. Datum čtrvtek po památce sw. Trojice t. 14 Čerwna t. r. e) O rozhlášení powolání k sněmu a patentu s strany Jesuitů, čtrvtek po sw. Trojici. f) O hotowost a peníze, w sobotu po sw. Janu Křtiteli t. r. g) Zápowěď střelení w Praze 11 Čerwna 1618. Wšeho 10 listů we 4. (bez udání tiskáře). h) Dávají zpráwu o swém přičinění se o zachování pokoje, napominají k držení aumluwy a k hotowosti, 4 listy od 26 Juli 6 Aug. 10 Aug. 16 Srpna 1618 we 4. (bez udání tiskárny) 18 listů.

1066. W r. 1619, a) W pondělí po neděli Judica sjezd stawů pod obojí (tištěn). b) Artikulowé při generalním sjezdu, kterýž byl držán 1619 w auterý po sw. Maří Magdaleně, zawřin t. l. w sobotu po stěti sw. Jana, w Praze u Sam. Dan. z Welesl. we 4. c) W pondělí Šimona a Judy (28 Října) stawowé pod obojí sněm drželi za zimního krále Fridricha (tištěn dwakrát.)

Sem náleží α) Swolení na obec. sjezdu w Praze 27 Aug. čím každý k obraně swobody, náboženství a výsad přispěti powinen (tištěn). β) Nařízení direktorů král. českého o vybrání w nowě zwolených berní a sbírek k obraně král. českého od l. 1619 24 Září fol. 5 listů. γ) Snešení pana purkmistra, raddy pánůw desíti saudcůw a starších obecních Starého města Pražského, jakby jedenkaždý z měšťanůw a obywatelůw tétož města w čas nynějšího nebezpečenství, w kterémž králowství toto české, vlast naše milá postawena jest, w hotowosti státi, k mustruňkům a lermplacím k tomu obraným, kdyžby toho potřeba nastawala, s zbrání hodnan sám osobně i s čeládkau swan k bránění spůsobnou se nacházeti dáti, a tak města tohoto před všelijakými nepřátely chrániti a zastawati měl. Wytištěno w l. p. 1619, opět 1620 fol. 4 listy.

1067. W r. 1620, we čtrvtek po neděli Oculi na hradě Pražském sněm obecný držán od stawů českých, mor., slez. a lužických, a

oznámen w pondělí po Jubilate. [Při přítomnosti Fridricha krále atd. str. 145 we 4.]

K tomu roku náležejí: α) Sedmdesáte důležitých přičin, prochy se J. M. král polský též panstwo a rytířstwo jeho proti Uhrům a Čechům za přičinau důležitě a newyhnutedlně potřebné od nich wyzdwižené defensí postawowati, a těchto wěcí se ujmáti neměli atd. přidána i rada králi franckému daná (w téžz ohledu). W Praze u Sam. Adam. z Weleslawina 1620 we 4. A—Hij. β) Odpověď a resolucí J. M. K. w Čechách a jiných ewangelických w Normberce na uložený den shromážděných stawůw na císařského wyslaného přednešení učiněná l. p. 1620 we 4. listů 7. γ) Martina Hořkého z Lochowic uwažení kurfiřtských saských theologůw w Wittenberce na otázku, zdaliby stawowé Říše Římskému císaři w této nynější české válce napomáhati chtěli... to činiti měli. Z něm. 1620 we 4. listů 8. δ) Copia. Jakým způsobem nejvyšší páni auředníci českého králowství kurfiřta saského wyhledávali, aby ani moci swé k službě papeže a Špaňhele k nejvyššímu nebezpečenství všech stawů ewangelických newynakládal 1620 we 4. listů 6. ε) Punkta rozličná z poručení a wydání J. M. pánůw místodržících král. městům wydaná, jak se chowati mají 1620? w 8. (bylo u Herrle na prodej).

β) M o r a w s k é .

a) *We sbírkách.*

1068. Sněmy morawské, jak Olomaucké, tak Brněnské atd. od XV stol. až do nynějšího času (?) we 4. Rkp. w Rejhrad. bibl.

1069. Jednání sněmowní manská čili manu kostela Olomuckého z XVI stol. [Skrowná částka se jich jen zachowala w archivě arcibiskupském w Kroměříži.]

1070. W Hořowické knihowně nalezi. a) Jednání na sněmích obecních 1525—1546 w markr. moraw. fol. Rkp. b) Sněmy založené a držané w Olomauci 1526—1583 fol. 3 swaz. Rkp. c) Sněmy držané w markr. mor. 1535, we 4. Rkp. d) Sněmy od r. 1547 až do 1570 Ms. w bibl. hr. Mitrowského. e) Sněmy obecní w markr. mor. 1571—1593 fol. Rkp. f) Sněmy Olomaucké 1584—1611 fol. 2 swaz. g) Sněmy mor. 1610—11 we 4. h) Kniha o sněmowních wěcech za auřadu Karla Žerotina l. 1608—1613 fol. 2 swaz. i) Sněmy držané w Olomauci 1614 fol. (s jinými listy rozličnými.)

1071. Sněmowé l. 1554 a 1556 w Olomauci držaní. Rkp. fol. z XVII věku weř. bib. XVII. C. 14. num. 4.

1072. Snešení stawů morawských od r. 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604 (Wid. bibl.) Podobně od 1605, 1606, 1607, 1608, 1609 od Wiléma Zaubka z Zdětina (Wid. bibl.)

b) *Po různu.*

1073. Sněm morawský od r. 1546 a druhý od 1556, we 4. tištěné má p. Cerroni.

1074. Čtyři artikulowé na sněmu, kterýž

byl držán v Olomauci 1584 v pátek po sv. Kilianu, v Holomauci u Fr. Milchhalera 1584 we 4. vydal Stibor Syrakowský.

1075. W r. 1587, a) v pondělí po neděli jenž slove křížová, v městě Brně držán jest sněm obecní, v Holom. u Frid. Milchhalera we 4. 1587. b) we středu den sw. Jana Křtitele v městě Holomauci držán jest sněm obecní, v Olom. we 4.

1076. W r. 1588 v pondělí po neděli Judica v městě Brně držán byl sněm obecní, v Olom. u Fridr. Milchhalera we 4. 1588.

1077. W r. 1589 v pondělí po památce sw. Trojice v Brně sněm obecní, v Olom. Frid. Milchthaler we 4. 1589.

1078. Artikulové na sněmu, kterýž byl držán v Brně 1590, v pondělí po neděli Misericordia domini, v Olomauci u Frid. Milchhalera 1590 we 4.

1079. W r. 1593, v pátek před památkau zwěstování p. Marie v Brně držán jest sněm obecní v Olom. u děd. Milchthalerových we 4. 1593.

1080. W r. 1594 v pondělí po sw. Štastném, v Olom. sněm obecní, v Holom. u děd. Milchhalera 1594.

1081. W r. 1595, v pondělí po neděli Miseric. v Brně držán sněm obecní, v Olom. u děd. Milchhalera we 4. 1595.

1082. W r. 1596, a) we středu po neděli postní Invocav. sněm v Brně, v Olom. u děd. Milchthal. we 4. 1596. b) v auterý po sw. Wácl. v Brně sněm obecní, v Holom. u děd. Milchhalera we 4.

1083. W r. 1597, we středu po neděli Invocavit v Brně sněm obecní, v Olomauci u děd. Milchhalera we 4.

1084. W r. 1598, v pondělí po ned. Cantate, v Brně sněm obecní, v Olom. u Jiř. Handle we 4.

1085. W r. 1599, v pondělí po ned. křížové městě Olomauci sněm obecný, v Olom. u Jiř. Handle we 4.

1086. W r. 1600, v pondělí po neděli dewitník sněm v Znojmě, wyt. v klášteře Lauckém pod Znojmem we 4. 1600, 40 listů. [Jediná to česká kniha tam tištěná, Boček].

1087. W r. 1601, a) v pondělí po swatém Matěji v Brně tamž u Bart. Formana we 4. 35 listů. [První to český tisk z Brněnských tiskáren. Boček.] b) v auterý po sw. Kunhutě sněm obecní, v Brně, u Bart. Formana we 4.

1088. W r. 1602, v auterý po sw. Dorotě sněm držán v Brně u Bart. Formana we 4.

1089. W r. 1603 we středu po neděli prowdní sněm v Brně, v Olom. u Jiř. Handle we 4.

1090. W r. 1604, a) v pondělí po neděli první postní sněm v Brně, v Brně u B. Form. we 4. b) v pondělí po sw. Anně sjezd obecný v Brně, v Olom. u J. Handle we 4.

1091. W r. 1605, v auterý po neděli první postní sněm držán v městě Wyškowě, v Olom. u J. Handle we 4.

1092. W r. 1606, a) v pondělí po nowém létě, sněm v městě Olomauci, v Olom. u J. Handle we 4. b) we středu po swat. Kilianu sněm v Brně, v Olom. u Jiř. Handle we 4.

1093. W r. 1607, a) po nawšt. p. Marie sněm v Olom., v Olom. u J. H. we 4. b) we středu den obětování p. Marie sněm v Brně, v Olom. u J. H. we 4.

1094. W r. 1608, a) při času sw. Bartol. sněm v Brně, v Olom. u J. Handle we 4. b) we středu po rozeslání sw. apoštolů v městě Olomauci, v Olom. u J. H. we 4. c) w sobotu před nedělí kwětnau sněm v Brně držán, v Olom. u J. H. we 4. d) v pondělí po neděli Quasimodo sjezd v Ewančících, v Olom. u J. Handle we 4.

1095. W r. 1609 při času sw. Jana Křtitele sněm v Olom. držán, v Olom. u J. Handle we 4. Wěci sněmů 1608 a 1609 se týkající široce a důkladně obsaženy jsau w rkp. weř. bibl. XV. C. 16. listů 286 fol. [kdež mezi jiným i řeči Karla z Žerotína slowně se uwádějí].

1096. Sněm obecný při památce na nebe wzetí p. Marie držán v Brně 1612 u přítomnosti arcivév. Maximiliana a Matiaše císaře, wydaný od Jana Čejky z Olbramowic v Olom. u J. Handle we 4.

1097. W r. 1614, we čtvrtek po sw. Kilianu sněm v Olomauci držán, v Olom. u J. Handle we 4. 1614.

1098. W r. 1615, v pondělí po sw. Alžbětě sněm držán v Brně, v Olom. u J. Handle we 4.

1099. W r. 1617. v pátek po sw. Bartol. sněm v Brně, v Olom. u J. Handle.

1100. W r. 1618 při památce na nebe wzetí p. Marie sněm v Brně w přítomnosti Ferd. II držán, v Olom. u Matěje Handle we 4. též w Praze u Dan. Karla z Karlsperku, 16 listů. Sem náleží: α) Snesení a sjednocení p. stawůw a obywatelůw markrabství morawského s notulí listu přiznávajícího w r. 1618. β) Ewangelitských pánu stawů markrabství morawského při pomínulém w Brně držáném sněmu l. 1618 15 Prosince shromážděné a odewzdané pro náboženství obtížností, kteréž suášeti museli. A přítom: Od pánuw stawůw pod jednau na to daná odpověď; w St. m. Pr. u Mat. Pardubského we 4. listů 8.

1101. Léta páně 1619 we středu po pa-

mátce proměnění p. Krista držán jest sjezd obecný w Brně ode tří stawůw mark. m. z něhož někteří artikulowé tištění w Praze u Dan. K. z Karlsperka we 4. listů 5. Sem náležejí: α) Přípis psaní p. p. stawůw markrabství morawského pod obojí. p. p. stawůw král. česk. učiněného, we 4. 1619. β) Snešení a sjednocení atd. 1619 we 4. γ) Psaní p. p. Olomučanům od p. stawůw ewang. téhož markrabství morawského učiněné, we 4. 1619. δ) Patent wyowědění Jesuitůw z téhož markrab. morawského we 4. 1619 listů 8.

m) Kancelářství.

α) Půhony a nálezy.

1102. Nálezowé práw zemských tohoto slawného král. česk. od mužow mnohých a w práwích této země známých sebrání. Imprimovaná l. 1536 b. m. w 8. archů 14. Jest 655 nálezů we wýtahu krátkém s registrum abecedním.

1103. W Hořowické knihowně w rkp. nalezejí se a) Půhonowé a nálezowé 1464—1560 fol.

b) Nálezowé 1475—1516 fol.

c) Nález. 1475—1578 w 8.

d) Nález. 1494—1540 fol.

e) Půhonowé a nál., kteréž jsau se staly při práwě Brněnském 1503—1547 fol.

f) Nález. 1528—1552 fol.

g) Nálezy na pře postranní též wypoowědi rozličné paměti i jiná wšelijaká zapsání, též naučení do knížetství Opawského 1535—1556 skrze Pawla Katharyna z Katharu sepsané fol.

h) Půhonowé a nález. mark. morawského 1535—1609 fol.

i) Nálezowé l. 1568 fol.

k) Saudowé zemští w Mor. za auřadu Karla z Žerotína l. 1594, we 4. 2 swaz.

l) Nález. a půh. 1595 fol.

1104. Nálezowé z desk zemských wytažení, jichž jest 655 rkp. w 8. od r. 1536. Na posledním listu jest morawský štít.

1105. Nálezowé saudů zemských. Rkp. 1542—1558. (Druhdy u Kramer.)

1106. Hrdelní příběh český od r. 1571 sepsaný od kněze Mikuláše Dworského. Z rkp. starého tištěn w Čas. Mus. 1832 str. 314.

1107. Registra půhoná hřebíčková od r. 1583—1590. Rkp. fol. pap. (w Museum).

1108. Nálezowé z saudu zemského wětših o i menših král. českého 1595. Rkp. bibl. weř. XVII. D. 1. a. od r. 1491 do 1582 XVII. C. 30. [Fol. 552: Léta 1610 tato práce šťastně dokonána.]

1109. Nálezy apellací dle abecedy. Rkp. bib. weř. XVII. D. 25.

1110. Wypisowé z desk zemských, najwice

Hradce nad Labem se týkajících, z počátku XVII stol. we 4. rkp. pap. w Museum. 741.

1111. Registra domu Rožmberského, rkp. fol. pap. z XVI stol. w Museum.

1112. Registra podkomorská králowství českého, kdy a kterého času neb léta císařští J. Milosti konšel atd. w městách obnoweni býwají, 1603 fol. rkp. w Museum.

β) Listy auřední.

1113. Wypis praesentací knězi Wácslawowi Subulowi na kaplu Betlemskau daný l. p. 1531, w rkp. weř. bibl. XVII. G. 12. num. 3. „My Ferdinand atd.“

1114. Registra majestátůw a jiných listůw z powolení najjasnějšího knížete a pána Ferdinanda Římského, uherského a českého atd. krále, infanta w Ilyspanii, arciknížete rakauského, markrabí morawského atd. pod welikú Jeho Král. Milosti pečeti wyslých 6 swazků na regalním archu (rkp.) a) od r. 1531—1538 b) od 1539—1544 c) 1545—1552 d) 1553—1559 e) 1560—1570 f) 1564—1566.

W prwních pěti swazcích jsau rozličné listy mocné, wysadné, do stawu powyřowací, smlauwy mezi stranami w Čechách, w Morawě a w slezských wéwodstvích, Opawě, Opoli, Ratiboru, Těšíně, Kladsku. W šestém nalezá se registrum neb Index missiiv za času kralowání císaře Maximiliana II t. dekrety, na auřady zemské w Čechách, Morawě a Slezku neb na osoby jednotlivé. Mezi majestáty není některých, k. p. schází tam wysada k tištění práw zemských w Litomyšli 1536 na Hájkovu kroniku a j.

1115. Registra listůw poselacích pod menší pečeti wyslých od Ferd. II woleného Římsk. císař. od začátku l. 1554 až do posledního měs. Čerwence r. 1556. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 27. fol. listů 433.

1116. Sbirka weřejných listů stol. XVI rkp. weř. bibl. XXII. B. 3.

1117. Registrum desíti truhlic s privilegii zemskými od r. 1501—1576, rkp. weř. bibl. XVII. E. 26. we 4.

1118. Registrum na privilegia králowství českého, w rkp. Mus. 732.

1119. Listy posilací čili psaní p. p. Jaroslawa a Wratislawy z Pernšteina. Rkp. z prostředku XVI. věku we 3 dilich fol. (Boček).

1120. Tomáš Albina z Helfenburku, kancléře p. Wiléma z Rožmberku zpráva Prachatickým o poselství k Passowskému biskupu s strany dowážení soli z Passowa, saumarům jejich stížného. Rkp. r. 1562 listy 4 archowé.

Widěti z listu toho, že Prachatictí máslo, sýr, obilí atd. do Passowa wywáželi a za sůl měnili — po zlaté stezce přes IIs. Z Prachatic ji do Čech a Morawy rozsiláno. Brzo na to sjednotili se Prachatictí s domem Rosenberským a s Passowem proti Baworům, chtějce tam odtud dowážení soli zameziti.

1121. List auřední (právní zwání) r. 1583, w. Čechoslaw 1820 č. 7.

1122. Wysadní list pořádku pekařského w Dokzich od r. 1585. Sdělený od K. Brantla Čas. Mus. 1840 str. 153.

1123. Pripisowé psaní poselacich a jiných k arádu děkanskému akad. Pražské 1571—85 (některé latině). Rkp. bibl. weř. XVII. C. 1. fol.

1124. Psaní rozličná císařů a král. Maximil. a Rudolfa a arcikn. Ferdin. k abatyši kláštera sw. Jiří na hradě Pražském a k raddám komory královské od l. 1565 do l. 1614 fol. Rkp. weř. bibl. H. A. 1. num. 1—11. 14.

1125. Psaní některá císařů a králůw Maximiliana, Rudolfa a Matiaše, arciknížete Ferdinanda a knížete Karla Lichtenšteinského arcibis. Pražskému, abatyši u sw. Jiří, opatu Chotěšowskému a jiným od l. 1564—1622. Rkp. weř. bibl. H. C. 19. num. 3, 4, 6, 7, 10, 12, 13.

1126. Chronicon Holessovicense 1615—1644. Ms. u Bočka.

1127. Diarium Walacho—Meziřícense 1568—1648. Ms. u Bočka.

1128. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. fol. nalézají se listy úředníkůw a stawůw morawských k císaři, a odpovědi, mimo jiné z r. 1608.

1129. Pripis p. proboštu Wyšehradskému, že jest nějaký dām wzal po úmrli bez práwa 1604. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 12. „Jakož jest na J. M. C. Mandalena Hromádkowá wznesla atd.“

1130. Pripisy a listy (zvláště auřední) KARLA swobodného pána z Žerotína, heitmana markrabství morawského atd. (nar. 1564 † 1636.)

Zachowáno w rkp. několik swazků fol. takových listů w knih. Hořowické a sice a) od l. 1592 b) od l. 1598—1606. c) od l. 1605. d) l. 1609—1620. e) Dopisowé Diwize z Žerotina 1600 we 4. Jeden list auřední daný raddě města Holomance (1610), jehož original má p. Cerroni, wytištěn jest w Slovensnosti 1820 str. 241. W Čas. Mus. tištěno a) Powolání do saudu zemského w Morawě. β) Sněm Brněnský. γ) Wzetí do saudu zemského p. kardinála z Ditrichštejna l. 1600, w. Čas. Mus. 1829 IV. 84. δ) Wedení pře u saudu l. 1598. Tamže r. 1830 III. 275.

1131. Zalykače rukojemství, smlawy, auwody, porownáni, swody, pripowědi atd. w Hradci od r. 1617—1624. Rkp. pap. fol. w Museum num. 753.

1132. Smlawwa trhowá na zboží Kralické Jindřicha Kralického z Kralic Janowí staršimu z Žerotína a na Náměstí, w Dolešicích den sw. Jiří 1572. Rkp. w Mus.

γ) Tituláře a formule listů.

1133. Titulowé stawu duchowniho a swětského, totiž: Papeže, císaře, kráľnow, knižal,

hrabat, kardináľow, kurfirstow, arcibiskupuow, biskupuow, opatů, proboštů, administratoru atd. pánuow, rytířow, wládyk, měst některých, kdo se jak a odkud piší w kráľowství českém, w markrabství morawském, w knižetství slezském, a což se jich shledati od jinud z jiných přisedicích zemi na tento čas mohlo. Tuto pořád po abecedě najdeš. Wytištěni jsú titulowé w Starém m. Pražském, w středu před sw. Jiřim léta p. 1534, Pawel Sewerin, we 4. Tento prwní titulář jest od **BRIKČIHO Z LICKA**.

1134. Psaní biskupa Stanislawa Holomauck. Rkp. od r. 1535 (u p. Bočka).

1135. Formy obecne listů wydané od ŠUDA z SEMANINA, w Praze u Ondřeje Kubeše 1547 w 8.

W bibl. weřejné sub XVII. E. 123 jest wýtisk bez titule. Též w Museum exemplár bez titule s pripisem p. Byšickému z Byšic. Pak s titulem: Formy a notule listow všelijakých, jichž stawowé w tomto kráľowství českém wuobec požívají. Pritou také jest wytištěn: Titulář stawow, duchowniho i swětského. To obě od mistra Mikuláše Šuda z Semanina, podlé privilegium od Jeho Milosti kráľowské jemu daného, wydané, a nyní w nowé pořádně správené. (1556) MDLvj. (Na konci): Wytištěno w Starém městě Pražském, u Jiřika Melantricha Rožďalowského w 8. 22½, archů po 8 listech. Pripísaná p. Wilému z Rožmberka. W pripisu a spolu predmluwé prawí spisowatel mezi jinými: Kterézto listy a formy jsem pracně sebral, užiw k tomu osob w práwích zběhlých. A též titulář pracně jsem sebral a wydal s pomocí mnohých dobrých lidí a přátel; že se pak wšeccky osoby whledati nemohly, odkud se kdo piše, jest po každé literě zanecháno spatium, aby sobě každý mohl sám pripisati osobu, kteráby tuto postawena nebyla atd. Podobné formy a notule atd. wysly také l. 1567 w 8. w Praze od Jana Jičinského A—Z. (jest jen oprawení a rozmnožení Šudowých Forem od r. 1556). Též formy a notule listůw všelijakých, jichž jedenkaždý w potřebách swých rozličných potřebowati můž. Pritom také jest i titulář stawůw duchowniho i swětského, w nowé sebraný, a wyt. atd. r. 1572 w St. m. Pražském od Jiřika Černého w impr. dědicůw J. Jičinského w 8.

1136. Příklad wedení pře u starého saudu zemského w Morawě (1598) z paměti p. Karla z Žerotina w Mus. Čas. 1830 str. 275.

1137. Registrum všelijakých listůw, privilegií, majestátůw a obdarowání . . císařůw a kráľůw českých. . . Item smlaw rozličných w přičině statkůw, dědin. . . na pány z Schwamberka se wztahujících. . . w pořádek uwedeno. skrze Wácl. Brezana l. 1616 přepsáno na čisto r. 1617. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 14. fol.

1138. Registrum zápisůw aneb listůw kráľowských. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 15.

1139. Kopiář psaní p. Jaroslawa z Pernšteina. Rkp. u p. Bočka.

1140. Diarium Pernsteinense 1645. Rkp. u p. Bočka.

1141. Kopiář listin, nadání, smlaw atd. li-

skupa Holomauckého Wiléma Brusinowského z Wiczkowa od r. 1565—1571. Rkp. orig. u p. Bočka.

1142. Copiarium missivarum civitatis Olom. 1617—1621, ab archigrammataeo Olomucensi D. Ant. Lomnický. Ms. u Bočka.

1143. **ALBRECHTA ČERNOHORSKÉHO** z Bozkowic a na Černé hoře, nejvyššího komorníka markr. moravského: Přípisové všelijakých listů k stávkám panskému, duchovnímu, rytířskému, též auředníkům, poddaným l. 1569 vypsaných. Rkp. fol. (u p. Bočka).

1144. Žlutý kopiář listů posilacích čili dopisů města Brna r. 1589—90. Rkp. fol. — Item zelený kopiář 1578. — Item červený kopiář 1599 — Item kopiář r. 1521—1541. Item zelený 1603 (v Brně).

1145. **ŠEBASTIAN FRAITAG Z ČEPIROHU**, opát. kláštera Lauckého, psaní lat., vláská, španělská, něm. a česká od r. 1575—1585 wesměs předůležitá. Rkp. fol. 3 tomy (Boček).

1146. Kopiář všech listů vyšlých z kanceláře p. *Zachariáše z Hradce*, heitmana a nejw. komorníka m. moravského. Rkp. z druhé polovice XVI stol. ve 4. w Telči w archivě hrab. Potstatského.

1147. Kopiář listů posilacích zemských a obzvláště města Olomauce w zemských potřebách za krále Wladislawa, ze začátku XVI věku. Rkp. sawvěký fol. neauplný (u Bočka).

1148. Extrakt některých pořizení kšaftowních, w rkp. weř. bibl. XI. E. 15.

1149. Poslední wíle p. Jana Matjáše ze Sudetu, prof. práw od r. 1613, w Mus. Čas. 1828 II. 115.

1150. Formulář, t. j. sbírka zápisůw, nařizení, listůw poselacích atd. Rkp. z XVII věku fol. weř. bibl. XVII. D. 16.

1151. Přípisové a formy listůw rozličných, podlé notule kanceláři markrabství moravského 1558. Jan Tišňowský z P., w Olomauci (u Jana Günstera).

1152. Formy listů rozličných podlé notule kanceláře markrabství moravského, wytištěno w Brně skrze Bartoloměje Albrechta.

1153. Přípis listů neb notule markrabství moravského 1585 w 8. w Litomyšli Andr. Graudenc.

1154. Titulář obsahující w sobě formy listůw všelijakých w potřebách lidských, a titule stávků duchovních i swětských **ŠEBASTIANA FAUKNARA** z Fauenšteina, wytištěno w St. m. Pr. u Jana Šumana 1589 w 8. 42 archy.

Obsáh širší jest *a)* Formy listůw, jichž stawové w potřebách swých wúbec požíwati mohau, a sice: Hlawního listu na pergameně s rukojmění i s úro Kemp, na papěře, listůw wěmních a zápisůw i smluv

swadebních; smlauwa s wýpovědi, list podpřerí, spráwní, zástawní, dobrých wólí, žádající, příznawající, list dluhu, formy řezaných cedulí, kwitancí, listowé wěřící, púhonní, swědomí, gruntowní rozliění, zachowací, wýhostní. *b)* Titulowé stawu duchowního, papeže, kardinalůw, kurfirstůw, arcibiskupůw, biskupůw, opatůw... děkanůw, farářůw, kaplanůw, mnichůw atd. *c)* Titulowé stawu panského w králowství českém, rodu starožitného, i těch, kteříž w nowě do téhož stawu... přijati jsau, k. p. první jest Aleš Berka z Dubé a z Lipého na Kuřichwodech a Bělě J. M. C. truksas. *d)* Titulowé některých měst atd. *e)* Zpráwa krátká... o slawných saudech král. českého, kteříž se každého roku na hradě Pražském držíwají (česk. a něm.) *f)* Wýtah všelijakých pokut z Zřiz. zem. léta 1564 wydaného (česk. a něm.) *g)* Léta 1543 aurokové nowí nařizení (česky a něm.)

1155. List Šimona Lomnického k Jindřichu-Hradeckým od r. 1618 o pomoc po wyhoření z rkp. tišt. w Kwětech 1842 č. 5.

K. B O H O S L O W Í.

a) Biblické spisy.

a) Přehledy písem swatých.

1156. *Pandekty* aneb srownání písem starého i nowého swědectwice od Ottona sepsané XII knih, w jazyk český wyložené 1537. Přepsáno w Mezeříči skrze Petra Knedle z Přibislawic 1537. Rkp. w 8. (u Bočka).

1157. *Šebastiana Kastuliona* rozmlauwání společného z písem swatých starého i nowého zákona sebraných knihy IV z latiny (summa scripturae) přeložené od kněze **MIK. PENTHAMERA** Ledeckého, w Mezeříči u Štěp. Šafránka w 8. 1558.

1158. Biblická losní knížka: kratičký swatých biblických písem wýtah, složená od *Tomáše Staude*, přeložená od **JANA ADAMA SUŠICKÉHO**, w Praze 1589 w 12. (Index).

1159. **JANA ZAHUMENSKÉHO** abecední wýtah z now. zákona we 4. 1607.

1160. *Henrika Agrikoly* knížka srownawající starý i nowý zákon, w Brně 1611 (w Indexu 1661).

1161. **VIKTORIN WRBENSKÝ** *Chiragogia sacrorum biblicorum*. Biblí swaté knihy starého i nowého zákona kanonizowané w sobě obsahující a o tajemství wíle boží spasení člověka každého w Kristu učící. Pilně a sprostě k počtě jména božího s potěšením a prospěchem bohobojných jazyku našeho milowných rozebrání, od l. p. 1618 fol. w Král. Hradci u Mart. Kleinwächtra str. 438.

Práwi w předmluwě, že přewelikan pilností tu knížku sepsal. Balbín mu wystawuje, že, co katol. straně k lepšímu čelí, wynechal ¹⁾.

1) Samuel Martinus w Obráně atd. dokládá, že sedm let pořád w spisowání jí stráwil, a na

1162. Methodus sacrae scripturae. Pořádek písem swatých starého i nowého zákona od **WÁCL. STEFANA** archidiak. na Horách Kut. w Ilradci 1620 w 8. w impr. Kleinwechterowé wyt. Jan Arnolt Lehnický.

β) Biblií celé.

a) W rukopisu.

1163. **JAN WARTOWSKÝ Z WARTY** († 1559) přeložil z hebrejštiny biblií na česko, kteráž dle Welesl. (Kalend. 3 Čerwna) za dědici jeho zůstala. Má býti w bibliot. Wídenské, čemuž však Dobr. odpírá.

b) Tisťené.

1164. Biblií česká w Starém městě Pražském wytisťěna. (Při konci zjeweni stojí): Léta božího tisícioho pětistého dwacátého dewátého: W středu před božím wstapením. Starý tento i nowý zákon ke cti a k chwěle bohu všemohacimu, a všem wěrným jazyku a národu českého k spasitedlnému wzdělení, s welikau prací a znamenitým nákladem: škrze mne *Paula Seaverina* z Kapihory, měšťěna Starého města Pražského, jest wytisťěna a dokonán atd. 1529 listů 569 fol. Po druhé w Starém městě Pražském wytisťěna 1537 listů 607 fol.

1165. Biblií česká. W slawném městě Nornberce wytisťěna 1540 u Linharta Milchthaler, nákladem Melichara Kobergera měšťěna staw. města Nornberka fol. Starý zákon obsahuje listů CCCCI srownání ewangelistů II. předmluwa sw. Jeron. k now. zák. I. a now. z. CV. listů rejstř. 6 listů.

1166. Biblií česká 1549 w Menším městě

wytlaceni přes 300 kop z vlastního statečku wynaložil. Dále týž Martinus uwádí jeho jiné spisy, jako: a) Srownání všech 4 ewangelistů. b) Summowny biblií swatě w tabulích rozwržení. c) Wyswětlení artikule o předřžení božím. d) Wyjádření figur a prorocství starozákonních o narození p. n. J. Kr. e) Nowé léto křestanské, pěkně a platně wymalowané. f) Utrpnosti a umučení p. n. J. Kr. podlé wypsání ewangelistů swatých. g) Rozmlauwání theologické z kap. 3 zjew. s. Jana horkého, studeného a wlažného. h) Konfessi česká na otázky rozebraná. i) Sněm Niniwetský a něk. jiné. — Proti spisu předposlednímu ozwal se doktor lékařství Borbonius, titul a prefací pérem zkomentowaw atd. načěž Wrbenský wydal spis tento: Obrana konfessi české, prawě Augspurské, na otázky s odpovědmi od M. Viktorina Wrbenského, služebníka ewan. božího w m. Brodě Německém rozebrané od D. Borbonia, na lehkost prawdy boží neprawé komentowy potupené, sepsané od autora knížky. W obraně Martinusowě celá wytisťěna str. 348 a sld.

Pražském u Bartoloměje Netolického, nákladem téhož Bartoloměje a Jiříka *Melantricha* Rožďalowského fol. 629 listů.

Předmluwa na 3 knihu Machabejských, z latiny, a putowání swatého Pawla před skutky Apošt. z něm. od *Sixa z Ottersdorfu* přeloženo. Pripis wolenému králi Maximilianu ještě za žiwota Ferd. I. Naučil se Ottersdorf řecky a podlé půwodního textu n. zákon opravowal. Protož Sturem a jiní potom prawili: že Melantrich biblií zmelantrichowal. (D.) Opět 1556, 7 Prosince podlé pripisu w zadu, aneb l. 1557 podlé nápisu na listu prwním, wytisťěna u Jiříka Melantricha Rožďalowského w Starém městě Pražském, jeho vlastním nákladem fol. 605 listů. Před nowým zákonem stojí dokonalejší srownání čtyř ewangelistů, kteréž *Jan Straněnský* z něm. přeložil. Pripsána Maximilianowi. Po třetí l. 1561 podlé listu s nápisem, a wedlé pripisání na konci l. 1560, w Praze u Jiříka Melantricha z Aventinu. Pripsána Maximil. Po čtvrté s nápisem: Biblií česká, to jest všecka swatá písma obojího, starého i nowého zákona. Wytisťěna w Starém m. Pražském, prací a nákladem Jiříka Melantricha z Aventinu 1570. Na listu 13tém začíná se text, jenž w sobě obsahuje 637 listů fol. Jest obnowené wydání předešlé, s nowými a hojnějšími figurami. Pripsána Maximilianowi. Po páté wysla léta 1577 a pripisána od Melantricha císaři Rudolfowi fol.

1167. Od léta 1579 do 1593 wydala *Jednota bratrská* biblií českau na šest dílů rozdělenau bez poznamenání místa (Kralic w Morawě) we 4. aneb jak jiní ten formát jmenuj w welik. 8. s wyklady a summariemi knih i kapitol pod nápisy:

a) Biblií české díl prwní, totiž patery knihy Mojžišowý w nowě wydané. MDLXXIX listů 342 textu atd. b) B. č. díl druhý w nowě wydaný l. p. MDLXXX zdržuje w sobě knihy od Jozue až do knihy Ester 441 listů c) B. č. díl třetí l. p. MDLXXXII, obsahuje knihu Job, žaltář, přísloví, kazatele a písne Šalomaunowy 233 listů. d) B. č. díl čtvrtý l. MDLXXXVII. Obsahuje proroky od Izaiáše až do Malachiáše 424 listů textu. e) B. č. díl pátý, w němž se knihy ty, které jsau nazwany Apokryffa, pokládají. l. MDLXXXVIII 294 listů. f) B. č. díl šestý totiž nowý zákon w nowě wydaný l. p. MDXCIII 481 listů textu. Tento šestý díl wysel znou w léta 1601 s nápisem: Biblií české díl šestý, totiž nowý zákon w nowě přehlednutý l. p. MDCl. Textu 498 listů mimo rejstř. a Erratá.

Wykladači té biblií byli: M. Albert Mikuláš, Lukáš Helic, z otce Žida pokřtěného zplozený, Jan Eneáš Izaiáš Caepollá, Jiřík Streyc aneb Vetter, Jan Efraim, Pawel Jessenius, a Jan Kapito. Náklad pak činil na tuto biblií Jan Zerotin, Baron z Náměst. Dobropisemnost této biblií a řeč pro čistotu swau za prawidlo napotom přijat od samého Weleslawiny a Jesuity Steyera. Wysla po druhé s nápisem: Biblií swatá, to jest kniha, w níž se všecka písma swatá starého i nowého zákona zdržují, w nowě wytisťěná a wydaná léta p. 1596, 1162 stránek w welikém 8. Jest to vlastně nowé wydání předešlé bratrské biblií, tuto na šest dílů w jedné wazbě rozdělené; text však misty wlemi změněn a mnohým wyswětlowáním zanešen. Učinili bratři to wy-

dání pro pohodlí obecního lidu w jednom dílu. Neb sprostý lid rozpájeil díl po dílu, tak že wškerá biblí zřídka se kde spatřowala. Zapomenauce pak bratří, že člověk sprostý, když stár jest, nejraději biblí čte, a w té samé pro skrownost písmen zraku již mdlého čísti nemůže, vydali ji tedy po třetí wětším písmem pod jménem: Biblí swatá. To jest kniha, w níž se wšeckerá písma sw. starého i nowého zákona obsahují, w nowé wydaná MDCXIII (1613) fol. bez poznamenání místa Kralic, textu 1200 str. Nejkrásnější exemplár na výborném pergamenu Žerotínowi náležející chowá se we Wratislawi w bibl. městské u M. Magdaleny wazba stříbrem okowaná.

1168. *Wáclaw Mathiades*, far. Starobydžowský wydal starý i nowý zákon w Brně 1611.

1169. Biblí česká, to jest wšeckerá swatá písma, obojího starého i nowého zákona, opět w nowé wydaná a wylitěná, w Starém m. Pražském, prací a nákladem Samuele Adama z *Weleslawina* 1613 fol. Připsaná urozeným a statečným pánům z rytířstwa i pánům defensorům nad akademií a konsistori pod obojí. Této biblí užíwali také katolici (pod jednau).

γ) Nowý zákon.

1170. Nowý zákon wedlé toho pořádku a přímé prawdy, jakož jej sw. Jeroným z prznílosti starých bluduow... otištil atd. 1527 w Plzni nákladem Jana Pckka we 4. listů 225.

1171. Nowý testament, wšecek již nejposléze a pilně od *Erásma Roterodamského* přehlednutý atd. 1533 w 8. mal. od kněze **BENEŠE OPTATA** z Telče a **PETRA GZELE** z Prahy, wylitěš w Náměšti u Matěje z Dworišť.

To wydaní nade wšeckerá starší i některá potomnější předčí. Připsán Johanně z Boskovic, jep-tišce w královském klášteře w Starém Brně.

1172. N. zákon od l. 1534 mal. 8. w Normberce u Fridr. Peipusa, nákladem Hektora Šefflera měštěnáina Normberského.

1173. Now. zákon 1538 w 8. w Starém m. Pražském u Jana Hada. Po druhé 1545.

1174. Nowý zákon pána a spasitele atd. w Normberce, nákladem Linhartá Milchthalera 1538 (Ungar klade 1542) w 8.

1175. L. 1549 w Prostějowě u Jana Günthera, mal. 8.

1176. Nowý zákon w Menším m. Pražském imprimowaný u Bart. Netolického 1551 w 8.

1177. Nowý zákon léta 1555 w 8. w Holomauci u Jana Günthera.

1178. Nowý zákon 1558 w 8. w Starém městě Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu. Též 1564 w 8. 1570, 1576, pak 1582 po smrti Jiřika Melantricha staršího († 1580) wydan od Jiřika Melantricha mladšího.

1179. Nowý zákon 1563 mal. 8. w Starém m. Pražském u Jana Kantora.

1180. Nowý zákon w nowé do češtiny (z řeckého) přel. l. p. 1564 od Jana Blahoslawa w

12. Po druhé 1568 we 4. (na Ostrowě blíž Strážnice w Hradištském kraji w Morawě.)

1181. Nowý zákon, w nowé do češtiny přeložený, wylitěš l. p. 1596 w 12. (w Kralicích) s čerweným titulem.

Text jest podlé Jana Blahoslawa. Wyswědení a poznamenání jsau wpuštěna. Na listu 299 jsau listery S. II. (t. Simon Halicaeus, jenž byl Morawec a wypořádětec).

1182. Nowý zákon 1596 we 4. w Starém m. Pražském u Jiřika Jakuba Dačického.

W rejstříku po nawštíwení p. Marie nalézá se swátek Jana Husa, kterýž se jindy toliko w wydaních jednoty bratrské nalézal, též 1597 we 4. ib.

1183. Nowý zákon 1597 w 8. w Starém m. Pražském u M. Daniele Adama z Weleslawina. Srownává se cele s wydaním Jiř. Melantricha od r. 1564 a 1576.

1184. Novum testamentum Dni. Nri Jesu Christi Siriace, Italice, Ebraice, Hispanice, Graece, Gallice, Latine, Anglice, Germanice, Danice, Bohemice, Polonice studio et labore Eliae Hutteri, Noribergae 1599 fol. W češtině podložil Hutter Melantrichůw nowý zákon od r. 1570 neb 1577, a wšak i ke škodě jazyka měnil k. p. místo: tyto věci psal jsem wám (1 Ep. Jan V. 13) položil: toto psal wám, bez pomócneho jsem; místo které, lidské atd. vždy které, lidské atd.

1185. Biblí české díl šestý, totiž nowý zákon w nowé přehlednutý l. p. 1601 (w Kralicích na Morawě).

Toto jest wlastně 4té wydaní n. z. od bratrské jednoty; totiž od Blahoslawa pro ně přeložený r. 1564, 1568, pak 1596, w 12. a nyní. Zachariáš Aston, wážený theolog, kazatel a senior w Ewančičích přidal k annotacím ještě mnohé jiné, z kterých patrnó, co bratří tehdáž wěřili, a čemu učili.

δ) Části biblí.

a) *Knihy Mojžišowcy. Tobiáš.*

1186. Patery knihy Mojžišowcy, w Normberce skrze Jana Günthera w 8. 1541.

1187. Tobiášowcy knihy, w nichžto se čte o jeho příkladném žiwotě, o zkúšení, jimž ho bůh zkúšil, o služebnosti andělské a pociwém manželstwí, kteréž jest anděl Rafael mladému Tobiášowi božím spůsobem zřídil a starému Tobiášowi zase zrak nawrátil, a jest kap. XIII. w 8. 1538.

b) *Žalmy.*

1188. Žaltář Dawida sw., w nowé do češtiny přeložený 1529 w 8. bez místa.

Potom 1562 w 12. u Melantricha 1571 w 8. 1579 w 8. a 12. (w Kralici, s krásným písmem, s wýklady drobnými), též 1581, 1583.

1189. **MATEJE STRÍBRSKÉHO**: *Žalmy*. (Index.)

1190. Auprawa wojenská aneb žalowé Da-

wida sw. 19tý a 120tý k nynější hotowosti a wálce křesťanské proti národu tureckému připadní, w Praze u děd. Welesl. w 8. 1604.

c) *Jesus Syrach.*

1191. *Jesus Syrach*, podle wydání Dr. M. Luthera z něm. řeči w čest. přeložený u Alexandra na hoře Oliwetské, (w Litomyšli) 1537 w 8.

1192. **REŠEL JAN** *Jesus Syrach*, jinak knihy *Ecclesiasticus*, o dobrých mrawích a chwálitebném obcowání: všem hospodářům, dítkám a čeládcé k čítání welmi užitečné, w jistá místa obecní a hlavní artikule křesťanského učení pořádně sebrané, wytištěno w Starém m. Pražském u J. Melantricha z Aventína 1557, 1561 fol. 1563 w 8. [též w Olomauci u Günthera 1563 we 4.] 1574, 1575 fol. listů 313, a 1597 w 8. u D. A. Welesl. listů 179 regist.

1193. *Maudrost* Jesusa syna *Syrachowa* atd. lat. a česky, u M. Dan. Ad. z **WELESŁAWINA** 1586 w 12. listů 202, mimo titul a předmlwy latinské.

1194. *Ecclesiasticus* atd. kniha duchowních mrawůw a ctností a—s. (b. tit. exempl. u Bočka) Item. Modlitby pobožné, jenž jest druhá stránka této knihy atd. W Praze u D. K. z Karlsperku 1615 w 12.

d) *Přísloví.*

1195. *Přísloví* Šalomaunowa: *Salomonis regis sapientissimi libri duo proverbialia et Ecclesiasticas. In gratiam studiosae juventutis, verae sapientiae appetentis, seorsim editi et Bohemica versione, ut et versus versibus, et pene verba verbis respondeant, explicati atque illustrati.* Pragae exudebat M. Daniel Adamus a Veleslavina 1586 w 12. listů 143.

1196. Šalomaunowy první knihy, jenž latině slowí proverbialia . . . česky přísloví, ty jsau o naučení a kázni těch, kteří počínají bolu slaužití, o trestání zlých mrawůw, a o naučení ctností, a mají kapitol XXXI, w Praze u Jana Hada bez roku. A—H. po 4 listech malých jako w 12.

e) *Ewangelia, epištoly, pašije.*

1197. Pašije ze všech čtyř ewangelistů (necelý), w Boleslawi 1544 we 4. (u Bočka).

1198. Počíná se pašije, kterauz jest sepsal sw. Matanš 1551. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 27. we 4.

1199. Čtení a epištoly nedělní, w Praze u bílého Lwa we 4. (bez roku) (Konáě?)

1200. [Ewangelia]. *Na koncí:* W Starém městě Pražském u Matky boží na Lázi. Mikuláš Konáě w 12.

1201. Epištoly na neděle a swátky, w Prostějowě u Kašp. Aorga 1557 we 4.

1202. Ewangelia a epištoly, jenž se přes celý rok w každú neděli i w jiné swátky w kostelích čítawají ty pašije, w Olomauci u Jana Günthera 1566 w 16.

1203. Epištoly a ewangelia nedělní a swáteční přes celý rok, opět znouw figurami pěknými a summaricmi, wytištěné w Holomauci u Günthera w 8. 1561, w Praze u Jiřího Melant. 1567 w 8. W Praze (od *J. Straněnského*) 1574 w 8. Též 1597, 1615 w 8. 1616, w Žitawě 1618 str. 754 u Mich. Hartmana 1688. W Trenčíně 1645. W Žitawě 1698 str. 754 u Mich. Hartmanna.

1204. Čtení a písně w 16. 1580.

1205. Epištoly a ewangelia i pašije, w Holomauci 1580 w 12. w Brně 1736 w 12. w Žitawě 1642 w 12. w Praze 1759 w 12.

1206. Řeči boží, kteréž se we dny nedělní, střední, páteční, w slawnosti výroční i w jiné swátky w shromážděních společných čítawají w 8. 1592, 1597. W nowě přehlednuté 1604 mal. 8. str. 486. Registřík písní duchowních str. 24 b. m. atd. též 1616 w 8. (w Kralicích).

1207. **JANA GRILLA** z Grillowa staršího ewangelia na neděle a swátky s figurami a s rytmy. W Praze u Jiř. Nigrina w 8. 1595.

1208. Walentina Šubara Landškronského summy krátké na epištoly a ewangelia, na neděle a swátky s písněmi (okolo 1613) Index.

1209. Pašije sw. Matanše a Jana 1615 (tisk a známky jako w kancionalu Kralickém) Boček.

1210. Ewangelia et epistolae, quae diebus dominicis . . . in ecclesiis unitatis fratrum . . . explicari solent, graece, hohemice, germanice et latine cum analysi difficiliorum vocum grammatica et populari textuum divisione, in usum scholarum, cum parvo catechismo in iisd. linguis. Breae typ. Thomae Valeriani 1616 w 8.

f) *Zjewení sw. Jana.*

1211. Zjewení sw. Jana od Paw. Bydžowského, w Praze u Sewerina mladšího 1538 w 8.

b) *Dogmatické a polemické.*

1212. O znamení a prawdě, proti Hahrowským 1526.

1213. **JANA DUBČANSKÉHO** neb **HABROWANSKÉHO** Listowé bratřím Boleslawským poslaní, i také jich odpovědi zase psané, tuto spolu jsau wytištěni k žádosti uroz. p. p. Janowi z Lipého a na Krumlowě, najw. maršálku král. českého, p. Dobešowi z Bozkowice a na Rosicích, p. Kristofowi z Bozkowice a na Třebowě, w Prostějowě 1527, (w Indexu 1537).

1214. Traktat o mukách pekelných. Rkp. veř. bibl. XVII. H. 11.

1215. *Augspurská konfessi* aneb vyznání wíry nejjasnějšímu císaři Karlovi Vtému, od knížat a měst Německé říše čistého učení ewangelického se přidržejících, na sněmě Augspurském l. p. 1530 podané (bez m. a r.)

Za Ferdinanda I vydána: Tato wíra učení a náboženství starých wěrných Čechů tělo a krew páne pod obojí přijímajících (b. m.) 1562 we 4. ') totiž vyznání wíry sw. křesť. všech tří stawůw král. českého tělo a krew pána n. J. K. pod obojí přijímajících 1575 we 4. též 1576 nákladem p. Aleny Berkowé z Lomnice; pak 1579 we 4. od Wáclawa z Wřesowic [ku konci báseň s podpisem W. z W., též na konci erb půl měsíce s týmž podpisem.] — W r. 1608 w Draždanech u Jeronyma Šice; 1609 we 4. w impr. Šumanské a opět 1610 we 4. tamže. Přitom majestát Rudolfa II. Porovnání mezi stranou pod jednau atd. Artikulowé a snešení atd. Řády církewní 148 str. Wydal Mich. Španowský z Lisowa a na Pacowě. — [Ta konfessi hned po sepsání 1575 do němčiny, pak r. 1619 teprwa do latiny přeložena, a Fridrichu od Pražské konsistoře a university podána byla. Tisťena potom: Confessio bohemica uero Augustana česky a latinsky w Praze 1620 we 4. též 1620 w 12. w Holomauci u Krist. Kutče, opět přeložená a oprawená. Připsána Těšínským, nákladem Jiřího Tranowského. Pak w Norمبرce 1621 we 4. — L. 1630 w tiskárně M. Samuele Martiniusa z Dražowa církwe Perenské slowa božího kazatele, týž Mart. z Draž. jsa 1625 w Nidrlandu konfessi českau tisknauti dal. [W. Ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 42.] — L. 1720 w Žitawě od W. Kleycha; r. 1783 w Praze u Jana Tom. Höchenbergera w 12. — L. 1808 we Wacowě znou přehlédnutá a s některými přidawky u Ant. Gotliba w 8. archiw 17. 3).

1216. Kniha o klekání před swátostí oltární 1530 [cf. Šturm Rozsauzení II. 62.]

- 1) Chtěli někteří na sněmě 1575, aby Augsp. konfessi byla přijata od Čechůw, než dle wůle většiny sepsána jest od zřízených k tomu osob všech stawůw (w. Obrana Sam. M. z Draž. str. 73) tak nazwaná česká konfessi.
- 2) Sam. Mart. z Draž. w Obrane str. 171 píše toto: Želeti by se mělo, že konfessi česká při poslední edici své léta 1610 bez naprawení na tituli anebo nápisu swém zůstati nemohla. Nebo když jsau míli předkowé 1575 císaři Maximilianowi II. konfessi swau w českém jaz. sepsanau podali, takowý nápis jsau nad ní položili: Vyznání swaté křesťanské všech tří stawůw králowství českého, k kšaftu těla a krewě p. našeho Ježíše Krista se přiznawajících, tím titulem také 1579 léta ponejprw k swému wytištění přišla. Přitom i knězstwo z jednoty bratrské w edici své léta 1608 bez všelijakého dowolení stawůw, jakoby sami nějakými stawy w tomto králowství byli, publikowané zanechali a w ní ani jednu literku nezjinačili; ale to nic dáleji nežli do roka trwalo, potom zase exemplár od n. pana Henricha Kurcpacha l. 1583 zfalšowaný (co se však nápisu dotýče) léta 1609 wytištěn a podobným spůsobem l. 1610 na místě a jménem stawůw pod obojí w českém i něm. jazyku wytačen jest.

1217. Katechismus, w Boleslawi w 8. 1530 (w Dobr. Reise 138).

1218. JINDŘICHA ŠTURMA a) Konfessi česká. Na Karmelu w 8. 1532. b) Odpowěd a zpráwa té jednoty, kterauz z omylu pikhartstwím nazývají, na třetí spis proti nim od starších Lileckých neb Habrowských, w Mladém Boleslawi 1533 w 8. od Jindřicha Šturma.

[Šturm w Srownání str. 34 jmenuje spis ten obdlaužný, a na 2 strany rozdělený.]

1219. Třetí spis (proti bratřím) od starších Lileckých neb Habrowských l. 1533.

1220. Spis z písem sw. sebraný, o prawém a wěcném hohu otcí, synu i duchu sw. w osobách rozdílném ale w podstatě božského bytu jediném. Přitom i o p. Kristu prawém hohu a člowěku, w počtě a pokloně bohu otcí rovnému. Proti těm w nowě powstalým bludům, kteréž nyní směji někteří přewrácení lidé mezi mnohé wtrušowati, zapirajíce Kr. p. býti prawým bohem, kterýžto smysl že je bludný a scestný, i také obecné wíře křesť. odporný, to se písmý sw. zjewně ukazuje. Od bratří a starších de Monte Liliorium l. 1534. Předml. Aij—E. kniha E—O. Kašpar Prostějowský.

1221. Jestli to prawda, by to jistotně člowěk wěděti mohl, že spasen bude 1534 [od bratří česk.] w Šturm Srow. str. 306.

1222. *Wyznání wíry bratrské.*

Dle předmluwy na konfessi (1607) a) nejprw některých artikuluw Rokycanowí (1468) podali. b) Psní Jiřímu králi uemili. 1468 c) Městům wúbec, plněji a swětleji sepsané konfessi své podali 1507. d) Králi Wladislawowi II dvě konfessi předložili, kratší 1504, širší 1507. e) Psalí krátké wyznání wíry králi Ludwíkwowi 1524 (w. odd. III). To vše česky. f) W r. 1532 wysla w Boleslawi na Karmelu: Z počtu wydání atd. Téžow roku Jiřímu Brandenburskému něm. konf. napsali, potom od Lutera 1533 we Witemb. tisťenau, (kdež i 1568 nádherně wysla) ano později 1538 lat. pod titulem: Apologie prawého učení, kteréž wúbec Waldenskými jmenují atd. wydána. g) W českém jazyku opět podaná Ferd. I 1535, 14 Listop. Kteráž po druhé hned rok na to tisťena byla pod nápisem: Confessio aneb počet z wíry, z učení i náboženství křesťanského králi Jeho Milosti we Wídni podaný, od pánuow a rytířstwa králowství českého, kteříž jsú z jednoty bratří zákona Kristowa. Po druhé wytištěny a spraweny: Léta p. 1536 (Na konci): Wytištěno po druhé w Litomyšli na hoře Oliwetské a dokonáno w úterý po sw. Stanislawu atd. w 8. A—L po 8 listech. Táž lat. přeložena a w Wittenberce tisťena. od Lut. schwálena. h) L. 1564 tatáž konfessi obnowena, doplněna, a wyswětlena nejprw w jaz. českém, a potom hned něm. od bratří přeložena a Maxim. II s písněmi bratrskými též něm. přeloženými podána, a že i w král. polském bratří zde onde záštitu nalezli, táž konfessi w polský jazyk přeložena a králi Zykmondowi Augustowi na sněmu obecním we Warsawě podána byla. Obnowená ta konfessi opět latinsky 1573 we Wittenb. wydána i w něm. přehlédnutá. (W knižce: Ohlášení, stojí: že konf. Maxim. II. podané mezi spisowateli bratrskými byli D. Paw. Pressius, a Jiří Streye). Potom

pod titulem: *Confessio* aneb počet z wíry atd. z učení i náboženství křesť. nejjasnějším atd. králi Ferdinandovi: Od pánu a rytířstva kr. česk. kteříž se čistého učení v jednotě bratrské přidržejí, w Widni 1533, 14 dne Listopadu podaný atd. A potom nepřemoženému císaři Maxim. II atd. Též nej. králi polskému Zikmundovi Augustovi atd. 1608 (dle 1575) Znowu přehlédnutý l. 1607. Jest také nazad z některých znamenitých mužů, o této *confessio* sand a svědectví, z latiny do češtiny přeložené w mal. 8 stran 287 a 63 (předml. a regist.) bez udání místa. Potom w Amsterdamě od Komenského u J. Paskowského 1662 w 12. w Berlíně skrze J. Boh. Elsnera u K. Fr. Henninga 1748 w 8. Uvádějí se mimo to vydání latinské od r. 1573, české od r. 1547 a 1575 str. 142 předml. 24. (W Indexu též 1557, 1561 w 8. 1564, 1567).

1223. *Jana Čecha* kazatele w Bayrntu knížka křesťanských pohádek.. 1536 w 12.

1224. **WÁCSLAWA TURNOWSKÉHO** knížka o trojím příchodu pána našeho Ježíše Krista, w Praze 1536 w 12.

1225. Otázky (bratři) o rozhršení zpovědi, o přijímání těla a krve atd. 1536 w 8. skrze Alexandra (w Litomyšli) Šturm Srow. 181.

1226. *Jana Kalwina a)* dvě epištoly o věcech tohoto času znáti velmi potřebných we 4. 1536. Po druhé w Basiliu 1546 we 4. listů 75. *b)* Epištola J. Kalwina dána w Genově 8 Ledna 1537.

1227. *Apologia*. Zjavné dostiučinění, aneb všem vůbec vydání počtu z wíry, z učení i ze všeho pořádku, kteréhož w náboženství křesťanském užívají bratři a starší, kterýmž někteří Habrowanští neb Lylečtí říkají 1536 w 8. In Monte Liliorum Kašpar Prostějowský 1537. (Index str. 35), též 1538 (Index str. 10).

Confessio vydání počtu wíry křesťanských služebníků, že ne Habrowanští, ne Čwinglianové, ale křesťanové jsau. Ms. we 4. b. r. u Miltnera na Smečn. Kniha ta přeložena do latiny pod titulem: *Apologia verae doctrinae eorum, qui vulgo appellantur Waldenses vel Picardi*.. Oblata D. G. Georg. Marchioni Brandenburgensi.] Vittenbergae per Georg. Rhau 1538 we 4. Též w rkp. Grolnusowě od r. 1567.

1228. **PAWLA BYDŽOWSKÉHO**, faráře u sw. Hawla *a)* Traktat s krucifixem, pod titulem: Čechové milí, jenž žádáte býti věrní, tuto najdete, kterak M. J. Hus, a M. Jakaubek jeho tovaryš milý atd. Tištěna u Jana Hada w Praze 1537 w 8. (Index 1535).

b) Tyto knížky tré w sobě drží, první, že mocí slow božích w první způsobě posvátné jest tělo boží, a w druhé toliko krew boží atd. w Praze 1538 w 8. (Index) dle Štelcara r. 1539.

c) Knížky o přijímání těla a krve pána našeho Ježíše Krista pod obojí způsobou w Praze 1539. (Na prvním listu stojí kalich) w 8.

d) Tato knížka toto tré okazuje, *a)* že pán bůh a člověk Ježíš Kristus jest w swátosti *β)* že tu jemu věrní klaněti se mají. *γ)* že se mu tu modlití mají we 4.

e) Děfátka a newiňátka i hned po křtu tělo a krew boží že přijímati mají, w Praze 1541, w 8. skrze Bartol. Netolického. Po druhé 1586.

f) Tento spis ukazuje, že biskupové biskupa, a biskup kněží, a kněží od řádných biskupůw swěcení, těla a krve boží poswěcovati mají, w Praze 1543 (1534?) we 4.

g) Křesťanské wíry upřímé o těle a krwi boží vyznání podle způsobu wší swaté boží církwe, z které žádnému křesťanu wen vycházeti nesluší.. W Praze 1546 we 4. 1¹/₂ archu. (Na druhé straně:) Důstojnému a ctihodnému knězi Janowi panu administratorowi arcibiskupství Pražského a děkanowi kostela sw. Apollinariše, správci poctiwého kněžstwa božiiho pod obojím posluhujícího.. kněz Pawel Bydžowský atd.

1229. Bratři obecné všech křesťanůw naučení starodávné wíry přikázání, a modlitby s vyswětlením jich, w Litomyšli 1537 w 8.

1230. *Jiřka Maška* otázky theologické Luterovi do Wittemberka poslané. Z něm. přeložil **WÁCSLAW RAKOWNICKÝ** 1539 w 8. (Index).

1231. *Martina Lutera* o církwi swaté, a znamení její knížka, kterauž vydal o konciliích we Wittemberce 1539 w 8.

1232. *Dialog*. To jest dwau formanuo rozmawání, Perky a Walancha, přepotřebné: O učení a wíře, kněze **WÁCSLAWA** děkana na Horách Gutnách, (sic) nyní w nowě od jednoho učitele jednoty bratrské k potřebě wěrných vydaný (bez místa a r.) A—M. (1542) we 4.

1233. **JAN AUGUSTA a)** Zrcadlo kněžské, pro ty, kteříž jiné za odřezance církwe sw. býti lehce ukazují.

Z knihy M. Lutera proti kněžeti Brunewickému, což Antonín Kotwín z němčiny w latinu přeloživ dal wytisknauti. Augusta z něm. w češtinu přeložil a vydal pod tím jménem Zrcadlo atd. načez se sám w dialogu dwau formanů odvolává str. 3 1540? Proti tomu zrcadlu Wáclaw děkan Kutnohorský psal spis: Knížka proti zrcadlu kněžskému. [Wiz pře Augusty C. 11.]

b) Proti Habrowanským. W Litomyšli u Alexandra Plzenského 1540.

c) O závazcích křesťanských zákona Kristowa. Spis ten psán byl l. 1537 k žádosti nějakému Řehořowi mydláři městěninu w Nowém městě na Morawě pod Pernšteinem. (Ms. hist. frat.) Wytisťen však teprw 1540 u Alexandra na Hofe Oliwetské (w Litomyšli) s. l. také kázání Augustowa o Jidášových dětech, na řeč Actor. 1. „w těch dnech powstaw Petr... wytisťeno bylo atd. Proti této knize (o závazcích atd.) psal Petr farář Litoměřický w Zásadí (předměstí), jež Balbin jmenuje Catholicus, a připsal ji Karlowi Dubanskému z Duban; pánu w Liběšicích a Raudnici 1541. Načez Jan Augusta opět vydal:

d) Ohlášení a ozwání proti knížce Petra w Zásadí u Litoměřic. W Litomyšli 1541 w 8. Nato opět vyšla: *Petra far.* velmi povolná, pokojná a upří-

mná odpověď na dosti prudké, banální a velmi zchytralé bratra Augusty Jana, staršího správce sboru Litomyšlského ozvání a ohlášení, a přitom list kněze Jakuba *Wolynského* děkana Litoměřického všem vůbec bratřím náboženství Boleslavského svědčící, v Praze 1542 we 4. Přípis Janu z Perušteina. Proti knize o závazcích psal též Wáclaw děkan na Horách Kutnách a kněz Bartoš [w. Sam. Mart. z Dráž. Obrannu str. 151.]

e) Spis jménem celé jednoty (bratrské) k J. M. Cfs. do Augspurku poslaný od Jana Augusty. U Alexandra Plzenského na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1541 we 4.

f) Psaní třetí Jana Augusty sboru Litomyšlskému učiněné s vysvětlením epistoly s. Pawla k Galatům 1547. Rkp. we 4. n. Bočka.

g) Jana Augusty a kněžstva kališného pře od něho samého věrně a právě sepsaná, všem vůbec k sandu podaná. (Ku konci): Datum onde i onde, a vytištěno léta páně 1543 we 4.

Na to Martin Klatovský, kališník a silný odpůrce Jana Augusty vydal: Rozsuzování upřímné artikulů některých z pře Jana Augusty, kterauz pod jménem kněžstwa proti všemu křesťanstwu, krom sekty Waldenské, vydal 1544, w Praze we 4. u Kuběse.

h) Spisek o pokušeních. U Alexandra na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1543 w 8.

i) Registrík a řeči atd. Obsahuje učení českých bratří. Ta kniha od něho we vězení psána, a od jednoty s proměnou vydána.

k) Sepsal knížku, dáváje příčiny, pročy bratří do kostelův choditi neměli. [Šturm w Rozsauzení II. 41.]

l) Wypis artikulův Janowi Augustowi 1560 podaných, chtěl-li by vězení prost býti, coby podniknutí a slibiti měl, pak odpověď J. Augusty. Tož replika; pak zpráva J. M. knížecí s strany Jana Augusty vězné. Dále: Odpověď na artikule jemu podané a zase: Odpověď na nedostatky vyhledané w artikulích přiznání J. Augusty 1561.

m) Příčiny přiznání mého (Augusty) k straně pod obojí.

n) Svědectví oteřův s. starých Čechův o Antikristu.

o) Příčiny J. Augusty, proč při nynějších kněžích českých kollje Pražské není. Rkp. XV stol. we 4. u Bočka.

1234. **BARTOŠ Z BÍLINY.** Spis, w kterémž učení a zachování bratří veliké strany neb Boleslavských zřetelně scestné.. býti dokazuje b. m. 1540 we 4.

1235. O wíře a dobrých skutecích z starého i nowého zákona krátce sebrané řeči. Z něm. *Kašpara Huberina* přeložené. W Starém městě Pr. skrze Jana Hada 1541 w 8.

1236. *Martina Lutera* o mši obzvláštní neb samotné, a o pomazání kněžském. z něm. a latinského jazyka do českého s pilností přeložená atd. 1541 (bez místa?)

1237. Proti alchoránu totiž zákonu tureckému a saracenskému a falešnému jich náboženství. Od kněze **BARTOL. DWORSKÉHO**, w Praze Sewerim mladší we 4. 1542.

1238. **JAKUBA WOLYNSKÉHO** list všem vůbec bratřím náboženství Boleslavského svědčící, w Praze 1542 we 4.

1239. Listové a psaní kněze **WÁCLAWA** pana děkana nyní na Horách Kutnách, a Kašpara Saukenika měšťtina Litomyšlského, kterážto ichdáž (1532) se mezi nimi sběhla, když byl farářem w Litomyšli atd. tlačen o l. 1542 we 4. (bez místa) A—D. Nepochybně vydal Jan Augusta.

1240. List neb spisek starých bratří, dáwno udělaný, s předmluwou obšírnou však potřebnou, kteryž se nyní znouwu přitín nynějších proti bratřím... vydává 1542 we 4. A—G. (ku konci): Alexander (t. j. Oliwetský w Litomyšli), wydawatel nepochybně Jan Augusta.

1241. *Erasma Roterodamského* Spis o ustanoweni w církwi, přel. od **JIRÍKA ANDELA** Kralohradeckého, w Praze 1542 we 4.

1242. Dwanácte artikulůw wíry křesťanské, kterěž slují symbolum dwanácte apoštolůw, gruntowně wyslowené, a z řeči německé w česko wyložené. Přitom troje symbolum s pěknými figurami, lidu obecnímu a hlupému wydané 1542 (na konci): Jan Günther w 8. Překladatel jest **JAN STRANĚNSKÝ**. Připsána bratřím Janu a Zachariáši z Hradce (t. Jindřichowa). Pak w Prostějowě 1553 w 8., pak 1593.

1243. Bludy bratří Boleslavských. Rkp. od r. 1443 we 4. w Olom. bibl. (Boček).

1244. **BENEŠE BAWORINSKÉHO** z *Wlčoho pole* kniha o *pravém náboženství* křesťanském atd. w Starém městě Prostějowě skrz Jana Oliwetského z Oliwetu 1543 we 4. wydána skrze Michalce Martina. A—H.

1245. O wečeři páně, kázání, k žádosti Jana Lékaře w Mladé Boleslawi wydané od **MARTINA MICHÁLCE**.

Proti tomu vydal kněz Bartoš Bilinský: Psaní proti kázání Mart. Michálce 1544. Načež opět onen wyslal: Odpověď na psaní kněze Bartoše Bilinského, proti kázání atd. 1544.

1246. Jiříka Štyrsy spis, 1544.

1247. *Jana Špangenbergera* Perla písma sw., zawirajíc w sobě hlavní artikule a články křesť. učení (dedic. 1544) tisk w r. 1545 w 8. od **JANA STRANĚNSKÉHO** přel.

1248. Troje symbolum aneb wyznání wíry Kristowy w církwi jednosworné užíwané. *Mart. Luter* doktor w Wittenberce 1534. Tištěno 1545 w 8. b. m. [w Prostějowě.]

1249. *Jana Špangenbergra* Loci communes Melanchtona Filipa. Otázky i katechismus přel. od křižowníka Kašp. W Prostějowě nákl. Mart. Pražáka, u Jana Günthera 1545 w 8.

1250. Najvětší a najpřednější rozdilowe mezi čistým a nepoškrvněným učením ewangelium swatého, a mezi tím modlářským... ským učením. Z něm. přeloženo (ku konci): Wytištěno a dokonáno l. p. 1546 we 4. listů 14.

1251. Katechismus aneb naučení člověka

křesť. k užítku netoliko mládeže ale i lidem dospělejšího věku obšírněji sepsaný a znovu vytištěný 1546, w Praze u Jana Kantora w 8.

1252. Pokorné a ponížené napominání k nejnepřemoženějšímu císaři Karlovi V, a stawům nyní w Špeyru sněm . . držícím, aby se o naprawenie církwe snažně a opravdowě starali, wydané 1544. (Na konci): Skonává se šťastně pře p. n. J. K. wedená od učeného muže a dokt. J. *Kalcina* přeložením z lat. a nákladem Zik. Zígy měštěná Pražsk. w Normberce skrze Krist. Gutknechta 1546 we 4. listů 87.

1253. *Katechismus Urbana Rhegia* atd. Z latiny přeložil **JIRÍ ROŽDALOWSKÝ**, w Praze 1547, u něho wydan w 8. min. A—X.

1254. *Literae magistrorum Pragensium ad Ferdin. de punctis quibusdam religionis.* 1549. Rkp. w bibl. weř. (česky).

1255. Rozmlauwání člověka s rozumem, w Praze u Bartol. Netolického 1551 w 8.

1256. *Katechismus* neb nawedení křesťanské kraliče sepsané od doktora Ilenr. Scribonia, probošta Pražského (praepositi), w Prostějowě u Jana Günthera 1552 w 8.

1257. Psaní učiněné od bratří, kteréž někteří z omylu a záwisti Pikharty nazývají, w němžto oznamují se přičiny, proč to býti nemůže, aby od náboženství swého pustiti, a k kněžím buď pod jednu, buď pod obojí přistoupiti měli. 1554 w 8. bez místa A—N.

1258: *Jana Bosáka z Chyše* (Chyšského):

a) *Enchiridion*. To jest skrowné a krátce složené knížky, a ukázání míst artikulůw obecnych o swátostech a jiných všech církwe sw. pořádcích, [w niž najde křesť. člověk naučení, kterak má býti stálý u wíře křesť. při pořádcích církwe sw. obecni, a bludný kterať se má naprawiti a k církwi sw. obecni zase přistoupiti. Boček 2 exempláře bez titule.] Pod děd. stojí: Bratr Jan Bosák z Chyše, kazatel Plzenský 1554. Tišt. w Plzni 1554 w 8. w Praze u Jana Kosořského 1555 w 8. b) O moci boží a církwe jeho. W Praze r. 1555 w 8.

1259. *Almanach duchowní ze star. i now. zákona 1555 w 8.*

1260. Knížka o andělich, w nowě do české řeči přeložená 1556 w 8.

1261. Doktora *Jindřicha probošta* kost. Praž. *katechismus* aneb naučení člověka křesťanského k užítku netoliko mládeži, ale i lidem dospělejšího věku obšírněji sepsaný a znovu vytištěný 1556. (Ku konci): Wytisťeno w Starém městě Pražském u Jana Kantora w 8.

1262. *J. Arndta anatomia et laboratorum veri Christiani*. To jest: Čtvery knihy o prawém křesťanstwí spasitelného pokání. Z německého jazyka w český uwezený skrze MI-

CHALA LONGOLIA, faraře w Bořeslawi, w Praze 1557 we 4. item 1617 we 4. u Dan. Karla z Karlsperka.

Po třetí s připojením páté knihy milosti boží všem křesťanům atd. pod titulem: *Jana Arnda* patery knihy o prawém křesťanstwí spasitelného pokání přel. M. Longolius 1715 w 8. W Prešp. 1783 we 4. (obstaráním Mich. Institorisa) Jan Arnt, general-superintendent Luneburského a Brunšwitského knížetství.)

1263. Jisté a prawě widění na nebi s spůsobem tím, když p. Kr. poslední den soudný držeti má, w Praze 1556 we 4. (u Miltnera).

1264. Psaní kněze . . ke swým jednowěrcům pod obojí, w Praze. Rkp. XVI stol. při spisu Bechynkowě w Museum. Napominá k stálemu setrwání we wíře pod obojí, zastáváje ji proti jednuškám a pikhartům, jizliwě a fanaticky. *Wiz Rozbor* 1842 str. 183.

1265. a) Přičiny některé nesrownání mého s bratřími, jenž Waldensí slowau, w smyslu. Z kteréčchžto i o jejich obzvláštnosti poněkud porozumino býti může. W dedikaci podepsán: **WOJTĚCH Z PERNŠTEINA** l. p. 1557 4 archy. Malý 8. w Prostějowě u Kašp. Aorga.

b) Oswědčení a očistění se jednoty bratrské zákona Kristowa (kterauž mnozi z omylu Waldenskau, jiní z nenáwisti pikhartskau a někteří i Boleslawskau nazývají) proti nárkoum nestřídmyým a neduowodným knížky w nowě wydané od uroz. pána, pana Wojtěcha z Perštajna a na Plumlowě, a wytištěné w Prostějowě l. p. 1558 24 Čerwna skrze Alexandra atd. impressora A—K.

1266. *Linharta Kulmana* instrukcí o hříších otcowských synů i cizích 1558 w 8. w Prostějowě u Kašp. Aorga.

1267. Odpowěď proti spisu kněze Wacslawa we 4. 1558.

1268. *Petra Canisia* a) *Katechismus* katolický poprwě wydan w Pražské kolleji Jesuitské lat., česk. a něm. jazykem 1559. (w. Schmiedl Hist. S. J. P. I. lib. II. num. 86).

Potom častěji 1572 w Praze s přípísem arcibiskupu. Opět obrázky wypoďobněny, w Augšpurce w 8. 1615. Item s wyswětlením ceremonii mše sw. a slawností přes celý rok. 1633 w 8. Opět od Wacsl. Čerwenky (1669?) českým jazykem u sw. Klem. 1671 w 12. Z latiny do něm. přeložený od Jakuba Destages, pak do češtiny od *Sim. Illiny*, w Praze u sw. Klimenta 1715 w 8. 1717 w 8. w Holomanci 1726 w 8. W Praze 1733 w 8. u Matauše Speyera arc. impressora str. 235 (w otázkách a odpow.)

b) Téhož malý *katechismus*, nebo *summa* prawě křesť. kat. wíry, spolu s kalendářem w 12. 1584. Opět malý kat. obecnému lidu i mládeži welmi užitečný a nyní w otázkách uwezený a wábec wydaný w Praze u p. Ant. Beneka 1708 w 12. Též w Praze u Mat. A. Högra 1736 w 12. str. 32 w Znojmě 1741

w 12. tamž u J. Preisa 1748 w 12. 1759 (dwa archy.)

1269. *Jana Brencia* a) Slova z kšaftu jeho, s odpovědí na to od služebníků cirkwe Tygurské. (Hádka o wečeři páně). b) *Arctia problematum* (o wstapení Páně). c) *Nemojewskeho* diatribe s kněžimi Jesuity Poznanskými (přel. z polského). d) *Obecení a hlawní artikulowé* učení křest. w jednotě bratrské 1564. e) Historická zpráva z božího slova o wečeři páně 1591, od Isaiáše Konečného we 4. Rkp. w Mus. 576.

1270. **TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO** *zrcadlo* onoho wěčného a blahoslaweného žiwota, w kterémž se wedlé jisté zpráwy písma swatého spatřiti a widěti může, jakým žiwotem, a w kterých místech swatí po smrti zůstávají. Anno Domini 1561. Wytisťeno w Starém m. Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu we 4. Pak w Praze 1822, wel. 8. skrze Jos. Ditricha u Fetterl.

1271. *Jana Riwia Arthendorfienského* knížka o titulich kříže 1561 (Index).

1272. Naučení a wyhlášení o přijímání pod obojí spůsobau a podáváníí ditkám, wyhlášené na sessi, t. j. zasednutí pátém sw. obecného concilium Tridentského za nejw. biskupa otce sw. Pia IV 26 Čerwence 1562, w Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu we 4. též 1564 we 4. listů 8, 1568 we 4. (u Miltnera na Smečně).

1273. *Katechismus* wíry, učení a wyznání swatých starých učiteluow a mučednikuow od časů apoštolůw, nepochybně až do čtyř set let časůw nynějších... 1562. (Ku konce): Wytisťeno w Holomauci u Jana Günthera w 8. Z cizích jazykůw wyložil **TOM. REŠEL**, wydal Jan Straněnský, měšťan Počátecký.

1274. Rozmlauwání boha s Ewau, z epištoly Filipa Melanchtona wyspané, od **PAW. LUCINA** přeložené w Praze 1562 w 8. (Index).

1275. Smysl a úmysl Kristůw jeho vlastní swatosti wečeře jeho w 8. Rkp. listů 93 we Wid. bibl.

1276. **BLAHOSLAW JAN.** O původu cirkwe atd. [Wětší i menší spis častěji se uwádí w Jafetowě hist. brat. Titul menšího. Summa kraličce atd. tam str. 84.]

1277. Hádání bratra **MIKULÁŠE** prawého Čecha s knězem Římským o krwi p. n. J. Kr. že rozdávána býti má lidu obecnému i newinným ditkám. Rkp. XVI stol. w 8. (Boček).

1278. *Katechismus* menší bratří 1564 w 16. [1563 u Bočka].

1279. **PAWLA LUCINA HELIKONIADA** a) *Kniha* o rozdlu a powinnosti starého i nowého zákona w 8. (Index). b) O z mrtvých wstání Krista i našem: O žiwotu swatých a

zatracení bezbožných, s některými písněmi, w Praze w 8.

1280. *Obau* dwau Antikristůw Constantino-politanského a Římského jednohlasné a jednotejné, učení wíra atd. w Normberece skrze Wold. Neybera 1565 we 4. listů 47.

1281. O osprawedlnění hříšnika, jak a kudy ten hříchůw swých zheywá a k milosti boží přichází, knížka z něm. přel. w Prostějowě 1565 w 8. u Wácl. Kompositora 1567 w 8. (Boček).

1282. **NOŽIČKA BLAŽEJ** z *Wotina* a) Proti bludům některým před tisíci léty odsauzeným [w 4 částkách. Dedie Maximilianowi II napřed w latině wydaná], w kteréž tyto čtyry věci slowem božím a písmem sw. se prowozují: a) že netoliko z wíry ale také z dobrých skutkůw sprawedliwi učinění býwáme b) že p. Kristus pod spůsobem chleba a wína swé vlastní tělo a krew nám wydati ráčil. γ) že obět těla a krwe p. od samého Kr. jest ustanowena. δ) že služebnosti... z moei slowa božího jsau nařizeny. W Praze u Jana Kantora we 4. 1566 listů 40. b) Rozmlauwání mezi oteem a synem tamže t. r. c) Wyznání o poctiwosti wzywání přimluw swatých a o modlitbě za mrtvé, w Praze 1568 we 4. [Exempl. u p. Miltnera na Smečně.]

1283. Rkp. od r. 1567 we 4. u Wácl. Grollmusa, w němž obsaženy:

a) *Šestero napomenutí* jednoho každého křesťana k wečeři páně, kteráž důtkliwá a welmi kausawá jsau, po kterýchž následují kázání až do neděle čtyřmecičné po sw. Trojici. K závěrku: Tato knížka jest přepsána skrze *Wácl. Zimu*.. w sobotu w octab sw. Matěje.. l. tisícého pětistého šedesátého šestého.

b) *Confessi.* Wydání počtu z wíry kristianských služebníkůw, že ne Habrowanští, ne Cwinglianowé, ale Kristianowé jsau, a že ničemuž jinému neučí, než což skrze písma sw. wydáno jest... Nato následuje XII článků wíry, wečeře páně s obšírnými wyklady.

c) *Katechismus Wernerůw* nowý prawý... na XII článků wíry atd. Též rkp. na Smečně u Miltnera we 4.

d) List kněze *Petra* z *Zawřeští* odwolání bludůw, kteréž držel o swátosti těla a krwe Kr. ... r. 1577, též rkp. u Miltnera t. r. we 4.

e) Kázání na den památky božího těla.. od B. O. (*Beneše Optata*) 1577.

f) Kázání od kněze *Benedikta Optata* z *Telče* na 1 list sw. Pawla 11 kap. ke Korintům učiněné 1577,

g) *Dlauhé sepsání* z písem sw. o Antikristu 1578 (nececlé).

h) List bratra *Matěje Paustewnika* poslaný

knězi mistru Hawlowi Caherowi, administratoru dolejší konsistoře Pražské, pro kterěz i hned wsazen byl do wězení 1525.

1284. Základ wíry katolické s příčinami . . . proč člověk ne nějaké sekty, ale Římsk. církwe se přidržeti má. Datum w Ingolštátě 1568 we 4.

1285. Prawé a jisté wyswětlení z písem swatých. O dwojím přirození, powěnosti (?) a poznání Kr. pána a spasitele našeho. W Prostějowě od Wácsl. Kompositora 1567 w 8. O dwoj. přir. Kr. p. wedlé těla a ducha tamž 1572 w 8.

1286. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23. a) *Traktat křesť. z písem sw. wybraný a ku poctivosti urozenému pánu Lipoltowi Častolarowi Dlíhoweskému z Dlahé wsi a na Kotauni z jiných psaných knih wypsáný. In fine: Dokonány jsau l. p. 1573 we středu po slawném hodu . . . z mrtvých wstání.* Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23. pap. we 4. Obsah: o zpowědi, rozhřešení, důstojenství kněžském, o přímluwě Krista a swatých, o kněžích křesťanských, o křtu atd.

b) *Traktat o těle božím Fridricha biskupa Wídeňského.*

Obojí traktat jest polemický; prwní proti straně pod obojí, jedná o zpowědi, rozhřešení, moci a důstojenství kněžském atd. druhý proti Luteranům . . . o těle božím. [Autor: *Nausea Blancampianus* i. Ekel von Bleichfeld und Weissenfeld, kazatel dworský † 1550].

1287. Spis bratří Tábořských w Praze 1574. (Dobrow. Reise 139.)

1288. **TOMÁŠE SOBĚSLAWSKÉHO ŘEŠÁTKA** a) O dni saudném. b) Summa učení křesťanského. c) Řebrík Jakoba.

1289. **WÁCSSL. HERMANECIA** Štítek wíry proti bludným nynějších časůw, w Praze 1570; u Jiř. Nigrina 1584 w 8.; u Pawla Sessia 1628 w 12. str. 285. Pak w Praze w staré kolleji 1638 w 12. A—M. Předmluwu podepsal K. P. S. S. G. (z něm.)

1290. Knížka o jednotě wíry, složená od **PETRA ILLICINA**, doktora obojího práwa, kanowníka Olomauckého 1574, w Olomauci.

1291. Kněze **BENEDIKTA OPTÁTA** z Telče.

a) Otázky z 6té kapitoly sw. Jana, jaký rozdíl totiž jest mezi chlebem w Kafarnaum Židům oznámeným a mezi chlebem při poslední wečeři.

b) Otázky o wečeři Páně.

c) O poručenství Pána a spasitele našeho Jesu Kr., kterěz jest učinil při poslední wečeři Ms. 1577 we 4. kázání na den památky těla božího u Miltnera na Smečně.

1292. Předmluwa s prwním artikulem o ná-

boženství a swátosti wečeře Páně od J. M. C. Maxim. stwrzeným (1575.) Rkp. w 8. Boček.

1293. Jeho Mil. Ř. Cisaři jakožto králi českému ponížené ohlášení a přiznání u s. staré a obecné wíře, pod obojí spůsobau přijímajících (okolo 1575). Rkp. w 8. (Boček.) Wyznání wíry křesťanské pod obojí Max. na hradě Pražském na sněmu obecném podané l. p. 1575. Exscriptum Pragae in collegio Laudae seu apostolorum 13 Octob. 1576. Rkp. w 8. (Boček.)

1294. J. C. Milostí na předložení wznání wíry p. p. stawůw w něm podepsaných ponížená odpověd s radostným ohlášením administratora a farářůw arcibisk. Pražského pod obojí (cum notis marginalibus) patrně od r. 1575. Rkp. we 4. (Boček.)

1295. P. *Jindřicha z Waldšteina* S. Br. F. K. na Karmeli 1576. Rozmluwek (sic) Ms. we 4. [apud Rybai quondam].

1296. Patrní důwodowě z starých sněmůw a z učení předkůw našich pod obojí w králowství českém ze slowa božího sebrani, kterížto zřetelně ukazují, že předkové naši o těch artikulech wíry křesť. tak jsau učili, smyšleli a wěřili, jakž wznání w sobě obsahuje. Joh. Civilius propria manu scripsit a. 1576. Rkp. w 8. (Boček.)

1297. **PETRA CODICILLA** o artikulech wíry w 12. (Index).

1298. a) Malá biblí, to jest wyučování mládeže i lidí sprostných pobožnosti křesť. w němžto se obsahuje kratičce summa wšeho křesť. náboženství atd. od **PAW. KYRMEZERSKÉHO** 1576 w 8. 1579 w Holomauci skrze Šeb. Oliwetského, též 1604 w 8. w Praze u Dan. Sedlčanského. b) *Tělož otázky* 1578 (lat. a česky) w. Rozbor II. str. 17. c) *Kyrmezarus*, děkan w Uher. Brodě wydal knihu proti bratřím 1580. [Šturm Srown. 167, 229.]

1299. Psaní ku p. Wácslawu Čekowii od **MARTINA WOLNICKÉHO**, administratora pod obojí, 1576 we 4.

1300. Krátké sepsání písem sw. o Antikristu a jak se po čem poznává Antikrist 1578 we 4. Ms. u Miltnera w Smečně.

1301. Swerinenský (Simon Pawlůw) spisowé aneb traktatowé některých artikulůw učení církwe boží, wydaní od atd. l. 1579 fol. cod. chart. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 13.

1302. *Pawla Rostochy Sewerinenského* spisowé aneb traktatowé některých artikulůw učení církwe boží, na česko přelož. od **MIK. ČECHA PRAŽSKÉHO** 1579. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 13.

1303. Katechismus, to jest kratičké obsažení a wýklad předních článků wíry a nábo-

ženství křest. *D. M. Lutera* w Bardiowě u Daw. Gutgesella 1581.

1304. *Katechismus* starších a kněží jednoty bratrské 1581, 1604 w 12. Též bez r. místa w 12.

1305. *Laeta Jana a)* Otázky křesťanské pro mládež a sprostý lid 1582 w 8. *b)* Naučení o pokání. (Index).

1306. *Salviana* o prozřetelnosti božské. W Praze w 8. 1582.

1307. *Srownání wíry* a učení *bratří* starších, kteří sebe sami zákona Kristowa, a jini je Waldenskými a Boleslawskými, jini pak Pikharty jmenují, w němž se o jejich oddělení, nestálosti a wrtkawosti, o některých bludných artikulích vypisuje. K lepšímu vyrozumění w způsob rozmlauwání pro sprostý lid sepsané a vůbec wydané skrze *D. WÁCLAWA ŠTURMA* z Teyna Horšowského. W Holomanci (dle Bočka w Litomyšli *Andreas Grandenc*) 1582, 428 stran, čeština prostá a čistá. K té knize náleží Index a poznamenání všech knih a spisůw, kteří w srownání wíry atd. se přivozují, stránek 200.

1308. *Ant. Possewina a)* křesťanské odpovědi na otázky pobožného muže w půlnočních krajinách obýwajícího. W Praze u *Nigrina* 1584 w 8. Přeložil *BALT. HOSTAUNSKÝ*. *b)* Téhož *Possewina* znamení církwe katolické. Z lat. přel. též *Hostaunský*.

1309. Kratičké ohlášení jednoty bratrské na důtkliwá psaní, proti nim w těchto časech wydaná 1584. Na to wyšlo :

1310. Krátké ozwání doktora *WÁCLAWA ŠTURMA* proti kratičkému ohlášení jednoty Waldenské neb Boleslawské. W Praze 1584 we 4. u *Jiřika Dačického* w Starém m. Pražském str. 198.

1311. O dobrých a zlých andělích od *J. ŠTELČARA ŽELETAWSKÉHO* 1584.

1312. *Wincence Lirynského* o poznání církwe swaté. Knížka velmi pěkná z latinského přeložená. W Litomyšli 1584 w 8. Po druhé w Praze u *Schönfelda* 1784 w 8. od slowa k slowu wytištěná, 10 archů str. 156. Přeložil ji *BALTHASAR HOSTAUNSKÝ*.

Spisowatel její kněz, *Francauz*, na *Lirynském* ostrowě za císařowání *Theodosia* a *Valentiniana*, složil ji k wywracowání powstalých tenkrát nových kacířských bludů, nazwaw ji *Peregrinus* proti kacířům. Překladatel týmž amyslem proti kacířům swého wěku ji na swěto wydal s připisem *Stanislawu Pawlowskému* biskupu *Olomauckému*. Částina dobrá až na některé zvláštnosti n. p. dostanau se ten spis w ruce některých atd.

1313. *ONDREJE PÍSECKÉHO*: Otázky okolo r. 1584.

1314. *Napomenutí* učiněné všechněm wěrným, we všech stawích a po všech sborích w jednotě; k naprawení se skutečnému každého

z nich, w prawdě křesťanstwí i powolání jeho, w nynějších náramných pokušeních a nebezpečnostwích 1584 w 8. str. 159. — Pak 1589 a 1591 w 8. (*Kralic*).

1315. *Sepsání dáwní* učiněné we jménu páně *od bratří* starších, w němžto se pokládá o mnohém a rozliěném pokušení, totižto božském, ďábelském a lidském, mal. 8. str. 248 bez r. a m. (okolo 1584). (Exempl. u p. *Bočka* necelý).

1316. Krátký spis o jednotě *bratří Waldenských*, jestliže z boha jest, sebraný z knihy wysoce učeného muže doktora *W. ŠTURMA* z Teyna *Dobrohostowa*, doktora písem sw. od *Jiřika Dačického*, w Starém městě Pražském 1585 str. 49 we 4. (Jest to wýtah ze *Srownání wíry Wáesl. Šturma*.)

1317. *Kašpara Kwerthalia Labyrinthus Lutheri*. Šest a třidecet míst, w nichž jedině *Martin Luther* w jednom toliko artikuli o přijímání swátosti oltární pod jednau a pod oboji způsobau sobě odporný jest, wedle nich někteří otelowé a wýpowědi, které *Luther* sám proti sobě wynesl. S doložením božské wýpowědi z písma sw. proti nestálosti téhož *Luthera* z něm. přel. od *B. F. P.* (*Bart. Flaxia* *Plzenského*). W Litomyšli u *A. G.* 1585 w 8.

1318. *Katolické Gložy* a wyswětlení na list a psaní *predikantůw Lutheranských*, sekty ubiquitářské a profesorů *Thubinských*, kteréž k řeckému patriarchowi do *Constantinopole* poslali... K tomu od str. 42 zpráva jistá a prawdiwá z *Constantinopole* od *Jeremiáše* nynějšího patriarchy, coby on i wšecy církwe wýchodní smeysleli o artikulích *konfessi Augšpurské*. Z něm. přeložený, w Litomyšli u *A. G.* 1585 we 4. str. 69. Připsáno magistrátu *Plzenskému* od *Bartol. Flaxiusa* děkana *Litomyšlského*.

1319. (Sine titulo) *Katechismus* latinsko-slowenský od *Jana Pruna*, přidány modlitby a písně některé.

1320. *WÁCSL. MARTINIDES* *Turnowského*, far. w *Hradišti* nad *Jizerau* spis krátký o stawu manželském 1586.

1321. *Claud. Viexmontii* o pokání naučení krátká přel. na radu arcib. *Berky* a jemu připsaná od *BARTOL. FLAXIA* w Praze u *Jiř. Nigrina* 1586 w 8.

1322. *a) Rozsauzení* a bedliwé uwážení *welikého Kancionalu* od *bratří Waldenských* jinak *Boleslawských* sepsaného a léta 1576 wytiisknutého od *WÁCSL. ŠTURMA*. W Praze u *Bur. Waldy* a *P. Jičinského* 1587 we 4. Nato wyšla:

b) Obrana mírná a slušná *kancionalu* *bratrského*, kterýž *Šturem* neprávě zhaněl. W Litomyšli 1588 we 4. Načež opět:

c) Odpověď slušná a důwodná na velmi

hanliwau a rauhawau obranu kancionalu bratrského, w Litomyšli A. G. [1589 dle Bočka] 1590 we 4.

1323. a) *Důvodů šest pěkných a krátkých* ale však podstatných, kterýchž se důvodně prokazuje, že jednota bratří Boleslawských z boha není, a že žádný w ní spasen býti nemůže, od dokt. W. ŠTURMA we 4. 2 listy bez r. (1587), w Praze u J. Jakuba Dačického (weř. bibl. F. 28). W Litomyšli u Andresa Graudence 1591 we 4.

Připojeny jsou prvnímú vydání listy dwa od Uherina a Šturma k impressoru Dačickému. Na češ:

b) *Odpověď na šest důvodů* podvodných jakéhosi doktora Wácslawa Šturma, sepsaná od SYLVIA UBERÍNA 1587 we 4. W Praze u Jiř. Jakuba Dačického A—G. (weř. bibl. Rkp. we 4. u p. Bočka, kdež autor Huberin slowe, s datum w Lowčicích nad Morawau.)

c) *Apologia* t. j. obrana proti nedůvodné a nestřídme odpovědi Sylwia Uherina na místě bratří Boleslawských, kterau dává na šest podstatných důvodů doktora Wácsl. Šturma, w Praze 1587 we 4. u Jiřika Nigrina A—Rij.

d) Spis proti churawé a hubené apologii neb obraně D. Šturma Wácsl. již všecky z jednoty bratrské odsuzowati nepřestává od S. U. we 4. (Index).

1324. Ozwání starých Čechůw a Morawcůw před léty 80, kteréž učinili proti těm, kteříž o nich mluwili, že jsou odřezanci cirkwe swaté atd. od Wácsl. Benešowského 1588.

1325. O dni soudném wyhledání a sepsání toto z mnohých písem sw. zákona božího I. božího wydaná 1570. Wytisťeno w Praze u Daniele Sedlčanského 1588 w 8. A—H.

1326. *Jiřika Šerera: a) Chodcowský plášť* Pikhartského, Lutherianského a jiných nowotných sektářůw učení. Z něm. přeložený 1585 (Boček) 1588 bez roku a tisk. we 4. listů 8.

b) Zpráwa jistá o Antikristu, kdy a odkud přijíti má, přeložená skrze kněze BART. FLAXIA, archidiakona Plzenského. W Litomyšli 1589 w 8. Připsána p. Jiřimu mladšímu z Lobkowic, praesidentu appellaci.

1327. WÁCSSL. SLOWACIA far. w Střenicích, o věčném manželství Krista a cirkwe, w Praze 1589 w 12.

1328. Rozmlauwání duchowní o stůl wečeře páně: slušili nemluwňátkům a dítkám nerozumným swátostí oltární posluhowati od kn. PETRA JOHANIDESA KOŠETICKÉHO, far. w Náměti, na Horách Kutnách u Jiř. Dačického 1589.

1329. Kaule Dawidowa, kterauž podává draku Pikhartskému, jinak Waldenskému, w Litomyšli 1589 we 4. listů 6. Podepsán Wytolid Poskok. (proti bratřím) (weř. bibl.)

1330. Knižka o prawé a falešné cirkwi od JANA ŠTELCARA Želetawského 1589.

1331. Katechismus welni pěkně wyswětlené důwody písem sw. a mnohými příklady.. ozdobené od DAN. STODOLIA z Požowa 1589 w 8. na Horách Kutnách podepsána předmluwa.

1332. WALENTINA POLONA PELČICKÉHO Pomni na mne. Knižka obsahující w sobě kratičké spasitedlné naučení a sebrání o duchowním podstatném wyswětlení křesťanského učení a prawé pobožnosti 1589 w Star. m. Pražském u Buriana Waldy w 8. též 1600.

1333. M. WÁCSLAWA BROSIUSA wystraha všem wěrným Čechům i jiným prawého náboženství milovníkům, aby mohli znáti, jaký jest rozdíl mezi učením mistra Jana Husi a učením bratří Boleslawských, w artikuli o wečeři páně wzata z příčiny pátého bludu, z kteréhož dotčené bratry doktor Wácsl. Šturm w swé knize proti jejich kancionalu w 33 kapitole winí. W Litomyšli 1584, 1589 we 4. 10 listů.

1334. MIK. KRUPĚHORSKÉHO a) O jménu božím 1590 w 8. b) O pokání. c) Kterak se člověk má k smrti strojiti. d) O wellebné swátosti wečeře p. coby byla, a co w ní rozdáváno a přijímáno býwá. Rozmlauwání Philologa a Timothea 1592 w 8. (Spisowatel jest Mik. Selnekr; jest tedy přeložený).

1335. *De expresso Dei verbo*. O zřetedlném slowu božím: Knižka těchto časůw welmi užitečná, nyní w nowě z latinského jazyka na český přeložená. Wytisťena I. p. 1590 w 8. W Litomyšli Andreas Graudenc str. 248. Spisowatel jest Stanislaw Hosius, kardinal Waršawský, překladatel D. BALTHAZAR HOSTAUNSKÝ. Připsaná Adamowi z Hradce. Čeština dobrá. Spis polemický proti protestantům.

1336. a) *O pokloně jména Jesus* máli kónána býti? kdež se klade odpor na spis nějaký tu poklonu lehčící mezi lidmi od WÁCSLAWA SLOWACIUSA (Turnowského, faráře Rožďalowského) 1590 w 8. Item s. a. u Jana Jičinského w Praze listů 73.

b) Téhož: Deset artikulů sebranych ze slow nařízení wečeře Páně, o přítomnosti a užívání těla a krwe Kr. p. při jeho s. wečeři. [Podepsáno u dedic. Datum w městis Strýnicích (?) 1590. Jest to i epistola k spisowateli od Albrechta Zdenka Kaplíře z Sulewic na Brodcích a Welikých Horkách w 8. (Boček).

1337. ISAIÁŠE KONEČNÉHO historická zpráwa z božího slowa o wečeři Páně 1591. Rkp. mus. 576.

1338. *Jiř. Šerera* rozmlauwání křesťanské o ceremoních a řádích poswátých křtu sw. mezi farářem a babau Lutherianskau, která díky

ke křtu nosiwává, w Litomyšli 1591 we 4. str. 98.

Napomíná, aby děti kněžím nekatolickým křtiti nedávali.

1339. a) *Štit wíry* pravé katolické a křesťanské, otázky na wšecy přední a hlavní artikule učení křesť. s dostatečnými odpovědmi od Dan. Adama z WELESŁAWINA, w Praze 1591 we 4. (z lat. přel.) str. 487 mimo přepis a předml. A—H. (w ýb. čeština).

b) O řízení a opatrowání božském. Z lat. přel. W Praze u M. Ad. D. z Weleslawina 1592 w 8.

1340. Jana Želetawského ŠTELČARA a) Kniha nowá o původu kněžství Krista pána, patriarchů, prorokůw a apoštolůw a že dítky jak za patriarchůw duchowně wírau, tak nyní w křtu sw. přijímali tělo a krew Kr. p. W Praze w 8. 1592. (Předmluwa této wzácne knihy důležitá pro literaturu českau. Pelc.)

b) Odpověď na psaní a dvoje kázání bratří Pecinowských, darovaná léta nowého 1593.

c) Psal dvě apologie w ýborné.

d) Knižka proti ošemetné počtě a pokryté swatých, od kněze Mart. faráře u sw. Jindřicha w Praze, sepsaná i kázaná okolo léta MDXVII a nyní obnowená a na swětlo wydaná atd. l. p. 1593, k níž jsau staré písně přidane. (Bez místa) w 8. 95 str.

1341. Jistá a patrná cirkwe sw. znamení, po kterýchžby člověk, w těchto nynějších u wíře roztržitostech, prawého náboženství, prawé wíry, a tak i prawého základu spasení své duše se doptati a dojiti, aneb w již došlém posilniti a utwrditi se mohl. Skrz K. PETRA LITOMĚŘICKÉHO z P. W Litomyšli 1593 w 8. str. 349. Připsána Woldřichowi Felix. z Lobkowic.

Proti wšem protestantům atd. Čeština dosti dobrá. Opět w Praze 1725 w 8. u Wolfg. Wickharta str. 372.

1342. JAKUBA SOFIANA WALKENBERGERA kořen Jesse rozkwětlého spasení lidského w ráji duchowním, z něhož owoce cirkew sw. při památce adwentu páně přijímá. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 (Index).

1343. Kašpara Franka základ wíry katolické, w němž 63 příčin se obsahuje, pro něž wšickni křesťané při římské cirkwi setrwati powinni jsau. Z něm. přeložil BARTOLOMĚJ FLAXIUS a připsal P. Petrowi Wokowi Šwihowskému raddě a komorníku král. 1594. Knihu tu vydal děkan Přeštický Konrád Plzenský w Praze w koleji weliké 1636 we 4.

1344. Papežský wětrník, od *Eutichia Miona* 1594. (W Žitawě jest exemplář při gym.)

1345. BALTHASARA HOSTAUNSKÉHO a) Wýklad prawého křesťanského apoštol-

ského katolického pod oboji spůsobau těla a krwe Krista p. přijímání. W Praze u dědiců Kašpara Kargezia.

b) Kniha o wyučowání křesťanském.

1346. Skladu welikého zboží maudrosti nebeské, to jest zpráwy a wyswětlení artikulů celého učení a náboženství křesť. kniha prwní o známosti boha stwořitele, druhá kniha o známosti boha wykupitele (Institutiones theologiae Joan. *Calvini*) skrze kněze Jiřika W. (i. j. Wetera, nempe STREYCE, ut in titulo II partis expositum-est). Wydaný od Jana Opsimatea s. l. fol.

[Rkp. wlastnoruční Streycůw u p. Bočka. Jest ozdobjně psán a dokončen w Židlichowicích dne 10 Řijna anni ultimae patientiae Dei 1595 fol.]

1347. Obecní křesťanské krátké a summowní naučení jesti toto: Deset božích příkázání, dwa nácte článkůw wíry a modlitba p. Kristem wydaná w 16. 143 listy (nepochybně w Prostějowě XVI wěk. Boček).

1348. BARTOL. FLAXIA Krátké naučení o pokání. W Praze u Jiřika Nigrina 1596 w 8.

1349. Adwent a štědrý den wšemohaucího . . o čemž rozmlauwají dvě osoby, kazatel . . a wěrný křesť. od JAKUBA SOFIANA WALKENBERGERA 1596 w 8. w Praze u Buriana Waldy 23 listů.

1350. Knižka o zřetedném slowu božím těchto časůw welmi užitečná 1596 w 8. w Litomyšli u And. Graudence.

1351. Rkp. w bibl. Herrenhutské, obsahující: a) Historická zpráwa a naučení z slowa božího atd. Nyní w nowě z něm. na česko přeložena.

b) Příčiny jednoho pána mladého . . proč jest od wíry ewang. kteráž pod oboji slowe, odstaučil atd. Jest při tom i odpověď na oboje příčiny sepsaná od *Nikodema Philadelfa* léta 1597.

c) Kratičké a důwodné dokázání prawého učení katolického proti kacifřim, wydané od *Jana Bilsteina*, wtyřti. w Bazilei l. 1589, nyní pak z lat. jaz. w český přel. l. 1593. Též rkp. Mus. 983.

d) Toto sepsání, kteréž učinil *Mathias Flaccius* Illiricus Wlach w Magdeburce l. 1550, jest wyloženo z něm. exempláře do česk.

e) Tragedia nowá kupec (?) aneb saud řečená atd. skrze *Tomáše Naogeorga* Straubinského složená i wydaná a nyní w nowě z lat. do češtiny přel. a w češtině pooprawená 1597 cf. 183.

1352. JINDŘICHA KLEBELSATEL z Milhausu a) knižka obsahující w sobě utěšené naučení o prawé počtě a o prawém wzywání pána boha, s katechysmusem s modlitbami i písněmi 1597, 1598, 1698 w 8.

b) Otázky o modlibě a o wíře (Index).

1353. Zpráva o večeři páně, od Wácslawa Hussonia Pacowského. W Praze 1598.

1354. WÁCSLAWA SLOWACIUSA *a)* o dvojm přirození osoby Krista. W Praze 1598.

b) Rozjímání auřada o osobě a skutečích syna božih 1598 w 8.

1355. SIXTA PALMY *a)* o přijímání těla a krve páně. W Praze u Wácsl. Stribského 1598 w 8.

b) Swědectwí starých sw. otcůw o přijímání pod obojm, od Sixta Palmy Modličanského. W Praze 1598.

1356. WÁC. BROSIUSA *a)* o přijímání swátosti těla a krve Páně, rozmlauwání mezi dwěma osobami, prosté, krátké, důwěrné, a pokojně. Osoby rozmlauwající Pawel a Jan 1598 (bez místa a tiskaře).

b) Ohlášení se proti Pikhartskému netopýři 1599 we 4. W Litomyšli u Andr. Graudence.

1357. Hádání prostého muže Mikuláše s kněžmi 1600 (Index.)

1358. JOAN. PISTORII *Enchiridion*, nebolizto wrůčka o požiwání welebné swátosti oltární pod jednau neb oboji způsoban, sebraná z prwní částky theologií wysoce učeného Dra. Jana Pistoriusa a z němčiny k nápravě všech hlaupých Pikhartů na česko přeložená. S přidawkem: kde aneb která jest církew Kristowa zde na zemi, w Olomauči u Jiř. Handle 1600 w 12.

Těhož Pistoria Plzenského rkp. vlastneruční chowá se w bibl. Randnické, obsahující *a)* Spůsob žiwota pobožného w Plzni 1598. *b)* Laučení, když se z Plzně do Karlšteina odbíral. *c)* Cwičení duchowní o přítomnosti boží, u Karlšteina 1608.

1359. Summa Katechismusu. Přidání jsau mrawowé, jak dítky hned z mládí mrawy a obyčeje dobré... wyučowati se mají. Item modlitby a písničky 1600 u děd. Dan. Ad. z Welleslawina w 12.

1360. MATĚJE POLIČANSKÉHO *a)* Rozmlauwání hosta s paustewníkem 1600. K tomu wztahuje se: *b)* Obrana prawdy hospodinowy a poražení křiwdiwé knížky „Hádání aneb historia o jednom paustewníku a knězi, kterak se o 7 artikulů wiry křest. hádali, složené od Mat. Poličanského, plačtiwého bratra“ učiněná od kněze Samuele Wirgii 1602. Pod předmluwou: „dt. z Hostina w domu farním.“ Rkp. we 4. (Boček).

1361. DAN. SOLNICKÉHO *compendium*, to jest kratičké wšak těchto časůw užitečné obsazení některých přednějších artikulůw prawé wiry a náboženstwí Římského kat. a samospasitelného. W Praze u Pawla Sessia 1600 w 8. 1625 w 8. 1630 w 8. (weř. bibl. XVII. F. 196,) též 1652 w impr. akadem.

1362. Antikristůw saud od ZDĚNEČKA OTTY Z LOSU 1601 fol.

1363. *Jeremiáše Parlagia* počátek učení 1601.

1364. *Edmunda Kampiana* spis krátký, wznešeným doktorům Mist. učení Oxonienského a Kantabrig. podaný (z lat.) W Praze 1601 w 12. A—G. 3.

1365. *a)* *Církew sw. obecná* w swé wzácnosti krátce sepsaná a ukázaná jistým swědomím písma sw. skrze Bartol. PAPROCKÉHO we 4. 1601, w Praze u dědice J. Šumana. Připis p. Zbihněwowi Berkowi z Dubé. 4 listy, pak A—Kij. (Jsau sebrané myšlénky o církwi sw. ze sw. otců, s rozmlauwáním o též církwi mezi kacířem a katolíkem.

b) Těhož půst tělesný, jak nám jest potřebný k nabytí.. žiwota wěčného, z now. i starého zákona i písem doktorůw sw. poznamenány 1601 we 4. tamže A—G. Připis důležitý pro wyčtení p. p. z Šternberku, u děd. J. Šumana.

c) O poslední a nejsvětější večeři Páně (Boček) 1606?

1366. *Edmunda Kampiana* všech Pikartských, Lutherianských i jině zrotílych prewitkantů Hostides. W Olomauci 1602 w 12. (bez tisk.)

1367. Rozmlauwání mistra s učedníkem o posledním saudu. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38. we 4. num. 4. listů 10.

1368. *Onď. Jurgiewického*, kanowníka Wilenského pátého, ewangelium wywoláwači nejstarši a nejwznešenější Někdos a Žádný, kteří se w poběhlé, skryté, neznámé a newědomé protest. církwi až do Martinka Cwinglia a Kalwina pokrýwali, 1602 w 8. (bez m.)

1369. *Arnošta Ferd. Hessa speculum Judaeorum*. Zreadlo židowské, w kterém se... ti bezbožní ruhači a potupníci slowa božih Židě spatřiti a najiti mohou, že J. Kr. syn boží a p. Marie jest prawý potlačitel hada starého atd. W Praze 1604 w 8. w impr. Šumanské.

1370. Zlatý spasení lidského řetěz. Na konci stojí: Finitus feliciter 10 Martii hora 20 a Matthaeo Theodoro Krototínsky. Rkp. w 16. w Herrenhütě.

1371. List poselací k tureckému císaři, aneb traktat, w kterém se wíra naše křest. proti Turku obsahuje. Z lat. přel. od ŠIM. LOMNICKÉHO. W Praze u Jiř. Nigrina 1604 w 8.

1372. KRAUSA Z KRAUSENTHALU *Flagellum Judaeorum*, biě židowský t. j. nowé welmi užitečné dokázání, že J. Kr. jest boží a blahoslaw. p. Marie syn. W Praze 1604 w 8. z lat. Arnošt. Ferd. Hessa, w impr. Šumanské.

1373. Kniha o večeři Páně od kněze TOBIÁŠE SMICHEUSA, jinak Libockého, círk. správce we Woticích, připsána Kašp. Kapliři

z Sulewic. W Drážd. 1606 u Jeronyma Šice dworského impressora.

Přidání rukopisné: Tuto knížku sepsal a vydal dvojnásobný kněz Tobiáš Smicheus jinak Libocký, správce církevní v ten čas Woticích a nyní na Kamenici, a připsal jí mně Kašparovi Kaplíři z Sulewic J. M. C. Římského raddě. Ale impressor ztratil předmluvu i jméno téhož kněze Tobiáše; jest vytištěna na můj náklad téhož léta nahoře dotčeného. (U far. Hausera, nyní na Strahově).

1374. **HAWLA ŽALANSKÉHO** o 2 posledních a nejpotěšitelnějších wiry křest. artikulích, w radostném w mrtvých wzkršení a žiwotu wěčném spis. 1606 we 4. A—F. W Praze impr. Šumanské dedik. Jindřichowi Mirkowi, Woldřichowi, Janowi Adamowi bratřím Mirkům z Solopisk.

1375. Synopsis neb tabule jak summowní tak po částkách čtení w výročních ke dnům nedělním ze 4 ewangelistů k rozjímání a částkám katechysmu .. přiwlastněných atd. od **WIKTORINA WRBENSKÉHO** 1606 we 4. bez místa.

1376. **JANA CIKADY** o bohu prawém (1607.?)

1377. *Artikulowé někteří přední z písma sw. wybraní ... kterak a kdyby člověk we dnech swých prawě dobré věci wěděti a wěčně spasen býti mohl.* W Praze u Dan. Sedlčanského (Index).

1378. Spis o wečeři, umučení a wzkršení Páně od **JANA LEDECKÉHO**. W Pr. 1607.

1379. *Rozmlauování kolatora s farářem.* W Brně u Albr. Formana 1607 we 4.

1380. Katechismus, to jest: Summowní obecné křestfanské učení pod otázkami a odpovědmi starších kněží ewangelitských w hořejším podkrají Brněnském markrabství morawského 1608 w 8. 1613 a w nowě přehlednuté a wyt. I. 1616 w 8. men. A—Eiij; tisk zdá se býti welko-německý.

1381. *Confessio česká* t. j. Wyznání wiry sw. křestfanské všech tři stawůw králowství českého ... těla a krwe pána našeho J. K. přijmajících a pod oboji se přiznawajících. W Brně 1608 we 4. [Podáno Rudolfu II]. Též w Praze 1610 we 4.

Přitom: a) Majestát cis. Rudolfa II na tůž confessi konsistoře a akademii Pražskou se wztaující. b) Porownání stawůw pod jednau a pod oboji. c) Artikulowé a snešení mezi stawy atd. d) Řád církewní konsistoře. W Praze 1610 we 4.

1382. Sprostý traktat o wečeři Páně 1609 od **JANA HERYNKA** Nimburského, w Praze u Paw. Sessia w 8. A—D.

1383. O welebné swátosti 9 otázek, od **JANA LEBÁ** Klatovského 1609 w 8. A—D4.

1384. *Confessio katolická*, totiž: Wyznání prawé wiry křestfanské všeobecné o nádeji, lásce, spravednosti křestfanské, též o swátostech a o jiných církwě sw. řádích a kostel-

ních ceremoniích, od **JAKUBA HOŘČICKÉHO Z TEPENCE**, jinak *Sinapiusa*. W Praze 1609 po druhé w Praze 1677, po třetí 1782 nákladem dědictwí sw. Wácsl. w 8. archů 31 1/2.

1385. Confessio, zpráva potřebná o bratřích, saudeích, panownících, při zbořích páně w jednotě bratrské 1609 w 12. (bez místa a tisk.)

1386. **ZIKMUNDA CRINITA** Spis kraľický o osobě Krísta pána, o křtu swatém, a o wečeři páně. W Praze u Šumana 1609 we 4.

1387. **JAN OPSYMATES**: Zrcadlo wšeho křest. náboženstwí.

[Dle Sam. Martiniusa w Obrané str. 171, když Eliáš Šud r. 1609 administrator wolen a stwrzen byl, vydal Opsym. na patentu welikém w českém jaz. tento spis, a w něm artikul o wečeři p. proti znění confessi české zjinačil a stawům připsal.]

1388. Rozmlauování dwau osob o horách s duchowním wyznamenáním aneb dialog **WÁCSL. ŠTEFANA TEPLICKÉHO**. W Praze 1610.

1389. **WÍTA JAKEŠE** a) Důwodů šest o nemluwíatkách. b) Obrana kalichu. c) Spis o swatém manželském stawu 1610. d) Tractatus de apostasia. O hrozném odstauení a odwráčení se od p. boha zákona a slowa jeho. (Index).

1390. Odpor proti spisu Adama Klementa, který nazwal planctus haereticorum 1610. Rkp. bibl. weř. XVII. fol. 41.

1391. **MARTINA SWORNICIUSA** wyswětlení historie Cornelia Caesarienského s apoštolem sw. Petrem o božsku a spasení swého wěc jednajícího. W Praze 1610 w 8. Dan. Sedlčanský.

1392. *Linharta Lessia* z towar. Ježíšowa rada o wiru a náboženstwí; potom z lat. w češtinu uwezená w Brně u Bartol. Alb. Formana 1610 w 12. w Praze 1622 u Štěp. Biliny, w Praze u Joach. Kamenického 1716 w 12.

1393. Deset zaslibení božích o mesiášowi **B. JIŘ. HANUŠE LANDŠKRONSKÉHO** 1610 w 8. w impr. téhož kněze Hanuše Landškranského.

1394. **K. ADAM PROCHÁZKA**, farář sw. Hawelský učinil spis hanliwý, wtrausil jej mezi lidi (ještě před zawřetím sněmu při počátku I. 1610), w kterémz stawy obwiňowal, že sobě do konsistoře nasázeli kudařů a kacírů. [Ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 59.]

1395. **MATĚJE STRÍBRSKÉHO** o čtyrech posledních wěcech (de 4 novissimis) Index.

1396. Štit wiry a základ křestfanského žiwota .. přeložený z lat. od kněze **SIMEONA WOJT. GALERITY** Ledeckého I. 1610. Rkp. půwodní we 4. bibl. Raudnické. [Čas. Mus. 1827 str. 136]

1397. Psaní přátelské denemarských i norwedských studentůw, w cizích krajínách za

příčinou umění swobodného se zdržujících, kterým obnovení náboženství křesťanského skrze ewangeliky učiněné uvržují. W Praze u Kašp. Kargezia 1610 w 8.

1398. Křesťanského náboženství wyznání summowní. Kněz WÁCSL. WIDEMANN Jičínský, w Praze u Sessia 1610.

1399. SIXTA PALMY Modličanského rozmlauwání lwa českého s králem Matiašem. Přitom píseň o Kristu a na žalm 85. Též píseň Beránkova 1611 w 8.

1400. Spis o wečeři páně od Jana JIRÍHO MATHYADESA.

1401. WÁCSL. MATHYADESA Brodeckého, pobožný spis o slavné a předástojně wečeři páně 1612, 1616 w 8. (Index 1516).

1402. Otázky katechysmusu křesťanského, w Praze 1612 (Index).

1403. Jiřika Šerera katechysmus křesťanského náboženství, z něm. přel. od J. PEYTA HOSTAUNSKÉHO. W Praze u Kašp. Kargezia 1612 we 4.

1404. Zlatý spasení lidského řetěz, z lat. jaz. w český uведенý od JANA ARNOLTA LEHENŠTEINA, w Ilradci nad Labem 1612, 1628.

1405. ALBRECHTA JIR. KLUSÁKA, jistota žiwota věčného 1612 w 12.

1406. Katechysmus D. M. Lutera ode tří superintendentů (Eliáše LÁNIHO, Isáka ABRAHAMIDESA a Sam. MELIKYUSA) wydaný, w Lewoči 1612. Po druhé skrze Dan. Prýbiše w Lewoči 1634 dwakrát, nejprw s otázkami M. Balt. Fišera, potom s jinými spisy (t. rosarium animae, o způsobu modlení, písně duchowní Eliáše Lániho a Prýbišowý půwodní i z něm.)

1407. MIK. KRUPĚHORSKÉHO, far. w Chyšech, o dni saudném, w Praze 1612 w 8. 6 dílů u Jiř. Hanuše.

1408. Krátká zpráwa o přijímání welebně swátosti pod jednau způsobau, od PETRA LINTEONA, jinak Litoměřického z Pilzenburku, w Praze 1613 w 8.

1409. WÁCSL. WIDEMANNA Naučení troje, kteréhož muž požiwati správce církwi k wečeři p. w Praze 1613 w 8. Matěj Pardubský.

1410. O očistci prawém a jistém i plném a o druhém nejistém kn... po smrti w pekle 1613.

1411. O Kristu rozmlauwání dvoje I. O osobném spojení dwau rozdílných přirození. II. O přijímání těla a krwe p. n. J. K. 1613 w 8.

1412. O ospravedlnění člověka 1613.

1413. Pokuty a trestání přestupníkům božích příkázání od MATĚJE POLIČANSKÉHO 1613 w 8. w Pr. u Dan. Sedláčanského 178

listů. W této knize na str. 23 odvolává se na jinau knihu, kterau wydal, a sicc pod titulem *Kaule wšeho swěta*. (Boček).

1414. WÁCSL. SLOWACIA Wyswětlení každodenních, celoročních řečí, wšedních z starého i now. zákona 1613 we 4.

1415. CRINIT STRÍBRSKÝ SIGMUND. Spis o artikuli wíry: Wstaužil do pekla Kr. W Praze 1613 w 8.

1416. Krátké a potřebné wyswětlení některých artikulůw náboženství křesťanského, o kteréž w církwi mnohé rozepře vznikly, jenž jsau: O Kristu. O věčném wywolení božím. O zawrzení bezbožných a o předwzdělení božím. Pod otázkami a odpovědmi učiněné l. p. 1613 (w Kralicích) u Bočka.

1417. ZACHARIÁŠE BRUNCWÍKA a) Testamenti nostri J. Ch. pia et fida assertio t. j. starožitnost kšaftu wečeře páně swatá 1613 w Praze w 8. u Matěje Pardubského str. 231.

b) Srownání dwau tyranů církwe: Goga a Magoga, Antyocha Epiphana a Antikrista p. w 8. 1613 (Index 1631).

Též s latinským titulem: Gog Ezechielani et Magog apocalypťici collatio.

1418. JIRÍHO STREYCE a) pobožná duše knihy 4 skladu welikého zboží maudrosti nebeské, to jest: Zpráwy a wyswětlení artikulů celého učení, a náboženství křesť. o známosti boha stwořitele a wykupitele fol. (bez m. a r. okolo r. 1616. Na tituli neb raději w promluvě k pobožné duši tento sklad (Magazin) přispjuje se knězi a sw. paměti Jiřimu V. (=Vetter, Streyci).

Opsymates wydawatel jeho welice chwálí spis ten. Jest vlastně přeložená kniha Calvinowa institutiones pro české bratři, a protož schwalně jméno zamlčeno. W 1ní knize jedná o stwořiteli, w 2hé o wykupiteli, w 3tí o oswětiteli, w 4té o církwi.

1419. JAN OPSYMATES wydal: a) Traktat o modlitbě w 8. (Index).

b) Ráj rozkošného naučení o jistých znameních synů božích. Sepsal J. Taffinus 1613 w 8. bibl. weř. E. 153.

c) Wečeře páně podlé sw. písem prwotní církwe a starých otcůw znamenité wypsání a wyswětlení w 8. 1613.

1420. ADAMA KLEMENTA krátký spis o manželstwu we 4.

1421. De apostatis t. o odpadlcích od wíry křesťanské 1614 we 4.

1422. ZACHARIÁŠE BRUNCWÍKA zrcadlo kacífstwi, 1614 w 8. u Mat. Pardubského.

1423. JANA PEYTY HOSTAUNSKÉHO výklad prawého Kristowého apošt. kat. pod oboji způsobau těla a krwe K. p. přijímání, w Praze u Kašp. Kargezia 1614 w 8.

1424. Harmonia ewangelistarum totiž spisů čtyř ewangelistů sw. na částky rozebrání a

srownání od **WIKTORIÁNA WRBENSKÉHO** 1614 ve 4. archů 20 vytištěna na zámku Dobrowici od Ondřeje Mizery Jaroslawského.

1425. **WIKT. WRBENSKÉHO** a) *Konfessi česká pravá Augšpurská*, w otázky uwe-
dená 1614 w 8.

b) *Obrana Konfessi české téhož.*

Na jeho konfessi Dr. *Borbonius* lékař skomentoval, a Wrbenký usknutým traktatem [hned brzo w témdni, ačkoli w Něm. Brodě byl, odpověděl. W. ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 74] Ms. z XVI stol. u Bočka.

1426. (Sine titulo) Wyznání Pětiměstské (t. j. měst Košic, Prešowa, Sabinowa, Bardiowa, Lewoče) w latinském, německém, uherském a slowenském jazyku. W Košicích u Fišera we 4. 1614. Konfessi ta mnohem dříve (okolo 1583) sepsána a do slowenského přeložena od **ŠTĚPÁNA TŘEBNICKÉHO**.

1427. Wysvětlení pěkné o umluwě s Abrahamem od K. J. B. P. 1614.

1428. **WÁCSSL. BUDOWCE Z BUDOWA**

a) *Antialkoran* t. j. moení a nepřemožení důwodowé toho, že Alkoran turecký z ďábla pošel a to půwodem Arianů atd. w Praze u Šumana we 4. 1614. Téhož

b) *Horologium lunare* t. j. měsíčný kompast. Zrcadlo z Mojžíše a prorokůw wzaté.

c) *Horol. solare*, t. j. slunečný kompast. Zrcadlo z nowého zákona.

d) *Kontrfekty* dwa, prwní: zaslíbeného Me-
siaše, druhý: antikrista.

e) *Harmonia* na dvě částky rozdělená o starém a nowém zákonu.

f) O přediwých proměnách w swětě.

g) O odpadcích od wiry křesfanské.

h) O rytíři křesfanském. Wšecky tyto spisy w jednom swazku tištěny. Balbin prawí, že spisowatel náboženství mohametanské mezi Čechy uwéstí chtěl, ale tomu již nápis knihy odporuje. (Kniha řídká).

1429. *Prawda wítězíci*, to jest odpověď přímá na spis hanliwý w jednotě bratrské z rozličných psaní Šturmowých 1613 shromážděný a wydaný 1614 od **MAT. KONEČNÉHO**, teste *Regenvolscio Hist. eccl. p. 321.*

Prawda wítězíci atd. (od starších jednoty bratr.) tišt. r. 1614 w Kralicích. [Vid. ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 71].

1430. *Math. Method Nephaetius* Miglicensis Mor.: Traktat o swátosti atd. 1614. Rkp. (Boček).

1431. **ŠTĚPÁNA OLOMUČANSKÉHO** při osadě sw. Petra na Nowém městě prawdowost nejslawnějšího wzkříšení pána n. J. Kr. W Praze u Jana Stříbrského 1615, 1619 w 8.

1432. a) O manželství kněží, od **ADAMA KLEMENTA** 1615, w Praze u Pawla Sessia we 4. (proti bezženství). Na to: b) Bezženství kněžské proti nedůwodné ženitbě kohosi

Adama Klementa Aujezdeckého, hlasatele u sw. Wácsl. nad Zdarazem, od **WOJTĚCHA SCIPIONA** (Berličky, Jesuity.) W Hol. 1617 we 4. Načež opět: c) Odpowěď na bezženství kněžské Scipiona Wojtěcha Jesuity, 1618, we 4. d) Replika aneb obrana pokojná a prawdiwá o řádném manželství od kněze Klementa sepsaná, kteréž Scipio Šebastian Wojtěch Soc. Jes. nenáležitě zlehčil a zhaněl 1618, we 4. Poslední dwa spisy zdají se jedno býti (Index).

1433. Mumraj Zbornické prawdy wymaškařený t. j. sto nestydatých klamůw, které staří zborníci prawdau zastřeli, odkrytých, a na swětlo wydaných od K. M. **JANA CTIBORA KOTWY** z Freifeldu w 12. 1615.

Balbin prawí, že ta kniha psána jest nowým psaní způsobem, jakýmž Kotwa ukázal, že by se česká řeč zbohatiti mohla. W druhé apologii str. Q. 4., o ní stojí, že lehkými slowy tak naplněna, žeby dosti bylo, aby nercili kněz, ale stupka nějaký autorem býti měl.

1434. **JIR. TESÁKA** spis křesfanský o slawném p. a spasitele K. J. od mrtwých wzkříšení, w Praze u Jana Stříbrského w 8. 1615.

1435. Sněm Ninivetský od **WIKTOR. WRBENSKÉHO** 1615 (Index).

1436. **WÁCSLAWA SLOWACIA** Traktat, rozjímání o předzwědení a wywolení božím lidí k wěwěnému spasení, w Praze 1615 w 12.

1437. **JIR. TESÁKA** Spis kratičký o smrti těch, kteréž p. bůh mimo pomýšlení pojímá, 1615 w 8. w Praze.

1438. *Löbrina* (Lobeyna?) *Daniele* Nowoměstského z Hofějšiho Slezska, kazatele w Li-bochowě nad Labem *pohádky duchowní* aneb řeči w podobenství powěděne, z něm. w Dobrowici od Ond. Mizery 1616 w 12. 1617, w Trenčíně u Laurence Wodhaje 1660 w 12. 1675, 1695, w Brně 1722, 1726, 1729 w 12.

1439. **ŠIM. LOMNICKÉHO** Wítězství wiry proti kacířství. Wypsání kratičké o wirě swaté, křesfanské, kat. a o snešení apoštolském 1616 w 8.

1440. **JIRÍHO TESÁKA** požeňnání kněžské po službách božích, 1616 w 8.

1441. *Jana Thaddea* o manželství naříženém. (Index).

1442. **JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO** obrana putowání křesfanského w krátkých důwodích písma sw. zawřená, w Praze u Tob. Leopolta, 1616 w 8.

1443. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Knížky dwoje o angelích dobrých i zlých w 8. 1616, 1618, w Praze u Dan. K. z Karlsperku. b) O beránku božím (Index).

1444. *Aurea catenula verae catholicae ac christianae religionis etc.* Zlatý řetízek prawého katolického a křesfanského náboženství z tříd-

ceti dvou článků způsobný, i dokonalým písmem svědectvím stvrzený, a k dobrému mládeže školní, Augšpurské konfessi se přidržející, vydaný od JIRÍHO TACITURNA Hájského, l. 1616 w Star. m. Pr. w impressi Matěje Pardubského w 8. latině a česky A listy 4. B—L. po Smi. M. 10 listů. Jest to ewang. katechismus Augšp. wyzn. Připsán p. Janowi Bernhartowi Fünfkircherowi z Fünfkirchu, Kašparowi Kapliři z Sulewic, Křištof. Woračickému z Paběnic, Adam. Streyčkowi.

1445. MICHALA LONGOLIA Kralowického, far. w Bořislawi, čtvery knihy o pravém křesťanství spasitelného pokání srdečné litosti a žalosti nad hříchy a pravé wyře. Z něm. J. Arndta přel. w Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1617 we 4. 1715.

1446. JANA OPSYMATESA Wečeře páne podle sw. písem a starých otcůw wysání... w Praze 1617 w 8.

1447. Narození Mesiáše w přirození božském a lidském, w jedné osobě z nepoškrvneně, w plnosti času zjeweňého, z zaslíbení, figur a svědectví swatě prawdy proti Židům božství narození z panny, a jisté zjeweňení jeho popírajícím, dokázané atd. od M. KAŠP. RHACOPOEA Wodňanského w 8. b. r. a m. (z počátku XVII stol.) str. 40. Spis nepatrný.

1448. Rozmlauwání přátelské ělowěka katolického s podobojim o přijímání pod obojí. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 41.

1449. Rozmlauwání mistra s učedníkem o posledním saudu. Rkp. weř. bibl.

1450. Spis o pravdě a prawě jistotě božího spasení i připravení a způsobení jeho dostatečné a hojně milosti otce nebeského w skutcích J. Kr. též i o docházení jeho jistém a zřizeném skrze dary ducha sw. w jednotě církwe sw. bez r. a místa we 4. A—S. po 6, T. 5 listů bibl. weř. F. 40.

1451. Summa religionis verae ex confessione bohemia excerpta. Summa náboženství prawého z konfessi české wybraná: Item, examen komunikantůw, totiž: Zkušení wečeře páne požívajících, od D. Martina Lutera sepsaná, a pro vzdělání mládeže do češtiny přeložené. W Star. m. Praž. u Pawla Sessia (1618) w 8. latině a česky. Spůsob katechismu 8 archů a 6¹/₂ listů. Připsána dítkám pana Fridr. Smolika ze Slawic od S. ABR. RUSSINA Nowohradeckého.

1452. Summowní přiznání k učení křesťanskému, od JANA JAK. SEDLČANSKÉHO, w Praze 1618.

1453. MATĚJ KROCÍN a) Spis o wečeři páne 1618 w 8. w Hradci.

b) O důwodích přítomnosti p. n. J. Krista při sw. wečeři.

c) O opravdowé potřebné Krista všemu stwoření přítomnosti w 8. (Index).

d) Harmonia confessionis bohemiae et Augustanae. Konfessi česko-Augšpurská w 12.

1454. Katechismus od WIKTOR. WRBENSKÉHO.

1455. Zpráwa a prawdiwé wyprawowání onelhdějšího colloquium neb rozmlauwání, kteréž se mezi Ferdinandem z Kolowrat a jemu přisedícím p. Lukášem Faninem a dokt. Helwíkem Garthiem a jemu přidáním Fabianem d. 28 Ledna 1618 zděhlo. A dostatečné wyswětlení 3 punktůw, o kterých strana odporná na dile jednatí sobě na rozmýšlení brala, na dile pak řeč odpornau proti mši sw. wedla, w Praze u Tobiáše Leopolda 1618 we 4.

1456. ADAMA WOLFA Benešowského exegesis catechismi D. M. Luteri t. j. summowní a sprosté prawdy boží proukázání menšího a w církwi boží obwyklého katechismu D. M. Lutheri. W Praze u Mat. Pardubského w 8. 1619.

1457. Marka Ant. de Dominis Spalatského arcib. ohlášení a zpráwa, w kteréž příčiny pokládá, proč náboženství p. ského opustil a ze Wlach se odebral. W Praze u Dan. Sedlčanského we 4. 1619.

1458. JIŘÍKA MALÝHO, jinak Swobody sauseda Now. m. Pražského, o slawném a radostném wzkrššení páne 1619.

1459. Catechesis verae religionis Christianae: Katechismus náboženství prawého křesťanského pro dítky, od JAKUBA AKANTIDO MITISA. W Praze 1619 w Krosně 1723 w 8.

1460. W. WIDEMANNA Naučení křesťanů, 1619.

1461. Krátká zpráwa o modlářských obrazích od ABR. SKULTETA. W Praze u Dan. K. z Karlsp. we 4. 1619.

1462. Apologia, to jest: Dostatečná obrana wíry a náboženství církwi englických proti všelijakým neprawým nářkům a haněním všechněch nepřátel učení ewangelického, od Jana Juella, biskupa Sarisburgského sepsaná, z latin. přeložena. W Praze u Dan. K. z Karlsperka 1619 we 4. A—Yij.

1463. Traktatec o sedmi obecných swěta saudech. Wydaný skrze Jana Frigewillea Gantia l. 1588, a na česko téhož léta z lat. jazyku přeložený. W Praze u Dan. K. z Karlsperka we 4. 1619.

1464. Apologia neb obrana ode mne Karla Staršího z Žerotina ku p. Jirikowi z Hodie. Rkp.

Dobner, kterýž ten rkp. měl, připsal po kraji ta slowa: Est pure amicabilem expostulatio tempore illo utraqüístico facta.

1465. J. ADELFA ohlášení se proti psaní

jenž slowe acta concordiae etc. kněze Kyrmezeře, děkana uherského we 4. (Index). Byla i česká píseň s počátkem: Jan Adelf Kyrmezeze wzkazujef da pacem etc. dle které zpiwala se píseň na Plzeň: Nařikání taužebné atd.

1466. **MAKARIUS JOSEF**. Prawdiwé zdání naproti Hawla Žalanského (?). — W Praze 1621 we 4. (Boček).

c) *Biblická historie.*

1467. Spis o Kristu Nazaretském a jménu jeho, w Prostějowě 1561 ?

1468. O nápisu sw. kříže (před 1567).

1469. **HALECIA JAKUBA** z Dobrohostowa Teyna, far. Klecanského, otázky, kteréž syn boží Kristus Ježíš wydával na doktory a zákonniky, když byl w létech 12. 1593 w 8.

1470. **JANA CADAVEROSA** jinak Kauřimského historia, život Tobiáše, a Jana Hlaska traktat o manželství. Item sw. Augustina kázání manželům učiněné, 1594 w 8.

1471. **JIRÍKA MÍRKOWSKÉHO** cesta swatého patriarchy Jakuba z Bersabee do Bethel, kdež we snách báh se jemu zjewil. W Praze w impr. kněze Jiríka Hanuše Landškronského 1610 w 8. w Prostějowě 1610 w 12. 1611 w 8. ib.

1472. **MATĚJE POLIČANSKÉHO** knížka o wyjiti Noe z korábu, o stawení věže Babylonské, o rodu Noe, o rozdělení krajín, o modlářství posléz z nich. W Praze 1603 w 8.

1473. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) O swatých ženách, kterým p. Kristus nejprwé swé wzkríšení zwěstowati ráčil, 1606 we 4. 1612 w 8. w Praze.

b) O slawném přenesení a wzetí neb wtržení na nebesa za žiwa w duši i w těle sw. patriarchy Enocha a welikého proroka Eliáše, kdy, kam a do kterého nebe, kterak a proč jsau přeneseni. W Praze w impr. Šumanské 1610.

1474. Nowé léto totiž nowého krále Emanuele Krista Jež. wtělení, početí a narození, od **M. WIKTORINA WRBENSKÉHO**, w Praze u Dan. Sedlčanského we 4. 1609.

1475. *Jana Kernerova* krátké wyswětlení trpěliwého Joba, w Praze u Jiř. Hanuše w 8. 1611.

1476. Cunaetheantropi mundo nati (chronog. 1612.) Spis kratičký a sprostý o narození Krista atd. od **JAK. AKANTHIDO MITISA A—E5**. w 8. w Praze w impr. kněze Jirího Hanuše L.

1477. **J. OPSYMATESA** a) Rod wěčného nebeského a všemohaučícího krále nad králi, prostředníka a smírce prawého boha a člověka, ze sw. patriarchůw, z králů atd. podlé těla po-

šlého a z čistě p. Marie narozeného, 1612 fol. (bez místa).

b) Bible sw. historie pěkný pořádek we 4. (Index).

1478. **JOS. COLUMELLY STRÍBRSKÉHO** historia o Isákowu ženění, w Praze u Mat. Pardub. w 8. 1614.

1479. **WÁCSL. SLOWÁCIA** historie o utrpení a smrti newinné syna božího 1615 we 4.

1480. **SIM. WALECIA** Život autrpný patriarchy Jakoba. W Praze 1616 w 8.

1481. Spis, w němž se obsahuje, které věci předešly příchod a narození Mesiáše prawého Krista, od **MATAUŠE PAČUDY** 1616, w Praze u Mat. Pardubského.

1482. **JIRÍHO DIKASTA** a) Historie p. n. J. Krista w některých artikulích sebraná, w Praze 1617 w 12. b) Historie o proměnění pána Krista 1617 w 12.

1483. **TOBIÁŠE ALBERTA WODŇANSKÉHO** Wítězství nebeské skrze anděla, jenž nad Senacheribem králem assyrským swítězil. W Praze u Pawla Sessia.

d) *Milostiwé léto.*

1484. Léto milostiwé, a list božských odpustkůw po všeckna léta, dokudž jsme žiwi trwající, z kanceláři pána Krista toho swrchowáného mistra, a wysokého kněze wydaný, 1541 u Jana Hada w 8.

1485. **JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO** Zpráva patrná a upřímná o Jubileum, o milostiwém roku l. 1617, w Pr. u Tob. Leop.

e) *Wýklady.*

1486. *Korwina Antonia* Wýklady na čtení nedělní w St. m. Pražském u Pawla Sewerina z Kapí hory l. p. 1531 we 4.

[Na stránce druhé jest obraz Husůw, předmluwa od **ZIKM. ANT. Z HELFENBERKA**, um. sw. mistra, kterýž přeložil ten spis.]

1487. Obecné všech křesťanůw naučení starodáwné wíry, přikázání a modlitby s wyswětlením jich atd. W Litoměřicích 1537 w 8.

1488. Kniha Jobowa od sl. muže *Jana Oekolampadia* jazykem latinským w slowa rozšířená, smysl její jasně wyswětlnující, uwedená, nyní w nowě w jazyk český přeložená. S předmluwau Alexandra impressora w Litomyšli. Wyt. u téhož 1540 we středu před sw. Bonifacem w 8.

1489. **ŠTURM ADAM** bakalář, krátcí wýkladové na ewangelia atd. U Alexandra Plzenského w Litomyšli 1540 we 4.

1490. *Ant. Korwina* a) Wýklady na čtení nedělní a swáteční, (ku konci): Wytisťeno a dokonáno w Litomyšli l. 1541. Alexander. we 4. Po druhé 1542 we 4. w. w Praze skrze Bart.

Netolického. Přeloženo od **ZIKM. ANTOCHA Z HELFENBURKU**, umění swob. mistra. Dán w kolleji cis. Karla 1539.

b) Krátci wýkladowé na epištoly nedělní celého roku z lat. přeložené. Ded. Bohušowi Kostkowi z Postupic a na Litomyšli. Adam písař městský. W Litomyšli Alex. 1541 we 4.

c) Wýkladowé na čtení swátkůw weyročních z lat. přeložené atd. (ku konci): Wytisťeno a dokonáno w Menším městě Pražském u Bartol. Netolického, l. p. 1542, we 4. Překladatel jest **JAN RAČEK HRADECKÝ** písař radní Menšího města Praž.

1491. Ewangeliium J. Krista syna božího podlé sepsání sw. Matauše, kteréž *Erasmus Rotodamskay* w širších slowích a jako s waykladem pro lepší a dostatečnější wyrozumění slow a skutkůw Kristowaych i toho všeho, což w sobě též ewang. obsahuje, buďto podlé li-terního rozumu, buďto podlé duchowního w latinském jazyku wydal, a **JAN WARTOWSKÝ** z Warty, pro Čechy a Morawany na českay wyložil 1542. (Konec): Wytisťeno skrze Ondřeje Dušika, měšténina w Litoměřicích atd. léta XLII (1542) we 4.

1492. Wýklad wýborný na žalm 127. Nebudeli pán wzděláwati domu, nadarmo pečují, kteříž jej wzděláwají. Nyni z latinského exempláře w češtinu přeložený a s pilností skorrigowaný a na mnohých místech pilně změněný od **M. JANA FORCIUSA** z Kauríma. W Star. městě Pr. skrze Jana Hada 1543.

1493. Doktora *Urbana Regia* rozmlauwání s Annau manželkau jeho o krásném kázání, kteréž Kristus . . . od Jerusalema až do Emaus dwaum učedníkům na welikau noc činil. Přeložil **JIRÍ ROZDALOWSKÝ**. Tištěno a dokonáno w městě Prostějowě . . . skrze Jana Günthera 1545 we 4. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1571 w 8. item 1573 w 8, listů CCCXX, item 1583 w 8. u Melantricha.

1494. **JANA STRANĚNSKÉHO** a) Žalm 50tý s wýkladem. Též písničky, w Praze 1558 w 8. b) Téhož žalm 80. w Praze 1558 w 8.

1495. Wýklad na žalm 50tý u knihy: Modlitby pobožné a prawé křesfanské 1536 w 12. od *Jiř. Wicelia* (Index).

1496. Kniha Jesusa Syracha, jinak Ecclesiasticus, w kteréžto zawřina jsau utěšená napomenutí, a předkládají se všechněm lidem prospěšná naučení, jakby se jeden každý w swém powolání . . . chowati měl atd. Z něm. (*Kašpara Huberina*) přeložená od kněze **TOM. REŠELA**, a k prospěchu i k wzdělání všechněm wuobec wydaná (zjednáním Jana Straněnského), od Jiřika Melantricha z Aventinu imprimowaná 1561 fol. stran XII a 607.

Opět w Holomanci u Jana Günthera 1563 we 4. W Praze u Melan. 1574, 1575 fol. 1580 w 8. Reč dobrá, místy wýborná. Rečel často tworí sobě nowá slowa, nové obraty a mluwení spůsoby wětším dílem šťastně.

1497. *Baltaz. Prohla z Sibenhirtu* Wýklad na žalmy w spůsob modliteb. W Praze 1562.

1498. Wýklad krátký dwanácte článkůw wiry apoštolské z písem sw. sebraný, jednoho muže w písmích sw. zběhlého. W Normberce u Jana Montana a Ulricha Neybera 1563 fol.

1499. *Erasmus Rotodamského* Wýklad na ewangelia a epištoly nedělní. W Praze 1571 w 8.

1500. Křesfanské a pobožné rozjímání na ewangeliium sw. Jana. W Praze u Šeb. Oksa z Kolowski 1567 we 4. listů 11. **J. ŠTURM z GREIFENBERKU** podepsán u předmluwy.

1501. Wýklad na žalm 28. **MATAUŠE WALKENBERSKÉHO** (w Klíči).

1502. **ŠIMON BRODSKÝ**: Wýklad na desatero boží 1573 (Cerroni).

1503. Wýklad na žalm 128, kterýž se k podstatě manželstwi wztahuje. W Praze 1581 w 8. (Index).

1504. Wýklad na Agnus Dei, spolu hádání člověka hříšného s pokušením, a o moru zpráwa, od **PAWLA LUCÍNA** Helikonιάdesa z Helikonie 1583.

1505. Wýkladowé na epištoly sw. Pawla. Rkp. stol. XVI fol. w Museum.

1506. Wýklad modlitby páně welmi utěšený od Wawřince **RWAČOWSKÉHO**, s předmluwau **M. PETRA CODICILLA** z Tulechowa, w Praze u Jiř. Nigrina 1585 w 8.

1507. **KOCINA Z COCINETU** abeceda pobožné manželky atd. t. j. wýklad 22 weršůw o ctnostech dobré a šlechtné ženy, pořádkem liter abecedy hebrejské w posl. kap. Příslowí Šalomaunowých. W Praze u Weleslawíny 1585 w 8. str. 120. Opět 1823 w 8. str. 110 (u Neureutra.) Ostaráno to wydání od A. Hanykýře.

1508. **JIR. DIKASTA** a) Modlitba páně s wýkladem krátkým, delším a nejdělsím. W Praze 1586 w 12.

b) *Tilemana* wýklad sedmi žalmůw přeložil. W Praze u Dan. z Welesl. 1598 w 12.

1509. **SIXTA CANDIDA** a) Wýklad na modlitbu páně, w Praze 1573 w 8.

b) Wýklad vlastní na žiwot Tobiáše, též diurnal, jinak celodenní učedníka s mistrem rozmlauwání pobožné, w Praze u Jiř. Jakoba Dačického 1588 we 4. 1589 we 4.

1510. **JANA ACHILLESA** a) Wýklady na nedělní a swáteční ewangelia (Lukáše Osiandra) přel. 1588, 1589 (u Jiř. Dačického) 1595, 1611 w 8. w Praze.

b) Wýklad na Daniele, w Praze 1590 we

4. listů 166. Ded. p. Adam. Slawatowi z Chlumu a Košumberka, a p. Jindřichowi, p. Albrechtowi, p. Zachariášowi atd. bratřím. — U Jiř. Jakubea Dačického.

c) Výkladové kratičci na epistoly nedělní a swáteční, w Praze 1595 w 8. u Jiř. Dačick.

d) Jeronyma Wellera krátký výklad historie ewangelické o umučení p. přel. 1612.

e) Kratičký výklad na troje zaslíbení p. boha našeho o Kristu 1613 w 8. u Mat. Pardub.

f) Krátký a sprostný výklad některých písem swatých 1616.

g) Krátký a sprostný výklad na dvě kapitoly zjevení sw. Jana 1617.

1511. Výklad na wěřim pána boha. Škola neb cwičení křesť. a wěrné duše dle pořádku článků, u Dan. Adam. z Weleslawína, w Praze 1588 w 8. str. 411 a 13 listů.

1512. Výklad rozdílů 21ho zjevení s. Jana b. r. we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6. num. 4.

1513. Výklad knihy zjevení sw. Jana, 1589 Rkp. bibl. weřej. XVII. G. 26. též XVII. F. 40.

1514. Výklad na skutky apoštolské, w témž rkp. weř. bibl. XVII. G. 26. r. 1595 (na konci).

1515. Rozjímání aneb výklad pobožný a křesťanský na žalm 32 swatého Dawida, w Praze 1589 u M. D. A. z Welesl.

1516. Modlitby páně krátké a velmi pěkné wyswětlení, 1589.

1517. Výklad křesťanské věci k náboženství, w Praze we 4. 1591 (Pelc. Cat.)

1518. **ZIKM. ČRINITA STRÍBRSKÉHO**

a) Rozjímání žalmu 31 a 80, 1594 w 12. b) Spis o artikulech: Wstoupil do pekel atd. c) Výklad na žalm 91 (Index).

1519. **TOBIÁŠE MAURENINA** výkladové na ewang. sw. Jana, w Praze u Dan. Sedlčanského 1595 w 8. u W. Stríbrského 1598 w 8. archů 6 s titulem: S. Jana čtení s pěkným výkladem na částky rozdělené, též 1605.

1520. Na desatero přikázání boží kratičký výklad neb wyswětlení, w Žatci 1597 we 4. Rkp. (Index).

1521. Výklad pobožný na žalm 91ní sw. Dawida. Nazad přidáno jest kázání sw. Cypriana o moru a modlitby některé sw. otců... za... šťastné wyjítí z tohoto swěta od M. D. A. z Weleslawína 1599 w 12.

1522. **SIXTA PALMY** a) Výklad na žalm 78. W Praze 1600.

b) Na ewang. sw. Jana 1600.

c) Skrejše zlatá boha nejvyššího, s rozjímáním žalmu 90. W Praze 1612 w 8.

1523. **WÁCSL. ŠTEFANA** a) Výklad na Jonáše u Dan. Sedlčanského w 8. 1604, 1606 w 8.

b) Na Nahuma tamže 1601, 1604 A—D4, pak 1604 w 8. u Sedlčanského.

c) Na Joele 1606.

d) Na Abakuka 1606 w 8. tamž.

e) Na Sofoniáše 1612 w 8. A—E.

f) Na Aggea (1606) A—C3.

g) Na Abdiáše 1612 w 8. A—H2.

h) Na Malachiáše A—D4.

i) Scala Jacobea. Wyswětlení a wyznamenání řebříka sw. Jakuba 1612 w 12.

k) Na Micheáše u Mat. Pardub. 1614 w 8.

l) Na Zakariáše u Dan. z Karlsperku 1615 A—O. w 8.

m) Na Amosa tamž 1616 A—L3.

n) Na Ozeáše tamž 1617 A—V.

1524. **WÍTA JAKŠE** a) Decalogus Dei, nebo přikázání deset slow summovní wyswětlení, w Praze 1602.

b) Wyswětlení na sedm slow Kristových.

c) Výklad na žalm 122.

1525. **Wojeuská** auprawa krále Dawida: žal-mowé 9 a 120, s wyswětlením proti národu tureckému, 1604 w 8.

1526. Výklad kapitoly 53 Izaiáše, od **WÍTA PHAGELA** Píseckého, w Praze 1605 w 8. u Dan. Sedlčanského. Ded. Hedwice Smiřické z Hazenburku.

1527. Výklad prostý na nejswětější modlitbu pánem Kr. wydanau Otče náš, od **ŠIM. LOMNICKÉHO**, w Praze 1605 w 8. str. 455.

1528. **JEREMIÁŠE DENHARTA** Skytořinského angelika mornímu neduhu odpírající, výklad na žalm 91, w Praze 1607 w 8.

1529. **CYPRIANA PESSIA** a) Výklad na Agnus Dei 1607 w 8.

b) Kratičké wyswětlení slow sw. Jana křtitele: Ai beránek boží, kterýž snímá hříchy swěta, w Praze u kněze J. Hanuše w 8. 1612.

c) Unguentum fraternae concordiae, výklad a wyswětlení žalmu 133, w Praze u Dan. K. z Karlsperka 1616 w 8.

d) Privilegia pie defunctorum, výklad mandr. 3. sprawedliwých duše atd. 1616 w 8.

e) Výklad na žalm 2. w 8. (Index).

f) Turris fortissima. Kratičký spis wyswětlení slow Šalomaunowych 1616 w 8.

g) Divinum somnium Jacobi Patriarchae t. j. výklad snů, kterých měl sw. Jakub patriarcha, když šel z Bersabe do Haran, w Praze u Dan. K. z Karlsperku w 8. 1618.

1530. **KASPARA ARTOPAEI** Synopsis ps. 22, o Krista pána snižení a w auřadu messiáškém powýšení při památce umučení a z mrtwých wstání 1610 we 4.

1531. **Via patrum.** Cesta otcůw buď pobožných, buď bezbožných, pod wyswětlením žalmu 94 w Praze 1611 w 8.

1532. **JANA HERITESA** a) Kratičké wysvětlení 2 a 3 artiklů wiry 1612.

b) Adwentní na rorate výklad dwau artiklů o wtělení (1612?)

1533. **JAKUBA PETROZELINY** a) Pastor t. j. výklad žalmu 23, w němž Dawid boha swým i wšech wěrných pastýřem wyznává i z něho se těší, w Praze u Jiř. Hanuše w 8. 1612.

1534. Asylum piorum. Traktátek skrowný o prawém autočisti lidí pobožných, pod korahwí kříže Kristowa, pod wyswětlením žalmu třetího od **JAK. AKANTIDO-MITISA**, 1613 w 8. W Praze w impr. kněze Jiřího Hanuše L.

1535. **PAWLA NONNIA** Heřmanoměstského far. w-Náchodě, rozjímání krátké žalmu Dawidowého osmého atd. w Praze 1615 w 8.

1536. Rozjímání aneb výklad pobožný aneb křesťanský na žalm 112, w Praze u Dan. Karla z Karlsperku 1616 w 8.

1537. **ŠIM. WALECIA** výklad žalmu 22, w Praze 1616 w 8.

1538. **WIKTORINA WRBENSKÉHO** Výklad listu Kristowa od ewangelisty jeho sw. Jana psaného, a do Laodicee poslaného, 1616 w 8.

1539. **MATEJE JANDY** Victoria ecclesiae triumphantis. Církwe wítězitele přerozkošný způsob, podiwné sw. Janowi od boha zjewení, 1617 w 12. (Index).

1540. **BARTOLOMĚJE JAWORSKÉHO** sceptrum. Berla Ježíše Krista 1617 w 8. Při též knize spolu výklad na žalm 28. (Index).

1541. Hypomnema epistolarum. Výklad řeči epistolních nedělních, kteréž se od adventu až do památky sw. Trojice čtau, dle konfessí české, jinak Augšpurské, sepsaný od **BLAŽEJE BOROWSKÉHO** z Borowna far. w Holohlawech, 1617 we 4. dwa díly, w Hradci (nad Labem a Orlicí) w impr. Mart. Kleinwechtra Pilinkowského.

1542. Wyswětlení žalmu XX w Waldsaxu toho dne, když Fridrich za krále česk. přijmán byl. Od **ABRAH. SKULTETA**. Z něm. W Praze u Dan. K. z Karlsper. we 4. 1619.

1543. Exegesis catechismi D. Mart. Lutheri. To jest summowní o sprosté prawdy boží prokázání, menšího a církwi boží obwyklého katechismu D. Martina Luthera atd. učiněné od kněze **ADAMA WOLFIA** Benešowského, ew. Krist. w městě Polně služebníka, l. p. (w chronostichu 1619) s powolením p. administratora. Wytisštěné w Starém městě Pražském u Matěje Pardubského l. p. MDCXIX w 8. A—O. po 8 list. P. 6¹/₂. Připis dítkám wábec.

1544. **WÁCSL. TROJAN** kněz, výklad ze zjewení s. Jana o veliké ohavnosti bludu Antikrista. Ms. w 8. (Boček).

1545. Výklad na modlitbu páně od **MATEJE KROCINA**, far. Rychnowského, 1620.

1546. **Galli (DAWIDA ŽLUTICKÉHO)** Rozjímání potěšitelné z textu sw. ewangelium k neděli 4té po třech králích přepsaného 1620 w 8. (bez místa a tisk.)

1547. **MARCHIO KAMENICKÝ WIT.** Čtwerý výklad na nejswětější modlitbu páně, weleb. otce bratra *Jeronyma Savaneroli* z města Ferrarie řádu praedicat. — Též kázání jeho, kteréž učinil u wigilii naroz. p. a spas. n. J. Krista před bratřimi swými. Z lat. jazyka do česk. přeložený od Wita Marchio Kamenického, měšťenína a služebníka pořádku nákladnického w Star. m. Pražském, w Praze 1620 w 8. tamž 1627.

f) Postilly.

1548. **JANA STRANĚNSKÉHO** a) Postilla česká k užítku mládeži křesťanské, w způsob otázek od neděle adventní až do welikonoci složená, podlé exempláře německého *Jana Špangensberského* na česko wyložena, w Prostějově u Jana Günthera 1546 we 4. b) (*Jako II. díl*): Postilla česká na obzvláštní swátky celého roku k užítku křesť. mládeži. Skrze Jana Špangensberského, kazatele Northauzského w způsob otázek složená 1546. Potom (celá postilla) we 4. 1553.

Pak pod titulem: Postilla česká, anebo waykladově na epistoly a ewangelia nedělní i také swáteční přes celý rok, z lat. a něm. jazyku w český přeložená, nyní pak w dobrý pořádek a w jednu knihu uwedena. Tak jakž tazý pořádek církew křesťanská od první neděle adventní až do poslední neděle po swatě Trojici zachowává. K užítku mládeži křesťanské. W způsob otázek složená a sepsaná od Jana Špangensberského, někdy slawného kazatele w cis. městě Northauzu. K nížto přidáno jest patnáctero kázání o mrtwích tělech, i také LX příkladůw z písem sw. wybraných, že se těla mrtwá mají pochowawati. Wše od téhož Jana Špangensberského sepsáno, figurami pěknými ozdobeno a wtyštěno w slawném městě Normberce u Jana Montana a Woldřicha Neyberga l. p. 1557 fol. téhož léta 1557 dvoje wydání (w Museum). Silná (142 + 230 + 161..) 540 listů. (Tohoto wydání jest wlastně titul hořejší); pak 1566 tamže w fol. u Woldřicha Neyberga a Ditricha Kerlacena 3 díly. Rozwřžena jest na tři strany: od neděle adventní až do první ned. welikonocní; odtud až do první adventní; pak wýklady na epistoly a ewang. o swátcích přes celý rok. Předmluwa jedna od Lutera, druhá Jana Straněnského, kterýž ji český přeložil. Jest místem žijiwá proti katolíkům, čeština dobrá, dobropisemnost špatnější. b) Jana Hofmeistra postilla česká, totiž kázání na ewangelia, kteréž se w nedělské a jiné swáteční dny přes celý rok čtau, a téměř wšeecka na říšských sněmích w Wormsu a Rezně kázána. Skrze Jana Hofmeistra řádu swatého Augustina. Na česko přeložil Jan Straněnský w Kr. Hradci. W Prostějově skrze Jana Günthera 1551 fol.

1549. Postilla česká totiž kázání na ewan-

gelia. W Prostějově skrze J. Günthera 1551 we 4. (Boček, snad Baworowského? J.)

1550. Postilla česká aneb kázání a výklady na ewangelia, kteráž se v nedělské dny přes celý rok čtau, wěrně sepsaná i kázaná, od **TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO**. Wytisťeno a dokonáno w slavném městě Ilolomauci u Jana Günthera 1557 fol.

Z též postilly vyšel: a) Výklad sw. čtení na veliký pátek, wytažený skrze Jos. Klíče (Ditricha). W Hradci Král. 1822 w 8. str. 94. b) Kázání o manželství. W Praze 1822 w 8. str. 16 od Jana Ditricha, u Ant. Straširpky w 8. c) Kázání na ewang. sw. Jana. na den sw. Trojice, tamže 1822 w 8. str. 22.

1551. Výkladové řeči božích. Dwa díly 1575 we 4.

Postilla Kralická, krásným tiskem.

1552. *Jana Fera* (Wild), Mohutského kazatele, postilla na čtení a epístoly nedělní a swáteční přes celý rok, aneb kázání ewangelické prawdy, a prawého obecného apoštolského učení 2 díly, w Praze. Nedělní i swáteční, letní i zimní díly. Z lat. a něm. přeložená nákladem Jiř. Melantricha z Aventinu 1575 fol.

1553. **JANA KAPITY** postilla, t. j. kázání, kteráž na řeči boží ke dnům swátečním přináležející přes celý rok činěna býwají, od J. Kapity, dwa díly 1586 we 4.

Opět w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1615 we 4. (dle Indexu obsahuje na neděle a swátky ranní i veliké kázání s nčsporem). W Mus. jest rkp. od l. 1605 num. 357. Rkp. druhého dílu od r. 1607—12 we 4. u p. Bočka.

1554. Postilla aneb výklad na ewangelia nedělní i swáteční od adwentu až do welikonoci, sepsaný od *Egídia Hunnia*, písem sw. doktora a Wittenberské akad. prof. w českau řeč přel. Wytisťeno w Drážďanech 1588. Opět 1628 u Krist. Megandra fol. str. XII a 578 mimo X registř.

1555. **MART. PHILADELFA ZÁMRSKÉHO** postilla česká na ewangelia nedělní a swáteční přes celý rok. W Jezdkowicích (Jeschendorf blíž Opawy) r. 1592 w fol. 2 díly. Po druhé w Lipště u Mich. Kapihorského 1602. Po třetí w Drážďanech nákladem Dan. Sedlčanského, knihlačitele a měšťana Star. m. Pražského, s připsím od pastýřůw ewang. w Čechách a Moravě Kristianowi II wéwodě a wolenci saskému r. (také) 1602. Akta stranau zákazu a pobrání prwního wydání této postilly w Jezdkowicích chowají se u konsistoře Olomaucké.

1556. *Jakuba Wolfganga Wujka z Wagrowce*, postilla aneb kázání ewangelitská na neděle a swátky celého roku z polského do českého přeložena od **ONDŘEJE MODESTINA** we 4. W Litomyšli u Andr. Graudence 1592, w Praze u Pawla Sessia 1629 we 4.

1557. Postilla neb kázání na ewangelia nedělní i swáteční od adwentu až do neděle 27 po sw. Trojici. Rkp. we 4. z konce XVI wěku na Strahowě.

1558. Postilla ewangelická, výkladové na ewang. nedělní, swáteční epístoly a dni všední, střední a páteční, od **BOHUSL. BEPTY** Wysokomeyského, faráře w Milelíně na Bystřici 1594 fol.

1559. **JANA ACHILLESA** Beraunského postilla z latiny přeložená. W Praze u Jirika Dačického 1595 w 8.

1560. Postilla každodenní pobožná od **JIRÍHO DIKASTA** z Mirkowa, dwa díly, 1 díl 1612 we 4. str. 515, druhý 1612 str. 366. Pak w Praze u Matěje Pardubského 1614 w 8. str. 205 por. V. od r. 1708.

1561. **JAKUBA PETROZELINY** Kunštatského postilla aneb kázání summowní a krátké na epístoly ke dnům páně nedělním přes celý rok... z samého slowa božího... sepsané a wydané. W Praze u Mat. Pardubského 1613 we 4.

1562. **WÁCSLAWA SLOWACIA** a) Díl postní výkladůw řeči celoročních, wzatých z písem zákona obojího, starého i nowého, činných skrze (jméno spisow.) Na zámku Dobrowici u Ondřeje Mizery Jarowského 1613 we 4. A.—Mmm, a 2 listy.

b) Wyswětlení prosté bibli malé, jinak řeči z obojího zákona božího na každý den nedělní i všední celého roku. Nákladem p. Johanny Křinecké z Budowa. W Praze u Mat. Pardubského fol. I díl od adwentu až do sw. Trojice 1615—6. II díl nákladem p. Albr. staršího Křineckého z Ronowa. W Praze u Jana Ctibora Kbelského 1620 fol. od sw. Trojice až do adwentu (wydal Jan Rozacius Hořowský).

1563. Postilla katolická, jak kostelní tak domácí, to jest: Potom toho co se z ewangeliem každau neděli, každý swátek přes celý rok čte, krátké však důwodné a jadrné, w otázkách rozwedení a wyložení, k wzddláni ctných... mrawůw, jako i k wywrazení wší... nešlechtnosti sepsaná prací dvojictih. kněze mistra **ŠEBEST. WOJ. SCIPIONA** Plzenského. W Praze 1618 we 4.

Po druhé s nápísem: Jak kostelní tak domácí postilla, to jest: Potom, toho co se z ewang. každau neděli přes celý rok čte atd. W Praze u sw. Klimenta skrze Jiřího Černocho l. p. 1667 fol. VIII a 517 str. (druhý díl) swáteční postilla, jak kostelní tak domácí. To jest: Potom, toho, co se z ewangeliem každý swátek atd. tamž 1668 fol. textu 188 str. Po třetí w Praze w kolleji sw. Klimenta skrze Wojt. Jiřího Koniáše factora l. p. 1695 we 4. 1 díl (neděle obsahující) mimo předml. 464 str. 2 díl 187 str. Po čtvrté 1776 w 8. w Praze. Dobrá věc i jazykem; r. 1779 vyšel zvláštní spisek, jakby se té postilly užití mohlo a mělo, od Lenharta (školastika) atd.

1564. Kazatel domovní, to jest: naučení potřebné, jakby hospodářové v domcích... svých spolu s domácími svými každého dne, zvláště ráno a večer... sebe k dobrému slovem božím napomínati měli od K. M. KONEČNÉHO, w Králové Hradci 1618 we 4. u Mart. Kleinwechtra str. 415, též 1625 w 12. w Bruč u Siedlera 1783 we 4.

Klade na každé ráno: píseň, řeč, napomínku, modlitbu, weršičky; na každý večer tolikéž kromě řeči na dwa týdny. W druhém dílu na zvláštní časy, k. p. půst, wojny, sucho atd.

1565. WIKTORINA WRBENSKÉHO Postilla na ewangelia nedělní we 4. (Index).

1566. Neznámé mi jsau: a) *Postilla domovní* w 8. b) *Wykladové řeči adventních fol.* (Index).

g) *Kázání nedělní a swáteční.*

1567. Káz. nešporní na epístoly, od BE-NEŠE OPTATA. (1533?)

1568. *Rhegia Urbana*: Kterak falešné proroky každý poznati, anobrž je hmatati může. Kázání w Mindě w Westfalii učiněné skrz doktora Urb. Rh. léta p. 1540. A—N. w 8. [w Olomauci J. Oliwetský z Heřmanic.]

1569. JANA AUGUSTY a) Kázání o Jidášových dětech, na řeč Actor. 1 w těch dnech powstlaw Petr, okol. 1540 tištěno. b) Kázání o ustanoweni na biskupství sw. Matěje, místo Jidáše. Stalo se 1540 w 4 neděli po sw. Trojici w Boleslawi mladé. W Litomyšli okol. 1540 —2, A—Jij. we 4.

1570. Rozjímání o umučení Krista pána velmi pěkná, od Antonia Korwina psané. Z latinské řeči přeložil M. ZIKM. ANTOCH z HELFENBERKA, w Praze Pawel Sewerin 1541 we 4. listů 33. Jest vlastně 6 kázání o utrpení páně. Opět 1543.

1571. PETROWROZSKÝ HYNEK, bratr český: kázání w neděli 8 po sw. Trojici, učiněné w Mladé Boleslawi, w kterém mnohými důwody doučuje, kterak žádný nemá se hned we všem učení od církwe Římské děliti a od ní se laučiti atd. (Šturm Srown. 295.)

Kázání to celé klade kněz Matěj z Laun, děkan Žatecký we své knížce 1542.

1572. DITRICHÁ WITA kázání o mytí noh, w Normber. 1543 we 4.

1573. *Zikm. Zigy* Wojenské kázání, z něm. 1544 w ozdobné compendium uwedl kněz MATAUŠ HRADECKÝ, na ten čas děkan Žatecký.

1574. *Michala biskupa Sidonienského* a) kázání na velký čtvrtěk o přeswaté swátosti těla a krwe páně. Též druhé kázání na den božího těla... na říšském sněmu w Augšpurku učiněné l. p. 1548. Přitom jest téhož kněze Michala napomenutí při sw. mši k přistojícím.

(Ku konci) Wytlačeno w menším městě Pražském u Bartol. Netolického 1549 we 4.

b) Téhož Mohulského suffragana kázání patnáctera o přeswaté mši w Augšpurku na říšském sněmu l. p. 1548 kázaná. Wytlačeno w Prostějowě u Jana Günthera l. p. 1549 we 4. archů 22. W Holomauci 1567 we 4. Na žádost urozeného p. p. Joachima z Hradce a na Hradci.

1575. Trináctero kázání o umučení páně, rukau Martina Primusa psáno r. 1550, w Prostějowě 112 listů. Rkp. (Boček).

1576. TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO a) Desatero kázání o sw. pokání, z mnohých učiteluow sw. věrně sebraná a se vši pilností sepsaná, w menším městě Pražském u Bartol. Netolického (wydal J. Straněnský) 1552 we 4. A—Hhij. Též w Praze nákladem Neureutra 1822 w 8.

b) O umučení p. n. J. Kr. křesfanské a pobožné rozjímání (w Plzni kázané). W Prostějowě u Jana Günthera w 8. 1552.

c) Dwoje kázání při slawnosti nové mše 1557. Znowu od J. Ditricha 1822 w 8. w Praze u Ant. Straširypky str. 43.

1577. Řeči psané na příkázání šestero páně nowého zákona 1554 (bez místa) we 4.

1578. Kázání nebo řeč napominající w připomínání wečeře páně a umýwání noh, Doctoris *Henrici Scribonii* etc. 1554 w 8.

1579. Kázání dwoje r. 1554 w Opawě kázané 9 listů od *Matěje*, kazatele tamž. Rkp. we 4. a od r. 1554.

1580. MATAUŠ HRADECKÝ: a) Kázání učiněné l. 1556 na Horách Kutnách u vysokého kostela, o hromobiti, krupobiti a bauřech, skrze kněze Matauše z Králové Hradce ty časy děkana. W Prostějowě 1556 w 8.

b) Kázání učiněné troje a w jedno shromážděné, kteréž kázal na den sw. božské Trojice na Horách Kutnách u vysokého kostela kněz Mat. Hradecký, ty časy děkan (1554). W Prostějowě u Kašp. Aorga 1557 w 8.

1581. První díl knih služby slowa božího: Počíná se na šest nedělí před adventem a zdržuje w sobě památky prawd wíry w boha otce, a skutkůw p. n. J. Kr. prvních, dětinstwí a mladosti jeho, též i památku všeho celého žiwota jeho fol. (Na konci): První den po sw. Witu dokonáno l. p. 1557. (Jsau kázání a čtení nedělní.) Druhý díl počíná se od neděle, kteráž slowe dewítník fol.

1582. Kázání oswicného muže *Erasma Roterodamského*: O nesmírném milosrdenstwí božském, w Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8. S tím snad jedno jest: Kázání pobožné a křesf. o nesmírném a newyprawitedlném bož-

ském smilování. W Praze u Jiřího Melantricha 1573 w 8.

1583. *Jeronyma Sawanaroly* z Feraří a) kázani na žalm 50tý. W Prostějově u K. A. 1558.

b) Sedmero krásné a potěšitelné kázani o žalostech, bidách a sauženich člověka. W Holom. u Jana Günthera 1559. W Praze u Jiř. Melantricha 1565, 1573, 1576 w 12.

1584. **MATĚJE HRUŠKY** kázani na ewangelia, kteráž se w církwí boží přes celý rok w neděli čtau. Rkp. fol. 1561.

1585. Kázani křesťanská s krátkými výklady Fridricha biskupa Wídeňského na ewangelia přes celý rok, z lat. přel. od **TOMÁŠE REŠELA** 1561 we 4. 1574 a wydané od Straněnského 1578 we 4. W Praze u Jiř. Černocho a Mich. Petrla 300 listů.

1586. **PETRA PERISTERIA** z Tayna Horšowského kázani w neděli dewátou po sw. Trojici w kostele na hradě Pražském, o přijímání welebné swátosti oltární pod obojí spůsobau tak jakž nyní wúbec žádajícím od concilium sw. Tridentského dowoleno jest... we 4. w Praze 1564 listů 34.

1587. **JIRÍHO NETOLICKÉHO** Šestnácte kázani o bidě nynějšího našeho žiwota. W Pr. u Jiř. Dačického 1568. Přípis p. Zdeňkowi z Šternberka A—R4. Opět w Praze u J. Jakoba Dačického 1588 w 8.

1588. **JANA STRANĚNSKÉHO** a) Jana Fera kázani XII o pokání a o podobenství, o synu marnotratném, z něm. W Praze u Jana Jičinského we 4. 1569. b) Kázani atd. 1577 fol.

1589. **ONDŘEJ ŠTĚPÁN**, starší brat. jedn. [Kázani na neděle a swátky celého roku]. Conciones didacticas, juxta articulos symboli apostolici sive locos communes, illis comprehensas dispositas, super usitatos ex sacra scriptura textus dominicarum et festivitatum annuarum an. 1575 in lucem miserunt et publico usui dedicarunt seniores fratrum Bohem. an. 1575. [Regenvolsc. hist. eccl. p. 319.]

1590. Kázani wayborná na wšecy swátky na ewangelia, kteráž se čtau w chrámích páně přes celý rok. Nyní w nowě sepsaná l. 1575. Rkp. weř. bibl. XVII. J. 13. w 8.

1591. Mistra **WÁCSLAWA FRANTY** Argumentum s krátkau apologií kázani na den sw. Wíta učiněného w kostele na hradě Pražském 1575. W rkp. 374 Mus. na listu 231 sl.

1592. **JANA BOLESLAWSKÉHO** Kázani o bohati pekelníku a Lazarowi nebeském měštanu. W Praze u J. N. we 4. (bez r.) A—T2.

1593. Kázani o hrozné kometě, kteráž se začala ukazowati ten den po sw. Martině s wečera l. p. 1577... od kněze Walentina Šubara Landškronského... kazatele w Domažli-

cích. W Praze u J. Melantricha z Awentinu a M. Dan. Adama Pražského 1578 we 4. listů 24 (s modlitbau a 2 písněmi).

1594. Kázani **KYRMEZEROWO** 1578. (Rozb. II. r. 1843—4.)

1595. Kázani o třesení země w 1 neděli postní na Horách Kutnách 1580 we 4.

1596. *Jiřika Šerera* Sedmero kázani o Antikristu, ů A. J. 1585 w 8. (bez tit.)

1597. **SIXTA CANDIDA** kázani o země třesení 1588.

1598. **JANA ŠTELČARA** Želetawského a) Kázani o zlořečenství, lži, krádeži, wraždě a cizoložstwu.

b) Kázani dvojce na 4tau kapitolu Ozeáše, a o brozném porodu. (Index).

1599. **WÁCSLAWA BROSLIA** a) *Jakuba Feychta* pět kázani na dwadeceti neslušných příčin a zjewných klamůw od Pikhartůw... proti katolickým smyšlených. Z něm. přel. W Litomyšli 1589 w 8. 1591 w 8. W Praze u Pawl. Sessia 1628 w 8.

b) Kázani o slawném swátku těla božího. W Litomyšli Andr. Graudenc 1594 we 4.

c) *Jiřika Šerera* S. J. křesťanská wojenská kázani, přel. z něm. W Litomyšli u And. Graudence 1596 we 4. A—H.

Jsau tři kázani lid wojenský proti Turku wzbuzující.

d) Jisté umění a zaklínání proti střelení, bodení, sekání, laupeži, pálení, proti pádu a zahynutí w boji aneb zajetí od nepřátel... w něm. řeči wúbec wydané a na troje kázani rozdělené od Jiř. Šerera S. J. a nyní w český jazyk přeložené od K. W. B. D. H. 1596 we 4. Andreas Graudenc (w Litomyšli).

1600. *Ludwika Lavatera* kázani troje o drahotě a hladu, přel. **PAWEL SLOWACIUS** 1591.

1601. *Jiřika Šerera* S. J. kázani o slawném swátku těla božího a processí, (přel.) w Litomyšli u Ondřeje Graudence 1594 we 4. archůw 6.

1602. Celoroční řeči boží z star. i now. zákona k každému dnu nedělnímu i wšednímu rozdělená a rozšířená. W Praze u Jiř. Jakobeusa Dačického 1594 we 4.

1603. **JANA ZAHUMENSKÉHO** z Wolyně a) Kázani o swaté trpělivosti 1596 w 8.

b) Kázani potěšitelné wšechněm pod obojí přijímajícím. W Praze 1619 w 8.

1604. a) *Jana* staršího *Mathezia* historie pána spasitele našeho J. Kr. Přeložená od **BENJAM. PETRKA z POLKOWIC**, 2 díly. W Praze u Dan. Sedlčanského 1596 fol. (Jest 32 kázani).

b) **JAKUBA MELISAEA** Krtského o powodni škodlivé l. 1598 na rozličných místech

stalé, kázání troje před pohřbem, při a po pohřbu těl lidí ztopených činěné na Horách Kutnách. W Praze u Dan. Sedlčanského w 8. 1598.

1605. **JANA SUCHÉHO** (Suchius) čtvero kázání nedělní l. 1596—1599. Rkp. veř. bibl. XVII. C. 2. b. r. fol.

1606. **POLIA LUKÁŠE** sedm kázání o životu věčném. W Star. m. Praž. w impr. Petrowské, nákladem Mik. Rydle z Nayenperku w 8.

1607. **JANA ACHILLESA** a) Kázání kratičké o moru we 4. 1599. b) Eortologia. To jest kázání swátečných aneb výkladové... o životu, práci a smrti sw. apoštolůw atd. W Pr. u Jiř. Hanuše Landškronského 1611 w 8.

1608. Kázání na tři stránky rozdělené kněžím a správěcům duchovním náležející l. 1579. Rkp. veř. bibl. XVII. E. 5. we 4.

1609. Kázání nedělní z XVI stol. Rkp. bibl. veř. XVII. H. 21.

1610. **JANA HERITESA** z Král. Hradce, 5 kázání o hanebném a mrzutém opilství neb ožralství, kázané w Kníně hor zlatých 1600 w 12.

1611. **MARTINA TRIBALIA** a) Jedenáctero kázání pohřební, všem křesťanům k rozjímání užitečné a potěšitelné, l. p. 1600 we 4. A—T5. (Jsau kázání o smrtelnosti lidské jednající, nepravě pohřební nazwaná, k nimž 3 kázání o moru připojena jsau.)

b) Kázání o setrvání wolených božích u wíře 1602, we 4.

1612. Kázání na nový rok šestnáctistý k křesťanům a Čechům. Wyd. 1612 (Boček).

1613. **JIRÍKA TESÁKA** Mošovského (děkana w Kauřimě) a) Heptalogus Christi. Kázání na sedm slow Kristových 1601 a 1605 (u Balb. 1609).

b) Gallicinium etc. O kohautowém zpívání w domu Kaifášowém 1604.

c) De avaritia. O lakomství w 8.

d) Genethliacon Christi theanthropi. O narození Krista, kázání, kteréž měl u p. Marie na Lauži, w Praze 1606 w 8. 1611. (Balbin držel toto káz. a ono o sedmi slowech Kr. za nejlepši.)

e) Stella nova et cometa t. j. křesťanské a pobožné wysvětlení, co hrozného komety... předzvěstují a s sebou přinášejí. W Hradci nad Labem kázané w 8. 1607.

f) Christi ad mulieres concio 1607 w 8.

g) De hierologia. Kázání první w Kauřimě učiněné, 1608 w 8.

h) Te Deum laudamus, o veliké přízni národu českého pod oboji přijímajícího. Spis křesťanský 1609 we 4. (kázání?)

i) Nowé léto (kázání) 1610.

k) Collis vinaria. O winohradech, w Praze 1611 w 8. (kázání?)

l) Martinianus auser. Swatomartinská hus. 1612 w 8.

m) Potus angelicus. Angelský traik.

n) Christi duo miracula 8.

o) Encoenia perpetua, t. o ustawiěném p. boha poswícení. W Praze 1613 w 8.

p) Tenebrae Christo patiente factae. O zatmění slunce (při umučení páně), w Praze 1614 w 8.

q) Salvus conductus. O šťastném tři stawů jeti k sněmu do Budějowic. Kázání dle žalmu 121, u sw. Haštala 1614 w 8.

r) O nejsvětějším a nejtěžším kříži a utpení p. J. Kr. 1615 w 8.

s) De fatalibus temporibus, kázání na nowé léto 1616 w 8.

t) Philadelphia etc. O swornosti bratrské, kázání na žalm 133, w Praze 1616 w 8.

u) Zlý a nemilý host; o ohni.

w) De s. Joanne Praecursore. O slavné památce sw. Jana Předchůdce, kázání 1617. W tom chwálí Hawla Žalanského, hlawního, jak prawí Klíč, kacíře.

1614. **Jana Oxiopa Sabbatena** Kázání o duchovním a poswátěném těla a krwe páně požívání 1602.

1615. **JIRĚ. HANUŠE** Landškronského a) Soli Deo gloria, amen. (Chron. 1602). Na odchodné kázání poslední učiněné w chrámě p. u sw. Jindřicha w Nowém městě Pr. ... s písni českau a lat. Valedictio etc. W Praze w impr. Šumanské we 4. 1602 A—G. (Šel do Postolport za kazatele.)

b) Deset zaslibení božích o Messiášowi (na spůsob kázání) w 8. 1612.

1616. Nejprvnější kázání w Žamberku učiněné w neděli 4 po welikonoci 1603 we 4. (Index).

1617. **BLAŽEJE BOROWSKÉHO** a) Dewatenácte kázání o sw. pokání. W Hradci u Mart. Kleinwechtera 1603 a 1616.

b) Troje kázání o umučení a wzkříšení w 8.

c) Řeč učiněná atd. w 8.

d) Valete etc. w 8. (Index).

1618. Sedmero kázání o životu věčném, sepsaná od *Lukáše Pollia*, přeložena z něm. od **MIK. RIDLA** z Nayenperku. W Praze w impr. Petrowské 1604 w 8.

1619. **JIRĚ. ZABILLANSKÉHO** Horského a) Kázání swadební při oddawcích p. Wácl. Michka z Radosťinu. W Pr. u Jana Sedlčanského w 8. 1604.

b) Kázání o stawu sw. manželském we 4. 1611.

1620. **ZACHARIÁŠ BRUNCWÍK** vydal:

a) *Limodis epidemica*. Kázání o morové ráně jižlivé, w Praze 1606 we 4. w impr. Šumanské.

b) *Ecclesia catholica christiani agminis* (Chronogr.) Kázání o církwi sv. katolické, w Praze 1607 we 4. u Woldř. Waldy.

c) *De incarnata verbi D. massa* (chronogr.) Kázání o vtělení, w Praze 1607 we 4. Šuman.

d) Kázání o zemětřesení, kteréž se stalo léta dobihajícího we čtvrtek w oktáb sw. Ondřeje. Připsáno raddám města Wysokého Meyta, w Litomyšli u Andr. Graudence w 8. 1608. (Důležitě).

e) *De saCra atqVe VenerauDa trlaDe*. Kázání o jediném bohu w podstatě a trojim w osobách, w Praze 1611 we 4.

f) *Idolorum supplantatio* (chronogr.) Kázání, že obrazové trpění býti nemají (1612) we 4. u Matěje Pardubského.

g) *Ascensionis Jesu mediatoris nostri assertio*, (chronogr.) Kázání o na nebe wstoupení (1612) w 8.

h) Kázání o Michalowi archandělu 1612 w 8. (bez místa), w Praze A—C7.

ž) *Mediatoris nostri Jesu Christi assertio* (chronogr.) O jediném prostředníku (1612).

k) O weselo radostném z mrtvých wzkříšení. Kázání, u Dan. K. z Karlsperku 1618 w 8.

l) Kázání o prawém a jediném očistci křesťanském, w Praze 1613.

m) Kázání o ospravedlnění člověka před bohem 1613.

n) O smrti útrpné prostředníka našeho Kr. pána, složené den velik. pátku, w Praze u Mat. Pardubsk. w 8. 1613.

o) Kázání o postu prawém křesťanském w neděli první postní, w Praze 1613 w 8.

p) *Zrcadlo kacířství* 1614 w 8.

q) Kázání o hrozném zemětřesení w kraji Bechynském i jinde stalém, w Praze 1615 u Dan. z Karlsperka w 8.

r) Kázání o kalichu útrpnosti wezdejší 1613 w Praze u Mat. Pardubského w 8.

s) Káz. o hrozném zemětřesení 1615 Unora 19 w kraji Prachenském a jinde stalém. W Praze u Dan. K. z Karlsp. 1615 w 8.

1621. Kázání o lásce 1605 od JANA SIXTA z LERCHENFELSU.

1622. JANA WÁCSSL. CIKADY a) Cesta k životu věčnému, z mnohých autorůw sebraná, a na způsob kázání, na jisté roční ewangelia složená. W Praze w impr. Šumanské 1607 we 4. Jsau vlastně 4 traktaty w způsobu kázání. α) O wíře, naději a lásce. β) Autočiště křesťana wěrného t. j. kázání ukazující cestu, co by w nynějších zarmaucených časech měl činití atd. W Praze (1606) w impr. Šumanské we 4. A—Q. γ) Bezpečné a prawé křesťanského člověka rozweselení a jisté očekávání

neomylného spasení. Kázání na ewangelia roční. W impr. Šumanské we 4. 1607. δ) Hody křesťanské, na které bůh otec skrze syna swého zůwe, a na nichž wěřícím slawné pokrmý na wěky trvající připravuje. W Praze w impr. Šumanské we 4. 1607. b) Kázání o těle a krvi páně we 4.

1623. Wyswětlení křesťanského katechismusu w osmi kázáních zawřené, w němž se sprostně ukazuje, w kterých artikulích jeho Kalwini s ewaangelitskými na odpor jsau a jej zfalšowati chtějí od *Polik. Layzera*. Z něm. přel. od TOBIÁŠE MAURENINA a wyt. w Dražďanech 1606. we 4. A nyní zase z nowa nákladem Wácslawa Záworky Lipenského impresora w Welkých Němčicích l. 1615. Wel. Němčice na p. (Židlochowském w Morawě.) 1).

1624. ZIKM. TRIBULECIUSA Pražského, kázání o tajemství swato swatě wečeře pána spasitele n. J. Kr. swato we 4. A—E.

1625. WÁCSSL. STEFFANA TĚPLICKÉHO Genealogia Christi: Rod Krista p. w kázáních obsažený. W Praze 1607 w 8.

1626. WÁCSSL. WIDEMANA Jičinského kázání s napomenutím. O našich bídách a těžkostech. W Praze u Dan. Sedl. 1607 w 8.

1627. WÁCSSL. KRIST. AUNHOŠTSKÉHO a) Kázání o narození páně 1607. b) káz. o těžkosti dlaně. W Praze u Jonaty Bohutského we 4. 1612.

1628. Řeči celoroční boží z starého a nowého zákona. W Praze Jiř. Dačický we 4. 1607.

1629. Řeči boží starého zákona, a propowědění wysoce učených mužů a pobožných lidí pohanských a křesťanských. 1608.

1630. WIT JAKEŠ wydal: a) Dwě kázání z třetích králowských.

b) Kázání troje o wojně, w Praze 1608.

c) O zadržování a wylévání deště (z 3 k. Moj. kap. 5 etc.)

d) Kázání troje w čas nastávajícího zlého, u prostřed a po sproštění zlého. W Praze u Pawl. Sessia 1618 w 8.

e) *Encoenia perpetua*. O ustawičném poswícení, neb o Huse (bez r. a m.) Index cf. 1613.

f) *Zrcadlo rodiny bezbožné*. W Praze u Matěje Pardubského w 8. 1615. (kázání?)

g) Kázání při prwotínách nowého služebníka církewního w chrámě sw. Jindřicha na Now. měst. wykonané. W Praze u Mat. Pardubského w 8. 1618.

1) Proti knize té traktat jakýsi důtklivý a štíplavý, psaný bez podpisu místa i jména wyšlý; hájili muži učení. mezi nimi M. Wiktorin. Wrbenský jak w swých knihách, tak i w odpowědi jedné directe ten odboj porážející. Sam. Mart. z Drůz. Obrana 215.

1631. **JAK. PETROZELINY** a) Rozjímání napomenutelné o pokoji lidu božimu w městě Třebíči předkládané. W Praze u Jana Otmaru w 8. 1608.

b) Vivens discite mori (chronogr.) kázání o tom, jakby měl člověk žít býti, aby dobře a šťastně mohl umřítí. W Praze u Mat. Pardubského we 4. 1613.

c) Lazarus redivivus t. j. Wysvětlení a výklad historie swatě o nemoci, smrti a wzkršení od K. P. Lazara Betanienského w sedmeru kázání obsažený 1617. Wyt. u Dan. K. z Karlsperka w 8.

1632. **WÁCSL. SLOWACIA** a) kázání, neb rozjímání o bídnosti a nestálosti vezdejšího života, o radosti a slávě věčné nebeské. W Dobrowici 1610 w 8.

b) Historie o utrpení a smrti newinné J. Kr. syna božího pána našeho, ze všech čtyr ewangelistů w jeden způsob shromážděná, a z swědectwí obojího zákona, též z spisůw některých starých otcůw a upřímných učitelůw swatého ewang. ač prostě, však upřímně a pobožně pro lid obecný... wysvětlená a w kázáních postních hlásaná. fol. men. (Index uwodí we 4.) 1615.

c) Výkladové řeči adwentních, Item masopustních w Praze u Mik. Pardubského 1613. Fol. Sunt in eodem: Dil postní tamž 1616. Item kázání na slavnost wzkršení. Výklad řeči proudních. (Boček) Snad ty samy, cf. postilla.

1633. O nejsw. wečeři p. n. J. Kr. od něho pod obojí způsobou nařízené. Prawdivé a upřímné kázání, w 12. 1610.

1634. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Spis neb kázání první o sw. mučedlnících českých Janowi z Husince a Jeronymu z Prahy, kázané w Betlemě 1611 w 8.

b) Kázání o drahém božím těle w Praze 1618. Spis o velikých, těžkých a krvavých protivenstwích církwe, o veliké stálosti mučedlníků českých, francských, nídrlandských, kázaný 1619, wydaný w Praze w 8. (Index).

c) Spisowé o mučedlnících českých, kázání 2, 3, a 4tė, w Betlemě a u sw. Jiljí činěné. 1619 w 8.

d) Ku památce mučedlníků našich českých, spis neb kázání 5tė w Betlemě 1614 kázané, a wydané 1619.

e) O sw. Janu křtiteli a o sw. Pawlowi káz.

f) O velikých modlářských bludích, jimiž w církwi odporce nejsvětější wečeře páně se zlehčuje. Na den božího těla kázání w chrámě sw. Jiljí w Star. m. Pražském Rkp. weř. bib. XVII. H. 33 [z počátku 17 stol].

1635. Kázání utěšené o slavném přeměnění p. J. Kr. od **SIXTA PALMY** Modličanského

w 8. 1611. Wyt. w impr. kněze Jiřího Hanuše Landskronského.

1636. **WÁCSL. MATHIADESA** Kázání na odchodné (Index).

1637. Kázání k výstraze nezřízeného lakomstwu, od **JIRÍKA SEKWENIDESA** Chotěborského, faráře w Litomyšli. W Praze 1612 we 12. W impr. kn. Jiřího Hanuše.

1638. **CYPRIANÁ PEŠINY** a) Lumen ad revelationem gentium 1612 w 8. (Index).

b) Kázání o wdowách. 1612 w 8. w impr. kněze Jiř. Hanuše A—H. (wlastně 6 kázání neb otázek).

c) Kázání neb zpráva o morowé ráně. 1614 w 8.

d) O ohni Žateckém, kázání w 8.

e) Kázání o pádu dobytku. 1616 w 8.

f) O posvěcení chrámu.

g) Kázání dvojce o posílání k nám angelůw sw. w 8. 1618.

1639. **JANA WALEŠE** Hlas Boží wola-jící k swobodě otrokůw mamonowých, kázání w neděli 15 po sw. Trojici. W Praze 1612 w 8.

1640. **ŠIM. WALECIA** Kázání krátká a sprostá o naprawení života křesť. o lakomstwu, opilstwu, smilstwu, cizoložstwu, přísahání, lání, hromování, špinawém mluwení, tancích, o pokání. W Praze 1614 w 8.

1641. **JANDA MATĚJ ČECHTICKÝ** kázání o narození syna božího w Praze 1615 w 4.

1642. **JOHANIDESA DANIELA**: Neděle smrtní. List apoštolů nádoby wywolené 1 k. Korint. XV. a 35. 51. v. W Holom. u Krist. Kutce 1616 we 4.

1643. O hladu pokutě boží hrozné kázání od **J. ROZACIA** Hořowského 1616 w 8. W Praze u Mat. Pardubského.

1644. **IZAIÁŠE CÄMILLA WODŇANSKÉHO** Kázání patero o slowu božím. W Praze 1616 w 8.

1645. Oprawdowý kontrfekt odporného boje a potýkání bojownikůw rytířujících pod praporem Krista pána, od **MAT. ONDŘEJE KRAWOWSKÉHO** z Hradce Jindř. W Praze w 8. 1616 jest kázání 12 w prvním, a 3 w druhém díle, u Dan. Karls.

b) Výkladové a kázání na ewang. sw. Jana kap. 1. o božstwu a člověčenstwu Kr. p. w chrámě starobylé obci města Domažlic učiněné, wyt. w Now. m. Praž. u Dan. Karla z Karlsperku 1616 w 8.

1646. **JAN HERTWICIUS** a) Nobilitas et gloria t. j. důstojnost a wywýšenost sw. manželstwu mezi Přemyslawem z Žerotína., a Mar. Šlikownau z Holejč. W Praze 1617 we 4. listů 13.

b) Wdowstwu křesťanské w Praze w 12.

1647. **JANA CAMPANIA** kázání strašlivé

o zkáze města Jeruzaléma. W Praze Jan Stříbrský w 4. 1617.

1648. **JANA JAK. HEILMANA**, Mansfeldského polního kazatele, Dikčíněné kázání, kteréž při dobytí města Plzně w kostele sw. Bartoloměje konané bylo. W Praze 1618 w 4.

1649. **MATĚJE KROCINA** Ars bene beateque moriendi. Kázání o dobrém skrze časnu smrt vykročení, w Hradci nad Labem. 1618 w 8.

1650. **JANA FLAXIA** mladšího z Čenkowa a) troje kázání ku výstraze všem věrným křesťanům o třech nejhlavnějších hříších, o hodování, o smilstvu a swáru. W Praze u Dan. Karla z Karlsp. w 4. 1618.

b) Kázání o postu 4té kázání. (Index).

1651. Kázání o nejsvětější večeři p. n. J. K. w 8. 1618.

1652. **JANA LOCIKY** a) Káz. o utrpení K. p. 1618.

b) O posledním saudu 1618.

c) Jiná káz. od svojich, jak dí Balbin, welmi chwálená.

1653. **AUGUSTINA MITISA** kázání o powětrí, kteréž l. 1619 na den sw. Jana křtitele na mnoha místech bylo. W Hradci nad Labem u Mart. Kleinwecht. w 12. 1619.

1654. Kázání proti kostnicím a reliquiím papežským, od **MATHIÁŠE KULTRARIUSA** far. w Rokycanech. W Praze 1619 w 8.

1655. a) **ADAMA KLEMENTA** kázání.

b) Kázání několik Matěje Plzenského. (v Balb. Boh. doct.)

1656. **BARTOLOMEA KUTNOHORSKÉHO** Kázání krátké ku potěšení a napomenutí pobožným wojákům. W Král. Hradci u Mart. Kleinwechtra 1619.

1657. **WÁCSSL. KNOBELIA** Čáslawského Nativitatis J. Chr. salvatoris nostri assertio. Kázání o předivném narození pána J. Kr. W Král. Hradci 1619 w 8.

1658. **JERONYMA STRÍBRSKÉHO** z Českého Brodu far. w Lewčicích kázání o mette sucha. (1619?) Index.

1659. **JANA PROKOPIUSA** Litoměřického a) Kázání napomenutelné o třesení země w kraji Hradeckém. W Hradci Král. 1620.

b) Slow božích o sw. Anně prorokyni wysvětlení, kázání na den sw. Anny, w Praze 1620.

1660. Řeč o častém rozjímání Lodičky Krista p. a wlnobití jejím, od **DAWIDA HAWLOWA** Žlutického, far. Mukařovského. 1620.

1661. **ABRAH. SKULTETI** a) Krátká... zpráva o modlářských obrazech (kázání). W Praze u D. K. z Karlsperka 1620 we 4. listů 14.

b) Wysvětlení žalmu XX w Waldsaxu 24 Řijna 1619 učiněné. Item: Kázání druhé w

kostele Všech swatých na hradě Pražském konané, z něm. přel. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka we 4. A—F 1. (1620).

1662. **ZAHUMENSKÝ JÁN**, far. Hostaunský. Kázání potěšitelné, otázka, jestli to nové učení celé staré a od Krista Pána vydané, přijímání pod obojí od kněze atd. W Praze u Pawla Sessia 1620 w 8.

1663. Kázání nedělní. W rkp. w 8. ze 17 stol. weř bibl. XVII. H. 24.

1664. Kázání swáteční b. r. w rkp. weř bib. XVII. H. 27.

1665. Kázání nedělní a swáteční b. r. we 4. Rkp. weř. bib. XVII. E. 30.

1666. Kázání nedělní a swáteční b. r. w fol. weř. bib. XVII. C. 40.

1667. Kázání jiná w rkp. fol. b. r. weř. bib. XVII. C. 26.

1668. Paw. Primus ze Zwěretic. Rkp. kázání o umučení p. Krista (u Bočka).

h) Kázání pohřební.

1669. **JANA AUGUSTY** swědectwi pobožné o uroz. p. Justině z Kunštatu, manželce p. Bohuše Kostky z Postapic a na Litomyšli, při pohřbu jejím, w Litomyšli 1544 we 4.

1670. *Jana a Cyriaka Španenberga* kázání pohřebné třidcatero a čtvero z ewangelisty sw. Lukáše sepsané w Prostějowě u Jana Günthera 1559. b. m. [přel. zdá se od **STRANĚNSKÉHO**].

1671. Kázání nad tělem mrtvým Ferdinanda Římského císaře, uherského a českého krále, učiněné w 9tau neděli po sw. Trojici skrze **MATHIÁŠE CITHARDA**, kazatele dworského. W Praze u Šeb. Oksa we 4. 1564. 7 listů.

1672. **JANA CHRUDIMSKÉHO** kázání při prowázení těl lidských k hrobu l. 1576. Rkp. Mus. 579.

1673. *Frant. Firlinga* Pohřební kázání o křesťanském žiwotu a blahoslaweném skonání Pollia Lukáše 1583 učiněného, W Praze w imp. Peterlowské. 1604 w 8. Poll. Lukáš byl kazatel we Wratislawi něm.

1674. **JANA STELCARA** Želetawského nad tělem uroz. paní Johanny z Waldšteina w Koceradech kázané 1584 w 8.

1675. *Jiřka Šerera* kázání při pohřbu udatného reka a wysoce urozeného knížete pána p. Karla hraběte z Mansfeldu, pána w Holderingu. Z něm. přeložený. W Praze u Jiř. Nigrina. 1595 (MDXC) we 4. A—D.

1676. **WÁCSSL. SLOWACIUS TURNOWSKÝ**, kázání pohřební nad tělem p. Jindř. starš. Křineckého z Ronowa (kterýž w 1602 3 Listop. před Budípem padl, wádec 1000 reitharů). W Praze t. Šumanská 1603 w 8. 28 listů.

b) Druhé kázání nad uroz. p. Wiktorinem Krínčekým od Wácl. Slowaciusa 1602. (?)

1677. Kázání pohřební nad uroz. p. Sigmundem Onešem z Břesowic, u Karla kn. a vládaře domu Lichtenšteinského raddau: od kn. **MARTINA SWORNICIUSA** Richnowského, toho času w církwi Prostějovské služebníka. W Holomauci u Jiř. Handle 1603 we 4.

1678. Kázání při pohřbu uroz. rytíře Jindř. Kunráta Wencelika z Wrchowišt od **MELICHARA LUŽSKÉHO**, faráře w Cethorazích. W Praze 1604 we 4.

1679. **JANA ZAHUMENSKÉHO** a) Kázání pohřební na památku rodu p. z Wřesowic. W Praze u Pawla Sessia w 8. 1606.

b) Kázání nad tělem p. Mathiáše Kaplíře z Sulewic. W jmpr. Šumanské we 4. 1610.

1680. **JIRÍHO TESÁKA** a) pohřební kázání nad uroz. p. Wácl. Jiskrau z Sobínice rodičem, primatorem města Hradce Králové 1607. W Praze u Dan. Sedlánského we 4. listů 10.

b) o smrti uroz. P. Trubky Wácl. z Rowin. w 8. (Index).

c) Funeris exequiae etc. O smrti a slavném pohřbu wys. uroz. p. Zikmunda Smiřického. W Praze 1618 we 4. listů 20.

1681. **WÁCSL. FABRICIUSA** far. Hoříckého Monumentum wys. uroz. p. Zikmunda Smiřického. W Praze 1618 we 4. listů 14.

1682. Kázání při pohřbu ... Anny Koštické jinak Žabky, Řečické wdowy po uroz. p. Janowí starš. Koštickém z Horek † 1606 atd. od kn. **JANA JACOBIDESA BENEŠOWSKÉHO**, správce w staré Čerwené Řečici 1618 Pr. Sedláčnký we 4.

1683. Kázání nad mrtvým tělem uroz. p. Popela z Lobkovic, nejvyššího hofmistra a kamrmistra král. česk. kterýž umřel 1609 24 Máje, od **JANA SIXTA Z LERCHENFELSU**. (Řeč ta dle Balbina císaři Rudolfowi a všem shromážděným z vyššího i nižšího stawu welice se libila.) W Praze u Mik. Pštrosa we 4. A—D2.

1684. Monumentum uroz. a statečného rytíře p. Jana z Proseče a na Jirnách, raddy saudu nejw. purkrabství P. 1612. W Praze u J. Hanuše we 4. (Jsau 3 kázání) A—F.

1685. **JIRÍK. DIKASTA Z MÍRKOWA** a) Pohřeb Jaroslawa Kríštofa Trčky z Lipy, pána na Smiřicích, Opočně a Frimburce, kterýž w bitvě proti Turku u Bělohradu postřelen, 12 Října umřel, a slawně od Rudolfa Trčky z Lipy, streyce swého, w neděli Invocavit na Opočně 1602 pochován jest. Wytíšt. w Star. m. P. u Jiřika J. Dačického 1612 ku potěšení Weroniky Waldšteinské, rozené Trčkové z Lipy na Zahušicích.. sestry Jaroslawa.. we 4. listů 8.

b) Kázání pohřební při pohřbu paní Nostico-

wé z Belowič. Připojeno jest k postille jeho 1612 we 4.

c) Kázání pohřební nad p. Albrechtem Wáclawem Smiřickým 1614.

d) Kázání pohřební při pohřbu p. p. Barbory Floktowy we 4. 1612.

1686. **WÁCSL. STEFANA TEPLICKÉHO**

a) Kázání dvoje pohřební nad těly .. dwau pacholátek Matěje a Samuele.. synůw Cypriana Pešiny Žateckého .. W Praze 1612 u J. Hanuše we 4.

b) Kázání po pohřbu uroz. p. Adama Slawaty w 8. 1616.

c) Homilia pohřební nad smrti p. Alžběty, manželky p. Samuele Fontina Klatowského, radního Chrudimského w 8. 1617.

d) Člry rozjímání nad smrti p. Pawla Štyrského z Radostina 1616 w 8.

e) Kázání při pohřbu Jak. Uzeneckého Horníka. W Praze u Sam. Ad. z Welcl. 1617 w 8.

f) Kázání pohřební při pochování Adama Jenikowského mládence we 4. 1617.

1687. **JANA WÁCSL. KODEDY** a) Kázání nad mrtvým tělem Anny dcery p. Wácl. Samce z Stráže we 4. W Praze u Jind. Hanuše 1612.

b) Kázání nad mrtvým tělem Alžběty z Waldšteina, w Praze u Matěje Pardubského 1614 we 4.

1688. **MATĚJE CYRA** Artium universarum.. aneb kázání o tom, kterakby člowěk křest. dobře, šťastně.. umřiti mohl, při pohřbu kníž. Petra Woka Ursina z Rožemberka. W Praze u Jiř. Hanuše 1612 we 4. listů 19.

1689. **JANĀ ROŚACIA HOŘOWSKÉHO**

a) Powěst dobrého jména uroz. p. Wratislawa z Mitrowic. Trojí kázání pohřebná, w Praze u J. Hanuše we 4. 1613. b) Kázání pohřební nad tělem mrtvým uroz. a poctivé paní Pollexeny Šternbérkové roz. z Waldsteinů atd. 6 Března 1620. W Praze u Jana Ctibora we 4. (Na konci): Tato knížka wtyštěna... MDCXXI str. 24. (s písní).

1690. **PASCONIDES**, kněz **MATĚJ**. Pohřební kázání při smrti Kateřiny Sracowé z Warwažowa. W Praze 1613.

1691. **BĀRTOLOMĚJ MARTINIDES PRAŽSKÝ**, kázání při pohřbu počestných panen, sester vlastních deér Jak. Tichého Mělnického 1613 učiněné od kněze atd. Accedit. Památka pohřební dcery p. Jana Piharta. U Wácl. Kalusa w 8. (Boček).

1692. **BLAŽEJE BOROWSKÉHO z BOROWA** a) Processus aneb wypsání slawného pohřbu... p. Albrechta W. Smiřického z Smiřic... též i kázání pohřební. Wyt. u Matěje Pardubského 1614. b) Manipulus concionum funebrialium. Kázání pohřebních snopček swázaný a sepsaný z písma sw. a učitelůw cír-

kewnich. Dwa dily. W Hradci Králowé u Mart. Kleinwechtra w 8. 1616. c) Kázání nad Jiř. Zárubau.

1693. **SIXTA PALMY** Modlitanského monumentum. Piseň a památka pohřební o životu, smrti a pohřbu p. Albrechta Smiřického 1614 w 8. Přidána jest zpráva o rodu, životu a skonání jeho.

1694. **WÍTA PHAGELA** Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1695. **TOBIÁŠE UŠTWÁNIA** Mezeříckého, děkana Náchodského, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1696. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **WÍTA JAKEŠE** 1614.

1697. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **JANA CARCHESIA** (faráře w Kostelci blize Náchodu) 1614.

1698. **MATĚJE PLZENSKÉHO** Kázání při pohřbu uroz. paní Alžběty Waldšteino-wé, manželky p. Adama mladš. z Waldšteina, pána na Hrádku, w Lobosicích atd. nejvyššího purkrabího země české od Matěje Plzenského kazatele w Poříčí nad Sázawau 1614.

1699. **WÁCSL. CARIONA** kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1700. **WRBENSKÝ.** Kázání pohřební nad tělem mrtvým paní Johanny Daubrawnické, manželky .. kněze Jiřího Posthuma w městě Měřině, pastýře církwe boží 1614, 9 Máje učiněné. Wyt. na zámku Dobrowici od Ondř. Mizery (1614) we 4.

1701. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **JAK. AKANTIDO MITISA** 1614 w 8.

1702. **WÍTA FALCKRAB. KLATOWSKÉHO**, far. Skalického, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1703. **BOHUSLAWA KLATOWSKÉHO** z Žatce, děkana Hořického, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1704. **WIKTORINA AD. MARTINSKÉHO**, far. w Slušticích, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1705. **ADAMA SPACIERA KĀURÍMSKÉHO**, far. w Říčanech, kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1706. **J. ŠTEFANIDESA CHRUDÍMSKÉHO** far. w Městei Král., kázání nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1707. **ŠIMONA ŠTEFANIDESA HUSINSKÉHO**, far. Libunského, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1708. Kázání pohřební nad synáckem rytíře p. Ctibora Witanowského z Wlěkovic od kn. **MATĚJE ETESIA**, jinak Chládká Sušického. W Praze u Mat. Pardub. we 4. 1614.

1709. Kázání pohřební při doprovázení těla

mrtvého k hrobu paní Woršily manželky p. Šim. Šudy z Semanina, činěné od kn. **ŠTĚP. OLOMUČANSKÉHO**. W Praze u Matěje Pardubského we 4. 1614.

1710. **JIRÍKA ADOLFA** Zdaunského při sepultuře dětátka Bohusička z Zástřizl 1614. W Welkých Němčicích u Wácsl. Záworky we 4.

1711. Kázání pohřební nad paní Dorotau Primskau, rozenau Čechtickau z Kranichfeldu w Prostějowě, od kn. **MARTINA SWORNICIUSA** Rychnowského, toho času též církwe zřízeného služebníka. W Holom. 1614 we 4.

1712. **ŽALANSKÝ a)** Homilia nad smrti p. Alžběty manželky p. Sam. Fontina Klatowského, radního Chrudímského (exempl. neúplný u Bočka) w 8. **b)** Čtvero pohřební rozjímání nad smrti p. Hawla Štyrského z Radotina 1616 w 8. [Titulus scriptus mancus].

1713. Památka pohřební o životu a smrti urozeného a statečného rytíře p. Tomáše z Proseče na Jirnách od **BART. KOŽLANSKÉHO** (bez m. a tisk.) 1615?

1714. **LUKÁŠE HANZELIUSA** dvoje kázání pohřební nad tělem paní An. Magd. Wencelikowé z Malowic, w knižce: Spis o proměnách atd. 1615 (w. Wzdělau.)

1715. **PAWLA NONNIA** pamět pohřební pobožné matrony paní Doroty Špátowý, manželky p. Jakuba Špáty, purkrabího Náchodského, we 4. 1615. W Hradci M. Kleinwechter.

1716. **WEREŠ MELICHAR:** Památka poslední služby t. j. kázání a swědectví při pohřbu těla paní Kateřiny, manželky p. Wácsl. Topinky, senatora a primasa města Chočně l. p. 1616. Wyt. w Králowé Hradci w impr. Mart. Kleinwechtra.

1717. **Jakuba HRABA DOBRŠÍNSKÉHO**, děkana w Hradci: **a)** Kázání pohřební nad tělem uroz. p. Jana Čenwice z Libína l. 1616. W Hradci u Mart. Kleinwechtra we 4.

b) Kázání nad mrtvým tělem poct. mládence Jana mladšího Činowského z Žatce († 1617). Wyt. w Hradci u Mart. Kleinwechtra 1618 we 4. listů 6.

1718. **CYPRIANA PEŠINA** adolescens resuscitatus. Dvoje kázání pohřební o wzkríšení mládence w Naim při pohřbu uroz. a stat. rytíře p. Jana Chotochowského z Nebowid a na Hostačowě. W Hradci Král. u Mart. Kleinwechtra 1616 w 8. A—F4.

1719. Ars bene moriendi. Pohřební kázání nad uroz. p. Apolnau Hornateckau 1616 w 8. (Index).

1720. **JANA THADDEA** starš. **MEZŘICKÉHO a)** Pohřební promluwení při pohřbu p. Adama Slawaty z Chlumu a z Košumberka, 1616 w 8. **b)** Kázání některé pohřební o nešťastné a

welmi žalostiwé příhodě, pádu, zařicení a zbití některých pánůw i jiných mnohých. (Index).

1721. Řeč na pohřbu hrab. Jiřího Turza (+ 1617 19 Un.) držaná od ELIÁŠE LÁNIHO, wytištěna w St. m. Pražském.

1722. **ONDŘEJE KRACOWSKÉHO** Káz. pohřební. Index.

1723. **JANA HERTWICIA** a) Tumulus horrendi homicidii. To jest pohřeb slowutného a počestného muže p. Jana Šmejdiře měštěna Now. m. Pražského . . od newážných soldatůw w swé zahradě na Botiči pod Wyšehradem . . postřeleného. W Praze u Paw. Sessia 1618 we 4. listů 10.

b) Funebre officium, to jest: Služba počestného pohřbu poslední wážností křesťanskou nad tělem . . počest. a bohab. mládence p. Martina Budygera z Hohenšteina. W Praze 1619 we 4. listů 11.

c) Nuptiae neb swadba ženicha nejžádostiwějšího p. J. Krista s poswěcenau w duchu sw. newěstau, milostným dětátkem a rozkošnau pannau Kateřinau, dcerkau. : p. Luk. Karbana z Wolšan 1620 we 4. listů 8.

1724. **JOHANIDESA DANHELA** řeč Izaiáše proroka w 26 kap. w. 19 nad mrtwým tělem. W Holomauci 1619 we 4.

1725. **JANA CYRILLA** kázání pohřební při provázení mrtvého těla pana Albrechta Jana Smiřického 28 Jan. 1619 w 12.

1726. Káz. pohřeb. nad uroz. paní p. Pollexenau Šternberkowau, roz. z Waldšteina a na Pátku atd. od **KRIŠTOFA MEGANDRA**, kaz. ewangelického w městys Postoloprtech 1620, w Praze u Jana Ctibora we 4. listů 16.

i) Služebnosti církevní.

1727. K kazatelskému auřadu se oddati chtějícím mládenci krátká zpráva 1541 (Index).

1728. Ukázání w dvojí stránce. 1. Najprw pořádku služebného tak w věcech podstatných jako nápadních, kteréhož za řád prawý a bohu wzácný užíwali od počátku lidského pokolení až do příchodu Kr. pána. Druhé o původu jednoty i také o všem pořádku služebném, kteréhož w swém shromáždění užíwají podlé příkladu Krista p. a naučení apoštolského. Bratři a starších de monte lillorum jináč z Hory Lilecké l. 1533, Kašpar Prostějowský. A—Z et. aa—ss quaterni.

1729. Umění práce, díla páně služebného atd. wydané od bratří starších. Wytištěno MDLX. (w Prostějově u J. Günthera) w 8. Rkp. nalézá se w Herrenhutě.

1730. W těchto knihách položeny jsau po pořádku zpráwy při službách úřadu kněžského w jednotě bratrské. W Boleslawi skrze J. Štyrsu 1527. we 4.

Tutoknihu bratři nazýwali *Dekret*; obsahuje mimo agendu též sněmy bratrské. Srown. Šturm Srownání 314 a jinde.

1731. Letanie, kondukt a některé antifony české 1558 w 12.

1732. Agenda česká, to jest spis o ceremoniach a pořádcích církewních, kterak se slowem božím českým a swátostmi prawdu ewangelium sw. majícimu a milujícímu posluhowati má. W Lipště skrze Jiříka Defuera 1571 we 4. 1581 we 4. ib.

1733. **TOMÁŠE GÜNTHERA**, kazatele w Glauchowě artikulowé o porodu a křtu děti w 8. a 12. (okolo 1567). Index.

1734. Naučení krátké slowa božího: kterak zarmaucení, nemocní a umírající wyučowáni a potěšowáni býti mají 1573 w 12.

1735. Práva a nařízení řádu a kázně církewní, podlé kteréhožto se řiditi a spravowati mají a chtějí we wší upřímnosti a wěrnosti, jakž při wyučowání posluchačůw swých, tak také we všem swém životu a obcowání wšickni správcowé a služebníci obnowených církwí na děkanství urozeného p. p. Jetřicha z Konowic a na Brodě Uherském atd. i také J. M. páně syna pana Jana z Kunowic a na Hranicích atd. Jiní také k témuž děkanství připojených církwí správcowé, sebrané podlé prawidla slowa božího skrze kněze **PAWLA KYRMEZERSKÉHO** atd. děkana téhož děkanství 1578.

1736. Služba křtu swatého, 1580 w 12. (tisk Kralický). Pak r. 1612 w 8. min. 24 stran s tit. Agenda při křtu swatém.

1737. Agenda aneb způsob oddáwání k stawu manželskému, 1580 w 8. (Kralic.) Opět 1612 w 8. 22 stran s nadpisem: Agenda při oddáwání aneb potwřzowání k stawu manželskému, též tiskem Kralickým.

1738. Agenda Hussitica, we 4. (bez r. a místa) (Index).

1739. Naučení mládecům k službě Kristu a církwi jeho se oddáwajícím w jednotě bratrské 1585 w 12. str. 182, tiskem Kralickým.

1740. Agenda spráwy a posluhowání církewního na Horách Kutných. Rkp. (1589) we weř. bibl. XVII. G. 26. we 4.

1741. **ŠIM. LOMNICKÉHO** posní zvyk t. j. krátký spis a křesťanské naučení o zvyklém a starobylém křesťanském postu. W Praze u Jiř. Nigrina w 8. 1589.

1742. Pawla **MATHIADESA HRADEC-KEHO** artikulowé, podlé kterýchž nawštěwowyány a zkušowány býwají církwe w Sasích, 1593 w 8.

1743. Výklad mše swaté od **BARTOL. FLAXIA**.

1744. Agenda křtowa 2 listy. Rkp. na konci XVI stol. w 8. (u p. Bočka.)

1745. Agenda při křtu dorostlých 1 list. Rkp. z konce XVI stol. w 8.

1746. Agenda při oddávání. Rkp. z konce XVI stol. w 8.

1747. Agenda při rozlučování manželů, 2 listy. Rkp. z konce XVI stol. w 8. (u p. Bočka).

1748. Pravidlo služebnosti církevních t. j. shromáždění všeho spolu, čehož se při služebnostech páně v církvi sv. od starodávna užívalo a užívá, od těch, kteříž v jazyku českém služebnosti boží konají... shromážděné, spravené a složené od kněze **TOBIÁŠE ZÁWORKY** Lipenského. (l. z Lipníka), děkana Daubrawického l. p. 1607 fol. 150 archů, (bez místa a tisk.). Přípis Jan. Zeidlicowi z Šenfeldu.

Rozvržena na 3 díly. a) Nedělní oběti mešně na celý rok. b) Správa služebnosti svatých. c) O jiných služebnostech: o křtu atd. čeština dobrá.

1749. Zpráva potřebná o bratřích, saudcích, pomocnících při sborích páně v jednotě bratrské od starších též jednoty vydaná 1609 8. min. (Kralic.) 79 stran.

1750. Agenda aneb způsob přijímání k svátosti večeře páně. Tiskem Kralickým 1612 str. 48 w 8.

1751. Agenda při večeři páně, 1612 w 8. (Kralic.) str. 40.

1752. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Knižka o služebnosti a služebnících svatého ewangelium. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1615 w 8. str. 186.

b) Napomenutí pro kněží; zvláště mladší, kterakby se při své práci doma, při božích službách, w chrámě i vůbec mezi lidmi míti měli, w 8. archů Cijj.

1753. **JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO**

a) Knižka první de Benedictionibus. O posvěcování všelijakého tvorů, které w kat. k. ap. církvi přes celý rok kněží vykonávají. W Pr. u Tobiaše Leopolda 1616 w 8. (na způsob rozmlauvání).

b) De consecrationibus et benedictionibus episcoporum. O posvěcování a požehnání, které sami biskupové vlastně w církvi katolické vykonávají, na způsob společného rozmlauvání. W Praze u Tob. Leopolda 1617 w 8.

k) *Svaté otcové.*

1754. **PAWLA BYDŽOWSKÉHO**, faráře u sw. Hawla, kniha s titulem: Tento spis nyní z kniž. sw. Jana Zlatoustého w český a něm. jazyk přeložený ukazuje, co dobrého dobrý člověk od pána boha nabývá, když hodně tělo a krew boží přijímá. W Praze 1545 w 4.

1755. *Sw. Augustina enchiridion* (knižka ruční) přitom i nejlepší řeči otcůw svatých, kteréž vždy při sobě nosil. W nové vytiště. w Praze u Jana Hada w 12. 1546; (přeložená

z lat. od **JANA MAKOWSKÉHO** z **MAKOWÉ**. W Boh. doct. II. 194 a III 183). Opět w Praze u Jana Kozla 1559 w 8. Přípis W. Albinu z Helfenburku, též 1563 u Jana Kozla 1591 w 8. bez udání místa.

1756. Kniha velmi utěšená a lidem všeckněm na tom světě zarmauceným velmi prospěšná i užitečná, rozmlauvání rozumu s člověkem, někdy od *sw. Isidora*, arcib. Hispalského sepsaná, nyní pak w jazyk český přeložena od **SIXTA** z **OTTERSODORFU**. W Pr. 1549 w 8. písmem Bartoloměje Netolického. Pak 1551 w 8. ib. item w Praze 1607 u Jana Ottmara. Též w Praze nákladem J. Pospíšila 1830 w 8. str. 99. [Pos. Čas. p. k. duch. 1829]. Řeč spanilá, kniha plná mravného učení, a vydání nového hodná.

1757. *Sw. Cypriana* kázání o důstojnosti večeře páně atd. Přeložil mistr **JAN HORKÝ**, far. u sw. Štěpána Velikého, w Starém m. Pražském u Jana Kantora 1558 w 8.

1758. Traktat sw. Bernarda o mládenci (před 1567).

1759. *Sw. Cypriana* epistola k městu Siberis, w Prostějově u Kašp. Aorga 1558 w 8.

1760. Žaltář od *sw. Hieronyma* krátce složený (před 1567).

1761. *Sw. Augustina* pobožné dvoje kázání času adwentního, w český jazyk přel. Přitom... krátké kázání... Norberta arcibiskupa Magdeburského, též z lat. přel. 1567. (*Na konci*). Vytištěno... u Jana Kantora měst. St. m. Pr. 1566 w 4.

1762. *Epistoly svatého Ignatia*, arcibiskupa Antiochie a mučedníka božího, které psal k Marii jménem Rasobolité a k mnohým obcem, z latinské řeči nyní w nové na českau přeloženy. S powolením oswíceného knížete pána p. Antonína p. arcibiskupa Pražského Jeho Milosti (bez roku a místa) w 4. 96 str.

Podobno w Praze mezi r. 1562—1580 t. arcibiskupství Antonína atd. Překladatel **MATAUŠ BENEŠOWSKÝ** připsal je knězi Wácl. Benešowskému, faráři w Auhoněticích, uci svému. Po druhé w Praze u Diesbacha 1786 w 8. od Faust. Procházky str. 128.

1763. *Sw. Methudia* knižka o počátku i o skonání světa, w Praze u J. Melantricha 1571 w 8.

1764. *Sw. Augustina* traktat, w němžto vypisuje, že všecky věci na světě jsou marnost, od **BALTHAZ. HOSTAUNSKÉHO**. W Pr. 1573 w 12. u Jana Hada Kantora.

1765. *Symbolum* neb wyznání s. *Athanasia*, s předmluwa **PETRA KODICILLA**. Wyt. w Praze u Jiř. Černého 1574. Též 1583, po třetí b. r. w 24. (Boček).

1766. *Sw. Augustina historia* žalostiwá o zkáze někdy slavného města *Jerusalema*. Z lat.

přel. od JANA JAHODKY z Turowa 1576 (bez míst. a tisk.) w 12.

1767. Knížka obsahující w sobě naučení křesťanská s písmý zákona božího se srowná-wající, z knih sw. *Augustina* doktora a *Cypriana* mučedlníka božího krátce wyobrazená a k užítku všem spasení dojíti žádajícím w nowě wytištěná. K níž na zad přidané jsau některé pobožné modlitby atd. 1. p. 1583, u Buriana Waldy w 8. A—F.

1768. *Sw. Augustina psaní Donatistům*, w němž jich napomíná, aby od swé obzvláštnosti pustili, a k jednotě církwe sw. katolické se nawrátili, přel. od Adama z Winoře, wydaná od Wáesl. Šturma. W Praze 1584 w 8.

1769. *Sw. Augustina* biskupa Hipponenského kniha o městě božím, z lat. přeložena od Ad. z Winoře. W Praze u Buriana Waldy 1589 w 8. Po druhé w Praze u Widtmána příčině-ním Faust. Procházky 1786 w 8. str. 142.

1770. *Sw. Augustina o dni posledním* saud-ném kázání čtvero, z lat. přel. od Adama z Winoře. W Praze u Buriana Waldy 1589 w 8.

1771. *Řehoře Nazianzena* naříkání a žalostná úpění nad swau zdejšího žiwota bídau w 8. 1590.

1772. *Sw. Bernarda a)* Kázání o umučení páně, přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. 1593 w 8.

b) Řeč, kteráž slowe řebrík kajících 1599. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6.

1773. Kázání *sw. Augustina* manželům učí-něné při Jana Cadaverosa historii atd. 1594.

1774. *Basilia* Welikého epištola o žiwotu samotném. Rkp. od r. 1599 weř. bibl. XVII. G. 6.

1775. *Jana Zlatoustého* řeč proti lakomcům. Rkp. 1599 weř. bibl. XVII. G. 6. num. 2.

1776. Kázání *sw. Ambrože* o užítku smrti, přeložil TROJAN NIGELLUS z OSKORINA. W Praze u Jiř. Jakobeusa 1601 mal. 8. listů 40, jest více traktat.

1777. Rozmlauwání *sw. Řehoře* Welkého o žiwotech a zázracích swatých atd. od kněze ŠEBESTIANA BERLIČKY Plzenského. W Holomauci u Jiřika Handle 1602 we 4. Dedik. kardinalowi Frant. z Dietrichšteina, bisk. Olom.

1778. *Kšaft sw. Jeronyma*, sepsaný od Ew-sebia, jeho žáka. Z lat. přel. ŠIM. LOMNICKÝ. W Praze 1613.

1779. *J. S. Christostoma a)* Řeč s. J. Chri-sostoma Zlatoustáčka o modlitbě zwláště noční, i o pekle. Wyt. nákladem Sixta Palmy 1. p. 1611 w 8. b) Kázání *Jana Zlatoustého* jinak sw. Christostoma, w kterémž se nestálost štěstí a marnost swěta ukazuje, na česko přeložené od PAWLA PISTORIUSA z Lužska. W Praze u P. Pardubského w 8. 1616.

1780. *Sw. Augustina* žaltář, kterýž matce

swé Monice z celého žaltáře Dawida sw. ku potěšení sebral. (Na konci): Wytištěno w St. m. Pražském u Daniele Sedlčanského bez r. w 8.

1781. O sw. Marii Magdalenské u hrobu Krista p. stojící, řeč Origena, učitele slawného, přel. z latiny od PAWLA ŽATECKÉHO w 8. Též w rkp. weř. bibl. XVII. E. 36. fol. z XVIII stol.

D) Žiwot Krista i swatých.

1782. Pašije ze všech čtyr ewangelistůw we 4. 1544.

1783. Žiwot p. našeho Jezu Krista, kterýž *Ammonius* Alexanderský sepsal. Přeložen od SIX-TA z OTTERSORFU. W Praze 1547 w 8.

1784. O Kristu Nazaretském a jménu jeho. W Prostějowě 1561 w 8. (Boček).

1785. *Vita Christi*. Žiwot a celá ewange-litská historia o pánu Ježíši Kristu, božím a Marie synu, našem jedinkém wykupiteli a spa-siteli. W pěkné kratičké řeči ewangelitské a figury welmi ozdobně obsažena, s užitečnými modlitbami lidu křesťanskému složena od *Jana Habermanna* D. Wytištěno w Praze u Michala Petrla 1579 w 12. Po druhé w Dobrowici 1614 w 12. u Ondřeje Mizery Jarowského (weř. bibl. XVII. E. 267).

1786. JANA STRANĚSKÉHO O útrpné smrti p. J. Krista a 7 žalů kajících. W Praze 1581 w 16.

1787. JIRÍHO BARTHOLDA z Praiten-berku žiwot sw. Iwana, jehožto tělo w kostele sw. Jana w Skále pochowané w pánu odpo-čívá, Wyt. w Praze u Jiř. Nigrina 1592 we 4.

1788. Historie o křesťanském odjíti s tohoto swěta sw. Jeronyma. Přeložil M. Dan. Ad. z WELESŁAWÍNA. W Praze 1593 w 8. Přidáno k num. V. 1482.

1789. *S. Antonia Florentského* žiwot sw. Kateřiny Senenské, od KAŠPARA z PALA-TINU přel. z lat. Rkp. 1596 weř. bibl. XVII. H. 8. listů 116.

1790. Žiwoty swatých od Petra Skarga se-psané. Přeložené z polského skrze ŠEB. SCI-PIONA. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 9. fol.

1791. *Diakona Jana*: Žiwot sw. Řehoře. W Holom. 1602 w 8.

1792. W. WRBENSKÝ a) Nowého krále Emmanuele Kr. Ježíše wtělení, početí a narození tajemství plné z tří ewangelistů jeho Jana, Matauše a Lukáše sw. sepsané, w jeden pořádný spis.. uwezené.. od M. W. WRBEN-SKEHO, služebníka ewang. Krist. w Náchodě. Wyt. w Praze u Dan. Sedlčanského 1609 we 4. 18 listů.

b) Historia a umučení p. n. J. Kr. ze spisů čtyr ewangelistů w jeden pořádek uwezená, na

česko přeložená a výkladem skrowným vysvětlená. W Star. m. Pražském u Pawla Sessia we 4. b. r.

1793. **ŽALANSKÝ HAWEL** a) Knihy dvoje o skutech pána našeho Ježíše Krista. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1617 we 4. Dwa díly stran 564. [Připsány Jindřichowi Zahradeckému z Zahradek na Wišňowém, Křhowě, Hobzi, a na Jamnicij. b) O druhém Eliášowi totiž o Janowi křtiteli, proroku velikém spis. A—VIII. W Star. m. Praž. u Matěje Pardubského 1614 w 8. c) O nádobě boží wvolené, totiž o Pawlowi sw. služebníku Kristowu velikém, a o jeho k wíře obráčení, swatých skutcích, pracech i žiwota skončení, 1615 w Praze 16. A—J. u Dan. K. z Karlsperku.

1794. **JANA SIXTA z LERCHENFELSU** a) Historie o žiwotu a smrti sw. Jana apoštola a ewangelisty miláčka p. Připis Jan. Loheliowi arcibiskupu Pražsk. 1613, w Praze u děd. Kašp. Kargesia w 8.

b) Žiwot w těle angelský sw. panny Kateřiny Senenské. W Praze u děd. Kargesia w 8. 1614.

1795. Žiwot autrpný Jakoba, od **SIMEONA WALECIA** 1616.

1796. *Petra Rybadeneyry* swatý swatého diwy a zázraky schváleného obcowání žiwot Ignacia Lojoly, řádu towaryšstwa jména Ježíšowého zakladatele 1616 w 12. (1617 Cat. Pelc.)

1797. Žiwot sw. Ignacia z Lojoly a Františka Xaveria, od **JIRÍHO FERA**. W Praze 1617, též 1629 w 12.

Žiwot sw. Ignacia a Františka Xaveria, od *Jakuba Colense*. W Praze. Stejný s předešlým?

1798. Žiwot sw. Prokopa, dědice a patrona českého l. 1618. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 26. fol. oblongo.

m) *Wzděláwateľné a nábožné.*

1799. Lékařství duše a připrawení mysli člověči k smrti od dokt. *Urbana Regia* složené. Z německého od **KAŠPARA HUBERINA** 1539 w 8. (Dobrowský uwodí je we swé Reise nach Schweden etc. též w Indexu). Po druhé w Praze u Jana Hada 1541 w 8. Pak w Normberce 1543 w 12. u Jana Günthera. Též přeložená od **JANA PIŠKULE** Sušického, oprawená od Jana **ŠTELCARA** 1592 w 12. 1608 w 8.

1800. **JANA STRANĚNSKÉHO** a) Almanach duchovní z starého i now. zákona k zdrawí duše a k nawedení žiwota křest. sebraný, w kterém wedle způsobu oněch, jenž kalendáře hwězdářské spisují, z star. i now. zákona, co každého dne dělati užitečno neb škodno, položeno. (Připsáno p. Diwiši Slawatowii.) W Praze skrže J. Hada 1542 w 8.

Opět 1560 w 8. (Takowých almanachů duchovních více wydal).

b) Zahradka duchovní ku potěšení všem wěrným w zármutcích, z písem sw. sebraná. W Holomauci u Jana Günthera 1557 w 8. W Praze 1576 u Jiř. Černocho w 8. A—V.

Jest tu čtvero rozdílných spisků: α) Zahradka o kříži a trápení. β) Těšitedlné řeči k potěšení lidem k smrti pracujícím. γ) Studnice žiwota, z kteréž se preyští lík a potěšení všem hříšným na mysli ztrápeným. Krátké sebrání z písem sw w Pr. J. Černý 1576 (Cerroni). δ) O žiwotu křestanském, obsahuje artikule wěděti potřebné o wíře a mrawnosti.

c) O připrawení k smrti a o rytíři křestanském, jakým způsobem wšeliký křestanský člověk k smrti se připrawiti má (přel.) W Praze u Jiř. Dačického 1570 w 8., 1577 w 8.

d) Prognostika křestanská, (připsána Petru Wokowi z Rozenberka) 1581.

e) Jana Špangenbergera potěšitedlné otázky a naučení o připrawě k smrti. W Praze 1601.

1801. **JAN BECHYŇKA**. Rkp. u p. rytíře Neuberka na papíře z II polowice XVI století (as 1550) w 12. listů 225 *křestanský mrawněho* obsahu, w způsobu pojednání nebo poslání rozličným osobám. Spisowatel jest *Jan Bechyňka*, kaplan u sw. Apolináře w Praze, kněz pod obojí, nepřítel jedušek a Pikhartů. Užívá na wětším díle allegorie nebo podobenství k. p. O správě duchovního žiwota w obraze korbelíku; o 7 hříších smrtedlných a božích prikázáních pod podobenstwím 2 seyrů, sceliwého a zkazilého; o swátosti oltární pod obrazem wečeře, kdež paní Řehowau nabízí k přistaupení wíry pod obojí; o stawu manželském pod obrazem stawu tkadlcowského; o wíře, naději a lásce pod obrazem Praly; o králowstwí nebeském pod figurau raucha; o ctinostném zdrželiwém žiwotu pod obrazem ryby. Mimo to piše o pokoji církwe, o křtu zwonu; o prawém užívání bohatstwí w rozmlauwání mezi *chudobau* a bohatstwím. Mnoho wtipu tam zde.

1802. Knížka nowá welmi utěšená: O wzdělání swědomí dobrého a o rozmnožení wíry spasitedlné křestanskému žiwotu pro sprostné od znamenitého a učeného muže *Kašp. Šweinkfelda* wydaná atd. 1540. Z řeči něm. na česko přel. od uroz. p. **WILÉMA KUNY z KUNŠTATU** a na Hrádku atd. Též i nákladem J. Mil. jest w Olomuci tlačená. Předml. Janowi K. z K. na Lukowě M. M. p. Smilowii, p. Zikm. a p. Jindř. K. z K. bratřím. A—K. Přitom tištěno:

1803. Potěšení jednoho, kterýž pod křížem Kristowým stojí, aby se smrti, ďábla a pekla nebál, *Kašpar Šweinkfeld* K—Q. Na konci: Jan Olowetský z Heřmanii.

1804. LINHARTA KULMANA, o přípravě k kříži a smrti atd. W Prostějově 1552 w 12.

1805. Rozjímání o umučení pána našeho J. Kr. z učitelůw písem sw. vybrané od **TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO**. W Prostějově u Jana Günthera 1552 w 8.

1806. Studnice žiwota od **JIRÍHO MELANTRICHA** z Aventinu 1554 w 8. Připojeno jest: Lékařství duše atd. od téhož. Připis Zikmundowi Helthowi, mistopisari král. českého. Obsahují propovědění z písma sw.

1807. Zpráva a naučení křesťanům wěrným (jednoty bratr.), jakby se w těchto časech nebezpečných při spasení božím říditi, spravovati, a w něm růsti měli, ano i při těžkostech nynějších, přicházejících od násilí tureckého jak se míti a zachovati mají. S přidawkem modliteb a písniček. Malý 8. bez r. a m. stran 207; 1555 w 8. bez místa a tisk. 1566 w 8. typus in Ostroh. Exempl. u Bočka.

1808. Rada ducha sw. proti radě ďáblowě, 1555 w 8.

1809. *Erasima Sarceria* knížky křížowé: proč pobožní učitelowé a všickni wěrní bez kříže, trápení a protiwenství býti nemohau 1556, w 12. (Index).

1810. Hádání smrti s člověkem. W Prostějově u Kašp. Aorga 1557 w 8.

1811. Zahrádka duchowní ku potěšení všem wěrným. W Holomauci, 1557 w 8.

1812. Rkp. u p. ryt. z Neuberka w 12. na pap. z XVI století. Obsah: a) *Consolatio cujusdam afflictissimi et variis tentationibus obruti hominis scripta ante natalem Christi an. 1557* (česky). Kapitól neb rozdílů 36, z nichž první počíná takto: Apoštol sw. Pawel w epístole své k sboru Římskému bratřím w rozdílě 15 mezi jinými wěcmi napsal takto atd. Na konci: Přepsáno l. 1581, listů 76.

(Potěšuje zdá se nějaký duchowní přítel kohos welní zarmauceného důwody z rozumu a z písem sw. wzatými, slohem čistým, důstojným, k věci přiměřeným, swětlým).

b) Napomenutí všech wěrných w nynějších pokušeních a zarmauceních k dowěrnosti w prawdě spasení swého, k dojitíe jeho zřízení w jednotě atd. i k stálosti w též prawdě pro naději jistau k žiwotu radostnému w sláwě nebeské (listů 34).

Jest ohlas knězc jednoty k bratřím, aby u wíře dotrwali. Dán pohostinu a na cestě 20 den Dubna 1555.

c) Otázka, kterak z wíry Jesu Kristowy sprawedliw býwá učiněn člověk (listů 23). Dogmaticky jedná o wíře, naději a lásce, tauž rukau co num. 1. tedy r. asi 1581.

1813. Knihy losní 1561 w 8.

1814. **TOMÁŠE REŠELA** o nekřesťan-

ském a hrozném lání, rauhání, bohem zlořečení, hromowání a klnutí, wěrně a dobrým úmyslem sepsané napomenutí a wýstraha. W Praze u J. Melantricha z Aventinu 1562 w 8. A—J4. Z něm. *Andr. Muskula* přelož.

1815. Kniha *Erasma Roterodamského*, w kteréž jednomu každému křesťanskému člověku naučení se dáwa, jakby se k smrti hotowiti měl, 1563 w 8. u Jiř. Melantricha, též 1564. Překladatel jest p. **JAN** z **LOBKOWIC**. *Sixt* ji předmluwau opatřil a wydal. Po druhé od F. Faust. *Procházky* w Praze 1786 w 8.

Při starých dwau vydáních jest připojen: *Smrti tanec* s obrázky a werši, což Proch. wše wynechal. W. Rozbor staroč. literatury na r. 1843 a 1844 částka II. str. 15.

1816. **PAWEL LUCÍN**. Přerozkošná zahrádka plná uslechtilých bylin a stromowí, kteréž zdrowé a welmi libé lékařství lidem we všelijakých zármutcích postaweným wydávají, od M. *Linharta Jakobi*, faráře Northuzského. Přel. od Pawla Lucína. (Připis Janowi Čabelikowí z Sautic na Teyně Wltaw.) Wyt. w Praze u Jana Kozla 1563 w 8. listů 26 1/2.

1817. Potěšitelný spis a prostá, ale však gruntowní zpráva z slowa božího, jak se prawí křesťané w případnosti neb příhodě smrti, kteří z tohoto swěta odjiti, z takowé spasitelné smrti své těšiti, a za to držeti má míti, jistě mají, že neumírají, než toliko na odpočinutí a na spaní odcházejí, ba nýbrž že před p. bohem wždycky žiwi zůstawají atd. Wyt. w Praze u Šebest. Oksa z K. 1564 w 8. 52 listů.

1818. Knížka jenž slowe německy *Jagteufel*, český lowěi čert. Od misra *Cyriaka Špangenbergského* sepsaná, z něm. řeči w českau přeložená, 1564.

1819. Klenot o potěšení a pomoci we všelijakých zármutcích, kázaný skrze *Ottu z Werdmilleru*. Z něm. řeči w českau bedliwě přeložený. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1566 w 12. a opět 1578 w 8. ib.

1820. **JANA AUPICKÉHO** a) Knížka tato slowe swětdnice duši, kterážto duše jest w srdci a w krwi každého člověka, a jest znamenitě potřebné w ní čisti, neb čtaučího poslauchati, zwláště těm lidem, jenž odpor drží s jinými lidmi, a prawí, že již není na swětě lidí swatých, a též že toho žádný nemuož wěděti, kdo jest swatý a kdo bude spasen anebo zatracen; o obém se w této knížce dočeš. Důwodně sebraná z hojných písem swatých zákona božího obojího, a z kněh učiteluow swatých, w spuosob rozmlauwání dwau bratří. Léta 1571 (bez místa) w 8. 63 str.

b) Knížka, jenž slauti muože obžiwující kořen uwadlý, zemdený a na poli umrtwený, to jest srdce člověka welkými auklady buď od ďábla

neb zlých lidí, jako: zármutky, nemocmi, smutky, wězením, pokušením a jinými těžkostmi těm podobnými sewřeného atd. Z muobých důwodůw písem swatých s pilností sebráno od kněze J. Aup. u wězení seděciho na rathauze Starého m. Pražského l. p. MDLXXI. (Na druhé stránce): Druhá knížka při té jest o smlauwě boží s otcí swatými atd. 1571 w 8. (bez místa) 240 str. (Wětším dílem nábožná rozmlauwání).

1821. **JANA AUPICKÉHO** Rozmlauwání Jana s Bartolomějem, aneb knížka, kteráž slowe boží aumluwy s lidským pokolením skrze 10 příkázání... b. m. 1571 w 8.

1822. Rozjímání od **BALTHAZARA HONSTAUNSKÉHO** wydaná, jsau dle Ungara od Adama z Winoře. W Praze 1573.

1823. Krátké naučení pro nemocné a umírající 1573.

1824. O žiwotu křesfanském krátké sebrání z písem swatých. W Praze u Jiř. Černého 1576.

1825. Knížka zlatá, w nížto předkládá se člověku křesfanskému, jakauby zbrání měl se hotowiti proti nepříteli ďáblu. Od **WAWRINCE RWAČOWSKÉHO**. W Holomauci u Frid. Milchthaleru nákladem města Raudnice 1577 w 8.

1826. Ruční knížka potřebná, zdržujíc w sobě spasitedlná naučení wyňatá z písem sw. zák. b. W Praze w 8. *Walent. Polona Pelčicena*.

1827. **JANA NETOLICKÉHO** z Turnowa křesfanský regiment, zpráva, kterak wěrný křestan modlí se má. W Praze 1577 w 12. 1580 w 12.

1828. **KRISTOFA**, far. Hrauckého a) Krátký spis o wýborném a křesfanském se přípravování k smrti 1579 w 8. b) *Rudolfa Gwaltera*, kazatele w Cyriachu, zrcadlo žiwota křesfanského a powinnosti křesfanské w 12. 1593.

1829. Nowé léto s podělením potěšitedlných jmén w nowé narozeného dítěte p. Jež. Kr. wšem křestanům čisti potěšitedlné a milé. Nyni w nowé z německé řeči na českau přeložené. Léta 1581 a 1582 w 12. (w Mus.)

Tomáš Soběslawský Rešátko přeložil, syn jeho Ján Rosacius Sušický wydal u Melantricha.

1830. Rkp. na Strahowě, w němž obsaženo: [mimo dialog ducha s duší]. a) Krátké sepsání a poznamenání o náramné krátkosti a nestálosti žiwota zdejšího a o hrozných a newýmnuwňých bidách a trápeních w něm na člověka přicházejících. Při čemž ukazuje se, proč pán bůh dopauští takowé bídý a auzkosti na lidi atd. Při dokonání l. božího 1582 w 8. (84 list.) b) Potěšení w zármutcích a pokušeních atd. 1593, w Zlonicích w 8. (51 list.) c) Zpráva o člověku wěrně pracujícím k smrti.. w jakowé naději mělby umřiti, a jaké prawdy k ní potřebí w 8. 1594, w Zlonicích (15 listů). To vše w jedné wazbě a od jedné ruky čistě

psáno. Spisowatel jest nekatolik, nepripauští očištěte atd.

1831. **JIRÍ DIKASTUS**: Dialog aneb rozmlauwání pobožné ducha s duší, w kterémžto duše nařiká nad swými bidami, těžkostmi a pokušenými, kteréž ji zde na swětě obkličují, a k bohu w swém úpění o pomoc se obrací; duch pak ji potěšuje a w daufání prawém při bohu ustawuje, pokojí a těší. Což vše z písem sw. i příkladůw předešlých otců se dowozuje. Rkp. z konce XVI stol. na Strahowě (listů 54). Tištěno r. 1602 w 12. Pak 1609 str. 248 w 12. u děd. Dan. Ad. z Weleslaw.

1832. **ONDŘEJE PÍSECKÉHO** a) Rozmlauwání těla rozkošem oddaného a duše kající. (Dáno w Dobrowici a připsáno pánu z Waldšteinu). W Praze u Jiř. Černého w 8. 1583. b) Boj člověka hříšného s pokušením. W Dobrowici w 8. 1584.

1833. Poklad duše jináč žádostiwý, w kterémž každý křest. člověk pod způsobau přiwětíwého a welmi utěšeného rozmlauwání wy-naučen a naweden býwá, kterak má boha poznati, jeho se báti a z celého srdce milowati. Z něm. přel. od **TOMÁŠE** far. w Blanském. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1554 w 12. 1585 w 12. w impr. akad. 1697 w 12.

1834. *Konrada Hosa* (Hesa?) Rozmlauwání Petra s. s pánem o obyčejích a powahách nynějšího lidu na swětě. Z něm. přel. W Praze u Buriana Waldy 1585 w 8.

1835. Rozjímání spasitedlné o winici páně, kdoby byla a jakau žalost proroci boží nad ní mají, že jest pána boha swého rozhněwala. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1585.

1836. *Mik. Hemmingia* Cesta žiwota wěčného, přeložená od **JANA ACHILLESŤA** Be-raunského 1587 w 8.

1837. Zrcadlo wěčného žiwota, který se křestan do něho wzhledne, spatří w něm čtyry budauci a poslední věci, totižto smrt, den soudný, muku pekelní a radost nebeskau. W Praze u Buriana Waldy 1587 w 8. A—D4, též w Praze u Dan. Sedlčanského 1607 w 8. W Holomauci u Jindř. Eitela. W Praze u Petra Ant. Benka 1700 w 8.

1838. Knížka o potupě swěta, přel. od **MART. ŘEPANSKÉHO** z Chočně 1587 w 8.

1839. Stezka k boží milosti sepsaná od K. P. Ž. (kněze Pawla Žalanského?) W Praze u Jana Jičinského w 8. 1588.

1840. Marností swětských.. knihy tři. W Praze 1589. (Boček).

1841. **JANA ŠTELCARA** kniha duchowuí o welikých skutcích p. boha wšemohaučioho. W Praze w 8. 1588. b) Zahrádka duší nemocných. W Praze 1597.

1842. **ADAMA z WINOŘE** Proti moru atd. W Praze 1599. Jsau to duchovní prostředky v čas moru. Přidáno jest Zbynka, arcibiskupa Pražského napomenutí k lidu o moru tehdáž Čechy hubícím. Příklady historickými z moru předešlých věků snažuje se spisowatel pobudit lid k užívání duchovních prostředkůw a připravení se k smrti. *b)* Knížka pobožná o nebeském na zemi obcowání, od *Alberta Welkého*, přel. skrze **M. ADAMA z WINOŘE**. W Praze u B. Waldy 1598 w 12.

1843. Knížky dvě I. o zármucích *D. Wolfganga Muskula*, (přeložil **JAN HENRICI**), II. *Jana Rivia Arthendorienského* Knížka o ustawičném potýkání pobožných s tělem, světem a ďáblem. W Praze 1591 w 8.

1844. *Providentia Dei*. O řízení a opatrowání božském, spis pobožný, z lat. přel. od **JANA KOCÍNA z KOCINETU**. W Praze u M. D. A. z Weleslaw. 1592 w 8. též u dědiců 1603.

1845. *Quatuor novissimorum*. Knížka srdečná o čtyrech budoucích věcech, od **HAWLA LSTIBORSKÉHO**, jinak z Železné. W Praze 1592 w 8. A—N. Zrcadélko 7 dušw připojeno A—II a 1 list.

1846. Škola křesťanská aneb cwičení křesť. a věrné duše, přitom wýklad na věřím w boha od M. D. A. z **WELESL**. 1592 w 8.

1847. Rozmlawání pobožná o věcech k spasení. (1593) W rkp. mus. 983. Traktat o tanci w témž rkp.

1848. *Martina Mollera*, kazatele w Sprotawě († w Hořelici 1606.) Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, t. j. kterak jednakaždý křesťan umučení a smrt p. n. J. Kr. rozjímati má. Na zadu: Kázání *sw. Bernarda* o umučení páně, pak historie o smrti *sw. Jeronyma*, kterak se k smrti swé strojil. Wše to z něm. a lat. jazyka přeloženo a vydáno. W Praze u Dan. A. z **WELESLAWÍNA** 1593 w 8. str. 621 předml. 16 Připsáno paní Magdaleně Zylwarowé, rozené z Waldšteina a na Dubenci atd. Dle Pelcla. (Abbild. b. Gel. III. 32) we 4. 1594? Též 1600.

1849. Přemýšlowání o náramné kratičkosti a nestálosti wezdejšího žiwota 1594, 1599, 1617 w 12.

1850. Smrt a žiwot, jinak srownání žiwota a smrti, w kterémž se skrze pěkná podobenství smrt žiwotu lidskému ukazuje. Z něm. přel. od Tob. M. L. W Praze u Jana Sedlčansk. w 8. 1594 (dle Index. spisowatel jest Fil. Mornay, překl. **ŠTEFEK TOBIÁŠ z KOLODĚJ**).

1851. Wdowa křesťanská *Erasma Rotodamského*, přeložená a rozšířená od **JANA KHIERNERA** Plzenského. W Praze 1595 we 4.

1852. Oprawdowé swětlo duchovní od **JANA GRILLA** z Grillowa. W Praze 1595 w 8.

1853. Zpráwa a naučení křesťanům wěrným, jakby se w těchto časech nebezpečných při spasení božím řídití, spravowati a w něm růsti měli: ano i při těžkostech nynějších přicházejících od násilí tureckého, jak se míti a zachowawati mají. S přidawkem některých písem (?) a modliteb swatých i písniček příhodných (od bratrů morawských). Wyd. I. 1595 8. min. 207 stran. Tisk Kralický.

1854. **ZIKMUNDA CRINITA** *a)* Amuletum christianum proti moru 1595?

b) Radda spasitedlná s pěknými modlitbami a wýklady potěšnými prospěšná, kterakby pobožný křesťanský člověk u wyznání swých hříchůw se chowati, jak se siliti a těšiti měl, aby se ani hněwu božího, ani smrti, ani hrobu a wěčného zatracení nebál, z písem sw. wydaná a nyní poprawená. Wytisťeno 1597. Opět u Mat. Pardub. I. 1616 w 8. A—L. po 8mi listech. Připsáno paním uroz. Anně Wostrowcowé, a Žofii Šarowcowé atd.

c) *Diarium christianum*, křesťanské dílo denní, to jest: Spasitedlné naučení a jako jasná swice dwanácti hodin duc, jakby se s pánem Ježíšem opravdowě začítí, dobře konati, i spasitedlné wřídití mohlo. S přidánými nábožnými modlitbami, na každau hodinu pro probuzení člověka a wýš položeného naučení atd. Wytisťené s powolením wrechnosti od pánůw defensorůw k tomu zřízené I. p. 1613. W Starém m. Pražském u Matěje Maryaka-Pardubského w 8. str. 296.

Připis paním Alžbětě z Waldšteina (manž. Adama mladšího z Waldst.) a Weronice z Sternberku, pak dvěma pannám šlechticům Waldšteinským z Waldšteina. Spisowatel slibuje, že má od něho wyjiti *Valedictorium christianum* a pak *Diversorium christianum*.

1855. Rozložení pašije swaté 1505. (B. N. II. dispositio).

1856. **ADAMA KLEMENTA** *a)* Rozmlawání křesť. člověka s p. J. Krist. na kříži, práci a nákladem Adama Klementa Plzenského, kazatele w městě Wraním. Wytisť. w Praze u Jiř. Jak. Dačick. we 4. 1597. *b)* Rozkoš a zwále panenská 1619 w 8.

1857. **ŠIM. LOMNICKÉHO** *a)* Pád swěta, aneb knížka skrowničká atd. w Praze 1597 w 12. *b)* Pohřeb Krista pána. Rozjímaní o newinném umučení K. p. W Praze u Jiř. Nigrina 1605 w 8. *c)* Rozmlawání Krista p. s křesťanem w 8. *d)* Růzenec obsahující tajemství Krista p. a Marie w 8.

1858. **ZIKM. TRIBUCELIUSA** Pražského, far. Petrowického rozjímaní o ráně meče pobožné a spasitedlné. W Praze u Wold. Waldy. w 8. 1597.

1859. **TROJAN NIGELLUS** z **OSKORINA**: Život poctivý neb ctinný, kterakby jeden každý živ býti měl w každém věku. Od Hermanna Schotena Hessa, přel. od Troj. atd. [Titul i text něm. a česky], w Praze u Anny Sumanové 1597 w 8.

1860. **MOLLERUS JAKOB**. Zrcadlo zatvrzeného světa, z něm. přeloženo. [Sepsal je *Sigismund Suevicus* Freystadiensis]. Tišt. 1597. [Exempl. u Bočka bez tit. a konce].

1861. Mandat Ježíše Krista krále nebeského ... věrným křesťanům poslaný, w němž prikazuje všechněm, kteří jsau na křtu slibili a swatě se zawázali, aby ztraceného zámku, jenž jest wira k jeho slowům, a pewnost řečenau dobré swědomí, dáblu zase skrze jeho pomoc božskou dobyti hleděti atd. listů 9.

Jest to napodobení swětských králowských mandátů w formě těmto obyčejné; hříčka pobožná. Datum jest na pravici otce nebeského léta páně narození 1598. Podepsán (w prawo) Ježíš Kristus; (w lewo) Jan ewangelista, kancléř králowství Kristowa. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

1862. *Zikm. Swevia* Speculum mundi indurati: Zrcadlo zatvrzeného světa, přel. od **JAKUBA MOLLERA**, senatora neb raddy w městě Austí nad Labem, w Praze 1598 w 8. u Wácslawa Maryna z Jenčic. (Připis Hawlowi z Lobkovic) str. 368.

1863. **SIXTA PALMY** Modličanského a) Rozjímání pobožné, kterak den páně swěcen býti má, wydal 1598 (dle připsu) w 8. W Praze. b) Dar nowého léta u Wold. Waldy 1609. c) Srdečné potěšení pobožných pod křížem postawených. (Index). d) Dar zlatý potěšitelný, obsahující w sobě rozjímání milosrdenství božihu 1612 w 8. e) O dobrotě a sladkosti ducha páně. Psaní učiněné slowůtnému Ambrožowi z Holomauce l. p. 1606 we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6. num. 5.

1864. **JAKUBA JAKOBIDESÁ STRÍBRSKÉHO** Budič otce čeledního, w Praze 1600, 1620 w 8.

1865. Knižka welmi potěšitelná w nemoci i při smrti, od **JANA RIWULA ŽLUTICKÉHO**, faráře Zwoleňowského 1600.

1866. **MARTINA CHLUMECKÉHO** pobožné a křesť. přemýšlowání o utrpení p. n. J. Kr. W Praze Dan. Sedlčanský w 8. 1602.

1867. **JIRÍHO DIKASTA** z **MÍRKOWA** a) Rozjímání o milování bola 1617. b) Duchovní proti moru pawéza, w Praze we 4.

1868. Knižka welmi užitečná, která s právem *zrcadlem nemocných* lidí může se nazwati, w Praze u Jiř. Nigrina 1602 w 12. str. 96.

1869. **DAN. TOSSANA** a) přemýšlowání o smrti 1602 w 8. b) Prawé a pobožné vademecum křesťanského člověka a pautníka towaryš. 1616.

1870. Knižka stará wýborná o milování božím. Z něm. přeložena od K. O. M. (*A. G. M.* [Boček]). W Praze u Jiř. Nigrina 1602 w 12. stran 227.

1871. O umučení a z mrtvých wstání pána našeho Jesu Krista rozjímání aneb přemýšlowání wlawským jazykem sepsaná od k. *Vincence Bruna*, a na česko přeložena od K. **PAWLA PISTORIUSA** z Lučska, děkana Karlšteinského l. 1603. Rkp. půwodní w Raudnici. (W. Čas. Mus. 1827 l. 136).

1872. Růženec neb žaltář blahoslawené rodičky boží, w Holomauci u Jiř. Handle 1604 w 8. str. 142 (od T. M. B.)

1873. *Theatrum mundi minoris*. Široký plac nebo zrcadlo swěta, to jest živý kontrfekt nešcislných bid všeho lidského pokolení atd. z lat. přel. od **NAT. WODŇANSKÉHO** 1605 w 8. w Star. m. Pražském u Jiřika Nigrina.

1874. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Troje rozjímání o nejsladším jménu Ježíš, o důstojných příjmích Ježíšowých, o důst. a slawném narození p. J. — z pisem swatých a z spisůw učitelů církwe pobožných sebrané 1605 w 12.

b) O posluchačích swatého ewangelium, kterak se chowati mají jedno: k služebníkům božihu slova, potom k samým téhož božihu slova služebnostem. Spis složený a wydaný od atd. 1613 w 8. u Jonaty Bohutského, stránek 195 mimo titul a připis (swým posluchačům) 1 arch.

c) O nejswětějším božím slowu a půwodu wzácnosti, důstojnosti a welikých užitečích, kterak a proč je máme slyšeti, s čím dobrým se potkávají ti, kteří je slyši, a s jakým zlým, kteří je tupí, 1613.

d) O počtě boží nejpřednější a oběti bohu nejwěděnější, totiž o modlitbách swatých, co jsau, jaká jejich moc, hodnost a potřeba; komu, kdy, kde, proč a jak se máme modliti, w Pr. u Jana Bohutského 1614 w 8.

e) O čtyrech věcech, kteréž se nejposlednější jmenují, smrti, posledním sauou, mukách, životu wěčném, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1615 w 8. str. 216—136—157—176, mimo předml.

f) Přemýšlowání o smrtedlnosti a krátkosti sláwy zemské a života lidského (listů 16 w malém 12). Pak: Některá prawdliwá a z písma sw. předukázaná znamení o dni páně posledním soudním, kteří zázrakowé den páně poslední předjiti mají (str. 34). Na konci: W Starém městě Pražském 1615, kněz Hawel Žalanský. Rkp. u p. ryt. z Neuberka (koruna neuwadlá).

g) O sedmi ranách božích těžkých a welikých, w Praze u Dan. K. z Karlsp. 1620 w 8. (Jest 7 traktatů; o hřímání a hromobiti, o

powodních, o země třesení, o bauřlivém povětrí, o suchu, o drahu a hladu, o vůlce metle boží nejtěžší, o smutném nepohodlí jejím.

1875. Autočistě křesťana věrného od **WAC-SLAWA CIKADY** 1606.

1876. **WALDA OLDŘICH**. Pranostika duchovní, 1606 w 8. 32 listy. (Boček).

1877. *F. Kostera* S. J. Čtyry poslední člověka věci, smrt, saud, peklo a ráj, s pobožným a užitečným jich uvažením 1606. W Olomauci u Jiř. Hangle w 8. 201 list.

1878. Spůsob života pobožného, kterýž sepsal **K. PAWEL PISTORIUS** z Lucska, doktor pisma sw. a praelat Plzenský l. 1606. Rkp. původní w Raudnici. (W. Čas. Mus. 1827 I. 136).

1879. Vinculum charitatis, t. j. swazek lásky a pokoje, dokonalé swornosti a upřímného milování, kteréž má býti jak předně při duchovních správcích, tak i při jiných křesťanech věrných, r. 1606 bez udání místa a stránek. [W bibl. p. děkana Zieglera].

1880. Angelica mornímu neduhu odpirající, w žalmu 91. kopaná, poslaná a presentovaná uroz. p. Danielowi Koralkowi z Těšina, měšťčinu a senatoru w Klatowech l. p. 1607 na den sw. Mich. archangela, od kněze Jeremiáše **DENHORTA SKYTORINSKÉHO**, děkana w městě Českém Brodě, w Star. m. Pražském u Pawla Sessia l. 1607 str. 24. [W bibl. p. děkana Zieglera].

1881. O dokonalosti zákonní, knihy čtyery *Lukáše Pinella*, přeložil **PETR LITOMĚŘICKÝ** z Pilsenburku, w Praze 1607 w 8. u Kašpara Kargezia.

1882. Jakuba Petrozeliny *a) Pax christiana*, t. j. rozjímání napomenutelná o pokoji, w Praze 1608. *b) Rozjímání a modlitby o umučení.* (Index).

1883. **MARTINA MOLLERA** manuale de praeparatione ad mortem. Rozjímání spasitelné a velmi potřebné, kterakby člověk ze slova božího učiti se měl křesťansky žívu býti, a blahoslaveně umříti. Přel. od **TOBIÁŠE MAURENINA**, w Praze u Mik. Pštrosa 1608 w 8. Těž 1727 w 12. W nowě w slowenský jazyk uведенé nákladem velikomožné paní Alžběty Reway (w Uhřích) 1727.

1884. Zrcadlo přehrozné, děsitelné a všemu světu od boha před oči vystawené zkázy města Jerusalema, od **ZACHAR. BRUNČWÍKA**, w Praze 1610.

1885. *Wilh. Perkinsia* Knížka o opuštění božím, z engl. latinsky od *Draxa Tom.* z lat. na česko přel. od **JIŘ. OEKONOMA** 1610 w 8.

1886. Zrcadlo potěšení páнем bohem samým a jeho řízením snaubeným a spojeným manželům od **HYNKA** z **WALDŠTEINA** 1610 w 8.

1887. **SIM. PARTLICE** ze **ŠPICBERKA**

a) O přípravě k smrti.

b) Naříkání Krista pána na newděčnost lid-skau. Na konci přidán jest kontrfekt záwisti hřichu ohawného, w Hradci nad Labem 1720 w 8.

c) Flagellum Dei. Bič nebo metla boží (wálka, hlad a mor), kterau pán bůh všech časů swět pro výstupky trestati ráčil. u D. K. z Karlsp. 1620.

1888. **SIMEONA VALECIA** *a) Krátká zpráva, kterakby člověk pobožný k smrti se strojiti měl, aby z tohoto swěta šťastně vykročiti mohl.* Z latiny *Joachima a Beust* přel. W Praze w impr. Šumanské 1610 w 8. A—Nij.

b) Casmana Ottona zpráva krátká sw. života křesťanského, wnitřního i zewnitřního wedle prawidla slova božího přel. w Praze 1613 w 8. *c) Wilh. Perkinsia* traktat troji ku potěšení zarmauceňých, do lat. od *Draxa Tom.* pak do češtiny přeložen 1613 w 8.

1889. **BRUNČWÍK**. Spis potěšitelný rodičům pro odchod dítek swých zesnulých w této morní ráně 1613 složený. W St. m. Pražském u Mat. Pardubského w 8.

1890. **MATĚJE STRÍBRSKÉHO** *a) Knížka spasitelných naučení, slaužící ku potěšení, napomenutí a wzbuzení všelikého člověka.. k té nejpřednější ctnosti, jenž jest láska, z písem z. bož. obojho wybraná, w Praze u Dan. Sedl. 1610 w 8. Dwa archy. (Weř. bibl. XVII. F. 214).*

b) Cesta k životu wěčnému. Utěšené, rozkošné, milé ano i pobožné křesťanské rozjímání té přewelebné swátosti těla a krwe Krista pána spasitele našeho. Wytisštěno w městě Litomyšli l. p. 1611 G. N. w 8. A—F. po 8mi, G 10 listů plných. Připsáno pánům města Stříbra.

c) Drahá perla, kdo chce dobře umříti a w život wěčný wjíti, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8.

d) Lamentací, horlivé vzdychání na celý žaltář sw. Dawida, w Litomyšli 1611 w 8.

1891. **WÍTA JAKEŠE** cesta otcůw buď pobožných buď nezbožných, živými barwami božího slova wykotrftowaná, w Praze w impr. kn. J. H. L. w 8. 1611.

b) Zrcadlo rodiny bezbožné, w Praze u Mat. Pardubského 1615 w 8. (Jsau z písem sw. wybrané příklady zlých synů a dcer, a pokut jejich.

c) Trivium, spis o třech cestách, zemské, duchovní, nebeské, w Praze 1620.

1892. **JIŘ. TESÁKA** Mošowského *a) Pautník duchovní, spis dle písem sw. o wěcech všem platných a potřebných 1612, w 8. b) Homo foenum, to jest, křesťanské a sprostnické, však s božím slowem srownalé připomenutí o smrtedlnosti naší lidské, w Praze u J. Stříbrského 1616 w 8.*

1893. Knižka o soudném dni, w šestí dílech, sepsaná od kněze **MIKULÁŠE KRUPĚHORSKÉHO**, far. w Chysech, s pěknými historiemi z písem sw. W Praze u Jiř. Hanuše Landškranského 1612 w 8. A—M7.

1894. **JANA OPSIMATESA** a) ustawičné w 3 věcech cwičení w 8. (Index).

b) Ráj rozkošného naučení o jistých znameních prawých synůw božích w 8. 1613.

c) Pobožná duše, jenž k známosti boha hoří. (W Pirně w bibl. se nalézá).

1895. **JANA ROZACIA HOŘOWSKÉHO** příprawa k smrti 1613 w 12.

1896. Jana Zawiše rozjímání o jednom škodlivém pokušení w čas moru 1613 w 8. w Praze (u Miltnera).

1897. Potěšení křesťanské, w Praze 1613.

1898. Pokušení Jábelská wnitřní a duchovní, zewnitřní a tělesná 1613 w 12.

1899. **BLAŽEJE BOROWSKÉHO** hádání člověka s pokušením w 8. (Index).

1900. *Duchovní klenot*, to jest, zvláštní a welice potěšná z swatých písem wybraná propowědění, jimizby se každý w pokušeních, zvláště w nemoci i při smrti w pokušení Antikristowě potěšowati mohl 1613 w 12. 1714.

1901. **VATELIUS LAUNSKÝ ŠIMON**. Krátká zpráwa žiwota křesť. w Praze 1613 w 8. (u Miltnera w Smečně).

1902. **ZMISŁOWSKÝ ADAM** kněz. Malagma t. lékařství ztenčující zármutky pobožných lidí, w Praze 1613 w 8. (u Miltnera).

1903. **DAN. JOHANIDESA SKOČOWSKÉHO** neděle smrtelná. List apoštola nádoby wywolén Mesiášem K. páncem, w Olomauci u Křišt. Kutče we 4. 1614.

1904. O rytíři křesťanském plawícím se přes banřlivé swěta tohoto moře k břehu věčného žiwota 1614 we 4. (při Alkoranu Budowee).

1905. Padesatero duchovní přemýšlowání k prawé pobožnosti probuzující, od Jana Gerharda w lat. jazyku wydané, do českého přeložené od **PAWLA LYKAONA KOSTELECKÉHO**, w Praze u Jana Bohutského w 12. 1615 u téhož 1619 w 8. w Praze 1714 w 8.

1906. *Walentina Beglera*, kazatele Žitawského, o žiwotu věčném a o pekle rozjímání, přeložené skrze **JANA MLEYNKA** Nowojičinského, w Olom. w 8. 1615 (Index).

1907. Zpráwa o potěšowání nemocných proti hrůzám a strachu hříchůw, smrti, ďábla, zlořečení zákona, hněwu a saudu božího, z lat. od Sam. Ad. z **WELESL**. 1615 w 8. A—O. (Bib. w. G. 70).

1908. Spis o proměnách žalostiwých žiwota wezdejšího, a o radostech věčného, k tomu kázání pohřební dvoje nad tělem mrtwým uroz.

paní Anny Magd. Wencelikowé z Malowie na Kamenici a Cheynowě († 1615) b. m. léta BVD BohV našeMV čest. (1615) w 8.

Předmlawu latinskau podepsal Sigismundus Mathias *Wencelik* a Sarabitz in Camenitz et Cheynowic. Obsahuje rozjímání a píseň o marnosti, potom kázání od kn. Luk. *Hanzeliusa* Lisieského, s písničkau na památku té paní od K. J. L. Kosteleckého. Pak jiné kázání od kn. *Jř. Laurentiadesa* Kosteleckého a prosopoeia defunctae česky ku potěšení pána z Wrchowist atd. od *Sineona Partlice*, mimo 9 listůw latinských weršů. Wšeho 7 archů.

1909. Knižka welikých potěšení plná, kteráž člověk při hodině smrti proti všem pokušením sobě předkládáti, a nimi se potěšowati má. Wydaná nejprwé w řeči latinské, od *D. Gerharda* superintendenta *Held*. Přeložená do české od kněze **JANA BURDY PELHRIMOWSKÉHO** atd. Wytisčena w Now. m. Pražském u Dan. Karla z Karlsperka I. 1616 w 8. XIV a 255 str. Připsána čtyřem auředním Žateckým od läitelce.

1910. **JIRÍHO TACITURNA** Hájského ostatek rozjímání o přediwném wtělení *Emmanuele* w 8. Index.

1911. **ŠTĚPANA HOLOMUČANSKÉHO** a) Noc weselá s swětlem 1617. b) Potok z sedmi pramenů 1617.

1912. Škola kříže od **CYPRIANA PEŠINA**, 1616 w 8. Obsahuje kříže a saužení synůw božích.

1913. *Casmana Ottona* *Nepenthes*: Bylinky léčící a hojící srdce a ducha poníženého, w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1617 w 8. s připojenými modlitbami.

1914. Budič křesťanské pobožnosti z sedmi knížek složený, od Jiřiho Bilka, w Praze 1617 w 8.

1915. *Antidotum desperationis*. Zpráwa potěšitelná o lékařství duchowním proti jedu zaufalství, od **WAWRINCE ANDREAE** 1618 w 8. w Praze u Mat. Pardubského.

1916. Zlatý spasení lidského řetěz, w Praze 1618.

1917. Balzám duše atd. W něm. sepsal *Jak. Heilbrunn*, přeložil **ADAM JINDŘICH z STRACHOWIC** 1619 we 4.

1918. Zlatá některá prawidla křesťanského člověka, od **BARTOLOMĚJE KOŽLANSKÉHO**, bez místa a roku (1619 ?)

1919. Posila k stálé trpěliwosti pocestným aukzau cestau skrze strasti — za spasitelem násilně se protirajícím — skrze **JANA KAUPILIA** Tyjneckého, w Praze u Matěje Pardubského w 8. 1619.

1920. *Swědomi lidské* aneb pobožné rozjímání a wyswětlení swědomi lidského atd. Sepsáno od *Wiléma Perkyjsia* Angličana, z lat. přeložil **REGIUS ŽELETAWSKÝ JAN**, slu-

žebník cirkwe w Žatci. [Dedic. Bohuslawowi z Michalowic na Rwenicích a Nowém Sedle, w Praze u Dan. K. z Karlsp. 1620 w 8. str. 455.

n) Duchovní romány.

1921. *Jana Efrema* knížka utěšená o sw. Josefowi patriarchowi a jeho příhodách, z lat. přeložena od Jana Straněského, w Praze u Jana Jičinského w 12. 1569.

Jest to historie Asenath při knize: Testamentowé atd. 1570, u Melantricha.

1922. Lament otcůw swatých, to jest: Žalostiwá kwilení jich w temnostech. Přeloženo od JANA STRANĚSKÉHO. (Rkp. weř. bibl. XVII. F. 17. we 4. bez r.) W Praze u Jiřika Melantricha z Aventinu 1572 w 8. 1574. Opět pod tit. Kniha bohomyšlná a welmi pěkná na pět kněh rozdělená o žalostiwém kwilení a hořekowání otcůw sw. w temnostech atd. tamž w 8. 1576 w 8. Pak w Praze u Jiřika Jakoba Dačického 1588 a 1595. W Hradci Králowé u Martina Kleinwechtra 1613 w 8. W Brně pod nápisem: Lament neb pláč sw. otců, aneb kniha bohomyšlná a welmi pěkná na pět kněh rozdělená o žalostiwém kwilení a hořekowání otců swatých w temnostech před příštím syna božího pro tento swět wtěleného 1721 w 8. str. 248 u Swobodských dědicůw, též 1776 w Jind. Hradci u J. W. Hilgartnera.

Jest z lat. lamentatio ss. patrum in Limbo. Rozvržena jest na pět knih neb stránek (partes), obsahuje wolání s. otců, přitom poselství rozličných proroků k hospodinowi n. p. sw. Dawida, a kterak spravedlnost božská jim odporowala, milosrdenství ale jim přichýleno bylo, až poslední spasení zaslíbeno. Celá ta knížka jest nějaké dramatické popsání téhož wolání a radosti při vykauptí, w kterémž spravedlnost, milosrdenství, pokoj a radu božskou jako zvláštní osoby maluje. Wolání otcůw neb žádost pro spasení vybrána z proroků, a nejvíce ze žalmů.

1923. *Petra Měkla* z Pfetersheimu práwní pře wedení trojice swaté na žalobu Satanáše proti všemu lidskému pokolení 1609 w 8.

o) Modlící knihy.

1924. Žaltář (welký růženec s modlitbami) perg. Rkp. od 1527 w 12. přepsaný od Šimona kaplana Petrlíkowského w. Dob. Lit. II. S. 378. Růženec neb žaltář blahoslawené rodičky, w Holomauci u Jiř. Handle 1604 w 8.

1925. Hodinky a jiné modlitby od r. 1527 w 12. na pergam. rkp. weř. bibl. XVII. II. G. (necelé).

1926. Modlitby nábožné sw. otcůw a prorokůw z obojího zákona wybrané, w Plzni 1532.

1927. Modlitby na každý žalm. Rkp. z prwní třetiny XVI stol. w 8. nyní na Strahowě.

1928. Hodiny o umučení pána našeho J. K.

těž i jiné modlitby. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 3. z XVI stol. w 8. perg. s obrázky.

1929. Žaltář w způsob modlitěh složený. Z něm. 1535, 1536 w 12. od PETŘÍKA JANA z BENEŠOWA.

1930. Modlitby křestanské k následowání žalmowému složené, způsob wnitřního náboženství wyprawující, z řeči něm. na českau wyložené, w Praze Jan Had w 8. 1539, 1609 w 8.

1931. Modlitba proti Turku, jména křestanského dědičnému nepříteli we 4. bez roku a místa (1545?)

1932. Modlitby dvě bratrské za králowství české l. p. 1547, w Prostějowě 1547 we 4. listy 3.

1933. Modlitba osw. knížete Hanuše Fridricha korfršta saského — proti ukrutné válce císaře a papeže. Také modlitby *Fil. Melanctona* 6 listů 1547 we 4. w Prostějowě.

1934. JANA STRANĚSKÉHO a) Modlitby nábožné z písem swatých 1548.

b) *Jana Habermanna* Chebského, far. we Falkenowě: Modlitby nábožné a křestanské za všeliké věci člověku každého wěku, stawu i powolání potřebné a k každému dni celého téhodnu s ranním i wečerním modlením.. z písem sw. sebrané a wydané. Z něm. přel. 1573 w 12.

Potom (u Welesl.) 1586 w 8., 1600, 1602, 1603, 1608, 1619. W Hagu 1632 (připis Kínské a Slawatowé) maličký formát 1637, 1660. W Žitawě u Mich. Hartmana 1710 w 8. str. 176, 1715. Též s katechismem Luterowým a s písněmi, w Lewoči 1715 (podlauhlý formát). W Brně Siedler 1783.

1935. Modlitby nábožné proti všelikým obecním nedostatkům od učených lidí složené na dvě strany rozdělené, w Prostějowě u Jana Günthera 1549 w 8. a 1599 w 12.

1936. *Frid. Nausea* křestanská modlitebni knížka přes celý rok na nejmilostiwější žádost najjasnější a welikomocné kněžny a pani p. Anny Římské... králowny, arcikněžny rakauské z něm. řeči w českau přeložena l. p. 1550 (Ku konci): Wytíštěno a dokonáno w Menším m. Pražském u Bartol. Netolického w 8. mal.

Připis podepsal TOMÁŠ BABLER, farář města Budějowic českých. (Nausea biskup Widenický sepsal je pro Annu králownu českau, Ferdinanda I manželku).

1937. Modlitby na Otče náš, na žalmy, též písničky. Na konci stojí tiskář Jan Kosořský (okolo 1454) bez roku a místa.

1938. (Defekt) modlitby. W Praze u Jana Kantora (okolo 1556).

1939. Modlitby nábožné od pobožných mužůw z písmě sw. sebrané s wýkladem na žalm 50tý u Melantricha z Aventinu, w Praze 1554 w 12. listů 233 a registřík, pak 1558, 1564

w 12. 1581. [Ze Straněnského modliteb i z jiných sebral je wydawatel Melantrich].

1940. Žalm padesátý Dawida krále: Miserere mei Deus, od *Jeronyma Savanarole* z Ferarie, řádu řeholy kazatelůw, w způsob modlitby postawaný. W Prostějowě 1558 u Kasp. Aorga w 8.

1941. Modliteb proti všelikým obecným nedostatům stránky dvě, w Prostějowě u J. Günthera 1559 w 12.

1942. Modlitba w čas těžkých a tuhých pokušení. Ms. (okol. 1588 w 8. u Bočka.)

1943. *Sixta z Ottersdorfu*, rukau psané modlitby a písně do tištěného latinského žaltáře. Rkp. w Mus. 1030.

1944. Modlitby na žalmy, přel. od **BART. NETOLICKÉHO**, w Praze 1562 w 12. (Index).

1945. Modlitby na neděle a swátky *Mathiáše Citharda*, přeložené od **KRISTINA z WLČETINA**. Wydané od Jiřího Melantricha, w Praze 1565 w 8. 1582 w 12.

1946. Modlitby Litardy (?) [1567 prodávány w Olomauci].

1947. Modlitby o swatoswatém kšaftu wečeře páně a přihotowení se k hodnému jeho požíwání b. r. w 12. (Wiz Catal. boh. lit. weř. bibl. Žaltář Dawida sw. num. 2.)

1948. Litanie česká fol. 1573.

1949. Modlitby nábožné z sw. písem sebrané od **PETRA KODICILLA** z Tulechowa, w Praze 1574 w 8. a 12.

1950. Modlitba pobožná dítkám každého dne říkati užitečná, w Praze u Jiř. Černého fol. 1574, 1 list.

1951. Modlitby a řeči pobožné některé z písem sw. jiné pak z naučení mudrcůw pohanských wybrané, které jsau nalezeny pod odjíti z tohoto swěta p. Jana z Waldšteina (bez místa) 1576 w 12.

1952. **TOBIÁŠ ZÁWORKA** w dedikaci swé knihy prawidlo služebnosti církewních praví o sobě, že písně a modlitby nejstarší shromáždil, epístoly a ewangelia z biblí české tištěné w Praze 1577 wýtáhl.

1953. Modlitba krále Šalomauna, kteráž jest napsaná w přísloví w 30 kapitole, od **WÁCSL. DOBŘENSKÉHO**, w Praze u Jiř. Černého fol. 1579.

1954. **JANA MATHEOLA SEDLČANSKÉHO** modlitby na ewangelia všech neděl a swátků, w Praze 1580, 1582 w 12. (Skladatel jest Walentin Trocedorf).

1955. *Fišera* Rollenského biskupa Jana modlitby nábožné na způsob žalmů, to jest na 15 žalmů, přeložené od **J. RÁČKA** z **CHOTĚYŘINY** s výkladem wiry desatera na očenáš s jinými modlitbami a písněmi 1581 w 12. (Index).

1956. Modlitba hospodářská **DAWIDA CRINITA**, lat., česky a německy, w Praze u Petře 1581.

1957. **JANA LITTURGA** z **TURSKA** Liturgia sacra, lékařství duchowní tohoto času morního potřebné s písničkami a modlitbami pobožnými i s jistými důwody písma swatého i jiných mužůw učených wybrané a složené atd. W Star. m. Pražském u Jiříka Dačického 1582 we 4. (dle Kopit. w 8.)

1958. Zahrádka wonného koření pro duše neduživé a nemocné. **PEŠÍN MATHIÁŠ** měštěnin m. Žatče přel. z něm. w Praze u Dan. Ad. z Weleslawina w 12. 1583, 1585 w 16.

1959. **BOHUSLAWA OJÍRE** z **OČEDĚJIC** modlitby utěšené, w Praze 1584 w 12. W Trenčíně 1655 w 12.

1960. Modlitby ke dním suchým náležející 1585 w 8. též: Modl. kteréž w suché dny w shromážděních swatých říkány býwají 1609 w 8. 320 str. (Kralic).

1961. *Jiř. Wicelia* modlitby pobožné a prawé křesť. s výkladem žalmu 50, 1586 w 12.

1962. **JIRÍHO DYKASTA** z **MÍRKOWA**
a) Modlitby welikých a však kajících hříšníkůw. W Praze 1588.

b) Idiota modlitby pobožných a horliwých rozjímání o milování boha a prawé trpěliwosti přeložené. W Praze w 12. 1598.

c) Modlitby aneb rozjímání pobožná z kněh sw. Bernarda a jiných sebraná (přel.) 1609 w 12.

d) Modlitby w čas žalosti, w Praze 1611 w 12. (s písněmi).

e) Modlitby ku p. bohu w tento zarmaucený čas 1611 w 12. (Snad jedno s předešlymi) Index.

f) Modlitby křesťanské pro pobožné paní a pauny, w Praze 1617 w 12. (4 dily).

1963. **ADAMA TÁBORSKÉHO** Oltární knihy. Rkp. we 4. od l. 1588 (w Museum).

1964. Modlitby pobožné z epístol a na ewangelia celého roku, od **PAWLA AKWILINA** Hradeckého, w Praze 1598 (dle Klíče 1564). Opis od r. 1656 w 8. w rkp. u Bočka.

1965. **TOBIÁŠE MAURENÍNA** Litomyšlského a) Martina Mollera meditationes sanctorum patrum. Pěkně nábožné modlitby starých swatých otcůw přeložené z něm. w Praze 1593, 1602 w 8. b) Sedm částek modliteb těchto atd. W Praze 1599 w 12.

1966. **SIXTA PALMY MODLIČANSKÉHO** a) Perlička dítek božích, totiž modlitby nábožné na 12 perel t. j. článků wiry křesť. složené 1593, též 1612. W Žilině 1667. W přípisu p. Henrichu z Waldšteina na Dobrowici atd. prawí podepsauý kněhař Daniel Karel z Karlsperka, že tu knížku již po druhé w impr. J. Milostí tlačití a nowými figurami ozdobiť dal, datum 1612. W Trenčíně 1663 w 24. Od Dan. Synapia, w Lewoči 1684. Též 1693 w 18.

(Index). Potom opět znovu kajícími žalmy rozmnožené, jako písničkami nábožnými, z něm. přeložené a vydané l. p. 1697 w 12. str. 335 regist. Též 1701 w 12. W Puchowě s písněmi 1741 w 18. W Prešp. u Fr. Patzko 1774 w 12. W Praze u Ferd. Schönfelda 1782 w 12. Též w Kutné Hoře 1782, opět 1818 w 18.

b) *Vade mecum*. Modlitby nábožné, w Praze 1613 w 12.

c) Jiskřičky duchovní. Modlitby nové horlivé na ewangelia nedělní wytažené z postilly Jiřka Dikasta 1613 w 16.

1967. *Červená rážička* krví p. J. skropená, aneb modlitby ranní, večerní, při mši s. hodinky o nepoškrvněném b. p. bolestné početi a za mrtvé s některými písněmi o umučení páně, w Praze 1594 (Boček). W Brně u J. Fr. Swobody 1707 w 12.

1968. **STIPACIUS MIKULÁŠ STRAKONICKÝ** a) Modlitby obsahující milostná rozjímání a nějaká subtilná kázání w předních stránkách učení křesťanského, někdy od Dra. Joachima Kurea sepsaná, z lat. přel. od atd. W St. m. Pražském u Buriana Waldy 1599 w 12.

b) Modlitby některé pobožné a užitečné za rozličné věci, k nimžto přidány jsau mnohé písničky obecné, w Praze u Jak. Dačického 1598 w 12.

1969. Modlitby křesť. a nábožné z písem sw. 1600, 1695 w 12.

1970. Kněze **JAKUBA P. K.** modlitby o umučení 1602 w 12.

1971. Ruční knížka, w níž se zdržují nejvýbornější modlitby, prosby a žádosti, nejpronikavější lkání a vzdychání a nejrozkošnější písničky 1604 bez mista, přel. od W. J. A. Opět od *Kaš. Motěšického* 1687. Obnovené od J. W. a M. J. 1694 w 8. bez m. a tisk. Opět 1708 (bez m.) stran (modliteb) 360 (písní pod zvláštním titulem: Písničky nábožné) 170. Potom 1709, 1716, 1718, 1719 (od *W. Gleicha*) 1729, 1742, 1773 w 12. W Praze u J. F. z Šenfeldu 1782, w Kutné Hoře 1784 w 18. str. 141.

1972. **WÁCSSL. SLOWACIA** a) Každodenní modlitby pobožným pannám, paním a wdowám 1605 w 12. 1618. Opis od r. 1682 od P. F. H. C. R. Aujezdského, přešpané w městě Třebíči w 12. (Boček). b) Modlitby obecné, w Dobrawici 1610.

1973. **JAK. ZACHIA** Čáslawského modlitby pramen živý 1606.

1974. **JANA WÁCSSL. KODEDA** neb Církady modlitby 1617?

1975. Řehoře Rimichtera z Aldenberka modlitby utěšené a nábožné, w Praze 1607 w 8.

1976. Modlitby od **JANA ŠTELCARA** Želetawského (Index).

1977. **ELIÁŠE JAKOBI** Chrudimského, far. w Besně, modlitby křesťanské s písničkami 1610, 1620 w 18.

1978. Modlitby in natalem a písničky na den narození wys. uroz. p. Hynka z Waldšteina 1611 w 8.

1979. Modlitby církevní z agendy kněží ewangelických, w horním kraji Brněnském, 1612 w 8.

1980. **S'TRÍBRSKÝ MATĚJ.** Modlitby pobožné na ewangelia swatá, též i epístoly, k každému dni nedělnímu atd. wyt. w St. m. Praž. u Dan. Sedlčanského 1613 w 16. A—J. Dedic. hraběti Hendrichowi z Turna atd. na Letowicích a.. Regině Julianě roz. hraběnce z Hardeku.

1981. Modlitby, kterýchž podle rozličných přičin a potřeb buďto we dny modlitebné neb i jindy w shromážděních sw. užíváno býti může, b. r. (okolo 1612) b. m. (w Kralicích) w 8. stran 64.

1982. Modlitby a písně **JAK. AKANTIDOMITISA** w 8. 1614?

1983. Modlitby kazatelské první: druhý díl 1613, 1615 w 8. (w Kralicích). Pak podruhé: Modlitby církevní neb kazatelské k nedělim a swátkům, středám a pátkům případně sformované, I díl od adventu do sw. Trojice. II díl od slavnosti sw. Trojice až do adventu 1618 w 8. [Druhý díl str. 352 mimo modlitby obecné 14 listů] b. m. (w Kralicích) weř. bibl. XVII. F. 172.

1984. Písně na každý den w týhodni (tém-dni) s modlitbami, od **JANA MARXIA HORAŽDOWSKÉHO**, w Trenčíně u Dor. Wokálowé 1615 w 12.

1985. **JANA ROSÁCE** a) Modlitby nábožné za všelijaké obecné i obzvláštní věci, w Praze 1615. b) Každodenní modlitby s přípravou k smrti 1616.

1986. **WOLDŘICHA WALDY** Nešpor český na každau neděli a některé žalmy, w Praze 1615.

1987. *Abrahama Bucholcera* knížka modliteb pobožných a horlivých, k ewangeliím nedělním a slavnostem weyročním i památkám některých swatých, přeložena od K. J. R. Ž. 1615 w 8.

1988. Každodenní cvičení se w pobožnosti velmi užitečné: Obsahující w sobě wyznávání hříchů, dikůčnění, modlitby a prosby. Sepsané prací a snažností jednoho slavného theologa: nyní pak pro obecné dobré do češtiny přeložené, i wábec vydané, nákladem uroz. p. Joachima z Těchenic, wytisťené w Novém městě Pražském u Daniele Karla z Karlsperka l. 1616 w 8. str. 278. Připsáno p. Karlowi z Žerotína, od J. z Těchenic. Opět w Praze 1714. Sepsal lat. J. Gerhard; přeložil **JAN CYRILLUS TREBICKÝ.**

1989. Modlitby některé nábožné z základů písem sw. a žalmů, w Hradci 1616 w 12.

1990. Sto padesáte žalmůw na způsob modliteb složených od **JIRÍKA CHOBOTIDESA** Mšenského, faráře Charwatského 1617.

1991. **WÁCSL. TROJANA** horliwé modlitby w čas wálek, též i písničky pobožné, w Praze 1618 w 12.

1992. **ALETINA ADAMA** a **ALETINA MIKULÁŠE** modlitby nábožné w 8. a 12. (Index).

1993. Pragensis academiae rector et cancellarius D. Joan. *Jessenius a Jessen* ludorum per Boëmiam et Moraviam nostrorum moderatoribus. Pragae typis Pauli Sessii 1618 4. arch.

Obsahuje modlitbu českou k okolnostem času přiměřenau s latinským rozkazem ji pobožně se žáky se modliti před jich rozpuštěním.

1994. **JANA NIMBURSKÉHO** far. w Bohumilicích, modlitby w čas tento nebezpečný, w Praze 1619 w 12.

1995. Modlitby pobožné a křesťanské z jiných modliteb, již prwé od mnohowázných...

mužů... vydaných, i také nyní od jednoho wzneseného autora z něm. jazyka na česko přeložených sebrané, prostými rytmy porozšířené, we 3 díly uwedené od **MATEJE MILÍNSKÉHO**, w Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1619 we 4.

1996. Modlitby swaté, z žalmů sw. Dawida proroka božího, od oswíc. muže doktora *Pet. Martýra Wermilia* Wlacha.. složené. Z řeči lat. přel. od **M. JANA SUDLECIUSA**. Dedic. Bohuehwalowi Berkowi z Dubé a Kateřině manželce atd. A—Aa. W Praze u Anny Dačické 1620 w 12.

Přitisknuto: Kn. Viktorin Adami Mant. Verše dobré pam. M. Jana Chorina w rytmy čes. uwedené. *Počátek*: Wálky nejkrwawější atd. 5 listků. — Item kn. Jakub Acanthides: Píseň (prosicí za pokoj) 2 strofy.

1997. Jana Fera modlitby (Index).

1998. Modlitby (horliwé), které w čas wálek aneb obležení od nepřátel atd. konány býti mají. — Nazad modlitby pro nejw. heitmany a jiné správce wojenské, w Praze u D. Sedlčanského 1619 w 12.

ODDELENÍ PÁTE.

Od přemožení nekatolíků až do uvedení něm. jazyka ve školy a cancelláře t. j. od roku 1620 až do roku 1774.

I.

§. 26. *Politický stav.*

Ferdinand II panování nastoupiv poslal (1619) Čechům po Adamu z Waldšteina podání, kteréž Thurn a Raupowský potlačili a w známost neuwedli. Nemoha tedy po dobrém pokoj způsobiti, chopil se zbraně. Čechy, Morawa a Rakausy, kdež se protestanti množili, cítili hrůzu wojny. Thurn na tom byl, aby Wídeň ztekl a Ferdinanda zajal, a však Mansfeldu poraženému do Čech ku pomoci spěchati musil. Ferdinand po odtažení Thurna do říše jel a za císaře wolen jest. Což tak mrzelo Čechy, že na sněmu uzavřeli nepřijíti jeho za krále, a sobě zwolili Fridricha falckrabě, hlavu jednoty protestantské a zetě krále anglického. Korunován Fridrich od administratora protestantského consistorium: ale císař posilen jsa Maximilianem, wéwodau baworským, a Janem Jiřím, saským wolencem, z nichžto prwnímu hoření Falci slíbil, tomuto Lužici zastawil, Čechy na Bílé hoře porazil (1620), načez Fridrich kwapně do Wratislawi utekl, Maximilian pak do Prahy wtrhnul, a knížete Lichtenšteina místodržitelem králowství ustanowiw, do Bawor se odebral, kamž 1500 wozů pokladů a skwostností českých zavezti kázal. Učitelé Karolinští, sami nekatolíci, we třech dnech z Prahy wypowězeni, z obojné strany mnozí u radnice Staroměstské stínáni, jiní na statech trestáni, wyhnáni; list majestátní zrušen, fary kněžimi katolickými osazeny, universita Jesuitům wrácena, nekatolíci všickni bez rozdlu ze země wypowězeni. Mnozí z nich na oko přešli k náboženství katolickému, ale 36000 rodin, mezi nimi 1088 panských a rytířských wystěhowalo se do Prus, Brandenburku a do Sas, až i do Ameriky (Kwakerowé). Na prázdna místa hrnuli se cizozemci, a znamenitau část země osadili, kdež na dile po dnes bydlí. S wěže Teynské pónuknutím Jiřiho Fera, Jesuity, skrze studenty shozena (1623) socha Jiřiho a kalich, místo nich pak postawena socha Ferdinanda a obraz p. Marie. Kostí Rokycanowy i Augustina Luciana, biskupa pod obojí, z hrobu wyňaty a na hřbitowě Teynském spaleny, arcibiskup za primasa králowství, a duchowní staw w zemský staw powýšen s předností před panským a rytířským i městským. Tímto wykořeněním nekatolíků wzbudil sobě nové nepřátele Ferdinand (1626). Král danský s knížetem Dolních Sas wpadli do zemí cisářských, a však Tillým a Albrechtem z Waldšteina přemoženi. W Lubeku o pokoj smlauwáno, ku kterémuž smlauwání Gustav Adolf, šwed-

ský král, nebyv připuštěn (1628), mstil toho pohanění pomocí wolencůw saského a Brandenburského, landhraběte hesského a jiných knížat (1630). Císařští poraženi u Lipska. Sasíci wpadli do Čech, s nimi mnozí ze strany pod obojí, kteří zmocnivše se Karolína, nasadili luterských professorů, jakož i farářů a kazatelů, a zahnali Jesuity. České bohatstvo a památky mnohé do Sas po Labi vozino. Waldštejn (1632) pod podmínkami náčelnictví přijav, vojsko sebral, Sasy z Čech vypudil a u Lycowa, blíže Lipska, s Gustavem se potkal. Gustav padl, ale Šwedové swítěžili. Nepodaření bitvy, neučinnost wévody, nepřispění obleženému Řeznu uwedlo Waldštejna w podezření, kteréž nepřátelé jeho zwelichili. Zabit we Chbě (1634). Ferdinand císařowic ujaw kommando oswobodil Řezno, swítěžil u Nördlingu nad Šwedy, tak že uleklý Sasie o pokoj prosil. Dána jemu Lužice w léno (1635). K pokoji tomu Brandenburg a jiná knížata přistaupili. Ferdinand II umřel (1637), a pochowán w Hradei Štyrském. Ferdinand III vládu nastaupil. Šwedové pod Bannerem Čechy plenili. Leopold, císařůw bratr, wyhnal je sice wojskem rakauským a uherským, ale Torstenson císařské opět do Čech zahnal (1642). Neučinnost některých regimentů příčina toho; pročež Madlonský regiment desátán w Rokycanech; Madlon a plukownik w Praze stati. Gallaš přewzal kommando, ale nešťastně; swržen (1643). Hacfeld u Jankowa (1645) poražený a zabitý Šwedům opět Čechy otewřel. Königsmark zradau Ernesta z Ottwalda Prahy (Malé Strany) se zmocnil, biblioteky a vše, co drahého našel, do Šwed poslal; Starého ale města, Jesuitau Plachým a měšťany bráněného, když dobýwal, přišla zpráva o pokoji (2 Listop. 1648). Ferdinand napotom w Praze sídlil. On university obě w jednu spojil (1654), a na památku šwedské wojny statui matky boží na náměstí Staré Prahy postavil. Sešel pak s toho swěta r. 1657. Leopold I již r. 1656 korunowaný, též na císařství dosedl w osmnáctém wěku (1658). Za jeho panování wojna s Turkem a tři wojny s Francauzi wedeny. Paliči francauzští zapálili mnoho měst, i Prahu (1689). Sedláci lištěni od některých pánůw zbauřili se; načež wydán robotní patent, kterým dni robotní ustanoweni (1690). Mor přes 100000 lidu pohubil. Petr Weliký jeda z Drážďan skrze Prahu do Wídně (1698) skwostně čestowán od šlechty české.

Josef I panowal od r. 1705. On Čechy k německé říši aužeji připojil, zawázaw se ke wšem platům jiných wolencůw, a jen některé sobě wyminiw swobody, začež říše Čechům oehrnu před wšelikými nepřátely slibila. Wojny, které Josef wedl k dobrému bratra swého za příčinau koruny španělské, nedaly mu času ku korunování. Umřel 1711. Karel II (co císař VI) musil Španěly pustiti Filippu Andegawskému (Anjou) 1713. Bojowal skrze Ewgena, savojského prince, šťastně proti Turkům (1717) a proti Španělům (1720—5). Učinil pragmatickau sankci t. j. smlauwu, dle které dcera jeho po něm vládu nastaupiti měla bez překážky (1720). Čechové a ostatní země jeho i mocnářowé okolní ji přijali. Wywoliw sobě za zetě Františka z Lothringu (1736) umřel, a s ním rod Hábspurský po meči wyhasl (1740). Za něho také byl mor w české zemi (od 22 Srpnu 1714 až do 30 Března 1715), kterým přes 20,000 lidu a na dwa milliony howěziho dobytka pošlo. Tím země tak wyhubena byla, jakoby welikau wojnu přestála. On se swau manželkau Christinou dal se w Čechách korunowati (1723), což se před tím nestalo již 67 let. Byl císař tichého ducha, přiwětliwý a sprawedliwý mocnár. Maria Theresia proti pěti nepřátelům nástupu swého brániti přinucena. Pruský král (1741) získaw bitwu u Molwic we Slezště, do Čech wtrhnul; Bawori, Sasowé a Francauzi dobyli Prahy, kdež wolenc baworský Karel za krále wyhlásiti se dal, a na to za císaře wolen a korunowán. Prušanu opět swítěžilemu u Čáslawi (1742) Theresia Slezsko (kromě Opawy a Tešína) i Kladsko postaupila, a pokoj s ním zawřela, ku kterému saský wolenc přistaupil. Francauzi z Prahy wyhnáni (1743), pak do Bawor stiháni,

tak že wolenec baworský pruského krále o pomoc prositi musil. Tento opět do Čech (1744) wpadl, ale z Prahy i ze země vypuzen. Karel VII umřel, a nástupce jeho Maximilian pokoj učinil. František za císaře wolen. S Prusy ještě jednau do Čech wpadlími w Drážďanech pokoj zjednán. Maria Theresia Židy (50,000 hlav) z Čech wyhnati uminila, ale na přímluwu Hollandů a Engličanů toho neučinila. Po jedenácti létech nowá šestiletá wojna powstala mezi Francauzi a Engličany o meze. Prušané Engličanům, Rakausy Francauzům pomáhali (1756), a tak i w Čechách opět bojowano. Praha (1757) z části weliké od Prušanů rozstřilena. W Hubertsburku pokoj uzawřin. Arciwévoda Josef (1762) wolen za krále Římského, a po smrti Františka (1765) císařowání a spoluwládu w zemích rakauských nastaupil. Zwláštní památností toho času jsau: (1766) Uwedení rakauské míry a wáhy w Čechách, wedlé níž se w obecném žiwotě posud staročeská zachowala. W r. 1770 popisem (Conscriptio) lid sečten a domy číslem znamenány. Nalezeno w Praze 77577 lidu obojího pohlaví; w celých Čechách 2,528.711 lidu, a sice mužského pohlaví 1,194.999, mezi nimiž k wojenské službě spůsobných bylo 218277. Načetto se pak 244 měst, 203 městeček, 11284 wesnic, 389135 domů w tomto králowství. Neauroda dwauletá (1770—2) spůsobila w Čechách hlad a mor, jimž 250000 osob zemřelo. Pozdwižení sedlské pro robotu (1773) dalo příčinu nowému patentu robotnímu (1775).

II.

§. 27. Oswícení.

a) Za Ferdinanda II (1620—1637).

Nekatolíci wypowiedzení zůstawili předkům našim vlast sice s strany náboženství pokojnau, ale ostatek neslawnau, a z dřewního bohatství a dobrého stawu jako wyzutau. Celý národ w krátkém 15 let času předělán a obráčen. W roce 1620 wyjma některé pány a mnichy, ještě celé Čechy protestantské byly: při smrti Ferd. II aspoň podlé zdání opět naskrze katolické. To obráčení, ku kterémuž mnoho přispěl Arnošt hrabě z Harrachu, arcibiskup od 1623 do 1667, muž učený, a z mláde poéta latinský, připisowali sobě jediné Jesuité. Když se tím jednau honosili u přítomnosti papeže, řekl slowútný kapucín Valerianus Magnus, také podíl na obráčení českém mající: „Swatý otče, dejte mi wojáků, jaké měli Jesuité, já Wám celý swět na katolickau wíru obrátím.“ Země wystěhowáním nekatolíků, a třidceti letu wojnau zpustla. Balbin, který se diwí, že po tolikých wypowiedáních, zábojích, autociích, pleněních ještě vždy obywatelů něco zůstalo, dokládá, že sedláci často nemajíce potahu, sami k pluhu se zapřahali, a že polonazi chodili téměř chléba žebrajíce. Stawové čeští až do r. 1620 dělali zákony, zawírali smlauwy se sausedními národy, ustanowowali daně, udělowali šlechtictví, chowali své vlastní wojsko, wolili krále, neb aspoň, když otec na syna korunu přenéstí chtěl, o powolení tázání a žádání býwali. Wšecky tyto přednosti ztratili w tomto čase. Wojenský duch cele utuchl. Čechové, bywše až potud směli, neohrožení, ctižadostiwí, odważní, nyní mužnosti, národní hrdosti a odwahy pozbyli. Utíkali před Šwedy do lesůw jako owce, aneb se jim pošlapati dávali. Tenkrát také Čechové kroj swůj změnili. Dotud nosili dlauhé brady, bílé límce neb krajky okolo krku, krátké wlasý, krátké pláště, pás okolo těla, široké kalhoty, jakož na starých obrazích widěti; pomálu oblékli nynější oděw, a jako Čechy býti přestali. — Osuda času nemálo učených mužůw zahrnula, buď na hrdle trestaných, jako Budowa, Harant a Jessenius, buď wyhnanstwím, jako Stránský, Troilus, Borbonius, Partlic, Martinius z Dražowa a jiní uměním i wtipem

wynikající. Jak vysoko Čechové za Maximiliana a Rudolfa ve vědách a umách vystoupili, tak hluboko nyní padli. Pelcel nenašel nižádného učeného, kterýby se byl w tomto čase výtečným učinil. Dne 30 Dubna 1622 rozkázal Adam Waldštejn, nejvyšší purkrabě, Karolín zapečetiti a všecky výsadní listy ke deskám královským přinesti. Na poručení papeže zastaweny jsau všecky promočí k důstojenstvím akademickým. Karolín osazen mistry katolickými, a zůstal nějaký čas oddělen od školy Ferdinandské, až do spojení obau universit za Ferd. III. W tom čase Jesuité nejvyššího stupně slávy w Čechách dokročili. Největší část škol w království spravována jimi a jinými zákonníky, kdež kromě špatné latiny ničemu neučeno. Jisto, že Jesuité měli mezi sebou učené muže *), ale oni žákům svým jen jako skořepinu podávali, zrno sobě zůstawující, čímž nad jiné mnichy stkvěti se mohli. Chodili od města k městu jako missionáři, pobírali lidu knihy, a pobrané pálili. Odtud staročeská kniha a řídká kniha jedno znamená. Oni památku předešlé vzdělanosti skoro cele zahladili, udávající, že před nimi samá newědomost panowala. Censura, která po smrti Ferd. I nějaký čas ulewila, nyní tím více zostřena. Balbin, (sám Jesuita) swau Epitome sedmkrát k posazení předložiti musil, a co o literatuře české sepsal, teprwé po zrušení jejich řádu tištěno býti smělo. O bohoslawi ještě nejwíce pečowáno. Seminarium sw. Wáclawa, založené w XVI století skrze Jana Popela z Lobkowic, za sto let wychowalo sedm tisíc žáků z 57 rozličných národů. Nejprwé slaulo dům chudých, potom od Ferd. II, který pro 20 žáků fundací přidal, seminář sw. Wáclawa od patrona místního jmenowána. R. 1685 wychowanci jeho za prowozenau hru pod jménem sw. Wáclaw, od císaře Leopolda I počtění jsau tím, aby prwní wždy filosofie mistr, kdyby nebyl od stawu, šlechtictwí a lauro dosáhl. Jiný dům wychowací byl konwikt sw. Bartoloměje. Ten nejprwé skrowný, slowútným učiněn jest skrze papeže Urbana VIII, který dal tam chowati na swé austraty 20 jinochů z rozdílných sausedních národů, mezi nimi osm domáecích; Ferd. II přidal jiné k nim, po něm nazwané Ferdinandské fundace pro budací duchowní. Seminarium arcibiskupské založeno od arcibiskupa. Tomu Adalb. z Harrachu r. 1631 koupil dům (Kráľůw dwůr); dáni jsau tam učitelé hiberňáci, a od papeže potvrzení, i swobody akademie Římské jim uděleny. Zde učeno všecko umění k náboženství potřebné, i práwo biskupské (juris pontificii disciplina) a mělo též swau vlastní tiskárnu od arcib. Harracha. Zvláštní seminaria i jinde byla, jako na Strahowě od Kašp. Quęstenberka opata založené, kdež se mládež k řádu tomu připravowala. Dwa praemonstráci tam z Nizozemě powoláni: Norbert Swertius, Frant. Lammeter, básnictwí professor. Starý špitál od r. 1320 pod jménem Šimona a Jůdy u Wltawy dán jest milosrdným bratřím (1620), a dowolena jim sbírka po zemi. Mezi učené toho wěku náleží Jesuita Gregorius a S. Vincentio, Nizozemec, od Ferd. II powolaný, kterýž matematice mnoho let učil. Zemřeli toho wěku jsau: Adam z Šternberka († 1623) nejw. sudí zemský, potom purkrabí, rytíř zlatého rauna, muž katolíkům a kališníkům wážený, wýborný český řečník. M. Jan Ctibor Kotwa († 1637), probošt Litoměřický, jež Pešina we Phosphoro str. 591 nazývá českým Ciceronem. Jakob Pontanus Jesuita (nar. 1542 † 1626), latinský básník, historik a bohomluvec, Campianůw žák, odiw učenosti. Jeho učedník byl Matthaeus Radenus w Bawořích, toho opět Jakob Bidermann, kterýž umění pěkné wšlípil Janu Lupiowi, professoru řečníctwí po mnohá léta w Praze, mezi jehož školáky Bohuslaw Balbin nejobzwláštnější, s kterým († 1688) pěknější doba li-

*) Když císař Ferd. II r. 1628 se swau manželkou kollej Jesuitskou nawštívil, přiwítán byl w 30 jazycích, přičemž Tobiáše Arnolda (Morawan † 1645) slezským jazykem řečujícího nadě všecky pochwálil.

teratury latinské w Čechách w té periodě se skončila. Christophorus Crinesius († 1629) w orientálních jazycích zběhlý, Jan Černovicus a Lybeo Monte († po 1625) poeta latinský; Zacharias Theobaldus († 1627) bohomluwec, historik a přírody zpytatel. Daniel Basilius de Deutschenberg (z Lipy rodilý 1585 † 1628) poeta, astronom a přírodovědec, Wácslaw Panłabo Kirwitzer († 1626) matematik, Theodor Krallius († 1633) bohomluwec.

b) *Za Ferdinanda III (1637—1657).*

W tomto čase konečně opět o to pečováno, aby se umění do Čech zase uwědlo. Ferdinand III hned při nastoupení swém Jesuitům Karolinské školy odňal. Již w r. 1638 ustanowil Jindřicha Libšteinského z Kolowrat, nejvyš. sudího, s některými raddami od appellací za kommissáře we věcech universitských, kterýmž rektor Jesuitský Jiří Meridies Karolín odewzdal se vším příslušenstwím, zanechaw sobě dowolení učiti bohoslowí a filosofii. Císař ustanowil Fridricha z Talenberka za ochránce vysoké školy Karolinské, a dal jemu moc professory w lékařstwí a w práwích jmenowati, a důstojenstwí akademické udělowati. Dowolení ale papežské, kteréž arcibiskup Pražský nedáwno byl na papeži wymohl, twěřiti doktory filosofie a theologie we swém domě duchowním, císař zrušil (1640). Poněwadž se pak Jesuité obávali, žeby po čase někteří nekatoličtí professori w Karolíně usaditi se mohli, obdrželi to na císaři (1650), aby každý professor před dosednutím na učitelskau stolicí přísahu složiti musel, že panna Maria hříchem prwopočátečným poškwrněna nebyla; kterýž zákon Josef II (1782) wyzdwihl. Byly tedy jakoby dvě university, Karolínská a Jesuitská, kteréž pro uwarowání zlých následků w jednu spojeno (1653, 17 Listop.) pod jménem university Karloferdinandské, jakož se po dnes nachází. Té doby následující učení mužowé s swětem se rozlaučili: Ferdinand z Kolowrat S. J. († 1639) bohomluwec; Kašpar Queštenberg, opat Strahowský, bohom. († 1640); Wojtěch Čchanowský S. J. († 1645), učil slowesným uměním, hebrejštině a mathem. psal latině a česky; Jiří Francisci († 1645) Jesuita w slowesném umění znamenitý; Jan Lalemandet z Besançonu rodilý, paulán, († w Praze 1647), theol. a filos. Ondřej Stredonius, historik († 1651); Pawel Stranský, syndik w Litoměřicích, roz. w Zapích 1582 † 1657, historiků českých jádro, psal lat. Respublica bojema; Jiří Schwertfer poeta latinský S. J. († 1654); Caramuel z Lobkowic, vikář arcibiskupa hraběte z Harrachu, benediktinů Monserratských opat, w Madridě rozen, ale půwodem a bytem Čech, jako samolet w Ewropě swítil se welikým wtipem a rozumem, a za diw držán. W mathematice již z mládi neobyčejně zběhlý, básník, latinských weršůw sto za hodinu dělával, uměl mnoho jazyků, i chinešský. (w. Proch. Lib. Art. 372). Biskupstwí Litoměřické založeno w r. 1655. Za toho císaře prwní sečtení duší w Čechách (1651) učiněno z ohledu na reformaci (w. Mat. z. Stat. B. 1 H.). 1655 založen klášter Ursulinek (Woršilinek) w Praze skrze hraběňku Lambua, roz. hrab. z Bubna; tu dívky každého stawu wyučují se ženským pracem a čtení, psaní, počtům i náboženstwí. Hudba získala po 30leté wojně zwelebením obřadu kostelního, kdež zpěwu a choru užíwáno. Tu se wyewičili hudebníci, bráni potom do kaplí dworských atd. Na Morawě od r. 1642 počínají se nové dsky zemské, jdaucí až do našeho wěku.

c) *Za Leopolda I (1657—1705).*

Za panowání Leopolda I založeno nové biskupstwí w Hradei Králowé (1665). Od sprawení Karloferdinandské university počaly se opět vědy a umy w Čechách rozvíjeti. Nejwíce wlastenská historie wzdělávána, w kteréž wšecky zatemnil Bohuslaw

Balbín, (nar. w Hradci Králové 1621 † 1688), Jesuita, jehož we způsobu psaní, důkladnosti a hojnosti dějůw nižádný posud Čech nedostihl. W sedmém roce věku svého již po třikráte Hájkowu kroniku byl přečetl. Powěsti o diwech, které nacházejí se w jeho spisech, jsau výrostky onoho věku, a ne ducha jeho, anoby bez nich spisowé jeho ledwa byli směli tištěni býti. Tomáš Pešina z Čechorodu († 1680) přítel Balbínůw. Oba pracowali w historii české bez záwisti a wády. Méně znamenití jsau Jiří Cruger S. J. († 1671), Maximilian z Schleinic, biskup Litoměřický († 1675), Matauš Bolelucský († 1690), Alois Hackenschmied, praemonst. († 1683), Wácl. Čerwenka a dlahowěký Florian Hammerschmied († 1737) atd. — W mathematice slyuli Balthasar Conradus († 1660) S. J. w jazycích mnohých zběhlý, a w řečtině tak welice, že, co učitel jeho latině přednášel, on to řecky w rychlosti napisowal. Georgius Böhm († 1666), Albertus Curtius († 1671) hvězdář, Jan Klein († 1683), Valentinus Stansel († po 1694), Jan Czimerman (1701), všichni Jesuité. Filosofii nechwalno připomenauti, školní lapa-wostí, a přechytralými wýměry a rozdily naplněnou. Zde známi byli: Hieronym z Hirnheimu, opat Štrahowský († 1679), Jiří Weis S. J. († 1687), Ondřej Fromm z Brandenburku příšlý, filosof a theolog († 1683). W lékařství znamenitý byl Marcus Marci a Kronland (n. 1595 † 1665), o němž uředník, nástupce a chwalitel jeho Jakub Dobřenský prawí, že byl křesťanský Euclides, český Plato a Pražský Hippokrates, ačkoli též we filosofii podiwností nepodobných a prorokování hvězdářského se newystříhal. W práwích zběhlí byli: Christof Kyblin z Waffenburgu (kwetl 1663 — 9), Jan Proskowský z Krohenšteina († 1668), Jan Schambogen († 1696) a Jan z Weingarten († 1701). Bohomluwci: Alois Reichard, Morawan S. J. († 1681), Christian Augustin Pfalz z Ostric, Lužičan, kanowník († 1702). W slowesných uměních: Henr. Korn († 1676), Jan Widmann (1671), Melichar Guttwirt, lahodný básník lat. († 1705) všickni Jesuité. Malíři wýborní toho věku jsau: Karel Skreta w Čechách († 1674 pochován w kostele u sw. Hawla w Praze), Antonin Lubinský w Morawě. Wáclaw Hollar, Pražan, pěkně ryl na mědi († 1677). — Diwadlo w Čechách i té doby milowníky mělo. W r. 1685 prowodili wychowanci semináře u sw. Wáclawa hru Sw. Wáclaw před Leop. I (w. st. 242). Později (r. 1690) přijel wíaský fraškář na káře do Prahy, a jsa hospodau na Malé straně u černého Lwa, rok se tu zdržel a mnoho peněz získal. S ním pustil se w záwod jeden Němec u zlaté Hvězdy na Starém městě, jej z Prahy wytiskl, a za tři léta zbohatl. Potom brzo Němci, brzo Wlachowé potulowali se na 30 let s komediemi swými, až i Čechowé wystaupili. Pro nesnadnost zaraziti diwadelní spolek prowozowali hry lautkami nebo panáky, wúbec tatrmánky (z něm. Theatermännchen) neb taytrlíky (jakoby theatrlíky) pomoci drátů a nitek pohybowanými na způsob živých osob. Bez šaška, jenž se pimprle nazýwal, ani smutnohra neodbyta. Onde a onde někdy i prawá komedie prowozena; tak se stalo r. 1700 w Kutné hoře před hawírským domem o božím těle (w. Jandyt Gram. str. 62), ale pimprle hluboko přes druhau polowici XVIII století se udrželo, a teprwé vzniknutím nowého diwadla českého cele zmizelo. — Čím století wíce se naklónowalo, tím nedbaleji vzděláwáno umění. Zmizely Musy z měst nejwíce již tehdaž, když ctitelé jejich se wystěhowali; we wětších předce poněkud zachowány, dílem od Jesuitů, dílem od katolíků ještě w předešlých školách wyučených. Jesuité od Campiana zachowali čistotu slohu latinského až po Balbína, potom jak w Čechách, tak w Morawě od prawé cesty se uchýlili, zanedbáwající pěkné umění a wzory starých Řeků a Latiníků. Wycházely knihy latinské, které cit krásy wíce urážely nežli kochaly. Hledáno nowoty; řeči a básně ne podlé citu a rozumu, ale podlé práce a trudu sauzeny. Neobyčejná slowa, zatmělé mluwení způsobu, ostrého wtipu směšné ukazování, jinde opět řeči newázanost a jakoby ke zpěwu a k tanci uprawěnost schwalně

hledány. Nebyla po chuti historie sloh plynúý a jasný chťějící, nebo báseň na wzor starých složená, anobř chwaloreči, plné chytrých domyslů na spůsobilý nápisů, w dlouhých a krátkých werších skládané. Přišla ta nákaza z Itálie k Jesuitům českým, a skrze ně wůbec rozšířena trwala až do časů Marie Theresie. Mezi latinské spisowatele toho wěku náleží Knittelius († 1702). R. 1659 založeny stawowské školy, w nichž učeno jezdit, šermowati, tancowati. W r. 1704 Martin Norbert Šimon, starší kanownik w Buděšíně založil w Praze Wendické seminarium pro Lužičany, kteréž posud trwá, toliko že wyučenci jeho w cis. rak. zemích za faráře ustanoweni býti nemohau.

d) *Za Josefa I (1705—1711), a za Karla II (1711—1740).*

Za těchto panowníků česká země mocněti opět počínala. Šlechta česká byla bohatá. Při korunowání Karla (1723) wozlo se panstwo naše na tisíce wozích o šesti koních u welikém blesku a skwostnosti. Obchod kwetl. U Lowosic 20 i 30 lodí saských stáwalo, kupujících české obilí, owoce, wíno atd. Pole pilně wzděláwána, lesy plny zwěři. Umělec i řemeslník měl wýdělek. W r. 1718 dům nemocných u Alžbětinek založen; císař Karel (1720) zaplatil autraty stawení jich domu. — Národní památnost, která Čechy nad míru zanímala, jest, že Innocentius XIII 7 Čerwna 1721 na přičinění J. C. M. Karla i Alžběty čest weřejnau Janu z Nepomuku, která se jemu ná 4tý wěk wůbec od lidu prokazowala, potwrdil, a Benedikt XIII jej 10 Března 1729 za sw. wyhlásil. — Na počátku XVIII století pokažení chuti wždy ještě rostlo. Místo Ciceronových listů w školách jsau čteny epistolae Caroli Koleczawae (1709), oněm w prawdě wěci i slohem naproti čelící. Kteréž bezchutenstwí na českau literaturu w plné míře působil. Na příklad toho uwdíme začátek kázání na nowý rok, od Bilowského (1724). Průpowěd jeho jest: „Nazwáno jméno jeho Ježíš.“ Přístup následuje tento: „Requiem aeternam dona ei Domine. Odpočinutí wěčné dej mu (t. roku předešlému) Pane, a swětlo wěčné swěť jemu. Requiescat in pace, ať odpočívá w pokoji se všemi swými zemřelými rok 1722hý, rok starý, jenž dnes asi před dšesíti hodinami, práwě in puncto o půl noci poslední konec wzal: cursum consummavit! Kdožby se nadál, že tak náhle umře atd.“ Potom chwálí dále ten rok, že p. boha nerozhněwal, ale dokládá, že newí, zdaliž mu kdo rozhrěšení dal, a zdali poslední pomazání dostal atd. Obsah toho kázání jest: „W tom jménu Ježíš dosti lékařstwí.“ Nemyslí on však, jakžby se kdo domniwati mohl, mravného lékařstwí duše, ale w vlastním smyslu lékařstwí proti ráně šípové, proti hlizám, moru atd. — Filosofie též w smutném stawu se nacházela. Řeholníci, učitelé její, jestliže koho w swém řádu mudrce měli, jeho následowali, přísahajíce w slowa jeho. Neptáno, co prawda w té neb oné wěci, anobř co o ní sw. Tomáš Aquinský, Suarezius, Scotus wynesl. Wycházely weliké knihy k wyswětlení nebo raději k zatemnění jejich průpowědi. Jen některé, příjemnějšími někdy wěcmi se zanašeli (k. p. Bernard Raschdorf S. J. w knize: anima corporis philosophici, naturae artis et morum spiritu animata 1722 w Praze). Jiní spůsobil starých sofistů pro wěc a proti wěci té samé mudrowali (k. p. Jo. Car. a Waldstein philosophia scholastica 1726). — W bohoslowí jako jinde w Ewropě toho wěku, tak u nás dáwáno wíce wíry Suareziu, Tomáši Aquinskému, Skotowi, než Kristowu učení, než staré církwe ustanowením, sw. otců wýkladům, náležům sněmůw církewních, pročež rozdílní byli wůdcowé, rozdílné sekty, mnohomluwné a swárlivé hádky w akademiích, w školách, w chrámích. O maličkosti mnoho křiku. Skaumáno wěci, jichž wědění nemožné anebo neužitečné jest, jako: W koliku hodin bude poslední saud, a jak dlouho trwati bude? jestli andělé w nebi také slawí swátek božího těla? atd. Učení w wě-

cech k bohomyšlivości náležejících toho věku: Jan Jiří Štredowský, Morawan *) Benignus Sichrowský, augustinian (roz. na Zbirowě 1675 † 1737), Žid Dawid Ben Abraham Oppenheimer († 1737) w hebrejštině wýtečný. Zaslaužilým netoliko wůbec ale zvláště o bohomyšlivości mráwné učinil se toho času Frant. Ant. hrab. z Sporku (nar. w Hermanoměstci 1662 † 1738), který mnohé německé i české knihy tlačití dal. On r. 1680 putowal po Ewropě, a kde co dobrého nalezl, to do swé vlasti uwésti snažer byl. Založil tři knihowny bohatě nadané w Praze, w Lysé, w Kukusu. Cokoli nábožného a mráwného wě francauzských knihách našel, to německy přeložil a wydal, w čemž mu dvě dcery jeho pomáhaly. Tiskárnu měl w Lysé, a knihy lidu darem dáwal, což mu owšem veliké pronásledowání wzbudilo (w. Puchm. básně 1798. Abbild. b. u. m. Gelehrten II. 116). — Jediní matematikowé a práwníci zachowali se we swé míře a chwále staré. Matematikowé znamenitější byli: Zikm. Ferd. Hartmann († 1701), Jan Hanke († 1713) oba S. J. Augustinus Thom. a S. Josepho, piarista, Morawan (naroz. 1646 † po 1716), který we velikém stáří różřesil úlohu sobě danau od Leibnice ($bx + 1 = yy \dots$), Ferd. Ernest hrabě Herberštein, předstawený saudu appellaci; Jakub Křesa, Morawan († 1715), Chris. Heinrich († 1715), Kašpar Flieger, Vitus Scheffer († 1717), Georgius Thomas S. J. Bernard Gruber, cisterciák, Jan Ferd. Schor a j. Byl toho věku obyčej mezi matematiky dáwati a posílati sobě úlohy wšeliké, jako činil Leibnic Augustinu, též Herberštein, Hartmann a týž Augustin. — W práwích slowútní byli: Wácl. Neumann z Buchholce, ježž Karel VI, zamysliw (1738) nové práwo zemské pro Čechy wydati, mezi muže k tomu wywolené pojal. Nechwálně týž práwník počínal sobě proti hraběti z Sporku (nar. 1670 † 1743). Jan Ad. Besnecker, Hein. Pet. Broichhausen, Zach. Jos. Am-Ende, Fr. Ferd. Schwartz de Lauro, Mik. Ign. Königsmann. Lékaři sem náležející jsau: Jan Fr. Löw z Erlsfeldu († 1725), Alexander Schamský; Morawan, († 1715); Florian Hammerschmied, historik, až do té peridy zasáhl († 1737). Málřstwí w hraběti Sporku nejwětší tehdáž podporu mělo; on pobádal hojným odplacowáním umělee, jakož byli: Mathias Braun de Braun (z Tyrol) † 1738, Petr Brandel † 1739; Jan Kupecký † 1740. Obrazník Jan Ferd. Prokof (nar. w Praze 1688, † 1731) zůstawil mnohé sochy kamenné k. p. na mostě (w. Abbild. böhm. u. m. Gel. II.). Spork z Paříže nowě tenkráté nalezene tráuby lesní (Waldhorn) do Čech přinesl, a dwa ze swých lidí na ně wučiti dal. — Týž hrabě opery a diwadelní hry wweřejné, kterými se potud jen školští učení wyráželi, z Italie do Čech přistěhowal. R. 1723 při korunowání Karla VI w Praze dána opera pod širým nebem, při které 100 zpěwáků a 200 hudebníků z celé Ewropy se nacházelo. Diwadlo spravowal Bibiena, hudbu Fux wreční c. k. kapelmistr, rozený Čech. Prowozowány od té doby wšeliké opery w kollegiích, seminářích a klášterích: oratoria w chrámích. Jesuité latinské hry skrze studenty předstawowali, majíce zvláštni k tomu theatr w kolleji Klementinské, tu kde nyní fysika se přednáší. W r. 1768 komoedie při latinských školách prowoditi zapowězeno. I české hře něco přízniwější bylo XVIII století, ačkoli ona neprawau cestau kráčela. Tu bylo widěti hry: Umučení páně, Genowefu, tři krále, Meluzinu, Bruncwika a p. s mnohým odporem prawdě básnické. Pilát, na příklad, wystaupil s křížkem na prsau, na důkaz swé důstojnosti: tu Ježiš jako Františkán oblečený modlil se w Getsemaně na růženci; tu čerti se Židy na pilno měli atd. (w. hist. diwadla J. Hýbla 1816). W některých zpěwohrách z tehdejšího času naleztí jadrnuu a libeznuu hudbu; jediný wážený zůstatek

*) Roz. 1679, umřel co farář w Pawlowicích u Přerowa 1713. Psal latině pojednání o přednostech jazyka slowanského we spisu Mercurius Moraviae Olom. 1705, kdež užitečnost, potřebnost, rozšířenost a bohatost jeho wynáší.

té doby. — W r. 1729 i Ledna prohlášeno po Čechách pozdrawení: „Pochwálen buď Ježíš Kristus.“ Morawa přijala je hned r. 1728, když je Benedikt XIII nařídil. W r. 1732 stalo se korunování obrazu Mariánského na Sw. Hoře nad Příbramí. — Dsky zemské staré w Morawě, že písmo staré čísti neuměli, přepsány a schowány jsau (1727).

e) *Za Marie Theresie (1740—1774).*

Postupem toho století všeccka umění w Čechách a Morawě lepší twárnosti nabýwati počala. Maria Theresia wúbec školy opraviti umínila. Již r. 1745 Jan Ant. Scrinei (nar. 1697 † 1773) prof. lékařství, který byl Němce i Wlachy prošel, welikau proměnu na universitě spůsobil, učiw swé umění dle Boerhawových základů, a počaw učiti fysice zkušebné a chymii. On prowozowal zkaufení swá weřejně, maje mezi diváky šlechtu wysokau, ano jednau i císaře Františka s Marií Theresií. Za něho založena mathematická komora, z níž powstal fysikalní kabinet 1752 od Mar. Theresie zlepšený a nadaný. Druhá hwězda lepšího učení byl Josef Steplink S. J. (nar. w Řezně 1716 † 1778), který mathematice a zkaumání přírody celý se obětowal. Z jeho školy vyšli učení muži Jan Wendlingen (nar. 1715 † po 1786), napotom učitel matematiky w Madridě (1753), odkudž se později do swé vlasti nawrátíl, a w Liběšicích žiwot dokonal; Jakub Heinisch († 1771) téhož umění učitel w Praze, pak filosofie a slowesných umění ředitel w Olomauci; Kašpar Sagner († 1781), který filosofii pro školy podlé nauky Newtonowy sepsal; Jan Körber († 1762), Štěpán Schmidt († 1783), Josef Bergmann (kw. 1765 † po 1786), onen w Olomauci, tento w Praze matematiky učitel, a oba spisowatelé; Siekerzinský, Bohomelec a Szebrowský, Jesuité polští, kteří umění mathematické a lepší filosofii na zkaumání přírody založenau, z Prahy do swé vlasti přinesli a j. m. W r. 1753 zřídila Mar. Theresia direktory fakult, mezi nimiž w Praze Steplink nejznamenitější, ten auřad až do swé smrti 1778 spravowal. On filosofii Gremnerowu, poslední dle Aristotela školní knihu, wyhostil, a Sagnerowu dle Wolfa a Newtona složenau uwedl, sám mnohé částky w ní wyhotowiw (k. p. de motu). Znamením wzrostajícího oswícení jest i to, že (1755) zapovězeno snáre loterní tisknauti, nebo dowážeti z ciziny, což i později (1801) opětowáno. Působením Ign. z Borna (1769) zaražen jest učený spolek, w jehož měsíčních schůzkách učená pojednání z matematiky, fysiky a někdy i metafysiky čítána pod správau Steplinkowau. Tak powstaly mnohé spisy, zvláště od něho a od Jos. Tesánka, o umění a matematiku zaslaужilé. To též dalo se na Morawě, kdež čítajícímu Ignaci Franciowi S. J. často weliká pochwala dána. W roce 1771 direktorat theologický a filosofický Jesuitám wzat, a toliko mathem. a fysiky Steplinkowi ponechán; od kteréž doby spolek učený přestal, ale pojednání po různu wydávána, jako od Ant. Bolla, Jana Polanského, Cosmy Schmalfůsa a Petra Chládku. W r. 1747 založen ústaw englických panen hraběnkau Karolinau z Asseburka; názvem od Angličky Marie de Ward sem z Angličan skrze pronásledování katolíků uteklé, a prwní toho ústawu příčiny. W r. 1783 přeložen do kláštera karmelitánek. Zde 14 dívek ze šlechty a měšťanstwa se wychowáwa a škola drží nyní pro 291 dívek. Téhož r. 1747 začala se w Praze půjčovna nebo zástawní auřad, založena předárna, jakožto trestní weřejný ústaw. W r. 1751 začato silnice poštowské náležitě dělati, a slaupowé na míli. neb 4000 wíd. sáhů od sebe stawění. W r. 1753 loterie od Neapolitana jménem Cataldi w Čechách založena, kterauž Josef II (r. 1787) Wlachům přewzaw do cis. komory wtělil. R. 1754 Mar. Theresie založila ústaw pro šlechtičny, w kterém podlé stawu swého až do zaopatření wychowány a učený býti mohly. K tomu část hradu Pražského postaupena, kdež přes třidcet dám pohodlně bydliti může. Založeny jsau ústawy k opatření wdow a sirotků: medicínské fakulty

w Pražské univer. 1761, jenž opraven jest 1811; druhý podobný juridické fakulty 1765. W r. 1772 swátky některé zrušeny. R. 1773 w Praze založení chudých a na sirobu narozených dítek počátek wzalo w Petřské ulici, odkudž (1780) přenčeno do nowé zřizeneho sirotčieho domu u sw. J. Křtitele, kdež posud jest. W r. 1752 duchowní otcowé pobožných škol, nebo piaristé, osadili se w Praze, kaupiwše w Celetné ulici dům, posud piaristickým nazýwaný, odkudž na Nowé město do nynějšího se přestěhovali 1766. Rozmáhající se na ujmu sedlského a městského stawu klášterníky obojího pohlawí na jistý počet uwedeno, totiž aby co jich toho r. 1765 bylo, tolik zůstalo, a wíce přijímáno nebylo, kromě Jesuitů a piaristů wučování mládeže oddaných; až pak konečně i Jesuité (1773) od Klementa XIV wyzdwiženi byli, majíce tehďáz 1130 osob w Čechách a Morawě w 20 kollejiách a 9 residencích, a statků přes 8 millionů w ceně. Tu již proměny we školách walem šly, při čemž výborný van Swieten weliké zásluhy měl. Již 1771 rozkázáno, aby ze solních důchodůw 1500 zl. k ustanowení aneb lepšímu nadání učitelů školních obráceno bylo, a r. 1773 jmění Jesuitů na wychowání wůbec určeno, s ohlášením nejvyššího aumyslu, aby každý poddaný podlé stawu a povolání swého wučowan byl, schopní učitelé wšude dosazowáni a připrawowáni byli, aby se školy na jeden způsob zřídily, konečně w pozemských školách, aby mimo náboženství také známosti čtení, psaní a počítání až po dělení sprosté, w městských školách ale umění k řemeslům a umám potřebného mládež lépeji než potud nabýwala. Pročež we školách municipalních měst aby učeno bylo křesť. náboženství, powinnosti člověka i křesťana, něco z biblické historie, dále čtení a psaní a to s ohledem na pěknost, také něco z německé mluwnice, počítářství, historická známost um a wěd, něco z vlastenských letopisů a z nowějšího zeměpisu, w hlawních městech nadto ještě skládání wšelikých listů a písem užitečných (dworský dekr. od 9 Října 1773 a 12 Unora 1774). Na to we školním řádu od 6 Pros. 1774 ustanoweny jsau trojí školy německé: normalní neb prawidelné, které za prawidlo jiným slaužiti mají, takowá jen w Praze jediná jest; hlawní školy we wětších městech a klášterích, kde příležitost k tomu jest, w každém kraji aspoň jedna; posléze obecní neb trivialní školy w malých městech, městečkách a wesnicích, kde farní neb filialní kostel jest. — W gymnasiích též oprawa stala se, a wydány některé počáteční knihy pro pauhé Čechy.

Známost a historie přírody a děje vlastenské zaměštnáwaly nyní mnohé učené, jichžto spisowé i od cizozemců chwalně přijati. Wydáwala je společnost mající na čele Ignáce Borna, rytíře učeného, a audy učeností wůbec známé, jako Jo. Thad. Peithnera a j. — Hospodářská společnost w Praze powstala r. 1769 na poručení králowé, (od r. 1767) we kteréž také Steplink nejwíce slynul. Mezi zpytatele přírody zvláště toho wěku mimo dotčené náleží lékař Jan Bohacz (nar. 1724 w Praze † 1768), člen společnosti Florentské, Londonské a baworské, kterýž prošel Němce a Itálii, a spisowal swé nálezy latinsky a německy. Prokop Diwiš, řádu praemonstratského, (nar. w Žamberce 1696 † 1765) nalezl hromowod (r. 1754) týmž časem jako Franklin, jeden o druhém newěda. W mathematice slawní byli Jan Klein S. J. (z Kamenice roz. 1684, † 1762) Jan Tomasini de Concordia, Pražan (1724 † 1765), později J. Tesánek † 1788 a Stanislaw Wydra. R. 1720 založil hwězdárnu w kolleji rektor Jos. Fr. Retz, ale teprwé 1748 J. Steplink ji zřídil, daw sám 4000 zl. a od Stawů přijaw 400 zl. na potřebné nástroje. R. 1751 prwní hwězdářská pozorowání činěna. Z lékařů jmenujeme výborného J. Thad. Klinkoše, (nar. 1734 w Praze † 1778) spisowatele lat. a něm. Na slowo wzati též byli Jan Hynek z Maiersbachu J. C. M. radda a životní lékař (1749), Wilhelm Mac-Neven, Dawid Becher, Jos. Mikan, W. J. Langschwert, Ign. Ruth, J. Zauschner, Jiří Procházka, Jos. Plenčič. Právní učení na rozkaz Marie Ther. 1754 zlepšeno,

kanovnícké od přísadků Římských cízeno, J. Lothar Schrodtr sepsal *institutiones juris canonici*, tenkráté chtiwě čítané; podobně učinil Štěp. Rautenstrauch, prof. w akademii Pražské a Widoňské. Mezi professory práw jiněno měli Ferd. Woldrich, Jos. Schuster, Jos. rytíř z Riegeru, kterýž mezi jinými spisy vydal *materialie* k statistice české německým jazykem. W bohoslowí opravu činiti zůstaweno Jesuitům, a že ti wáhali, připuštěno i jiné řeholníky (1759) k učení této wědy. Zrušením řádu Jesuitského překážky oprawení toho najednau přestaly, a tak bohoslowí, w čemž Rautenstrauch velikau zásluhu měl, uwedeno na prawau cestu, na známost písma a sw. otců, děje cirkewní a pastýřské powinnosti. Poručeno též wydání nové písem sw. německým a českým jazykem, kteréž poslední podnikli Fortunat Durich a Fr. Procházka s ohledem na půwodní text; ale wydali teprwé r. 1778—1780. Ostatní znamenitější bohomluwci, jichžto smrt w tuto dobu padá, jsau: Thad. Schwaiger († 1743) praemonstrák; Magnoaldus Ziegelbauer, rodem Šwáb, benediktin († 1750), Jan Tom. Berghauer z Chebu rod. († 1760), děkan na Wyšehradě, psal lat. a něm. Bonaventura Pitter, benediktin (nar. w Trebechowicích 1708 † 1764), Oliver Legipont, benediktin (rodem ze Soyron w Limburště 1698 † 1758), theolog a filosof; psal lat. a francauzsky. We filologii hebrejské znamenitý byl Adolphus a S. Georgio, piarista, a potom biskup w Rábu, Morawan r. w Kroměříži 1681 † 1743; potom Jonathan Eybeschütz, Žid (1696 † 1764). Historie česká počala také libější twárnost přijímati. Báchory a básně pomíjeny a z cizokrajných historiků swělla vypůjčowáno. Nejzaslaužilejší spisowatelé jsau: Gelasius Dobner, nar. 1719 † 1790, Adauctus Voigt, Fr. Pubička, Karel J. z Bienenberka, Raf. Ungar, jehož Balbini boh. doct. w 3 dílech tištěna r. 1776—1780, Magnoaldus Ziegelbauer (*de Scriptoribus rerum bohemicarum*), J. Semlér (1756), J. Gottlob Böhm (1758), Stan. Wydra a jiní. Z nich někteří až do XIX století sabají. Zwláště pak Frant. Pöcel, Josef Dobrowský, a na Morawě Jos. Wratislaw z Monse o děje národní jak pilně tak důkladně se přičinili. Básnictwí latinské, kteréž jako zamilowané dítě naši předkové celowali a pěstowali, nyní cele téměř zanedbáno. Nepomucencis a jiné menší plody jako: *Sermo de hodierna Prag. Viennensique literatura* etc. jsau owoce staršího ještě kwětu. Latinský a německý básník Jos. baron Petraš, ze Slavonie pošlý, (n. 1714 † 1772) celau téměř Ewropu projel, a jazyky mnohé uměl, též i řecký a hebrejský, byl w spojení s učenými společnostmi Kopenhagské, Altorské, Augšpurské, této i ředitel po tři léta. On w Olomauci (1746) zarazil spolek (*societas Incognitorum*), mající audy wznešené, kardinály atd. a wydával měsíčně spisy latinské. *Historia literarní*, pěkného umění a mravné filosofie dostala wýborného učitele K. Hein. Seibta (1764), kterým čistější němčina k nám přinešena, tak že pokusy akademiků, jím wůdcem wydané, sám Wieland pochwálil. Wůbec nyní německá literatura a básnictwí w Čechách zkwětati počaly. Mezi prwnějšími německými básníři, co do času, byli Ignác Cornova S. J. a Expedit šlechtic z Schönfeldu S. J. Hudebníci: Šantel Wít † 1750, Stamitz † 1768, Werner † 1768, Černohorský † 1740, Zelenka † 1745, Eustach Grund † 1755, Jos. Christ. Neruda † 1763, Brixl 1771 J. B. Neruda 1772, Zach † 1773, Florian Leop. Grassmann, nar. w Mostě 1729 † 1773, Frant. Tuma, n. w Kostelci 1704 † 1774. Burney zjezdil celé Čechy (1771) swědčí, že w každém městečku a wesnici, kde se děti psáli a čísti učí, spolu také cwičení w hudbě se děje. Malíři: Antonín Kern nar. 1710 † 1747, Wácl. Reiner (1686 † 1755), Mich. Hein. Rentz malíř a rytec w mědi (1701 † 1758) Pražan, Reiner od hrab. Sporcka powolan z Normberka do Kukusu. Stawitelé: Ignác Dienzenhofer, Pražan (1690 † 1744), Jan Ferd. Schor z Inspruku (1686 † 1767).

III.

§. 28. *J a z y k.*a) *J a z y k a s t a w.*

Zde počíná se smutná doba jazyka a literatury české. Ten jazyk, který nedávno u všech saudů obyčejným, a chlaubau urozenstwa byl, nyní w polupí wešel. Vyššího stawu lidé přijali německý jazyk, jemuž se i měšťané učiti museli, poněwadž mniší w kostelích německy kázali. W městech počali se stydětí za češtinu, kteráž udržela se jen w chatrčích, a nazwána sedlským jazykem. W kancelářích od r. 1627 wedlé českého uweden také německý, do státského jednáni pauze německý. Obnowené zřízení pro Čechy a Morawu w německém jazyku wydáno, a však patenty na regálním archu w hoře česky, dole německy tištěné vycházely; od Ferd. III až do Marie Theresie w každém jazyku pro sebe. Wšeka dworská nařízení od r. 1621 až do 1644 překládal do češtiny Rafael Soběhrd, kterýž Ferd. III českému jazyku učil. Tento csař český jazyk milowal. Kdykoli w Čechách a službám božím přítomen byl, píseň staročeskau Swatý Wáclawe atd. se zvláštní nábožností, a tak hlasitě zpíwal, že ho nad jiné všesky slyšeti býwalo. We školách však w celé té periodě česky se neučilo; toliko kazatelé a missionáři, aby cíle swého dosáhli, přinuceni byli, jeho co prostředku k tomu sobě wšimati, ačkoli oni s druhé strany jemu welice škodili, pozůstale z předešlého wěku knihy lidem pobírajíce a pálice, poněwadž dle 21 prawidla Pražského registříku we všech knihách od r. 1414 až do 1635 kacírství čenicháno. Balbin, sám Jesuita, swědek nepodezřelý, žaluje na nezaslaužený osud českých knih: Přewzácné, prawí on, jsau české knihy; bylo za mého pacholetství, brzo po wítězství na Bílé hoře, že všesky napořád české knihy, proto samé, že české, za kacírské a od kacírů psané jmíny jsau, neumělostí lidí některých, a bez rozdílu, dobré-li čili zlé, užitečné neb neužitečné, z kautů domowních wytahowány, neb z rukau lidem wydírány (lřeba o náboženství ničehož neobsahowaly), trhány, zde onde na hranice kladeny (jakož w Praze na weřejném náměstí toho pamatujeme), a tak ohněm zahubeny byly. Chwálím péči (tak prodlužuje Balbin) o náboženství, ale ne co příliš a z míry. Mámf to zajisté od lidí, kteří tenkráté účastni toho byli, že bez rozwahy, často bez podíwání se na knihu, jaká jest, všesky spisy w plameny metány. Tako i pilně činili wojáci, zvláště walonští. Než pozdní to po čase žaloba! Coby řekl (dokládá Dobrowský) Balbin, ten ctitel mateřského jazyka, k neřádu českými knihami brzo po jeho smrti od towaryšůw jeho tropenému! Trojí klíče (Králowéhradecký 1729, 1749 a Pražský 1767) wěčným zůstanau důwodem hrubé těch lidí neumělosti, kteří spisy, na poručení králů sepsané, a knihy od arcibiskupů schwálené mezi zapowězené wložili. (W. Akta těch všech wěcí mezi Ferd. a Čechy str. 8: a J. Fera postillu str. 48). Samého Římského papeže knihu (historii Eneáše Sylvia) Jesuité do rejstříku zapowěděných knih, pod jménem a ochranau Pražského arcibiskupa, potáhli, a jemu cosi tosi wytýkali. Kdyby aspoň o naprawení zjednané té škody byli se dosti přičinili. Wycházely sice od r. 1620 rozličné spisy, ale nejwice přeložené z latiny a němčiny, přetisky starších dogmatických a polemických nebo mrawnoascetických knížek, jakowěž wydáwali Jesuité Jak. Colens, Jak. Beskowský, Jak. Drachowský, Jiří Ferus, Šfast. Kadlinský, Christ. Lupius, Fr. Brydel, Jak. Malobický, J. Kořínek a j. ano i někteří z nich, jako Ferus, Drachowský, zvláště pak J. Constanc a M. Steyer se zpytowaním jazyka českého se obírali. Wyhledáno prostředky udělati z Čechů wíce než katolíky, o čemž mezi jinými důwody jest Rozdrážowem psaný žiwot sw. Antonína Paduanského, pak Fera a jiných Jesuitů

spisy *). W r. 1670 založeno dědictví swat. Wácslawa, t. jistina, z které auroky ustanoweny byly k zjednání a vydávání duchowních knih w českém jazyku w kolleji Jesuitské na Nowém městě. První zakladatelkyně byla Maria Steyrowá, měšťanka Nowoměstská (1669), která k tomu odkázala 1300 zl. W r. 1672 umřela Ludmila Benigna hraběnka z Šternberku, rozená Kawkowna z Řičan, která kodicillem odkázala 1000 kop grošůw na vydávání kněh českých nábožného obsahu. Léta 1692 Pražský arcib. Frid. hrabě Waldštejn 2400 exemplářů nowého zákona (1677) sem darowal s tím aumyslem; aby i starý zákon podobnými výklady opatřený od Jesuitů wydán byl. W potvrzení swém arcibiskup chwálí ten ústaw, poněwadž k odstranění a zahubení všech kacířských kněh určen byl, jakožto *pium et prudentissimum S. J. inventum et statutum, quo millenos iam haereticos libros e manibus rudis plebeculae per modum eujusdam commutationis vidimus excussos*. Dále: *quod tempore opportuno valde accidit, quando extirpata super hussiticam haeresin exustosque libros acatholicos, librorum ejusmodi catholicorum, qui in locum haeticorum substituantur, magna in bohemia est penuria*. Obsah těchto knih musel býti týkající se katol. náboženství a wzbuzování k pobožnosti (*saera scriptura, opera SS. Patrum, scripturistici, catechetici, controversistici, concionatorii ascetici, vitae sanctorum, piee aut ecclesiasticae historiae, piee cantilenae, preces; nullo modo vero scholastici aut profani*). Na čele takových kněh vždy stojí: „Nákladem dědictví sw. Wácslawa.“ Pod kterým obmezením toto založení, jehož jistina při zrušení Jesuitů obnášela 16000 zl., napotom stálo, o tom zpráva auplná w knize: *Material. z. Statistik von Böhmen, 4 swaz.* Nyní k normalnímu fondu jistina ta přiwtělena. Tak českému jazyku poněkud přispěno, a duchovní potřebě čtení wyhowěno jest nejwíce tištěním týchž samých knih čas od času. Biblí tiskla se zde r. 1769 — 1771 fol. a 1733 now. z. w 8. Steyrůw kancional (1764) po šesté, a nejhroznější ze všech knih: *Wěčný pekelný žalář (1701) po čtvrté*. — Jiné spisy od r. 1627 vycházely již hauštěji latině a německy, zřídka česky. Jen někdy paprsek lásky na češtinu uvržen. Tak r. 1654 w Morawě, při ustanowení advokata Mat. Isid. Zábłatského nařizeno, aby w Morawě toliko dwanáct advokatů zemských, šest německého a šest českého jazyka powědomých ustanoweno bylo, což i r. 1763 potvrzeno. W Morawě až do sklonku XVIII stol. vlastenský jazyk vždy některé přízniwce měl, k. p. slavné paměti Frant. hrab. z Kolowrat okolo 1690 **); a však dalším klesáním w rodech šlechtických, wymizením ze škol, wymizel znenáhla z wyjednávání sněmowniho i soudního, tak že se w něm nyní o sněmu ani postulata wíce nečtau, jako se to w Čechách děje, aniž řeči w něm drží. We Slezsku až do r. 1744 dsky zemské česky psány byly. (W. Česk. Wčel. 1845 str. 139, 161). — Na počátku XVIII století Antonín Phrosinus, měšťan Plzenský, nastaupil (1700) tříletau cestu po Čechách, vyhledáwaje, coby českého a co německého obywatelstwa bylo. Nalezení to wydal w předmluwě na *Obrowiště Mariánské (1704)*, odkudž je Pelcel do swé historie wzal, (w. Rul. kal. II. 17). W tomto XVIII stol. vždy ještě wíce český jazyk mizel a se aužil, zwláště mezi wyššími stawy; naproti tomu německý se rozširowal. We školách až do Marie Theresie jeho téměř slychati nebylo. Filipp hrabě z Kolowrat, nejw. purkrabí, wydal dekret 28 Čerwence 1763, w němž potřebnost jaz. českého k úřadům a práwům uznána, a učení jeho do

*) Legendy, w nichžto mnohých swatých žiwotowé toliko smyšleni, jsau dle Zlobického (rpk.): *Kochema žiwot Kr. p.; zlatý prsten; Beckowského truchliwá hrdlička; sedm čerwených koralů (modlit.); modlitby Gertrudy a Mechtildy; knížka sw. wyslání.*

***) Dle swědectwí J. Weinmanna, kteréz uwádí *Sředowský w swém Mercurius Moraviae. Olomuccii 1705, p. 9—29.*

gymnasií uwedeno, a tak knihau: Krátká pravidla k latinské řeči (1764), kteráž také pravidla českého jazyka obsahuje, týž jazyk od r. 1620 poprvé opět, ač jen na krátký čas, do škol zawital. W r. 1759 Ign. Ruth babetwí tenkrát založené něm. a česky w Praze učiti počal. Mimo Čechy wystěhowanci nekatoličtí zde onde tiskárny české zarazili, posílajíce odtud někdy do Čech nějaké spisy, kteréž kapucíni a Jesuité odpory swými poráželi, n. p. z Rozdrážowa, a j. Nejwíce knih takových tisklo se w Lešně polském, w Amsterodamě a zvláště w Žitawě, později pak w Berlíně. Mezi těmi Komenského spisy jsau nejdůležitější. W r. 1732 král pruský Fridrich Wilhelm I wystěhowané přijal do Berlína, wystawěl jim (1735—1737) kostel we Fridrichowě (Fridrichsstadt) a platil sám na jednoho, pak na dwa kazatele. W r. 1737 12 Máje tam po prvé služby boží konány. Odtud powstal český sbor Berlínský, při jehož padesátiletém jubileum 13 Máje 1787 kazatel Jánicke českau řeč držel. W knize Bojislawa Ignatia od r. 1754 (die reformirt gesinnt böhm. Brüder) uwodí se w pruské zemi wíce sborů české jednoty. Audowé církwe české bratrské (prawí Elsner w předmluwě na Praxis piet.) w Brandenburské zemi na rozličných místech se nacházejí: w Berlíně, w Ryksdorfu u Šynberka, w Nowé wsi u Potsdamu, i u Kepníka; na Slezsku 4 kolonie jejich jsau: w Husinci, we Wel. a Malém Táboře a we Fridrichowě Hradci.

b) Jazyka proměny.

Bídny staw jazyka českého té doby nemalé jeho wnitřní pokažení za sebau potáhl. Již Stránský (1633) nad jeho zkázau wzdychal: „Předkowé, dí on, naši o jazyka swého ozdobení, uhlazení, rozšíření a dochowání potomstwu snažně a šťastně pečowali, ano, by se nezancedbáwal, zákonem wyhowěli. Ale jak oni o jeho wzděláni a w přirozené čistotě zachowání starostliwi byli; tak tento wěk w jeho kalení, nešwáření, umaleni a zadání wěčné nepaměti jest nestydatý. Neboť jakož za zlé nepokládají přemnozí, aniž nezdobným mnějí býti w mateřském jazyku k smíchu chybně mluwit (*σολοισιζειν*), tak ozdobno a utěšeno we snách saudí k českému lidu co nejhojněji cize mluwiti (*βαοβαριζειν*). Sedlská domněním jejich jsau ústa i péro wšeliké, kteréžby cizích mluwení spůsobů nahrnutých odrámkami až k nechutenství se nezaneslo. K uhájení se před těmito jazykosmělci (*θρασυγλωττοις*) a kazičechy (*φιλοσολοικοις*) ne jednoho bychom opravdu potřebowali Čechowé Vally a Linacra. (Resp. boj. c. IV.)“ Někteří wšak spisowatelé, zvláště w prwní polowici XVII století, majíce ještě w českých školách nabytau, neb po otci zděděnau známost přirozeného jazyka, lépeji česky psali. Mezi wystěhowanými nejwýbornější jest J. Amos Komenský. On jak latinského tak českého jazyka stejně mocen jsa, aupný slowník w obojím jazyku sepsal, kterýž k nenabyté škodě w Lešně plamenem zničen jest, a o kteréhož dokonalosti z Brány jazyků poněkud domysliti se možno; ale i w mnoholicných spisech swých spůsobilost w češtině až po jeho časy neobyčejnau wyjewil, uměje přiměřená slova k mysli pokaždé woliti, jiná šťastně tworití, wšeka pak libezně, plynutě, austrojně wázati. On o prosodii metrickau pečowal w swém kancionalu, a český jazyk k časoměrným weršům schopný býti uznáwal. Bohemica lingua, prawí on na listku posud zachowaném [w. Mus. Čas. 1842 str. 454], suaviter accentibus verba sua varians, addere metrum idonea est pari prorsus elegantia t. jakož Virgil, z jehož eklogy IV částku uwádí. Aniž nescházelo lidí newoli swau nad kažením jazyka jewících. Proti takovým ohražuje se Tob. Mašnicus w swé Winici boží (1682): „Takowj *), prawj on, Mudrlantj vždy chtegj, aby

*) Podáváme schwalně slova jeho bez oprawy prawopisu a chyb mluwnických na ukázkú psání toho wěku.

se všicknj Jazyky gegich srownawali, bytby y zagjkawj byli: ano wice sobě wažj gednoho slowa wýrknautj, podle zdanj sweho, nežli snad celeho Članku Wjry, pro zanedbanj pak některého punktu, směj celau pracy pohrdnautj: Protož y gá tym wyborně gist gsem, že sprosta tato prace ma, krasomluwnau řeč gich, aneb slowmi řemeslně složenymi neopravena, ale slowmi obwiklymi obsažena, posunku a přetřepowanj takowych licomernych lapačku nemine... Pakly Slow mych stjhati libugj, nechť powažj, že negsem zawazan z gegich wycpawanau a slibnau, netak sdwořilau gako přetwořilau řeč se sprawowati.“ Jak dalece ten dobrý Slowák příčinu měl proti střelám saundých jazyka znatelů se zastřifowati, příklad uwedený sám ukazuje. Nejwíce ale spisowatelé XVIII století jazyk špatnými slowy, nepravidelnými a cizími mluwení spůsoby nešwářili, což k politování nebo k smíchu jest čtaucínu. Hlavní chyba jejich byla ta, že nešetřice grammatických prawidel ani příkladů z lepšího wěku, jediné sprostý jazyk za wůdce měli. W přestupném spůsobu slowes zhusta se mýlili. Tak již Krínecký (1632) píše: „Do králowstwí se dostal, a widauce, že obywatelé atd.“ Jinde však týž dobře: „přebýwaje pomoc činil.“ Michna takto: „aby nowé struny natáhnauc, zahrál (1661).“ Jiný: „On dostawše knížetstwí, usilowal (1669) atd.“ Dlahé *y* již hauštěji rozwáděno w *ey*, jako: sheybati (1661), weystrahu (1729), weyšeji, smeyšlejice (1632); *é* w *eg*: naléwati w nalegwati (1755). Proti skloňowání hřešeno, jako: od božské twáře (1669), wznešenyma ctnostmi, w určitém čase, po plným měsíci (1703), aby kořenowé rosu a dešť k pěnu (ke pni) stáhlí (1763); knihy se wynachází (na místě wynacházejí) 1729; zajisté (1729). Slowa špatně twořena, jako: z wrchnostliwého, ano i z samowrchnostliwého měšce (1723). Protýkání latinskými slowy zwláště některým se líbilo. Dlahých a krátkých hlasic ne wšude šetřeno, jako: „nesmírné chutí nabył (1632), miní (míni), af panuji (panují), řizení, wjítí, s uctiwosti (1661). Po *š* opět psáno *y*, jako: se wšý ib. slušý, našý (1729). Weliká písmena kladena jako w německém, k. p. „k Wíře Křesfanské, některé Kněži (1632), s chatrným Dárkem (1661) atd.“¹⁾

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

(Okolo 1630). Žádný zagisté od wijry neodpadá darmo, ale w naděgi sláwy a zysku: t. aby láfky w wyžšljch, aby auřadu a statku doffel, aneb nabytého nefratil. Ale w té a takowé naděgi welmi zhusta zmeglenj býwagij odpadley atd.

Apostazia.

1632. A mohliby se swěta synowé, gež Apofstol Swatý Petr pofněwaci nazýwá, lépegi wpamatowati, kteříž wšlecko gen za básně a flabule neb rozprávky magj, cokoli se o Dni saundém poflednjm z Slowa Božjho mluwuj, káže, wýstraha dáwá y napomjná atd.

Boh. Kríneckého z Ronowa historie králowstwi Kristowa atd.

1654. *Farář.* Odkud s Děšlěm milj Šaufedj. *Ofadnj.* Gdeme z našých Domůw. Chwála Bohu geště Sfýdla neprřfeli, ač gíme trochu zmokli. *Farář.* Ale někteří, když w Swátek prřly, magj obyčeg w Hofpodě wředěti, wy pak, gakž porozumjwám, ehcete se w Škole wěti. *Saufedé.* To se nám zdá užitečněšlj, poněwadž Naděgi máme, Žjžej

našly, kterauž. po prawém Křesfianském Wěenj cytjme, zde lépe wšafyti atd.

Katolická rozmlauwání, přel. z něm. od Jana Benedikta Smolika.

1658. Sedmkrát padá sprawedliwý, wšak zafe powstáwá. Kdyžby padł nepřitel twůg, neradug se, a nad poklefnatjm geho nepléseg. Neboby se to neljbilo Hofpodinu, a obrátily hněw z něho na tebe. *Manualník Komenského.*

1669. Weliký byl Swatý Wácslaw w Boha y w lidj w swém dětinstwj, wětšlj w mládenectwj, neywětšlj při smrti, a po smrti. Był zagisté wěrný a maudrý, prawdomluwný, w slowjch, w saudu sprawedliwý, w radě prožtetedlný, w dobrotě podiwný, a we wšli mravně počestnosti wznešlený atd. *Feliza Kadlinského Žiwot a Sláwa sv. Wácslawa.*

1677. Ržjmané powořali sobě Ladislawa krále Polfského do Ržjma. Před njmž Innoencyus VII. wtěteti musel. Brzo Wlašly se proměnilí, Ladislawa wypudje, Papeže zafe dořadili.

P. Pučálky Lodi cirkwe sv.

IV.

§. 29. *Literatura.*

Literatura toho věku v celosti počtem i dokonalostí spisů daleko za předešlou zůstala. K mluvozpětu mimo některé syllabikáře z pozdnější doby několikero navedení k dobropisemnosti zůstaveno, mezi nimiž Žáček Steyrův (1668) nejznamenitější jest. Z dewatera rozdílných, větších, menších mluvnice nejstarší jest Drachowského (1660), nejmladší a nejspatnější Pohlwa (1756), nejlepší Rosowa (1672). Sem náležejí dílem i grammatiky latinské školní, pokudž vysvělení české obnášely, jako Donatus latino-slavicus P. Doležall (1748), zvláště pak: pravidla k latinské řeči (1764), jakož i jiné pomůcky t. Komenského brána jazykův (česká 1633), přísloví Horného (1705), mluvení způsobu z Corn. Nepota (1754) atd. Mezi jmenovateli (nomenclatory) podle věci sestavenými jest Wídeňský (1629) nejstarší, Rohnův (1764—8) nejauplnější. O slovník Rosa veliké zásluhy má, vyhotoviv slovník podle kořenů spořádaný český s latinskými a něm. významy ve 4 dílech, jímž sebe sám přewýšil*). Wussinův třídílný lat., český a německý (1700) také pojmenování zásluhuje. Mezi návody k slowesným uměním počítáme Rosův spisek o prosodii časoměrné podle starších grammatiků sepsaný, a Komenského umění kazatelské teprwé 1823 tištěné. Básnictví české v předešlé formě i nyní trvalo v kancionalích katolických i nekatolických, dílem staré, dílem

1682. Odpůrey nemoha fwjce zhařty: vtrhanjm, přetwařenjm, zlym wykladem a ofočowanjm, zastawiti a zastjnití swetlo wfyłowali. Ale, tataž Swjce, obrany dostala, nebo do Lucerny wložena, a zhůru pozdwjžena, nie marneho dutj Wetrů fe neobawala.

Tob. Masniciusa Wycolená Boží Winnice.

1699. Mladá Kněžna Dcera vkrutného Boleflawa a Seftra Boleflawa Miřostiwého, welmi nábožná Pan-na, w swatém Pjfině od swé Mladošti welmi wyvěená, a w Latinským gazyku dospěla.

Jiskra sláwy Swato-Prokopské.

1703. Y nepodařce fe gemu ten Sturm dle wůle geho, z nowa na druhý den fylně do těch Wěžj z Kufů stjjetli dal, tak že kamenjm a rumem swé pobité Sfweydy w Sfancy Brány Horřké zasypal, že ho ani Obležení ani Sfweydowé wjce k Obráně wjzwati nemohli atd.

J. Norb. Zatočila Leto- a Dennopis.

1705. Když dwá sedlácy w správce fe faudili, geden z nich, totiž ten který měl sprawedliwý faud, darowal správcy džbán olege, druhý fwini; a ták když správce při dagicýmu fwini přifaudil, odsauzený wykřikl: Rozlila fwine džbán olege!

Prísloví České Horného.

1705. Hrách, aneb na strnjstí gečném, aneb žitném mařněgřým w poslednjch dnech měřyce sege fe,

a gest wwarčliwěgřý, a fylněgi odolá mrazům. Sytý w plněm měřyce wřawičně kwete s malým wžitkem atd.

J. Barnera knihy hospodářské od K. Fišera. Díl II. str. 264.

1725. Dobrotiwý Čženáři, když tuto w nowě přetlačenau knjzku čjsti budešs, a w ni na Leta a Starožitnost Čýrkwe (a neb giného) natreffis, znameneg, že Leta ty a Starožitnost, ne od tohoto nowého, ale od starého wydánj a tlačenj té knjzky počjti muřys atd.

Napomenutí k now. wydání knihy Petra Li-toměřického: Jistá a patrná znamení atd.

1726. Giž gest Zyma pomínula,

Hawránek fe nawracy,

Giž gest studenost zhynula,

Giž zas zpjwagj Ptácy,

Djřwj fe listem pomalu

Giž zase přiodjwá

Máž wzdat čłowěk Bohu chwálu,

Když fe jen na to djwá.

F. Kadinského Zdoroslawiček II wydání.

1753. Kdo chce wnitřnj Pokog mjeti,

Z Celly zřidka hled wygiti.

W swé Komůrce Knihy čjteg,

Odtud w Srdecy Pokog mjweg.

Život Tomáše Kempenského.

*) W bibl. weř, nalézá se jiný rkp. slowník třídílný latinsko český a českolatinský podle abecedy spořádaný také Rosowí nepravě připisowaný. Zdá se, že Rosa nějaký návrh etymologický Komenského w rukau měl.

nowé neb obnowené, půwodní a přeložené, a někdy počtem mnohé písně obsahujících. Skladatelé mezi katolíky byli Steyer, Plachý, Koniáš, Michna a j. Mezi nekatolíky Komenský, Tránowský, Kleych, Krman a j. Saud, který Tablic (Poez. II. 12) wynesl o básnicích slowenských z XVII století, platí také o českých. „W poetickém ohledu, dí on, na větším díle tito zpěwowé malau cenu mají, wyjmauce některé lepší. Wětším dílem pospolitá a obecná, a z husta, jakžto i tehdejší wěk sebau nesl, mystická myšlení, prostočistá a pauhá někdy prostomluwa (prosa), rýmem na větším díle planým, nedbale přiřodína, jsau jich znamení. Onen duch, který člověka od země jakoby wzhůru pozdwihuje, málo w které z nich wěje; odkudž ani w srdci člověka, když je zpiwá, nebývá onen oheň nábožnosti zážžen, který tak welmi wzdělání duše napomáhá.“ — Wyniká nad jiné ač přeložený Kadlinského Zdoroslawíček (1665), nejlepší jeho práce. Oblíbené rymowání dále ewičilo se uwedením do weršů křesfanské wíry skrze Brydela (1681) a Sartoria (1742), summowníku z biblí (1745), historie církewní, posledních čtyř wěcí, ano i žiwota Luterowa. Podobným weršowaním některé historické zpráwy sepsány, jako: Ziwaldy zběhnulí 67 let (1668), o Uhřích (od Markowice), zeměřesení Lissabonské (1755), žiwot Waldštejnůw (1638), Jos. Pilařika (1666). Rýmowní knížka náučná (1626) zdá se pocházeti z předešlé doby. Z písní swětských Wolného, více než prostředního básníka prstonárodního, a některé z příležitosti dělané nás došly, jakož i kratochwilné o krásné Mageloně (1685), i satyra někdy se ozýwala. Utěšené anekdoty w Chrastinowých kalendářích (okolo 1758) také sem náležejí (w. Tabl. Star. Weršowce slow. 1805—9). O diwadelních hrách třech Jandyt w grammatice zpráwu dává, kteréž ale se pohřešují. Operetky hanácké Schreyer a Mauric na konci periody skládali, kterým časem lepší doba diwadelství českému nastáwala, a z které doby čtyry hry tištěné ještě sem počisti dlužno (w Odd. VI.) K wyrazení čtenářů některé starší romány přetištěny, ačkoli wždy w horší změňowané, jako Fortunatus, Popelka atd. Z Římské literatury celý ten wěk ničeho nepodal, kromě Katonowa naučení mrawného přeloženého Komenským, a sice časoměrně; neboť i w té periodě wždy někteří o zdokonalení prosodiky ač bez welikého aučinku myslili. Drachowský († 1644) w swé gram. jednal o prosodii, a w 3. k. tento příklad uwodí: „Na tenké štěstí swěta jest zawěšeno nitce, prwé než se člověk naděje, často hyne.“

Felin, bratr český, w Lešně knihu psal proti Martiniusowi z Dražowa (okol. 1634). U něho nalezti werše elegické. Jednali o též prosodii J. Konstanc w Brusu (1667), a Rosa jak w grammatice, tak w dotčeném zvláštním spisu. On Komenského werše poněkud změněné s jinými příklady wystawil, z kterých pastýřská rozmluwa o narození páně častěji tištěna. Z čehož widěti, že časoměrná prosodie welmi neprávě Rosowan od některých se nazýwá. — Historie neauhořila docela. Weliké události času z některé aspoň strany zaznamenali W. Nosidlo, J. Ond. Hofmann, J. N. Zatočil a j. O jednotlivých městech spisky na díle také w historii celé země zasahují; důležitější ale jest Pešiny Předchlůdce Morawopisu (1663) a Beckowského česká kronika (1700). Wšeo- obecná historie we Wýtahu swěta (1742) nepatrna jest. Církewní dílem na katolickau wíru zřetel měla, jako: Mappa katolická (1630), Lodi církwe (1677), wíra od F. Scharfa (1677), země dobrá (1754), Beckowského Diokletian atd. (1697) a j. dílem na nekatolickau, jako Skály rkp. Kríneckého historie (1632), Masniciusa (1682), zvláště pak na jednotu bratrskau, jako: Lasitského zčeštěná (1649), o protiwenstwach církwe (1632), kšaft umírající jednoty atd. dílem konečně na pojediné kostely a kláštery; jako: Wyšehradský, Sedlecký, i na řády některé a osoby činy nebo zbožností žiwota památné. Nowiny až do r. 1719 jako prwé po různu vycházely u Štěp. Byliny, Pawla Sessia a j. Od r. 1719 Karel Fr. Rosenmüller prwní stálé nowiny wydáwati počal, obržew

k tomu i privilegium w r. 1720. Náučného a mravného obsahu jest spis o zdvořilosti mravů J. Fera, o ctnostech wrečnosti křesfanské (1678), o cwičení a chování mládeže (1715), všeobecné obsahy pro dívky (1771) atd. O počítářství psali Podolský a Tuma, o měřství Swětecký a Weselý (1734) vše ještě neauplně, nesaustawně. W. Dobřenský po 15 let vydával discursus sphaericos česky a něm. Kalendáře z hospodářství a historie času, Chrastinůw také z básnictví ozdoby swé přijímali, nemohauce se ještě planetářství a prognostik odlaučiti. Hojitelných wod šestero popsáno. Hospodářství polní od Barnera přeložené mnoho powěr zawírá. Jiné spisky sem patříci jsau neznamenity. Umění lékařské poskytlo několiko spisků o morowé ráně, prostředky domácí w rozličných nemocech člowěka i dobytka. Porodnictví Krancowo dwakrát přeloženo, dříve, snad již w předešlé periodě, Albert Weliký o nemocech ženských (1623). Jména česká nemocí jsau také w knize: Alex. Schamsky promtuarium parvum etc. sumtibus Georg. Lehmanni bibliopolae Norimb. Brun. et Viennens. 1714 4. K práwnictví počístl Ferdinanda II obnovené práwo (přel. 1627), nowé vydání Koldínowých městských práw, Josefa I práwo autrpné, patenty a sněmy z oněch časů. Kancelářství w Žerotínowých listech auředních, z části do této periody sahajících, výborné příklady nachází. Toto jaké také množství knih číslem bohoslovných přewáženo. Summownik, a jádro celé biblí usnadňují přehlednutí písem swatých, vydaných, později pro katolíky s obšírnějšími výklady ode tři Jesuitů, pro nekatolíky podlé bratří, w Hali, obojí dwakráte. Nejsilnější stránka wždy ještě dogmatická a polemická zůstává, mající za obsah uvedení a utwzení katolictví w Čechách a Morawě, konečnau záhubu kalicha, kostelní obrazy, církew Kristowu, očistec, zpowěd; s druhé strany jinowěrců odpory a nswornost jich mezi sebau, kamž zvláště náleží daremné usilowání ewangeliků přiwětliti k sobě bratry (W. Mart. z Dražowa), posléze mnohočíslné spisy wíry wyznawající a učící, jak od katolíků tak od druhých vydané. Klíč dvojí, (Index nazwáno třetí vydání) jest jediná mnohých zahubených spisů pozůstala památka. Výklady w obojí církwi, kat. i nekatolické, a historie biblická swé dělňiky měly, zvláště pak postilly a kázání, kterých wětší sbírky mnohé se nalézají, jako K. Račina Weselého, Bilowského a j. Kázání owšem jak ostatní, ráz wěku swého pronášejí, a často hádkám více než naukám mravnosti a wíry se podobají, jsauce na mnoze slohem nedůstojným, ač někdy opět dosti jadrným sepsána. Na spisy sw. Otcůw přeložené ten wěk welmi chudý, ale tím bohatější na legendy, popisy sw. ostatků, zázračných obrazů, na ascetické a liturgické knihy k weřejné i domowní pobožnosti obojí wíry, katolické i nekatolické.

V.

Spisowé oddělení pátého.

A. SLOWESNOST.

a) *Jazyk.*

a) S l a b i k á ř e.

1. JIRÍ J. DAČICKÝ: Slabikář český [wydal, jak praví Sam. Martinius z Dr. w Obrane str. 171, jej nedáwno t. před 1636, w nějž prý otázky proti konf. české wlepil].

2. *Slabikář 1724 w 8. (Index).*

3. *Slabikář slowenský.* W Trnawě w 8. 1725. Zdá se jedno býti s num. 9.

4. *Slabikář český*, t. j. krátký způsob slabikowání a čtení pro dívky s některými modlitbami, w Žitawě (r.?) W Drážďanech u J. Konr. Stössla 1731 w 8. W Praze podlé Žitawského wyd. u J. T. Höchenbergera, 1782 w 8. str. 20.

5. *Slabikář* pod titulem *sw. Jana Nep.* W Brně 1733 w 8.

6. První začátek čítání atd. Podlé Lewočského 1752 w 8. (Wid. bibl.)

7. *Abecedář, slowkář* neb sněmkář, 1752. Ms. mus.

8. Žáček škol pobožných neb krátký způsob, kterak dítky známky znáti, i pořádně skládati, a dobře česky čísti se učiti mají. W Praze w královském dvoře u Fr. Hladkého, 1755 w 8.

9. Slabikář slowenský, ku kterému jsou wčel znovu přidané některé modlitby a naučení wíry křesťanské. W Prešporku u Jana Mich. Landrera w 8. 1762.

10. Sama učící abeceda a tak sporádaný slabikář, že podlé něho i nejmenší žáček k čtení písma snadno přiveden býti může atd. Druhý vydání 1756 od *Paula Doležala*.

Tento slabikář obsahuje obrázky těch věcí, kteréž se w něm při každé literě jmenují, k. p. Adam, bečka, cep, dům atd. vždy s weršemí k. p. na R. Ryba vždy jen wodu pije, duše slowem božím žije.

11. Abeceda česká w Břehu od *J. Ern. Trampa*, 1767 w 8. 1 arch.

12. Nowě zhotowený syllabikář a jiní křesťanského náboženství začátkové. W Uherské Skalici w 8. 1771.

13. Slabikář w Znojmu. Z časů Mar. Ther. we Wid. bibl.

β) Dobropísemnost.

14. Výborně dobrý způsob, jak se má dobře po česku psáti neb tisknauti atd. W Praze u sw. Klimenta 1668 w 12. str. 103. Opět 1730, 1781, w Praze u F. z Šenfeldu w 12.

Tato dobropísemnost wytažena jest z biblí bratří českých od Jesuitu *MATEJE STEYRA*. Wšbec známa pod jménem žáčka, proto, že w ní učitel se žákem rozmáuwá. Pan rytíř *Jan Neuberger*, muž jazyka českého welice milowný, dal jí (1781) tisknauti, ničehož, ani let nezměníw, tak že se strana se stranu srownává.

15. Brevis instructio de orthographia.

Při Janua linguarum Comenii 3tím wydání r. 1694 w 8. nazadu 3 stránky.

16. Zpráva písma slowenského, jak se má dobře psáti, čísti a tisknauti, sebraná a na swětlo wydaná od *TOBIÁŠE MASNICIUSA* I. 1696. Wyt. w Lewoči u *Samuele Bewera* w 8. obl.

17. *PAULI DOLESCHALII* orthographia bohemo-slavica perspicuis ac maxime necessariis regulis a quodam magni nominis viro olim explicata 1000CVII w 12. bez místa a tisk.

18. *MATAUŠE MICHALOWIČE* Swětloňoš český cestu do češtiny ukazující, t. j. ukázaní summowní, jak se jazyk český má práwě čísti, wyřikáti a psáti: sprawený pro národ slowenský w uherské zemi bydlicí, w rkp. K němuž *DAN. KERMAN* werše hexamet. předstawil (w Tab. Po. II. 25).

19. Alphabetum bohemicum, in quo singularum litterarum proprietates nova et facili methodo proponuntur. Pragae typis Caroli Rosenmülleri 1718 w 8.

Spisowatel jest neznámý; pravidla nejwíce nepravá, negrammatická.

20. Orthographia bohemo-slavica, 1742 w 12. Opět Pestini 1795 w 12. 1 arch.

Tuto knížečku připisují jedni *Paulu Jakobeimu*: druzí *M. Belowi*.

γ) Mluwnice.

a) České.

21. Grammatica bohemica in V libros divisa a quodam patre soc. Jesu jam pridem in gratiam tyronum bohemicæ linguæ composita. Olo-muc. apud Vitum Henr. Ettel, 1660 w 12.

Spisowatel byl *JAN DRACHOWSKÝ*, Jesuita († 1644), po jehož smrti wydána jest od *Matěje Steyera*.

22. Lima linguæ bohemicæ, to jest, brus jazyka českého, neb spis o poopravení a zostření řeči české atd. Wytisťeno w impressi akademické, 1667 w 12.

JIRÍ KONSTANC sepsal tuto na dobrých základech ustanowenau grammatiku, aby Čechy na cizomluwné wyrazy pozorný učinil, wlastně dle *Drachowského*.

23. Čechověčnosť seu gramm. linguæ, boh. quatuor partibus: Orthographia, etymologia, syntaxi et prosodia constans, autore *WENCESLAO ROSA* Micro-Pragae. Typis Joan. Arnolli a Dobroslawina, 1672 w 8.

24. Prima principia linguæ bohemicæ. Pragae 12. (b. r. asi 1678 D.) item, w Praze 1783 w 12. jest welmi krátká.

25. Grammatica linguæ bohemicæ methodo facili per regulas certas et universales explicata—specialiter insertæ sunt regulæ orthographicæ et accuratissimæ R. P. Constantii de S. J. Pragae Ign. Nep. Konias impr. 1704 w 12.

Item 1705 ib. 8. Pragae apud Casparum Wussin, Typis Joan. Wenc. Helm 1713 w 8. Od *WÁCSL. JÁNDYTA*. Kašp. Wussinem způsobeno nowé wydání, rozmnožené německým wyložením příkladů a rozmáuw 1715 w 8. Potom apud Casp. Zachar. Wussin 1732, 1739 ib. 8. 1753 8. Sumtibz Fr. Wernerin, (w Praze) vždy bez *Jandytowa* jména.

26. Při 1 dílu Wussinowa lexica od r. 1742 stojí: Nebst diesem Lexikon ist auch zu haben die Grammatica zu erlernen die böhm. Sprache, Altstadt gedruckt in Königshof bei Johann Norb. Fitzky etc. (Snad *Jandytowa*).

27. *Doležal Pawel*. a) Elementa linguæ Slavico-Bohemicæ, Leutschoviae 1752 w 8.

b) Grammatica Slavico-Bohémica, in qua præter alia, ratio accuratæ scriptionis et flexionis, quæ in hac lingua magnis difficultatibus laborat, demonstratur. *PAULUS DOLESCHALIUS*, Szakolcza-Hungarus. Posonii 1746 8. (cum Belii Math. præfat.) str. 321.

28. Grammatica linguæ bohemicæ, oder die böhmische Sprachkunst bestehend in vier Theilen, von *JOH. WENZ. POHL*. Wien 1756 8.

Item 1764, 1773, 1783 vždy we Widni w 8. Pohl byl učitelem císaře Josefa II w českém jazyku, a sepsal podlé *Rosowy* grammatiky tuto swau, kteranz we dwau posledních wydáních rozmnožil velikým množstwím nowé natwořených neb raději někdy zpotwořených slow.

29. Rudimenta grammaticae slavicae, quibus... literarum affectiones... legendi, scribendi ratio, declinationum et conjug. conspectus... constructionum, rhythmorum et carminum methodus traditur (DAN. KERMAN) w rkp. (Tabl. Poe. II. 25). 4. u p. Bočka.

b) *Latinské.*

30. Klementa začátkové latinského, českého i německého jazyka, u Math. Rosenmüllera w 8. okolo 1660.

31. Grammatica latina (s českým vysvětlením). W Lewoii, 1717 w 8.

32. Pomůcka novému záku latině se učícímu. W Praze u Karla Frant. Rosenmüllera, 1709 w 8. (bez místa).

33. *Amadei (a S. Josepho) Institutio syntactica Emmanuelis Alvari.* Pragae typis Wulfg. Wickart, 1725 w 8.

34. *Emm. Alvari* e S. J. Grammaticae institutionum libri I. epitome, pro provincia bohemica. Prag. 1727 w 8. 1729 w 8. 1736, 1738.

Item: Principia s. rudimenta gramm. Alvari Cassoviae 1772, Brunae 1774 w 8. (interpret. boh. et germ.) Item Tyrnaviae 1762 cum interpret. hung., boh. et germ. Item Pragae 1763 cum interpret. boh. Z. té Tomsa w chrest. na str. 212 zlomek malý přijal na ukázkou slohu. Alvari instit. grammat. liber II. Pragae 1727 w 8.

35. *M. J. Rheni Donatus* latino-bohemicus 1745 w 8.

36. *Donatus* latino-slavicus, (PAULI DOLEŽALII) Poson. 1748.

37. Latinitatis ars brevicula, seu syntaxis ornata, interpret. bohemica. Prag. 1762 w 8.

38. Krátká pravidla k latiinské řeči, jakož přiložená některá poznamenání na českau slovárnú. Díl I. w Praze 1764 we 4. u sw. Klimenta skrze Jana Jiřího Šneidera Faktora.

Mimo úvod k lat. jazyku, jsou tu též pravidla českého. Pak 1775. Tau knihau od r. 1620 po prvě opět český jazyk do škol poněkud uveden.

39. Uvedení krátké k latinské řeči s některými z české řeči přisazenými pozorujícím, w Praze w 8. 1766.

40. Elementa declinationum et conjugationum pro classe ultima. Pragae (Wid. bibl.)

c) *Řecká.*

41. Krátká pravidla k řecké řeči k prospěchu veřejných škol na nejvyšší nařízení vyhotovená. W Praze u sw. Klimenta 1772 w 8. str. 128.

δ) *Příslowí.*

42. Příslowí česká — některá převýborná. Rkp. r. 1645, 7 stránek [u p. Bočka].

43. Neo-forum latino-slavonicum. Nowý trh

latínsko-český od Daniele Synapiusa, někdy správce církve Radwanské r. 1678 w 12.

Zdá se, že ta knížka nic jiného w sobě neobsahuje, než 30 desetin t. j. 300 přísloví, ze Srncowoy knížky vybraných. W předmluvě mluví o řeči a literatuře slowanské.

44. PAWEL DOLEŽAL z Uherské Skalice k své grammatice (1746) přiložil skrowničkau sbírku slowensko-českých přísloví, o kterýchž sám svědčí, že jen jiným tudy příležitost dáti chtěl, aby jeho příkladem wzbuzení více jich shledali a w lepší pořádek uwedli. Po něm je zase s některými novými rozmnožená a po slowensku (podlé prosté řeči Slowáků w Uhřích) přednesená w své grammatice slowanské (1790) kněz Anton Bernolák wytisknauti dal, pod nápisem Porckadla slowenského. Oba ti Slowáci, neznaříce Srncowých a Horného, sami drahný počet přísloví z spisů Weleslawinových a jiných nasbírali.

ε) *Mnohojazyčné spisy. Spůsoby mluwení.*

45. *Georg Pistorius Maurer*, Pfarrer zu Turas: Das Vaterunser in 40 Sprachen. Olmütz 1621 12.

Má také český, lužický, moskowitzký, slowanský, horvátský, krainský a dalmatský Otče náš.

46. *Janua linguarum reserata aurea* etc. Zlatá brána jazykůw otwřená, aneb planiště všech řečí a umění t. j. Krátký způsob z latinského atd. jazyka spolu s začátky všech umění swobodných pochopení pod stem titulůw w tisících propowědích obsažený. Od Jana Amosa KOMENSKÉHO. Předně w latinské řeči složený (1631) a od téhož w českau, od jiných na německau atd. řeč přeložený.

Pauze český text wyšel w Lešně r. 1633, Amster. 1661, bez českého, pak latinsky, český, německy. W Praze 1667, 1669 w 4. Typis archiepiscopilibus per Paulum Postrzebacz. Po třetí lat., italský, český, německy, w Praze u J. Koniáše 1694 w 8. Leutschoviae apud haeredes Brewerianos 1715 w 8. též w Praze 1716 w 8. a 1718 w 8. w rejstříku. Lat., něm., uherský a slowenský 1722 w 8. a léta 1805 w Praze w 8. lat., český, německy skrze Karla Thama bez rejstříků. První obraz pojal Komenský z knihy w Salamance w Španělich wyšlé pod nápisem: Collegii Hibernici Janua linguarum, latinsky a španělsky, potom též jinými jazyky wydané. Komenského důkladnější a plnější hned po wyjití swém do škol uwedena a wykladem německým, polským, francouzským, anglickým opatřena byla. Na dopisování některých přeložil ji z latiny sám, a wydal w Lešně Polském 1633. Není snad mimo sw. písmo, knihy we swětě, kteréby tak rozšířena a oblíbena byla jako Janua tato, kteráž mimo dotčené jazyky také w arabském, tureckém, perském a mogolském se nachází. O přeložení jejím do těchto řečí máme swědectví učenceho Petra Golia, kterýž bratrowi swému Jakobowi Goliowi, professoru řeči východních w akademii Leydenské l. 1641 z města Halepu w Syrii tu zpráwu dal, že přeloživ tu Komeniowu bránu na arabsko sám, učením Mahomedanům takové w ní zalíbení spůsobil, že ji nejen již ku přeložení do ostatních swých jazyků (na hoře jmenowaných) mezi sebou rozdělili, ale i po jiných spisech téhož spisowatele

pilně se doptávají (w Čas. mus. 1829 č. 30). Rukopis tureckého přeložení nalézá se w Paříži w král. bibliot. Stalo se prací Wojtěcha Bobrowského okolo r. 1650, který se po turecku Ali-Beg či Hali-Baig nazývá (w. Adelung). Morhof první byl, který w své polyhistorii L. II. c. 4. nepořádek, mylnost, nepravdu latinu tomu spisu předbázoval, a jej poněkud snížil, ale podlé výborného Herdera nic posud sebe lepšího newidí, nic takového, co by našim časům tak slaužilo, jako slaužil on tehdejsím. [Por. Winařického slova we Wěle 1845 str. 227.]

47. JOH. AMOS COMENII *orbis sensualium pictus* quadrilinguis. Hoc est: omnium fundamentalium in mundo rerum et in vita actionum pictura et nomenclatura latina, germanica, hungarica et bohemica cum titularum juxta atque vocabulorum indice. Die sichtbare Welt in vier Sprachen etc. Swět widitedlný namalowaný, to jest: všech nehlawnějšich na swětě wěcí a w žiwotě činů atd. Leutschowiae. Typis Sam. Brewer. An. 1685 we 4. str. 313 rejstr. str. 133.

Rejstříky jsau w lat., něm., uherském a českém jazyku jako při Janua lingu. spraveny. Český text podlé slowáckého, maje dílem ř dílem jsa bez něho, tobe místo tobě, powedem místo powedu atd. Po druhé tamže r. 1728 w 8. str. 261 bez rejstříků. Potom pod nápisem: Joan. Amos Comenii orbis pictus. Swět w obrázkách, w 82 odděleních, k užívání nejmenší študující mládeže w c. k. zemích w hromadu stažený. W Widni wtyštěno u Jana Tom. urozeného z Trattneru, c. k. dworského knih-tlačitele a knihkuppe 1779 w 8. str. 167. Pak od prof. J. Chmely latinsky, německy, česky, polsky a francauzky, w Král. Hradci r. 1833 w 8. str. 454, s 153 obrázky. Opět w Praze u J. Pospíš. 1846 str. 144 wel. 8. lat., čes., něm., franc. Přidána: Krátká známost národů ewropejských. U čitánky Kollaršvy (1844) sestawil W. D. L. s mapau.

48. Phrases Cornelii Nepotis e libro de vita excellentium imperatorum maxime ad ductum editionis Emmanuelis Sinceri addita interpretatione bohémica, ungaricaque excerptae et ad usum popularium suorum tirorum linguae latinae propositae a quodam aptante odiosa. Posonii literis Joa. M. Landerer 1754 w 12. stránek 336.

49. Begriff der christlichen Lehre in 12 Zahlen vorgestellt (deutsch, lat., franz., ital., ungr., böhm., illyrisch, griechisch). Aus der Wiener Oriental-Akademie, 1769 4. Wien mit Schulzischen Schriften.

50. Ephraimi Klein Phrases ex *Langianis* colloquiis latinis excerptae, atque germ., hung., bohémica versione donatae. Posonii literis Fr. Aug. Patzko 1774.

51. Formulæ puerilium colloquiorum per *Sebaldum Heiden* quondam conscriptae: nunc uero mutatis passim omissisve quibusdam insuper addito idiomate hung., illyr. et slavico, appendiceque perquam utili itidem quinqueplici scholis patriae suae accomodatae. Posonii sumptibus Mich. Landerer, 1774 w 8.

5) Slowníky.

52. *Dictionarium quatuor linguarum*, lat., hung., bohem., germ. Viennae 1629 12. ib. 1641 apud Greg. Gelbhaar 12.

Jest wlastně jmenowatel nebo vokabulář podlé wěcí spořádaný. Cap. 1. substantiae spirituales cap. 96. Regionum etc. nomina, str. 472 3½ listu rejstr.

53. *Gazophilucium copiosa synonymorum phrasiumque tam latinarum, quam etiam graecarum gaza e probatis auctoribus etc.* Prag. 1671 8. str. 415, mimo registřík německý weř. bibl. XLV. F. 35. Potom pod jménem: *Quadrilingue dictionarium* uidelicet bohemo-germanico et latino-graecum una cum phrasibus... ex probatissimis authoribus collectis: In gratiam . . studiosae iuventutis iterato typis excusum Pragae typis universitatis Carolo-Ferd. in collegio S. J. . . 1683 8. Česky na před. str. 222. Potom německé napřed toliko s latinau, a s poukázáním stránky českého dílu, kdež wšecky 4 řeči od W2. až do F17. obsaženy jsau.

54. **ČERNOHORSKÉHO** *Dictionarium latino-bohemicum, cum indice bohémico-latino.* Rkp. weř. bibl. XVII. G. 1. čtyry díly.

55. **WÁCSLAW ROSA**, doktor w práwích a radda při appellaci w králowstwi českém, wyhotowil *Słowář etymologický* we 4 dílech na 4., kdež pořádek abecední s kořenovým spojen jest, as jako w latinském *Weslawiny* dle Fabra. Rukopis w Museum. Opis we weř. bibl. XVII. B. 24. fol. (Schází litera M. a polowice litery N.) P. rytíř Jan Neuberk celé to dilo wlastní rukau přepsal, a p. synu swému zůstawil.

56. *Thesaurus linguae bohémicae.*

Rkp. nacházel se w Rosenmüllerowě tiskárně, z něhož FRANT. KOZURI (Kosorius zwaný), překladatel tehdáž nowin Rosenmüllerowých, wyhotowil wýtah we 3 dílech we 4., kteréž dílo r. 1796 zemřelý mlynář Řepický měl. (W. Předml. Dob. k Lexiku Tomsowě).

57. *Hadriani Junii* medici nomenclator omnium rerum propria nomina tribus linguis explicata continens, lat., bohémica et germ. Prag. 1686 w 8.

58. **KAŠPAR WUSSIN** *Dictionarium von dreien Sprachen, deutsch, lateinisch und böhmisch.* Prag bei Kas. Wussin 4. díl německo-česko-latinský má na konci: Gedrukt in d. Hamplischen Druckerei durch Jos. Mattis 1700; na konci II dílu lat. něm. českého: *Vetero-Praegae* typis Arnolti de Dobroslawina, 1706, kdež i III. díl česko-lat. německý vyšel, (ač bez r. a m.)

Druhé vydání we 4. I. díl u Jana Kamenického 1722 II. (a III. zdá se též) apud Mat. Höger 1729. Třetí vydání pod titulem: *Lexicon Tripartitum, oder deutsch, lateinisch und böhmisches Wörterbuch* etc. I. díl 1742 b. J. N. Fitzky, erzbischof. Buchdrucker II. a III. díl 1746, typo archiepiscopali per Godefredum Lange.

59. HÜBNER (J.) *Dictionarium latino-œchicum*, continens voces et phrases tum latinas tum œchicas seu boëmicas paene innumeras: voces tum simplices, tum compositae proponuntur ordine alphabeti: verborum ac nominum latinorum et boëmicorum regimen accurate per constructiones exhibentur, citatis auctoribus probatis pro utraque lingua.

Opus studio ac diligentia annorum sedecim concinnatum. Pro faciliori ejusdem usu ad calcem separatim ponuntur. 1) Nomina regionum, populorum, urbium, fluviorum etc. 2) Compendium grammaticae œchicae. 3) Tabulae consanguinitatis et affinitatis. 4) Nomina propria virorum et mulierum Boëmis usitata et in martyrologio boëmico frequentiora. Rkp. XVII stol. we 4. na papíře v 3 kwartech na 357 arších. Nyní u Jana Wlěka. Čerpál z dobrých pramenů, zvláště z Wel. a Com. atd.

60. Compendium verborum maxime necessariorum. Pragae typis Adal. Koniaš, 1704 w 12.

61. Slovník český. To jest slova některá česká, jak od Latinářův tak od Němcův vypůjčená, zase napravená, a w vlastní českau řeč obrácená atd., w Praze u Jiř. Labauna 1705 w 12. item 1716, u K. Wussína, mal. 8. archý 2.

Jest k cídění jazyka od německých a j. slov ustanoven, z nichž některá podařila jsau, n. p. obchod (Handel); ale více zle tvořených.

62. JOANNIS AMOS COMENII *Vestibulum cum versione germ., hungar., slavica, Leutschoviae. 1702, 1714 w 8. a 1722 (bez obrázků)*, pak cum versione interlineari germ., hung. et slavonica. Posenii 1747 w 8.

63. *Christ. Cellarii Liber memorialis latininitatis probatae et exercitae, naturali ordine dispositus, plurimis vocibus latinis atque interpretatione hungarica et bohémica locupletatus cura M. Belii. Noribergae 1719 w 8. Editio Iida cum indicibus germ., hung. et bohémico Leutschoviae apud Joan. Breverum 1735 8. Editio tertia Posenii impensis Jo. M. Landerer, typographi et bibliopolae, 1777.*

64. Gradus ad Parnassum sive novus synonymorum, epithetorum et phrasium poetarum thesaurus. Pragae apud S. Clementem 8. 1714, 1721, 1727, 1732, 1746. Tyrnaviae cum signif. ungar., germ. et slavonica, 1771 w 8.

65. Nucleus grammaticae seu breve latino-bohémico-germ. dictionarium. Prag 1729 8. Typis Univers. 1744, 1746.

66. *P. Wagner Phraseologiae latinae corpus, interpretatione hungarica et slavica locupletatum, Tyrnaviae 1750. Item 1755, 1762 8. cum interpret. germ. et boh. Tyrnav. 1775 8. maj.*

67. *P. Franc. Kropfii S. J. Index locuples latinarum dictionum pro germanicis et bohémicis vocibus delectarum. Prag. 1753 8.*

Jest to vokabulár podlé materiálů sestavený.

68. Nomenclator, to jest jmenovatel anch

rozličných jmen, jak w české a latinské, tak i w německé řeči oznamitel. W Pra. I. 1764 díl II. 1765 III. 1766 IV. 1768 we 4.

Každému dílu připojen registřík německých slov. od Jana KARLA ROHNA. W roce 1780 Schönfeld, w Praze nový titul nadepsal: Johann Karl Rohns classificiertes Wörterbuch der böhm., deutschen und lat. Sprache, a prodávával staré vydání za nově.

69. *Analecta grammatico-historica idiomatici triplici, bohémico, latino, germanico adoptata fol. 2 dily. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 23. od Jana KARLA ROHNA.*

Mimo slova obsahuje také registřík historický. Náramná to práce, ale pro obsírnost tisknuta býti nemůže, a co slovník nedostatečná jest.

70. *WÁCSLAWA WIDEMANNA z Plzně Neufferfasstes deutsches, böhmisches Wörterbuch. Wienerisch Neustadt 1768 8. bei Jos. A. Fritsch. Z Weesl. Sylva Quadr. snešeno.*

b) *Náwody.*

71. *JANÁ AMOSA KOMENSKÉHO* umění kazatelské (1651) jež po stu sedmdesáti dwau létech z rukopisu vybral i poprvé vydal *Jos. Liboslaw Ziegler* atd. W Praze 1823 w 8. str. 196. Rkp. weř. bibl. z věku XVII we 4. pod sign. XVII. F. 40. (To samé?)

72. *WÁCSL. ROSY* o spůsoblosti české řeči k vyrazení latinských, elegických veršů, w. Boh. doct. Pars II. p. 306.

c) *Básně.*

a) *D u c h o w n í.*

a) *Pisně.*

73. *Pisně duchovní w církwi i doma.* W Praze 1621 w 16.

74. *JIŘ. HLOHOVSKÉHO* *Pisně katolické k výročním slavnostem, památkám božích ss. k rozličným časům pobožnosti křesťanské.* W Olomauci u Math. Handle 1622 w 12.

75. *Pisně křesťanské, též pisně a modlitby pocestných.* W Olom. u Math. Handle w 8. 1622.

76. [*Pisně pobožné k narození páně*] w rkp. weř. bibl. XVII. J. 3. (1629). Na listu 53. „Wítej pane J. Kriste, narozený z panny čisté, wítej laskavě dětátko, roztomilé pacholátko atd.“ List 71. Kolibejme dětátko atd. Poslední: *Maria pole wznešené atd.*

77. *Kancional, to jest sebrání zpěwův pobožných.* W Praze u Pawla Sessia 1631 we 4. str. 552 rejst. (s notami hudeb.)

78. *KASSIUS P. J.* *Wysokomýtský, písnička o diwném a milostném božim člověka bohu oddaného vedení, složená pro přečtení Labyrintu [při kom. Lab. w Amster.]*

79. *MATĚJ KROCINOVSKÝ a) Zpráva o wečeři od p. našeho Jež. Kr. prawého boha*

a člověka, píseň 3 listy obnášející, přidána k harmonii jeho 1631.

b) Téhož: Píseň exulantů českých: „Ach nestíhlý v svém milosrdenství atd.“ 2 listy. (Boček).

80. Píseň o wyhnání a wyhnaných. Jako: Illas swůj ku pánu z vlasti. — Počíná: Pomni pane na wyhnané w bidě, psotě postavené atd. 3 listy. Rkp. věku XVII [u p. Bočka při Herinkově traktátu].

81. M. SAMUELE z DRAŽOWA a) Rorate. Zpěwy adwentní we 4, 8. a 12. b) Zpěwové o slawnosti a památkách weyročních křesťanských.

82. Píseň nové k wezdejšímu jich užíwání w Lešně 1631 w 12. (u Bočka).

83. Píseň o wtělení a narození p. a spas. n. J. Krista, 1634 w 18.

84. JIŘ. FERA (Plachého) žaltář pro wojáky, w Praze w 12.

85. Píseň protestantské rozlišené, 1 a 2 sbírka. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 32., listů 149 w 8. z věku XVII.

Některý z wyhnanců českých ty píseň sebral. Jsau pak nejwice nábožné, některé mravné ano satyrické. Které ze starších wzaty, jsau dobře české, nowější méně. *Počátek*. Kniha rodu Antikristowa syna pokrytce, syna (snad wnuka?) ďáblowa. Dábel splodil mrákotu, mrákota splodila neznámot atd. ze starších jest: Prawdo milá, ptám se tebe, proč od nás wstąpiła w nebe, komus ty nás poručila, ptám se tebe prawdo milá atd. Nowá jest n. p. tato: Co jsau páni, to jsau páni nad zemským skutkama (sic), nad lesami, rybníkami též také nad dworami atd.

86. Cithara sanctorum neb žalmy a píseň duchowní staré i nové, kterých církew ewangelická... užívá atd. shromážděné a wydané od kněze JIŘÍKA TRANOWSKÉHO.. W Liptowě 1635.

Toto první wydání obnášelo jen 400 písní, z nichž 25 z Luterových, 43 z jiných něm. a lat. přeloženo. 150 od samého Tranowského původních a přeložených, ostatní z českých kancionalů wzaty. Potom (dle zpráwy Tablicowy) jest též cithara w Lewoči a Trenčíně 9krát (k. p. 1659 w 12. u Nik. Čížka), w Prešpurku 6krát, několikrát w Laubně, jednau w Lipsku, we Widni, w Pešti pod zpráwau Rybayho, 2krát w Banské Bystřici skrze Sam. Ambrosia kněze, wždycky nowými písněmi rozmnožená. Wydawateli této literatury známa jsau, mimo první wydání: W Lewoči 1642, 1684, 1696 w 8. W Lipsku 1737 u Sam. Waltera w 8. s pilností z několika starých bratří českých, kněze J. Tranowského, také z Žitawského i jiných kancionalů shledané, dílem z německého přeložené atd. Předml. str. 48 písní samých stran 1467. Přidán jest celý žaltář proroka a krále sw. Dawida w rytiny uwezený, 1736. Opět w Laubně skrze Sam. Iruškowice 1745. We Widni u Tom. z Tratnéřů 998 písní. W Praze u Schönfelda 1784 w 8. Druhá kniha žalmů a zpěwů duchowních tamže, jakožto druhý a třetí díl citharae ss. W Prešpurku 1787 w 8. W tom wydání Mich. Institoris krom těch písní, které místem napravil, 58 téměř cele předělal, dvě pak z Gellertových

přeložil. Zde jsau též 4 podarilé písně Matěje Šuleka, 2 písně Mich. Semiana. Opět w B. Bystřici 1788 u J. Jos. Tumlera ponaprawené a rozmnožené Ondřejem (1006 písní). W Prešpurku z nowu 1812 w 8. nákladem Kašp. Snížka, stránek 1162, a písní 998. Opět tamže 1823.

87. Harfa Dawidowa, od ŠTĚP. PILAŘÍKA w Trenčíně (před rokem 1648).

88. Český Dekachord neb kancional na deset dílů rozdělený přes celý rok. W Praze u Jiř. Šipaře 1642 w 4. Opět u Urb. Goliáše 1669 w 4. bibl. weř. E. 31.

89. Píseň pohřební rukp. stol. XVII w 4. w Museum.

90. Kancional český. Rkp. stol. XVII fol. w Museum.

91. ADAMA MICHNÝ Z OTRADOWIC a) Česká Marianská muzika radostná i žalostná na 3 díly rozdělená. W Praze Impr. Akadem. 1647 4. Opět 1747.

b) Swatoroční muzika, aneb: Swáteční kancional ke cti a chwále swatých milých božích w nowě složený a wydaný. Wytisťený w Staro-Pražské kolleji, w Imp. Akademické. I. p. 1661 4. str. 275 kromě přípisu. S hudbou na každau píseň.

92. Píseň o powětrí a krupobití I. 1654 11 Maje stalém. 3 listy. Na konci: Složena od JANA ŠPATY Bělského, toho času kantora Rostockého. Rkp. XVII věku (u Bočka).

93. Píseň o sw. Josefu k milostiwému J. M. cisare Ferdinandu III zalíbení. Složená 1655 (bez m.) 8.

94. KOSMUSA KROMĚŘIŽSKÉHO pěkné pautnické píseň, aneb poklad skrytý w poli pobožným pautníkům odkrytý a odewřený atd. w Olomauci u Witá Jindř. Ettle. 1655 w 12.

95. W nowě narozenému králi K. Jež. Betlemskému za dar nowého léta přinešené jesličky, staré nowé písničky. W Praze 1658 w 12. w kolleji.

96. Kancional, to jest kniha žalmů a písní duchowních. W Amsterdamě u Kristofa Kunrada 1659 w 12. KOMENSKÝ jej wydal, s TRANOWSKÝM a některými jinými jej wyhotowiw. Opět w Praze 1746 w 8. též u Házů Cens. 1834 wyšel-li?

97. Kancional aneb zpěwové poet a chwal božských, kteréž se jak o slawnostech weyročních tak i we wšelijakých potřebách... zpíwati mohau. w 8. W Žitawě u J. Kašpara Dehna 1668. Tamž u Michala Hartmanna 1681, 1685. ib.

98. J. HYNKA DLAUHOWESKÉHO a) Ager benedictionis. Požehnané pole, na kterémžto šwitorný podletní jarní ptáček skřiwánek se proletuje.. a sobě nad kostelem rodičky boží w Staré Boleslawi wesele a radostně prospěwuje.. 1670 bez m. w 12. str. 84.

(Jsau písně ke cti p. M. Boleslawské w Arcibisk. Impr.) Po druhé w knize: Koruna česká 1673 (w. Modlitby).

b) Díl druhý Zdoro-slaviček na poli požehnaném atd. (w. sw. obrazy). Obsahuje též písně k p. M. Staroboleslawské 1670. W Praze arcib. Impr. w 12. Písně od str. 114 až do 228. ostatek modlitby jsau.

c) Duchovní Recipe proti morové ráně a všelikému nakažení, neduhům, jak duchovním tak tělesným praeserva. Dar nowého léta, obětował spisowatel w Praze u Jiř. Černocho 1676 w 8. Opět w Praze u Jana Arnolta 1680 w 12. 1 $\frac{1}{2}$ archu, písně a modlitby.

99. **MATĚJE STEYRA** kancional český, wíce než 850 písní obsahující. W Praze u Jiř. Černocho 1683 w 4. Opět wíce než 900 písní w sobě obsahující. W Praze u J. K. Jeřábka 1687 w 4. tamž 1697, 1712. Po páté do tisíce písní . . u Joach. Kamenického 1727 w 4. Po šesté u J. K. Ilraby 1764 w 4.

100. **KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO** a) některé písně duchovní 1673, 1718, 1719, 1746.

b) Písničky nábožné w nowě složené i přeložené k zpívání w 12. Index. (w. dole Modlitby téhož.)

101. **WÁCSLAWA KARLA HOLANA** Rowenského kaple královská zpěvní a muzikální w řeči a w jazyku českém Swato-Wácslawském t. j. kancional a kniha zpěvní na všechny swátky a slavnosti weyroční. W Praze u Jiř. Labauna fol. 1693 (s předmluwau J. H. **DLAUHOSKÉHO**).

102. Píseň ranní, jako: „Ich dank dir, lieber Herr — Děkujít pane milý atd.“ 1 list. Item jiná, jako: „W náramné swé auzkosti atd.“ „O slunce sprawednosti atd.“ 1 list. Item píseň obecni: „U tebeť jest darůw dosti.“ 2 listy. Item píseň: „Jako na boha spolehám atd.“ Počíná: „Kam se uteci mám atd.“ 1 list. Píseň, jako: „Es ist gewisslich an der Zeit“ — „Již nastává ten čas.“ 1 list. Pospolu 6 listů. Rkp. w 4. z konce XVII wěku u p. Bočka. (Předchází: Pohřeb Trčky.)

103. Píseň nowá pobožná, křesfanskému člowěku w hříších postawenému zpíwati užitečná a potřebná. Nyní w nowě složená a wytištěná. W Star. m. Praž. u Jiř. Labauna 1694. „Smutnau píseň zpíwat budu atd.“

104. Písně duchovní každému pobožnému křesfanu užitečné atd. w Lewoči 1704 w 18. (Index.)

105. Některé písničky nábožné, w nowě z něm. přeložené. W Žitawě 1706 86 stran.

106. Písniční knížčka od **ELIÁŠE MLINAROWÝCH**. W Kežmarku 1707 w 12. W Laubně 1731 w 12.

107. Písničky ranní, před kázáním atd. 1708 w 12. (V. Postilla t. r.)

108. Štít křesfanůw t. j. Swatý křest. Píseň w nowě složená, 8 stran. 1709. w Žitawě.

109. Kancionalík, neb písně katolické od adwentu až přes celý rok na weyroční swátky při službě boží, pautích, processích, ráno a i wečer, i jiné obyčejné. W Praze u Wojtěcha Jiř. Koniáše 1709 w 12. Potom w Praze u Karla Fr. Rosenmüllera w 12. (bez r.) str. 315.

110. Písničky pobožné při mši sw. před a po kázání, všem wěrným křesfanům k potěšení. *Počíná:* „Weselte se o duše, wám se radost zjewila atd. W Praze u Kar. Rosenmüllera 1711. str. 16 w 16.

111. Píseň welmi pobožná o umučení našeho Jež. Kr. k spasitedlnému rozjímání w nowě wytištěná. W Ilradci Králowé u Wácsl. J. Tybely 1715.

112. **WÁCSLAWA GLEYCHA** a) některé písničky nábožné 1729, 1742. (Index.)

b) W. G. P. Písně anebo zpěwové duchovní atd. 1715, 1723 w 16. str. 192. 1724, 1725, 1734, Index. 1745. w 12. str. 172. (bez m.)

c) Kancional ewangelický, obsahující w sobě písně duchovní staré i nowé; wydaný od Wácsl. Gleycha po druhé w Žitawě 1722 w 12. po třetí w Žitawě 1727 w 8. (nejmenowán tiskař) w Lipště 1737, a dle toho w Praze bez oprawy rozličných tiskařských omylů 1784 skrze Jana Šenfelda tiskaře, pak s mnohým oprawením slow nečeských atd. opět w Praze 1819 a 1820 w 4. u Bohum. Háze skrze Jiř. Opočenského, ewang. kazatele h. w. w Klášteře.

d) Při modlitbách jim wydaných také mnohé písně duchovní se nacházejí (wiz dole Modlitby).

113. Poklad zpěwů duchowních, w kterémž se nacházejí staré i nowé písně nábožné (nákladem J. Tobiadesa a Jak. Jakubice) atd. od Johannessy Millera, cirkwe české Žitawské kantora atd. w Žitawě u Hartmanna 1710. str. 1452 a registřík. Přidány jsau modlitby od Jana Habermanna ze Hbu . . nyní z nowu wytištěné w 8. str. 176.

Dobrá čeština, dobropísemnost prostřední.

114. Etan hlasitě propěwující, aneb písničky nábožné k rozličným potřebám, k rozličným časům celého roku, z nichžto jsau některé z německé řeči na slowenskau obráceny, jiné w nemalém počtu znowu složený, a z těch mnohé i nowými melodiemi obdařené, nyní pak již všecky wydané skrze Jafetowého jednoho Potomka (Jana Glozia Pondělského) bez m. a r. (mezi rokem 1711 a 1719.) w 12. Pak w Prešpurku u Fr. Aug. Patzko.

115. Písně duchovní w Trnawě 1716 w 16. (Index.)

116. PEŠEK M. KRISTIAN (M. K. P.) Tři písně postní nyní v nově p. Kristu na kříži trpícím ke cti a slávě z něm. řeči do české přeložené a vydané od M. K. P. 8 stran. V Žitavě u Mich. Hartmanna 1716 w 8. Po druhé 1724, po třetí (čtyry) 1740 tamž. Přidavek tři písní od Augustína Štricia Hung. a kn. Mik. Kincla.

117. Slawiček Rajský na stromě života sláwu tvorci swému prospěvující. To jest: Kancional aneb kniha písební rozličné náb. písně s mnohým spásitelným přemýšlováním obsahující . . od J. JOZ. BOŽANA far. Chraustowského. W Hradci Král. u Wácl. Tybely 1719 fol. str. 843 mimo rejstř. a přepis hráb. F. A. z Šporku w 8.

118. WOTAWA (Pawel Ildefon) Slawiček Swato-Prokopský neb pěkné, nábožné jak w nově složené tak od jinud s pilností shledané písně o sw. Prokopu, l. 1720 w Star. m. Pražském u Karla Fr. Rosenmüllera w 8 podlauhlem. Wýtisk weř. bibl. XVII. E. 49.

119. JANA BLAZIUSA a) Každý duch chwal Hospodina. Pobožného zpívání libé jádro obsahující w sobě 77 vybraných zpěwů ewangelických, swátečních a tolik též . . powšedních . . ku kterému připojeno jest z modliteb jádro. Nákladem Wácl. Kleycha 1720 bez místa.

b) Rozkoše domu božího t. j. Arie na všecka ewangelia nedělní i swáteční, z něm. W Prešp. w 12. 1773.

c) W knize: Apatečka duchovní i domovní jsau též písně nábožné Jana Blaziusa 1739. (cf. num. 562).

d) Jesu benedicente! Milovníku písní duchovních rozkoše nové pod libeznými titulmi dwanaće drahých kamenů náprsníka Aronowa, a tolikéž podobných téměř základů duchovního Jerusalema s milostí a s pomocí boží jak w nově složené tak pilně přeložené 1743 w podlauhlem 12. str. 509. Připojeny některé modlitby a rejstř. písní. Též w Chrudími vytištěné u Josefa Košíře 1812 8.

e) Jesu benedicente! Rozkoše aneb okrasa domu božího, to jest, duchovní nábožné a pronikawé arie, aneb písničky na všecky ewang. nedělní i swáteční atd. Z větších částky složené w něm. jazyku od P. Beniamina Šmolka též jiných . . nyní pak k rozšíření Boží slávy a k vzdělání bližního do . . slowenčiny přeložené 1745 bez m. w podlauh. w 12.

f) Jazyk slowo boží zpívající aneb libezné a pronikawé písničky k času rozličnému a k zvláštním potřebám sporádané a na větším díle w nově složené (od Jana Blaziusa mladšího) 1756 str. 272 w 12. Obsahuje písní 69. (Při-

pojena ku knížce: Celé srdce milosti boží w. Modlitby t. r.)

120. JIRÍHO LABAUNA Pašije s notami na kwětnau neděli a veliký pátek. W Praze fol. 1721.

121. a) Modlitby rytmowní kratičké, i písničky. Korunka dítek malých. W Pauchowě 1727, 1737. (Index).

b) Písničky pobožné k slawnostem ročním i obecným časům sporádané 1727. (Index.)

122. Nové písně o sw. Janu Nep. obzvláštním patronu proti utrhawému jazyku dobrého jména. W Hoře Kutné u Jiř. Woj. Kincla l. 1727.

Počínají a) Já na světě zarmaucená atd. —

b) W mých auzkostech a žalostech atd.

123. Cítara nového zákona prawého boha w předrahých Kristowé wíry tajemstwich, a w swatých jeho libo-spěwně oslawující . . aneb písně celoroční, nimiž wěrná duše každý čas Boha chwáliti, při weyročních slawnostech milostně syna božího wtělení a přediwné swěta vykaupti sobě potěšitelně připominati, we všech potřebách zkormaucenau mysl obweseliti může. W Hradci Král. u W. J. Tybely 1727 w 8. str. 579, tamž 1746 str. 658. W Praze u Ign. Pruši w 8. 1752, 1762 str. 692. W Král. Hradci u J. Pospíšila 1808 w 8. str. 608. Opět 1820 w 8 tamž.

124. Nowá píseň welmi pěkná ke cti a chwále nejsw. rodiče boží panně Marii Lau-retanské, všem Marianským ctitelům na swětlo wydaná. W Hoře Kutné l. 1728.

Počíná: Sem pospěšte zarmaucení k Lau . .

125. (*Sine titulo*). Píseň k P. Ježíši. W Hradc. Král. u Wácl. Jana Tybely 1728.

126. Píseň o moci, diwích a zázracích sw. škapulíře, kterak mnozí w velikých nebezpečenstwich a auzkostech postaweni jsauce a skrz moc sw. škapulíře jak podiwně ze wšelikých těžkostí k wyswobození přišli; všem bratrům a sestřám sw. bratrstwa Sodalmů k duchovnímu potěšení. W Hrad. Král. u W. J. Tybely 1728.

127. JANA LIBERDY *Ανα Ω*. Klíč Dawidůw k otewření pokladů králowstwi božího w tajemstwi skrytých. Od jednoho, kteréhož pomocník jest Immanuel (Jan Liberda). W Laubně 1725, 1727, 1729, 1731, w Berlině 1737 w 12. str. 306.

128. Písničky nové k nejsw. rodiče boží p. Marii, všem Marianským ctitelům k pobožnému jí uctění předstawené. W Hoře Kutné u Jiř. Kincla 1729.

Počín. a) O Maria, moje radost, o Maria atd.

b) Twá milost Maria swatá at nás atd.

129. Nowé pěkné písničky k nejsw. rodiče boží M. p. všem Marianským ctitelům k zpívání předstawené. W Hoře Kutné u Jiř. Kincla l. 1729.

- Počín.* a) Maria, Maria, nad slunce jasnější atd.
b) Ach já zarmaucená od všech opuštěná atd.
c) Stotisíckrát, milionkrát, budíž ty atd.
130. Písně nové k vzdělání církve boží Hennersdorfské, w Laubně 1730 w 8.
131. Harfa nowá na hoře Sion znějící atd. W Laubně u Mik. Šilla 1732 w 12. str. 166. (Z něm. přeloženo od JANA LIBERDY, ceny prostřední.) Po druhé s přídawkem na světlo vydaná 1735 w 8. b. m. str. 232.
132. DANIEL KRMAN, Slowák, přeložil mnoho písní neb hymnů z německého, a sepsal předmluvu na kancional Kleicha. Od něho nepochybně pocházejí: Nábožné arie, které podle svého obsahu jednak při wyročitých slavnostech a památkách, jednak při rozličných zvláštních případnostech o slově boží a roznění wranosti při službách božích w církvích křesťanských zpívány býti mohou, prací a nákladem Daniele Krmana atd. W Baňské Bystřici w 4. str. 34. s nápěvy. (Oznam w Kal. Fejerp. 1831. Rozl. Pr. 1831 č. 39.)
133. Roráte, radostní zpěwové Rkp. Mus. 572 též od r. 1735, num. 571 a 364.
134. Roráte obdlažní, w Mladé Boleslawi 1735 w 4. (Index).
135. Žaltář celý proroka a krále sw. Dawida w rytmy uведенý, w Lipsku 1736 w 8. u Sam. Ber. Waltera. W Praze w 8. u Schönfelda (1784?)
136. W knize *Jirího Ambroziusa* příprawa k smrti roku 1742. Písně duchovní str. 296 zaujímají, mezi nimiž jedna od něho z něm. přeložena, a jedna ponaprawena; též we funebrału Jakobeiho jedna jim přel. z něm.
137. Zwuk ewangeliu wěného a prawdy nebeské hlasité zwěstování . . to jest, písničky nábožné jak na ewangelia a epistolý nedělní a ewang. swáteční podle textů obyčejných zporádané, tak i jiným potřebám obecným i zvláštním přináležející, s připojenými modlitbami . . roku p. 1743 w podlahlém 12. str. 375 a registř. 4¹/₂ listů (od MATEJE BODA) obsahuje 253 Bodových písní.
138. Serafinský slawiček aneb nábožné písně na slavnosti wyroční z mnoha set wybrané. W Praze u J. Norberta Fického 1743 w 8.
139. Ku knize: Přemýšlowání w modlitbách přidány jsau písně aneb zpěwové duchovní w Žitawě r. 1745 str. 172 (špatná čeština).
140. Kancionalík we jménu ukřižowaného p. n. J. Krista, obsahující w sobě písně duchovní, 1745 w 8. (bez místa a tisk.)
141. WÁCSLAWA TROJANA písnička swatá, prawdiwá o wečeri Páně, 1745 w 12.
142. Jelen dychtief po tekaucích wodách aneb swatý otčenáš, s přídawkem písní od MAT. MARKOWICE 1746.
143. Žaltář a rozličné písně swa. od WÁCSL. WORLICKÉHO 1747. Rkp. weřej. bibl. XVII. C. 11. fol.
144. Sebrání některých vzdělawatelných písní 1747 w 8. (bez místa a tiskaře) (w Indexu 1744).
145. Hospodina srdcem i rty chwálení neb písně duchovní staré i nové od JIRÍHO PE-TRMANA shromážděné, přeložené a wydané. W Drážďanech u Jana Wilh. Harpetera 1748 w 8. str. 745 s modlitbami str. 47.
146. We jménu pána Ježíše ruční kancional domovní a pocestný, jádro písní duchovních . . nejwice z *Tranoscia* wybraných w sobě obsahující. W Laubně 1749 w 12. (bez tiskaře) str. 448. registř. Křesťanské modlitby připojené str. 85. W Prešpurku u Jana Michala Landenera 1773 w 8. Tamže u Frant. Aug. Patzko 1775 w 8. W Jindřich. Hradci 1783 w 8. W Prešp. 1787 w 12.
147. Spasitedlné skrz libezný zpěw s duši rozmlawání o kříži wšelikého stawu a powolání lidí, kterýžto sám Kristus pán k spasení duši nám k spasitedlnému potěšení zanechatý ráčil. W Litomyšli 1749.
- Počíná:* Probudte se ze sna lidé atd.
148. Kancional, to jest kniha žalmů i písní duchovních. W Berlíně u Krist. Ludw. Kunsta 1753 w 8. od ELSNERA.
149. Kancional český bratrský, w Berlíně 1754 rozmnožený písněmi nejedněmi od JANA BOHUM. ELSNERA.
150. a) Písně jednoho prawdiwého milowníka muk Ježíšowych 1758 w 8. str. 40. (Weř. bibl. XVII. F. 177) (k té náleži:)
- b) Přídawk některých církewních a károwých písní. W Berlíně u Kristiana Frid. Henninga 1758 w 8. str. 42, registřík.
151. Knížka litaní jednoty bratrské podle nynějšího u bratří obyčejného způsobu zpiwání do českého jazyka přeložená w Berlíně u Krist. Fridr. Henninga w 8. 1758 str. 168. Opět pod názwem: Litanie a písně chwály církwi bratrských w nowě naprawené. W Berlíně 1774 w 8. str. 48. (Připojeny) Litanie swobodných bratří w církvích bratrských str. 14. (Předml. od 1770.) (Weř. bibl. XVII. F. 177.)
152. ANTONÍNA KONIÁŠE a) Písníčky o tajemství wiry, dílem ze starých rukopisů wzaté, dílem od něho složené, (w Král. Hradci 1730 německy, potom) w Praze 1760 w 8. česky.
- b) (Česky a něm.) u Ign. Prušy str. 792.
- c) Písně na ewangelia nedělní celého roku spolu na ewangelia w pondělí a w auterý welikonoční, a swatodušní, jakož i na ew. w den slawný na nebe wstapení. W Praze u Ign. Prušy 1760 w 8. str. 182 rejstřík. (Snad wýtah z predešlé.)
153. Kancional wšeoebný swaté církwe na

celý rok k větší cti a chvále boží, k potěšení všem prawowěřícím, zvláště pak slavného bratrstwa nejsvětějšího a nejsladšího srdce Ježíše ctitelům. Wydaný od duchowních pastýřůw, o spasení lidské horliwě pečujících, též slavného bratrstwa předložených w knížetstwi Těšinském w Horním Slezsku. Wytisť. w Opawě u Jana W. Šindlera, 1761 w 8. str. 640 a rejstříku 7 listůw.

Obsahuje 349 písní českých, 15 písní polských.

154. Učení kat. náboženstwi k užívání před cwíčením křesť. w spěwowní rytmy uweдено. W Praze u Jana Karla Hrabý 1764 w 8.

155. Prospěšná knížka obzvláštních pobožností k božské prozřetelnosti aneb pěkné ranní, wečerní písně, též spůsob mši sw. slyšeti, se zpowídati atd. 1756, w Praze u J. K. Hrab. w 8. (tamž) 1766, w Litomyšli 1808 — w Praze b. r.

156. WADCEK JAN, kostelník [zlomek]; 1 list od r. 1763 we 4. napřed: Wyznání 1579. Čím se odplatím Hospodinu atd. Žalm 116, notau: Kdož se wáže atd. — Spasiteli . . celého swěta atd. (u Bočka).

157. Píseň nowá k sw. Janu Nep. chudých wdow a sirotků obzvláštnímu patronu, w Praze u Jos. Eřm. Diesbacha 1769.

Poč. O srdce mé, swatý Jene atd.

158. Kající písně k pěti ranám p. Jež. W Hradci Král. u J. Kl. Tybely, 1769 2 listy.

159. Nowé sebrání některých starých a nowých písní a wersičků, 1774 w 8. b. m. str. 93 rejst.

b) Idyllické.

160. Zdoro-slawiček w kratochwilném láječku postavený. Z něm. Frid. Spee ¹⁾ přeložil ŠTASTNÝ KADLINSKÝ, w Praze 1665 w 12. též 1726 w 8. (s hudebními notami).

Nábožné předměty dílem pauze lyricky, dílem a to častěji idyllicky představuje. Tato jest nejlepší práce jeho. Wáclaw Thom w swé sbírce: „Básně w řeči wázané“ 1785 přijal některé z Kadlinského zpěwy, daw jim směr swětský s proměněním jmen swatých n. p. Ježíše w Melíse atd.

161. Pustiny Swatojanské, od M. JANA PAUKARA, děkana Pardubsk. 1670 (selanky).

162. Při grammatice Rosové (1672) jest mezi jinými básnickými pokusy též ekloga o narození p. tištěna, také w Hlas. II. 649. W Doležal. gramm. (1746), w Čechoslawu (1821 num. 92).

c) Kantáty.

163. Čtyry studně hlawních etností, totiž: Maudrost, střídmost, spravdnost, statečnost a

1) Trutz-Nachtigall (Cöln 1649) tak nazwán, weil en das Büchlein trutz allen Nachtigallen süss und lieblich singet. W. Gesch. d. altd. Lit. v. Scholl, 1844 II. 167.

сила, w kterýchžto se shližeje narcisek Nepomucký do obličeje Krista se zamilowal atd. Působau Ignatia Jana Nepomuckého Hubatky, kantora Bydžowského (chron. = 1730). W Hradci Král. u Wácl. Jana Tybely we 4.

Jest to kantata duchowní ke cti sw. Janu Nep. w níž maudrost canto, střídmost alto, spravdnost tenore, statečnost basso zpíwají s instrumenty. Obětowáno magistrátu Bydžowskému.

164. Ostrotupý meč s wítězitedlnau korunau okrášlený (chron. = 1743). To jest swatý, a až posud neporašený sw. Jana Nepomuckého jazyk s Wáclawem králem w boji prawdomluvnosti . . . se potýkající, a proto meč ostrý atd. od J. Jiř. HLAWY kněze cirk. W Král. Hradci u Wácl. J. Tybely (1743) we 4. listů 8.

Jest to kantata duchowní ne bez ceny poetické.

b) Prawé pokání a zaufalsiwí, zrcadlo Petra a Jidáše apoštolů na veliký pátek w kostele Náchodském skrze musikalní oratorium představené, působau Jana Jiř Hlawy, kaplana Náchodského, w Hradci Králowé u Wácl. J. Tybely (ho) 1739 we 4.

d) Biblické.

165. Historické obsažení o Danielowi pro roku božím SaLVs BoJeMlae atqVe perennis JVbLlatlo In Deo Ipso sMta est (1624) we 4. we wersích.

Začíná se: Daniel jméno hebrejské atd.

166. ADAMA TRAJANA z Benešowa a) Paul Betlemská aneb o pastýřích Betlehemských, jenž nechawše věci zemských i stáda swého na straně s chwátáním šli k jeslím páně. Rozjímání utěšené w pěkných rytmiích obsažené, 1632 w 12. 2 1/2 archu. b) Senectutis incommoda. Starých kmetůw nepohoda t. j. wyklad milostný a nowý té řeči Šalomaunowy: Pomni na boha w mladosti atd. w 12. str. 72 bez roku a místa, (zdá se též 1632).

167. ADAMA SIMONIDESA: a) Zralé jablěčko. Rytmy na weyroční ewangélie (1719) w 12.

b) Druhé sladaučké a zrnaté jablěčko (na epíštoly) 1720, w Žitawě u Michala Hartmana w 12.

168. Bibli swatá rytmowními summowníky představená, jichž slowa w tom pořádku se nalézají, že litery na místě jistém postavené. počet kapitoly neomylně, a kde newyhnudně potřeba toho wyhledává, i knihu, z níž rytm takowý wzat jest, dosti zřetelně ukazují: čím všem milownikům písma sw. obzvláštně školní mládeži, k pamatowání na řeči a skutky boží Příležitost dáwa Sc. (t. j. Paulus DOLEŽAL Sakolcensis) 1745 bez místa, str. 97 a příd. listy 2 w 12.

Co werše bez ceny, co pomůcka ke čtení bibli

dobré; jest dle M. Widemanna biblischer Gedächtniss-Redner str. 101.

169. J. N. J. Historia církevní starého i nového zákona, z původních důvodů sepsaná summovně v rytmiích obsažená, i k obecnému církevní prospěchu na světle vydaná od **MATEJE MARKOWICE**. We Wratislawi 1765 4 archy w 8.

Tu knížku tláčiti dal Ond. Škulteti kaz. s předmluvou, chválu slovy jazyka obsahující.

170. Čas bolestného umučení a nevinné smrti pána a spasitele našeho Ježíše Krista na čtyry a dwadacet hodin... od jistého milovníka spasitele (t. j. **MICHALA SEMIÁNA**) rozdělený. W Jeně vytiskl Jan Kr. Strauss 1773 w 8. str. 70. (Wýjimek w. Tab. Poe. IV. 50).

e) Životopisné.

171. Gottfrida Jos. **BÍLOWSKÉHO**, faráře Letowského, ecclesiasticus cherub, církevní cherubin; aneb slavný a stálý w ohni a mukách wíry a sw. zpovědi zástupce Jan Sarkander, děkan Hollešowský atd. W Brně u Mart. Alžb. Synápowy 1703 w 8. A — C. kromě předmluvy.

Jest to život Jana Sarkandra 1620 mučného w šatlawě w Olomauci od kacířů, w strofách čtver veršů, z nichž dwa první stejné jsau. Takto se počíná: Do Morawy přicházím, k tobě Jene boží, w Holomauci nacházím tě u matky boží, Sarkander tvé jméno, dáwno zwelbeno, po světě se množí.

172. Kapucin aneb o životě stawu a skutcích prawého kapucína. Z wlašského *Capateona* na česko od **SAMUELE** z **PILSENBURKU** obráceno. W Praze w 8. 1646.

Jest we werších, a přitřtěno k životu sw. Antonína od téhož auktora.

173. Historia o sw. Ewstachiowi (w rytmiích). W Holomauci 1770.

f) Wěroučné (dogmatické).

174. Křesťanské učení weršemi wyložené (při katechismu katol.) od **FRIDR. BRIDELA**. W Praze 1681 w 12. (po smrti spisow.)

175. Wýtah učení křesť. Modlitba p. pozdravení ang. srownání apoštolské, 10 boží přikázání, patero přikázání církevní, sedmero swátostí atd. s nápěwy 16 listů; pak: Rozličné kajcí myšlénky hříchůw swých litující duše, obzwláštní o lidské smrtelnosti atd. w české rýmy uведенé a na předloženau melodii spóřádané. W Praze u K. Jana Hrabý 1721 w 8.

176. Jiřího Ant. **HANUCHNY**, děkana Dobruského, dialogus aneb rozmlauwání Wita s Wáclawem na setkání o wěcech k spasení potřebných, w českých werších na světle wydané, w Praze u Jiř. Labauna 1695 w 8.

177. *Šim. Meyera* katolické swědomí a odpowědi na jednakaždý luterianský smysl. Z něm.

na slowanský jazyk přel. W Trnawě w 8. obl. 1715.

Šnad jedno s tauto knížkau: Katolické naproti werše o sprawedliwém upokojení swědomí a odpowědi. Z něm. tamž a téhož roku w 12.

178. We jménu páně! Florilegium biblicum aneb kwětná zahrádka biblická, w kteréžto hlavní článkové učení a náboženstwí křesť. na swé náležitě summowní částky, cò nějaké tabule kwětné, rytmowně rozdělení, důwodnými řečmi a... swědectwími písma sw. jako libezně wonnými... kwitky se ozdobují atd. od **DAN. SARTORIUSA**, 1742 str. 500 a dwa rejstř.

Hlavní článkové učení křesť. w 1122 rýmů uведенí. Wiz prábu jich w Tab. Poe. III. 14. Předmluwa též weršemi sepsána.

179. Pisničky (k wzdlání welmi užitečné) obsahující w sobě nejhlawnější naučení a částky prawého křesťanstwí (w Břehu 1745) 118 str. w 16. oblong. Předchází: Škola (křesťanská) modlení atd. (u p. Bočka).

180. O čtyrech posledních wěcech, o smrti, wzkříšení, posledním saudu, o životu wěčném a mukách pekelných (we werších) od Pawla Strečka, w Puchowě w 12. (1750?)

181. Pořádek spasení, do něhož wzkročiti musíme, chceme-li život wěčný míti, od **JANA ČERNANSKÉHO**, 1 arch w 12. (bez roku a místa, okolo 1755?)

Jsau to hlavní částky wíry křesť. pro dítky w rýmy uведенé s pěti modlitbami w rýmiích a prose.

g) Modlitebné.

182. Modlitby rytmowní krátké. Přidawkové někteří k této knížce. (Cwičení se w pobožnosti). Wzdychání nábožná 1641 w 8.

183. Manuale latino-hungarico-slavonicum ad praxin pietatis ordinatum ac ex variis devotionum libellis collectum opera et sumtu generosi ac nobilissimi D. **PETRI HRABOWSKY** de **HRAĀBOWA** etc. Bartphae (w Bardiowě) u J. Klōsa 1657, též Barthphae excudebat Georg Sambuch 1663 w 12.

Český díl na 352 stránkách obsahuje modlitby w samých rýmích.

184. Rozjímání duchowní, jakbychom bohu slaužití... měli, w werše české uведенá, w Hradci Král. u W. J. Tybely w 12. 1722.

185. Křesťan wždycky se modlíci aneb modlitby sw. k času celého roku z wětší částky z nowu složené skrz Jafetowého jednoho potomka (t. j. **JANA GLOZIUSA PONDELSKÉHO**) l. p. VstaVICně se modlí: nebo to jest **WVLE** Boží (1727) w 12. Modlitby w této knize se nacházející jsau rýmem, ač někdy planým, přiozdobeny.

186. Sw. *Karla Boromaea*, wznawače božího a arcib. Mailaudského tak řečené protestaci

neb snažné prosby a žádosti na milého anděla strážce, složené k prospěšnému téhož swatého následování a tím snadnějšimu a potěšitelnějšimu dotčených protestaci užívání v české rytmy uvedené skrze jednoho z klientů Boromejských a znovu na světlo vydaná w roce, w němž se psalo: aCh oDWrát o KarLe oD bIDné Wlasti, jIž hnĚW a trest božI Wojenské strastI. Wytisťeno w Praze u Jana Julia Jeřábka 1745, str. 16 w 12. [Prawopis špatný].

β) Swětské.

a) Smišené.

187. JIRÍHO WOLNĚHO weselé písně. W Ilradci Král. 1822 w 12. str. 70. Sebrány od Fr. Wawáka, wydány od W. Hanky.

b) Čestné.

1) K swatbě swětské i duchowní.

188. ŠIM. LOMNICKÉHO Naučení manželské aneb rytmy prosté a krátké o sw. manželství... ku poctivosti swad. weselí a sňatku uroz. p. Zikm. Kropáče z Krimlowa a na Letkách 1622 we 4. u Tobiáše Leopolda we 4.

189. Nowomanželům. K sňatku swadebnímu uroz. p. Samuele Jiriho Trmana z Ostrawy s uroz. pannau Martau Annau Millerkau z Wildenberku, dne 11 Ledna l. 1682, w Praze tiskem Jana Arnolta. Podruhé w Čas. Mus. 1828 č. 97.

(Báseň časoměrná). Zpředu se nalézají naučení mravná: Máli maudrý a mladý se ženiti atd.

190. Swadební winš Samuelowi Korilimu w lat., něm. a slowenském jazyku pod titulem: von einer verkehrten Jagd etc. psal M. Dan. Jesenský 1703 1 arch (fol. w Tab. Poe. III. 5).

191. Pranostika radostná šťastného manželstwa při swadebním weselí Karla Fr. Rosenmüllera s pani Helenau Klarau Klokotskau fol. 1722 (werše ?)

192. Přátelstwím Hygey s teologií towaryštwím, Hermann Leidenfrostske swadebné weselí, které roku 1726 8 Ledna slawně swěceno bylo, ozdobiti chtěl nových manželůw bedlivý ctitel, (t. MATHIAS BELIUS compater), w Prešp. u J. P. Royera na 1 archu (w. Tab. Po. II. 19.)

193. Když Pawel Walaský při církwi Konclowské n. b. služebník s pannau Kateř. Palumbini 1771 w Prešpurku swadební weselí slawil. Jonas Palumbini, w Prešpurku fol.

194. Přátelský winš k druhému wejlowání D. C. H. panně Joachimě Mikowé, sw. praem. řádu w Doxanech professae, (léta, kterého welebná panna Mikowá požehnaný weil dostala, chron. = 1731 32 werše. Antonín Chyšecký a Magd. Chyšecká podepsáni, 1 list archowý s rytinami po krajích.

2) K nowému roku, k swátku.

195. Discursus Lipirona t. j. smutného kawalíra de amore aneb o lásce per potentias et passiones animae suae wedený, w nowě na rozličné melodie a zpěwy složený od W. J. ROSY. Panně Anně Ludmile Benolowé wázaného darowaný r. 1651. Rkp. weř. bibl. XI. F. 1.

Skládání to důkaz tehdejšího vkusu pokaženého. Ukázka tištěna w Čes. Wěce r. 1834 str. 233.

196. Noworoční dar poetický (p. Janu Balthasaru, kterýž mu obětował Kristian Pešek) we Wittenberku u Jana Háka 1700. Spisowatel jest vlastně DAN. KERMAN (w. Tab. p. II. 27.)

3) Ku pohřbu.

197. ŠIM. LOMNICKÉHO: Mrtwé památka aneb píseň krátká o poctivé p. Kateřině Pruškové z Mšen. 1621 we 4.

198. In subitum obitum nobilis ac strenui equitis etc. to jest: Na pohřeb uroz. a statečného rytíře p. Henricha Straky z Nedabalic... † 1634 22 Prosin. W Litomyšli u Matauše Březiny 1635 we 4.

Jsau to werše lat. a české od MIKULÁŠE a WÁCSLAWA JEREMIÁŠE, JANA KRUPIA, WIL. JENIKOWSKÉHO, JANA KARCHEZIA, MARTINA PŘEŠTICKÉHO, WÁCSLAWA FALCO PÍSECKÉHO, listů 8. (elegicky).

199. Poslední rozžehnání Samuele Martinia z Drážowa, od MATĚJE JANDY Čechtického, w Pirně 1639 we 4. listů 10. (Elegie).

200. Carmina nad smrtí synáčka p. Andr. Siwého lat. a česky od M. JOSEFA HELI-ADESA, sauseda města Trenčína. Wyt. w Trenčíně w domě J. M. hrab. Hlieskazy u Vokalia, 1639 w 8.

201. Taužebné nařikání nad rychlau smrtí uroz. p. Ewy Fabriciusowé atd. 1640. W Litomyšli u M. W. Březiny, 1 arch we 4.

(Píseň elegická: Usnula že jsi na chwilkú atd. s latin. elegidion.)

c) Pochwalné.

202. Píseň o chwále stawu sedláckého, z něm. w slowenskau řeč uведенá i také porozšířená, 1752 1/2 archu w 8. (připisuje se MATĚJI MARKOWICI).

d) Historické.

203. Písnicka žalostiwá zdržující w sobě. summovní wyprawowání některých příběhů zarmaucených, kteříž se od l. 1620 až do l. 1625 w král. českém dáli.

Začátek: Ej již čas přichází prorocwtí dáwného, swět skončený dochází cíle posledního atd. Ms. u Miltnera w Smečně.

204. Píseň o popravě atd. 1621 21 Čerwna od **WÁCSLAWA JILENSKÉHO**. Rkp.

205. Exekucí aneb wykonání ortele na těch, kteříž nejprvé králi Mathiášowi a pak Ferd. IImu se sprotiwili, w píseň uwedeno we 4. 1621.

206. **ŠIM. LOMNICKÉHO** a) Píseň žalostiwá o zkáze a plundrowání země české we 4. 1621.

b) Píseň nowá o táboru, 1621 we 4. (u P. Brož. z Prawoslaw).

c) Téhož o pokoji uherském t. kterak jest s Uhry pokoj stálý učiněn. Píseň 1622 u Tobíáše Leopolda we 4.

207. České přemutné rozžehnání pro opuštění milé vlasti wztahující se na r. 1622, kdežto pastýři wěrní w 1628 wefejně všickni následowníci kalieha páně z král. č. wypowiedění byli.

Začíná: Báh tě žehnej česká země, s tebau se smutně laučím atd. Ms. (u Milnera).

e) *Wojenské.*

208. Píseň (české) vojenské — jichž skladatel K. M. Z. II. w Slawkowě r. 1634 živ byl. Rkp. we 4. 8 listů (Boček).

f) *Životopisné.*

209. Písničky o smrti dwau králů, Gustava Adolfa šwedského a Fridricha českého I. 1632 [w. Obrana Sam. Mar. z Drač. str. 418] (od bratří).

210. Historie o životu, smrti a pohřbu oswíc. p. p. Albrechta Wácslawa z Waldsteina w rkp. od r. 1638.

Počíná: Smutný hlas se zas rozlihá, druhá rána první stihá atd. obsahuje 207 strof čtyrweršowých.

g) *Rozpračné.*

211. Obrazy z metamorfosí Ovidiowých s českým textem čili obsahem. Rkp. u malíře Machka.

Jest vlastně malování z něm. knihy u Johanna Willh. Baura, we Wídni 1641 w širokém 4. Nějaký Čech na místo něm. textu wepsal sobě český, welmi zlaou orthografií. Začíná takto: Chaos, neb Znašení bylo Před Stworěním Swieta, to jest, že všechny živli a hwgezdi, všechni w romadge Pospolu w gednom kundalu byli atd. listů 160.

212. Sors Pilarikiana. Los **PILARÍKA ŠTĚPÁNA** atd. W Žilině u Jana Dádana tištěna 1666 w 12. Po druhé s nápísem: Pamětné přihody Štěp. Pilaříka Senického někdy kněze I. 1663 od Tatarůw jatého, ale zwláštním řízením božim ze zajetí wyswobozeného — wydal Boh. Tablic atd. 1804 w 12. u Uherské Skalici u Frant. Škarnicla.

Wypisnje Pilařík své přihody weršem osmyslným, ač slohem na mnoze prosaicným, předece pro swau prostotu a srdečnost dosti příjemně. Tablic

opatřil to wydání přípísem, předmluwau, životem Pilaříkwým, krátkým wypsáním životů ewangelických kazatelů w Uhřích a wypsáním smutného losu zajatých od Turka křesťanů z lat. hrab. Emerka Turza z Orawy, r. 1805 P. Tablic tu samau (ncpřetištěnau) knihu k I. dílu slowenských weršowců připojil, a II. díl wydal 1809, kteráž sbírka sem z wětšího dílu náleží.

213. **WÁCSLAWA JIND. ZIWAJDY** Zběhnutí šedesáte sedm let od I. p. 1600 až do léta 1667, (krátce) a rytmowně dowedené a skončené, w Praze w impr. akad. 1668 w 8. (lat. a česky). Rymování lehké ceny.

214. Píseň neb radostné prozpěwování w zemi české o oblehnutí a oswobození měst Pražských skrze 7 neděl r. 1757. Rkp. fol. 1 arch u pana Brožowského z Prawoslaw.

215. Staročeský Fridolin (powěst we werších), wyňato z katechismu 1684. Tištěno opět w Čas. mus. 1831 str. 277.

216. Píseň dvě o milostiwém wyswobození národu českého z wel. potlačení, které Čechowé we vlasti swé i na cestě do Berlína snášeti museli. Nepochybně jedno s tímto spiskem: (Sine titulo) píseň dvě, jedna o probuzení, přenásledování a wycházení Čechů z vlasti strof 130 po 4 werších. Druhá o cirkwi české (Berlínské), strof 140. Wytisť. w Berlině u Doroty Luise Bosse, 1773 w 8. str. 47. (Werš. bibl. B. 135).

217. Leopold císař pán Římský (chron. 1704) tenkrát milé posilnil bezky; však Josef první císař náš pán již nimi potwrdil wšeho nám, wívat Josef (chron. 1709). (Na konci:) Wytisťněno w St. m. Pražském u Anny Kateřiny Arnoltowey, 1710 we 4. A—E3.

Jsu to píseň wypravující powstání pořádku owčáckého, jež owčáci wolní skrze hrab. W. Chynského u cis. Leopolda I. wymohli, a od Jos. I. potwzení dostali. Dvě jsau od Lukáše Wolného, (Skladatel Lukáš Wolný w ten čas hospodář owčína Kratonoského léta welice tesklivého, chron. 1709) jedna od Wácslawa Wolného.

218. Lamentací po spáchaném skutku Jana Kučery, kantora Radborského (swau ženu zabíwšího). W Hoře Kutné u Jiř. Kincla, 1736 w 8. listů 5. (Píseň).

219. Kratičká historia králowstwi uberského we werších od **MATĚJE MARKOWICE**: Rkp. we 4. 4 archy (okolo 1745).

220. **JANA CHRASTINY** rozprávky. W. Tablice slowenští weršowei, 1805 a 1809.

221. Píseň o krásné Mageloně, w Praze 1685 w 8.

h) *Popisné.*

222. Žalostné diwadlo neb píseň o welikém rozwodněni w Čechách a we Slezsku 1736. W Kutné Hoře u Jiř. Wojt. Kincla, 1736.

223. **MATĚJE MARKOWICE** Wypsání

stolie království uherského a kratičká historia království uherského we werších. Rkp. 3 archy we 4. (okolo r. 1745.)

224. Žalostné wypsání pádu a wywraćení předního a nehlavnějšího w zemi portugalské města Lissabony, skrze neslýchané zemětřesení.. (1755, 1 Listop.) k probuzení a výstraze lidí bezpečných... we werše uведенé atd. od JANA ČERNÁNSKÉHO, 1757 w 8.

W 7. Šich o zemětřesení wúbec i obzvláště o Lissabonském poučuje, a potom o něm weršuje.

i) *Proroctci.*

225. Wýtah z dwanáctera Sibylliného proctwí w píseň uведенý o předpověděné změně českého království k ustrnutí a výstraze všemu lidu pro polepšení žiwota na swětlo wydaný w 8. Wytisťeno roku tohoto, 1 arch (bez místa a roku). Píseň 117 strof čtyřřádkových po 8 syllabách.

Počíná takto: We jménu twém nejsvětější náš pane Kriste Ježíši začnu teď toto zpíwání a Čechům ku polepšení atd. Předpovídá mimo obyčejné pohromy: krupobití, hlad, wojny atd. (wše wúbec) také zvláště: krále z národu cizího, strich žita zrn stoklasných za 100 grošů, owsa za 50. Praha že přijde k zmaření, powodeň až k obrazu pozlacenému na kostele Teynském! bitwu pod Bláníkem atd. Tištěno často k. p. w Kosmonosích, w Litomyšli, w Příbrami, Jindřichowě Hradci atd.

k) *Mrawné.*

226. Knižka rýmowni jest tato: jeden každý wěz, měj zato, žeť není z jiných poslední, mnohá w ní najdeš naučení, z nichžto užítku nabudeš, jestliže ji pilně čísti budeš. Ku kterážto přidáno jest rozmlauwání otce s synem o hospodářství, w Litomyšli 1626 w 8. Opět 1720, w Praze u Jiř. Labauna. — W Holomanci 1772 w 12.

227. Nadpisy we dskách zemských.

Nacházejí se tam některé werše mrawného obsahu od mistopisářů kwaterny zakládajících wložené. A. *Musiř*, ingrossator, zwerřejnil odtud w Čas. mus. 1842 na str. 611 sl. a) Od Wil. Malowce Kosoře z Malowic od r. 1576 weršů 41 takto počínajících: Pane bože rač pomoci. Wíra, láska utuchla, neprawost se rozmohla atd. b) Weršů časoměrných 68 z pěti rozličných kwaternů od r. 1672. 1676, 1677, k. p. z Kwaternu smluw swadelbních tento počátek: Láska a wíra slowem, jak spolčila manžely swazkem, tak sobě wěrně slowo držte a platfe wěno atd.

228. Rozmlauwání mezi sprostákem a málomluwem o řemeslnících. Přidána abeceda o wadách ženských. Wše to weršemi, kterých jest 8 neb 9 tisíc na listech fol. Rkp. četl p. Čelakowský.

l) *Mrawokárné (satyrické)* 1).

229. Postilion extraordin. pošta w nowě nařízená a do říše wyprawená hledati krále nowého minulý rok ztraceného we 4. 1621, w Praze u Tob. Leopolda, listů 14.

230. Allegoria. Proteus felicitatis et miseriae čechicae od FR. JANA FLOR. HAMMER-SCHMIDA, w Praze 1715. Po druhé od Ilýbla wydan, w Praze 1817 we 4. str. 15. 1829? (Michl). Jest to obraz satyrický neb wypsání mrawů českých, w latinskočeských makaroních tak nazwaných, počínající: O staročeská země! fueramus Pergama quondam etc. Aleš Pařízek některé werše přidělal.

231. Panenský počet hlawní, na příjem a wydání panen, braků, zubkyň, mazlíků, též sklepowý všelikých jak krásy, listí, studů, tak zubůw a koží panenských w sobě obsahujících a 1 Jan. usque ad 31 Dec. 1712 (Index).

m) *Dramatické.*

232. Sigmund mučedlník, král burgundský. Drama newkusné purkrabímu pánu z Martinic připsané co přízniwci towarýšstwa Ježíšowa, a w Klatowech prowozené r. 1655. Další zpráwu wiz w Č. Wěle 1845 str. 263. Wšech sedm planet čili sedm českých sw. dědiců, hra k oslawení ženitby p. Adolfa Wratisława Šternberka s Lucii Slawatowau atd. daná na diwadle w Jindřichowu Hradci. W. zpráwu Wlčkovského we Wěle 1845 str. 267. [Potworný to wkus].

233. Polýkání mučedlnické, skrze kteréžto Gervasius a Protasius bratři witezství nad tyranstwím obdrželi, když smrt podstoupili. K diwadlu předstaweno od šlechtetné mládeže páté školy s. a. Rkp. weř. bibl. z počátku XVIII stol. XI. A—5. num. 7. fol. 84.

234. Zasnaubení duchowní prawého Šalomauna Ježíše syna božího s swatau Sekundinau (to jest Druboslawau) pannau a mučedlnici Římskau na jejím slawném z kostela wšech sw. do kostela sw. Ignacia kolleje Tow. J. w Jičíně nad Cidlinau sw. těla přenešení, od... mládeže w Zpěwo-komedii wúbec wydané I. 1658 14 Čerwence we 4. W Praze w kolleji blíž mostu, 2 listy.

Jest toliko obsah dramy we 3 aktách.

235. Winice pána zástupůw od dělníků židowských spuštěná... při obnowení auřadu Mariánského wel. bratrstwa.. w bolestném diwadlu na swětlo daná w kapli Betlemské 15 Března 1665. W Praze w kolleji we 4. čtyry listy. Jest toliko obsah diwadla, mimo jména auředníků Mariánských.

1) Při jiných spisech zde onde jednotlivé satyrické zpěwy neb stati se nalézají, k. p. Při písničích protestantských w rkp. weř. bibl. XVII. II. 32.

236. Obnovení auřadu Mariánského wele-slawného bratrstwa českého pod titulem na nebe wzetí blahosl. Panny Marie w slaw. městě Pražském na ten čas w kaple Betlemské shromážděného, w krátkém diwadle předstaweně l. p. 1670 27 Čerwence, w Praze u sw. Klím. we 4. 1 list.

Jest toliko přehled nebo obsah diwadla, w pěti východech a zawíce.

237. W přidawku o českém básnictwí u Wácslawa Jandita grammatica linguae boh. methodo facili etc. Pragae 1705 w 12. na str. 62 stojí:

a) Příklady českých komedií mnohým se líbějí ty, které jsou o božím těle w Kutné Hoře, jako léta 1700 před hawiřským domem produkované, a na str. 63. Následuje dvojí příklad českých komedií w Čechách nedávno udelaných. Wypis jich jest tento, jakž následuje slovo od slova.

b) Žalostné Vale, aneb Wlastislaw rodu a vlasti swé w cizích zemích rek slawný ku poctivosti wysoce urozeného p. p. N. et titul. z královstwí českého na wojnu odjíždějícího při žalostném s swými rozlaučení na diwadle předstawený. Wýtah komedie. Nyní následuje obsah předhry, každého z dewíti aktůw, choru a závěrku. Pak kdo byli herci, totiž nejmladší syn wys. uroz. pána N. se třemi jinými mladými pány nižšího stawu, jich pannoše, a služebníci na hradě, kdež se teu kus provozowal. Náradí diwadelní měli z Prahy, a místo kulis španělské stěny a opony.

c) Na str. 68—70 wyčítá jiný kus: Bellum religionis, aneb rozličná hádka a pře mezi dvěma hlawníma městy, Prahou a Gnězdnem o tělo a swatě ostatky swatého Wojtěcha b. Pražského. Tento kus provozován byl w přítomnosti jednoho polského magnata o rodu jistého českého pána jménem Wojtěcha, na diwadle w Praze.

238. Králowna Esther Mariae na nebe wzaté znamenitý obraz, při obnovení auřadu Mariánského weleb. bratrstwa českého pod titulem na nebe wzetí blah. p. Marie při kolleji tow. Jež. wyzdwiženého, od dotčeného wel. bratrstwa k pobožnému diwadlu předstawen w Mariánském oratoriu kostela Betlemského l. 1722 dne 19 Dubna. Wytiskl w Pr. Joach. Kamenický we 4. 1 arch.

Jest to vlastně jen zpráva o obnovení osob auřadních bratrstwa Mariánského s wýtahem dramatické básně Esther, s jmény hrajcích studentůw z rhetoriky až do principie.

239. Charistus, rozpuštělý mládenec, prawicí nejwyššího.. na cestu kázně.. přiweden, od akad. třetí školy t. J. na Now. m. Pražském, 1730.

Obsah toliko hry fol. 1 list.

240. Wítězství bez boje a potýkání od školy druhé T. J. na Now. m. 1733.

Též obsah hry fol. 1 list.

241. Swěta marnost, od třetí školy T. J., w Král. Hradci 1730.

Též jen obsah hry fol. 1 list.

242. Jméno wlastní kwětu Nazaretského kwítku newinnosti Edmundowi... učiněno, na lešení přednešeno od menší školy mládeže při akad.

koll. t. J., w Praze u sw. Ignacia k diwadlu předstaweno, 1740 1 Čerwna we 4. 2 listy (toliko obsah).

243. Liliu uirginitate candidum... in s. pelagio a rudimentorum schola Jičinií 1741 propositum we 4. (obsah toliko).

244. Slunce we dne Maria.. mysl oswěcující... w Arettowi, (w Jičíně w koll.) 1742 we 4. list 1 (obsah toliko).

245. Společnost angelská w kautečku s knižečkau od s. Opilia šťastně získaná... od mládeže 4té školy w koll. T. J. w Jičíně 1744 předstawená (obsah) we 4. 1 list.

246. Sw. Stanislaw Kostka w utíkání wítěž na lešení wyobrazený, w Praze u sw. Ign. od mládeže 1ní školy 1745 we 4. 1 list (obsah).

247. Josephus benedictus a Maria Anna nej-osw. arciknížátka rakauská k nebeskému korunování se chystající skrze pilné učení. Na hlawním křest. učení w slaw. chrámě před Teynem 1746 4 Září od mládeže (obsah).

248. Od swěta wábený, od boha jatý Aloisius, w Praze u sw. Ign. 1747 we 4. (obsah) 1 list. Z udeření hromu spasitelně omráčený Karofil, od 5té školy akad. koll. T. J. u sw. Ign. 1747 we 4. 1 list (obsah).

249. Školní učitel Schreyer w Morawě okolo 1760 několik operet w hanáckém nářečí s hudbou wyhotowil, kteréž w morawských klášteřích tam zde provozowali. Jedna dána jest we Widni w domě knižete Kannic-Rittberka od wlastencůw, ale tiskem newyšla. W jedné arii, kterau zpíwá Hanák, jakosti Hanáka žiwě se wypisují. (Zlob.)

250. Podobně dvě operety od Mauricia prae-monstrát. řádu, přijal P. Fričaj do Muzy morawské na str. 431—449, kteréž také z těch časů býti se zdají.

251. Kniže Honzík, činohra od jednoho zá-tahu, z něm. wzatá, w Praze 1771 u Hechenbergera w 8.

Herzog Michel jest jméno německé od Krugera půwodní; českau wydal P. Zeberer kanelér města Pražského. Ta komedie a b) Ponoení několikráte se provozowaly na Pražském diwadle.

d) Zábawné spisy.

252. Knižka welmi kratičká a kratochwilná o smrti a mládenci, kterýž na poswícení jda atd. w nowě wylíšťeno, w Holomauci u J. Hirnlowé 1765 w 8.

253. Prawdiwá básně o tak nazwané krásné a jednom ošklivém zvířeti, wyt. roku tohoto w 8. 3 archy.

Počíná: Těchož času, když bohyně Arle své panowání nad jinýma obdržela atd. Řeč i wěc pod kritikau.

B. ŘÍMSKÁ LITERATURA.

254. J. A. KOMENSKÉHO maudrého Cationa mravná poučowání, w češtinu uwedená W Amsterdamě 1662.

Po druhé od Rosy s nápisem: Dionysii Catonis disticha moralia, latino et bohemico metro edita. Mandrého Catona mravná poučování, od něho latinskau, pak od J. A. Comena českau zpěvořečností sepsaná a w Amsterdamě 1662 wylitěná, nyní zase s powolením duchovní wrchnosti přetištěna, w Praze w impressii Univ. Carolo-Ferd. w kolleji sw. Klimenta S. J. 1670 w 8. Po třetí týž Rosa při své grammatice (1672) je wylitl ale změněně, jakž sám powídá na str. 487: Cum autem illa carmina boēmica a me immutata et potiori ex parte aliter composita sint etc. Opět s nápisem: Učení dobrých mravů od mudrce Catona wydané, aneb moralia Catonis seu doctrinae ethicae omni hominum statui accomodatae etc. Pragae anno 1672 impressae, (totiž w grammatice Rosowě) nec non anno eodem honori celsissimii principis archiepiscopi Pragensis Matthaeo dedicata. . et nunc denuo recusa. Přidána jsau obyčejná pravidla, dle kterýchžto se dělají české komedie a karmina w 8. (bez roku a místa). Opět: Příslowí česká, k nim připojena jsau mravná naučení Catona w českých zpěwořádkách. W Praze w 8. 1705. Také při grammatice Janditowě toho r. Doležal w své grammatice 1746 je z nowu ač ne celé wydal, spolu s předmluwau Komenského, na str. 302. Podlé půwodního Amsterdam. wydaní, w Praze 1842 wel. 12. u Špinkowé. Počátek těch weršů jest: Kdožkoli swůj bezpečně žiwot zde stráwití žádáš, w zlých a nemíti wěcech wáznauci škodliwě myslí; to čemu já tě učím, ted bedliwě wázití pomní atd.

b) P. Virgila některé básně přeložené.

Voigt act. lit. 1774 str. 167. Wlastnoruční listek jeho w Museum od r. 1655, 15 Febr., w němž Komenský na ukázkou, kterak český jazyk spůsobilý jest k weršům časoměrným, asi 15 weršů z Virg. eklogy IV přeložil, s tímto počátkem: Ultima Cumaei venit iam carminis aetas. Ostatní swěta wěk jest již tu Siblyly Cumanské atd. W. Čas. mus. 1842 str. 454.

255. Ovidia metamorphoseon 15 knih. Rkp. z XVII neb XVIII stol. w 8. (newázanau řečí), w Museum.

C. HISTORIE.

a) Wšeobecná.

256. *Wawřince Suria* commentarius rerum in orbe gestarum do češtiny z wětšího dilu přeložil JAK. BESKOWSKÝ. Rkp.

257. Příkladowé z wšeobecné historie sebrání 1624. Rkp.

258. Wýtah swěta, to jest skrowná powědomost historie swětské neb politické z obšírných historiích sebraná, a k snadnějšímu pochopení a k paměti mládeži školní w otázkách a odpowědích postawená. Léta páně 1743 školním záčkům w Libeznicích w kraji Kaurimském k cwicění podaná.

Tento wýtah potom tištěn byl w r. 1765, w Praze u Fickowských a Hladkůwských dědiců w 8. (Na konci uwedení stojí písmena: J. W. P. F. L. a Vic. F. to jest: Jiří Wácslaw Parabek, farář Libeznický a Vic. Forancus.

259. Krátké uwedení k wšeobecným příběhům starých i nowých časů dil Iní. Příběhowé

lidu židowského. W Praze u sw. Klím. skrze Ad. Hagen faktora, 1770 w 8.

b) Říšská.

260. Co se s panem generalem Dilli (Tilli) a markrabětem z Durlachu zběhlo 6 dne měsíce Máje. W Praze u Štěp. Biliny we 4. 1622.

261. Dikūtinění křestanské, kterěž w celém kurfirštwtí saském, w příčině slawné wiktorie proti hrab. Tyllymu Janowi nařizeno jest, 1631 w 12. (Index).

262. Hermana Franka kontrfekt pokoje weřejného mezi okršlku křestanského králi a knížaty a stawy papežůw a stolice Římské obstaráním od léta 500 až do 1635 we 4.

263. Wýtažní neb summowní zpráwa, jak nedáwno císařo-kurfiršto-baworská říšská armáda. . 24 -- 5 Listop. 1643 dvě francauzsko-weymarské armády. . zblila atd. W Praze impr. akad. we 4. listů 6.

264. Pokoj německo-šwedský, skrze nařizené k tomu jak Jeho Cís. Welebnosti a král. též koruny šwedské atd. w Münstru we Westphali dne 24 Října 1648 podepsaný a spečetěný. W Praze u Jiř. Šipaře we 4. 1648.

265. Supplicati pokorná sw. Římské říše poddaných králům, kurfirštům, knížatům atd. — w Frankfurtě při wolení Římského krále podaná we 4. 1658.

266. Gruntowní zpráwa o wolení a korunowání Římského krále aneb císaře, též o slawnostech a ceremoniích, kterěž se při tom zachowáwaji, w češtinu uwedená od WÁCSL. JOS. PELIKÁNA, w Praze u K. F. Rosenmüllera we 4. 1711.

c) Polská.

267. Confoederatio aneb smlauwa pánůw stawůw polského králowství a J. M. krále polského wojskem k J. M. K. krále polského cti a wywýšenosti též i obecného dobrého wyzdwižení učiněná, w Praze u Lidm. Sedlčanské, 1656 we 4. arch.

d) Rakauská.

268. *Jana Frid. Matenesia* berla králowská a císařská nejoswicenějšího a katolického arcidomu rakauského, z lat. přel. od Joachima Alex. NICOLAIDES (a) Lišowského. W Praze 1635 we 4. (Autor chybně psal šestmectímého, nerozuměje tomu slowu.)

269. Sláwa nejstarožitnějšího arcidomu rakauského na každý den přes celý rok wyswětená, k šťastnému Ferd. III tažení do českého králowství atd. z lat. Mik. Wernulea přel. Wácsl. Frant. *Coelestinus* (t. *Ferus*) we 4. 1628, w Praze. Opět 1635 we 4.

270. *Jana Tannera* legací císařská, kterou na poručení císaře Leop. I k portě ottomanské... vykonal vys. uroz. p. Walter hrabě z Leslie. W Litomyšli 1669 w 8. u Arnošta z Dobrosławina.

271. Diarium hodnowěrné, aneb wypsání toho, co se w čas tureckého dobývání císa. hlavní residenci města Widně zběhlo, od jednoho císa. oficira, který od začátku až do konce téhož dobývání w téměř městě přítomen byl, w Praze 1683 we 4.

e) Uherská.

272. Relací aneb prawdiwá zpráva o uherském hlavním městě a králůw uherských residenci Budini, kterážto w r. 1686 od císa. a jiného křešť. lidu wálečného obležena... a dobytá jest we 4. (1686) bez místa a tisk. listů 6.

273. Actus inaugurationis vexillorum, to jest: poswěcování zástaw, když p. Urbanus Celder p. Rakoczy Ferencu jednoho regimenta oberštr wojskau expedici konati maje osm nových zástaw do chrámu Žilinského přinesti dal 1707 w Březnu učiněné. Wytisťené w Žilině w impr. Dadanské. Sepsal DANIEL KERMAN (mladší.)

f) Morawská.

274. Prodrornus Moravographiae, to jest: Předchůdce Morawopisu, obsahující summowní wýtah všeho toho, co w téměř Morawopisu, kterýž na swětlo se hotowí, obšírně položeno bude, zatím napřed wyslaný od swého autora M. Tomáše JANA PEŠINY z ČECHORODA, w Litomyšli u Jana Arnolta 1663 w 8. (bez čísla stránek).

g) Česká.

275. Bitwa u Jankowa dne 6 Března 1645 mezi našimi a Šwedy nešťastně swedená a od samého hrab. z Hacfeldu.. popsaná.

[Dle listu půwodního w archiwu na hradě Náchozském chowapého, od Jos. Myslimíra Ludwíka]. Tisťeno w Mus. Čas. 1845 str. 43.

276. a) Poznamenání písemné dluhů, které J. M. C. Ferd. Ilmu w pokutě a právem odumrtním přišly. Rkp. fol. (Cat. Pele.) b) Extract do listu potažených statků w Čechách za Ferd. Rkp. 1686 bibl. weř. XVII. E. 28. we 4.

277. Obšírná gruntowní zpráva onehdejší prošlé Fridlandské a jeho spolu puntowníků ohawné zrady. Wyt. w Praze we 4. 1634.

278. WÁCSLAWA KOZMANECIA krátké wypsání 30leté wálky. Rkp. necelý jde až do r. 1645.

Odtud do r. 1668 doplněný a wydaný Vinc. Zahradníkem w Čas. mus. 1833 I. 92. II. 123. (řeč pěkná).

279. Diarium neb poznamenání zběhlých se wšelikých příhod počínaje od r. 1640 až do r. 1657. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 41. fol.

280. Reparticí aneb rozwržení od r. 1652 z rkp. tisť. w Čas. mus. 1844 str. 375 (od Erbena).

281. WÁCSLAWA NOSIDLA z Geblic kronika, která pamětihodnosti od r. 1626 až do 1658 wyčítá. Rkp.

282. Leto- a deňopis, to jest celého králowského Starého a Nowého měst Pražských léta 1648 patnácte neděl dnem noci trwajících obležení šwedského prawdiwé a ubezpečiwé wypsání, od JANA NORBERTA ZATOČILA z Löwenburku atd. w Starém m. Pražském u Kateřiny Černochowé wdowy I. p. 1684 we 4. s figurami.

Po druhé w Praze u Jana Arnolta z Dobrosławina 1703 we 4. Též w Praze 1819 w 8.

283. Šetrná obrana a defensí relací Kolo-wrato-Papenheymské J. M. Císařské připsané pod ochranau wydané fol.

284. Ilrabě WILÉM SLAWATA sepsal historii wěku swého w Čechách dílem českým jazykem.

Balbin chwálí jeho českau wýmluwnost, a dokládá, že knihy jeho posud proto se netiskly, poněwadž prawda nepřizeu plodí, a on zhusta zasazuje se proti straně nekatolické. Rkp. fol. 9 a 10 swaz. w Hořowické, weř. a jiných bibl. Rkp. w Mus. num. 109 má nadpis: Slawaty z Chlumu a Košumberka Wiléma, de regno Bohemiae memorabilia. Příběhowé w králowství českém od času dwau z oken wyhozených atd. Jiní rukopisowé z XVII wěku num. 368, 369, 370 tamže slowan: Slawaty Wil. krátké poznamenání toho, co se w král. českém stalo od léta 1612, zwláště při též rebellii, když páni na hradě Pražském z oken wyhozeni byli. Jeden rkp. z XVII století u p. ryt. z Neuberka (wýtah ze spisů Slawatových) fol. Z něho podán wýjimek do Čas. mus. 1845 str. 190 od J. Malého pod jménem: Příspěwek k historii české XVII stol. atd. Příběh wyhození dwau hrabat z okna r. 1618 též w rkp. weř. bibl. XVII. B. 26. a D. 29.

285. Wýjimky z kroniky rukopisné od r. 1688. Podal prof. Stárek do Čas. mus. 1845 str. 335.

286. Poselkyně starých příběhůw českých, aneb kronika česká, od prwního do nynější země české přichozi dwau knížat charwatských, Čecha i Lecha, wlastních bratří, až do šťastného panowání císaře Římského, krále českého atd. Ferdinanda prwního, wždycky wítěze slawného. K rozmnožení obecného dobrého, k zwelebení jazyka českého a k prospěchu bližního od kněze JANA BECKOWSKÉHO, križowníka s červenau hwězdu na swětlo wydaná. Díl prwní, w němž se někteří cizí příběhowé nacházejí, kteří k domácím přináležejíce od nich se od-ciziti nemohli. S powolením wrchnosti, w králowském Starém m. Pražském u Jana Karla Jerábka. Dokonalo se jednatého ledna (1700)

fol. str. XXIV, připsu swatým patronům českým atd. textu str. 1040, rejstříku str. XLVIII 1).

Po 9 let spisoval kroniku, užív Ilájka a mnohých jiných kronik a spisů, ano osobně navštívil všech míst w Čechách, Moravě a w Uhřích, kdež se něco důležitého přihodilo. Čestina má sice stopy věku swého, a však dosti příjemně se čítá. Díl druhý posud w rukopisu ležící u p. p. křižovníků w Praze, jde od Ferd. I až do smrti Leop. I 1705. Má mnohé přídavky k prvním. Z toho tištěno: Dobyti Prahy od Šwedů r. 1648. W Čas. mus. 1829 a. 100.

287. *Miscellanea personas seculares et res potissimum civiles concernentia, ex archivis suppressorum in regno Boh. monasteriorum collecta ab a. 1426 usque 1720* (česky). Rkp. weř. bibl. II. A. 27.

288. Žalostný hrad, bolestný sklad wznešený swěta poklad (chron. 1720) t. j. slavné paměti nejjasnější a nejmoc. p. p. Eleonora Magdalena Terezia, owdowělá korunovaná Řím. císařowna, uherská, česká králowna atd. w slavném panování, w skrauzeném pokání, w Kristu milování, w swatém skonání, na smrtoslavném 16 loket zvýší, několika sty woskovýma swětly a lampami oswíceném lešení.. w chrámě w Rakownice představená, w Praze 1720 we 4. listů 6 (popsání toho lešení).

289. Korunování císařowny a králowny české Alžběty we 4. w Praze 1721.

290. Nowá sláwa králowství českého, skrze nejšťastnější příjezd, nejjasnější slavně panující Římské císařowny, španělské, uherské a české králowny Alžběty Kristiny. W Praze u K. F. Rosenmüllera 1721 we 4.

291. Zpráva o poslední nemoci, smrti a pohřbu J. K. W. kněžny III Welikého knížete Toskanského 1/2 archu [1723.] U Rosenmüllera.

292. Slavné korunování.. Karla VI w neděli 5 Sept. 1723. U Rosenmüllera.

293. Slavné korunování nejjasn... kněžny Alžběty Kristiny.. 8 Září 1723 na hradě Pražsk. U Rosenmüllera.

294. Troji popsání, předně slaw. wjezdu králowského Marie Theresie do kr. měst Pražských, za druhé slibu dědičné poddanosti, který stawowé... složili, za třetí její korunování w Čechách od J. Jindřicha Ramhofskeho (1743) fol. s obrázky, w Praze u Karla F. Rosenmüllera (bez r.)

295. Země dobrá, to jest země česká, do které semeno z dobroty božské hojně wsaté učinilo užitek stý. Luk. 8 kap. 8 w. Takowého

užitku krátké představení. Předně odkud, a z jakého národu má počátek národ český, a kterak se w této zemi osadili, též o začátku s. katolické, a nikdy w české zemi nepřemožené Kristowé wiry, stále horliwosti, též i jiných chwalitebných činech a skutcích, též o klenotech, bohatství, wojnách a českého národu udatnosti; item o mnohých příhodách a kacířství w české zemi, všechno z' hodnowěrných spisowatelůw a knih sebráno, a ku potěšení slawného národu a ke zwelebení jazyka českého, od upřímného vlastence sebrané a sepsané anno 1754, w Hradci Králowé 1754 w S. str. 467.

296. Diarium, to jest každodenní poznamenání toho, co se skrze pruské.. obležení města Prahy w r. 1757 každodenně stalo. W Praze u Ign. Prušy 1758 we 4. str. 40.

297. *Boh. Balbina* Epitome aneb wýtah knihy historické, obsahující w sobě paměti české, z lat. přeložen od PAWLA PUČÁLKY, far. Kar-dašowé Řečice. Rkp. fol. na konci uhněl w Mus.

h) Měst jednotných, panství atd.

298. Paměti rytíře MIKULÁŠE DAČICKÉHO z HESLOWA. Rkp. fol. w Museum.

Jest vlastně letopis horního města Hor Kuten, w němž oba Dačičtí Ondřej otec a Mikuláš syn jeho žiwi jsance 1510 — 1626 mnoho zaznamenali. Nejwice zpráv wztahuje se na Hory Kutny a okolí jejich, však též hist. česká, zvláště za panování Rudolfa II, Mathiáše a Ferd. II obsahuje se na mnohých místech. Rkp. Mus. 367. Wypisy tištěny w Čas. mus. 1827 d. 77; 1828 a. 39; b. 81, c. 25; 1829 b. 76.

299. Písek město; některé listiny jeho se týkající od r. 1431 do 1617. Rkp. weř. bibl. XI. A. 15. et B. 2.

300. Paměti města Mezříče pod Rožnowem (Walachisch Mezeritz). Rkp. obsahující zádawy a nátisky toho města w 30leté wálce od r. 1622 až do 1629.

První tam kat. far. byl r. 1627 Petr Wlak, za něhož nechťející přistaupiti ku kat. náb. wězením trestáni byli.

301. Kronika města Laun od l. 1490 až do 1631, sepsaná od PAWLA MIKŠOWICE. Rkp. půwodní w Duchowě.

302. Rozdělení statkůw Litenského a Lochowského na 2 dily. Díl druhý Lochowský l. 1640. Rkp. mus. 750.

303. FLEŠKYN z AUERSPACHU MIKULÁŠ, heitman hradu Pernšteinského: Diarium obležení hradu Pernšteina od Šwedů r. 1645. Rkp. vlastní rukaw psaný we 4. od r. 1645, u p. hrab. Mitrowského Wilh. přeřpsaný 1828 u p. Bočka 2 fol.

304. Baptista a Gera kancl. památky o městě Mezeříči. Rkp. W. Wochenblatt 1826. Num. 40 (Boček).

1) Zlomek z Poselkyně této nalézá se w rkp. weř. bibl. XVII. D. 41. — Jiný zlomek téhož díla od r. 1596 — 1608, w rkp. weř. bibl. II. A. num. 4.

305. **SIWÝ ONDŘEJ**, měšťan a spoluradní m. W. Mezříče: Poznacenání některých purkmistrů a rychtářů v městě Mezříči nad řekou Bečvou, za kterých paměti hodné věci se staly.

Jest to kronika m. Mezříče od r. 1539—1648 pro moravskou hist. důležitá. Wýtah z ní u p. Bočka.

306. Registra hlavní všelijakých příjmův Pražských mlynářův od l. 1653; počet tovaryšův, starších řemesla mlynářského měst Pražských od l. 1654; registra pánův mlynářův starších přísežných v král. českém od l. 1658. Rkp. Mus. 757.

307. Wýsady králův českých od Karla IV až do Ferd. III (1353—1649) Starému m. Pražskému dané. Rkp. (saec. XVIII exeunte) fol. weř. bibl. XV. C. 11. fol. 9. squ.

308. Privilegia a swobody města Pardubic, až do Karla VI. Rkp. fol. u P. Brožowsk. z Prawoslaw.

309. Mistra Jiřího Bydžowského kronika Mladoboleslavska od l. 894 až do l. 1654 sporádaná. Rkp. na Wyšehradě a w Museum.

310. Deym Kauřima města atd. od *Jindřicha Wacslawa ZYWALDY* Kauřimského, kněze Lomnického, w Praze 1659 w 12.

311. Paměti města Kojetína. Rkp. XVII věk. [tam we farní knihow.]

312. Paměti m. Lipníka. Rkp. XVII stol. tam w kanc. wrchnost.

313. Kniha památní m. Přerowa z první polow. XVII stol. obsahuje všeliké příběhy a opisy všech listů téhož města. Rkp. fol. při témž městě.

314. **HANKE von Hankenstein**: Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz v. J. 1642—1650 něm. a česky. Rkp. w Mus. moraw.

315. Černé knihy práwa loweckého na hradu Buchlowě 1562—1654. Rkp. fol. we sbírce Cerroniho.

316. Privilegia pánůw Nowoměstských od Ferd. III. Rkp. Mus. 693. Instrukcí. k hospodářství, též při saudech atd. [od hrab. Waldšteina w Hradišti]. Rkp. weř. bibl. XV. E. 16. fol. listů 99 r. 1656 [pro kancelářství důležitě].

317. **BISATTO MIKULÁŠ**, písař města Třebíče, 1660. Paměti města Třebíče. Rkp. fol. (tamž).

318. Instrukcí a informací hospodářská pro panství Hradištské (Münchengrätz) s. a. (c. 1663) fol. Rkp. weř. bibl. XV. E. 16.

319. Černá kniha kr. města Hradiště, do níž se všelijaké výslechy a ortelē zločinců wpišowati mají.

Wýslechy r. 1663 jsau pro historii moravskou z ohledu strašlivého wpadu Turků a Tatarů do Morawy r. 1663 důležitě. Rkp. XVII stol. fol. (Wýtah u p. Bočka).

320. Paměti některé starožité wýhledané

w příčině města Brodu Uherského, jakby dáwno a od koho založeno bylo. Rkp. (psaný od **TOM. PEŠINY** z **ČECHORODU**) w Duchowě, knihow. hrab. Waldšteina. Na konci psáno: Actum w městě Brodě Uherském die 15 Julii 1666. Dobner w monum. inedit. wýtiskl ten spisek latinským jazykem.

321. **JANA KOŘÍNKA** staré paměti Kutnohorské, pod figurau dwaceti drahých rudních kamenů wyoobrazené práci Jana Kořínka, w Praze u J. Černocho 1675 w 8. str. 376. Z nowu vydal J. Devoty, w Praze arc. tisk. 1831 w 8. str. 268.

322. Registra obnowování raddy Menšího města Pražského od l. 1630 až do 1680. Rkp. Mus. 482.

323. Urbář panství Pardubského od l. 1680. Rkp. w Museum.

324. Dějiny města Plzně až do r. 1680. Rkp. weř. bibl. fol. XI. chybný A. 15. (česky a něm.)

325. Manual aneb registra památek tovaryšůw řemesla mydlářského od l. 1560—1683. Rkp. Mus. 583.

326. Některé památky wtažené z knih městských horního města Příbrami 1686. Rkp. bibl. weř. XVII. E. 28.

327. Lamentací ohňowá, pláč a nařikání král. města Klatow, 8 dne Juli 1689. Rkp. Mus. 488.

328. Descriptio činůw čtyř potentatůw francouzského, brandenburského, saského a haworského, kterým maršem a všelikými nehodami a s krvavým potýkáním mezi král. uhersko-českým lidem král. město Čáslaw potřeřilo, sepsaná od **FRAN. BOSANA**, měštěna Čáslawského. Rkp. Wochtblatt 1825. 76 (Boček) prawopis chybný.

329. **JANA FLOR. HAMMERSCHMIEDA**
a) Historie Klatowská w sedm dílů rozdělená. W impressi arcib. Semin. l. 1699 we 4. silná 52 archy a 3 listy.

Jedná o pohanstwu Klatowském, o původu a zřistu křesťanstwa, o sw. obrazu p. Marie Reyské, o záračném obrazu p. Marie Klatowské krwí se potíče l. 1685, a o diwích a zázracích tam stalých. Má také důležité zpráwy o Klatowech a české zemi wůbec. Čeřtina prostřední.

b) Praha stará pod figurau krásného mládence předstawané při renowaci magistrátu. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 37. fol.

c) W Praze blaze kdo má peníze. Uroz. a statečným p. wládkám J. M. C. purkmistru a raddě kr. m. Praž. při obnowení l. p. 1715. 20 Máje sl. magistrátu obětowáno. W Praze u Jiřího Labauna we 4. listů 14.

Řeč historickými zprávami naplněná.

330. **WRBĚTICKÝ MIK.** Paměti městečka Slawičina od r. 1453—1708. Rkp. XVIII stol. fol. (Boček).

331. Plzeň, starokatolické, bohu, císařům a králům vždy věrné město. W Praze u sw. Klimenta 1716 we 4.

332. ČAPEK WOJT. WÁCSL.: Starobylá lázeň Mikulášská blíž wsi Wraclawi u Wysokého Meyta. W Litomyšli 1731. w 8.

333. Kronika města Brodu Uherského od r. 1019 — 1731. [Rozdílná od vydané J. Dobnerem w Mon.] Rkp. XVIII stol. u p. Bočka.

334. Wypsání privilegii města Bydžowa nad Cidlinau psané r. 1732. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 38.

i) Rodů.

335. Nápisowé w kostele matky boží před Teynem od r. 1589 slđ. saec. XVIII. fol. Rkp. weř. bibl. XI. A. 3.

336. Erby některých panských rodin král. českého l. 1633. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 8. fol.

337. Rod pánů Čabelických ze Sautic, dávaje zpráwy od l. 1448 až do l. 1648. Rkp. s obrázky štitůw w weř. bibl. XVII. D. 34. fol.

Jeden Čabelický byl při wpadu Jiřiho do Prahy; Wácslaw Čab. za Ferdin. (1648) komorník a wojská radda, při ztečení Prahy raněn, zemřel a w Teyně pohřben.

338. Splendor et gloria domus Waldsteini-anae t. j. muzy wraucnosti božskau literním uměním oswiceny od KAŠP. ZÁRUBY. Rkp. weř. bibl. XLVI. A. 127 a XVII. D. 42. b. r. fol.

339. Jména rodin stawu panského z rozličných knih sebraná. Rkp. weř. bibl. (bez r.) z XVII stol. sign. XVII. F. 36. we 4.

340. Vincentii ord. s. August. genealogia regum, principum, comitum dílem česky. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 16. 1659.

341. Ms. weř. bibl. XI. E. 16. we 4. listů 90 od r. 1683. Farrago collectaneorum genealogicorum et aliorum, obsahuje tabule rozličných rodůw českých s formulemi listůw lat., něm. i českých.

342. Památka rodůw rozličných pánůw 1686. Rkp. weř. bibl. E. 28.

343. Rodopis některých rodin panských č. genealogia Kapliřůw, Waldšteinů, Běšínů a j. atd. Rkp. 1698 fol. weř. bibl. XI. A. 13.

344. Nápisowé w kostele matky boží před Teynem tamže.

345. Nejvyšší a poslední všech hodností i důstojností stupeň w řebřiku Jakoba wyobrazen (chron.) ke cti a slávě J. Exc. w. u. p. Heřmana Jakoba, hrab. z Černína a z Chudenic nejw. purkrabiho.. na hradě Pr. w hlavním kostele sw. Wita 1710 4 Září wyzdwižen atd. W Praze u sw. Klimenta fol. listů 11. Popsání žalostného stawení (neb castrum) s nápisy jeho.

346. Karel František Rosenmüller: Registřík

aneb poznamenání všech wzácných rodů českých. Wydával od r. 1710; pak od r. 1722 obecný titulář všeho panství a ryliřtwa w Čechách, při kalendářích Swato-Wojtěšských.

347. *Swětecký Petr* býwalý vicearchiwár knížecí w Třeboni, chystal k tisku a tištěným nawěštím r. 1767 oznámil spis pod titulem:

Rafka česká stawu duchownímu a náboženstwu, jakož i také nejvyšším, vyšším a nižším rodům, kostelům, klášterům, špitálům, městám, též budaucím kronikářům a zwláštních rodů spisowatelům atd. na bezpečné a dokázané historicko-genealogické paměti ukazující, co jich jest na tento čas největším dílem z někdy pánům z Roženberka w Třeboni zanechaného J. W. O. K. M. z Šwarcenberku nyní patřícího archiwu wyhledáno a w pořádek uwdeno w 13 knihách sepsáno.

348. Rod panský ze Šternberka w Čechách, některé písemnosti jeho se týkající, poručenství, zápisky o statcích atd. s. r. (saec. XVII) fol. boh. Rkp. weř. bibl. XV. C. 18. fol. 5 slđ. 37 slđ.

349. Woračického (Frant. Helfrida hraběte) rodoslow a erby nejstarších a nejpřednějších rodůw českých s. a. (saec. XVIII incunte) fol. lat. boh. germ. Rkp. weř. bibl. XV. E. 1.

j) Životopisy.

350. ŠAROWEC JAN JAKUB z ŠAROWA: Gruntowní a prawdliwá zpráwa strany osoby mé 1645. Rkp. jeho vlastní rukau 2½ fol. Přidawek k historii morawské w čas šwetsk. wojny (u p. Bočka).

351. *Dreser Ant. Jos.*: Žiwot nesmrtelný p. kněžny z Lichtenšteina. W Holomauci 1741.

352. Wězení a wyswobození Tobiáše Marniciuša, církwe llawské kaplana. Ms. XVII saec. 4. (Boček).

353. Běh žiwota *Paula Doležala* od něho samého sepsaný. Ms. we 4. (Boček).

k) Denník.

354. Denník Wídenský od 1 Dubna až do 27 Čerwna 1761 we 4. Přestal pro nedostatek odbíratelů.

l) Nowiny.

355. Při kalendářích kladený býwaly nowiny wěcí nedáwno zběhlých. Takowé jsau k. p. W Staré Boleslawi w bibliotece Swatowácslawské při knize latinské následující tištěné l. 1683 — 7. a) Sunimowní relati neb jistá zpráwa všeho toho, co při obležení cíř. residenci města Wídně, jakž w témž městě tak i wen z něho t. w ležení tureckém... se zběhlo (1683).

b) Krátká zpráwa, co se pod kommandau J. O. p. kníž. z Lothingu mezi křesťanskau a tureckau armádau u Ostrěhoma l. 1685 dne 16 Sept. zběhlo.

c) O dobytí znamenité pewnosti Nowých Zámkůw od lidu cíř... kterau Turek 22 let.. w swé moci měl.

d) Wypsání s dílem armády císař. p. generala Leslie k městu Oseku a Mostu jeho tažení l. 1685.

e) Pravdivá zpráva o dobytí.. Budína v Uhřích. Z Vídně od 5 Zář 1686.

f) Pravdivá zpráva o vítězství... nad armádou tureckou 1687. Též wypsání pevnosti Patrasso a Lepanto, které Benátčané v království Morea Turkům odňali. Též o dobytí pevnosti zámku Malpo a Eseknu.

356. Na r. 1719 a) Swadební hospodářství, které tyto poslední dni masopustní při dvoře J. M. C. we Widni držané býti má skwosně, we 4. list 1. (Jest popsání maškárady dworské r. 1719. b) Hrozný a nikdy slýchaný příběh.. W Hallu (1719) t. zabití čtyř newinných lidí Jiřím katem we 4. 1 list. c) Species facti aneb zpráva o jistém podwodníku, který na wrchu Dirhossen 9 mil od Prahy blíž Dauby wyzdvihovááním pokladu lidí šáfil we 4. 2 listy. d) Přehrozná, prawdivá a dokonale zpráva o nešťastném marši armády šwedské 1 list. e) Wýtah slaw. wjezdu tureckého legata do Widně 1719 1 list. Též legata cesta do Widně 1 list. f) Wypsání práwodu pohřebního p. J. W. hrab. z Gallas 1719 28 Čerwence we 4. 2 listy. g) Wypsání cesty od hraničné Turka pevnosti Nissa až do Constantinopole císař. legata p. hraběte z Wirmontu; též audienci tureckého legata we Widni 1719 we 4. 6 listů. h) Práwod pohřební p. Ludwika II. Bechyne z Lažan 1 list we 4.

357. Rosenmüller Kar. Fr.

Pražské poštouské nowiny auterní a sobotní we 4. Počaly vycházeti 4 Unora 1719 a psány od něho až do úmrtí jeho 9 Čerwna 1727. W bibl. weř. IV. B. 95 jsou roky 1720—1727 mimo 1721. a částku 1723. Označení zní takto: Předchůdce českého Postilliona a neb předmluwa na nowiny české, jenž se u mne Karla Fr. Rosenmüllera impressora w kr. Starém městě na Uhelném trhu w domě u zlatého Kříže tisknanti, a dwakrát do týhodnu w auterý a w sobotu se rozdáwati budau... Nowiny ponejprw se budau vydáwati w tu středu po hromnicích t. j. 4 měs. Unora léta přítomného 1719. Kdežto w prvních nowinách tak říkáje grunt založím mého budaucího předsewzetí. Staw celé Ewropy laskawému čtenáři před oči postavím; posledního pokoje tureckého smlauwy w pamět uweudu, dobytá jakož i odcizená místa jmenowitě doložím, vše císař. wojsko s rejstříkem všech nynějších regimentů náležitě poznamenám. Jedním slowem ničehož nepominu atd. Datum na Uhelném trhu u zlatého Kříže dne 25 Ledna 1719. [Celý ročník za 8 zl. číslo za 6 kr.]

358. Na r. 1721 a) Nowá sláwa král. českého skrze nejšťastnější příjezd... císařowny Alžběty Kristiny z Widně do Karlowých Warů we 4. u K. Fr. Rosenmüllera 1721 str. 37 (popisuje příjezd a každodenní konání králowny. b) Nowiny prawdivé strašlivé spořádány tohoto 1721 roku, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera w 8. (bez r.)

359. Wýtah historický z celoročních nowin, co se od měs. Srpna 1741 až do konce měs. Zář 1742 stalo we 4. (bez místa a roku).

360. Nowiny od r. 1761, 1770, 1771. (Wid. bibl.)

m) Církwe a náboženství.

361. Spis morawských kněží o sjednocení 1620. [Ohlášeni bratří, w Lešně 1635 str. 163 we 4.]

362. Dekret knížete Karla Lichtenšteinského

proti predikantům l. 1621 dne 13 Prosince. Rkp. weř. bibl. (saec. XVIII) we 4. XI. D. 14. fol. 65 též XI. A. 12, kdež také: Patent o wyhlášení pokoje 1650, a zpráva o podání města Wyškowa rebellantům (saec. XVII.)

363. JANA RÖSACIA a) Koruna neuwadlá mučedníkůw božích českých atd. bez r. a místa w 12. (Německé wydání z českého přeložené jest od r. 1621). Opět 1756, 1844 w Hifberku.

b) Přiwítání pobožné bohu wěrným a milým Čechům 1628 (Index).

364. Truchliwý t. j. smutné a truchliwé a tesklivé člowěka křestanského nad žalostnými wlasti a církwe bídami nařikání, dwa díly w 8. 1622.

365. Epitome aneb krátký wýtah a zpráva z rozličných kronik učiněná o tom, kdy která a jakou pomocí.. w těchto krajinách wíra neb náboženství protřzení nastalo. W Olomauci u Math. Handle 1623 we 4. (Boček).

366. Compelle intrare t. j. o násilném lidi k wíře moci tělesnou přidržowání w 8. 1625.

367. Paměti lidí na wíru katolickau obrácených. Z rkp. 1627 tištěno w Čas. mus. 1843 str. 197. (S uwedením p. Fr. Al. Wacka).

368. Retunk duchowní wěrným a mnohými pokeními zemdeným křestanům ku posilnění podaný. *Inch.* Ach ewangelititi křestané wedle národu našeho českého krajané nejmilejší atd. — [aby neodstupowali od wíry ewang.] Rkp. weř. bibl. XVII. H. 31.

Nowý opis 1825 ze staršího 1626. Rettunk proti Antikristu (Index), snad též jest kniha?

369. List (starších) bratří (z Polska) k rozptýleným posluchačům l. 1630 poslaný. (Wýjimek z něho w Obráně Mart. z Dráž. 1636 str. 63). Il. 1632.

[Uwáží se w Ohlášeni bratří, w Lešně r. 1635 str. 93.]

370. Listy dwa Bartoloměje Mitysky a Kašpara Hlawacia l. 1634 z Hollandu psané. [Ohlášeni bratří, w Lešně 1635 str. 193].

371. Rozjímání potěšitelné o jistém a brzkém exulantůw, w zemi cizí pohostinu bydlicích, do wlasti se nawracení (Index).

372. *Mathiäse Hoe* zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poraučí, aby učení papeženské přijali, přeložené od WIKTORINA MEZŘICKÉHO. W Drážďanech 1629 w 8.

373. a) Instrucei a nařizení Jana Jiřiho, knížete saského, kterak w jeho zemích léto milostiwé ewangelické držáno a slaweno býti mělo. W impr. Sam. Martiniusa w 8. 1630. K tomu náleží b) Modlitba, kteráž se na milostiwé poručení J. M. Kurfirstské po wyznání a absoluci w ewang. milostiwém létě na kazatedlnicích říkati má w 12. (Index).

374. SAM. MARTIN z DRAŽOWA a) Reformatio Hussi et Vindiciae Žižkianae we 4.

b) O předivném cirkwe Kristowé zachowání.

c) Collatio Hussi et Lutheri, srownání těch sw. otců we 4. Poslední spis psal r. 1619, maje dowolení nahledati w biblioteku akademie. Wiz acta academ. B. 26. str. 117 (w arch. Fil.)

375. JIRÍHO FERA mappa katolická, neb obrácení národůw všeho swěta, kterého wěku a času, a skrze které kazatele k poznání swatě wíry katolické jsau přiwedeni. S dowolením wrchnosti wytištěno w Starém městě Pražském u Pawla Sessia léta páně 1630 w 8. archůw 32, připsaná na 5 stranách podlé nynějšího způsobu mladšímu pánu Janu z Talenberku na Jankowě, Bedřichowicích a Postupicích, c. raddě.

Oddělení má tato: O obrácení Ewropy, prwního dílu swěta. O Russacích. O Mozkwanecch. O Slowácích, jež Latinič Gazaros jmenují. O Dacích. O Slowácích w Pannonii. O Kraňských a Korytanských. O Slowácích půlnočních. O Meklburských. O Bulgařích. O obrácení ostrowa Rugia. O Charwatích. O Bosniacích. O Rácích. O Morawanech. O Česích. O Polácích. O Slezku a Lužicích. O Prusácích. O Liwonii. O Pomeraních. O Litwě. O Samojitské zemi. O Němcích a jiných půlnočních krajinách. O Britanii, Hybernii atd. o jiných ostatních zemích a krajinách Ewropy, Azie, Afriky a Ameriky. (W bibl. weř. XVII. F. 63).

376. Auřad powinnosti duchowní sluzebníků křesťanských ... Mělnickému bratrstwu literátskému těla božího... w 1631 létě rozdáwaný, od K. Ondřeje Bart. Fixírka z Jindř. Hradce, J. M. K. p. p. kardinála toho času vicariusu w kraji Boleslawském a děkana Mělnického. W Praze na St. městě u Pawla Sessia 1631 w 8. str. 517.

377. Církwi ewangelických w Čechách nynějších způsob. Rkp. od r. 1632 (w Žitawě).

378. Historie králowství Kristowa, to jest gruntowní wypsání podivného rozšíření, wrtkawého nestálého štěstí, a jistého uloženého času cirkwi Kristowé w nowém zákoně, kterak ona we všech místech po swětě štipena bývá a od Židů, pohanů, Turků, papeženců, kalwinistů a jiných nepřátel, hrozné protiwenství trpí atd. Skrze Filippa Nicolai latině wydaná, odtud skrze J. Artus z Kdánska do německého přeložená, do češtiny uwedená od BOHUSLAWA KRINECKÉHO z RONOWA atd. u wyhnání pro prawdu boží zůstawajícího. Wytlačená s powolením konsistoře Drážďanské w impressi M. Samuele Martiniusa z Dražowa l. p. 1632 we 4. str. 456, mimo předml. a rejstř. Čeština dobrá.

379. JAN AMOS KOMENSKÝ. a) Řád cirkwe jednoty bratrské. W Lešně 1632 w 8. b) Obojí cirkwe, prawé i falešné, základ a starožitná trwanliwost prawé na hlavu Kristu hned w ráji založené slowem božím a swátostmi

zřizenyými až do skonání swěta se wzdělawající A. Dij. w 12. Připojeno řádu cirkewnímu jednoty, wyl. w Lešně 1632.

Oba tyto spisy zdají se býti od Komenského dle saudu p. Bočka; následující ale jsau beze wší pochyby jeho, a sice:

c) Urozeného pána p. Jana Lasitského historie o původu a činech bratří českých kniha osmá od Jana Am. Komenského (z lat.) přeložená. Rkp. w Hernhutě 1649 w 8. Opět 1660. Pak u J. Urbana 1763, též 1765, w Hali Magdeburské.

Jan Lasitský sepsal auplnu historii o českých bratřích, z kterěz Amos Komenský osmau česky a latinsky wydal:

d) Historia o těžkých protiwenstwach cirkwe české hned od počátku jejího na wíru křesťanskou obrácení w l. p. 894 až do l. 1632 za panowání Ferd. II W Lešně 1655 w 12. w Amsterdamě u Jana Paskowského 1663 w 12. a w Amsterd. (Žitawě) 1756 w 12. (bez m. a tisk.) W Hiřberku u Jana Samuele Landolta 1844 w 12. Na konci: Historia o bratru Palečkowi.

Jest vlastně přeložení knihy od Komenského a jiných některých Čechůw sepsané latinsky, pro Martyrologio Jana Foxa, pod nápisem: Historia persecutionum eccl. Bohemae etc. w Leydeně 1648, učiněné knězem Adamem Hartmanem jakž widěti na str. 8 posledního wydání, kteréž spolu auplnější jest než latinské. Německy wyšla we Šwejeatřích 1650 w 12. pak 1669 w 12. Zürich; konečně od Elsnera w Berlíně 1764, 1766, wždy w 12.

e) Kšaft umírající matky jednoty bratrské, kterýmž (w národu swém a obzwláštnosti swé dokonawajíc) swěřené sobě od boha poklady mezi syny a dědice swé rozděljuje l. p. 1650 J. A. K. Znowu w Berlíně 1757 w 12. str. 28

f) Smutný hlas zaplašeného hněwem božím pastýře k rozplašenému hynaucímu stádu atd. W Amsterdamě 1660, w Berlíně 1757 w 12. str. 80.

g) Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho (jinotajitelné?) W Hoře Kutné u Korce w 8. 1785.

h) Srdečné napomenutí k nawrácení se na prwní opuštěnau lásku jednoty bratrské, někdy rozptýleným jejich ostatkům z Čech a z Morawy .. učiněné. A nyní pro upamatowání bídně roztržené cirkwe české, Berlínské a jiných jejich pozůstalých potomků při nowém wydání konfessi bratrské, také znowu s předmluwau wydané. W Berlíně u Kristina Frid. Henninga 1748 w 8. str. 56.

i) Poslední wíle neb kšaft, w němž upřímně Komenský o sobě i wěcech swých činí wyznání, jakož též i užitečné krajanům swým dáwa napomenutí. Od něho lat. sepsaná: pak do češtiny přeložená. Rukop. w Herrenhutě při Lasitském, kdež i agenda. Při knize: Útočiště atd.

w Hali Magd. 1765, též při umění kazatelském (1823) 1).

380. PAWEŁ SKÁLA ze ZHOŘE. a) (Wšeobecná) historie cirkewní, ze spisůw a z paměti hodnowěrných historikůw w krátkau summu uведенá a sepsaná. Deset dílů welikých we fol. rkp. půwodní. Wyprawuje historii cirkewní od časů apóstolských až do l. 1624, již w dílu třetím počíná historii nowější od l. 1516 velmi obšírně. Jest to nejobšírnější dílo české literatury.

b) Chronologie cirkewní, w níž rozmanilí a paměti hodní příběhowé w cirkwi boží od stwoření swěta až do těchto posledních časůw zběhlí s jistau poslaupností let se vypisují (w Duchowě). Rkp. we fol. půwodní.

Wypisky některé tištěny w Čas. mus. a) Charakteristika králowé anglické Alžběty. b) Jindřicha IV krále franského 1831 str. 408. c) Obležení Malty od Turkůw l. 1565, tamže 1834 str. 257. — Tažení Karla V proti wolenci saskému 24 Dubna 1557 w rkp. weř. bibl. XVII. D. 26. num. 2.

381. Psaní učiněné lidu božimu w jednotě bratrské zůstawajícimu od starších kněží též jednoty 1633 (w Lešně) w 8.

382. Jednání náboženství se týkající za Ferd. III česky a něm. Rkp. 1650 we 4. (bibl. Horowická).

383. O původu a wíře Mahometa, od SAMUELE ČÁSLAWSKÉHO r. 1671. Rkp. w 12. listů 6 (u Bočka).

384. Lodi cirkwe swaté rytěřující, na moři swěta tohoto, wlnobitím semotam se zmitající, však nikdy neutunuté. W třech dílech popsána: 1. od stwoření swěta, 2. od narození syna božího, 3. od začátku křestanstwa w zemi české. Wydaná od dvojčetihodného kněze Magistra PAWLA PUČÁLKY atd. Wytíštěna w Menším m. Pražském u Jana Arnolta z Dobrosławina l. p. 1677 w 8. menším str. 309 mimo rejst. Připis arcib. Pražskému hrab. z Waldšteina.

385. Staročeská wira po zawrzení pohanského bludu a modlářství wždycky swatá Římská katolická. Od FRANT. ANT. SCHARFA městys Bohdanče faráře. W Praze 1677 w 8. W Králowé Hradci nad Labem u W. Tibelly 1730. Lehčí ceny, než díla Pešiny a jiných z toho wěku. D.

386. Wywolená boží winnice obnowená, to jest: Prawdiwá historia: kterak cirkew boží, slowem páně, skrz dokt. Luthera obnowená,

w mnohém saužení: Národu se zdvihání a w twrdém přenasledowání, jako růže w trní wzrostlá a rozšířená jest atd. Na swětlo wydaná od K. TOBIÁŠE MASNICIUSA, cirkwe Illawské w Uhrích kaplana, a tehdáz exulanta. W Drážďanech u Kristofa Bauma l. p. 1682 w 12. str. 360, kromě připisu paní Kateřině Sidonii Reway z Rewu atd.

387. Prawdiwá a krátká zpráwa processu, kterýž . . p. hrabě Jakobeus Belliogiofo (?) při wzetí kostela w městě Klašowě a při městanech před sebe wzal z XVII stol. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. fol. num. 2.

388. JELÍNEK TOMÁŠ. Florimunda remunda historia o počátku, zrůstu, zkáze wšelikého kacírstwa těchto wěkůw, nyní w českém jazyku wydaná od kněze magistra Tom. Jelinka, poëta laureato, faráře města Dačic. l. 1680. Rkp. [In der Auction nach Otto Steinbach. Wochenblatt 1825 76.]

389. Krwe newinné žizniwí wlcí Dioklecian a Maximian císařowé Římští. Nalézají se také wšeliké památky kostela s. Wita na hradě Pražském se dotýkající atd. od JANA BECKOWSKÉHO u J. K. Jeřábka. W Praze 1697 též 1751 w 8. w impr. w kolleji Tow. J. u sw. Klímanta.

390. M. KRISTIANA PEŠKA dwaustoroční cirkwe ewangelické památka, kteráž se l. p. 1717 strany obnowení cirkwe apóstolské aneb reformacie, a l. p. 1730 strany wyznání wíry křesť. w Augšpurku před J. M. C. Karlem V učiněné w cirkwi české Žitawské připomínala. W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. (bez roku) 8 listů.

391. FRANTIŠKA RŮHRA u sw. Jana při cirkwi české a něm. kazatele slawnost jubilaum ewangelického dne 31 Října po druhé držená na památku obnowení cirkwi ewang. skrz službu D. Mar. Luthera. [S písni M. Kr. Peška] 46 str. W Žitawě 1717 w 8. u Mich. Hartmana.

n) Papežská.

392. Pořádní příběhowé Hildebranstwí aneb pap. mocnářstwí atd. od far. Foity (z XVIII stol.) Rkp. weř. bibl. XVII. A. 33. fol.

393. Ernesta Šalamauna Cypriani naučení o původu a zrůstu papežstwa. Z němčiny přeložil THEODOR de HYBLA. W Wittemberku u Jana Kristofa Třidelcha 1744 w 8.

o) Biskupstwí.

394. Krátké wyspání o processu slawné . . m. Litoměřic k ingressu p. Max. Rud. sw. P. z Šleinic lho biskupa Litom. W Praze 1763 u J. Jos. Klausera fol. 2 listy.

1) Sam. Martinus z Drážowa we swé obraně proti ohlášení bratří 1636 w předmluwě praví, že již drahný čas shromažďuje, spisuje a spravuje historii cirkwi ewangelických českých, i dává krátký přehled toho díla swého. Stáwáli kde rukopisu toho?

p) Kláštery, kostely, špitály.

395. Potvrzení, nadání, obdarování a swo-
bod kláštera Zarážanského od Ferd. II 1629.
Rkp. bibl. veř. XVII. D. 28. fol.

396. Historia kláštera Sedleckého, řádu swa-
tého cistercienského. Sepsaná a vydaná prací
K. SIMEONA EWSTACHIA KAPHOR-
SKÉHO, téhož řádu cist. na ten čas děkana
panství Chlumeckého. Wytlačena v Starém m.
Pr. u Pawla Sessia I. p. 1630 fol. str. VII.
připisu (knězi Jiřimu Urattowi, opatu kláštera
Zbraslawského), textu str. 114.

Historie jeho od roku 1143 až do 1628 může se
mezi obecné české počísti. Balbin jej chwálí, že
prostě pravdivě o swém klásteru píše, a že Iláj-
kowu kroniku až do r. 1630* (wlastně 1628) do-
wedl. Ungar praví, že všesky poklesky swých
bratří opatů odkrývá, a protož někteří tu kroniku
nějakému nekatoliku toho jména připisují.

397. Sběrka notulí aneb wýpisůw listůw klá-
štera Doksanského se týkajících l. 1556 — 1623
fol. Rkp. veř. bibl. XVII. B. 3.

398. Listiny kláš. panenského řádu prae-
monst. w Doksanech od r. 1336 — 1628. Rkp.
weř. bibl. II. A. 12. num. 6. str. 351 sl.

399. Listiny kláštera panenského s. M. Mag-
daleny w Mostu (Pons) r. 1454 — 1628, w
rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 12. str. 697 sl.

400. Ocularia, aneb oči skleněné starého
Čecha, od kněze Jindř. Ondř. HOFMANA,
w Praze 1637 w S. Ukazuje horliwost starých
Čechůw w stawení kostelů, klášterů podlé abe-
cedy wyřetených.

401. Registra záduší a osadních sw. Pawla
w Starém m. Pražsk., do kterýchžto pilnější
některé věci k témuž záduší náležející pro bu-
daucí paměti se zapisují od l. 1559 — 1642.
Rkp. weř. bibl. XVII. B. 4. fol.

402. Listiny kláštera Paulánského, w Praze
1627 — 1642. Rkp. weř. bibl. II. A. 26. num.
2. str. 245. b) Kniha památní špitálu s. Pawla
w Praze. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 10. (od r.
1549 — 1681).

403. Listiny opatství řádu cisterciens. w Pla-
sích 1386 — 1643 II. A. 12. num. 11. str.
677 sl.

404. Chotěšowský klášter. a) Annales mo-
nasterii Chotěšoviensis. Tom. 1. rkp. weř. bibl.
XV. B. 4. Tom. 2. tamž VI. C. 13.

b) Documenta monasterium monialium ord.
praemonstr. concernentia ab an. 1197 — 1644,
česky, něco lat. Rkp. weř. bibl. II. A. 12.
num. 2. pag. 47 — 180.

c) Registrum robot a poplatkůw týká se též
toho kláštera.

405. Privilegia monasterii Doxanensis (lat.
germ. boh.) Rkp. od r. 1646 fol. weř. bibl.
XV. D. 8.

406. Annales monasterii s. Coronae, ordinis
Cisterciensis (lat. germ. et boh.) Rkp. z XVII
stol. weř. bibl. XV. D. 7. et II. A. 12 num. 4.

407. List týkající se kláštera karmelit. bo-
sáků w Pacowě, (we při opata s hraběnkau
z Wřesowec r. 1648) fol. Rkp. weř. bibl. II.
A. 12. num. 9. str. 669.

408. Wýsady kláštera sw. Jiří. Rkp. weř.
bibl. XVII. E. 41. lat. a česky přeřsané a
srownané r. 1652 listů 31 (od r. 1224 až do
Ferd. II). K tomu: Inventář w rkp. weř. bibl.
XVII. E. 48. et II. A. 14 — 25.

409. Listiny kláštera Karmel. u sw. Hawla
w Praze 1542 — 1665. Rkp. weř. bibl. II.
A. 26.

410. Adversaria canoniae Carloviensis 1666
(lat. germ. boh.) Rkp. fol. weř. bibl. XI. B. 7.
Acta et conclusiones capituli Carloviensis saec.
XVIII. Rkp. fol. weř. bibl. XV. E. 7. Confir-
matio caes. super documentis canoniae Carlo-
viensis 1702 fol. rkp. weř. bibl. XV. E. 14.
boh.?

411. Manuale monasterii s. Agnetis (Anežky)
an. 1667 (boh. lat.) Rkp. weř. bibl. XV. E. 11.

412. Manualnik, kniha pro klášter s. panny
Anežky w Star. m. Pražském, w nižto se na-
chází wypsání fundací, potvrzení, nadání, wý-
sad cisařůw Římských pro klášter w Teynci;
celé příslušenství jeho a mnohých pamětí sta-
robylých l. 1667. Praemittitur in separato folio
confirmatio an. 1410 donationis Plichtae Žero-
tini de anno 1385; sequuntur copiae chartarum
et instrumentorum ab an. 1410 usque 1667
boh. et lat. Rkp. weř. bibl. XV. E. 11.

413. Listiny kláš. Paulánského w Nowé Pace
1667 — 1675. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num.
7. str. 463 sl.

414. Acta první biskupské konsistoře Lito-
měrické, w rozepři faráře Třebnického s mě-
šťany téhož města l. 1668 — 1678. Fol. česky,
lat. a německy. Rkp. weř. bibl. II. D. 14. [acta
juridica].

415. Listiny týkající se opatství Benediktin-
ského u s. Mikuláše, za starodáwna u sw. Je-
ronyma, w Praze 1465 — 1679. Rkp. weř.
bibl. II. A. 26. num. 1 str. 139.

416. Vallis virginum (Frauenthal). List opat-
ství jeptišek řádu cisterciens. se týkající, na
summu 1000 kop mišen. r. 1680. Rkp. weř.
bibl. II. A. 12. num. 15. str. 987 sl.

417. Štěpánského kostela w Praze na ryb-
ničkách staré paměti, seřsané od p. Vincencia
a S. Quilielmo. Rukopis we 4. 1687 (widěl
Pelcl).

418. Třebnice město, wýsady a listiny téhož,
kláštera sw. Jiří na hradě Pražském náležejí-
cího města se týkající od r. 1299 do 1632,

w přepisu l. 1692 potvrzeném, též některé jiné písemnosti od 1550—1692 k témuž městu a klášteřu se vztahujících (někt. lat.) Rkp. weř. bibl. XV. C. 6.

419. Písek, klášter u sw. Kříže, přepisy smluw a jiných písemností téhož kláštera se týkající od r. 1640 do 1695. Rkp. weř. bibl. XV. E. 13. et II. A. 12 num. 10.

420. Kniha řádu bratřství a řeholy kůru literáckého měšťanůw města Žebráka l. 1695. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. E. 22.

421. Listowé a písemnosti kláštera s. Kříže řádu kazatelů w městě Písku se týkající od r. 1434 do 1699, w pozdějších přepisech (z částky lat.) Rkp. weř. bibl. XV. C. 1.

422. Krátký wýtah sláwy swato-swateho královského a wýhradního kostela Wyšehradského swatých apoštolůw Petra a Pawla od J. FLOR. HAMMERSCHMIEDA, w Praze 1700 we 4. w arcib. sem. u Wolfganga Wikharta str. 22.

423. Wáclawa sw. klášter w Now. m. Praž. řádu sw. Augustina reformatorůw čili bosákůw — fundace jeho se týkající od r. 1623 do 1704 w pozdějších přepisech. Rkp. weř. bibl. XV. E. 4.

424. Wýpis listu čís. a kr. Leopolda I kláštera Karlovskému na jisté grunty l. 1704 daného. Rkp. weř. bibl. XV. E. 2. list. 46.

425. Wýsady, zápisy a listiny kláštera Třeboňského ř. kanowníkůw regulárních se týkající od l. 1402—1524. (z částky lat.) Rkp. 1708 fol. weř. bibl. XI. D. 5. str. 115 sld.

426. Listiny opatství s. Prokopa w Sázawě se týkající, od r. 1552 do 1708. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 13. str. 761 sld.

427. Vidimaciones quorundam documentorum ad canoniam Trebonensem ord. s. Augustini pertinentium 1708 (lat. germ. bohem.) Rkp. weř. bibl. XV. D. 5. Jeden list (prodej zboží od Jana Zubka z Samošel) jest w rkp. weř. bibl. XV. E. 14.

428. Liber copiatorum instrumentorum monasterii s. Joannis in insula cum subordinatis s. a. fol. (lat. boh. germ.) Rkp. weř. bibl. XI. B. 9.

429. Akta týkající se založení kláštera panenského řádu sw. Dominika w městě Plzni l. 1709 sld. fol. dílem půwodní, dílem popisy widimované i sprosté. Vide weř. bibl. II. D. 16. num. 5—8, 11, 12, 14.

430. Ostrow aneb u sw. Jana pod Skalau. Listiny opatství řádu sw. Bened. se týkající od 1232—1710. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 8. str. 471 sld.

431. Kladruby, klášter řehol. s. Benedikta. Wýsady a listiny téhož kláštera se týkající od 1404 do 1719 w pozdějších přepisech (česky

mezi latinskými.) Rkp. weř. bibl. II. A. 10. Tom. I. str. 108—160. Tom. II. str. 1—703 Tom. III. str. 206—550 et II. A. 12. num 3.

432. Třeboň, Listiny kláštera kanown. regulárních Lateranen. se týkající od 1439 do 1719. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 14.

433. Žádost almužny pro zachování od Františkánů swatých míst s obrázkem na archu česk. dole něm. W Starém m. Pražsk. wýtisk Jan Wáclaw Helm 1721. Rkp. w Mus.

434. Acta conventus fratrum Theatinorum 1667—1721 (lat. germ. et bohem.) Rkp. weř. bibl. XV. A. 4.

435. Kniha zápisůw i jiných písemností týkajících se záduši kostela s. Kříže velikého w Star. m. Pražsk. od 1558 do 1730. Rkp. weř. bibl. XV. C. 5.

436. Listiny kláštera Augustinánů u sw. Wáclawa w Praze se týkající 1586—1732. Rkp. weř. bibl. II. A. 26.

437. Třeboň. List na zakaupení statku Doňswa od kláštera kanowníkůw ř. s. Augustina r. 1402 w přepisu od r. 1732. Rkp. weř. bibl. XV. E. 14. str. 14.

438. Inventář kaple s. Jana Nepom. we wsi Radlické, wel. panenskému konventu u sw. Anny a sw. Wawřince patřící od r. 1734 fol. Rkp. weř. bibl. II. A. 11.

439. KHELLA *Jana Jos.* Nepomucena mater o klášteře Zdiarském 1735.

440. Prospěšný potok wod na pahrbcích panství Náchodského hojně se preystíci od *Daw. Ant. Nywella*, direktora na panství Náchodském 1736, w Praze u Jana Norb. Fického w 8.

Jest historie o kostelu sw. Bartoloměje, kdež zámek a panství Náchodské spolu se popisuje, čemuž ale p. Bienenberg (*Alterthümer des Kön. Böhm. I. str. 166. II. str. 130*) w mnohém odporuje.

441. Wáclawa sw. klášter ř. s. Augustina w Now. m. Praž.; přepisy písemností téhož kláštera se týkajících, jichž originaly w archivu jeho se nalézaly od 1606 do 1739. Rkp. weř. bibl. XV. E. 15.

442. Listiny kláštera Trinitarů w Praze od 1692—1746. Rkp. weř. bibl. II. A. 26. num. 3. str. 249.

443. List Kartusianů we Waldeku (*Valdicium*) Instrumentorum concabii fundorum an. 1749 fol. (česky). Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 16. str. 999.

444. Spisowé kláštera s. Maří Magdaleny řádu s. Františka w městě Střibře se týkající, t. listiny a zápisy od r. 1420 (lat. od 1363) do 1751. Rkp. weř. bibl. XV. E. 9.

445. Kniha památní kláštera s. Wáclawa 1626—1753. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 23. fol.

446. Ostrow klášter u sw. Jana w Skále,

řádu s. Benedikta; přepisy listin, smluv, trhův z desk zemských, z urbáře atd. téhož kláštera se týkajících od r. 1084 do 1755. Rkp. weř. bibl. XI. B. 9.

447. Listiny opatství kanown. regul. Lateran. w Praze na Karlově od r. 1407 — 1761. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 3. str. 785 — 1030.

448. Liber memorabilium parochiae Pauschoviensis eccl. s. Procopii et Nicolai 1603 — 1761 (lat. germ. et boh.) Rkp. weř. bibl. XI C. 10.

449. Registra záduší Baušowského 1603 — 1764 (něco lat. a něm.) Rkp. weř. bibl. XI. C. 10.

450. Listiny kláštera s. Anny w Praze ř. s. Dominika r. 1313 — 1764. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 1. str. 25 — 764.

451. Borowan (Forbes) documenta monasterii canonicorum regularium Lateran. concernentia extractus Bullarum in sacro Paschatis etc. ab an. 1412 — 1769 fol. (česky) Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 1 pag. 27 — 46.

452. Aula regia (Zbraslaw) Documenta mon. ord. cister. concernentia ab an. 1460 — 1770 Fol. orig. et copiae česky. Rkp. weř. bibl. II. A. 12.

453. Listiny kláštera sw. Kříže většihó, křižovníků s čerweným srdcem se týkající 1637 — 1770. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 2. str. 765. sld.

454. Listové kláštera u s. Jiří panen řádu s. Benedikta se týkající od r. 1145 do 1778. Rkp. od r. 1791 weř. bibl. II. A. 14 — 25.

455. Krumlowský klášter w. rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 5.

456. Acta circa monasterium Dobřanense ab anno 1260 ad 1780. Rkp. weř. bibl. XV. A. 3. fol. Vol. 7.

q) Ř á d ů.

a) S w ě t s k ý c h.

457. Zřízení nejjasnějšihó a nejvyššihó řádu Rúna, neboližto beránka zlatého, z franc. řeči w latinskau, a potomně z lat. w jazyk český před lety přeložené. Wytisštěné w Starém m. Pražském u Štěpána Byliny 1622 we 4.

458. Rytířská sláwa wys. uroz. p. Adama Bořity hrab. z Martinic... skrze obdarování zlatého rauna atd. W Praze impr. akad. 1646 we 4. 46 (o zakladateli rytířůw zlat. rauna).

459. Okolostojící wypsání, w který čas, kde a od koho.. řád zlatého rauna začátek wzal atd. (1721) we 4. bez místa 5 listů.

β) D u c h o w n í c h.

460. JIRÍHO FERA Slawnost prwního století tovaryšstwa Ježíšowa 1640 we 4.

461. Jubilná radost stoleté sw. Ignacia Lology pod nejsvětějšimú jménem Ježíšowým řeholi obzvláštní pobožností prokázaná. Wyt. w Praze w kolleji T. J. we 4. 1640.

462. Obyčejowé české kongregací. W Praze 1640 w 8.

463. Pořádkowé, obyčejowé, zachowávání atd. kongregací s. Isidora — založené w residenci Turanské 1666. W Brně Synapius 1690 w 24. (u p. Bočka).

464. Cwičení duchowní každodenní w tovaryštwu obyčejné kolleje Jičínské S. J. léta 1657, vlastní rukau Jana Košticiusa rkp. weř. bibl.

465. Mikuláše Lancicia spis o powinnosti bratří řeholních. Přeložený od JIR. CONSTANTIA. W Praze w kolleji 1665 w 8. pak 1669 w 8.

466. Koruna knížecí aneb wěneć nebeský z dwadecí hvezd spletený t. j. 20 hlasy zwolená abatyše s. Jiří Anna Mechtýldis 1672. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 34.

467. Prawidla bratrůw tovaryšstwa p. J. kteří obzvláštní auřady mají, w Praze u sw. Klimenta 1684, 1724 w 8.

468. Rosenmüller, králíká zpráwa o dáwnosti a starožitnosti kanowníkůw de poenitentia 1697. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 11. w 8.

469. Jarolima Veita regule aneb způsob žiwota bratrůw a sester třetího řádu sw. otce Františka, z něm. přel. W Praze u Anny Wor. Hamplové, 1708 w 12.

470. Zvláštní tajnosti a skrytí pokladowé tovaryšstwa p. Jež. pro obecné dobré zjewení. W Praze u K. J. Hrabý we 4. 1731.

471. Začíná se regule blahoslaweného Augustina biskupa. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23.

472. Králíká obsaha na tlačenu předce pak nepotlačenu a od marného swěta opowrzenau reguli a žiwot třetího řádu kajících od s. Serafinského otce Frant. ustanowenu, z něm. Romualdo Oenipontenského kapucína přel. W Král. Hradei u W. Tybely, 1742 w 8.

473. Ustanowení neb konstitucí sester řádu kazatelského. Rkp. na perg. weř. bibl. XVII. G. 24.

474. Potwření wolené abatyše kláštera s. Anežky, 1743. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 45. fol.

475. Guidona Bleweisa Cistercium, t. j. swatý řád cistercienský w Sedlici slawný, w Praze 1701 fol., w Pr. u K. Fr. Roseum. 1743.

476. BENNONA kapucína: Náležitá zpráwa regul atd. 1743, w Praze. Jeřábek w 8. II. w Praze 1784. Hladký.

477. Řehola aneb zákon swatého otce Benedikta opata, též jeho žiwot od BONAWENTURY PITRA. W Brně 1760 w 8.

478. Bulla neb ustanowení Klementa papeže

toho jména XIV mocí které potlačen jest řeholní rád vůbec nazwaný towarzysstwa Ježíšowa, w Praze 1770 (?) w 8. u Joh. Prušowé wdowy 1773 we 4.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

a) Cesty.

479. *Ignacia z Šternberka* výjezd z Bechyně do cizích zemí, 1664—5. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 25.

480. Cesta tureckého velikého legata, Ibrahim Bassa z Constantinopole 12. Března skrze hlavnější města až do Widně, kdež 14 Srpna 1719 svůj veřejný wjezd držel we 4. (b. m. a r.)

b) Zeměpis.

481. Registrum k mappě král. česk. náležející, w Normb. 1666 w 12. 3 archy. Náleží sem, jak dalece česká jména měst, wesnic atd. obsahuje.

482. Zpráva nynějších časů k čtení nowin. Wytisknauti dal K. F. Rosenmüller (chron. wytisknauti dal Karel Rosenmiller 1719) 6 listů we 4. Jest statistický přehled Ewropy.

c) Obyčeje národní.

483. Anekdoty a památnosti ze starých i nowých spisowatelů wybrané. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 25. od r. 1624.

Jsu to rozličné příklady etností a necností neb jinak památných příhod, na mnoze i smyšlených zázrakůw. [Na str. 51 praví: Čteme anobř mnozí pamatujeme, kterak l. p. 1574, 25 Listopadu po západu slunce chasma neb ohnivě a jako hořícího nebe znamení widino bylo, a tak celau noc až do rána trwalo atd.]

484. Kratochwilné a welmi weselé swadební smlauwy, aneb způsob řečí, kteréžto při swadbách hostem družba a jiní mládencowé přednášeti obyčej mívaji. Wytisťeno roku toho, když bylo swadeb mnoho w 8. 1 arch (bez r. a místa). Jiné wydání: Smlauwy aneb řeči při swadebních slawnostech pro družbu, mládence a panny družičky. W Hradci Králowé w 8. str. 80 (bez roku) cf. Wawák.

485. Krátké zwání na swadbu, též wydávání newěsty, a děkowaní rodičům ode všech pozwaných panů hostů. W Král. Hradci w 8. 1/2 archu (bez roku).

486. Desatero připjení mládencecké o wěnce pannám družičkám, při weselí swadebním, aneb cwičení, kterak mládenci pannám družičkám, jedné každé zvláště připjeti při swadbě mají. Nyní zase na swětlo wydané, ku kterému jest přiloženo, jak zase družičky mládencům odpowídati mají. W Hoře Kutné u J. Wojt. Kincla 1738 w 8. 1/2 archu. W Holom. 1775 w 8.

E. FILOSOFIE.

a) Mrawné spisy.

487. JAN AM. KOMENSKÝ a) Spisek o sirobě 1624 z božího slowa sebraný a sepsaný a l. 1634 w čas rány boží morowé w Lešně Polském wytištěný. Jest od Komenského, jakž on sám dosvědčuje in Catalogo scriptor. suor. b) Labirynt swěta a ráj srdce t. j. swětěch wymalowaní, kterak w tom swětě, a wěcech jeho wšechněch nic není než matení a motání, kolotání a lopotowaní, mámení a šalba, bída a tesknost, a naposledy omrzení wšeho a zaufání: ale kdož doma w srdci swém sedě, s jediným pánem bohem se uzavírá, ten sám k pravému a plnému myslí upokojení a radosti, že přichází, od Jana Amosa Komenského. Rkp. we Wratislawi w bibl. gymnas. sw. Magdaleny od r. 1623. Tištěn jest: bez místa (w Lešně) 1631 we 4. W Amster. 1663 w 12. W Berlině 1757, nákladem W. Taužila w 12. W Pr. u Jana Sama 1782 w 8. nákladem W. Stacha, (obě poslední s obrázkem spisatelowým). Posléz w Praze podlé Amstelodamského (druhého wydání) nákladem Jana Nejedlého 1809 w 12.

Jedna z nejpěknějších knih celé literatury české. Přeložena do němčiny w Berlině 1787 w 8. (Philosophisch-satyrische Reisen durch alle Stände der menschlichen Handlungen etc.) W rkp. weř. bibl. XVII. G. 17. we 4. přepsán od Paťocky w r. 1659. Maďarsky přeložen: Vilag Labirintusa etc. w Prešpurku 1805.

488. Brausírna lidského jazyka celau abecedau na skrze wyswětlena, w Praze w staré kolleji 1637 we 4. (z lat. *Jer. Drexelia*) str. 703. Mrawného a wzdělawatedného obsahu. Připis p. Jiř. Ad. Bořitowi hrab. z Martinic, kancléři w král. českém.

489. JIŘÍHO FERA Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů. Latine, germanice et bohemice w 12. Nákl. děd. sw. Wácsl.

490. Communis vitae inter homines scita urbanitas. Šlechtnost, neb mrawnost w společném s lidmi obcowání. Wohlstand täglicher Gemeinschaft mit dem Menschen, w český jazyk uwedená a wylacená w Praze 1629 w 8. oblong. u Pawla Sessia, 10 archů. Nyní w nowě wytištěná a wübec wydaná. W Praze w impr. akad. 1645 w 8. str. 211 regist. Wytiskl (patrně i přeložil) Zikm. Lewa (poněwadž jak di w připsu, ji se na mále nacházelo).

491. Hádká duchowní mezi mlčenliwostí a wýmluwností, w Praze 1729.

492. *Jeremiáše Drexelia orbis phaeton* t. j. podpal celého swěta jazyk lidský, kterýžto rozpaluje kolo narození našeho, jsa roznicen od ohně pekelného. Z lat. přeložený (od J. FERA) a wydaný 1637 nákladem děd. sw. Wácsl.

W Praze w Karlodworské impressi u Jana Jos. Klauzera 1762 we 4.

b) Řád a správa obecná.

493. *Kašpara Šopia* královská rada lyšpanskému králi, kterakby všelijaké wálky wykonati mohl, we 4. 1621 od **PAWLA PI-STORIUSA** z Lucka přel.

494. Tetradion historico-politicum we 4. od **M. SAMUELE** z **DRAŽOWA** (Index).

495. Popis wěžiňw w Nowém městě Pražském. Wykonán 1677. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 9.

496. Ornamentum magistratus politici. Ozdoba wrchnosti swětské, aneb kterými ctnostmi křesťanská wrchnost má ozdobena a okrášlena býti atd. wydaná od **JANA MILOCHOWSKÉHO** atd. w Dráždanech 1678 w 12.

Té knížečce Dan. Synapius slowenské werše předstawil.

497. Zpráva krátká nařízení pro zdrawé a nemocné chudé. W Praze u J. Labauna w 8. 1692.

c) Wychování dětí.

498. De educatione juvenutis, to jest: Mrawné a správné jednání, o mládeže cwíčení a wychování, w kterémž skrze napowěd a odpowěd se dokazuje, co mládencům ctnostným přináležti a je okrášluje. Z francouzské řeči... w německau uweđené, a nyní... na česko přeložené, rozmnožené a předložené. Od **JANA LIBERTINA**... rodiče Rakownického... Wyt. w Praze w Plotajském domě, u Karla Jana Hrabý. Léta 1715.

(Na konci stojí): „Uctiwě se laskawého čtenáře žádá, jestli by se jaké chyby proti nynější ortographii našli (jakož se státi mohlo), aby takowé trpělivě naprawené byly.“ W 12. XII. listů připsu; pak textu A—H. po 12ti J pak 5½ listů. We připsu auředním pánům města Rakownicka jest pochwalná historie téhož města. Čestina chatrná. Opět w Praze u Jana Prušy w 8. 1753.

499. Pokladnice domovní pro dítky křesťanské. Rkp. (Sepsal **JAN BLASIUS**) (před r. 1719 ?)

500. Praktika cwíčení mládeže w 12. Nákladem děd. sw. Wácsl.

501. a) Knížka lozunků pro dítky na r. 1759, w Berlíně str. 51. b) Jiná pod jménem: Wyučující texty církwe bratrské, a obzvláštně dítek na r. 1764, w Berlíně w 8. str. 63. c) Jiná na r. 1765. d) Na r. 1770; tištěna 1769 w 8. tamž. K tomu náležti. e) Poznamenání, kterak wyněující texty církwe bratrské a obzvlášť dítek užíwané býti mohau. W Berlíně u Heninga w 8. 1763 str. 52.

Jsau texty osobliwé s nějakau propowědí k. p. Neděle po nowém roku: „Staré wěci pomínuły, ai

nowé wšeccko učiněno jest. 2 Kor. 5, 17. Děkujem Ježíši, jenž stwořil nás, že nás powolal w nowozákonní čas“ atd. Jmého lozunků, jakoby hesel, jest wzato z wojenského obyčje, dle něhož na každý den nějakau propowěd za znamení a k ohlášení se svojim užíváno. Podobné sbírky textů také pro dospělé lidi wydány jsau.

502. Psaní zdržující w sobě slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenstwi takowých dítek a mladých lidí, jenž se časně k bohu obracují. W Berlíně u Kr. F. Heninga 1763 w 8.

503. Duchovní škola křesťanské mládeže. W Holomauci 1768.

504. Kniha pro dítky, nebo wšeobecné obshy a wyjádění o wěcech, které dítky wěděti mají, a pochopiti mohau. Z něm. přel. **ANT. SELISKO**, w Praze (1771) w 8. str. 130 u F. A. Höchenbergera.

Jest to franc. knížka: Livre des enfans. Mnoho tu zle kowaných slow nowých z grammat. Pohlowy.

F. MATHEMATIKA.

a) Počítárstwi a měřictwi.

505. Knížka aneb tabula, w kteréž se obshahuje, jakým způsobem auroky wedlé nowého nařízení spočítati se mohau. Wypsáno z jedné tabule od **WÁCSL. PETRŽILKY** Sušického 1621. Rkp. weř. bibl. XVII. J. 14.

506. **KARLA JAK. FERD. TUMY** kniha počet hlawní interesní. W Praze w Hamplowé impr. skrze Jan J. Hošekera 1706 w 8.

507. Gruntowní počátek mathematického umění, geometria practica, skrze který wšecky hlaušky, délky, pole, lesy, rybníky, lauky, zahrady, města, kraje atd. wyměřiti se mohau s připojeným nivelirováním, neb wodním měřením, ponejprw w českém jazyku wydaná od **WÁCSL. JOSEFA WESELYHO**, přísežního zemského mlynáře a geometra; wylíščeno w Praze, w Králowém Dwoře, u Matěje Adama Högra, arcibiskupského impressora 1734 w 8. archůw 41.

Obsahuje toliko některá řemeslnická rozhodnutí úloh k délkoměřictwi, plochoměřictwi, tělesoměřictwi a trojhranměřictwi náležejících, bez uměleckého spojení, bez uwozování důkazů, a málo k názwoslowí mathematickému přispěti může.

508. **PETRA KAŠPARA SWĚTECKÉHO** prw hrubě wážený, (sic) nyní ale zawržený nebolížto reformirowaný falešně zemoměření podlé něžto mnozi obzvlášť w české zemi měření se ujímající p. p. auředníci, myslwci... ne bez malých chyb pokračowali a až posawád pokračujau. W Jindř. Hradci u F. P. Hilgartnera 1738 w 8.

509. Krátké wyswětlení počtárského umění, w kterémžto nejpřednější základ a regule s při-

pojenými exemplý se vyjádřuje. Wytisťeno l. p. 1761 we 4. archû A—E. po 4 listech F. 3 listy.

b) *Hvězdárstvi, planetáře.*

510. **JAKUB WÁCLAW DOBŘENSKÝ** Černomostský vydával asi 15 roků discursus sphaericos w českém a něm. jazyku, kdežto mnohá pěkná pravidla o zachování zdraví, prácech hospodářských, a nebi hvězdnatém atd. ualezli.

511. Planety pod kterau by se člověk narodil. W Litomyšli 1722 w 8.

512. Spůsob rejsování hodin slunečních. Rkp. od r. 1741 weř. bibl. XI. D. 11.

c) *Kalendáře, prognostiky.*

513. **D. ŠIM. PARTLICE** ze Špicberku kalendář hosp. a kanc. k l. p. 1622 též 1625 k poctivosti Wiléma z Wchynic a z Tetowa. Wytisťen u Dan Karla z Karlsperka. Též na r. 1637, w Praze u Jana Byliny. Též na r. 1638.

514. Nowý a starý kalendář hospodářský, kancellářský k l. p. 1623, ku poctivosti Adama z Waldšteina atd. Wytisťen w Praze u Jana Štříbrského (w Mus.)

515. *Fil. Aug. Rhecia* z Grawbündu nowý kal. hosp. a kanc. k l. p. 1624 (přípsaný hraběti Wil. Slawatowi), w Praze u Paw. Sessia.

516. *D. Linh. Mylgisera* kal. hospod. a kanc. k l. p. 1629, w Praze u Zikm. Lewy.

517. *Maur. Huberina Silencienského* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1630 u Zikm. Lewy.

518. *Jiř. Jana Aichelmana* z Pryxu (Mostu) nowý kal. hosp. a k. k l. p. 1631 u P. Sesse. (Příps. p. Ad. z Waldšteina).

519. *M. Wawř. Jakobeusa KUŘELOWSKÉHO* kal. h. a k. k l. p. 1632 k poct. p. rychtáře, purgm. a raddy města N. Kolina. Wytisťen w Litomyšli u Mat. Březiny we 4. (w Mus.)

520. *Jiř. Jana ŽALUDA* kal. hosp. a kan. k l. p. 1633. Wyt. u Jiř. Sedlčanského.

521. *M. Jiřího DACHNOWSKÉHO* z Dachnowa kal. hosp. a kanc. k l. p. 1634. Wyt. u Jiř. Sedlčanského (w Mus.).

522. *M. Hendricha Winklera* kal. hosp. a kan. 1634, w Praze u J. Byliny.

523. *Huberina Maurice* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1635, w Praze u Jana Byliny we 4. (w Mus.)

524. *D. Daw. Herlicia* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1636 u Jiř. Sedlčanského.

525. *Wolf. Sigm. Espicha* kal. h. a k. k l. p. 1643. Wyt. w Praze u Jiřika Šipaře we 4. (w Mus.)

526. *Dr. Tom. Fridbergera* Městeckého kal. hosp. a kanc. k l. p. 1644 u J. Šipaře. [Přípis p. Krist. Wratisl. z Mitrowic].

527. *Jana Kristofa Daisignera* s pranostikau hvězdárskou kalendář hosp. a kanc. k létu 1644, item 1645, w Praze u J. Šipaře. 1650 we 4. W Praze u Jiřího Šipaře. Item 1654 a 1657, 1659 u Urbana Goliáše.

528. *Hermannu de Werwe* s historiemi kal. hosp. a kanc. k l. p. 1646, w Praze u Jana staršího Byliny. Item l. 1647 u Jiř. Šipaře. Item s pranostikau hvězdárskou na r. 1653 u Lidmily Sedlčanské, wdowy. Na r. 1654 tamž r. 1660 (Wid. bibl.)

529. *Jeronyma* staršího *Gablera* kal. hosp. a k. k l. p. 1646 a 1647, w Praze u Jiř. Šipaře. Item s pranostikau hvězdárskou k l. p. 1654, w Praze u Urbana Goliáše.

530. Kalendář k l. p. 1649 weř. bibl. XVII. A. 84.

531. *Matauše Orlinského* nowý kal. hosp. a kanc. na r. 1654, w Praze u Urb. Goliáše we 4.

532. *Krakowský kalendář hospod. a kancellářský 1654. M. JANA ONDR. ČERMÁKA* Ph. D. a hvězdáře w Krakowě. W Holom. 1654 we 4.

533. *MICH. IGN. KRÁSNÉHO* kal. h. a k. k létu p. 1660. K poct. p. Jana Frid. hrab. Trautmandorfa. Wytisť. w Litomyšli u Jana Arnolta we 4. (w Mus.)

534. *Pražský nowý kal. hosp. a kan. od ZIKMUNDA ČARNOWSKÉHO* na r. 1660. W Praze u Urbana Goliáše we 4.

535. *Mart. Holborera* Wyrpcurského kal. hosp. a kan. k l. 1662 u Urb. Goliáše we 4. Též na r. 1663, též s pranostikau hvězdárskou tamže na r. 1668. Též r. 1677.

536. *GOSTUMIOWSKÝ (JAN)* Nowý kalendář hospodářský a kancellářský na r. 1675 w Holom. we 4.

537. *Mich. Krygnera* roční kal. hosp. a kan. k l. 1677. W Praze u Jana Arnolta, též w Litomyšli na prodej we 4. Též r. 1681, 1692, 1704, 1714.

538. Kalendář hodin přes celý rok. W Praze u Jiř. Černocho w 8. r. 1684.

539. S pranostikau hvězdárskou nowý kalendář od **JAKUBA JANA DOBŘENSKÉHO** z Černého Mostu we 4. na l. p. postupné a hrudné 1688. Práce dwadecátá třetí. W Praze u Kat. Arnoltowé wdowy.

540. Kalendář hospodářský a kancellářský ku potřebě pánům auředníkům, pisarům, prokuratorům, měšťanům, kupcům a obchody všelijaké wedaucim: Na rok p. 1694. S pilností sepsaný a wydaný od **M. KRISTOEA KRÍKAWSKÉHO**, filosofie doktora, w slavné aka-

demii Krakovské nařizovacího hvězdáře. W Holomauci u Jana Jos. Kiliána we 4. Podobné vycházely do r. 1727 a snad déle.

541. *Titulární (nowý) kalendář* ke cti s. Wácslawa k létu od Kr. Joach. z Chotěšowa 1703 a násled. u Jiř. Labauna (a j.)

Die zprávy z téhož kalendáře na r. 1713 císař Leop. I. Labaunowi tiskaři privilegium dal dne 28 Máje 1702, by týž od něho jak k obecnému dobrému, tak i jednoho každého dobrému vynalezení a w impressii jeho tlačený a vyhotovený kalendář w české a něm. řeči vydávati mohl, kterážto privilegium jemu po smrti Leopoldowě císař Josef I dne 22 Března 1708 po vyjití tohoto decennium opět na jiných 10 let prodlaužil. Privilegium to rescriptem od 20 Března 1713 synu jeho Jiřimu od Karla VI dědičně se uděluje. — Spisowatel byl některá léta KRISTIAN JOACHIM z CHOTĚŠOWA. Vycházely takové kalendáře něm. a česky (každé o sobě), až do r. 1769 t. do prodání wdowy Kat. Labaunowě za pekaře, čímž tiskarské právo pustila. 1770 J. Jos. Klausner pod týmž jménem je vydal; od r. pak 1771 pod jménem: Nowý titulární a hospodářský kalendář, vydávan u Ant. Elsenwagera něm. a česky až do oddělení titulární částky od hospodářské a uwedení Schematismu něm. W Mus. nacházejí se kal. ty od r. 1712, 1713.

542. Kalendář na r. 1706 we weř. bibl. XVII. A. 84 1).

543. Nowý hospodářský cancellářský kalendář pod jménem *Abrahama Fišera* od jednoho umění hwěz. milovníka.. na horizont český a jiné okolní krajiny a země sepsaný spolu s praktikau a některými hospodářskými věcmi. W Pr. u Karla Fr. Roseumüllera we 4. Dostal privilegium na kalend. 1 Dec. 1720.

W *Museum nacházejí se* r. 1729—45; 1747—50; 53—60; 64—70; 75 [r. 1751 u Žof. Rosenmüllerowě, 1767 a 1768 u Jos. Klausera]; r. 1757, 1758 we 4. we weř. bibl. XVII. A. 84.

544. Filipa Jak. *Oswalda* nowý kal. na r. 1729—1741. Wylitšěn w Praze u Karla Arnolta we 4. *chybí 1735* (w Mus.)

545. Nowý kalendář církewni u Kaudelkowě wdowy skrze fakt. Šmolke 1745, w Praze w 8. 5 archů.

546. JAN CHRASTINA mnohé roky w Prešpurce kalendáře vydával (od 1758) ozdobené weršemi, fabulemi, Taubmanowými žerty, Jelowými fraškami, zběhlými celého roku příhodami, mravnými propowídkami atd. (w. Tab. Poe. II. 69.)

547. Praktika sedlská neb knížka o powětří a správě, nyní znouw přehlídnutá. W Praze u K. J. Jauernicha w 8. 1766.

548. Sedlská pranostika, aneb knížka o powětří a zprávě, kterak spůsobnost času přes.

celý rok předzvěděti a poznati se může, rok od roku trwající w 8. w Jindřich. Hradci 3 archy b. r. (a často jinde).

d) *Wojenské umění.*

549. Prawidlo wojenského řízení atd. w hrab. Khewenhillerowu regimentu. W Brně 1733 w 8.

550. TROJAN ADAM z BENEŠOWA. Historie o wálkách. Rkp. [Wýtah z ní opatřil Dobner].

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) *Powětrné kamení.*

551. Nowiny brozné a strašlivé, kteréž se w skutku a w prawdě w durynské zemi léta 1681 staly, nebo kámen veliký s brozným hřimáním dolůw na zemi upadl fol. s figurami, bez roku a místa.

b) *Žiwočístwo.*

552. Náležitá zpráwa a wypodobnění... bílého nedwěda s 2 hlawama 1 list we 4. u K. Rosenmüllera 1719.

c) *Hojitedlné wody.*

753. *Walentina Kirchmaiera z Raichwic* Ph. a M. D. starodáwni Kukus studnice, nyní nowě wyzdwižený, Hradčtský žiwý pramen, jehožto počátek, příležitost, starodáwnost, hojitedlné mineralie, učinliwost, užitečnost a náležité užívání w krátkosti sepsána jsau. W Praze w veliké Karlowě kolleji u Jiřiho Labauna 1696 w 8. str. 91.

554. *Jana Frant. Löwa z Erlsfeldu* hydriatria nova, t. j. krátké wypsání o nowě nalezené Illubecké lázni od starodáwna smradlawá woda nazwané atd. W Starém městě Pražském w impressii univ. Carolo-Ferd. w kolleji S. J. u sw. Klimenta (bez roku).

Zdá se r. 1721, protože toho roku týž spis německy tam wyšel. Opět w Jindř. Hradci u J. W. Hilgartnera pod nápisem: Opakující wypsání oné hluboké lázně skrze J. Fr. Lwa sepsané od Jos. Ant. Lintze w 8. 1767.

555. *Jana Adama Veita* M. D. thermae Podolenses aneb zdravá Podolská neb sw. Wácslawa lázeň. W Praze u Labaunských dědicůw w 8. 1728.

556. Uzdrawující studničny pramen král. města Hradčtš hory Tábor jehož počátek, vlastnost; učinliwost a užívání představené jest od *Josefa Hynka MIČKY* Ph. et M. D. W Hradci Jindřichowém u J. Frid. Jakše 1732 w 8.A.—C.

557. *Ferd. Jos. ČÁSTKY z Šternšteina* a) Čest a sláwa Wysokomeytská z rozhlášené studně wypreyštěná, to jest krátká zpráwa a weypis

1) J. Fr. Swoboda w Brně měl privilegium na vydávání kalendářů titulárních od r. 1708, 25 Novemb. Z nichž něm. od r. 1711—14 u p. Norb. Waňka jsau. Českelí též vydával, mně neznámo.

rozhlášené lázně. W Hradei Král. u Wácsl. J. Tybely w 8. 1698. *b)* Wypsání Swatoňowských lázní od M. D. Ferd. Částky — o moci, vlastnostech, aučlniwošti, dobrotě a užíwání jich jednající, 1736.

558. **BALT. PETRŽILKY** fons ruber aneb čerwená studánka pod titulem Salvatora w městě Chrudimí. W Hradei Král. 1744 w 8. (Wid. bibl.)

559. Lijboch corde pio fontes offero Mariae (chronog.) Ošťastněný Liboch! též prospěch nemocných! aneb zdáwna skrytá, nyní ale wyjewná k uzdrawení lázeň atd. od *Ant. Fil. Jana KRÁLE* Ph. et M. D. Litoměřického kraj. physika. W Praze u Karla Josefa Jauernicha w 8. 4 archy (1754).

560. Sedmpramenitá studnice na panství Náchodském blížě Swatoňowic, všem zdawí žádostiwým a potěšení skrze p. Marii hledajícím, wody hojně prýšticí, w Král. Hradei u J. Klimenta Tybely 1755 w 8. str. 168.

Jest popsání hojitedlné wody Swatoňowické blížě Náchoda w Kralohradeckém kraji spolu se zázraký Marii pannau tam činěnými.

d) Hospodářství.

561. Při knížce rýmowní w Litomyšli 1626 a později bez roku a tiskaře tlačené jest na str. 20.

Rozmlauwání otce s synem, w kterémž otec syna, jakby se syn při swém hospodářství i čeládce spravowati měl, wyučuje.

562. Regiment neb spravowání owěho dobytka, dedikowané ryt. Woldřichu Dubanskému z Duban a na Libiších. Rkp.

563. Mandát hraběnky Frant. Hyp. Euseb. Berkowé okolo r. 1620—1626. Z rkp. tištěn w Čas. mus. 1843 str. 163 poddaným panství Richeburského, Rosického a Slatinenského. [týká se více policejního wedení].

564. *Štefana Hynka* kniha hospodářská w pořádnost uwedená r. 1658. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. B. 22.

565. **PETRŽILKY** knížka, kterak se winice, štěpnice spravowati mají 1631. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 20. we 4.

566. Gruntowní zpráwa o celém hospodářství, jednomu každému w hospodářství se cwiticimu potřebná, a od jistého w hospodářství zkkušěného sepsaná l. 1697 fol. Rkp. na Strahowě.

567. Oko páně, aneb dobře spořádané hospodářství polní. Wydané w latinském jazyku od dvojí ctihodného kněze *Křištofa Fišera* Soc. J. Na česko přeložené od dw. ctih. kn. **JANA BARNERA** z téhož towaryšstwa. Dwa díly w Praze u sw. Klimenta 1706 we 4. str. 446 mimo předml. a rejstřík.

Má i jiný zvláštní titul, tištěný: „Knihy hospodářské skrze dvojicthodného kněze Křištofa Fišera z tow. Jež. sepsané, díl první, o hospodářství polním nejprwé l. 1679 s. powolením wrechních, a

s obzwláštním obdarowaním J. C. M. w lat. jazyku na swětlo wydaný: Nyní pak na česko přeložený od ctihodn. kn. Jana Barnera z téhož tow. Jež. atd. 1706 we 4. Díl druhý l. 1683 w lat. jaz. na swětlo wydaný atd. Čeština poněkud latinau páchne; wěc jen prostřední, sem tam powěřěwá.

568. J. exe. p. Wincenciusa hrab. z Waldšteinu atd. Společných šafářůw naučení, dle čehož pokračowati mají, w Praze u K. Labanowé 1761 w 8. str. 29.

569. Instrukci aneb pravidlo, podlé kteréhožto poddaní k obci král. wěnného města Poličky we wesnicích se řiditi a neřáduw všelijakých wystřihati mají, jinak slowce: Potaz. Oprawen a obnowen l. p. 1719. Wytřštěno w Čas. mus. 1846 str. 452 atd.

570. **BALT. ROSTA**: O hospodářství, rkp. od r. 1758, dwa díly u prof. F. Šira.

571. *Wieganda* hospodářská ruční kniha pro rakauskau mládež k naučení o dobře spořádaném polním hospodářství z něm. na slowanský jazyk přel. w Prešpurku 1773 w 8. u Fr. Aug. Patzko str. 274 a rejstř.

e) Kuchařství.

572. Kniha kuchařská, w které se pro pamět lidskau o rozdílných krmích masitých, tak také... postních, jích, kaši a políwek rozdílným způsobem wypisuje. Ponejprw wytřštěna, w Praze u Kateřiny Koniášowý wdowý 1712. W nowě rozmnožená (z něm.) W Praze u K. J. Jauernicha w 8. 1763.

H. LÉKAŘSTWÍ.

a) Morní.

573. Zpráwa kratička o morním nakažení z přičin zvláštních w čas přimoří w Lešně Polském od církwe české u wyhnanství učiněná w 12. 1632.

574. *Jana Webera* apatykáře Prešowského zpráwa o moru. W Lewoči 1645 w 8. (dle tabl. 12). Wiz předml. k Tyssotowi 1788 w Uhersk. Skalici wydanému str. 10.

575. Rozliění dobří prostředkowé, kteříž se w čas morowé rány atd. w Praze u Jiř. Černocha užíwati mohau 1679, 1680 str. 85 z něm.

576. Apatyka duchowní i tělesná, t. j. o zapuzení rány morowé modlitby, též i k zachowání žiwota prostředky a léky. W Praze z něm. přel. a wytiskl **JAN ARNOLT** w 8. 1679.

577. **JAK. JANA WÁCSSL. DOBŘENSKÉHO** z Černého mostu weřejná a přirozená před nemocmi obrana. W Praze Jan Arnolt 1679 w 8.

578. *Ezechiele Bantschnera* krátká rada,

klérky se sprostý člověk a chudí lidé v čas morové rány zachováti měli. W Holom. Jan Kylián w 8. 1680.

579. *Jana Frant. Polentzi* krátká však gruntowná zpráva a naučení o moru, w Praze u děd. Jana Karla Jeřábka, 1708 we 4.

580. Pražské nakaženosti rád atd. w Praze u Jana Wácl. Helma 1713 w 8. str. 112.

581. Krátké nawržení k poznání a zahlazení nyní obáwaného morního nakažení, které na wys. poručení od J. C. K. M. w věcech zdraví zřízené dworské kommissí všem strany odvrácení moru pěti majcím w 1738 roce na ruku dáno atd. W jaz. něm. od *Jana Petra z Ghelen* psáno, do českého 1739 r. od *KARLA FRANT. ROSENMÜLLERA* uwedeno. W Pr. (1739) w 8. A—C4.

582. Jesu benedicente! Apatečka duchovní i domovní zdržující w sobě výborná lékařství pro zachování duše i těla, w čas obecné pokuty a rány morové (l. r. 1715 w Trenčíně); poučující, kterak se w takowém zarmauceném stavu... k bohu, k sobě, i k bližnímu chowati sluší... k tomu ještě některými modlitbami, nábožnými písničkami, též gruntowním potěšením D. J. G. (doktora *Jana Gerharda*) opatřená 1739 (w Pauchowě) od *JANA BLAZIUSA*, w nichž 9 písní od něho se nachází. (Z části sem, z části wětši ke vzdělawat. a pobož. náleži).

b) Léčitelské.

583. O čarách. O lékařských prostředcích. Rkp. XVII věku w 8. (u p. Bočka).

584. Recepty proti rozličným neduhům s. a. (circa 1683) w 12. Rkp. weř. bibl. XI. F. 13. num. 1.

585. Zpráva krátká aneb nařízení pro zdravé a nemocné lidi. W Praze u Jiř. Labanna 1692 w 8. 4 listy.

586. Kniha lékařská s. a. (saec. XVIII) w 8. Rkp. weř. bibl. XI. F. 4. (Recepta medica).

587. Herbář aneb lékařství, které z nowu z knih wytažené a při rozličných nemocech lidí, kraw, owcí a drábeže.. zkušeno býwá atd. w 8. w Praze u Wácl. Šerera str. 63 (b. r.)

588. W knize *Alex. Schamsky*... Promtuarium parvum medico-practicum etc. 1714 we 4. jsau také česká jména neduhůw.

589. (*JANA TONSORIS*, jinak Barwiře kazatele sl. božího w Jistebném w Orawské stolici) sana consilia medica, aneb zdravá radda lékařská, podávající z křesfanské lásky, užitečné lékařství, na wětším díle domácí, z hodnowěrných doktorůw lékařských proti rozličným nemocem lidského těla, s připojenau domovní apatečkau atd. W Skalici Uherské u Jos.

Ant. Škarnicla 1771 w 8. str. 226, od str. 227 — 260 přídawek ze školy Salernitanské we werších mimo 5 listů předmluwy a 1½ archů registř. Po druhé též w Skalici 1806 w 8.

c) Porodnictví (babičtví).

590. O ženách a jich nemocech; o tajnostech ženských *Alberta Welkého*, od *JANA LIPSKÉHO*. W Praze 1623 we 4.

591. Výborné naučení pro báby a jiné při porodích pomáhající osoby od *Jindřicha Jana Nep. Krance* w jazyku německém sepsané, nyní ale k prospěchu vlasti od *FRANTIŠKA HYNKA KIRCHNERA* král. dwor. impressora w češtinu uwedené a wytištěné w Starém m. Praž. I. p. 1756 w 8. a 1770.

592. Wysoce důstojné arcibiskupské konsistoře Pražské naučení, pro báby a jejich pomocnice, jakož i pro ty, které w čas nauze při rodících matronách se najiti dáti směji, jak totiž oni při nebezpečném a truchliwém porodu pro udělowání křtu w čas nauze chowati se mají, w Praze u Fr. Höchenbergra w 8. (1770) 1 arch.

593. *Jindř. Jana Krance* wedení k prawému a dokonalému babímu umění z němčiny na jazyk český od *JOSEFA ZLOBICKÉHO* obrácené. W Widni s Šulcowým písmem 1772 w 8. (Rozdilné přeložení od předešlého).

d) Dobyťčí lékařství.

594. Podstatné wyšetření příčin, prostředků a lékařství při všeobecným pádu howězího dobytka w králowství českém, na vysoké poručení wys. slaw. gubernium atd. od *Jana Hynka z Maiersbachu* atd. I. p. 1749. W Praze u Žofie owdow. Rosenmüllerowé we 4. str. 91 mimo rejstřik.

595. Lékařství koňské, w Holomauci 1772 w 12.

e) Apatekářství.

596. Cena neb wyměření všech lékařství. Z nařízení rektora univ. w Praze Arnolt z Dobroslawína 1699 fol.

I. PRÁVNICTVÍ.

a) Práva a zřízení.

597. Císáře Římského, uherského a českého atd. krále atd. J. M. Ferdinanda Druhého atd. Obnowené práwo a zřízení zemské dědičného králowství českého. (Orel cís.) 1627. Cum gratia et privileg. S. C. M. speciali ad decennium w fol. Tisťeno jest toliko str. 135, ostatek přerem doplněn. W bibl. weř. Rkp. 1627 sub

sig. XVII. C. 29.; pak od r. 1628 pod XVII. F. 22; od r. 1641, též b. r. XVII. D. 22. fol. též D. 7. C. 8. C. 39, D. 24. Též w Museum 6 exempl. N. 171. 694—700 a. 1628, 1641.

598. O dětech z lidí swobodných ms. 1652 (při exempl. Ferd. II obnow. práwa 1628 u p. Bočka).

599. Klíč do práv král. českého ms. XVII stol. (u Bočka).

600. Ferd. II obnowené práwo Morawy. Rkp. 1632 w bibl. weřj. XVII. E. 32, též r. 1641 fol. XXII. C. 27. 1660 fol. XVII. C. 37. C. 25. C. 32. Též w Mus. rkp. 1676. Zřízení zemské obnowené markrabství morawského. Též rkp. XVII. zřízení m. mor. (obnowené Ferd. II.) u p. Bočka.

601. Ferd. III deklarací a novelty na obnowené zřízení zemské. Rkp. 1640 w bibl. weř. XVII. E. 27. též C. 35, C. 10, C. 39, též XV. E. 18. et XI. A. 17. Též novelty a deklaraty králův českých Ferdinanda II a III a Leopolda I od l. 1623—1662 saec. XVII exeunt. Fol. w rkp. weř. bibl. VI. B. 6. p. 149, 96, 321. Též w Mus. Rkp. fol. Též od r. 1652 XVII. C. 36. od r. 1675 XVII. C. 27. a C. 7. tamže.

602. Registřík na obnowené zřízení zemské podle abecedy. *První*: Akta publikování swědkůw.. mají irrotulována a do saudu odeslána býti atd. C. 21. *Poslední*: Žid na základ... půjčiti může atd. Q. 69. Rkp. weř. bibl. b. t. XVII. C. 13. str. 188 fol.

Na konci stojí: Quae sub quavis littera in novis constitutionibus regni continentur. A regnat, jurat, statuitque statum, atque diactat, iudicium format terrestre. B procuratque. C procedit, agit, testes producit id ipsum etc. 1664 27 Martii.

603. Extrakt z obnowené práwa a zřízení zemského král. českého a na též publikovaných kr. deklarací a novel, jako i práv městských, narownání hor, kowů a smláwy Swatowáclawské do alfabety w celém smyslu uweden a w jedno spojen. Rkp. fol. 1684 (u Pelcla býwal). Jiný rkp. w 16. podlaublé na pap. u ryt. Neuberka.

604. Krátký wýtah práv městských králowství českého pro snadnější nalezení, w čem se tak táž práwa městská s obnoweným zřízením zemským, novellami declaratoriemí atd. srownávají. Od *Jak. Ferd. Ant. WRBY* Nimburského, měštěna Now. m. Pražského w l. p. 1691. Pridána krátká obsažitelnost processu právního, instrukcí městská.. wýtah pokut z práv městských. W Praze u Jiř. Labauna 1700 w 8. str. 117.

b) Hrdelní.

605. Process inquisitorní, který w hlavním

J. M. C. residenci králow. Starém městě Pražském, w král. českém od slavného králowského appellací tribunálu za příčinau z nenávisti wíry křesťanské od Lazara Abelesa a Löbla Kurzhandla Židůw zamordowaného 12letého syna téhož prvního Žida weden byl. W Praze w velké Karlowé kolleji, nákladem Jiřího Labauna 1696 we 4. str. 90 mimo předmluwy 5 listů.

606. Josefa I nowé práwo útrpné a hrdelní. W Praze u dědicůw Jana Karla Jeřábka 1708 fol. (česky a německy).

607. Marie Therezie hrdelní právní rád, we Widni u Jana Tomáše urozeného z Trattnerůw 1769 fol.

c) Řád saudní, instrukcí.

608. Instructio, aneb artikule, kteréž J. M. Římského císaře, uherského a českého krále atd. Tejná i jiné raddy atd. z milostiwého J. M. C. poručení, wedlé nichž se w tomto J. M. C. dědičném králowství českém, ... též Její M. císařowny, jakožto králowé české měst wěnných, všickni a jeden každý obzvláště J. M. C. rychtářowé, purkmistři a konšelé w úřadech a powinnostech swých wždycky a každého času chowati mají, w Praze dne 2 Března 1651 wydati ráčili. W Hradci nad Labem 1673 w 8. Dan. Kamenického.

609. Instructio appellatorní atd. w Hradci nad Labem u Dan. Kamenického 1673 w 8.

610. *Jana Jak. z Weingarten* (nar. w Komotowě 1629 † 1710). Manuductio, aneb cestowádce, kterak při práwich stawu městského w král. českém saud weden býti má, ex Vindemia judiciaria aneb sbirky právní wytažený. Rkp. od r. 1683 w 8. potom tištěn w Praze nákladem K. Arn. z Dobroslawína 1683 w 8. item 1689 w 8. str. 59.

611. Poznamenání všech jak duchowních tak swětých dikasterií práwních instancích na r. 1723 až 1726, pak na r. 1736 až 1742 we 4. (Bibl. weř. D. 204).

d) Práwo manské.

612. Karlšteinské manské práwo. Z rkp. desk dworských od r. 1732 wydáno J. Chmelenským w Čas. mus. 1835 č. 255.

e) Policejní nařízení. Patenty.

613. Lichtenšteinůw rozkaz z ohledu čistoty w městech Pražských od r. 1621. Tištěno we Wčele 1844 str. 27.

614. Jich milostí nejwyš. p. auředníkůw a saudeůw zemských J. M. C. místodržicích w králowství českém... nařizený rád w městech Pražských, jak se řemeslníci, handlěři, obchod-

nfici, i jeden každý jiný w prodajích a w kupování všelijakých věcí, nicméně i w placení čeledi nádenní chowati má. W Praze u Štěp. Byliny, 1626 fol.

615. Patent od Ferd. II r. 1630. Podepsán jest Slawata (w bibl. Wid.)

616. Instrukcí Ferd. III hospodářská. Rkp. XVII. saučasný fol. w knih. Mikulowské.

617. Instrukcí Fridlandská o všelijakých k hospodářství náležitých věcech, heitmanům auředníkům i jiným k správě potřebná— za rytíře Adama Chwala Kunáše z Machowic, nařízeného nad hospodářstvím— w knížetství Fridlandském r. 1638. Rkp. fol.

Spis rozumně spořádaný a k poučení w hospodářství výborný. Zaslужuje, aby vytištěn byl. [Boček.]

618. Zřízení Nedvědicke, někdy Jana z Pernšteina, obnovené r. 1660. Rkp. we 4. 16 listů.

619. Taxa trhu Jana z Wartemberka, šenka království českého. Rkp. 1668 fol. w Museum.

620. Řád hašení ohně pro Malé město Pražské, od Weingartena, 1677.

621. Kniha generál-hlavní, všeobecně potřebného zrna obilí placení. Od K. J. Tummy w 8. w Praze 1700, 1706.

622. Od Leopolda I česky a něm. (w bibl. Wid.) Jedno ?

623. a) Universalní aneb všeobecní rád akcisůw, všech wysoce wzácných p. stawůw w království českém. Jak takové dne 20 měs. Ledna přístiho 1709 léta začátek míti mají. W Praze u Karla Ferd. Arnolta we 4. bez roku (1708). b) Řád akcisůw, jak takowí dne prwního měs. Srpna běžícího l. 1710 začítí se mají. W Praze u K. J. Arnolta we 4. 1710.

624. Obnovený robotní patent 1738 20 Ledna fol. listů 19 (weř. bibl. A. 75).

625. Patent myslivcům se protiwićích zwěře zlodějů týkající, 9 Pros. 1745 fol. 2 listy.

626. a) Pat. 8 Unora 1746 proti hrám fol. 3 listy b) od 6 Máje 1746 základní neb tázní auřad (Versatzamt) fol. 4 listy.

627. a) Pat. od 3 Čerwence 1747 o hrách fol. 4 listy b) 7 Dubna 1747 s strany daně fol. 8 listů. c) o daň na wálku we Wlaších a Niderlantu 1747 fol. 3 listy.

628. a) Pat. od 5 Pros. 1748 daň na karty, kalendáře atd. fol. 4 listy. b) 5 Pros. 1748 štemplování papíru, fol. 6 listů. c) 6 Sept. 1748 daň k zaprawení nowého wojenského systemálního wychování na 10 let požádaná fol. A.—P. (Weř. bibl. A. 75.)

629. a) Pat. 23. Ledna 1750 štemplování papíru fol. 8 listů. b) 28 Čerwence 1750 o štolách fol. 2 listy. c) 3 Srpna 1750 strany příze a plátna. W Praze u Žofie Rosenmülle-

rowé fol. 11 listů. Přidawek k tomu 1 Břez. 1753 fol. 8 listů.

630. Pat. 13 Listop. 1751, založení loterie skrze Oktavia z Cataldi fol. 4 listy.

631. Pat. 1 Unora 1752. Daň z jistin, fol. 4 listy. b) 12 Čerwna 1752 proti pranicem a nepokojnému chowání fol. 4 listy. c) 30 Čerwna 1752 o wystěhowání fol. 2 listy; o též věci 6 Čerwence 1752 fol. 3 listy. d) 17 Srpna 1752, o wystěhowání dělnků z skelných hutí fol. 2 listy. e) 4 Listop. 1752 zasiwání na třetinu fol. 2 listy. f) 23 Pros. 1752, o pytlářích (archowá placita;— w takowém formátu ještě jiných 6 patentů w bibl. weř. pod A. 75).

632. Shromáždění zápisů, nařízení a listů poselacích. Rkp. z XVII stol. weř. bibl. XVII. D. 16. b. r. fol.

633. a) C. k. pragmatica wedení právní rozepře se týkající, od 13 Ledna 1753 fol. 8 archů. b) Pat. 12 Máje 1753 o handlu (plachta archowá); detto o minci. Též 12 Břez. 1753 fol. 7 listů. c) Ustanowení všeobecného lékařství, 24 Čerwence 1753 fol. 18 listů. d) Pat. 4 Srpna 1753 o regrutowání fol. 8 listů. e) Pat. 27 Září 1753 šrankowní meyto fol. 3 listy. f) Modi procedendi in causis subditorum contra dominos se týkající, 18 Prosince 1753 fol. 4 listy. g) Pat. 13 Listop. 1753. Papežská dispensací na jisté swátky fol. 4 listy.

634. We Wídeňské bibl. a) 29 patentů českých. b) 1 patent český od r. 1767. c) od r. 1771. d) Jiný od Marie Theresie. e) Dwa jiné od M. Ther. česky a něm. f) Patent český, polský a něm. g) Jiný český a něm. (Kopitar).

f) Sněmy.

635. Od r. 1621 až do 1626 w Čechách pro nepokoj tehdejší žadných sněmů držáno nebylo, a daně zwláštíními patenty wypisowány. S rokem 1627 opět sněmy drženy býti počaly, jichžto až do r. 1774 počítá se 162, některé každoročně jeden, málo který rok žádný, některý opět rok wíce. Z těch jediný (1632) w rkp. ostatní wšeky tištěné, a sice 146 česky a německy, 14 jen německy, 2 jen česky nalezají se w knihowně kníž. Lobk. a jinde po rúžnu i w sbírkách. Pořádek sněmů w Praze držných od r. 1585 až do r. 1730. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. A. 21. Na ukázku slohu wydal částku sněmu od r. 1723 Tomsa w Chrestom. na str. 208—212. Nápis sněmů těch podlé starého způsobu zachowán, k. p. artikulowé na sněmu obecném, kterýž držán byl na hradě Pražském 1629, 10 Prosince, a zawřín téhož léta 20 Pros. W Praze u dědiců Štěpána Byliny, 1629 we 4.

636. Morawští sněmowé, též dílem w sbírkách zde onde, i po rúžnu se chowají. Wydawateli jsau jen títo známi: a) Artikulowé sněmu w Brně držaného 1628. Jan Čejka z Olbramowic wydal. Nejprwé w Holomauci u Handla, nyní w Praze u Dan. Karla z Karlsberka. b) Krátký extrakt snečení obecního sjezdu w Brně 1640. Wydal Bernard Diwiš

Petrwaský, w Holom. u Mik. Hradeckého 6 listů we 4. c) Snešení stawů morawských od r. 1738, 1744, 1745, 1756, 1759, 1769, 1771. W bibl. hrab. Mitrowského jsau tištěné nálezy sněmowní od r. 1630, 1638, 1644, 1644, 1649, 1655, 1658, 1661, 1686, 1687, 1788, 1791—1795, 1797, 1799, 1801, 1802, 1804, 1807, 1808, 1810, 1812—1821, 1823—5; 1829, 1835—6 (česky a něm.)

g) Listové auřední.

637. Extrakt z kwaternů některých pořizení kšaftowních od r. 1624 do 1695 s. a. Rkp. (saec. XVII) w 8. weř. bibl. XI. E. 15. num. 1. fol. 139.

638. Kopiář z XVII stol. jednotných důležitých písemností od času krále Sigmunda až do r. 1629. Zdá se však z originálů prawých opsán. Rkp. w Mus. (w Čas. mus. 1827 č. 31).

639. Wýtah z desk zemských domůw w Menším m. Pražsk. ležících, a dskami zemskými se řidícím z kwaternůw trhowých od r. 1542 do 1671 s. a. saec. XVII exeunte fol. boh. partim germ. Rkp. weř. bibl. XV. E. 10.

640. Formy rozličných listůw shromážděných od polow. XVI věku až do r. 1629. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. D. 26. listů 194.

K. p. list zachowací, o řádném manželstwí, smlauwa swatební, list podpůrčí atd. Náležel pánuům z Lippé. — Jiné formule listůw, přísah atd. w rukop. weř. bibl. XV. E. 16. fol. Z druhé polow. XVII stol. (asi 1664). — Jiné některé při rkp. weř. bibl. XVII. D. 27. [Gradual].

641. Sbíрка formulí, listů, rozličných smluw, listů dlužních, dopisů dworských a jiných z konce stol. XVII fol. něm. a česky. Rkp. weř. bibl. XV. D. 2.

642. Formulae juris, contractus, obligationes, missivae, correspondentiae aulicae et aliarum instantiarum saec. XVII fol. (germ. et boh.) Rkp. weř. bibl. XV. B. 6.

643. Formule rozličných auředních písemností, jmenowitě: dopisůw, wyswědčení atd. l. 1666—1672 we 4. Rkp. weř. bibl. XI. E. 16. fol. 22. sq.

644. Kwitance od berníkůw zemských a kraj-ských na rozličné berně, sbírky a podatky klášteru s. Jiří na hradě Pr. od l. 1537 do 1698 wydané, dílem tištěné dílem psané. Fol. in origin. Rkp. weř. bibl. II. D. 46.

645. Listář historický od Jana Schoena [30 listin od r. 1409—1663, s historickými poznámenánímí]. Tištěn w mus. Čas. 1832—1834.

h) Listy saukromné atd.

646. KAREL SWOB. p. z ŽEROTINA. Listy rozličné w Hořowické knihowně naleza-jící se w rkp. a sice: a) Dopisy od r. 1616—1636 fol. b) od r. 1628—1629 fol. c) od r. 1630 fol. d) od r. 1632—1633 fol. e)

od r. 1634—1635 fol. Tištěn jeden list úřední od r. 1634 (?) w Čechoslawu r. 1821 č. 34. Z psaní Žerot. tištěno 7 od r. 1628—31 w Čas. mus. 1831 str. 393, též 15 tamže 1836 č. 123. Wýpisy z paměti p. Karla z Žerot. Čas. mus. 1829 IV. 81, 1830, III. 275.

647. Katerina z Waldšteina, manželka Karla z Žerotina: Psaní od r. 1631—1635. Rkp. w Mus. moraw.

K. BOHOSLOWÍ.

a) Přehledy biblí.

648. Parwa biblia, aneb kratičké rozebrání biblí, zdržující w sobě summu všech písem swatých nowého i starého zákona. W Hradci Král. 1621 w 8. od MATĚJE KROCINA, faráře Rychnowského.

649. Komenský J. Am. manualnik, aneb jádro celé biblí swaté. Summu všeho, co bůh lidem I. k wěření wyjewil, II. k činění poručil, III. k očekávání zaslibil. Plně a jasně obsahující. Místo nowé swíce sedícím ještě w temnostech zpuštění swého cirkwe české ostatkům podané l. 1658 w 12. W Amsterdamě u Gabriele a Roi 912 str. titul, připsání s předmluwau 24 str. Jest to wýtah z biblí prací J. AM. KOMENSKÉHO.

Některých knih se tu nenalézá, jiných jen summa neb jádro, a co se kde w písmě opakuje, to jen jednau položeno.

650. Zpráwa potřebná, jakby se upřímný a pobožný křestan k tomu míti měl, aby prawé powědomosti a oswícení z biblí sw. dojíti a z čítání jí nabýwati mohl— aneb jakby sw. biblí s prospěchem užitečně čísti měl, 63 listů. Rkp. XVII stol. w 8. (Boček).

651. JOAN. TONSORIS otwření písma sw. s připojenau jeho summam i historií k prawému biblí p. užíwání. We Wittenberku u J. Krist. Tšidricha 1746 w 8. str. XVI a 96. Připojili české básně: Matěj Pruni f. XIII. Josef Dlhany f. XV. a Martin Kučera f. XVI.

b) Biblí celé.

652. Od r. 1677 do 1715 wyšla biblí swato-Wácslawská wel. fol. we třech dílech:

a) Druhý díl biblí: totiž nowý zákon, podle starého obecného latinského textu od samospasitelné římské katolické cirkwe schwáleného, a až posawad w též cirkwi užíwaného. Z milostiwého poručení duchowní wrchnosti s obzvláštní pilností přehlednutý, a nyní w nowé na swětlo wydaný l. p. 1677, wytiskněný w Starém m. Pražském w impr. univ. Karlo-Ferd. w kolleji towarýštwa Ježíšowa u s. Klimenta str. 512.

b) Prorokowé a knihy Machabejských atd.

skrže faktora Joachima Jana Kamenického l. 1712 str. 470, pak třetí a čtvrtá kniha Ezdrašowa na 59 str. Dwa registř.

c) Bibli česká, to jest, swaté pismo podlé starožitného a obecného latinského . . přeložení, na milostiwé ustanowení a nařízení dwau slawné paměti p. p. arcibiskupů Matauše Ferdinanda z Bilenberku, též Jana Frid. z Waldšteina, nyní pak s milostiwým dowolením nejdůst. a wysoce oswiceného knížete a pána p. Ferdinanda z boží milosti arcib. Pražského, s. Řím. říše knížete a hraběte z Khünburku wydaná . . nákladem dědictwí s. Wácslawa . . w kolleji skrže Joach. Jana Kamenického faktora l. 1715 str. 1263, dwa registř.

Jesuité Konštanc, Štayer a Barner zřízení byli k tomu od arcib. z Bilenberku, aby pismo sw. podlé obecného lat. s přirovnáním je k biblí Benátské (1506) a k exemplářům před časy Lutero-wými tištěným. Užíwali oni však i bratrské biblí, ač o tom zmínky nečiní. Figury w starém zákoně jsau ty, kterých před sto lety Melantrich užíwal. Wýklady jsau obšírné z sw. otců. Po druhé w Praze u Jana Hrabu, nákladem dědictwí sw. Wácslawa, na poručení knížete a hraběte Přichowského z Přichowic arcib. Pražského, fol. 3 díly od r. 1769 — 1771, týmž titulem.

653. Biblia sacra, to jest biblí swatá, aneb wšecka swatá písma starého i nowého zákona, s možnau pilností opět přehlídnutá, krátkými summowniky a mnohými konkordancími zaopatřena a w nowě wydaná práci, wynasazením a nákladem lidí o zrůst církwe boží upřímně pečujících l. p. 1722. W Hale Magdeburské w Kanšteinské impressi sirotčího domu.

Jest to biblí podlé bratrské od r. 1613 s proměnou místy učiněnou skrže Matěje Belu, kazatele Prešpurského w Uhřích, kterýž předmluwu obšírnau k ní sepsal. Daniel Krman, superintendent uher-ských církwi ewang. kratičkau swau předmluwu w ní ukázal, kterak před tím již mnohé biblí české na swětlo vyšly, a kterak to wydání k wytištění přišlo, když se l. 1658 i 1700 darmo snažnost wedla, aby biblí česká wydaná byla. Registřík jest trojt: pisem swatých, kteráž se w dny nedělní a w slawnosti výroční čtají; jmen některých, zvlášť hebrejských a kaldejských wyswětlení; pak poznamenání obzvláštějších článkůw wíry křesťanské. Přidány jsau některé modlitby z Jana Arndta. Po druhé s týmž nápisem wyšla ta sama biblí (w Hale) r. 1745 nákladem Samuela Trautmana w Bryku, kterýžto Trautmann, Břežský knihkupec w Slézstě, dal ji pro Čechy tisknauti. Do toho wydání nemohlo wydawatelů mnoho chyb se wladilo, jichž po zadu veliký registřík stojí. Po třetí s nápisem: Biblia sacra, to jest biblí swatá, aneb wšecka swatá písma starého i nowého zákona, se wší pilností opět přehlídnuta, a na mnohých místech podlé starých wydání bratrských ponapravena i w nowě wydaná. W Hale Magdeburské w Kanšteinské impressi nákladem sirotčího domu l. p. 1766 w 8. Jest toto třetí wydání Halské biblí (podlé 1722) opravené bez předmluwy Bely a Krmana, za to maje spráwu o wydáních biblí českých, podlé Kleychowky now. zák. (1720) předmluwu od Jana Theof.

Elsnera. Na konci pak jest konkordancí česká z Weleslawinowa wydání l. 1613 atd.

c) Nowý zákon.

654. Nowý zákon nákladem děd. sw. Wácsl. fol. W Praze 1675. (Pelc. Cat.)

655. Písma swatého nowý zákon pána a spasitele podlé rozličných wydanych exemplářůw w českém jazyku s welikau bedliwostí přehlídnutý a nyní w nowě wydany. Wytíštěný w Halle u Štěpána Orbána l. p. 1709 na dluhém 12. S předmluwou od MATĚJE BĚLY.

(Dle Indexu od Jana Koglera z Baňské Bystřice ponapraven.

656. Nowý zákon . . . 1720 nákladem Wácslawa Kleycha, w Žitawě u Michala Hartmanna w 12. W předmluwě wypisuje wšecka jemu známá wydání biblí i nowého zákona. Tento pak tištěn jest dle biblí jednoty bratrské od 1613 a připsán otcům duchowním a kazatelům při chrámě ewang. před městem Těšínem w Horním Slézsku, Janowi Adam. Steinmetzowi . . Gottfr. Schmidowi atd. W exempláři weř. biblí připsán jest otcům duchowním atd. w Uhřích a w Horních Lužicích, Dan. Krmanowi a j. Snad dvojí připsán učiněn k těmž wydání.

657. Nowý zákon pána a spas. atd. 1722 (w Hale) w 8. w. Jest vlastně část biblí toho r. w Hale vyšlé, jen že nowého zákona wice exempl. pro sebe také tištěno.

658. Nowý zákon pána atd. 1730 bez poznamenání místa (w Laubně w Horních Lužicích), wel. 12. (Tento podlé bratrského wydání tištěný. nowý z. dal Jan Liberda, český pastor w Grosshennersdorfu pro nowé wywoděnce z Čech tisknauti, poněwadž exemplářowé Halští od Slowáků w Uhřích a od českých wyhnancůw w Žitawě, Gebharsdorfu, Hennersdorfu, Gerlachsheimu, Berthelsdorfu, Ulbersdorfu atd. skaupeni byli.) str. 308 žalmů str. 72:

659. Nowý zákon podlé starého obecného latinského textu, od samospasitedlné Římské kat. církwe schwaléného . . na milostiwé poručení nejdůstojnějšího . . pana Dan. Josefa arcib. atd. 1733, w Praze w Králowu dvoře u Matěje Adama Höggra, arcibiskupského impressora 8. wel. (podlé wydání 1677).

660. Nowý z. atd. ku kterémuž žaltář a Jezus Syrach přidané jsau. Opět s welikau pilností přehlídnutý a w nowě wydany nákladem Samuele Trautmana w Břiku l. p. 1744 w 12. w Hale (welmi chybné wydání). Též w Hale 1745 nákladem téhož Samuele Trautmana.

661. Nowý z. pána a spas. našeho J. Kr. atd. k vzdělání církwe . . české bratrské ewangelické atd. Přidaný jest žaltář sw. Dawida. W Berlně u Kristiana Ludw. Kunsta l. p. 1752 str. 581 w 8. (podlé Halského od l. 1722)

od J. Bohu. Elsnera w 8. n. z. s žaltářem i Syrachem, w Hale 1764 w 12. Jest dle wydání r. 1744 s naprawením omylů.

d) Částky biblí.

a) Jesus Syrach.

662. W. Fr. Flaišmana z Tumpachu ozdoba maudrosti, wybraná z knihy Ekkleziastika. W Praze u J. Černocho 1676 w 8.

663. Ecclesiasticus, aneb kniha Jezusa, syna Syrachowa, opět s možnau pilností přehlídnta atd. w Hale Magdeburské 1764 w 12. nákladem sirotčího domu. W Prešpurku u Augustina Packo 1781 w 12.

664. Jesus Syrach malý atd. 1728 w 8. w 16. W Hradci Král. u W. Tybely (Index).

665. Ecclesiasticus: Kniha Jezusa syna Syrachowa opět krátkými summowniky a konkordancieni zaopatřena 1744 w 8.

β) Žaltář.

666. Žalmy církevní na rok 1760 w 8. bez místa a tiskaře, listů 10 (w Berlině).

667. Žaltář celý krále a proroka Dawida, opět s velikau pilností přehlídntý a w nowě wydaný, w Hale 1722 w 8. 1730 (s nowým zákonem) w 8. 1736 tamž, w Břehu 1744, w Berlině u Krist. Kunsta 1752, w Hale 1764 w 12. (nákladem sirotčího domu) 1775 w 12. w Prešp. u Packa 1781 w 12. w Praze u J. Fr. z Šenfeldu 1782. We Widni u Baumeistra 1783. — Rkp. 1748 w 12. u p. Bočka.

γ) Ewangelia, epištoly.

668. Ewangelia s epištolami a jinými swátými písmy na neděle a swátky přes celý rok 1622, w Praze w 8.

669. Ewangelia nedělní a swáteční s epištolami přes celý rok, i postní na každý den, podle Římského řádu. W Praze w impr. akad. 1651 w 8. U Urbana Goliáše 1654 w 8. Opět 1675, 1699, 1706, 1731, 1749 w 8. u J. J. Klausera 1770 w 16. W kolleji 1772 w 8.

670. Ewangelia a epištoly na neděle a swátky přes celý rok. W Praze u Dan. Michálka 1676 w 12. w impr. akad. 1731 w 8. W Brně u Swobody 1736 w 16. 1748. W Příbrami 1745 w 12. W Praze u F. H. Kirchnera 1759 w 12.

671. JANA BARNERA S. J. summarie na všecka čtení a ewangelium jak nedělní tak i swáteční přes celý rok, aneb krátký wýtah toho, co se w nich obsahuje. W Praze u sw. Klimenta skrze fakt. Joach. Jana Kamenického 1711 we 4.

672. W. G. T. S. (WÁC SLAWA GLEYCHA) ewangelia tak též i epištoly, w Žitawě 1713 w 16. 1742 w 12.

673. Ewangelia s epištolami atd. řecky, česky, německy a latinsky, 1716 w 8. 1718.

674. Summaria aneb ewangelia celoroční nedělní a swáteční s modlitbami 1744 w 8.

e) Dogmatické, polemické.

675. Parvus catechismus pro pueris in schola. Katechismus we školách. W Hradci nad Labem 1620 w 8. tři archy lat. a česk. (w Mus.)

676. Proti Pawlu Žalanskému, knížka od r. 1621 w Museum.

677. Rozmlauwání o kostelních obrazích aneb zpráva a odpověd na hanlivé kázání proti obrazím kostelním od nějakého Skulteta kalwina učiněné. Od doktora JOSEFA MAKARIUSA z MERŠELIC Scholastica. W Praze u Tob. Leopolda w 8. 1621.

678. JANA KAUPILIA o prawém ukřížovaného Krista poznání. W Praze 1621 u D. K. z Karlspr.

679. FRANT. KAJETANA NETWORKSKÉHO, kněze Theatinského řádu: Legatio mortuorum ad vivos, t. j. Poselství mrtvých k živým, w kterém sice w Pánu usnulé duše však ještě w očisťujícím ohni náramně se trápici swůj bídný a bolestný staw všem živým wěrným křesťanům představuji atd. Počátek: Všichni necht je král anebo poddaný atd. Konec: K swobodě nebeského králowství propustí. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 5. fol. b. r. stran 444 z XVII století. [Špatná orthografie].

680. Sedmdesáte příčin, proč žádný wěrný Čech a cirkwe Kristowy prawý aud jak nizádnými násilím protiwenstwi, tak troštem blesku sláwy, úradůw swěta až i falešným domněním žachování hrdla, stálku, práwa městského ujití Gerdona (?) neb z vlasti wyhnání od užívání kalicha a krwe beránkové se odwěsti a Krista w celém kšaftu wečeře nejswětější zapirati nemá w 8.

681. Křesťanské otázky a odpovědi, co se tři nejhlawnějšich artikuluw wiry dotýče, t. o sw. oltární, očistci, orodování swatých, z kněh M. Luthera atd. sebrané a něm. sepsané skrze J. Šerera: potom pak w jazyku českém mnohými dáwody starých Čechůw pod obojí rozšířené a wydané od J. SIXTA z LERCHENFELSU, a nyní zase w nowě nákladem M. Jana Wácl. Celestina z Kronenfeldu 1623 (na konci): u Pawla Sessia 1624 w 12. 7½ archu.

682. Napomenutí lidu božímu w náboženstwi čistém postawenému 1624. (Index).

683. Antidotum apostasiae w pokušeních wšelijakých kusené a jisté lékařstwi, kteréž duše

lidské při čistém náboženství zdržeti a proti zemlení víry posilnutí může w 8. 1624.

684. Christi theantropi mediatoris nostri ejusque nativitatís assertio (chron. = 1625), to jest: O nejsvětějším jediném.. prostředníku.. Kristu od **ŠTILFRIDA BRUNCWEIKARA** Podhorského, 1625 w 8. listů 10.

685. *Jindřicha Lancelotta haereticum quare per catholicum quia*, t. j. Otázky kacířské a na ně odpovědi katolické. Z lat. do češtiny přel. od **M. JANA WÁCSL. CELESTINA** z Krounfeldu, děkana města Hradce Králové. Wyt. w Hradci Král. u Arnolta we 4. 1625.

686. Obranné zastání kalicha, neb apologia Calicis, že všechněm posluhováno býti má, 1625 w 8. Index.

687. **MATAUŠE KONEČNÉHO** o swátostech w 8. 1625. Index.

688. Traktat o hříchu největším proti duchu swatému w 8. 1625. Index.

689. Odpověď na odpory od strany pod obojí w způsobu maličké knížky předložené. Wytisštěno w Raudnici nad Labem w impr. P. Sessia 1626.

690. Rozbroj o kalich, w kterém artikuloŭ, jimiž se zastávají ti, kteří od kalicha upustiti, a k náboženství pravému katolickému přistoupiti nechťejí, podwod na swětlo se přednáší. W Raudnici nad Labem 1626 we 4. Sepsal jej lat. *Frant. z Rozdražowa*, kapucín a missionář, do češtiny přeložil **SAMUEL z PILSENBURKU** a wýtiskl na autraty J. Petra Swošowského, probošta Raudnického.

Wywračuje tu 70 odporů kališnických potřebu swátosti pod obojí zastávajících. Čeština nepravdělná, plná latinismův.

691. Rozjímání o pravém božství a pravém ůlowěčenství w jednotě osoby syna božího. Při slavné památce jeho narození, 1626 w 8. Index.

692. Pomoc utvrzení při wíře o pravém pod obojí těla a krwe páně užíwání sepsaná k poražení spisu od kněze **ŠIMONA KAPIHORSKÉHO**, rodiče z Kutné Hory, mnicha w klášteře Sedleckém 1626. Rkp. w 8. (uBočka).

693. Obrana křesťanů pokrytých, při učení ewangelickém; příčinou nynějšího pokušení od Krista pána k Antikristu odpadajících, podstatně i užitečně důwody a příklady wzácnými písem swatých, obojího zákona zawřená, a na nejvyšší od ducha božího zhaněná. L. p. 1626 w 8. mal. (Bez místa a spisowatelowa jména) str. 55. W Praze u Pawla Sessia 1629 w 8.

Téhož obsahu, týmž slohem prudkým a fanatickým psané, týmž písmem a w týmž formátu tlačené, bez udání spisowatele (kněze pod obojí) roku a místa, jsau i následující dvě knížky: a) Apostazia (odpadlství) k wýstraze ůlowěku křesťanskému wykonterfektovaná, str. 134 w mal. 8.

(Wit Jakš?) b) Modla wěku nynějšího: kdežto I. Obawnost její podkryta. II. Spůsob wýstřihání se jí. III. Příčiny k utěkání jí wzbuzející, ůlowěku křesťanskému se představují, str. 381 w 8. mal.

694. *Triumphus Christi regis rediwivi* (chron. 1627) t. j. triumf wítězný a wěčně trwalý *Jubilaeus* nejsw. monarchy krále a hlawy církwe Kr. p. od **SEWERINA ZIANDOWSKÉHO** z Budešína w 8. listů 10.

695. *Matiáše Hoe* ewangelická ruční knížka.. že wira tak řečených Luteranůw jest prawá kat... přel. od **KRIŠTOFA MEGANDRA** 1627, 1630 str. 440 w 16. mimo předmlwy 14 listů. W Drážďanech w 8.

696. **DAN. SOLNICKÉHO** a) Traktat první o Kristowé církwi na swětě widitelné a swětlé. W Praze u Pawla Sessia w 8. 1628. Druhý traktat t. r.

b) Kratičká historie o welebné swátosti ol-tární. W Praze u P. Sessia w 8. 1628.

697. Naučení o zpowědi. W Praze u Pawla Sessia, 1629 w 12.

698. **M. SAM. MARTINIUSA** z **DRAŽOWA** a) 4 symbola oecumenica. Čtvero wyznání wíry obecné křesťanské. W Drážďanech 1629 w 12.

b) O náboženství českých ewangelikůw we 4.

c) Confessio. Wyznání wíry sw. křesťanské, neb hlawní artikuloŭ, 1630 w 12.

d) Tricet pět důwodůw neb příčin, pro které všickni ewangeličtí Čechowé za jedno býti mají 1635 we 4. (Summowní opáčení těch 35 artik. jest w Obranně jeho str. 415).

Jest vlastně proti českým bratřím, kteří za odpověď wydali: Na spis proti jednotě bratrské od M. Sam. Mart. z Dražowa sepsané. Starších kněží též jednoty bratrské na ten čas, w Lešně Polském w exilium zůstávajících *ohlášení* l. 1635 we 4. str. 220 bez pochyby *Komenského*. Proti tomu ohlášení čelí jeho:

e) Obrana křesťanská proti ohlášení starších kněží bratrských, na ten čas w Lešně Polském se zdržujících, 1636 we 4. str. 462 a 1 arch neznam. pochwaly auktora lat. jaz. u dědiců Jana Ctibora 1638.

f) Promluwení o swornosti církwe, we 4.

g) Oswědčení proti odpadlcům Čechům we 4.

h) M. Sam. Martiniusa *induciae Martinianae*, anebo zpráwa.. proč odpovědi se nedává na ty dwa.. hanlivé spisy od starších kněží bratrských w Lešně polském pod titulem *Cesty pokoje*, a rozebrání obrany r. tohoto 1637 wydanych. U děd. Jana Ctibora (bez místa) 1638 we 4.

699. *Jiřika Miliusa* gruntowní zpráwa, že M. Luther we všech artikulích, o kteréž s Římskými papežníky rozepře jest, tak wěřil a učil, jakž i hned po časích sw. apoštolů w 600 letech wěřeno a učeno bylo. Přeložená od **WIK-**

TORINA FACILIDES Mezřického. W Draždanech 1629 w 8.

700. Pokojné rozmlauwání pro nawrácení těch, jenž od prawé wíry odstaupili. Od **KARLA PAWLA ŠWANCARA** far. Wodolského. W Praze w 8. 1629.

701. Wyznání wíry sw. křesťanské. Wytišt. u M. Samuele Martiniusa w 12. 1630.

702. Rozmlauwání dwau osob w náboženství sobě odporných o artikulich wíry křesťanské člověka katolického a ewang. 1630 (bez místa) w 8.

703. **M. KRUPIA**, Pawla Pacowského: Katechismus menší *D. M. Lutera*, muže božího, pro mládež mnohými otázkami porozšířený. Wyt. u M. Samuele Martiniusa 1630 w 12.

704. *Bellarmini*. Umění křesťanské atd. w Praze Bylin. 1630 w 8. Udělená rada: Proč dobrého smyslu se přidržející k nynějším Luteranům choditi nemají ku posluhování. Jináč: Šest příčin neb rada dobrého smyslu se přidržejících atd. Spis z počátku XVII stol.

Uvádí se w Ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 93, 96. Není od bratřů. [Boček].

705. **FULVIA ANDROTIA** Hody duchovní, to jest knížka o nábožném a bohu milém přijímání wel. swátosti oltářní a zpovědi. W Praze u Jana mladšího Byliny 1631 w 8. (Připsána slečně Ewě Šwihowské z Ryžmberka).

706. **ALBRECHT KRINECKÝ** z **RONOWA**. Napomenutí (wěrné a upřímné) slaužící k tomu, abychom se náboženství papeženského wystříhali, naproti tomu pak náboženství Luterianského stále se přidrželi, 1631 we 4. w impr. M. Samuele z Dražowa.

707. *Mik. Wedelia*, far. w Jenewě Panacea apostolicae: Lékařství proti odpadlství. W Lešně 1631 w 12.

708. **J. CYRILL** *Bartol. Bitnera* Enchiridion consolatorium. Knížka potěšení pro ty, kteří časů těchto těžká pokušení pro prawdu sw. ewangelium podnikají, přeložena od J. Cyrilla b. m. a r. (w Lešně 1631) w 12. (Ind.)

709. **WÁCSLAWA NUCELLA** Strakonického regule zlaté prawého a skutečného křesťanství, 1731 w 12.

710. **JOKASSIA WÍTA** Přerowského: Obrana kalicha s. neb historia spisu církewního o založení, wzrostu, způsobu i losu jak prwotní, tak i w králowství českém církwe Kristowy, tělo a krew K. p. pod obojí přijímajících od času Boriwoje až do roku 1631. Wyt. u Jana Ctibora w 8. (Boček).

711. **MATĚJE KROCINOWSKÉHO** a) Harmonia confessionum bohemicæ et augustanæ, to jest: Swětél a patrné z zákona božího provedení, že konfessí česká jest prawá Augšpurská, na pewném gruntu písma sw. založená,

w nowě wábec osvědčené od kněze Matěje Krocínowského, na onen čas w městě Řehnowě ewangelium sw. kazatele. Wytišt. u M. Sam. Martiniusa w 12. 1631 str. 296 a 7 listů znamen. b) Promluwení ku p. mistru a knězi Samuelowi z Dražowa we 4. b. r. c) Každodenní přemyslowání a w pobožnosti s. cwičení každého křesťana, 2 listy.

712. Rozmlauwání dwau kněží, Simplicia Pawla, a Prchlicia Petra držané w Pirně 1632 we 4. (Index).

713. Palinodia apostasiae. Příklad odwolání odpadlství a nawrácení od Antikrista, 1633 (Index).

714. Krátké otázky na katechismus Petra Kanizia S. J. s wyswětlením ceremonií mše sw. W Praze 1633 w 8. od **WÁCSL. ALOIS. KLAUDIA NĚPOMUCKÉHO**, cí. alumna.

715. **JIRÍHO FERA** a) Křesťanské učení 1636 w 12. Jest katechismus.

b) Martina de Roo o stawu duši w očistci, přel. w 12.

c) De iudicio particulari.

d) Matěje Nennichen de traditionibus. přel. w 12.

e) De coelestibus gaudiis, z lat. Jer. Drexelia.

f) Nuncium mortis, z lat. J. Drexelia.

g) Štít wíry, 1638.

h) De poenis inferi.

i) Pomoc katolická dušičkám w očistci. W Praze u Zikm. Lewy w 12. 1641.

k) Jana Eusebia Normberského. O všudy-přítomnosti božské 1647 w 12.

716. Sprostnost katolická, to jest: Pohádky křesťanské rodičůw s dětmi, učitelůw s mládeží, hospodářůw s čeledi. W Praze w Staré kolleji 1636 w 12. (Otázky a odpovědi.)

717. **BARTOL. MARTINOWSKÉHO** kněze Pražského nowé léto, o obřízce a podniknutí jí od Kr. p. i o duchovním obřezání z nowu zrozených, 1636 w 12.

718. Otázky kratičké a sprostné z písem sw. ku potěšení a we wíře utwření lidí křesťanských, náitisky a sauzení w příčině náboženství snázejících sebrané a k těmto časům nynějším velmi pohodlné a potřebné w 8. bez r. a m.

719. Kde jest to psáno, aneb důkladná a důležitá zpráwa neb odpověď z bibli na otázky nynějšich w sw. wíře bludníkůw. W Praze w kolleji 1638 w 12. 1673, 1686 u Jana Kamenického 1719 w 8. 1728 w 12. ib.

720. **MATĚJE KROCÍNA** Summowní předložení o umučení p. n. J. K. w 8 otázkách, 1639 w 12.

721. Píte z toho všickni, to jest krátká zpráwa w způsob rozmlauwání ewangelika a

katolika uwedená, zdaliby proti ustanovení pána Krista bylo welebnau swátost (pod jednau) podáwati aneb přijímati. W Praze w imp. akad. 1642 w 12.

722. Katechismus slowenský od **JOACH. KALINKY** (okolo 1645). Rkp.

723. **J. AMOSA KOMENSKÉHO** a) nábožná přemýšlowání o wečeři p., co totižto prawí ewang. křestan před, při a po užívání swátosti této činiti má; k tomu připojeno 14 artikul z konfessí starých Čechů. W Praze u J. Toim. Höchenbergera, 1784 w 12. listů 72. Weř. bibl. XVII. F. 120.

b) O wymítání němého a jakéhokoli dábelství. (Index).

724. **FRIDRICH BRIDELA** a) Stůl páně, welebná boží předrahá swátost wečeře p. na paušti tohoto swěta všem pocestným pokrml welmi laciný. W Praze w koll. S. J. 1659 w 8.

b) Zástupce duší zůstávajících w očistci. Z lat. u sw. Klím. 1674 w 12. str. 124.

c) Katechismus katolický s nowými obrazy w nowě na swětlo wydaný, též křestanské učení weršemi wyložené, w Praze 1681 w 12. (po smrti jeho wydaný) u Jiř. Černocho. R. 1684 wydala jej kollej Jesuitská Kutnohorská.

d) Duše w očistci skrze Josefa w žaláři a Daniele w jámě.. představené atd. W Praze 1694 w 12.

725. Dialogi catholici R. P. **Christoph Pflaumer** S. J. To jest: Katolická rozmlauwání o jedné prawě dobré wíře atd. Z německé řeči přeložená.. od **JANA BENEDIKTA SMO-LIKA**. W Praze w impr. císařsko-akademické l. p. 1654 w 8. str. 562, mimo předmluwu a registř.

726. **CHALÚPKA SAM.**, církwe Kebynské farář: Zpráva o otázce, mžčili a powineni je kněz dobrým swědomím čłowěka nesminého (nesmírného?) k rozlřešení a užívání wel. swátosti weč. p. připustiti. Wyt. w Trenčině u Laurence Wodhaje l. p. 1657 we 4. (Boček).

727. Zrcadlo žiwota wečného z rozliěných sw. písma propowědění složené od **P. J. ANASTASIA** kapucína. W Praze u Urb. Goliáše w 12. 1660.

728. **JOHANNIDES JIŘÍ FRIDECKÝ**: Dwoji spis — clangor tubae; druhý spis o poslaupnosti učení ewangelitského i kněžstwa jeho, w Žilíně 1667 w 8. (Boček).

729. Bohabojný pastucha: Předíwné rozmlauwání owčáckého pacholka s jedním knězem. W Praze u Urbana Goliáše, 1663 we 4. A -- Gij, dle Indexu w Praze 1684 w 12.

730. *Wácsl. Šwertifera* pohromy hřichu smrtedlného. Z lat. přelož. **JIR. KONSTANTIUS**. W Praze u Urbana Goliáše w 12. 1664.

731. Katechismus aneb naučení krátké o prwním přijímání welebné boží drahé swátosti 1666 w 8.

732. Duchowní praktika křest. kat. chowání, t. j. jadrný z nejpotřebnějších kat. artikulůw výborných pobožnosti wýtah. Z něm. W Holom. u Wita J. Etele 1667. W Praze u Jiř. Černocho 1679 w 8. též w Praze u Joach. Kamenického, 1726 w 8. u sw. Klím. 1734 w 8.

733. *Ondřeje Froma* smysl a zdání sektářůw a Lutera učení následownikůw. W Praze w impr. uniwers. 1669 w 8.

734. *Jakuba Marchantia* podstata wíry křestanské aneb otázky, kteréž se mohau mládeži s prospěchem předkládati od **WÁCSL. ČERWENKY** přel. z lat. a rozmnoženo. W Praze 1669 w 8. pak 1673 w 8.

735. Swětlo katolického učení užitečné těm, kteří w temnostech newěry a stínu smrti sedí, aby w jejich srdcích wzešlo slunce sprawedlnosti p. J. atd. 1670 w Praze. Nyní přetlačené od Joach. Kamenického 1729 w 8.

736. Rozmlauwání sprosté katolické na weliké tajemství spasedlné oběti nowého zákona p. J. K. podlé řádu Melchisedechowa o jejím ustanowení a trwání. W Praze u J. Arnolta z Dobroslawína 1672 w 8.

737. Otázky o přijímání wel. swátosti ol-tářní těla a krwe páně pod jednau způsobau. W Klementín. koll. 1676 w 12.

738. Naučení wíry křestanské, katolické z starého a nowého zákona sebrané prací kněze magistra **JANA IGN. HEINŠMIDBERSKÉHO** z Třebechowic atd. W Praze u Urb. Goliáše, 1676 w 8.

739. Katechismus s nowými obrazy na místě daru nowého léta 1684 w nowě na swětlo wydaný r. 1684. [Při něm jest báseň Staročeský Fridolin].

740. *Mart. Lutera* katechismus český i německý, wydaný od Pawla Galli w Drážďanech kazatele. Nákladem Matěje Kohauta, exulanta českého, 1685 w 12. W Drážďanech u Christ. Baumana.

741. Katechismus od towarýšstwa Jež. Kutnohorského, 1687 w 12. s obrázky.

742. **JANA PAZDĚROWSKÉHO** Služba boží neb powinnost dwojí farního osadního, totiž w nedělní a swáteční dni mši swaté nábožně, a kázání.. w swým farním kostele slýchat. W Praze w impr. akad. 1691 w 8.

743. **MAT. ŠTEYRA** Instructio acatholici t. j. wynaučení nekatolika, aneb přátelské rozmlauwání mezi nekatolíkem a katolíkem, o jedné prawě wíře k wečnému spasení wedauci, přel. W Praze w impr. univ. Carol. Ferd. u sw. Klémenta 1691, též 1727 w 8. ib.

744. **MIK. TOMAŠIHO** pravá kat. ruční knížka, kterážto ruční knížce ale lewé doktora *Matiáše Hoe* na odpor vydána jest, že náboženství luter. není ewangelické, není katolické opravdivé. W Trnavě u J. Ad. Fridl. 1691 w 8.

745. **J. FR. RYWOLY** Knížka o zpovědi a o přijímání wel. swátosti oltární (z něm.). W Praze u J. K. Jeřábka 1692 w 8.

746. *Martina Luteru* katechismus přeložený od **FR. RÜHRA**. W Drážďanech 1693, 1709.

747. Pohádky duchovní t. j. ukryté otázky z písma sw. wytažené. W Holom. w 12. 1695, w Brně 1722, 1729. W Jind. Hradci (b. r.?)

748. *Curiosus tolerabilis* t. j. všezvěd nesitedlný, jemužto z mnohých latinských učitelůw na sto otázek odpověď se dává. Od **LEOP. BENED. ČERWENKY**. W Praze u Petra Ant. Benka w 12. 1697.

749. Knížka pobožná o swatých angelích, w níž se vysvětluje, co jsau swatí angelé, jak jsau na lidi laskawí, jak mnohá dobrodiní lidem činí, a jak mají býti od lidí wázeni a ctěni. W Holomauci u Jana Jos. Kiliána 1699 w 8.

750. *Pomoc sw. Angela Strážce*, aneb angelská dobrodiní, kteráž swatí angelowé strážcowé po všechny časy lidem prokázali, w příkladích a historiích jak ze star. tak i nowého zákona sebraná. (z něm.) W Praze u sw. Klím. za J. F. Stárka faktora, 1700 w 8. str. 390 a registř.

Jedná o přirozenosti, kráse, moci, powinnostech, a řízení angelů s příklady a zázraky skrze ně učiněné z rozl. spisowatelů a legend.

751. **DAN. SYNAPIUSA** Perlička dítek božích. Pokladnice duchovní z pěti částek katechismusu složená. W Lewoči 1701 w 12.

752. Zpráva o swátosti pokání, obzvláštěně ženskému pohlaví ku potěšení složená. W Praze u J. S. Beringera w 12. 1701.

753. Radostné příhody o zpovědi, to jest šťastné skončení dobře se zpovídajících a kajících od *Wolfganga Geiba*. W Praze u Wojt. Jiř. Koniáše, 1701 w 8.

754. **JANA SIMONIDESA** a) Wysvětlení křesť. učení podlé pořádku malého katechismusu Luthera. W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. 1704, w Tyrnawě 1710 w 8.

b) První litery křesťanského učení, bez kterýchžto živé známosti žádný spasení nedojde. Wůbec všem dítkám a sprostným a zvláště sirotčímú domu k dobrému dobrau myslí předložené od *Martina Grünewalda*, nešporního kazatele u sw. Petra a Pawla, a nyní w český jazyk dítkám i sprostnému lidu českému k užítku od *Adama Simonidesa* k. c. Ž. e. (kazatele církwe Žitawské ewangelické). Wytiskněné podruhé w Žitawě u Michala Hartmanna w 12. oblong. 4 archy (sine anno). W. weř. bibl. XVII. F. 199.

c) *Summownik* aneb krátké učení křesťanského obsáhnutí, w kterém se předkládají otázky na katechismus O. M. L. na tabuli domovní, o knihách sněmowních, o Luterowém narození, naučení, mnišství, manželství, smrti, těla pohřbení atd. od Jana Simonidesa bohu k sláwě, a mladým k užítku sepsané a roku b. u. MDCCV wytačené w Lewoči u Žofie Sam. Brewerky w 12. str. 294, mimo předml. a registřík.

Jest to katechismus w otázkách a odpovědích, W předmluwě prawi: Máme i my Čechowé otázky pro děti dostatečně M. Františka Rühra w dvojím způsobu představené; potom M. Jana Jiřého Dolanského malau biblí w krátkých otázkách, pro církew českau Žitawskau, a pro dítky její sebranau atd.

755. *Jádro naučení křesťanského*, aneb neomylný výklad wíry dle způsobu Bernardína Mercatoris z latiny do češtiny přeložená od **JANA MAURICIA MARTYNY**. W Praze u Barb. Frant. Beringowé 1706 w 8. Opět 1726 a 1739 u Norb. Fického w 8.

756. Základ žiwobytí katolického, aneb tři slaupy we wíře katolické, jenž jsau wíra, naděje a láska od **J. BECKOWSKÉHO**. W Pr. u dědicůw J. K. Jeřábka 1706—8 we 4.

757. Rozmlauwání přátelské dwau krajanůw o náboženství ewangelickém a papežském; spolu modlitby a písně od N. K. P. S. 1707 w 12. bez místa a tiskaře.

758. **JANA JIŘÍHO DOLANSKÉHO** dítek křesťanských biblí malá: Otázky podlé menšího katechismu Mart. Luteru. W Žitawě 1709, 1710 w 12.

759. **VALENTINA JESTŘÁBECKÉHO** Katechismus domácí pod titulem a způsobem rozmlauwání hospodáře s hostem. W Holomauci u Alžb. Rozenburk. w 8. 1713.

760. *Padesáte příčin, ku poznání, proč sama wíra Římská katolická má býti wywolena*. Psáno latině 1702, nyní 1716 přeloženo atd. w Tyrnawě (słowáckým nářečím).

761. *Malí corvi malum ovum, seu confutatio libelli cujusdam apostatae, nomine coracis* (česky) od **JANA LIBERTINA**. W Praze 1717.

762. *Anti-Dubnicai. Manhu? Co jest to za mannu skrytau, kterauž P. St. Dubnicai* plebán Teplanský na swětlo wydal, 1718. Od **DAN. KERMANA**.

763. *Křesťanské učení starých Římských katolických křesťanů atd.* od **KARLA MAGEŤA**. W Praze 1721. W Hradci Král. 1725 w 8.

764. **J. ST. PEŤRŽILKY** duo minuta t. j. dwa šarty neb dwa peníze malý k wywedení z bludu newěry atd. (o mši a očistci). Dwa díly. W Praze 1721—3 w 8.

765. *Pořádek neb cesta k spasení, z písma sw., nejprw w německém jazyku ukázaná atd. s přidawky krátkými* l. p. 1722 str. 33 (na Strahowě).

766. Katechismus arcibiskupství Pražského na milostivé poručení nejd. a nejosw. p. Ferdinanda... arcibiskupa Pražského... knížete a hraběte z Khinburku... W Praze u Wolf. Wickharta, arcibiskupského a J. M. p. stawůw... impressora 1723, 1725, 1737 u Kašp. Zach. Wussina a Korn. Pet. Wernera knihhandlěřů w 8. str. XVII. 336 pak 1755, 1766, 1784 w 8.

767. *Henricha Milde a)* swatá a bezpečná cesla wiry ewangel. křesťana; z něm. **FRANK AUG.** přel. 1723 w 12. listů 6.

b) Pět otázek, w nichž pořádek spasení začátníkům se ukazuje, 1722, 1723 w 12. bez místa a tisk. listů 6.

768. Znamenité řeči písma sw. k vysvětlení katechismu d. M. Lutera od **PAWLA JAKOBEHO** (bez místa) 1723 w 12. str. 196.

769. Jiřího Frant. Procházky de lauro trojice nerozdílná. W Praze u Karla Jos. Jerábka we 4. bez roku.

770. **KONST. KRIST. BIDONĚSÁ** z **BIDENTHALU**: Výstraha proti Římsko-katolické náboženství ubíhání, všechněm k Angšpurské neb české konfessi se přiznávajícím Čechům potřebně zpravená, 1724 w 8.

771. Katechismus w lat., českém a něm. jazyku, od **MAXIM. WĚTROWSKÉHO**, w Praze 1724.

772. Pohádky duchovní, aneb řeči w podobenství powěděné. Z něm. 1726 w 12. (bez místa a tisk.)

773. *Dokt. M. Lutera* W. J. S. T. Katechismus, wydaný od **WÁCSLAWA KLEYCHA**. W Žitawě u Mich. Hartmana 1727 w 12.

774. **ANT. KONIÁŠE a)** Rozmlauwání o pochybné artikule zvláště w Čechách. W Praze 1728 w 8.

b) Jediná choti Beránkowa... všeobecná Římská cirkew... od jednoho kněze z tow. Jež. (Ant. Koniáše). W Král. Hradci 1733 w 8. W Praze 1755 u Ign. Prušy w 8. str. 552, mimo předmluwu a wýtah celé knihy. Na konci: Skrze tWav přIMLVWV sWatl Antonlne! At bLVD kaClřski zahlně (1756).

775. Dennice zlatá neomylně Římská katolické prawdy. W Praze u Joach. Kamenického 1728 w 8.

776. Břímě uwalené na hospodina, aneb obrana proti falešnému obwinění Štěpána Dubniczay. Rkp. (**JANA BLASIA**).

777. *Mik. Kauxina* přátelské napomenutí ke všem nekatolického náboženství. W Praze u Jana Kamenického w 12. 1729.

778. Prawidlo nejsvětější wiry apoštolské i prorocké z písem swatých sebrané, w němžto se nejpřednější artikulowé wyznání křesť. kra-

tiče a srozumitelně předkládají. K wzdělání cirkwe boží Hennersdorfské. W Laubně u Mik. Šilla 1731 w 12. W Berlině 1748 w 12. tam u Jana Boše 1770 w 12.

779. Angelské křesť. kat. naučení mládeže všem učitelům a dítkám w 52... naučení rozdělené... přidán wýklad na wěrim boha. W Praze u Joach. Kamenického 1733 w 8. — U Johanny Prušowé wdowy 1770 w 12. str. 104.

780. **B. JOS. PRETLIKA** wečeře weliká aneb dokazowé žiwého těla a krwe Kr. Jež. u welebné swátosti. W Praze u J. K. Hrabý w 12. 1733.

781. Katechismus D. M. Lutera, kterýž slowe menší w nowě přehlednutý a krátkými gruntnovními otázkami a odpovědmi rozebraný a wyloženy k cwičení sprosté mládeže w spásitelné známosti a bázni boží... wydaný atd. od **SAM. HRUŠKOWICE** 1735 w 12. W Prešpurku 1778 w 12. a w Štáwnici 1791. W Prešpurku 1810 w 8.

782. *Heinricha MILDE a)* M. Lutera katechismus menší bez a s wýkladem i s otázkami a tabulemi domowními pro cirkew křesťanskau 1735 wydan od Heinr. Milde. Wyt. (bez místa) w 8.

b) Naučení o počátku křesťanského žiwota w čtyrech částkách obsažené (z něm.) W Halli u Jana Justina Gebauera 1736 w 12. (II. wydání).

c) Krátký wýtah učení křesťanského o bohu a člověku. W Halli u Jana Justina Gebauera 1736 w 8.

783. Obhájení učení ewangelium swatého, od jednoho swědka prawdy. W Halli u J. Justina Gebauera 1736 w 12.

784. O obłudách nočních. Učení ewangelium sw. od jednoho swědka prawdy. W Halli 1736 w 12.

785. Katechismus učení křesťanského pro mládež wětší i menší s připojením knížčky modlitebné a písni 1738 w 12. (bez místa). Pak w Uherské Skalici 1782 w 12. str. 467 (od **DAN. KERMANA**, ostaráním *Jiřího Ambroziusa*).

786. *Jana Bohum. Hillingera* práwo neb saud osprawedlnění, jejžto jedenkaždý pokání činící a wěrný hříšník projiti musí. Z něm. w Weimaru 1739 w 12. (bez tisk.) str. 60.

787. *Rabína Šamuele* welmi utěšené rozmlauwání otwírající blud a slepotu židowskau stranu Mesiáše, kterého očekawaji. Knížka zlatá, hodná čtení, sepsaná w jazyku arabském okolo l. p. 1050, připsaná jinému Rabinowi jménem Izákowi. Z řeči arabské do latinské (1339) přeložená, pak w češtinu uweđená. W Praze u sw. Klimenta 1740, 1749 w 8. (do mnohých jazykůw přeložená).

788. Wyznání srownání apoštolského we 12 članech wíry, w otázky a odpovědi uведенé. Wytiskl Matěj Kaudelka. W Praze 1740. Sepsal **JAN ANT. CHOCHOLKA**.

789. **JIRÍHO AMBROZIUSA** a) Gruntovní wysvětlení katechismu s připojením řečí písem swatých potěšujících (bez místa a roku).

b) Rozebrání částek katechismu D. Martina Lutera 1742.

c) Jádro křesťanského katolického učení we 4. l. p. 1745 (bez místa) str. 1668 a rejstr.

790. Pastwa duchowním swým... owěčickám, od **WÁCSL. M. PELIKÁNA** děk. Soběslawského 1743, w Král. Hradci w 12. 1 arch katech. s modlitbami.

791. Krátký wýtah knížky pod titulem Skála Kristowa. W Holom. w 8. 1743.

792. **MARADA BARTOLOMĚJ** farář, politicus, aneb zběhlý a učený člověk a Idiota, to jest: Sprosták... o jedno spasit. wíře rozmlauwající. W Trnavě 1744 w 8.

793. Potřebné otázky o wečeři páně (bez místa a roku) w 12. str. 24.

794. Otázky katechismusové, w nichžto gruntovní prawdy křesťanského náboženství propowídkami písma swatého potvrzené se nalézají 1745 w 12. bez místa a tisk. W Berlině 1748 od **J. ELSNERA**.

795. Obrana křestan. náboženství. Sepsal **MATĚJ BODO**. Rkp. necelý okolo 1745? W. Tabl. po. II. 54.

796. Kniha naučení a příkladůw, která představuje celý katechismus aneb křesťanské kat. naučení s mnohými pěknými příklady, od **Mart. Pruggera** něm. sepsaná, od **JANA KRÍŠTOFA TREBONSKÉHO** (kapucína) přel. 1745 we 4. str. 745, též w Praze 1758 we 4. u J. K. Hladkého.

797. To od samého Ježíše přesvědčené dnešní falešné křestanstwo. Z něm. od D. A. F. (w Wittenberku) 1745.

798. Catechismus, neb naučení Římskokatolické s kontrowersialním diskursem; a o počátku pietistických kacířů 1732 na Opočenském panství. Od welebného kněze **WÁCSL. KLU-GARA**, faráře we Skalici nad Upau, w Praze w arcib. impressi skrze faktora Fr. K. Hladkého 1746 we 4. str. 877 předml. a Index.

799. **Karla Gottloba Hofmanna** wysvětlení křesťanských zpowědních otázek Lutherových. Z něm. přel. od **JANA KRÍŠTOFA WODÍČKY** 1746 w 12. (bez místa a tisk.)

800. **Mart. Luther**a Enchiridion, malý katechismus 1746.

801. Mléko čisté prawdy boží, to jest: Katechismus aneb nejprwnější počátky křesť. učení s kratičkým wysvětlením k vzdělání mládeže

církwi božích česk. bratrských. W Berlině 1748 w 12. archů 5. Po druhé w Hali Magdeburské. Wydaný od **THEOF. ELSNERA** 1763 w 12. bez udání tiskaře. Po třetí u Jana T. Höchenbergera, w Praze 1782 w 12 str. 150. W Litomyšli 1783 str. 142. W Brně 1806 w 12.

802. **Mich. Elfena** Katolická sprostoprawda anebo učení křesť. kat. církwe. Nyňi na česko přel. W Praze u J. K. Hraby 2 díly w 8. 1749.

803. Křtu sw. sprostické a krátké wysvětlení swatých slow ustanowení i wečeře páně, podlé prawidla samého slowa božilho, beze všech nálezků lidských. W Berlině 1750.

804. Taužebné proukázání newinnosti těch, kteří se k Augšpurskému wyznání připojují w 8. 1750.

805. Prawda wíry Kristowy katolické aneb všeobecné obsahující w sobě summu sprawedliwego a spasitedlného učení křesť. 1752 w 8. w Kosičách w impr. akademické. Pod přípísem stojí: Unižený služebník N. N. S. J.

806. Maudrost katolických rodičů atd. w Praze 1753 w 8.

807. Katechismus biskupství Králohradeckého. Z poručení atd. W Praze 1755 w 8. u Ign. Prunšy str. 184.

808. Tříhranné školního žáčka srdce, neb sprostá pro křestana knížka na tři díly rozwržená (katechismus, modlitby, písničky). W Hradci u J. Klim. Tybely 1756, w 8. od P. W. D. (t. pátera **WÁCSLAWA DUŠKA**).

809. Starožitnost katolické wíry od prwního počátku až po dnes atd. od jednoho duchowního řádu Petrinského w m. morawském missionáře 180 stran. W Znojmě u Ant. Prayza (1761) u Bočka.

810. Křesťanské naučení o swatém písmě a jeho prawém smyslu. W Trnavě 1764 w 8. w impressi kollegia akademického.

811. **BYDŽOWSKÝ FRANT. VIKTOR**: Dwojnásobné králowství Ježíše atd. w Praze 1765 fol.

812. Duchovní koleda s přídawkem, všem milým vlastencům, obzvláště Drškowským a Zlatowolešnickým laskavým poslouchacům udělaná, neb... základní cwičení... u wíře, naději a lásce atd. W Praze u Jak. Schweigera 1766.

Podepsán **DAN. JAN METELKA**, kterýž zemřel co farář w Drškowě.

813. **FAB. NĚMEC**, Professus Zabrdov. Katechismus neb jediné spasitedlné, křesť. katolické wíry wýklad a cwičení, w Holom. 1771 mal. 8. stran 120.

f) Dogmaticko-historické.

814. Clavis haeresim claudens et aperiens. Klíč kacířské bludy k rozeznání otwírající k wykořenění zamykající, aneb registřík některých

bludných, pohoršlivých, podezřelých neb zapověděných kněh, s předcházejícími aučlivými prostředky, kterými pohoršlivé . . knihy vyškamatí a vykořeniti se mohou. Na světlo vydaný w Králově Hradci u Jana Tybely 1729 w 12. Titul, přepis (divo Antonio Pad.) a quaestiones de libris haereticis 9 listů; příčiny k vykořenění bludných kněh atd. stránek XCIV registřík sám stránek 200.

Po druhé též w Hradci Králově 1749 rozmnožený a opravený w 12. archů 22½ obsahuje zapovězených lat. českých a německých kněh dle abecedy a formátu zpořádané poznamenání. Věčná kněhorušeťví památka. Sepsal jej Ant. Koniáš S. J.

815. Index bohemicorum librorum corrigendorum ordine alphabeti digestus. Pragae sine anno (1770) w 8.

(Od téhož Anton. Koniáše). Jest to poznamenání českých knih jindy zapovězených, kteréž po smrti spisowatele na rozkaz arcibiskupa Pražského tištěno bylo. Podobná sepsání něm. lat. francouzských, wlašských, anglických, řeckých atd. knih zůstavil též Koniáš, kteráž w rkp. leží. Od r. 1782 ten Index cis. nařízením zrušen, a instrukcí papežské wytrhány. D.

g) Biblická historie.

816. Historické obsažení o Danielowi pro roku božím, jeho jménu, rodu, do Babylona zawedení atd. sebrané a z Němec odeslané 1624 4 listy (u p. Bočka).

817. Theatrum, aneb diwadlo božího řízení, swatý Job. W Praze 1673 str. 267 w 8. 1679 w 8. též 1701 w 8. opět 1761 we 4. Z lat. *Jer. Drexelia* přeložil KRIŠTOF LUPPIUS.

818. *P.* z *Royaumontu* přewora w Sombravallu příběhowé písemní starého i nowého zákona s užitečnými výklady a naučeními swatých otcůw. Z franc. přelož. od JANA BARNERA. W Praze 1697 we 4. Potom w Praze 1777 w 8. str. 612, náklad. c. k. pravidelní školské tiskárny.

819. Rachel w Rámě oplakávající syny swé. W Praze u Petra Ant. Beneka w 12. 1704.

820. We jménu páně! Diarium biblicum aneb historie biblická starého i nowého zákona, wedlé počtu dnů celého roku wybrané, a na pořád trojím summowním učením wyswětlené s přídawkem historie o konečné zkáze města Jeruzalema, na světlo wydané od DAN. SARTORIUSA 1744 bez m. s obrázkem str. 996, mimo předmluwu a regist.

Ku každé historii přemýšlowání we werších připojeno. W. průbu w Tab. Poc. III. 16.

821. Krátký wýtah historie písma sw. k učením a k užítku menších dwencůw pobožných škol w rozmlawování, díly dwa. W Praze u K. J. Jauernicha w 8. str. 63 (1760). W Litomyšli u Ant. Kamenického r. 1765 malý 8.

První díl obsahuje historii církewní star. zákona, str. 125; druhý díl historii církewní nowého zákona str. 61.

h) Výklady.

822. Pres boží, t. j. kratičké rozwážení slow Jeremiáše proroka: Tlačil pán presem pannu dceru Jůdskau w 8. 1624.

823. M. SAM. z DRAŽOWA sedm listů apokaliptických wyswětlení we 4.

824. Sprostý výklad žalmu 83. TOBIÁŠE CICHOREA (Čekanky?) faráře Rozhonického w 16.

825. MOTĚŠICKÝ KAŠPAR kněz český w Žitawě. Výklad na 7 slow p. K. Ms. we 4. u Miltnera na Smečně.

826. *D. Rudolphi Gualteri* výklad otčenáše (paraphrasis in orationem dominicam, česky). Při agendě w rkp. 1638 w 12. (u Bočka).

827. Proroctwí wánoční Izaiáše wyswětlené r. 1645, (w Trenčíně) od JOACH. KALINKY (Index klade 1673).

828. Jana Prwotinka, to jest: Jen summowní a krátká o knize zjewení sw. Jana zpráva od jednoho z národu českého čistého učení následowníka jménem Jana, wytištěna 1726 w 12. bez místa a tiskaře. Též w Berlině 177(?) w 12.

829. *Karla Jugla* výklad řeči židowských. Rkp. 1745 w Museum.

830. Čwrtlý élanek wiry: Trpěl pod Pontským Pilátem, wyložen a od TOMÁŠE LAŠTOWKY z Hulčina přeložen. W Trnavě 1748 we 4. Jedno s num. 658.

831. Výklad summowní a gruntowní celého písma swatého starého i nowého zákona, k tomu i knih, jenž slowau apokripa s užitečným naučením, jakby se k spasitělnému užítku u wíře, w životu i w kříži potřebowati mohli. Před některým časem jak obecnému církewnímu užívání w knížetstwí Würtensberském, i w jiných také ewangelitských krajínách, tak také k zwláští nábožnosti jednoho každého otce čeledního pro domácí chrám sepsány. Z něm. přeložený na 4 díly rozdělený. W Tubingu 1730 we 4.

832. Wýtazní naučení a wýkladowé na všechny nedělní a swáteční epištoly též ewangelia. Nákl. děd. sw. Wácslawa.

833. *Michala Chmely* obzwláští písma sw. řeči starého i nowého zákona, podlé nedělních a swátečních některých ewangelií, pro mládež školní. W Prešpurku u Frant. Aug. Patzko (17..?) w 12. str. 116 mimo registřík.

i) Postilly.

834. Postilla aneb kázání na ewangelia dní swátečních, blahoslawené panny Marie, swatých

apoštolůw, mučedníkůw a wyznawačůw, která obyčejně od sw. Ondřeje apoštola až do sw. Jana křtitele w cirkwi sw. všeobecně se čtou, aneb káží: prvního dílu částka druhá 1629.

835. Salomonea postilla *Joannis Gerhardi* (od ŠTĚP. PILAŘÍKA) w. T. žiw. Pilař. str. 35.

836. Swáteční postilla od P. K. M. S. W. S. P. II díly. W Praze 1667, 1668 fol.

837. Křesfanská domovní postilla od KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO, nejprw na nařízení knížete saského w něm. řeči wydaná, nyní pak w českau přeložená a na 2 díly rozdělená 1619 stran. Wyt. w Drážďanech u Křištofa Baumana, 1682 w 8.

838. Postilla katolická na dvě částky rozdělená nedělní a swáteční, aneb výkladové na ewang. přes celý rok, od MATĚJE ŠTEYRA. W Praze u sw. Klím. 1691 nákl. děd. sw. Wácl. Tamže 1695. Opět tam r. 1702. Pak u Joach. Jana Kamenického 1719 we 4. I. díl str. 592 II. díl str. 402. Tamže po páté r. 1731. Těž u Mat. Ad. Högera 1737 vždy we 4.

839. *Jirih* Šerera postilla t. j. výkladové na nedělní ewangelia z něm. přel. JAN BARNER. W Praze 1704 fol. u sw. Klimenta.

840. Sancta curiositas t. j. swatá všetečnost atd. Postilla katolická od ŠTĚP. FR. NÁCHODSKÉHO. W Praze u Beucka 1707 we 4. str. 697.

841. Postilla každodenní pobožná k modlení rannímu i večernímu na všech sedm dní přes celý týden nápomocná, 1708 w 12. bez místa a tiskaře, (w Lipsku?) str. 429. Přidáno: Písničky ranní, před kázáním a po kázání, před přijímáním a po přijímání těla a krwe p. J. Kr. též před jídlem a po jídle atd. b. m. 1708 w 16.

842. Kazatel domácí proti sedmi hříchům. Přidáno o sedmi hříších do nebe wolajících, také o čtyrech posledních věcech člověka. Sepšáno nákladem jednoho faráře diec. Olomaucké. W Brně u Jos. Swobody 1709 we 4. 356 str.

843. *Kristiana Langhousa* kazatele w Königsberku w Prusích, křesfanských dítek ruční a domovní postilla, od KRIST. PEŠKA přel. W Žitawě u Michala Hartmanna 1712, po druhé w Žitawě u J. Krist. Stremela l. p. 1734 w 8. str. 912, též 1738 w 8. ib.

Sem náleží: Zpráva potřebná, kterak tuto ruční postillu hospodářové užíwati mohau. Nákladem Wácl. Kleycha w 8. 1712.

844. *Martina Mollera* postilla, přeložil a předmluwami a propozicemi opatřil JAN BLASIUS († 1749). Jest ještě w rkp.

845. Postilla: gruntovní učení o člancích wiry křest. na obyčejná nedělní a swáteční ewangelia 1729 w 8.

846. *Mikuláše z Zinzendorfu* krátké obsa-

žení některých ewangelických řečí. Z něm. přel. 1743 w 8. bez místa a tiskaře.

847. We jménu páne postilla summovní na wšecky dni nedělní a swáteční w roce, dwojím kázáním ewangelickým i epištolským k ranní i nešporní nábožnosti domovní zaopatřena, 1746 w 8. bez místa a tiskaře. Těž w Prešpurku 1779 u J. M. Landerera. Těž w Preš. 1807 w 8. Spisowatel jest *Dan. Sartorius*.

848. Poruční postilla t. j. výklady na nedělní a swáteční ewangelia. W Král. Hradeci u Jana Klím. Tybelly(ho) w 8. Sepšal něm. *P. Gofne*, přeložil JAN ZLATOUSTÝ TÁBORSKÝ.

849. Postilla aneb wyložení nedělních i swátečních epištol a ewangelií na celý rok atd. w Praze 1750 w 8.

850. Postilla aneb celoroční výkladové na wšecky nedělní a swáteční epištoly, též ewangelia, na tři díly rozdělení od K. ANT. KONIÁŠE. W Praze w 8. u Ig. Fr. Prušy 1756 (třetí wyd.)

851. Skrowná postilla na ewangelia celého roku spořádaná w mrawo-katolickém učení sepsaná, dříve w něm. jazyku od jednoho kněze z t. J. wydaná, nyní na česko přel. Nákl. děd. sw. Wácl. w 8. w Praze u J. Hraby 1767 stran 354.

852. Nedělní výkladové rkp. stol. XVII 3 díly we 4. w Mus.

k) Kázání.

a) We sbírkách.

853. MIKUL. WEDELIA dvoje potěšné kázání z 1 kapit. Zachariáše pro potěšení věřících. Dedic. Friderico Bohemiae regi. W Janowě 1625 w 12.

454. Kázání w rkp. z XVII století, we veřejné knihow. Pražské II. 24, 27, E. 30, C. 40, 46.

855. JAN AM. KOMENSKÝ: a) Kázání XXI. O tajemstwich smrti, wzkříšení a na nebe wstapení Krista spasitele swěta, učiněná w Lešně Polském 1636. Rkp. a wytlačená w Amsterodamě 1663 w 12. Pak wedlé téhož exempláře wytištěná w Berlíně 1757 w 12. Wydal posléze Taužil.

b) Dwójí kázání. První wánoční, druhé postní. W Berlíně u Krist. Frid. Heninga 1763 w 8. str. 96.

856. HALLÉHO (*Paula Petra* kněze) kázání nedělní a swáteční r. 1649 — 1650 fol. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 40.

857. Kázání výroční nedělní i swáteční (mimo latinská themata) na r. 1655. Rkp. weř. bibl. XV. C. 19. fol. list 1 — 86.

858. **PELTA (JIRŮHO)** kázání nedělní 1654. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 29. [Toliko čtvrtá část.]

859. Nowý Cherubin, t. j. swatý Ignacius, kázání, 1659 od **BÍLOWSKÉHO Gottfrida Hynka**, děkana Píseckého.

860. **KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO** Suscitabulum poenitentiae. Budič pokání t. j. XXVI kajících kázání 1683 w 8. str. 750 (bez m.) Čeština ještě dobrá.

861. Pěknická kázání z sw. písma. Rkp. stol. XVII w 8. w Museum.

862. Kázání přes celý rok. Rkp. stol. XVII w 8. w Museum.

863. Semen verbi Dei. Semen slova božího, aneb kázání na swátky skrz celý rok, od **JANA KLEKLARA**, w Praze u W. J. Koniáše 1702 we 4. str. 450. Obsahuje 69 kázání hraběnce Černínové připsaných. (Málo se k našim časům hodí).

864. **JANA BARNERA a) Jiř. Šerera** kázání na nedělní ewangelia z něm. w Praze 1704 fol.

b) Summarie na všeecka čtení a ewangelia, jak nedělní tak i swáteční přes celý rok, w Praze 1711 we 4.

c) Jiř. Šerera kázání na swáteční ewangelia a umučení páně z něm. w Praze u Joach. Kamenického 1724 fol.

865. **KARLA RAČINA a) Čtyry žiwlowé** proti hříšné duši bojující a k spravedliwému pokání dohánějící, to jest postní diskursy w pořádnost uведенé a na celý půst rozdělené. W Praze u sw. Klím. 1698 we 4.

b) Operae ecclesiasticae. Roboty církevní w nedělní den netoliko dowolená ale také od církw sw. kat. přikázaná; t. j. nedělní kázání dle spisů sw. ewangelistů zhotowená, kdežto hojnost rozličných písma sw. obojho zákona a sw. otcůw, též duchowních i swětských historií s mnohými symbolis a nápisy, ku pomoci všem duchowním pánům správěm i také k užítku a potěšení všem starobylé Swatowácslawské řeči milovníkům se wynachází, od Karla Račina Theatinského, kněze řádu kazatelského 1706. Po druhé 1720 z nařízení Ferd. arcib. W Praze u Wolfg. Richarta we 4. str. 773.

c) Sněm nebeský swatých a swětic božích, to jest swáteční kázání, kdež jejich sw. žiwot, hrdinští skutkové, diwové a zázrakové se předstawují. W Praze u Kat. Alžb. Koniášowé 1712 we 4.

866. Berla králowská Jesu Krista, to jest slovo boží, jehožto mocí a právem Kristus w srdcích našich wládne, w ročních nedělních kázáních dvojím wýkladem předstawené, od **DAN. NIČE**. W Praze 1709 fol. u Koniáše str. 256.

867. **BOHUMÍRA J. BÍLOWSKÉHO a)**

Salus sanctuarii anebo šestka duchowní swatému Liboriowi w Morawě na Jesenci ofěrau položené, to jest šestero ne tak kázání atd. W Olomauci u Ignáce Rosenburka 1713 we 4.

b) Cantator cignus funeris ipse sui atd. Hlas duchowní labutě atd. W Holomauci u J. Awingera 1720 we 4. (Káz. od sw. ducha až do adwentu).

c) Hlas duchowní labutě t. j. kázání nedělní a swáteční skrz celý adwent. W Brně u Jak. M. Swobody 1720 we 4. též w Olomauci u J. Ad. Awingera 1720 we 4.

d) Doctrina christiana animabus inservitura (chron. 1721).. Křesfanské cwičení dušem k spasení, potěšení a k naučení spůsobně a pilně složené (chronog. 1721). W Holomauci u J. Ad. Awingera we 4. mimo tit. a dedic. str. 101 (na konci:) Wytřštěno w Brně u Jak. Max. Swobody 1720 (jest tedy toliko dedikací lat. [sw. Janu Nepomuckému a Janowi Sarkan-drowi 9 listů, w Holom. třeštěna). Neděle I. po 3 králích.. Neděle II. po dewitniku A—Z2.

e) Doctrina et veritas justis animabus per-necessaria.. pars posterior a pentecoste, str. 521, mimo Index we 4.

f) Pia quadragesima... Ježíš Nazaretský král židowský swěta spasitel, to jest prwní postní rozwažowání duši křest. utěšené, platné a welmi užitečné (chronog. 1721) str. 99 mimo Index 6 listů.

g) Passio D. N. J. C. ... druhé rozwažowání postní bolestné matce pro náležitou autrpnost... str. 195.

h) Coelum vivum etc. Nebe swatoswaté atd. Kázání swáteční, ke cti a sláwě nejsw. rodičky boží a všecl milých wywolených atd. Anno quo electus est SanctiUssIMV's pontifeX BenediCtVs (1724) w Opawě u Wácsl. Šindlera we 4. listů 510. Cena těch kázání jest pod prostřední.

868. Kázání o sw. Norbertu s. a. (saec. XVIII) fol. Rkp. weř. bibl. XV. C. 2. list 50.

869. *Alexandra Maczayho* chleby prwotiu neb kázání na neděle celého roku. W Trnawě we 4. 1718.

870. *Pawla Jos. Axlara* nábožný horliwý wůdce do města sw. nebeského Jerusalema, aneb kázání wýroční. W Praze u sw. Klimenta za Dominika Pfliegera faktora 1720 we 4. (Weř. bibl. 50) wydal Math. Jos. Hájek, rektor seminar. arcib.

871. **FABIANA WESELÉHO a)** Quadragesimale primum seu conciones in singulas ferias sextae quadragesimae et in dominicam resurrectionis. Kázání na každý pátek w postě a na neděli wzkřisení páně. Pragae in colle. ad s. Clem. 1723 we 4. (tom. 3). Opět tam 1728 w 4.

b) *Conciones festuales et dominicales totius anni.* Kázání světeční i nedělní přes celý rok 4 díly. W Praze u Joach. Kamenického I. 1724, II. díl 1725, III. 1730, IV. díl u Jana Norb. Fického 1738 fol. (Iní díl obsahuje kázání na svátky přes celý rok, jakož i některé obzvláštní slavnosti sw. božích. Ilhý díl na neděle přes celý rok, a řeči postní. III. díl na svátky přes celý rok. IV. díl na neděle od adventu až do swatodušních swátků).

872. Kázání bratrské od **JANA MOCE** přel. W Laubně 1727.

873. *Marka Damascena* trojí chléb nebeský pro laeňy lid český, od písma sw. snešení nábožného učitelůw církewních a s. otcůw vypůjčený a k nedělnímu občerstvení všem milým vlastencům představený t. na každau neděli troje kázání atd. w Praze u K. Jana Hrabý we 4. Iní díl 1727, II. díl 1728.

874. *Christ. Pflaumer* zlatá neomylné Římsko-kat. pravdy dennice.. w epistolních řečích.. světlými písma sw. důwody se vyjasňující. W Praze u Joach. Kamenického 1728 w 8.

875. **ANT. KELSKÉHO** a) *Conciones festuales in totius anni festa.* Pragae apud Ád. Matthaeum Haeger 1732 4. (Kázání světeční) též 1734 apud Casp. Wussin.

b) *Conciones dominicales* (kázání nedělní), Pragae apud J. Kamenický 1736 we 4.

876. Chwálorěči neb kázání na některé svátky a obzvláštní roční slavnosti swatých božích. Wydané od **ONDŘEJE DEWALDA.** W Pr. u Matěje Högra 1736 we 4.

877. **JANA CHRISOST. TÁBORSKÉHO** a) *Tria tabernacula etc.* 61 kázání o swatých. W Holomauci u Ant. Hirule 1738 we 4.

b) *Mons Thabor evangelicae veritatis,* kázání na neděle celého roku, a obzvláštní slavnosti spasitele našeho. W Hradci Kr. u Jana Tybelly 1747.

878. **MICH. PELLIŠOTY** a) *Trinitas dominicalis,* t. j. Trojice nedělní, troje kázání na každau neděli přes celý rok. W Praze 1741 — 3 fol. dwa díly. b) *Unum, binum, trinum,* t. j. jedno, dvoje, troje kázání světeční. W Praze u Frant. H. Kirchnera I. díl 1751. II. díl 1753 fol.

879. *Mikuláše Ludw. z Cinzendorfu,* biskupa ewang. bratrských církví krátké obsažení některých ewangelických řečí: to jest 16 řečí na wysvětlení druhého artikule wíry křesf. z něm. přel. 1738 držené; 1743 wytiskněné w 8. (zdá se w Berlině).

880. *Wilhelma Stanikursta* S. J. čtvrtý článek wíry kat. Trpěl pod Pontským Pilátem.. obširně wyložený od **TOM. XAW. LAŠTOW-**

KY z HULČINA, skrz 12 let na postním kázání každý čtvrtěk předložený. W Trnawě w impr. akad. 1748 we 4.

881. **LEOP. FABRICIA** a) *Smutná paušf opuštěného pána Ježíše při hořkém umučení a autrpném vzdychání na postních kázáních představená.* W Praze díl I. 1760 we 4.

b) *Mrawná naučení na svátky celého roku.* W Praze 1761.

c) *Mrawná naučení na všecky výroční neděle a na den posvěcení chrámu páně.* Kniha I. w Praze. 1726. Kniha II. 1763 fol.

d) *Syn pobožný matere bezbožné, bratr tielý bratra ukrutného atd. S. Wácslaw...* při obzvláštní slavnosti chrámu páně na Proseku před osmy sty lety wyzdwiženého přiběho-pamětnau kazatelskau řeči wychwálený. W Praze J. K. Hrabá 1770 fol. (Boček).

882. *Fr. Ign. Gregoria* alphabetum Joanneum seu sermones rudes. Kázání o sw. Janu Nepomuckém. Pragae typis archiep. per J. Schweiger 1762 we 4.

883. **TUČKA (ŘEHOŘE),** řádu kazatelského generalního kazatele a přewora kláštara Nimburského, *benedictio de rore coeli et pinquedine terrae,* t. j. Požehnutí z rosy nebeské a z tučnosti zemské, aneb chwálorěčné kázání. W Hradci Král. u Jana Klím. Tybelly 1768 we 4. archů 70.

884. Padesátý kající žalm w ýborných a pohnutedlných historických kázáních, jako domáci knížka k wzbuzení ducha w 8. w Praze 1773.

β) P o r ů z n u .

885. **KAŠPÁRA ARSENIUSA z RADBUSY** kázání in reconciliatione hlavního kostela Pražského a swěcení oltáře sw. Wíta, držené 28 Unora 1621.

886. Krista osoby spásitělné wyznání, píseň sw. Ambrože s strany wtělení, početi, narození i všech dobrodiní jeho skrze **WOLFA ADAMA BENEŠOWSKÉHO,** na spůsob kázání wybraný 1625 w 18.

887. *Gratulatio...* Přiwítání pobožné bohu wěrným a milým Čechům z wlasti milé pro prawda ewangelium J. K. do exilium sw. a křesfanského přestěhowaným, s napomenutím a potěšením... některým austně, jiným w spisu učiněné od kněze **JANA ROSACIUSA** 1628 w 8. archy 4 (wlastně kázání).

888. **JANA WIGANDA** kázání, *Dominica II post Epiph.* Při agendě. Rkp. 1638 w 12. (U Bočka).

889. **JANA IGN. DLAUIHOWESKÉHO** a) *Zrost aneb prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele Krista Ježíše t. j. řeč o*

zwětšení a rozmáhání se vždy víceji a víceji w ctnostech, (kázání) od Jana Dlauhoweského de longa Villa 1672, w Praze u Jana Arnolta z Dobroslawína w 8. A — C. (připojen jest wýtah o řádu sw. Benedikta w Čechách.

b) Duchovní pozdvižení pobožného lidu Pražského na den sw. Wáeslawy z příchodu nej-slaw. processí Kutnohorské k hrobu jeho swatému 1673. W Praze u Jana Arnolta z Dobroslawína w 8. 4 listy.

c) Podiwin s Přibislawau, kdo se dívá, se podiwi!... t. j. všech kostí těl sw. a reliquií wyznamenání, nimiž sláwu swau... rozhláshuje sw. hlavní kostel Pražský... 1673 w Praze u J. Arnolta z Dobroslaw. w 8. listů 8.

d) Wýchod a západ slunce na hoře Sionské. W Praze w impr. arcibiskupské r. 1676 we 4. a — cj.

890. Počet nejdokonalejší a nejsw. Trojice w jednotě a jednoty w Trojici, při šťastném a weselém na wrch dědičný Richumburský wstoupení a příjezdu w. uroz. p. Frant. Ant. Berkowí, hraběti Howoru z Dubé a Lipé... jakož i spolu p. Loisaie hraběnce Berkowé, rozené Montekukulowé... od TOM. BERN. JELINKA poëta laureato etc. (1673). W Litomyšli u Jana Arnolta we 4.

891. Stálost a setrwanliwost král. starokat. krajského města Plzně . . . důstojnému W. J. Alexiusowí Čapkowí, arcipřístu dediceirowaná... w kostele sw. Bartoloměje... přednešená od kn. JANA HOCHA, řádu kaz. 1673. W Praze u Urbana Goliáše we 4. listů 8.

892. Lux mundi et societatis (chron.) Swětló swěta a tovaryšstwa p. J. jest sw. otec Ignatius Lojola . . . od JANA HEINSCHMIDBERSKÉHO z *Třebechowic*. W Hradci Král. (1673) we 4.

893. Swědectwí prawdy wydané ku poctiwosti a sláwě w. důst. p. Tomáše Jana Pešiny z Čechorodu . . . na den nowého swátku od JANA WARINA, bosáka 17 Máje 1676 w Plzni. Wytíštěno w Praze u Jiř. Černocho 1677 we 4. listů 10.

894. Město na hůře wystawené. Plzeň na den památní wítězství atd. od DAMASA STRNADA, řádu sw. Frant. 1679. W Praze u J. Černocho A — C3.

895. Jubilate, aneb weselé prospěwování a plesání ku poctiwosti slaw. kr. města Plzně na den nowého swátku, kterýž padl na neděli Jubilate řečenau r. 1685, 13 Máje od Františ. W. HYNKA KULIKA, far. Jezenského. W Praze u J. K. Jeřábka 1687 we 4. A — F1.

896. Prah milostiwého léta w slavných třech městech Pražských skončeného atd. poznamenáný od JANA KONST. KOSTANECKÉHO

z Hlossinu a Sulmowa 1690. Wytiskl Jiří Labaun we 4. 8 listů.

897. Humilitas exaltata . . . Poníženost wyzdwižená a ctnost korunowaná, při slawnosti korunování a šťastného uwádění w. uroz. kněžny . . . p. Františky Heleny Pirony z Galliano z boží m. kněžny a abatyše kláštera sw. Jiří (řeč) od AD. IGN. MLADOTY z *Solopisk* 1691 w 8. w Praze listů 12.

898. KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO a) Kázání o ustawičné ochraně a stráží sw. angelů nad dítkami. W Žitawě 1678 we 4. b) Kázání swatodušní w l. 1684 w městě Žitawě konané. W Žitawě u M. Hartmanna w 8. 1691 A — C3.

899. JANA JIŘ. DOLANSKÉHO, kazatele exulantů kázání w neděli první po weliké noci, jež léta 1693 w Žitawě držel. Rkp. we 4. listů 12 (w Žitawě rkp.)

900. Duchovní zasnaubení dwau wzácných a starožitných rodůw slečen t. Anny Mar. Terzie Audrické z Andric, Anny Kat. Barb. Hložkowny z Žampachu. Od KARLA RAČINA. W Praze 1696 u J. K. Jeřábka we 4.

901. První a nový farář sw. Josef bohačlowěka pěstau, aneb kázání o sw. Josefu. W Praze u Jiřího Labauna 1696 we 4. listů 12.

902. Vox clamantis in deserto, aneb hlas wolajícího na paušti, t. j. na někdy jmenowaný vysoký před léty pustý w kraji Čásl. na panství Malešowském ležící, nyní pak slavným chrámem a paustewnickým přibytkem ozdobený a sw. Jana Křtitele řečený hoře prohlášená chwála téhož sw. Jana Křtitele. Od PETRA ŠTĚPÁNA, rozeného z Teyncle. W Praze 1697 u Jiř. Labauna we 4. listů 10.

903. Exercitia octidua an. 1705 peracta ad Maj. Dei gloriam. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 39. *Jsau to rozjímaní nábožná neb řeči držané jep-tiškám od jesuity.*

904. Kráľowské kněžstwo nowého kněze D. C. H. P. MICHALA HRÚZY, praemonstr. řádu, (kázání na primicii, w Pelhřimowě). W Praze 1698 u Sam. Berinkra we 4. listů 12.

905. BILOWSKÝ JOS. Rogus incombustus — seu Sarkander. W Brně 1705 (kázání? Boček).

906. Apotheosis s. Benedicti sub auspiciis R. P. D. Bennonis . . . monasterii Rajhradeusis praepositi ab JOS. IGN. JANOWSKÝ. Brunec 1707 we 4. listů 8 (kázání české).

907. Vexillum salutis aneb praporec spasení, t. j. kříž sw. w kázání wykládaný w Prostějowě. Wyt. w Holomauci u Ign. Rosenburka 1709 we 4. listů 8.

908. Slavná powěst král. kr. a starokat. města Plzně od WÁCSL. J. FICKLSCHERA. W Praze 1710 u J. Wácsl. Helma we 4 listů

14. Chválí kazatel Plzeň, že vždy katolická byla. Rkp. na Strahowě.

909. **FR. JANA SWOBODY** a) Lněný provázek plný tajemství Ezechiele vidění aneb růženec sw. hojností milosti naplněn od růženecké královny Mar. panny (káz. v Klatowech) od 1710, w Praze u Barbory F. Berinkerovery we 4. listů 10.

b) Princeps pacis t. j. kníže pokoje učením swým . . s. Tom. Aquinský. W Praze u J. W. Helma we 4. 1715 listů 8.

c) Novus Cruciger t. j. nový křížovník s červeným srdcem sw. Jan Nepomucký na výroční slavnost jeho u p. p. křížovníků s červeným srdcem w kázání představený od Fr. J. Swobody. W Praze w koll. t. J. 1736 we 4.

910. **J. WÁCSL. MEZLECKÉHO** a) Winšovaný auplněk měsíce w temnostech noci nebezpečný hříšníkům vyšel t. j. přemilá p. bohu panna a mučednice sw. Barbora šťastné smrti mocná orodownice hor Kuten stříbrných autočiště, od F. W. Mezlezkého z Palmo-Lewu, far. Šellakowského. W Praze u J. Labauna 1710 we 4. listů 6.

b) Thymiana pietatis Pii V t. j. prawá podstata wůně májové poety boží, ze 4 hlavních ctností složená k větší cti a slávě sw. Pia V na den slavnosti swatopohlášení atd. od Wácsl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze u J. W. Helma we 4. 1713 2 archy.

c) Lucerna ardens et lucens, t. j. swíce hořící a switící sw. Jan de Regis, od Wácsl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze u J. Jul. Jeřábka 1738 fol. 5 listů.

911. Palma honoris et sacerdotalis venerationis (chronog.) t. j. Palma počestnosti a posilnění kněžské důstojnosti, neb ctichvalné kázání při P. J. Mokřého první mši atd. od **JANA PROCHÁZKY** ř. s. Pawla. W Praze u W. J. Koniáše 1710 we 4. A—D.

912. **F. MATAUŠE KRUMA** a) A. M. D. J. Sacro sanctae ac individuae trinitatis honorem et venerationem. K větší cti a chvále nejsw. a nerozdílné trojice boží při weyroční její swatoslawnosti na Křemešiku atd. W Praze u W. W. Wickharta 1712 we 4. dwa archy.

b) Pastorella Betlemská atd. per Franc. Matthaeum Krum 1722, typis C. F. Rosenmülleri (české káz.)

c) Candidus et rubicundus (chron. 1722) dilectus dei filius (kázání české) od Fr. Matauše Kruma. W Praze u K. F. Rosenmüllera 1723 we 4. listů 15.

913. **JIRŮHO PROCHÁZKY** de Lauro a) Nový welikomocný nebeský Kralomoc t. j. sw. Pius V toho jména papež. W Praze u K. J. Jeřábka 1713 we 4. listů 8.

b) Trojice nerozdílná w hlubokosti nepochopitelného tajemství od wěčnosti skrytá 1715 we 4. w Praze u Karla Jeřábka 9 listů.

c) Sw. Jana Nepomuckého mučedníka božího a patrona českého weliká wznešenost 1735, w Praze u J. J. Jeřábka we 4. listů 8.

d) Apoštolský učedník a slavný Kristůw mučedník sw. Apollinariš biskup Ravennátský od J. Fr. Procházky. W Praze u J. J. Jeřábka 1736 we 4. listů 8.

914. **JIRŮ. J. LIBERTINA** a) Sladký trojlistý jetel w jasném audoli zrostlý, t. j. Bernard medotekaucí cirkwe učitel Clariae Vallis opat. W Praze w kolleji t. J. 1713 we 4. listů 10.

b) Počestná hádka pobožná wádka o sw. otce Bernarda (chronog. 1720), kterémuby řádu patřil. Od J. J. Libertina děkana Rakownického, (w Praze u Joach. Fr. Kamenického).

c) Swatý jeden mnohonásobný, t. j. blahosl. Bernard sw. řádu cistercienského rozmnožitel atd. W Praze u Joach. F. Kamenického 1721 we 4.

d) Plášť w plášti od Wladislawa II krále českého l. 1142 nazwaný, l. 1144 wyzdwižený . . na den weyroční slavnosti sw. Bernarda při rozdáwání rozliěných plášťůw . . 1724, w chrámě rodičky boží kláštera Plaského schwalený. W Praze u Joach. Fr. Kamenického we 4. 1724 3 archy.

e) Weloslawná cesta w l. 1678 začatá a 50 let bez ustání konaná, w l. 1728 skrze wel. pannu Petronillu Wratislawownu z Mitrowic řádů praemonst. při professi druhé (káz.) na hradě Pražském kanowníka. W Praze u J. W. Helma 1728 dwa archy.

f) Jan celého swěta nejen samého Nepomuku ochranau swau a milostma(i) ke všem patřící. Od J. J. Libertina 1729. W Praze u J. Hrabý fol. listů 6.

915. **AUG. J. WÁCSL. SAUKUPA** a) Virtus magnetica aneb moc a ctnost magnetowá mocného země české diwotworce sw. Prokopa, někdy mezi horami Szawskými . . ukrytá atd. W Praze w kolleji t. J. 1713 we 4. 12 listů.

b) Lilium convallium anebo wonná konwalinka někdy l. p. 1000 mezi polma Chotaunskýmá wzešlá, t. mocný u boha orodowník . . sw. Prokop, od Aug. W. Saukupa. W Praze 1719 u W. W. Wickharta.

916. **ŘEHOŘE JOS. WLASATÉHO**: Wěrná panna, králowské, krajské a starokatolické město Plzeň, na den weyroční slavnosti slující: Nowý swátek. W Praze 1713 u Jana W. Helma we 4. listů 11.

917. (Deest tit.) Kázání na porciunkuli s textem: Dnes se stalo spasení domu tomuto, we 4. listů 8 (zdá se 1714? w koll. t. J. w Praze).

918. Archa umlavy now. zákona sw. panna a mučednice Barhora na Horách Kutných. Od **WÁCSL. JOS. BROTCÉ**, děkana w Počátkách, we 4. W Praze 1715 w kolleji t. J. listů 6.

919. Nowý starý Simeon ne podlé zákona Aaronského ale podlé řádu Melehisedech kněz na wěky při sl. památce druhé prwní mše swatě, kterau D. C. H. P. **Tomás J. Hawlíček**, obětuje skrze **KAJETANA BURGERA** w chrámu p. Ledenického 1715 10 Září, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 9.

920. Starokatolické bohu, císařům a králům wždy wěrné město Plzeň, od Izaiáše proroka dáwno předpowěděnému a . . . město slunce nazwanému připodobněné. Od jednoho kněze z t. J. W Praze u sw. Klím. 1716 we 4. listů 10.

921. Swaté dcky Kauřimské počténé (chronog.), podlé liter abecedý wystawené a spořádané (chron. 1715) t. j. krátké kázání o welikých sw. patroních, jejichžto sw. ostatkowé . . . w Kauřimě se wynacházejí . . . od **PROK. DIETRICHA** řádu sw. Bened. W Praze u K. J. Hrabý 1716 we 4. listů 10.

922. Vox clamantis sine voce: Aneb Jan mlčící, plod nebeský atd. Od **FR. JOSEFA HEDLA**, děkana Čelakowského. W Praze u Barbory Fr. Berínkerowé we 4. 1717 listů 11.

923. **J. IGN. LIBERTINA** a) Dwa Ludmila vera vidua t. j. sw. Ludmila wdowa opravdowá při slawnosti wcyroční . . . 1718, w Hoře Kutné u Jiř. W. Kincla 2 archy we 4.

b) Divus Ignatius verus in ecel. rom. operarius, t. j. Hynek sw. a církwi p. s towaryštwem swým dělník opravdowý. Od J. Ign. Libertina, w Kutné Hoře u Jiř. W. Kincla 1720 we 4.

c) Sw. Antonín Paduanský, muž mnohých titulůw wznešených hodný, (káz. w Plzni) od J. Ign. Libertina. W Praze u K. J. Hrabý 1722 we 4. listů 8.

d) Mikuláš sw. hospodář dobrý a prozřetelný 1727 we 4. listů 6.

e) Swatý Jan Nepomucký muž swatý a nepřemožený . . . při slawnosti třídenní w Rakownice uctěný Iní neděli po sw. 3 králích od J. Libertina far. Meytského 1730 8 Ledna, w Praze u K. J. Hrabý we 4. listy 4.

924. Nowý koráb Noemowý, který uprostřed bauřky kacírské se wznášel, město Plzenské. Od **AD. KRATOCHWILE** řádu kazat. W Praze 1718 u J. W. Helma we 4. listů 11.

925. Adama Hynka Illawy: Strom spanilý pod Zelenau Horau w městě Nepomuku zrostlý, teď w Radnicích uwadlý . . . Daniel Fran. Claudius, farář města Radnic, 1718. W Praze w tiskl J. W. Helm we 4. listů 6.

926. **J. Wácsl. Zikm. Fridr. STEYDLA** z *Greifenwehru* a) Slunce ustawičné na poledne swítící sw. otec a patriarcha Dominik řádu kaz. a růžence sw. zakladatel 1718, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 9.

b) Lauretanský domeček w sw. lese, dvě míle od Prahy za Bílau Horau ležící, nejprwnější w tomto králow. českém a okolních krajích r. 1623 wyzdwižený . . . skze J. Nep. Wácsl. Steydlu z *Greifenwehru*. W Praze u J. K. J. Hrabý 1723.

c) Dostatečný dokonale swatosti: Prawý člověk . . . sw. otec a patriarcha Bernard atd. w chrámě páně . . . kláš. Plaského r. 1764 chwalořeči předstawen. W Praze u J. K. Hrabá 1764 fol.

927. **ADAMA SIMONIDESA** Kázání přistupující, kteréžto w nowě k auřadu powolaný, wykonáwal. W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. 1718 2 archy.

928. Dwa halíři mědění do pokladnice uwržení t. j. dvě zhotowené kázání ke cti sw. Aurelia Augustína Hyponcenského w Africe biskupa. Od **WÁCSL. ANT. GRUBERA**. W Praze u Wolfg. Wickharta, 1719.

929. Serafinský Šalomaun František přemáhaje maudrost krále Šalomauna (káz. na den porciunkulě), w Praze u Jiř. Labauna 1719. Skladatel jest **JAN AD. PAULÍN**.

930. **MICHALA PELIŠOTY** a) Dwa spolu jak w proroctwí a narození tak swatosti a smrti sobě rowní t. sw. otec Dominik . . . a sw. otec František. W Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1720 we 4.

b) Lidumila aby byla Bohumila t. wys. uroz. slečna Mar. Lud. Antonia z Řičan . . . w den oblačení jejího u sw. panny matky Kláry (chron. 1720), w Praze u Karla F. Rosenmüllera we 4. listů 8.

c) Sw. Jan Nepomucký kanownik Pražský mučedník boží atd. 1723, w Praze u Karla Jos. Jeřábka we 4.

d) Láska boha k Peregrinowi, láska Peregrina k bobu, w Praze u K. J. Hrabý, 1727 we 4. listů 10.

e) Jazyk boží mučedníka páně Jana Nepom. kanownika Pražského, 1728 w Praze u K. Jos. Jeřábka.

f) Hwězda ranní, denní, wečerní diwotwořce . . . Jana Nepomuckého, po slawnosti 8denní sw. wyhlášení. Od Mich. Pelišota, 1730 w Praze u J. Emlera fol. 10 listů.

931. (*Deest titulus*) Kwitkowé na paušti Emmautinské sebrání atd. kázání, 1720.

932. **WOJT. DOBROHLAWA** a) Quaestio de voce t. j. olázka o hlasu před časy sw. Janu křtiteli od kněží a jahnůw Jerusalemských

podaná. Nyní o sw. Janu Nép. w Hradci Král. předložena (chron. 1721).

b) Cti ochránce podivný jazykůw skrotitel sw. Jan Nepomucký w chrámě swém, w Král. Hradci . . . oslawený dne VII měsíce Čerwna roku tohoto (chron. 1723). W Hradci Král. u W. J. Tybely we 4. listů 14.

933. Phoenix redivivus . . . od pát. Adalberta a s. Tobia Karmelit. W Praze 1721 we 4. listů 14, pak 1732 we 4.

Jest kázání při slavném přenešení statue Marie panny do obnoveného kostela s. Petra a Pawla na Zderaze.

b) Téhož: Regia excelsa campana, královský veliký zvon sw. Bartoloměj w k. k. městě Rakowníku, 1734 we 4. listů 11.

934. Blahoslavenství očí lidských od králůw a prorokůw zdáwna wíděti žádané, od křesťanůw skrze pravau a sw. maudrost na kříži K. J. šťastně spatřené, které před slavností powýšení Kříže sw. . . w Litomyšli předložil P. *Hyacinthus a s. Philippo Nerio schol. Piar.* W Litomyšli u J. Kamenického 1722 fol. listů 7.

935. FERD. K. REISSMANA a) Neuhastidlný oheň lásky při chrámu páně sw. Kříže (chron. 1722) t. j. sw. Jan Nepomucký ustawičně hojně dary a milosti všem swým wěrným ctitelům od boha wyjednawající.

b) Dvě sprostné kázání o čisté a sprostné lásce jak k bohu tak i k bližnímu w pravém a lewém oku sw. Martyra biskupa a wyznawče . . . od Ferd. K. Reissmana. W Praze u Joach. Kamenického. (Když se slawilo milostiwé léto chronog. 1724) we 4.

c) Dvě kázání o sw. Martinu. W Praze u Jonaty Kamenického we 4. 1725.

936. IGN. SIGM. KARDIANA Oheň nebeský od nejmocnějšího boha na zem s nebe wyslaný, t. sw. Ignatius z Lojoly (1722), w Praze u Barb. F. Beringerowé we 4. listů 16.

937. JAK. FELIXA J. PACHRA, far. Měřinského, wys. důst. a wys. učenému p. Frant. Julianowi, hraběti a Breyda, biskupu Hipponenskému, kardinála z Schrattenbachu biskupa Holomauckého Generali Vicario Joannes a Nepomuk, na zelenau Horu blíž Žďárského kláštera uведенý 1723 bez m. we 4. A—K.

b) Risus Sarae sive gaudia dedicationis ecclesiarum, quae monasterio et populo Sarensi fecit. R. et illus. D. Fr. Julianus D. G. episcopus Hipponensis etc. Brunae typis J. Max. Swoboda, 1723 we 4. A—K. Jest mimo latinský úwod a zawěrek káz. české od Jak. F. J. Pachra při powýšení chrámu Žďárského sw. Janu Nepom.

938. Vigiliae Joanneae festum ejusdem maximum sive quatuor divi Joannis Nepomuceni floridissimae virtutum actates (české káz.) a

Wenc. Ign. Blowsky. Pragae typis haeredum Labaunianorum, fol. 1724 listů 11.

939. JIRÍHO FRANT. PROCHÁZKY: Hortus voluptatis, t. j. Zahrada rozkoše nad ráj prwních rodičůw zwelebenější. Wšemohaucího prawící w swatém Hájku štipená, cti a sláwě boží matičky od sta let zcela odewzdaná, 1724. W Praze u Karla J. Hruby we 4. listů 16.

940. Kříž sw. jak někdy potupně zatajen, tak zase slawně wyjewen . . . w chrámu p. sw. Wácslawa w J. M. C. oboře Kladrubské od JOS. J. STŘELSKÉHO far. Wosického 1726, w Litomyšli u J. Kamenického we 4. listů 8.

941. Dokonalá angelská swátost na zemi sw. Jana od Kříže prwotního Serafinské panny a panenské matky Terezie duchowního syna prwního . . . řádu karmelit. otce. W Praze u K. J. Hruby fol. 1727 listů 6.

942. Krasospanilá hwězda hojnými paprškami rozličných ctností . . . se stkwaucí, totiž sw. Norbert sw. kanownického a wýhradního řádu prem. otec a zakladatel. Od BERNARDA GRUBERA řádu cisterc. 1727, w Praze u Jos. Šilharta we 4.

943. Newinnost kající velikost swátosti swatých Aloisia Konzagy a Stanislawa Kostky z l. J. od Bened. XIII za swaté wyhlášených. Od JAK. WACSL. HETTYGA 1727. W Hradci Jindřichowém u Jana Ferd. Jakše we 4.

944. Norbertinské sedmistwo w létu 1085 začaté w postupnosti swé, sedmi paprškami wyswětlené w l. 1127 k arcib. důstojenství wywýšené, po wykonaném sedmerém sedmistwu w l. 1134 dokonale a na to w l. 1627 wyzdwižené, nyní ale 1727 jakožto stým obnwené a na kazatednici chrámu p. Hory Sion od JOS. MIKY praelata Doxanského předstawené. Wytíšt. w Litoměřicích u Fr. Jiř. Škrochowského, 1727 we 4.

945. KARLA ČERNÉHO: Medotekaucí sláwa na Hůře Libanu, t. j. diwotworec Nepomucký, sw. Jan . . . dne 16 Máje na Hoře prwe Černé, nyní Zelené, nad klášterem Žďárskými, 1727. W Hoře Kutné u Jiř. Wojt. Kincla fol. 4 archy.

946. Nowá všeho swěta wojna proti tělu, swětu, dáblu pod praporcem sw. Kříže . . . slaw. bratrstwu sw. Kříže, w Litomyšli (káz.) od WIKTORINA OD SW. KRÍŽE téhož bratrstwa praesida. W Praze u Joach. Kamenického, 1728 we 4. listů 14.

947. Oko swíce těla t. j. sw. Martin stáda Kristowého bedliwý pastýř, při installaci d. w. p. Jana Budin(a) při sl. kostele sw. Martina w Starém městě Pražském w nowě dosazeného far. Od FAB. WESELY(HO) t. J. 1728. W Praze u Joach. Kamenického fol. listů 12.

948. **DUBRAVIUS ANT. FERD.** a) Illahol osádní slavnosti swatořečení Jana Nepomuckého w Žďáře atd. Kázání 1728. W Znojmě u děd. Swobodových fol. b) Maria virgo regiae urbis Brunensis a Sueco obsessae patrona, 1747 fol. 5 listů.

949. Ctnosti a swatosti prwomučedníka sw. Štěpána dokonalý následovník... sw. Jan Nepomucký. Od **ZDENKA JIRÍHO CIREPICKEHO** z **MODLIŠKOWIC**, 1729 we 4. bez místa listů 8. Opět w Praze u Rosenmüllera 1730 fol. w Praze u Jana Wácl. Holera 8 listů.

950. Duchovní hádka mezi wýmľuvnosti a mlčeniľivosti od diwotworného a neporušého jazyka pocházející, při wcyroční slavnosti sw. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře blíž klášť. Žďárského řádu cistercienského ležící. W Praze u K. Rosenmüllera, 1729 fol. listů 8.

951. Znamení na pravé ruce znamení k dobrému sw. Jan Nepomucký. Od **J. MATĚJE HOLLANA**, 1729, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 6.

952. Archa páně na trůn kráľowství nebeského donešená, též i korunau radosti neskonale obdařená, nebo sw. Jan Nepomucký atd. od **JA. MELICH. ČECHA**, far. u sw. Ducha 1730, we 4. b. m. připsáno magistrátu Rakownickému.

953. **IWANA KNOBLOCHA** a) Dům zlatý na horách zlatých t. j. Maria panna na Horách Jilowských (káz.) W Praze u Jana Emlera, 1730 we 4.

b) Požehnaná mezi ženami panna, totiž matka nejsw. Maria panna všech panen čistota, která podle swého newinného početí wyobrazuje se skrze swětla nebeská... skrze čtyry žiwly od lw. Knoblocha, 1731 we 4. str. 149. (Jest pochwala p. Marie na kapitoly rozdělená o nepoškwrněném početí s kázáním o nawštiwení p. Marie.

c) Pomocnice křestanůw nejsw. rodička boží Maria p. w obraze Staroboleslawském zázračném rozhlášená. W Praze u W. Urbana Suchého, 1733 we 4. listů 8.

d) Stoletá památka pomoci užitečné pomocníkůw wěrných kapucínůw, kterak někdy okolo l. 1633 ku pomoci kauole kaciřského po tomto sl. kráľowství českém rozsítého, k wykořenění powolání byli, kterážto památka na oktáv 8 Listop. léta 1733 jest rozhlášena. W Praze u Labaunských děd. we 4. listů 8.

e) Angel w těle hřišniky přijímající k bohu na milost přiwádějící Antonín Paduanský, 1735. W Praze u J. J. Jeřábka we 4. listů 11 (weř. bibl. XXXIV. C. 329).

f) Dwa spolu stojící towaryši upřímní celého

swěta ochranitelowé Dominik swatý a František Serafinský. W Praze u J. Norberta Fického, 1735 we 4.

954. Gruntovní kámen král. Karlovského Now. m. Pražského za času Karla IV založený sw. Jan Nepomucký. Od **JOS. BEN. SCHÖN-PFLUEGA** z **GAMSEBERGU**, 1730. W Praze u Matěje Ad. Högra fol. listů 7.

955. Fidelis patriae pater, t. j. Weliký diwotworec pro tejnost sw. zpovědi, prwomučedník a wlasti sw. otec s. Jan Nepomucký, předstawený w katedralním kostele w Litoměřicích od **FR. JOS. z WLKÁNOWA**, děkana města Melníka 1730. W Praze skrze Norberta Fického fakt. we 4. listů 8.

956. Hortus conclusus. Zahrada skrze mlčeniľiwost zawřená sw. Jan Nepomucký. Od **PATRICIA AUSPITZER(A)**. W Praze u K. J. Jeřábka, 1730 fol. 7 listů.

957. Kazatel proročkový w skutku i w řeči sw. Jan Nepomucký (od **JANA KRASLA**). W Praze u Labaunských dědiců, 1730 fol. listů 10.

958. Plast strdí a roj wčel w zákoně starém sw. Jan Nepomucký. Od **WOJT. BURGERA**. W Praze u K. J. Hraby (1730) we 4. listů 7.

959. Podíwné pozdwižení po stupních mnohých ctností a diwných zázraků k swatořečení a mezi swatě wýhlášení sw. Jana Nepomuckého. Od **J. ALEX. MALCE** 1730. W Praze u sw. Klím. fol. 5 listů.

960. Růže zlatá od J. S. papežské Bened. XIII l. p. 1729 19 Břez. poswěcená... s. Jan Nepomucký. Od **J. RITTERA**, w Praze u M. Ad. Högra (1730) fol. 10 listů.

961. Swatý Jan Nepom. příkladná sůľ pro zatajení tajemství neporušená. Od **J. J. WIL. KHOPPA** we 4. W Praze u K. F. Rosenmüllera, 1730 listů 11.

962. Sw. Jan Nepomucký zlatý Agnusko k horliwému srdci přiwěšené, od **ROBERTA** a **S. LUDMILLA** řádu karm. w Praze u Labaunských dědiců, 1730 we 4. listů 9.

963. **ALBERT. REBMANNA** a) Wšecho troje dokonalé aneb swatá dokonalost a dokonalá swatost Jana Nepomuckého... we třech barwách, t. j. w tolik ctnostech, w Praze u Jos. Jeřábka, 1730 we 4. str. 29.

b) Sara pět set let stará, atkoliw staroletá wšak předce celá spanilá a krásná... aneb welebný a starožitný klášťer studnice matky boží blíž města Žďáru od založení swého (1234)... kwětaucí, od Alberika Rebmanna, klášťera Zbraslawského professa (1734), bez místa a tisk. fol. 11 listů.

964. **MATĚJE LYNKA** a) W tisících

létech dvojí česká sláva, jedna světská na Wyšehradě; druhá duchovní na Pražském hradě, světská patriei Přemyslowi knížeti, duchovní.. Janowi Nep. 1730, w Praze u Labaunských dědiců fol. listů 7.

b) Sedlo tajné a právě swaté spícího Miroslawa, od kteréhož.. w Sedlci pochází všechna sláva... skrze zachování wel. swátosti ol-tární, která přes 400 let od horliwých katolikůw... poctěna byla, w Praze u K. J. Hrabý 1734 fol. listů 8.

965. MATĚJE KRÁTKÉHO a) Památka w chrámu p. atd. w Praze fol. 1730 (káz.?)

b) Místo ohně skrze kněze ctitele boží z ol-táře oběti wzatého a skrytě schráněného, totiž hrob swatý... sw. Jana Nepomuckého, (1735) w Praze u M. Högra we 4. listů 14.

c) Memoriale in templo domini. Pamětné znamení w chrámě p. sw. Jana Nepomuckého. Od Matěje Krátkého, far. u sw. Štěpána, w Praze u Žof. Kirchnerowé (1761) fol. 17 listů.

966. HUBATKY (JANA IG.) Kázání o sw. Janu Nepomuckém, w Hradci Král. u W. Tybelly we 4. 1730.

967. Arcana almae societatis J. juris publ. facta. Aneb zvláštní tajnosti a skrytí pokladové wel. tow. p. J. pro obecní dobré zjewení, od J. AD. SWOBODY, w Praze u K. J. Hrabý 1731 we 4. listů 13.

968. FRANT. J. BARTONÁ a) Catulus leonis rugiens. Lew řwaucí, z jehožto ust wyšel roj wcel a plast strdí Norberta sw. Iwa dílem proti neřestem řwaucího, pohádka Samsona w chrámě kláš. Doxanského dokázaný od atd. w Praze u J. Kamenického, 1731 we 4. listů 17.

b) Coelum novum... Nebe nové, kteréhožto pozdwižena jest sláva nad všechna nebesa, totiž: Norbert swatý, 1732 w Praze u Joach. Kamenického we 4. listů 14.

c) Winice w krvi wštípená, proto že zvolená... na den instellací d. c. h. p. Pawla Fabiana Čechury, far. městysu Wraného (káz.) 1734, w Litoměřicích u F. J. Škrochowského we 4. A—E3.

d) Fidelis et prudens dispensator.. Wěrný a opatrný vládař, kterého ustanowil pán nad čeledí swau sw. Josef Krista otec nejwěrnější, nejurozenější panny a ženy mezi všemi ženami nejwznešenější ženich, w Praze u J. J. Jeřábka 1736 fol. 9 listů.

e) Kazatel podiwný, proto že stoletý atd. t. krew Ježíše.. Salvatora Chrudímského.. z obrazu jeho w městě Chrudimí z newážnosti šwedské r. 1648 wylita atd. (kázání) Wyt. w Praze u F. K. Hladkého, 1748 fol.

969. ANT. J. WOKAUNA a) Pulchri

gressus in calceamentis filiae principis; pulchri gressus in laceramentis filii comitis. Aneb roztrhaný šat sw. Bernarda slawně se stkwějící, w Praze u Jana K. Hrabý, 1731 we 4. listů 14. Opět u Fr. Hladkého, 1754 we 4.

b) Kázání o sw. Bernardu, přetištěno w Praze u Fr. Hladkého we 4. 1754.

970. LEOP. SWOISKÉHO a) Regina saeculorum králowna wěkůw stoletním bleskem milosti a zázraků oslawená... Maria panna.. na sw. Hoře, w Praze u J. K. Hrabý (1732) fol. listů 9.

b) Sedlecensis Cistercii religio. Sedleckého cistercu řehole nejsvětější před wěkem 600 zrozená, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1743 fol. 19 listů.

971. FERD. ANT. GRIMA a) Sw. Jan Nepomucký, Pražský kanowník patron český, l. 1722 na Horu Zelenau starožitého kláštera Žďárského za zlatého hospodáře uwdený l. 1732 na weyroční slawnost jeho dne 16 Máje za wěrného přítele a obranu silnau postawený. W Litomyšli u J. Kamenického, 1732 fol. 9 listů.

b) Divus Joannes Nepomucenus quasi florens oliwa (chronog. 1734) t. j. sw. Jan Nepomucký kwětná a plodná oliwa (chronog.) na Žďárskou Zelenau Horu při weyroční slawnosti postawený od Ferd. Ant. Grima, w Král. Hradci u W. J. Tybelly fol. (1734) listů 7.

972. BIRKEL JOH. Jan jménem i skutkem, kázání, w Holom. Hirnle, 1732 fol.

973. EUGEN. RADLA a) Česko-sláwa dokonalosti králowské wznešené ctnosti.. aneb sw. Wáclaw mučedlník p. w Praze u Matěje Ad. Hgra, 1733 we 4.

b) Nejsvětější krwe mzda aneb wznešený poklad přehrozného zadosti učinění Kr. swatému otci Františkowi za sladkau porciunkuli neb částku daný, w Praze u Mat. Adama Högra, 1733 we 4.

c) Přátelské echo neb jekot od Zelené Hory slawné mlčeniwosti a slawné wýmluwnosti na nebi i na zemi t. j. sw. Jan Nepomucký, w Praze u Matěje Högra we 4. (1735) A—D.

d) Vale w zapomenutí marného swěta a swoboda synůw božich w klášterském ráji zamknutá t. uroz. stat. rytíř P. Joannes Ernestus, nyní w řeholi R. Frater Edmundus Goltě skrze swau professi.. wyobrazen, w Praze u M. A. Högra (1735) fol. listů 9.

e) Kázání na den slawné mše po dokonalých 50 létech P. Frid. Winše, w Praze u Matěje Högra we 4. 1737.

974. MATĚJE BARTYSA a) Růže nad potoky wod wsazená bílá i čerwcná aneb sw. Jan Nepomucký.. na Skalce káz. W Praze

1659. Item 1728 a tamž u Matěje Adama Högra (1730) fol. 12 listů.

b) Pugna felicitatis Moravicae cum infelicitate . . t. j. vojna štěstí moravského s neštěstím, w Praze u Matěje Högra, 1734 we 4. listů 12.

c) Nobilis matris eccl. Welehradensis nobilis filia eccl. Polesoviensis . . t. j. Znamení matky chrámu Welehradského znamenitá dcera chrám Polešowský . . na den w nowě posvěcování, od Matěje Bartysa, přewora kláš. cisterc. Welehr. w Praze u Matěje Ad. Högra we 4. (1740) 11 listů.

975. Sw. Jana Nepomuckého veliká wzneseňnosť a wážnosť při weyroční slawnosti spřostau řeči předstawená, w Praze u J. J. Jeřábka, 1733 we 4.

976. Hic datus est vobis superabundans thesaurus sine defectione, t. j. Důležitý cti a powěsti i wší potřebnosti poklad bez nedostatku, totiž: tři sta a padesáte roků stkwějící se jazyk sw. Jana Nep. od WÁCSL. IGN. HENNETA. Pragae typ. haeredum Labaunianorum (1734) fol. listů 6.

977. Z sprutka (zprudka) táhnauci do žiwota wěčného magnet (chron. 1734) t. j. sw. Kříž . . od M. WÁCSL. J. KUPSCHINY, far. Kruhského, w Praze u K. F. Rosenmüllera we 4. listů 11.

978. Dobrý pastýř dlauhého wěku . . kterého w pamět uwevl 1. 1735 1 Máje na den slawné mše sw. po 50 létech kněžství d. c. h. p. Fridr. Wiuše, kněz EWGEN RADL, w Praze u M. Högra we 4. A — C2.

979. J. JOS. KHELA a) Panna nebeská Cisterciensko-Nepomucká na Hoře Zelené kl. Žďárského atd. kázání w den weyroční slawnosti. Nepomucena mater aneb Nepomucká matka, když dcera její Žďárská . . ad ter secundas nuptias . . pospíchá, w Litomyšli 1735 u J. Kamenického fol. listy 4.

b) Novus virgineus pontifex Virgo Maria aneb nový panenský biskup panna Maria newěště Žďárské aneb weleslawnému s. weyhradního cisterc. řádu klášteru fons Mariae, studnice Marie nazwanému, když ona po 5. wěku od swého prwního založení k 6tému šťastně ad ter secundas nuptias k šťastné swādbě pospíchá, a dne 28 Aug. 1735 s. řádu w osobě s. Bernarda se zasnubuje (jak malovaná wítězná brána ukazuje) přistojící; od atd. předstawený, w Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. 8 listů.

980. Nejwvyšší cedr na Hoře Libánské štipený t. Jan Nepomucký diwotworce . . pobožným pautníkům na Zelené Hoře Žďárské . . od MART. JOS. ZAURKA, děkana Teleckého předstawený. W Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. listů 9.

981. Žena krásná náramně Sara u zreadla t. j. Starožitný a slawný téhož jména klášter Žďárský sw. weyhradního řádu cistercienského studnice Marie nazwaný; od KAR. BORROMEA od sw. REMIGIA řádu bosáckého sw. otce Augustina kláš. Německo-brodského, w Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. 12 listů.

982. Krásná Sunamitys welikomocná w síle swé Maria, jako hauf wojenský dobře sporádaný všem nepřátelům strašlívá a proto de Victoria nazwaná. Od ANGELA ŠTĚPÁNKA minority předstawená 1735. W Praze u Jana Norb. Fického we 4. listů 10.

983. Na hory Judské s chwátáním se ubírající králowna nebeská w starožitném, přemilostném a zázračném obraze Staroboleslawském předstawená od JIŘ. FR. PROCHÁZKY, 1736, w Praze u Jana Jul. Jeřábka we 4. listů 12.

984. ELIGIA od sw. JIŘÍHO a) Nebeský wādce hwězda za onoho času tři krále wedauci ku Kristu, nyní množství Swatojanských ctitelůw wedauci k sw. Janu Nepomuckému, w Litomyšli, 1736 fol. 10 listů.

b) Kristus Ježíš od trní swých smrtedlných anzkoší jemu od hříšných člowěka žádosti nasitých w zahradě Getsemanské krvawým potem zbarwený, a co růže mezi trním se čerwena-jící r. 1741, w Praze u J. Labauna fol. 10 listů s obrazem.

985. JOŠ. HÁNA S. J. kázání w Plzni držené, w r. 1736 we 4. (dowozuje, že po zkáze Jerusalema hūh sobě Plzeň za nový Jerusalem wywolil) (s. tit.)

986. Mater aeterni luminis . . Matka swětla wěčného Maria na wýsosti wítězující církwe . . w starožitném Rušánském obraze oslawená, w Hrad. Král. u W. J. Tybelloy, 1737 fol. listů 6.

987. FR. IGN. GREGORA a) Nova et gloriosa . . Nowá a slawná w rytěřující církwi Judith heroína nad modloslužebností pohanskau switězitelkyně sw. panna Barbora kr. swob. horního města na Horách Kutných patronka, 1737, w Hoře Kutné u J. W. Kincla we 4. listů 9.

b) Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježíše atd. u Jiř. Kincla, w Hoře Kutné we 4. 1737.

c) Pretiosa in conspectu Dom. mors S. S. ejus. Předrahá před obličejem p. smrt swatých jeho . . w Sedlici welesl. bratrstvu pod titulem Ježíše, Marie a Josefa, též 14 sw. pomocníků, (1737), w Kutné Hoře u J. W. Kincla, 1738 listů 9. we 4.

d) Prowázek tří práměnkůw k nesnadnému roztržení, nýbrž k záwazku dosáhnutí swobody sláwy synůw božích t. swato swatý růžec trojnásobného tajemství, radostného žiwota, bo-

lestného utrpení a smrti p. J. K. a nejsw. matky Mar. p. 1738 we 4. w Kutné Hoře u J. W. Kincla.

988. Rebrík Jakoba Maria panna Swatohorská, pod kterým bůh stoupil na zem, aby po něm lidé zaslaužili wstaupili na nebe. Od **JANA JOS. HUBATIA z KOTTNOWA**, far. Dobříšského 1737, w Praze u Jana Norb. Fického we 4. listů 10.

989. Od wěčnosti za manželku boha neskonaleho wywolená Maria panna, kteráž w záračném obrazu, w dědičně hrab. Millesimowskym patřici atd. Od **WÁCSL. FR. HANZELI**, 1737 w Kutné Hoře u J. W. Kincla we 4. listů 17.

990. Golgothejský ze všech země křowin nejpodivnější, nade všechno cedrowi nejwznesenější božského tajemství plný winný kmen nejsw. kříže, na kterém K. J. wisel, od **NIVARDA CERVELY** řádu cisterc. W Lito-myšli u J. Kamenického, 1738 fol. listů 8.

991. Moře pro plnost wod, t. j. milosti Maria od angela proto nazwaná milosti plná od **J. NORB. PLATZERA**, w Praze w arcib. imp. 1738 we 4. listů 13.

992. Nomen et omen patris in filio t. j. Jméno s skutkem otce w synu, totiž blahoslawený Serafinus z Hory Granario tak prawené řádu menších Serafinského ponizený bratr od **FR. XAW. ČAPKA**, kaplana Hradišského, w Praze u dědiců Hrabowských (1738) fol.

993. Pokorná služebnice podlé swé weliké paní matky páně we všem se spravující sw. Juliana Falkonina služebnic třetího řádu rodičky boží zakladatelkyně, od **WOJTĚCHA** u swat. **TOBIÁŠE** řádu karmel. W Praze u dědiců Hrabowských, 1738 we 4.

994. Weliko swatý Jan Nepomucký diwotworec wyznáwáe a mučedník páně na Zelené Hoře w Morawě nad sl. klášterem Žďárským sw. řádu cisterc. poctěný. Od **ZDENKONA WALCERA**. Wytiskl nehodný ctitel téhož s. Jana impressor Kutnohorský (chronog. 1738) fol. 9 listů.

995. Radostné narození nejbhloslawenější králowny nebes Marie p. Od **TOM. GIRTHA**, kanow. reg. lateranenského, 1739 w Praze u J. J. Jerábka we 4.

996. **BEN. JOS. PRETLÍKA** a) Lingua trium saeculorum, t. j. Weyřený trojiho wěku jazyk, nimžto netoliko obnoven jest okršlek swěta, nébrž i umění oswíceno, kunst nad jiné kunsty knihotiskárna při weřejné třišateleté slawnosti od wynalezení swobod. kunstu typograhického, které se stalo l. p. 1440 snažností a schopností Jana Guttenbergia, rodiče a vlastence Kutnohorského, od B. Pretl., křižowníka

s čerweným srdcem, w Praze u J. K. Hrabý, 1740 fol. 8 listů.

b) Liber scriptus, intus et foris. Kniha popsaná wnitř i zewnitř, t. j. swatý kříž atd. bez m. we 4. listů 9 (1744).

997. Májový kwitek před obličejem králů zwelebený, t. j. sw. Jan Nepomucký. Od **PROK. J. SCHUCKNECHTA**, kaplana w Kostelci nad Labem, w Praze u K. J. Rosenmüllera, 1740 we 4.

998. Modicum: non modicum sed gloriosum. Maličko: ne maličko nýbrž slawné. . . w Plzni kázani od **WÁCSL. PRAŽÁKA** řádu kazat., 1740 w Praze u J. K. Hrabý fol. 10 listů.

999. Nowý Simeon podlé řádu Melchisedech při slaw. památce prwní mše sw., která u w. p. Marian z hrab. rodu hrabat z Wěžník řádu křižowníkůw reg. přám. bohu obětuje, od **DOMINIKA NOWÁKA** řádu kaz. (1740) fol. w Praze u J. K. Hrabý 8 listů.

1000. Slawný a radostný wúz 10,000 mnohonásobný, t. j. Maria neposkwrněně počatá, ctitelů též bratrů a sester sw. růžence rychlá a hojná spomocnice (chronog. 1738). Od **MAX. RUDOLFA STOSS(A)** far. Nadějowského, w Praze u Norb. Fického (1740) we 4. A—D3.

1001. **QUIDONA BLEIWEIZE** Cistercium, t. j. sw. řád cistercienský po šestém wěku w sw. audolí Sedlickém slawný, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1741 fol. 14 listů.

1002. **KRIST. J. FORŠTA** a) Čistá hoblubička čistého ženicha K. Jež. sw. panna Školastika, 1742 w Praze u J. Norb. Fického fol. 7 listů.

b) Kněz weliký w zásluhách sw. biskup Mikuláš s pěti hřiwnami biskupských ctností dobře hospodařici w chrámu w Benešowě 12 Pros. 1751 představowal kněz malý Krist. J. Foršt. W Praze u W. Urb. Suchého, 1752 fol. 7 list.

1003. Chwáloslawa čim starožitnější tim nowější weleslawného a starožitného kláštera Sedleckého. Od **J. SWOBODY** t. J. 1743, w Praze u sw. Klim. fol. 12 listů.

1004. **ANT. JAROM. DWOŘÁKA** z **BORU** a) Diwotworné witezství medotekaučio učitele a Claravallenského opata sw. Bernarda, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1743 fol. 13 listů.

b) Kázani šestisteleť památky Sedlecké fol. 1743.

1005. Eucharistica Sedlecensis Cistercii. Di-kočinná pobožnost kláštera Sedleckého swat. řádu cisterc. 1743 18 Srpna po vyplnění 600 let. W Hoře Kutné u J. W. Kincla, 1743 fol. 8 listů.

1006. Eucharisticon saeculare Deo. . . Stoletní díky bohu wěkůw páně složené, w Lito-

měřicích od **WÁCSL. STARĚMSKÉHO S. J.** 1743, w Praze u sw. Klán. fol. 6 listů.

1007. Sw. Jan z Nepomuku w mladosti swé ku kříži se utíkající, pak kazatel, posledně mučedník, 1743, w Praze fol. 13 listů.

1008. Funiculus triplex, t. j. Prowázek trojnásobní věčné čistoty, dobrovolné chudoby a dokonalého poslušenství při profesi Terezie z Wilkanowa w řádu sw. Worsily, w Kutné Hoře 1743, w Praze u J. J. Jerábka fol. 8 listů.

1009. Sw. obora čisté radosti a jisté bezpečnosti zwirátkům p. připravená (chronog.) káz. z příležitosti wkročení od řádu s. Worsily, w Kutných Horách uroz. slečny Terezie z Wilkanowa, w Praze u Johanny Kaudelkové, 1743 fol. 7 listů.

1010. Applausus urbis Brunensis... aneb plesání města Brněnského skrz obdržení od hlav. švedského nepřítele wítězství. Od **PATERA HUGONÁ OTMANSKÉHO**, (1745) fol. b. m. listů 5.

1011. Recessus Martis Suecici. To jest památka stoletá, co Šwejda od panování, kteréžto nad Brnem skrz těžké obležení pohledával, r. 1645 odstaupiti a.. odtáhnouti přinucen byl. Od **FRANT. SCHUPLERA**, (1745) bez místa a tisk.

1012. **FR. MENŠÍHO**. Weliký swatý Jan Nepomucký, w Hoře Kutné, 1744.

1013. Korauhew křesťanstwa triumf J. Kr. . . kříž swatý. Od **BERN.** Hrab. z **WĚŽNÍKŮ** 1746, w Praze u Johanny Kaudelkové we 4.

1014. Sanctitas coronata. Swatost korunovaná sw. Fidela z Sigmaringu a sw. Josefa z Leonissy ze sw. Seraf. kapuc. ř. na slavnost jejich, 1747, w Praze u K. Hrabý fol.

1015. Jasné světlo sluneční sw. panna a mučednice Apollena, na den slavnosti její od P. A. J. nejmenšího z Konventu sw. spasitele, ten čas philos. lect. W Praze u Ign. Prušy, 1748 we 4.

1016. Trojí čest od trojnásobní zásluhy zplozená 1748, w Praze u Ign. Prušy we 4. listů 11. 5. (kázání při 50 leté primicii P. Frant. Brodského z Žilowa, křížowníka s čerw. srdcem, od **FRANT. RAFAELE KOLIANDRA**).

1017. Welká panna sluncem oděná s 12 hvězdami korunovaná nad měsícem stojící, w ráji spatřená; aneb klášter papenský. sw. Jiří ráj zemský, kterého druhá žena apokalyptská sw. panna Školastika, jejížto zjevení uzel atd. **FRANT. W. KYBA**, kaplan u sw. Wácsl. W Praze u Žof. Rosenmüllerowé, 1748 we 4. (jest kázání na weyroční slavnost sw. panny Scholastiky w chrámě sw. Jiří).

1018. **TOM. XAV. LAŠTOWEKA** z Hul-

čina čtvrtý článek wíry katolické na postním kázání předložený, w impr. akad. we 4. 1748.

1019. Čest a chwála, kterau blahosl. Josefowi Kalazanskému pobožných škol fundatorowi od nejsw. otce pap. Bened. XIV odewzdal. **JOAN. IVANOVICZ**, vice-archidiacon Lip-towský a far. Swatomikulášský, z příležitosti první mše sw. W Trnavě impr. akad. 1749 we 4. listů 8 (zatrhuje slowačinau).

1020. Winařka nebeská Maria panna Budislawská, při hlavní arcibratrstwa růžence slavnosti představená skrze **BAR. AUG. HLAWU** Chersorského (?) děkana 1750, w Praze we 4. listů 13.

1021. Horliwě zůwící pokání sw. kazatel k welikému milostiwému létu sw. Jan Nepomucký při slavnosti bratrstwa pod jménem téhož sw. wyzdwiženého w kostele sw. Wita, w Praze, 1751 u Fr. K. Hladkého fol. 4 listy.

1022. Prawy den a zázrak božské milosti sw. J. Nepomucký, w Praze u Fr. K. Hladkého 1752 fol. 6 listů.

1023. Kříž w rozkošech wštípený nad zlato a topas dražší sláwau obwinutý, aneb rozkoš, poklad a sláva od boha wtěleného. prw na kříži hledaná a nalezená. Kázání na den slavnosti nalezení sw. kříže, od **LUDW. NORB. KOLDINSKÉHO**, w Praze u W. Ur. Suchého 1753 fol. 8 listů.

1024. Silná krása totižto Maria panna přemožitelkyně kacířstwa nepřemožená a proto de Victoria.. při weyroční památce. z wítězství nad kacíři l. 1620, w Praze u J. J. Jerábka, 1753 fol. 6 listů.

1025. W obrazu Kristowém Jan Nepomucký wyobrazený, 1753, w Praze u F. K. Hladkého fol. 4 list.

1026. **JOSEFA KAUKOLA** a) Rubus incombustus sw. Jan z Nepomuku, 1754, w Pr. u F. K. Hladkého fol. 9 listů.

b) Fortior armatus quam Sema. Silnější oděnce nežli Sema bojující na poli izraelském t. j. sw. Jan Nepomucký, w Praze u Fr. Kirchnera, 1757 fol. 9 listů.

1027. Učitel nebeské maudrosti naproti maudrosti tohoto swěta sw. Jan Nepomucký, 1754, w Praze u F. Hladkého. fol. 4 listy.

1028. Zajatý rozum w rozjimání nejsw. trojice božské, od **WÁCSL. FR. WALLPRECHTA**, w Praze 1754 u Ign. Prušy fol. 6 listů.

1029. Vas in honorem sanctificatum. Nádoba cti posvěcená t. j. od boha počténý sw. Jan Nepomucký, 1755, w Praze u F. K. Hladkého fol. listy 4.

1030. Weleslawné arcibratrstwo... sw. Jana Nepomuckého, všem spoluauđím s přiloženým duchowním napomenutím spasení a požehnání

winšuje 16 Maje 1758, w Praze u F. K. Hladkého fol. 3 listy. (Jest napomenutí duchovní bratrstwu Swatojanskému na způsob řeči, aby se modlili za duše spoluauďů w očistci, jako-wáž vydávána býwala k poznamenání zesnulých auďů téhož bratrstwa).

1031. Wůle lidská w nešení swého kříže s wůli a prozřetedlností božskou sjednocenu býti mající.. totiž sw. kříž na ramenách swých nesauc.. od **PAWLA WIKT. KEPERTA**, w Praze u F. H. Kirchnera, 1758 fol. 6 listů.

1032. Pravý čas k mluwení dle příkladu mlčenliwého řečníka sw. Jana Nepomuckého k následowání wel. bratrstwu s. J. Nep. představený, 1759, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 list.

1033. Pravý čas k mlčení dle příkladu mlčenliwého dobrořečníka sw. Jana Nepomuckého k následowání bratrstwu... 1760, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 listy.

1034. Regnum purpuratum, králowství nejdražším šarlatem ozdobené, 1760, w Praze u Žof. Kirchnerowé fol. 17 listů (historicky-chwalné kázání ke cti dwau nových kanovníků Staroboleslawských).

1035. Pilný dělník pro čest a sláwu boží sw. Fr. Xav. Indiánský apoštol z t. J. Od **HIACINTHA FABRITIUS(A)**, w Praze u sw. Klimenta, 1761 we 4. listů 6.

1036. Pravý čas k mluwení a pravý čas k mlčení dle mlčenliwé dobromluwnosti mlčenliwého dobrořečníka a diwotworného mučedníka sw. Jana Nep. 1761, w Praze u J. Šweigera fol. 5 list.

1037. Pravý čas mlčení a pravý čas mluwení w přeswatém saudu pokání dle pod tajnau zpowědi newyjewitedlnosti hájené mlčenliwosti... s. Jana Nepomuckého, 1762, w Praze u Jak. Šweigera fol. 6 listů.

1038. Wítězná Debhora nad Zizarau t. Maria panna... wítězitelkyně kacířstwa.. de Victoria.. nazwaná, při weyroční památce na wítězství 1620 na Bílé Hoře, od Ant. Solnaře, w Praze 1762 u Fických a Hladkowských dědicůw we 4. listů 10.

1039. Pravý čas k mlčení a pravý čas k mluwení neporušeného jazyka diwotworného mučedníka sw. Jana Nep. 1763, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 listy.

1040. Nejhodnější milovník Ježíše ukřižowaného sw. Jan Nepomucký s Kristem na kříž zawěšený.. 1764, w Praze u Jak. Šweigera fol. 7 listů.

1041. Nejhodnější miláček Ježíše ukřižowaného ku příkladu následowání sw. Jan Nepomucký, 1765, w Praze u Jak. Šweigera fol. 8 listů.

1042. Centifolia rosa mystica. Růže stolistá

tajemství plná z Monserratu ze Španhel do Čech přesazená na wrchu Bezděž, ke cti a chwále p. Marie Monserratské, 1766, w Praze u Jak. Šweigera we 4. A—H. (kázání s popsáním wrchu Bezděžského).

1043. Nejhodnější miláček Ježíše ukřižowaného w sláwě stkwanci diwotworce a mučedníka sw. Jan z Nepomuku, spolu s Kristem ukřižowaný w swatopočestnosti atd. 1766, w Praze u Jak. Šweigera fol. 9 listů.

1044. S. Jan z Nepomuku wěrný bohu a wěrný lidem, 1767, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů.

1045. Pewná naděje wěřících w čas obecné úzkosti, kterau w kajícím kázání z příležitosti strašliwého ohně w Baňské Bystřici w neděli XII po sw. Trojici z poradného sw. nedělnjho ewangelium, a s ním spojených řečí Ozeáše VI. 1. s pomoci milosti božské w slowenském shromáždění představil **SAMUEL LISCHOWINI** církwe Bystřické obojí nací Sl... Připojeno jest i historické toho strašliwého ohně wypsání z německého jazyka přeložené. Nákladem Sam. Qwendl. měštěina a knihaře w Baňské Bystřici, 1767 w 8. str. 70.

1046. S. Jan Nepomucký sůl země a swětlo swěta, 1768, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů. (Příklad zlého způsobu psaní a plno germanismů.)

1047. Ant. Fordiše chwaloteč na den poswěcení chrámu p., když swatá těla mučedníkůw božích sw. Florida a sw. Aurelia do slaw chrámu p. nejsw. rodičky boží Marie panny na nebewzetí sw. a weyhradního řádu cisterc. panenského brány nebeské blíž Tišnowa k weřejné uctiivosti wnešena byla, w Brně u Eman. Swobody, 1769 fol.

1048. Kněz oko církwe, oko boží s. Prokop opat Sázawský, od **FRANT. BENED. KHUNA**, křížowníka s čerweným srdcem, 1769, w Praze u Johanny Prušowé we 4.

1049. Neporušený dosawáde jazyk sw. Jana z Nepomuku, jakožto swědectwí lásky jeho žiwobyti k bohu, 1769, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů.

1050. Swatý Jan Nepomucký w auřadu pobožného kněze, horliwého kazatele a wěrného zpowědníka, 1770, w Praze u Kateřiny Šweigerowé fol. 6 listů.

1051. Wěk osný od založení osadního kostela na Proseku, ku poctivosti sw. Wáclawa, w Praze u J. K. Hrabý w 8. 1770 (kázání?)

1052. Memorabilia imperatorum S. R. imperii Josephi II, Mariae Theresiae et Augusti, quae ex gratia Dei atque Mariae Theresiae solenni die nati Servatoris mundi Dni nostri Jesu Christi ex B. Maria virgine in Ecclea articulata

Ew. Istebuensi inclusa Inelyto comitatui Aruensi auditoribus suis commemoravit, aneb pamětné věci císaře sv. Římské říše Josefa II, Marie Theresie i Augusta, které z milosti boží a Marie Terecie w slavný den narození pána našeho Jesu Krista z blahoslawené panny Marie w cirkwi artikulárské Istebnánské w slavné stolici Orawské, posluchačům svým připomenul **JOHANNES TONSORIS** anno 1770 we 4. 3 archy.

1053. Swatý Jan Nepomucký ohněm lásky boží a bližního swého hořící, 1771, w Praze u Fr. Aloj. Jelínek (ita) fol. 7 listů.

1054. Neporušený jazyk sw. Jana Nopom. jakožto nástroj jeho nebeské odplaty, 1772, w Praze u Fr. Alois. Jelínka fol. 9 listů.

1055. Sláva kostela sw. Matěje apoštola p. po 800 létech od založení na Šárce za Pruskau branau. Od **MATĚJE WÁCSL. KONRÁD(A)**, 1772, w Praze u Johanny Prušowé wdowy fol. 15 listů.

1056. Slavné wítězství s. Jana Nepomuckého nad světem, 1773, w Praze u Fr. Aloj. Jelínek fol. 8 listů.

1057. Chwaloreč o sw. a wítězném mučedníku sw. Jiří(m) na jeho slavnost, w kostele na hradě Pražském, 1774, w Praze u Fr. Jerábka we 4. od **FRANT. HEILMANA** str. 31.

1058. Sw. Jan Nepomucký jakožto wěrný svědek p. J. Kr. 1774, w Praze u Fitzkých a Illadkowských dědicůw fol. 12 listů.

1059. (*Deest titul.*) Kázání. Pomoc lidská wrtkawá, swat. 14 pomocníků pomoc stálá na text: Tito sami jsau pomocníci moji w králowství, 6 listů.

1060. (*Deest titul.*) Kázání ke cti sw. Františka Serafinsk. (porauchi jemu kazatel p. hraběte Frant. Arnošta Hēr. z Waldšteinu a mladého panáčka hraběte Wincenciusa z Waldšteinu) fol. listů 7.

γ) Pohřební.

1061. **SAM. MARTINIUS** z **DRAŽOWA**

a) Kázání pohřební při průvodu mrtvého těla uroz. a stat. rytíře Bohuslawa staršího Růta z Dírnelo, někdy pána na Borci, kteréhož bůh 14 Jan. 1630 w létech věku jeho 81 w zemi mišenské z pohostinnosti zemské do vlasti nebeské přewéstí ráčil. Wyt. w impr. M. Sam. Martiniusa 1630, w Drážďanech we 4.

b) Káz. pohřb. paní Ludmily Kubicowé, manželky p. Pawla Kubice, měšténina někdy St. m. Praž., kteráž 1630, 26 Juni usnula. Wyt. w impr. M. Sam. Martiniusa (1630) we 4.

c) Wzácná pohřební pamět mládence Jana Jindřicha Pomnitce, syna p. Kiliana Pomnitce w městě Pirně, měšténina předního a purkmistra

1632. [Wyt. w impr.] (sic) Jana Ctibora Kbelského l. 1631 we 4.

d) Káz. pohř. při průvodu mrtvého těla p. M. Mikuláše Troila Hagiochorana, někdy w akademii Pražské 20 let profesora, kterýž naplniw let věku 60, w pohostinnosti Pernenské 25 Febr. 1631 život swůj dokonal, učiněné. Wyt. u M. Sam. Martiniusa (1631) we 4. [Přidán život jeho dvojí; w druhém od sawvěkého připsána díla jeho wydaná i newydaná. Boček].

e) Kázání při pohřbu jednoho českého studenta we 4.

f) 10 pohřebních kázání w shromážděních cirkewních učiněných we 4.

1062. Cupressus regia, t. památka nesmrtelná Gustava Adolfa, krále šwedského, kterýž w pánu usnul l. 1632. Od kněze **MATĚJE JANDY** s. l. w 12. (U Miltnera).

1063. Funerea cupressus, a nebo pohřební památka p. Jana Černowického z Liběhory, kterýžto l. 1633 Sept. 23 w létech věku 64 z šestiletého exilium do nebeské vlasti se odebral, jehož tělo w městě Pirně w zemi mišenské naproti epitaphium pohřbeno jest. P. 2 rytmy z lat. weršůw: Quum mihi fatales, kterežto sám sobě před smrtí swau sepsal. Čfr. Pelzel Abbild. III 104. et I. 447.

1064. a) **JANA HODIKIA** superintendenta Trenčinského kázání pohřební, 1637 w 8.

b) Lachrimae Boczekianae abstersae. Promluwení pohřební k setření slzi p. Martina Bočka Lipnického a Kateřiny Šfasteň manželky jeho, smrt rychlau dítek swých oplakáwajících, učiněné od mistra Jana Hodikia w Trenčíně kazatele a w krajích Lipt. a Orawském Trenč. superintendenta, 1638 w 8. w Trenčíně.

c) Aqua apopleptica. Kázání pohř. nad mrtw. tělem p. Martina Bočka Lipnického, 1639 u Srpan. Od mistra Jana Hodikia atd. w Trenčíně w 8.

d) Pohř. káz. nad synáčkem p. Ondřeje Siwého, 3 Pros. 1638 od Jana Hodikia atd. w Trenčíně w 8.

e) Káz. pohř. nad dcerkau Justinau atd.

1065. **SOPORIA** kněze Theodora spolupomocníka w cirkwi Trenčinské, kázání pohřební, 1637 w 8.

1066. **JAKUBA ŠTEFANIDESA PŘIBISLAWSKÉHO**, paraclesis Christiana. a) Kázání pohřební, 1637 w 8.

b) Káz. pohř. nad synáčkem Dánielem p. Andr. Siwého z m. Mezříče pod Rožnowem s. t.

c) Káz. pohřební nad paní Kateřinou Předmířskou, manželkau p. Andreáše Siwého, 22 Března 1633, w Záměstském kostele Trenčanském učiněné a sepsané od K. Jak. Štefanidesa Přibislawského, toho času kaplana zámku Trenčanského, w 8. w Trenčíně.

d) Pohř. káz. nad panenkaú Anninkau, dcerkaú p. Martina Bočka Lipnického, w Trenčíně pohostinnosti a bytu požíwajícího učiněné od kn. Jakoba Stephanidesa atd. 14 Juni, 1635 w 8. w Trenčíně.

e) Káz. při pohřbu paní Anny p. magistra Heliadesa, někdy senatora a měštnína w Brodě Českém, dcerky a manželky p. Tob. Jona Služinského, od Jak. Steph. atd.

f) Káz. třetí nad dcerkaú Kateřinaú od Jak. Stephanidesa Přibislawského, t. času w horní Drytomí cirkwe Krist. služebníka, 1637.

1067. ADAMA WOLFIUSA BENEŠOWSKÉHO, faráře Nizno-Motěšického. a) Kázání pohřební, 1637 w 8. In fine Elegia latina.

b) *Lucrum ex morte*. Zisk z smrti lidí w p. Kr. umírajících předložný k potěšení p. Mart. Bočka Lipnického a p. Kateřiny Štastné manželky jeho, smrt dítek oplakávajících, zpravené od kn. Adama Wolfiusa atd. 1639 w 8. (w Trenčíně).

c) *Breviarium humanum*. Žiwota lidského krátkosti ukázaní ku památce p. Martina Bočka z města Lipnice w král. českém rodiče, a od léta 1629 až do 1639 exulanta, od kn. Wolfiusa atd. w 8. (w Trenčíně).

d) *Funus christianum*. Památka pohřbu pána Butowského, učiněná od kn. Ad. Wolfiusa atd. (1639) w 8. w Trenčíně.

1068. Vale Tranoscianum, aneb káz. pohř. dvoje, učiněné při pohřbu D. C. H. kněze Jiřika Tranowského, služeb. p. při cirkwi sw. Mikulášské w Liptowě. Wyt. w Trenčíně, 1637. **MELCHIOR SOMPTNIK** Bodicensis et **JOH. LOCHMANN** Teuto-Lipensis ecclesiarum ministri parentabant. [Žiwot tu též jest Tranowského] w 4.

1069. Pohř. kázání ku potěšení rodičůw Andreáše Siwého a paní Kateřiny manželky jeho w Trenčíně bydlících, 1638 učiněné od **THEOD. ŠOPITIA**, kaplana Trenčanské cirkwe w 8. (w Trenčíně).

1070. JANDA K. MATĚJ ČECHTICKÝ. *Ultimum vale* M. Sam. Martinii de Dražowa, t. j. Poslední křesť. a pobožné rozžehnání atd. mistra Sam. Martinia z Dražowa atd. † 1639 27 Ledna. Wyt. w Pirně, 1639 A — Cij.

1071. PAWLA KRUPIA PACOWSKÉHO Poslední tůžebné křesťanské a pamětní kázání nad smrtí nenadálaú p. M. Samuele Martiniusa z Dražowa. W Praze u dědiců J. Ctibora, 1639 w 4.

1072. Monumentum funebre. Památka pohřební ku potěšení rodičů p. Martina Bočka L. a p. Kat. Štastné manželky jeho od kn. **JANA ROMANCE** Německo-Brodského, ewang. Kris. a

swátosti jeho na ten čas w Dežerících (w Uhřích) služebníka (1639) w 8. [w Trenčíně].

1073. Kázání při pohřbu Johanny Čabelické rozené Woračické z Paběnic. Wytřšteno w St. m. Pr. u Jiřika Šipáře 1641. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 43. num. 2. 1641. Rkp. weř. bibl.

1074 Poslední odchod k wěčnému bytu J. M. wys. uroz. paní Anny Magdaleny Oprřtorfowé, rozené Robmhapowé z Suché, paní na Častalowících atd. † 1644 23 Března. W Litomyšli u Mat. Březiny w 4. listů 10.

1075. SAPORA, kněze Jana, kázání pohřební ku poctiwosti p. Kateřiny Zahradecké z Choltic, kteráž w Trenčíně žiwot swůj dokonala 18 Prosince 1645 učiněné w městě Puchowě 4 Unora 1646 S. L. w Trenčíně. [In fine: Elegia Nicolai Fabricii Trentschinensis] w 4.

1076. Pohřební kázání uroz. paní Barboře Markowé z Pauchowa, Mikuláše Hrehusa, měštnína Hlawského manželce držané od **JOACH. KALINKY**. W Trenčíně, 1648 w 8.

1077. In subitum obitum, na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic († 1634). W Litomyšli u Mat. Březiny, 1655 w 4.

1078. Mathusalem, to jest o daru dlouhověkosti w 8, 1656 (kázání pohřební).

1079. Honor exequalis, aneb kázání pohřební při pohřbowání kněze Jana Efrona Hranického w Pěchowě konf. helw. správce, 1658 2 Čerwna w Puchowě w kostele helwetském pochowaného, učiněné skrze Čecha **JABÍNA MEZRICKÉHO**. Wytřšteno w městě Trenčíně w impr. Nikod. Čížka, 1658 w 8.

1080. Kázání při pohřbu newinného mládence Jarolima—pana Jiřiho Poka synáčka, držané od **LAUR. MOLITORIS**, děk. Žateck. Wyt. w Praze w 4. 1660.

1081. Jasná zlatá hwězda Šternbersko-Lažanská, aneb pohřební kázání nad nebožkaú wys. uroz. p. Marii Max. Aurelii hrabinkau Lažanskau, rozenau hrabinkau z Šternberka † 1665 14 Unor. Od **WÁCSL. PLEWŇOWSKÉHO** z tow. J. W Praze w impr. akadem. 1665 w 4. listů 11, s wyobrazeným castrum doloris.

1082. Wýchod a západ slunce na hoře Sionské, nebo kázání pohřební nad smrtí Vincent. Macaria opata, 1670, od **JANA DLAUHOWESKÉHO** w 4. listů 10.

1083. Vale aneb poslední žehnání a laučení wys. uroz. paní Kateřiny Anny, roz. šlechtičny z Řičan † 25 Září 1674. Od **AD. HYNKA MLADOTY** z **SOLOPISK**, w Bystřici administratora. W Praze u sw. Klimenta 4 listy w 4.

1084. KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO Kázání pohřební na Kateřinu Foratyn, wdowu po Janowji Milesiusowji, kazateli exulantů českých w Žitawě. W Žitawě 1678 w 4.

1085. Kwítek májový uwadlý, t. kázání pohřební nad wys. důst. p. Kaudidem Šwendau, řádu praemonstr. Od FRANT. FRID. ŽAL-KOWSKÉHO z ŽALKOWIC, 1698, w Pr. u J. K. Jerábka.

1086. (*Sine titulo*). Pohřební kázání ke cti uroz. paní Marie Magd. Heluersenowé, roz. hraběnky z Dóbrše (manžel její hejtman kraje Rakow.) w 4. A — F2. (XVII stol.)

1087. Kniha žiwota, t. j. řeč zjew. sw. Jana kap. III. 5. w pohřebním kázání nad. p. Janem Dašanem, měšténinem Žilinským, knihlačitelem držaná. W Žilině 1704 (DAN. KRMAN spis.)

1088. Libitina vindicata, zastání smrti aneb řeč pohřební, kteráž smrt ospravedlňuje, když Leopolda I císař nám wzala, od FRANT. DUBSKÉHO t. J. 1705 kázání držané na Horách Kutnách. W Praze u sw. Klimenta, 1705 fol. listů 7.

1089. Truchlivý západ nejjasnějšího celé Ewropy slunce w žalostné smrti. Leopolda I od Frant. Daudlebského t. J. na Horách Kutnách u sw. p. Barbory držené, 1705 19 Srpna fol. 4 listy bez místa a tisk.

1090. Strom spanilý pod Zelenau Horau w městě Nepomuku zrostlý, teď w Radnicích uwadlý dvojčitihodný kněz Daniel Franc. Klaudius, farář města Radnic atd. Wyswětlil kněz ADAM HYNĚK HLAWA, far. Drahoaujezdský atd. 1718. W Praze wýtiskl J. Wácl. Helm w 4. listů 6.

1091. Časné a nenadále swěta opauštění wys. uroz. p. Ondřeje Stupawského z Holiče, a kr. města Pezinka obywatele † 1726, rozjímá PAULUS JAKOBÆUS, w Prešp. u J. P. Roiera.

1092. Služebník boha žiwého uroz. a mnohowážený pan Dan. Knogler měšténin, kterak z jámy lwowé; t. j. z mnohonásobného. kříže skrze smrt 12 Okt. 1736 wyweden atd. od MAT. AUGUSTINIHO s elegií slowenskau od J. TURZA atd.

1093. Bolestná žalost a žalostná bolest nad smrtí dobrotiwého otce, J. Kniž. Emin. p. Wolfganga Hannibala, kardinala z Schratlenbachu, biskupa Holomauckého 27 Srpna 1738 (káz. pohřební) od JOS. DRESERA. W Holomauci u Fr. Ant. Hirnle fol. listů 10.

1094. (*Sine titulo*). Pohřební kázání na pohřeb p. Josefa Pestvármegye z Nemügye, J. J. K. General-Feldmaršal-laitnanta † 16 Juní 1743 w 4. listů 13. W Trnawě (poloslowácké).

1095. Obraz člověka sprawedliwého, t. j. wys. uroz. p. Hunyady Istwan slaw. stolice Telekowské a Samogiské atd. skrze pohřební kázání we farském kostele s. Ladislawa w městečku Urmie we 4. 1743 17 Listop. přednesený od IGN. FR. HOLZPEK, biskupského

sekretaria a ceremonariusa. W Trnawě w impr. akademické, 1744 w 4. listů 20 (poloslowácké).

1096. HAUF JOS. ANT. Smutné žehnáni člověka podlé krwe a ctnosti urozeného do daleké krajiny se ubírajícího — neb zarmutné kázání při exequiech Wolfganga hrab. Sereny. na Luhačowicích, w Holomauci, 1744 Hirnle fol.

1097. JOSEFA NEJEDLEHO: Žena silná. Pohřební chwalofeč Theresii Madočany, w Trnawě 1766 fol.

l) Swatí otcowé.

1098. *Soliloquiu*, manuale, meditationes et regnum s. Augustini, w Praze 1736 w 8. Wydal jej česky BENIGNUS SYCHROWSKÝ.

1099. *Swatého Jeronyma a) Žaltář* krátce složený, w němžto wšesky modlitby a žalmowé wypsání jsau w 8. b) Horliwé rozjímání z žalmu LI, o milostiwém odpuštění hříchů. — Před léty od sw. Jeronyma sepsané a nyní zase po znou wypsané r. 1737. Rkp. w 4. Připojeno: α) Modlitba, w níž se obsahuje wyznání z hříchů p. bohu otci nebeskému s wyčítáním trestání a trápení; přitom wzywání milosti boží. — Item wýkladu na zjewení sw. Jana, některé slowička pro pamatování. (U p. Bočka).

m) Milostiwé léto.

1100. Žikm. Gdowského poklad církwe sw. otewřený, t. j. krátke wyswětlení milostiwého léta, w Praze u dědiců Štěp. Biliny, 1626 w 8.

1101. Studnice milostiwého léta mocí klíčů stolice apoštolské, otewřená w kostele blahoslawené Marie panny před Teynem w kazatelském diskursu předstawená, w Praze 1677 w 4. Wydal JIRÍ REKTORIS str. 28.

1102. Wypsání krátke wšak prawdiwé wšech swatořimské kat. církwe ceremonii a obyčejůw, které při otwírání, jakož i w trwajícím čase, a při skončení milostiwého léta zachowané býwají, a celý tento 1700 rok trwati budau. Z něm. přel. W Praze u Wojt. J. Koniáše, 1700 w 4. str. 30.

1103. Zpráva o jubilaem aneb milostiwém létě 1721, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera w 12.

1104. Jubilaem neb wšeobecní milostiwé léto, jenž od Bened. XIV propůjčeno jest. W Praze u Frant. K. Hladkého, 1751 w 8. (s modlitbami) 1 1/2 archu.

n) Služebnosti církewní.

1105. Pastwa duchowní powinnosti jak pastýřů, tak owcí, 1626 w 8.

1106. Slaupek mešni, to jest wyswětlení tajemství swatě mše, a wšech ceremonii, které se při takowé službě boží užíwají, s přidáním

užitečných, modliteb. W Praze u dědiců Štěp. Byliny, 1630 w 12.

1107. Agenda. Zprávy a posluhowání církevního na Horáči Kutnách 263 listů. Rkp. 1638 w 12. z Lešna polského donešený. Při ní: Oratio constans *Λοζολογια* et precatione *D. Joh. Grynaei* in concione antemeridiana, český. (U p. Bočka).

1108. Farář, to jest zpráva a způsob, který netoliko od správceů duchovních, ale i také od domácích při nemocných a umírajících k spasitelnému jejich z smrtelného těla vykročení užíváu býti může atd. Sepsal p. *Jan Polánek*, přeložil **ŘEHOR ČICHOWSKÝ**. W Litomyšli 1639 w 8. u Matauše Wácslawa Březiny.

1109. Zrcadlo náboženství, t. j. půwod, způsob, smysl, výklad a užitek všech ceremonií w církwi katolické, od **JINDŘICHA ONDŘEJE HOFMANA**, děkana w Německém Brodě, 1642 w 8.

1110. Katolické exercitium anebo pobožné cwičení při nemocných a umírajících lidech, velmi užitečné. *Inc.* Předmluwa k duchovním nemocných neb umírajících správceům. — Rkp. weř. bibl. XVII. G. 11. listů 70 w 12. od r. 1669.

1111. Duchovní těšení všem lidem stonajícím též welebným p. p. farářům i jiným správceům duchovním velmi potřebné a užitečné. W Praze u Urb. Balt. Goliáše, 1664 w 12.

1112. *Albrechta Chanowského*. z tow. Jež. Zpráva křesťanská s krátkým výkladem podstatnějších věcí, které každému křesťanu wěděti přísluší. Přípis správce dědiectví s. Wácsl. proboštům, děkanům, farářům atd. prawi, že již dáwno sepsána jest od Alb. Chanows., kterýž podle příkladu Martina Strakonického, faráře w Strašici, wesnice a městečka obcházal, a to, co učil, sepsal. W Praze 1676 w 8. Též r. 1678 w 8. 1697, 1699 w 8. u Rosenmüllera, 1710 w 8. u Kamenického, 1733 w 8.

Jedná o věcech církewních, jako o masopustu, popelci atd. Čeština dobrá.

1113. **ČASLAWSKÝ FR. SAMUEL**. O ceremoních sedmi swátostí — a církewních o kráse kostela a věcech w něm; o pautích, o posvěcení menších věcí atd. Fr. Sam. Časlavský sepsal na zámku Buchlowském l. p. 1681. Rkp. w 12. 30 listů (sawěký u p. Bočka).

1114. **WÁCSL. PANKRACIA WYCHAEUSA** O nejswětější nowého zákona oběti mše swaté knihy na 11 dílůw rozdelené díl 1, 2, 3, 4. W Praze u sw. Klimenta za Jana Fr. Starka faktora, 1699 weř. 4. Díl 5, 6, 7, 8 tamže r. 1701 weř. 4.

1115. Kratičký výlah pobožného cwičení, potřebný uměti před woddawkami sprostým žc-

nichům a newěstám, w Praze u Barbory Fr. Seringerowé, 1707 w 12. str. 21.

1116. (*Sine tit.*) Agenda weř. 4. tištěna w Lipště skrze Jiřika Deffnera str. 228.

1117. Agenda ecclesiastica Slavonica, t. j. Práce církewní, kterau ewangeličtí kněží a učitelowé w králowství uherském při službách božích wykonáwají (bez místa) 1734 od **DAN. KERMANA** (pod správau Jiř. Ambrozijsa).

1118. Ewangeliký pořádek k milosti boží, w Břehu u Samuele Trautmanna, 1746 w 12.

1119. O potřebě nawštěwování domů, od Matěje Markowice 1747.

(Spis ten w pietistických rozeprách wydaný, jakž Horáni připomíná; w. Tabl. poe. III. 23.)

1120. Poznamenání všech swátků, processí, zpíwaných mši sw. a jiných pobožností, které se za živý(é) a mrtvý bratry a sestry skrz celý 1758 rok konati budau, pod rektorátem J. hrab. Excell. Frant. Wratislawa z Mitrowie. W Praze u Ign. Prauší 4 archy.

1121. Výkladowé sw. ceremonií, ráduw, swátkůw, památek, obyčejůw a nadání w církwi boží spasitelně zřizených a wykonáwaných. Sepsáni r. 1772 a.. wydání od **FERD. SEELISKA**, katedralního kostela sw. ducha w Hradci Králowém kanowníka residentialního atd. W Hradci Kr. u J. K. Tybilly 1774.

Na konci: Tato kniha psána r. 1772, potom ale po nějakém čase do impressí k wytisknutí dána a na ní práce impressorská s pomoci boží dokonána jest dne 18. měs. Srpna 1774 w 8. str. 364 regist.

o) *Bratrstwa a jich pobožnosti.*

1122. **SIGISMUNDA GDOWSKÉHO** knížka aneb poklad karmelitůw duchovních milosti výklad a odpustkůw, též patrná zpráva, co jeden každý přijatý bratr a sestra w tom sw. bratrstwu činiti powinen jest. Z něm. W Pr. u Pawla Sessia, 1626 w 12.

1123. Regule neb ustanowení bratrstwa sw. Isidora oráče a woláka, při kolleji tow. J. w Holomáuci založeného, 1635 w 12. Opět bez m. a tisk. W Olomáuci u Anny Alžb. Eitelowé, 1670. W Opawě 1743 w 12.

1124. Ctiwěník ke cti a sláwě rodičky boží do nebeské sláwy wzaté; k užitku Staroměstského bratrstwa pod týmž titulem založeného. W Praze u Jana Pawla Dworského w 8. 1637.

1125. Zpráva ctné a chwalitebné kongregací wěřících Kristowých za swaté a blahoslawené smrti uprošení, pod titulem narození rodičky boží p. Marie w kostele sw. Benedikta kanowníka praemonstr. při kolleji sw. Norberta w Starém m. Pražském založené a wyzdwižené 1641, w Praze (s modlitbami).

1126. Hora. zlatá Scrafiňská aneb naučení spolubratrůw a sester arcibratrstwa sw. Franti,

w němž se odpustky, regule, dovolení a modlitby obsahují atd. Dedik. u. p. Anně Marii sw. paní z Wenceliku a Anně Karlové z Swarowa — od konventu Jindř. Hradeckého. W Praze w impr. akadem. w 8. 1646; item 1660 u Urb. Goliáše w 8.

1127. Ustanowení nowého bratrstwa pod titulem Marie všech wěrných umřelých a umírajících milosrdné patrony, které při nowém obrazu Marie holestné matky w Prešpurce s oblíbením a schwálením Ferd. II (III?) nejdůst. p. Jiř. Lippai arcibiskup Ostřehomský založiti ráčil 1646. W Praze w impr. akad. 1647 w 12. str. 45.

1128. Generalní a všeobecní regule a pravidla bratrstwa nejsw. rodičky boží Marie panny z Hory Karmelu, k užítku bratrstwa sw. Škapuliře (LEONARD KOMINEK). W Praze u Urbana Goliáše, 1654 w 8.

1129. Owoce z růží nejsvětějšího arcibratrstwa sw. růžence blahoslawené panenky a orodownice hříšníků Marie, wydané od TOM. NIGRINA, řádu sw. Dominika, kazatele u sw. Jiljí. W Praze u Urb. Goliáše w 8. 1672 str. 636, též u Wácl. Helma w 8. 1710 str. 632 regist.

1130. Pole aurodné Serafinského vzdělání atd. aneb naučení spolubratrůw a sester arcibratrstwa Serafinského otce sw. Františka, w němž o bullich papežských, o založení a starožitnosti poswátneho pásku wyznamenání tétož regulich a odpustech, též hodinky o Serafinském otci, modlitby, litanie i písně atd. (u sw. Jakuba w Praze). Wyt. w Praze u J. Černocho 1674 w 12. stránek 174.

1131. Záře nowá jména Mariánského na wrchu Chlumku wzešla, aneb weleslawné bratrstwo nejsw. rodičky boží pod titulem jejího přesw. narození, při jejím zázračném obrazu wyzdwížené (s modlitbami). W Praze u Dan. Michulka w 12. 1676 5 archů.

1132. Obyčejowé české kongregaci w Star. m. Pražském pod titulem panny Marie we 4. b. r. a m.

1133. Zpráva krátká o slaw. bratrstwu s. Worsily w 12. 1679.

1134. Officium B. V. Mariae, aneb hodinky blahoslawené panny Marie na způsob řádu karmelitánského, všem panům bratrům a p. sestrám arcibratrstwa sw. Škapuliře nejsvětější rodičky boží z hory Karmelu k užítku wytištěné w 16. W Praze u Jiř. Černocho I. p. mimo předmluwu 140 stránek.

1135. Bratrská růžička obsahující w sobě počátek zwelebení odpustků, modlitby a písníčky arcibratrstwa sw. růžence. (Po druhé). W Praze u Jiř. Labauna, 1691 w 8.

1136. Kniha řádu bratrstwa a řeholy káru literackého-města Žebráka 1695. Rkp. weř. bibl.

1137. Autočistě k třinácti s. s. pomocníkům, aneb: Pobožné bratrstwo pod titulem Jesu, Mariae, Joseph. U Labauna 1703 w 8.

1138. JAKUBA JANA LENKA Pro-pugnaculum aneb bratrstwa Mariánského a Swatowáclawského w Staré Plzni bašty zbrojné. W Praze u Il. Fr. Rosenmüllera w 8. 1706.

1139. Škapuliřského bratrstwa poznamenání všech swátkůw, u J. K. Hrabý we 4. bez roku.

1140. Rytířstwo křížowé aneb weleslawné bratrstwo pod titulem sw. Kříže I. p. 1722. W Litomyšli w nowém kost. škol pobožných.. mocí papežskou i arcibiskupskou wyzdwížené a potvrzené. W Litomyšli u Jana Kamenického w 8. str. 218 (pravidla toho bratrstwa, modlitby atd.)

1141. JIŘ. JANA LIBERTINA Trojí pramen, t. j. arcibratrstwo nejsw. Trojice od wyswobozování zajatých křesťanů w 12. W Praze 1723 u K. J. Hrabý, též 1738 w 12.

1142. Krátký wýtah arcibratrstwa Černokozého pásku sw. matky Moniky, kteréžto . . w řádu w. p. Augustinianů.. paustovníků w Brně u sw. Tomáše.. jest slawně uwezené. W Brně u Jak. Max. Swobody, 1724 w 8. item w Praze u J. Wácl. Helma bez r. w 8. (na mnohých místech uwezeno bylo).

1143. Wýtah velikých milostí.. bratrstwo sw. Moniky. W Brně u Jak. Swobody, 1724 w 8. (Snad jedno s předešlým).

1144. Knižka bratrstwa, obsahující w sobě regule bratrstwa na Hradčanech w Loretě. W Praze u Leop. Kamenického w 12. 1734 (II. vydání).

1145. Pokojné žiwobyti a šťastná smrt, nebo nábožný záwazek časného a wěčného dobrého jména t. j. nábožné bratrstwo.. sw. Jana Nep. které.. w Litni, starožitném chrámu p. sw. apoštolů Petra a Pawla 24 Čerweně 1735 uwezeno jest. W Praze u W. Suchého w 8.

1146. Krátká zpráva o bratrstwu obojho pohlawí za obdržení dobré smrti pod tit. p. u. J. Kr. a blahosl. p. Marie w chrámě Jičínském 1737. W impr. akad. w 12. A — 3. (s modlitbami).

1147. Stý a sw. rok weleslaw. bratrstwa českého pod titulem na nebewzeří nejsvětější rodičky boží Marie p. W Praze u Norberta Fického, 1737 w 12. str. 124. (Weř. bibl. XVII. F. 238).

1148. Welesl. bratrstwo české nejsw. rodičky boží Marie p. pod titul. archangelského zwěstování w koll. tow. J. w Král. Hradci.. p. sodálům mariánským.. požehnání.. přeje. Jest

pozwání k slavnosti na 25 Března 1738 1 list archový.

1149. Pod rektorem J. h. exc. wys. uroz. p. Fr. Karla Libšteinský, hrab. z Kolowrat. poznámenání w p. usnulých p. sodálůw weles. bratrstwa českého r. 1737. až do 22 Unora 1738 1 list fol. Jiné pod rektorem hrab. Fr. Norb. z Trautmansdorfu na r. 1739 — 40 fol. 1 list. Též 1762 — 8 fol. 1 list.

1150. Wel. bratrstvo. Marie p. pod tit. nanebewzetí při koll. t. J. w Jičíně (zwe k slavnosti) 1740 fol. 1 list.

1151. Lékařství duchovní aneb krátká zpráva regule bratrstwa Apolonského. W Praze u Jo. Kaudelkové wdowy w 12. 1746.

1152. Lodička Mariánská, hojně zboží k užitku bratrstwa s. Škapulíře nesaucí. W Holomauci 1751 w 12. archy 3, též 1762 w 12. tamž.

1153. [Bratrstvo w Nowé Pace]. Exemplář bez titule. Následuje registřík, pak naučení, že poněwadž w témž městě Nowé Pace posawad žádného bratrstwa nebylo, l. p. 1752 tato knížka na swětlo wydána byla, w které wyzdwižení tohoto bratrstwa atd. obšírně se dokazuje. Pak následuje: Milosti a nadání a odpustky tomuto bratrstvu od stolice apoštolské od Benedikta XIV udělené. Potom pobožnosti téchož bratrstwa. Wýtah odpustkůw atd. Na to díl I. počíná s pozdravením angelským w 8. str. 274.

1154. Weleslawné arcibratrstvo welikého diwotworec a mučedlníka božího s. Jana Nep. w hlawním kostele sw. Wíta založené 16 Máje 1758. W Praze u Frant. K. Hladkýho, 1758 fol.

1155. Krátká zpráva starobylého, milosti plného arcibratrstwa nejsw. růžence Ježíše a Marie, kdežto jeho půwod milosti a odpustky od cirkwe sw. propůjčené též některé. . . písni. se obsahují. W Praze u J. K. Hraby bez r. w 8. str. 98 (1760?) (Weř. bibl. F. 187).

1156. Pomoc umírajících aneb weleslawné bratrstvo s. Marie — pro ohřzení šťastné smrti w kapli w městys Hrochowé Teyniei (potwřz. 1725). Pod ochranau opata Hradištského blíž Olomauce. A—K. W Litomyšli Anton. Kamenický, 1764 w 8.

1157. Wel. arcibratrstvo blah. p. Marie od potěšení w chrámu p. řádů paustewníků sw. otce Augustina a sw. Kateřiny w Now. m. Pražském. (Zwe k slavnosti na 4 Záři 1768).

p) *Swáté obrazy, ostalky, zázraky.*

1158. Pobožná knížka o blahoslawené panně Marii a o diwích, kteréž se dějí před jejím obrazem w Staré Boleslawě. W Praze 1629 w 8. u Pawla Sessia A.—O. Spisowatel jest KASPAR ARSENIUS z RADBUSY. Z této

třem z okna shozeným páňům připsané knížky wzal Balbin předmět swé historie Boleslawské lat. sepsané (1673). W Mus. 532 rkp. Balb. epitome aneb Boleslawská historie česky.

1159. Hodinky a některé pobožné modlitby k rodiče boží, w jejím nejstarším obrazu Staroboleslawském. Rkp. weř. bibl. (bez roku).

1160. JIRÍHO FERA a) Horacia Turse-lina sláva nejswětější domu Lauretanského, z lat. W Praze 1630 w 8. str. 184. (Weř. bibl. F. 196).

b) Trůn milosti Mariánské. W Praze 1640.

c) O španielském kříži, 1641 w 12.

d) Zázraky p. Marie Swatohorské. W Praze w 12.

e) Pauť nejsw. panny Marie k boží krvi w Neukirchu w Bawořích. W Praze w 12. 1641.

f) De veritate et praestantia reliquiarum eccl. Metropolitanæ, cum anno 1645 Pragam fuissent delatae (česky?)

1161. Spis o přediwné věci, která se stala s jednau duší w Prešporku, w jakým způsobu se ona od 24 dne měsíce Čerwence roku 1641 až do 29 dne měsíce Čerwna roku 1642 z očiště ukazowala jedné panně rozmlauwající s ni, a pomoc žádející, i jak wyswobozena jest. Wytažený z přísazních swědkůw a actis publicis, které jsú při welebné kapitole Prešpurské, wyhlášení z moci a rozkazu oswíceného pána, pana Jiríka Lippai, arcibiskupa Ostrihomského, přeložený z latinského jazyku na slowenský w Bojnicách, wytačeny spolu s dennicí, to jest s wyswětlením deset článkůw wíry katolické, tohoto času nejpotřebnějších. W městě Prešporském léta páně 1643 in 4.

Pauze 46 stran až k desáté kapitole, ostatek chybí. Na druhé straně titulu jest dřeworytina, a w knize ještě tři rytiny, představující ruku ducha, který se zjewil, matku boží bolestnau, a pána Ježíše Krista. Exemplář w univers. knihowně we Lwowě.

1162. Zpráva historická o wšelijakých poswátních reliquiis Karlo-českých, někdy na Karlšteině zachowaných we 4. 1645.

1163. JIRĚ STENGELIA S. J. wýtah reliquií panny Marie. W Praze w impr. akad. 1645 w 4.

1164. Poznámenání mnicha sw. Augustina o přihodě l. 1651 s. a. in 4. lat. et boh. Rkp. weř. bibl. XI. E. 12. fol. 38 — 43.

1165. Knížka o rozličných věcech a zázracích božích, kteréž se staly při městě Holešowě i okolo Holešowa. [Kronika od r. 1613 — 1650 dosti obšírná. Půwodní rkp. w mus. Moraw. opis u p. Bočka.]

1166. Succurre miseris, t. j. historie o swatě hoře w Čechách, spolu se způsobem putowání

na sw. Horu, od Jiřího Konstance. W Praze 1652 w 12.

1167. Swatohorská panna Maria w Čechách nad Příbramí autočistě. W Praze w Semin. sw. Norberta w 12. 1655.

1168. FRANT. DAN. DOLEŽALA Vera effigies, totiž: Prawý kontrfekt královný nebeské. . Item zárazkové při nešporním obrazu jejím w kostele sw. Jakuba na Star. m. Pražském. W Praze u Urbana Goliáše, 1656 w 8.

1169. Zpráva o velikém triumfu kn poctivosti sw. Františka Xaveria w městě Neapolis držaném. W Praze 1658 w 8.

1170. Rok Mariánský všem p. sodálám přednešený, sebraný z kalendářůw Balinghen, Majer, Colveneria atd. W Praze w kolleji, 1661 w 12. str. 70.

(Na každý den nějaká zpráva o p. Marii, neb zárazk).

1171. Audoli Křtinské. W Litomyšli 1665 w 12. Porow. num. 952.

1172. Přepodivná matka swatohorská Maria w zárazcích a milostech swých na Hoře swaté nad Příbramí. . se stkwějíci. W Litomyšli 1666 w 8. u J. Arnolta. Z Balbinowy lat. přeloženo od Jesuity MATĚJE ŠTEYERA.

1173. Historie o Hoře Olivetské na Morawě blize Šternberku. W Praze 1666 w 12. od MATĚJE TANNERA.

1174. JIND. WÁCSL. ZYWALDY Celenská w Štyrsku zahrada, to jest najswětější panna Maria Celenská, nemocným a w auzkostech postaveným jisté autočistě. W Praze w impr. ak. w 12. 1667 str. 279.

1175. Čerwená sedmera Trěbanská Mariánská ruže bratřstwa panny Marie bolestné. W Praze 1667 w 8.

1176. JANA IGN. DLAUHOWESKÉHO
a) Ager benedictionis a zvláště Zdoroslawicek mimo písně a modlitby též obsahuje: Dokonalejší zpráva o zárazném obraze Mar. panny Staroboleslawské (1670) str. 240.

b) Podiwin s Přibislawau, to jest wypsání wšech reliquií hlawního kostela Pražského. W Praze J. Arn. z Dobroslawína, 1673 1 arch. Jest jen předmluva k následující:

c) Swatých těl ostatkůw reliquií swátosti, které w kostele hlawním sw. Wita. . se chowají, registřík. . od Tom. Pešiny z Čechorodu spořádané, w česko přel. skrze Jana. Ign. Dlauhoweského. W Praze u J. Arn. z Dobroslawína, 1673 w 8. A — D. Jest historické popsání ostatkůw.

d) O panně Marii Teynické, 1678.

e) Historie blahoslawené panny Marie Klatowské, s písněmi. W Praze 1690.

f) Sfom života u prostřed ráje českého králowství, ukřižovaný p. a s. w. . zárazném

obrazu w Staré Boleslawi. . W Praze u Jiř. Labaana, 1690 w 12. A — C.

1177. Krátké sepsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze pobožnau a swatau modlitbu střelní. Z wlského přel. W Praze 1672 w 12.

1178. MICHALA KRUIZIUSA Pobožné wítání, rozmlawání, processí k hrobu swatého Wáclawa. W Praze u Jiř. Černocho, 1678.

1179. Hwězda ranní aneb zárazný obraz blahoslawené p. Marie na hoře Kulmu w Loketském kraji, z něm. přeložená. W Praze. u Dan. Michálka, 1678 w 12.

1180. De miraculis ad fontem s. Wenceslai in Bavaria, od FRID. BRIDELA z něm. W Praze w 12.

1181. Swatá cesta z Prahy do Staré Boleslawi k panně Marii (latinská, česká a německá) w 8. Nákladem děd. sw. Wácl. česká, 1679, 1692.

1182. Krátký wýtah aneb poznamenání wšech powinných skutkůw, rozličných odpustkůw a milostí, které pod jménem. . nejsw. Trojice. . w kostelečku. . blíz českého Dubu založenému bratřstwu. . udělené byly, 1680. W Praze u K. F. Rosenmüllera w 12. listů 20 (s modlitbami).

1183. Mons pietatis, to jest dáwodné popsání swaté a milostmi mnohými se stkwací Marie Hory. W Holomauci 1680 w 8. od NORB. ŽELECKÉHO z POČENIC, opata Hradištského.

1184. Mons praemonstratus neb předukázaná Hora, t. j. prawdiwé a dokonalé sepsání sw. Hory, kterau p. Maria. . w markrabství morawském, panství kláštera praem. míli od Holomauce sobě wywolila. W Holom. u J. J. Kiliana 1680 w 8. s obrázky ded. Fr. Kar. Libšteinském hr. z Kolowrat heitman M. M. W Hradci Král. u W. J. Tybelly, 1732 w 8. od Norb. Želeck. atd.

1185. Arca foederis, archa úmluwy aneb zpráva o obraze matky boží u sw. Tomáše w Brně. W Litomyšli 1686 w 8. (obsahuje zpráwu a modlitby). Z německého *Alphonsi Arborel* Glatz 1684 přeloženo.

1186. Postaupení zárazného obrazu blahoslawené panny Marie kostelu Klatowskému l. 1685. In fine: Haec copia desumta ex libro transactionum civitatis Klattoviensis fol. 293 — 294 s. a. (saec. XVIII) we 4. Rkp. weř. bibl. XI, D. 14. fol. 68.

1187. Obrázení zárazné jednoho Turka na křestanskau wíru, kteréž se s pomocí diwo-tworce sw. Františka Xaveria stalo w Říjně w nowém žaláři 19° dne Listop. 1687, bez místa a tisk. we 4. listy 2.

1188. JIND. LABE a) Hájeck swatý milostí boží a velikými dobrodiními p. Marie

krásně se zelenající, aneb historie Lauretanská p. Marie w swatém lese dvě míle od Prahy za Bílau Horau ležícím, sebraná a w dvojí díl uwedená, w Praze u Jiř. Labauna w wel. kolleji 1690 w 12.

b) Historie o třech swatých obrazích, totiž: Ukřížowaného p. Jež. Krista, a dvojnásobného panny Marie.. kteří w chrámu Bechyňském u franliškánů jsou wystaweny (roku?) Po druhé nowými diwnými příběhy rozmnožená a wydána, w Praze u J. Karla Hraby, 1746 w 8. str. 406 a 2 listy. Špatná čeština.

1189. Růžička bratrská.. odpustky bratrstwa sw. růžence, w Praze u Jiř. Labauna 1691 w 12.

1190. Smutné příběhy, aneb welmi užitečné jednání o sw. zpovědi, w Praze 1692 w 12. Jsau to Christophori de Vega casus tragici, přeloženi skrze J. KLEKLARA.

1191. Prohlednutí páně, dobrým k potěšení, zlým k přestrašení, všem k spasitelné výstraže slaužící, aneb jistá zpráva o dřewěném obrazu božihu umučení, který w chrámě sw. Wácslawa w Staré Boleslawi l. p. 1689 za sedm dní pořád, totiž od 2 Čerwence až do 8. t. m. w přítomnosti mnozství lidu a rozličnými časy widin jest někdy na twáři se měniti, někdy jedno, a někdy obě oči otwíratí a zawíratí, ponejprw na swětlo wydaná l. p. 1692, nyní zase tištěna, w Praze u Wolfg. Wickharta, arcibiskupského a J. Milostí p. p. stawůw král. českého impressora 1723.

1192. *Mart. Kochema* Knižka odpustkůw, w kteréžto žetledně se wyswětluje, co jsou odpustky, jak užitečné atd. s wysáním milostiwého léta, z něm. přel. w Praze u Jos. Ant. Šylharta, 1693, 1698 w 12.

1193. Křížek požehnaný sw. otce a patriarchy Benedikta, aneb wysání o původu, výkladu, moci a ctnosti a užívání jeho, s modlitbami za šťastnou smrt, w Praze u Sam. Beringera, 1694 w 12.

1194. Příklad čerstvý a jistý o jistém ztwardilém w hříších čłowěku, a nesmírném nad nim milosrdenství božím, w Praze w impr. arcib. skrze Jiř. Sam. Beringera, 1698 we 4. 1 arch.

1195. Jiskra sláwy Swatopropokské w veliké pustině řícenin kláštera Sázawského přes dvě stě let skrytá, nejprw w l. 1662, pak 1689 w české řeči na jewo se wyskytla. Nyní pak w Praze u W. J. Koniáše w 8. 1699.

1196. Poznamenání zázrakůw konaných w kláštere u sw. Prokopa nad Sázawau s zázračným a starožitným obrazem sw. Prokopa opata strany uzdrawení pobožných ctitelůw téhož swatého a mnohých milostí obdrženc s. a.

(saec. XVII et XVIII) in 4. Rkp. weř. bibl. II. E. 5.

1197. Rachel w Rame oplakávající syny swé a nebo: Zázračný obraz holestné p. Marie w chrámu nejsw. kříže wětšiho w St. m. Pr. ku počtě předstaweny, w Praze u Petra Ant. Benneka, 1704 w 8.

1198. *Wilima Kampenberka* S. J. obrowište Mariánského Atlanta, swět celý Mariánský w jedné knížce nesaucího, t. j. knížka o obzwláštích Mariánských obrazích od ANT. FROZINA PLZENSKEHO přeložených. Desítka prwní, w Praze u J. Labauna, 1704 w 8.

1199. *BÍLOVSKÝ JOS.* Putování.. nábožné k sw. Cyrillowi a Strachotě, w Holom. 1709 w 8.

1200. Kalendář pobožný na celý rok k wel. oltární swátosti, lat. od *Gab. Hevenosi* S. J. a skrze JANA SPĚWÁČKA t. J. w češt. uwedený 1712 (bez místa). Na každý den jeden zázrak z legend o wel. swátosti, s krátkým poučením, na zad modlitby.

1201. Obzwláštni odpustky, kteří z příčiny l. 1712 22 Máje w Řimě stalého slow. swatopohlášení blahoslaweného Piusa pátého.. rozdávány býti můžau, 1 list na archu s obrázkem Pia V (1713) (weř. bibl. A. 73).

1202. Ostrow, poswátne místo w Čechách na panství... Zbirowském.. zázračným obrazem též tělem sw. panny a mučednice Dobrotiwé.. weleslawné, w Příbrami u Joach. Franť. Prachynusa w 12. 1712, w Praze 1750 w 8. u F. A. Höchenbergra str. 48.

1203. JANA KRAUSE S. J. nigra sed formosa! (Černá ale sličná) libellus de thaumaturgia Jičimensi B. V. Prag. 1713 w 12. (též lat. a něm.)

1204. Silná obrana města Pelhřimowa Maria panna bolestná, od JIR. FERD. SMUTNĚHO, děk. Pelhř. w Praze u K. Fr. Rosenmüllera we 4. 1714.

1205. Stráž a poklad král. města Pražského ano celého králowství českého, t. j. krátká zpráva o tělech, lnátech a jiných poswátých ostatcích těch sw. dědicůw a patronůw, jenž w Praze w hlawním s. Wita kostelě na hradě sw. Wácslawa odpocíwají, w Praze u Wolfg. Wickharta, 1714 w 8.

1206. *ADALB. BREMIÁŠE a)* Blahoslawená p. Maria Cellenská w těch milostech, které.. od 1370 až do 1645.. prokázati ráčila, wyt. u Barbory Fr. Beringrowé w 8. 1715. Item w Trnawě 1726 we 4.

b) Diwotwornice nebeská, blahoslawená panna Maria Cellenská, w milostech od l. 1645 až do l. 1666 prokázaných. W Praze 1715 w 8. w Trnawě 1726 we 4. tři díly.

1207. *Karla Řehoře Rosignoli a*) Zázrakové boží w swatých jeho, z jejich životů wylázení, z wlsk. na něm. z něm. na česko, 300 we třech dílech we 4. I. 1718 první sto, II. 1720 druhé sto, III. 1723 třetí sto. Nákladem děd. sw. Wácl. s.

b) Zázrakové boží o nejsvětější swátosti oltární. Nákladem děd. sw. Wácl. s.

1208. Do Hájku swatého wádce cesty, w Praze 1718 w 8.

1209. Prut Jessejský w prostřed země české w Staré Boleslawi wyrostlý a hojným květem libezné wůně po wší zemi wonicím rozkwětlý, neb nejstarožitéjšího obrazu zázračného nejsvětější Marie panny Staroboleslawské půwod a sláwa . . . prací kněze JANA WÁCL. STAILDA z GREIFENWEHRU AA. LL. et Phil. magistra, pisma sw. bakaláře a na ten čas kaplana Staro-Boleslawského, w Praze u Jiř. Labauna 1718.

1210. Cesta swatá z Prahy do Staré Boleslawi [exempl. u p. Bočka b. r. a m.]

1211. PETRŽILKA JOH. Druhý šart neb čtvrtá částka penize na weyplat duší křesť. z žaláře očišcowého, w Praze 1721 w 8.

1212. Dokonalost sláwy, kterou bůh všemohaucí sw., Jana Nepomuckého.. jak na nebi tak na zemi oslawiti ráčil, při weliké oné slawnosti, kdežto jemu po weřejném sw. Římské církwe potvrzení přináležející s. s. nebešťanům čest ponejprw prokazowána byla (4 Čerwence), w Praze 1721 u Wolfganga Wickharta fol. listů 14.

Popisuje tu slawnost a ozdobení chrámu s. Wíta na ten čas.

1213. Wypsání té w hlavním kostele na hradu Pražském strany slawného 19 Března 1729 w Římě wykonaného swatořečení sw. Jana Nepomuckého, dne 9 Řijna a přes celý octav.. u sw. Wíta držané slawnosti, a nákladného.. wítězoslawného lešení, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera listů 27 we 4. (1729).

1214. Nejsvětějšího w Kristu otce a pána našeho papeže Benedikta XIII ustanowení, w kterém blahoslawený Jan Nepomucký w Římě l. 1729 w počet sw. Krista mučedníků se wnáší fol. 7 listů, w Praze w arcib. impressi.

1215. Agnus Dei, jako wosk bílý beránek boží skrze panenské.. orodowání w neplodném rodičůw věku nebeským bleskem oswícený a na Zelené Hoře na swětlo daný.. sw. Jan Nepomucký atd. W Praze u sw. Klimenta (1729) fol. listů 13 s 4 obrazy.

Jest to popis wítězného oblauku a lešení před kost. sw. Wíta w Praze při wyhlášení sw. Jana Nep. za swatého.

1216. Trojstrané lešení sláwy trojnásobního wěnce bobkového.. kterým sl. mučedník

Jan z Nepomuku.. kornnowaný atd. 1730, w Litoměřicích u Fr. Škrochowského 2 listy we 4.

Jest wyswětlení wystaweného lešení statuí sw. Jana, Norberta a Jucunda, w Doxanech 16 Julii 1730.

1217. Wzácnost a wážnost audoli Ročowského, chrámem podiwně založeným, obrazem blah. p. Marie milostiwým kamenem, hrobowním rodu Kolowratskému weystražným oslaweného, 1731 w Praze w 8.

1218. Odražená záře z nejsvětější rodičky boží Marie panny.. a její mnohými zázraky oswícený obraz.. na sw. Hoře.. skrze wítězný stawení w společnosti kunstowných ohňůw.. w srdci města a rynku 22 Čerwna 1732. Wytíšt. w Příbrami u Anežky Pileciusowé, skrze faktora Petra Hilgartnera, 1732 fol. (Popsání slawnosti).

1219. Krátké wypsání o nalezení a stoletní slawnosti a slawném korunowání zázračného obrazu M. p. na sw. praemonstratské Hoře blíž Holomauca, w Hradci Král. u W. J. Tybelly, 1733 w 8.

1220. Starobylost obnowená, t. j. starodáwní pobožnost k sw. arcioctci Benediktu, w Praze u W. Suchého w 12. 1735.

1221. Nebeský lékař Kristus Ježíš w zázračném a milosti plném obraze swém w kostele farním nanebewzetí nejsw. rodičky boží Marie panny w král. wěnném a krajském městě Chrudimi se stkwějící a rozličné milosti žádatím sebe udělující. Z nichžto některé w krátkosti w přítomné knížce na swětlo se wydávají všem wěrným ku potěšení skrze W. B. P. [WÁCSLAWA BALTHASARA PETRŽILKU] Phil. et Med. doct. Wytíštěna w Hradci Králowé nad Labem u Wácl. Jana Tybelly, 1735 w 8. Dedic. Norbertowi Umlauf, opatu Hradištskému w m. mor. Prwé ded. Benediktwi Könischowi, opatu tamž. Díl II. Některé pobožnosti s hodinkami, 180 stran (u p. Boč.)

1222. Krátká zpráwa o sw. černém škapulíři a růženci sedmi bolestí Marie panny z wlské řeči 1736 přeloženo, w Praze u Hrabowých dědiců w 8.

1223. *Gerarda Petschachera* Blahoslawená panna Cellenská nesčíslnými zázraky a newyważitedlnými milostmi bez přestání se stkwaucí, z lat. přel. od NORB. MATHEIDESA z ZÁWĚTIC, w Praze u Jana Julia Jeřábka, 1738 we 4. (u Bočka 1737).

1224. Bl. p. Maria Křtinská, mezi horami w blesku nebeském wyjewená. JACOB. TIEHAN ord. praemon. Zabrtovicensis, w Litomyšli 1738 w 12.

1225. První wěk rodičky boží Rušanské, neb kronika zpráwa o počátku ctění atd. Rušanského obrazu Marie matky boží, w Praze 1743 we 4. od JOSEFA LAURICE, w Hr.

Král. 1743 we 4. Tu historii týž Laurič dríve (r. 1741) lat. vydal.

1226. Poznamenání zázrakůw a milostí konaných w klášteře canon. reg. lateran. na Karlowě k obrazu nejsw. panny Marie od l. 1719 do 1743, fol. Rkp. weř. bibl. II. B. 11.

1227. Devotio etc. Dikotinná pobožnost kl. Sedleckého, w Kutné Hoře 1743.

1228. Lékařství duchovní proti bolesti zubůw w nowě vynalezené, neb krátká zpráva, regule a odpustky weleslawného bratrstwa Swatopollonského ke cti sw. Apollonie, w Praze u Johanny Kaudelkové, 1746 w 8.

1229. PITER BONAVENTURA. Hlas na wýsosti, naříkání, žalosti a pláče Rachel plačící synůw swých. Kniha bratrská bratrstwa bolestné matky panny Marie na wýsosti hory Kalwarské stojící u Benediktinůw, w Polici 1592 začatého. Sepsaná od jednoho kněze (B. P.) řádu (Bened. kl. Břewn.) W Hradci u J. Tybely, 1748 w 8.

1230. *Emerica a s. Stephano* Carmel. Pražské veliké a malé, t. j. wýtah příběhůw.. w milostech velikého, z wosku obrazu malého Jezulátka u Karmelitanů, w Praze u K. Hladkého, 1749 w 8.

1231. Hodinky ke cti a chwále sw. Norberta, w Praze u Fr. K. Hladkého w 8. 1749.

1232. Krátká zpráva o zázracích a obrazu neb statui nejsw. panny Marie, který w Koryčanech blíž Hradiště w Morawě z Uher přenesený pobožně se ctí. (z lat.) w Brně u děd. Swobodových, 1752 w 12.

1233. Hvězda milosti, zřítelnice k břehu nejšťastnější wěčnosti w nowě wzešlá pod jménem a ochranau sw. Benedikta, w Praze 1754 w 12. str. 143.

1234. Radostná cesta w tomto plačtivém audolí, to jest: každodenní pobožnost putujícího k zázračným obrazům, totižto do Marie Cell, k nerozdílné trojici boží na Sontagberk, a k bolestné Marii panně Tafelrské, kterážto pobožnost w městě Ewančickém w markrabství morawském wyzdwižena r. 1753, nyní pak zase všem horliwým pautníkům českým a morawským na swětlo wydaná. S dowolením c. k. censury w 8. bez roku. (Na druhé straně jest censura: Decretum in curia episcopali Olomucii die 2 Apr. 1756, w Litom. 1781 w 8. str. 264, w Brně 1803, 1804, w Jihlawi b. r. w 8. str. 283.

1235. Keř horčící nezhořelý, t. j. krátký wýtah podiwného nalezení a w ohni zachování obrazu p. a matky boží na Wranowě. [Následují: Regule bratrstwa a modlitby], w Brně, 1756 w 8. Eman. Swoboda 100 str. (u Bočka).

1236. Weřejná památka zázračného uzdra-

wení s pomocí diwotworného Indianského apoštola sw. Frant. Xaweriusa učiněného w Sicilli r. 1762 7 Ledna (bez místa a roku) we 4. listy 4 (z lat.)

1237. Lékařství duchovní proti bolesti zubů, neb krátká zpráva, regule a odpustky weleslawného bratrstwa sw. Apollinarského, w Praze 1772 w 12. 1¹/₂ archu.

1238. Maria matka umírajících. Příklady těch, kteří p. Marii pobožně ctíce, šťastně z swěta vyšli, w Praze w impr. akad. w 12. bez roku.

q) Životy.

α) K r i s t a.

1239. Krista pána a panny Marie životowé, též nejobzwláštějších swatých, w Praze fol. 1625.

1240. Život pána našeho Jezu Krista, když pro lidské pokolení na swětě pracowal, velikými božskými skutky oslawený, 1630 w 12.

1241. J. A. KOMENSKÉHO Historie o umučení a smrti, pohřbu i wzkříšení p. J. Kr. ze 4 ewangelistů sebraná a w jistý pořádek uwezená, w Lešně 1631 w 12. w Amsterodamě 1663 w 12. w Berlině u Karla Frid. Rellstaba, 1757 w 12. w Praze u Jeřábka, 1832 w 12. str. 116 pod názvem: Srownání a w pořádek uwezení čtyř ewangelistů, vypisujících utrpení páně w XV rozvržení a toliko powyučujících a k horliwé pobožnosti wzbuzujících modliteb, které po částce w všechny středy a pátky postní k pobožnému rozjímání neb na místě křížowé cesty užíwati se mohau.

1242. Zrost a prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele J. Kr. W Praze u Jana Arnolta z Dobroslawína, 1672 w 8. od JANA HYNKA DLAUHOWESKÉHO.

1243. Život pána a spasitele našeho J. Kr. též přelahaoslawené panny a matky jeho Marie, podlé sepsání sw. Bonawentury, skrze Adama Walošera, a z něm. přel. 1603 skrze jednoho patera S. J. Wydán nákladem p. Křištofa Chanowského S. J. 1625. Tišt. 1647, w Praze akad. w 8. — též 1754 w 8. w Praze u sw. Klimenta skrze J. Kašp. Muxle, 1689, 1693, 1748 w 8.

1244. *Martina z Kochem*: Weliký život p. a spasitele našeho Kr. J. a jeho nejsw. a nejmilejší matky Marie p. z něm. přel. od EDELBERTA kapucína, w Praze u sw. Klimenta, 1698, 1729, 1759 vždy we 4.

1245. *Wilhelma Stanihurstá* s. J. Boha nesmrtdelného w těle smrtdelném trpícího historie mrawným naučením wyswětlená, w Praze w kolleji, 1708 w 8.

1246. Žiwotné předstawení Ježíše Krista s připojením audolí Josafat, w Kladsku 1710 w 8.

β) Swatých a nábožných lidí.

1247. Krátký výklad výpravy a slavné processí z kostela sw. Jakuba St. m. Praž. a sw. Tomáše Menšího města do kostela Salvatora s. J. na památku veselé kanonisačí sw. Frant. Xaweria 19 Čerwna držená, 1622 u Štěp. Biliny we 4.

1248. JAKUB BESKOWSKÝ počal překládati z lat. Wawřince Suria životy swatých, ale umřel (1624) nad tau prací. (Pelcel Jesuiten).

1249. *Wawřince Suria Vitae sanctorum*, t. j. životové, skutkové a mučednictví též i zázraky swatých a světic božích, na každý den celého roku rozvržené. Přel. od ALBRECHTA CHANOWSKÉHO, w Praze, 1625 fol. též w Praze 1696 we 4. dwa díly.

1250. Humilis Segali nové poselství, kteréžto zvěstuje celému světu hodnosti, wzněšené ctnosti a vysoké privilegia, nímžto wšemohanci bůh swau nejmilejší rodičku pannu Marii obohatici řáčil. Z vlastiny přel. od SAM. GREIFENFELSA z PILSENBURKU, w Praze u Pawla Sessia, 1625 w 8. str. 848.

1251. K. Štěp. Olomučanského Tabita Jop-penská, učednice páně, 1627. (Index).

1252. JANA SIXTA z LERCHENFELSU

a) Život s. Norberta arcioctce praemonstratského, w Litoměřicích, 1627 we 4. A—Lij. Od M. J. S. A. L. (Sixta z Lerchenfelsu).

b) Přenešení sw. Norberta, w Litoměřicích w domácí impr. we 4. 1628.

1253. Kanonisačí s. otce Ignacia Lojoly Jes. řádu zakladatele, sw. Františka Xaw., oba z tow. Ježíšowa, 1629 w 12.

1254. JIŘÍHO FERA a) Mik. Lancia chwála sw. Ignacia, 1630 w 8.

b) Život sw. Isidora.. sedláka, w Praze, 1630 w 8. též 1641.

c) Život sw. řemeslníkůw, w Pr. 1630 w 8:

d) Životy sw. dvanácti apoštolůw, dvanácti mučedníkůw a dvanácti panen atd. w Praze 1630 we 4.

e) Život sw. panny Barbory, Anežky, Maří Magdaleny, w Praze w 12.

f) Životy sw. patronů českých (sw. Wácslawa, Wojtěcha, Lidmily, Jana Nepomuckého, Anežky české králowny, Amabilie atd. w Praze we 4.

g) Fama posthuma s. Joannis Nepom. český, latinsky a německy, s obrázky od wýborného Skrety rytými, 1641 typis academicis. Připisowáno tu knihu Kašparu Petru Drauskowi, ale ten dle Berghauera toliko některé věci poskytl, a spisowatel jest Jiří Ferus.

h) Život sw. Ludmily. Připsán Ludmile z Talemberka, paní manželce Přibíka Jenížka, nejvyššího písaře Pražského.

i) Život sw. Jana Nep. vysokého učení Pražského magistra atd. Item swatí vlasteneí a patronové české země. Item počet biskupůw i arcibiskupůw Pražského arcibiskupství w českém králowství, w Praze w impr. akad. 1641 we 4.

1255. (*Deest tit.*) *Dan. Hussonia* Pacowského dwanácte historií o sw. pannách p. bohu posvěcených a oddaných (1ni: Adalgunda, 12tá sw. Školastika) A—E. Druhých dwanácte historií o sw. pannách swětských ex Zachar. Lippel. (1ni: sw. Anežka, 12tá sw. Lucie) F—K2. Třetích dwanácte historií o sw. mládencích (1ni: sw. Wawřinec..) defect. w 8. dedikaci od r. 1630. Od DAN. SOLNICKÉHO, w Praze u Pawla Sessia.

1256. Bohabojní a swatí cechové, t. j. ze wšech cechůw a řemesel a obchodůw lidských wybrání bohabojní muží. Z něm. přel. w Praze 1630 w 8. u Zikm. Lewy 3 archy. (Weř. bibl. XVII. F. 196).

1257. Dwanáctero řádů rytířůw božích obojího pohlawí w rozličných stawích jmenowitě: Apoštolském, mučednickém, biskupském, kazatelském, králowském, knížecím, řeholním, paustewnickém, kajícím, swětském, manželském; wdowském atd. rozdílně swatostí žiwota a wšelikau ctností w sw. církwi se stkwících atd. w St. m. Pražském u Pawla Sessia, 1630 we 4. Pod přípisem podepsán: JERONYM ZIKMUND FIALA Budinský. Jeho sw. papežské alumuus. A—L12.

1258. TOM. IGN. PLACALIA a) Martyrologium neb passional sw. Římské církwe, t. j. weyroční památky swatých, kdy, kde a jak se z toho swěta k blahoslawenému žiwotu dostali, w Praze 1634 we 4. Podepsán Tom. Placalius alumnus, w Litomyšli u Jana Arnolta z Dobroslawina, 1676 we 4. w Praze 1760 4 weliký. Nákladem děd. sw. Wácslawa, u sw. Klim. za Jana Jiř. Šneidra, fakt. (z lat.)

b) Obora panenská, t. j. žiwotové slawnějších panen z rozličného stawu přes celý rok ze Suria Metafrasta a j. wybrání, w Praze 1634 we 4.

c) Žiwotové swatých panen we 4. 1634.

d) Životy světic, w Praze we 4. 1634. Dwě poslední knihy (z Pelc. Kat.) rozdílněli od Obory panenské?

1259. Sláwa sw. Ignacia tow. p. J. zakladatele, ku památce založení kostela při městě Březnici téhož sw. w Praze 1639 w 8. str. 227.

Připojen wýtah žiwota sw. Isidora, s regulemi jeho řádu a modlitbami k němu.

1260. Koruna panská, knížecí, swatá, křestanská, mučednicka sw. Wácslawa rytíře božského, k weyroční slawnosti kostela w Bubo-wicích, blíž města Březnice od residenci s. J.

w témž místě zřízená a na světlo vydaná, w Praze w akad. impr. 1642 we 4. (t. život sw. Wácslawa s hodinkami, písněmi, modlitbami k němu) A — N.

1261. Zrcadlo pravé udatnosti pannám, ženám, wdovám Kateřinám, ano všem křesť. rytířům z života sw. Kateřiny mučednice Alexandrinské k následování představené, 1642, w Praze w impr. akad. we 4. A—H.

Jest wýtah z života jejího s hodinkami, též něco o jiných Kateřinách Senenské a Šwedské.

1262. Život sw. Lidmily, kněžny české od residencí sw. Ignacia w městě Břežnici s. J. we 4. 1642.

1263. Weleslawná památka sw. Wojtěcha (jináč Adalberta) hraběte a dědice českého, biskupa Pražského atd. W Praze w impr. akad. 1643 we 4. A—J. Připis p. Frant. Matiašowi Karlowi z Šternberka podepsal KASP. PETR. DRAUSCHOWIUS, decanus Nepomucensis.

Jest to život sw. Wojtěcha s hodinkami a modlitbami k němu. Též w Praze u Joach. Kamenického, 1724 w 8.

1264. D. Wenceslao bohemo duci ac martyri inlyto sertum etc. Wěneč blahoslawenému a wěčně oslawenému knížeti českému . . sw. Wácslawowi ze 32 růží, jeho narození života a smrti uwitý atd. Ehren-Kränzlein etc. Po nejprw toliko česky r. 1643 w 8. 7¹/₂ archů, (w Praze) weř. bibl. F. 96. Retextum denuo in typographia Urbani Goliae, 1661 (od bratří Bosáků) w 8. s obrázky (weř. bibl. F. 190).

1265. *Jiřika Stengelia* reliquií panny Marie nejsw. rodičky boží, jakož jejího života wýtah. Z něm. přel. w Praze w impr. akad. 1645 we 4.

1266. Život sw. a bohu milého wyznawače Mikuláše z Tolentinu, w Praze 1646 w 8. (z wlsk.)

1267. Život a zázraky sw. Antonína Paduanského s wypsáním prawého kapucína, od FRANT. z ROZDRAŽOWA, česky přeloženo, w Praze 1646 u Jiř. Šipaře w 8.

1268. Život sw. panny Rozalie, z rozličných autorůw wylažený w čas morowé rány ku potěšení obywatelůw měst Pražských na světlo vydaný, w Praze w impr. akad. 1649 we 4. listů 6.

1269. FRID. BRIDELA a) Život s. Jana, prwního paustewníka w Čechách, w Praze 1657.

b) František sw. Xawerius z tow. Ježišowého obywatelůw Potamských zázračný patron t. j. zázrakowé, které sw. František Xaw. w Potamu, městečku w Kalabrii působil. Na česko přel. W Praze 1659 w 8. w Staré kolleji.

c) De sancto Liborio patrono contra calculum, z něm. w 12.

d) Jiskra sláwy Swato-Prokopské, z roz-

ličných autorůw sebraná od Fr. Bridelia s. J. W Praze w kolleji, 1662 w 12. W Litomyšli 1689 w 8. (Bridel lat. jí složil i česky přeložil), též 1699 w 12. W. Jiř. Koniáš.

1270. Wěčná čest, sláwa a chwála Josefa sw. otce a pěstaua spasitele n. J. Kr. W Pr. u Urbana Goliáše, 1658 w 8.

1271. Zpráwa o welikém triumfu ku poctivosti sw. Františka Xaweria držaném w městě Neapolis, z wlsk. a něm. na česko přel. W Praze w 8. 1658.

1272. Život sw. Wácslawa. Rkp. od 1659 bibl. weř. XVII. F. 37.

1273. Summowní zpráwa o ctnostech, swatosti života atd. sw. Tomáše Willenewského, z wlské řeči, 1659 we 4. (w Mus.)

1274. *Natolius Frant.* Swatý František Xawerius z tow. Ježiš. W Praze w st. kolleji, 1659 w 12.

1275. *De Govea* biskupa Cirenenského: Zrcadlo milosrdenství a swatosti, aneb krátký wýtah života blahoslaweného Jana božího, otce lidí chudých, zakladatele bratří milosrdných, přel. z lat. W Praze w kolleji, 1663 w 12.

1276. Život Alfonsa Rodriguez rozeného Španiela, řeholníka z tow. J. W Praze u Urbana Goliáše, 1665 we 4.

1277. Život blahoslawené Anežky panny, řádu sw. Kláry, w Praze u Urbana Goliáše, 1666 we 4. A — Gij. Wydal Plachý podle starého rkp.

1278. FELIXA KADLINSKÉHO a) Zrcadlo bolestné matky boží panny Marie z útrpností Kristowých zformowané. W Holom. u Wíta Ettle, 1666 w 8.

b) Jana Tannerá: Život a sláwa sw. Wácslawa, z lat. w Praze 1669 w 8. též w Praze 1702 str. 147. W Praze 1710 w 8. str. 147. (Weř. bibl. XVII. F. 190).

c) Život sw. Lidmily rodičky, mučednice a patronky české dvojí sláwu, totiž zemskau a nebeskau ozdobený, w Praze 1702 w 8.

1279. JANA DLAUHOWESKÉHO a) O sw. Janu Nepomuckém, prwní mezi všemi spis o témž swatém, r. 1668. Nalézá se u kapitoly Pražské (česky?) w něm. jazyku wyšel r. 1680.

b) Lékař počestný a pocestný swatý František Xawerianský, w Pr. blíž mostu, 1672 w 8.

c) Jana Ewzebia de Niremberg život a zázrakowé swatého Isidora, w Praze w impr. universitatís, 1673 w 8. str. 112.

d) Podiwin s Přibyslawau, w Praze 1673 (u Bočka).

1280. Poklad předrahý, pokladnice českého králowství, to jest přemilá pánu bohu panna a mučednice swatá Barbora, w Praze u sw. Kli-

menta, 1679 we 4. též tam bez roku str. 92 a regist. Opět od Fr. Wawáka 1801.

1281. Kratičký wýtah činůw a života sw. Ludwika Bertranda řádu kazatelského, kterého Kliment X l. p. 1671 12 Dubna w počét sw. uwedl, w Praze w koll. s. J. w 12 str. 89. (s modlitbami) bez roku (weř. bibl. G. 201).

1282. Wýtah života sw. Frant. Borgia. W Praze u sw. Klimenta w 12. 1671.

1283. Koruna dwanaći hwězd aneb dwanaći chwal sw. Wáclawa, w Praze w impr. Universit. 1672 w 8.

1284. Sw. Ignácus z Lojoly zakladatel towarýšstwa pána Ježíše před i po smrti zázraky slavný, w Praze u swatého Klimenta, 1673 w 12.

1285. Sw. Ignacius z Lojoly wěrný následownik a prawý towarýš p. Ježíše w 8. bez místa a tisk.

1286. FR. WENCESLAUS, prof. Welehradensis: Sw. Bernard oslawený, aneb: život sw. Bernarda opata Clariae-Vallis. Item písně a modlitby z spisůw téhož sw. sebrané, w Holomauci u J. Jos. Kiliana, 1673 w 12. str. 256.

1287. Pobožný a swatý život Marie Bonawentury panny řádu sw. Benedikta, z lat. přeložil KRISTOF LUPIUS, w Praze u sw. Klimenta, 1673 w 12. Sepsal Mik. Lancicius

1288. Zalíbená Swato - Jindřišská dcerka, panna a mučednice sw. Barbora, w životě a diwích předstawená. Po třetí wydaná a w nowě wytištěná, w Praze u Jiř. Černocho, 1675 w 8.

1289. Ingenuus adolescens, zwedený mládenec swatý Wit dwanaćitiletý mučednik, patron český, jehožto uctiti ehtěl... Zach. Aug. Kletzar z Růžokwětu u sw. Wita, (w Praze) Sakristan, w Praze u Jiř. Černocho, 1677 mal. 8. str. 68.

1290. Zrcadlo swaté. Aneb životowé swětic milých božích, po třech na každý měsíc přes celý rok rozdělení, w Praze u sw. Klimenta, 1678 w 8. od MATĚJE ŠTEYRA.

1291. Muž apoštolský, aneb život a ctnosti ctihodného patera Albrechta Chanowského, od J. TANNERA, w Praze 1608 w 8.

1292. *Claudii de Vicier* charitas. Předíwný život, obcowání a přešastné skonání nejsw. otce Františka Paulanského na česko přel. w Praze u Dan. Michálka, 1684 we 4.

1293. MAXIMILIANA WRATISLAWA
a) Kwítek w cirkwi swaté wykwetlý, totižto wýtah diwotworného života blah. Ondřeje Avelinu, řádu Theatinského, w Praze 1684 w 8. u J. Arnolta Dobrowslawina.

b) Diwotworný řeholního kněžstwa patriarcha sw. Cajetanus králowství sicilianských a baworské krajiny plnomocně wywolený patronus, jehožto swatý život w zláské, lat. a něm. řeči

jest na swětlo wydaný prací Max. Wratislawa uřd. w Leopoli 1693 apud Adalbert. Milcewský we 4.

1294. Drahá perla w temnosti pohanské zrozená aneb wýtah nábožného života sw. Ludmily, mučednice a patronky české, w Praze u Joach. Kamenického bez r. w 8.

1295. Sláwa zjewnější neb obšírná wypsání krajiny, rodu života sw. Jana wyznawače. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 40. Bohemia bellante, BorVssso CaDente (1706).

1296. Život obcowání a skonání Františka Paulanského, w Praze u Dan. Michálka, 1684 we 4. str. 318.

1297. Život sw. Jana Nepomuckého hlavního kostela sw. Wita kanownika, w řeč českau uwedený, w Praze u Jiř. Černocho w 12. 1684.

1298. *Roberta Nuti* život služebnika božio Josefa z Kopertina, z wlastiny přeloženo, w Praze u Jana Karla Jeřábka 1687 we 4.

1299. *Thomae Dillinger* idea sanctitatis. Zrcadlo swátosti, to jest diwotworný život welikého patriarchy sw. otce Dominika, zakladatele dalece rozhlášeného řádu kazatelského, jakož i arcibratrstwa nejswětějšího růžence, w pěti knihách rozdělený, w Praze w Welké Karlowé kolleji u Jiř. Labauna, 1689 w 8.

1300. JANA BECKOWSKÉHO a) Matěje Viera Christoslaus aneb život Kristoslawa knižete, z něhož každý křesť. člověk welmi pěkný příklad, wýstrahu a naučení sobě wzíti může, z lat. přel. w Praze u sw. Klimenta skrze Jana Kašp. Muxle, 1689 w 12. W Praze u Joach. Fr. Kamenického, 1725 w 12.

b) Palma milosti, palma šfastnosti sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký, arciotcowé řádu křižownikůw sw. trojice we 4. W Praze u dědiců J. Ad. Cecinkara faktora.

c) Apoštol páně sw. Judas Thadeus, w Pr. u J. K. Jeřábka, 1693 w 12. s hodinkami k němu str. 90.

d) Milá chof nebeského miláčka blahoslawená Anežka panna (t. j. život sw. Anežky, dcery Ottakara I krále českého), w Praze lat. a česky, 1701 w 12. Pak jen česky, w Praze u Kat. Labaun. 1758 w 8. u J. K. Jeřábka, 1761 w 12.

1301 Summowní život sw. Jana a sancto facundo od wlasti swé přijímim Sahaguntského, w Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1691.

1302. Wýtah života a zázrakůw dwau sw. františkánů, totižto sw. Jana Kapistrana a sw. Paškala Baglona, w Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1691.

1303. Wádcce k blahoslawené wěčnosti swatá

Barbora. Od **OND. KOŠINY**, w Weliké Karlowé kolleji u Jiř. Labauna w 8. 1691.

1304. *Danielis a s. Barbara* Krátká zpráva o žiwotě a činech Josefa a matre Dei prv Calasantia, w Litomyšli u J. Dan. Kamenického, 1692 w 8. (z lat.)

1305. **GOTTFRIEDA HYNKA** Nowý Cherubin léta 1491 od boha všemohaucího stwořený a léta 1539 před rájem katolické církwe postawený, to jest: Swatý Ignacius z Lojoly, 1695 we 4. (bez místa a tisk.)

1306. Žiwot nejblahoslawenější panny Marie matky boží, w Praze 1695 w 12.

1307. Chot milá atd. blahoslawená Anežka atd. w Praze 1701 w 12.

1308. Růže duchowní libeznosti t. j. obzvláštní wýkladowé na jeden každý titul, kterýžto církwe sw. kat. blahoslawenau rodičku boží Marii pannu ctíwá, w Praze u sw. Klimenta, 1696, 1706 we 4.

1309. **R. D. BRENDLA**, žiwot sw. Petra mučedníka, řádu kazat. W Praze u Jiř. Labauna w 8. 1703.

1310. Nábožné putowání k swatým, Cyrilowi a Strachotowi neb krátký wýtah jejich žiwota, w Holomauci u Ign. Rozenburka w 8. 1709 (s modlitbami) 3 archy. Weř. bibl. F. 230.

1311. *Boh. Barbína* žiwot Jana Nepomuckého pro wyjewení swatě zpovědi uwrženého do řeky Wltawy, přetištěný, w Praze u K. Fr. Rosemüllera, 1710 w 8.

1312. Krátký wýtah žiwota sw. Felixy z Cantalitió, řeholního bratra p. p. kapucínůw sv. Frant. (1713) w 8. bez místa a tisk. 4 listy s modlitbami.

1313. (*Jiřika Dawida* s. J.) Medicus hercinus, to jest: Welko-lesní hojitel a uzdrawitel. . . aneb žiwot sw. Wintře jináé Gunthera, s. Štěpána a s. Jindřicha, w Praze w kolleji s. J. 1713 w 8.

1314. Nábožná swátost neb swatě náboženství w krátkém wýtahu weleslawného žiwota Piusa V, w Praze u J. W. Helma, 1713 w 12.

1315. Papsrlek swátosti, to jest wýtah z podiwného žiwota Jana Frant. Regis, od **JANA LIBERTÍNA**, w Praze u Joach. Frant. Kamenického, 1716.

1316. Wýtah žiwota blahoslaweného Bernarda z Korleonu, řádu kapucínského (bez místa a roku) w 8.

1317. Kráľowská paušť krále charwatského sw. Iwana, o klášteru sw. Iwana. Rkp. 1717 w bibl. weř. XVII. F. 24.

1318. Památka slawná neb menologium jak přednějších mužůw tak zmužilých krwe swědkůw Kristowých. z tow. Ježišowa w nově sepsané k pohodlnějšímu užíwání čtenářům kolleje

Jičínské téhož tow. 1719 30 Ledna we 4. Necelé, pérem dopsané w bibl. weř. LIV. C. 87.

1319. Památka páterůw a bratrůw, kteří od založení tow. Jež. žiwot swatě dokonali. Na dni každého měsíce. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 16. b. r. we 4.

1320. **TOBIÁŠE ČAKERTA** a) Wýtah žiwota a ctností sw. Josefa wěrného pěstaua Ježiše Krista atd. s malým přidawkem některých pobožností, w Znojmě u J. W. Swobody 1719.

b) Wýtah žiwota a ctností s. Anny, přediwné matky Marie rodičky boží a slawné báby J. Kr. W Kutné Hoře 1720 w 8. U Jiřiho Wojt. Kypla.

1321. Žiwot sw. Jana Nepomuckého, od **KARLA MAGEŤA**, w Opawě 1722.

1322. Kwítek majalní zpomeň na mne!.. sw. Jan Nepomucký. . . (žiwot a za sw. wylášení) od p. Victorina a S. Cruze, piaristy, w Litomyšli u Jana Kamenického, 1722 w 8. též w Brně u J. W. Swobody, 1722 w 8. str. 66.

1323. Potěšení Čechůw, t. žiwot swatý. . . sw. Jana Nepomuckého w češtině wydaný od jednoho kněze řádu karmelitánského 1723, w Praze u Barb. Fr. Bringerowé w 8.

1324. *Karla Stradiotti* s. J. žiwot welebného pátera Františka de Hieronymo, z t. J. nyní do češtiny přeložený od **WÁCSLAWA ALEXIA SCHMIDTA**, w Král. Hradei u W. J. Tybelly, 1723 w 8.

1325. S. Benedikta žiwot, wiz řehola aneb zákon téhož sw.

1326. Welké wáznosti perla w malé škořepině, t. j. sw. Wolfganga biskupa žiwot atd. w Praze u K. Fr. Rosemüllera, 1724 w 8.

1327. Phoenix morawský aneb žiwot Jana Sarkandra děkana Holešowského w Morawě od **JAK. J. DUKÁŤA** w 8. w Litoměřicích, 1725.

1328. Žiwoty swatých, zvláště s. Jana Nep. we 4. (za 1 zl.) Ohlášeno k prodeji w nowinách Rosenmüllerowých r. 1725.

1329. Pobožnost každodenní k nejsvětějšímu lidského pokolení wykupiteli Ježiši ukřižowanému. Na každý den jest krátký obsah žiwota swatého aneb swětiče boží přes celý rok, w Král. Hradei w 8. 1727.

1330. Wýtah žiwota swatého Stanislawa Kostky, w Praze u sw. Klimenta, 1727 w 8.

1331. Wýborná winní ratolest, sw. Anežka Policianská, w tomto krátkém sepsání jejího sw. žiwota k počestnosti wydaná, w Praze wyt. u J. W. Helma, 1727 w 8.

1332. Krátký wýtah žiwota sw. otce Peregrina Latiosa, řádu služebníkůw rodičky boží, w Praze u K. J. Hrabý, 1727 w 8.

1333. Krátký život swat. otce Jana od kříže serafinské panny sw. Terezie prvního v duchu syua věrného jejího nápomocníka k uwedení řádu karmelitánského nové reformací (s žalmy a modlitb.) w Praze u K. F. Rosenmüllera, 1727 w 12.

1334. Krátký wýtah života sw. Aloisia Gonzázi z t. J. jakožto i také hodinky, litanie a jiné modlitby, w Praze u sw. Klim. 1727 w 8.

1335. Pozvání některých wywolených skrze hlas boží do králowství nebeského, jejichžto životy zkrátka se wypisují, aby tím pohodlněji kazatelům pro kázání slaužiti mohli. Rkp. we 4. psaný od *Paula Kostróice* praděda Wáclawowa (1727) u Bočka.

1336. ČERNÝ KAREL. Medotekaucí sláwa na Hoře Libánu, t. sw. Jan Nepomucký, 1727 na Kutné Hoře.

1337. S. Vincentius Fererius, veliký diwo-tworec a orodownik, t. j. sedmipátečná pobožnost k tomu sw. W Litoměřicích u Fr. J. Škrochowského, 1728 w 8.

1338. Krátký wýtah života, ctnosti a zázrakůw Serafina a monte Granario řádu sw. otce Františka, o němž Bened. XIII r. 1729, dne 18 Čerwence mši sw. slaužiti a se modliti dowolil, w Praze u J. Jul. Jeřábka bez r. w 8.

1339. Wypsání w hlavním kostele na hradě Pražském strany swatořečení swatého Jana Nepomuckého držené slawnosti a witezoslawného lešení atd. w Praze u K. Fr. Rosenmüllera we 4. bez r. (1729) A—G3.

Připojeno wypsání ceremonií, které w Římě na sw. Josefa při swatořečení sw. Jana wykonané byly, 2 listy we 4.

1340. Krátký wýtah života a smrti, jakož i zázrakůw sw. Jana Nepomuckého s obšírným popsáním skwostné ozdoby, štítůw, slawné processí a swatořečení jeho, w Praze u Labaunských dědiců, 1729 we 4. listů 8.

1341. Fidelis usque ad mortem. Wěrný až do smrti. Blahoslawný Fidelis z Sigmaringu řádu sw. Serafinského atd. život, ctnosti, mučedlnictwí i zázrakowé atd. w Praze 1729 w 8. str. 74 u K. J. Hraby.

1342. Nejsvětějšího w Kristu otce a pána našeho papče Benedikta XIII ustanowení, w kterém blahosl. Jan Nepomucký w počet swatých se wnáší, w Praze u Matěje Adama Högra, 1729 fol. listů 5.

1343. Starého tow. Jež. životowé swatých na každý den. Rkp. bibl. weř. D. 9.

1344. Zpráwa historická o životě mučedlnictwí a zázracích sw. Jana Nepomuckého, kanowníka Pražského pro swátostní tajnost utopeného, w Praze u Karla Jana Hraby pánuw stawůw kr. česk. impressora we 4. str. 253 (bez r.) zdá se r. 1730.

Na konci uwádí list papeže Benedikta od r. 1729 19 Března, a welcbí arcibisk. Pražsk. Ferd. hrab. z Künburku, že o swatowylášení skrz mnohá léta pracowali.

1345. BEATILLUS ANT. s. J. (1570—1642) Krátký život a zázraky s. Mikuláše. Přel. Benediktini kláštera sw. Mikulášského, w Praze 1731 w 8. 279 stran. (Boček).

1346. BIRHEL JOHANNES. Jan jménem i skutkem atd. w Holomauci u Hirnle 1732 fol.

1347. Krátký wýtah podiwného života blahoslawné panny Kateřiny z Ricci třetího řádu sw. otce Dominika, w Praze 1733.

1348. Obnowená starobylost, t. j. starodáwní pobožnost k sw. arciotci Benediktu skrze pozdwižené jeho slawné bratrstwo obnowená w chrámě Emauzském, w Praze u W. Suchého, 1735 w 12. 108 str.

Život, zpráwa o bratrstwu a modlitby.

1349. JANA ADAMA SWOBODY, fa-ráře w Zlonicích: Nowý křížownik s čerweným srdcem, a nowý mučedlník od prolité w srdci krwe swatý Jan Nepomucký, w Pr. u s. Klim. 1736 we 4.

1350. NEDOMAN FRANT., děkan Přerowský a) Dennice šťastnějšího dne předchůdce, t. j. w rozličných ctnostech a pobožnostech cwičení, w českém a něm. jazyku. W Holomauci u Hirnle, 1736 w 8. stran 328 se třemi přídawky.

b) Swaté jednání, w Trnawě 1746 w 8.

1351. *Andryes Jodocus*: Truchliwý Tullius, úpěnliwú řečí swú srdce všech wěřících k útrpnosti wzbuzující, w Praze, Höger 1737 w 8.

1352. Krátké popsání narození, života a smrti sw. mučedlníka weywody a patrona král. českého, kterak se takowé w rozličných historiích popsané a w Staroboleslawském kostele sw. Wáclawa malowané spatřuje. Z něm. w Praze 1738 w 8.

1353. Dobrý den nábožného křestana, w Holomauci 1740.

1354. Wýtah (krátký) života atd. s. Fidelis z Sigmaringu atd. w Brně Swobod. děd. 1747 w 8.

1355. Wýtah života a zázrakůw sw. Petra Regalata, w Praze u J. K. Hraby w 8. 1747.

1356. Boj switězující slawného s. Jana. . w Praze u Fr. K. Hladkého 1748 fol. LV a 17.

1357. *Nierembergii Joh. Eus.* Život sw. Isidora, w Brně 1748.

1358. Sepsání ctnostného života sw. paustewníka Wendelína atd. z něm. přesazené (!) a písní rozšířené od Em. Frant. Duchoslawa Wendelína řádu praemonst. I. p. 1753 w 12. str. 75. (bez místa).

Cenzurowaná w Litoměřicích a tam nepochybně tištěná. Špatná čeština němčinau páchnauci.

1359. S. Josefa z Kupertinu krátký výtah života, w Praze 1753 u J. Jul. Jeřábka 1754.

1360. Wiktorie Setabenského kanovníka (Wincenc.) život a zázraky sv. Wincenciuse Ferreria z řádu kazatelského, od Alberta Hubáčka, w Praze 1758 u Ign. Prušy w 8.

1361. Milá choť nebeského miláčka, blahosl. Anežka panna, Přemysla II krále dcera, w Praze Kateřina Labaunová w 8. 1758 též 1761.

1362. Zjevnější sláva neb obsírné wypsání krajin, vlasti, rodu, života . . paustewnika sw. Iwana, wznawače a patrona české země 1758. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 40. (necelý).

1363. Sepsání (krátké) života matky Marie Electae a Jesu, bosy karmelitánky . . s přísazením paměti hodných věcí po smrti její, w Pr. u Ficky- a Hladkowských dědiců, 1760 w 8.

1364. Kněze *Hugona Fabriciusa*, poželnaná památka welikého swěta diwotworec sw. Prokopa, opata kláštera Sázawského, w Praze u Joh. Prušowé wdowy, 1764 w 8.

1365. *Amadeus a s. Antonio* piar. scholarum: Z něm. w češtinu přel. S. Josefa Kalazanského život škol pobožných zakladatele, w Litomyšli w 8. 1768. Ant. Kamenický 413 stran.

1366. Historie . . o životu sw. Marie aegyptské, w Holomauci u Jos. Hirnlowé w 8. 1768.

1367. **MICHAL INSTITORIS MOSSO-TZI**, wydal passionál český k užitku a potřebě swé církwe sprawený, w Prešpurce u Landerera, 1773.

1368. Šestý den Listopadu. Život sw. Linharta wznawače (s modlitb.) w 12. 7. listů, bez místa a roku.

1369. Život sw. Dominika (bez tit.) w 8. A—X4. weř. bibl.

r) *Wzdělawatelné a nábožné.*

1370. **LOMNICKÉHO ŠIMONA** Cesta do nebe, aneb knížka katolická o čtweré trpělosti, křiwdě, škodě, nemoci a dobrowolném mučednictwí, w St. městě Pražském u Tob. Leopolda, 1621 we 4.

1371. a) Zlatá některá pravidla, podle kterýchžto život každého křesť. člověka weden býti má. Od **BARTOL KOZLANSKÉHO**, 1622.

b) Dar zlaté ruky aneb potěšitelný, obsahující w sobě rozjímání milosrdenstwí božího z písem sw. wybrané (S. L.) 1627.

Pod předmluwau stojí: Bart. Kozlanský z Lito-mětic w 8.

1372. **J. AM. KOMENSKÉHO** a) Nedo-bytedlný hrad jméno hospodinowo, k němuž kdo se koli utíká; zachowán býwá. Datum při odcházení mém 10 dne Října 1622 w 8. (Ilrad

nedobyty jména božího druhá stránka. Index). Opět.

b) Pod titulem: Dwojí spis: 1) Nedobyty hrad. 2) Přemýšlowání o dokonalosti křesťanské, w Hali Magd. w 12. 1765 od Jana Elsnera wydaný. Pak w Pešti 1843, tiskem Trattnera-Karolýho, str. 72 w 12. s obrazem Komenského.

c) Praxis pietatis, to jest: O cwičení se w pobožnosti prawé, knížka milostná kterakby křesť. člověk w prawé a spasitedlné známosti jak boha tak i sebe samého platně prospíwati, a život swůj w bázni boží dobře spořádaje, potěšeně w swědomí pokojném stráwiti, i naposledy jej po dokonání blahoslaweně zawřiti mohl.

W Lešně 1630 w 8. [u dílu II. stojí dole 1631]. Pak 1640; přidawkové atd. Wzdychání nábožná, t. j. krátké rytymowní modlitbičky; z knížky o následowání Kr. p. wybraní kauskové; regule života křesťanského každodenní; modlitba za čistotu srdce atd. 1641 8. min. — Po čtvrté w Amsterodamě u Paskowského a J. Theof. Kopidlanského, 1661 w 12. dle Indexu 1674 w 12. Opět w Berlíně u Krist. Lud. Kunsta, 1754 w 12. str. XXII. a 540 od J. T. Elsnera, kterýž ji nowau předmluwau a některými přidawky rozmožil (t. z kazatele domowního a z napomenutí l. 1584 od starších bratří daného, jako sám Amos Komenský k Amstel. wydaní druhý díl t. umění swatého přemýšlowání i některé přidawky připojil. Potom wysla w Berlíně 1782 w 12. W Praze u Schönfelda, 1786 w 8. Jest vlastně anglicky od *Ludwika Bailiho*, biskupa Bangotského, [cf. ohlášení bratří, w Lešně 1635 str. 136] psána, a we francský, něm. a český jazyk přeložena, w českém raději předělána, s mnohau věcí i jazyku proměnou od Komenského.

d) Centrum securitatis. Hlubina bezpečnosti, t. j. swětlé rozmlauwání, jak w samém jediném bohu wšeka bezpečnost, pokoj a blahoslawenstwí záleží, w Lešně w 12. 1633, w Amsterd. 1663 w 12. w Kutné Hoře 1785 w 8. Připojen

e) Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho, w Hoře Kutné u Korce, 1785 w 8.

f) Útočiště w sauzení i nebezpečenstwí, aneb boj s bohem modlitbami, 1655, 1763, w Hali Magd. 1765 w 8.

g) Weyhost swětu, w Amsterodamě, 1663. w Kutné Hoře, 1785 w 8. Opět w Hlasat. IV. str. 520. (r. 1818).

1373. Ignis fatuus, kratičký spis o ohni blázniwém, od **TOBIÁŠE CICHOREA** (Čekanky) faráře Rozhonického, 1624. (Index).

1374. *Marka Matula* Kniha o ustanowení a zřízení pobožného života wedlé příkladu z starších spisowatelů, a z některých jiných, kteří životy sw. psali. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 14.

1375. Obrana aneb praeservativum proti moru. Ani bylina, ani flastr nezhojí jich, ale twé pane slowo, u Pawla Sessia (w Praze) bez roku w 12. 2 archy.

Učí, že mor jest meta boží, a toliko modlením odvrácen býti může.

1376. *Mikuláše Jelenia* Pražsk. Přemýšlování dvoje o na nebe wstaupení Krista, a o seslání ducha sw. 1626 w 8. (Index).

1377. *Humilisa Segala* kapucina praktika obzvláštní pro ty, kteří chtějí z duší svých zlé obyčeje a zvyklosti vypuditi a wykořeniti, místo pak těch dobrých a swatých ctností wsaditi a wšlípiti a to všecko snadně a w krátkém čase. Z wlasck. přel. od P. SAMUELE z PILZENBURKU. Wytištěna w městě Raudnici, 1626 w 8. u Pawla Sessia, item 1629 w 8. tamže.

1378. Polehčeníčko smutným srdcím, dlanu w protiwenství postaweným ze žalmu 55 summowně wyňaté proti pokušení wnitřnímu i zewnitřnímu, l. 1626 položené od jednoho exulanta w 8. bez místa a tisk. 2 archy.

1379. *MATĚJE JANDY* Čechtického angelus pestilentialis. Posel boží, o moru w 8. 1626. Index.

1380. Pastwa duchowní powinnosti jak pástýřů tak owcí w 8. 1626. Index.

1381. Křesťanské mysli, jakby každá hodina měla stráwena býti. (W Žitawě u Joach. Klementa w 8. 1629. (WÁCSLAW. KLEICH).

1382. *Fr. de la Croix* Zahrádka Marie matky boží, t. j. rozliční způsobové, jakby křesťané náležitě ctíti mohli pannu Marii. Z lat. přel. w Praze 1630 w 8.

1383. *JAKUBA COLENSE* a) Lukáše Pinella rozjímání o sedmi ctnostech Krista, na 7 dní týhodně rozdělené. W Praze.

b) Umění křesťanské aneb příprawa k dobré smrti, z lat. Roberta Bellarmina z t. J. Na česko přeložené, w Praze u Jana Byliny 1630. (Přípis rytíři p. Petrowi Jiř. Přichowskému z Přichovic, c. radě, komorn. a soudci zemsk.) w 12. str. 421.

c) Lud. Blozia instructio ad perfectionis studiosos. W Praze.

d) Roberta Bellarmina nebeský řehřík, t. j. wstupování mysli lidské od země do nebe atd. (Přípis podepsal Jan mladší Bylina, u něhož tištěna), w Praze 1630 w 8. str. 475.

1384. Wždycky a nikdy, to jest věčnost vždycky trvající a nikdy se neskončující. W Praze u dědiců Štěp. Byliny, 1630.

1385. *JIRÍHO FERA* a) Rozmýšlování o čtyrech věcech posledních člověka. Z lat. Lukáše Pinella na česko přel. od Jiř. Fera, w Pr. u Zikm. Lewy w 8. 1630 listů 20.

b) Katolické prostředky pomocné duším, 1641 w 12.

c) Duchovní almanach. W Praze 1641 w 12.

d) Pauť k swaté krwi, 1641 w 12.

e) Leonarda Lessia křesťanského člověka křesťanského w 12.

f) Proroctví o utrpení p. Krista, 1641 w 12.

g) Jana Nadasi Maria matka boží umírajících, přel. w 12.

h) Mik. Sfondrata praxis spiritualis, přel. w 12.

i) Špiže postní, anebo duše kající w 12.

k) O přípravování se k smrti.

l) O sedmi smrtelných hříších, 1642 w 8.

m) Alex. Kawelana tužebná a srdečná supplicací lidí po všem světě umírajících ke všem.. spolubratrům, sausedům.. na česko přel. W Praze w impr. akad. 1643 w 12.

n) Úřední křesťanského člověka starost, t. j. časná a blízká příprawa k dobré smrti, z lat. přel. W Praze w impr. akad. w 8. 1644.

o) Spůsob a kontrfekt pravé křesťanské lásky, we wšelikých bídách strastného toho žiwota se u křesťanů ukazující. W Praze w impr. akad. 1644 w 12. z lat. přeložený.

p) O lásce k bližnímu, zvláště o těch, kteří w čas moru nemocným přispívají, od Jiřího Fera. W Praze 1644.

1386. *Anton. Suquet* Křesťanského člověka, z lat. od JANA PIHAWSKÉHO, děk. Rožďalow. W Praze u Pawla Sessia, 1631 w 12.

1387. O žufníčku masopustním, po něm o kyselou postním. W Litomyšli 1631 w 8.

1388. *TOM. IGN. PLACALIA* a) Postní potrawa, kterau se duše žiwiti může. W Praze 1633 w 12.

b) Pobožný soldát, t. j. naučení, modlitby, příkladové soldátskému žiwotu příslušní. Z polského Petra Skargi (s. J.) w český jazyk přel. (Přípis Zdenkowi Lwowi Libšteinskému hrab. z Kolowrat). W Pr. 1634.

c) Weliký slunečný kwět jináč nebeský kolowrátek, t. j. lidská wůle we všem a wždycky božskau wůli se řídící, sepsaná od Drexelia lat. (heliotropium) a přeložena, 1635 w 8. 1762 w 8.

d) *Jer. Drexelia* orloj neb budič anděla Strážce k modlení wzbuzující, 1636 přel. W Praze w kolleji.

1389. *BRUNCWIK ZACHARIÁŠ*: Pharmacopoeia seu myrhotecium psychocorporeum; apateka a sklad lékařství duchowního i tělesného z slowa božího a jak církewních tak phlochemico-galenitských víc než sta doktorů wyňatý od kněze atd. Nowopražského, 1633.

1390. *KOMENSKÝ*. O sirobě, t. j. o potracování milých přátel, ochránců a dobrodinců, co a jak žalostná jest ta příhoda. Odkud a proč přichází. Co w ní činiti a čím se těšiti, a jak se k smutným a osiřelým chowati náleží. Spisek pro potřebu přítomných žalostných časů z božího slowa sebrany l. 1624. Wyt. 1634 w Lešně polském w 16. s. 8 min. [Zdá se býti Komenského. Boček].

1391. Wšeho swěta wojna, t. j. bedliwé a

rozkošné rozmlauvání o boji rozumné duše. W Praze w 12. 1634, 1660, 1675, 1706, **BARNER** Jesuita sepsal.

1392. *Jer. Drexelia* Křížová škola, neb křesťanské trpělivosti posilnění, pomoc a potěšení, z lat. vydaná skrze **JOACHYMA ALEX. NIKOLAIDESALIŠOWSKÉHO**, 1635. Nyní z novu vytištěna nákladem děd. sw. Wácława, wytiskl Jan Karel Hraba, 1762 w 4.

Jest to *Drexelia gymnasium patientiae*, (dle Pelcla od Jiř. Fera).

1393. *Jer. Drexelia* a) Herolt smrti neb předposel věčnosti pro správnau k smrti přípravu vyslaný, 1635 w 8. w Praze w kolleji. Přel. od **J. ALEX. NIKOLAIDESALIŠOWSKÉHO**, alumna.

b) Rozjímání o věčnosti, z lat. od téhož, a tamž 1635 w 8. Ded. Ferd. Švihowskému z Ryzmberku.

c) Věčná neuhásitelná zatracencůw mučirna; druhá částka věčnosti. Přípis podepsal **SAMUEL PETR FORTUNATUS KAURÍMSKÝ** S. Th. alumnus. W Praze 1636 w 8.

d) Saud poslední člověka. Třetí částka věčnosti. Přel. od **K. MARKA SALERA**, děkana Blatenského. W Praze 1637 w 8.

1394. **ANT. KONIÁŠE** Pravá katolických rodičů, wrcností, hospodářů, dítek, čeládky maudrost t. j. spasitelná zpráva, jakby rodičové, wrcnosti a hospodářové nábožně měli celý dům a sebe spravowati. W Praze 1636 s dowolením arcib. wydané. Opět w Praze 1738 po čtvrté u Fr. Karla Rosenmüllera. Nyní po dewáté doložená s modlitbami ranními i večerními, k zpovědi atd. str. 132. Opět 1756 w 12. česky a něm.

1395. Prawidlo swědomí, jak každý kající člověk.. pokání činiti má, všem farářům welmi potřebné. W Holomauci u Mik. Hradeckého, 1637 w 8.

1396. Čtyrydcatero srdečných wzdychnání w přemýšlowání přehořkého umučení pána našeho Ježíše Krista. W Praze w impr. akad. 1641 w 12. A — H. Rozjímání a modlitby. Přípis Salomeně hrab. z Dobřše, podepsána kolleji Klátowská J. tow.

1397. Zdravé, jisté, spasitelné rozwržení a uwážení posledního všech lidí winše.. spolu s worejnau pašijí všech lidí a spas. apatekau z knížky o násled. Kr. p. sebranau. W Praze w impr. akad. 1641 w 12.

1398. Duše kající pobožné přes celý 40denní půst každého dne cwičení, w Praze 1641 tamž u Jiř. Černocho, 1674 w 12. Maria matka umirající. W Praze 1642 w 8.

1399. *Lewa Zikmund*. První křesťanského člověka starost, t. j. příprawa k smrti (z lat.) W Praze-1644 w 12.

1400. Prowázek trojnásobný ze čtyrmecítma obzvláštních dobrodiní rod. b. panny Marie, z lat. w Praze u Jiř. Šipaře, 1644 w 12. str. 91.

1401. Prawé křest. lásky w všelikých bídách strastného žiwota se u křesťanůw ukazující (z lat.) W Praze 1644 w 12. str. 212. registřík.

Láska k wěznům, žebrákům, nemocným, umírajícím, dušičkám w očistci.

1402. *F. z Rozdražowa* Duchowní cwičení a naučení o sw. modlitbě, o přímé stezce k dokonalosti o dobrém aumyslu praktika jedné pobožné osoby. W Pr. u Jiř. Šipaře, 1646 w 8.

1403. *Jo. Eus. Nierenbergii* praesentia dei t. j. Přítomnost boží, jak ji kdo má před očima míti.. též utěšené rozličné modlitby, w Praze w akad. impr. 1647 w 8.

1404. **MIKULÁŠE DRABÍKA**, kněze Strážnického, nahlednutí do hrozné propasti saudů božích, wěčného předzwědění a předzřízení angelů i lidí, jedněch k spasení wěčnému, druhých k zatracení wěčnému. Z jedné strany k hrůze, bázni a třesení se před neproměnnau sprawedlností boží, z druhé zase ku potěšení, naději, radosti a plesání w přesladdkém milosrdenstwi božím, 1650. Opět w Amsterdamě u Jana Paskowského; 1662 w 12. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 31.

1405. Tajemstwi sw. bičowání p. a spasiitele n. J. K. w sedmi rozjímáních na 7 dní týhodně složených. W Praze u Urb. Goliáše w 12. 1653 str. 80.

1406. Enoch, to jest o stálém lidí bohu odaných s bohem chození (bez m.) w 8. 1656.

1407. Nawrzení o prawdívém všech wěcí s Kristem sjednocení (bez místa) 1656. *Institor*.

1408. **JIRÍHO KONSTANCE** a) Knížka zlatá, jednomu každému stawu užitečné prospěšná, w níž bohmila a nebo boha milující duše na cestě k žiwotu wěčnému postawená atd. W Litomyšli 1657 w 12. 1454.

Jest to sw. Frant. Salczského Philothea, z lat. přeložena.

b) Bartholom. Salucia zrcadlo duše, w češtinu uwezené. W Litomyšli u J. Arnolta, 1662 w 8. W Praze 1700 w 8.

c) Cwičení w dokonalosti a etnostech křesťanských přel. W Praze I. díl 1663, II. díl 1664, III. díl 1665 we 4. Jest to *Alphonsi Rodriques exercitium christianae perfectionis*.

d) Wincencia Karaffy Serafin, neb škola swatého milowání přel. W Praze u Urb. Goliáše, 1666 w 12.

e) Zrcadlo pašiwé, w němžto láska předstawuje bolest na dwanašti obrazích deset nejprednějších tajemstwi umučeného p. Jež. aby se w něm wzhlídlu Kristimila, to jest, každá kře-

sfanská duše. Z lat. Ludwika Crasia. W Pr. 1672 we 4.

1409. WÁCSLAW. CELESTINA z BLUMENBERKU a) Canon vitae spiritualis neb prawidlo žiwota duchowniho, t. j. odpočinutí bezpečné žiwota a duše křesťanského člověka. Sepsané w J. p. 1648, wydané w Praze u Urbana Goliáše w 12. 1657 str. 192.

b) Jer. Drexelia křesťanský Zodyak, t. j. nebeský cirkel a kolo, aneb dvanáctero znamení, po kterýchžto každý křesťan bližší poznati může, zdaliby křesťan k věčnému žiwotu byl předzřízen, čili ne, nyní na česko w staré kolleji wydán, 1636 w Star. m. Praž. w 12. Zik. Lewa, impressor dedikowal u. p. Magdaleně Malowcowé rozené Belwičce z Nostwic atd. Druhé wydání končí: Na česko přeložil Wácl. Celestin. Wydal Hynek Dlauhoweský probošt Pr. po smrti překl. w Praze u Urbana Goliáše 1674 w 8. Opět pod jménem cesta nebeská běhu slunečného aneb dvanáctero znam. atd. W Praze u Jak. Šweigera we 4. 1761.

1410. Duchovní ewičení každodenní w towarýšstwu obyčejné kolleje Jičínské I. 1657, vlastní rukau Jana Košticíusa. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 42. we 4.

1411. *Dies christianus*, Den křesťanský, neb způsob pobožného žiwoty. Z lat. MIK. CAUSINA na česko přelož. W Litomyšli u J. Arnolta w 12. 1657 Fr. Brydel. W Praze 1662 w 12.

1412. *Tob. Arnolta* s. J. duchovní schránka t. j. rozličná a pěkná duchovní ewičení. W Pr. u sw. Klimenta w 12. 1657 druhé wyd. (Připis Adamu Leopold. Wratislawowi z Mitrowic). Po čtvrté tamže 1677.

1413. Co bůh, člověk, kdokoliwěk, co já, co ty bože swatý w 12. 1659. Pak s titulem druhým: Bůh sám, aneb zřízení všech činů k větší cti samého boha. Z francauzského *Mar. Jindř. Boudona* přeložil KAREL ROSEN-MÜLLER. W Praze u Dan. Michálka, 1678 w 12.

1414. *Jana Nadasy* annus Christi crucifixi. Rok ukřižowaného boha Ježíše na každý páječnický den přes celý rok, na česko přeložený od JANA ALEXIA ČAPKA Wysokomeytského alumna, W Pražské kolleji w 8. 1660 (dle Pelc. od Fr. Brydela; snad pod dohledem jeho přeloženo).

1415. Den bude ten, ne kde zlatý, než kde swatý. W Litomyšli 1660. (Boček).

1416. SLYWAR FRANT. Rebrík rajský. W Olomauci 1661 w 12.

1417. FRIDRICH BRIDELA a) Joannis Nadasi annus Marianus rok Mariánský, přel. z lat. W Praze 1661 w 12.

b) Téhož Nadasi *divinum diyini amoris*, z lat. 1661.

1418. ŠTASTNÉHO KADLINSKÉHO a) Zlatá ctností kniha, t. j. skutkové a ewičení třech (tří) božských ctností, wíry, naděje a lásky, z něm. Frid. Spee přel. W Praze 1662 w 8. str. 912, registř.

b) Pobožná rozjímání na každý den přes celý rok i na některé swátky weyroční a slawnosti, sepsaná od Mik. Lancicia, přel. atd. W Praze 1667 w 8.

c) Pauš swatomilá, aneb prawidlo, jakby bohabojný a křesť. dokonalostí žádostiwý člověk za osm dní pořád w duchowním ewičení se zaměstnáwati mohl, do češtiny přewrácená. W Praze 1674 w 12. Jest *Barriho* solitudo Hagiophili.

d) Pokladnice duchovní, t. j. prawých a spasitedlných pokladůw schránka. W Praze, 1698 w 8.

1419. *Filipa Kegelia* dvanáctero přemýšlowání duchowních, w nichžto se obsahují welmi pěkné modlitby. Z něm. přel. ADAM PLINOWIC z SKOCOWA.

Opět wydal J. Krompholz w Lewoči 1666. Potom w Žilině skrze impr. Dedana, 1669 a 1677. W Lewoči téhož r. 1677, 1707. Pak w Žitawě 1715 M. C. P. (Pešek) str. 356, též 1745 w 12. W Praze u Jana Höchenbergera, 1783 w 12. str. 374 (od M. W. Krameriusa).

1420. Pojednání o smrti. Wydal *Michal Laní*. W Žilině 1664 we 4.

1421. MATĚJE WÁCSL. ŠTEYERA s. J. a) *Ludwika de ponte* z t. J. rozjímání neb myslí modliteb o nejpřednějších tajemstwach wíry naší, žiwota a umučení p. n. J. Kr. a nejs. p. Marie i některých s nimi spóluewých swatých a ewangelium přes celý rok w církwi se čítajících. Auwod. W Praze u sw. Klím. 1669 we 4. str. 60. Částka I. (o hříších, o 4 posledních věcech atd.) W Praze u sw. Klím. 1668 we 4. str. 326. Částka II. (o wtělení a dětinstwi Jež.) w Litomyšli u J. Arnolta z Dobroslawina, 1669 we 4. str. 274. III. část. (žiwot a učení Kr. od křtu až do začátku umučení). W Praze u sw. Klím. 1671 we 4. str. 524. IV. část. (umučení p.) w Praze u sw. Klimenta, 1668 we 4. str. 489. V. část. (tajemstwi p. Kr.) w Praze u Jirího Černocho, 1675 we 4. str. 210. (překladatel I. a IV. částky jest J. Konstauc. Ostatních, t. II., III. a V. Šteyer).

b) Wěčný pekelný žalář aneb brozue pekelné muky, obrazy a příklady w jaz. wlašském po 40krát na swětlo wyšlými wypoobnéné, a nyní přel. a k spasitedlné bázni i wystraze všech bezbožných lidí na swětlo wydané. W Praze

1676, 1679, 1701 vždy w 12. Spisowatel jest *Joan. Manni*.

c) *Jana Malobitského* dům věčnosti, z lat. přel. W Praze u sw. Klím. 1681, 1682 w 12.

1422. Zrcadlo křesťanských skutkůw aneb sw. *Frant. Borgiáše* list . . . poslaný kláštera w Gardii abatyši, a swé podlé těla tetě (přel.) W Praze u sw. Klím. 1671 w 8.

1423. **JANA DLAUHOWESKÉHO** Hora pomoci aneb obnovení pobožnosti k čtrnácti sw. pomocníkům. W Praze u J. Arnolta w 12. 1671.

1424. **SAMUEL ČÁSLAWSKÝ**. W krátce sepsaná knížka o potupení světských marností. Sepsal jsem já frater Samuel Časlavienský tuto knížku r. 1671. Rkp. w 12. u p. Bočka.

1425. **MICH. WOJT. KRUIZIUS** z **KRAUZENBERKU** všechněm věrným, pobožným a boha milujícím upřímným Čechům w střewách milosrdenství p. n. J. Kr. to obzvláštní lásky na díle do češtiny přeložené. . . horlivé předložení, a jisté užitečné cwičení. . . představuje. W Praze u Jiř. Černocho, 1672 w 8. str. 256 a registř. První díl knihy zawirá čtvero o věčnosti přemýšlení, druhý o rozkoši rajske, kdež 26 kwítků, k. p. anemone mysticky považuje, někdy též rýmy přiměšuje.

1426. Bič Kristů na bezbožné w chrámu páně a rozpustilý při službách božích, z lat. přel. od **MATĚJE TANNERA**. W Praze 1672 w 8. u sw. Klímanta. Item ib. 1673 w 8.

1427. *Ambrože od sw. Ondřeje* krátké popsání milosti a dobrodiní dosáhnutých skrze pobožnou modlitbu střelní: Ježíši s Marií matkou twau atd. W Praze 1672 w 8. (Weř. bibl. G. 45.)

1428. Uzda duchovní aneb spasitelná přemýšlování o posledních věcech člověka, od **WOJT. MARTINIDESY**. W Praze u sw. Klím. 1672 w 12. str. 216, pak 1675 we 4. (též i německy). Po třetí w Praze u sw. Klímanta skrze Stárka faktora, 1702 w 8. Opět s nápísem: Uzda duchovní všem pobožným duším spasení věčného žádostiwým velmi prospěšná: z písma sw. a rozličných učitelůw duchovních spravená a sformovaná. W Praze w Höchenbergrowské tiskárně 1791.

1429. *Solamen aegrotorum*. Aneb duchovní těšení všem lidem stonajícím, též wel. p. farářům i jiným správěcům duchovním potřebné a užitečné. W Praze u Urb. Balt. Goliáše, 1674 w 12.

1430. Všeho swěta wojna, t. j. bedlivé a rozkošné rozmlauwání o ustawičném boji rozumné duše proti třem auhlavním nepřátelům; tělu, světu a ďáblu. W Praze 1675 w 8.

1431. *Jana Babtisty* s. J. Wěnac věčnosti, z něm. přeložený s písní o poznání boha a sebe samého, od **JAKUBA F. A. WRBY**. W Praze u sw. Klímanta za Daniele Michálka, 1676 w 12. 3¹/₂ archu.

1432. *Hortulus animae* pie. Zahrádka dušičky pobožné, w které se člověk křesťanský s užítkem procházeti může, vzdělaná a wydaná od **DANIELE SYNAPIA** atd. W Drážďanech u Křištofa Baumana, 1676 w 16. str. 408.

Obsahuje 12 procházek, a nalézají se w ní rozličné werše vzdělawatelné i modlitby a wzdechnutí we werších. Do němčiny přel. auktor sám wydal w Lešně polském 1680.

1433. *Deus solus*. Olomuc. Kilian, 1676 w 12. (Boček).

1434. *Prawá maudrost aneb velmi potřebné rozjímání k nabytí bázně boží rozdělené na každý den w týhodni, z wlské, a nyní z něm. řeči na česko přeložené*. W Praze ad s. Clem. 1677 w 12. str. 140.

1435. *P. Anastasia*: *Majestas b. v. Mariae*, to jest: O welebnosti a slávě nejblah. p. Marie wywolených 52 rozjímání, nimiž nejdíwnější matka boží na každau sobotu pozdrawena a zwelebowána býti může. W Praze u Urb. Goliáše, 1677 w 8. dwa díly.

1436. *Boudon Jindřich*. Zřízení všech činů ke cti a slávě samého boha. W Praze Dan. Michálek, 1678 w 12.

1437. *Poslední vůle aneb duchovní kšaft pro osoby mužské, k němužto jsau přidané některé velmi nábožné modlitby*. W Praze u Urbana Goliáše, 1678 w 24.

1438. *Rozmlauwání mezi Kristem a člověkem o způsobu šťastné a blahoslawené smrti*. W Praze u Jiř. Černocho, 1679 w 8.

1439. *Choť Kristowa, aneb duše nábožná hledající swého milého p. J. Kr.* od **MATĚJE VIERIA**. W Praze 1680 w 12. u Dan. Michálka. W Litomyšli u Jana Kamenického 1734 w 8.

1440. *Pobožný měsíček nebo pobožná na každý den celého měsíce rozjímání*. W Praze u sw. Klím. 1684 w 12. str. 79 a přepis bratrstwu panny Marie. W Hradci Jindř. od. G. D. s. J.

1441. *Jiskry milosti boží křesťanskau duši rozjímáním rozněcující*, od **AUGUSTINA HUBKY** z **LILIENTHALU**. W Praze 1684 w 8.

1442. *Wůdce duchovní a spasitelný, kterého duše křesť. každodenně následowati a k velikému duchownímu prospěchu velmi snadně dojíti může*. T. j. zlatá a hrubě lehká cesta, po které člověk do kůrůw angelůw nebeských přijíti může atd. W Praze 1685 u Kat. Černochové w 8.

1443. *Snopček mirrhy z paterého tajemství*

bolestného nejl. a nejbolestnější rodičky hoží Marie svázaný... k hrobům božím na veliký pátek putujícím křesťanům. W Praze 1690 u Jiř. Labauna. A — C5. (rozjímání pobožná).

1444. Duchovní cwičení sw. otce Ignacia z Lojoly, zakladatele tow. Ježíšowa atd. z lat. w češtinu přeložená, a k spasitedlnému duši užítku a užíwání na swětlo wydaná (od *Karla Mageta*). Wytisťěna w Starém městě Pražském u Joachyma Kamenického, 1721 w 8. str. 269. Nejprw 1692 w 8. w kolleji s mnohými rytinami. Obsahuje rozjímání a cwičení w křesťanském učení.

1445. **J. BECKOWSKÉHO** a) Studnice wod živých neb rozjímání a uctění pěti ran Krista. W Praze u K. J. Jeřábka w 12. 1694. (Připis Jiřimu Hynkowi Pospíchalowi, nejw. mistru křižow.)

b) Trojice nejsvětější atd. W Praze 1706 we 4.

c) Cesta milosti, cesta šťastnosti k šťastné wěčnosti, od Beckowského. W Praze w 8. 1724.

1446. Růže duchovní libeznosti, neb výkladové na jedenkaždý titul Marie panny, od **FRANT. FRID. ŽALKOWSKÉHO**. W Pr. 1696 we 4. w impr. univ. za Wojt. J. Koniáše faktora. Weř. bibl. F. 6.

1447. Spůsob nábožný, kterého pobožní křesťané při pohřbu užíwati mohau. W Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1696.

1448. **ŠTĚPÁNA PETRA** z **TRINCLE** Hlas wolajícího na paušti. W Praze u Jiř. Labauna, 1697.

1449. Příklad o zatwrdilém w hříších člověku. W Praze w impr. arcib. we 4. 1698.

1450. **MILONA HUBACIA** a) Hwězdička růžencowá srdce bratrské oswěcující. W Praze w impr. arcib. 1699 w 8. skrze Jiř. Sam. Beringera.

b) Jarolima Hirnhaima, opata Strahowského kwití hory Sionské, aneb rozjímání duchovní na každý den přes celý rok rozdělená, z lat. přel. W Praze u K. J. Jeřábka, 1721 w 8.

c) Umíráček pobožný aneb žádost bohobojného křestana chtítí pobožně a šťastně umřítí. W Praze u K. J. Jeřábka we 4. 1725.

1451. *Alexia de Segala* kapucína, bezpečná cesta do nebeského ráje, kterau mu spasitel náš J. Kr. ukázal skrz ona slowa u sw. Matuše 16, 24. Kdo mne chce následowati, ten at se sám zapře. Z wlašské řeči na něm. přeložená od *Jana Ludwika Uranského* kapucína, nyní pak od jistého duchowního téhož řádu na řeč českau přeložena. W Praze u J. W. Helma we 4. str. 300. b. r. téz 1718 we 4. dwa dily.

1452. *Mik. Causina* Dwír swatý aneb křesť.

naučení we všelijakých duchowních cwičeních a ctnostech proti ošemetným základům a pravidlám marných swětákůw.. z franc. přel. od **J. BARNERA**. W Praze w kolleji I. díl 1700 we 4. II. díl 1705 we 4.

1453. *Stellarium novum*, t. j. knížka pobožná o blahosl. p. Marii, w Holomauci 1701 w 8.

1454. *Františka Salezia* knížka zlatá, jednomu každému stawu užitečná a prospěšná. Z franciny přel. od **JANA IGN. SUMY**, w Praze u sw. Klim. 1701 w 8. str. 403 mimo registř. a předml. Též u J. K. Hraby 1780 w 8.

1455. Zrcadlo umírajících (bez tit.) w 12. str. 360. Chronogr. na konci ukazuje 1704 (čeština špatná).

1456. Křesťanská zpráva o wěcech.. které k dosáhnutí wěčného spasení potřebné jsau, w Praze u J. Arnolta z Dobroslawína, 1704 w 12. str. 24.

1457. *Exercitia octiduana an. 1704 et 1705*. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 39. fol.

Rozjímání některého z řádu Jesuit. w českém jazyku. Počíná: První práce a obírání w zahradě býwá × konec schází. Wšeho 52 listy.

1458. *Jana Dyrckynka* a) Regule aneb pravidla dokonalosti, podlé kterých bohu oddané panny, jenž sobě umínily čistotu panenskau.. zachowati, jako i duchowní atd. říditi se mohau, w něm. 1700 wylisťěné, nyní přel. w Praze u Wojt. J. Koniáše, 1706 w 8.

b) Duchovní hodinky, aneb rozwržení celého dne atd. z něm. přel. w Praze u Wojt. J. Koniáše, 1706 w 8.

1459. Řebřík 34 stupňů, t. j. kapitol, po kterém jedna každá křesť. duše.. p. Ježíše.. na horu Kalwarie.. wstupowati může, w Praze u K. F. Rosenmüllera, 1706 we 4.

1460. Přemýšlowání (nábožné) o učiněném pokoji 8 stran 1707, w Žitawě [Předch. poklad atd.]

1461. Pěče potřebná o duši, od kazatele jednoho w listu ku poslouchačům swým psaném předstawaná. Z engl. a něm. w 12. 1707 str. 38. [exemp. w Lipsku widěl Boček].

1462. *Paw. Prazla* s. J. Snadný a bezpečný spůsob, nímžto se čistotné duše bohu získati mohau, všem jenž panenskau.. čistotu zamilowali k užítku, z něm. přel. **ANT. MARTINEC** s. J. w Praze u K. F. Rosenmüllera, 1708 w 8. Připis slečně Fr. Eufrazii hrab. z Trautmansdorfu.

1463. **JANA LIBERTINA** a) Memento mei. O srownání wále naši s wáli boží, w Pr. 1710.

b) Desítka apoštolská sw. Xaweria, w Praze 1723 w 12.

c) Dies amoris, z lat. Jakuba Boimana Jesuity, w Praze.

1464. *Colloquium parhenium super canticum b. m. magnificat etc.* to jest rozmlauvání duchovní sw. Josefa s blahosl. pannau Marií, cui accedit colloquium s. s. senum super canticum Simeonis. W Brně 1710 a 1711 w 8.

1465. **FRANT. SWOBODY** různéc swaté milosti. W Praze u Barbory Beringerowé we 4. 1712.

1466. *S. Petra z Alkantary* duchem sw. oswíceného františkána, knížka zlatá o přemýšlování a ducha modlení w jazyku španielském sepsaná, w český uведенá. W Praze u K. J. Hrabý w 12. 1714 (druhé vydání).

1467. *Jana Gerharda a)* Lékařství duše, anebo krátké sebrání mnohého potěšení z písma sw. Něm. sepsané a nyní z polského na slowenský jazyk přeložené, 1714.

b) Potěšení plné rozmlauvání samého boha s duší wěrnau a nábožnau, w něm. jazyku sepsané a nyní z polského na slowenský jazyk přeložené, 1714.

1468. Poslední duchovní kšaft anebo pravé a spasitedlné přihotowení k šťastné smrti. W Praze u sw. Klimenta, 1714 w 8.

1469. Křesťanské rozjímání na každý den jednoho měsíce. W Praze 1716 w 8.

1470. **JANA BLASIA a)** Apateka duchovní w čas morowého nakažení potřebná.

b) Confessionale evangelicum, aneb knížečky zpovědní na celý týden (w rkp.)

c) Evangelicum conscientiosum, t. j. zpráva, kterak se ewangelický křesťan chowati má, aby swědomí dobré zachowal (w rkp.)

1471. **WENC. WRATISLAWA** řádu theatinského krawají potůčkové prejšťející se ze školy ukřižowaného p. J. totiž řeči o přehořkém umučení jeho, holestné p. Marie, s přiložením na 15 tajemství 15 horliwých rozjímání. W Hradci Král. u W. J. Tybelly, 1719 w 8.

1472. Poklad ewangelického křesťana, t. j. Ježíš spasitel w Betlemě narozený atd. Čechům pobožným dar nowého léta 1719. W Lipsku u Ondřeje Ceidlera w 8. 2 $\frac{1}{2}$ archu. Přitisknuto: Swatá a bezpečná cesta wíry ewang. křesťana od str. 28 až do 38.

1473. Rozličná litostiwá rozjímání lkající duše nad smrtedlností člověka, které na wrchu Bon repos.. napsané se nacházejí. W Praze u K. J. Hrabý, 1720 w 8.

1474. Myšlínky kající hříchůw swých litující duše. W Praze u K. Hrabý w 8. 1721.

1475. Cesta k spasení, aneb pořádek z písma swatého, 1722 w 8.

1476. *Jana Arndta* informatorium biblicum. Naučení z písma o křesť. životu a blahoslawené smrti, 1723 w 12.

1477. Duchovní zaopatření na cestu do

wěčnosti. W Brně u Swobod. děd. za faktora Fiedlera okol. 1723.. w 8. str. 208.

1478. **WÁCSSL. GLEYCHA** Sto regul života bez r. (Index).

1479. Pět Dawidowých kamenů Goliáše porážející, neboližto pět.. pána a spas. n. J. Kr. tajemství, t. krwe pocení, bičování, korunování, kříže wlečení a ukřižování, od p. *Maxim. Antonina a Jesu*, řádu sw. Augustina bosákůw. W Praze u J. W. Helma; 1723 we 4. str. 344 registř.

1480. Milování dvojce: jedno druhému odporné, 1724 w 8. (t. swéta a bohø).

1481. **PAWLA JAKOBEIHO a)** Welmi důležité příčiny proti hodování a opilstwí, smilstwí a nestydatosti, swáru, záwisti a lakomstwí od Pawla Jakobeiho (w Puchowě) 1724.

b) Zahradka duší nemocných, w níž se nacházejí mnohé zdrawé, wonné a spasitedlné byliny, jimiž se zarmaucená srdce lidská a duše w bídě, nauzi, protivenstwí a nemoci postawené, občerstwiti a hojiti mohau. Přidáno jest ku konci krátké naučení, kterak se člověk w každém neštěstí i při hodině smrti chowati a čím se w čas protivenstwí a kříže těšiti má, 1733 (w Puchowě) w 12. str. 112.

1482. Halleluja zlatý dar nowého roku, 1724.

1483. *Jiřího Iwanka*: Vince te ipsum, přemoz sebe sám, welikých božích swatých Ignacia a Františka přísloví, w češtinu přeložené od **T. ČERNOHORSKÉHO** l. p. 1728 we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 15.

1484. *Victorina od swatého kříže* Nowá wšeho swéta wojna proti třem auhlavním nepřítelům, tělu, swětu, ďáblu. W Praze u Joach. Kamenického, 1728 w 12.

1485. **TOBIÁŠE ČAKERTA a)** Přemoz sebe samého, z latin. Jiřího Iwanka, přeložil Tobiáš Čakert. Rkp. od r. 1728 w bibl. weř. 4 díly str. 140, 192, 159, 141. Tišt. w Mladé Boleslawi, 1748 w 12. u Frant. Slanského.

b) Pawla Barriho tři dnowé Swatomila, aneb přes tři dni duchovní saukromnost k obnowení ducha. W Hradci u W. J. Tybelly w 12. 1728 přel.

1486. Kunst neb umění wěčné spasení sobě získati. W Praze u Joach. Kamenického w 8. 1731.

1487. *Matěje Augustiniho a)* Přemýšlování swaté o trpěliwosti křesťanské a o tom, což jí na odpor stojí, totiž o netrpěliwosti; aby srdce křesťanské onauno na každý den se ozdobowalo, ale této pilně wystřihalo, z písem swatých wywedl, příklady wyswětli a předložil Mathias Augustini atd. 1734 str. 311 bez místa (w Panchowě).

b) Přemýšlování o smrti.

1488. *B. W. Marpergera* shromáždění jehnátek, kterak mládež ponejprw k večeri páne přistupowati má, 1736 w 12.

1489. *Ignac. Frant. Gregora* Předrahá před obličejem páne smrt swatých jeho. W Hoře Kutné u Jiřího Wojtěcha Kincla, 1738 we 4.

1490. Přemýšlowání o sedmi posledních slowich ukřižowaného Ježíše, 1738 w 8.

1491. Přemýšlowání o osmeru blahoslawenstwí s wýkladem a naučením, 1738 w 8.

1492. Sladký nápoj, jak při trpké nemoci, tak při hořké smrti duše posilující, t. j. některá užitečná a potěšitelná w čas nemoci, čtení a modlitby od *Jana Siesa*. W Hradci Král. 1738 w 8. též w Praze 1755 w 8. u J. K. Hrabý.

1493. *Blažeje Palmy* (paulana) newyważitedlný poklad, aneb wniřtíni we wšelikých se etnostech cwičení k saudnému dosažení pravé pobožnosti prospěšně slaužící, z lat. W Praze u K. F. Rosenmüllera w 12. 1739. Nákl. děd. sw. Wácsl. - Též w Holomauci u Mikuláše Hradeckého w 8. (b. r. XVII wěk. Boček).

1494. *Salubres morientis seque pro felici aeternitate disponentis affectus*. Olomucii 1741 w 8. lat. něm. a česky. *Sepsal Bernard Minetti*.

1495. *P. Wiléma Stanihursta* Starého ělowěka skrze uwažowání čtyř posledních wěcí proměna, a nowého zrození (přel. do češtiny). W Praze 1741 w 8. u sw. Klímanta. Nákl. děd. sw. Wácsl.

1496. Den s modlitbau začatý. W Praze 1741. (Boček).

1497. Příprawa k smrti s připojením jiných užitečných knižeček, od *Jiřího Ambroziusa*, w 8. 1742 (bez místa) potom w Prešporku 1778 u Packa w 8. str. 443, pod spráwau *Michala Institorisa Mošowského*, kterýž i předmluwu přidal.

Knižečky přidané jsau: a) Nepřeplacené lékařstwí duše w pokušení atd. b) Přemýšlowání o morowém nakažení s modlitbami. c) Summowní zpráwa, kterak se křestan před, při i po zpowědi a večere páne užitwání chowati má. Na konci jsau pisně.

1498. Sw. Ignacius z Lojoly každému k uctění .. předstawen. Pobožnost snadnická.. na osměro .. čtení přes celý ochlab rozdělená. Náklad. děd. sw. Wácsl. W Praze u sw. Klímanta, 1743 w 8.

1499. *Haas Leonard* Wýtah krátký pod titulem: Škola Kristowa. W Holomauci, 1743 w 16. 1772 w 8.

1500. Laskawé lítosti aneb z milowání půwod mající skrausenosti newyprawitedlný poklad k užitwání každodennímu (přel.). W Praze u Johanny Kaudelkové w 8. (1744) str. 179 (nábožné cwičení).

1501. Těsná brána, aukzá cesta k žiwotu, ukázaná w opravdowé reformaci srdce. Přidáno také D. A. F. falešné křestanstwo od samého Ježíše přeswědčené, 1774 w 12. (bez místa a tisk.).

1502. Krista p. ewangelium, Izaiáš o narození Kr. p. c. 9. 6. a jeho potěšení plným jměnu Imanuel, w zwláštních přemýšlowáních předložené, 1744 w 8. (Index).

1503. Přemýšlowání w modlitbách str. 356, přidaný jsau písne duchowní l. p. 1745 str. 172 (špatná čeština).

1504. Naprawená cesta k hoře Sion, města žiwého boha, nebeskému Jerusalemu atd. S přidawkem ukazujícím způsob učení sw. Pawla w epištole k Řimanům str. 86. Item. Wyučowání podlé písma sw., jak probuzené duše se maji shromáždowati a společně s užitkem se wzdělawati str. 86—98 W Břehu 1746 w 12. (u p. Bočka).

1505. Ewangelický pořádek k milosti boží jak duše od wlastní sprawedlnosti a nábožnosti odwedena, a k poznání swé hříšné bídy přiwedena, potom ale k odpoutitwí w ranách Ježíše doprowozena býti, a tak skrze wiru k odpustění hříchů a k pobožnému žiwotu přijíti má (w rozmlawováních). W Břehu u Sam. Trautmana 1746 wel. 12. A — K6. (weř. bibl. F. 182).

1506. Pobožné přemýšlowání o přehořkém umučení a smrti pána Ježíše, na wšecy dni skrze celý půst rozdělené, s přidawkem některých pobožných modliteb k ukřižowanému p: Jež., a bolestné jeho matce. Sepsané od jednoho kněze z towar. p. Jež. Wytíštěné w Praze w impr. tow. Jež. u s. Klímanta, 1747 w 8. str. 189.

1507. Pautnik, na způsob labyrintu J. Am. Komenského složená kniha, od MATĚJE BODA. W rkp. u děd. Bodowých, (w. Lad. Bartolomeidesa memorabilia prov. Csetnek, 1799 a Tabl. Poe. II. 55).

1508. Zlatá pokladnička dítek božích, kterých poklad w nebi jest w sobě mající wybrané wýpowědi písma sw. s přidaným wyswětlením a s rytymí wzdělawatelnyými z něm. Karla Hein. Bogatzkyho přel. od AND. MACHERA. W Berlíně 1749 mal. 8. podlahlý str. 366 u Kr. Frid. Henninga.

1509. Newyprawitedlný poklad z milowání půwod mající skrausenosti. W Praze u Johanny Kaudelkové w 8. bez roku.

1510. ANT. KONIÁŠE a) Reflexiones sanctae singulis per mensem diebus salubriter ponderandae. Latine, bohémice et germanice. Pragae 1753 w 12.

b) Rozjímání na každý den w týhodni (tém-

dni) s výkladem otčenáše, pozdravení angelského, od Ant. Koniáše. W Praze 1754 w 12. česky a něm.

1511. Swaté upamatování na každý den w měsíci k pobožnému powážení sobě a bližnímu ku potěšení a výstraze, sepsaná od jednoho kněze z tow. Jež. W Praze u Ign. Prušy w 12. bez roku str. 240 (1753 ?)

1512. Spasitedlný týhoden, aneb krátké věčného spasení upamatování. Na každý den w týhodni rozvržené, jakož i velmi prospěšné rozjímání k počátku neb ku konci každého roku aneb raději k začátku a ku konci každého měsíce s horlivým wzdechnutím a cwičením nejpřednějších ctností ozdobené, od jednoho kněze t. J. W Praze u J. K. Hraby, 1754 w 8.

1513. Cwičení a rozjímání všeliké duchovní. (Tow. Jež.) Rkp. stol. XVII weř. bibl. XVII. H. 16. w 8.

1514. GATTY, KAJETAN JAN a) O powinnostech stawu manželského, w Olomauci u Škarniela, 1756 w 8.

b) Cesta k pravému štěstí, nebo krátký obsah wůle boží.

1515. a) Knižka lozunků církwi bratrských na r. 1759, w Berlíně u K. F. Henninga w 8. t. r. str. 56. b) Lozunky církwi bratrských na r. 1763 a 1766, tamže u Jana Jiřího Lose. c) Wyučující texty církwi bratrských a obzvláštěně dítek na rok 1765, w Berlíně u K. F. Henninga, 1764 w 8. Též na r. 1770. Tamž u J. J. Bose 1769. Opět na r. 1771, obsahující pauhá slova, která od našeho milého p. a spasitele wyřknuta byla, w Berlíně u J. J. Bose, 1770 w 8. str. 62.

1516. JOBA ZMEŠKALA z DOMANOWCE Škola Jobowa, w nížto w kříži a zármutku postavený křestan trpěliwosti a upokojení učiti se může, sepsaná r. 1764, w Prešp. u Mich. Landerera, 1770 w 8.

1517. Knižka . . o smrti a mládencowi. W nowě wyt. w Holomauci u Josefy Hirnlowé, 1765 w 8.

1518. Naděje božská spasitedlně daufající w naději upewnění přílišně se spoléhající a zaufanlý k napravení, w Praze u sw. Klimenta w 8. 1765.

1519. Wýborné duše lékařství na tři díly rozdělené, první díl předzachowávající lily, totiž užitečné přes celý den pobožnosti, druhý díl spůsob náležitě zpovědi, třetí díl spráwu pobožného a swatého přijímání w sobě obsahuje, nákladem P. Daniele Metelky w Drškové, w Praze u Joh. Prušowé, 1768 A—G. [Též nákl. děd. s. Wácl. 1741 ?]

1520. Spasitedlná zpráva a naučení, kterak křestan katolický u prostřed wezdejších starostí

bohu slaužiti, rozličné ranní, wečerní, při mši sw. též k zpovědi a přijím. užitečné modlitby konati může. Od KARLA JOS. KHUNA, w Praze 1769 w 8. w kolleji t. J. skrze J. J. Šneidra faktora.

1521. Zrcadlo časného i věčného žiwota neb knižka zlatá, sepsaná od kněze Wácl. Witališe, přel. od WÁCSL. PARAUBKA, 1770 w 8. w Praze w impr. arcib.

1522. Budíček nebeský duše křestanské w mrárotách hříchů hluboce spějící hříšničky budící, w Hoře Kutné, 1770 w 12. W Hradci Král. w 18. w Brně w 18.

1523. Patnácte tajných trápení, sepsané o s. Maři Magdaleně, w Holom. w 12. b. r. (1770 ?)

1524. Sw. Ignacia z Lojoly osm swatých dní ku pomoci a zprávě na cestě boží začínajících k pořádnému užíwání zlaté knihy, z lat. přel. FRANT. MUŠKA (?) s. J. nákladem děd. swat. Wácl. w Praze u Fr. Al. Jelínka w kolleji 1772 w 8.

1525. Duchovní kuchařka, kteráž jistému paustewniku skrze angela předstawena byla, w Holomauci w 8. 1772.

1526. Krátký wýtah knižky pod titulem: Škola Kristowa, w Holom. w 12. (okolo 1774).

1527. Praktika křestanského katolického chowání w 12. Nákladem děd. sw. Wácl.

1528. S. Ignatii de Lojola verus imitator et socius Jesu, latine et bohemic. Nákladem děd. sw. Wácl.

1529. Pobožný spůsob při wyprowázení k hrobu wěrných mrtvých. Nákladem děd. sw. Wáclawa.

1530. Sancta perseverantia, t. j. S. setrwní každému pobožnému člověku k snažnému se w něm ostříhání kratičce wypsáné w 8. bez roku a místa listů 12.

s) Modlicí knihy.

1531. Modlitby a písničky pobožné zvláště k narození páně rozličnau rukau psané pro nějakau šlechtičnu. Rkp. od r. 1629 weř. bibl. XVII. J. 3. Inc. Pobožnost pro den páně neb neděli atd. — Litanie o Josefowi, o sw. Benediktu — kterak má pobožná osoba kolébku strojiti dětátku Ježiškowi na den sw. Tomáše atd.

1532. M. SAMUELE z DRAŽOWA a) Desatero přemýšlowání s modlitbami kajícími we 4.

b) Modlitby, též přemýšlowání swaté, pannám a paním, wdowám a sirotkám i jiným k potěšení we 4. w Zilíně 1629, 1669 w 12.

c) Modlitby k časům tétomu posledním zarmauceným a welice strastným případné, k nimž připojené jsau krátké modlitby na ewangelia nedělní w nowě složené w 12. bez m. a r. (1630 ?) str. 213 a registřík w 12.

Uvodí lat. verše M. Troila w předu i w zadu str. 257, (w Mus.) Opět s. titulem: Modlitby těchto zarmoucených časůw, z autorůw ewangelitských. W Žitawě 1685, w Laubně 1745. Index.

d) *Enchiridion precum sacrarum*: Ruční knížka modlitební s powolením konsistoře Drážďanské w 12.

e) Modlitby k slawnostem a památkám weyročním, 1630 w 12.

f) *Sacra anchora Boemorum exulantium*: skraušené k pánu bohu obráčení lidu ewangelitského českého, mezi cizími národy zůstávajícího. W Pirně 1638 w 12.

g) Skraušené modlitby, též přemýšlowání a rozjímání duši truchliwau občerstwující z zákona božího, 3 dily.

1533. *Simeona Weperea* Poklad duše, t. j. modlitby pěkné. W Praze u Pawla Sessia w 12. 1630.

1534. **TRÁNOWSKÝ JIŘÍ**: Phiala sanctorum etc. t. j. nábožné modlitby. W Lewoči u Wowria a Brewtra léta 1631. (Dedic. Annae Sungogianae natae Thurzoianae Joannis Sungogii uxori et Magdalenae Raffagownae] w 8. (Boček). Též w Lewoči 1635 w 8. Též s předaným Kašpara Neumanna Jádrem všech modliteb, w Laubně 1745. W Prešporku 1812 w 8. str. 233.

1535. Utočiště k požeňané matce boží, w Praze 1633 w 8.

1536. Modlitby na swátky některých swatých. Rkp. w 12. r. 1635 při agendě F. 238—254. (Boček).

1537. Rukowět z rozličných kat. učitelůw na žádost mnohých wzácných lidí nemocným a umírajícím užitečná při posledním pomazání, před i při smrti slaužící. W Praze w Staré kolleji, 1636 w 8.

1538. Rozkoš rajská aneb každodenní věčné maudrosti poklona od jitrní začnauce až do kompletu, na celý týden rozdělená. W Praze w staré kolleji, 1636 w 8.

1539. **JIŘÍ FERUS** a) Zlatý nebeský klíč (*Cyriaci Ricci*), aneb wraucné katolické modlitby na 16 dílů rozwržené, w kterýchžto se předně wynacházejí modlitby ranní a wečerní, při mši a nešporní, zpowědní a k přijímání; jakož také modlitby k nejswětější swatosti oltární, k sw. trojici, ku Kristu pánu a k jeho umučení, k matce boží Marii panně a jiným swatým, na wšecky weyroční slawnosti a jiné obzwláštní dni, w obecních a wlastních potřebách a důležitostech, za swětské a duchowní panny, za těhotné a kající ženy, za nemocné a umírající osoby, a naposledy za duše w očišci. A to k obzwláštnímu užívání a potěšení pobožného ženského pohlawí, 1637 w 8.

Přčasto tištěné brzo s některými proměny

brzo bez nich, a pod jménem Weliký nebe klíč, aneb Nebeský klíč známé. Wyšly w Uherské Skalici 1784. W Brně 1818. W Jind. Hradci u Landfrasa, 1822, 1827, 1832, 1834. W Praze u J. Jeřábka 1831. Pak: Auplný zlatý nebe klíč, od Jawornického (cens. 1837). — Opět: Zlatý nebe klíč křestana katolického, obsahujíc pobožné modlitby ranní, wečerní, při službách božích a jiné rozličné písně w 8. w Litomyšli u Jana Turečka, 1830, 1833. — Z. N. K. duše křestanská boha wěrně a dokonale milující, t. j. wraucné kat. modlitby na 12 dílů rozwržené. Pro pobožné pohlawí ženské w 8. w Hrad. Kr. u Posp. 1830. — tamž 1841 archů 52. Na 16 dílů rozwržené.

b) Pomoc katolická dušičkám w očišci. W Praze u Zikm. Lewy, 1641 w 12.

c) Modlitby k swatým patronům českým, w Praze 1642 w 12.

d) Tužebná a srdečná suplikací lidí umírajících. W Praze 1643 w 12. Sepsal *Alex. Cajetanus*, přel. Jiří Ferus.

e) Hora Sion, modlitby od Jiř. Fera.

f) Žaltář pro wojáky. W Praze w 12.

1540. **SOLNICKÝ Wácslaw Mat.** Modlitby člověka nemocného. Rkp. r. 1638 při agendě (u Bočka).

1541. **NONNIUS Pawel.** Šest modliteb w nemoci těžké postaweného člověka. Rkp. 1638. Agenda (u Bočka).

1542. Modlitby některé zwláštní w čas protiwstwi cirkewního. Při agendě w rkp. 1638 w 12. (u Bočka).

1543. První srownání a odewzdání naši wůle s božskau, pak otázky, kteréž nemocnému mají předloženy býti a mnohé jiné, 18 listů w 8. b. r. a tit. Rkp. (weř. bibl.?)

1544. Modlitba exulantů w Lešně polském. Při agendě w rkp. 1638 w 12. (u Bočka).

1545. **STEFANIDES WÁCSLAW TEPLICKÝ**: Modlitby celoroční nedělní a na swátky weyroční. [Na konci: perscriptum 14 Martii 1638 Albipoli]. Při agendě rkp. od str. 184—237 (u Bočka).

1546. Živý pramen rozličných hodinek swatých s mnohými modlitbami. W Praze w arcib. impr. 1638 w 8.

1547. Hodinky k sedmernímu za dušičky říkání, to jest, nešpor za duše wěrných. Wyt. léta 1641 w 12.

1548. Duchowní zbrojnice k nynějším bídnyým, wálečným a nepokojným létům atd. W Pr. w impr. akad. 1642 w 12. str. 228 (ZIKM. LEWA na přípisu podepsán).

1549. Přední křest. člověka starost, t. j. časná a blížká příprawa k dobré smrti (z lat.) 1644. W Praze w impr. akad. w 12. str. 455.

1550. *Christus nobiscum.* Favus distillans. To jest: Střed tekaucí utěšených, srdečných a nábožných modliteb. Sepsaná skrz kněze Štefana

Pilařika .. kazatele cirkwe Teplické. W Lewoči 1648 u Waw. Brewera w 12. str. 236.

Tento titul jest na částece, na 1ní scházcel, w. Tab. Pamět. příh. Št. Pilařika 34.

1551. Litanie za dušičky w očistci, s připojením některých zpěwůw. W Praze w impr. akad. w 12. 1648 str. 56.

1552. Sedmero starodáwní officium, aneb hodinky a chwály o žalostech nejsw. rodičky p. Marie bolestné. W Praze w impr. akad. 1649, 1749 w 8.

1553. Modlitba pobožná k pěti ranám p. n. J. Kr. poznowu wydal a obnowil P. F. *Didacus Noratius* ř. sw. Frant. Menš. W Praze u Lidmily Šipařowé, 1652 w 12. 1 arch.

1554. JANA TANNERA a) Fons Marianns centum devotionis rivulis irriguus, lat. a česky. W Praze 1653 w 18. s obrázky.

b) Sw. paut z Prahy do Boleslawi wedauci skrze 44 stací. W Praze 1680 (též lat. a něm. wysla).

1555. Modlitby křesťanské, od JIR. JOHANIDESA, far. Ropického a Koštenského. W Trenčíně, 1654 w 8.

1556. Navis institoris, t. j. lodí kupecká, w nížto se nacházejí rozličné modlitby k panně Marii. Od kn. LINHARTA KOMÍNKA řád. karmelit. W Praze w 16. 1655.

1557. J. A. KOMENSKÝ. Každodenní modlitby křesťanské z písem swatých od J. A. Kom. wzdělané i s přemýšlowáním ranním a wečerním atd. W Prešpurku u Jana Schauffa b. r. 264 stran w 8.

1558. Litanie všech swatých a j. lat. a česky. Rkp. weř. bibl. XI. E. 13. fol. b. r.

1559. Modlitby exulantů. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 1. mal. 12. listů 84 wěku XVII.

Schází začátek. Na konci jsau některé písně jako: a) Budiž chwála a čest i sláva bohu otci wěčnému atd. [w jedné strofě prawi se zřejmě: Nás wyhnáné, milý pane, rač do vlasti přiwésti atd.] b) Píseň wyhnáných: Pamatuj na nás pane pro twau pravdu rozehnané atd. c) Píseň z něm. Ach Gott und Herr. Wěčný bože, jak mnoze jest mých hříchů atd. Na konci: Začínají se otázky dítkám s odpovědmi zvlášt pro komunikanty. Co tě nutí a wede k tomu, že chceš jiti k stolu páně? atd.

1560. Modlitby w rkp. weř. bibl. XVII. H. 2. w 12. listů 48 XVII stol.

Poslední jest nadepsána: Proti Turku. „Wšemohací milostiwý bože a náš dobrotiwý otče, jenž dítky swé, kteréž wíle twé .. newykonáwají, morem, hladem a wálkau trestati ráčíš atd.“

1561. Hodinky zlaté, modlitby swatých mýtých božích ze zlata, z pauhé totižto lásky boží. W Praze w kolleji, 1661 w 8.

1562. FR. BRIDELA: Jodoci Kedd hortus Getsemani. W Praze 1662 w 12. (z lat.)

1563. Trojlístek jarní ke cti a chwále sw. Trojice; t. j. trojnásobné pobožnosti wyznáni

na den sw. Trojice. W Praze w Staré kolleji w 12. 1662.

1564. JANA KOPIDLENSKÉHO z ROZENFELDU Budič duchowní, t. j. probuzení duše křesťanské k powinným a wděčným chwálám za mnohá dobrodiní boží. Modlitba i píseň na každý den w týhodni. W Šenowě 1662, 1725.

1565. WÁCSL. ŠARAUNA Hořického, modlitby nábožné, 1666. (Index).

1566. *Jeronyma Barbensi* duchowní dewitník. To jest dewitidenní pobožnost, kteráž ku počtě slaw. patriarchy Cajetana zakladatele .. Theatinského řádu na 9 dnůw rozdělena, může wykonána býti, s připojením žiwota jeho, z wlské řeči do české přel. W Praze u Urbana Goliáše, 1667 w 8.

1567. Kytka Marianská z rozličných chwály Marianské liliowých kwitků swita, t. j. welmi pobožné k rodiče boží modlitby, z něm. W Praze u sw. Klimenta, 1669 w 12.

1568. Přepěkné a přeuzitečné modlitby za šťastnau smrt. W Praze w impr. arcib. u Pawla Postřihače, 1670 w 12. 1 arch.

1569. *Martina Wolfa* Modlitby každodenní horliwé, z písem sw. wybrané, všem stawům k užíwání potřebné. W Senici w 16. 1670. W Žilíně 1673, w Pauchowě 1729 w 12. (u Bočka). Pak w Brně w 12. b. r. modlitby atd. k nimžto přidané jsau některé modlitby w nowě připojené:

1570. Swatá jednomyslnost neb dokonale srownání wíle lidské s božskau 1671, w Praze u sw. Klím. w 12. (písně a modlitby), 1 arch.

1571. IGN. DLAUHOWESKÉHO a) Mons adiutorii, hora pomoci, to jest, obnowení pobožnosti starodáwní k 14. sw. pomocníkům .. u sw. Apollinariše w Now. m. Pr., mezi kterými Staroboleslawská p. M. nejswětější, w Pr. u J. Arnolta, (1670) w 12. A — K6.

b) Koruna česká, to jest pěkné a pobožné modlitby k přednějším dědicům, w nichžto co nejkratěji jejich žiwotowé se obsahují, spolu i skřiwánek Boleslawský. Přitom wýtah .. všech swátostí a reliquií w kostele sw. Wita na hradě Pražsk. W Praze 1673 u Jiř. Černocho w 8. 4 archy.

c) Wěneček neuwadlý z listí bobkowého, t. j. uctění prawé blahoslawené panny Marie, w Pr. u Arnolta z Dobroslaw. 1675 we 4.

1572. Pobožnost páteční ke cti sw. Frant. Xaveria w jeho chrámečku kolleje tow. J. na Now. m. Pražsk. wyzdwižená. W Praze u sw. Klím. 1672 w 8.

1573. Modlení weřejné we středu a w pátek

w městech Pražských za Ferdinandu arcibiskupa Pražského. W Praze w Královém dvoře u Jos. Aut. Šilharta w 8. bez roku (1673).

1574. Ustawičný kříž Ježíše Krista atd. (Modlitby). W Praze u sw. Klim. 1674 w 12. str. 84.

1575. *Jana Nadasia* rok nebeský aneb památka obcování, jakož i wzywání swatých a swětice božích, 1667 w lat. a 1671 w něm. řeči wydaný. Nyni w českau uwedený, w Praze w kolleji w 12. str. 264, bez r. též 1766.

1576. W. J. J. vstupování wraucí duše aneb vzdychání swatá k Ježíši trůnu milosti složená skrze *Ahaswera Fritša*, z lat. w český uwedená. W Rudolštátě stanna Freischmiediana a Fleischeriana 1676. W Münsterberce k nalezení při české církwi, formát w 8. malý jako 16. str. 352.

1577. Modlitby a písničky z autorů ewangelických. W Žitawě 1678, 1680 w 12.

1578. Modlitba welmi pěkná a horliwá k blahosl. p. Marii, 1678 w 12. bez místa, 6 listů.

1579. Každodenní pozdravení nejsw. rodičky p. Marie s připojenau písničkau na zázračný obraz Tuřanský w Morawě, blíž Brna bydlící. W Hradci Král. 1679 u Dan. Kamenického w 12. 6 listů (modlit. a písně).

1580. Plast strdí z bylin a kwítků sebrany rozkošné zahrady nebeské a ráje duchovního atd. (Modlitby) od ŠIM. KŘENKA OLEŠNICKÉHO, 1679 sepsané, a nyni w nowě na swětlo přiw. od J. S. w exilium zůstawajícího. Wytisťeno w Krosně u J. Fr. Liskowiusa, 1723 w 8. str. 240.

1581. Hymnus de beata Virg. Maria. Nábožná modlitba k Marii p. proti morové ráně, lat. česky a něm. 1679 w 8. 2 listy.

1582. KAŠPĀRA MOTĚŠICKÉHO a) Sufflitus spiritualis. Kadění duchovní w čas moru. Modlitby a písničky. W Žitawě 1681.

b) Modlitby nábožné a horliwé s otázkami náboženství křesť. a písněmi. W Žitawě u Mich. Hartmana w 12. 1706 str. 427.. Opět 1715, 1719, 1746. W Praze u J. Höchenbergera, 1783.

1583. *Jana Eichorna* Duchovní zbraně i pokladůw wěcných pokojik, plný překrásných modliteb, přel. MICHAL LÁNI, dwa díly. W Žitawě u Michala Hartmana, 1682-3 w 12. též 1718 we 4. 4 díly. W Prešp. 1780 w 8. W této knize se mnohé modlitby we werších nacházejí.

1584. *Pět čerwených korálůw* wpodobňujících pět ran Kr. spasitele ukřižowaného, prawého muže bolesti. Item perlowá koruna z třech zlatých a 15 stříbrných perel atd. W Praze

u Dan. Michálka, 1686 w 8. 1710 w 8. w Hradci Král. 1724 w 8. u K. J. Jauernicha 1719. W Kutné Hoře bez roku.

Opět: Pět čerwených korálů, aneb srdečné a lítostné rozjímání pěti ran Kr. p. ukřižowaného. K nimžto připojeny jsau modlitby ranní, wječerní, při mši swaté, před i po zpovědi a přijímání wel. swátosti oltářní. Na obzvláštní wyroční swátky. Litanie a modlitby k blahosl. p. Marii, k swatým patronům, a jiné wraucné modlitby ku potěšení horliwých duší wydané. Pro osobu ženskau w 8. w Jind. Hr. u Landf. 1826, 1830, 1833, 1834, 1836 str. 192. — W Příbrami 1728 w 8. W Litomyšli u Turečka w 8. 1826, 1829, též i pod dalším názwem: P. č. K. aneb nábožné rozjímání o přehořkém umučení p. J. Kr. kdez i také jiné modlitby obsaženy jsau. Pro obojí pohlawí. — W Praze u J. Spurného 1834. — Též w Somrowské kniht. w 8. 1832. „Modlitby k pěti ranám Kr. p. (1837 cens.)“

1585. Zpěwy a modlitby *Jiřího Zaboyníka* wydal Štěpán Francisci Harhowský, w Lewoči 1686 u Brewera.

1586. Pobožnost na deset pátků ke cti sw. Frant. Xav. W Praze u sw. Klim. 1688 w 8.

1587. WÁCSL. PRAŽSKÉHO Modlitby prawé pobožné, obsažené w dvojí stránce, 1688 w 12.

1588. Hodinky k sw. kříži s některými.. modlitbami ku potěšení.. putujících k obrazu ukřižowaného pána w Staroboleslawském.. kostele, w Praze u Jiř. Labauna, 1689 w 12. 2 archy.

1589. Patnácte modliteb welmi pěkných s. Brigidy o... umučení p. 1 arch, bez místa a roku. (Bibl. weř. G. 220), též 1675 w 8. w Praze u Jiř. Černocho.

1590. Zdravý pramen preyšćící se k životu wěcnému, aneb pobožný spůsob příprawy k šťastné smrti nemocným a umirajícím k užívání welmi prospěšný. Z rozličných pobožných kněh wybraný. W Praze u sw. Klim. 1635 w 12. Opět u Dan. Michálka, 1678 w 8. w kolleji Jes. 1693, 1702 w 12. w Praze u sw. Klimenta, též 1704 w 12. 1735, 1738 w 8. 1763 w 12. Připis Wácsl. Bilkowi, scholastikowi podepsán M. S. (*M. Steyer?*) J. S.

1591. Swatá pobožnost patnácte-aterního přijímání wel. sw. oltářní ke cti sw. Dominika, s modlitbami, officium. Rozjímání z něm. w Pr. w imp. arcib. skrze Jana Matyssa, 1693 w 8.

1592. Officium blahoslaweny Marie panny za blahoslawenau smrti a nad nepřátely swítězení z s. Bonawentury složené, w Brně u Fr. Ign. Synapiho, 1696 w 32.

1593. Růže bílé čerwená, pobožnost k nej-sw. materi Marie panny sw. Anně w 12. str. 214 (bez titule). Jest to od *P. Maximiliana* knížka modlicí k s. Anně pro bratrstwo sw. Anny u Bosákůw, w Praze od papeže Innocent. VII w r. 1699 potwřeně. Připis jest Mar.

Alžběte hraběnce z Šaffgotčů, roz. hraběnce z Waldšteinu.

1594. Duchovní poklad aneb kat. modlitby a písničky z rozl. pobožných knížek sebrané. W Praze u sw. Klím. 1700 w 12. Duch. poklad w Jind. Hr. b. r. (1826?) a častěji.

1595. Krátká zpráva o swátosti pokání atd. Po druhé u J. Sam. Beringera (příprava k zpovědi a modlitby).

1596. Modlitba proti protestantům w kurf. baworském, kterauz se w Minichu (sic) modlí. 1 list. Rkp. 1700 (u Bočka).

1597. Duchovní žiwota studnice, plná božského občerstvení, wyprýštěná w ráji pisma sw. otvěřená od ducha sw. a všem spasení žádostiwým, a milosti boží žižnicím srdcím jak každodenně ráno i večer, tak we všelijakých potřebách, křížích.. ano též při zpovědi, večeri páně, nedělních a swátečních službách božích k potěšitelnému užívání církwe Augšpur. wyznání dokonaleji wydaná skrze *Eliáše Mlynářových* atd. w Lewoči 1702 w 12.

W té knize pořádek duchovní žiwota studnice M. Salliskowiusa držán, mnohé modlitby w prose, a dílem w rýmích přeloženy. Wyšla opět 1736 (bez místa) w Prešpur. u Fr. A. Packa, 1775 w 12. str. 567 (s připojeným kancionalíkem, obsahujícím písně Tranowského Gloziusa, Eliáše Mlynářových a j.) Též l. p. 1788 w 12. str. 280 mimo regist. W Prešp. 1810 w 12.

1598. *Neumanna Kašpara*: Duchovní křesťansko-katolické jádro všech modliteb pro wšecky lidi. Přel. od DAN. SYNAPIA, w Lewoči 1703 w 12. u Žofie Brewerové.

Wydal je též Michal Inštoris připojené ku knize zpěwů Tranowského. [W. Tabl. poz. III. 56.] — W Žitawě u Mich. Hartmanna [od Dan. Stránského] 1706 w 8. Pak w Laubně 1745, w Prešp. 1779. W Praze u Fr. Jeřábka, 1782 w 8. u Schönfelda 1787 w 8. W Pardubicích písmem Deckartských dědiců, 1809 w 8. W Král. Hradci 1818. W Jindř. Hradci u Landfrasa, 1825, 1827, 1831, 1832, 1835. W Praze w Šumanské impr. 1832. W Litomyšli u Turečka, 1826.

1599. Exercitia octiduana anni 1704—1705. Rkp. weř. bibl.

1600. Exercitium katolických žen nemocných. Rkp. weř. bibl. (bez r.)

1601. *Mikuláše Kíncla*, far. Šimbachského zrcadlo pobožnosti, modlitby ke všem časům a příhodám ženského pohlaví spořádané, 1708, 1745 w 8.

Po třetí s titulem: Zrcadlo pobožnosti, z příkladů oswícených a w písmě sw. poznamenaných panen, žen a wdow, ženskému pohlaví představené, t. j. modlitby od atd. l. 1745 str. 360. Přidána jest písnička swatá prawdliwá z celého zákona wydaná od kněze Wácsl. Trojana 3 listy. (U p. Bočka).

1602. **WÁCSLAWA GLEYCHA** a) Hlil pocestnoe modlitby 1708.

b) Starých lidí koruna pobožnosti: Modlitby

a písně duchovní, 1712 w 12. 1715, 1724, 1725, 1734.

c) Obnowení smlauwy křtu s modlitbami i písní, 1723 w 16.

d) Wraucné a nábožné modlitby každému wěrnému křesťanu přes celý týhoden, ráno i u večer, též i w chrámě při užívání večere páně, i k slawnostem weyročním, též i písničky i otázky pro mládež, 1734 w 18. (Index).

1603. *Hoffmanna Gottfrieda*, gymnasium Žitawského rektora, čtwerá nábožnost, s kterau před všemohaucího boha mládež školská w tyto nebezpečné časy přistupowati má. Z něm. přel. **M. KRISTIAN PEŠEK** při gym. jmenowaném učitel, 8 stran. W Žitawě 1709 w 8. (u Bočka).

1604. Rozkošné duchovní a welmi nábožné modlitby swatých dwau sester, Gertrudy a Mechtildy, w Praze 1713 w 12. 1715 w 8. w Jind. Hrad. 1733 w 8.

1605. Růže rajská modlitbami wykwetlá, 1713 w 8. Pod jinými nadpisy: Rajská růže spásitelnými a po sláwě nebeské wonnými modlitbami naplněná, obrázkami okrášlená atd. w Brně 1767 w 12. též 1803. Jinak: Líbezně kwětauci rajská růže w zahradě milosti boží wsazená, s wonnými modlitbami pro rozdílnost času ku potěšení křest. duše okrášlená. Pro osoby ženského pohlaví w 12. bez roku atd. Duchovní r. růže spásitelné wůně IV. wyd. w Jind. Hr. u Landf. 1827, 1834, w Praze u Somra 1832.

1606. *Sigm. Lewa* Paut k boží krvi w 12. 1716.

1607. Prostěradlo hrobowé p. n. J. Kr. t. pěkné, skrausené a slzawé modlitby atd. w Hr. Král. w 12. (bez r.) listů 6; obsahuje modlitby za dušičky.

1608. Hodinky a některé pobožné modlitby k nejsw. rodičce boží panně Marii, ochranitelkyni našeho králowství... w obrazu Staro-Boleslawském; pak hodinky o sw. Josefu, k Cyrillu a Methudowi, k sw. Wácslawu, Wítu, Wojtěchu, Zikmundowi, Prokopu, Iwanu, Norbertu, Lidmile, panně Anežce; wůbec k sw. patronům českým. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 2. pap. w 8. str. 434 z wěku XVIII.

Uwádí modlitbu tištěnou r. 1718 t. historické představení o nejstarožítnějším a sw. zázračném obrazu p. M. Staro-Boleslawském.

1609. Modlitby welmi nábožné před a po zpovědi s duchowním rozjímáním a náležitou přípravou k swátosti oltární, w Praze u Jana Hrabý, 1719 w 8.

1610. *Wácsl. Alex. Schmidta* duchovní důl, dewět rozličených bohatých žil atd. k rozmnožení cti a chwály boží všemohaucího, duši spasení atd. W Hradci Král. 1719 w 12.

1611. Dies sacer, festus et profestus od *To-biáše Čakerta*. W Znojmě 1719.

1612. *Jana Arnda* rájská zahrádka plná křesťanských ctností, jenž skrze wraucné, nábožné a potěšitelné modlitby do duše wstípené býti mají, od *MATĚJE BELA* přel. 1720 w 12. str. 624 a 4 regist. (bez místa); w Prešpurku u Fr. A. Pačka 1777 w 8. W Praze u Šönfelda, 1782 w 12. též 1785 ib. též w Praze 1811 w 8.

1613. Snopů jedenáctero Josefowi se klavnějících Gen. 37, t. w lat., českém a něm. jazyku vydaných modliteb jako z klasů sebrání atd. od *Karla Mageta*. W Praze u Joachim. Kamenického, 1720 w 8. w Hradci Králové 1722:

1614. Lékař duchovní sw. Jan Nepomucký, který hojí duši atd. (Modlitby s hodinkami), w Praze u K. J. Hrabý, 1722 w 12. str. 168.

1616. Kšaft aneb poslední wůle nejblahoslavenější na nebe vzaté panny Marie (z franc.) 1723, w Praze u Joach. Kamenického w 12. str. 36.

1615. Chléb každodenní aneb způsob pobožnosti, w Praze 1723.

1617. Modlitba srdečná k bohu všemohajícímu, psaná od Čecha, 1723, 1725 w 12. bez místa a tisk.

1618. Pobožné české meditací in 8. na celý rok. Ohlášeno w Rosenmüller. nowinách r. 1725.

1619. Pobožnost každodenní k ukřižowanému pánu Ježíši w 8. Nákladem děd. sw. Wácslawa. W Hradci 1727 w 8.

1620. Dobrý den s modlitbau začatý. Nákladem děd. sw. Wácslawa.

1621. Pobožnost Xaverianská w 12. Nákl. děd. sw. Wácsl.

1622. Štít Mariánské pobožnosti proti nebezpečným střelám swěta, těla a ďábla dobře a spasitelně od bohobojící se duše někdy užíwaný pro šťastné skonání, 1726, w Praze u Joach. Kamenického w 8.

1623. **PAWLA JAKOBEIHO** a) Duchovní domácí hodiny z německého jazyku přeložené, 1727 (w Puchowě).

b) Modlitebný poklad obsahující w sobě modlitby křestan. horliwé a nábožné jak swáteční a nedělní, tak též wšední, k wšelikému času a k rozličným potřebám obecným i obzvláštním slaužící. Nákladem W. Kleycha (bez m.) w Žitawě 1732 str. 1122 kromě registř.

1624. Pobožnost každodenní k nejsvětějšímu wykupiteli Ježíši ukřižowanému k wyžádání milosti dobrého žiwobytí a sw. skonání, z lat. w Hradci Král. u Jana Tyběly, 1727 w 8.

1625. Pobožnost wraucná k welikému swětu

diwotworci sw. Prokopu (officium sw. Prokopa), w Kutné Hoře 1730 w 8. u Jiř. Kincla 1740 w 8.

1626. Spůsob a manýra s bohem jednati. Z něm. přelož. w Hradci Jindř. u J. Petra Kincla w 8. 1730.

1627. Požehnaná mezi ženami p. Maria od Iwana Knoblocha, w Praze 1731.

1628. Modlitby nábožné, w Gdansku 1733 w 12.

1629. Výborné duchovní cwičení w pravém křesť. obcowání dle nawrzení Missionis. W Praze u K. F. Rosenmüllera, 1734 w 12.

Obsahuje modlitby, rozjímání nejpotřebnějších článkůw wřy a písně nábožné str. 178, též w Brně b. r. w 8. Pak r. 1775 mal. 8. str. 211 u Zofie Klauzerowé, král. dworsk. impressorky — W Praze w Somrowské kniht. 1832. — U Spurného 1834 w 12. W Jindř. Hradci u Landfr. b. r.

1630. Modlitby ženské, wraucné a nábožné s otázkami pro mládež, 1734 w 24.

1631. Desátek od dáwna schválené pobožnosti ke cti sw. Františka Xaveria, w Praze u sw. Klimenta w 8. a 12. 1734.

1632. Modlitby ranní a večerní welmi wraucné přes celý teyden, též k p. Marii a k sw. Janu Nep. z rozličných modliteb wybrané. Rkp. 1735 w 12. str. 334 (Boček).

1633. Nebeský tovaryš w cestě, t. j. modliteb a písniček atd. w 12. 1737.

1634. Utěšená ruční knížka pro dítky křesťanské, 1738 w 12.

1635. Modlitby nábožné každému w hrozných příhodách atd. w Elbingu, 1739, 1741, w Břehu 1743.

1636. Krátký způsob čtení sw. Aloisia Gonzagy z t. J. skrze šest neděl postaupných, pro kteraužto každau neděli Kliment XII plnomocné odpustky udělil, 1740 7 Ledna, w Praze u J. K. Hrabý b. r. w 12.

1637. Budič srdce ewangelický, záležející w 6 částkách, 1744 w 8.

1638. Modlitby školní pro mládež ke každodennímu užíwání, 1744 w 12.

1639. Mocný prostředek Marii na umučení jejího božského syna nejbolestnější matku každodenně skze celý týden pobožně čtíti a chwáliti, a tedy od Marie pomoc, milost, milosrdenství a potěšení we všech potřebách a důležitostech těla a duše žádati a obdržeti, znou na swětlo wydaný nákladem Matauše Drekslera, w Praze 1745, w Král. Dwoře skrze Gottfrieda Lange faktora, str. 56.

1640. Škola křesťanská modlení w sobě mající nejpotřebnější modlitby na rozličné případy, w Břehu u Samuele Trautmana (podlah.) 1745. Přidány: Písničky od str. 192.

1641. *Zrcadlo pobožnosti* z příkladů oswi-

cených a w písmě sw. poznamenaných panen, žen a widow, ženskému pohlaví představené, t. j. modlitby atd. od *Mikuláše Kincla*, kněze Šimbašského l. 1745 str. 360. Přidána jest *pisnička swatá* prawdiwá z celého zákona wydaná od kněze *Wacslawa Trojana* 3 listy (Boč.)

1642. Modlitby těchto zarmaucených časů atd. (z auktorů ewang. wybrané), w Laubně u Mik. Scilly, 1745 w 12. str. 288.

1643. Modlitby a písně o pokání a o wečeři páně z rozličných ewangelických auktorů sebrané, 1746 w 8. (bez m.)

1644. Dewítidenní cwičení ctnosti ke cti a chwále swat. Fidela z Sigmaringu řádu sw. Serafinského otce Františka, jež kapucini slují .. (z něm.) w Praze u Jana Jeřábka, 1747 w 8.

1645. Pobožné vzdychání k swat. Fidelu z Sigmaringu mučedniku a sw. Josefu z Leonissy, w Praze u Fr. Hladkého bez r. w 8. (1747 ?)

1646. Modlitby aneb kratičký spůsob srdce swé wylévati před obličejem božím, w Drážďanech 1748 w 8. (bez tisk.) str. 48.

1647. Modliteb kazatelských od slavnosti swaté, až do adventu díl druhý w 8. (bez místa, roku a tisk.)

1648. Modlitby wraucné a nábožné pro osoby mužského a ženského pohlaví, 1743 w 8. 1750 (bez místa a tisk.) w Prešpurku u Fr. Aug. Patzko, 1774 w 8. a 1781 w 12.

1649. Pobožnost welebného bratrstwa obojího pohlaví, pod titulem neb wzywáním p. n. J. Kr. a blahoslawené panny Marie za obdržení dobré smrti w chrámu p. t. Jež. w Jičíně, w Král. Hradci u J. Klím. Tyběly, 1752 w 12.

1650. Památka (požehnaná) sw. Prokopa opata kláštera Sazawského, obzvláštního patrona králowství čes. — ku potěšení duchovnímu.. sepsaná a r. 1753 na swětlo wydaná, s. a. 4. Fol. 32. Rkp. weř. bibl. II. E. 5.

1651. Celé srdce milostí boží, aneb wraucí a nábožné modlitby k času rannímu (od J. **BLAZIUSA** mladšího), 1756 w 12. str. 161. Připojen jest: Jazyk slovo boží zpíwající (w. písně duchovní t. r.)

1652. Slaup ohniwý křestanské Israelity na cestách zprowázející; neb modlitby a písničky duchovní a wraucí pocestným, zvláště pak kupcům, handlířům a řemeslníkům k dobrému z rozličných autorů sebrané, skrze **MATĚJE MARKOWICE**, 1756 w 12. str. 121 mimo předmluwu přes 2 archy dlahau.

1653. Přidawek rozličných horliwých modliteb a písní atd. První: Prosba k duchu sw. za sedm darů začínající: Přijď duše swatý; twau milostí těšiteli máj w aukosti atd. Končí

s křížowau cestau, w Hradci Král. u J. K. Tyběly, 1764 w 8. str. 100.

1654. Dewítidenní neb nedělní pobožnost k uctění sw. Prokopa, w Praze u Fických a Hladkowských děd. w 8. 1766.

1655. Františka I nábožná modlitba umírajícího, 1767 w 8.

1656. Manuale Lauretanum, aneb Marianské Lauretanské modlitby atd. w Praze 1767 u J. S. Hruby w 12. str. 272.

1657. Hodinky (kratičké) o sw. Apollinarryši, w Praze u Fických dědiců, 1768 w 8.

1658. Písně mše-swatní a modlitby spolu s potřebnými wiry otázkami, we Widni u Jana Tom. Trattnera, 1769 w 32.

1659. Hodinky malé o sw. Brunonu w 8. b. m. a r.

1660. Hodinky o sedmi žalostech p. Marie, w Holomauci 1768 w 16. Pobožné a důwěrné cwičení neb krátké hodinky a litanie k božské prozřetelności, w Hradci Král. u J. K. Tyběly, 1769 1 arch.

1661. Hodinky (pobožné) o blahoslaweném Serafinowi a monte Granario řádu kapucinského, w Praze u Jana Jul. Jeřábka w 8. bez roku.

1662. Marianská pobožnost od jedné každé od boha plodem požehnané manželky, by šťastného plodu dojití mohla, před sw. obrazem těhotné rodičky boží Marie panny, kterýžto obraz w Now. m. Pražském na Karlowě etěný pobožně jest. Přetlačená w Praze (bez r.) w 8.

1663. (*Deest Titul.*) Modlitby k sw. Anně w 12. 3 archy (weř. bibl.)

1664. Obět božské chwály, w rozličných žalmích, modlitbách a litaních pánu bohu atd. w 8. w Praze 1770.

1665. Pobožnost k nejswětějším pěti osobám Ježíši, Marii, Josefu, Joachymu a Anně, w Brně 1770 w 12.

1666. Knížka pobožná nowá, w Holomauci 1774 mal. 8.

1667. Cesta křížowá, w Brně 1778 w 12.

1668. Hodinky o nepoškwrněném početi panny Marie, w Holom. 1778 w 16.

1669. Marie rozkoše zahrada atd. w Brně, 1779 w 12.

1670. Pobožnost k bohu za odvrácení moru, hladu a wojny, we Widni, Kaliwoda w 12. 1774.

1671. [Bez titule]. Duchovní potěšení a kterému se jedna každá křestanská duše těšiti může, w Hradci Král. u J. Klimenta Tyběly, 1770 2 archy.

1672. Pobožnost k nejsw. swátosti oltární obzvláště na den božihó těla a skrz celý

oktaw, w Hr. Král. u J. K. Tybely 1773 w 8. str. 40.

1) Zjewení, proroctwí atd.

1673. *Křištofa Kottera* jircháře Spratawského widění a zjewení, kteréž měl od léta 1616 až do léta 1624, III díly. Z něm. přel. 1625 we 4. bez místa. Též rkp. weř. bibl. XVII. E. 18. Opis 1813 we 4. u p. Bočka. Jest od **KOMENSKÉHO**.

1674. Snár, skrze kterýž bude mocti jeden každý buďto sám sobě, nebo jinému, co se mu we snách zdálo, sny wyložiti, w 8. bez roku, místa a tisk.

1675. Krátké weyklady o důměném (sic) zdání

snůw, skrze které jeden každý buď sám sobě, aneb jinému wyložiti může, jakož i numera, které dle wyznamenání snů do loterie se sázeti můžau. Wšem milownikům hry loterie wydané w 8. (bez r. a místa), 3 archy.

1676. Zaklínač aneb bič ďábla s obzvláštními zprávami na zlé duchy, kteříž se při pokladech nacházejí, jak se mají skrze tyto sw. modlitby odhánět pryč, při nichž se nachází wirgulář ukazujíc, kde se mají wirgule řezati. Nákladem Josefa Zelenky obywatela města Towačowa, 1733.

1677. Žehnání proti krupám a zlému powětrí s. a. (sacc. (XVII) w 8. Rkp. weř. bibl. XI. F. 7. fol. 124.

ODDĚLENÍ ŠESTÉ.

Od uведенí něm. jazyka we školy a kanceláře až do našich časůw, od roku 1774 až do roku 1846.

I.

§. 31. *Staw politický.*

Za ostatních let panování slavného Marie Theresie paměti hodno milostivé léto (1776) a 10 měsíců trvající wojna s Prusy, která skončila se skrze pokoj w Těšíně (1779) dobytím na vždy části Bawor mezi řekami Innem a Salzau. W té wojně uznána potřebnost některých pevností proti Prušanům, a založen Terezín 10 Října 1780, a Plesy neb Josefow, dokonány 1787. Umřela weliká Theresia 29 Listop. 1780. Po ní nastoupil *Josef II* (30 Listop.) On dotčenými twrzení českau zemi upewnil, a uведенím jednoho jazyka, práw a jako jedné národnosti k Rakausům pevněji připojiti se snažil; tělesnau poddanost zrušil (1781, 15 Čerwence), robotu w peněžný plat obrátiti, a dědičný nájem zobecniti, lid a sílu vládařství rozmnožiti usilowal, daň gruntowní nebo urbární (1789) ustanowil, a mnoho jiného w správě uwedl, co k prospěchu národu býti se widělo. Za něho smlauwa přátelská s Rusy učiněna, a obchod po Dunaji otewřen; Níozemě odpadly (1789); francauzské pozdwižení se počalo (1788); s Turkem wojna wedena, jejíhož konce nedočkaw skonak 20 Unora 1790. Památný též za něho byl příjezd papeže Pia VII do Widně (1782) a weliká woda w Čechách 28 Unora 1784. *Leopold II* nastoupil císařowání w Březnu r. 1790. Zawřel s Turky pokoj (27 Srpna 1790). Korunowán w Praze 6 Zátí 1791, při čemž koruna česká, která od korunowání Marie Theresie (1743) we Widni se nacházela, opět do Prahy přivezena, a tak Čechům wrácena jest. Na žádost stawůw berní system Josefůw zrušen, a starý uведен, i předešlá stawowská spráwa ustanowena. Při vypuknutí wojny s Francauzi umřel 1 Března 1792. *František II* (co rakauský císař I) korunowán byl w Praze 9 Srpna 1792. Hned od nastoupení na trůn wěsti musil wojnu francauzskau, která přes 20 let trwala, bywši jen krátkým několikráte pokojemi přetržena, jako w Campo formido 1797, w Lunevilli 1801, Prešpurku 1805, we Widni 1809, a w Paříži 1814 dwakráte. Rakausko na císařství powýšeno a zemská obrána (družina) zřízena (1804), kongressem Wídeňským (1815) německá říše nowau opravu obdržela (spojení států něm.), k níž naše Čechy, Morawa a Slezsko přiwtěleny. Sešel císař ten w r. 1835, 2 Března, panowaw 43 léta. Po něm nastoupil nynější náš dobrý Ferd. I (co král český V), ko-

růnowán w Praze dne 7 Září 1836, kterýž Čechy potěšil tím, že J. C. Wýsost nejoswícenějšího pána arciwévodu Štěpána za správce země ustanowiti ráčil (w Lednu r. 1844).

II.

§. 32. *Oswícení.*

a) *Za ostatních let Marie Theresie (1774—1780).*

Patentem od 6 Pros. 1774 uwezeny jsau německé školy tři stupňů: normalní nebo prawidelné, hlavní, a obecné nebo trivialní w malých městech a wesnicích, kteréž pod správau školní komisse u zemského řízení, běh swůj počaly r. 1775. W latinských školách uwezen nowý plán (1776). Pět let (na místě šesti) ustanoweno pro učení gymnasiaľní, do něhož bez wyswědčení z normalní neb hlavní školy nikdo přijat býti nemohl. Latinské klášterní školy w německé proměněny (1778), a kde zůstaly pro zpěwáky, dohledu direktora nejbližšího gymnasium poddány (1779), až konečně cele zrušeny (1782). Založena (1778) některými dobrodinci škola pro chudé Israelity, w níž jich 40 od 7 až do 13 roku náboženstwí, čtení a psaní učeno. Po zdwížení Jesuitů arcibiskupské seminarium z Králowa Dwora k sw. Klimentu přenešeno, alumnů pak do weřejných škol posíláno. Censura duchowenstwu odňata, a zvláštní komisse zřízena. Bibliotheka Jesuitská w Pražské kolleji, která při zrušení jich obsahowala 16000 knih, rozmnožena jest (1777) knihami ostatních bibliothek Jesuitských a universitě nechána. Hwězdárna stala se (1773) weřejným austawem pod správau Steplinkowau († 1778), po němž Zeno S. J. spráwu její wedl. W r. 1775 založen jest mineralní kabinet w Klementínu, snešením sbírek p. knížete Egona z Fürstenberku, p. hraběte Kinského, barona Borna a staré sbírky Klementinské. První direktor toho kabinetu byl sám hrabě Kinský, potom professori zvláštní historie přírodní ten auřad přejali, jež nyní náš J. Sw. Presl zastává. Téhož roku botanická zahrada založena. Až dotud botanika i chemie učena býwala professorem medicinských institucí: toho r. (1775) zvláštní stolice pro tyto dwa předměty zřízena a Josefu Gotf. Mikánowi († 1811) swěřena. W r. 1777 založena industrialní škola w Praze řízením probošta Kindermanna ze Schulšteinu, napotom biskupa Litoměřického, kdežto mládež mimo obyčejná učení také w hospodářských pracích, štěpařstwí, zahradnictwí, wčelařstwí, hedbáwnictwí, předení, pletení punčoch, dělání krajek atd. cwičena byla. Umnožily se ty školy do r. 1790 až na 200, ale zašly časem; čehož mimo jiné i ta příčina byla, že školy ty, německy zawedené, do národu ještě tenkrát více českého, ne dosti hluboko se wkořenily a takměř na cizí půdě stály *). K poznání mrawů onoho wěku slauží nejwyšší nařízení (1780), kterým noční modlení k sw. Křištofu, k sw. Koruně atd. jakož i zaklínání duchů pro poklady pod trestem zapowězeno; potom rozkaz lid poučiti, že dotýkání mrtwých, kteří sobě násilně žiwot odňali, anebo hanebnau smrtí sešli, cti a dobrého jména nepoškwřňuje.

b) *Za Josefa II 1780—1790.*

Powoleno (1781) příbuzným Augšpurského a helwetského wyznání, aby w Čechách a Morawě swé náboženstwí swobodně provozowati mohli bez ujmy katolického, panujícího náboženstwí (pročež taxa štolý farářům katolickým odwaděna býti musí). Tudy powstalo w Čechách 36 helwetských, 12 Augšpurských církwí, na Morawě 15 helwet.,

*) Wiz Čas. mus. 1833 I. 113.

14 Augšp. a počítalo se r. 1788 w Čechách 44,700 příbuzných obojího vyznání. Tím způsobem předešlému pokrytství w náboženství a z toho vynikající škodě přítrž učiněna. Potomci kališníků hlásili se k ewangelickému, a wnukové českých bratří k helwetskému vyznání; kazatelé jim z Uher powoláni. Mnozí z vystěhowanců opět se do Čech nawrátili, smějice tu kupowati domy a statky, dosahowati mistrowského práwa atd. Klášterů do r. 1782 bylo w Čechách 154; zrušeno jich, mimo Jesuity 71; w Morawě ze 75 zrušeno 41. Naproti tomu duchowenstwo, církewní rozmnoženo tak, aby lid všude služby boží slyšeti mohl a příliš daleko do kostela choditi nemusel. W r. 1783 počalo všeobecné seminarium w Praze a zřízeno biskupství Budějowické, kdež první biskup ustanowen Prokop hrabě z Šafgoče (1785). Dům kněžský u sw. Jiří na hradě Pražském počátek wzal r. 1787, a dwadecet seminaristů do něho uwedeno biskupem Kriegrem. O prawau pobožnost pečowáno, proti powěrám wálčeno. Poručeno služby boží nepředržowati přes poledne (1780); nový jich pořádek uweděn (1783); postranní kaple a modlitebnice zrušeny (1782), fary w Praze nowě zřízeny (1787); zakázáno obrazy a sochy w domích a na ulici oswěcowati (1782), w kostelích malé swičky páliiti (1782), lěla mrtvých w kostele pochowáwati (1782), mezi službami božími nápoje prodáwati (1785), na ofěru w kostelích, a se zwonečkem při kázání choditi (1785) neb na koledu o wánocích; na mračna zwoniti (1783 a 1803), na swatě broby a na oswozelení zajatých křesťanůw z otroctwí (1781), a wůbec mnichům, kromě milosrdných bratří, žebřati zaporučeno. Bratrstwa všecka zrušena, toliko wyňato bratrstwo aučinliwé lásky bližního a chudého institutu. Poswěcení chrámů rozličná w jeden den swětiti rozkázáno t. 13 Řijna (1786). Zapowězeno klekati před J. C. M. s tím doložením, že ta pocta bohu náleží (1787). Pražská města pod jedním magistrátem spojena: radni zde i w králow. městech woleni od wolenců k tomu zřízených. W r. 1782 začal se nový pořádek hrdelních práw; wšecky šibenice, lešení, trdlice, šatlawy, hausličky, bití na kanceláři, místa poprawná všude zrušena, jakož i košowé nad wodau wisící, k potápení trestuhodných pekařů (1590) zřízení atd. Ustanoweni jsau justiciarowé w krajích a městech, práw a politických běhů powědomí, by se poddaným nátisk činiti nemohl. Uweděn nový řád saudný (1 Máje 1782), zemská práwa jakožto saud šlechtictwa, nowé městské práwo (1 díl r. 1786), čímž Koldinowa práwa z částky zdwižena; konečně všeobecný zákon o přečinění a trestu (1787). Morawské desky zemské (1783) proměněny jsau w morawsko-slezský zápisní auřad (Vormerkamt), ano Slezsko, což ho zůstalo, k Morawě přiwtěleno. Lenni saud Kroměřížský (1788) k morawskoslezskému práwu připojen, kamž i spisowna přenešena; w r. 1790 opět do Kroměříže stěhowány dsky jeho, když lěna arcibiskupu nawrácena byla. Lidu znamenitě přibýwalo, cizozemci odevšad přijímáni. R. 1785 bylo w Čechách duší 2,528,111, w r. 1788 již 2,757.910, a w roce 1789 zase 2,852.463. Staral se Josef o zwelebení řemesel a umění, wůbec o dobrý staw národů. Fabřiky vznikaly. Od r. 1785 do r. 1788 počet tkacích stawů w Čechách od 37,438 do 51,935, dělníků pak we fabřikách od 86,829 do 121,799, přádelníků od 279,869 do 313,852 zrostlo. Nikdo připuštěn nesmí býti (od 1 Čerwna 1787) k mistrowskému práwu, lečby dříwe mistrowský kus udělal, ne nákladný ale prodajný. Wysazena odpłata (1787) na rozmnožení wčel atd. Hrabětem Janem z Bouquoi založen na statech jeho (1783) ústaw pro chudé pod jménem: „Sjednocení z lásky k bližnímu“, kterýž *Josef II* we všech swých zemích uwěsti poručil. W Praze přičiněním gub. raddy swobodného p. Koce z Dobřše, k wyžiwění chudiny a k odstranění pouličné žebřoty dobré prostředky ustanoweny. Hrabě Jos. Malábaila z Canal založil ústaw k opatření ochudlých služebníků, wdow a sirotků jejich (1787), a zrušených špitálů městských jistiny obráceny jsau na ústaw obročni neboli

farní (Pfründleranstalt) 1788. Dům dělný kaupen od obce Pražské (1780). Dům porodní počátek vzal (1789), jakož i dům chorých, t. pro chromé, slepé, mrzáky. W r. 1790 zřízen jest dům bláznivých, a otevřena obecná nemocnice pro 300 neduživých. Pokautní školy zapovězeny (1782), veřejné zmnoženy; správa normalní školy skolaštickowí při kapitole swěřena (1784), a školní kommissari při auřadích krajských zřízeni, i založen fond normalní z rozličných pramenů. Chudé mládeži knihy zdarma dáwány (1784), což i posud se děje z nádawku na zaplacené (1793, 1801). W r. 1775 bylo školních dětí 14.000: w r. 1785 již 117,733, a r. 1787 konečně 239,442 w 2249 školách. W r. 1789 nových škol zřízeno 79, učitelůw ustanoweno 198, žáků přibýlo 16000. Školní kommissari dohled měli nad školami (1786). Industrialní čili promyslné školy w Čechách přičiněním direktora školního a potom biskupa Kindermanna ze Schulsteinu a účinností českého gubern. wystaupily w sedmém roce swého wzniknutí (1787) na 100, a roku 1791 na 200, w nichžto mládež mimo obyčejné učení také předením, robením punčoch, děláním krajek, zahradnictwím se zanášela. Díwčí školy dvoje uwe-deny (1783), obecné w kraji, a pro vzdělanější stawy w Praze. Na gymnasiích opět mnohá oprawa učiněna, a latinská řeč we filosofii ustaupila německé (1784), též školní plat na stipendia chudším uwe-den. Ačkoli rozličných fundací pro studující mládež w Čechách jest hojnost, a Josef II zrušené konwikty w peněžné fundaci proměnil: předce od té doby a snad nejwíce odstraněním pauých Čechů od studií počet studujících umenšen, tak že r. 1790 jich o 691 méně bylo nežli r. 1784. Na universitě založena nowá učitelská stolice diplomatiky, heraldiky, známosti starobylosti a mincí (1784). Anatomický theater založen za profesóra anatomie a fysiologie Procházky (nar. w Morawě 1749); chemické pak laboratorium (1785) za prof. J. Mikána. — Ostatní w tu dobu náležející zawedené ústawy školní jsau: učiliště neb škola wojenských dětí (1782) pro každý regiment na 48 jinochů, ústaw sirotčí zřízen (1783 — 9), a založený (1773) od privatních osob, od Mar. Theresie (1775) pak rozmnožený ústaw sirotčí w Praze také zachowán. Ústaw hluchoněmých powstal (1786) dobročinností některých laskawců, od r. 1793 spojen s obecným ústawem pro wdowy a sirotky; byl nějaký čas (od 1795) w Chomutowě, nyní opět w Praze. Bibliotheka veřejná rozmnožena jest knihami zdwižených (1782) klášterů tak, že 100,000 knih a 1000 rkp. počítala. Rafael Ungar welikau měl o ni zásluhu. Od r. 1781 21 Pros. do ní každého tištěného spisu jeden wýtisk odváděti se musí. Strahowskau bibliotheku praclat W. Mayer zwelebil a rozmnožil, tak že 50000 knih a 1000 rkp. počítá, mezi nimiž mnoho českých spisů. Nápis její jest: Religioni, Patriae, Sineorum profectui an. 1783. Zdwiženy jsau (1781) wšecky Marií Theresií ustanowené censurní kommissee, a učiněna jest jediná we Wídni; w Čechách úrad rewisí, co důležitějšího, do Wídně posilající. W r. 1783 dána správa censury dworské kommissí nad studiemi, u kteréž do r. 1792 ostala. Ostatně wětší wolnost zjednána spisowatelům a k tisku wůbec než prwé byla, a zahájeno toliko to, co proti dobrým mrawům, proti náboženstwí, proti wnitřnímu pokoji a řádu, proti dobrému jměnu osoby některé čelí, aneb čím oswícení a vzdělání národu ničeho nezíská; násilné ale wyhledávání knih kacířských, jejichž za takowé uznání zemskému řízení zůstaweno, cele zapovězeno jest (1781), a poručeno Index, kterýž swau moc ztratil, do bibliotheky odewzdati. Tím wzbuzeno mnoho, nejwíce německých spisowatelů k wydávání rozličných knih. Společnost polního hospodářstwí w Čechách, založená w r. 1769, zřídila (1776) učitelskou stolicí hospodářstwí polního, a opravila se (1788) pod jměnem vlastenské společnosti hospodářské, mající za fond inmatkulací auředníků hospodářských a (od 1796) wydávání kalendárů wětších pro auředníky a měšťany, menších pro sedlský lid. Professura hospodářská spojená s universitou. Král. česká

učená společnost powstala z privatního spolku w r. 1769, ustawiła se pewněji (1784) a potvrzena jest (1787). Wydává až posud w německém jazyku učená pojednání. Učení mužowé toho wěku w theologii: Cornelius Kaiser (kw. 1781), František Pittrof křižownik, Placidus Presl (kw. 1781) a Cornel Stephan (1788) cisterciáci, Evermod Růžicka, Morawan, praemonst. (1711, † 1780), Jan Qualbertus Reidinger, dominikán (nar. we Wltawoteyně 1725 † 1778). W mathematice wýtečný byl J. Tesánek, professor matematiky a theoretické astronomie (1728, † 1788). Antonín Strnad hwězdárem od Josefa II učiněn. Rafael Ungar, praemonst. vydal Balb. Bohemiam doctam 1776 — 80 a j. Kašp. Royko, prof. historie církewní, pak (1791) gubern. radda, w historii círk. slynul. Z hudebníků toho času dožili Jos. Mysliweček (w Praze 1737, † 1781), Segert † 1782, Mara † 1783. Z malířů: Ant. Raf. Mengs (nar. w Austí 1728, † 1778) psal o malířství, wlsky.

c) *Za Leopolda II (1790—1792).*

Tento učený císař snašeliwoš w náboženství zaštitil, seminarium wšeobecné zrušil, a wychowání mladého duchowenstwa biskupům nawrátil, pročez w Klementínu alumnat arcibiskupský počal (1791) a dům kněžský přestal. Konkurs duchowním kandidatům na fary ne co prwé tři léta, ale šest let platil. Studentům k duchownímu stawu jdauším z důchodu duchowního titulus mensae dawan, aby stanauce se neschopnými k úřadu opatření swé měli. Chudým žákům do latinských škol wstupujícím, aby školní plat odpuštěn byl (1791). Biskupům powoleno z důležitých příčin wěřejné processí a pobožnosti nařizowati. Obyčejná hudba při službách božích opět powolena (1791). Trest zločincům ulewen (1791), tak že tažení lodí neb odsauzení na galeje, krátké ukowání, pálení ceychů atd. zapowědino. Nestudowání poctiwí měšťané, k nimž lidé důwěrnost mají, za radní w politických wěcech woleni opět býti mohli (1790). Zapowěděny opět jsau knihy, kteréby na potupú kat. náboženství, církewním obyčejům a duchownímu stawu směřowaly, jakož wšecy, kteréby pořádek a pokoj obecný rušily, blud, omyl, neswornost a roztržku, neposlušenství k země pánu, chladnost w powinnostech občana neb křesfana působily (1790). Wydán jest nowý řád studií (1791). Zrušena kommissi dworská w studiích, zřizeny sbory učitelůw při wšech fakultách, gymnasiích i hlawních školách, mající pečowati o zlepšení mrawů a umění, pod správau konsessu studijního, ze šesti přisedicích složeného, t. od theologie, práw, lékařství, filosofie, gymnasií a normálky, zemskému řízení a tak prostředečně nejwvyšší politické wládě podřízeného. Spolu staráno se o wyhotowení a uwedení nejwýbornějších knéh školních. Císař sám (1791) wykázal 1000 dukátů do Sas, aby na vysokých školách Wittenberských a Lipských fundací založena byla pro mládež ewang. náboženství; přednost dána synům ewang. kazatelů Augšpurského a helwetského wyznání z národu českého. Dar, který jemu stawowé čeští (17 Září) dle obyčeje při korunowání podali w 145,000 zlatých, dobrý král na fundací pro chudá děwčata stawu panského a městského obrátil. K ponuknutí učitelů k pilnosti slíbeno jim remunerace, rozmnožení platu, kterýž na statky nemowité založen, aby s drahotau spolu růsti mohl, powyšowání k auřadům wýnosnějším; professori čtyř fakult mají stupeň důstojenství hned po c. k. raddách, a w Praze nejstarší prof. lékařství a práwích (od 1811 též bohoslowí a libomudretwí) jest c. k. radda. W latinském weršowání wynikl Wácl. Oestreicher, který českau historii lat. hexametry až do Leopolda sepsal (Rkp.) Někteřé jeho werše wiz w Kal. Rulík. I. 121. Hudebník Košek † 1791.

d) *Za Františka I (1792—1835), a za Ferdinanda I (1835—1846).*

K wyobrazení mravů toho věku náleží nejeden důkaz oddanosti a věrnosti králi, a udatenství w době wojen francouzských n. p. r. 1796. S druhé strany láska k cizotě u dralné částky se wyjewila. Tak rozmáhal se (1799) zvláště w Praze podiwný kroj w oděwu, w obuwi a kadeřích, o kterémuž podobném Beneš z Weitmile (1360) zmiňuje (w. Rul. Kal. hist.) Spráwcowé měst (purgmistři) a městeček (rychtáři) do žiwota při auřadu zůstaweni (1802). Wydána všeobecná městská zákonní kniha (1811), čímž stará Koldinowa práwa městská cele přestala. Péče nejw. vlády obrácena na vše, což pokoj a dobrý staw národu utwrditi může. Silnice opraviti poručeno (1802); r. 1818 bylo w Čechách (na 956 □ mil) 924,000 sáhů, neb 241 mil silnic. Obchod po Labi nowě otewřen (1822). O hospodářství polním wydány spisy poručením vlády, jako: o chování dobytka, nemocech jeho, (1809) o píci, o cukru hotowení z domácích rostlin atd. Pomologický spolek nawržený hospodářskau společností a (1819) od dwora potvrzený stará se o zwelebení štěpařství. O zdraví lidu pečowáno nawedením (1809), očkowáním neštowic uwedeným (1801). Přičiněním M. D. W. Czardy powstal (1792) spolek k zachráněni na pohled mrtvých a w nebezpečenství upadlých lidí, kterýž (1798) pravidla tabelární něm. a česky z poručení vlády vydal. Ústaw léčitel'ský nemocí venerické založen (1802). Dům porodní rozšířen 1824. K opatření chudých sjědnotila se společnost Pražského obchodnictwa k podporowání wdow a sirotků (1796). Wlaský špitál, již w XVI století zřizený pro 1200 učenců k městským řemeslům, potom (1789) zrušený, obnowen jest (1802) pro 16 jinochů. Téhož roku 1802 Rumfordská poliwwka uwedena. Založeno privatní ústaw Pražských hudebníků k opatření wdow a sirotků (1803), též jiných řemeslníků městských (1803); a společnost všeobecného ústawu k opatření bez winy vlastní ochudlých mužů, wdow a sirotků (1804); dům chudých u sw. Bartoloměje přičiněním Fr. Ant. hrab. Kolowrata, tehďáž heitmana městského, zřizen (1807) na přítrž žebrotě po ulicích, kterýž úmysl má i privatní jednota k opatření chudých w Praze (1810). Ústaw pro slepé založen (1808) od rytíře z Placeru († 1825) ze sbírek pro 10 hochů a 4 díwky. Jednota paní k podporowání ženské umělosti (1813) chudým ženským ze všech stawů dává příležitost pracowati a práce prodawati w skladu zvláštním (w Sirkowé ulici). Spolu o wychowání 8 osířelých děwčat se stará. W r. 1821 ústawy pro sirotky a nalezence rozdělené jsau. Ústaw k pomoci pohořelým jest we vzniku a počítá (1824) přes dwacet milionů zlatých na stříbře. Heitman městský Josef šlechtic z Hoch založil ze sbírek pokladnici w nauzi pro Čechy a Prahu (1824). K domu pracownímu císař František (1792) darowal 10,000 dukátů, a wystawěl (1822) dům provincialní trestný u sw. Wácslawa na dobytčím trhu w Praze pro 800 zločinců, kdež pracemi se zanášejí. Censura r. 1792 přešla na referat w studiích při politické dworské kanceláři, a r. 1801 na dworský úřad policie. Školní knihy a spisy direktorům studií censurowati zůstaweno, dokud k tisku určeny nejsau (1803). Kupectví a tiskařství knih, aby prawému oswícení přispíwalo, lépeji zřizeno (1806); tiskárny knih w kraji znouwu zarážeti zapowězeno (již 1793) a w Praze na jistý počet uwésti kázáno. Wšeobecné nařizení s strany censury (1795) wydáno; zapowězeno knihy w cizích zemích bez zdejší censury tisknauti (1798), a čtenárny domácí i půjčowny knih (1799), jakowýchž w Praze w Židech i křesfanech se nalezalo, držeti. Zakázány též (1800) knihy, w kterých nachází se zpráwa o tajných bratrstwich, rytířských románích, historie o strašidlech a šejdiřích, jakož i (1804) písně národní a modlitby bez ceny nebo slušnosti. Z ohledu, že lidé diwadelnými hrami od swých úředních, nebo řemeslních, obchodních nebo domácích prací se zdržují, a románskau

mysl přijímají, nehodící se k jich powolání, poručeno všemožně překážeti provozování her w kraji. Bez dowolení krajského úřadu nikdo hráti nesmí, a dowolení má se řídití cele tím, co se we Wídni nebo w Praze hraje (1801). Rytířské hry, w kterých přepiaté charaktery přicházejí, pro zlý aučinek na rozum a srdce na diwadlo připuštěny nebudte (1801). Podobně zakázáno (1802) hry s marionety, prowazolezců, keyklířů, figlárů, skákačů a těm podobných, wyjma mechanické umělce, a věci w prawdě řídké, ku poučení a wyrazení slauzící (1802). Aby ale přisnost s druhé strany zdokonalení w umění nepřekážela, we vlastně wědných knihách wolnější censura uwedena (1810). Náboženství a vzdělání mrawné všeho lidu bez rozdílu vždy nejwíce země pánu na srdci leželo. Powoleno Pražanům (1794) na den sw. Jana Nep. statui jeho na mostě oswětliti, ač bez zpěwu a weřejných modliteb. W r. 1795 od papeže Pia VI na žádost císaře pro- wšecky země domu rakauského milostiwé léto na 6 neděl propůjčeno. Staráno se o stejnost w církewních služebnostech neb obřadech, n. p. s strany hrobu božího (1801). Duchowenstwa řeholního nedostatku pomoženo rozmnožením audů a opravau řádů (1802); dowoleno jim domácí studium theologie, k čemuž prawidla dána (1805). Duchowenstwa pak církewního nedostatek a zapadnutí napraweno a) ustanowením filosofických škol w Budějowicích, Mostě, Litomyšli: theologických w Budějowicích, Litoměřicích a w Králowé Hradei; dána jim instrukcí (1811). b) Zrušením školního platu na gymnasiích, mimo Prahu; dowolením, aby zpěwáci w klášterích neb od farářů domácí w latině až do syntaxí cwičení býti mohli. c) Přisnau censurau spisů wážnost duchowního stawu podrywajících, a odtržením duchowního stawu od magistrátů a podřízením jich zemskému práwu t. práwu šlechty atd. (1802 2 Apr.) což poslední též nekatolickým pastorům uděleno (1808). Fundace z konwiktů zrušených (1785) pošle opět k prwotnímu cíli ustanoweny jsau (1801). Konečně biskupům swěren dohled na učení w náboženství we všech školách a Piaristickému řádu dán wětší okršlek wychowání weřejného (1808) i konwikt nový odewzdán. W r. 1792 12 Máje Dobrowský a Joachym hrabě Šternberg nastaupili cestu do Stockholmu, aby tam knihy a rkp. r. 1648 od Šwedů zawezené prohlídli, a wykaučili. Nawrátiw se Dobrowský (22 Unora 1793) wydal tu cestu w něm. jazyku. We školách staly se prospěšné změny. Zrušen jest konsess nad studii (1802), jakož i sbory učitelské, a uwedeni opět direktori fakult a gymnasií, zemskému řízení, a tak postředečně dworskému politickému auřadu podřízení. Spráwa nižších národních škol (1804) swěřena jest dohledu duchowních pastýřů místních, pod dozorcí školních okršlků, kteří krajským úřadům a konsistořem, jako tito zemské wládě odpowídati dlužni jsau. W r. 1808 zvláštní kommise dworská w studiích zřízena. Wšecken staw učitelský zweleben. Školní učitelé wúbec mezi wzácnější lidu stawy počteni (1811), a professorům třídy důstojenství wyměřeny. Nejstarší professori jak prwé w práwích a lékařství, tak nyní též w bohoslawí a libomudretwí mají hodnost c. k. raddy. K aupné známosti plánu nowě uwedeneho wy-dány jsau knihy zákonné, jako: Politische Verfassung deutscher Schulen (1806), (česky přeloženo 1822), a instrukcí učitelům wšelikým. W trivialních školách we wsech a městecckách učí se mládež náboženství, čísti, psátí a počítati. W hlawních školách (w každém kraji nejméně jedna) mimo predešlé přednáší se německá grammatika, kreslení, prstonárodní měřictwí, a zeměpis vlasti. Pro mládež škole odrostlaw zřízeny opakowací hodiny (1808). Realní anebo městské školy (w Praze a kdekoli toho žádá obchod) učí mimo náboženství, čtení, psaní, počítání, skládání písemností, zeměpis a děje, také umění obchodnické a měnné práwo pro obchodníky; popsání a zpytowání wěcí přirodních, wedení knih hospodářských pro hospodáře polní; mathematiku, chemii, děje pro wyšší umělce, a pro wšecky jazyk francauzský, italský, englický. Politech-

nický ústaw w Praze od stawů spolu s učilištěm stawitelstwí založen (1802) k zwelebení fabrik, řemesel a umění. Zde od r. 1806 přednáší se matematika, mechanika, hydraulika, stawitelstwí, chemie, hospodářstwí polní, kreslení pro měřiče a stawitele, auředníky hospodářské, lesníky, umělce a řemeslníky ode 3 prof. po 3 léta. Počet gymnasií rozmnožil se tu dobu až na 23, nejwíce jich w německých místech se nalézá. Později, že počet studujících nad míru se rozmnožil, některé z nich zrušiti kázáno (1824). W r. 1783 bylo jich 15 po celých Čechách. Dle zlepšeného plánu (1805) grammatika lätinská učiti se má s ohledem na všeobecnau mluwnici, humanitní studium klasiky lätinské a německé spojující od klasowních tak nazwaných professorů: geografie a historie států nowých i starých, řecká grammatika, náboženstwí a známost přírody, počítářstwí a měřictwí od zvláštních, a sice wúbec šesti professorů po 6 let. Od r. 1820 professori 4 grammatikalni a dwa humanitni *wšecky* do jedné třídy školní náležející *předměty* učí, kromě náboženstwí, pro které zvláštní katecheta již od 1804 ustanowen. Předměty filosofského opraweného (1805) umění jsau dle katalogu od r. 1807 následující: theoretická a praktická filosofie a upotřebená matematika, fysika se zkauškami, všeobecná historie, vyšší studium lat. klassiků, řecký jazyk a náboženstwí (1804); potom pro budaucí posluchače práw historie rakauské monarchie, pro budaucí lékaře všeobecná historie přírodní; pro theology a lékaře řecká filologie. Dobrowolně slyšeti se může aesthetika, historie libomudretwí, um a wěd, diplomatika, heraldika, známost starobylosti a mincí, wychowatelstwí, vyšší matematika, hwězdářstwí, technologie, hospodářstwí polní, český a wlský jazyk a literatura skrze 14 professorů we 3 létech. Nyní též francauzský a englický mimořádně z mírného platu se učí. Školní učené hádání nebo disputací opět uwedeno a poručeno (1807). K opatření nástrojů hwězdářských J. C. M. r. 1804 na stříbre 10,143 zl. wykázal. Zvláštní fysikalni kabinet (1815) prof. Halaškau zřízen. Předměty bohoslowí na universitě jsau: církewní historie s ohledem na patrologii a theologickau literarní historii, hebrejský a řecký jazyk, hebrejské starobylosti, uwedení w starý a nowý zákon, wykládání jeho, církewní práwo, dogmatika, mrawoučné a pastýřské bohoslowí; od 7 prof. w 4 rocích. Lyceum Olomucké *) na universitu powýšeno (1827). Pro nekatolíky we Wídni založeny jsau theol. školy (1820). W práwích od 7 prof. we 4 létech přednášejí se w Praze: práwo přirozené, hrdelní, římské a kanonické; (práwo a historie něm. říše přestalo 1808) lenní a obchodní, rakauské privatní práwo a řád saudní, sloh kancelářský, statistika, policie, státské hospodářstwí, a známost rakauských politických zákonů, pak (libowolně) státské práwo české (až do 1824). Učení lékařské dle plánu (1804) obsahuje 4 oddělení *a)* pro lékaře a vyšší ranhojiče w 1ním roce: anatomie, chemie, botanika, specialní historie přírodní, powšechná i zvláštní chirurgie; w druhém: fysiologie s vyšší pýtwa (anatomii), nauka chirurgických operací, nástrojů a auwazů, pak porodnictwí; w třetím: pathologie a materia medica; w 4tém a 5tém: zvláštní terapie akutních a chronických nemocí, pak lékařsko-chirurgické-praktické nawedení při loži nemocných, konečně (od r. 1805) i lékařská policie a práwní lékařstwí. *b)* Pro ranhojiče w městech a wsech: anatomie, powšechná i specialní chirurgie, lékařská theoretická naučení, známost chirurgických operací, nástrojů a wazadel, porodnictwí, chirurgické a lékařské praktické naučení u lože nemocných, praktické naučení porodnictwí, a specialní terapie, w 2 létech pro wyučené lazebníky, we 3 létech pro ostatní. *c)* Pro báby: porodnictwí půl léta, a nejméně 2 měsíce prakticky w porodnici. *d)* Pro lékárníky (farmaceuty) spe-

*) Půwodně akademie Jesuitská (gymnasium a theologie) r. 1566 založena biskupem Wil. Prusinowským z Wičkowa. Wiz historii další toho ústawu w Kwětech Now. 1840 str. 18.

cialní historie přírodná, chemie a botanika. Lékařství dobytčí má zvláštního profesora, též oční klinika, jejíž první v Praze prof. Fišer jest. Anatomický theater lépeji správen professorem Rottenbergem a pro školáky otevřen (1796); anatomicko-pathologický kabinet zřízen (1811); téhož roku Jos. z Freissmuthu učiněn professorem chemie, od toho času odloučené od botaniky; laboratorium chemické (1816) lépeji zřízeno. Botanika zvláštního profesora dostala. Lesní umění (dle dekretu kom. stud. od 23 Unora 1810) zavírá čistau matematiku, praktickau geometrii, fysiku, chemii, technologii a historii přírodnau. Semeništěm budaucích professorů jsau (1811) ustanovení adjunkti dva na gymnasiích Pražských, tolikéž we filosofii a w bohosloví, jeden w práwích, w lékařství 8 assistantů, adjunktů, prosektorů, praktikantů, secundárních lékařů a hojičů, assistantů a praktikantů w nemocnici a porodnici (1811 30 Září). Učené král. společnosti dáno (1799) právo ruční knihy (schematismy) vydávati. Společnost vlastenského Museum w Čechách powstala ohlášením nejw. p. purkrabího hraběte Fr. Kollowrata Libšteinského (od 15 Dub. 1818) přičiněním hrabat Kašpara († 20 Pros. 1838) a Frant. z Šternberka, a potvrzením J. M. C. (11 Čerwna 1820) a prawidel jeho (14 Čerwna 1822). Sbírá plodiny přírodní a všeho druhu pamětnosti *). Bibliotheka universitní zmnožena jest knihownau hraběte Kinského a Waldšteina. Hudba znamenitě prospěla skrze spolek k podporování jejimu, kterýž založil (1810) hudební Conservatorium. Sem každá tři léta 39 školáků se přijímá, a po šest let w hudbě a umění jiném se cwičí. Mnozí z wyučenců již nyní slavného jména w Ewropě sobě dobyli. Zřídila se též Jednota pro vzdělání hudby kostelní, majie zvláštní školu warhaničkau. Pro zpěw choralní a wůbec pro hudbu vznikly za posledních časů též dvě jednoty, Žofinská a sw. Cecilie, sbírkami peněžnými se udržující. Privatní spolek vlastenských přátel umění srazil se (1796) ponuknut jsa příkladem akademie Wídeňské, a hned z počátku wystawil sbírku obrazů, založil také (1800) školu uměleckau, k níž císař místo wykázal. Zowe se nyní akademie wýtworkých umění (Bildende Künste), s ní spojena každoroční *wystawa* uměleckých děl z oboru malířství, sošnictví a rytectví. Prof. Al. Klar založil (1833 2. Ledna) fundaci pro umělce t. malíře a sochaře rakauské w Římě se učící, (300 zl. C. M.) jichž powinnost jest po nawrácení se do vlasti obrazem neb sochau kostel swého místa obdariti. I těsnopis (stenografie) k nám zawítal, w r. 1845 něm. i česky učen byw saukromně. Školy řemeslnické jsau také výjew nových časů. Na Zbraslawi kníže Oettingen-Wallerštejn založil první takowau školu w r. 1845. W Praze Dr. K. Amerling nedělní a swáteční wučování řemeslníků a wůbec lidu začal 23 Prosince 1838, w kterémž roce i na Křiwoklátě škola pro řemeslníky, zvláště zedníky a tesaře otevřena.

Opatrowny dítek powstalé w Angličanech r. 1800, vznikly také w Němcích (1802) a powoleny jsau u nás 26 Unora 1832, w kterémž roce první školka podobná založena w Praze na Hrádku, pak na Hradčanech (1834) w Plzni atd. W Brně učiněna opatrowna w r. 1833, w Jihlawě 1837, ale německé pro české děti! —

*) Výbor společnosti této zřídil 1 Ledna 1831 zvláštní komitét (sbor) pro wědecké wzdělávání řeči a literatury české, kterýž ze zvláštního fondu (*matice české*) od r. 1832 wydáváním knih působiti počal. Týž výbor sestawil druhý komitét pečující o zachování starožitností vlastenských (1845). Podobně Ant. Hanikýř exjesuita a duch. pastýř w Čiměři († 15 Března 1833) odkazem znamenitým založil dědictwí sw. Jana, dekretem dworským 20 Října 1833 potvrzené, kteréž české duchovní spisy z úroků jistin sebraných wydává, pod dohledem konsistoře Pražské. Též na Morawě přičiněním prof. Šembery podobnau České Matici zřizowati počato (1846) a první kniha od ní (ještě saukromě) wyslá byly Bidpajowy bájky.

Průmyslová jednota spojila se w Praze 1833, 5 Března; zmnožila pak činnost swau w r. 1845.

Školní konferenci w Kralohradecké dioeccezi již r. 1821 zawedeny jsau. Podobná wzájemnost učiněna mezi Orawským a Liptowským učitelským bratrstwem.

Arcib. Pražský slavné paměti Wacław Chlumčanský z Chlumčan a Přestawlk odkazem spůsobil založení dwau škol realních w Rakownice a Liberci, kdež národním jazykem umění šířiti se mělo; ale poručeno učiti toliko grammaticy a slohu českému, ostatní vše německy. [W. Obraz slowesn. od Michla str. 47].

Znamením prospělého oswícení a mrawnosti mohau považowány býti rozličné blahodějně ústawy pro chudé, nemocné, slepé, chorobné děti jakož i spolky střidmosti, zwlášť w Morawě podporu nalézající. Weliký účinek w národswí wůbec připowidají železně dráhy, z nichž Ferdinandowa sewerní otewřena 7 Čerwence 1839, Pražská do Holomauce 1845 20 Srpna, obě parochodní. Železná silnice z Budějowic do Lince založená r. 1826 — 1832 koňmi jezdná, byla první w Rakausích toho druhu. Do Drážďan železná dráha nákladná nyní hotowí se.

III.

§. 33. J a z y k.

a) J a z y k a s t a w.

S tau dobau počíná se wzkříšení jazyka českého, kterému protiwníci jeho již takořka umíráčkem zwonili, a o kteréhož konečné záhubě otewřeně jednali. Příčina ta prospěšné změny nebyla w zewnitřních okolnostech, jemu w jistém ohledu ještě nebezpečnějších, ale we vznikajícím tehdaž wůbec úsilí o wědy a umy po celé Ewropě, a zwlášť w rakauské monarchii, ne we vlastním podporowání a jemu pomáhání, ale w odstranění tíhoty na literatuře české wšeho druhu ležící, potom w samém úpadku s jedné, a w potřebnosti jeho s druhé strany, an jsa nářečím téměř šesti millionů lidu w Čechách, Morawě, Slezsku a Uhřích, wždy potřebu sebe ohlašowal, a některé příčinliwé milowníky nalézal, kteří, čím blíže zkázu jeho býti se domníwali, tím horliwěji o zachowání jeho usilowali. Objewili dokonalost jeho wytasením některých starých památek literatury, ačkoli latině a německy pišíce, Adaukt Voigt, Fort. Durich, F. Procházka, F. Pelcel, Středowský (w Mercuriu Moraviae), J. Dobrowský; potřebu pak jeho zřejmě wynesli nejprwé J. Osw. kníže Fr. Kinský, general a polní maršalůw zástupník a) slyšen i pohrobni hlas Balbinůw b) a později J. Aloisia Hanke z Hankenšteinu c), kterýž i spůsob učení tomuto jazyku zamýšlel d). Již při založení wojenské akademie we Wídeňském Nowém městě (1752) a wojenské inžinirské školy we Wídni (1754) ponuknutím mladého arciwéwody Josefa, který toho potřebu při cwíčení nowáčků českých shledal, českému jazyku učiti poručeno. Auřad ten zastáwal některý čas Jos. Wersäuzer, fil. doktor, učitel J. K. W. arciknížat, a (1805) děkan fakulty filosofské. Potom Šimek Maximilian, z řádu pobožných škol, Zdirad Polák, důstojník wojenský a básnik český, Burian, též woj. důst. a spisowatel. Také na universitě Wídeňské od r. 1775 témuž jazyku učeno Josefem Zlobickým z Zlobic († 1810), po němž

1) a) Erinnerungen eines Böhmen über einen wichtigen Gegenstand. Prag 1774. b) Dissertatio apologetica pro lingua bohémica 1775, Pelclem wydaná. c) Empfehlung der böhmischen Sprache und Literatur. Wien 1783. d) Versuch eines Plans über die leichteste und nützlichste Lehrart der böhmischen Sprache und Literatur für einen Kurs von 10 Monaten.

nastoupil Norbert Hromádka, spolu v inženýrské akademii professor. Skrze školní knihu grammatickau od 1764 český jazyk od půl druhého sta let ponejprw zase do lat. školy uведен, a tak daleko okřivati počal, že r. 1775 mezi německými pracemi žáků také české tištěny byly. Samá nórmanlní škola (1774), ačkoli vlastně k uведенí německého jazyka w pauze česká místa ustanowená, nemohši mládeže české beze wší pomoci zůstawiti, mnohé knížky pro učení potřebné na swětlo wywedla. Ostatně německý jazyk i tam, kde se w lidu pauze česky mluví, od učitelůw žákům wštěpowati poručeno (18 Října 1776). Půwodem dworské raddy a praclata Rautenstraucha založena jest kathedra pastoralní theologie w českém jazyku w Praze (1778) a w Brně (1779); tamto Jiljí Chládek, zde Alb. Slawíček, regulowaný kanowník z Lateranu, professori byli. Mezi všemi jazyky (prawí Procházka) nejwíce německému snahy a času se obětuje, a německým naši spisowatelé spráwněji a bedliwěji piší nežli swým nebo latinským. Latina sice, když wzděláni wúbec vznikalo, také se lepšila; F. Procházka byl mezi prwními, kteří se k sprosté čistotě starého lat. slohu nawrátili; w celosti ale panowání swého, jakowým se za Jesuitů honosila, pozbyla. I na gymnasiích, poněwadž wíce německy se přednášelo, menší prospěch w latině činěn, tak že již od r. 1776 vycházeti počínala často potom opětowaná nařízení, aby mládež w latinském jazyku snažněji cwičena byla. K rozmnožení lidnosti a žiwosti národní otewřen cizozemcům přístup do Čech a Morawy, čímž opět mnoho Němcůw přibýlo: největši ale ujma stala se českému jazyku nařízením (1780 31 Prosince), dle něhož nižádný bez dostatečné známosti německého jazyka do latinských škol připuštěn býti nemůže, což i roku 1786 a 1805 potvrzeno. Pauze českým rodičům weleno, děti, chut a schopnost do lat. škol přijíti mající, do něm. míst posilati, aby se něm. jazyku naučili (21 Pros. 1780), a staráno se, aby také w českých místech, kdež to možno, učitelé něm. jazyka powědomí ustanoweni byli (22 Zář. 1788). Ujmy té nenáhradila jiná nejwyšši nařízení, jako: uведенí swobodnějšiho tisku (1781), od kterého času některé nekatolické knihy, k. p. Labyrinth swěta, zde tištěny byly, tak že jich nekatolíci z Žitawy a od jinud kupowati nemuseli; dále aby krajští kommissarowé školní w českých krajích jazyka českého powědomí byli (1783), aby w Teifenbachském morawském ústawu pro šlechtice a w Teresianském českému jazyku učeno bylo (1784); poněwadž dle plánu školního učení w Čechách nejwíce německy diti se muselo. Pastýřské bohoslowí, mající od mimořádného professora učeno býti (1782), hned od r. 1785 německým se stalo: w ostatních naukách zůstáno zatím při latině. W práwích církewní práwo za příčinou theologických posluchačů latinsky přednášeno, (což r. 1804 potvrzeno) ale pro doktorát a hádky weřejné německy odbýwati se mohlo. We filosofii od roku 1784 wšeccko německy učeno. Římské práwo w Praze až do XIX století latině se přednášelo, nyní německy. Po wyšetřowání čtyr saudů zemských w knížetstwi slezském w Johanniberku, Těšíně, Bělci a Opawě skrze c. k. raddu při appellaci Michala Schnitzera, wyšel rozkaz, aby užíwání polské a české řeči zastaweno, a budaucně wšeccko německy jednáno bylo (9 Ledna 1786). Naproti tomu dworským dekretem rozkázáno, že wyslé nařízení swůj průchod míti má, kteréž předpisuje, aby se při posluhowání swátostmi národního jazyku užíwalo (11 Dub. 1786). Téhož roku sněm hlučný w Praze držán, na kterém postulata purkrabě tehdejší hrabě Nostic česky četl, císařští kommissaři dostali dekrety české. Císař Josef t. r. prohlížeje bibliotheku Pražskou, četl sám jedno místo w řádu wojenském Žizky, a swé myšlénky o jazyku českém prospěšně wynesl. J. M. C. p. Lachenbauera biskupem Brněnským ustanowuje žádal, aby kandidat také českého jazyka powědom byl. Poručeno (1787) také, aby wšeccka nařízení od appellaci prohlášená tiskla se na jedné straně německy, na druhé česky, jakož se od r. 1782

zachovávalo tam, kde pro uwarování opisů nařízení tiskem vycházela, zvláště na Moravě. Dále kázáno všem soudům v appellací, aby při udělování dekretu k wywolení uschopňujícího též na potřebnou známost jazyka ohled brán byl (1787). Též právníci při úřadech wrchnostenských neb tak nazvaní justiciarové měli v jazyku českém zběhlí býti (1788). Dle rozkazu od 22 Čerwna 1789 obvyklé jazyky, w kterých listowé půwodní nebo písemnosti do desk zemských w Čechách a Moravě wtěleni býti mají, jsau německý a český. U kancelářů dworských wětším dílem registratori, jako Řeháček, neb kancelisté, jako Borowý, Welc, Pátek, byli čeští překladatelé; w Brně u tribunalu registrator Ant. Walenta, později gubern. tajemník Šostal; w Praze u Gubernium K. Tham, Čapek, Waněk (1819) ten auřad zastávali. Nyní w Brně prof. Dom. Kinský, w Praze Fr. Tomsa jsau veřejní překladatelé. Na sněmě při nastaupení J. M. C. Leopolda II držaném čeští páni stawowé mezi jinými žádostmi také českého mateřského a zemského jazyka se ujali, a J. M. C. žádali, aby, jakž to býwalo za předešlých panowání, on we veřejných jednáních w celém králowství uweden byl (w. Nowiny Kramer. 1790 N. 48, od 27 Nov. str. 384, a N. 50, od 13. Dec. str. 400). Když týže císař do Prahy ku korunowání (1791) přijížděl, u Pořícké brány od správce města Ond. Steinera německy, na Staroměstském náměstí od rektora university latinsky, na hradě Pražském od purkrabiho, hraběte z Rottenhahnu, česky wítán byl, a každému týmž, kterým wítán jest, jazykem odpověděl. Též 4 Září 1791, když přísaha wěrnosti od stawůw českých skládána, nejw. hofmistr zemský hrabě Spork jménem J. M. C. k deputowaným stawům česky mluwil, a od nejw. pana purkrabiho opět českau odpověd dostal. Téhož císaře milostí zřízení stolice učitelské českého jazyka powoleno (28 Října 1791), a sice aby na universitě Pražské professor jazyka a literatury české ustanowen byl (8 Čerw. 1792), načež Fr. Pelcel prwní na tu učitelskou stolicí uweden (13. Března 1793). Potřebnost té stolice Dobrowský u přítomnosti J. M. C. a potom Pelcel při nastaupení swého auřadu též i nástupce jeho Jan Nejedlý (akademische Antrittsrede 1801 4.) dokázali. Za téhož císaře, slawné paměti, w Uhřích Plachý, Rybay, Bartolomeides, J. Glosius, M. Dendely a J. Černok spolkem skrze slowanského tiskaře, wazače a kupce lepší tisk a odbyť wymáhati chtěli, ale wojna wypuklá jejich aumyslu překazila. Učitel školní Waw. Amort při škole Swatoštěpánské w Praze ohlásil (1792) zdarma učení českému jazyku we dny prázdne; jak to wypadlo, o tom w Now. Kramer. 1792 str. 163. Karel Ign. Tham čtení česká počal na gymnasium Staroměstském tři-krát w týden podlé platu s powolením wys. řízení (1802), při čemž wydal řeč: Über den Charakter der Slawen. Prag 1803. Na gymnasiích posud učení českému jazyku wůbec dařiti se nechtělo, snad nowým plánem šťastnější mu nastane doba (?). Důležitější zdálo se býti založení slowanskočeské řeči a literatury w Prešpurku (1803) přičiněním J. Palkowiče, prwního též tam profesora. W r. 1802 Rautenkranc w seminári Králohradecké češtině wyučowati počal a pilné následowníky měl, jakož tam slawná konsistoř wždy o zachování a wzdělawání jazyka českého za našeho wěku chwalně se starala. W Budějowickém ústawu to učení některý čas professorem Juhnem wedené neudrželo se; w Plzni horliwostí prof. Sedláčka 1815 počato. W Báňském okolí w Uhřích wznikla snažením B. Tablice společnost k podporowání českoslowanské literatury, a zjednala to, že w Štáwnici prof. Royko českému jazyku wyučowal. Wšeka tato učiliště buď nedostí nadaná, buď od dobré wůle jediného člowěka wisící nejista jsau, a protož newšudy stejně a trwale se daří. — Že i wznešené osoby českého jazyka zde onde sobě wšímati počaly, důkazem buď Stwoření swěta (27 Října 1805) w Raudnici českým jazykem prowozené, při čemž J. O. kníže z Lobkowic sám osobu Rafeale přejal. Překladatel byl Jan Kruchyna, jeho úředník. Na universitě poručeno

pastýřské bohosloví latinsky přednášeti s ewičením německým a českým (1806); výkladné a mrawoučné čtení německy se děje. W lékařství (od 1804) fysiologie, pathologie, materia medica, specialni therapie a klinika učencům lékařství a vyššího ranhojictví latině, ostatní nauky německy se přednášejí, kromě porodnického umění, kteréž také česky. We filosofii (od téhož r. 1804) matematika, fysika a theoretická a praktická filosofie latinsky uweďena, od r. 1825 opět německy. Práwo kanonické latině posud theologům i juristům, ostatní ale práwa všeecka německy se přednášejí. We vojenské Nowoměstské akademii po smrti výborného Kinského dle nařízení (1806) místo českého jazyka polský nastaupil; ale w kadetních školách k učení českému jazyku oficír od kompagnie, a kde není, jiný z městského stawu učitel potřebován býti má (1808). Děkan fakulty medicínské w Praze musí českého jazyka dokonale powědom býti, pro zkaušení bab (1810). C. k. vojenská radda žádá k auditoriátům zwlášť jinochy w uherském nebo některém slowanském jazyku znalé, což se na universitách ohlašowati má (1. Břez. 1811). Protokoly w jazyku wyslýchaného (práwa trest.) a wšebec tam, kde český jazyk samotný w obyčeji, na lewé straně česky, a na prawé německy psáti poručeno (1809), kteréž německé přeložení wždy připojeno býti musí (1. Apr. 1812). Poslední wšle může česká býti, a toliko swědkowé rozumějící jazyku odkazowatele mohau swědectwí wydati (M. Pr. X. §. 591). Stawitelem zednickým a tesařským nikdo ustanowen býti nemá, kdo při politechnickém institutu zkaušen nebyl (1812), čímž pauzí Čechowé od takowého mistrowství wylaučení. Tak mezi přízniwými a nepřízniwými okolnostmi zachowala se w jisté míře čeština. S rokem 1816 zdála se počínati, ba w prawdě i počala pěknější její epocha, ano (od 23 Srpna 1816) rozkázáno, aby pro gymnasia w místech pauze českých aneb kde spolu rodilí Čechowé se nacházejí, praefekti a professoři w jazyku českém zběhlí se předstawowali; w týchž gymnasiích žáci, kteří známost jazyka českého z trivialních škol aneb domowním wychowáním s sebau přinášejí, také w českém překládání a w českých spisech se cwičili; při počátku každého školního roku posluchačům práw aby se ohlašowalo, že w přijímání k politickým auřadům zemí českých těm, kteří česky umějí, při stejné jiné schopnosti předeck udilen bude; kteréžto poslední stužilo se (13 Unora 1818) tak aby při dosazowání na krajské auřady šetřeno bylo, by auředníci jazyk krajin, w kteréž se ustanowují, dokonale uměli. Známost a umění jazyka českého (dokládá nejw. zákonadárce) jest politickému auředníku, kterýž neprostředečně s poddaným mluwiti a na něho s aučinkem působiti má, na nejwýš potřebná. Pročež mládež studující nyní i budaueně k důkladnému naučení jazyka českého se wzbuzuj, a s tím dołożením jí to se wší moci w mysl wšlípáno buď, že ode všech, kdož k praxi konceptní hlásiti se budau, důkaz jako newyhnutedlná wýmínka se pohledáwati bude, že dokonalau známost a zběhlost jazyka českého mají. Jiným nařením (20 Pros. 1816) bohomluwectwí učencům má se i vlastními učiteli, kdež ti se wyskytnau, k dosažení známosti jazyka českého napomáhati; lékařství pak a ranhojictwí posluchačům oznámeno, že ti, kteří krajskými lékaři, ranhojiči, městskými fysiky a wrchnostenskými lékaři w těch krajinách, kde jediné neb z částky českým jazykem se mluví, pak ti, kteří lékaři a ranhojiči w špitalích aneb nemocnicích, konečně ti, kteří professoři lékařské a ranhojické kliniky aneb porodnietwí ustanoweni býti žádají, nemajíli českého za swůj mateřský jazyk, jediné pod tau wýmínkau takowého auřadu dosáhnauti mohau, když w stawu budau s wyswědčením weřejného učitele se wykázati, že jazyku českému se naučili. S ohledem na toto nejw. nařízení, a pobídnutím gymnasiálního direktoratu sepsána i J. C. M. předložena chrestomathie česká, mající býti pomůckau humanitní mládeži, o kteréž dekretem c. k. dworské kommissí w studiích (dne 30 Břez. 1818) roz-

kázáno, že budauc wytištěna znou se předložiti, a dle uznání c. k. kommissí studujícíim poručena býti může. Nedorozuměním některých professorů příčina dána k následujícímu dekretu c. k. dworní kommissí nad studiiemi od 16. Unora 1821: „Znamenáno, že na některých gymnasiích učení českému jazyku jako řádný předmět vykládáním české grammatiky a chrestomathie profesora Jungmanna (Slowesnost 1820) se děje, což proti nejw. ustanowení od 30. Břez. 1818 čelí, kterým se dowolilo. chrestomathii tu dle uznání nejw. kommissí studujícíim poručiti, ne však jako řádnou školní knihu w gymnasiích uwěsti, proto žeby žáci, kteří toho jazyku neumějí, trpěli ujmu času weřejnému učení zakonně wyměřeného.“ Tím vlastně w nejvyšších nařízeních předešlých, zvláště od 23. Srp. 1816 ničeho nezměněno, ale chladnost a nechut k národnímu jazyku, bohužel široko daleko rozlezlá, to k swému pohodlí obrátila, tak že w prawdě pro český jazyk na gymnasiích českých wíce se neděje, než před r. 1816 se dalo t. j. že málo který ušlechtlejší vlastenec několik wedlejších hodin do roka z vlastní wůle tak důležitému učení národního jazyka, často ostatním kollegům a jiným lidem newděk, obětuje. W r. 1819 potwřzena w Plzni česká trivialní škola. Magistrát toho města wyjewil swůj staročeský smysl důkazem wážnosti pronešené k panu Sedláčkowi a W. Nejedlému, obětowaw prvnimu znamenitý dar, oběma práwo měšťanstwí (1820). W Pešti založena též snažením Kollára slowenskočeská škola (1822). W r. 1836 žádali někteří měšťané Pražští, aby we školách městských a hlawních náboženstwí w obau jazycích učeno bylo, w čemž ale odkázáni byli nejw. dekr. dw. kom. 10. Řijna 1836. Wždy pak ještě wyskytující se uwádění německých škol w pauze české obce, taulání se německých diwadelních spolkůw po českých místech, řízení práwní českého lidu w německém anebo naskrze pokaženém českém jazyku, nemírné oblibowání franštiny již i w prostředních lidu třídách a úplné zanedbávání češtiny, nepřizníwí a nad míru smělí hlasowé proti věci naší we spisech weřejných ¹⁾ a p. jsau smutní posud ukazowé naší hluboko kleslé národnosti, s kterýmiž newím, w rovnéli wáze stojí tam zde vznikající čtenářstwa, z nichž dvě, Radnické a Spálenopořické, wyššímu potwřzení se radují — ozýwající se hlasy o potřebě českých promyslowých učilišť a vlastenského diwadla i prowozowané zatím zde onde od ochotnikůw hry, držené besedy ²⁾, koncerty, bály a jiné výjwy české názwy na čele nesaucí. Tím se poněkud kojiti musí český vlastenec, že i wyšší stawowé zřetel swůj obracejí k jeho vždy ještě důležité řeči ³⁾ a posud owšem nebohaté ale předce powšimnutí hodné literatuře, o jejížto wzdělání množící se časem učenci ano i šlechetnější vlastenkyně snažně pečují. Tolik aspoň snažením společným našim wymoženno, že to dnes žádná wíce chlauba není česky w Čechách neuměti, ale nechwalno špatně česky mluwiti a psáti.

1) Wystaupili zvláště posledních těchto časů jízliví nepřátelé Slowanstwa jak domácí tak zahraniční proti všemu vznikání národnosti slowanské a jmenowitě české, což s druhé strany některým obranným spisům příležitost zawdalo. Jmenujeme zde: Über den gegenwärtigen Stand der böhmischen Literatur und ihrer Bedeutung von Leo Graf Thun. Prag 1843. — Der Slawismus in Böhmen, von Graf Jos. Math. Thun. Leipzig 1845. Worte eines Čechen etc. Leipzig 1845.

2) Stálá beseda měšťan Pražských vznikla r. 1846.

3) Podlé katalogu duchowenstwa od roku 1823 nalezlo se w okrsku arcibiskupstwí Pražského osad českých 340, něm. 190, obojetných 44; w okrsku biskupstwí Litoměřického českých 88, něm. 309, obojetných 26; w biskupstwí Hradeckém českých 293, něm. 84, oboj. 54; w Budějowickém českých 269, něm. 107, oboj. 48. A tudy všech českých 990, něm. 690, obojetných 172, mimo 7 neurčených w Budějowsku; a tak se měly osady české té doby k německým, jako 33 : 23, aneb skoro 3 : 2.

b) *Jazyka proměny.*

Co výtečný Procházka na začátku té periody o spisovatelích českých pověděl: „Nyní, prý, jsau i ti, kteří starau jazyka našeho čistotu zpět uwádějí, i ti, kteří jej němčinau docela zkaliti a zahubiti chwátají;“ to podnes opětowati o nich se může. Náleží to mezi wady literatury naší, že příliš mnoho, a to téměř ze samé němčiny překládáme, w které mimo to wychowáni jsauce i mysliti jsme nawykli; odtud pochází, že majíce třeba známost newšední českého mluvení způsobu, a pozornost na čistotu jazyka, vždy někdy w nečeské formy nechtíce uhodíme ¹⁾. Co wěk náš od předešlých znamenitě rozděluje, jest od několika let powstalá nowá mluwa básnická a wědecká. První k velikému štěstí nalezla výborný pramen w starobylých odkrytých památkách: druhá sobě cele zůstawena. Obecná prostomluwa, ježto vlastně sama literaturu naši posawad činila, k saustawným wědám nedostačuje. Bylo tedy aneb wěčně o nich nepsati, aneb nowau w nich mluwu uwésti. Osmělili se někteří ten led prosíci, a užiti dílem zastaralých, dílem nowě twořených slowcí s nestejným dařením, z kterýchžto slowcí veliká část od té doby již do spisů rozličných i do mluwy obecné poněkud wešla. Práti musíme, aby filosofická mluwa ne z německých nowých škol na štíhlách k nám kráčela, ale pěším, přirozeným krokem hned z počátku choditi se učila! — I pěkná prosa wzdělána. W celosti starý jazyk zachowán, jelikož to za prawdu uznáno, že co se týká lexikalní a mluwnické wzdělanosti, on w pře našich Weleslawinů, Komenských a j. vysoké dokonalosti a spráwnosti dosáhl, tak že každé od něho odstaupení naší češtině nebezpečným i záhubným se stává. Prawopis pod jménem analogického známý konečně po dlouhých rozepřích wrch obdržel, a nejw. dworským dekretem

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Starší orthografie.

Nenjt wčedlník nad mistra, ani služebnjk nad pána swého. Dostít gest učedlnjku, aby byl gako mistr geho, a služebnjku, gako pán geho.

Pismo sw. 1786.

2. Bernolacká.

Než potupugte mogích si Ňenáwistníci Rođencow, Nezmernu proti nim w Srdci pukagte Zlobů. Bar sa budú od wás wđi tupif, bar wđicki háňawat:

Předca budu weřké Méno to Sláwi nosit.

Jan Holly 1841.

3. Analogická.

Slunce bledé se žaloftně ukřywá,
W fmutku se oblohy modro kalj,
Rozpuzený mrak blefky wyzjwá
Chřestného hromu hrůzy walj.

Čas. mus. 1827 12.

4. Skladné.

Wlaštowičko oj ty rozmilá!
Ty jsi se k nám zas wrátila.

Powěz mi pak, odkud to wiš,

Že jaro zas tu máme již?

Padesáte bájek od W. Štulce.

Až jen Brit a Francauz o nás budau psáti,

Až i k nám je wšezwědawost zawede,

Snad nás lépe také budau znáti

Tu i onde naši sausedé.

Fr. Lad. Čelakowskj (1847).

Tam kde srdce láskou hoří,

Cnost kde s wírou bytuje,

Bratru oko w citu slzi,

Když se rmoutí, raduje —

Tam jest nebe, tam je slast,

Tam můj domow — moje vlast.

Wácl. Horák (1847).

Neb kde stráža jedna druhou hněte,

Tu nižádné z obou prospěch nevykvěte.

Obě zvolna slabnou,

Seslabnuwše chřadnou,

Chřadnouce pak umdlévají,

Vadnou, schnou, až opadají. *Melichar 1847.*

1) Tím se překládání nezawrhuje, ale žádá se, aby kdo překládá, přede wším na čistotu swého jazyka hleděl. Bodejž toho, co dobromyslní vlastenci w Lowci, Kazičechu, Napominateli a jinde k zlepšení jazyka nawrhli, spisowatelé naši wíce než posawad šetřili! —

ustanoweno jest, aby we školách (trivialních) uweđen byl ten způsob psaní, kterým slovník český (1835 — 9) sepsán jest. Neučinil ale zadosti všem literatorům prawopis analogický, a brzo na to (1842) wystaupil tak nazwaný *skladný*, jímž litera *g* za glagol, *j* za jota, *i* za dlouhé měkké *i* uweđeno, a přijat jest i od sboru musejního pro wědecké wzdělení jazyka českého. Žádstiwo jest, aby ta prawopisu změna poslední byla, a k platnějším wěcem w literatuře se hledělo ¹⁾.

Důležitější proměna neb raději rozdwojení jazyka spisowního stalo se w Uhřích. Zde učení někteří drží se jazyka českého pro weliké příčiny: že česká literatura již na skonání XVI a počátku XVII století byla wzkwetla, a mnoho klassických kněh pronesla, za našeho pak wěku nemálo prospíwá, potom že nelze z mnoha nynějších slowenských nářečí jedno bez nesnáze vybrati za spisowní, a že bez toho dosti jest nářečí slowanských, jež wíce ještě rozdrobowati nesluší atd. Jiná strana snaží se vlastní literaturu slowenskau zaraziti. Od r. 1790 Bernolák a po něm jiní někteří, mezi nimiž far. Jan Holý chwalně vyniká, psali w Nitranském podřečí. Ještě wětší odtržení od spisowného českoslowanského jazyka způsobil Ludowít Štúr (1845), wymoh sobě dovolení wydáwati nowiny slowenské a Orla Tatranského, kteréž w nářečí Liptowském spisuje k nenabyté společné naší literatury škodě ²⁾.

IV.

§. 34. *Literatura.*

Wůbec jak množstwím a rozmanitostí spisů tak i důkladností jejich tento wěk nad předešlý vyniká, dokonalostí pak jazyka k lepším wěkům aspoň na welikém díle se blíží. Bezpředsudná, mnohostranná wzdělanost německé i jiné ewropejské literatury i w naši zotawující se literaturu šťastně působila, kteréby nejwíce to wystawiti se mohlo, že posud nemnoho půwodního důležitého wynesla, ale powážímeli staw jazyka, w kterém ode dwau století se nacházel, odlaučenost literatury české od wyšších austawů učitelských, a to, že wznik její cele téměř připisowati dlužno jednottiwým, samopowstalým milownikům, a saukromým wzdělawatelům jejím, bez zisku, a často se swau nemalau škodau oběti na oltář vlasti kladaucím: tu již ne co a jak z náramné umění ewropejského zásoby swým krajanům podali, sauditi, ale že wůbec co podali, wděčně připomenauti musíme. Probuzení české národnosti, zwlášť w posledních létech, s jedné, chladnost k ní a nepřizeň doma i wně s druhé strany, pak různění se některých od spisowného jazyka zawdaly příčinu k rozličným pojednáním a obranám národní řeči. Příklad welikého němčiny zpytatele Adelunga, známost jinoslowanských nářečí, bez níž českého jazyka wědomost wždy nedostatečná a kusá zůstává, powýšili Dobrowského nade wšecky předešlé skaumatele naší řeči. On jest důkladný opravitel nebo raději twárce grammatiky české, která mnohým jiným jazykům za wzor postawena býti může ³⁾. Analogická jím podaná, ač malá dobropisemnosti oprawa s nehodným zvyku odporem se potkala. Jeho základů wíce méně užili w mluwnicech swých Pelcel, Tomsa, Thám, J. Nejedlý. W pozdější době zpytování jazyka načítě

1) Nejnowější pátku o literu *v* místo *w* a dvojhlasku *ou* místo *au* atd. wiz w Čas. mus. 1846 a Kwěty t. r.

2) Nářečja Slowenskuo alebo potreba pisaija v tomto nářečí wistavená od Ludewita Štúra. W Prešporku 1846 str. 86 wel. 8. [W tom spisku chce p. Štúr své počínání před swými krajaný odůwodnitij.]

3) Nowější grammatiky české jen potud dobré jsau, pokud se jeho základů nezpusily.

postauplo vyhledávaním a na světlo uváděním starých řeči památek, čímž wladilé chyby a neleposti do spisů nowých staly se patrnějšími, ano již lepší spisowatelé, zvláště Sbor musejní, k čistotě jazyka bedliwěji hleděti počínají. W etymologii skau-máním p. Šafaříka nowá epocha nastává ¹⁾. O slowárství české pilný Tomsa, neunawený ačkoli ne vždy kritický Thám, nowěji Palkowič s Dobrowským a pomocníky jeho zásluhy jeho dělili. Auplnější předešlých jsau pětidilný českoněmecký námi wydaný a dwaudilný německočeský Frantůw. Málo kolikas theorii wyšlých týká se hudby, řeč-nictwí, slohu wůbec a nejwíce prosodie. Škola hauslí, nawedení Försterowo k ge-nerálnímu basu, Knechtowy počátkowé hudby jsau s strany theorie podnes jedini; šťast-nější jest hudební skladba, naležši w opeře a w písniích wýborné pěstitele. K drama-turgii diwadelním ochotníkem Kaškowým a některými pojednáními w časopisech stala se příprawa. Spůsob weršowání téměř do polowice té periody zůstal předešlý, t. pauhé počítání syllab; někteří, jako Dlabáč, Krman, P. Tešlák, Semian, S. Hruškowic a j. w maličkostech pokaušeli se o časoměrné werše. Od r. 1795 nejwětší částka básniů držela se nawrženého Dobrowským dle příkladů Němcůw přízwuku, ne však bez od-poru časoměry o swé wěčné práwo se zasazující, o jejímž konečném wítězství alespoň we werších k zpíwání ustanowených, ač wzneseli se kdy k možné wýsosti naše bás-nictwí, pochybowati nelze. Učedník básnický má již před sebau mnohé pěkné wzory weršů metrických. Wůbec básnictwí české w té době znamenitě postaupilo, obsáhši vše-cky téměř druhy a formy Ewropanům obwyklé. Dokonalostí k prwní a nejpěknější periodě swé w celosti se blíží, rozmanitostí pak ji, a hojností plodůw wšecky předešlé periody přewyšuje. Mluwa básnická, které náš jazyk téměř jako řecký schopen jest, rozwiwěla se sice po celý ten wěk, zvláště přičiněním Puchmayera; nejwíce ale nale-zením starých českého básnictwí památek a známostí jinowlawanských poetických děl wykwetla. W písniích duchowních čistější nábožnost a etnota wane, jichž weliký díl owšem buď ze starších kancionalů wypůjčen, buď z německého přeložen, jako Geller-towy písně. Mezi půwodními w tom druhu Stach a Hruškowic předčí. Swětské lyriky pole skoro celé nějakými kwitky posazeno, hned we sbírkách, hned po různu se nale-zajícími. Popisné, rozprawné, idyllické, naučné, mrawokárné (satyrické), jinotajné i konečně diwadelné formy básnictwí wíce méně wzděláwány. Mnoho tu owšem přelo-ženého, ale i nemálo půwodního; mnoho nezralého, ale mnoho též dospělého chutného owoce. Nejwíce prospělo lyrické básnictwí a sklonilo se posledního času k národství, dílem sebráním písnií národních w Čechách, w Morawě i w Slowanech, dílem šťastným jich následowáním, w čemž Čelakowský wrch drží. W r. 1823 prwní almanach český poetický (Noworočenka) wydan, po němž Zora, Hronka, Wesna, Nitra, Horník ač ne-mnoho let trwající wystupowaly. — W rozprawném a popisném básnictwí půwodní díla wydali W. Nejedlý, Wocel, Hněwkowský, Holý (Slowák); přeložená Štulc, Kačer. Mezi jinotajnými wynikají Zahradníkowý bajky, Winařického Sněmy zwírat, Ferina lis (dle Göthe) od K. Satyrický básník ještě nepowstal, ačkoli jednotliwé mrawokárné pokusy někdy prawým humorem sepsané, nalezáme we Kwětech a druhých časopisech. Wy-tkneme zde Taroký Winařického. — Z počátku druhé polowice XVIII století zaraženo po prwé stálé diwadlo německé w Praze, w tak nazwaných Kotech blíže sw. Hawla. Tu (1771) ředitel diwadla Brunian prwní pokusil se (mezi něm. a wlawskými operami) češtinu na diwadlo uwěsti, počna weselohrau Kníže Honzik (z něm. Herzog Michel) ale špatné přeložení té hry, a nedobré wyslowení cizowlawských hereů byly přičinau,

1) Viz pojednání jeho w Čas. mus. 1846 a slď.

že to prozatím při tom jednom českém kusu necháno, a zase jako prvé něm. a wlastké hry provozowány. O několik let později tž Brunian učinil nowý pokus českau zpěwohrau: Ponocný, aneb česká Ančička, která již byla šťastnější, a několikrát po sobě provozena. W r. 1781 7 Čerwna kámen základní položen k nynějšímu stawowskému neb národnímu diwadelnímu domu, kterýž hrabě Fr. Ant. Nostic, teház purkrabě Pražský, wystawil r. 1784. Na Malostranském diwadle zatím sjednotila se herecká společnost (1785), jejíž audowé byli pán a paní Bulla, pán a paní Zappe, paní Sewe a panna Milden, páni Höpflerowé, Procký, Jeanmes, Kleefas, Turinský, Wappler, Emerich, Frühbach, Antong, Scheibel, Albrecht a Claudius, všichni od Bondinské německé společnosti. Provozowali 20 Ledna, pak 25 Ledna a 6 Unora 1785 hru od mladšího Steffaniho složenau, z něm. pak od Bully, bratra ředitelowa, zčeštěnau: Odběhlec z lásky synowské, kteráž poněwadž české herce měl, lépeji než někdy Brunianowi se podařila. Při druhém provozování swětlii někteří čeští vlastenci swátek českého jazyka w ódě rozdáwané. Bulla hrál sám osobu odběhlce, a získáno všeobecnau pochwalu, později ještě více českých her na diwadlo uwedl, mezi kterými žebrawý student (17 Apr.) a Štěpán Fedinger (16 Máje t. r.) nejvíce se libily. Po odstaupení ředitele Bully snažili se mnozí, aby žádných více českých her provozowano nebylo; ale Höpfner, jeho nástupce, pořád české hry dáwal. Diwadlo bylo wždy plno, ano i z okolních wesnic a měst lidé na české hry chodíwali. To pohnulo některé, aby zarazili nowau společnost diwadelní, w níž Antong, Kerner, Sewe a Zappe se nacházel. Tito s powolením císaře Josefa wystawěli dřewěné diwadlo na Koňském trhu, wůbec *bauda* nebo vlastenské diwadlo nazwané, trwající od 6 Čerwence 1782 až do 29 Srp. 1790, a hráli zde německy a česky několikrát w témdni, což byli (12 Čerwna 1786) ohlásili jako zlatau epochu českého jazyka a herectwí. Nyní horlili spisowatelé a překladatelé o wypracování českých diwadelních her a zpěwoher, jako: Thámowé (zvláště Wáclaw), a Majober — též wybórní herci — Tandler a j. Od r. 1785 až do 1790 přes 300 (dle Dobrowského) dobře i špatně přeložených a několik w nowě zhotowených kusů učiněno. Dle Tháma (Vorrede zum Nation. Lex. S. 58) přes 1000 her zhotoweno, ale k tisku nepodáno, poněwadž to společnosti jako jistina byla. J. M. C. Josef II s generalem Laudonem a Lascim (1786 19 Září) přítomen byl provozované hře: Lautníci nebo weselá bída (z něm. die Lyranten von Schikaneder), a darowal hercům 30 dukátů odplaty. Táž zpěwohra do 20 Pros. 1787 r. 45krát provozena byla. Téhož nyní dotčeného dne zpěwohra: Zámek podvodí mistra, prowodila se před arciwéwodau Františkem, a 12 dukáty jim odměněna. W r. 1788; 27 Dubna měšfan Jirik počal nowé diwadlo za Pořickau branau Albertem a Lotau, ale brzo přestal, ano dwoje české diwadlo owšem mnoho bylo! W r. 1790 bauta na Koňském trhu stržena, a diwadlo do někdejšího (1786 zrušeného) kláštera Hibernů přenešeno, kdež prwní kus daný byla Bruncwikowa cesta do Prahy 29 Srp. 1791. Nejprvé zde častěji, potom jenom w neděli a we swátek od 4 hodiny od poledne před německým diwadlem po několika let hry české provozowány, mezi kterým časem jak toto, tak hlavní diwadlo rozličným podnikatelům často po sobě w nájem se dostávalo, z čehož takowý záwod mezi oběma diwadly powstal, že Pražané té doby nejkrásnější hry provozowati wídali. R. 1791 16 Září J. M. C. Leopold II nawštíwil vlastenské diwadlo, kdež provozen byl českým jazykem Žebrawý student. Potřebný však náklad působil to, že podnikatelé příliš se utahowali, a zvláště w létě málo hostů majíce, přinuceni býwali do Karlowých Warů a do Teplice se stěhowati, tak že w Praze mnohé léto diwadlo ani se neotewřelo. Někdy obě diwadla jednomu nájemníku do rukau se dostala, jako: rytíři Steinsberku (1798). Té doby hrabě Nostic diwadlo weliké českým p. stawům prodal za 60000 zl.

Šest pánů složilo hned tu summu, a každý z nich, tak jako hrabě Nostic zůstal sobě jednu loži zdarma, kteréž se zakaupenými nebo rodinnými ložemi posud nazývají. Steinsberkowi nájem došel. On podržel jen vlastenské divadlo, a veliké bylo od p. stawů Dominikowi Quardazonimu pronajato; brzo i vlastenské Wárowi, a od toho Zappowi přepuštěno, pod jehož ředitelstwím provozowaly se české hry u Hibernů s německými až do r. 1802, w který čas to stawení po smrti hraběte Swertsy, jemuž náleželo, prodáno jest. Wlastenské divadlo stěhowalo se tedy na Malau stranu do Raymanského domu přičiněním ředitele Fr. Cerera. W r. 1804 páni stawowé od Zappe práwo to koupili, a vlastenské divadlo se Staroměstským pod ředitelstwím Quardazoniho uwedli. Za něho w neděli a swátek odpoledne w 4 hodiny české hry, a o 7 hodině německé se provozowaly; we wlských, na kteréž wázán byl, málo diwáků míwal. Dne 30 Září 1804 první český kus (Jan Dollinger) provozen byl. On některé zpěwohry do češtiny přeložiti, a od swých wlských herců na diwadle provozowati dal. W r. 1804 7 Října u přítomnosti J. M. Císařské provozeno tu bylo: Kašpárkovo žiwobyti a smutné skončení. W tom čase mnohé opět hry česky přeloženy a některé půwodně složeny byly, skrze Rausa, Štěpánka, Šediwého a j. Spisowatelé pro časté provozowání nowých českých her w spisowání a překládání jich sotwa stačiti, neřkuli jim dokonalosti nějaké dáti mohli, a herci ani wybraní, ani všickni Čechowé nebyli. Raus, Swoboda, Sykora zasluhují z tehdejších časů chwalitebného připomenutí. Po smrti Quardazoniho (1806) stawowé čeští, za nejw. purkrabí hraběte Wallisa, ředitelstwím obau diwadel na ředitele německé diwadelní společnosti K. Libicha wznesli s tau wýslnau wýminkau, aby české hry na welikém diwadle wíce provozowány nebyly, proto že theater mezi odpolední českau a wečerní německau hrau dosti prowětrati nemohl. Aby tedy wýnosnějších her českých docela nepustil, dáwal Libich na Malostranském diwadle w neděli a swátky ode 4 do 6 hodin české hry. Ale milowníků welmi ubýwalo po ta nepokojná léta, tak že Libich diwadlo Malostranské zrušil, aby stawowské zwelebil (1809). Po tři celá léta spala česká Thalia. Haklík († 1816 8 Ledna), Kaupowský, Wild, Nigrin a někteří jiní ujali se znowa diwadla českého, a wymohli u městského heitmana rytíře z Mertensu a jeho nawržením u J. E. hrab. Kolowrata Libšteinského, nejwvyššího purkrabiho, aby se we dny tak nazwané normalní pro chudé ústawy česky hrálo od milowníků dobrowolných; což po nejprwé stalo se 26 Ledna 1812 provozením Fridolína. Aučastníci té dobrowolné společnosti byli: Hynek Brinke, Ant. Kaupowský, Fr. Klicpera, Fr. Kopriwa, Čeněk Müller, Jan Nigrin, Wácl. Sykora, Ant. Šwanda z Zemšic, J. Nep. Štěpánek, Ant. Wild, paní Anna Karlowá a panna Lenka Lencowá. K pátému provození (Obležení Prahy od Šwedů) od J. M. C. powolení a příspěwek 1000 zl. pro chudý dům obdrželi. Na to rozinnožili společnost nowí audowé: Jos. Hawelka, Wácl. Klicpera, W. Machek, J. Mareš, F. Nebeský, F. Pleskot, W. Růžek mladší, W. Swoboda a J. Haklík; paní Antongowá a Šopowá, panna F. Gybowá, Anna Šwamberkowá, K. Ledererowá, Barb. Sukowá, i Anna Musilowá. Po šestém předstawení nabyla společnost zvláštní pochwaly od zemského řízení, a pomocí ředitele Libicha a j. provozowala až do r. 1815 osmmecitma předstawení, a odwedla k ústawům dobročinným 17,614 zl. 37 kr. Hry byly na wětším díle od J. Nepóm. Štěpánka sepsané, kterýž od J. M. C. dekretem pochwaly a (1820) čestným penízem poctěn jest. Brzo na to wydáno poručení, aby se w normalní dny žádné diwadelní hry neprowodilo, čímž opět diwadlo české zmizelo. Ještě w r. 1820, (21 Máje) J. M. C. s císařowicem Ferdinandem arcikn. Rainerem a s dworem byl w diwadle, kdež na jeho wýslnau žádost hráli weselohru w české řeči, a první jednání z něm. hry. W r. 1821 toliko jednau hráno (25 Března), 1822 dwakráte, 2 Ledna a w Září; při po-

sledním provozeno Beraunské koláče u přítomnosti J. K. W. arcikn. Frant. Karla, kteréž mu i w Brně (28 Řijna 1822) předstaweny. Mimo hlavní diwadlo zde onde někdy hráno, jako r. 1818 we Wimrowých sadech od společnosti měšťan, některé starší hry z doby Steinsberkowy atd. provozujících; dobře sprawené ač w malém okrsku bylo domácí diwadlo Teusingerowo w Hibernské ulici, kdež posléze opera Pražští sládcí s nowau od Bartáka hudbau provozena (1823). W jiných městech, i kde stálý theater mají, buď nikdy, jako w Litoměřicích, buď málo kdy, jako w Plzni, česky se hraje, tak že každé české předstawení mezi památnosti wěku náleží. W Praze přičiněním Jana Uhlře a některých jiných, nejwíce akademiků (1823) wymoženo opět dowolení k dobrému ústawu dáti několik her českých, jako: Diwotworný klobauk od prof. Klicpery (30 Srpna 1823) a j. Opery české na weřejném diwadle již na 20 let neslýcháno. Potěšení to obnowil Sim. Macháček přeloženau Rodinau šwejcarskau (28 Pros. 1823) a Wodařem, w kterých zpěwem wytečnými se učinili Krow, Hofmann, panna Komet, Králowá a j. Obě opery důkazem býti mohau, že werše časowau měrau sprawené k zpěwu nejwlastněji se hodí, a jazyku k libozwučnosti pomáhají, jakauž se toliko wlský honositi může. Střelec kauzedlný (čarostřelec) J. Štěpánkem přeložený dwakrát t. r. daný (po třetí 23 Kwětna 1824, jen dwa akty u přítomnosti J. C. M. dwora a jiných vysokých hostí), wděčně přijat jest od milovníků českého diwadla. Nyní přičiněním téhož p. Štěpánka (spoluředitel diwadla) powoleno dáwati každau neděli odpoledne před německým diwadlem hru českau; počato 28 Září Laupežniky na Chlumu, a hráno až do sw. Jana Nepomuckého kromě postu a masopustu. W letní době toliko německy se hraje. W nowějších dobách nějaký čas hrálo se w Štögrowě diwadle w Růžowé ulici. Weliké předsewzetí ustawiti zvláštní diwadlo české posud newykonáno. O jednotlivých hrách w Praze i w kraji úplná známost nalézá se w časopisech, nejwíce w Kwětech a Wčele. Zásluhy o diwadlo kromě již jmenowaných nejnowěji dobývají sobě Tyl, Kaška, Püner, Kolár a j. — K řečnictwí českému málo příležitosti; pročež málo několika plodin sem náležejících počítáme. (O duchowním doleji). Množství denníků německých, dílem k nám docházejících, dílem zde wyhotowených, pobudilo Čechy k následowání. Od roku 1786 učitel lidu (z něm. Junga) wydáván po tři léta. Nejmenowaný kdos ohlásil přítele českého a morawského národu z okresu hospodárství a mrawů, též cwičení mládeže, ale pro nedostatek čtenářů newydal. Podobně F. Procházka podniknutím K. Widtmana ohlášenau (1786) sbirku kronik českých a historie domácích skutků od Dalimila až do Beckowského, historie národů cizích, a kněh umění božího newydal, ale toliko částky: Dalimila, rytíře křesťanského a některé jiné knížky na swětlo wynesl. Téhož r. 1786 pokusili se Ondřej Plachý, Aug. Doležal, J. Hrdlička, J. Rybay a j. w Uhřích o wydání spisu téhodního, obsahujícího mnohé pěkné věci ze wšelikého umění, pod nápisem: Staré nowiny atd. ale nebylo dosti čtenářů, a tudy oni přestawše wydali swau zásobu po hromadě w knize: Spolusebrání rozličných spisů (1790—1). Tomsůw měsíčník po roce, pautník po půl létě, český pak lidomil s 14 swazkem přestali. Důležitější slohem jsau Hlasatel J. Nejedlého, kteréhož 4 roky, a prwotiny umění od J. Hromádky, jehož 5 roků wydáno. Powídatel a potom pod jiným jménem Kratochwilnik jednoho spisowatele (Sychry) dílo jest. Rozmanitosti J. Hýbla uwázly swazečkem R. Hyllos jeho po třech pololetích. Při nowinách českých, jak to již W. Kramerius činíwal, wydáváno též sbírky zábawných a naučných spisků pod rozličnými jmény: Dobrozwěst, Čechoslaw, Zwěstowatel, Rozličnosti, kteréž přešly do České Wčely od r. 1834 vycházející. Téhož roku počaly Kwěty. Dobroslaw prof. Zieglera, cestau půwodní Zdirada Poláka do Italie, a jinými spisy znamenitý po 12 swazku jméno změnil w Milozora. Jindy a nyní, Wečerní

wyražení, Čechoslaw (nowý) Wlastimil, Pautník slowenský, Swětozor, Dennice jsau jména ostatních posud vyšších časopisů nedlauho trvalých, jichžto aučel wůbec byla zábawa a poučení. Vyšší záměr mající Časopis musejní od r. 1827 wydáwaný naděje se delšího kwětu, jsa obdařen trvalými prostředky. Pautník Házowců redigowan od K. Zapa Dubnem r. 1846 cestu swau nastaupil, s nímž Tylůw Pražský posel téměř jednočasně jako o záwod wyslán. Wyššímu umění a vzdělanějším čtenářům odhodlán jest Krok prof. J. S. Presla. Z mnohých něm. románů a zábavných spisů, jichž po ta léta jiní jiné z přízně čtenářů neustále vyháněli, wždy také některý česky promluwil, mezi nimiž ti, které Krameriusedau prací wydány, čistotau jazyka nad jiné jsau lepší. Za našich dnů nejwíce vzděláwáno pole zábavných spisů. Netoliko časopisy téměř wšecky podáwají powídky a báchorky, přeložené i půwodní, ale i sbírky jich pod jménem bibliothék se zakládají. Mnoho tů utěšeného pro srdce i rozum, wíce ale ještě takowého; ježto pokaženau krásochut od jinud k nám uwádí, obrazy třeštiwými nelibost a omrzlost působí. Jan z Hvězdy (Marek Jind.), Tyl, Malý, Ehrenberger, Sabina, Chochoლაუშek, Tomsa, Mikšíček, Pečírka, Šwihlík, Pohořelý a j. w tom poli pracují. Ze staré Římské a řecké literatury wždy ještě málo se přeložilo, ač toho možnost některé zdařilé pokusy dowozují. Homerowy Iliady pilný překlad od Wlčka, Odyssey prosaický od Lišky wydán, Virgiliowy selanky od Winařického, Acneidy částka od téhož; Horaciowy ody od Šíra posud jen z částky tištěny. Sallusta Waněk, Aur. Victora a Flora Chmela, Marka Aurelia zápisky a Eutropiowu hist. Šír, Ovidiowy heroidy některé Sušil a Marek Ant. přeložili. Hájek Luciana část dilem wydál, dilem w rkp. zůstawil. Historie vlastenské znamenité sice částky máme, jako jest Pelclowa kronika, širší, důkladnější, pořádnější, a ke čtení utěšenější než jeho německá, ale jen až po Karla IV jdaucí, pak příběhowé za Ferdinanda I a Maximiliana Janem Zimmermannem z dobrých pramenů wydání; a wšak celé historie české jedním duchem a pérem kritickým psané posud se nedostáwá ¹⁾. Nejcelejší posud jest Pabstowa Hýblem zčeštěná. Stručná hist. české země konečně podána jest Tomkem a Malým. Tím méně se nám posud wšeo-
 obecné obšírnější historie dostalo. Širšího a na ten čas dostatečného obsahu historii wyhotowil nejnowěji prof. Smetana. Krátká wšeoobecná historie nám dána od Šoltysa, důkladnější od Tomka. Nade wšecky posud wydané vyniká stará historie Slowanů pod jménem Starožitnosti slowanské p. Šafařika do němčiny, polštiny i ruštiny již přeložená. K známosti jiných stran swěta některé spisy z německého slauží; půwodní cesta jest Zdir. Poláka (w. Dobrosław.), J. Kollára do Italie a K. Zapa po Haliči. Užitečná w historickém a zeměpisném ohledu jsau wydaná popsání některých měst, jako Králowéhradce, Mladé Boleslawi, Plzně, Krupiny, Wysokého Meyta, Prachatic, Rakownika a j. též osob a dějů některých znamenitých. Kronika Beraunská od děkana J. Seidla, Poděbradská od učitele školního Minettiho jsau posud w rkp. Nowiny, o něž Krameriusedau nejwětší posud zásluhu měl, od r. 1782 až do našich časůw také českým jazykem nepřetrženě, brzo jedny, brzo dwoje (oboje r. 1809 počítaly 500 odbiračůw), až i některý čas (1812 — 6) čtvery najednau, owšem jedny druhým na ujmu wycházely. Od r. 1783 až do 1786 wydáwaly se nowiny slowenské w Prešpurku, skrze Lešku. W r. 1824 F. z Šenfeldu oboje Pražské skrze dwa redaktory, J. Lindu a F. Tomsu wedl; rokem 1825 toliko jedny s Čechoslawem skrze F. Tomsu wydáwal, druhé stawowský tiskař Háze tlačil, maje to za powinnost přiwtělenau ku práwu wydáwání německých nowin, kteréž po Šenfeldowi najal, což od r. 1846

1) Naději máme, že p. Palacký swau wybornau historii, kteréž první díl w českém jazyku nyní se tiskne, nás budoucně zauplna obdaří.

Medau na se přewedl. Historie církevní a literární také některých přídawků w té periodě nabyła. Zeměpis všeobecný poprwé saustawně pojat Karlem Šádkem, nowěji Lukšem a nejdůkladněji Zapem. Také Balbi z franc. přeložen. Atlas český Merklasem zhotowen. Mapu ethnografickau Slowanstwa celého s wyborným wyjasněním wydal p. Šafařík. Částeční opis země české a uherské již dříve dobré wzdělawa tele nalezl. Topografiu českau Dunder Plzeňským krajem započal. Stránka libomudretwí, jakož okolnosti od dáwna nesly, wždy toliko prostonárodní zůstawała. I w této periodě přes 40 let newyšlo nic saustawného, anobrz spisy pauze k lidu obecnému mluwící: nawedení k maudrosti a ctnosti, wzbuwování k lásce vlastenské a powinné země pánu wěrnosti, jakž toho potřeba času žádala, naučení některým částkám řádu politického, k. p. o hašení ohně, obstarání chudiny, zwláště ale wychowání dítek, ta oblíbená nowějších časů nauka; wydáno prospěšné nawody k wychowání učitele, a množství, owšem nejwíce přeložených, spisků pro mládež, mezi nimiž i lepší, jako Kampowy některé, Salemanowy se nacházejí. Příznivé češtině zákony (1816) posilily některé wlastence k smělejšimu u wědách a umách pokroku. Takž i wychowatelstwí prospělo. Od r. 1833 vychází časopis Přítel mládeže, překládají se na mnoze spisy pro mládež Schmiedowy, Nicricowy a j. Činní w tom nad jiné shledání Wlasák, Tomsa, Sláma, Swoboda, Pečírka a j. Na filosofii, přírodopis a přírodozpyt zwláštní zřetel obráčen. Logiky 1820 poprwé wyslé, druhé zmnožené wydání spolu s metafysikau 1845 ostaráno ¹⁾. Dušeslowí, základowé pýtwy, leboslowí, ssawectwo, rostlinstwo, nerostopis, lučba, fysika wědecky wzdělány; i prostonárodně a školám nižším o plodinách přírody psáno. Čelnější spisowatelé té třídy byly: Marek, Hyna, Presl, Staněk, Amerling, Smetana, Kodym. Fysiky Michálkowa (1819) a Šádkowa (1835) byly starší pokusy w té wědě. Arithmetika saustawná po Wydrowé (1806) opět ladem lehla. Pro školy dobré jsau pomůcky od Radla, Hyny, Michla, Přibíka. Zindlůw úwod a Kuklowo umění počtářské také po česku hlaholí.

O hospodárstwí polním i domácím jednáno wúbec i zwláště, jako o wčelách, dobytku, štěpařstwí, lesnictwí, ano i o kuchařstwí. Jíří Wolný jest wzor idealní polního hospodáře, kterýž od spol. hosp. dostal wysazenau odměnu. Wzruky i časopisy hospodářské: Naučné listy od r. 1838 z něm. p. ryt. Kaliny a Žiwa, spis rolnický a lesnický od r. 1842. — Technologie pro nedostatek názwů dlaho pušta ležela, až newawený Presl překladem Poppe a časopisem technologickým wzdělávání její obtížně započal. Mnohé dobré naučení při kalendářích od společnosti hospodářské německy a česky wydáwaných se nalézají. První kalendář tolerancí w českém jazyku 1789 na swětlo wysel, r. 1799 pro uložení štempel na wšecky kalendáře, w kterých historické zpráwy, pohádky a podobné wěci se nacházejí, wydáwan býti přestal. Nicméně podobné kalendáře z počátku předešlého desítiletí na swětlo wystaupily a sice Fejerpatakého (1830), Spurného (1831), Medaua (1832), Gastla (1837). Lékařské a právní umění jen z prostonárodní strany česky wzděláwáno, kromě porodnictwí, kteréž se saustawně w jazyku také českém přednáší. Ostatně lékařské spisy té periody wztahují se wúbec na zachowání zdrawí a některé jemu škodlivé předměty, zwláště pak na ochranné neštowice, cholera, konečně na nemoci dobytčí. Práwa a zákony wětší, jako řád saudný, všeobecné práwo městské atd. w obzwláštích knihách a sbírkách pro sebe tištěné, menší

1) Co od Museum w té wěci posud činěno, wztahuje se pauze na wzdělání mluwy filosofské, w té naději, že swým časem národní mudrcowé powstanau. Jest ale welice přáti, aby se toho ne systematičtí jedinowerci a cizími saustawami pomatení nedomudrci, nebrž bezpředsudně rozumující myslitelé prawoslowanští ujímali!

a běžná nařízení německým a českým textem wedlé sebe vycházejí. Trestní zákon w přestupcích aupadkowých Čelakowským zčešlěn (1835). Palkowič a Tablic Slowákům některé zákony a sněmy uherské přeložili. K potřebě obecné w sepsání všelikých listů a spisů kancelářských Čechům nejedněmi příklady sebranými poslauženo. Právní sekretář od Fayla (1838) lepší češtinu uwésti snažen byl. Neoceněný w tom ohledu jest Palackého archiv český, sbíraje psaní saukromná: státní, dopisy, zápisy, sněmowní věci, výpisy právní, nálezy atd. Bohoslowí s duchem snášeliwosti wětší než byla za předešlých wěků, spojené, více prawé pobožnosti a mrawopočestnosti než hádek pílilo. Biblí katolická měla učeného opravitele F. Procházku; nekatolická w Prešpurku a Berlíně, w Kyseku (1845) wydawatele nalezla, ano i českau konkordancí opatřena. W slowenském nářečí wyšla biblí 1829. Ze sw. otcůw přeložen Cyprian (1825) Augustin o městě božím (1829 — 32), Klemens, Ignác a Polykarp (1837). Wýborná pomoc wědám bohoslowným jest Časopis pro kat. duchow. od r. 1828 pod dohledem konsistoře Pražské vycházející. K němuž přidružiti se hodlá páně Štulcůw Týdenník (1847). Toliko odstupowání k nekatolikům po uwedené toleranci k některým spisům polemickým příčinu dalo. W dogmatických spisech nowých slyнау: Tomek, Král, Zahradník, Jirsík, u protestantů: Salatinay, Šulek, Šoltis, Leška. Biblická historie, wyučování we wíře dospělých i nedospělých, wyklady, postilly nejedny sepsány; zvláště ale kazatelství nad předešlé wěky wyniklo. Okolo r. 1775 powstala w Praze společnost kritiků, kteří kázání w chrámech držená posuzowali (prof. Chládek na čele jich); ale nalezli hodného jich zástupce w nejmenowaném Fr. Procházkwi. Kázání, zvláště posledních let, nejen přeložená, ale i půwodní w sbírkách i po různu k rozličným příležitostem sepsaná, na mnoze vycházela, z nichž některá jak věci tak slohem řečnickým chwálná. Stapfowý rozwrhy kazatelské w češtinu Hyblem uwedeny. Wydawatelé kázání w nowější době jsau: Kučera, Šediwý, Rokos, Wambera, Dwořák, Zimmermann, Hawránek, Martiny, Hora, Škoda, Trnka, Tupý, Jakaubek, Bláha; Čermák, Stránský, Kautský, Procházka, Marck, Kollár, Rešetka, Feigerle, Kosec, Zahradník, Čeněk z Wartemberka a j. Pastýřské bohoslowí saustawně i w částkách některých k prospěchu duchowního pastýře pojednáno; innohem pak hojněji spisy wzdělawatelné, nábožné a liturgické pro lid sepsány, přeloženy a wydány.

V.

Spisowé oddělení šestého.

A. MLUWOZPYT.

a) Obrana českého jazyka.

1. KARLA THÁMA Obrana jazyka českého proti zlobiwým jeho utrahačům, též mnohým vlastencům, w cwičení se w něm liknawým a nedbalým sepsaná. W Praze u Jana F. z Šenfeldu, 1783 w 8. str. 48. Zlomek w Toms. Chrest. str. 216.

2. Sláwa a wýbornost jazyka českého od J. Rulíka, w Praze 1792 w 8.

3. Von den Vorzügen der böhmischen Sprache von Franz Tomsa, Prag 1812 w 8. (s českými příklady).

4. Apologia, to jest obrana, kterau se odrodilci, jenž od swé národnosti slowanské od-

stupují, bráníti chtějí, ti pak, kteří o ni stojí, posilniti se mohau. Sepsána od Ondřislawa z Prawdomluwic (J. KOLLÁRA), w Budíně, literami J. Gyuriana a Mart. Bago, 1841 w 8. str. 40.

5. Řeč o lásce k vlasti P. S. II wyd. w Praze 1845 str. 20.

6. Práva naší řeči a národnosti. Wydal Dr. Fr. Cyr. Kampelík, w Praze 1845 u Jar. Pospíš. str. 39 w 8. [Úwaha od Dr. Strobacha we Wdele 1845 č. 82].

7. Hlasowé o potřebě jednoty spisowného jazyka pro Čechy, Morawany a Slowáky. Spisů w 8. č. XXII. W Praze 1846 str. VIII a 224 w 8.

Proti tomu wydal Hurban: Slovenskje pohľady

na vedi, umějí a literaturu. Díl I. sw. 1 w Skalicí, 1846.

8. W časopisech: a) *Kram. Nov.* Wolání k Slowanům, aby jazyka swého pilni byli, od Jiř. Palkowice, 1802.

b) W *Illasateli. J. Nejedlého* O lásce k vlasti I. 5. k vlastencům IV. 3. *Rautenkrance* list III. 7. Řeč při uwezení přednášení češtiny I. 485. Pročby se mělo w hlavních školách také česky učiti IV. 72. *J. Jungmanna* Rozmlauwání dwoje o českém jazyku I. 43. 321.

c) We Wíd. listech: *Antibohemia* od J. J. r. 1813 listů 46.

d) W Čechoslawu: O mateřské řeči wúbec, a jak národnost zachowati. Z archiwu Hornayerowa přel. od *Slány* 1824. Wšimání morawčiny od Šembery, 1831 V. 37. 40. Odpowěd na to od Čecha Längera 41 — 47.

e) W Kroku. Kdo činí, kdo trpí křiwdu? od A. J. I. 3. 64. Český jazyk z ohledu na bohatost s jinými porownaný, 1831 str. 623. Srownání spolu-lásek a samohlásek atd. 624.

f) *Cas. mus.* Král Ludwik a řeč česká, od Pa-lackého, 1828 IV. 114. O českém jazyku úsudek Luk. Hornického, Poláka, w XVI stol. od J. J. 1830 293. Jazyk český na dwoře litewském w XV stol. 1831 str. 280. O různěti českého jazyka od J. J. 1832 str. 165. Mluwnické přednosti řeči české w přirownání s jinými slowenskými sestrami od W. Hlinky, 1835 str. 163. O literních swazcích Slowáků s Čechy a Morawy w někdejší i nynější době, od B. *Tablice*, 1842 str. 579. Pro-středek, jakby po gymnasiích českých a morawských i slezských, ohledem wyučowání w jazyku českoslowanském Nejvyšší wůli poněkud zadost učiniti se mohlo, od prof. J. *Chmely*, 1843 str. 532. Slowo o české národnosti, od E. *Wocela*, 1845 str. 258. O nowé písemné řeči na Slowensku, list p. J. *Záborského* k p. Fejerpatakymu, 1845 str. 123.

g) *Jindy a Nyni*, milownici slowenčiny u národů cizích, od J. *Kaubka*, 1833 II. 24.

h) *Hronka*. Předmluwa a domluwa od Kuzmanyho 1836 I. 8 — 19.

i) We *Fejerpatakymu kalendáři* na r. 1836 — 7. Slowenčina.

k) *Plody* 1836. Řeč od Hodži str. 58.

l) *Květy*. Potřebnost jazyka českého pro lékaře a hojiče, od W. *Staňka*, 1834 str. 113. Proč jsem Čechem? Od *Tyla*, 1826 příl. 53. Wlastenkyním k nowému r. 1838 od bar. *Villaniho*. O jazyku českém, Now. *Květy*, 1842 str. 10. O společné mluvě českoslowanské, tamž str. 21, 25 od *Kampelika*.

m) *Česká wčela*. Zdaž dokonalá známost češtiny Čechu, církwi a státu prospěšná a užitečná jest čili nic? 1839 str. 3. Z denníka mladé Morawky (Marie * *) Wčel. 1845 č. 24. Srownává se wlastenství s náboženstwím? č. 59.

n) *Rozličnosti Pražských nowin*. Krátkost jazyka českého, 1829 č. 54. Walašský jazyk č. 82. Ne-stranná chwála slowenské řeči z ust Wlachů, 1832 č. 51. O potřebě w zemi obecnému jazyku náležiti se naučiti, od *Ludwika*, 1833 č. 53. W jaké powěsti jest Čech a wlast jeho po cizině, od téhož č. 55.

o) *Wlastim*. 1842. Slowo k pannám českoslow. od W. Št. 45.

b) Prawočtení.

9. Normalni školní knížky: a) Abecední tabulka. b) Dokonalá slabikowací tabulka. c) Sla-

bikář obsahující w sobě způsob, jak se dítky mají učiti písmeny znáti, slabikowati a čisti, w Praze nákl. c. k. praw. školské kněhotisk. 1775, 1778, 1780 w 8. d) Slabikář pro sedlské školy w c. k. zemích. e) Slabikář pro městské školy w c. k. zemích. f) Slabikář pro žáky helwetské a Augšpurské konfessí w c. k. zemích, 1782 w 8. 1801 w 8. Wšecky tyto knížky posud se často znou tisknau, asi 5000 wýtisků každého druhu.

10. Slabikář český, w Litomyšli w 8.

11. Slabikář přirozenau a welmi snadnau nauku k čtení obsahující, dle které dítky w krátkém čase dobře čisti naučeny býti mohau. We *Wacowě* r. 1801, 2hé, 3ti 1804, w *Prešp.* u Š. P. *Webra*, tamž 4té r. 1806 str. 48 nawedení k latinsk. i k uhersk. čtení krom slowenského obsahující.

Tento slabikář Dan. Bocko spisowatel jeho Institutu *Prešpurskému*, jehož péčí se wydává, darowal. Přetištěn w Praze 1816 w 8. s nadpisem: *Abecedář nejnowější aneb nauka k čtení.*

12. Fr. *Tomsa Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben, Sylben und Wörter nebst Leseübungen*, Prag 1801 w 8. stran 80.

13. Slabikář, z něhož se dítky litery znáti, slabikowati a čisti naučiti mohau, w *Prešpurku* 1804 w 8. str. 32 (od **ZIKM. PAULINIHO**). S přídawkem uherským, tamže u *Wiganda*, 1836.

14. Elementarní knížka k německému čtení a pojmenowání nejobecnějších wěcí a jejich wlastností pro mládež w českých místech, od **JANA SCHMITTA**, w Plzni 1818 w 8. str. 47, též 1826 w 8.

15. Slabikář pro školy welebného *Baňského* okolí, wydaný od literní společnosti téhož *Baňského* okolí. Prwní wydaní nákladem literní společnosti b. o. We *Wacowě* 1820, písmem Ant. *Gotliba* w 8. tři archy. Podepsán B. T. t. (**BOHUSLAW TABLIC**, tajemník).

16. **JANA JAWORNICKÉHO** Kratochwilné poučení, jakby se dítky česky i německy slabikowati a čisti w krátkém čase naučiti mohly, w Praze 1820 w 8. též 1830 u B. *Háze*.

17. **JANA KOLLÁRA**: Slabikář pro dítky s přídawkem latinských článků k čítání, péčí a nákladem církwe ew. slowenské *Pešťansko-Budinské*, w *Pešti* písmem Mat. *Trattnera*, 1826 w 8. str. 24.

18. **ANT. TRNKA**: Uwezení k brzkému něm. čtení atd. pro české dítky, 1826 w Plzni str. 52, w *Klatowech* 1833? J. C. *Braun* (w Praze u *Neurentra*).

19. Česká abeceda w 26 obrázcích, od *Machka*, 1829.

20. a) Slabikář chlapců od *Fejerp.* w *Lewoči* u *Jana Werthmüllera*, 1830.

b) Slabikář děvčecí od téhož tamž 1830.

21. **J. N. SYKORA**: Poukázání k důkladnému poučení českého i něm. čtení jakož i praktické cvičení v rozumnění a mluvení nejpotřebnějších poznamenání i průpovědi v oban jazycích. [Anweisung zur gründlichen Erlernung atd.] w Praze 1833 w 8. str. 116.

22. **FR. STUDENÝ**. Nejkratší nawedení ke čtení, w Praze 1834 w 8. str. 71 u W. Špinky. [Pos. od Franty we Wčele 1834 č. 5—7].

23. Slabikář německý a český, we Widni w 8. (b. r.?) 6 archů.

24. Slabikář něm. a český [Namenbüchlein etc.] pro městské školy, w Praze 1836 w 8. str. 160.

25. Slabikář (menší), s přídawkem uherským snadným způsobem sepsaný od **JANA FIZELE**, w Lewoči, 1836, též w Prešpurku u Wieganda 1836.

26. Česká abeceda aneb malého čtenáře knížka první. Sepsal K. Winařický, w Praze, 1838 w 12. arc. impr. 3 archy. [Porow. Kwěty příl. 1838 str. 93].

27. Malý čtenář, aneb čítanka pro malé dítky od **JANA SWOBODY**, w Praze u Pospíšila, 1840 w 12. str. 75. [Prw. Kwěty 1841 str. 6].

28. Tri sta šedesát pět propovědi z učení o mravích, povinnostech, ctnosti a náboženství atd. 1 a 2 díl, w Lewoči u J. Werthmüllera, 1835 w 8. od **K. FEJERPATAKYHO**. Též 1 díl s uherským, něm. a lat. přídawkem, 1840 str. 72. Též 1 díl po třetí, 1842, a II díl po druhé 1845, 6¹/₂ archu tamž.

29. Malá čítanka s několika abecedami, jakož i nawedení ke čtení a k prawopisu od J. W. Šumawského [FRANTY], w Praze u Pospíš. 1841 w 8. str. 104.] Por. Now. Kwětů 1841 str. 63; 1842 str. 69, 74].

30. Jaromirowa první kniha ke čtení, od **JANA Č. FORMÁNKA**, ku prospěchu opatrowny pro malé dítky, w Klatowech, w Praze 1842 u synů B. Háze w 8. str. 87 a 25 wyobrazení na tabulích. [Por. Now. Kwětů 1842 str. 36].

31. Slabikář a čítanká pro menší dítky, w Ratiboři 1844 u Bognerowých dědiců wel. 8. str. 112. [Por. Kwěty 1845 str. 16].

32. Nawedení ku čtení bez abecedy a k prawopisu bez psaní, aneb: Opozdíly předchůdce, od **JOS. FRANTY ŠUMAWSKÉHO**, w Pr. 1845 u J. Spurného str. 18 w 8.

33. *W Časopisech a) w Rozmanitostech*: Prostředek, když děti místo g a k wyslowují t neb d, od F. ŠPINKY, J. 79.

b) *Přítel mládeže*. Saustawný náwod k rozumnému čtení, 1828 I. 92. Pouučení, jak při poznání písmen, slabikowání a čtení učitel pokračowati má, 1828 IV. 3. 1829 I. 6. který způsob nawedení

dítěte ke čtení zdá se prospěšnější? 1831 IV. 7. Připomenutí o čtení od W. Duška 1835 II. 101. Jak by se dítky k prawému a čistému mluwení uwoditi mohly J. Fr. Knížek (1839)—Illáskowání, čili nejkratší nawed ní ke čtení od *Kalendy W.* 1842.

c) *Rozličnosti Pražsk. nowin*. O čtení, 1826, 231.

d) *Čas. mus.* Slowo o rozdílu a wyslowení hlásek i a y od J. Krbece, 1844 str. 589. Rozepře mezi písmeny od J. J. 1842 str. 252.

c) Prawopis.

34. **Jos. Rosenthalera a)** Opella in 7 capita distincta, quibus errorum, qui in bohemica scriptione tum in typo fiunt, causae expendantur. Pragae 1779 w 8. str. 110.

b) Hwězdíčka písaře k dobrému psaní českému wedaucí, ku prospěchu škol českých wydaná atd. w Praze 1781 w 8. Přidána jest Obrana knížky Opella atd. proti Dobrowskému. Recensí této hwězdíčky w. Lit. Magazin von J. Dob. 1 Stück S. 93.

35. Čtyry gruntowní tabule ku prospěchu mládeži slowenských škol, w Trnawě 1780.

Jest část Josefinské grammatiky německé, na dobropísemnost slowenskau obrácené str. 3.

36. Orthographie česká, aneb naučení, jak se má dobře česky psáti, w Praze 1780, 1793, 1810 a často posud.

37. Přiwod ku dobropísemnosti slowenské, w Trnawě, 1780 w 8. str. 47.

38. **FR. TOMSY a)** Uwědení k české dobropísemnosti w e. král. zemích, w Praze 1782 w 8. 1784.

b) Ueber die czechische Rechtschreibung. Prag 1802 w 8. str. 32, (připojeno 13 českých básní).

c) Grössere czechische Orthographie. Prag 1812 w 8.

39. Čechořečnost, tauž řečí mluwícím složená a we dwan dílich obsažená, totiž w dobropísemnosti a zpěwomluwnosti, skrze Jiřika Petrmanna, českého kaz. w Dráždanech, w Prešpurku, 1783 w 8. str. 48 u Š. P. Webera. Pod správau Štěpána Lešky toho času kantora a warhaníka. W dobropísemnosti přilisi mělký.

40. Prawopisnost řeči české (též něm. Wahre gegründete Rechtschreibart etc.) od Wácl. Pohla, we Widni 1786 w 8. u Tom. z Trattnerů. (Chybná).

41. **ANT. BERNOLÁKA a)** Dissertatio philologocritica de literis Slavorum, Posonii, 1787 w 8. (prostoslowácky).

b) Linguae slavicae, per regnum Hungariae usitatae orthographia ib. (připojena k první).

42. **K. THAMS** Methode in kurzer Zeit acht höhmisch auszusprechen, zu lesen und zu schreiben. Prag 1800.

43. Nejhlawnější prawidla slowenské dobropísemnosti, kterážto spolu sebral Sam. Čerňan-

ský, w Štáwnici u J. F. Sulcera, 1802 w 12. str. 24.

44. Českoslowenská grammatika (liternice) od PAWLA ŠRÁMKA, w Prešpurku 1805 w 8. Jest toliko dobropisemnost, dobře psaná, str. 32.

45. Prawopis ruskočeský od ANT. PUCHMAYERA. W Praze 1805 w 8. str. 68.

Učí česky psáti ruskau literau, a srownává mluwntky obau těch jazyků, stručně.

46. Prawidla české dobropisemnosti od ALEŠE PAŘÍZKA. W Praze 1813, 1815, 1819 w 8. str. 94 1831 str. 94.

47. Německá dobropisemnost od JANA JAWORNICKÉHO. W Praze 1817 welk. 8. str. 94 u Boh. Háze.

48. Prawopis český podlé základu grammatiky J. Dobrowského od WÁCSL. HANKY. W Praze 1817, 1821 w 12. 1833 poopravené str. 84, 1835 u Špinky str. 94, 1839 w 16. str. 93. Po šesté 1844 w Praze.

49. Auplná dobropisemnost německá po německu i po česku sepsaná od J. ŠMITTA. W Pisku 1819 w 8.

50. Orthografia aneb prawidla prawopisemnosti morawsko-slowanské řeči od FRYČAJE. W Brně 1820 w 8. (chybná).

51. Prawidla české dobropisemnosti atd. od JANA JOS. FILCÍKA. W Hradci Králové, 1822 w 8.

Na způsob Mösrowy německé psaná, s příklady mnohými, ostatně dle prawidel Pařízkových. Druhé opravené a rozmnožené vydání s připojeným diktováním atd. tamž 1827 w 8. str. 290.

52. O počátku a proměnách prawopisu českého a w čem tak nazwaná analogická od bratrské posawad užíwané orthografie se rozděluje atd. w Pr. 1828 arcib. tisk. w 8. str. 16.

Tento spis dal přičinu k následujícím brošurkám. a) Widerlegung der sogenannten analogisch-orthographischen Neuerungen in der böhm. Sprache. v. J. Nejedlý 1828, Prag S. 20. b) Beleuchtung der Streitfrage über die böhm. Orthogr. v. J. Jungmann, Prag 1829 S. 83, 8. c) Bestreitung der Neuerungen in der böhm. Orth. v. J. Palkowič, Pressburg 1830, 8.

53. Saustawa jazyka česk. z hledistě prawopisného, od J. JUST. MICHLA. [Podlé Hanky]. W Praze u B. Háze, 1836 wel. arch.

54. AUSOBSKÝ KAREL. Pojednání o výslovnosti syllab *di, di, ni, ni* atd. [Michl str. 348].

55. Německý prawopis pro Němce a Čechy, mimo cwičení prawopisné w stejně a podobně znějících slowech, w 570 přípowědích, od K. ŠÁDKA. W Hradci Král. 1839 česky a něm. w 8. str. 214.

56. Česká dobropisemnost, anebo: Nejkratší způsob naučiti se dobře česky psáti, zvláště ku prospěchu školní mládeže. W Praze arc. impr. 1840 w 12. str. 24. Od FR. ČELAKOWSKÉHO.

57. Böhmische Rechtschreibung von A. ŠEMBERA etc. Olmütz b. Alb. Skarnitzel, 1841 w 8. str. 63.

58. Česká dobropisemnost od WLASÁKA, 1741. [Posudek w Now. Kwětu 1841 str. 66].

59. Nejkratší způsob dobropisemnosti české dokonale se naučiti. Wyňato z mluwnice, kterauž složil J. ZIEGLER. W Čáslawi 1842 w 12. str. 34.

60. Gründzüge der neuen Orthographie der čech. Sprache, sammt Uebungsaufgaben zum Diktandoschreiben. Wien 1846 (1845) [Posudek w Kwět. 1845 str. 444].

61. Prawopis českoslowanské řeči co příruční knížka s mnohými příklady pro učitele, pěstauuny, rodiče ku prospěchu mládeže tak sestawený, aby se mu snadným způsobem naučiti mohla. Od Dr. FR. KAMPELIKA. W Praze w kněh. K. W. Medaua, 1845; tr. VIII. a 70. Dílek II. 1847 str. 91.

62. Prawidla českého prawopisu, praktickými příklady wysvětlená pro učitele českých škol, zvláště pro kandidáty stawu učitelského, w Pr. 1846 w c. k. skladu norm. školních knih.

63. W Časopisech.

a) Kwěty. Máli se psáti byste čili by jste? 1834 w 24. Stenografie (rychlipsis), od D. KOPECKÉHO, též 157. — Jak psáti máme jména místní? Od Zapa, 1836 příl 9. O hrubém I atd. Now. Kwět. 1840 str. 75. O psání jmen českých we spisech jinojazyčených. Now. Kw. 1842 str. 17, 27—9. Důležité slovo o psání českých jmen, 1843 č. 16. Opět slovo o psání českých jmen. Now. Kwět. 1843 str. 34.

b) Přítel mládeže. Prawé psání liter w slabiky a slowce složených, 1834 III. 78 — 94, 1835 I. 73 — 90. Sbíрка sauhlasných slow od A. Wacka 1842.

c) Čas. mus. Český prawopis, dle E. Raska, od R. (P. J. Š.) 1833 str. 434. Slovo o českém prawopisu od P. J. ŠAFÁRIKA, 1843 str. 3.

d) Předpisy (hrasopsání).

64. W. HANKA. České předpisy 1. a 2. swazek u B. Háze b. r. J. J. Küssel. Řecké, hebrejské, polské, ruské, srbské a uherské předpisy, mimo cwičení se w rozličných tazích. W Praze 1822 u Calve 18 listů we 4.

65. Linkowané knížky ku psání pro začátečníky a dospělejší, w Praze 1835 we 4. u Pospíš.

66. Zásoba ku předpisům a diktování, čili rozmanité, užitečné wědomosti z historie, geografie, přírodopisu atd. od J. PRIBÍKA, w Pr. 1844 u Pospíš. str. 174 w 8. [Porow. Kwět. 1844 str. 164].

67. Rádce w hodinách k spasení, aneb nawrzení pro učitele k předpisům od J. J. Rainhardta, přel. a rozm. od JANA URBANA, škol. uč. w Zlonicích. W Praze, 1841 str. 120.

68. W. KRÁTKÝ. Praktická nawedení k

prwopocátečnému psání pro učitele a pěstauy. Praktische Anleitung kleiner Kinder im Schreiben etc. (16 předpisů) přičiní wel. 8. 1846.

e) Mluwnice a slowozpyty.

a) České řeči.

69. **FR. TOMSY** *a)* Böhmsche Sprachlehre, Prag 1782 w 8. (chtěl z Infln. wyhostiti literu *ž*). *b)* Ueber die Bedeutung, Abwandlung und Gebrauch der czechischen Zeitwörter, Prag 1804 w 8. str. 224 (s 11 českými básněmi). *c)* Ueber die Veränderung der czechischen Sprache nebst einer czech. Chrestomathie seit XIII Jahr. bis itzt, 1805 w 8. str. 263.

70. **KARLA IGN. THÁMA** *a)* Kurzgefasste böhm. Sprachlehre nebst böhm. deutsch. und französischen Gesprächen. Prag und Wien, 1785 w 8. Opět s nápisem: Böhmsche Grammatik zum Gebrauche der Deutschen, wodurch sie diese Sprache auf eine leichte Art in kurzer Zeit gründlich erlernen können, nebst verschiedenen böhmisch-deutschen Gesprächen, Erzählungen, Fabeln, Prag 1798 w 8. 1800, 1801. Potom s nápisem: Erster gründlicher Unterricht in der böhm. Sprache, mit Leseübungen in 8. Prag 1804 str. 333. Posléz od **Wácl. Hlanky** na žádost nakladatele (Endersa), 1821, w Praze w 8.

b) Kunst in drei Monaten böhmisch lesen, verstehen, schreiben und sprechen zu lernen, nach den Kästnerischen Sprachgrundsätzen, Prag 1815 w 8.

71. **FR. M. PELCLIA** *a)* Typus declinationum linguae bohemicae nova methodo dispositarum, Praga, 1793 (dle nawrzení Dobrowského). Po druhé: Typus declinationum ex grammatica Pelcliana, 1795.

b) Grundsätze der böhmischen Grammatik, Prag 8 wel. 1795, 1798.

72. Naučení kratičké, kterakby se mělo dobře po česku mluwiti a psáti, od **JILJÍHO CHLÁDKA**. W Praze, 1795 w 8. (Z dobrých pramenůw).

73. **JOSEFA DOBROWSKÉHO** *a)* Slowo Slawenicum, in specie Čechicum, Praga, 1799 we 4. 1½ archu.

b) Bildsamkeit der slawischen Sprache an der Bildung der Subst. und Adjektive in der böhm. Sprache dargestellt. Prag 1799 in 4. (Připojeno k jeho: Wörterbuch etc.)

c) Lehrgebäude der böhm. Sprache, Prag 1809, 1819 8. wel. str. XX a 326.

74. Böhmsche Grammatik von **JOH. NEJEDLÝ** I. B. Prag 1804. II. praktischer Band, 1805 w 8. Po druhé w jednom dílu oba spojil, pod nápisem: Praktische böhmische Gram-

matik für Deutsche. Prag 1809 w 8. str. 367. Po třetí. Prag 1821 w 8. str. 384 (7000 wýtisků). Po čtvrté 1830 bei Widtmann in Commiss. S. VIII a 416.

75. Grammatika česká, aneb učení, jak se česká slova uchylowati, spojowati a psáti mají, od **J. ŠMITTA**. W Praze 1816 w 8. str. 208.

76. Prawidla řeči české, od **FR. NOWOTNÉHO** z Luže. W Praze, 1818 w 8. str. 190 a registř.

77. Böhmsche Übungen von **J. L. ZIEGLER**. Königgrätz 1818. Na 1 archu (dle Nejedlého grammatiky).

78. Elementar-Unterricht in der böhm. Sprache zunächst für die deutsche studirende Jugend nach den besten Sprachlehren entworfen von **ANT. LISCHKA** etc. Neuhaus, 1821 J. Albert Landfrass w 8. str. 238 a registř.

79. Mluwnice, čili saustawa českého jazyka podlé Dobrowského, od **WÁCL. HLANKY**. W Praze 1822 w 8. str. XXXII a 312. Jest vlastně přel. Dobrow. (II. wyd.) s dosadky rozličnými, též 1831 dílem skrácená, dílem rozšířená w 8. str. 287.

80. Tabule poučující a wedaucí k náležitému poznání dewatera částek české řeči; složená od **JANA ČERNÉHO**, duchowního pastýře w Chodowicich. Tištěno w Jičíně u Frant. Kastránka na celém fol. 3 listy.

První tabule obsahuje přehled 9 částek řeči. Druhá uchylky jmen a místojmen. Třetí skloňování slowes. Předmluwa na zvláštním listu fol. tištěna, 1825.

81. **F. DREWENÝ**. Wýtah nejpotřebnějších dílů řeči, totiž podstatných a vlastenských jmen a časoslowes atd. Auszug der nothwendigen Redetheile etc. 1829 w 8. w Jičíně u Kastránka.

82. **J. W. FRANTA**. Zastaralé formy českého slowesa, wyswětlené. W Praze u Pospíš. 1829 w 8. str. 31.

83. **KAREL KYSELO**. Nejnowější mluwnice česká, sepsaná a vzdělaná Karlem Kyselau (Kyselem), kaplanem Swatowojtěšským na Nowém městě Pražském. W Praze u J. Spurného, 1830 w 8. str. 132.

84. **FR. TRNKA**. Uebersicht der böhm. Declinationen und Conjugationen, mit den erforderlichen Anmerkungen und Beispielen, nebst vorläufiger Darstellung des böhm. Alphabets, dann einem Anhang über die unbiegsamen Redetheile, entworfen von etc. Brünn, 1829 b. J. G. Trassler w 8. str. 32.

85. **Norbert Waněk a J. Franta** *a)* Kleine Grammatik der böhm. Sprache zum Selbstunterricht mit beständiger Rücksicht auf die deutsche Sprache etc. Prag, 1836 — 7 w 8. 12 archů.

b) Praktischer Theil zur böhm. Grammatik 1. Abtheilung, Sprachübungen, Prag b. Spurný, 1840 w 8. str. 116. Opět: Česká i německá mluvní cvičení. Böhmischn-deutsche Sprachübungen. W Praze 1846 nákl. Bed. Krečmara str. 96 w 8. 2te. Abtheil. Uebersetzungsaufgaben str. 216.

86. Ausführliches theoretisch-praktisches Lehrbuch der böhm. Sprache für Deutsche, von *Thomas Burian*, k. k. Oberlieutenant und Prof. der b. Spr. in der k. k. Militär-Akademie zu Wienerisch-Neustadt, Prag und Königgrätz b. Pospíšil, 1839 wel. 8. str. 500. [Por. Kwěty, 1839 příl. str. 72] Ilte verbesserte Auflage, 1844 b. Jar. Pospíšil.

87. Malá chrestomatie, wyňatá z mluwnice prakt. T. *BURIANA*. W Praze u Posp. 1844 wel. 8. str. 58.

88. a) J. N. *KONEČNÝ* Theoretisch-praktische Anleitung zur schnellen und gründlichen Erlernung der čechisch-slawischen Sprache nach einer leicht fasslichen Methode. Wien 1842 b. P. Rohrmann w 8. str. 276.

b) Theoreticko-praktické nawedení k rychlému a důkladnému naučení se jazyku českoslowanskému podlé nové, lehké pochopitedlné metody. Druhý díl, obsah. Českoslowanskou krestomatii aneb wybranau sbírku prosaicých pojednání a básní z nejlepších spisowatelů všech časů s mluwnickými výklady. We Widni 1846 str. 248 w 8.

89. Böhm. Sprachlehre für Deutsche v. *VINC. PAUL ZIAK*. Brünn, 1842 w 8. b. Rohrer's Wiltwe str. VIII a 440. [Por. Čas. mus. 1842 str. 468].

90. Krátká mluwnice německého jazyka. K wyučování žáků nižších tříd na normalních, hlavních a wenkowských školách, w Praze 1840 w 8. str. 126. [Srownává s českým jazykem něm. na rozkaz nejw. sepsána od *F. ČELAKOWSKÉHO*].

91. *FR. CYR. KAMPELÍK* a) Českoslowan, čili národní jazyk w Čechách, na Morawě, we Slezsku a Slowensku. W Praze, 1842 u J. Pospíšila. [Por. Kwět. Now. str. 77].

b) Částky českoslowanského jazyka w obrazích pro mládež vyšších a nižších škol. Sestaweny od atd. W Praze 1842, nákladem J. H. Pospíšila. [Por. Now. Kwětů, 1843 str. 83].

92. *JOS. LIBOSLAW ZIEGLER*. Mluwnice česká, kteraužto ku prospěchu mládeže školní složil atd. W Chrudími 1842 u Jos. Košiny, nákladem W. Wáši w 8. str. 175.

93. Kurzgefasstes Lehrbuch der böhm. Sprache und Rechtschreibung zum Selbstunterricht für Deutsche, von *J. N. SYKORA* etc. Prag 1844. b. Jar. Pospíšil str. 151 w 8.

94. Počátkowé staročeské mluwnice, od *P. J. ŠAFARÍKA*. W Praze 1845. [Co úwod k Wýboru star. literatury] str. 110 wel. 8.

95. Krátká mluwnice česká pro Čechy. Sepsal obzwláště ku prospěchu studující mládeže *J. B. MÁLÝ*. W Praze 1846 u synů B. Háze. Díl II. Příkladowé české mluwy tamž (něm. a česky), 1846 str. 153 w 8.

β) Slowenské (slowácké).

96. Příwod k dobromluwnosti slowanské, ku prospěchu mládeži normalských škol. W Trnawě, 1780 w 8.

97. Anton. Bernoláka a) Grammatica slavica ad systema scholarum nationalium in ditionibus C. R. introductum accomodata. Editio prima in Pannonia. Posonii impensis Joach. Mich. Landerer, 1790 w 8. str. XVI a 312, mimo Index 4 listy. Učí vlastně nářečí slowáckému. Má na zadu knihy mnoha porekadla (t. přislowí) slowácká z Doležala a vlastní sbírky, neznaw Srnce a Horného. Též něm. Schlowakische Grammatik etc. Ofen 1817 str. 318 a IX. w 8. b) Etymologia vocum slavicarum, sistens modum multiplicandi vocabula per derivationem et compositionem. Tyrnaviae (u Jelinka) 1791 w 8. str. 180.

98. Slowanská grammatika od *GILLI*, 1791.

99. Nauka řeči slovenskej. Vistavená od *LUD. ŠTÚRA*. W Prešporoku, 1846 str. 214 wel. 8.

γ) Slowensko-církewního.

100. Počátky poswátneho jazyka slowanského. Od *WÁCSL. HANKY*, w Praze u synů B. Háze 1846 str. 48. [Týž spis rusky].

δ) Ideální slowanské.

101. Elementa universalis linguae slavicae e vivis dialectis eruta et sanis logicae principis suffulta. Auctore *J. HERKEL*. Budae 1826 w 8.

ε) P o l s k é.

102. *W. HANKY* Mluwnice polského jazyka podlé Dobrowského saustawy. W Praze u synů B. Háze, 1839 w 8.

103. *D. SPACHTA*: Pokus naučiti Čecha počátkům grammatiky jazyka polského, s příklady. W Praze u W. Špinky, 1837 w 16.

ζ) L a t i n s k é.

104. Uwedení k latinské řeči k užívání studující mládeže w c. k. zemích. We Widni díl I. r. 1779 w 8. str. 262 u J. T. z Trätnerů. Díl II. we Widni 1780. Díl III. tamže 1779?

105. Latinská grammatika od **ŠULEKA**. W Báňské Bystřici, 1801 w 8.

η) Německé.

106. **NOWÁK JOS.** a) Ruční knížka pro ony Čechy, Morawce a Slowáky, ježto německau řeči nejsnadnějším praktickým způsobem wynaučiti se chtějí. W Opawě, 1788 w 8. str. 112. b) Praktisch-theoretische, deutsch-böhmische und böhmisch-deutsche Sprachlehre. Troppau und Olmütz, 1808 w 8.

107. **HYNKA WÍTKA** Uvedení k německé řeči. Čechům k snadnějšímu pochopení w tčmž jazyku auplně wysvětlené. Na Horách Kutnách u Fr. Korce, 1789, 1800. Nowé a weskrz opravené wydání. W Hradci Král. u Fr. Pospíšila, 1822 w 8. 1827, tamž 1835 str. 190, w Hradci Král. [Pósudek w Kwětech 1835 str. 330].

108. Praktická českoněmecká grammatika pro Čechy atd. dle způsobu Meidingera od **IG. SIESSLERA**. W Praze 1812 w 8. 1820, 1839 w 8.

109. Malá grammatika německá, od **J. ŠMITTA**. Na Horách Kutnách, 1813 w 8.

110. Praktická slowensko-německá grammatika, od **MART. DIURGALA**. W Prešpurku, 1817 w 8.

111. **JANA JAWORNICKÉHO** Německý mluvník aneb malá grammatika, přednešená w jazyku českém, a k potřebě učitelůw, jak k veřejnému tak i domácímu wučování pravidelnému něm. mluwení. W Praze u Boh. Háze, 1817 w 8. též s německým titulem str. 152. Po druhé tamže 1821 str. 143.

112. **ANT. BIŠICKÝ.** Německá mluwnice, neb základowé něm. řeči pro vlastenskau mládež, připrawence a učitele. W Praze 1826 wel. 8. u B. Háze.

113. Malý Čech a Němec, čili prvopočáteční české i něm. cwičení a mluwení od **J. SWOBODY** II. wyd. w Praze 1846, nákl. Kronb. a Řiwnáče w 8. str. VI a 172.

114. Německá mluwnice pro Čechy s ohledem na jazyk český, spořádaná a w obau řečích sepsaná od **J. N. SYKORY**. W Praze, 1844 nákl. Pospíš. str. 196 w 8.

θ) Maďarské.

115. Praktická, uherská grammatika k dobrému slowenského národu w uherské krajině spísaná skrze **KARLA L. BOBOKA**, uroz. z Dežeric, církwe ew. A. W. Trnavské sl. b. kazatele, sl. stolice Zwolenské s. k. assessora, a skrze **MARTINA ĐURGALA**. W Trnavě 1835 u Fil. Wachtera, písmem Ant. Schmida w Prešpurku w 8. str. 142.

116. Maďarská praktická mluwnice pro Slowáky, od **LUDWIKA MELCERA**. W Pešti, 1838.

117. **Očkowský.** Praktický Uher. 1 dil. W Trnavě, 1840 w 8. str. 68.

118. Školka řeči uherské. Kniha k čítání a cwičení. Dle něm. prof. Ludwika Turčaniho pro Horáky wyprawovaná od **JOS. PROCHÁZKY**. W Kyseku 1846. Tiskem a nákl. Karla Reicharda a synů 8 str. IV a 132.

ι) Samskritské.

119. O samskritu, a wýtah grammatiky z Nála od **ANTON. JUNGMANNA**. W Kroku I. dil. 1 a 4 část.

ζ) Zlodějské.

120. Hantyrka oder čechische Diebssprache. Jest vlastně částka knihy: Románi Čib. d. i. Grammatik und Wörterbuch der Zigeuner-Sprache von **ANT. PUCHMAYER**. Prag 1821. w 8. Dopisy w řeči zlodějské Čes. Wčel. 1840 st. 106 [od J. Čibulky].

δ) Polyglottické spisy.

121. **Possart** (Frđ. Prof.), Lehrbuch der slawischen Sprachen oder des russischen, serbischen, illyrischen, slawonischen, polnischen, böhmischen und wendischen Sprachidioms. Zum Schul- und Privatgebrauche für Gelehrte und Geschäftsmänner bearbeitet etc. 1 Abth. Formenlehre, 2. Abth. Syntax. Stuttgart 1836 (S. Allgem. Bibliothek für Deutsche 1836).

122. **Dankowský** (Georg.) a) die Griechen als Stamm- und Sprachverwandte der Slaven, historisch und philologisch dargestellt. Presburg 1828 w 8. str. 80.

[Jest to mluwnice slowanská, přirowaná k řečtině, a Otče náš český řečtinou wyložený.]

b) *Matris slavicae filia erudita vulgo lingua graeca, seu grammatica cunctarum slavicarum et graecarum dialectorum in suis primitivis elementis et inde conflatiss organicis formis exhibita, gallicae, italicae et latinae linguae habita ratione etc.* Posonii 1836 w 8. str. 146.

123. *Polyglotton medicum*, eine Anleitung zur Verständigung des Arztes mit dem Kranken in 6 Sprachen, deutsch, böhmisch, polnisch, ungarisch, italienisch, französisch etc. enthaltend eine systematische Zusammenstellung von Fragen und andern kurzen Aeusserungen nach den Forderungen der Diagnose, Prognose und Therapie. Von Dr. A. Masch. Wien, 1839 w 8.

124. Otčenáš slowanský we 4 nářečích, aneb krátké nawedení ke čtení slowanskému, t. ruskému, illirskému, českému a polskému. Od

J. W. ŠUMAWSKÉHO. W Praze 1840 5 listů u W. Špinky.

g) Pomocné spisy.

125. Handbuch zum Gebrauch der Jugend bei Erlernung der deutschen, böhmischen und französischen Sprache (von **MART. PELZEL**). Prag 1775 in 8. detto bei Widmann, 1792 8. maj. str. 141. Jest malý vokabulár, XII rozmlauwání a 30 powídek. Těch 12 rozmluw oprawených (s 13tau) wydal potom při své grammatice, 1795. Tomsa w Chrest. na str. 213 zlomeček z ní přijal. (Dítě bez hríček).

126. P. Athan. Spurného: České cwičení pro schowance c. k. kadetního domu pozůstávající (záležející) w exercitiu službě atd. sprostného muže. We Wídeuském Nowém městě, 1783 a 1786 w 8. Obsahuje exercírku wojenskau, wýtah slow wojenských a hrdinských činůw z letopisů podlé abecedy, a začátky česk. jazyka t. grammatiku.

127. Elementarwerk der böhmisch deutschen und lateinischen Sprache von Fr. Tomsa. Prag 1784 w 8.

128. Příručka pro učitele české literatury od Maximiliana Šimka. We Wídni, 1785 w 8. Zawirá také od str. 41 — 64 tabellární grammatiku českau.

129. Cwičení w mluwení jazykem německým, od Rautenkrance. W Praze 1808, 1809 str. 174 1819 w 8. od Jawornického rozmnoženě čtvrté wydání.

130. **KARLA IGN. THÁMA** a) Böhmische und deutsche Gespräche oder gründliche Anleitung in der möglichsten Geschwindigkeit böhmisch sprechen zu lernen, über alle nur mögliche Gegenstände des gesellschaftlichen Lebens nach dem Muster der zu Strassburg und Paris herausgekommenen französisch-deutschen Gesprächen eingerichtet. Prag, 1811 in 8. S. 260. Po druhé 1814?

b) Lehrbuch für Anfänger in der böhmischen Sprache, in grammatischen und syntaktischen Uebungen, nebst den beliebten Langischen Gesprächen in böhmischer Sprache. Nach einem gleichartigen pohlischen Lehrbuche bearbeitet. Prag 1817 in 8.

131. **J. Šmitta** a) Sokratická elementární kniha k německému čtení, rozumění a mluwení pro mládež w českých místech. W Praze 1818 w 8. str. 239. b) Elementární knížka k německému čtení. W Plzni, 1818 jest částka předešlé. c) Česko-německý přítel dětí, aneb uwezení, jakby se česká mládež, jenž se němčině naučiti chce, w nejkraťším čase příjemným způsobem k čistému a plynutému německému mluwu přiwésti mohla w 8. 1823.

132. Cwičení se w mluwení českým i něm. jazykem. Uebungen im Deutsch- und Böhmisch-Sprechen. Leitmeritz b. Medau 1832 (b. r.) w 8. str. 53.

133. **JOS. AL. DUNDER.** Malý Slowan, nebo sbírka nejpotřebnějších slow a způsobů mluwení se snadnými rozprávkami atd. Der kleine Slave u. s. w. W Litoměřicích u Medau, 1833 w 12. str. XII a 192.

134. **WOJTĚCH ŠOHAJ.** Smíšeniny aneb rozličné spisky k diktandopsání. W Praze, 1821 w 12. str. 78.

135. **FR. TRNKA** a) Sbíрка českých dobro- i vlastnomluwů s poznamenáním obyčejných chybomluwů i s oprawením jich. Sammlung böhm. Redensarten und Spracheigenheiten nebst einem Verzeichnisse gewöhnlicher Sprachunrichtigkeiten, und mit Berichtigung derselben. Brünn bei Trassler w 8. 1830 str. 84.

b) Kniha cwičná jazyka slowanského w Čechách, Morawě a uherském Slowácku. Theoretisch-praktisches Lehrbuch der slaw. Sprache etc. W Brně, 1832 w 8. str. 190.

c) Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, Mähren und Oberungarn. Wien.

d) Zweckmässige Uebungsstücke der gesammten Regeln der slaw. Sprache. Wien 1832 w 8.

e) Deutsche unregelmässige Zeitwörter nach Adelungs Grundsätzen mit Beifügung der böhm. Bedeutungen. Klattau, 1835 2. Aufl.

f) O českém jazyku spisowném, w prospěch mladým spisowatelům i na wýstrahu nedozralým recensentům. W Brně, 1831 u. J. Tasslera w 8. str. 45 II. část. w Olomúci u Škarnicla Al. 1832. Posudek od F. Palackého w Čas. mus. 1832 str. 352.

g) S. K. Macháček. Böhmische Chrestomathie für Deutsche mit Erläuterungen und einem vollständigen Wörterbuche. Prag b. Geřábek 1830 w 8. str. 272 a 125.

136. **J. N. FILZIG.** Pisemnosti pro nejautlejší mládež českau a morawskau. W Praze u Fetterle, 1831 w 8. str. 64.

137. **J. JAWORNICKÝ.** Nowý klíč k náležitému wyslowení němčiny, spolu sbírka významů k poznání slowci, obyčejného wyjádření se w společném towaryšení a důwěrných rozmluw o zdrawí a nemoci, o procházení atd. Deutsch-böhmisches Taschenbuch etc. W Praze 1832 w 8. str. 202. Ilhé oprawené wydání. W Hradci Král. a w Praze u J. H. Pospíšila, 1843 str. 212.

138. **J. SYKORA.** Wýtah z něm. mluwnice, aneb pomocná knížka pro českau mládež, kteréž cíl jest německé řeči lehce, brzce a prawidelně se naučiti. Auszug aus der deutschen Sprachlehre etc. W Praze a w Hradci Král.

1833 w 8. str. 162. Pak rozmnožené vydání. W Praze u J. Pospíšila, 1835 str. 207. Třetí naskrz předělané a opravené vydání tamže, 1839 str. 215.

139. J. TOBIÁŠEK. Pomocní kniha k něm. mluvnici pro žáky 3. a 4. třídy. W Praze, 1839 w arcib. tisk. w 8. 12 archů.

140. J. SWOBODA. Malý Čech a Němec, čili prwopočáteční české a něm. cwičení k mluvení. W Praze, 1842 u synů B. Háze str. 192. Druhé wyd. tamž 1846 w 8.

141. Sbíрка mluwnických a prawopisných pravidel jazyka českého, na ruku daná učitelům školním w městysích, městečkách a městech, w nichžto hlavních škol není, od nižšího duchowenstwa Sušického. W Jindřichowě Hradci, 1841 u A. J. Landfrasa.

142. Krátké cwičení, aneb: Užiteční začátkové k wyslowování a k učení německé řeči. S opravami nowě wydáno od J. H. Pospíšila. W Hradci Král. 1845 w 8. str. 44.

h) Příslowí.

143. FR. TRNKA. Porekadla Slovákow morawskouherských. W Brně, 1831 u Trasslera w 12. str. VIII a 48.

144. FR. ČELAKOWSKÝ. Příslowí slowanská w rkp. Částka jich tištěna w Mus. čas. 1837 str. 292.

145. RIBAYHO (Jiřího) Knihla příslowí českých a slowenských. Rkp. u Jiř. Palkowiče.

146. W *Časopisech a) Wlastimil*. Výbor halických příslowí od J. Kaubka, 1842 str. 129.

b) *Č. Wčela*. Příslowí turecká, 1834, 1838, arabská, 1834, 1839, tatarská, 1838; finská, 1839; česká, a propowídky, 1836 — 39. Též 1846.

i) Slowozpytná pojednání.

147. JOS. DOBROWSKÝ.

a) Entwurf zu einem allgem. Etymologikon der slawischen Sprachen. Prag, 1813 w 8. str. 86. Vermehrt und verbessert von W. Hanka. Prag 1823 w 8.

b) Slawin, Bothschaft aus Böhmen an alle slaw. Völker, oder Beiträge zur Kenntniss der slaw. Literatur nach allen Mundarten, 6 Hefte. Prag 1806 w 8. str. 479. [Dilem sem náleží].

c) Slowanka, zur Kenntniss der alten und neuen slaw. Literatur, der Sprachkunde nach allen Mundarten, der Geschichte, Alterthümer. Prag 1te Lieferung, 1814 str. 254. 2te Lief. 1815 str. 252 [z částky sem náleží].

148. Rozbor staročeské literatury, čítaný w schůzkách kr. společnosti náuk, sekcí filologické r. 1840 — 41. W Praze we 4. str. 216. Ná-

kladem k. společnosti náuk. Ilhý swazek 1845 [pojednání od Šafaříka, Jungmanna, Čelakowského, Hanky].

149. M. KLÁCEL. Počátky wědecké mluwnictwí českého. W Brně u K. Winikra, 1843 str. 123 w 8. [Úwaha w Kwětech 1844 str. 64].

150. W *Časopisech*.

a) *Mus. Čas*. Slowaui Slowané od sláwy čili od slowa? Od J. Dobrowského, 1827 I. 80. Topografická morálka. Žert od Winaříckého, 1828 II. 124. O pojmenování osad česko-slowanských, od W. Pelikána, 1830. Pokus o wyswětleń českých jmen místních na *ice* a *wice* se končící, od Fr. Slámy, 1834 str. 394. Rozbor etymologický místních jmen, od Fr. Palackého, 1834 str. 404. O tworeńi jmen obywatelských od J. Chmely, 1835 str. 327. Jazykozpytné rozmlauwání o jměnu Slowan, od F. Čelakowského, 1837 II. 124. Čech neb Čechowé odkud slují. Od téhož II. 3. Objasněńi zastaralých názwů we wálečném uměńi Čechůw XV stol. od T. Buriana, 1836 I. 40. Český Kazimluw. Sbíрка prwní, 1837 I. 111 od F. Palackého. Ustrojnost řeči slowanské, od J. Kollára, 1838 str. 220. Odkud pochází Brno a Holomauc? od A. Šembery, 1838 str. 246. Máli se čísti *w lesu* nebo *w jezu*? Od F. Slámy, 1839 III. 92. Wýklad některých názwů od Pawla Židka, 1839 str. 113. Týž od W. Hanky str. 240. Rozbor jměna přídawného od J. Chmely, 1842 str. 362, 551, 1843 str. 245, 366. Jazyk morawský w pruském Slezsku. Ms. 1842 III. 394, od A. W. Šembery. Napominatel t. omylů w písemní jazyk český se wluzujících, sbíрка prwní, s předslowím J. Jungm. 1843 str. 395. Slowozpytné srownání slowanského jaz. s německým od Fr. Šira, 1844 str. 411. Několik objasněných obdow slowes, od W. Hanky, 1844 str. 549, 1845 str. 245. Přirownání česk. slowesa k latinskému, od F. Franty, 1845 str. 32. O přetwoře časoslow středních w činná. Od J. Hulakowského, 1845 str. 250.

b) *Čechoslaw*. Wšimání morawčiny, od Šembery, 1831 V. 37. Odpowěd od Langera 41. Mají-li se dáwati nowým wěcem w přírodě a uměńi jměna slawných osob? 1831 V. 33.

c) *Česká Wčela*. Wzdělanost čili ozdoba? — Zpráwa o rozličném způsobu řeči na Morawě, 1842 č. 94 — 5.

d) *Jindy a nyní*. Promysl či přumysl? 1833 I. 103, od W. Hanky.

e) *Krok*. O jmenech vycházejících na *durum*, *dunum*, *budum*, *rigum*, od Šira, 1831 str. 42. Český jazyk s jinými jazyky w ohledu na bohatost slow porownaný, 1831 str. 623. Srownání spolu- a samohlásek w češt. a něm. tamž 624. Lowec od A. Marka t. sbíрка chyblomluw. 1832 str. 27.

f) *Květý*. Slowo o wzdělaní jaz. českého od W. Pelikána, Fingerhuta a Ludwika, 1834 str. 22, 107. Máli se psáti *byste* či *by jste*? 1834 24. Rozprawa o jmenech Slawořow, Bern, Beraun, Verona, od W. P. 107. *Wy* nebo *Oni*? od K. Týla, 1836 příl. 14. O jmenech Uher a Madar, 1839 příl. 7, 10. Wplyw jazyků cizích na slowanský a jednoho nářečí na druhé, 1839 příl. 50. (Od Rosciszewského) Madaromanie. Žert od prof. Fähricha, 1845 str. 263. Bludy etymologické. Now. Kw. 1841 str. 12. Zblížení slowenských nářečí str. 11. Čechowé a Čechy od M. F. 1842 č. 71. *Wysoká* či *Wysoké*? 1845 str. 232 — 352. *Wančice* či *Ewančice*? od A. Š. 1845 č. 9. — *Lysá*, *Lysa*, čili *Lisa*? Otázka od J. L. Kendika č. 39. — *Wysoký* či *Wysoká*?

od Tomička č. 60, od Kauble č. 71, odpověď od Tom. č. 88.

g) *Monatschrift d. vat. Museum.* Netopýr, ein. etym. Versuch v. J. Dobrowsky, 1828 Aug.

h) *Pautník.* Aujezd, lhota, od J. Ludwika, 1826 IV. 105.

i) *Wjklad Slawcy dcery od Kollára.* Pabeska a pabřeska, 1832 str. 280.

k) *Rozličnosti Pražsk. novin.* Krátkost česk. jazyka, 1829 č. 54. Walaský jazyk č. 82. Nestranná chwála slowenské řeči z úst Wlachů, 1832 č. 51.

l) *Hronka.* O článkovitosti řeči vůbec, obzvláště pak českoslowanské od J. Melcera a Kuzmanyho, 1836.

k) *Slowníky.*

151. Jana Zeberera německočeský slowník, posud w rkp. Ohlášen byl od Neureutra, ale newyšel.

152. Karla Ignáce Tháma a) Neues ausführliches und vollständiges deutsch böhmisches Nationallexikon oder Wörterbuch, mit einer Vorrede begleitet von J. Chr. Adelung. Prag 1788 8. 2te vermehrte Auflage. Prag, 1799 8. A — K. str. 576, L — Z str. 729. Dritte Auflage, bei Neureuter, Prag, 1814 8. 2 Bände. b) Kleines deutsch-böhmisches Wörterbuch oder Sammlung von Wörtern, Redensarten und Sprüchwörtern. Prag, 1799, 1802. c) Zeitungs-Anhang zu seinem Lexicon, 1800. d) Nejnowější auplný česko-německý slowník, aneb příhodný weyběrek slow k mluwení po česku, též po německu nejpotřebnějších a nejobvyklejších atd. dle Weleslawinowa Nomenclatora quadrilinguis zřízený atd. W Praze I. díl, 1807 w 8. str. 107, II. díl, 1808 (též s německým titulem) str. 108. e) Versuch eines böhmisch-deutschen juridischen und geschäftsmännischen Lexikons. Prag 1808 8. f) Neuester deutsch-böhmischer Nomenclator etc. Prag, 1815 8. g) Neuestes möglichst vollständiges.. böhmisch-deutsches und deutsch-böhmisches Taschenwörterbuch nach Aquisensis, Cellarius, Komenius, Kropf, Loderecker, Reschel, Rosa, Tomsa, Weleslawin, Wussin u. m. and. frei bearbeitet. Prag. I. Theil deutsch-böhm. 1718 str. 744. II. Theil böhmisch-deutsch. str. 946. Knihkupec Enders vydal jej po smrti spisowatele w 6 formatu. Znowa 1837 u synů B. Háze.

153. Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuches mit deutsch-ungarisch und böhmischen Bedeutungen. Von Joh. Matthias Korabinsky. Pressburg (1788) 8.

154. **FR. TOMSY** a) Malý německý a český slowník. W Praze, 1789 w 8.

b) Vollständiges Wörterbuch der böhm. deutsch. und lateinischen Sprache. Prag, 1791.

Předmluva (od Dobrowského) str. 32, text překladiých str. 1240. Po druhé bez latiny I. díl od Tháma rozmnožený A — O wyšel w Praze, 1805

w 8. str. 340 s nápisem: Neuestes ausführliches und vollständiges böhmisch-deutsches, synonymisch phraseologisches Nationallexikon etc. Druhý díl str. od 341 až do 781. P — Ž vydal Tomsa, 1807 w 8. tamže.

155. Deutsch-böhmisches Wörterbuch, herausgegeben von J. Dobrowsky. Prag in der Herrlichen Buchhandlung I. Theil, 1802 we 4.

Vorbericht 5 listů. Von der Bildung der Nennwörter LXXVIII A — K. 344 str. II. Theil L — Z. ib. 1821. Vorbericht 1 list pak 482 str. Druhý díl s užitím zásob Dobrowského wypracován jest od Ant. Puchmayera, a po jeho smrti dodělán od Wacsl. Ilanky. Na prvním pracował nejvíce Štěp. Leška, potom J. Nejedlý a j.

156. Řecko-slowenský Slowár na nový zákon. Od Pawla Šrámka. Rkp. 3 hrubí dílowé w fol. (w. Tab. Poe. IV. 27). W bibl. hrab. Mitrowského.

157. Primitiva latina cum interpretatione slawonica, hung. atque germanica secundum partes orationis in usus patriae juventutis concinata. Tyrnaviae Vinc. Jelinek, 1807 (od Ondřeje Plachého).

158. Böhmisch-deutsch-lateinisches mit Beifügung der dem Slowaken und Mährer eigenen Ausdrücke und Redensarten zunächst für Schulen bearbeitetes.. mit deutschem Wortregister versehenes Wörterbuch, von Georg Palkowitsch 8. I. Theil A — N. Prag, 1820 bei Josepha Vetterle von Wildenbrunn. Titul a předml. 1 arch textu archů Oo. 2ter Theil; Pressburg, 1821 bei den Belnayschen Erben Aaaa a 2 listy. (Mezi všemi posud nejauplnější). Užil Rybayowy a Leškowy sbírky).

159. Versuchi einer böhmischen Phraseologie durch kurze, alphabetisch geordnete, den ächten Geist der českischen Sprache aussprechende, und der grösseren Gemeinnützigkeit wegen verdeutschte Sätze, vorgetragen von Mathias Jos. Sychra, Pfarrer. Erste Abth. A — L. Brünn, 1821 b. Jos. G. Trassler w 12. str. XXXIX a 254. Zweite Abth. M — Z. ib. 1822 str. 419, mimo Verbesserungen 2 listy.

160. Slowár slowenský česko-latinsko-německo-uherský: seu Lexicon slawicum, bohemico-latino-germanico-ungaricum auctore Ant. Bernolák nobili Pannonio Szlanczensi Tom. I. A — J. Budae. Typis et sumtibus typ. r. univers. hungaricae, 1825 w 8. str. XVI a 848.

Jest vlastně slowácký, české slowce sice také přijal, ale křížkem znamenal. Pro skauamatele slowenského jazyka dobrá pomůcka, bodejž jen nářečí to od českého cele neodlaučil!

161. Jmenoslow čili slowník osobných jmen sebraný od Pačice, rozmnožený od J. Kollára. W Budině, 1828 w 8. str. 113.

162. **JOS. CHMELA** a) Lateinisch-böhm. deutsches Wörterbuch nach J. G. Schellers etymol. Grundlage, vermehrt und herausgegeben.

Königgrätz b. J. Pospíšil, 1830 vel. 8. str. VIII a 790. b) Seznam slov a průpovědí českých ve slovníku latinsko-českoněmeckém, 1834 str. 336. c) Wortregister als Anhang zu dem lat. böhm. deutschen Wörterbuche, 1834 w 8. str. 216.

163. *Ignaz Seibt*. Neues lat. deutsch-böhm. verbessertes und vermehrtes Wörterbuch zum ersten Theile der lat. Sprachlehre, mit Rücksichtnehmung auf Etymologie und Zusammensetzung d. Wörter nach der Instruktion. Prag, 1830 w 8. str. 224.

[Český text od N. Waňka a Fr. Swobody] 4te verbesserte Aufl. Prag 1844, S. 230.

164. **WÁCSL. HANKA**. Sbíрка nejdávnějších slovníků latinsko-českých, s obsahem neznámých slov w abecedním pořádku česko-latinském. Vetustissima vocabularia latino-bohemica. W Praze, 1833 w 8. str. XVI a 442.

165. **JOS. JUNG-MANN**. Slovník českoněmecký, pomocí česk. Museum. W Praze u W. Špinky I díl 1835 we 4. str. VIII 852. Díl II. 1836 str. 1032. III. díl, 1837 str. 974. IV. díl, 1838 str. 844. V. díl, 1839 str. 988.

166. Úplný německo-český slovník od **J. FRANTY** (Šumavského). W Pr. 1843—1847.

167. Slovník hospodářsko-technický pro úředníky, myslivce, stavitelce atd. českoněmecký díl, od **FR. ŠPATNĚHO**. W Praze, 1843 u An. Špinkové. [Pochvála w Now. Kwět. 1843 str. 30].

168. Úplný kapesní slovník česk. a něm. jazyka. Podlé nejlepších pramenů sepsaný od **J. N. KONEČNEHO**. We Wídni, 1845 nákl. Jos. Wenedikta. II. díl německočeský.

169. W *Časopisech* a) *Čas. mus.* Příspěvky ku glossári české řeči od F. Palackého, 1827 I. 68. Přehled národních jmen w jazyku slowanském, od P. J. Šafaříka, 1835 str. 367. Popis staročeských osobních a křestných jmen od F. Palackého, 1832 I. 60. O pojmenování osad českoslowanských od W. Pelikána, 1830 str. 309.

b) *Květy*. Slawesky od Dr. Amcrlinga. Now. Kw. 1842 str. 3.

B. P Ě K N Á U M Ě N Í.

a) Návody (theorie).

α) S l o h.

170. Něco o Epigrammatech a nebožto Málorádkoch, od Ant. Bernoláka. W Žilině, 1794 (slowácky).

171. Slowesnost, aneb sbírka příkladů (weršů i prosy) s pojednáním o slohu, od **JOS. JUNG-MANNA**. W Praze, 1820 w 8. str. CII a 231 mimo registř. II. opravené a rozmnožené vyd. 1845 u Spurného, a 1846 w arcib. impr. nákladem Čes. Mus. w 8. str. XXX a 836. [Půsod. Č. Wč. 1845 str. 223].

172. *Figurae artis oratoriae in exemplum adornatae*. Neb: Výborní způsobové duchovní wýmluvnosti k užitečnému přednášení slova božního, od J. Wernharda w 8. 1822.

173. Diwadelní ochotník. Kniha pro mluwníky saukromných diwadel. Wydal Jan Kaška, w Praze 1845 u J. Pospíšila. w 8. str. 98.

174. W *Časopisech*.

a) *Květy*. Národní básnictví Srbůw, 1835 str. 437. O národním básnictví vůbec a o českém zvláště, 1837 příl. str. 21.

b) *Čes. Wčela*. Básnictví u Slowanůw až do XIV věku, od W. A. Maciejowského w *Magaz. powšech*. 1837 N. 26—8 přel. Michl. 1838.

c) *Čas. mus.* Malého: Saustawa slowesnosti. Ukázka, 1844 str. 222, 429.

β) P r o s o d i k a.

175. Harmonie a dobrozvučnost jazyka českého. Rkp. 1806, od **WÁCSL. STACHA**. (Nejwice o prosodii jedná, porážíže přízvuok Dobrowským zamýšlený).

176. Počátkové českého básnictví, zvláště o prosodie. W Prešpurku 1818 w 8. str. 128. Proti tomu spisu čelí:

177. Zlomky o českém básnictví, zvláště o prosodii, od **ŠEB. HNĚWKOWSKÉHO**. W Praze 1820 w 8.

Wiz posazení této knihy w Kroku I. díl část II. str. 141, kdež i krátký přehled prosodie indické a wýměsky z prosodiky české od J. J. pak o hexametri od P. Šafaříka.

178. **PUCHMAJERŮW** Rýmowník aneb rýmowní slovník, jež wydal a žiwotopis připojil Josef Wojtěch Sedláček atd. W Plzni 1824 w 8. písmem a nákladem Leop. Rainera. Přípis p. hrab. K. z Šternberku 1 arch XXXVI a 151 str. (dílo pohrobní).

179. W *Časopisech*.

a) *Čas. Mus.* Slowo o rýmu, od J. Malého, 1834 str. 283.

b) *Krok*. Ohledy metrického weršování illyrských Slowanůw, od P. J. Šafaříka, 1833—35 str. 21—43.

c) *Wýklad Sl. dcery* od Kollára, 1832 6—10 342. O přízvuoku 31. Lihé řeči polské. 32. Slowácký zpěw 179—181. Milá řeč česká (časoměrau). d) *Nár. zpěw*. od Kollára. Díl II. 1835, 479—484.

γ) H u d b a.

180. Melodiatura aneb partitura, to jest: Kniha hlasozpěwů, obsahující w sobě nůty všech písní duchowních, které se we velikém kancionali a ewangelitském funebrali nalézají, jakowěžto z mnohých choralních kněh bedlivě přepsal a w jedno uwedl **ADAM SKULTETI** fol. příční 1798. W Brně u J. Sylw. Siedlera. Listů 10 titul a zpráva, potom str. 237 a registřik.

181. **J. RYBY** a) Počáteční a všeobecní základové k umění hudebnímu. W Praze 1817

we 4. Po smrti spisowatelowě wydáno. *b)* Wieliký slownik hudební, téměř auplný w rkp.

182. **JAN FILCIK** *a)* Hauslí škola, čili sbírka prawidel a rozmanitých příkladů, dle kterýchžto začátečník weden, zcela bezpečně w taktu se upewní a potřebných w hudbě známostí nabývá, 1832 we 4. str. 194 u W. Špinky. [Posud. w Jindy a nyní, 1833 I. 89 od Týla].

b) Mrawný kalendář s připojeným uwedením ke zpěwu, w Praze 1832 w 12. str. 96.

183. Försterowo nawedení k generalnímu basu. Přeložením **EUG. K. TUPĚHO**. W Praze 1835 nákl. Marka Berry. [Posudek w Kwět. 1835 str. 211 od Pichla].

184. **J. P. Knecht**. Počátkowé hudební, neb krátký obsah všeobecného učení w muzice. Z něm... přeložil **N. WANĚK**. W Praze 1834 tiskem Spurného. [Wiz Kwěty 1835 str. 211].

185. **Č. Montala** Krátké a pochopitedlné nawedení k ladění čili sauhlasowání Forte a Piána atd. od **JANA P. PŘIBÍKA**. W Praze 1836 w 8. str. 36.

186. **KAREL WLČEK**. Wyskaumané a wyjádřené tajnosti hauslí, jak pro učence tak i pro cwičenější hauslisty atd. W Praze 1833 we 4. str. 21.

187. W Časopisech:

a) *Jindy a nyní* 1833 II. 62. Příspěwek k mudretwí hudebnímu (dle Fetiše) od Amerlinga.

b) *Kwěty* 1834, 132. Hudba, od Amerlinga.

c) *Přítel mládeže*, 1828 III. 9. Harfa Sionská, aneb krátké pojednání o podstatě a historii katol. kostelních zpěwů.

d) *Rozl. pr.* 1828, č. 23. Skriwánčí zpěw jest jako hlahol slowanský.

e) *Světosor* 1835. Rozjímání o hudbě pro Slowany.

f) *Č. Wčela* 1837, 356. O hudbě a powzbuzení k sepsání pragmatické dějeprawy o hudbě w Čechách, od Amerlinga, (dle Kroka) 1838, Tomáškowey písňě č. 20. Duchowní písňě tamž. Wýtah z pojednání jednoty kostelní hudby č. 21. 1838. Aforismy o hudbě č. 12—5; Mozartowo psaní č. 19. Aučinkowé hudby č. 44.

δ) Diwadelní umění.

188. Diwadelní ochotník. Kniha poučná pro milowníky saukromných diwadel. Wydal **J. KAŠKA**, w Praze 1845 u Jar. Posp. str. 98 w 8.

189. Skrownícké návrhy stranu nowého českého diwadla, od L. R. z **RITTERSBERKU**. *Wčela* I. 1845 č. 89.

190. Slowo k diwadelním ochotníkům na wenkowě, od **J. A. G. Kwěty** 1845, č. 17. Cestující společnosti herecké, od Týla č. 61.

b) *Básně.*

P í s n ě.

a) *D u c h o w n í.*

191. Nábožné písňě, které církew Prešporská ewang. při poswěcowání swého nowého uheršského chrámu w neděli první adwentní r. 1777 zpíwala od **MICHALA INSTITORISA** Moš. W Preš. u Packa str. 8. we 4.

192. Jiskříčka, knížka nowé písňě w sobě obsahující. W Prešpurku 1780 w 8.

193. **JÍŘÍHO PETRMANNA** *a)* Celý žal-tář krále a proroka Dawida w písňě známými notami k zpíwání spřádány s předmluwau jádro žalmů zwelebující atd. W Drážďanech 1781 w 8. str. 212. wytliskl **H. W. Harpeter**. (Nedosa-hují Streycowých).

b) Písňě duchowní staré i nowé. W Drážďanech w 8. 1784.

194. Písňě, které se w první wánoční swátek při církwi české náboženstwí ewangelického zpíwati mají. W Praze u Jana Tom. Höchenbergera 1782 w 8.

195. Ewangelický funebrál, obsahující w sobě písňě pohřební i jiné příhodné staré i nowé, které se zpíwati mohau netoliko při pohřbu kterýchkoli lidí wábec, ale také rozličného wěku, stawu... s připojením některých lat. písni. W Prešp. 1783. Páté wydání od **ONDR. PLACHÉHO**, mnohými nowě složenými písničkami rozmnožené. W Štáwnici u **J. F. Sulcera** 1798 w 8. Zde jest 15 písni od Plachého samého, 10 od **Matěje Šuleka**. Opět w Prešp. 1820 w 12.

196. **JOSEFA PROKOPA** písňě ke mši swaté. We Widni 1783 w 8. listů 8. (z něm.)

197. Ruční kancional domowní i pocestný s připojenau knížčeka u modliteb. W Jindř. Hrad. 1783 w 8. u **J. W. Hilgartnera**, písni str. 704 krom předm. a rejstř. modliteb str. 101. od **DAN. BOCKA** (nejwice z *Tranowského*.)

198. Písňě duchowní k společným službám božím církew ewangel. W Praze 1783 w 8. u **J. F. z Schönfeldu**, str. 120.

199. Spomocník w zármutcích 2 listy w 8. w Praze, u děd. Rosenmüllerowých 1783 (písňě).

200. **W. J. P.** písňě aneb zpěwowe duchowní, jichžto wěrný a pobožný křestan každého času jak při wyročních slawnostech a památkách, tak i we wšelikých křest. potřebách, každodenně, ráno i wečer, před jídlem a po jídle, w kříži i w zármutku užíwati může. W Praze u **J. Tom. Höchenbergera** 1783 w 12. str. 173.

201. **JANA HRDLÍČKY** *a)* Weselá nábožnost, kterau při poswěcowání chrámu u prostřed sebe božilo 1783 w neděli XV. po sw.

Trojici plápolali křesťané ewang. Wsetinští. W Brně u J. F. Neumanna, 1783, 1/2 archu w 8.

b) Radost Syona Maglodskeho ew. z nawraceného z boží a krále Leop. II. sněmem krajským stvrzené předrahe milosti sobě a bratřím swým času rozvlažená wyswědčovaná dne 1. Máje 1791, w 8. 1 1/4 archu.

c) Knížečka pro čeled křesťanskau. W Prešp. w 12. 1 1/2 archu (w. Tab. Poe. IV. 35.)

202. Nábožný zwučný hlas při poswěcení Pezinského chrámu atd. 1783 od MICHALA SEMIANA w Prešp. u Š. Webera (cf. kázání: Prvotiny 1783.)

203. Duchovní zrcadlo ženského pohlawí z písem swat. představené, do něhož se manželky i panny nahlédati mají. W Prešpurku u Šimona Pet. Webera, w 8. bez r. (1783?) str. 24.

Jsau příkladové z písma s. wybraných příkladných žen. První Ewa, poslední Loida a Cunika weršem 12složným.

204. Písňe při mši swaté podlé nowého pořádku. W Praze, 1784 w 8.

205. Normální zpěwy, litanie a modlitby, kterak ony w Praze při tomto nowém nařízení ku konání služeb božích k wšobecné potřebě předepsané byly. W Praze u Jana Ferdin. z Schönfeldu 1784.

(Jest vlastně část knihy: Rozdělení hodin pro služby Boží.)

206. Písň k nejswětější oběti nowozákonné, jakž při nowém spořádání služeb božích k wšobecnému užívání předepsána jest. W Brně Swobodským písmem skrze J. Siedlera. faktora 1784, w 8. str. 16.

207. Písň nowá k nejsw. Marii P. Swatohorské w 8. b. r. a m.

Začíná: Pozdrawena buď Maria.

208. Pořádek, podlé kteréhož se první služby boží církwe české ewangel. w Praze l. P. 1784, dne 9. Máje w jejím modlitebním domě wykonávaly. W Praze u J. T. Höchenbergera w 8. (1784) listů 8. (wlastně písňe duchovní.)

209. Recept boží proti krátkosti žiwota skrze nowau probu potvrzený na dlauhém totižto žiwotě W. Uroz. P. Juliany Platthové atd. kterýžto . . weršowně wyjádřil MATEJ ŠULEK atd. ew. Paluzské cirk. kaz. W B. Bystřici u J. J. Tumlera w 4. 3 archy a 3 listy. Na konci jest písňe duchovní.

110. Písňe k weřejné a k saukromné pobožnosti. První shromáždění. Ranní, wečerní, ke mši a ke kázání (bez m. a r.) str. 32, w 8. Zdá se 1784, w kterémž roce též německé půwodní wyšly w Praze.

211. Kancional aneb žalmy a písňe duchovní, podlé Lipského wytištěný. W Praze 1784.

212. WÁCSLAWA STACHA a) Písňe

křesťanské pro Slabeckau osadu, k weřejným a domácím sl. božím. W Praze u Rosenmüllerských dědiců. 1785 w 8.

b) Nábožné písňe pro katolického měšťana a sedláka k weřejným a domácím službám božím. 1791. W Olom. w 8.

c) Písňe na slawnost těla Kristowého atd. W Olomauci, 1799 w 8. str. 135.

213. Pobožné písňe do domu modlitby a čistéj oběti, k službě božskej přispůsobené. W Prešpurku u Fr. An. Patzko, 1785 w 8. str. 14.

214. Pawla Tešláka písňe nábožné. Wiz w knize: Křesťanské modlitby (1786).

215. Nábožné písňe, které w německém jazyku složil C. F. Gellert, někdy w Akademii Lipské učitel, pro jejich pak užitečnost w slowenčinu uwedl a k nim některé nowé připojil SAMUEL ČERNIANSKÝ atd. W Prešpurku 1787 w 8. u F. A. Patzko str. 160.

216. Písňe duchovní, obsahující písničky ranní při každodenních činech, wečerní, k oběti mši sw. atd. podlé německého kancionalu od T. F. (Tom. Fryčaje) kněze stawu Petrinského. W Olom. w 8. 1788 w oekonom. patriotické Impressi.

217. Kancional k užívání w církwach bratrských. W Berlíně 1789 w 8.

218. Plesání duše křesťanské, aneb malý rnuční kancional. W Bystřici, 1790 w 8.

219. Kniha žalmů a zpěwů od WALENTY 1790.

220. Malý kancionalik. W Štáwnici 1790, potom w Bystřici 1806 w 8. W něm jest 26 písni JANA STRAKY (w. Tablic. Poe. III. 76).

221. Sedmero písni duchovních od J. DI-TRICHA. W Praze 1794.

222. Nowá kniha zpěwů křesťanských, s připojeným řádem ewangel. církwi A. W. w králowství českém sepsaná a wydaná od ŠTĚP. LEŠKY. W Praze 1796 w 8. str. 348 mimo rejst. a řád ewang. 70 str.

W tom kanc. nejwice z Berlínskeho kanc. přeložených, drahný počet pak i starých, oprawených písni se nalezá (w Tab. Poe. IV. 59). Druhé písni a modlitbami rozmoženoé wydání w Praze u Boh. Háze 1815 w 8.

223. Radostné prozpěwování na skále spasení od círk. ewangel. w Skalici w den poswěcení chrámu od MART. LAUČEKA. W Skalici 1797.

224. Auplná kniha duchovních písni katolických k wzdělání a roznicení weřejné a domácí pobožnosti obsahující rozličné písňe ranní a wečerní na každý den — při všech skutcích denních . . k weřejným službám božím atd. a modlitby katolické z písma sw. wytažené, od TOMÁŠE FRYČAJE. W Brně 1801 w 8.

1803, po třetí pod jménem Katolický kancional atd. 1805, 1808. Po páté 1815, 1822. Po sedmé r. 1830. [Posudek w Časop. kat. duch. 1831, III a IV.] Pak 1835 u Gastla.

225. **J. J. RYBY** a) Saudný den. Oratorium, od něho též w hudbu uwedeno. Rkp. 1801.

b) Oktáv neb osmidenní pobožnost k sw. Janu Nepomuckému atd. složil a w melodii uwedl atd. 1803. W Praze w 8. str. 85. (Hudba w rkp.)

c) Swatohorský kůr t. osm chwalozpěwů k nejd. královně Marii Panně. W Praze 1804. w 8. u Boh. Haase, str. 55. (Hudba w rkp.)

d) Pohřební písně. W Pr. 1805. w 8. Po druhé u Jos. Fetterlowé z W. 1822 w 8. str. 76 a rejstř.

e) Adwentní píseň od W. K. W. P. pro Rozmitálský chrámní kůr vydaná. W Praze 1811 u B. Háze 1 arch we 4. (Hudba w rkp.)

226. **DAN. BĀRÁNÍHO** († 1802) zpěwy půwodní i přeložené, w rkp.

227. **DAN. BOCKO** obmýšleje nowý kancional wydati, mnohé duchovní písně w rkp. zanechal (w. Tab. Poe. III. 80).

228. Weselá nábožnost z rozšířeného při králi našem titulu císařského spojená s weselau nábožností při obnovení památky posvěcení chrámu božího dosvědčovaná od Siona Magoldského ew. w neděli 23 po sw. Troj. 1804 w 8. str. 8. (píseň?) w. Tab. Poe. IV. 34.

229. Te Deum Laudamus to jest: Chwály Boží za příčinau J. Jasnosti c. k. Františka II. dědičným Rakauským císařstwím zwelebení. W cirkwi ew. A. W. Skalické 1804 7 Října zpíwané. W Uherské Skalici u Fr. Škarnicla w 8. 1/2 archu.

230. Kůr angelský aneb nábožné písně k nejsvětější swátosti oltární. Wyt. w Olomauci u A. A. Škarnicla w 8. b. r. (Boček).

231. Kancional, aneb písně nowé historické na dni swáteční přes celý rok. W Praze 1805 we 4.

232. **M. HAMALJARA** a) Pašijowé weršiky. W Prešpurku 1805.

b) Dwě nábožné písně k vzdělatelnému veřejnému čtení historie utrpení Páně neb Pašie atd. W Prešpurku 1806 w 8. (arch).

c) Obmýšlel wydati kancional. W něm od Sam. Čerňanského 13 wětším dílem z něm. přeložených písní (w Tab. Poe. IV. 20).

233. Při počátku nowého roku, dle Denisa; od B. **DLABACE**; w Hlasateli III. 3. (1806).

234. Píseň k sw. Josefu, od **JANA SAUKUPA**. Tisťená w Mladé Boleslawi (1810?)

235. Píseň při mši swaté od **GALLAŠE**. W Brně.

236. **J. B. ZIEGLERA** a) Píseň při mši swaté, w Hradci Král.

b) Píseň postní ku křížowé cestě, 1817.

c) Píseň cirkewní pange lingua.

Přeložena jest také od Dom. Kinského, Fr. Nowotného z Luže a nejmenowaného.

237. Zpěwové pohřební, které z něm. na česko wyložil **FR. DOSTAL**. W Brně 1817 w 8. listů 10.

238. **JOS. MIR. KRÁLE**: Motlitba Páně w píseň uwedená. W Praze 1817 w 8.

239. Katechismus w píseň uwedený mládeži k naučení a dospělým k rozjímání, podle dílu prwního knihy ke čtení w školách triw. w c. k. zemích. W Brně w 8.

240. Písně některé k sw. Janu Nepomuckému (po různu wydané) od *F. Starka*.

241. **FR. RAYMANNA** a) Píseň ke cti a chwále sw. Maří Magdaleuy, 1819 w 8. W Hradci Král. 4 listy. b) Píseň ke cti a chwále sw. Jana Nepomuckého složená, w Praze 1819 w 8. 4 listy.

242. Kristus skrze swé umučení oslawen. Zpěw o utrpení Páně we 4 hlasích se zborny (chóry) s auplnau hudbau, kteraui složil *August Bergt*, zčeštil dle hudby **WOJT. SEDLÁČEK**. W Plzni 1820 w 8. str. 33 (něm. a česky).

243. **J. JAWORNICKÉHO** Pobožnost kostelní pro mládež školní, pozůstawající w zpěwích, w čas adwentní, wánoční, postní, welikonoční, swatodušní, při mši za mrtwé, na slawnost Panny Marie a sw. J. Nep. W Praze u Bohum. Haase, 1821 w 8.

244. **PULÍNÝ N.** Weršowé k pohřební poctiwosti Samueli Pulinowi. W Budilowanech 1822 w 8. [Exemp. u P. Mišnera.]

245. Pohřební písně, které sepsal J. Ulrich, kněz cirk. w Chrašti 1824 w Hrad. Kr. [s hudbau].

246. **TOMÁŠ PROCHÁZKA** a) Tri písně duchovní. W Těšině 1824 w 8. b) Chwála boží a swatých jeho, aneb písně duchovní. Dle uwedení cirkwe katolické. W Těšině 1824 w 8. (Boček) idem?

247. **JOS. HOLÁSEK** a) Sedm slow Pána našeho J. Kr. w sedm mravných písní uwedl a zvláště k postní pobožnosti zřídil atd., w Hradci Kr. 1828 w 8. str. 30 a 2 s rytinau.

b) Písně ke mši swaté. W Praze a Hr. Kr. u Pospíšila 1831 w 12.

248. **J. K. CHMELENSKÝ** Aloysia Klara píseň ke mši sw., přeložena z něm., w Praze u Sommra 1828, str. 10 a notní příloha. Wytisťěna w Čas. kat. duch. 1828 II. 289.

249. Modlitba we zpěwu na den památky stoletého Jubileum kanonizací sw. Jana Nepomuckého, 8. čerwna 1829 w 8. str. 16. w Praze u J. H. Pospíšila.

250. Píseň při požehnání po mši sw. w 8. w Praze 1828, arcib. tisk.

251. **WOJT. PROCHÁZKA.** Píseň při mši sw. w 8., w Praze 1827 u Fetterlowé.

252. **PERNSTEIN JOS.** Píseň normalní ke mši [Gallaš v dopisu od 22 Dubna 1833].

253. **W. A. SWOBODA.** *Písně církevní*
a) Thomy Čelanského o posledním saudu, Dies irae. Čas. Mus. 1827 II. 80. b) Jak. Benedetti Tudertinského o pohrdání světem ib. 1827 III. 84. c) Téhož o Matce boží bolestné, Stabat Mater. 1827, IV. 95. d) Píseň při mši sw. w 8., w Praze w Šolowské impr. 1827 listů 6.

254. Nábožné arie k výročním slavnostem a památkám s melodiemi. ve 4. str. 34, w B. Bystrici u Zuzany Stefany 1829.

255. Jiří Opočenský. Písně nábožné k rozličným příležitostem pro křesťany ew. helw. wyznání. Wyd. II. w 8. str. 24. W Litomyšli u Turečka, 1832.

256. Písně při mši swaté: a) „Twůrce mocný nebes země.“ b) „Zde w skraušenosti padáme.“ c) „Začíná se obět prawá.“ d) „Bože před Twau welebností.“ e) „K sw. Janu Nep.“ f) „Uctění sw. Jana.“ g) „Muži swatý, bohu wěrny“ w 8. w Praze u Pospíšila [každá zvlášť].

257. Duchovní písně k službám božím sebrané a vydané, w Praze r. 1835 w 8. str. 64.

258. **M. ESTERGALY,** křesťanský nábožný zpěvník, 1835 w 8. [w. kalend. Fejerpat. 1835].

259. **AL. JELEN.** Modlitba osadníků Sw. Dušských před nejsvětější obětí mše swaté w den slavné instellací důst. p. Frant. Karla Heřmana, faraře u sw. Ducha, w Praze (6 Ledna 1835) we 4. půl archu, tisk J. H. Pospíšila.

260. **EM. HERBEK.** Píseň s dějepisným důwodem k oslawě sw. Prokopa, w Praze 1836 w 8. str. 16.

261. **JOS. WLÁST. KAMARYT.** České národní duchovní písně. Sebrané od atd. Díl I. w Praze a Hr. Kr. 1831 w 12. str. XXIV a 156. Díl II. 1832 str. 168. [Mnohé z nich wýtečné].

262. Nábožné písně katolických křesťanů, jak k weřejným službám božím, tak i k domácí pobožnosti z rozličných spisů sebrané od kněze J. R[ůžičky] w 8. str. 47, w Praze tisk. Kat. Jeřábkové, 1836.

[Posudek w Čas. p. kat. duch. 1835, 703].

263. **JAN WLČEK.** Píseň ke mši sw. za zesnulé w pánu bratrstwa sw. Haštalského w 8. str. 8. w Praze u Tom. Tábora b. r. (1837).

264. **FEJERPATAKY.** Ruční kancionalik domovní i pobožný. Jádru písní duchovních, w Lewoči, 1836.

265. **JAKUB SRŠEŇ.** Národní Otčenáš císaři rakauskému Ferd. I králi českému V. Báseň od atd. w 8. 1/2 arch. w Praze u J. H. Pospíš. 1836.

266. Starowěký zpěw o umučení p. našeho J. K. z dáwního rkp. pro swau prostotu a milost (s připojeným starým nápěwem a přidaným hlasem warhanným) poprwé na swětlo daný od **JANA WLČKA** atd. w 8. 1 arch, w Praze u J. Spurného, 1837.

[Posud. od V. Zahradníka w Čas. theol. 1837].

267. Píseň duchovní k warhanám složená od **JOS. HOLÁSKA,** far. w Blansku na Morawě, w Praze 1838 u Spurného.

268. Ewangelický funebral, aneb: Sbíрка písní nábožných starých, znouwu oprawených a mnohých nowých k pohřebům křesťanům ew. atd. w Báňské Bystrici, 1838, tiskem Filipa Macholda str. 348 w 12.

[Pěti Karla Kuzmanyho. Wiz Kwěty, 1838 přil. str. 24.]

269. Kancional, čili sbírka církewních i domácích po celý rok takměř w každé osadě užíwaných písní; sebraná od Jos. Mirowíta **POHORELÉHO,** kaplana Turnowského, w Pr. 1842 u J. Spurného.

[Posudek w Now. Kwětů 1842 str. 5]. w 8. str. 456. [500 písní, s modlitbami k zpowědi a přijmání].

270. Staročeské i nowější nábožné písně, wyňaté z Růže Sionské, modlitebni knihy, od **EUGEN. K. TUPEHO,** w Praze 1844 nákl. Wilíma Štastného str. 60 w 12.

271. Zpěwy duchovní k warhanám; dílem také s použitím jiných nástrojů hudebných pro swáteční slavnosti. Wydané od společnosti přátel hudby duchovní w Čechách. Swaz. 1—4. w Praze, 1838.

272. Nejobyčejnější písně pro nábožnou mládež, jak k weřejným službám božím, tak i k domácí potřebě. II. rozmn. wydání, w Praze 1838 wel. 12. 1 arch. Arcib. tisk.

273. **SUŠIL FRANT.** Hymny církewní, přewedl a wložil atd. w Brně 1846 u Fr. Wimmera (F. Gastla) wel. 12. str. IV a 210 regist.

274. Duchovní poklad aneb sbírka duchovních písní, w Ratiboři u A. W. Fridricha.

275. W Časopisech.

a) *W Rozmanitostech:* Anton. Marka; prosba k bohu; píseň za aurodu F. 67—72. Fr. Tomsy: Ranní wzdechnutí k bohu F. 72. Jana Jandy k tworcí, H. 87.

b) *Čas. Mus.* 1827 II. 80. Píseň o posl. saudu. [Dies irae] III. 64. Bl. Jak. Benedetti Tudertinského zpěw o pohrdání světem. IV. 95, o Matce boží bolestné [Stabat] od W. Swobody 1829 III. 3 zlomky z legendy o sw. Janu Nep. od téhož.

c) *Květy* 1838, 86. Na kříži makowice wěží chrámu páně Tachlowického ozdobjící, od Rokosa: 1838, 38. Láska k bohu, od K. Tupého. Nowá

pišeň ko mši sw. 1845 str. 196. Bůh K. b. Villani, 1839, 149.

d) *Čas. pro kat. duch.* 1828, 461. Welcbná prozřetelnost boží, od Kamaryta. 821. Buď vůle twá, od Čelakowsk. 1829, 125. Narození sw. Jana Nep. od W. Swobody. 129. Slavný hod božího těla, od Holáská. 466. Otec náš, od Kamaryta, 614. Pišeň postní k panně Marii bolestné, od J. Kamaryta. 1830. 284. Pišeň o lásce, od Wacka. 610. Wzývání boha při wstoupení do bohoslowí, od téhož, 1832. 123. Postní pišeň. Láska k p. Ježíši. Tausení po ráji, od J. Kamaryta. 420. 1833. 94. Weneček uwitý w zahradě Dawidowě, od Raisa. Zpěw pastýřský ke dni 3 Března 1833, od Winařického. 295. Hymnodia, od Kamaryta. 615. Pišeň sw. Kazimíra. Omni die, přel. od W. Swobody. 1834, 1. Zpěw k slavnému přijetí duchovní správy, od J. K. M. p. p. Ondřeje Aloysia arcib. Praž. od Sedláčka. 644. Bezženství, od Chmelského. 1835, 1. Zele wěrných Čechů po w pánu zesnulém cis. a kr. Františkovi. 123. Dies irae, od Winařického, 126. Na neděli kwětnau: Gloria, laus, honor etc. od Kinského. 188.—636. Duchovní písně III. 1. Hlasy národu českého J. C. M. Ferdinandu I. II. 313. Fatum soc. Jesu. 1836, 334—338. Hymny církevní w neděli prowodní, na den wstoupení páně. Swatodušní, od Winařického. II. 384. Elegie při prvním nawštíwení hrobu Sedláčkowa, od J. Marka. I. 98. Wíra Kristowa, od W. Rennerta. III. 1. Hlasy duchowenstwa při korunowání J. M. C. Ferd. V a Marie Anny. IV. 803. Na smrt V. Zahradníka od W. Rennerta. 1837. I. 117—120. Hymny z breviáře, přel. Winařický. II. 303. Swoboda, duše od téhož. 1838. Pišeň popeleční str. 113, od Winařického. Neznaboh, od Picka, 286. Bůh a přiroda, od téhož, 659.—1839. Zkáza Sodomy a Gomorrhý, 9. K jmenowinám p. t. Nowáka, arcib. Zádorského, 135. Písně, 198. Slowo štědrosti, 355.—1840. Bůh, 141. Duch křestanstwa. Prawý pokoj duše, 525. Wýraz radosti nad zpěwy J. W. Frant. Karla. Nesmrtelnost, 744.—1842. Powolání básníka. Hymna. Dobrý otec. Největší rozkoš. Ctnost. Náboženství. Myšlenka. Praha. Králow. chrám sw. Wíta. Příroda. Člowěk. Prawda. Nepřítel. Přítel. Chrám sw. Wíta w dáli, od Picka. 1842. Služby kněžské od Dobicera, tamže str. 317. Chrám sw. Wíta od Jablonského, 1843 str. 133. Odpustění, od Dauchy 340. Kde domow můj, od Hronka, 521. Wánoční básně, od Šindeláře. Mocnost modlitby od Koppa Tom. W.—1844. Dobrý pastýř, 126. Pautník, 127. Wzývání boha, 1374. Sw. Wácslaw, 539. Welcbnost boží, 750. Modlitba pěwcowá, 752. 1845.—Otázka z Gr. od Winařick. 152. Doba wečerní, od Tichowského, 154. Žiwot pěwčow. Noční pišeň pautníka. Matre od Picka, 387—9. Modlitba duch. před prací. Chwalozpěw. Podpora ctnosti, od M. Beránka, 555—6.

e) *Přítel mládeže* 1829 II. Pišeň kající žáků k sw. zpowědi přistupujících. 1831 II. Pišeň na wzkršení páně. III. 68. Zpěw školních žáků k jmeninám duchowního pastýře. IV. 108. Pišeň církewní [Dies irae]. 1827 I. 96. Ranní wzdechnutí k bohu, 99. Dítky u jesliček. 101. Pišeň před a po školním cwičení. 104. Pišeň před cwičením w náboženství. 105. Pišeň po křestanském cwičení.

f) *Rosl. Praž.* 1831, 96. Pišeň kající za odvrácení rány, od Karla Horského.—1833. 50. Zlomky z Dawidowých žalmů, od W. A. Pohana.

β) Swětské.

a) We sbírkách.

276. Básně w řeči wázané, od WÁCSL. THAMA. Sebrání prwní, w Praze u Rosenmüllerowých dědiců, za J. Beránka, faktora, 1785 w 8. Druhý sebrání u Jana Ferd. z Schönfeldu, 1785 w 8. Podrahé spolu 1812 str. 182 u J. Ferd. z Schönfeldu.

Každé sebrání na tři částky rozděleno, z nichž prwní obsahuje werše z knih starších wybrané (z Kadlinského, Komenského a j.), druhý od wydawatele složené a přeložené (z Gleima, Weisse a j.) třetí od jiných 11 pomocníků.

277. Nowí čeští zpěwové pro krásné polhlawi ženské od WACSL. KRAMERIUSA, 1788 1 arch w 8. (z Hallera a j.)

278. Sebrání básní a zpěwů od J. PUCHMAYERA w 8. w Praze I. díl, 1795 str. 150, II. 1797 str. 176, III. Nowé básně atd. 1798 str. 168, IV. 1802 str. 128, V. 1814 str. 156.

Těmito básněmi nowá epocha w básnictví počala. Mimo wydawatele více méně zde zásluhu mělo přes třidceť básníkůw. Jsou pak nejvíce lyrické, ódy, písně, elegie, listy básnické, sonety, epigrammy rozpravné, jako balady, části z větších epických děl, bájky atd. Básně atd. wydané od Wojt. Nejedlého. Díl I. Fialky, w 12. str. 158. W Praze tiskem J. H. Pospíšila, 1833. Díl VI. Chrám Gnidský. S připojením a) básní Jos. Rautenkrance. b) básní Jana Nejedlého str. 196, tamž 1836. [Díl I. obsahuje žiwot Puchmírůw od W. Sedláčka atd.]

279. Wlastenští zpěwové JANA NEJEDLÉHO, 1800 (z něm. Meinerta).

280. Můza ze slowenských hor, od JIŘÍHO PALKOWICE. We Wacowě 1801 w 8. str. 104.

281. WÁCSL. STACHA a) Starý weršowec pro rozumnuu kratochwili, wydaný od Karla Tháma, nákladem J. Diesbacha. W Praze, 1805. b) Diwný aučinek potěcha. Má wzbuzená chuť k zpěwu a obrana staročeského weršowství proti nowým nezakladným nápadům. Přidawek k nowé Kožiškowě grammatice. Rkp. str. 473 w Museum.

282. BOHUSLAWA TABLICE a) Slowenští weršowci w 12. I. swazek, 1805, w Uherské Skalici u Fr. Škarniela str. 48 a 128, totiž sors Pilařikiana již 1805 tištěná, a tuto přiwtělená. II. swazek we Wacowě, 1809, u Ant. Gotliba str. 144.

Obsahuje werše českoslowensky psané starších slowenských (w Pannonii) básníků ze XVII a XVIII století, a sice Štěp. Pilařika, Jana Ondřeje Demiana, Jana Chrastiny, Jana Sabowa (sedláka) Aug. Doležala, a Neznámého (přihody Janošíka Surowce) a tak větší částka od předešlého oddělení náleží.

b) Poezie. We Wacowě u Ant. Gotliba w 8. I. díl 1806 str. LXXX a 128. II. 1807 str. LXXX a 112. III. 1809 str. 212 mimo předml. a rejstř. IV. 1812 str. LXXX a 128.

Při každém dílu předcházejí žiwoty starých slo-

wenských weršowců, a sem tam i částky z jich spisů, s velikou pilností vybrané a pořádně sepsané. Poesie jsou dílem původní, dílem přeložené. W prvním dílu hudba; od Zdražilka na některé písně přidána.

c) Anglické Muzy w českoslowenském oděwu, w Budíně w univ. tiskárně, 1831 wel 8. str. 103.

[Obsah: Alex. Popé zkauška o ělowěku; Jiř. lorda Littletona básně].

d) Boileaux (Despreaux). Umění básnické z franc. přeložil atd. tamže 1832 w 8. str. 43.

283. F. z Collin wálečné zpěwy pro české země obrance (přel.) od JANA NEP. ŠTĚPÁNKA, w Praze u Frant. Jerábka, 1809 w 8.

284. Muza morawská w patero odděleních obsahující duchovní, mravní, polní, weskoobčanské a starowlastenské, hanácké písně atd. Složené od JOS. HERM. GALLAŠE, wydaná od Tomáše Fritaje, w Brně 1813 w 8. str. 456, mimo registřík atd. Díl druhý, obsahující parabole a paramythie str. 150, 1825, w Polomauci u Škarniela.

285. Tatrská muza s lyrau slowanskau (od JOS. PAWLA ŠAFARÍKA). W Lewoči 1814 u Jos. Maiera knihlačitele, w 8. str. 80.

286. Písně českých bojowniků, od M. Silorada PATRČKY, w Praze 1815 w 8. (1 arch).

287. WÁCSSL. HANKY a) Dwanáctero písní. W Praze, malý přiení 4. s obrázkem I. díl 1815 6 listů, (jedna z těch 12 jest od M. PATRČKY) II. díl 1816, též 12 písní. Po druhé s nápisem: Hankowy písně, druhé rozmnožené wydání, swazeček I. w Praze 1819 w 12. str. 60. Třetí wyd. w Praze u Pospíš. 1831 w 24. str. 132. Čtvrté rozmnož. wydání, 1841 w 12. str. 144.

b) Prostonárodní srbská muza do Čech přewedná od W. Hanky. Částka I. w Praze 1817 u Jos. Fetterlowé atd. w 12. str. 34.

c) České historické zpěwy. Böhmische hist. Gesänge, od Wácssl. Hanky. W Praze 1826 w 8. N. I. str. 75. N. II. listů 15.

Obsah: Wácsslaw a Ratislaw, od W. Swobody. Drahomíry propadentí od téhož a přel. od Macháčka. Wojtěchůw návrat též od Swob. a přel. od Hanky. Oldřich a Božena, od P. J. Šafaříka, přel. do něm. od Swobody.

d) Krakowiaky, aneb písně národní polské s připojeným půwodním textem atd. w 16. str. 114. W Praze arcib. tisk. 1834(5).

[Pos. w Čas. mus. 1834, 445. Odp. 452 a Kwěty 1835, 9].

288. Písně (české a německé) pro mládež školní, od J. JAWORNICKÉHO, 1817. W Praze w 8. str. 44.

289. Hlas lyry české, od FR. BOHUM. ŠTĚPNIČKY w 12. W Praze I. díl u Bohum. Háze, 1817 str. 300. II. díl w arcibiskupské knihlisk. 1823 str. 353.

290. ŠEB. HNĚWKOWSKÉHO a) básně drobné, w Praze 1820 w 12. u J. Fetterlowé str. 216. b) Nowé básně drobné, w Praze, 1841 wel. 12. str. 156.

291. Básně J. KOLLÁRA, w Praze w 8. 1821 str. 88. Druhé wydání pod jménem: Sláwy Dcera we 3 zpěwích od Kollára, w Budíně 1824 w 12. 7 archůw, vlastně jen zněly rozmnožené na 150. [Pos. od Čelak. w mus. Čas. 1831 I. 39.] Po třetí: Sláwy dcera, lyricko-epická báseň w 5 zpěwích. Úplně wydání w 8. archů 20^{1/2}, w Pešti u Trattnera i Karolyho, 1832. K tomu: Wýklad čili přimětky a wyswětlivky ku Sláwy Dcere. S obrazy a mappau a s přidawkem drobnějších básní rozličného obsahu wel. 8. str. 530, tamže 1832. Po čtvrté w Budíně, 1845. Díl I. 622 znělek II. díl 58 stránek. Bez wyswětlení. W Encyklop. pod artik. bohéme přel. od Poláka, Jaňského. Wiz Kwěty, 1838 přil. 32, 33 1839.

Přeloženy jsou některé zněly do němčiny (od prof. Wenziga) některé do angličtiny, polštiny, ruštiny; jedna do franciny.

292. Wesna, či básně prwotinné FR. TRNKY, w Hradci Král. 1821 w 8. str. 55.

293. Básně JANA HERZOGA, w Praze 1822 w 12.

294. FR. LAD. ČELAKOWSKÉHO a) Smišené básně, w Praze u J. Fetterlowé z Wildenbrunu, 1822 w 12. str. 108. II. rozmn. wyd. tamž 1830 w 8. str. 163.

b) Slowanské národní písně, sebrané, w Pr. u J. Fetterlowé z Wild. 1822 w 8. str. 232. II. díl tamže 1825 str. 224. III. díl 1827 tamž str. 231.

c) Litevské národní písně. Z půwodního jazyka, dle sebrání Dr. L. J. Rhesy přel. w Praze 1827 w 12. str. 132. Připojeno: Potok Michajlo Iwanowič, powěst staroruská str. 12. [W. Pautník, 1826 I. 103 — 7.

d) Ohlas písní ruských. W Praze 1829 u Pospíšila w 8. str. 95. [Pos. od F. Palackého mus. Čas. 1830 I. 108].

e) Ohlas písní českých. W Praze arc. tisk. 1840 w 8. str. 106. [Pos. Kw. now. 1841 14.]

f) Růže stolistá. Báseň a prawda. W Praze 1840 u synů B. Háze w 12. str. 100.

g) Sbirka básní P. Čel. wydaná nákl. Mus. česk. 1847.

295. Smišené básně Jos. Wlast. KAMARÝTA w Praze 1822 u J. Fetterl. z Wild. w 12. str. 120.

296. Slowenské werše. Wydal JAN ČAPLOWIČ, w Pešti 1822, wytištěné u Jana Tom. Trattnera z Petroza w 8. str. 104 (w slowáckém nářečí).

297. Krasořečník, aneb sbirka k deklamaci od SIM. K. MACHÁČKA, w Praze w 8.

u Jos. Fetterl. z Wild. 1823 str. 392. Obsahuje mnohé před tím netištěné básně, jak od samého vydawatele, tak od jiných, a některé pěkné přewody z Göthe, Collina atd. II. díl tamž.

298. Maličkosti w řeči vázané. Sbirka nápisůw, drobnůstek, wtipných nápadů atd. o které se pokusil SYCHRA, w Hradci Král. 1823 w 12. str. 81.

299. Písňe swĕtské lidu slowanského w Uhrách. Sebrané a wydané od Pawla Jos. ŠA-FARÍKA, Jana Blahoslawa a jiných (Kollára). Swazek Iní, w Pešti písmem a nákl. J. Tom. Trattnera z Petrůze, 1823 w 12. str. 150. Předmluwa čtení hodná. II. díl 1827 str. XXX a 168.

300. JOS. CHMELENSKÉHO a) Básně, w Hradci Král. písmem a nákladem J. F. Pospíšila, 1823 w 12. str. 216.

b) Kytka, dar umění zpěwu na r. 1836. Swil Dr. Jos. Chm. w 16. (str. 118 a 2 bez znam.) W Praze arcib. tisk. nákl. W. Špinky. Na r. 1837 str. 120. Na r. 1838 str. 116.

Skládali: Čelakowský, Chmelenský, Kamenický, Píček, Šohaj, Winařický, Tomíček, Hanka, Macháček, J. Marek, Trojan. Posudek w Kwĕt. 1838 příl. 12.

301. Básně JANA JINDŘ. MARKA. W Praze 1823 w 12. str. 123. Pak: Romance, ballady a legendy, písňe a jiné drobné básně, zábavných spisůw Jana z Hwĕzdy díl I. a II. w Praze 1843 w 12. str. 110 a 106.

302. Okus w básněni českém, od Karla Sudimíra ŠNAIDRA. Sbirka první, w Hradci Král. u Pospíšila, 1823 w 8. str. 149. Sbirka druhá tamže, 1830 str. 166.

Objímá také básen od Žofie Jandowé: „Jan za chrtu dán.“ Monatsch. d. vat. Mus. 1828 März S. 187.

303. Kwĕtenky kwĕtnému a čilému stáří obětowané od TOMÁŠE KUBELKY, knížecí arcibiskupské impressi faktora. Nápĕwy notami wysazené a přiložené. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu, 1823 w 12. str. 192.

304. Básně JANA KOCIÁNA. W Praze w arcibisk. knihtiskárně, 1824 w 12.

305. Růžinky aneb spisky drobné pro dívky od Swob. D. TRNKY. W Hradci Králowé, 1824 w 12. str. 35 (nejvíce lyrického obsahu).

306. Hyacinty, od J. BAP. WLADYKY. Nákladem J. Pospíšila, w Hradci Kr. 1825 w 12. str. 76 (čĕština zpotwořená).

307. WÁCSL. KLICPERA. Deklamowánky u Posp.

308. Ossianowy básně, dle anglického Jos. Macphersona přewedené JOSEFEM HOLMANEM, w 16. str. 276. w Praze u Jos. Fetterl. 1827. [W Pantníku 1826 II. 15. Karthon (zpĕw Ossianůw) z angl. od Čelakowského.]

309. FR. AL. ROKOS. Básně w 16. str. 192, w Praze u Jos. Fetterl. 1827.

310. SAMUEL GODRA. Muzy dcera we třech zpĕwích, w 8. str. 160, w Prešpurku u K. C. Snížka 1829.

311. M. A. PŘIBIL. Národní písňe obsahu romantického, w 12. str. 60, w Hradci Kr. u Pospíšila 1830. [Wlastní práce autorowa].

312. Rahoni. Kratochwilné písňe pro mládež. [Kal. Fejerp. 1831].

313. Hlasy vlastenců ke dni 1 Března 1832 na památku 40letého slawného panování J. M. C. Františka I. Nákl. Museum u synů B. Háze 1832 we 4 str. 34.

Obsahuje 12 básní od Čelak., Chmelens., Malého, Štěpánka, Macháčka, Tomsy, Winařického, Storch, Langer, por. Čas. mus. 1832. 477.

314. FR. JAR. KÁMENICKÉHO (Wacka) a) Písňe w národním čĕském duchu, w Praze 1833 w 12. str. XII a 108. b) Sw. Wáclaw. Dwanáctero znĕlek (z Časop. kat. duch.) w Praze 1844. c) Lilie a růže, 1846, w 8. str. XC znĕlky.

315. FR. SUŠIL a) Morawské národní písňe, w Brně 1835 u J. G. Trasslera, w 8. str. 128 a 94 nápĕwy w kamenotisku.

b) Sbirka nowá, s 288 nápĕwy, w Brně 1840 u wdowy Rud. Rohrera w 8. str. 214.

316. W. NEJEDLÝ. Básně. Díl první w 12. str. 192, w Praze u J. Hos. Pospíšila 1833. Díl druhý str. 171 tamž 1833. (Pos. w Kwĕtech 1835, 377 od Sabinského.)

317. Narodnie zpiewanky čili písňe swĕtské Slowáků w Uhrách jak pospolitého lidu tak i wyšších stawů, sebrané od mnohých, w pořádek uwedené, wyswĕtlenými opatřené a wydané od JANA KOLLÁRA. Wydání hojně rozmnožené i prvé dwa tištěné swazečky w sobě obsahující. W Budině w univers. tisk. Díl první 1834. we welk. 8. str. 454. Díl II. 1835. str. 566 (w nářečích slowenských).

318. Hlasy vlastenců při radostném wítání J. C. M. Ferd. I. a Marie Anny, w Praze dne 4 Října 1835. Od čĕsk. Museum, we 4. str. 31 a 3 bez r. w Praze tiskem synů B. Háze 1835.

Od 12 básníků: Čelak., Chmelens., Malý, Štěpánek, Macháček, Tomsa, Winařic., Storch, Langer, Swoboda W., Klicpera, Hanka.

319. Hlasy wĕrných Čĕchů k J. C. M. Ferd. I. a Marianě w Říjnu 1835, w Praze we 4. listů 16, s nĕm. přelož. od Siky.

Básnili: Winařický, Chmelenský, Sedláček, Marek (Jind.), Hanka, Macháček. Z Časop. pro k. d. wyňato.

320. Hlasy duchowenstwa k J. M. C. Ferdinandowi I a Marii Anně při slawnosti korunování, we 4. str. 18, w Praze 1836. 7 a 12 Září. Obĕtuje W. M. Pešina, konownik atd.

Skladatelé: W. Procházka, Jind. Marek, Smetana, Šindelář, Štulc, Winařický, Hawelka, Fr. Wacek, Holásek a Klácel. Též vyt. w Čas. p. kat. duch. 1836, III.

321. **MATAUŠ KLÁCEL.** Lyrické básně, w Brně u Rud. Rohrera, wel. 8. str. 96. Díl druhý tamž 1837. str. 96. [Úwaha Wćel. 1836 str. 165.]

322. **WENC. RAB.** Smíšené básně, w Praze u J. H. Pospíšila 1836 w 12. str. 94.

323. Plody zboru učenců feči českoslowanské Prešpurského, w Prešp. tiskem Landerera 1836 w H. str. 151 (werše i prosa.)

324. Pána Bohuslawa Hasisteinského z Lobkowic wěk a spisy wybrané. Od K. **WINAŘICKÉHO**, w Praze 1836, w 8. str. XLVIII a 232. (Obsahuje listy, básně přel. z lat. Posudek od Čelak. w Čas. mus. 1836, 219 — 223).

325. Deklamowánky a písně od **FR. RUBEŠE**. w Praze, swazeček I. 1837, w 18. str. 54. Swaz. II. 1838. str. 51. III. 1839. str. 72. IV. 1839. str. 54. Druhé wyd. sw. I. 1841.

326. Hlasowé duchowenstwa k slawnému dosednutí na stolec arcibisk. J. K. M. Aloysia Josefa swob. p. Schřenka z Nocingu w den 4 List. 1838, wel. 8. str. XXV.

Psali: *Tupý, J. Marek, Pohan, Smetana, F. Wacek, Štulc, M. Pawlowský, J. Tutta, Jos. Holásek.*

327. Řeči, písně a básně k swěcení 50letého milostiwého léta církwe ew. slow. Pešťansko-Budínské, u Tratnera, 1838.

Řeči jsau od *Kollára a J. Melcera*; básně od *Jakubowice, Kuzmanjho, Hodžy, Chalaušky, Janowice, Straky, žáků Prešpurských.* (Květy 1838, příl. str. 15.)

328. Jitřenka čili výbornější práce učenců česko-slowanských A. W. Lewočských, w Lewoči 1840 u J. Werthmüllera w 8. str. V. a 120.

329. Ohlasy od Slawomila **F. KORENATÉHO**, w Prešpurku 1840, str. 15 w 16. (Dvě básně mrawokárné.)

330. Básně od **JANA ŠL. TOMIČKA**, w Praze u Spurného 1840. mal. 8. str. 176.

331. Básně **AUGUSTA HORISLAWA ŠKULTETÝHO**, w Prešpurku u K. Wiganda, 1840, mal. 8. str. 79 (Posud. Now. Kw. 1840. 71).

332. **JOS. JUNGMANNA** sebrané spisy weršem a prosau. Nákl. mus. 1841, w 8. str. 397. (Nowo-české bib. Mus. Č. I.)

333. Básně **BOLESL. JABLONSKÉHO** (*Tupého*). W Praze u Spurného 1841 wel. 12. str. 190. (Pos. Kwět. now. 1841, 45. Wlastim. 1841, I. 297 od Nebesk. II. wyd. rozmn. 1846. str. 353.)

334. Básně **KARLA SABINY**, w Praze

1841, w 12. str. 96 u synů B. Háze. (Pos. Kwět. now. 1841. 5. od Nebeského.)

335. Zlaté zápisy. Památka wděčnosti na obnówení a okrášlení Karlowa Týna, na dostawení Beraunského mostu, na dostawení a zwellení předměstí Karlína, na dostawení řetězowého mostu Pražského, silnice Wyšehradské, Chotkowých sadů a přemnowých jiných ozdob a ústawů wćrejných w milé naší vlasti vzniklých, učiněna dne 4 List. 1841 od c. k. městanských ozbrojených zborů Pražských. W Praze arc. tisk. we 4. 10¹/₄ arch. s rytinau. (Por. Kwět. Now. 1842, str. 32.)

336. Bedřicha Šillera básně lyrické. Přeložil a wydal **JAN PURKYNĚ**, we Wratislawi u Ferd. Hirta, 1841. Díl I. str. XIV a 208. Díl II. XII a 192. (Pos od Nebeského w Kwět. now. 21.)

337. **JANA HOLÉHO** básně, widané od spolku milownikow feči a literaturi slowanský we štiroch swazkoch. Sw. I. wel. 8. str. 261 w Budině 1841, obsahuje selanky, rozličné básně, žalozpěwy, písně (ody). Sw. II. 1841, str. 257 epické: Swatopluka a Cyrillometodiadu. Sw. III. 1842, str. 400. Sláv (epické), žiwotopis sw. Cyr. a Met. Bájoslowí pohanských Slowákw. Wyswětlení. Katolický zpěwník. Sw. IV. 1842, str. 414. Nowý kwítek. Prosodia. Básně přeložené Virg. selanky 10. Theokrit. jedna (IX). Iliady zp. I. Dvě heroidy Ovid. Tyrteowy písně; 17 od Horac. Virg. Aeneida. (Nejlepší dílo ze školy Bernolákw.)

338. Pomněnky na r. 1841, u synů B. Háze w 16. [Sbirka to básniček od 20 skladatelůw ku počtě wlastenek.] Na r. 1842 — 1846 dílem u Pospíšila, dílem u Háze.

339. Písně národní w Čechách. Sebral Kar. Jar. *Erben*. S nápěwy. Sw. I. w Praze 1842 u Pospíšila w 8. str. 208. Sw. II. 1843 str. 228. Sw. III. 1845 str. 270. [Pos. Kwět. now. 1841, 93 od Nebesk.]

340. České besedy. W Praze u J. Pospíšila 1842 str. XXXIV a 176 w 8. [Obsahují werše i prosu, nejwíce ke čtení a deklamowání. Spisowatelé jsau: K. Erben, B. Jablonský, J. Líman, K. Mácha, Maria K. N. Slowanka, W. Nebeský, Wladislawa R. Boj. Pichl, Wl. Pizenský, Fr. Rieger, F. Rubč, K. Storch, J. Tyl, J. S. Tomiček, E. J. Wocel. [Por. Kwět. Now. 1842, 34].

341. *Karel Winařický a)* Kytka, dárek malým čtenářům. W Praze u J. Spurného, 1842 w 12. str. 74. Druhá Kytka, w arcib. tisk. 1845 str. 80. [Obsah: bajky, písně, modlitby (weršem), pohádky atd. pro dítky]. Pos. Now. Kw. 1842 str. 93 a 1845 str. 239. od Dr.

Staňka. *b)* Warito a lyra, básně a písně, w Pr. 1843 u synů B. Háže wel. 16. str. 86 [výtečné libozvukem a metrikau].

342. *Adolf Jos. Wlček*, Konwalinka, básně, w Jičíně 1842 u F. J. Kastránka w 12. str. 145 a reg.

343. *W. Jar. Pícek*. Básně, w Praze 1843 u synů B. Háže w 12. str. 108. [Posud. Now. Kw. 1842 str. 86.]

344. *Ludvík Žell*. Básně, w Pešti u Trattnera-Károlyho, 1842 str. 82 w 8.

345. **VINC. FURCH**. Básně. Sw. I. w Holomanci u Al. Skarnicla, 1843 wel. 16. str. 94. Sw. II. tamž, 1844 str. 101. [Úwaha w Čas. mus. 1844 str. 611 a Kwět. 1844 str. 40, od Nebesk.].

346. *Drahotin Maria baron VILLANI*. Zábavné spisy. Swaz. I. Lyra a meč. W Praze u Jar. Pospíšila, 1844 wel. 16. str. 158. [Úwaha w Kwět. 1844 str. 272].

b) Spisy téhož. První díl. W Praze arcib. tisk. 1846 wel. 8. str. 216.

347. **KAREL ŠTUR**. Ozvěna Tatry, zpěvy a pověstí. W Prešpurku u Ant. Šmida, 1844 wel. 16. str. 135.

348. **WÁCSLAW ŠTULC**. Pomněnky na cestách života. W Praze 1845 arcib. tisk. str. 161.

349. Spisy **KARLA HYNKA MÁCHY**. Díl I. Básně díl I. W Praze arcib. tisk. 1845 wel. 16. str. CVIII (život jeho) a 20.

350. Jahůdky ze slowanských lesů, sebral Dr. J. P. Jordan atd. W Lipsku 1845 w 12. str. 166 [od M. Kl.].

351. **S. K. MACIÁČEK**. Drobné básně od atd. W Praze 1846 tisk. arcib. str. 219 w 8.

352. **JOS. BURGERSTEIN**. Deklamowánky a písně. W Praze 1846 u J. Pospíšila w 18. stran 58.

353. **SIGFRID KAPPER**: České listy. W Praze 1846, nákl. Calveského knihkupectví str. 120 w 12.

354. **W. JAROMÍR PÍCEK**: Písně, w Pr. 1847 w 12. str. 85 u J. Pospíšila.

b) Po různu.

a) L y r i c k é.

355. Žiwota i smrti pozeňnaná památka, kterou uroz. někdy a pobožně manželce matroně Kateřině Potocké († 1778) manžel její. Pawel Šramko . . . wzbuzuje. (W Prešowě) w 8. str. 174 w alexandrińských weršech (w. Tab. Poe. IV. 26).

356. Štěpána *Lesky a)* k swadbě Ondřeje Škul-tetibo, když si pannu Mar. Kuzmowu zasnubowal r. 1781. Též k swadbě Jana Wiskydenského s Mar. Magd. Bayerowau r. 1785. Obojí w Prešpurku tlačené w. Tab. Poe. IV. 61. *b)* Jiskra lásky, kterauž w srdci swém měl poctiwý wlowec Karel

Wojtěchowský, saused Nowostrážnický, když sobě poct. pannu Dorotu Jiskrowu . . . zwolil 17 Ledna 1797, w Prešp.

357. Weselost rolí boží Hlybské pod rakauským skřiwánkem. Zpěw při příležitosti wydané od cí. Jos. II tolerancí I. p. 1781, složený od *Aug. Doležala*. Tištěn w Slow. Werš. 1809, w II. dílu str. 92 — 100.

358. Swadební smlauwy t. j. wěnowání statku jak od panny newěsty tak od pana ženicha, pro špás na swětlo wydané. W Jindř. Hradci u Hilgartnera w 8. 1782 (báseň).

359. *Wácl. Stacha a)* Něco pro českau literaturu milowníkům básní obětowáno, od Podbělowského, 1782.

b) Swátek českého jazyka na den provozowání Štefanowého Odběhlce w Pražském vlastenském diwadle, dne 20 Ledna 1785. (Na konci): Obětowali W. S-h (Stach) K(arel) a W(áclaw) T(hám) w 8. dwa listy. Počiná: Plešej Praho atd.

c) Píseň pro český národ k wítání a korunování Leop. II, (1791).

d) Na opěwatelný Klopstocka od překladatele Messiaše (česky a něm.), 1801.

360. *Bohum. J. Dlabáče a)* Philoboga zpěw ke cti nejswětějšího otce Pia VI na slawný jeho příchod do Widně k cí. Jos. II. W Praze u Jos. Em. Diesbacha, 1782 we 4. str. 9.

b) Zpěw Wlastimila na obywatela Milewské, 1782 (w. Charwáta řeč o starosti).

c) Na důkaz wděčnosti a lásky welebnému a učenému muži P. Gerlakowi Pausowi, 1782 w 8. Jest to přání k nowému roku str. 4.

d) Obětování témuž r. 1783, od děd. Rosenmüllerowých.

e) P. Ilérmanowi Kotterowskému, str. 4. 1783 w 8.

f) Zpěw ke cti swých přátel Karla a Wáclawa Tháma, 1784 w 8; str. 8. u J. Ferd. z Šenfeldu.

g) Taužící mysliwček po hrdličce. (W. Wácl. Tháma básně, 1785).

h) Damon o swé Kloi. W Praze a Kutné Hoře, 1789 w 8. (w. nowí čeští zpěw. Kramer.).

i) Zpěw při korunování Leop. II, 1791. W Pr. u J. F. Šenfelda w 8. str. 8.

k) Zpěw na W. Raitolara za celých 50 let rychtáře Nebušického, w Praze 1793 we 4. str. 8.

l) Wítání wlastenské P. Dobrowského z cesty šwedské atd. 1793 w 8. str. 10. (Wiz Now. Kramer.)

m) Píseň při slawném dosazení na faru Plaskau p. Frant. Stöhra, 1801. W Praze we 4. str. 4.

n) Památka šťastného narození p. Xaw. Twrdého gubern. raddy, 1810.

361. Když přátelé naši Petrus, Ribbay, Munchart, Šmidaj, Hossu, Gazy z Jeny do Uher se nawracowali, toto jim požeňnaní dávali krajané. W Jeně u Jana Krist. Straussa, 1782 w 8. ¼ archu, (saphickým weršem).

362. Libé nabízení k radostnému plesání Pražských obywatelů dne 9. Srpna 1784 při začátku sjednocení prw rozdílných čtyř měst. W Praze w 8. dwa listky. (Začíná: Poskoč Praho! Pražské hory poskakujte! atd.

363. Pevná naděje blahoslawené nesmrtnosti, w kteréžto se wys. učený a d. cti hod. p. Pawel Fabri církwe ew. Artikuláfské Necnalské sl. b. kaz. se slawným patronstwím, jak této církwe tak i z celého wědku (okolí) Turčauského, ano se všemi milými přátely atd při swém z tohoto žiwota odcházení skrze **ONDŘEJE PLACHÝHO** rozlučuje, 1785 4 Září. W. B. Bystrici u J. Tumlera 1 arch we 4. (pohřební werše).

364. FR. JANA WAWÁKA *a)* Uprímný weřejný wděk wěrnému a upřímnému Čechowi Fr. Faustinovi Procházkovi u vydávání českých kněh laskavě pracujícímu we 4. 1786.

b) Wlastenské wzbuzování k wděčnému očekávání Leop. II krále pána našeho. W Praze w 8. 1791.

c) Děwče s růžovým wěncem ze wsi Owenče na ožinky k J. M. Františkovi a Marii Terezií králi a králowně české 12 Srpna 1792. W Praze u J. Gottfr. Kalwe (při korunowací cis. Frant. I) we 4. arch 1.

d) Sedlské wítání J. C. K. M. Františka toho jména druhého c. Řím. a jména prvního krále českého. W Praze u J. T. Hohenberg: w 8. 1792.

e) Krátké pozorování zlostiné a nepravé Wálki národV FranCaVzského na rliM složené (1794) (w. für Böhmen von Böhmen 3. Abth. S. 94).

f) Gaude et laetare. Gebhardowi atd.

g) Zpěw kwerků Kutnohorských, 1803.

365. ANT. JOS. ZIMY *a)* Znamení wlastenské wděčnosti na den provozování české hry na Pražském Nowoměstském diwadle 8 Čerwen. 1786 fol. 1 list. Obětował wlastence Ant Jos. Zima. Počíná: Slyš Chazone, slawný wděce atd.

b) Wděčnost a radost wlastenců z přítomnosti J. C. M. we wlastním nejvyšší milosti obdařených českých herců Nowoměstském diwadle r. 1786 19 Září fol. 1 list. Začátek: Již slunce plně jasnosti atd.

c) Na den provozování české půwodní hry Břetislawa a Jitky atd. Počíná: „Ai dennice dnes vychází atd. fol. 1 list.

366. WÁCSL. MELEZINKA *a)* Dar nowého léta, 1787 wšem pánům jazyka českého horlitelům p. p. Thámům . . . wlastenského diwadla . . . hercům atd. Obětował Wácsl. Melezínek, řemesla perníkářského starší towarýš. Počíná: Weselme se wlastencowé atd. fol. 1 list. *b)* Dar z lásky wšem p. jazyka českého přízniwům . . . hercům na diwadle w Praze na Koňském trhu fol. 1 list. 1787.

367. WOJ. KOŤARY *a)* Dík laskawému otci wlasti Josefowi II, též jeho maudrosti chwála, od powinné wděčnosti jednoho práwě sproštěho nehodného poddaného W. K. w píseň uwedená r. 1787. W Hoře Kutné u Fr. Winc. Korce.

b) Téžow na Kantány (kaplana) píseň pohřební.

c) Bolesná citedlnost a laučení poddaných od wrchnosti. Na Horách Kutn. 1808.

d) Radostná citedlnost neb přiwítání od poddaných své wrchnosti. Tamž 1808.

e) Zreadlo utrahačů dílem i ranhačů, tamž 1812.

f) O žaláři, jenž se nazývá očistcem, tamž 1815.

368. Weršowní odpowěd na otázku proč za času Josefa II, mnozí katolci ewang. náboženství přijímali. Od JANA BOGADI. Rkp. (w. Tabl. Poez. IV. 3).

369. Píseň o robotě sedlské, wytištěná toho roku (1789). Prawi o sobě sám: Skladatel této písničky byl jen člowček maličký, nedaleko Sázawy, kudy dříví plawají.

370. Hlas Čecha zpíwajícího u hrobu Jos. II. W Praze u J. J. Diesbacha. 1790.

371. K. THÁMA *a)* Píseň na smrt cis. Josefa II, 1790. W Praze.

b) Poděkowání za laučení Josefa od jednoho starého wojáka obětowané. Přel. w Praze u Diesb. 1790.

372. Hlas truchliwého Čecha nad smrtí císaře slawného Josefa II, spolu s kšaftem jeho. Složil a w zpěw uwedl Františ. GOLSERT, far. Chomutický, 1790.

373. ANT. BERNOLÁKA: toto malúcké písmo naša panowí Ant. Fandly med do jeho wlastních ruk odewzadl. W Hale 1790 (słowácká básně?)

374. Chwalozpěw k příchodu cis. Leopolda II ke kormowání na král. české, kteréž se dne 6 Září 1791 roku welmi slawně držeti bude. W Pr. w 8. (JAN KALINA měšťan Strakonický).

375. Wítání české koruny, kteréž dne 6 Srpna r. 1791 do Čech z ciziny zase přiwiezena byla. Přednešeué od weškerého národu českého w 8.

376. Uprímné mínění žáků Hradíštských při nawštíwění školy atd. od JANA HÁJKA, 1792 w 8. ½ archu.

377. Truchlení Čecha nad smrtí Leop. II, 1792. W Praze w 8. 4 listy.

378. Truchliwý zpěw nad smrtí Lud. XVI. W Praze 1793 w 8.

379. JANA RULÍKA *a)* Plesání nad uwedením professora jazyka českého, 1793 w 8.

b) Wěnc pocty Jos. Fr. Kosteleckého, když 50 letau památku swého knězství swětíl, we 4. listů 6.

c) Na den uwedení král. prof. české literatury p. Jana Nejedlého na učitelšanu stolicí w slawné učené Pražské uniwर्सitě) 1. p. 1801 u Fr. Jeřábka we 4. 2 listy.

d) Wlastenské plesání a díků činění atd. 1793.

380. Píseň ke dni narození cis. Frant. II, 1794 zpíwaná w arcib. alumnatu, od W. NEJEDLÉHO. W Praze u Diesbacha.

381. J. HOŠKA *a)* Chwalozpěw k 50. leté památce poswěcení na knězství Wácsl. Jiskry 1795.

b) Chwalozpěw ku poctiwosti p. Em. Dawida, Šepmistra na Horách Kutensk. 1801.

382. Jos. Rautenkrance *a)* Zpěw ke cti Frant. II počínající: Zachowěj nám bože krále atd. přel. z něm. Meinerta, 1796.

b) Radostné citedlnosti poddaných Pečických, 1800.

c) Zpěw plesajících Čechů o slawnosti pokoje, 1814 w 8. W Praze str. 8.

383. *Tomsy a)* Píseň lidu podlé řeči rektora vysokých škol, složená od Fr. Němčicka atd. přeložená, we 4. (1796) 2 listy.

b) Karolině Klamowé Galašowé hraběnce, 1798 we 4. 2 listy.

c) Terezií, Alžbětě a Apollonii hrab. Wratislawownná z Mitrowice, 1798 we 4.

d) Leopoldině kněžně z Fürstenberku 10 Dubna 1798 we 4. 2 listy.

e) Aloysií dceří hrab. Kr. Klama Galaše atd. 1798 we 4.

f) Na památku Karla Jos. knížete z Fürstenberku, rozeného Čecha a generala českého atd., který byl 25 Března 1799 w bitwě u Štokachu w Šwabích zabit.

g) Josefowi Wratislawowí z Mitrowice, 1799 we 4. 2 listy.

h) K prospěchu řeči kr. wywýš. arcik. Karla, 1800 we 4.

i) K zasnauení Ludwika Szechenyi a Aloisie Clam. Galašowé, 1801 we 4.

k) Plesání města Turnowa, když Jeho bisk. M. nejdůstojnější p. p. Wácsl. Leop. Chluměanský z Přestawlk a Chlumčan atd. ráčil duchowní wěci w městě Turnowě přehlížet a swátosti biřmowání udílet, 7 Čerwence 1803 we 4. 2 listy.

l) Knížecí oswícenosti Alžbětě owdowělé kněžně w Fürstenberku, rozené kněžně z Turn a Taxis 13 Unora 1804, we 4. dwa listy.

m) Na den narození nejmočnějšího a nejjasnějšího cis. Řím. . . Frant. II, w Praze 12 Unora 1805 we 4. ½ archu.

384. *Paucel Tešlák* některé příležitostné zpěvy k. p. k sňatku D. P. Samuele Čerňanského a Pawla Jarošího atd. časoměrně složil, w. Tab. Poe. II. 79.

385. *Frant. Swobody a)* Píseň dítek na den narození J. C. K. M. Frant. II, zpívána při škole sw. Štěpána. W Praze 1797 w 8. 2 listy.

b) Píseň žákůw na den 25leté památky učitelského auřadu p. Wácsl. Lumendy při hlavní farní škole sw. Jindřicha od jeho bývalého žáka, 1801 we 4. 2 listy.

c) Píseň pánu p. Josefowi Wimmrowi vlastenci milému na důkaz vážnosti a šetrnosti, obětovaná 19 Břez. 1802 we 4. dva listy.

386. Jiskra lásky k swadbě Kar. Wojtěchowského, sauseda Nowostrážnického a panny Doroty Jiskrowé, od L. we 4. bez místa, 1797 dva listy.

387. Chwalozpěw o wysoce důstojném pánu p. Janu Rychlowském, kanowníku a kazateli na hradě Pražském. W Praze 1798 w 8. dva listy (jakž poznamenal Pelc.) s 32. chybami.

388. Illas upřímného Čecha ke všem milým vlastencům, (píseň bojowná) od W. Neumanna (1799), w Praze w 8. 1/2 archu.

389. Chwalozpěw na slavného reka Suwarowa, c. ruského polního maršálka a udatné vojsko we Wlašech, od M. *Majobra*. W Praze 1799 w 8.

390. Píseň ke cti w. d. p. Josefa rytíře z Florentinu, od *Amorta*, 1799.

391. *Jana Nejedlého a)* Elegie na Karla z Fürstenberku, který w bitvě u Stockachu zabit byl, 1799.

b) Wálečný zpěw pro český pluk, 1800 přel. z něm. Meinerta. W Praze u Fr. Jeřábka.

392. Na Wácsl. Koce a Johannu Klam-Galašowu, 1800 we 4.

393. Píseň pro český wojenský výbor (1800) w 8. 2 listy. (Wzhůru, wzhůru česká země atd.).

394. Dub Černohorský (ke cti knížete Šwarcenberka oda) od *Ant. Puchmayera*, 1800 we 4. Jest také w sbírce jeho básní dílu 4tém.

395. Když d. c. h. a výborné učený muž mládenec pan Jonatan Lauček, dne 6 Máje 1800 s uroz. pannau Zuz. Josefou do stawu manželského wstoupal atd. od *Mich. Semiana*. W Uherské Skalici we 4. Podobné swadební werše složil týž Mich. Semian k sňatkům p. Štěp. Lešky (w. Tab. IV. 53).

396. Wáleční píseň českých vlastencůw. W Hr. Králowé, 1800 u Albžety Tyběly w 8. 1/2 archu (něm. a český). Počiná: Wzhůru k zbroji! vlastenost (!) wolá k nám atd.

397. Radosná obět na den jniěna urozené a wys. wážené p. Johannu Jeřábkowé, na důkaz povinowané wáznosti ode všech w její dílně se wynacházejících audů, daná 24 Máje 1802 we 4. 2. list.

398. *Bohusl. Tablice a)* Zpěw pierydkých múz Skalickým Zusanám. W Skalici 1802.

b) Dwa zpěwy panu Dan. Krudymu, 1802.

c) Lidomil weršemí wyobrazený. K oslawení Instalací nejosw. Alexandra knížete z Rudna a Divácké Nowé wsi boží M. Ostřihomského arcibiskupa, Primáše atd. J. K. Oswícenosti I. p. 1820 16 Máje jménem Slowáků Baiského okolí s hlubokan použteností obětowaný atd. W Štáwnici u Fr. Sulcera, 1820 fol. 2 archy.

d) Radosné jubilaenm aneb padesátiletí kazatelského auřadu wznešené d. c. hod. a wys. učen. p. Pawla Šrámka, církwi ewang. A. W. Liptowských Staršího atd. od Slowanů Báuškého okolí dne 4 Máje slawené roku kterého: Tlské zpraWce nowi zase HIDI CIRKWe Ioséfi rozkošné sWětLo

krásně MV swět zIWota (1823). W Báušské Štáwnici we 4. u Fr. J. Sulcera 3 listy.

399. W den dosazení J. Ditricha na učitelskou stolicí, od *Horáčka*, 1803.

400. *Jak. Jan. Ryby a)* Truchlozpěw wěrných Rožmitalských osadníků při pohřbu dw. ct. h. w. p. Kašpara Zachara, 1803 w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

b) Vivat František II atd. na slawnost wyhlášení dědičného císařství 9 Pros. 1804. Složil a w hudbu uwedl atd. W Praze u Boh. Háze w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

c) Winš k slaw. swátku J. K. O. knížete z Salm-Salmu arcibiskupa Pr. Složen a w muziku uwedn. W Praze u Boh. Háze, 1805 w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

d) Plesání knížecí arcibiskupsko-Pražského panství Rožmitála na přentěšenau slawnost všeobecného pokoje. Složil a w hudbu uwedl. W Praze 1814 w 8. str. 30. (Obsah: Wlastenský cit w prose, nápisy a kantata, k níž hudba w rkp.)

401. Trpěliwost jako nejjistější prostředek proti opornostem a bidám zdejšího života: u hrobu wznešeného p. Pawla Ježowice atd. skrze J. *Kociama*, při Sobotiské církwi školního učitele předstawená dne 27 List. 1804 we 4. Při spisu: Poslední čest dwójctih. atd. W Prešp. 1805 we 4.

402. Na příjezd J. M. C. rakauského a krále českého Františka I a J. M. C. králowny české Marie Ludwiky do Prahy měsíce Máje 1810. W Praze u Boh. Háze we 4. dva listy.

403. Witání nejjasnějšího císaře rakauského a krále českého Frant. I a nejj. císařowny... Marie Ludwiky do Prahy měsíce Máje 1810. W Praze u Bohum. Háze we 4. 2 listy.

404. Díků wzdaní wys. učenému a wznešenému p. prof. Frant. Swobodowí od jeho žáků atd. 1811. W Praze we 4. 2 listy.

405. K swátku p. Jana Nejedlého atd. 1811.

406. Edm. Chwalowského kantate aneb chwalozpěw při slawném swěcení kaple Marianské nad městečkem Míškem (dne 5 Máje 1811). W Praze u Ant. Straširypky 1811 we 4. půl archu. (Jest píseň s notami).

407. *Ant. Marka a)* Radowaní Libunské církwe, když Jeho bisk. excellenci nejmilostiwější p. p. Wácsl. Leop. Chlumčanský atd. ji nawštíwiti a w ní birmowati ráčil. 4 Čerwna 1812. W Praze u Fr. Jeřábka we 4. čtyry listy.

b) K jmeninám J. bisk. M. wys. d. p. Jos. Frant. Hurdálka, biskupa Litoměřického, dne 19 Března 1816 (w. Slowesnost str. 17).

c) Uwítání J. M. wys. důst. p. Josefa Frant. Hurdálka, biskupa Litoměřického atd. do Libuně 19 Čerwna 1819. W Jičíně tiskem Frant. Kastránka we 4. 2 listy.

d) Píseň k dosednutí na biskupskau stolicí J. M. B. Jos. Fr. Hurdálka dne 25 Unora 1816. W Praze impr. norm. we 4.

408. *Jos. Kramáře* Obět wděčnosti na slawný sňatek wys. uroz. pána p. Frant. W. Veita s wys. urozenau swobodnau slečnau Amalií z Tritec a Deymu na Jeseným od wěrných poddaných panství Semilského 25 Čerwence 1812. Hudba od Jiř. Karáska, we 4. čtyry listy (kantata).

409. Wraucná píseň k srdečnému poděkowání za slawné wítězství 31ního m. Března 1814 obržžené a za hrđinské wzetí města Paříže od pro swatý pokoj společně armady, od Al. Alex. Uhla c. k. prof. we 4. 2 listy.

410. *Jan Šembera a)* Slze wděčnosti Wácslawowi Pešinowí, 1814.

b) Pěsání srdce vraucilo k installaci W. Pešiny na faru Krugburskau.

411. *Fr. B. Wacerky a)* Citové studujících Čechů k. Staroměstského akad. gymnasium při ustanovení .. p. Fr. Petříče.. na důstojnost praefekta, 1815 we 4. 2 listy. *b)* Na smrt wys. důst. šlechtěného, swob. pána p. p. Jakuba z Wimmru, 13 Led. 1822 nákladem šlechtomyslných vlastencův. W Praze 1822 u Ant. Straširypky we 4. 1/2 archu.

412. Na příšti wys. důst. p. Jana Tachecího, kanovníka litoměřického atd. do Mecl. (od *Fr. Wetsaika*) bez místa a roku.

413. *Wácl. Svobody a)* Wítání nowě zasnaubených manželů: Jejich milostí pána p. Eugenia hraběte z Černínu z Chudenic a Thezie, rozené hraběny z Růže od jejich českých poddaných obětované 29 Kwětna, 1817 we 4. 2 listy.

b) Zpěw k welebnému obrazu našeho weleslawného císaře a krále Františka swých vlastí otce wystawenému w pokornau uctu mládeže gymnasia c. k. Malostranského při weřejném čtení klassů na konci r. 1823. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunn we 4. 2 listy, (též lat. a něm.) Jest vlastně oda sapphická 16 strof.

414. Wítání Jeho knížecí Milosti.. p. Wácl. Leop. knížete Chlumčanského arcib. Pražského atd. k infulaci wel. p. Beneše J. Pfeiffera praem. řádu. opata LX, na Strahowě 16 Unora 1817 (od *Ant. Lišky*) we 4. listy 4.

415. Píseň zpíwaná od Staroboleslawské školní mládeže dne 22 Máje 1817 u přítomnosti J. kníž. Oswícen. W. Leop. arcib. Pražského. W Praze 1817 u J. Fetterl. z Wild. we 4. 2 listy (od *Jos. Jungmanna*).

416. Zpěw ke cti wys. učeného a důstojného pána Jos. Liboslawa Zieglera, řádného weřejného prof. atd. od Fr. Dobromysla *Trnky* 1817. W Hr. Král. we 4. čtyry listy.

417. *Wácl. Hanky a)* Wděčnost obywatelů Král. Hradce, 1817 we 4. 1/4.

b) K slawnosti J. O. p. Wácl. Leop. arcibiskupa Pražského, obětowáno od Jos. wdowy Fetterlowé, 1819 we 4. listy 2. Též r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824.

c) Nejjasnějším Františkowi a Karolině při wstaupení we vlastenské Museum 1824. W Praze 4 1/2 archu.

d) K weleslawnému sňatku jasně osw. Rudolfa knížete Kinského ze Wehynic a Tetowa s wys. uroz. Wilhelminau hraběnkau z Kollaredo-Mansfeld. W Praze 12 Máje 1825 we 4. Pismem Sommerowským 2 listy.

e) K slawnosti jmenin F. Köllnera 2 Dub. 1824.

418. Nesmrtedlná wděčná vlastenská památka zwěčněného.. p. Wácl. M. Krameriusa atd. od *Rudolfa Kvrěcha* atd. W Prešp. pismem Belnayho dědiců, 1817 w 8. str. 24 (s životopisem a knihami ním wydanými).

419. W paměti pozůstawená ctnost, aneb smutnozpěw nad smrtí ctil. p. J. Pawla Šakály, školního direktora Strakonického, kněze řádu maltezskeho, od *Jana Plánka*, mistra trublárskeho, w Praze 1818 u Fetterl. z Wild. w 8. str. 29. Jsau dvě elegie, jedna od wydawatele, druhá od Jiř. Štěpána učitele w Strakon.

420. Píseň zpíwaná od Zapské školní mládeže r. 1818, když.. wys. učený a důst. p. Fr. Obstzierer.. děkanství Brandeyské nastaužil, od *Fil. Procházky*, učitele Zapského. W Praze u Fetterla z Wild. we 4. listy 3.

421. *Jana Štěpánka a)* Řeč při příležitosti prowozené čimohry Jaroslawa a Blažena w prospěch ústawu Pražskému k zachování náhle w nebez-

pečenství upadlých lidí, 1818. W Praze u Fetterla z Wild. we 4. dwa listy.

b) Citové při weleslawném zasnaubení Její Jasnosti Ludmily, kněžny z Lobkowic wewodkyně Raudnické a Jeho Oswícenosti Prospera Ludwika, wewodcy z Ahremberku, z Meppen a Reklinghausen 26 Ledna 1819 we 4. 4 listy. Též w Ilas. IV. 323 a w Slowesnosti tůstěno.

422. *Fejerpataky a)* Připomínání w Týdeníku Palk. 1818 č. 12. str. 142. *b)* Píseň na Máj. w kalend. Palk. 1819. *c)* W Čechosl. 1825. Láska č. 15. Na léto č. 30. Odbírka od Terinky č. 47. Laučení s milenkau č. 51.

423. *Jos. Mir. Krále a)* Píseň ke cti wys. uroz. p. Bernarda Ledwinky šlechtice z Adlerfelsu c. k. gubern. raddy a krajského heitmana w Král. Hradci we 4. listy 4.

b) Citové radosti při druhé zvláštní slawnosti, wlidnosti a lásky w Trebechowicích dne 10—12 měs. Čerwence, 1821. W Praze 1821 u Boh. Háze we 4. 1 1/2.

c) Žádost k nowému roku 1818, učeným Čechům m. Král. Hradce.

d) Píseň ke cti Jana hrab. z Harrachu a Rohrau. W Praze 1820.

e) Chwalozpěw při udělení zlatého menšího penize Petrowi Frankowi. W Brně 1821.

424. *Wojt. Sedláčka a)* Na Plzeň atd. We Widni 1818 w 8. str. 39 (s wyswětením atd.)

b) Hymnus na J. C. K. wysost nejjasn. arciknížete a p. Ferdinandu atd. w Jeho slawné přítomnosti w Plzni 18 Čerwna 1824 1/2 arch fol.

c) Přiwítání Jeho Ex. purkrabího p. hrab. Frant. z Kolowrat a J. W. p. Kašp. Sternberka u příležitosti nawštíwení škol českých na panství Plzeňském 12 Kwětna 1819.

d) Hymnus na J. M. C. Alexandra I u příležitosti slawné přítomnosti. W Plzni 3 Ledna 1823.

425. Wítání od Hrubo-Bezenských osadníků swého now. duch. pastýře.. wel. p. J. Jos. Pawlíka faráře atd. 1818 we 4. dwa listy.

426. Zasnaubení Lindenkrona, 1818.

427. K jmeninám J. K. Osw. arcibiskupa Wácl. Leop. Chlumčanského, od *Jos. Lindy*, 1818.

428. Zpěw ke cti wys. uroz. a wys. učen. p. Jos. Kříčky rytíře z Jádnu atd. řiditele juridického, obětowau od posluchačůw práw atd. 12 Srpna 1819. W Praze u Boh. Háze we 4. listy 4 (jest kantata od *J. Hukala*).

429. *M. Šimáka a)* Píseň k slawnosti 50letých prwotín kněžských wel. p. Petra Prok. Frože atd. W Praze we 4. 1819 1 arch.

b) Uwítání J. Exčel. wys. uroz. p. Marie Anny hraběny z Klam-Martinic atd. na Smečno (1820) we 4. W Slaném u Jos. Jeřábka 1 arch.

c) Uwítání J. K. M. p. Wácl. Leopolda knížete Chlumčanského arcib. Pražského atd. do Tuchlowic k udělowání sw. birmování (1820) we 4. W Slaném 1 arch.

d) Zpěw k slawnosti sňatku j. w. u. p. Karla hrab. z Klam-Martinic atd. s w. u. paní Karolinau hrab. z Quilfort atd. (1821). W Slaném we 4. tři listy.

430. Píseň při dowezení z Wídně na panství Chlumecké mrtwého těla J. Oswíc. w. uroz. p. Kristiny, rozené kněžny z Lichtensteina, hraběny Kinské, zpíwaná w chrámu p. Rasošském, 6 Kwětna 1819 we 4. W Hradci Král. u J. Pospíšila, arch.

431. Cantata zpíwaná od školní mládeže dne 9 Října 1820 při slawném poswěcení školy nákladem občanů kr. města Nimburka ustanowené, od *Jos. Dlabáče* atd. W Boleslawi pismem F. Jeřábka we 4. ar.

432. Zpěv ke cti nejdůstojnějšího a wysoce-oswíceného knížete Alexandra z Rudného a Diwácké Nowé-Wsi.. hlavní církve Ostřihomské arcibiskupa atd. k jeho w Ostřihomé 1820 16 Máje přeslavnému.. uwádění. W Trnawě fol. 1 arch (w. Krok IV. 10) od kněze J. Holého.

433. P. A. Šimka a) Rozmlauvání pastýřůw ked nejdůstojnější a wysoce osw. kníže Alexander z Rudného atd. k swému důstojenství přistupował 16 M. 1820. W Trnawě u Jelínka Jana Krst. fol. 5 listů, zpíwal P. A. S.

b) Werše nejdůstojnějšímu a wysoceosw. knížeti Alexandrowi z Rudného atd. 16 Máje 1820. W Trnawě fol. 7 listů, zpíwal P. A. Š. (Šimko).

c) Smutný zpewohlas k chwále towarýšstwa Ježíšowého od Michala Denis(a) jazykem latinským složené r. 1800, weíl ho ale na slowenský jazyk přeložil atd. W Trnawě 1824 w 8. dwa listy.

434. Dom. Kinského a) Witání jeho král. wywýšenosti pána p. Alberta, wéwody Sasso-Těšínského atd. při slavném jeho nastupení panství Zidlichowského od jeho poddaných Blučínských. W Brně 1820 u Jana Trasslera we 4. 1/2 archu.

b) Witání císa. wywýšenosti arciknížete Karla a J. Jas. Henriety manžekly jeho, rozené kněžny z Nassowa, zřízené od Wáesl. Pešiny duch. past. w Blučíně, 1823 we 4. 1 arch.

c) Výjew nety a radosti, když J. Excel. wys. uroz. p. p. Ant. Fridr. hrabě Mitrowský z Nemyšle .. panství Zidlichowské nawštíwil w Srpnu 1824 we 4. 1 arch u J. J. Trasslera.

435. Zpěw srdce wděčného, který urozenému a wys. wáženému wlastinci p. p. Emanuelowi Dawidowi, měšťanostowi.. w král. krajském.. městě Plzni obětuje Jan Hostiwit Pospíšil. W Král. Hl. 1 Unora 1820 we 4. 3 listy.

436. Citowé českých posluchačů při jmeninách wysoce důstojn. p. J. W. Sedláčka atd. 23 Dubna 1820 fol. 1/2 archu, (w Plzni).

437. Zpěw lidu Unhoštského zpíwaný 1820, 29 Čerwna, když dvojí ctihodný atd. p. Jos. Pauli nejstarší duchowní ryt. řádu křižownického atd. 50letu, památku kněžství swého obnowowal. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wild. we 4. 1/2 archu 1820.

438. Ohlas lásky osadníků Unhoštských ke D. C. H. P. J. Hynkowi Paulimu atd. při 50leté památce prvotní kněžství jeho, 1820, od Jana Jungmanna atd. we 4. W Slaném u Jos. Jerábka 1/2 archu.

439. A. Wáesl. Žitka a) Citowé osadníků Smečenských při installaci wel. a důst. p. Matěje Šimáka atd. děkana. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wild. 1821 we 4. 1 arch. Do hudby uwdel Jos. Lemoch. Jest kantata malá.

b) Citowé osadníků Slanských a Smečenských při obržení velikého zlatého čestného peníze, kterýňž J. C. M. .. pana Mat. Šimáka atd. děkana poctil dne 28 Října 1821. W Slaném we 4. 3 listy. Do hudby uwdel Frant. Mensi, far.

440. Elegie na Chlumu Mlikosrbském, kde w pánu odpočívá wys. urozená paní Kristina, roz. z Lichtenšteinu, owdowělá hraběnka Kinská ze Wehynic a Tetowa atd. W Praze u J. Fetterl. z Wild. 1821 we 4. 1 1/2, od Jos. Libom. Knerera.

441. Hlas wděčnosti wys. wel. p. Josefowi Ant. Köhlerowi, bojowného řádu křiž. generalowi atd. od posluchačů Hlíe humanitětní třídy Nowoměstské wěnowán, složen od Winc. Höllriegla, do zpěwu uwden od Fr. Wodrhanka. W Praze 1822 u Ant. Straširypky we 4. arch.

442. K jmeninám p. Jos. Dittricha, od jeho posluchačů. W Praze 1822 we 4.

443. Nathanaele Paulínio Weršowé k poslední pohřební poctiwosti swému p. otcí, bez místa 1822.

444. Katince šwecarské při provozowání zpewohry: „Rodina žwecarská“ jazykem českým atd. 1823 (sonet) w 8. listy 2.

445. Hlas k slavné přítomnosti J. C. M. Františka I, J. M. C. Karolíny Augusty, též J. C. K. W. Ferdinanda w hlavním městě Pražském, 1824. W Praze u Bob. Háže we 4. od Jos. J. Patočky 1/2 archu.

446. Památka slavného dne narození J. O. Alex. Rudného z Rudna a Diwácké Nowéwsí kníž. a přimasa král. uherského arcibiskupa Ostřihomského 4 Října 1824, slawená od jeho ctitelů Slowáků. W Budíně w král. univ. tiskárně 1824 fol. 2 listy (od J. Kollára).

447. W. Wánka a) Wěneč od společnosti wěrných poddaných podán knížecím manželům J. O. w. u. p. Rudolfu knížeti Kinskému z Chínice a Tettawy atd. s J. O. .. hraběnkou z Kollaredo-Mansfeldu při jejich příchodu na panství Zlonické, 1825. W Slaném we 4. 2 listy.

b) Zpěw ke cti a slavnému uwitání nejw. p. Frant. z Pauly Pištěka.. biskupa Azotského.. arc. Praž. Sufragana.. u příležitosti wisitací.. we Welwářích 1825 we 4. w Praze u F. Jerábka 1 arch (kantata).

448. Wýlew citů při přiwitání k apoštolskému konání jeho předúst. Milosti p. Fr. Pištěka, biskupa atd. do Tachlowic dne 10 Čerwence 1825. W Pr. u Jos. Fetterl. we 4. 1 arch. (Kantata složená od F. A. Rokosa. Hudba od Fr. Kauble).

449. Oda k jmeninám Ant. Worla, děkana w Litomyšli atd. od wděčných swěřenceů, 13 Růžna (Čerwna), w motto: z Lásky otče přilgmi DJKV SaVhLasnaV, (1824). Prací J. L. Dauchy 1 arch.

450. Jos. Lib. Ziegler a) Píseň národní na den narození J. C. J. Frant. I 12 Unora 1827, w Chrudimi u Košiny, 1827.

b) Též C. K. Jasnosti Ferdinanda I dne 19 Dub. 1835, tamž 1835.

c) Radostní citowé Chrudimských, an Leopold hrabě z Stolberku za c. k. guber. raddu a krajského heitmana ustanowen byl. W Chrudimi 1829.

451. Výjew důwodné radosti w přísti jeho bisk. Excellenci wys. důst. a urozen. p. p. Aloisia Jos. Krakowského z Kołowrat atd. při udělení swátosti biřmowání dne 5 Čerwence 1828 učiněný Wáeslawem Nowáckem, kooperatorem na winici páně Mladočowské. W Litomyšli u J. Turečka 1828 1 arch.

452. Ke jmeninám J. Kn. M. nejd. wys. ur. p. p. Wáeslawa Leopolda, arcib. Pražského atd. dne 28 Září 1828 obětowáno od Josefy Fetterlowé we 4. 1/2 arch.

453. Citowé společnosti česk. diwadla w den jmenowin.. p. Jana N. Štěpánka atd. dne 16 Kw. 1828. W Praze arc. inpr. we 4. 1/2 arch.

454. Propěw na den umístění wys. důst. p. Wojtěcha Procházky, faráře Swatowojtěšského za kanowníka čestného na Wyšehradě atd. od jeho kaplanů. W Praze 1829 u Jos. Fetterl. we 4. 1/2 arch.

455. Výjew citů při odchodu z Načeradce wys. důst. p. p. Wáesl. Wil. Wáclawíčka, nowé zwoleného kanowníka kp. u sw. Wíta atd. dne 4 Un. 1829 od Jos. Hochmanna, kapl. Baudnického. W Praze 1829 u J. Spurného we 4. 1 arch.

456. Wáesl. Krolmus. K jmeninám Jos. hrab. Wratislawa a Jos. hrab. z Dittrichšteinu. W Praze 1829 we 4.

457. Žertowný zpěw o paní zimě, jenž si letošního roku 1830 w naší milé wlasti zahwizdala. Od

Chlad. Zimohřiva (R. Krameriusa?) w 8. W Praze J. Nep. Jerábek, 1830.

458. Plzeňské plesy w předvečír slavnosti narození J. Majest. . . Frant. I w Unoru 1830 od Plzeňské stud. mládeže atd. Pilsens Jubelgesang u. s. w. od W. Sedláčka. W Plzni 1830 we 4. 1 arch.

459. Hlas českých posluchačůw bohoslowi k jmenowinám j. důst. p. Jana Körnera atd. 16 Kw. 1830. Prací J. Schweinera. Wytíšť. u M. Zdarsy, 1830 we 4. 1 arch.

460. Obět citůw radostných, když nejdůst. atd. p. Aloys Jos. Krakowský z Kolowrat. . . Pražským k. arcibiskupem jmenován byl, od Josefy Fetterlowé. W arc. tisk. 1830 we 4. 1/2 arch.

461. K. *Baligowič*. Chwalozpěw ke cti oswíc. p. Josefa Belíka, biskupa Spišského, w Lewoči u Werthmüllera, 1830 we 4. str. 7.

462. K swátku blahorodého, wys. wáž. p. p. Jana Host. Pospíšila atd. od společnosti knihtlačitelské. W Hradci Kr. dne 24 Růžena r. 1831 we 4. 1 arch.

463. Citowé wděčných srdcí při slavnosti dosednutí na arcib. stoličí J. K. M. nejd. p. Aloysia Jos. Krakowského z Kolowrat dne 17 Dubna 1831, obětuje Ant. Dworský, měšťan w St. m. Pražském we 4. 1/2 arch.

464. Píseň k dosednutí na arc. stol. J. K. M. p. Aloysia Krakowského atd. od Jos. Fetterlowé, 1831 we 4. 1/2 arch.

465. Citowé k sl. jmeninám Hynka Šaura, bisk. ředitele ústavu libomudreckého w Litomyšli atd. od posluchačů dne 1 Unora 1831, skrze *Mír. Jos. Pohorělyho*. W Litomyšli u J. Turečka 1/2 arch.

466. Slovo k uwitání dvoj. p. Jos. Swobody, far. Smichowského od školní mládeže předneseno dne 22 list. 1832. Složil W. Wlasák. W Praze 1832 u W. Špinky we 4. 1/2 arch.

467. City při radostném uwitání J. bis. M. nejd. p. Karla Bor. Hanla, z boží mil. biskupa Králové-Hradeckého, projeveny posluchači bohoslowi. W Hradci Kr. u J. H. Pospíšila, 1832 we 4. 1 arch.

468. Radostní hlasowé wlastencůw na den sl. instalací za kanowníka na hradeč Pr. weled. . . p. p. Wacslawa Pešiny, 29 Čerwence 1832. W Praze u J. H. Pospíšila we 4. 1/2 arch.

469. Hlasý wlastencůw na památku 40letého panování J. M. C. Frant. I (nákl. matic. čes. č. 1.) w Praze 1732 we 4. str. 34.

[Básníci: Winařický, Chmelenský, Čelakowský, Šír, Jungm., Hanka, Swoboda (W.), Langer, Karmarýt, Macháček, Marek (A.), Wacek, Sedláček, Smetana, Klicpera].

470. Citowé wděčných srdcí při sl. veřejném posvěcení za bisk. Satalského, nejd. p. Fr. Tippmanna atd. 3 Března 1833, od Ant. Dworského. W kníž. arc. tisk. we 4. 1/2 arch.

471. Citowé radostní a wděční při uwitání J. bis. M. . . p. Karla Hanla atd. do farní osady Welšské dne 4 Čerwence 1833. W Hradci Král. 1833 u J. H. Pospíš. we 4. 1 arch. Skladatel *Jan Müller*, kapl. Welšský.

472. K swátku drahocenné mateř. W Praze dne 25 List. 1833, od wděčných dítek z Hradce Králové fol. 1 str.

473. City wděčných dítek, zpěwem pronesený drahocenné matince dne 25 List. 1833 fol. 1 str.

474. Welectené, blahorodé paní p. Kateřině Pospíšilowé, od Králohrad. spol. knihtlačitelské. W Hradci Kr. dne 25 List. 1833 fol. 1 str. Též w r. 1834. Wděční citowé ke dnu slavn. jmenowin atd.

475. Nejsrdečnější uwitání J. C. M. Karoliny atd. do Hradce Králové. W nehlubší pokoře obětuje..

měšťanstwo. . . W Hradci Králové 1833 we 4. 1 arch u Pospíšila.

476. Přiwítání J. M. C. Frant. I a Karoliny do hlaw. m. král. českého od wěrných měšťanů atd. 1833. W Praze u s. B. Háze we 4. 1 arch.

477. Ku přichodu J. C. M. Frant. I a Karoliny do měst Praž. od wěrných Čechů. W Praze 1833 u synů B. Háze we 4. 1/2 arch. Od J. Jung., W. Hlanky, K. Winařického, J. K. Chmel. . .

478. Wítání Jeho Maj. Frant. I atd. na cestě před Mladau Boleslawau od. . . obywatelů z panství a statků Bezenského, Kruského, Niměřického, Sowi-neckého, Skalského a Hronowského, dne 3 Zář. 1833 1/2 arch we 4.

479. Oda wys. učenému muži, welectnému příteli p. Pawl. Jos. Šafaříkowi. . . k Čechům do Prahy odcházejícímu, od J. Kollára. W Pešti 1833 u Trattn. Karol. we 4. 1/2 arch. [Po druhé w básních Koll. 1845].

480. Ku jmenowinám blahorodé, welectné, wys. wážené paní p. Kateřině Pospíšilowé, obětowáno od společnosti knihtlačitelské, w Hradci Kr. 25 List. 1834.

481. Citowé wděčnosti na den jmenowin. . . pána p. Jana H. Pospíšila atd. podávají učenci impressi, w Praze 24 Čerwna 1834 fol. 1 str.

482. K příjezdu Karla a Amalie knížat z Fürstenberku do Podmokl. W Praze 1834 we 4.

483. F. W. *Kampelik*. U hrobu uroz. p. Julia Urbana, rytíře ze Swabenowa. W Brně 1834 we 4.

484. W. *Sedláček*. Wěž Plzeňská w plamenu bleskem strávená dne 6 Unora 1835 w 8. str. 7, w Praze u synů B. Háze [něm. od Schiesslera]. Nákladem arcid. Jos. Lindaura ku prospěchu ochrannowý dítek w Plzni.

485. Swadební hlas, radostník a ples, jiniž dvojicitih. a wys. učeného pana Jana Kollára atd. a jeho blahor. a slech. chof Wilhelminu Frideriku Schmidt w Sasko-Winařech dne 22 Zář. 1835 swazkem manž. sjednocených Zwolenské i Bikešské Slowáci a mladí Srbowé w Pešti přiwítali. W Pešti písmem Trattnera a Karolyho (1835) we 4. str. 10.

486. Zpěw muzy morawské k chwalám J. nejd. kuž. arcib. wznešenosti pána p. Ferdinanda Marie arcibiskupa Olomauckého, wéwody sw. Římské říše kužete atd. hrab. z Chotkůw w Chotkowě a Wojnínu při slavném dosazení J. K. M. na stoličí arc. ib. w Olomúci dne 13 Kwětna 1832, od Jana Tutty, titul. kons. raddy, dozorce škol, děkana a faráře w Opatowicích na Morawě. W Praze (1831) w 8. str. 20 w arcib. tisk.

487. M. *Klácel*. Wys. důst. atd. pánu p. Cyr. Frant. Napowí, ryt. e. k. Leop. řádu, opatu a praclatu Augst. kláštera u sw. Tomáše na St. Brně atd. na slawnost padesátého dne narození 5 Října 1842 (na archu).

488. Založpěw k památce Štěp. Dugy, od nčencůw řečí a lit. česko-slowanské. W Prešp. 1836.

489. Kwítek na hrob J. C. K. wýsosti Amalie Marie Hermíny, arcikn. rak. atd. kterýž jménem Slowákůw zasadil Jan Kadawý, učitel školy ew. W Pešti tiskem Trattnera-Karolyho, 1842 we 4. dwa listy.

490. City wděčnosti a lásky k jmeninám. . . Jos. Jungmanna wděčných žáků gymnasiálních, 1843. W Praze (1843) we 4. 1 list.

491. K slavnému přijetí duchowní zpráwy bla-wního chrámu p. sw. Wíta, od J. K. M. p. Ondřeje Aloys. hrab. Skarbek Ankwicze z Poslawice. . . arcibiskupa Pražského atd. 1834. [Složil W. Sedláček, vydala redakcí Čas. theol.]

492. City radosti ke dni 19 Dubna 1841, jakožto

k slavnému svátku narození J. C. K. apošt. jasnosti Ferd. V, ochránce národů svých oh ústavu slovenských na školách ew. A. W. w Uhrích projewené. W Prešpurku u F. K. Wiganda. [Por. Květný Now. 1841 41].

493. Báseň k jmeninám p. prof. J. Palkoviče, 1841.

494. Svojím Wrstovníkóm na pamjatku Janko Rimawski. W Prešpurku 1844 str. 8 we 4. Dne 6 Března 1844 odešlo z Prešpurku w kruté zimě licho oděných 13 posluchačů bohoslowí, 7 posl. filosofie do Lewockého lyceum, že jim L. Štúr, učitel slowenský, odíat.

495. *Fejerpataky*. Werše slowenské k installaci osw. p. Ant. Majthéúycho. Lipt. stol. Ispána. W Lewoči u Werthmüllera, 1840.

496. W Časopisech a) W Illasateli drahnan část obnášející básně rozličné, překládané i půwodní, písně, elegie, ballady, kantaty atd. . . Podobně

b) W Rozmanitostech, a ještě více

c) Wíd. listech, kdež mezi lepšími naleztí přeložené některé ballady Šillerowý, a půwodní Šafaříkowý. České básnictví w nowém rauše od W. Hříba (1814) a J. Šimka (1817) nowé básně tu nejhojnější.

d) W Dobroslawu, mnohé ody, elegie a jiné lyrické básně. Z drobných tu Polákowých některé již we Wíd. listech tištěny.

e) W Příteli mládeže tři písně pro školní mládež.

f) W Čechoslawu, ody, elegie, listy básnické; též jedna dithyramba a kantata, znělky, písně světské, básně pochvalné, nejvíce ke jménu, ze Šillera a Götthe některé lyrické, a konečně některé žertowué básně.

g) W Kroku jak přeložené tak půwodní, metrické dokonalestí blízko dostupující.

h) *Čas. mus. Čelakowský*, 1829. Srbské národní písně. 1830. Kralewic Marko a Wila. Prostonárodní písně Slowanů w Lužici Dolní. Z ohlasu písní českých (též 1830, 1833, 1839). 1831. Pomněnky Watawské. 1832. Srbské swatební. Z básní Alex. Westonie: Chwála hudby. Jasně oswíc. Rudolfowi, knížeti Kinskému. 1833. Z anthologie ruské. (1837 sbírka druhá). 1839. Cizonárodní písně (též 1841). Jungmannowi po dokonání slovníka, 1840. Hlyrské nár. písně.

L. Daucha, 1840. Lužické nár. písně.

Vinc. Furch. 1845. Písně Hlostýnské str. 267.

San. Godra. 1829. Sedmiery znělky. Oči.

W. Ilanka. 1828. Kwítiko na hrob Heleně Tělepuěwně. 1830. Slza na hrob J. E. hrab. Fr. Šternberka atd.

J. Holásek. Wenc. Urbanowi, rytíři ze Štufflerů, bisk. Brněnskému, 1828.

J. K. Chmelenský. Zahradník a tré radostí, 1827. Patery znělky piw. 1827. Osmero znělek z Mickiewiče, 1828. Má wlast. Šestero zpěwů rozměrem indickým, 1828. Slzy na hrob Rudolfa kníž. Kinského, 1836. Desetanakreontických písní Jakoba Vitorelli, 1838.

J. Jungmann. Wyněnenec Řeků dle Klopstoka, 1832. Trojí spůsob, z franc. 1844.

Růžena K. (paní) Nárek a útěcha, 1843. č. 62.

J. S. Kačer. Na J. Kollára, 1827. Taužení po wlasti, 1836.

J. W. Kamaryt. Swatba a p. otěšení, 1828. Žel 1830. Píseň wesnicánů, tamž. Čtvery písně z poznstalých jeho spisů, 1833.

J. P. Kaubek. Na musy, 1829.

F. Koči. K wlasti, 1838.

J. Kollár. K sláwy dcery 1827—8. Sláwy dcery zpěw, 1830.

F. K. Básně, 1840 str. 387.

M. F. K. Labe. 1841.

Jar. Langer. České Krakowiaky, 1835. Hra-bence *** na památku. 1844.

Jind. Marek. Starého pěwce smrt a útěcha nesurtdlností. 1829 II. 4.

Šimon Macháček. Zpěw Walkýr. 1827.

J. Nowotný. Čas vše mění. 1831.

J. W. Pelikán. Swět můj. 1828. U hrobu svě-tice. 1829.

J. Pilnáček. Hlas po Slawii. Krajanům a Zima. Dwě znělky z wlsak. od Marino. 1829.

M. D. Rettigowá. Okus we znělkách. 1828—9.

W. Sedláček. Hlas Čechie k jmeninám J. M. C. Frant. I. 1829.

F. Sušil. Zahrada a pohled. 1827.

J. W. Šimko. Okus básní metrických. 1828.

F. Šir. Čtvery písně. 1829. Káwa, parodie na Šillerůw Zwon, dle Kuffnera. 1833 I. 79.

K. S. Šnoider. Odměna lásky. 1826.

L. Štúr. P. Janu Holému (Jaromír a Kwětoň). 1840.

J. L. Tomiček. Zpěw plawců a České niwy. 1828. Národní zpěwec. 1830.

B. Tupy (Jablonský). Wýjew citů pro uzdra-wení se J. C. K. Wýsosti nejow. arciku. Františka Karla. 1843.

Fr. Turínský. Uctiwé přání na Morawě zdržu-jících se Čechů J. E. hrab. Mitrowskému z Nemyšle, 1827. Jedna toliko wlast. Wdowa k bohu. 1828.

(A. Uhl). Písně o české wlasti w Polště zpí-wané. 1832.

F. J. Wacek [Kamenický]. Písně w duchu pro-stonárodním, 1829—30. Z Pejrarchowých znělek wýbor I. 1838. U hrobu mé matky. 1839. Budancí milenka z Klopstoka, 1841.

K. Winařícký. Fantasí při plawbě od Ždákowa k Worliku. 1828 IV. 102. Básně tři: Warito mé. List J. Josefowiči. Plawba w Podolí. 1831. Lyra (ody tři) 1835. Čechů nárek a útěcha na jaře. Bohusl. z Lobkowic založpěw. 1830.

J. E. Wocel. Zlomky z Iyrickoepické básně Meč a Kalich. 1841.

Zpěwanky, čili písně světské lidu slowenského w Uhrích. 1832—3.

Č) Čechoslar.

Č. F. Činoweský. Přátelstwí a láska k wlasti V. 32.

J. Erben. Řewníwý VI. 1.

J. W. Franta. Zlý osud III. 5. Plachá. 37. Po-hružka 56. Teskno z daleka hleděti IV. 47.

M. P. Hawelka. Děwče u spící matky II. Po-dobnost, tamž. Na wečer III. 6. Překážka w lásce IV. 30. Stálost V. 7.

J. Kamenický (Wacek). Písně IV. 49. VII. 17. VIII. 1. 24. 41. 60.

J. P. Kaubek. Na Kollára II.

B. Št. Klatowský. Hrobka V. 31.

J. Langer. Tauha děwčí I. Slawie we snu tamž. Řewníwost III. České lesy V. 1.

J. Malý. Žádost VII. 19.

Myslímír. Čtlyr krásky VI. 4.

Národní písně III. 51. IV. 5. 48. VI. 6. 29. VII. 1. Nejmenowaný. Láska k wrahům (z K.) III. 50. K Mílodáru (z K.) 50. Žel na hrobě přitele A. J. [Ze Šolajského] VI. 28.

Plaček. Námluwy. Pokání I. Píseň příteli w Máji zrozenému VI. 43.

Hynek Riedel. Na dýmku III. 4.

Wácl. Sedláček V. 30.

Šweiner. Znělky V. 6. VI. 58.

Tomiček. Starochynecká básně II. Poslání lásky, tauž. Pastýřowa píseň III. 35. Holoabek (z Kar).

36. Dar. IV. 1. Přítelkyně 2. Děva a růže 31. Políbení V. 5.
 Samo. F. Černhaus. Samowo wítězství, 1832 str. 54.
k) Květy.
Adelshofen ryt. (swé paní) M. R. 1838 str. 343.
Amalie Aubkordá. Tanha. 1844 č. 108.
Austecký. (B. P.) Mé písně. 1845 č. 27.
Bedř. Bach. básně 1843 č. 8.
J. B. Starý hrad. 1844 č. 99.
B. Abeceda dívek. 1834 č. 30.
J. Bačovský. Opuštěná. 1843 č. 94.
J. Barwř. Citové záků II. hum. třídy w odchodu z gym. Král. Hradeckého. 1839 str. 263. Slza synowa. 1840 str. 158.
W. Bělský. Tauha u Labe. 1839 str. 157. Jitro po bauři, 223.
Brandeys. Z ohlasu písní litewských. 1838 str. 134, 199, 240.
Mar. Čacká † 1844. Sen. 1838 str. 65. Jinocha žel 351. Písně 1843 č. 15.
F. Čelakovský. Zpěw u hrobu slečny Johany Jungmannové. 1840 str. 6.
Č. Časné jaro dle Göthe. 1844 č. 94.
Iwan Čech. Kytka. 1843 č. 58.
Pawel Čendekowic. Krakowiaky. 1838, 167.
Fr. Daucha. Synowo přání. 1839 str. 413.
B. Dumajský. Pozdravení. 1842 č. 23.
Erben. W českém bále. 1842 č. 89.
J. Esop. Boj. 1836 č. 15.
M. Fialka. Dýmka (z polsk.) 1840 str. 272.
L. A. Frankl 182. Píseň. 1845 č. 58.
J. C. Wýs. Frant. Karel. Přání nejjasn. císaři a králi Fr. I. 1840, 241.
Vinc. Furch. Jiřimu Palkowiči. 1841 č. 17 (z Zory). Plané růže. 1841 34, 42, 1842. č. 7. Mongolové u Holom. 1841 51. Píseň českých musikanůw. 1844 č. 127. Matice ilyrská bratrům Čechům a ostatním swým přátelům dle Pawla Stoosa přel. 1845 č. 84.
A. Gallat. Nářek školákůw dle Castellioho. 1846.
J. H. Proste a bude wám dáno. 1839 str. 142.
K. H. Píseň. 1835 č. 32.
Fr. Ilajniš. W zápalu básník (deklam.) 1836 č. 30. Truky. 1845 str. 426.
W. Haanka. Potůček. 1835 č. 3. Jeniček 4. J. C. M. Ferd. I, 1836 35. Krakowiáčky. 1839 str. 302. Tři dni w Terstu, od Pet. Něgoša, vládky Černohorského, přel. 1844 č. 102.
Šeb. Hněwkowský. Při mohyle Jana Nejedlého. 1836 přil. XVII.
Fr. Humhal. Rozkoše. moje, 1842. č. 81.
Milosl. Jos. Harban. Mladost. 1838 93. Jaká musí být. 1839 5. Slast str. 56 (přil.) Slowenka 181. Pomměnký ze západní Morawy 276. Pantnická 359, též 1840 13. 19. M. Mildnerowi. 1841 str. 8.
Jarožir: Smrt Zábójowa. 1846.
Jos. Chmela w. Klicpera.
J. Chmelenský. Písně česk. národu. 1835 č. 12. *Samoslaw Ch . . . a.* Píseň w duchu národním slowenském, 1839 (přil.) 24.
Ladisl. Jesenský. Jitro milenčů, 1838 str. 127.
J. Jungmann. Hwězdohora. 1845. č. 78. Umrlčí tanec z Göthe. 82.
B. Z. K. Poslední píseň. 1838 70, 1841 32.
L. K. Zpěw Čechů při nov. r. 1835 č. 1.
J. Kadavý. Kwítek na hrob J. C. K. Wýs. Amalie Mar. Herminy. 1842 č. 29.
Fr. W. Kappelik. J. Jungmannowi slowník wydávajicinnu, 1834 č. 29. Kwítek do wěnečku umě-

lectwí p. Leop. Jansowi. . po koncertách na hausle, w Brně 1836 č. 42.
S. Kapper. Z básni jeho. 1845.
Jos. Karasowá: Také já jsem Češka, 1846.
Jos. Prawosl. Kaubek. Běh časů (na zničení obchodu s otroky). 1834 č. 14. Odwážliwý milovník. 1835 č. 24. Hlezká Liduška 27. J. Jungmannowi. 1836 20. Milostné proměny z Ad. z Rostišewa č. 41. Ušlechtilé Polce welm. p. W. J. . ské we Lwowě. 1838 str. 183. Co máte dělati, až umru (z rusk.) 94. Mezi zemí a rájem, z polsk. 1839 161. Na příjezd J. C. W. Frant. Karla do Čech, 1840 str. 337. Kwítí na hroby hrab. Koluwratowy Libšteinské a Augusta Longina kn. z Lobkowic. 1842. č. 34. Monolog Matěje Kapky (deklam.) č. 67. Wýjew citů po uzdravení se J. C. M. arcik. Frant. Karla. 1843 č. 32. K rozeninám Max. kníž. Fürstenberka, č. 34. K jmeninám J. C. kn. Šwarzenberka od poddaných panství Worlického, č. 101. Rozjímání křestana na weliký pátek (přel.) 1844 č. 40. Žalozpěw od Bedř. Bacha (přel.) č. 86. Zimní večer z A. Puškina (přel.) č. 96. Zříceniny Zwikowské. 1845 přil. č. 142. Oda na otewření Holomaucko-Pražské c. k. železné dráhy dne 20 Srpna 1845 č. 101. str. 401. Obraz z domácnosti polské, přel. z pol. 1844 č. 107.
Jos. Lad. Kendik. Zpěwy polabské, 1845 str. 258. Slze muže 1846. Milenka nade wěcko. Zwonů znění. Lidobijce. Odkud se to děje? tamž.
M. F. Klácel. Hlas úcty k Pawlu J. Šafaříkowi, od M. F. Klácela a Jana Jodla. 1838 přil. str. 68. Kochanka. 1841 48. Starý boj 1842. Nowiny str. 57. Wys. důst. p. Cyrill. F. Nappowi č. 83.
W. Klicpera a *Jos. Chmela.* Básně do báně wěžní r. 1840 wložené. 1840 str. 7.
Fr. Kočí. Prátelství, 1834 č. 13. Smutek zpěwůw. 1836 č. 36.
Kopecký. Škoda wás. 1834 č. 24.
J. M. Král. Citové wítání J. O. p. Fr. hrab. Harracha z Rohrowa. 1838 str. 399. Píseň u rakwí Arn. a Ser. w. ur. dítek hrab. z Harrachu a Rohrowa. 1840 31. Citové w den jmenowin J. O. w. u. paní Anny hrab. z Harracha a z Rohrowa, roz. kněžny z Lobkowic str. 294.
F. W. Krejčí. (†) Modlitba horniků 1838 str. 398. Opuštěný. 1839 62.
Jarosl. Kříčenský. Wojenská, 1834 č. 51.
K. Kuzmany. Hlas z podsłowanských Tater ke korunowání J. M. C. Ferd. I za krále českého, 1836 č. 50. Pláč nad smrtí K. H. Máchy, přil. XXVI. Ke slawnému wywolení wys. důst. p. biskupa Štěpána Stankowice za metropolitu Karloweckého 23 list. 1837. Přil. 1838 str. 9. Na usnutí, z Puškina. 1839 přil. 43.
F. Květ. Památka desítiletá Máchowa úmrtí. 1846.
Jar. Langer. Laštowicka, 1834 č. 48. Máj houlaubek, tamž. Hlas wlastenců při wítání J. C. M. Ferd. I do Čech ke korunowání, 1836 č. 38.
J. Lauschnmann. Písnicka. 1834 č. 28.
D. Letinský. Písnicky Moslawské, dle Ludewíta Vukotinowicá. 1844 č. 61.
Lhota. Elegie na zámek Pecku. 1834 č. 18.
J. Boh. Línan. Milenčina tauha. 1841 20. Kdy se Minka peyřívá 33. Ohlas od Balkanu. 1842 č. 28.
Ludewit (Štůr?) Beleslawinowi. 1843 č. 22.
M. Winozpěw. 1838 9.
Kar. Ily. Mácha. Písně. 1834 č. 2, 42. 1835 22.
J. Malý. Na smrt Jos. Jung. mladšího, 1834 č. 2.
Jindř. Marek (Jan z Hwězdý). Mé žele. 1834 č. 38. Myslivecká 45. Proslow k hudební akademii

w Rakownice. 1839 str. 189. Píseň česká. 1840 str. 100. Píseň májová 153. Díwčino pozdravení 167. Pochod kozácký 205. Při obžinkách 366. Na uzdravení Smetany. 1845 str. 91.

Jan Maróthy. Kwěty. 1838 81.

Jos. Melichar. Čas mění lid. 1842 č. 63.

Já jsem Čech č. 96. Wlaštowicka. 1846.

W. Mencil. Lesní strom na silnici. 1846. Oklamáný jinoch.

S. L. Michalovič. Slza nad smrtí Jana Tomáška. 1839 str. 87. Uwitání wys. uč. p. J. S. Presla w Prešpurku 169. Sláwská řeč 197. Zpěw slowenský 256.

Minický. Tichým geniúm. 1844 č. 94.

W. Bolem. Nebeský. Píseň hrobní 232. W noci. 1838 str. 382. Rada. 1839 31. W šeru 79. Welká kniha 119. Český máj 167. Swému srdci 183. W noci. 1839 216. Na rozlaučenau 303. Ohlasy noční 333, 366. Čerwíček w lipě. 1840 110. Na přitrodu 134. Uhračivě oči 246. Básně. 1841 2, 4, 6, 12, 22, 37. 1842, 49. Mraucí bojownik 73. Básník 75. Pannám 100. K now. roku. 1843 č. 1. Padneš 6. Sen. 1844 č. 111.

W. Nejedlý. Na smrt W. Sedláčka. 1836 příl. V. *Božena Němcová.* Zenám českým. 1843 č. 25. Moje vlast 99. Znamení 108. Zasnaubení, 1845 č. 89.

Bohusl. Nosák. Důst. a wys. uč. Pawlu Josefimu. 1843 č. 51.

Jos. Novák. Máj. 1838, 157. Podzim 349. Prostý Čech bratrům Morawanům a Slowákům k now. roku. 1839, 14.

P. Winek. 1834 č. 6. Militka na lunu, tamž. Proměna č. 8.

W. P—ský. Na památku slowutného botanika Wácl. Seidla. 1842 č. 16.

M. Silorad Patřka. Národní píseň. 1834 č. 16. Křepelčka 45. Píseň, 1835 č. 41. Díwčí zármutek. Woják 50.

B. Peška. Na jaře. 1844 č. 38. Čestí hudebníci 65. Pod širým nebem, 1845 č. 67. Příčina pláče. 1846.

W. J. Pícek. Citowé žalosti nad smrtí Jos. Jungm. mladšího. 1834, č. 3. Na lunu 15. Radoští žiwota. 1835 5. Píseň lowčí. 1836 č. 40. Její slzy. 1838 120. Co slast má? 1839, 79. Wystěhowanec, 140. Láska sanguinika. 1840, 105. Mína, 1841, 8, 10. Snaubencům P. M. W. a A. Z. 1843, č. 14. Políbení na čelo. Poselství 35. Básně č. 63, 81. Donow pravé lásky č. 141. Upomínka na Macháčka. 1846.

Bojisl. Píchl. Na plesu. 1834, č. 26. Plawec. 1835, č. 44. Zrádná máti, č. 2. Památka J. O. kn. Rudolfowi Kinskému. 1836, 8. Kwítka. 1841, 30. Pod širým nebem. 1845, č. 67.

B. P. Wěžuowé. 1842, č. 66. Na břehu tiché Orlice. 1844, č. 114.

Plaček. Illas Boleslawský k pěwkyňám. Pomněnek na r. 1843, 1843 č. 16.

Jar. Pokorná. Ku konci r. 1844, 156.

R. Elegie, 1835, č. 20. Jezdec před bojem dle Haufa. 1843, č. 10. Píseň, č. 132.

Lad. R. Nowé české krakowiaky. 1835, č. 45. ... slawa (*Rajská*). Památce Marii Čelakowské. 1844, č. 58.

M. Dobr. Rettigowá. Výjew radosti při obdarování p. Sedláčka čestným zlatým penízem, 1835, č. 51.

F. L. Rieger. Na smrt K. Máchy. 1836, č. 48.

A. Rirensaft. Mině N*. 1845, č. 92.

Fr. Al. Rokos. Na kříž wěže chrámu p. Tachlowického. Na kříž nad hl. oltářem. 1835 č. 19.

Fr. Jar. Ruběš. Paut žiwota (znělky). 1834 č. 22. Na hrobě Jos. Wácl. Kamaryta, č. 47. Šupka (deklam.). 1835 č. 22. Dýmka 26. Památka mého milého strýce Jana Nejedlého [zesnul. 31 Prosince 1834], 1835 č. 30. Obraz wečerní 52. Písne při měsíčku, 1836 41. Slzičky. 1838 55. Zpomněnky na Kolín str. 309. Pomněnky. 1839 103. Na swětě netrwa nic wečně, (deklam.) 1844 č. 91. Kdyby krasotinek nebylo (deklam.) č. 144.

Wlastimila Růžičková. Má vlast. 1842 č. 35. Sen. 1843 61. Trojně kwítko 83. Pomněnka ze zázvisti. 1844 105. U hrobu Marie Čacké č. 27.

Šagawský. Ohlas Tatry. 1842 č. 37.

Samoslaw. Slowákům. 1842 č. 31.

Słowanka. Prání na konci r. 1840 str. 414. Slawení jara. 1841 č. 18. Tušení 27. Má vlast 46. Wyzwání (žert k deklam.) 1842 č. 27.

Jos. Smetana. Laučení. 1838 str. 175. Prolog (k diwad.) 1835 příl. III.

Karel Sabina (Sabinský). Žel. 1835 č. 5. K básníkům 6. Tažně ptactwo (dle šweds. J. Stagnelia) 9. Tajemství 12. Kwítek 15. Zpěwce ráj 17. Fialka 23. Noční schůzky. 25. Slunce. 34. Zpěwec 39. Pomněnky 48. Štary a nový rok, 1836 č. 2. Ku vzdělaným 3. Zpomnutí 6. Slawný dub 11. Procházka w saunraku 37. Památka na hrobě K. Máchy č. 46. Harfa sewerní. 1838 str. 337. Výjew ze žiwota rytířského 353. Cizinec 385. Útěcha básníkowa. 1839 příl. 45. Zapomnutí str. 68 příl. Uwitání dědiny str. 317. Pomněnky str. 321, 337. Rozenec paušě. 1840 str. 36. Člun (z T. Moora) 131. Wálka (z Al. Puškina) 172. Žiwota paut 304. Přec koluj číše (z T. Moora) 400. Jedno zdání 1841 15. Hyacinthy 26. Poslední slawík. 1844 č. 60. Na smrt Jana Pernera. 1845 č. 110.

Leo ze Steinmetzu. Můj žel. 1843 č. 23.

D. M. Štembera. Útěcha. 1834 č. 51.

Fr. Sudil. Robána Bojlawowi. 1834 č. 26.

M. L. Swoboda. Láska w starých letech. 1844 č. 71.

Bohunka Swobodowá. Bílá růže. 1844 č. 108.

A. Hor. Skulteti. Dvě slzy. 1840 125.

S. Šolthés. Příteli. 1839 str. 232.

Jers. Šolthés. Na wesnu 1839 str. 143. Můj ráj. 1840 222. Šhledání, 1841 20.

Jos. Jar. Šránkowá. Wlastenka, 1846.

Karel Storch. Pomněnky na r. 1843. Now. str. 13. Hwězda a hwězdičky č. 42. Z nesnázi lásky národní č. 47. Tam na horách 56. Když jen přítelkyňi býti chtěla 69.

Wácl. Šulc. Na mladost (dle Mickiewiče) 1834 č. 23. Hwězda má 28. Ke cti J. J. wydávajícího slowník (od A. pols.) přel. 48. Noc 42. Pomněnky ze Slowenska. 1835 č. 3. Wečer 10. Znělky Krimské A. Mickiewiče přel. 18. Osamělec. 1836 č. 39. Plawba 40. Illasowé k dosednutí. . arcib. Aloys. atd. [w. Wacek] 369. Nowý rok. 1838 3. Kwíř sbírané na východě (z Herdera), str. 183, 199, 223. Na smrt kníž. Rudolfa Kinského, polsk. od A. Roščišewského, přel. 1839 str. 350. Pomněnky ze Slowenska (1836) 1844 č. 43, 46, 53.

Ludovit Štúr. Ohlas zpěw ze Slowenska. 1836 č. 49. Sokol. 1838 str. 209. Dumky wečerní 326, 329. Slowenský Krakowiák 383. Wýňatik z básní Alex. Podolinského. 1839 příl. 38. Pomník Poňatowského w Lipsku 276. Dumky wečerní 9, 105, 204, 265, 281, 393. 1840 164. 235, 257, 265. Uwitání 397. Nezabudky. 1841 40, 1842 č. 54.

P. Šucanda ze Seměc. Jiný, 1843 č. 21.

- B. T. U slunce západu, 1834 č. 35.
Ludmila Tichá. Zdálena. 1838 81.
Tichý. Tré kwitků mých. 1841 50. Na vlast, 1842 3. Má tauha 20. K jmenowinám uroz. p. Karoliny kněž. z Lobkovic 91.
Kat. Boh. Tlučařová. Česká řeč. 1846.
Tomáček. Čelakowskému. 1834 č. 6. Znělky, 1836 č. 16, 33, 43.
Trnka. Na hrobě Miromily. 1834 č. 47.
W. W. Trnoblanský. Ženichovy radosti, 1844 č. 121. Pes wenkowan (deklam.) č. 48. Čím dál tím hůř (deklam.) 1845 č. 93. Láska, (deklam.) č. 30. Nová arkadie 1846.
Fr. B. Trojan. Sirotkové. 1835 č. 6. Prstének 7. Mé slzy 10. Zpěv na moři 21. Poslední zpěv 47. *J. Tuma*. Děwa na Orlici. 1835 č. 47.
Eug. Karel Tupý (Jablonský). Na lásku. 1834 č. 15. Máj 21. Návrat. Žádost č. 4. Obrazové 38. Pospolitá 43. Úkaz. 1836 1. Bitwa 12. Powzbuzení kn zpěvu 14. Wojenská 15. Wesna 23. Wězoň 29. Písň. 1838 25, 57, 73, 281, 345, 401. Žalm 181. První kwitko. 1839 3. Báseň 89. Píseň 113. W Plátku nad Ohři. 1842 č. 70. Slawnost nad Hostýnowem 87. Panna 89. Slowa k zasnauběncům 92. Tři doby. 1846.
J. K. Tyl. Kwěty české. 1834 č. 1. Listy z kroniky české. 1835 č. 31. Sbor bojowníků. 1838 47. Přítelkyni 153. Masopust. 1839 44. Pražané we Hwězdě str. 233. Starý komediant 281. To se nesluší. 1841 28. Granáty 47. Báseň k deklam. 1842 č. 46. Proslow o Prandlowské slawnosti č. 78.
K. bar. z Villani. Zpěw vlastencůw. 1838 65. Laučení s básněním 79. Laučení se wojna od milenky w čas wojny. (Z Danice ilyrské) 1839 17. J. 1842 č. 52.
J. W. Na smrt Jos. Černého († 18 Pros. 1834) 1834 č. 52. Památce Norberta Waňka. 1836 příl. 1.
Fr. Wacek. Hlasowé k dosednutí na stolec arcib. J. O. Aloys. atd. 1838 str. 369 (s W. Štulcem).
J. Ondř. Waněk. Sláwa železu. 1841 45.
Jan Wáwra. Plesání Prahy w příjezdu J. C. M. Ferd. I a Marie Anny Karoliny 1. Řijna 1835 č. 42.
P. M. Weselský. Píseň společní. 1841 21. Příroda a milenka. 1843 č. 100.
J. Wildmann. Wlasti. 1840 str. 412. Růže má. 1841 11. Z básní jeho 16, 38. Mezi nimi, 1844 č. 150.
Wilimek. Truchlozpěw při smrti Frant. I 1835 č. 14.
K. Winařický. Janu Holému, poslán. 1840 str. 273.
L. Wiršing. Přátelské upamatování. 1836 č. 5.
J. Witek. Na Wyšhradě. 1834 č. 12.
Jan Wlček. Zjew žiwota nad mohylau K. Máchy. 1836 příl. 25. U lože zesnulého Jos. Wagenknechta. 1838 příl. 37. Úswit potěšení nad hrobem W. Rába 1839 příl. 1.
J. E. Wocel. Elegie Beskydské. 1839 str. 121, 129. Elegie. 1834 č. 52.
J. Wolék. Chwála žiwota wenkowského. 1839 str. 293.
W. Wojáček. Za jitra letního. 1845 č. 45.
Ant. J. Wrtátko. Naděje. 1835 č. 32. Máj. 1836 č. 19. Poslán. důst. p. Jos. Steigrowi. 1838 86. Jitřní (dle něm.) 102.
Bol. Záhorský. Wzpoménutí. 1840 str. 369. Tužba, 1841 14. Rozžehnání 43.
Jos. Zelínková. Na hoře Kunětické. 1846.
J. A. Zimmermann. Pravá láska. 1836 č. 47.
Ant. Krasosl. Zaman. Wínek. 1838 str. 232. Wlastencům 237. Wšecko čas tráwí 247.
F. Zwěřina z Ruhwaldu. Z básní jeho, 1843 č. 8, 92. Kříž. 1844 č. 120.
L. Zell. Wzájemnost. 1839 70. Ohlas z Dolních Uher 249. On i ona. 1840 158.
Nejmenowaných.
1835. Píseň A. z Rostišewa č. 1.
Koho bych ráda (deklam.) č. 8.
Znělky * ý *. č. 11.
Píseň národůw J. C. M. Ferd. I č. 16.
Znělka dle A. Mickewice — sl — č. 23.
Moje přání, dle Kastelliho č. 49.
1836. Zpěwům č. 10.
1838. Srdece na rozpacích, od Jiřího Jana ze Staré Prahy str. 311. Zastaweníčka 380.
1839. Pautnice dle G. H. 33. Milosti nové 41.
1840. Zpěw u hrobu slečny Johanny Jungm. 6. [Čel. ?]
K uwitání J. C. Wýs. arciwěwody Františka Karla 1840 str. 313.
1841. Na ryt. Ole Bulla 7.
1842. Hlas dtků a lásky hrab. Kolowratu z Libšteinských od kr. hl. města Prahy č. 71.
1843. Nowonárodní č. 9.
1844. Witání J. C. Wýs. arcikn. Štěpána č. 3. Žalozpěw písmen a, e, g, j, w, y č. 88 — 9.
Třetí beseda podzimní č. 145.
1845. Wýjew citů měšťanů Pražských k uzdravení J. O. Karla Fil. kníž. z Šwarzenberka atd. str. 124. Za jitra letního 179.
Píseň o botě. [Parodie na zwon od Šillera] 203 atd. též zvlášť tištěna. 1845 str. 32 w 16.
Chudý ublíř. Z ruštiny str. 318.
1846. Národní písňe srbské od M. F. Záwist od K. Strom, dle Fr. Bacha. Lásky čarowná moc od K. Píseň při otwření Pražské besedy.
l) Wlastimil.
J. K. Chmelenský. Plané růže z Morawy a Slezka, 1840 I. str. 107.
J. W. Kamaryt. Bůh (od Držawina) 1841 II. 5.
B. Pichl a) Na vlast, z D. Fr. Martinesa de la Rosa, 1840 IV. 226. *b)* Kwitka Fanince III 6.
Purkyně. Umělici, z Šillera. 1840 IV. 99.
Fr. Lad. Rieger. Wlasti, z anglick. Tom. Moora. 1840 I. 237.
Rubeš. Člowěk malá pohádka (deklam.) 1840 III. 70.
K. Sabina. Zawáté listí. 1840 II. 99.
K. B. Storch. Paupata. 1841 I. 195.
B. Tupý (Jablonský). Báseň. 1840 I. 219. II. 71, 228 III. 32. Pražský dóm. 1842 str. 213.
Cit wděčnosti p. W. K. Klicperowí od žáků atd. 1842 99.
m) Česká Wěla.
F. A. Uwitání J. K. M. p. Aloys. Jos. sw. P. z Šrenka arcib. Praž. atd. w Neweklowě. 1842 č. 67.
Bareš. Wěno. 1838 č. 3.
Jos. Barvič. Píseň Čecha. 1839 č. 96. Zpomínka. 1840 č. 60.
Bělský. Na M. 1841 č. 104. Báseň. 1842 č. 12.
Berger. Upamatování. 1839 č. 82. Obraz 88. Wyplněná žádost 93. Růžový keř 99. Kajícnost. 1840 č. 15. Malomyslný č. 21. Pompeji, Filip A. pozdravení č. 31. Gamaliel 44. Přátelství 51. Zpytování č. 65. Odpowěd na Koceb. Ha! wer bin ich atd. č. 69. Wděčnost 78. Obraz 85. Kwití na hrobě kmeta 93. Obraz 96. Růžový keř 101. Báseň. 1841 č. 3. Uletí ji holubička č. 9. Nad jiné se člowěk atd. č. 16. Swědce 21. Wnitřní krása 37. Wěsmičanka 41. Wdrawení člowěk zmužlosti atd. č. 44. Ditka 57. Pozdravení pánům Benešowským 63. Slepý 74. Němý 80. Hluchý 88. Nowý řetězový most Pražský na poděkowání J. Ex. p.

- Karla hr. Chotkowi atd. 97. Z básní jeho, 1842 č. 28, 31, 38, 51, 63, 73, 95. První člověk 1843 č. 7. Abelard a Eloisa č. 88. Zaloba 95. (Bůh jest láska 104). Ira v šachy 100.
- Fr. *Bezděka*. Na smrt hrab. Šternberka. 1839 č. 10.
- F. A. *Blowský*. Básně lyr. 1842 č. 83, 87, 92. Na wčelíčku. 1843 č. 34. Takli tomu atd. č. 84.
- J. W. *Brejšel*. Matince. 1841 č. 23. Klučina jako dobrá rodina 36.
- J. *Burgerstein*. Mlynářowa Pepina. 1845 č. 79.
- Jos. *Cibulka*. (Aklubic) Titěrky. 1840 č. 10.
- P. *Cikanka*. Růžičky. 1843 č. 102.
- Č. Ukolibawka, dle Dilie Heleny. 1844 č. 102.
- M. L. Č. na den sw. přijímání z Mickewiče. 1838 č. 37.
- Maria Čacká. Básně lyr. 1838 č. 19, 25 1843. 39. Wesnické písně. 1838 č. 19, 26.
- Gorčinského na pochwalu Čech improvis. z pols. č. 35 (1834).
- Fr. *Lad. Čelakowský*. Pomněnky Watawské. 1834 č. 4, 28. Maloruské č. 11. Píseň dle Shakespeara č. 14. Národní písně č. 22, 30, 50. Píseň národní. 1835 č. 18. Milenka má 238. Ubezpečení. 1844 č. 64.
- Dr. *Čejka*. Tři wěnce, na památku úmrtí Chmelenského. Ces. Wčel. 1845 č. 3.
- Čermák. Básně lyr. 1838 č. 37, 40, 42.
- Černhaus. Básně. 1842 č. 23.
- M. Černý. Den a láska, 1843 č. 75. Láska 99.
- Aloys. *Sud. Čínk*. Připomenutí na mladost. 1839. č. 68.
- Č-tow-ý. Zrádný keř. 1840 č. 2.
- Fr. *Daucha*. Příteli na rozchodnau. Bás. lyr. 1838 18, 1842 č. 7, 24, 37. Zasnauencům. A. T. a R. D. 1843 č. 9. Králowna Mab, z Shakespeara 1846 č. 9.
- Fr. K. *Drahoňowský*: Despotismus ženských. 1846.
- D—r. Kdo jest pravý Slovák. 1842 č. 73.
- T. *Dvicišowský*. Minulá slast. 1836 č. 11. Znělka 26. K J. M. C. Ferd. a Marii Anně w den národní slawnosti 14 Září. 1836 č. 41. Tauha. 1837 č. 34. Nina 45. 1838 č. 2, 7, 12. Láska 5. Marince 11. K příjezdu na panství Šternberské Adol. hr. Somssuh-Saard atd. od měštana Diwišowského 9. Upamatování 38. Můj jarní zpěw č. 52.
- Jan *Dvořáček*. Ke dni slawnosti p. Aloys. Hanla, biskupa, vikáře a děkana w Hořicích. 1839 č. 56.
- Fr. *Elis*. Wečer májowý. 1846.
- W. *Filipek*. S bohem buď. 1838 č. 26. Západ slunce 43. Shledání. 1840 č. 4. Slzy žalosti 61. Slzičky Nepomucenkau pěstowané 87. Láska 92. Žádost. 1841 č. 75. Moje nebe 87. Společenská 105. Téz. 1842 č. 13, 34, 42.
- G. F. Na Jungm. 1840 č. 8.
- L. F. Wesna 1840 č. 59. At žije má vlast 72. Na růži rannau 81.
- Vinc. *Furch*. Básně lyr. 1842 č. 2, 9, 52.
- Jos. *Filipi* (kapl. Dačický). City ke dni sl. představení welesl. p. Ant. Sagassra za děkana a školního dozorce. 1842 č. 75.
- W. *Janura*. Pomněnka. 1839 č. 48.
- Kristian *Jičínský*. Básně. 1842 č. 61, 72, 80. Opuštěný. 1843 93. Dumky 68, 69. Rozdělení swěta (z Sillera). 1844 č. 3. Ranní zastaweníčko 79. Národ. písně pols. z Wojcického č. 13, 16.
- H. B. *Astronomie pols. Zida*. 1846 č. 13.
- Jos. *Mil. Hačiček*. Čtwerolistek. 1839 č. 92. Na hrobě otcowé 101 (improvis). Čtenátům Wčely. 1840 č. 1. Zel a útěcha 17. Odbírání se na wěčnost 34. Má budoucí 55.
- Šeb. *Hučekowský*. Neslušný zvyk. 1839 č. 2.
- Milek umek 6. Bol swěta. 1844 č. 51.
- J. *Holejš*. Malá žena. 1844 č. 67.
- Jos. *Holásek* (far. w Blánsku). Na fletnu Jan. W. Hrbkowi slepci od císa. Fr. I darowanau. 1842 č. 44.
- Hradištský. Newěrná. 1843 č. 83.
- Lad. *Hráský*. Praha. 1840 č. 19. Má píseň. 1841 č. 39.
- Em. *Hrobecký*. Zrušené blaho. 1843 72.
- Sam. *Bob. Hrobočí* (Slovák). Jaroslaw. 1839 č. 6.
- Fr. *Humhal*. Blaho. 1843 č. 81. Nespokoj 98. Čechy 103. Lumír. 1844 č. 10.
- M. J. *Hurban*. Illas k Nitře. 1842 96.
- Jos. *Chmelenský*. Česká Wčela. 1834 č. 1. Znělky 10. Píseň zimní. 1835 č. 7. Píseň česk. národu 11. Na smrt Frant. I č. 16. Slzy [z pol. J. Kochanowský]. 1837 č. 30. Planá rúže. Horalka. 1844 č. 65.
- Jan. *Chvalčowský* (mlynář w Oslowanech). Lipka besídka má. 1844 č. 9.
- Jablonský W. Tři doby. 1846 č. 6. Zlomky ze Salomona 20. Člowěka zem č. 31.
- Janura *Wácl*. Pomněnka. 1839 č. 48.
- Al. *Jelen*. Má vlast. 1836 č. 39.
- Jarosl. *Kalina*. Píseň z Portugalského Freira de Andrada. 1835 č. 30.
- Fr. D. *Kamaryt*. Přiwítání J. M. císa. Ferd. I do Budějowic. 1835 č. 38.
- Jos. *Wl. Kamaryt*. Hoře. 1834 č. 27. Bůh jest láska. 1835 č. 2. Jediná (znělka) č. 14.
- J. *Kaubek*. Sylwestrowá noc. 1846.
- Mat. *Klácel*. Morawané Šafařikowi. 1838 č. 36.
- P. Cyr. *Nappowi* atd. 1842 č. 88.
- W. *Kokorínský*. Na Maxowu Wlastu. 1844 č. 8. Útěcha duše 14. Útěcha we wýsosti 18. List oct zemřelého synu 20. Wausy. 1846 č. 8. Twé a m srdce č. 50.
- J. G. *Kolár*. Blesky a plesky aneb ideal a žiwot. 1840 č. 9. Děwy největší sláwa. 1841 č. 33.
- Rađomir *Končel*. Růžička. 1838 č. 17. Na památku 20. Žel 25. Fialka 28.
- Dal. *Kopecký*. Žiwot náš. 1834 č. 21.
- Fr. *Koštelecký*. Znělky. 1840 č. 58, 76.
- Fr. *Košatecký*. Česká země. 1839 č. 7. Znělka. 1840 č. 94.
- Ant. *Mil. Krejčí*. Illas nešťastné lásky. 1838. č. 49. Lyra česká 34. Mina 63. Má milenka. 1839 č. 2. Křepelka č. 11. Hospodinu 18.
- Fr. *Kučel*. Milek poraněný, dle Anakreon. 1840 č. 97. Kwití moje. 1841 č. 65. Mé slze. 1846 č. 34. Wěž sw. Wita č. 41.
- D. K. Slowa wděčnosti na den narození p. Wácl. Hlawy. 1843 č. 54.
- J. K. Černé a modré oči. 1842 č. 50.
- Labler. Witání hrab. Chotka. 1839 č. 95.
- Fr. *Sud. Lambl*. Oswícené družině J. hr. M. p. Erwinowi z Schönbornu a w. u. p. Christině roz. hr. z Brühlu dne 11 Čerwence 1839... wěrné poddanstvo. 1839 č. 104.
- Laučowský. Wlastenkám w Sušici. 1843 č. 37. Babička s haubami 44. Panna rúže. 1844 č. 6.
- Macháček. Na Máj. 1839. č. 41.
- Jan *Solin Ledecký*. Zasnauencům J. G. a E. M. 1843 č. 43. Moj. Eldorado č. 94. W prwní den roku nowého. 1844 č. 2. Nespokojeném. 1846 č. 52.
- J. *Malyj*. Píseň lorda Byrona. 1834 č. 17. Blaženost básnikowa. 1835 č. 20.
- Cyr. *Mas*. Slunce. 1843 č. 89.
- J. J. *Melichar*. Křiwan. 1846 č. 73.
- W. J. *Mencel*. Znělka. 1845 č. 2.

J. Michal. Masopust. 1843 č. 14.
Miroslav. Píseň česká. 1841 č. 69. Bratrská 89. Děvám českým. 1842 č. 6. Reč matěřská 26. Pomněnky vlastenecké cizince věnované 39, 40. Obživění 53. Malý Mainota 66. Dívčina zahrádka 86. Prátelech na rozlačenou 104. Laučení a vítání. 1843 č. 3. Dívčina výhlídka 19. Tichost mořská 20.

Swobodina M. (panna). Žal. 1843 č. 74.
Š. M. Na Máj. 1839 č. 41.
Marek Mokrowúský. Cít vděčnosti p. Wácsl. Klicperowi od jeho žáků. 1842 č. 69.

W. Nebeský. W noci. 1841 č. 49—52. W jeseni. 1845 č. 16.
W. Nejedlý. Ke cti Wácsl. Sedláčka. 1836 č. 5.
F. W. N. Zas. odpověď na dávný čas. 1846.
Božena Němcová. Tauha. 1844 č. 71. Hvězda má č. 80. Slavné ráno. 1846 č. 89.
Zdenka Němečková. Viola. Vyšehrad. 1845 č. 27.
Jan Tom. Nováček (kaplan kumžatecký). K uvítání p. Jos. Nowáka, arcib. Zaderského w Jindřichowě Hradci. 1838 č. 48.
Jos. Novák (hrnět z Petrůvic). Dary toho světa. 1838 č. 30.
Budisl. Orlický. Návrat Wesny. 1843 č. 73. Napomenutí č. 87.
J. Pavel. City radosti.. které po udělené swátosti s. bířmowání od J. K. M. p. arcib. Aloys. Jos. atd. wyjewil zástup wěrný w Podčepicích 11 Čerwna. 1842 č. 89.
W. A. Pelhřimovský. Děwa srdce mcho. 1839 č. 16.
Bedřich Pešek. Z auzka. 1845 č. 54. Na Budci. 64. Stromeč. 1846 č. 37. Rolnická č. 75.

Wácsl. Jar. Píček. Znělky. 1834 č. 6, 16, 20, 26. Powšcechná láska 31. Dětský wěk. 43. Žel 47. Slowo k vlasti. 51. Opustěná. 1835 č. 14. Znělky tamž, a 45, též 1836 č. 13. Píseň na vlast. 1837 č. 18. Píseň pyšné dívčiny. 26. Na růži (znělka). 41. Pinka k jaru. 1838 č. 1. Stěžování 5. Wečerní píseň Český. 12. Jej hněw. 15. Poslední laučení. 19. Podivné hubičky. 25. Člowěk 36. Přítel. 41. Lidumila zesnutí. 47. Žiwot. 49. Česká Wěcla k Čechowu o nowém roce. 1839 č. 1. Památka hr. Kasp. Šternberka 3. Prawy vlastenec 8. Pěwcowo laučení. 14. Nejblahodějnější plapol 20. Mladá wdowička. 26. Krakowiaky. 30, 31. Prání ke dpi nar. J. M. C. Ferd. I č. 32. Matka. 37. Kytka 46. Čech. 54. Odpowědi 69. Holubinky 77. Pěkný košíček. 81. Stálost. 87. Wýhost. 91. Štěstí. 97. Kmet. 1840 12. Antonii Štěpánkové, operní zpěwkyňi Stutgartské. 18. Co jest člowěk. 23. K vzdálené. 41. Český wyslanžilec. 48. Pomněnky. 62. Lípový kwět. 74. Opustěná. 82. Růže. 91. Moje láska. 100. Slza pěwce na hrob drahé sestry. 1841 č. 14. Prátelství. 24. Ohlas. 35. Moje slunce. 45. Upamatowání. 64. Myšlenky o Slowanství. 76. Máje. 85. Píseň (za jezem atd.) 1842 č. 11. Na lípu. 27. Lebeda a slzičky. 64. Milenka w nejistotě. 70. Upomínky na Blowice. 78—9. Snaubencům P. M. W. a A—Z. 1843. 22. Oblažený mileneč. 33. Wlastenec. 40. Tři Kwěty. 53. Sirotek. 66. Illidač. 80. Čech. 1844 37. Naděje. 43. Utěcha. 44. Písně. 1845 6, 32.

Jos. Bojišl. Píchl. Píseň sláwy J. Exe. Karlu Chotkowi atd. obci Pražskau za příležitosti Jeho sl. jmenowání a otevření mostu řetězowého dne 4 Listop. 1841 obětowáno. 1841 č. 91. Illas díků atd. J. Ex. hrab. Frant. z Kolowrat Libšteinských.. od měšťanstwa hl. m. Prahy. 1842, 71. Ze špan. anthologie. 1846.

G. Plot. J. Ex. p. Fr. Ant. Gindlowi, knížeti biskup. Kereckému. 1841 č. 68.
Wácsl. Alex. Pohan (far. Poříčský). K uzdrawení P. Š. děkana atd. 1841 č. 5. Píseň při pohřbu W. W. učitele P. 12.
J. Pohleisch. Deklamace o ničem. 1846 č. 23—5.
M. Polický. Člowěk. 1836 č. 41.
Pražák. Na postě. 1843 č. 79. Špás. Ubohý mládenec. 96.
Jan Příbik. U hrobu swého přítele. 1838 č. 21. Wzdechnutí na hrobě swé matky. 1840, 22.
Hyn. Prošek. Powěry srdce. 1846.
Kl. Püner. W cizině. 1837 č. 41. Nowý lékař. 1838, 2. Wzdálené díwec. 39. (?) Opustěneč. 41. Mé blaho. 1839 č. 5, 7, 44.
P—j. S bohem. 1842 č. 102. Krakowiak. 1843 č. 11.
L. P. Láhwice má. 1840 str. 185.
Sv. P. Wyhnanec. 1846. Tak sa časy meňa ib. č. 55.
W. P. Má kde vlast. 1835 č. 20.
Wenc. Ráb. Zpěw vlastenecký. 1838. č. 38.
Magdalena Rettigová. Wojt. Sedláčkowi u příležitosti obdarowání jej čestným prstenem. 1835 č. 51.
L. R. z Rittersberku. Moje chyše. 1844 č. 56. Ku kýtáře (z Zaleského). 85.
Rubeš. Čtvero básní w. Tyl.
Wlastimila Růžičková. Hvězda. 1845 č. 5. Důwěra w boha. č. 95. Naděje. 99. Prání. 17. Anděl strážce. 44. Stesk. 73. Dnowé dětinstwí. č. 60.
J. S. Poslední noc spravednosti; na smrt Frant. I (z portugalského). 1835 č. 22.
Antonia Saly (panna). Příteli. 1838 č. 17.
Karel Sabina (Sabinský). Tři věci. 1835 č. 10. Slzy. 20. Píseň. 21. Smíšené písně. 1837 4, 10, 12, 14, 18, 1838. 3, 9, 12, 20, 27, 30, 39, 46. Snění básnické. 51. Wínek pancenský. 1839 5. Písně. 15, 36, 50. Twé slowo. 1845 č. 37. We zříceninách. 1846 č. 32.
Wojt. Sedláček. Pokoj. 1835 4. Wěž Plzenská. 8. Na příjezd do Plzně J. M. C. Ferd. I s Marií Ann. Karolinou 7 Září 1835 č. 37.
B. S. Skalkowič. Elegie dle Matthissona. 1843 č. 45.
O. K. Sladkovič. Potěcha. 1843 č. 28.
Mil. Smolikowský. Znělky. 1834 č. 23.
Fr. Srbik. Při kaupání. Taužení. 1836 č. 23. Pospolitá. 25.
W. Staněk. Stálost. Wyjewení lásky. 1834 č. 12.
J. W. Strěbrný. Do památku. 1840 č. 77. Láska, vlast a sláwa. 1841. 17. Fanatik. Duch času. Duch strážný. 22. Wíra, láska, naděje. 30. Píseň nemocného. 40. Šípy. 48.
Al. Studený. Slza upamatowání na A. Proskowce atd. 1839 č. 44. Píseň. 1842 č. 49. Českým vlastenkám. 1840 č. 25.
Ondřej Swoboda. Čekání. 1844 č. 4—5. Newinno-t. 1843 č. 41.
Wácsl. Swoboda (prof.). Oslawa zásluh J. Ex. p. Karlu hr. Chotkowi atd. obci Pražanů dne 4 Listop. 1841 věnowána. 1841 č. 94—5.
Šantl. Turkomanská píseň. 1846.
Zdenka Šantlová. Láska a lakomost. 1846 č. 86.
Johanna Š. (panna). Wlastenci neznámému. 1843 č. 6. Wlastenci mně wáženému. 24. Na harfu 38.
Antonie A. Šenerová (pani). Opustěná. 1840 č. 70. Wýstraha. 79. Libání. 95. Dobrý lík. 103. Milek. 1841. 28. Zastesknutí. 42. Rozkoš má. 46. Ples a přání. 66. Čech. 81. Prawy mileneč. 1842. č. 3. Základ lásky. 15. Wěcné jaro. 19. Sídlo

blaženosti (dle něm.) 62. Máj žití mého. 81. Český zpěv. 1843. 10. Modlitba má. 18. Na skřivánka. 30. Na harfu. 38. Neswornosti dech. 63. Kanárek. č. 46.

Fr. Šír. Plawba. 1839 č. 23. Wyslání. 55. Zastaweničko. 64. Šťastný milující. 73. Piják. 98.

Šnaider. Příteli na památku. 1843 č. 5.

Fr. Šohaj. Znělka. 1834 č. 20. Tauha. 24. Láska k vlasti. 38. Jitka. 1835. 10.

Jan Šollin Ledecký. Nábožné wzdychání. 1843 č. 29.

Gerson Šolthés. Tauha po vlasti. 1839 č. 22. Léta jinošství. 90. Lásky hněw. 102. Píseň. 1840 14. Wolání. 28. Můj ráj. 46. Prosba k duchu lásky. 54. Laučení se světem. 88. Labutí zpěw. 99. Na moji milau. 102. Laučení 1841 č. 6. Důwěra boha. 10. Na mau dýmku. 20. Proklet buď na wěky. 31. Marinčina růže. 47. Na hřbitowě. 54. Poslední schůzka. 67. Příteli. 99. Česká míra. 1842 č. 8. Oddanost. 25. Libice. 30. Na harfu mau. 59. Děwa má. 82. Poděbrady. 1843 č. 8. Na slepého. 16. Zrušený slib. 42. Šwatební den. 65. Slza osíralého. 101.

M. Štembera. City wděčnosti atd. na den slawnosti stříbrné swatby nejjas. manželů Karla Egona kníž. z Fürstenberku atd. W Krušowicích 19 Dubna 1843 č. 47.

Wácl. Sic. Štulc. Má wlast. (z rusk. Jazykowna) 1839 č. 60—D. B. W. posláni didaktické. č. 25.

Jos. C. Suldowský. K jménám Marinčiným. 1836 č. 48. Wys. ctěné wlastenkyni p. Josefě Kl. 19 Března. 1838 č. 14.

Předcešení školní mládeže Chlumecké w den zkauský. 1838 č. 50, též w r. 1839 27 Srpna.

Jiří Šceiner kaplan zámecký (katech.) Radostné nwítání do Čech J. C. M. Ferd. I od duchowenstwa biskp. Buděj. 1835 č. 39.

M. Tawpatik. Nárek podagristůw. 1846.

Jos. H. Tichý. Znělky. 1835 č. 14, 30, 45. Mé přání W. P—wi. ke dni 28 Září č. 38. K příjezdu do Prahy J. M. C. Ferd. I a Mar. Anny 4 Října 1835 č. 41. Na smrt J. O. Rudolfa kn. Kinského. 1836. 19. K příjezdu J. O. Jana K. kníž. z Lobkowic do Konopišt. 1836. W Máj. č. 20. Mé zpěwy. 23, 33. Přání welesl. p. Wawřinc. Šaufowi ke dni 10 Srpna. 1836 č. 33. Ke dni korunowání J. M. Ferd. I 7 Září 1836 č. 36. Ke dni korunowání J. M. Marie Anny, 12 Září 1836, tamž. Příteli swému. č. 38. K rodinám J. O. Karoliny kn. z Lobkowic, 11 Unora 1837 č. 7. Upamatowání. č. 10. Swému příteli. 12. K odchodu p. far. W. A. Pohana z Poříče do Benešowa, 9 Un. 1837 č. 14. Co bych rád wěděl. č. 18. Swému příteli. 22, 26, 37. J. Jungmannowi. 49. Twůrce. 1838 č. 1. Do knihy památné. 5. Modlitba páně pro J. O. Karolinu roz. princeznu z Lobkowic. 20, 22, 32, 34, 36, 51, též 1839 č. 4, 9, 17. K příjezdu J. K. M. arcib. Aloysia Jos. 1838. 45. Matka a děti nezdráné. 1839, 58. Kdo nepřítel wlasti své? 66. Pomménka. 70. Wěrná diwčina, 74. Dobře čii. 80. Co dobře wím. 86. Na Máj. 1840 č. 35. Proslow před školní zkauskau. 90. Na Wělu k now. roku. 1841 č. 1. K rodinám J. O. Jana K. kn. z Lobkowic 14 Led. 1841 č. 8. Kde domow můj. Píseň pro J. O. Marii roz. princ. z Lobkowic. č. 62. K jménám J. wel. p. Hynkowi Čáslawskému dne 31 Čerwence 1841 č. 71. J. Kn. M. Aloys. Jos. arcib. odškolní mládeže před zkauskau w Benešowě 1 Čerwna 1842 č. 55—6. Ke ctí J. O. Karoliny kněžny z Lobkowic, 4 Listop. 1842 č. 94. Kde wlasti je má. Má wečení. 1844

č. 96. Z písní mých. 1845 č. 56. Wlastenecká. 1846.

Jos. K. Tobidášek (hlaw. škol. ředitel) w Telči. Wys. uroz. p. Leopoldowi hrab. Podstatskému Lichtensteinowi atd. na den 3 a 15 Listop. 1842 č. 91. W Telči 10 Čerwence. 1843 č. 59.

Tomíček. Na hrobě přitele J. J—če. 1834 č. 3. Znělky. č. 2. 8. 13. 29. 34. 37. 40. 41. 45. 46. 48. 1835 č. 4. 10. 14. 20. 48. 1836 č. 2.

Slowenské písně J. Kollára, w české formě. 1839 č. 28. 33. 40. 43. 47. 53. 57. 61. 67. 72. 78. 85. 89. 1840 č. 13. 20. 26. 32. 40. 53. 64. 66. 68. 75. 83. 1841 7. 58. 1843 5. 36. 78.

Fr. B. Tomsa. Opuštěný. 1838 č. 7. Báh jest. 1841 č. 4. Wlast. č. 72—3. Ohlas wděčné wlasti za dnů Chotkowých. 98.

Fr. B. Trojan. Staroměstská wěž. 1838 č. 15. Odplata. 40. Luděk Miládě. 43. Zpěw krále lesů. 49. Raněný. 1839. 12. Ludmila. 51.

Anna Tukačowa. Potůček. 1839 č. 62. U hrobu mé matky. 71.

Jos. Tuma. Při wíně. 1834 č. 18.

F. T(awrenský). Lilie. 1839 č. 21. Potěcha. 35. Linec. 49. Linec. 1840 č. 9.

Tyl.

a) S Rubesem: Čtvero básní k welikým plastickým obrazům Richard Lew na pahorku Swatojirském a boj w diamantu na paušti dle Waltera Skotta. 1837 č. 13. 14.

b) Sám: Sboru německých přírody zpytatelů a lékařůw a jejich přítomnosti. w Praze 26 Září 1837 č. 40. Na Wělu. 1838 č. 1. Trní a růže sebrané Milotau Libenským. 14. Slze wlastenek (deklam.) 1841 č. 59—61. Koruna wšech lásek (deklam.) č. 77—8.

F. T... oveský. Rozlaučení. 1842 č. 4. Přání ke dni 18 Ledna K. Š... wi. č. 17. Přání sirotka ke dni 19 Března J. H... wi. č. 21. Připetek ke dni 5 Březn. J. H... owi. č. 29. Mocnost modlitby (dle Fr. Schneidra). 35. Radostná důwěra w bohu lásky. 60. Wzpomínání. 68. Na přírodu (dle Stollberka). 93. Villani bar. K nowému roku. 1843 č. 1. Čechůw sláwa. č. 48.

Hynek Uhlř. Wyhánání. 1839 č. 75. Upomínka lásky Josefa Uhlře. 1846 č. 39. Prosba. č. 44.

Fr. Wanek. Plawba. 1844 č. 7.

Welenický. Slowo nejw. úcty k narození J. C. M. Ferd. I 19 Dub. 1841 č. 32. Naše krawička. 86. Lad. Budimř Welkeš. Opuštěný. 1840 č. 49.

Petr Milosl. Weselský. Ke sňatku p. J. E. Wocela se slečnou B. J. Štětkowau, na Horách Kutných 12 List. 1843 č. 92.

J. Hynek Weselý. Hoře. 1843 č. 32. Matka a syn. 1846.

H. Wildmann. Wyhostěnc. 1844 č. 38.

Karel (Drahotin) baron z Villani. Piáčku kde jsi? 1837 č. 34. Na Kollára. 37. Wlastenec. 1838 č. 1. Wšecy city přewysuje láska k wlasti. 4. Wšem Čechům. 6. Swětan. 8. Sen, tamž. Wlastislaw. 10. Rozpálený Rek 13. Hlas Čechů k naroz. J. C. M. Ferd. I 19 Dubna 1838 č. 16. Na Jungmanna. 17. Jaro. 19. P. Burianowi atd. 26. Lhář (deklam.) 29. Popauzení. 32. Na smrt N. tamž. Přizniwci swému Karlu baronu z Villani atd. č. 37. Zármutek. 39. Matka milující wlast k synu. 42. Tajemství, tamž. Do pamětné knihy. 47. Blaho kde. 51. Ke koncí roku. 52. Strašný sen. 1839 č. 4. Mělničina. 9. Kde wlast je má. 19. Wyznání swé lásky. 25. Báh. 38—9. Odpowěd na dopis přitele. 105. Do pamětní knihy. 1840 č. 27. Zpěwy wojenské. 1842 č. 14. 16. 18. 20. 22.

Příroda. 33. Bojiště. 46—7. Wlastenka. 65. Nevěrná dívka. 77. Hvězda má. 85. Lásky bol. 97—100. Fragment z cestopisu. 1843 č. 12. Johanně Š. 15. Resignace. 21. Kytka. 23. Wojenské písně. 35. Wečerní myšlenka. 82. První čtení. 61. Pátý Máj (1821). č. 64. Píseň. 70. Růženč. 76. Při dobývání.. kovu. 90. K now. roku. 1844 č. 1. Lásky bol. č. 12.

Karel Winařický. Obraz Čech r. 1500 z listu Jer. Balba k Boh. Has. z Lobkowic. 1834 č. 36. Lásky k vlasti Jer. Balba. 42. Na smrt J. C. M. Frant. I. 1835 č. 16.

Jos. Winter. Dárek. 1840 č. 5. Pod Baubínem (J. W.) 1845 č. 50.

L. Wiršing. Na Karla hr. Chotka ku slavnosti zasvěcení řetězového mostu, w Praze 4 list. 1841.

Ad. Wlček. Rozpomínka. 1841 č. 55.

Jos. Wocel. 1845. Plawba k vlasti. č. 70. Pod Baubínem. č. 50. Tisíc. 1846.

Jos. Wondra. To nám slast. 1835 č. 45. Elegie u weđer we zříceninách Helfenburgu. 1836. 22. Wýflew citů ke dni 16 Kwětna 1837. 22. Wesna. 37. P. F. W. Modlíba matčina (improvis.) 1841. 56. Rozhodnutí. 84. Switání. 90.

Mnohoslawca Zelinkowá. Na lunu. 1845 č. 28. Česká země. č. 51. Wily. 1846 č. 43.

Ant. Kras. Zuman. Radost we zpěwu. 1838 č. 31. Dívčí hněw. 28. Mocnost hubičky. 34.

Ant. Wácl. Žitka. Píseň při prádle. 1836 č. 37. Píseň na vlast. 38.

—*ý.* Ke dni 4 Prosince. 1843 č. 97. Pohled na Prahu. str. 5.

Njmenowaných. Zlaté rauno (ke cti hrab. Chotka). 1837. č. 5. Ohlas citů k příchodu J. K. M. arcib. Aloysia atd. na panství Řečice. 30 Dubna 1839 č. 42. Uwitání J. E. p. Karla hr. Chotka atd. z cestování.. Beraunem dne 10 List. 1839 č. 95. Na břehu Cidliny. 1840 č. 73. Básně od měřan Pražských J. E. hr. z Thunu, ředitelj Praž. řetěz. mostu. 1841 č. 92. Zpěwy akademie Žofinské J. E. p. hr. Karlu Chotkowi dne 3 List. 1841 w předwečer sl. jmenowin jeho a otwření řet. mostn. č. 93. ? [City wděčnosti... k jmenowinám J. J. od žáků 1843]. Trauba lásky. 67. Divadelní herec. 1846. Wyzwání ib. Dáwný čas od F. W. ib. Versus memoriales od Catona Hlaupětinského ib. Čas. od W. H. K. ib. Prawý básník od B...i.

β) Písně s hudbou.

497. Marš každého Čecha ctného, od *Fr. Wawáka* s hudbou.

498. *J. Ryby* a) Dwanácte písní českých s muzikau, 1800. Nowé wydání s titulem: Dárek pilné mládeži, obsahující 12 lehkých a příjemných písní pro jeden hlas na fortepiano. W Praze 1829 u K. z Mayeregga.

b) Radovánky newinných dítek, 1804.

c) Kancionálek pro českau školní mládež, obsahující nábožná, mrawná, rozličná dobrá a užitečná naučení mládeži podávající zpěwy, 1808 w 8. Hudba w rkp.

d) Dobrá Bětolinka z Hölty, od Wojtěcha Nejedlého s muzikau.

499. Stwoření swěta w hudbu postawené od P. Josefa Haydn, w umění hudebním doktora,

z něm. přeložené k potěšení nejsw. p. Frant. Jos. wýwodowi Raudnickému atd. od *Jana Kruchiny*, 1805 w 8. str. 29. (we Widni) u Hraschankyho.

500. *E. Jahna* nowá pobožnost školní s melodiemi. W Brně, 1813 w 8. (u *Fričaje*).

501. České písně w hudbu uwezené od *Doležálka*, we Widni 2 swazky b. r. Text od Wojt. a Jana Nejedlého, Palkowiče, Dlabáče, Rautenkrance atd.

502. *Wácl. J. Tomásek* a) Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu. I swaz. hraběnkám z Šternberka obět. Text od Hanky, W. Nejedl. Ant. Marka. II swazek opět šestero obsahující, obět. wlastencům, text od Hanky [sen, čekání atd.] b) Starožitné písně Kralodw. rkp. s něm. přeložením W. Swobody b. r. [Ozn. Kwět. 1838 příl. 63]. c) Laučení Stuartky, s česk. a něm. textem b. r.

503. Deset českých písní pro zpěw a kytaru od *Fr. Wewerky*, (1818). Swazek druhý (též) desíti písní dilem pro kytaru, dilem pro fortepiano, (1820?)

504. *Fr. Kníže* Písně pro jeden hlas při kytáře neb fortepianu I. a II. swazek, 1819. III. swazek: Šestero písní atd. z básní Hanky a Plačka b. r. [Pís. na Wyšehradě slohem starým].

505. Dewatero písní od *Ant. Žitka*, 1821 (při kytáře, časoměrně).

506. Osmero zpěwů *Jos. K. Chmelenského* pro jeden hlas při kytáře nebo fortepianu w hudbu uwezených Jan. W. Chmelenským. W Praze 1824.

507. Zpěw lowců a zpěw družiček ze Štěpánkowého Štelce kauzedlníka při fortepianu, 1824 u Boh. Háze.

508. *S. Macháček* a) Zpěwy české pro jeden hlas při Pianoforte obětowané hrab. Wratislaw. w Praze 1825. [Hudba Tomáška, Holmana, Mansingra, F. Škraupa, Haydena].

b) Zpěwy české atd. obětowané panně Šolcowé, 1825. Skladba: Tomáška, Krowa, Mansingra, Lemocha, Koželuha, Mozarta.

509. České národní písně. W Praze 1825 k dostání u K. Bartha. W pálarchowém formátu, listů 75. Obsahují 300 písní českých t. melodií s podloženým textem, 50 německých a 50 národních tanců. Poněwadž některé písně více slok nebo strof mají, přečž wydán text jak českých tak něm. písní zvlášť o sobě pod titulem: České národní písně, w Praze 1825 w 8. str. VI. a 144. P. rytíř z Rittersberku přewzal na se wydání těchto po celých Čechách shledaných nár. písní.

510. W Časopisech, jako w Ilasateli, Hyllosu, Dobrowěstu, Dobroslawu, Příteli mládeže, Čecho-

slavní atd. po různu některé písně s hudbou nalezi, více méně hudebně dokonale.

511. *J. Adam.* Sbíрка českých písní pro jeden hlas k pianoforte w hudbu uведенých b. r. [Obsahuje pět písní ze sbírek Čelak. J. W. Kamaryta, Kociana, Marka a Rokosa].

512. *Fr. Jan Škraup.* Patero písní od Jos. Chmelenského ze zpěwohry Dráteník atd. 4. w Praze 1826. Swaz. I.

513. *Dr. M. Suchány.* Písně světské lidu slowenského w Uhřích do muzických not pro klavír složené atd. W Pešti (1830). Objímají 12 písní.

514. *K. F. Pič.* Hrob od Salise. Přeložil Romanus Ježowski. W Praze (1831).

515. Písně národůw: Gott erhalte Franz den Kaiser, w něm. pols. česk. rusinské, uheriské, latinské a italské řeči. We Lwowě 1831.

516. *Jan W. Kočič.* Písně pro jeden hlas při pianoforte od atd. obětowané J. M. Wolfowi (1832). Obsahuje dvě zastawenička od Hanky, jednu píseň od Dlabáče a jednu od Čelak.

517. *Wašák a) Lumír.* Zpěwy čtverohlasné. [Posud. w Jindy a nyní, 1833 I. 79. w Čas. mus. 1835]. Dílek I. A—D. po třech písních.

b) Nápěwy k písním F. J. Kamenického s průwodem fortep. Praze, kamenotisk Witka a Suchého. [Posud. od J. J. w mus. Čas. 1843 str. 450].

c) Národní zpěw a ples slowanský, s průwodem, w Praze 1844. Sešit 1. 2. 3. wel. 8. [Posud. Wčela č. 1845 str. 16].

518. *J. P. Martinowský a) Patero zpěwů čtverohlasných atd. w Praze (1834) 4. šír. Obsahuje 3 znělky od Kollára a 2 písně od Erbena.*

b) Šestero zpěwů jednotlivých s průwodem kytary. Díl I. w Praze kamenopis. [1 znělka Kollára, 3 písně Kardašowského, 1 Chmel., Čelak., Tupého a Šohaje]. Srown. Kwět. 1835 192, 311. Posudek Č. Wčela, 1835, 255 od Chmelenského.

c) Dle Wčely 1836, 390 a Kwětů 1836 příl. 92. Swazěček písní a dílek quartet přichystal od spisowatelů: Chmelen., Kamenick., Erbena, Tupého.

d) Nápěwy písní národních w Čechách. Sbíрка K. Jar. Erbena; průwodem fortep. opatřil atd. Swaz. I. Odděl. 1—4. w Praze nákladem J. Hofmanna. Sw. II. odd. 1—4. tamže. Sw. III. tamže.

519. *Jos. Worel a) Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu. Obsahuje 5 písní od Kamenického a jednu z Ohlasu čes. písní od Čelakowského. [Srown. č. Wčela, 1834, 200].*

b) Tři básně Chmelensk. a Erbena. W Praze 1842.

520. *J. W. Swoboda.* Sebrání čes. písní, od jednoho auda (Dr. Helda) dobroč. ústawu

w hudbu uведенých 4. šír. str. VIII a 42. W Praze u Špinky, 1836. [Oznam. Čas. mus. 1836, 377. Wčel. 1836, 302].

521. Wěneec ze zpěwů vlastenských uwitý a obětowaný dívkám vlastenským. S průwodem pianof. w Praze nákladem W. Špinky. *Ročník I.* 1835 w šír. 4. str. 96. *Ročník II.* 1836 str. 96. *Ročník III.* 1837 str. 96. *R. IV.* 1838 96. V. 1839 str. 96.

Redaktor 1. a 2. ročníku Jos. K. Chmelenský, ostatních Fr. Škraup. Jsau tu písně 30 básničků [jména jich: Čelakowský, Hanka, Hlawáč, Hněwowski, Jos. Chmelenský, Kamenický, Kamaryt, Klácel, Theresia Lichtenbergowá, Langer, Ludwik, Mácha, Macháček, Jind. Marek, Maria Antonia, W. Nejedlý, Nowotný, Opočenský, Pícek, Polák, Rettigowá, Rosenkranc, II. z Rostišewa, Sabinský, Šohaj, Tomšček, Trojan, Tyl, Winařický, Wladimír] od 33 skladatelů hudby [ježto jsau: Dolanský, Doležálek, Drechsler, Dreyschok, Drska, Fencel, Geisler, Homola, Horák, Chmelenský, Karas, Keikliček, Kittl, Leszctycký, Matusš, Nowotný, Rosenkranc, Růžička, J. Škraup, Fr. Škraup, Skřiwan, Sokol, Storch, Tobišáek, Tomášek, Trnka, Veit, Wašák, Weinberger, Weselský, Witásek, Wocet, Worel]. Jsau zde též z oper některých zpěwy k. p. z Dráteníka atd.

522. Sbíрка českých písní pro jeden hlas s průwodem kytary. (16) Složil hudbu: Jos. Čermák (sen, prosba) atd.

523. Sbíрка čes. písní pro 1 hlas s průwodem fortepiana; hudba od Jos. Čermáka (Krajina mé dívkinky), Kasalický (na malíře) Pohl (na Botický potok. Tužba milenky).

524. *Al. Jelen.* Národní hymny ku korunování J. M. Ferd. I a Marie Anny. We sbory a při fortepianu složený s připojeným něm. přeložením. W Praze 1837 (Dirnbek).

525. *Jos. M. Soukup.* Wlastenka, básně od Drahotína bar. Villaniho atd. s průwodem kytary aneb fortepiana w hudbu uведена atd. b. r.

526. *Fr. Škraup a) Zpěwy pro jeden hlas s průw. fortepiana. [Kde domow můj. Z opery Libušin snátek. Dobrau noc. Tys bratr náš].*

b) Wěneec. Sbíрка čes. zpěwů. Redaktor Fr. Škraup atd.

Nowé pokračování swaz. I. nákladem Berry a Hofmanna, w Praze (1844) wel. 8. str. 119. [Skladatelé hudby tu jsau: Boieldieu, Janatka, Jirowec, Karas, Panseron, Pařížek, Schubert, Spohr, Stadler, Suchánek, Škraup, Fr. a Jan Štastný, Wašák, Veit. Písní autorové: Furch, Chmelenský, Jind. Marek, Maria Čacká, Tichý, Nebeský, Macháček, Worliček, Pícek, Jablonský, Čelakowský, Kamenický]. Liteární příloha ku Wěnci. Swaz. I. obsahuje básně, od Pícka, Marie Čacké, Pichla, Nebeského, Máchy, Wl. Růžičkové, Boh. Swobodové, Hajniše, Tichého, K. Štefana, Erbena, Šíra]. Myšlenky o slowanském zpěwu od Rittersberka. Česká poesie od Nebeského. Bláznivý hauslista od Tyla. Žiwotopis Palackého s obrazem atd.

527. Píseň husitská z XV stol., pro hlas basowý se sborem a průwodem fortepiana. [Počiná: Těšme se blahau naději atd.] 3 listy fol.

b. r. u Hofmanna w Praze. Též co fantasie (Concertstück) od F. Liszta. [Kw. now. 1841 str. 20].

528. Národní zpěv a ples slowenský. W Pr. 1844. W Budči, sw. I. Sklad u J. Fišera w Karolině.

529. Písňe vlastenské s průwodem kytary a fortepiana w hudbu uведенé od Ludw. rytíře z Dietrichu. W Holomanci 1843, kamenotiskem Škarnicla a Domka. [Oznam. Kwět. 1844 str. 16].

530. Zpěvníček pro dobré dívky s pianofortem. Sebral a vydal Jos. Rudl. W Praze 1845, 1 swaz. (něm. a česk.)

531. W. A. Swoboda. Sbíрка českých národních písni s rytinami a nápěvy. W Praze. 1845 [skwostné vydání.. Pochwala w Wčel. 1845 str. 231 od Dr. Čejky].

532. Jana Orebského: Šestero selských písni od K. Šnaidra, pro jeden hlas s průwodem fortepiana. W Praze u J. Hofmanna, 1846 we 4. [s 6 obrázky]. Skladatel Dr. Jan Diepolt Held.

γ) Popisné.

533. Wyobrazení potopy světa z něm. Sam. Gesnera, přeloženo od Gottfr. J. Dlubáče atd. W Praze 1801 u Fr. Jeřábka we 4. str. 10 (velmi swobodně přel.).

534. Poslední sand složený od Wojt. Nejedlého. W Praze 1804 w 12. str. 83.

535. Chrám Gnidský, báseň od Ant. Puchmayera z franc. přeložená, w Praze u Fr. Jeřábka, 1804 str. 95.

536. Poslední den a sand, báseň we třech písniích, složená od FRANT. RAYMANA, děkana Častalowiekého, w Praze 1817 u J. Fetterle z W. w 12. str. 45.

537. Wznešenost přírody. Lyrická báseň w šesti zpěwích od M. Z. POLÁKA, w Praze 1819. u Jos. Fetterl. z W. 8. wel. str. 90.

538. Překlady klassiků wšech národů a časů, wěd a umění, číslo II. Thomsonowy počasy. W české weře uwevl FRANT. DAUCHA, w Pr. u Spurného, 1842 w 8. [Časoměrné zkaušky již před tím zjewily se w Čas. mus. 1838. We Wlastimil. 1840 III. 41. 1841 II. 37. 141. Úwaha od Wocela w Čas. mus. 1843 str. 292.

539. W časopisech a) w Hlasatelí: Hra w šachy (z Ludowici) J. J. I. 568. Hnanácký ráj od Šim. Wrány III. 354.

b) W Čechošlawu: M. Krále: Podzim, 1820 číslo 37, a 1821 18.

c) Čas. mus. Dvě metrické hříčky: Jaro, leto, jeseň, zima, 1828 III. 45. Winaříckého.

d) Č. Wčela. Slavnost na hoře Kunětické, od Ad. J. Wlčka, 1841 č. 25—7.

e) Květy. Stupně stáří, přel. F. X. S. 1835 č. 28.—Wyjimek z básně popisné Há Diecl, od Samosl. B. Hroboně, 1840 3

δ) Rozprawné.

540. Památná celému světu tragedie anebožto weršowné wyspání pádu prwních rodičů, kdežto se téměř wšecy materie, nadházky a pochybnosti jak učeným tak neučeným se naskyltawající přednáseji, wyswětluji a gruntowně odprawuji, s připojeným hlasem krwe Abelowy, truchliwým Seta nad Abelem kwílením, hrobu Abelowého epitaphium, a pronikajícím hlasem krwe Kristowy, sepsaná od jednoho Skalického ADA MOVEHO SyNa (t. j. *Augustinus Doteschal* minister werbi ecclae Hybensis, Szutsanensis nunc. W Uherské Skalici, 1791 w 8. str. 392, krom předmluwy na 3 list. a registr. lat. slow. Na konci jsau 3 duchovní písňe a modlitbička we weršich; (recensí té knihy wiz Annal. Ambroziani II. pag. 115—124).

541. JANA NEJEDLÉHO a) Smrt Abelowa, od Gesnera sepsaná, a do českého přeložená, w Praze w 12. 1800, po druhé 1804 opravená, s čistým obrázkem u Fr. Jeřábka str. 191.

b) Dafnys a prwní plawec. Spisů Gesnerowých díl druhý, w Praze 1805 w 12. str. 202 mimo přepis.

542. ŠEBEST. HNĚWKOWSKÝ a) Děwín. Báseň směšnohrdinská w 12 zpěwích, w Praze u Fr. Jeřábka w 12. 1805. Díl I. str. 219. II. díl str. 184. Podruhé: Báseň romanticko-hrdinská w 18 zpěwích [naskrze předělána] díly 2 w 8. str. 403, w Praze arcib. tisk. 1829. [Slowo o Děwíně od W. Nejedl. Čas. mus. 1831, 290—6]. b) Doktor Faust. Starožitná powěst w 9 zpěwích, w Praze 1844 arcib. tisk. w 12. str. 186.

Powěst o Faustu, který aby w tajemství přírody hlauběji wnikl, wešel w spolek s ďáblem, kterýž jej dle úmluwy po určitém čase za žiwa wzal. Myslenka powěsti té základem slauzící jest, že člověk vypínaje se nad sílu ducha sobě od boha danau, zblaudí a mocnostem temnosti duši propadne. W něm. Klinger, Schink, Klingemann, Göthe, Lenau a j. tu látku poeticky wzdělali. Hněwkowský užiw powěsti, že Faust w Praze obýwal, jej Čechům znárodnil, a wítězství nad dasem jemu připsal.

543. Jana Miltona ztracený ráj. Přeložený z anglického jazyka do českého od JOS. JUNG-MANNA atd. w Praze 1811 u Boh. Háze w 12. I. díl str. XII. a 321. II. díl str. 307. Po druhé jakožto nowočeské bibl. wydáwané od Čes. Mus. č. III. 1843 str. 356 w 8. (opravené).

544. Mesiáš Klopstokůw přel. od Stacha hexametrem. W rkp. částky dvě w prose přeložením FR. MYSLIWEČKA, wtyštěný w Hlasat. I. 281, a II. 277.

545. FR. RAYMANA a) Maří Magdalena, w 5 zpěwích, w Praze 1816 w 8. str. 94.

Hexametry w té básni k časoměrným se poněkud blíží.

b) Josef aegyptský. Báseň we dvanácti zpěvích. Složená atd. w Praze 1820 u Josefy Fetterlowé z W. 8. wel. str. VI. a 137.

546. Papaušek, báseň smešnohrdinská P. Gresseta w čtyrech zpěvích. Z franc. wyložil (DOM.) KINSKÝ, (česky a franc.) w Brně 1817 u J. J. Trasslera, w 8. str. 72 předml. X.

547. Igor Swatoslawič. Hrdinský zpěw o tažení proti Polowcům. Wěrně w půwodním jazyku, s připojením českého a něm. přeložení od WÁCSL. HANKY, w Praze u Iláze 1821 w 8. str. XII. a 80.

548. Iwan. Báseň epická w pěti zpěvích, od FR. ALEX. ROKOSA, w Praze 1823 u Fetterlowé z Wildenb. w 8. str. 90 mimo wysvětlení slow.

549. Ossianůw Fingal a některé menší zpěwy (Kuthulinowa smrt atd.) přel. JOS. HOLMANN. W rkp. (1825).

550. W. *Wojáček*. Wácslaw (báseň) w Pr. 1845 u Jar. Pospíšila str. 45 w 16.

551. *Wojt. Nejedlý*. a) Ottokar, báseň epická. w Praze w 12. díl I. str. 210. II. 212, w r. 1835; díl III. str. 162, r. 1836.

b) Wratislaw. W Praze u J. H. Pospíšila. díl I. 1836. w 12. str. 200. díl II. 1836. str. 228. epická báseň w 17 zpěvích.

c) Wácslaw. W Praze 1837. u Jar. Pospíšila w 12. str. 285. Dějepisná báseň w 8 zpěvích. Na místě předmluwy stojí život Jana Nejedlého, psán Šeb. Hněwkowským,

552. *Fr. Lad. Čelakowský*. Panna jezerní. Báseň w 6 zpěvích Waltera Skota, z anglic. přel. W Praze 1828. u Jar. Pospíšila. 12. str. 188, mimo wysvětlení [Jest vlastně román we weršich.]

553. *Jan Holý*. a) Swatopluk. Wifazská báseň. W Trnavě u J. Jelinka. 1833. wel. 8. str. 196. Podruhé w Sbírcě jeho spisů 1841.

b) Cyrillo-Methodiada. Wifazská báseň w 6 zpěvích. S připojeným životopisem swatých Cyrilla a Methoda, jako též bájeslowím pohanských Slowákok a wysvětlením některých slow. W Budíně univ. tiskárna. 1835, 8. str. 165. Podruhé w Sbírcě spisůw jeho. 1841.

554. *W Štulc*. Konrad Wallenrod, powěst dějepisná z dějůw Litewských a Prusských, od Mickiewiče pol. psaná, česky přelož. weršem časoměrným. W Praze 1837. mal. 8. str. 93.

555. *J. Erasm. Wocel* a) Přemyslowci, báseň (lyricko-) epická. W Praze 1839, wel. 8. str. 192. u Jar. Pospíšila. (Srown. Kwěty 1838. příl. 72.)

b) Meč a Kalich, tamž 1843. str. 226. [ja-

kožto druhý díl (Pos. Kwěty 1844. Posud. w Pautníku III. str. 95.)

c) Labyrinth sláwy. W Praze 1846. wel. 8. str. 266.

556. *Jos. Kačer*. Arnošta Šulce okauzlená růže, w češtinu přel. We Wratislawi 1840 tiskem K. Günthera. 12. str. X a 105. Wydal J. Purkyně.

557. *K. Winařický*. Jana Lad. Pyrkerá perly poswátne, z něm. přel. W Praze 1840, wel. 8. str. 216.

558. *W. Nebeský*. Protichůdci; (lyricko-rozprawná báseň) W Praze 1844, u Jar. Pospíšila. [Posud. w Kwět. 1844, str. 192.]

559. W časopisech a) *W Hlasatelí*. Wratislaw, epická báseň od W. Nejedlého. Iní zpěw tištěn (IV. str. 175).

b) *We Widen. Listech* c) Ossiana tři menší zpěwy (písně Selmské, wálka Inisth. Kroma) od F. Paclackého (1817). β) Myšiada (z polsk. Krasického) přel. od Rožnaiho, 8 zpěwů; dwa poslední zpěwy cele chybí, (1815).

c) *W Čechoslawu* některé rozprawné básně: Jind. Marka, Chmelenského (tři ballady Šillerowý) Štěpničky, Rokosa, Rettiga, Klípcery, J. z Ilwězdy (zpěwec z Göthe) a j. Přeložen tu též Ohenník z W. Skotta, a částky z Ossiana Macháčkem atd.

d) *Čas. mus. F. Čelakowský*. Kralowic Marko a Wila. 1830. II. 143.

W. Hanka. Zlomky z epic. básně Wlasta, od K. E. Eberta. 1828. III. 39.

Š. Hněwkowský. Šemík. 1834. II. 127.

J. Chmelenský. Wěneč a prsten. 1827. II. 48. Wlastislaw a Neklan, historický obraz. 1829. I. 3. dvě romance. 1833, III. 248. Spitišnčwůw saud. 1837. II. 139.

J. Jungmann. Kůň z hory (p. z Herdera). 1832. I. 14.

J. Kollár. Mstiwoj. 1837. IV. 58.

J. Langer. Starožitné básně-ruské dvě. 1834. II. 138. Druhé dvě. IV. 373.

S. Macháček. Kurcius. 1827. I. 12. Trest. 1837. IV. 279. Kletba, 281. Heřmán z Bubna, 285.

Jind. Marek. Jaromír a Weršowci. 1831. II. 124

W. Nejedlý. Zpěw IV z básně Ottokar. 1828. I. 7. Zpěw III z básně Wratislaw. IV. 10.

W. J. Píck. Swatba na Krásné Hoře a Ohniwý pluh. 1835. II. 131. 136.

B. Pichl. Ignacia de Castro, epizoda z Camoensowý-Lusiady. 1836. I. 6.

J. Purkyně. Torquato Tasso oswob. Jerusal. Zpěw XVI. 1834. I. 3.

W. J. Ráb. Wanda. 1831. 351.

W. A. Swoboda. Horimír a Šemík (od A. Müllera). 1827. II. 20. Kaša a Bítwoj. IV. 106. Karlůw war. 1828. III. 49. Z legendy o sw. Janu Nep. 1829. III. 3.

Fr. Šohaj. Mé procházky. 1840, str. 323.

B. Trojan. Eliška, 3 romance. 1838, str. 150.

K. Winařický. Kochan a Milina. 1828. III. 45. Aeneidy zpěw I. 1836, str. 237. II. 1829. I. 107.

II. 45. Ze Swatopluka J. Holého zpěw. VI. 1833. 278.

J. E. Wocel. Z epic. básní Přemyslowci. 1835. 243. Zloměk z romant. básně: Labyrinth sláwy. 1845. 271.

e) *Čechoslaw. Čech. Sámo*. J. S. Tomiček. Dluhowič hrdina, č. 2. Bratrowa-smrt, č. 2. Raisa III. str.

57-60. Čech, pověst, str. 1-22. Samowa wítězství. Samo, str. 1-9.
Wác. Ráb. Křestislav syn. Čechosl. č. 2.
 f) *Wlastimil. J. F. Krsowský*, dle národní pověsti. 1840. IV. 247.
Jind. Marek. Muromská korauhew. 1840. II. 5.
 g) *Kacěty. R. Bn.* Dvě romanci čínských. Př. IV.
Dr. Čejka. Nowoarabská národní romance z Larmartinovy cesty na východě, přel. 1838, str. 30 (w prose).
Erben. Smolný war. 1834, č. 12.
J. Esop. Nešťastná. 1836, č. 13.
Š. Hněvkovský. Prawdiwá historie o jistém ženi-
 chowí, jak na námluwy jeda ztratil botu. 1834,
 č. 50. Luboš. 1836, č. 36.
S. Chalaupha. Hlub. 1834, č. 37.
J. Kalina. Noworoční noc. 1845, č. 85, Parisina
 z Byrona. 1841, přil. 17-74.
Jar. Kamenický. Widění, dle A. Mickiewiće. 1834,
 č. 4.
S. Kapper. Česká píseň. (Z Sonntagsblätter —k.)
 1845, č. 106.
Kuzmany. Wywržená. Z Puškina př. 1839, str. 372.
J. Lauschmann. Kamenný kříž. 1835, č. 34.
J. B. Liman. Cikánka. 1843, č. 12. chycená smrt,
 powěst národní, č. 17. Upír, ballada morlaská, dle
 Alex. Chodžky. 1842, č. 14.
Jind. Marek. Wodníkowa newěsta. 1839. 118.
W. Nebeský. Odsauzence. 1843, č. 11.
P. Agata. Škoworodníkowa. 1842, č. 43.
M. Silorad. Patrěka. Bojowník. 1835, č. 13.
B. P. Chočlik (z Odynce) 1836, č. 21.
B. Pichl. Španielská romance z L. Gongory. 1835,
 č. 33.
Jar. Pospíšil. Hynek z Waldšteina, dle A. ze Zá-
 tora, přel. 1835, č. 29.
L. K. z Rittersbergu. Hetman Kosinský z pols. od
 J. Bohd. Zaleského, přel. 1843, č. 96. Žpívající
 jezero, z pols. Zaleského swobodně přel. 1844,
 č. 122.
Fr. Rokos. Swatě kopí, legenda. 1835, č. 40.
F. J. Rubes. Nešťastně ženy. Z Gellerta. 1836, č.
 4. Horimírův skok. 1838, str. 260.
K. Sabina. Wěrnost jinocha, 1835, č. 26. Plawba
 utopenowa. 1839, str. 385. Muich, dle rusk. J.
 Kozłowa. 1840. 65.
C. M. Swoboda. Zlomek básně lyr. epic. 1842,
 č. 11.
J. Š. z Poděbrad. Chudý uhlíř, z ruřtiny, 1845,
 č. 80.
Štulec. Duma o Žulkowském (podlé Němcewyće)
 1834. č. 46. Tři Budnysowé, ballada litewská,
 podlé A. Mickiewiće 1835, č. 19. (?)
Lidmila Tichá. Dvě kwitka. Wýjimek z epic.
 básně. 1836, přil. XIII.
F. B. Trojan. Pěwec 1834, č. 9. Cizinec 1835,
 č. 46. Bloboj Wršowec, pět romancí 1836, přil.
 XVIII—XIX.
K. E. Tupý. Sňatek. 1834, č. 18. Tři zlatí wla-
 sowé, báchorca w 6 dějích. 1835, č. 35—7.
Tyl. Jezdec od F. 1840, str. 289. Starý komedi-
 ant, č. 36.
J. E. Wocel. Wýjimek z Přemyslowců. 1836, č. 17—8.
A. J. Wrtátka. Jiří Krokowín. 1835, č. 23. Ne-
 wěsta 1836, č. 27. Hrdkowská lípa. 31.
W. Zloch. Dobrý knize. 1834, č. 8.
Fr. Zwěřina z Ruhwaldy. Wodník. 1844, č. 9.
Nejmenow. Wražednice, ballada wendická. 1836,
 č. 6. Tuhý práwod, dle Saphira. 1841. 44.
Č. Wčela. Barwě Jos. Drahomira, powěst. 1840.
 č. 38.

Berger. Pyrrhus w Italii (lyr. epic.). 1841, č. 13.
 César na procházce, č. 53. Dobročinný lakomec,
 č. 83.
Celakowský. Kořist Litwínowa (z Odynce). 1831.
 č. 7. Chlanba zhauba (z rusk. starobyl. skl.), č. 9.
M. Čeruj. Čertowý wrch, národní powěst. 1843,
 č. 55—60.
J. Hanuš. Bludička. 1841, č. 101—2.
Fr. Humhal. Horimír. 1843, č. 85—6. Ohlas, č. 91.
 Lumír. 1844, č. 10. Jan Tista (wýňatek z wětší
 básně), č. 19.
Kalina. Lázeň Libušina. 1845, č. 10.
J. J. K(olár). Balsazara widění, z Byrona přel.
 1838, č. 22.
F. Kořatecký. Založení Týnského chrámu. 1838,
 č. 31. Dalibor a Zdisława. 1840, č. 84.
W. Krátký. Dívčina láska k otci. 1842, č. 43.
Fr. Kraužilka. Oreadka. 1839, č. 103.
A. M. Krejčí. Hulán a děwa (z polsk.). 1838,
 č. 46.
Fr. Kwět. Powěst ukraínská. 1843, č. 17.
B. Liman. Balada dle Puškyna. 1845, č. 92.
J. Malý. Co jest nejsilnějšího. (Zlomek z básně
 pod jménem: Zpěwowa paut, lyr. epic.). 1834, č. 33.
Mirowslaw. Hmjad (dle Vogla). 1841, č. 82. Bílá
 paní, 1842, č. 36.
Nebeský. Wydřiduch. 1845, č. 20.
Božena Němcová. Wodník. 1844, č. 60.
W. Picek. Dívka na břehu. 1837, č. 34. Běla
 u potoka, č. 49. Mílo a Běla. 1838, č. 7. Ne-
 wděčnik, č. 11.
C. R. Paupé. 1838, č. 42.
W. Ráb. Wýstražný zwon. 1838, č. 33. Wděk
 za wděk, 24. Jaroslaw Bukowec, 44.
Tomíček. Jury a Jela. 1834, č. 15. Ples lebek,
 25. Šngor a Luboň. 44.
Trojan. Odpłata. 1838, č. 40.
J. Weselský. Ballada w 4 odděleních. 1843.
 str. 193—205.
Winařický. Z Swatopluka J. Holého části. 1835.
 č. 13, 15, 23, 24.

ε) Idyllické.

560. *Gallaše* některé selanky: Tajemný dub: bu-
 kolické procházky s morawskou muzau; moraw-
 ské prosaické idylly w rkp. (w. morawská muza,
 předml.)

561. a) *Gesnerowy* idylly, od **WÁCSLAWA HANKY**; w Praze u Boh. Háze, 1819 w 12. str. 245, mimo obsah a wyswětlení slow 4 listy. b) Idylly. Spisů Gesnerowých díl III. přel. *Jan Nejedlý* w 12. str. 192, w Praze 1829 u J. Jeřábka. [Posud. w Čas. mus. 1830 II. 210.]

562. **JAROSLAW LANGER.** Selanky w 8. str. 192, w Praze a Hradci Kr. u Pospíš. 1830. [Pos. Čas. mus. 1830 str. 210 od Čel.]

563. **JAN WÍČEK.** Hlaněčka s kuřátky, idyllická básně od A. J. Eberharda přel. w Pr. 1840 u W. Špinky w 16. str. 48.

564. W časopisěch a) W Illasateli: Šest idyll půwodních od W. Nejedlého (Starausěk, Jitro, Odpłacená dobrodiní, Starostliwá matka, Miloslaw, Hnízdo): tolikěž od J. Nejedlého (Podzim, Zima, Leto, Jaro, z Pope; Menalk a Eschines, z Gesnera, Ladislaw), B. Dłabače (Jarmil a Běla) a J. Kra-
 máře (Zabludilý).

b) W Čechoslawnu některé idylly Rokosa, J. Marka a Kamaryta.

c) *Mus. Čas.* Selanky w kroji českém od F. Čelakowského. 1829 II. 17. Hněw, selanka, od Langer. 1833 I. 73.

d) *Wčela.* 1839 č. 102. Dobrosław a Hájemila č. 6. Jaroslaw od Hroboně.

e) *Květy.* Rozdrcená piksla od *Tupého.* 1837 str. 37. Lubor a Krasoň, od Langer. 221.

f) *Čechoslanc.* Pastvec V. str. 28, od Tomička. Jarní sen V. 52, od Langer.

g) *Zora.* Selanky od J. Holého. 1836. [Též w sbírce básní jeho].

ζ) Naučné.

565. Psaní poetické P. Knoblochowi od Boh. DLABAČE, 1782.

566. Trpěliwost jako nejjistější prostředek proti odpornostem a bídám zdejšího žiwota. U hrobu p. Pawla Ježowiče atd. w Prešpurku we 4. 1 $\frac{1}{2}$ arch, (připojena tato řeč weršovaná jest ku kázání J. Podhradského, wiz káz. pohřební). Skladatel jest JAN KOCIAN.

567. *Edwarda Younga* kwílení aneb rozjímání noční, z anglického jazyka do českého přeloženo od JANA NEJEDLÉHO atd. w Praze 1820 w 8. str. 132 (dle staršího wydání, toliko čtyry noci).

568. Osmmécitma prawidel hry mrawopočestné, která se wúbec nazýwá: Šest a dwadcet, aneb trapulky do bulky s proslowem a doslowem, od FRANT. KLICPERY, w Hradci Král. 1822 w 12. (žertowného druhu).

569. Karel čtwtvý. Naučná báseň w 8 zpěwích, od W. NEJEDLÉHO. Zlomek z ní w Hlasatelí IV. 52. Celá wyšla w Praze u J. H. Pospíšila, 1835 w 12. str. 189.

570. W Časopisech a) W *Čechoslawnu*: O cti od Štěpničky (1820). Jiné od Kociána (1822), Chmelenského (1823), Krále (1824), Fejérpataky (1825).

b) *Čas. mus.* Procházká dle Šillera. Purkyně. 1829 III. 71.

W. Stač. Drobnůstky ze star. Weršowce. 1829 IV. 82. České weršowání. 1830 I. 51. Ohlas lyry jeho. 1836 II. 162.

María Antonia. Dwa pozůstatky ze spisů jejích. 1836 II. 156.

c) *Česká Wčela.* Wčeličky. 1844 č. 99. B. W. od Štulce. 1845 č. 25.

d) *Květy.* Domáci lékař, (lyr. didact.) 1835 č. 27, od Jana z Hwězdy (J. Marka).

η) Jinotajitelné.

571. Jind. Brauna některé bájky a powídačky přel. FR. TOMSA, w Praze 1777 w 8. Některé z nich stojí w Chrestom. jeho na str. 214.

572. Wýtah dwojsmyslných libozpěwů z latinského a jinšich jazyků do češtiny přeložený od jednoho staročeské nezličnosti mlowníka (WELEBY), w Praze 1797 w 8. str. 88. Jsau to čtyři z tak nazwaných lusus allegorií Patr. Sautel S. J.

573. Obnowený Ezop, nebo nowé Ezopowé bájky podlé rozličných básniřů sebrané a wypracowané. Spolu s přiloženým wypsáním Ezopowa žiwota. S osmi obrázky a wyobrazením Ezopa, od WÁCSL. RODOM. KRAMERY-USA, w Praze 1815 w 8. str. 164 (z něm. Meissnera a jiných).

574. A. J. Meissnera Ezopowé básně pro mládež, přel. od IGN. ŠIESLERA, w Praze 1816 w 8. Nowé s 150 rytinkami zaopatřené wydání.

575. *J. Ephr. Lessinga* bájky knihy tři, přelož. DOM. KINSKÉHO, w Brně 1816 w 8. str. 123 (něm. a česky).

576. Bájky pro ditky, přeložil i sepsal JOSEF CHMELA I. díl, w Praze u Boh. Háze, 1818 w 12. str. 159. II. díl w Hradci Králowé 1821 str. 124.

577. Podobenství, od Fridr. Adolf. *Krummachra*, přeložením FRANT. BOHUM. TOMSÝ w 12. w Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu. Dílek I. 1821 str. VIII a 192. díl II. 1821 str. 192. III. 1822 str. 208.

578. Listowé z dáwnowěkosti. Z něm. J. B. Herdera, přel. FR. L. ČELAKOWSKÝ, w Praze 1823 u J. Fetterl. z Wildenbrunu w 8. str. 96.

579. Sto welmi naučných dwaúřádkowých bájek w řeči wázané, z něm. Jos. Müllera swobodně přel. péči a nákl. J. H. Pospíšila w 16. w Praze 1829 str. 100.

580. SAM. GODRA. Půwodní mrawní bájky w 12. str. 154, w Skalici u Fr. Škarnicla, 1830.

581. VINC. ZAHRADNÍK. Bájky: Díl I. w 12. str. XII a 108, w Praze 1832, u W. Špinky. [Pos. Čas. mus. 1832 IV. 480, od Winařického]. Druhá sbírka s připojenými aforismy o bájece, censurowaná w r. 1834 posud newyšla. Pětmécitma bájek, tištěno w Čas. mus. 1830. 282.

582. Zaklený chrt, aneb příběhowé Jaroslawa Werniše w chrtu skrz (po) nějaký čas zakleného. Od něho samého, we 3 knihách, 150 ještě neznámých bájek obsahujících, léta 1462 sepsáni, nyní pak wydáni od A. F. K. Šifnera w 8. w Klatowech 1833 u Jana Kr. Brauna. [Pos. w Kwět. 1834 38. Obrana tamž 142].

583. Bájky *Jonáše Taborského*, w Lewoči u J. Werthmüllera, 1840. Wydal Fejérp.

584. Sněmy zwírat. Bájka i prawda od K. Winařického, w Praze 1841 w arc. tisk. str. 120. [Pos. od Nebesk. Kwět. Now. 1841 17].

585. Ferina Lišák z Kuliferdy a na Klukowě, čili kratičká historie zlopowěstných kansků starého Reineke, již wydal jde w mnohých rukopišů slowanských Dr. J. P. Jordan, učitel slowans.

jazyků a lit. atd. w Lipsku 1845. [Jest to překlad swobodný básně staroněmecké, kterouž Góthe hexametrem předělal] w 12. str. 283. (Wlastně od M. Kl.)

586. Padesáte bajek a několik básniček pro naše milé maličké, sehrané od **W. ŠTULCE** atd. w Praze 1844, (jakožto číslo I. Wšenaučné bibliotheky pro mládež, nákladem učitelských Porad w Budči) u Karla Fetterla tišt.

587. **FRANT. TŘEBOWSKÝ** (Klácel). Bajky *Bidpajowy*, téměř do všech jazykůw dáwno již přeložené, po česku vzdělané od atd. Sv. 1ni. W Holomauci 1846 w 8. str. 115 tisk. Al. Škarniela [wiz IV. 667].

588. W časopis. a) *W Hlasatelí* od J. Nejedlého 24 bajek z Floriana a j. Ign. Siesslera 3, Rautenkrance jedna.

b) *W Rozmanitostech* od J. Chmely potom w sbírce opět vydané. J. Lindy a L. Zieglera každého jedna.

c) *We Wid. Listech*, některé od M. Sychry a A. Pařízka.

d) *W Příteli mládeže*, od M. Patrčky 3. J. Jawornického 1.

e) *W Dobroslawu* Čermáka, Štěpničky, zvláště ale Patrčky (42) bajky.

f) *W Čechoslawu* bajky (přeložené) od Šieslera, Patrčky, Kočího, Ebertowy [1824] od Hnojka atd. Jinotajitelka od Kociána (1821).

g) *Čas. mus. M. J. Sychra*. Ptáček a kámen a 3 přítelkyně, allegorie. 1827, III. 94.

L. Langer. Bajky. 1829, I. 70. Kopřivy. III. 11. IV. 3. 1830, I. 45. 1831, I. 24.

J. Chmela. Fedra Augusta Liberta bajky. 1844. 163.

h) *Česká Wčela*. Berger. Krůpěj a slunce. 1840, č. 11. Diamant a perla, 24. Lew a tygr, 29. Fik a trnka, 100.

W. Jiří. Čermáčkowa smrt. 1843, str. 231.

Hajnýš. Wydřiduch (parab.) 1845, str. 77.

F. Humhal. Allegorie. 1843, č. 77.

Fr. Kanka.. Osel, nemocný a wlk. 1838, č. 28.

A. Míl. Kr. Sojka a wewěrice. 1839, č. 27.

J. B. Límán. Medwěd tanečnk (z Gellerta). 1841. č. 103. Pes (z Gellerta). 1842, č. 10.

Jos. Novák. Podobenství 1840, č. 36.

Nejmen. Mrawenci. 1840, č. 37. Nemocný sultan čili košile šťastného člověka (parab.), str. 176. Liška a wrána. 1838, str. 8.

Fr. Šír. Bajky. 1834 č. 1836.

F. T...ovský. Otec a tři synowé (dle Lichtwera). 1843, č. 4.

i) *Kučety*. J. D. Různé stránky powah lidských w oděwu epické bajky. 1834, str. 80. Sen o lidech s osudem svým nespokojených; z angl. pozorowatele wyňal *Fr. Černohauss*, str. 91. Obraučky (holky) od *Bol.* str. 285. Spisowatele přirgowání od *Přibíka* (z Jurend. kal.). 1835, str. 68. Člowěk sprawedliwý, str. 118. Jiskry od *Štorcha*, str. 119 slđ. Kterí jsau, od *Tyla*, 314. Malby Jiříka Lišky, 385.

Fr. Daucha. Paramythie Herder. (Jitřenka. Kwětena wolf si milence. Twoření hrdliček). 1838. str. 188. Člowěk a hauby, od *Gabriela*. 1844, č. 70 (besední čtení).

J. W. Kamaryt. Pomněnky trhané na procházkách zábavných (ze Sbirky průpowědí). 1834, č. 9.

Prawo. Kaubek. Kamzik a medwěd. 1834, č. 22. Člowěk a weyr (z pols.). 1838, 101.

P. Wčely (alleg. satyr.). 1834, č. 11.

Silorad Patrčka. Slepice a kohaut. 1835, č. 10. Wúz a kůň, 32. Wrauci list, str. 85. Skořepina a strom. 1837, 14. Kopřivy a plané růže, 20, 27. Řeka a potok, 22. Nesnadné a zlé wolení, 23.

Ročtowskýj. Zajiciada we 3 zpěwích. 1845, č. 105.

Smelana. Něco z fysiky (podobenství). 1840, 120.

W. S. Štulc. Bajka podle Ant. Goreckého. 1835. 20. Bajky Fr. Šnaidra, přel. 1838, 31, 69, 94. Hwězda a jehla magnetowá. Z Dennice ilyrsk. 114. Podobenství, Z Denn. ilyr. 1839, str. 13.

Trnka. Čas (dle pols.), alleg. 1834, č. 27.

Nejm. Dvě sester (alleg. z rusk.), Now. 1843. str. 97. Lidský žiwot a železně dráhy (čtení). 1844, č. 80.

k) *Wlastimil*. Bajky (z rkp. P. J. S - ga). 1840, II. 232.

l) *Jindy a nyní*. 1833, I. 39. O bajce (z Herdera). II. 130, od Šira, od Fryce — 68, 101, od Štorcha (bajky pro české dívky). — 114. Od Michla (sen schudlého kupce).

m) *Plody*. 1836.

n) *Rozl. pr.* 1827, č. 15 — 1833, 30 od Tomsy (sen půdy české, podob.). — 56 od J. K. A. — 100 (podobenství).

o) *Přítel mládeže*. 1827, I. 109. — 1828, II 95. — 1829, I. (průpowědi a podobenství). — III. 43 (podobenství ze zahradnictví pro rodiče a wychowatele). — 107, IV. 109 (báječky). 1831, III. — 1832, I. — II. 96. — III' a IV. — 1833, II. 104—106 atd.

p) *Wčerní wcyr*. 1831, 390. — 1832, 337. — 1833, 89.

q) *Wesna*. 1837, od F. Rubše (Kwětinowálka).

ř) Mrawokárné (satyrické).

589. Utopia, od **BARTOLOMEIDESA**, w rkp.

590. Swadební smlauwy. To jest, wěnowání statku, jak od panny newěsty, tak od pana ženicha. Pro špás na swětlo wydané, w Jindřicho-Hradci w 8. str. 13 (spůsobem Lomnického).

591. Potěšitedlné psaní pro takowé dospělé panny, které již dáwno sobě winšowaly, aby wdané byly, w Jindřicho-Hradci u Ign. W. Hilgartnera, 1782 w 8. str. 8.

592. Důkaz písmem a zdrawým rozumem wyswětlený, že žádná ženská člowěkem není. W Praze 1782 (bez tisk.)

593. Dobrotы Smíchorada (**F. HEKA**): Řídili se swět nowým rokem? Noworoční satyra w rozmlauwání tři bláznů. K šťastnému uzdrawení všech, jenž na mozku trpí, na oči mdlejí a na srdci pohromu berau. W šestiměřích (přizw.) w Praze 1816 w 8.

594. Kocaurowiady. Obrazy we 4. u Pospíšila, 1829. [Jsau to karrikatury malowané, jako: Jeden boháč se nadýmá; užívá swého bohatství; jeden měšťan chowá mnoho dobytka atd.]

595. **JAR. LANGER.** Bohdanecký rukopis w 8. str. 16. w Praze a Hradci Kr. u Pospíš. 1831. [Wyňatek Čas. mus. 1831 I. 10—23].

596. **FR. HAJNIŠ.** Trnky. W Praze 1841 u J. Pospíš. w 12. str. 53. [W Kwětech 1841 6—12.]

597. W časopisech: a) *W Rozmanitostech*: Satyra od J. Kamaryta (N. 79—85).

b) *W Wid. Listech*: Některé původní satyry méně znamenité.

c) *W Hlasateli*: Příběh satyrický, z rusk. Lazebnice z Pope, přel. od J. J. Rozjímání při těle mrtvého psíčka od Tom. Helcla.

d) *W Čechoslavu*: Satyra od Krále (1820); Krkonošská literatura od Čelakowského (1824).

e) *Čas. mus.* Patří dopisové nepatrných osob. 1830, I. 3. II. 123 od téhož. Taroky, kámen moudrů, od Winaříckého. 1834, IV. 359. Den w Kocaurkowě, od J. Langera. 1832, I. 18. III. 283.

f) *Čechoslav.* 1830, I. od LANGERA Lamentace zamilovaného mládence, I. od Žádného.

g) *Čes. Wěla.* 1836, 24. Zlomky z nejnovějšího satyrického slovníka. — 1837, str. 12. Saphirůw pihovitý den. *Humorist.* F. B. Tomsa. str. 60 Opice a opičky w Čechách (kořalka, piwo; káva). 110. Muži w aukzostech a we ewiku (z boje ženského, od Tyla a Rubše). — 1838, č. 35. Hlasowé z Prahy, od téhož. — Nebohý básník Buchtoslawiady, od Buchtoslawy Abywásdraka (W. Filipka). 1839, č. 65. Kašlawé písně téhož, č. 76, 81. Oswěta našich časů od Jos. Cibulky, č. 100. — Nepravý nářek od Horeckého. 1840, č. 13. *J. J. K.* Blesky a plesky, neht ideal a život. 1841, č. 11, 15. — Trnky od Buchtoslawy (Filipka), č. 18. Lichtwera podivní lidé, od Tomsy přel., č. 19. Pěnkawy. 1840, str. 56, od F. Č. — 1845. Matka perly Makassarského oleje, od Borowského. 45. Milenců hrob, téhož, č. 65. Jelikož jsme modisté, od téhož, č. 84. — Třetí říjen 1843, od W. Bol. Nebeského, č. 55.

h) *Jindy a nyní.* 1833, I. 141. O slovníku libomudreckém, 148. Nacion! 146. O sebesamotepcích (autosatyricis), II. 54. Poslání z wenuku, 191. Důtky (kniha a knihowník), 177. Druhé z wenuku poslání, 131. Moje pokání.

i) *Hronka.* 1836, I—III. Kocaurkowo od Chaulpky.

k) *Květy.* 1834, 4. Komedianti, od Tyla, č. 7. str. 19. List p. Pisalowi začátku (druhé poslání z wenuku). 75. Wýstraha střěštěncům a wětroplachům (dle Bulgarina). 87. Kopřiwá. 100. Spisowatelství. 109. O Aprili k Aprili, 225. Řeč filosofického planžetu atd., 301. Spisowatel a recensenti (báseň) od Kaubka. 377 (pak 1835. 73). Koho bych ráda (deklam.). 218. Šňupka (též) od Rubše. 239. Lkající Lila, od Patrčky. 18. Radosti masopustu Pražského, od Tyla. 37. Noha hezká i škaredá. 42. Obrazy ze spání mého, od Rubše, 50. Nowinka w Poličce, od Kopeckého. 259. Dýmka (deklam.) od Rubše, 268. Domácí lékař (wodička) od J. z Hwězdy, 289. Dopisy patrných osob, od Tyla. 319. Kopřivy od Patrčky, 337. Obrazy a kwěty snůw, od Sabiny. 422. Trisky, od Štorcha. — 1836, 122. Půlnoční rozjímání o šetřenosti městských a wenkawských děwčat, od Filipka. 124. Wlastenci, od Tyla, 265. Půwod wěcho zlého, od Krátkého. 277. Blahosti kněhkupecké. — 1837.

Psaní od Tupého a jiná od Filipka. — 1840, 129—173. České granáty, od Tyla. Sedlák na billiaru, od J. z Hwězdy, 404. — 1842, č. 25. Z brusu nowá theorie o letorách, od W. Plzenského. — 1843, č. 3 Newěsta, od P. Jos. Melichara. — 1845, Ponocný na nowém světě (deklam.), č. 42. Konšelowy nehody (dekl.), č. 125, od F. K. Drahoňowského.

l) *Rozl. pr.* 1826, 247. Slovník. — 1827, Zpráwy z Kocaurkowa. — 1833, 100, Dopis z Posuzowic na rozlaučenau.

m) *Wesna.* 1837, Obrana krásného pohlawi (deklam.), od Rubše.

l) Epigrammatické (nápisné).

598. Maličkost w řeči wázané. Sbirka nápisů, drobnůstek, wtipných nápadů atd. o které se pokusil M. SYCHRA, w Hradci Král. 1823 w 12. str. 81.

599. W časopisech: a) *W Hlasat.* 5 epigr. (od Šislera, Rautenkrance, W. Nejedl).

b) *W Rozmanitostech* 16, (od Turinského, J. Chmely, Wlasty Helkové, Kamaryta a j.)

c) *W Wid. Listech* hojnost, zvláště od Hleka, Rautenkr., Zieglera, Patrčky a j. nejwice ceny prostřední.

d) *W Dobroslawu* od Patrčky, Krále, Wambery a j.

e) *W Čechoslavu* od W. Stacha a j.

f) *Čas. mus.* 1827, I. 15, od Kollára. III. 92. 1829, I. 23. 1832. IV. 402. 1337, II, od Čelakowského (Kwití). — 1828. IV. 98, od N.— 1829, II. 16, od Pilnáčka. III. 80, od A. Šembery. 1830, II. 155, od Kaubka. II. 156, od M. Godry. — 1832. IV. 401, od Fejerpatak. — 1833. III. 247, od J. Kamaryta. — 1842. 611. Nadpisy starobylé w některých deskách zemských, od A. Musila.

g) *Čechoslav.* (II.) o *Čechu a Samě*, nápisý od Tomička, Hlawelky, Plačka, Štorcha, Franty, Černhauze.

h) *Česká Wěla.* 1834. str. 287. České nápisý w Berauně (na hrobech a zwonech) od Michla. 1835, 157. Nápisý dra. Prešerna. 1837. č. 41, od b. Villaniho. (též 1838, č. 23. 25. 27.) — 1838. 23, od Hněwkowsk. 32. 37. J. Michl. (ze Šillera). 32. 31. Picek. 25. A. Slawiček. 47. Tichý. 52. K. W. — 1839, č. 94. J. M. Hěk. a A. Rhk. (Řehák). — 1840 č. 16, od W. F.; č. 29. 104, od L. F., č. 89, od Bergra, č. 33. Nejm. — 1841. 38, od G. Š., č. 70, od Picka. — 1842, č. 13. 76. F. T.—owsky. 1843. č. 21. S. K. — 1844, č. 66. H. Borowský. — 1846, od 18 rozličných skladatelů.

i) *Dennice.* 1825, od Čelak., Chmelens., Šira.

k) *Jindy a Nyni.* 1829. I. 59. II. 4. — 1833. I. 23. 30. 96. II. 16.

l) *Krok.* 1831. II. 5. Nápis hrobowý.

m) *Květy.* 1834. 118. 132, od Kaubka. 342, od F. Č. — Příl. 9, od Kauna. — 1836. 259. 269, od Kočího (o žazyku). [— 1837 příl. IV. na medailii r. 1831. 1834.]

n) *Pautník.* 1826. I. 160, od Sychry. II. 91, od Chmelenského.

o) *Přítel mládeže.* 1831. III. 101. Nápisowé na hrobě malých dítek.

p) *Plody.* 1836, od Hodžy, Marottyho, Grossmanna, Šwehly.

q) *Rozl. Pr.* 1827, od Sychry, Lindy. — 1828. 47, od Wlasáka. — 1829, od Hofmanna (dle Gellerta), Sychry. 18. 31. 29. Nápis český na čestném penízi, 5 Dubna 1831. udeleném za odměnu výbor-

nosti a prospěšnosti wypracowanin w naší vlasti: „Wlast cí českau příčlniwoť.“

r) *Wlastinil*. 1840. I. B. 154, od Čelakowského.

s) *Zora*. 1835. od Godry.

t) *Polička*, k. böhm. Leibgedingstadt, von J. N. Eiselst Prag 1833. zawirá též nápisy české na hrobech, zwonech.

u) *Grabschriften* atd. 1829 v. J. Stiebel. Prag. R. 1837. České sebral Michl.

z) Pohádky.

600. a) *W Rozmanitostech*. A. 78. B. 96. C. 91. F. 90. H. 93. M. 95. N. 96. O. 78. od Fr. Špinky, Solle, F. Pleskota, Hýbla, Kamaryta.

b) *W Čechoslauu*, od Rokosa, Tomsy a j.

c) *W Dobrozvěstu* od Dlabáče.

d) *W Čechost*. 1830. II. od Šembery VI. od Soba.

e) *W Č. Wěle*. 1836, str. 287. od jedn. Pražana (w písmenech). 1840, č. 52. od Jar. J. Kotíka.

f) *Dennice*. 1825 od Čelak. a J. Marka.

g) *Jindy a nyní*.

h) *Kal. Fejerp*. 1830—7.

i) *Krok*. 1833 od Jachyma.

k) *Květy*. 1835—1845, od Picka, Pichla, Patrčky, Teplého a j.

l) *Pautník*. od Hawlíčka, Steinbigla, Nekwasila a j.

m) *Přítel mlád*. 1831 I, 72. 1834. III. 111. IV. 110 a t. d.

n) *Rozl. Pr. nov*. 1826—1833 od M-la, Přibilowského, Sýchry, Plačka, Petrowce, Lhoty a j.

o) *Wečer. wjr*. 1831—2.

λ) Dramatické.

601. Pronásledowané diwadlo. Předehra w 1 jednání, od KAWKY. Rkp.

602. Prawowec Patelin, neb saukenik z Přelauč. Weselohra w 2 jedn. přeložil PLUT.

603. Pražské zimní ležení. Weselohra w 1 jednání. Přeložil CHYLIK.

604. Toby byl měl Fridl wěděť. Weselohra w 2 jedn. přeložil HUBKA.

605. Dwor** radda. Weselohra w 1 jedn. přeložil KASPARIDES.

606. a) Odběhlec z lásky synowské, weselohra w třech jednán. w Praze 1785 w 8. přel. z něm. BULLA. b) Služebník lhář, weselohra w 2 jedn. od téhož.

607. WÁCSL. THÁMA I. w rukopisu: a) Břetislaw a Jitka, anebo únos z kláštera, hra w 5 jedn. (půwodní).

b) Martinský rohlík a martinská husa, weselohra w 1 jedn. (půw.)

c) Mikulášowo nadělení, nebo punčocha za oknem, weselohra w 1 jed. (půw.)

d) Wlasta a Šárka neb diwčí boj u Prahy, vlastenská hra w 5 jedn. se zpěwy a balletmi (půw.)

e) Wlastenská láska a wděčnost. Předehra w 2 dílech, (dle Hlanda pracow.)

f) Nádennik neb nálezek, weselohra w 1 jedn. (dle něm.)

g) Hospodář, (dle něm.) weseloh. w 1 jedn.

h) Strašidlo we wsi neb wojáci na dowolení, zpěwohra w 1 jedn. (dle něm.)

i) Don Žuan aneb kamenná hostina, hra w 1 jedn. s balletmi (dle Molliera).

k) Zámek podwádí mistra, nebo ptáček neni w kleci, zpěwoh. w 1 jedn. dle něm.

l) Zamyšlení mudrci, zpěwoh. w 2 jedn. z něm. přelož.

m) Seneka, hra w 1 jedn. z Kleista přel.

n) Prawowec a sedlák, weselohra w 2 jednáních, z Rautenstraucha přel.

o) Mlikařka a oba myslivci, zpěwohra w 1 jedn. z něm. přel.

p) Strcyček w Lisabonu, čelední wyobrazení w 3 jedn. z Schrödra přel.

q) Nádennik od stawu, hra w 3 jednán. z něm. přel.

r) Petrowští, hra w 1 jedn. z Erdmanna přel.

s) Swárliwý, neb sprawedliwá dědička, weselohra w 3 jedn. z Ekerta přel.

t) Nowý Řím, weselohra w 1 jedn. z Traučena přel.

u) Julinka, neb otcowé hleďte swých dětí, hra w 1 jedn. z Mayera přel.

w) Wenkowská škola, weselohra w 2 jedn. z Brauna přel.

x) Wděčný syn, weselohra w 1 jedn. z Engla přelož.

y) Lautníci neb weselá bída, zpěwoh. w 3 jedn. z Schikanedra přel.

z) Silný Samson, saudce Izraelský, smutnohra w 5 jedn. přelož. z němčiny.

aa) Hrabě Wipprecht z Groyč, vlastenská hra w 3 jedn.

bb) Šwedská wojna w Čechách, aneb udatnost Pražských měšťanů a studentů, vlastenská dějohra w 5 jedn.

cc) Krawvý duch pod Wyšehradem, vlastenská hra w 5 jedn. přepracow.

dd) Dítě lásky, hra w 5 jedn. přelož.

ee) Zámečník, komická opereta w 1 jed.

ff) Lesník, aneb obět lidí w Indii, welká hra w 3 jedn. předělaná.

gg) Čarodějnice Popelka, weselohra w 3 jedn. předěl.

hh) Jarolím Držgrešle, komická zpěwohra w 2 jedn. z něm. předěl.

ii) Masopustní blázni, fraška w 3 jedn. předěl.

kk) Čech a Lech, aneb wywolení Kroka za wývodu českého, weliká národní hra w 5 jedn. předěl.

ll) Poctiwý rolník, hra w 5 jedn. přelož.

mm) Kalaunkář z Domažlic, nebo čarodějná rúže, powídka wolšebnická (Feenmärchen) w 4 jedn. přepracow.

nn) Ponocný Brandeyský, opera w 1 jedn. přelož.

oo) Oba Kašpárkové, opera w 2 jedn. přel.
pp) Brunčwikowa cesta do Prahy, vlastenská weselohra we 2 jedn. (29 Srp. 1791 ponejprw prowozena u llybernů).

qq) Albrecht Wácslaw z Waldšteina, wévoda Frydlandský, vlastenská smutnoh. w 4 jedn.

rr) Zkažený masopust, weselohra w 1 jedn.
ss) Štastné brání na wojnu, weselohra w 1 jednáni.

tt) Šewcowský swatwečer, opera w 3 jedn. přelož.

uu) Bublák, weselohra w 3 jedn.

ww) Oklamáný mudrc, opera w 2 jedn.

xx) Anežka Bernaurowá, smutnohra w 5 jedn.

yy) Brunčwikowo neštěstí a smrt, vlastenská weselohra w 3 jedn.

zz) Wácslaw nábožný, wévoda český, vlastenská weselohra w 4 jedn.

aaa) Paruka w Constantinopoli, weselohra w 3 jednáni. přelož.

bbb) Ludwik skočec, hra w 5 jedn. přel.

ccc) Chudoba a láska, hra w 3 jed.

II. *Tištěné*: a) Neslýchaná náhoda strašlivého hromobití, aneb žebravý student, weselohra w 2 jednáni. w něm. sepsaná od Waidmanna, přeložená od Wácsl. Tháma, w Pražském vlastenském diwadle představená dne 17. Dubna od Bondynské společnosti německých herců, w Praze 1785 w 8.

b) Štěpán Fedinger neb sedlská wojna, hra w 5 jedn. w něm. sepsaná od Waidmanna, w češtinu uведенá od Wácsl. Tháma, na Pražském diwadle představená dne 16. Máje od Bondynské společnosti německých herců, w Praze 1785 w 8.

c) Fridrich rakauský, aneb wěrnost českého národu, vlastenská činohra w 5 jedn. dle něm. P. Hllanda, vzdělaná od Wácsl. Tháma, prowozená na král. Pražském Staroměstském diwadle dne 19. Srpna 1792, od vlastenských herců pod zprávou pana W. Mihule, w Praze 1792 w 8.

d) Zpěwy z nejwýbornějších 12 zpěwoher, 1799 w 8. Mezi operami těmito jmenuje se:

α) Kauzedlná píšťala. β) Kauzedlný buben. γ) Sluncení slawnost Bramínů. δ) Wšudybyl, nikam nedošel. ε) Hezká markýtánka. ζ) Kámen mautdrosti. η) Rytíř Willibald. θ) Zrcadlo z Arkadie. ι) Pan streyček z Podskalí. Honza kolohnát z Přelauče, fraška se zpěwy w 2 jedn. z něm.

608. **PROKOPA ŠEDIWÉHO I. Rukopisné**: a) Přichoz Němců z Ameriky, weselohra w 1 jedn. přelož.

b) Lotrowská peleš, weselohra w 1 jednáni přelož.

c) Přijdeš mi tak, přijdu ti tak, weselohra w 3 jedn.

d) Poklad, weselohra w 1 jedn. přelož.

e) Zuzana aneb wyswohození krále Wácslawa z wězení, hra w 5 jedn.

f) Oliwie Amenuti a hrabě Manert, smutnohra w 5 jedn.

g) Kniže Brunčwik aneb wšem hlawa dolá, vlastenská hra w 2 jedn.

h) Low aneb štěstí poddaných, hra w 3 jedn.

í) Dědek, aneb padesátiletá swadba, weselohra w 3 jedn. s chorem.

k) Ignáz de Castro, smutnohra w 5 jedn.

l) Tridcetiletý abecedář, weselohra.

m) Král Lear, smutnohra w 5 jedn.

n) Milownik a sok w jedné osobě, weselohra we 4 jedn. přelož.

o) Kristofek a Markýtka, weselohra w 3 jedn. s chorem.

p) Klarigo, smutnohra w 5 jedn. přelož.

q) Kabala neb štěstí w loterii, weselh. w 1 jedn. přel.

II. *Tištěné*: a) Noční múra, aneb zamilowaná strašidla, weselohra we 3 jedn. podle německé sepsaná, w Praze 1796.

b) Živé hodiny, weselá hra we 2 jedn. sepsaná w Praze 1796 w 8.

c) Masné krámy, aneb sázení do loterie, weselá hra se zpěwy w 2 jedn. sepsaná w Praze 1796 w 8.

d) Lesní duch, aneb Uhlíři w dubowém audoli, weseloh. w 3 jedn. podle staré rozprávky wypracowaná, w Praze 1799 w 8.

e) Hrabě a rytíř Milislaw, aneb Tepličtí kováři, vlastenská rytířská hra we 4 jedn. sepsaná w Praze 1800 w 8.

f) Tankred wýwoda Apulský, aneb láska a přátelstwo, weliká činohra w 5 jedn. od Wulpíusa, nyní z něm. přeložená, w Praze 1800 w 8.

g) Pražští sládci, aneb Kubiček dostane za wyučenau, weselohra we 2 jednáni. w Praze 1819 w 8.

609. **WÁCSLAW KRAMERIUS** přeložil z něm. Albert a Lotte, aneb ctnost w největší nauzi, weselohra we 2 jedn. w Praze 1785 w 8.

610. **KARLA IGN. THÁMA** a) Laupežníci, smutnohra w 5 jedn. od Frid. Schillera w češtinu uведенá, w Praze u J. F. z Šenf. 1786 w 8.

b) Makbet, truchlohra w 5 jedn. od Shakespearu dle Schillera w češtinu uведенá, w Pr. u Šenf. 1786 w 8.

c) Medea, hra hudební, od P. Gottera přel. w Praze 1787 w 8.

611. **STUNY**: a) Sedlské buřictwí w Čechách, zpěwohra we 2 jedn. půw.

b) Šediwé manželstwí, neb kobykári, wese-
lohra we 3 jedn. půwod.

c) Chytróst žádné čáry, zpěwohra w 1 jed.
půw.

d) Přání k nowému roku, weselohra w 1
jednání, půwodní.

e) Doktor Faust, weselohra we 3 jedn. půw.

f) Stará panna nebo koláčník, weselohra we
3 jedn. přelož.

g) Drawí ptáci, weselá hra w 3 jedn. přel.

h) Příhody hraběte Jindřicha, hra w 5 jedn.

i) Jindřichowa cesta okolo swěta, wlasten-
ská hra w 5 jedn.

k) Jindřichůw příchod do vlasti, wlasten-
ská hra.

l) Zlečení Rozenberského hradu, wlast. hra
w 5 jedn.

m) Škatule heybejte se, weselá hra w 3
jednán.

n) Holofernus a Judith, hra w 4 jedn.

o) Radost poddaných o slawnosti rodin swého
země pána, přelož.

p) Karel z Sternberka a Jan z Chaustnic,
hra we 4 jedn.

q) Hlaupý Adam, weselohra we 3 jedn.

r) Řeznikowa Ewička, smutnohra w 5 jedn.
přelož.

s) Mrawy starých Čechů, wlastenská hra w
4 jedn.

t) Petr Halaš, prwní laupežník w Čechách,
wlast. hra w 5 jedn.

u) Dáme krew a žiwot pro našeho krále,
wlastenská příležitostná hra we 4 jednáních.

w) Swětýlka, neb zaklený princ Alwin, kom-
ická opereta we 3 jed.

x) Meluziny historie II. díl, hra w 3 jedn.

612. ŠTWÁNA: a) Drahomíra, owdowělá
kněžna česká, neb krwawé Boleslawské hody,
wlastenská smutnohra w 5 jedn.

b) Štastný Kašpárek, wes. hra w 3 jedn.

c) Jíří z Poděb. národní hra w 5 jedn.

d) Ponocný neb česká Ančička, zpěwohra w
1 jedn. od Tučka, předělaná.

e) Oldřich a Božena, wlastenská zpěwohra
w 3 jedn.

613. ANT. JOS. ZIMY a) Oldřich a Bo-
žena, wlast. činohra w 5 jedn. w Praze 1789
w 8.

b) Tharsia z Tyru, půwodní činohra we 4
jedn. předstawená dne 27 Listop. 1791 w če-
ském wlast. diwadle u Hybernů pod správau
P. Mihule, wydaná w Praze 1792 w 8. (Ob-
sahuje historii o králi Apollonowi ze starého
románku).

614. Wesní pokuty, trdlice, koza a osel,
zpěwohra w 2 jedn. od SCHOLCE.

615. Hakmatilka, zpěwohra w 3 jednán. od
BAUMGARTENA.

616. J. TANDLERA a) Wúdce Tabori-
tůw, wlastenská smutnohra w 5 jedn.

b) Čarodějstwí aneb láska čini díwky od-
wážné, weselohra w 3 jednán.

c) Ostrow lidožrautůw, komická zpěwohra
w 3 jedn.

d) Libuše, kněžna česká, wlastenská hra w
3 jedn. dle Steinsberga wzdělaná.

e) Rybářské děwče, zpěwohra w 2 jedn.

f) Hamlet, smutnohra w 5 jedn. přel.

g) Čizba na díwky, opera w 3 jedn.

617. HAFNERA *rkp.* a) Štastné aučty,
zpěwohra w 3 jedn. půwod.

b) Dcera bratra Filipa, weselá hra w 1 jedn.
přelož.

c) Krejčí a jeho syn, wes. hra w 2 jedn.
přelož.

d) Stará láska nezrzawí, wes. hra w 2 jedn.
přelož.

e) Jak. Splyn, neb já se nezastřelím, wese-
lohra w 1 jedn.

II. *Tištěná*: Wděčná dcera, dramatická hra
w 1 jedn. w češtinu uwedená od *Winc. Haf-
nera*, w Praze 1787 w 8.

618. Wršowci, wlastenská smutnohra w 5
jedn. Propadení posledního Wršowce w sau-
boji od hraběte N* zapowězena. Složil ji pan
François.

619. Dřewěny, wesel. w 1 jedn. od *Gold-
schmieda* slož.

620. KLACNY a) Slowo nenawratitedlné,
weselohra w 2 jedn. slož.

b) Pantalón a Pamflia, wes. hra w 2 jedn.
složená.

621. FIL. HEIMBACHERA *rkp.* a) Kamma,
rekyně bojarská, weliká wlast. hra w 5 jedn.
wzdělaná.

b) Čarodějně zrcadlo, aneb ohniwý medwěd
Rybecala w Krkonošských horách, hra w 3 jed.

c) Čarodějnice Olibarn, aneb rytíře Slawi-
kwasa nešťastná wdowa, národní hra w 5 jedn.

d) Weselý šwec, aneb čert w každém kautě,
fraška masopustní w 3 jedn. se zpěwy.

e) Kašpar Thorringer, rytířská hra w 5 jed.
předělaná.

f) Thakmenes a Kyhimirka, aneb obležení a
wybojování města Tanguta w r. 1254. Ná-
rodní diwadelná hra w 3 jedn.

g) Přestrojení w Serailu, opera we 3 jedn.
přelož. s hudbau od Wolánka.

h) Rytíře Wojtěcha wítězstwí a smrt, wlast-
enská smutnohra w 5 jedn.

i) Krwawý wěneč swadební, aneb mladá re-
kyně, wlast. diwadelní hra w 5 jedn.

k) Sarnatův ohnivý nedvěd, hra w 4 jed. přelož.

II. *Tišťeno*: Jan Dolinský, nebo krevní práwo, wel. činohra o 3 jedn. od Šikanedra, w češtinu uведенá atd. Poncijrw prowozená we wel. Staroměstském diwadle 2 Září 1792 w 8. str. 99.

622. MAJOBERA a) Čarodějná citara, opera w 3 jedn. přel.

b) Picichy aneb Ihý díl čarodějné citary, opera w 3 jedn.

c) Tlachač, opera w 3 jedn.

623. BOHUMÍRA DLABAČE a) Yukle a Yaryko w 1 jedn.

b) Edwin a Emma, hra w 1 jedn., obě přel.

624. Klara z Wysokého Dubu, hra diwadelní w 4 jedn. přelož. od MERUNKY herce.

625. GÜNTHERA a) Lakomec, weselohra w 3 jedn. přel.

b) Modlářka, wes. hra w 3 jedn. přel.

626. Doktor Zlatofez, weselohra w 3 jedn. přelož. od SPEZINGERA.

627. Emilie Galotty, smutnohra *Lessingova* w 5 jednán. přelož. od JIRÍKA, měšťana Pražského.

628. Zpěwy z čarodějné fletny wybrané, w češtinu uведенé od R. B. A. W Praze u Ant. Zimy w 8. 1794 str. 42. (Boh. Dlabáč we swém wýtisku poznamenal, že překladatelé jsau vlastně: Puchmayer, W. Nejedlý a Hněwkowský, a která část od kterého z nich přeložena).

629. Paní podlé mody, činohra, 1795.

630. Dwa buchy a tři šuchy, slowenská komedie, k zasmání se pro pána i sedláka, w Prešp. 1800. Druhé naprawené wydání, 1810 w 8. str. 16 od JIRÍHO PALKOWICE.

631. Zadní schody, wesel. w 1 jed. od Rosenau, přel. KUBELKA.

632. IGN. ŠIESSLERA a) Bohuslaw, aneb jak kdo činí, takowau odplatu wezme, vlastenská smutnohra w 5 jednán. W Praze 1805 w 8. str. 110.

b) Romeo a Julie, podlé něm. P. Waisa.

c) Podwod z lehkomyšlnosti, weselohra w 1 jednání.

d) Martinec, bradýř we wsi, zpěwohra w 2 jedn. 1805 z něm.

e) Low na diwokau zwěř (!?) 1807. Jest to vlastně Treštík (der Wildfang) z Kocebue.

633. J. RULÍKA Wlastenský malý rekruta, činohra w 1 jedn. W Praze u Boh. Háze, 1808 w 8.

634. ANT. LIŠKA: Sw. Wácslaw, truchlohra. Rkp.

635. J. NEP. ŠTĚPÁNKA I. W *sbírce*: Diwadlo w Praze u Boh. Háze w 8. I. díl str. 262 1820. Obsahuje: a) Obležení Prahy od

Šwedů, činohra w 5 jedn. půwodní; před tím již tištěna r. 1812. b) Fridolin, aneb chod do železných hutí, přel. z Holbeina; před tím r. 1812 w 8. rytířská činohra w 3 jedn. c) Kýž bych se byl neoženil, z něm. fraška w 1 jedn.

II. díl, 1820 str. 260. d) Břetislaw I, činohra půwodní před tím tištěna, 1813 w 5 jedn. e) Weselý pohřeb, dle Henslera, fraška w 3 jednán. f) Čtyry stráže na jednom stanowišti, z něm. wes. h. w 1 jedn. před tím, 1813.

III. díl, 1821 str. 231. g) Wlastenci, aneb slawnost Lipského wítězství. Půwodní hra w 3 jedn. (před tím 1813). h) Žlutá zimnice, fraška w 1 jedn. dle rkp. p. hrab. z Königl. i) Aubřýho pes, činoh. w 3 jedn. dle Guilberta z Pixirecourt zčeštěna.

IV. Díl, 1821 str. 256. k) Bratrowrah, půwodní truchlohra w 1 jedn. l) Nebezpečné sausedství, weselohra w 1 jednání, zčeštěná dle Kocebue, před tím již 1812 u Fr. Jerábka. m) Iwan čtvrtý, činohra we 2 jedn. dle Bonafonta zčeštěná. n) Klobauk, weselohra w 1 jedn. dle W. Vogla zčeštěná. o) Masopustní žert, aneb pan Šidlo, taneční mistr, fraška w 3 jedn. dle Klingsterna wzdělaná, před tím r. 1813. p) Brambory, činohra we 2 jedn. dle prawdiwého příběhu.

V. díl, 1821 str. 245. q) Čech a Němec, weselá hra w 3 jednán. před tím 1816 r) Kauzedlnice Sidonia, truchliwá hra w 4 jedn. dle Čsoke zčeštěná. s) Kuliferda, fraška w 1 jednání.

VI. díl 1822 str. 262. t) Korytané w Čechách, wlastenská půw. činohra w 5 jedn. před tím 1814. u) Všichni na poště. w) Hradní duch.

VII. díl 1823 str. 272. x) Piwowár w Soj-kowě, půwodní weselá hra w 5 jednání. y) Čech a Lech, wlastenská činohra w 4 jedn. dle Stegmaya zčeštěná.

VIII. díl 1824 str. 239. z) Jaroslaw a Blažena, aneb hrad Kunětica, půwodní rytířská činohra w 5 jedn. též 1816. aa) Tři otcowé, weselá hra w 1 jedn. z Kocebue. bb) Šalomaunůw rozsudek, drama w 3 jedn. zčeštěná dle Caigniez a Stegm.

IX. díl 1824 str. 232. cc) Berannské koláče, půwod. weselá hra w 1 jed. též 1818. dd) 777, weselá hra w 1 jedn. dle němč. ee) Audoli Almerianské, činohra w 1 jedn. dle A. z Kocebue. ff) Přítel w nauzi, fraška w 1 jedn. Ad. Bäuerle zčeštěná. gg) Zahradní zeď, weselá hra w 1 jedn. dle Sonleitnera.

X. díl 1825 str. 223. hh) Zasněžená chatř, půwodní činohra w 1 jedn. ii) Jolanta, králowna Jerusalemská, truchlohra w 4 jedn. zčeštěná dle Zieglera. kk) Kmotr Matěj, weselo-

hra w 5 jedn. dle něm. Stegmayera, též r. 1815. W Praze u Boh. Háze.

XI. díl 1826 str. 271. *ll)* Ať se to jen žádný nedoví, původní hra we 3 jedn. *mm)* Willfink Stubenberský, rytířská činohra w 5 jedn. dle Kalchberka swobodně zčeštěná. *nn)* Starec w dřinovém lese, fraška w 1 jedn. dle Kastelliho.

XII. díl 1826 str. 211. *oo)* Hastroš, původní fraška w 1 jedn. *pp)* Já se nikdy nemeylim, weselohra w 1 jedn. dle K. Lebruna zčeštěná. *qq)* Štěkawec, fraška w 3 jedn. vzdělaná, též 1815. *rr)* Král a topič, weselá hra w 1 jedn. dle Vogla zčeštěná.

XIII. díl 1827 str. 222 *ss)* Jan z Paříže, zpěwobra we 2 jedn. dle St. Justa a Jos. Seyfrieda zčeštěná. Hudba od Boieldieu. *tt)* Dvě slova, aneb: Nocleh w lese, zpěwobra w 1 jedn. z něm. Hudba od D. Allayraka, též 1815. *uu)* Střelec kauzedník, romantická zpěwobra w 3 jedn. dle Frid. Kinda zčeštěná. Hudba od Karla Mar. z Webrůw (též 1824).

XIV. díl 1830 str. 186. *vv)* Ďáblůw mlýn na Wideňské hoře. Bájka se zpěvy we 4 jedn. dle starobylé powídky od Henslera zčeštěná. Hudba od Wácsl. Müllera. *ww)* Popelka, zpěwobra we 3 jedn. dle franc. Hudba od Mikuláše Isouarda.

XV. díl 1831 str. 239. *xx)* Poswícení w Kocaurkowě, weselá hra w 4 jedn. dle Klaurenowa: Das Vogelschiessen, woliuě vzdělaná. *yy)* Sirotek a wrah, drama we 3 jedn. dle Frid. Kastelliho zčeštěná. Hudba od H. R. z Seyfriedu. *zz)* Tlachač, fraška w 2 jedn. zčeštěná, též 1816.

XVI. díl 1832. *aaa)* Co se wleče, neutče, aneb swatba na wrelesu, původní weselá hra we 3 jedn. *bbb)* Noc hrozná w zámku Paluzzi, drama w 3 jedn. dle Melesvilla. *ccc)* Žebrák, činohra w 1 jedn. dle Raupacha zčeštěná.

II. Po různu: *a)* Zrádce, weselá hra w 1 jedn. dle F. Holbeina, zčešt. w Praze 1840? u W. Špinky w 8. str. 27. Statek Záhwozd. fraška se zpěvy w 3 jedn. od Hoppa 1840? Jan z Nepomuku, truchlohra w 5 jedn. 1814. *b)* Krejčí Diwišek. *c)* Nebožka paní, aneb tři ženichowé a jedna newěsta, weselohra w 3 jedn. w 8. w Praze 1816. *d)* Syta Mány, aneb Karel XII u Bendru, činohra w 5 jedn. w 8. w Praze 1816. *e)* Laupežníci na Chlumu, wlastenská činohra w 5 jedn. swobodně zčeštěná w 8. w Praze 1816. W Hradci Králowé 1820. *f)* Faust druhý, weselá hra w 5 jedn. 1817. *g)* Jak to as wypadne? Weselá hra w 3 jedn. vzdělaná w 8. w Praze 1818. *h)* Půjčka za odpátku, weselohra w 3 jedn. 1818

w 8. *i)* Alina aneb Praha w jiném dilu swěta, směšná zpěwobra w 3 jedn. podlé Adolfa Bäuerle vzdělaná. W Praze 1825 u Bohum. Háze w 8. str. 76. *k)* Don Juan, zpěwobra w 2 jed. W Praze 1825 u synů Bohum. Háze w 8. stran 103 (s historií této wyb. zpěwohry). *l)* Strýček Ilurliwurli, aneb: Co láska uchwátí, neráda nawrátí, weselohra w 5 jedn. dle P. A. Wolfa zčešt. W Praze 1840 u W. Špinky str. 84 w 12. *m)* Trufaldyn, slauzíci dwau pánů, weselohra w 2 jedn. dle Goldoni a Šrödera zčešt. w Praze 1840 u W. Špinky w 8. str. 71. *n)* Tři hodiny před swatbau, šprým w 1 jedn. dle Oettingrowy powídky Eau des mille fleurs od B. A. Hermanna zčešt. w Praze 1841 u W. Špinky w 12. str. 32. *o)* Weselý šwec, aneb proměněné ženy, komická zpěwobra w 2 jedn. dle wlask. Donna Cambiate do češt. uweđená. W Praze 1841 w arcib. impr. w 8. str. 72. *p)* Kat Amsterodamský, drama we 3 jedn. dlé franc. od Lemberta, zčešt. W Praze 1841 arcib. tisk. w 8. str. 62. *q)* Všickni se hašteří, weselá hra w 1 jed. dle Huttowa: Das war ich w 12. str. 44 1842. *r)* Prostota wenkowská, weselohra w 4 jedn. od K. Töpfera, přel. 1842 wcl. 12. str. 111. *s)* Kord, dramatický žert w 2 jedn. dle Raupacha, u Anny Špinkowé w 8. str. 34 1843. *t)* Belisar, tragická zpěwobra w 3 jedn. dle wlask. Salvatora Kamerána, hudba od Kaj. Donizetti. W Praze 1843 u Anny Špinkowé w 12. str. 32. *u)* Zapečetěný měšťanosta, fraška dle Raupacha, w Praze 1844 u A. Špinkowé. *w)* Ze sedmi ta nejskaredější, weselohra w 2 jedn. s předhrau od Angeliho, přel. w Praze 1844 u A. Špinkowé str. 89 w 12.

Dle diwad. ochot. od Kašky tištěny jsau ještě :

1. Fabrikant, čin. w 3 jedn. dle franc. od Devrienta.
2. Fučík, wesel. w 3 jedn. od Kocebue.
3. Jessonda, zpěwoh. w 3 jedn.
4. Kamma, kněžna Bojů, melod. w 3 jedn. z něm.
5. Karel XII u Bendru, čin. w 5 jedn.
6. Hrabě Waltron, wojenská čin. w 5 jed. od Mölera.
7. Mališ, čin. w 3 jedn. z franc. přel.
8. Marnotratník, kauzelná bájka se zpěvy w 3 jedn. od Raimunda.
9. Nápoj lásky, zpěw. w 2 jedn. přel.
10. Octář, čin. w 3 jedn. z franc.
11. Panošowa šelmowství, fraška w 5 jed. od Kocebue.
12. Rudolf z Felseka, čin. w 5 jedn.
13. Spáleníště w Burnině, drama w 3 jed. z něm.

14. Straši, wesel. w 2 jedn. z něm.
15. Trináctý plášť, weselohra w 2 jed. od Bluma.

16. Zampa, zpěw. w 3 jedn. přel.

17. Zločin ze ctižádosti, čin. w 5 jedn. od Ifflanda, přel.

W rukopisech :

1. Blázipec w Dijonu, čin. w 3 jed. z franc.
2. Cikán w kamenické dílně, fraška se zpěwy w 2 jed. od Kaisera.

3. Dvě sestry z Jihlavy, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Hafnera.

4. Jelwa, čin. s hudbou w 2 jed. od Hella.

5. Kacafírek ferina, fraška se zpěw. w 2 jed. od Bäuerle.

6. Klara Wysokodubská, čin. od Spiesa.

7. Klobaučnik a punčochář, fraška se zpěwy w 2 jedn. od Hoppa.

8. Kwas řemeslníků, komický obraz w 1 jedn. s hudbou od Angeliho.

9. Milkování w Plzni atd. žert se zpěwy w 3 jedn. od Tolda.

10. Moda, wesel. w 3 jedn. od Benedixa.

11. Mandrá paní w lese, kauzelná hra w 5 jedn. od Kocebue.

12. Newěstin klenot, pokračování Fridolina, od Holbeina, čin.

13. Nejšfatuňjší člověk atd. fraška se zpěwy w 3 jedn. od Hoppa.

14. Opice a žcnich, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Nestroje.

15. Petr Sapar, čin. w 5 jed. od Birch-Pfeifferowé.

16. Představení w prospěch, wesel. w 5 jed. od Hella.

17. Při zemi a w prvním posechodí, fraška se zpěwy we 3 jedn. od Nestroje.

18. Sedm děvčat we vojenském šatě, fraška se zpěwy w 3 jedn.

19. Silwána, zpěw. w 3 jedn.

20. Strašidlo na baště, fraška se zpěwy w 3 jedn. z něm.

21. Turnaj na Kraselowě, wesel. w 5 jedn. od Holbeina.

22. Únos z maškarního bálu, fraš. se zpěwy w 3 jedn. od Schika.

23. Wáclawowé, fraška s hudbou w 3 jed. z něm.

24. Zlý duch Lumpacia vagabunda, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Nestroje.

25. Zpanštelá sládkowá, fraška se zpěwy w 2 jedn. z něm.

26. Zpurné ženské w Serailu, fraška se zpěwy w 2 jedn. od Tolda.

636. JANA HÝBLA 1) Abelino, veliký zbojník w 8. w Praze u Fr. Fetterle z Wildenbrunu, 1816 str. XXXII (historie českého di-

wadla) a 184, smutnohra w 5 jedn. z něm.
2) Srnec, wesel. w 3 jedn. od Kocebue.

637. Nowé diwadlo české, nákladem M. Neutra, w Praze w 8. I. díl 1819. a) Hrabě Beňowský, činohra w 5 jednán. z něm. od Wácl. Rad. Krameriusa (jiné přeložení od CHMELY, 1822).

b) Oba listky, weselá hra z něm. w 1 jed. zčeštěná.

c) Dům na silnici, fraška w 1 jedn. z něm. od Kocebue, přel. od Krameriusa.

II. díl 1819 w 8. a) Chytraušek, wesel. w 5 jedn. z něm. Kuna od J. HÝBLA.

b) Husité u Naumburku, čin. w 5 jed. z něm. od téhož.

c) Wozka Petra III, z něm. od WÁCSL. ŠPINKY.

III. díl 1819. a) Tintili wantili, aneb at se to jen žádný nedozwi, půwod. wesel. od J. ŠTĚPÁNKA w 3 jedn.

b) Rudolf z Felzeku aneb Černodolský mlýn, rytířská čin. w 5 jedn. od téhož.

e) Straši, wesel. w 5 jedn. od téhož, str. 68.

638. Král Wáclaw a krásná Zuzana, vlast. čaroděj. hra w 5 jedn. od W. RAD. KRAMERIUSA, 8. w Praze 1817.

639. Mečislaw a Blanka, činoh. rytířská od JEDLIČKY, 1818.

640. Příbuzenství, wesel. w 5 jedn., zčeštěná od Aloys. Jos. LANDFRASA, w Jind. Hr. 1819, 8. str. 131.

641. JOS. WEWERKY a) Incognito, nebo na zapřenau, fraška we 2 jedn. z Kocebue, w Král. Hradci 1819, 8.

b) Kwakerowé, čin. w 1 jedn. z Kocebue, w Hradci Král. 1819, 8.

c) Netopýr, wesel. w 1 jedn., w Hradci Kr., 1819, 8.

W rhp. 1) Dcera Faraonowa, čin. w 2 odd. od Vogla.

642. Zazděné okýnko, wesel. w 1 jedn. od Frankla, 8. 1819.

643. FR. RAYMANA a) Sedlské námluwy, půwodní wesel. w 1 jedn., w Král. Hr. 1819.

b) Wyhrané panství, 1820, w Král. Hradci, půwodní wesel. we 3 jedn.

644. WÁCL. KLICPERY a) *Diwadlo* *). Swazek I. W Hradci Král. 1820 str. 295. a)

*) *Poznam.* Do němčiny přeloženy jsou 1) Točník, 1 swaz. Novellist, od Schmieda, (pos. Kwěty 1838. příl. 15). 2. Weselohra na mostě od J. Miraniho (Taschenbuch für das Theater in der Leopoldstadt 1838.) 3) Od Fr. A. Wernera, Dwojčata, Diwotworný Klobauk, Rohowín čtverrohý, Waldek. Brněnské kolo. Sen, Hrabata z W. Lhář a jeho rod. *Do Franciny.* Swatíslaw. W Praze 1844, u T. Tabora, od A. Vignerona, advokata franc.

I dobré jitro, wesel. w 1 jedn. *b)* Diwotworný klobauk, fraška we 3 jedn. *c)* Blaník, dramatická bajka w 5 jedn.

Swazek I. *d)* Uhlírka, w 5 jedn. 1821, 8. w Hradci Král. str. 120. *e)* Bělauši, wesel. w 4 jedn. 1821, 8. str. 103. *f)* Hadrián z Řimsu, rytiřská hra w 4 jedn. 1822, 8. str. 131.

Swazek III. *g)* Božena, čin. w 5 jedn. dle Šafaříkowsy ballady, w Král. Hradci 1820 str. 96. *h)* Lhář a jeho rod, wesel. w 5 jedn. 1820, str. 128. *i)* Žižkůw meč, fraška we 3 jedn. 1821 str. 92.

Swazek IV. *k)* Rod Swojanowský, truchloh. w 4 jedn. w Hradci Král. 1821, 8. str. 115.

β) *Almanach dramatických her.* (Waldek, romant. báseň w 3 jedn., Loketský zvon, dram. bajka w 3 jedn., Rohowín čtwerrohý, fraška w 1 jedn.), wydán nákladem J. H. Pospíšila atd., w Hradci Král. 1825, 12. str. 215.

Almanach dr. her na rok 1826 obsahuje: *a)* Soběslaw, selský kníže, tragedie w 4 jedn.; *b)* Žižkůw dub, romant. zpěwoh. w 2 jedn., 12. str. 300, tamž 1826. (Posud. na Soběslawa w Čas. mus. 1828, IV. 120, od Pilnáčka.)

Alm. dr. her na r. 1827: *a)* Ženský boj, wesel. w 3 jedn. *b)* Psani Hasenštejnowa, dramatická báseň we 2 jedn. *c)* Prsteny, wesel. w 1 jedn. 12. str. 261, tamž 1827.

Alm. na r. 1828: *a)* Točník, historická powídka z XIV stol. *b)* Tři hrabata najednou, wesel. w 4 jedn. *c)* Weselohra na mostě, fraška w 1 jedn. 12. str. 256, tamž 1828.

Alm. na r. 1829: *a)* Jan za chrta dán, dramatická báseň w 3 jedn. dle Šnaidrowy ballady. *b)* Laupež, drama w 5 jedn. dle Schmieadowy powídky: Heinrich von Eichenfels. *c)* Každý něco pro vlast! wesel. w 1 jedn., 12. str. 312, tamž 1829.

Alm. na r. 1830: *a)* Witek Witkowič, romantická powídka. *b)* Opatowický poklad, drama we 2 jedn., 12. str. 227, tamž 1830.

γ) Dwojčata, dram. báseň w 6 jedn., w Hr. Král. 1825, nákl. J. H. Pospíšila, 8. str. 128,

δ) Libušin sand, smutnoh. w 1 jedn. 8. 1832. str. 30 (w Dobroslawu swaz. 5.)

ε) Kytka, wesel. w 1 jedn. w Noworočce 1823. Zlato neblaží! tamž.

ζ) Swatisl., truchl.

η) Bratři, čin. w 1 jedn. (w Slowes.). Popelka Waršawská. Posud. Kwěty 1844 str. 524.

645. **JOS. CHMELY** *a)* Zmatek nad zmatek, fraška w 5 jedn. z Kocebue přel., w Praze 1820, 8. *b)* Johanna z Montfokonů, romantický obraz ze 14 století w 5 jedn. od A. z Kocebue, w Praze 1820 u Boh. Hlase. 8. str. 164. *c)* Následkové newěrnosti, čin. w 5 jedn. od

A. Kocebue, w Praze 1820, 8. *d)* Knížata mezi pastýři, hra pastýřská w 3 dějstwích z Gesnera, w Hradci Král. 1821, 8. str. 46. *e)* Zawržený syn, čin. w 1 dějstwi z Gesnera, w Hradci Král. 1821, 8. str. 31. *f)* Hrabě Beňowský od Kocebue, w Hradci Král. 1822. 8. (Jiné přeložení od Wácsl. Rad. Krameriusa.) *g)* Diwochowé, čin. w 1 jedn. od Friedr. Rambacha přel. z něm., w Hradci Král. nákladem J. Pospíšila, 1825, 8. str. 40.

646. **FR. TURINSKÉHO** *a)* Angelina, truch. w 4 dějstwi, w Hradci Král. 1821, 8. str. 80. Druhé wyd. w Praze u J. Pospíšila. (Do něm. ji přel. Macháček.) *b)* Virginie, truchl. w 4 dějstwi, w Praze 1841, u J. Pospíšila, wel. 12. str. 111. (Posud. od Nebesk. Kwět. Now. 1841 37.) *c)* Pražané r. 1648. Rkp.

647. Jan hrabě Bělohradský, aneb Rozkotání hradu Aunoštského, rytiřská čin. w 4 jedn. od W. Sikory, 8. 1821.

648. **J. RETTIGA** *a)* Kauzelná písňala, neb na odslauzenau w klewetniku, půwodni směšn. w 2 jedn. r. 1810 8., w Hradci Král. 1821. *b)* Neškodi přátel zkaušeti, půwodni čin. we 2 jedn., w Hradci Král. 1822, 8. str. 72. *c)* Štatek ze žertu, wesel. w 3 jedn. 1841, u J. Kastránka. 12. str. 50.

649. **ŠIM. KARLA MACHÁČKA** *a)* Goethowa Iphigenia w Taurii, tragedia w pateru dějstwi, přel. z něm. w Praze 1822, 8. str. 100.

b) Rodina šwecarská, zpěwoh. w 3 jedn. dle J. F. Castelli, w Praze u Josefý Fetterlowé z Wildenbrunu, 8. str. 78.

c) Wodař, zpěwoh. we 3 jedn. z Bouillyho Les deux journées à G. F. Treitschke, w Praze 1824 u Jos. Fetterl. 8. str. 58.

d) Don Juan, aneb Prostopášík potrestaný, zpěwoh. we 2 jedn. přel., hudba od W. B. Mozarta, w Praze 1825, 8., w arcib. knihtisk., str. 122.

e) Lazebník Sewillský, zpěwoh. we 2 jedn., hudba od Rossiniho, w arcib. knihtisk. 1825. 8.

f) Ženichowé, wesel. we 3 jedn. (půwod.), w Praze 1826, arcib. tisk. 8. str. 72.

g) Zkauška wěrnosti podlé La Fontaina, wesel. w 3 jedn. Rkp.

h) Othello, mauřenin Benátský, wážná zpěwohra w 3 jedn., 8. str. 48, w Praze arcib. tisk. 1827.

i) Newolníci, aneb Isidor a Olga, truchl. w 5 jedn. dle Arn. Raupacha, w Praze 1834, arcib. tisk. 8. str. 108.

k) Panna Orleanská z Šillera, přel. 1837, str. 157, w Praze.

l) Záwiš, truchl. (Wýjimek w Čas. mus. 1873. str. 251.)

m) Nowé diwadelní hry od etc. (Bulhar,

Pájčka za oplátku, Záviš, smutnoh.) W Praze 1846, 8. str. 275. Tiskem synů B. Háse, nákladem Ehrlicha.

W rkp. a) *Cosi fan tutte*, zpěw. w 2 jedn. b) *Diamant krále duchů*, kouzelní hra se zpěwy w 2 jedn. od Raimunda. c) *Elisena*, kněžna Wolharská, zpěw. w 3 jedn. d) *Faust*, zpěw. w 2 jedn. e) *Modrowaus*, zpěw. w 3 jedn. f) *Othello*, zpěw. w 3 jedn. g) *Sírotčí dům*, zpěw. w 2 jedn. h) *Wladimír kníže Nowgorodské*, zpěw. w 3 jedn. přel.

650. *Omylowé dle Shakespeara*, vzdělaná wešel. Bolemírem Izborským (ANT. MARKEM). W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu, 1823, 8. str. 82.

651. **JOS. LINDY** a) *Jaroslav Sternberg* w boji proti Tatarům, diwadelní hra, w Praze 1823, 8., w c. k. dworní impressi, str. 151. b) *Fiesko*. c) *Auklady a láska* ze Schillera, w Rkp.

652. *Podiwná nemoc*, dle Kocebie vzdělaná wesel. **J. H(ERCOGEM)** Jilemnickým, w Pr. 1823, 16. str. 112.

653. **FR. TOMSY** a) *Tony*, truchl. přel., w Hradci Král. 1823. b) *Hodina wečerní*, hra z Kocebie, w Hradci Král. 1823. c) *Ponocný, fraška* w 1 jedn. dle Körnera, (w Praze) 1824, 8. d) *Hedwika*, drama we 3 jedn. dle T. Körnera, w Praze 1825, 8. str. 71. e) *Mikuláš hrabě Zrinský*, truchl. w 5 jedn., w Praze u Wácl. Špinky 1838, 12. str. 120.

654. *Maria Stuartka Schillerowa*, přelož. od **PAWL. JOS. ŠAFARÍKA**, w Praze u Kat. Jerábkové 1831, 8. str. 222.

655. *Wina*, smutnoh. od Müllnera, přel. časoměrně *Fr. Šír*. W Praze, arcib. tisk. 1827, 8. str. 128. b) *Cosi fan tutte*, opera, z vlastního. Rkp.

656. W časopisech; a) W *Rozmanitostech*; α) *Roztržili*, fraška w 1 jedn. zčeštěná od Jos. *Hawelky*. D. 13—46. 1817. β) *Liška nad lišku*. Weselohra w 1 jedn. od W. *Špinky*. zčeštěná 1818. K. 31—71. γ) *Dcera Faraonowa*, zčeštěná od *Wewerky*. Weselohra w 1 jedn. (1819). O. 3—31.

b) *We Wid. Listech*: *Seneka*. Smutnohra we 3 jedn. podlé Kleista od ŠIMKA (1817).

c) W *Dobroslawu* α) *Kaša a Bíwoj*. Činohra w 1 jedn. od **PATRČKY** we swaz. 9. β) *Přestrojování*. Fraška w 3 jedn. podlé Kocebie od **SYCHRY** (w swaz. 10.)

d) W *Čechoslauu*. 1822 číslo 6. *Noc w lese*, z *Fouqué*, od **HERZOGA** přel.

e) W *Raditeli* **Ziegl**. *Wánoční dar* od **F. DLABACE**, *Malá zbiráčka klasů* (z něm.) od **Lény Dobr. Retikowé**.

f) W *Milně* **Zieglerowé** (1825). *Náhrada dobrého srdce*. Činohra w 1 jedn. od **M. Sychry**.

657. *Pramáti* (**Grillparcerowa**), smutnoh. w 5 jedn. přeložením **JOS. W. ŠPOTA**, nákladem **Ant. Nekwasila**, w Praze tiskem w Šoll- a **Landauské impressi**, 1824, 8. str. 137.

658. *Hrta*, truchl. w 4 jedn., od **JANA ER. WOCELA**, 1825, w Hradci Král. str. 104.

659. **J. K. CHMELENSKÉHO** a) *Josef a bratři jeho*, zpěw. w 3 dějstw., přel. hudba od *Mehule*, w Praze 1824, u Boh. Háse. 8. str. 55.

b) *Kouzelná fletna*, zpěw. we 2 dějst. přel., w Hradci Král. 1825, písmem a nákladem *Pospíšila*. 8. str. 68.

c) *Dráteník*, zpěw. we 2 jedn., w Praze 1826, u **J. H. Pospíšila**. 8. str. 63; slowačina od *Fejerpát*.

d) *Sníh*, zpěw. z franc. w 4 dějst. 8. str. 71. W Praze u *Pospíšila* 1827.

e) *Oldřich a Božena*, zpěw. w 4 dějstw., hudba od **Fr. Škraupa**, 8. str. 56. W Praze a Hradci Král. 1828.

f) *Libušin snatek*, zpěw. w 3 dějstw. 12. str. 48. W Praze u *Pospíš.* 1832.

g) *Pomsta*, aneb *laupežníci w Sardinii*, přel., hudba od *Röslera*. 12. str. 54. W Praze arcib. tisk. 1832.

h) *Lékař oční*, zpěw. w 2 jedn., z franc. dle *Eman. Veitha zčešt.*, hudba od *Jírowce*. 12. str. 109, w Praze arc. imp. 1833.

W rkp. 1) *Dívka z čarowných krajů*, báchorka se zpěwy w 3 jedn. od *Raimunda*. 2) *Hrad laupežnický w Sardinii*, zpěw. w 3 jedn. přel. 3) *Krakonoš*, zpěw. we 3 jedn. přel. 4) *Němá z Portiči*, zpěw. w 5 jedn. přel. 5) *Princ a had*, fraška se zpěwy w 4 jedn. od *Erusta*, přel.

660. **MAT. JOS. SYCHRA** a) *Bezděčný lékař*, fraška we 3 jedn. dle půwodního franc. spisu *Molierowa* s hojnými proměnami swobodně zčeštěná, nákl. **J. H. Pospíšila**, w Hradci Král. 1825, 12. str. 188. b) *Jan hrabě Bělohradský*, čin. w 5 jedn.

661. *Marinka z Göthe* (die Geschwister), w 1 jedn., přel. od **Fr. Čelakowského**. W Praze 1827, u *Pospíšila* 12. str. 33.

662. a) *Hluchoněmý*, aneb *Abbé de l' Epée*, historická hra w 5 jedn. od *Bouillyho*, zčeštil **NORB. WANĚK**. W Praze 1825 u *Josefy Fetterlowé z Wildenbrunn*, 8. str. 84. b) *Psací stolec z Kocebie*, čin. w 4 jedn. 12. str. 165. W Praze arcib. tisk. 1832.

663. *Únos ze Serailu*, zpěwoh. we 3 jedn., přel. **J.**, hudba *Mozartowa*. W Praze arc. tisk. 1830, 8. str. 55.

664. *Magdal. Dobrom. Rettigowa*. a) *Bílá růže*, dramatická maličkost, w Hradci Kr. 1827 u *Pospíšila*, 8. str. 46. b) *Koš*, masopustní žert, fraška we 2 jedn. pro *marionetky*. c) *Wdowec a wdowa z Holbeina* přel. (Kwět. 1838 str. 56.)

665. **Jos. P. Kaun**. *Láska dětí*, dramatická

malíčkost ve 2 jedn. k jmenovinám. W Hradci Král. u Pospíš. 1828, 12. str. 36.

666. *Jan K. Pelikán*. Náš Bedřich, čin. w 1 jedn. dle Kocebue zčešt. W Jindř. Hradci 1828 u A. Landfrasa. 8.

667. *Tom. Kubelka*. Přízeň malých, aneb zadní schody, wesel. od Ferd. Rosenau, zčešt. W Praze 1829 arcib. tisk. 8. str. 46.

668. *Kocaurkowo*, aneb: Jen abychom w hanbě nezůstali, wesel. we 3 jedn. W Lewoči u J. Werthmüllera 1830, 8. str. 115. (Kocaurkow jest městečko w horních Uhrích, a jest živý obraz pospolitého žiwota slowenských obcí církwe ew., které nyní s maďaromanii zápasí. *Chalauška* w Hronce 1836, nomen fictum.)

669. *Wšecko naopak*, aneb Těsnošilowa Auička se ženi a Honzík se wdává, wesel. w 5 jedn. W Lewoči u Werthmüllera 1832, 8. str. 100. Od Fejerpat. sepsána.

670. *Třasoritka*: aneb stará láska se předece dočekala, fraška we 3 jedn. W Lewoči u Werthmüllera 1833, 8. str. 32. Od Fejerpat.

671. *J. Hýbl*. Srnec, aneb newinní winníci, wesel. we 3 jedn. z Kocebue. W Praze u Jos. Jeřábka 1833, 12. str. 108.

672. *Malá diwadla pro okresy domácí*. Obsah: 1) *Emma*, aneb dítěti láska, čin. we 2 jedn. 2) *Kwětný wěнец*, w 1 jedn. 3) *Krádce wajeć*, dle Šmida přel. od *Hausmanna a Černo-hauze*, w Praze arc. tisk. 1834, 12. str. 142.

673. *Jos. Kaj. Tyl*, a) *Wdowec*, wesel. w 1 jedn. od Deinhardsteina. (Z Kwětů 1835 str. 428.) W Praze u J. H. Pospíšila 1835. 8. str. 24.

b) *Česká Thalia*. Sbírká her diwadelních půwodních i přeložených, uspořádaná od atd. *Swazek I.* a) *Jan Sachs*, dram. báseň we 4 jedn. od Deinhardsteina, přel. β) *Nalezence*, wesel. we 2 jedn., w Praze u W. Špinky 1837, 12. str. 164, od *Tyla*. — *Swazek II.* Čestmír, romant. báseň w 5 jedn., od téhož 1838, str. 154. (Porow. Kwět. 1838, příl. IX.) *Swazek III.* a) *Pašerowé*, dle Raupacha od téhož. β) *Dwa přátelé a jediný kabát*, dle Castelliho od *Jos. Procházky*, 1838. *Swazek IV.* a) *Dobry tón*. β) *Ženských se štíli*, přel. *Kl. Püner*, 1840. *Swazek V.* a) *Matka a decra*, čin. w 4 jedn. β) *Láska w nárožním domě*, wesel. we 2 jedn., w Praze 1841, u W. Špinky, str. 295.

c) *Domáci rozepře* od Kocebue, wesel. w 1 jedn. (Kwět. 1836 č. 47.)

d) *Jedna za wšecky*, dramatický žert w 1 jedn. (Kwět. 1836 č. 24—5.)

e) *Břeněk Šwilhowský*. (Dějství Ini, Kwět. č. 20.)

f) *Běda lhářům*, aneb: *Kuchlík biskupa Welehradského*, dle Grillparcerowy weselohry: *Wehe*

dem, der lügt. (Z Kwětů 1839), w Praze 1840, w 8. str. 75.

g) *Srdce a swět*, aneb: *Milenka a manželka*, čin. w 5 jedn. od K. Guckowa; w Praze 1845 u Jar. Pospíš. str. 72 w 12.

h) *Kníže ďábel*, čin. dle Raupacha.

i) *Paní Marianka*, matka pluku, aneb ženské srdce, čin. w 4 jedn. 1845, u Pospíš. str. 91 w 12.

k) *Oba šelmy*, wesel. w 1 jedn.

W rkp. 1. *Ali Baba*, čin. we 3 jedn. s hudbou, z franc.

2. *Bruncwik*, čin. we 3 jedn.

3. *Chudý básník*, čin. w 1 jedn. od Kocebue.

4. *Dědičná smlauwa*, čin. we 2 odděl. od Vogla.

5. *Faust*, drama w 5 jedn. od Klingelmanna.

6. *Jan Guttenberg*, čin. we 3 odděl., od Birch-Pfeifrowé.

7. *Kašpar Thorinský*, čin. w 5 jedn. z něm.

8. *Král Lear*, traged. w 5 jedn. od Shakespeara.

9. *Noc před nowým rokem*, fraška we 3 jedn., od Gerle.

10. *Nowé Amazonky*, fraška we 3 jedn. dle Klicpery a Tolda wzdělal.

11. *Obležení Plzeňské*, čin. w 5 jedn. od Fischera.

12. *Panna sluneční*, čin. w 5 jedn. od Kocebue.

13. *Pytláci*, drama we 3 jedn. z něm.

14. *Preciosa*, rom. hra se zpěwy we 4 jedn. od Vogla.

15. *Sanice u řetězowého mostu*, fraška se zpěwy, z něm.

16. *Skreta*, wesel. od prof. Swobody, k prowození na Pražském diwadle připrawená.

17. *Slepý mládenec*, čin. w 3 odděl.

18. *Soběslaw a Bedřich*, truchl. od Klicpery, pro Pražské diwadlo wzdělal.

19. 1739, 1839, 1939, fantastická hra we 3 odděl., dle něm.

20. *Wáclawík Autrata*, báchorka se zpěwy w 3 jedn. dle něm.

21. *Žiwot we snách*, fraška w 3 jedn. s přede-hrau, od hrab. Sch.

674. *Šeb. Hněwkowský*. a) *Jaromír*, smutn. w 5 jedn., w Praze 1835, wel. 12. str. 156.

β) *Námluwy w Koloději*, wesel. w 3 jedn. W Hradci Kr. 1839, nákl. Pošp. 8 str. 60.

675. *J. Wáwra*. *Augusta z Kocebue Epigram*, aneb: *Což si mne žádná newezme?* Wesel. w 4 jedn., w Praze u Pospíš. 1836. 8. str. 112. *Adwokáti*, čin. w 5 jedn. od Imlanda. *rkp.* *Elisena*, kněžna Wolbárská, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé. *rkp.*

676. *Wýbor diwadelných her zahraničních*, wedením a nákladem *W. Filípka* a *Kl. Pünera* *Swazek I.* Obsah: 1) *Karla XII nawrácení se*

do vlasti, wesel. w 4 jedn. dle Franc. od Bontha, zčeštěná od Pünera. 2) Smíření; aneb Kletba a požehnání, čin. we 2 jedn. od E. Houwalda, zčešt. od Filipka, m. 8. str. VIII a 110, w Praze 1837, u Synů B. Háze. [Pos. w Č. Wěle 1837 str. 96 od Chmelenského.]

677. *A. Jar. Wrtátko.* Belůw autěk od Aug. z Kocebue. Dějehra we 2 jedn., 16. str. 48, w Praze 1837, u J. H. Pospíšila.

678. Starauš plesniwec, anebo: čtyry swatby na jednom pohřebě w Kocaurkowě. Fraška we 3 jedn. Smrt. Pohřeb. Swatba, wel. 8. (str. 63 a 5 bez znam.) u J. Werthmüllera w Lewoči 1837. Spisowatel jest Fejerp.

679. Eduard w Skotsku, aneb Noc utečence (uteklce). Drama we 3 dějstw. dle Kocebue od *Lad. Pospíšila.* W Hradci Kr. 1839, 8. str. 79.

680. *Wác. Jar. Picck.* a) Wilém Rožemberk, čin. w 3 jedn. (půwodní), w Praze arcib. tisk. 1840. w 12. str. 111. b) Král Wratislaw na Morawě, čin. w 3 jedn.

681. *J. Wlčowský.* (Wlček) a) Jeftowna aneb slib wévody, tragedie w 5 dějstwí. W Praze 1845 u Spurného. 8. str. 134. [Pos. Kw. Now. 1841. 13.] b) Wšezwěd aneb powodeň Pražská r. 1845, fraška od Hanuše Wlčowice, w Praze 1845, u K. Vetterla, str. 60 w 12. Bilá paní, fraška w 1 jedn. se zpěwy. *Rkp.*

682. *Jos. W. Žák.* Do všeho se plete. Wesel. w 5 jedn. dle Jüngera, w Praze 1840. w 12. str. 74. u synů Boh. Háze. b) Hubička na poukázání. Wesel. w 1 jedn. od Kastelliho. c) Zlý Krolo, čin. w 4 jedn. 2 anglick. w *rkp.* d) Děwče Marienburské, čin. w 5 jed. od Kocebue. e) Nesworní bratří, čin. w 5 jedn. od Kocebue.

683. *J. B. Malý.* Othello, mauřenin Benátský, truchl. od Shakesp. W Praze 1843 u A. Špinkowé. [Překladů klassiků č. VI. Jiné přel. jest od Macháčka. Porow. Kwět. now. 1843. 27.]

684. *J. Pečírka.* Šňupka, fraška od Raupacha w 3 jedn. W Znojmě 1844. nákl. J. Fourniera. W *rkp.* 1) Cardillac, drama w 3 jed. z něm. 2) Duch času, fraš. 1 jedn., od Raupacha. 3) Hodina s půlnoci, melodrama w 3 odděl. z něm. 4) Laupežnická krěma, čin. w 4 jedn. z něm. 5) Marie, dcera pluku, zpěw. w 2 jedn. přel. 6) Pantofel a kord, wesel. w 4 jedn. od Holbeina. 7) Rozerwanec. Fraš. w 3 jedn. od Nestroje.

685. *Wenc. Al. Swoboda.* Karel Skreta, malíř, vlastenská směšohra w 3 dějstw., w Praze 1841, mal. 8. str. XIV a 119. (Pos. Kwět. Now. 1841 str. 19.) 2) W *rkp.* Montechi a

Kapuletti, zpěw. w 2 jedn., přel. 3) Norma, zpěwoh. w 2 jedn., přel.

686. Wyzwědač, wesel. we 3 jedn. Sepsal *J. Lhota*, kandidat sudictwí atd. W Jičíně u Kastránka 1842, 8. str. 80.

687. *Hanuš Lykiška.* Bílá paní, aneb sladká kaše, národní půw. fraška w 1 dějstw., w Praze 1845 u K. Vetterle. 12. str. 48.

688. Bílé klobauky, čin. w 1 jedn. od *J. P. Příbika*, w Praze 1843. u A. Špinkowé.

689. *Kl. Püner.* a) Jeden jako druhý, wesel. w 4 jedn. od Kocebue (die beiden Klingsberge), w Praze 1843, u A. Špinkowé str. 107 w 12. b) Karla II. nawrácení do vlasti, wesel. w 4 jedn. z něm. c) Wěrný služebník, čin. w 5 jedn. od Ifflanda. d) Ženských se štítí, wesel. od Kastelliho w 1 jedn. e) Chce mit šwandu, *rkp.* f) Jan wévoda Finský, čin. w 5 jedn. od Weissenthurnowé. *rkp.* g) Hrůzy rozbrojnictwí, čin. w 5 jedn. od Zieglera, *rkp.* h) Karhaník w 5 jed. od Ifflanda, *rkp.* i) Karel IV w Pise, čin. w 4 jedn., *rkp.* k) Mina z Blahodro, wesel. w 5 jedn. od Lessinga, *rkp.* l) Modrowaus, čin. w 5 jedn. od Lewalda, *rkp.* m) Penězokazi, čin. w 3 jedn. z něm., *rkp.* n) Praha, Paříž, Londýn, Konstantinopol, fraška se zpěwy z něm. *rkp.* o) Ztracené dítě, čin. w 1 jedn. od Kocebue, *rkp.* p) Žárliwá panička, wesel. w 2 jedn. od Kocebue.

690. *A. Wl. Rirensaft.* Dramatické spisy. Swaz. I. a) Stará láska nezahyne, wesel. w 4 jedn., w Praze 1844 u Pospíš. 12. str. 98. (Posud. Kwěty 1844 str. 460.) b) Lépe malým nežli welkým páncem býti, fraška w 4 jedn., tamž u Pospíšila 1846, str. 82.

691. *Jos. L. Stránilk.* Pošta na Sebranici, wesel. w 1 jedn. od Koceb., w Hradci Kr. 1845. u J. H. Pospíš. 12. str. 43.

692. *Zbraslawský (Kaška)* Zlé rozmary, aneb: Otec a syn ženichem, čin. w 4 jedn. od Kocebue, w Praze u Jar. Pospíš. 1845 str. 108. Albrecht Bojowný, čin. w 4 jed. od Stegmeyera, *rkp.* Bílá paní z Jind. Hradce, čin. w 4 jedn. z něm. *rkp.* Člowěk i bez sázky může wyhráti, fraška w 1 jedn. z něm. *rkp.* I mrtwí nedají pokoje, wesel. w 3 jed. od Raupacha, *rkp.* Lisardo s ohniwau larwau, drama w 3 jedn. s předebrau od Holzapfla, přel., *rkp.* Manžel mé paní, wesel. w 3 jedn. z franc., *rkp.* Opička, wesel. w 4 jedn. od Breznera, tisk. w Praze 1846 u Jar. Pospíš. 12. str. 106. Piše sama sobě, wesel. w 1 jedn. z franc., *rkp.* Políbení upsané, wesel. w 1 jedn. od Kastelliho, *rkp.* Prodané spání, kauzelná hra se zpěwy w 3 odděl. od Hafnera, *rkp.* Rinaldo Rinaldini, čin. w 5 jedn. z něm., *rkp.* Sedm let we wězení, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé, *rkp.*

Silfida, fraška se zpěvy w 2 jedn. od Kronesowé, *rkp.* Zámecké schody a ostruhová ulice, fraška w 1 jedn. z franc., *rkp.*

693. *Procházka.* 1) Dobrý tón, wesel. w 4 jedn. od Töpfera, 2) Dwa přátelé a jediný kabát, wesel. w 1 jedn. od Kastelliho, 3) Wěwodůw rozkaz, wesel. w 4 jedn. od Töpfera.

694. *Hollmanna* J. F. P. Půwodní dramatické hry Sw. I. (Sázka. fraška w 2 dějstw.: Zhojení podagry, wesel. we 2 děj.), w Jičíně 1845 u Fr. Kastránka, 8. str. 137.

695. *Jos. Frič.* Kochan Ratiborský, truchl. w 5 jedn. 1847 (1846) 12. str. 139.

696. *Wojáček.* Ludmila, drama w 3 dějst.

697. *Jan Nürnberg.* Mašinkář, wesel. w 3 jedn., w Praze u Jar. Pospíš. 1846. 12. str. 84.

698. Malá diwadla: Ema, Kwětný wěněc. Krádcce waječ, od Schmieda. (Kašky diw. ochot.)

699. *Landfras.* Přibuzenstwí, fraška w 5 jedn. od Kocebue.

700. *Filípek.* Smíření, čin. we 2 jedn. od Huwalda. *W rkp.* 1) Bajard, čin. w 5 jedn. od Kocebue. 2) Domáci lékař, wesel. w 3 jedn. od Zieglera. 3) Dwojenec, wesel. w 4 jedn. od Holbeina (d. Doppelgänger). 4) Hezká perníkárka, čin. w 5 jedn. od Birch-Pfeiffrowé. 5) Hospodárstwí čeledinů, fraška se zpěvy we 2 jedn. od Nestroje. 6) Katinka Heilbronská, čin. w 5 jed. s předhrau od Holbeina. 7) Kauzelnice z Paříže, kauz. hra se zpěvy we 2 jedn. od Meisla. 8) Kauzelnice Lindana, fraška w 3 jedn. od Bäuerle. 9) Král a sedlák, čin. we 3 jedn. od Halma. 10) Krakonoš a newlidník, čarodějná směšnohra w 3 jedn. od Raimunda. 11) Lew Kurdistanský, čin. w 5 jedn. od Aufenbergra. 12) Mandát proti sauboji, čin. w 5 jed. od Lessinga. 13) Mistr Martin bednář, wesel. w 5 jedn. od Holbeina. 14) Omrzělý panského žiwota, wesel. w 4 jedn. od Raupacha. 15) Osudná masopustná noc, fraška se zpěvy we 3 jedn. od Nestroje. 16) Pobřežné práwo, čin. w 1 jedn. od Koceb. 17) Pomoc z říše kauzelné, žertowná hra we 2 odděl. 18) Seznámení se na Žofinském ostrowě, fraška se zpěvy, we 3 jedn. dle něm. 19) Tři dni ze žiwota karbaníkowa, drama we 3 odděl. z franc. 20) Zkauška ohněm, wesel. w 1 jedn. od Kocebue.

701. *Kolár.* *W rkp.* 1) Doktora Fausta čepička, fraška se zpěvy w 3 jedn. od Hoppa (pseudon. Dubinský). 2) Dračí jeskyně u čerwené skály, čin. s hudbau w 4 jedn. od Holmana (pseudon. Henkelt). 3) Fra diáwolo, zpěw. we 2 jedn. 4) Galejní otroci, melodrama we 3 jedn., z franc. 5) Hrad Smrkohorský, čin. w 5 jedn. s předhrau, od Birch-Pfeiffrowé. 6) Hynek, katůw pacholek, čin. 5 jedn. od Birch-

Pfeiffrowé. 7) Kupec Benátský, drama w 5 jedn. od Shakespeara. 8) Laupežníci, smut. w 5 jedn., od Schillera. 9) Makbeth, drama w 5 jedn., od Shakespeara. 10) Orel, ryba a medwěd, fraška se zpěw. w 3 jedn., z něm. (pseudon. Wewerka). 11) Strážný duch, čin. w 5 jedn. s předhrau od Kocebue. 12) Wallenstein, smut. w 6 jedn. od Schillera. 13) Wězeň w pewnosti sw. Ondřejské, wesel. w 5 jedn., z franc.

702. *Daudlebský.* Angelská hora, čin. w 5 jedn. od Kuna, *rkp.*

703. *Havlíček.* Wespolní zkaušení, wesel. w 1 jedn. od Weinaera.

704. *Uhlíř. w rkp.*: 1) Chudoba a šlechtnost, wesel. w 3 jedn. od Kocebue. 2) Dcera lakomcowa, drama w 3 jedn., z franc.

705. *Laučowský.* Čerwenopláštník, čin. w 4 jedn. dle Kocebue, *rkp.*

706. *F. Daucha.* 1) Dwanáct spících panen, bajka se zpěvy w 3 jedn., z něm. *rkp.* 2) Romeo a Julie, truchl. w 5 jedn. od Skakesp. 3) Tankred, zpěw. w 2 jedn., přel.

707. *Marecht(?).* Emilia Galotti, truch. w 5 jed. od Lessinga, *rkp.*

708. *Nowotný.* Kauzelná wěž w Krkonošských horách, kauzelná bajka w 3 jedn., přel. z něm., *rkp.*

709. *Silbernagel.* Mlynář a jeho dítě, obraz žiwota národního od Raupacha, *rkp.*

710. *Ujka.* Obležení Korintů, zpěw. w 4 jedn., přel.

711. *Peška.* Ona je šilená, čin. w 3 jedn. od Lamberta, přel.

712. *Rieger.* Pan Čapek, fraška w 1 jedn., pols. od br. Fredra.

713. *Jilemnický.* Podíwná nemoc, wesel. w 2 jedn., *rkp.*

714. *N. F. K.* Příhody na cestě po diležanci, fraška w 6 jedn., z něm.

715. *Štefan.* Rodina Barcelonská, smut. w 5 jedn. od Schenka.

716. *Nejmenowaných.* 1) Dobyti Smolenska, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé. 2) Meluzina, báchorka se zpěvy w 3 jedn. od Nyrerbergra. 3) Nájemník Kminek, fraška w 5 jedn. Kocebue. 4) Wečer, noc a jitro w Paříži, čtvero obrazů ze žiwota Pařížského.

717. *W časopiseč:*

Divišowský. Zrůny. činohra půwodní. Wýjimek we Wěle 1838 str. 165. a č. 26.

Fr. Daucha. Romeo a Julie od Shakespeara. Zlomky w Čas. mus. 1844. str. 323. Celá 1847 od Matice.

J. Chmeleuský. a) Wýjimek z dram. básně: Láska Čechowa. Čas. mus. 1835. I. 3. b) Česká Erato. a) Recitativo z arie Malkolma z Rosiniho opery: Panna jezerní. Wěcla 1835. č. 5. β) Lančení s milenkau dle L. Rechtsteina, tamž. γ) Wýjimek z Jesondy, tamž č. 47.

W. Klicpera. Tataři u Holomauce. činohra. Druhé jeduání w Čas. mus. 1828. II. 29.

Boh. Křížek. Přeložil několik her Shakespearových Hamleta atd. Viz Kwěty 1838. příl. 15. a 1841. 57. Též Kolár, tamž.

St. Tomiček. Výňatky 2 Puškinovy básně: Boris Godunow. Kwěty 1835. příl. 5—7.

c) Ř e ě i.

718. Chwalořeč, kterauz na den 9. Srpna 1784 při ustanovení a utvrzení slavné městské rady jménem celého Pražského měšťanstva přednesl Jan Tad. Habřina, měšťan Pražský, 70 let starí. 8. w Praze u Jana Höchenberga. 16 str.

719. Předmluva před zkoumáním po skončeném běhu zimním dne 13 Dubna w kr. městě Nimburce, konaným od duchovního kněze DOM. KOŠTALA etc. přednesená, w Praze u Johanny Prušové. 1784, 4.

720. Řeč Pražských městských wolenců na den installací kr. purkmistra Jindřicha Neubera, z něm. 1800.

721. Řeč při padesátileté slavnosti pana Jos. Mich. Žáka, farního učitele w městysi Miroticích, držaná w tavním kostele farním od *Frant. Štarka*, c. k. školního komissáře etc., dne 31 Srpna 1800, w Praze u Johanny Jeřábkové, 8. str. 32.

722. Chwalořeč při příležitosti, když J. O. p. J. Josef kníže a vládař domu Lichtenšteinského etc. za dědice svého pana bratra Aloysia Josefa se prohlásil. Přednesená od Dominika Šauera, panství Kostelce auředníka. 1805, w Praze, 4. 1 arch (přel. J. Nejedlý).

723. W spisku: Descriptio solennis introductionis canonicorum Praemonstratensium de fontibus Siloe in collegium et gymnasium reg. civitatis Tentobrodae, 3 Nov. 1807, Pragae, 4. str. 46, nalezejí se také české prohowory, držané od w. d. p. opata a p. krajského, čeština J. Rautenkrancem spravená.

724. Řeč držaná při swěcení praporce zeměobranců etc. od Fr. A. Wacka r. 1809, wytištěná w Rozmanitostech P. str. 3—18.

725. Školní řeči w *Příteli Mládeže*: Řeč před zkoušením a po něm. I. 72. od J. T-la.

726. Slovo pronesené u prostředí blahobčinného sboru sbratřených církwi w Bostoně. Od P. L. Wiliama Channinga. Přel. W. Štulc. [Čas. mus. 1843. 211.] Slova žáků druhé třídy humanitní při rozchodu posledním na gymn. akad. w Praze na den 5 Srpna k přednesení uchystaná (od Krejčího). 1843. str. 8. Láška k vlasti. Řeč k učitelstvu od J. M. Krále. W Praze 1846 u J. Pospíšil. 8 str. 27. Promluwa k dítkám na začátku škol 1838, od prof. Stránského. K žákům ze školy vystupujícím, od téhož. Promluwa při slavnosti we farní škole Welíšské 1834, od téhož. — Promluwa k weškerému učitelstvu wikariatního okresu Kopidlenského při držané s ním dne 19 Máje 1836 hlavní konferencí, od Wacka A. Též při konferencí r. 1838. 1840. 1841. Téhož slowo k učitelstvu o rozbrání toho, co žáky své we škole čísti nechává. Téhož přednesení při konferencí 1842. Řeč duchovní, držaná u hrobu welewážného p. Wácl. Rebký, učitele Ko-

pidlenského † 28 Máje. 1838, od téhož. — Promluwa učitele k dítkám druhé třídy při nastoupení auřadu jeho 1842. (Dušek Wend.) — Promluwa k učitelstvu při školní konferencí 1843, od Šolce Jos.

d) Zábavné i naučné spisy.

a) Časopisy, almanachy, sbírky.

727. Učitel lidu (mrawy a hospodářství za předmět mající). W Praze w impr. c. k. normalní školy 1786, 1787, 1788, 8. každý běh roční po 12 swazecčkách.

Jest to měsíční spis z něm.: der Volksfreund, kterýž Karel Egon kníže z Fürstenberka w českém přeložení tisknauti, a za antraty tisku t. čtyry archy po 3 krejce. prodáwati dal. První běh přeložil Fr. TOMSA, druhý a třetí far. ANT. VOITA. Obsahuje naučení k domácímu hospodářství, k nawedení počestného a chwalitebného žiwota, a příběhy pěkné.

728. Staré Nowiny, aneb spolusebrání rozličných spisů z wšelikého umění historického, geografického, filosofického, fysického, hwězdařského, oekonomického, k užitečnému času tráwení w umění zhěhlých slow, jazyka milowníků, a k potřebnému naučení mladého věku lidí, z částky z jiných knih wytiánutých a w slowenské čisté raucho oblecených, z částky pak w nowě wzdělaných, jimž místo předmluwy předložen jest charakter anebo wyobrazení našeho milost. císa. a kr. Josefa II. W B. Bystrici u J. Jos. Tumlera 1786, w 8. str. 741, mimo rejst.

Wydáno od *Ondřeje Plachého* pomocí jiných učených Slowáků. Jan Hrdlička tam má 6 pojednání.

729. Měsíční spis k poučení a obweselení obecného lidu od *FRANT. TOMSY* na rok 1787 w 8. dwanácte swazků. Obsahuje věci z fysiky, historie o přirozených věcech, některé powídky pro lid a pro mládež, bajky z Lessinga a j.

730. *W. KRAMERIUSA* a) Wečerní shromáždění Dobrowické obce, aneb prospěšná naučení, dle kterýchž jeden každý všemu dobrému se poučiti, před mnohou škodau se wstríhati, i také o rozličných na swětě paměti hodných věcech známosti nabyti může. Částka první (wíce newyšlo), w Praze 1801, 8. s obrázkem kauli swěta představujícím, str. 160.

b) Přítel lidu, knížka k poučení a wyrazení wydaná, w Praze 8., díl A. 1806, str. 208, díl B. 1807 str. 208.

Tito spisowé vycházeli w určítých dobách po půl arších s nowinami.

731. Český pautník (wydaný z něm. od *Meinerta*, česky překládaný, nejprwé J. NEJEDLÝM, potom jinými), w Praze 1801, 8. č. 1—26, 1802. Číslem 4. přestal český, neměw než 50 odbíračůw.

732. Illustace český, spis čtvrtletní k poučení a obveselení, vydávan od JANA NEJEDLÉHO, w Praze I. díl 1806 8. str. 644. II. 1807 str. 660. III. 1808 str. 652. IV. 1818 str. 636. Naučného a zábavného obsahu, zavíraje básně, powídky, historické zlomky, známost přírody, výjímky ze staré literatury, a přeložené části z řecké a římské.

Aučastníci toho spisu byli čtyřmécitma.

733. Český Lidomil, vydávan od *Frant. A. Pabsta*, c. k. auředníka (překládán od *J. HÝBLA*) 1810, 14 swazků.

Obsahuje nejnowější swěta přiběhy, nejnowější seznání krajin a národů, historické části, pohádky, anekdoty a j.

734. Prwotiny pěkných umění (neb Wideňské Listy) od *Jana Hromádky*, we Widni, 4. Na rok 1813—17.

Při těchto Listech Wídenských podíl mělo přes 70 pomocníků. Obsahují pak naučné, mravné, zábavné spisky menší z historie politické, přírodní, z rodo-a zeměpisu, hwězdářství a j. zvláště ale básně wšeho druhu, lyrického, rozprawného a t. d. Mnohé pokusy zde jak půwodní tak přeložené náležejí mezi lepší plody literatury naší.

735. *MATEJE SYCHRY*. a) Powídatel, aneb sbírka rozmanitých paměti hodných přiběhů, powidaček, důwtipných nápadů a průpowědí, k poučení a obweselení, swazek I. w 8. welkém 1815. W Brně a Olomauci str. 188 swazek II. tamže 1815, str. 237 swaz. III 1817, str. 210.

b) Kratochwilník, spis pro. obweselení a spolu k ponaučení, jež sbírá a na swětlo vydává etc. Swazek I. w 8. mal. W Brně 1819 str. 152, swazek II. 1820. str. 142.

c) Kratochwilná wčelinka. Sbíрка mnohých powídek. Swazek I w Brně u Traslera 1827, 8. str. 160 (w prose i we werších.)

736. Rozmanitosti. Zbírka wšeho užitečného a obweselujícího k zšlechtění srdce, wybraušení rozumu a obweselení mysli. Wdáwaná od *J. Hýbla* 8. W Praze I díl u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu *A* 1816 str. 92, *B* str. 96, *C* 96, *D* 1817 str. 96, *E* str. 84 s obsahem, II díl tamže *F* 1817 str. 96, *G* str. 96, *H* 1818 str. 96, *I* str. 96, *K* str. 80 s obsahem; III díl u Boh. Háze *L* 1818 str. 96, *M* str. 96, *N* str. 96, *O* 1819 str. 96, *P* str. 90 s obsahem; IV díl u Straširypky *R* 1822 str. 96. Podíl při tomto časopisu wzalo přes 50 spisowatelů.

Obsah jeho jsau: básně lyrické (mezi těmi některé duchowní), bájky; nápisy, pohádky a j. drobnůstky, ale i dramatické, wětší menší prosaické powídky neb rozprávky a t. d.

737. Hyllos, národní časopis poučujícího a obweselujícího obsahu. Ku prospěchu některých dobročinných založení, vydáwaný od *K. E. Rainolda*, wedený (ne překlád.) od *JANA HÝBLA*

4. w Praze u Jos. Fetterlowé z Wild. I. 1820. První půlletí Leden — Čerwen str. 208. Druhé půlletí Čerwenec — Prosinec str. 206. II. 1821. První půlletí tamže, str. 208. Wše to dohromady 78 archů s 60 obrázky.

Tento od téměř 50 spisowatelů snesený spis zawírá mnohé části z historie vlastenské i cizí. žiwoty, popsání míst památných, jako Prahy, Plzně etc. obyčejce národní, rozprávky mravné i zábavné, básně lyrické (některé s hudbou), bájky, propowídky, pohádky, výjímky ze starší literatury, i přewod z latiny (Poklad Plantů) a j.

738. *W. R. KRAMERYUSA* a) Zlatá kniha, aneb nový Zwěstowatel wšeho dobrého a užitečného pro národ slowenský, obsahující nejdůležitější a nejprospěšnější k čtení předměty jak z popsání zemí a krajin, tak z kroniky swěta, z hist. wěcí přirozených, nowé i neznámé starší příhody, práce básnířské a jiného wšeho obsahu zástoje (předměty). Díl I a II. W Praze 1817. 8.

b) Dobrozvěst, spis k čtení užitečnému a kratochwilnému. W Praze 1819. 4.

Předmět jest wyspání krajin, známoc přírodných wěcí, básně a jiné drobnosti. Prispělo 18 spisowatelů swými pracemi.

739. *Čechoslaw*, národní časopis pro Čechy a Morawany atd. Spisuje *W. R. KRAMERIUS* I. ročník 1820 w 4. str. 320 tiskem Šollowským — II. ročník 1821 str. 416. — 1822, vydává *W. R. Kramerius* spoluwedením *F. Tomsy*, str. 400. — 1823. str. 416 [od č. 16 wedením samého *Krameriusa*; poslední číslo wedením *Tomsy*; od č. 27. byl wydawatel p. z *Šenfeldu*] — 1824. str. 426, č. 52 po archu w 4. wedením *TOMSY*. — 1825. též str. 664. č. 53. [s přílohami hudebními a j.]

Obsah činí básně wážné i žertowné, půwodní i překládané wšeho téměř druhu, hymny, ody, elegie, rozprawné, naučné, listy, idylly, satyry, popisné, bájky, pohádky, znělky aneb sonety, nápisy etc. Překlady jsau nejwíce z němčiny (*Schillera*, *Göthe* a j.) ale také z angličiny (*Ossian*), polštiny a ruštiny, lat. a řečtiny. Prosaická wětší část zawírá mnohé powěsti, romány, anekdoty půwodní: přeložené výjímky a památnosti z vlastenské a cizí historie, popsání vlastenských slavnosti, zvláštích míst, žiwotopisy, částky zeměpisné, powídky pro děti, zpráwy o hudebním umění, diwadle českém, akademích, knihách nejnowějších, kritiky etc. Wše to welmi nestejně ceny, a často prwní toliko pokusy spisowatelů, jichž tu sto a třidceti osm se počítá.

740. *J. L. ZIEGLERA* a) Dobroslaw aneb rozličné spisy poučujícího a mysl obweselujícího obsahu w řeči wázané a newázané. Sebral i wydál etc. Tři díly po 4 swazcích. W Praze u *Josefy Fetterlowé* z Wildenbrunu 1820. 3.

Podíl w tomto spisu má osmumécitma spisowatelů. Zawírá pak básně rozličné wážného i žertowného obsahu, bájky, nápisy a hříčky, powídky a jiné drobnůstky i některé diwadelní hry; dále starobylostí, výjímky z hist. cesty, žiwotopisy učených neb jinak znamenitých Čechů.

b) Milozor, aneb rozličné spisy poučujícího a

obweselujícího obsahu v řeči newázané i wázané. Sebrané a wydané od téhož. Spis po různu vycházející, toho obsahu, co Dobrosław; wydáván w Hradci Králowé 1824. 8. Iní díl str. 186.

Tento spis jest jako nástupce Dobrosława, a jemu cele podoben obsahem. Mimo wydatele 14 jiných spisowatelů zde větší menší podíl má.

c) Milina aneb noworoční čtení od téhož, nákladem J. H. Pospíšila. W Hradci Králowé 1825, 12. str. 175.

Podobného jest i tento spis obsahu, zawiraje práce dewíti spisowatelů, a sice jedno drama, rozprawy z historie a z obraznosti, básně etc.

741. *Krok*. Weřejný spis wšenučený pro wzdělace národu českého-słowanského. Wydáván přispíwáním mnoha učných wlastenců, od J. SWATOPL. PRESLA atd. *Díl I.* w 8. část I. 1821. str. 160. č. II. str. 164. č. III. 1822. str. 160. část IV. 1823 str. 160. *Díl II.* část I. 1824. se 7 obrazci; část II. 1827, část III. 1828; část IV. 1831 (wšeho str. 638.), w arcib. tisk. *Díl III.* část I. 1833. (u B. Háze w knihkupectwí); část II. 1834 (s obrazcem); část III. 1836. (3 ryt.); část IV. 1836. (wšeho str. 627). Obsah: jazykozpyt, krasowěda, umy, žiwnosti a řemesla, mudretwí, dějinstwo, měfictwí, přírodnictwí, lékařstwí, práwnictwí, bohosłowí. O wědách slohem wědeckým jednati se pokušeno. *Díl IV.* část I. 1840. str. 160.

742. Zwěstowatel, prací J. Lindy, nákladem J. Frant. z Schönfeldu od Čerwence 1820 až do konce r. 1824. Mimo politické nowiny také literární, nejwíce zábavná díla i některé básně obsahuje.

743. Jednání společnosti Wlastenského Museum w Čechách. Částka I. W Praze 1823. 8. str. 64. Částka II. 1824 str. 131. Přeložil z něm. WÁCL. HANKA. Částka III. přel. Hýblem.

744. *Pautník slowanský*. Sbíрка spisů zábavných a ponaučných, týkajících se zwlášť literatury, historie, techniky a hospodářstwí. Sebráním FR. B. TOMSY. Díl I. w Praze tiskem a nákladem rytíře z Šenfeldu, 1826, 8. (str. 168 a 8, 3 ryt. w 4.) — Díl II. 1826 (str. 106 a 6, 2 ryt., z nichž jedna notowá). — Díl III. 1826 (str. 117 a 3, 2 ryt.) — Díl IV. 1826 (str. 109 a 3, 2 ryt.) — Díl V. 1826 (str. 111 a 1, 2 ryt.) — Díl VI. 1826 (str. 108 a 4, 2 ryt.) — Díl VII. 1827 (str. 111 a 1, 2 ryt.). Spisowatelů 26 přispělo.

745. *Rozličnosti Pražských Nowin*. W Praze 1826 w 4. (str. 26 bez zn. a 38 archůw), wydawatelé synowé B. Háze, spisowatel JOS. LINDA, roku 1827—1833 (sedm běhůw ročních) též po 52 arších. Potom pod změněným titulem:

746. *Česká Wčela*. 1834 w 4. (52 arch. a příl. not.). Redaktor Čelakowský R. 1835 (52 archy) od polowice Prosince wedl ŠTĚPÁNEK, potom týž přes 8 let až 1844 do čísla 37, pak až do č. 3 r. 1845 Fr. Kluček, odtud K. ŠTORCH. Obsah: Práce básnické, zábavné čtení, známost zemí a národů, pojednání přírodopisná, literární nowosti a smíšeniny. Až do konce r. 1845 počítal tento spis asi 270 pccmocníkůw spisujících, mezi nimi 12 ženštin.

747. Časopis společnosti wlastenského museum w Čechách, w Praze 8. *I. roční běh* 1827 u Pospíšila (str. 140, 148, 144, 152, mimo reg. etc.), wedením FR. PALACKÉHO. — *II. r. běh* 1828 (str. 144, 142, 144, 144 a reg.). — *III. r. běh* 1829 (str. 136, 136, 128, 132). — *IV. r. běh* 1830 (str. 470). — *V. r. běh* 1831 (str. 464 a reg.). — *VI. r. běh* 1832 (str. 488 a reg.). — *VII. r. běh* 1833 (str. 470 a reg.). — *VIII. r. běh* 1834 (str. 480 a obsah). — *IX. r. běh* 1835 (str. 470). — *X. r. běh* 1836 (str. 436, 3 ryt.), zawirá auplný obsah wšech 10 dílůw dle předmětůw i spisowatelůw. — *XI. r. běh* 1837 (str. 502 a 6 rytin). — *XII. r. běh* wedením P. ŠAFARIKA 1838 (str. 596 a 5 rytin). — *XIII. r. běh* 1839 (str. 509 a obsah). — *XIV. r. běh* 1840 (str. 425 a obsah). — *XV. r. běh* 1841 (str. 487). — Přispělo 63 spisowatelů. *XVI. r. běh* 1842 (str. 638 a obsah). — *XVII. r. běh* 1843, wedením J. E. WOCELA (str. 640). — *XVIII. r. běh* 1844 (str. 640), pos. Kwět. 216, 394. — *XIX. r. běh* 1845 (str. 700 a 6 rytin). *XX. r. běh* 1846 w 6 swazcích (str. 854). Obsah wšec jest: Básně i prosa, pojednání rozličná, kritiky, staré písemnosti české, zpráwy literární, biografické, genealogické, známost wlasti, přírody atd. Mezi přísně wědeckým a prostonárodním drží prostředek. Při každém dílu aučty a zpráwy od Matice české.

748. *Jindy a nyní*, anebo: Sbíрка obrazů pamětihodných osob, wěcí a přiběhů z minulosti a přítomnosti, s připojeným popsáním a jiným rozmanitým wyprawowáním. Wydáním Karia Rainolda. Wedením JANA HYBLA. (dwa swazky aneb půlletí.) 4. (25 archů a tolik rytin), w Praze tiskem J. H. Pospíšila 1829. [L. 1828 wyšlo 26 numer s rytinami, kteréž opět r. 1829 otištěny.] — R. 1830 první půlletí (str. 104 a 25 obrazkůw), druhé půlletí (str. 194 a 25 ryt.) tamž. — R. 1831 wydáním J. H. Pospíšila, wedením J. Hýbla, I půlletí 4. (str. 104 a 25 ryt.) II půlletí (str. 104 a 25 ryt.) — R. 1833 pod jménem: *Jindy a nyní*. Národní zábawník pro Čechy, Morawany a Slowáky. Nákladem a wedením J. H. Pospíš. atd. Nowého běhu půlletí první. 4. (26 archů).

749. *Čechoslaw*. Wšeobecný zábavník, tisk, a nákladem J. H. Pospíšila. Swaz. I—IV. 1830. Swaz. V—VIII. 1831. Každý 64 str. [Redaktorové: Franta, Langer, Tomíček.] (Jako pokračování toho jsou: *Čech. Zábavný a poučující spis*. Vydán od W. Franty a S. Tomíčka. w 8. (str. 74) W Praze 1832 nákl. Pospíšilovým. *Samo* atd. str. 78 tamž 1832. *Krok* atd. str. 84. a ryt. tamž 1833. Obsah básně, powídky, pojednání atd.

750. *Wečerní vyrazení*. Kniha k powyrazliwému čtení, vydávaná od W. R. KRAME-RIUSA. Díl I. a II. w 12 swazcích. 8. w Praze, u J. Jeřábka, 1830. Potom s něco změněným titulem: *Wečerní vyrazení*. Časopis k užitečnému a kratochwilnému čtení, vydávaný z nejvyš. c. k. powolení, wedením a nákladem atd. *První roční běh*. Dwa díly, dohromady čísel 88, str. 702, a 11 obrazůw, tamž 1831 — *Druhý roční běh*, díl I. a II. str. 400 tamž 1832. — *Třetí roční běh*, díl I a II tamž 1833 str. 400. — *Čtvrtý roční běh*, str. 112, tamž 1834. Obsah: Hospodářské připomínky; historické maličkosti; zábavné čtení a básně i zeměpisné drobnůstky; nowá wyšetřování a nálezy; smíšeniny a pochautky. [Pro nedostatek odbíratelůw (30) s číslem 7 přestalo.]

751. *Tatranka*. Spis pokračující rozličného obsahu, pro učené, přečtené i neučené, práci a nákladem JIŘ. PALKOWICE atd. *I roční běh* (Díl I.) Swaz. I. w Prešpurku 1832. 8. písmem Belnayho dědiců, str. 115. Swaz. II. 1832. str. 116. III. 1834. str. 116. IV. 1837. str. 120. — *Díl II.* Swaz. I. 1841. písmem Ant. Šmida. 8. str. 116. Swaz. II. 1842. str. 119. Swaz. III. 1842. str. 109. Swaz. IV. 1842. str. 114. — *Díl III.* Swaz. I. 1843. str. 112. Swaz. II. 1844. str. 104. Swaz. III. 1845. str. 104.

Obsah: básně, historie, zeměpis, literatura, Kritika atd. [Posudek Čas, mus. 1832. 235. Kwět. now. 1843. str. 29.]

752. *Květy české*. Listy zábavné pro wšeliký staw, wedením a nákladem J. H. Pospíšila atd. W Praze a Hradc. Kr. *I. roč. běh*. 1834. w 4. str. 434. — *II. běh* 1835; str. 522. *III. běh* 1836; str. 416 a příl. 104. — *IV. běh* 1837; V. 1838; VI. 1839; VII. 1840; VIII. 1841; IX. 1842; str. 410. příl. 104. — X. 1843 pod titulem: *Květy, národní zábavník pro Čechy, Morawany, Slowáky a Slezany wedením a wydáváním Jarosl. Pospíšila*. str. 420. *Nowiny literar.* str. 104. — XI. ročník 1844; str. 624. Příl. str. 4. — XII. ročník 1845.

Posud nejčtánější časopis, obsahuje básně, powídky, články žiwoto-, děje-, národ- i zeměpisné, rozličnosti, o hudbě, divadle, umění, dopisy a zpráwy. Příhody jednají o literatuře, wědách a umění atd.

753. *Swětozor*, nejlacinější spis obrazkový k rozšíření užitečných známostí pro Čechy, Morawany a Slowáky. *I. roč. běh* 4. str. 416. W Praze nákladem synů B. Hláze. Redaktor P. J. ŠAFARÍK. 1834. — *II. roč. běh* tamž 1835. str. 352.

Obsah: články z země-, národu- a dějepisu.

754. List c. k. Prachynského auřadu. Půletí I. a II. 4. w Pisku tiskem Jos. Fetterle. 1835.

Obsah: Krajská nařízení, pojednání hospodářská, popsání zámkůw a p. něm. a česky. Čestina podlá. [Pos. w Kwětech 1835. 357.]

755. *Wěstník*, wydávaný od J. KALINY s příspěwky několika ochotníkůw. Swaz. I. w Praze 1842. u K. Jeřábkové. 8. str. 48. [Wíce newyšlo.]

756. *Česká biblioteka pro vlastence milowné jazyka mateřského a nowých wědomostí k rozšíření umění a ošlechtění srdce* od JANA JAWORNICKÉHO. Swaz. I. w Praze 1830. nákladem J. Pospíšila w 12. str. 120. Swaz. II. 1833. str. 128. III. 1836. str. 126. IV. 1838. str. 138. V. 1840. str. 124. VII. 1864. str. 76.

Obsah: Pojednání o náboženství, wychování dítek, popsání zemí a národů, žiwotopisy swatých, wynalezení nástrojů, řemesel, příběhowé minulých wěků i našich časů, básně atd. čtenářům wšelikého pohlaví, wěku a stawu.

Časopis hospodářský, w. Hospodářství.

757. *Wlastimil*, přítel oswěty a zábawy. W Praze tiskem a nákl. J. Spurného. *Díl I.* 1840. str. sw. I. 312. II. 308. III. 304. IV. 290. *Díl II.* 1841. str. část. I. 288. II. 288. *Díl III.* 1842; str. 288.

Obsah: werše i prosa k poučení a obweselení od více nežli 30 spisowatelů.

[Posud. Kwět. Now. 1840. 14. 1841. 61. 1842. 86. 1843. 18.]

758. *Dennice*, spis zábavný a poučný od J. B. Malého. Díl I. w Praze 1840. u Wác. Špinky wel. 8. str. 382 s mapičkau. Díl II. str. 384. — Díl III. 1841. str. 248. Obsah: Básně, powídky, země-, národ-, děje- a mrawopis, výjímky z cizích spisowatelů, kritika, literární nawěšti. atd. [Posud. Kwět. Now. 1840. 9. 1841. 62.]

759. *Paleček*, milowník žertu a prawdy. Na swětlo posílán od Fr. Ruběše, F. Hajniše a Ještěněkoho. Swazecěk I. 1841 (1. a 2. wydání) tiskem a nákladem J. Spurného, w 12. str. 69; sw. II. str. 60; III. 72; IV. 66; V. 1842 str. 62; VI. 59; VII. 1842 str. 60; VIII. 1843 70; IX. 57; X. 60; XI. 60; XII. 60. XIII. 1844 60; XIV. 60; XV. 60; XVI. 1845 60. Obsah šprymowné spisky weršemi i

prosau. XVII. (od Rubeše a Filpka) 1846 str. 60; XVIII. str. 60.

760. Morawsko-slezský časopis pro lid, vydáváním Fr. Diebla, w Brně 1842 až do 1847, měsíčně po swazcích.

761. *Jos. K. Tyl.* Pražský posel. Sbirka užitečného i obweselujícího čtení pro lid jazyka českého. Díl I. w Praze 1846 u Jar. Pospíšila (w 6 swazcích), str. 573 w 16.

762. *Kar. Wladisl. Zap.* Pautník. Časopis obrázkový pro každého. První ročník 1846, nákl. a tisk. synů B. Háse. 4.

763. *Morawský uykhladatel.* Ponaučné a kratochwilné listy pro wenkowský lid, vydávány od ANT. ŠENKA. U Ant. Škarniela w Holomauci 1846. 4. Díl I. swaz. 1. str. 1—32, sw. 2. str. 33—64 (s obrázky).

764. Kalendář pro čas a věčnost. Mixtura proti smrtelné úzkosti pro obecný lid, a mimo to také pro duchovní i swětské wašnostpány. Ozdobený podiwými obrázky dle staré, ale ještě trwající mody, jež w mateřský jazyk uwedl Fr. P. Polenský. W Brně nákladem Karla Winikera. Tisk wdowy Rad. Rührera 1847 str. 128 w 8. Jest to překlad letošního ročníku we Freiburgu Bryzgawském vycházejícího spisu: Kalender für Zeit und Ewigkeit von Alban Stolz

765. Almanach aneb Noworočenka, nákladem J. H. Pospíšila, w Hradci Kr. 1823 str. 200 w 12. Péči professorů KLICPERY a CHMELY. — Opět Almanach na rok 1824 tamže, str. 203, péči prof. CHMELY. Obsah: básně a powídky. W 1. dílu aučastenství mělo dewět, w 2. osmnácte básníkůw.

766. Dennice aneb Noworočenka na r. 1825, sebráním CHMELY a ČELAKOWSKÉHO, tamž, 12. str. 186. Přispělo 9 básníků.

767. *Zora.* Almanach na r. 1835. *První ročník.* 16. str. 286 a 4 obrazy, w Budíně w univ. tisk. — *Druhý ročník* 1836 str. 288 a 4 obrazy. — *Třetí ročník* 1839, str. 292, 1 obraz. — *Čtvrtý ročník* 1840, tamž, str. 205 s 1 obrazem.

Obsah: Básně rozličné a powídky. W 4 ročníku nachází se přání nejjasn. cisaři a otcí od J. C. W. Františka Karla, weršem. Mezi básníky vyniká tu Holý. Reč nestejná, jiných jiný, wšbec od české se wzdalující. Pos. Mus. čas. 1836. 207.

768. *Hronka.* Podtatranská zábawnice, časopis krasomilého a užitečného čtení, wedením KARLA KUZMANYHO. *Díl I.* 1836 w Báňské Bystřici u Fil. Macholda, 8. str. swazek I. 96, II. 100, III. 96. — *Díl II.* tamže 1837 str. 237. — *Díl III.* 1838 str. 288.

769. *Plody* zboru učenců řeči česko-slowanské Prešporského. 8. str. 156, w Prešporku u Landerera 1836. (Pos. w Čas. mus. 1836, 215 od Chmelsens.)

770. *Wesna.* Almanach pro kwětauci swět. Ročník první Sestawil KAREL TUPÝ. 18. (str. 288 a 2 ryt.), w Praze 1837, nákladem Pospíšila. Obsahuje wážné, komické i humoristické plody od Tyla, Wrtátka a j. (Pos. w Čas. mus. 1837, 129 od Palackého.) — II. ročník 1838 str. 302. — III. 1839 str. 248. Básně a powídky, místopisy atd. (Erbenowa báchorka Poklad polsky přel. od Rošišew. W. Kwět. 1838 příl. 48.)

771. *Nitra.* Dar dcerám a synům Slowenska, Morawy, Čech a Slezka, obětowaný od Milosl. Jos. Hurbana. Ročník I. w Prešporku 1842 u A. Šmida, mal. 8. str. 312. Obsah: Básně a powídky. (Posud. Kwět. Now. 1842 str. 73.) Ročník II. — Ročník III. w Pešti 1846, 12. str. 220.

772. *Horník.* Almanach na r. 1844, sestawil a wydal Petr Miloslaw Weselský, tiskem Jar. Pospíš. w Praze, mal. 8. str. 168 — Týž na rok 1845 w arcib. tisk., str. 208. Obsah: Básně, powídky, místopisy atd. (Pos. Kwěty 1845 str. 328.)

773. *Wýbor* z literatury české. Díl I. od nejstarších časůw až do počátku XV. století. (Nákl. č. mus. č. XVII.) W Praze 1845, wel. 8. str. XV a 646 čili 1296 slaupeů, mimo: počátky staročeské mlwnice, P. J. ŠAFARÍKA, str. 118. (Stkwostné wydání.)

β) Rozprávky, novelly, báchorky.

774. Historie o hraběti Jindřichowi a šťastném synu jeho, kterýžto dwakrát od smrti přediwně wyswohozen byl. W Holom. u J. II. 8. 1775. Na Horách Kutnách 1801 a 1805. 8.

775. Makbet, wůdce šotského wojska. Z německé komedie w češtinu přeložený w 5 dílech a 18 smutných předstaweních wyobrazený. W Jindř. Hradci u Ign. A. Hilgartnera, 1782. 8. str. 56.

776. Kupec Benátský, nebo láska a přátelství, z něm. komedie na česko přeložený. W Jindř. Hradci u J. A. Hilgartnera 1782, 8. str. 48.

Tento i předešlý spis jsau vlastně z Shakespearových her dle něm. přeložení wzdělané romány. Wiz recensy jich w Lit. Magazin 2 Stück S. 139.

777. JOS. IGN. BAJZY a) René mladenca přihodi a skušenosti, které widal etc. Prešp. 1783 (?) 8. 2 díly (slowácky). b) Weselé učinky a rečení etc. 1795, 8. (slowácky).

778. Příběh šwédské hraběnky. Rkp. od SAM. ČERNANSKÉHO, okolo 1787 (Zlob.).

779. Ukutný Jan Pieriere, aneb jak nešťastné muž býti dčwče skrze lásku, od ANT. ZIMY. W Praze 1787, 8. str. 16.

780. Karla z Ekartshausen Porušená práwa člowěčenství, aneb saudní příběhowé z našeho

století, přeložil **JOS. KAWKA**. W Praze u Schönfelda 1787. 8. str. 88.

781. Při dobytí Budinského zámku do zajetí křesťanského padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazvané turecké slečny, řídké a památne případnosti, které w uherském jazyku P. Ign. Mésároš, w slowenském pak **MICHAL SEMIAN**, při církwi ew. Pezinské slova božího kazatel, vydal w Prešpurce 1790, 8. 26 archů str. 384, mimo dedik. we werších a předml.

782. **PROK. ŠEDIWÉHO** a) Maran a Ony-
ra, amerikanský příběh, kterýž se stal, když čtvrtý díl světa Amerika nalezena byla atd. 1791. 8. w Praze, též 1808. 8.

b) České Amazonky, aneb děwčí boj w Čechách pod správau rekyně Wlasy, podlé Háj-kowy kroniky sepsáno. W Praze 1792, 8. str. 110.

c) Mnislaw a Swětíwina, aneb příběhowé prwních obywatelů Okořského zámku, staročeská rytířská historie z XI století. W Praze 1794. 8. str. 159. 1812.

d) Zazděná Slečna, aneb podivné příhody Marie z Hohenturu, rytířská historie z XIII století, w něm. od Krist. Špisa wydaná. W Praze 1794. Druhé zcela oprawené wydání 1798. 8. str. 88.

e) Krásná Oliwie, aneb strašidlo u bílé věže, prawdívá historie na česko wyložená. W Praze 1798, 8. str. 55.

783. **ANT. BOROWÉHO** a) Zrcadlo pošetilostí; aneb nové i staré, pěkné i daremné, prawdívé i neprawdívé powídačky a historie, jichž jest asi 400. W Praze 1792. 8. 1795, nákl. Kram.

b) Zrcadlo příkladůw k naučení a obwese-
lení, aneb rozličné pěkné historie o maudrých a pošetilých, o dobrých a zlých lidech. W Praze 1794. 8.

784. Básně o čarodějnicích. Krameriusowým nákladem. W Praze 1794. 8.

785. **WÁCSL. KRAMERIUSA** a) Říbrocol na Krkonošských horách, aneb zaklený a wyswozený princ. Staročeská smyšlenka, od W. Krameriusa. W Praze 1794. 1804. str. 124. (Kylar dle Rulíka skladatel.)

b) Arabské pohádky neb historie. Prwní: Nuredýn, perský princ; druhá: Abulfara kupce podivní příběhowé na cestách jeho. W Praze 1795. 8.

c) Čarodějnice Megera, aneb okauzlený zámek p. z Jednorožce. 1795. 8. str. 144.

d) Rozličné powídačky k poučení a k obwese-
lení: Pustý ostrow; Rytíř we wězení atd. Krameriusowau prací a nákladem. W Praze 1808. 8. str. 80.

786. Říbrocál, aneb horní duch na Krkonoš-

ských horách. Powídačky ze starých časů w 8. archůw 5 (bez místa a roku). (Špatná orthogr. a podlý jazyk.)

787. Anežka, sicilská králowna, pěkná hist. z někdejších časů, když rytíři pro dosažení slawného jména putowali a přediwéne příběhy míváli. W Praze 1795. 1798. str. 181.

788. Žert a prawda, to jest: welmi pěkné smyšlené utěšené historie a rozprávky w několika stech, kteréž se pro wyrazení myslí a pro zasmání, časem i také pro wybraušení rozumu dobře užíwati mohau. W Praze 1796. 8. jakožto 2. díl k Zrcadlu pošetilostí, str. 246.

789. Příběhowé Telemacha syna Ulyssowa. (Od **JOS. JAWŮRKA**) 1796. str. 425, II. díl 1797, 8. str. 447. Lepší přeložení jest L. Zieglera 2 díly. I. r. 1814, II. 1815. W Praze prwní díl str. 348, druhý 280.

790. Skalní duchowé, aneb prawdívé příběhy Jiřího, chudého nádenníka, pak nenadále obohaceného barona z Bilenbachu. W Pr. 1798. 8. str. 102.

791. Ferdinand a Kalista, španielská historie, kteráž truchliwé a podivné příběhy po zemi i po moři wyprawuje. W Praze 1799. 8.

792. Zdeněk ze Zásmuku s swými towaryši, aneb rytíři w Blanickém wrchu zawření. Staročeská rozprávka, w Praze 1799, 8. str. 117; po druhé 1818 w Praze.

793. **J. RULÍKA** a) Weselý Kubiček, aneb w horách Kašparských zaklený dudák, historický příběh pro wyrazení myslí sepsaný atd. W Praze 1799. 8.

b) Boženka, weselého Kubička manželka. Wydal ku poctiwosti uslechtilých děwčat českých atd. W Praze 1799. 8. 1802. 8. u Hrab. děd. str. 71.

794. Zaklínač duchů, aneb podivné příběhy z austních a pisemních oznámení pilně shromážděné skrze Wawřince Flamenberga. W Hoře Kutné 1799. 8.

795. **J. NEJEDLÉHO** a) Plzenští rytíři, aneb odplata udatnosti. Staročeské podivné příběhy. W Praze 1799. 8. Změněné poněkud od W. R. Krameriusa 1814. 8. str. 112.

b) Numa Pompilius, z franc. Floriana přel. W Praze 1808. 12.

796. Hrabě Rožmberk, wlastenský rytířský příběh, kterýž se stal w Čechách ku konci šwédské wálky. W Praze 1800. 8. 1810. 8. str. 184.

797. Amalzo a Kora, amerikanský příběh z někdejších časů, když tento čtvrtý díl světa wynalezen byl. W Praze 1800. 8.

798. Harfeník, powidání z předešlých časů, z něm. na českau řeč přeloženo od F. **KRIEGLERA**. Na Horách Kutných 1800. 8.

799. Wež Mariánky, příběh rytířů. W Praze 1803. 8.

800. Neznámá paní, příběh turecký, aneb mnohé neštěstí táhne za sebou dobrý konec. Z něm. přeloženo 1803. 8. na Horách Kutných u Fr. Korce, 4 archy (páchne němčinou).

801. Atala, neb láska dvou divochů na paušti, z franc. Chateaubrianda (přel. od J. J.) 1805. 12. str. 144. II. vyd. 1832 u Špinky. III. w 1841 w Sbírec Jung.

802. Tonutí na moři a osudové pana setníka jménem Viaud. W Hradci Král. u Fr. Baučka 1808. 8. str. 126. Ty příhody Francauz Viaud, jehož potkaly, r. 1769 do tisku dal; z franc. do němčiny a z němčiny do češtiny přeloženy otrocky, newylaučením ani artikulaw.

803. Nowé krátké a dlouhé zboží, neb kratochvilné powídačky pro obweselení myslí a ukráceí času vydané (bez roku a místa) w 8. str. 64. Jsau to některé anekdoty z Vade necum, w špatné češtině.

804. Starožité a paměti hodné veselé popsání, aneb ženský kalendář, w kterém jest k nalezení všecko, co jen zcela k zdání hwězdářskému patřiti může. Sepsaný od doktora a učitele umění hwězdářského, Bazališka Panteonolewského (bez místa), 1809. 8. str. 23, pauzežertowný spisek (ze staršího přetištěný).

805. Kramář w pastech a wočličkách obchod wedauci (od Špisa) z něm. přeloženo. Na Horách Kutných 1811. 8.

806. W. R. KRAMERIUSA a) Ildegert, po nejwětším neštěstí šťastný Angličan, Robinsonada. W Praze 1813. (předčlána).

b) Příhody princezky z Pontje, wytažená historie z knihy od paní z Gomec sepsané. W Praze 1813. 8. str. 64.

c) Nowé léto, anebo odplata dobročinnosti; obraz wenkowský. W Hradci Král. u J. Pospíšila 12. 1825. str. 21.

d) Wolení manžela, aneb zewnitřní krása klame; příkladný příběh pro krásenky české. tamže 1825. 12. str. 21.

e) Polybius, aneb dobrá mysl se neztratí; žertowný příběh pro spanilé Česky. Tamže 1825 12. str. 48.

f) Potřebné a zbytečné, aneb čím wíce kdo má, tím po wíce tauží. Tichý hrad. Daddy dary. Negr. Tři powídky přel. atd. 8. str. 86. W Praze a Jind. Hradci u J. Landfrasa 1834. (Z Wečerního wyražení 1831 wyňato.)

807. Španielská rekyňe Lenora z Waleska. 1814.

808. Wilibald z Aichstatu a Amalia z Werboku. Wýborní příkladové wěrnosti, stálosti a udatnosti, od J. ŠMITTA. W Hradci Král. 1814. 8. str. 71.

809. Ladislaw a Elconora, aneb příběhowé; welmi šťastných a blažených, pak po 3 léta welmi nešťastných . . manželů, od J. ŠMITTA. Na Horách Kutných. 8. 1814.

810. Příhody Bianky Kapelly etc. přel. z wlašského od FR. BEERA. 12. W Praze 1817. str. 108.

811. Jenowefa, krásný a pohnutelný příběh starožitnosti, w nowě wyprawowan pro všecky dobré lidi, zwlášť pro matky a dítky, od JOS. HRADECKÉHO. W Praze 1818. 8. str. 128. Jiné přeložení též knihy wyšlo s nápisem: Jenowefa, podiwní příběhowé rozené wéwodkyně z Brabantu a prodwané hraběnký z Witězomírowa, od Leop. Wiršinka u Jos. Fetterl. z Wildenbrunn. 1818. 12. a 1824. 12. str. 156.

812. Záře nad pohanstwem, nebo Wácslaw a Boleslaw; wyobrazení z dáwnowěkosti wlastenské od JOS. LINDY. W Praze 1818. 8. str. 196 (páwodní).

813. TOM. KUBELKY a) Jitka, hraběnka z Toggenburku. Prawdiwý příběh z 12 století. W Praze 1819. 8., po druhé w arcib. impr. 1830 str. 168 w 8.

b) Prawisko (prawidélko), kterak Jindřich z Dubínowa k poznání boha přišel. W Praze 1819. 8. (Z němčiny Heinrich von Eichenfels od Schmidta.)

c) Hyrlanda wéwodkyně z Bretaně, aneb tak witězi ctnost a newinnost. Příběh příkladný a pohnutliwý ze starožitnosti pro mladé i staré. Nákladem J. Pospíšila, w Hradci Král. 1824. 12. str. 172, po druhé opraweno tamž 1846, str. 132.

d) Newin, aneb následky z newědomostí; příběh těšitelný. W Praze 1825 w arcib. tisk. 8. str. 96.

814. JANA HÝBLA a) Mladší Speelhofen, Robinsonada přel. W Jind. Hradci 1819. 8.

b) Nešťastná Zuzanka, aneb strašliwé následky malé, nepatrné poklisky; všem newinným děwčatům k powážení a wystraze wydané. 1819. 8.

c) Rozliční příběhowé k užitečnému a obweselujícímu čtení sebrání. 1819. 8.

d) Poučné a kratochwilné historie o strašidlech, ze spisu pod názvem Rozmanitosti wytažené a znowa do tisku dané. 1820.

e) Obweseleničko, sněšeno od J. Hýbla a Tom. Kubelky. 1820. 8. (Z kalendářů tolerancí Hýblowých.)

815. Obležení Rošelské z franc. (paní Genlis) přeloženo od JANA ŠTĚPÁNA. W Pisku. 8. 1820, 2 díly w 4 odděleních, I. str. 264, II. str. 294.

816. Seleczeny wydal: Wšelico pro myslí ctné rozweselení. Díl I. w 8. str. 155, w Rožnawě 1820.

817. Sbirka paměti hodných příhod; swazek I. W Pisku 1821. 8. str. 156.

818. Lásky a vděčnost svědomí, dva příběhové od Lafontaine. W Praze 1821, od J. W. HÜBNERA a J. LEHKÉHO.

819. Isidor, sedlák Lhotský, ušlechtilý příběh pro lid wenkowský i městský; sepsaný od Josefa Hubra, faráře w Ebersbergu a JOS. MEJSTRÍKEM, děkanem Swětelským w češtinu uведенý. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunn. 8. I. díl 1821 str. 253. II. díl 1822 str. 302. Druhý, od Fr. Slámy opravené vydání w Praze 1845, nákladem Ant. Veitla, pána w Libochowě, str. 424.

820. J. W. HÜBNERA a) nalezení ostrova Madry, aneb zkušenost starých jest předce maudřejší, nežli láska mladých srdcí. 8. 1821 etc. od A. Lafontaine, w češtinu uведено. W Praze 1822 str. 67 w 8. b) Lehkomyslnost klestí cestu k neštěstí, prawdiwý příběh, zčeštěný. W Praze 1822. 8. str. 47.

821. JANA JOS. CHARWATA a) Kleona, newěsta jednoho, choti druhého. W Praze w Sommrowské impressi 1823. 12. str. 66. b) Příhody pana Žamputáře, od něho samého wyprawované a sebrané. W Praze 1824, u Mart. Neureutra. 8. str. 50, z něm. Münchhausen. e) Blahoslaw, aneb kdo swět zkusil, něco wi. 8. w Praze 1824.

822. FR. BOH. TOMSY a) Jaré fialky, aneb příběhové a powídky z dáwných a nynějších wěků. W Hradci Král. 1823. 8. str. 102.

b) Alfonso a Alménon, a Karangho a Lelanga, dva příběhové z dáwnowěkosti (přel.), w Hr. Král. 1825. 12. str. 36, u J. Pospíšila.

c) Romantické powídky z minulých i nynějších časů, tamže 1825. 12. str. 212.

d) Klaurenovy powídky, přel. *Dílek I.* mal. 8. (str. 182 a 10 bez zn.), w Praze u Šollowé wedením J. H. Pospíšila, 1826. — *Dílek II.* 1827 str. 220. — *Dílek III.* a *IV.* 1827 str. 140, 144. — *Dílek V.* 1827 str. 212. — *Dílek VI.* 1828 str. 238. — *Dílek VII.* 1829 str. 153 a 3. — *Dílek VIII.* 1829 str. 172. — *Dílek IX.* 1830 str. 224 a 4. — *Dílek X.* 1830 str. 190.

e) Wystěhowanci do Brasilie, aneb chatř u Gigitonhonby, dle *Amalie Šepe* atd. W Praze u Pospíš. 1830 w 12. (Jiný překlad W. R. KRAMERIUSA.)

f) Hulda, aneb otcůw hřích, matčina kletba. Romantické powídka ze spisů Klaurenových. W Praze u M. Neureutra, 1831. 12. str. 204.

g) Weselá přástewnice, aneb rozmanité wyprawování čili powídky dle Grimmových báchorek. W Praze a Hr. Král. nákladem Pospíšila. *Dílek I.* 1832, wcl. 18. str. 176. —

Dílek II. 1833 str. 200. — *Dílek III.* 1835, 16. str. 197. — *Dílek IV.* 1837 str. 221. — *Dílek V.* 1838 str. 154. — *Dílek VI.* 1840 str. 185.

h) Čtenářský poklad pro milowniky zábavných dějin a powěstí z minulých i nynějších dob. Z nejlepších cizích spisů sebral a zčeštil etc. *Dílek I.* w Praze u Spurného 1840. 8. str. 120. (Metla boží dle Emer. Scavoly; Lešek a Janiska dle hrab. G. z Loebenu; Skalní kaple dle J. N. Vogla.)

i) Alpští lowci. W Hradci Kr. a w Praze u Posp. 1840, 12. str. 63.

k) Swatawa a Wojmil, nebo panenské wězení na Hrubé Skále. Starožitná vlastenská powěst od etc., w 8., w Praze w české expedici 1831.

l) Wiz keř Dcero má a daufej! aneb Anna Mladějowská a Bohuslaw Turowic. Půwodně dle starobylé powěsti od etc., 8. w české expedici 1832.

m) Robinson Lerchenfeldský, aneb podiwní osudové a události Šeb. Ganthöfra, rozeného Widenčana, na jeho cestách etc. Dwa díly, w češtinu uwedl etc. W Praze u J. Jeřábka 1831. 8. str. 69 a 120.

723. Ctnost wede k prawému štěstí, aneb krásu přewyšuje ctnost. Oprawdiwý příběh k ušlechtní a obweselení srdce, wydaný od MATĚJE DOMINIKA MATĚKY etc. W Praze u Jos. Fetterl. z Wildenb. 1824, str. 91 w 8.

824. JAN JINDŘ. MAREK. a) Konwalinky aneb sbírka půwodních romantických powídek z starobylých i nowějších časů. Sw. I. w Praze 1824 u Jos. Fetterlowé. 8. str. 131. Sw. II. tamže 1826 str. 112. b) Zábavné spisy Jana z Hvězdy, kdež přicházejí:

α) Jarohněw z Hrádku. Novela z časů Jiřího Poděbradského. Sw. I. w Praze u Jar. Pospíšila 1843 str. 168. mal. 8. Sw. II. str. 144. Sw. III. str. 172 (Porow. Kwěty 1844. str. 108. a 1843. Now. 73.)

β) Mastičkář, powídka z časů Jind. Korutanského, w Praze u Jar. Posp. 1845. Sw. I. str. 152. Sw. II. str. 155. [Pos. Kwět. 1845. str. 156.]

γ) Známosti z průjezdu. Harfenice: dvě nowely z časů nowějších, w Praze u Jar. Pospíš. 1845. str. 168.

δ) Drobné powídky sw. I. w Praze u Posp. 1846. str. 155. [Zábavných spisů sw. IX.]

825. WÁC. SW. NOWOTNÝ. Obět, powídka z dáwnowěkosti české, w Praze 1824 u Jos. Fetterlowé, mal 16. str. 108.

826. J. P. SUŠICKÝ. a) Šlepeje lwová aneb následky žárlivosti. Wýchodní wyprawo-

wání. W Hradci Král. 1825. u Pospíšila. w. 12. str. 22.

b) Wychowanec lásky, hyšpanská nowotinka (novella), tamže 1825. 12. str. 36.

827. J. M. LUDWIK. a) Wěrná ryzka aneb stálost lásky. Dárek krásenkám českým atd. W Hradci Král. 1825.

b) Romulus, první král Římský od Lafontaina, tamž 1826. Dwa swazky w 8. str. 189 a 204.

828. JAN B. WLADYKA. Hyacinty. W Hradci Král. u Pospíš. 1825. 16. str. 76.

829. Morawské powidky, aneb sedm přepodivných obrazů Sw. Cyrilla, w Praze arcib. tisk. 1825. w 12.

830. ANT. ALEX. ŠWIHLÍK. a) Jan Bohomysl, půwodní powídka, w Praze u A. Straširypky 1825. 8.

b) Edmund a Bělínka, půwodní mravná powídka, w Praze u J. Pospíš. 1832. 8. str. 144. a obrázek.

c) Albina, půwodní powídka s obrázkem w 8.

d) Slawibor aneb podvrženec. Půwodní rytiřská mravná powídka 8. str. 128. 1842 (?)

e) Marcel, pautník z XIX století. Půwodní powídka, w Praze 1843. u A. Špinkowé. 8.

f) Nalezenec. Powídka. Díl I. w Praze u A. Špinkowé, wedením J. Malého. 1844.

g) Helena z Jilowí, půw. mravná powídka, w Praze u W. Špinky 1841. 8. str. 160.

831. FR. B. WEWERKA. a) Štastný osud prw nešťastné princezky. W Hradci Král. u Posp. 1825. w 12.

b) Powídačky pro ukrácení chvíle, tamže 1829 8. str. 52.

832. Edwarda Angličana znamenité příhody, jak na moři tak i na zemi. W Trnavě Joh. Kr. Jelinek 1826. 12.

833. MARIA ANTONIA. a) Serafka. Dárek dcerkám městským, od Dobrowlastky. 12. str. 121, w Praze arc. tisk. 1826, po druhé 1832.

b) Myrrowý wěneček, auch: Utrpením přichází se k blaženosti. W Hradci Král. 1828 u Pospíš. 8. str. 130.

c) Keř rozmarinový ze stínu do veřejné zahrady přesazený. W Praze arcib. tisk. 1830. 8. str. 140. (Posud. Čas. theol. 1830. str. 622 od Winařického.)

834. Sbirka powídek zábavných od C. F. Van der Velde. Díl I. Jarwod a Zlatohvězd. přel. Jos. Třebický (Chmela), w Praze 1827 u Jos. Fetterlowé. 12. str. část I. 168, část II. 166. — Díl III. 1828 str. 143. Quido. Čarownice Hiorba, přel. Jos. Hollmannu. — Díl IV. 1829 str. 192. Johanita přel. Wetešník. — Díl V. 1830 str. 164. Divadlo z ochoty, přel. A. Marek. — Díl VI. 1832. str. 222. Dívčí

boj, přel. Kamenický (Wacek). — Díl VII. 1832 str. 160. Bitwa s Tatary, přel. J. Šolc. Gunima, Opanování Mexika, w Praze u A. Špinkowé (1843). —

835. FR. ČELAKOWSKÝ. Panna jezerní, báseň (roman) w 6 zpěwích, z angl. Waltera Skota, w Praze u Pospíš. 1828. 12. str. 192.

836. MAGD. DOBROM. RETTIGOWÁ. a) Příběhowé pro dcery české a morawské, přel. z Kocebue, w Praze a Hradci Král. nákl. Pospíš. 1828 8. str. 104.

b) Jaroslav a Terínka, w Jičíně u Kastránka 1841. 12. str. 36.

c) Koš, masopustní žert, w Hr. Král. u Posp. 1846. str. 42.

837. J. M. POHOŘELÝ. a) Jarošín a Swatawa. Powídka z minulých časů. W Praze 1828 w Šollowé impr. 16. str. 20.

b) Jaronka, kněžna Kokorínská, w Litomyšli u Turečka 1830. 8. str. 56.

c) Jarbor a Miloslawa, w Hradci Král. u Pospíš. 1831. 12. str. 48.

838. Téhož. Jeskyně, neb příhody hrabat Sokolowských, pro rodiče a dítky jejich. Z něm. (Beatus-Höhle) přel. atd. w Praze u K. Jeřábka. 1836. 8. str. 306.

839. Zábavné čtení, sebrané z výbornějších čizojazyčných spisowatelů. Díl I—III. w Jičíně u Kastránka 1829. 12. str. 192. 184. 200. Florianowy Novelly přel. F. J. HOLLMANN. — Díl IV. 1830. str. 172 a 9 listů přímětků. Alžběta, aneb Wypowězenci Sibiršti, z franc. přel. F. WETEŠNÍK. — Díl V. 1841. str. 136. Obrazy Kawkaské čili popsání mravů a obyčejů, atd. w příběhu Mulla-Nur, z rusk. přel. F. ŠÍR. — Díl VI. 1842. str. 83. Powěsti we wselikých krajinách atd. z něm. přel. F. ŠÍR. (Posud. Kwěty 1841. 29. 81.)

840. FR. XAV. POHL. Příhody a cesty Martina Engelbrechta, z něm. přel. 8. w Litomyšli u J. Turečka. 1829. Podruhé 1837.

841. JOS. K. TYL. (Miroslaw Kutnohorský) a) Statný Beneda, aneb založení proboštství Wyšehradského. Historická powídka z XI stol. W Litomyšli u J. Turečka. 1830. 8. str. 110. [Srow. Č. Wčela 1837. 189.]

b) Běda lhářům, aneb kuchtík biskupa Welehradského, od J. K. T., w Praze 1840 u J. Posp. 8. str. 75.

c) Kníže dábel. Romantická powídka, wzdělaná od atd. W Praze a w Hrad. Kr. u J. Posp. 1842. 8. str. 104.

d) Masopust. Kukátko postawené w hluku a tísní Pražského života (dle Kwětů 1839). W Praze 1844. u J. Posp. str. 32.

e) Poslední Čech. Novella. W Praze 1844, tiskem Jar. Pospíš., nákl. Calveského knihku-

pectví. 2 swazky 1844. wel. 12. str. 242 a 198. (Udělena mu pocta od Matice české. (Pou- sud. Wěel. 1845, str. 211. 228. 232.)

f) Sebrané spisy atd. Kusy mého srdce, w Praze w arcib. impr. w 12. Díl I. 1844. str. 381. [Hudební dobrodruzi. Alchemista. České granáty. Láška básníkova. Pomněnky z Roz- těže. Wlast a matka. — Díl II. 1844. str. 387. Starý Tomáš. Láška wlastenky. Láška wlastenco- wa. Pro jediné slovo. Praha. Procházka po wukolí Pražském. — Díl III. 1844. — str. 283. Ro- zina Ruthardowa. — Díl IV. 1844 Pauf českých umělců.

g) Dwa bratři, aneb český jazyk moje škoda, w Praze 1846. 8. str. 201 (z Kwětů 1845).

842. **KAR. KYSELO.** Svět a činění, čili obweselující a srdce lidská šlechtící rozmlnvy a wyprawování. Sw. I, w 12. str. 132, w Praze arcib. tisk. 1830.

843. **J. W. SOMMER.** a) Zábavné po- wídky obsahu ponaučného i rozmanitého, přel. z něm. (Wyňatek z Jindy a nyní). W Praze u Pospíš. 1830. 12. str. 46.

b) Sáček s penězi, od F. Nelka. W Praze u Anny Špinkové 1843.

c) Wojtěch Strašil, aneb po třech létech u sosnowého kříže. Romantická powídka od F. J. Hofmanna, w Praze 1844. u A. Špinkové 12. str. 56.

d) Keř růžový. Powídka pro kwětauci wěk od Chr. Šmida, přel. z něm. atd. w Praze u W. Špinky 1841. 12. str. 63. Opět 1846 u Karla Vetterle.

e) Černý Janoš, aneb tajná sklepení Benátská. Historický obraz z první polowice XVI stol. Dle Jind. Waldena, w Praze 1844. u A. Špinkové str. 147 w 12.

844. **SAM. GODRA.** Zlatowič. Příběh z nynějších časů. W Skalici u Fr. Škarnicla. 1830.

845. **ANT. PROKOP KUBIŠTA.** Šlechtná pomsta. Dvě nestejně sestry, aneb sličnost není prawé štěstí. Dvě powídky pro šlechtnau mládež od Amalie Šope. W Praze a Hrad. Kr. u J. Pospíš. 1831. 18. str. 54 a obrázek.

846. **FR. TRNKA.** a) Společník wěrný. Kniha pro jasný rozum, dobré srdce a čistau mysl. Sebráním a sepsáním atd. W Brně u J. Gastla. 1831. 8. str. 164.

b) Powidač a wykladač. Knižka ponaučná i záhawná we prospěch mladým i starým, spro- stým i důstojným osobám. Sepsal atd. Část I. W Holomauci 1833. 12. str. 47.

847. **JOS. KAUN.** a) Blahorod, aneb do- bročinnost přináší auroky. 1831, w Hradci Kr. u J. Pospíš. z něm. C. Weissfloga. Ten samý spis přel. též **J. KALIČKA** w Čáslawi u Rein- harta 1832. 8.

b) Čiň prawě! aneb ctnost toliko blaží, w Hradci Král. 1846. tiskem a nákl. J. H. Posp. 12. str. 120.

848. **JAROSL. POSPÍŠIL.** a) Tré powídek zábavných i naučných dle Glace a Houwalda, w Praze 1831. wel. 12. str. 72.

b) Timoteus a Filemon, powídka křestanských dvojčat, od K. Šmida (spisůw jeho sw. 4.).

c) Josafat, syn krále indického. Příběh ze starowěkosti křestanské od spisowatele Genowefy (Šmida). W Hradci Král. 1840. str. 120.

d) Wečer před swatbau. Dárek newěstám ze Zschokke (wyňatek z Kwětů) 1842 str. 20.

e) Dvě Marie. Prawdiwá powídka dle F. Jakobsa. W Praze 1842, str. 134 w 12.

f) Ušlechtilá Pawlinka, aneb prawá ctnost wšude štěstí dojde. 1834. II. wyd. w Hradci Kr. 1844, str. 79 w 12. (z časop. něm. der Sammler).

849. Slowanka. Sbirka národních powěstí, wydaná **FRANTAU** a **TOMÍČEKEM** w Praze 1833, Sommrowská tisk. 8. str. 112.

850. **FERD. SELECZÉNY.** Wšelico pro myslí ctné rozweselení. Díl I. (Kal. Fejerp. 1834).

851. **JOS. FR. KOCIAN.** Učedník a učitel w jedné osobě, aneb člověk w bídném snu na tomto pomíjejícím swětě atd. 8. (str. 235). W Táb. a Jindř. Hradci u Al. Landfrasa, 1834.

852. **M. Dr. RETTIG** a) Narcisky. Sbirka historického i mravného obweselení k ponaučení a obweselení. W Praze u Pospíš. 1834, 18. str. 153 s obrázkem.

b) Kwiti májové, dcerkám českým a moraw- ským podáno od etc. W Litomyšli u J. Turečka 1835. 12. str. 39.

853. **J. MALÝ.** a) Biblioteka zábavného čtení (pčoi *J. Malého*). Swaz. I. w Praze u W. Špinky 1835, 12. str. 132. (Díwka Malinská z Bulwera; Rip von Winkle, z Irvinga. Diwčí hrdinnost, z Wilsona. Bratři, z Bulwera. (Z angl. přel. J. Malý.) — Swazek II. 1835 str. 150. (Příšerný ženich, z Irvinga. Upír, z Byrona přel. Malý; Námluwy, z Zschokke přel. W. Fi- lippek.) — Swazek III. 1836 str. 180. (Leone Leoni, z franc. p. Dudevantové čili G. Sand.) — Swazek IV. 1836 str. 123 a 3 bez znamení. (Kwintin Messis od Karoliny Pichlerové, přel. Jar. Pospíšil. Láska a šilenost, z wlsk. přel. Ant. baron z Leuchtenberka.) — Swazek V. 1837 str. 156. (Aninka Delarbrowa z V. Irvinga přel. J. Malý. Slowané, čili oswožení Ar- kony, od Bulharina, z rusk. přel. A. Hansgig. Předsndek, od Senkowského, z rusk. přel. Sl. Tomiček.) — Swazek VI. 1837 str. 144. (Po- klad, půw. powídka. Králowský wězeň, histo- rický obraz, z madars. přel. J. Procházka. Po- slední Abencerag, z Chateaubrianda od A. Haus-

girga.) — Swazek VII., VIII., IX., 1837 stran 154, 120, 134. (Alhambra od Irvinga, přel. Malý.) — Swazek X. 1838 str. 156. (Klechdy, pověsti lidu polského a rusinsk., přel. Malý.) — Swazek XI. 1838 str. 124. (Známosti z průjezdu, pův. od Jindř. Marka. Stanislaw a Aninka, z pols. přel. W. S. Štalc. Dodatek ku Klechdám.) — Swazek XII. 1838 (Národní české pohádky a pověsti, sebral a vzdělal Jak. Malý.) — Swazek XIII. 1840 str. 148. [Láska vystěhovanců, z Zschokke, přel. W. Filípek. Neznámý, dle Bulharina od Pet. M. Weselského.] — Swazek XIV. 1840 str. 139. (Eliezer a Neftali. Dobyti Jericha. Novelly od Floriana, z franc. přel. Prokop Ondrák.) — Swazek XV. 1842 str. 150. (Tři lodi, z angl. kapitána Maryata přel. Malý. Chyše indická, z franc. Bernardina de S. Pierre přel. K. Pichler.) — Swazek XVI.—XXII. 1842—1844. Zasnoubenci, z wlsk. Al. Manzoni přel. P. Ondrák. — (Též biblioteky.)

b) Nowý běh, swazek I. w Praze 1845. nákladem knihk. Kronbergra a Říwnáče, 8. str. 132. (Wypisky z denníka lékaře od Samuela Warrena: Příprawa pro parlament. Sauboj. Předtucha. Smrt při strojním stolku. Obrácená hlawa. Smrt boháče a žebráka. Ilfbitowni řízení. Kupec a jeho žena.) — Swazek II. str. 144. (Kupadlo. Pliwník. Kozáci w Cařihradě.) — Swazek III. str. 146. (Wypisky z denníka lékaře etc. II. swaz.: Kupecůw pisař atd.; pos. Kwěty 1844, 564.) — Swazek IV. str. 129. (Můj bratr Arthur, podlé danského H. C. Andersem wolně vzděláno od B. S. K.; pos. Wčela 1845 str. 204.) — Swazek V. str. 134. (Ruská smés: Koník hrbaunek dle P. Jeršowa, wolně vzdělána. Nos, z M. Gogola od H. Borowského [Hawlička]. Rusý wrkoč od Pogodina, přel. M. Bačkora. Dáček kauzedník, z Pogodina přel. M. Bačkora. Staroswětská šlechta, z M. Gogola přel. Borowský.) — Swazek VI. 1846 str. 130. (Wypisky z denníka lékaře sw. III.: Matka a syn. Přišerný pes atd.) — Swazek VII. 1847. Michal Čarnišenko, aneb Malá Rus před 80 léty od Petra Kuleše, z rušt. přel. Kristian Stefan, část 1. str. 139. — Swazek VIII. část 2. r. 1847 str. 161.

c) Sebrané báchorky a pověsti národní. Sw. I. w Praze u J. Pospíš. 1845, 16. str. 95. — Sw. II. str. 104 s obrázky. — Sw. III. 1845 str. 101.

854. J. WÁWRA (Lomnický). a) Ovoce dobročinnosti. Dvě zábavné powídky dle něm. (Zschokke) sepsané etc. 12. (str. 16 a 156 s obrázkem), w Praze tiskem J. Pospíš. 1835. (Díra w rukáwu. Něco z denníku chudého pastora z Wiltshiru.) Druhé vydání 1845 tamž,

str. 168. Mysliwna na hoře sw. Maurice, od Fil. Korbera, 1845 w Hradei Král.

855. PROK. ONDRÁK. Pawel a Virginia, dle Bernardina de Saint Pierre, z franc. etc. W Praze 1836 arcib. tisk., w 16. str. 168. (Pos. Kwěty 1839, příl. 65). Florinka, powídka z něm. přel. od K. L. (z Kwětů 1836), str. 34.

856. BOŘ. TROJAN. a) Wina lásky, půwodní powídka z nejnowějších časů etc., w Praze u J. Pospíšila 1837, 12. str. 150 a 2.

b) Mrtwý host, powídka z nowějších časů od Zschokke, 1837 tamže, 12. str. 152.

857. BOJISL. PICHL. Cervantesowy novelly ze španielsk. přel. W Praze 1838, 8. str. 138, u Pospíšila. Díl II. 1838 str. 130.

858. J. P. DEWÍTSKÝ. Powídky kwětaucímu stáří wěnowané, dle Christ. Šmida etc. W Praze 1838 tiskem Kat. Jeřábkové. 12. str. 160.

b) Josafat, syn krále indického atd. 1840, 12. str. 168. (Porow. přeložení od J. Pospíšila t. r.)

859. JIRSÍK. Bohumil. (Do něm. přel. w Linci, wiz Kwěty 1838 příl. str. 15.)

860. DALIBOR KOPECKÝ. Powěsti z nové romantiky, wolně vzdělal atd. W Praze 1839, nákladem Neureutra, 12. str. 132.

861. A. HANSGIRG. Příhody franc. wychowatele w Rusích. Z rušt. Thad. Bulgarina přel. etc. W Praze 1839 u Wácsl. Špinky. 8. str. 84. (Pos. Kwěty 1840 příl. str. 92 od Sabin.)

862. JOS. PROCHÁZKA. Poslední konsul Kafský. Powídka dle tatarských powěstí. Z rusk. přel. etc. W Praze u Posp. 1840, 12. str. 124.

863. W. FILÍPEK. a) Kazatel Wakefieldský. Powídka jim samým wyprawovaná. Sepsal Olivier Goldsmith. přel. z angl. atd. W Praze 1842 u Neureutra. 12. str. 287.

b) Psaní z Ilandu. Wojenské nehody pokojného. Kratochwilné čtení atd. W Praze a Hrad. Kr. 1841. 12. str. 142 (z něm.)

864. Mlynářowa Liduška, čili: Mlynáři, mne zebe. W Praze u Spurného 1841. 8. str. 15.

865. Wšem hlawa dolů, aneb Brunswík a jeho lew. W nowém vzdělání. W Praze 1841, u Jana Spurného.

866. FR. W. NOWOTNÝ. Česká láska, historická powídka. W Praze a Hrad. Kr. u Posp. 1841. 12. str. 144.

867. Radislaw a Blanka, aneb okauzená lilie. W Praze u J. Spurného. 1841. 8. str. 27.

868. Milada a Jindřich, aneb němý ochránce. [Nowě vzděláno]. W Praze u Spurného 1841. 8. str. 38.

869. Zlaté prsteny, to jest: Powídka o dwau

ztracených princeskách. W Praze u J. Spurného 1841.

870. Dwanáct na jednoho, aneb Stojmír, veliký hrdina [w nowém wzdělení.] W Praze u J. Spurného 1841. 8. str. 12.

871. **JOS. ZIMMERMANN** (lokalista w Stodůlkách). *a)* Ztracený syn. Powídka z dob 30leté wojny. Na výstrahu dospělejší mládeži a přátelům jejím wyprawowaná, přel. z něm. W Praze a Hrad. Kr. 1841. u Posp. 12. str. 200. *b)* Růže Římská anebo: Cti otce a matku atd. w Praze 1846. 12. str. 179.

872. **J. PETERA**. Němá láska; powěst národní od J. A. Musaeusa, přel. z něm. etc. W Praze u J. Spurného 1841, 12. str. 114.

873. **PĚTR MIL. WESELSKÝ**. *a)* Rainoldowy osudy, aneb: Diwné jsou cesty prozřetelnosti boží. Powídka pro rodiče a dítky; z doby 30leté wálky, z něm. etc. W Praze 1842 12. str. 202.

b) Čarodějnice, aneb: Bůh dopustí, ale nepustí. Powídka pro rodiče a mládež, wzdělal (dle něm.) etc. W Praze nákl. Neurentra 1844 12. str. 250.

874. **JOS. BAČKORA**. Iwan Wyžihýn. Powídka zábavná a poučná od Thad. Bulgarina z rušt. přel. W Praze arc. tisk. 1842, wel. 12. část I. str. 152, II. 148, III. 140, IV. 177.

875. **FR. RUBEŠ**. *a)* Pan amanuensis na wenku, aneb putování za nowellau: W Praze 1842 nákl. J. Spurného. 8. str. 105. II. wydání 1845 tamže.

b) Hlarfenice. Obrázky ze žiwota. W Praze nákl. M. Neurentra, 1844. (Posud. Kwět. 1844, str. 500.)

876. **VINC. EM. LIBANSKÝ**. *a)* Karbaník Latour. Powídka pro každý wěk, zvláště pro mládež dospělejší. W Čáslawi tisk. W. Wáši 1843, w 8.

b) Wypowězenec. Powídka z franc. wálky (z něm.). W Chrudimi 1844.

c) Jen ctností docházíme štěstí. Dle Ehrenbergra. W Čáslawi 1844 nákl. W. Wáši, 12. str. 48.

877. **FR. MAŠFK**. Příběhy a obrazy z cizích dilů swěta, sepsané a wzdělané etc. (Z Kwětů 1843) str. 56.

878. **M. MIKŠÍČEK**. *a)* Sbirka powěstí morawských a slezských. W Brně tiskem Fr. Gastla. Swazek I. 1843, 12. str. 91. — Swazek II. 1844, str. 109. — Swazek III. str. 105. — Swazek IV. 1845, str. 123. W Holomanci nákladem knihkupce Eduarda Hölzla.

b) Národní báchorky. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera kněhkupce, 1845. Swaz. I. 12. str. 116. — Swaz. II. str. 108.

879. Pomněnky na rok 1843, w Praze u J.

Pospíšila, rytiny od Wácl. Merklasa, w 32. str. 44.

880. **F. J. DOBICER**. Kamzikostřelci, aneb císař Max. na stráni Martinské, přel. W Praze 1843, nákladem W. Medaua.

881. **JOACHIM JINDRA**. Adelaida císařowna. Příběh prawdiwý. W Praze 1843, nákl. M. Neurentra, 12.

882. **M. FIALKA**. *a)* Oliwier Twist, aneb mladictwí sirotka; z angl. C. Dickensa zčeštil etc. W Praze u J. Pospíš. Díl I. 1843, nízký 8. str. 478. Díl II. 1844, str. 460.

b) Štědrý wečer; wánoční powídka o strašidlech od C. Dickensa (Boza), přel. etc. W Praze 1846 u Posp., str. 143.

c) Zwony; noworoční powídka o strašidlech, z angl. Boza, 1847 str. 148.

883. **JOS. PEČÍRKA**. Bibliotéka poučných i zábawných spisů pro mladý i dospělý wěk. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera (tisk w Praze arcib. impr.). *Číslo I.* 1844: Swěták z Krkonoš, powídka pro křesť. rodiny, od katol. duchowního sepsaná a dle něm. wzdělaná od etc. str. 124 w 8. Posud. Kwět. 1844 str. 164. —

Číslo II. Wystěhowanci do Ameriky; powídka od G. Nierice, přel. z něm. etc., str. 156. —

Číslo III. Jan Poctiwa, dle angl. románu a něm. powídky etc., str. 132. —

Číslo IV. Mateřská láska a bratrská wěrnost, aneb nebezpečenstwí welikého města, od G. Nierice, str. 131. —

Číslo V. 1845: Žiwot a příběhy dwau wězňů w káznici, aneb jak zaseješ, tak sklidiš; we franc. jazyku sepsané od L. B. de Jussieu, od

Pařížské akademie první cenau obdařená powídka etc., str. 144. —

Číslo VI. a VII. 1845: Námořník, aneb pamětihodné přihody mladíka auskočně na loď indickau prodaného. Sw. I. str. 166; sw. II. 168. —

Číslo VIII. Chudý básník a hausle, aneb co bůh činí, dobře činí; od Nierice etc., str. 131. —

Číslo IX. Šlechtný učitel, aneb co nechcete, aby wám jiní činili, nečiňte jim; od G. Nierice, str. 138. —

Číslo X. Pustý zámek, aneb zázračné cesty řízení božího; od G. Nierice, str. 124. —

Číslo XI. Jan Gutenberg, wynálezce knihtiskářstwí, dle G. Nierice. W Znojmě 1846 (arcib. tisk.) w 12. str. 126. —

Číslo XII. Putování do Afriky, aneb obět lásky dětinské, od F. H. Siedera, přeložena od etc. W Znojmě nákl. Fourniera, 1846 str. 155.

884. Čerwená suknička; z pols. přel. F. J. w Praze u Anny Špinkowé 1844.

885. Podiwné přihody pana Prášila (dle něm. Münchhausena) s 5 obrázky. W Praze u Posp. Díl I. 1844, str. 84 w 12.

886. Mistr Laukotský a jeho towaryšowé, aneb kam weđe hra; powídka ze řemesnického

života dle Fr. Bertrama, s 14 obrazy v dřevě řezanými. W Znojmě nákl. Fourniera 1847, 12. str. 106.

887. **WÁCSSL. ŠPINKA.** Puritáni, romantická povídka od Walt. Skotta, přel. etc. W Praze u Anny Špinkové 1843, str. 374, vel. 12.

888. **BOŽISLAWA (FRANTIŠKA SWOBODOWNA).** Lucie, povídka z franc. Mmc. Charles Reybaud. W Praze u J. Spurn. 1843. (Pos. Kwět. Now. 1843 str. 5.)

889. **J. E. WOCEL.** a) Poslední Orebta; obraz historický. W Praze u J. Posp. 1843, 16. str. 48 (z Kwětů 1837, posudek Now. Kwět. 1843 str. 83).

b) Illatipisci (z Kwětů 1837), 1846 u Posp. 16. str. 116.

890. **BOHUSLAW LUKEŠ.** Malý věnceček ze šesti powidek uwitý. W Čáslawi 1844, we Wašowě knihkup.

891. **P. JOS. EHRENBERGER.** a) Původní vlastenské powidky, powěsti a báchorky, w Praze 1844 u J. Pospiš. Sw. I. str. 77. Sw. II. str. 75. (Posudek Kwět. 1844 str. 228, 394, a 1845 str. 319.) Sw. III. str. 86. Sw. IV. 1846 str. 74.

b) Ostruha krále Jana, čili založení kostela na Liboborku, původní powídka; w Praze u J. Posp. 1845 str. 96 w 12. (Posud. Wčel. 1845 str. 268.)

892. **J. PŘÍBRAMSKÝ (ŠKODA).** Ženská lest; směšná powídka. (Z Kwětů 1839) 1844.

893. **AL. ČEPELÁK.** Černý Bedřich od Karolíny Pichlerové, z něm. W Praze u Pospišila 1844.

894. Bibliotéka vybraných romanů jinojazyčných. Díl I.—III. w Znojmě 1844, nákladem E. J. Fourniera. Karolíny Pichlerové Švédové w Praze, swaz. I. str. 159 w 8. Sw. II. 141. Sw. III. 136, přel. **JOS. PEČÍRKA.**

Díl IV.—VI. E. L. Bulwera Noc a jitro, přel. **KL. W. PŮNER.** Sw. I. 1845 str. 158. II. str. 138. III. 146. IV. a V. 170.

895. **K. L. Florinka,** w Praze 1844, 8. str. 34.

896. **ŘEZNÍČEK.** Plawba Berezinská z franc., w Praze 1844 w 8., str. 68.

897. **KAREL SABINA (Sabinský).** a) Obrazy XIV a XV věku; obraz I. 1844, nízký 8. str. 212: Kat krále Wácslawa atd., wydáním Fr. E. Sandtnera, s obrázky. — Obraz II. 1844: Schůzka na Karlowě Týně, str. 449. — Obraz III. 1844 str. 88: Lásky žalosti a blahosti.

b) Powidky, powěsti, obrazy a novelly. Swazek I. w Praze 1845, 8. str. 111, u Spurného. Swaz. II. 1845 str. 113. (Pos. Kwěty 1845 str. 112.)

c) Hrobník, novella (z Kwětů 1837), str. 196, w 16.

898. **P. CHOCHOLAUŠEK** (alias Sedlecký).

a) Templáři w Čechách, historický román we 3 dílech, původně vzdělán od etc., w Praze tiskem M. Landaua, 8. (Posud. od Malého, Wčela 1844 str. 108.)

b) Černohorci, původní dějepisná powěst z nejnovejších časů (z Kwětů 1843), str. 36.

c) Trawič, novella z nejnovejších událostí Španielska. W Praze 1844 u Pospišila, str. 54 w 8.

d) Ilia, výjewezy z turecko-slowanských zemí. W Praze 1846 (z Kwětů) u Posp., 8. str. 30.

e) Drak Notjaiský, powěst z bojů srbských. W Praze u J. Posp. 1846, 12. str. 41 (z Kwětů).

f) Jirina, powídka z časů Jindřicha Korutana, od etc., w Praze u J. Pospišila 1846, 12. str. 407.

g) Palceřík, dějepisná powěst z dob Otakara II (z Kwětů přel.), w Praze u J. Posp., 8. str. 202.

h) Kocaurkow, čili pamětnosti města Kocaurkowa a obywatelů jeho; sbírané a pro obwešení weselých i mrzutých na swětlo wydané. Swazek I. 1846.

899. **BOŽENA NĚMCOWÁ.** Národní báchorky a powěsti. W Praze u J. Posp. Sw. I. 1845 str. 132. 16. — Sw. II. str. 130 (pos. Kwěty 1845 str. 344, Wčela 1845 str. 252). — Sw. III. 1846 str. 128. — Sw. IV. 1846 str. 128. — Sw. V. 1846 str. 127.

900. **CHRIST. ŠTEFAN.** Powidky Fr. Soave pro mládež dospělejší, z wlaš. přel. Sw. I. w Praze 1845 u J. Posp., 8. str. 159. Sw. II. 1846 str. 134.

901. Janka Rímanského Slovenských Povestí, w Lewoči u J. Werthmüllera, 1845.

902. Noc Filipojakubská, powídka z něm. přel. od L. P. W Praze 1845 u J. Pospišila, str. 48 w 8.

903. **J. MIL. HURBAN.** Swatoplukowci, anebo pád říše welkomorawské. Obrazy, olíasy z posledních dob sláwy slowenské (z Kwětů 1844). W Praze u Posp. 1845, 8. str. 135.

904. **ANT. BED. ŠENK.** Morawský wykladatel, ponaučný i kratochwilný spis pro wenskowský lid. Díl I. w Holomauči 1845, 4. str. 32.

905. **JOS. KRÍČENSKÝ.** Láska a hřích, powídka. Fraška w novelle a novella we frašce, od etc., w Praze 1846, tisk Karla Vetterla, str. 160.

906. **W. PŮNER.** Wíra, wlast a láska; powídka z časů poslední tureckořecké wálky, od A. z Tromlitze přel. W Praze, sw. I. w Pisku 1846 str. 202.

907. K. W. ZAP. M. Gógola zábavné spisy. Sw. I. Taras Bulba, powěst kozácká, přel. w Praze 1846 u Posp. wel. 12. str. 144. Sw. II. Kterak se rozhněwali p. Matuš s p. Matějem, přel. II. Borowský.

908. [Tomášek, prof. ?]. Obchodníci, powídka z nowých časů od Činorada Wěrného. W Lewoči u J. Werthmüllera 1846, 8. I. sw. str. 99.

909. Slovenskje powesti. Vidau a usporjadau Janko Rimavský. Zvazek I. 1846 w Levoči. 8. stran XIV a 137.

910. Zpowědník. Wyprawowani dle Bartol. Maurice od J. N. LHOTY. W Jičíně 1846, 8. str. 42, u Fr. Kastránka.

911. Rozličné příběhy, sebrané pro mládež dospělejší, též dospěle atd. W Pisku nákladem W. Vetterla 1846, 16. str. 119.

912. M. FIALKA. Zwonky, noworoční powídka o strašidlech. Z anglického Boza (Karla Dickensa). W Praze u J. Pospíšila 1847, 16. str. 148.

913. W časopisech a) W Rozmanitostech nalézá se na 66 powídek nejwice z něm. přeložených, pak menší rozprávky neb anekdoty (13), hry w zástawy, wtipné rozprávky a průpowědi, mravná naučení, kunštowné (umělé) kausky etc.

b) W *Illustateři* 51 powídek nejwice přeložených, mezi nimiž (z frau. Floriana a Marmontela a j.), rozličné anekdoty, rozmlanwání mezi mrtwými (W. Nejed.), hra w šachy a j. Wůbec wšeccky podobné sbírky na velikém díle powídky menší nejwice owšem z něm. přeložené obsahují.

c) *Květy*. J. B. Missionář. 1841, 28.

A. J. Beck. Anekdoty z historie Rožmberské. sdělené od atd. 1844, č. 39—41.

Bohdan. Cesta k slunci. 1845, č. 25.

Boskovský. Lidské srdce, humoristické čtení 1845, č. 100.

J. Burgerstein. Pomněnky ze žiwota mlad. práwníka 1846.

M. Dr. Čejka. a) Dítě a lew. Novella dle Göthe 1844, č. 117. b) Chudoba, obraz ze žiwota Pařížského dle E. Suc-a. 1844, č. 51.

M. Černý. Jan Wyhowský, z pol. 1846.

Fr. D. Trjzněnc. 1844, č. 82. — Následek sňatku. č. 94. — Ze žiwota Napoleonowa na ostrowě Heleně. Powídka. č. 123.

Fr. Daucha. a) Spánek, z Herdera. 1839, str. 215. b) Něco wíc. 222.

K. D. Nenadálý osvoboditel. 1841, 51.

Dunder. Pan Siemaš, dle Jašovského (z pols.) 1842, č. 41.

Jos. Ehrenberger. a) Hrob Sasikůw, půwodní powídka: 1839, 249. b) Půl zlatého prstěnků. 1840, 9. Dwa příběhy z našich časů, od F. 1844, č. 148.

M. Fialka. a) Trewčuk. 1839, str. 277. b) Dýmka. z pols. 1840, 272. c) Jan Jiří Hubner. 1842, č. 59—60.

W. F. a) Královský neduh. 1841, 22. b) Nenadálý krajan. 1843, č. 74.

W. Filípek. a) Šílená, z něm. 1838, 23. b) Postní zpomínky na masopust. 97. Půwodní powídka. c) Lichváři. 233. přel. z něm. d) Laupežník Kara Aly. 241. e) Begler-Begův syn. 371. f) Zháři, z něm. 1839, 313—9) g) Swatební dar. 1840, 305, z něm.

h) Čerwený rak s modrau korunkan. 329. i) Žalárník. 1841, 32.

H—k. Šašek. 1842, č. 29.

Hannš. Osadník paramarebský. 1841, 8.

J. F. Holub. Smrt Johanny Grayowé. 1841, 17.

Mil. J. Hurban. Swatoplkowci, aneb: Pád říše Welko-Morawské. 1844, č. 91 atd. Též o sobě tištěno.

Prok. Chocholaušek. a) Černohorci. 1843, č. 94. b) Trawič. č. 98. c) Dcera Ottakarowa, dějepisná powěst. 1844, č. 1. d) Dogareska. Powídka z dějů Benátských. č. 37. e) Kdy se může s paní mluwiti? Capricio ze žiwota. 1845, str. 77. f) Palceřík, dějepisná powěst z dob Otakara II. 1846, též o sobě tištěno 1847, 8. str. 202.

—j— (Filípek) a) Swobodný manžel, z něm. 1839, 113.

b) Zlý saused. 158. c) Wšech dewět. 271. d) Wěrný ženich. 1841, 4. e) Dumáci práwo Černohorců. 11. W. Jachim. Duch králowny Barbory. 1841, 23.

Jawornický. Dwa obchodníci. 1842, č. 68.

Ferd. Jirchařský. Lidmila 1845, 278.

K. Ilrb můj a srdce moje od Zschokke. 1841, č. 141.

J. K. Zlataušek. 1840. 266.

W. K. Dwě Terczky, obraz wesnický. 1842, č. 98.

Ond. Kalnický. Dosažení eile z mař. 1843, č. 48.

J. Kaška. a) Ženský bratranec. 1840, 33, z něm.

b) Znamení kříže 1842, č. 9.

J. L. Kendik. Powěst o hledém plawci 1846.

Marek Kolinský. Obět lásky a fanatismu. 1844, č. 15.

Fer. Kop. Lidmila. 1845, č. 69. Růže na pahorku. č. 147.

Wác. Kořinek. a) Kwítko maceška, půwod. 1838, 313. b) Památné udalosti mořského psa. 397. přel.

c) Twrz Krosslands. přel. 1839, 109.

Křečinský. Msta lásky. 1845, č. 45.

Fr. Jos. Launský. Staniz se wůle Páně. 1843, č. 12.

W. L. a) Poňatowský w nebezpečenstwi, z něm. 1838, 331. b) Císařský žebrák. 1839, 385.

K. M. Letinský. Tamaň z Lermontowa, z něm. 1844, č. 62.

B. L. Ferdinand Eboli. 1843, č. 66.

J. B. Liman. a) Boruta, dle Wojčického. 1842, č. 33. b) Mor, dle téhož, č. 38. c) Mistr a zák, z Krašewského. č. 76. d) Proměny, powěst národní. č. 92. e) Žiwot sirotkůw, z Krašewského. č. 1. d) Ecín Orag. Powěst hist. ze Šabranského. 1843, č. 6. e) Osizený dobywač pokladu. 1844, č. 96.

Jaroslawa Litněnská. Neznámý, w Chalonsu, z franc. 1843, č. 64.

M. Císařowna Ludowíka, z rusk. 1843, č. 103. Zázračný sen. 1840, 185. Mučení. 196. Honza. 227.

J. Malý. a) Služebník černoknižníkůw, 1838, 217. půw. b) Zlatníkowa milenka. 297. c) Obležení. 1840, 349. z něm. d) Lowec. 361. e) O zakleté princezně. 169. — Siska van Rosemal 1846. (z flemského J. Conscience).

Jind. Marek. Harfenice 1841, 35.

Fr. Mašek. Příběh z pustín asiatských, z něm. 1843, č. 53.

K. N. Muž bez spání, přel. z něm. 1843, č. 34.

P. N. Marie Lafargeowá. 1840, 397. krim. sand.

W. Nebeský. a) Powěsti židowské. 1844, č. 94. b) Propasti srdce. č. 128. — Mocnost hudby, z Kleista. 1845, č. 96.

B. Nosák. Čarowná ručnice, ze srbsk. přel. 1844, č. 65.

Marie Olivowá. Piáčníkowa dcernška, 1845, č. 118.

K. Orelský. a) Pancchya, z rusk. 1843, č. 89.
b) Píková dáma, z rusk. 1844, č. 68.
B. P. Petr veliký a Dolgoruký. 1839, 305.
L. P. a) Známka, z něm. 1839, III. *b) Wěst-kyně terna.* 140. *c) Neobyčejný sauboj.* 284. *d) Bezděčně cestování,* dle Zschokke. 1844, č. 134.
Bojisl Pichl. a) Hospoda ve Wilkowsi z něm. 1838, 330. *b) Ukázky z Don Quijota.* 1840, 225, 282.
J. W. Podlipský. a) Čerwený závoj. 1838, 172. *b) Wěstba Maruchy.* 193. *c) Šwědek z boží pro-zřetelnosti.* 365. přel. *d) Běh o záwod s čertem.* 393. *e) Pomsta,* z polsk. 1839, 27.
Jar. L. Pospíšil. a) Dobrodružství v Kalabrii 1838, 344, z něm. *b) Wěziňuw syn.* 348. *c) Tri přátelé* 1839, 193, z něm. *d) Maria cikánka* 217. *e) Seged,* z pols. 363. *f) Ilza,* z něm. 1840, 201. *g) Madalina.* 290. *h) Noc na řece Nilu.* 371. *i) Chytrý Matěj.* 377. *k) Wečer před swatbau,* z Zschokke. 1842, č. 31.
Příbramský (J. Škoda). a) Pas, přel. 1838. 220. *b) Ženská lest,* z něm. 1839, 12. *c) Jak může sláti se ze staré panny mladá panička,* 173.
J. Procházka. a) Powěst o knížeti Trojanowi. 1838, 29. *b) Wisící host,* 41. *c) Sluj na hřbitowě,* 51. *d) Biruta,* z pols., 74. *e) Wlčí sluj,* 158. *f) Hlostinec v Kransaku,* přel., 161. *g) Krásná cikánka,* z něm. 225. *h) Den před swatbau,* 300, z něm. *i) Čas a duch (Anekdoty, rozprávky atd. od téhož Procházky, Štulce, Poimona, Filipka, Nowokninského, Příbramského, Dauchy a j.)* 1838, 71—351.
Purkyně. Wýstraha, přel. 1838, 346.
Fr. Rubeš. Obrázek ze žiwota, 1846.
J. Řezníček. a) Křiwá přísaha, dle Balzaka 1843, č. 20. *b) Mořský laupezník,* č. 26. *c) Ludiwa Dimitrijewna,* č. 38. — *Wina lásky,* 1845 č. 35.
J. S. Sauboj, prawdiwá příhoda, od Dra. atd. 1842 č. 54.
K. Sabina. a) Wečer na jeseni, 1838, 377 půw. *b) Sigurd a Alfsola,* půw. 1839, 68. *c) Den narození,* 84. *d) Letní noc,* 209. *e) Štíleec,* přel. 340. *f) Walentina,* přel. 1840, 17. *g) Emilia,* 28. *h) Sauboj a swatba,* 57. *i) Sierra Morena,* 297. *k) Mnich,* powěst Kyjewská, dle rusk. J. Kozlowa, 65. *l) Msta,* 89. *m) Otec a dcera,* 1845, str. 2.
Sedlecký. Překwapení, 1846.
Słowanka. a) Cizinec, 1844, č. 75. *b) Čerwený plášť,* č. 150.
K. Šmidek. Kdy začali Hanáci raky jísti, 1838, 108, půw.
G. Sólthés. Zajátý mezi Čerkesy, 1840, 241.
Krist. Štefan. a) Tomiła, z polsk. K. Balinského, 1843, č. 45. *b) Josefa Želichowská,* z polsk. L. Potockého, č. 39. *c) Poklad,* z polsk. (paní Krakowé) 1844, č. 45. — *Hrádek,* 1845 č. 60. — *Orlík a Orlenko,* z polsk. 1846.
Z. Št—ová. Máte k tomu srdce? přel. z něm. 1844, č. 131.
L. Štúr. Napoleon a Lucian v Mantui, z polsk. přel. 1839, 166.
J. S. Tomiček. Nedwídek, národní báchorka 1842, č. 6.
W. W. Trnobranský. a) Staročeský rozsudek, 1844, č. 19. *b) Cholera,* 1845 č. 41.
Fr. B. Trojan. a) Cecilie, 1838, 49 půw. *b) Hajný,* 117 půw.
J. K. Tyl. a) Pomněnky z Roštěže, 1838, 263. *b) Ženich na licho,* 1839, 20 půw. *c) Pepiček a Pepička,* 89. *d) Wychowanec pomsty,* 201. *e) Běda lhářům.* *f) Salamander,* z něm. 1840, 145. *g) Ne-wěstá z Hwězdy,* 177. *h) Panna jezerní,* 285. *i)*

Decret Kutnohorský, 1841, 1. *k) Hlidač winohradu,* 13. *l) Páže,* dle franc., 14. *m) Ženich z Barny,* 18. *n) Láska wlastencowa,* 1842, č. 10. *o) Malomocný dle F. Lendolfa,* č. 18. *p) Decřina písaha,* č. 2, národní powěst. *q) Dalimil,* obraz historický, č. 50. *r) Růže z keře nízkého,* 1844, č. 57. *s) Nowý rok,* 1843, č. 1. *t) Český jazyk moje škola,* 1845, č. 77. (Tež o sobě tišt. pod titulem: Dwa bratři, aneb čes. j. m. šk., u Posp. 1846, str. 201. *u) Ze společnosti.* (Zlomek novellistický) 1845, č. 64.

H. J. Wernow. Primas, powídka půwodní, 1840, str. 393.

P. M. Weselský. a) Srbšti pobratimowé, 1840, 121, přel. *b) Pařížská invalidowna,* 1841, 48. *c) Hlauslista,* 15.

J. Winkler. Čertowi se dílo nedaří, 1844, č. 120.

J. E. Wocel. a) Hrad Buchlow, 1838, 6, půw. *b) Johanita,* 76, půw.

K. L. Zap. a) Rozepře o wlčí důlek, přel. 1838, 12. *b) Taras Bulba,* z rusk. 1839, 125. *c) Wlčí jáma,* dle polsk. 1842, č. 80. *d) Polský bál na wenku,* od J. Dzieńkowského, 1846.

K. Zbraslawský. Trausilkowic w Karlowých Warech dle Booze, 1842, č. 70. — *Wojenská výprawa Strašpytlowských,* 1846.

Nejmenowaných. Krejčí princem, 1839, 377. *Nebezpečné lauzelnictwo,* 396.

1840: *Kauzelná lampa,* 3. *Kosteliček na skále,* 36. *Kofalečnikowa smrt,* 163. *Zázračný sen,* 185. *Neštěstí, veliký los vyhrati,* str. 207.

1842: *Tri pecky,* č. 55. *Diwotworný klobank od —sky,* č. 56. *Den ze žiwota urozené paní we středním wěku,* č. 61. *Zahynutí Gustawa III. krále šwédského,* č. 62. *Loudon,* č. 86. *Dobrodružci,* dle Eichendorfa, č. 90. *Příhody kata,* dle franc., č. 88.

1843: *a) Sauboj w hrobece,* č. 1. *b) Modla Berger,* č. 2. *c) Smíření na Kawkasu,* str. 260. *d) Z nowého českého románu,* č. 24. *e) Sauboj na Metenzasu,* č. 71.

1844: *Don Juan,* arabeska, č. 30. *Čtvero weršů dle franc.,* č. 36. *Nowá dcera pluku,* č. 73. *Chanowa smrt,* č. 83. *Lest nad lest,* č. 126. *Mohamed Ben Abdallah,* prowolaný dey turecký. kraján český, č. 128. *Madona Van Dyckowa,* č. 133. *Příhoda katowa,* z franc., č. 138. *Wěneček upletený z bodláčků a kopriwek (anekdoty),* č. 146.

1845: *Máj nejmléjší sen,* str. 270. *Ze žiwota chudých. Štédry wečer,* č. 38. *Po bále, arabeska,* str. 45. *Tri orišky, nár. powěst slowenská,* č. 58. *Třetího Unora,* arabeska, str. 73. *Setkáni,* dle Murryata od R. W., č. 112. *Tulipán, prstonár. powěst,* str. 194. *Ze společnosti obrázek druhý,* č. 75. *Cikán hauslista,* č. 71. *Modré Domino,* č. 89. *Bratři, dle prawdiwého příběhu,* č. 110. *Milosrdný Samaritan (prawdiwý příběh),* Abraham Most, str. 387. *Lesní tajemství, báchorka,* č. 102. *Jindy a nyní. humoreska,* str. 129. *Před časem šediwá,* dle J. K—dy., č. 92. *Dwadcátého Unora, arabeska. (Sen po merendě),* č. 38.

1846: *Kdo s koho, ten toho,* od X.. ského. *Syn, novella od H—da. Jednatel obchodnický,* dle angl. *Běda, že mám strýce,* z rusk.

d) Wěla. C. A—ský. Nešťastná náhoda. 1841, č. 38. *Jos. Bačkora.* Jed. 1842, č. 72—8.

W. Bambas. Okowy srdce 1846. *Pomsta Afrikanky.* ib.

Jos. Barčíř. a) Jaroš. 1840, č. 6. *b) Wítkůw sok,* č. 10. *c) Jan Žižka,* str. 174.

Berger. a) Zvonic w Staré Boleslawi 1842, č. 51. *b) Hrad Hasensteinický,* 1843, str. 366.

Bohdan. Nejmladší sestra, nár. pověst slow. 1845, č. 15.

H. Borowský (Hawlíček). Milencův hrob. 1845, č. 65.

Jos. Burgerstein. a) Dobrodružství mladého hauslisty 1845, str. 38. b) Švingulantí, č. 42.

Ant. Burka. a) Swržení do propasti. 1842, č. 22. b) Umění se zalíbiti, přel. 1843, str. 170.

M. Dr. Čejka. Wražedlivá pastorele, dle Gozлана, 1844, č. 88.

M. Černý. a) Wyslaužilec, z franc. E. Souvesta, 1843, str. 342. b) O Pelíškovi, národní pověst. 1845, č. 73. c) Tělo bez duše, rus. pověst, č. 701.

Sr. K. Daudlebský. Smíření. 1840, č. 99.

Fr. Daucha. a) Klobauk, z franc. 1838, str. 246. b) Malý Kaprál. 1841, č. 97. c) Snaha welkomogulowa 1839, str. 11.

Jan Lub. Daucha. a) Železná rakew 1842, č. 1. b) Podivná zkauška. 1843, č. 91.

K. D-a. Walčík k pecku. 1843, str. 278.

J. A. Dunder. Skrytý zločin. 1842, č. 36.

D-r. Dřevěné hezyže. 1842, č. 38.

K. J. Erben. a) O třech pradlenách, 1844, č. 27. b) Dobře tak že je smrt na světě, č. 39. (báchorcký nár.).

W. Filípek. a) Alfred a Klotilda. 1839, č. 58. b) Osudné kvičaly, č. 81. c) Nowého roku. 1840, č. 67. d) Částka erbů rodného. 1841, č. 78. e) Hezká Zuzanka, č. 50. f) Zaufalec. 1842, č. 11.

J. H. Volný Beckner. 1840, str. 379.

Hansg. g. Zaporožčové námluvy. 1839, č. 22.

J. Hanaš. a) Divadelní herec, dle franc. M. Eduard Ourline. 1841, č. 85. b) Invalida, pověst moravská, č. 83. c) Mupslík, č. 76.

Herszog. Sen zbláznilý. 1840, č. 6. — Zlatá jablka. 1837, č. 78.

Lad. W. Hráský. a) Odměna. 1838, str. 61. b) Přátelé až do smrti. 1840, str. 34. c) Hieroglyfy oka. 1841, č. 105.

F. H. H. Maudrost světská w auzkostech dle Launa. 1840, str. 119.

Fr. Humhal. a) Wěžňové 1843, str. 238. b) Předwidání hrobníkovo, str. 214. c) Husita Holý, str. 262. d) Kníže žebrák, č. 103.

Karel H. Wýjew ze života studentského. Z pol. Ed. Raczynského přel. 1843, str. 26.

Hynek. Následky pomsty. 1840, str. 3.

—j— (Filípek?) a) Matka, pravdivý příběh. 1838, str. 214. b) Ukrotitost prchlých otroků na ostrově San Juanu. 1838, str. 302. c) Isák van Ambourgh. 1839, č. 100. d) Památka z Rus. 1840, str. 52.

A. J. Wečer w Benátkách. 1844, č. 100.

F. J. a) Trefil svůj na swého. Z netištěného spisu Jos. hrab. Osolinského pod názvem: Strachy. 1840, str. 6. b) Podolanka, z polsk. 1842, č. 29.

Honzík. Něco z dějin města Přelauče. 1846.

Horimír J. Příklady šlechtetnosti. 1839, č. 64.

J. Jahnel. Petr ukrutný dle A. Dumasa. 1845, č. 75.

Krist. Jičínský. a) Zaklený duch, pověst irská. 1842, č. 79. b) Rozwedený, z pols. F. Beldowského. 1843, str. 250. c) Dcera polesného, od P. L. W. přel. z něm. 1843, str. 294. d) Konor O'Mara, irská pověst z Bentleyho směsi. 1844, č. 2.

e) Linowský, z pols. č. 13. f) Dobročinnění a marná sláva, (z rusk.) č. 18. g) Kristof Střemešský, z pols. č. 70.

J. Kalina. Lázeň Libušina. 1845, č. 10.

Fr. Kaňka. a) Kanzednice Časowna. 1838, str. 51. b) Weronika z Běsenice, dle R. Puffa, str. 130. c) Katinka Gusmanowa, str. 298. d) Babuša a její sestry, pow. nár. 1840, č. 63.

Jos. Klábeek. Židowka, dle Ant. Quida Polee 1841, č. 60.

K-k. a) Kubíček šotek. 1839, č. 70. b) Příběhové sestárlého neženilka. 1840, č. 90. c) Jedna šňupka tabáku. str. 307. d) Z denníku nowé zasnoubené, str. 335.

J. J. Koldř. Malř Rainer. 1844, č. 53.

W. Kořínec. a) Tři strasti plní dnové 1839, č. 49. b) Zuzanna. č. 61. c) Mistr černoknižník, č. 87. d) Hrobový pomník, č. 103. e) Štědrý wečer, č. 105. f) Tajemství, č. 27. g) Starožitný peněz. 1840, č. 46. h) Kuřátka, str. 91. i) Dwě sestřičky, č. 95.

F. Košatecký. Johanna z Krajku. 1839, č. 45.

K-r. a) Královský ochrance. 1838, str. 66. b) Zakuklenev w Byzanci, str. 226.

Jar. Křičenský. a) Mysliwci. 1845, č. 21. b) Karbaník, č. 57. Zdeněk z Mezilezič. 1846. Kowář. ib.

Fr. Kvič. Čekanka, dle Ant. Uyssa. 1843, str. 130.

L. Shledání. 1839, č. 63.

*L***.* Ahala. 1839, č. 101.

J. B. Malý. a) Čarodějník Žitek 1844, č. 21. b) Bratr Josef dle franc. č. 29. c) Pomerančowá slečna, nár. bách., č. 36. d) Powídka norwežská, dle franc. č. 40. e) Příběh z časů wálek Šuan-ských, dle franc. č. 65. f) Strašidlo, z angl. č. 83. g) Katerina Emonnetowa, z fran. č. 96.

Mirowslav. Landšperk a Zampách. 1841, č. 75.

Jan Mošný. Poděápský waz. 1845, č. 45. Křižowatka a Kamenec, č. 87.

Bož. Němcowá a) Silný Čtíbor, nár. pow. 1844, č. 79. b) Dewět křížů, nár. pow., č. 95. c) Raussin, nár. báchorcka, č. 103. d) Diwotworná harfa, pověst w duchu národním. 1845, č. 56.

Nebeský. Žebračka Lokarnská, dle J. z Kleistů. 1845, č. 20. Nalezenev dle téhož, č. 52.

J. Nowotný. Chleb náš wezdejší dejž nám dnes. 1844, č. 2.

Dr. P. Snehurka, ruská nár. pověst. 1845, č. 19.

P. O. Láška k nepříteli. 1843, str. 34.

J. W. P. Powěst litewská. 1839, č. 19. Příhody třech Polákůw w Algíru. 1845, str. 287.

L. P. Skotský wojín. 1844, č. 11.

J. P-č-ký. Nowý rok. 1844, č. 52.

Boj. Pichl. Po letech. (z wětšého rom.) 1845, č. 1.

Kar. Pichler. a) Rozina, z pols. 1842, č. 25. b) Nemocná wdowa, č. 38. (od F. Soava, z wlsk.) c) Láška k bližnímu, z pols. 1843, str. 2. Bankrot od Soava, přel. str. 131.

J. Příbík. a) Aučinek obraznosti. 1841, č. 57. b) Hradní d'Hagnet, č. 23. c) Šilená z Pont chartraina, č. 33. d) Hřad Kwětného, č. 4. e) Ženský koncert, č. 39. f) Čertový národ. č. 50. g) Podivný osud špan. děwčete, č. 51. h) Osudná noc. 1842, č. 34. i) Wenceslaw a Dobromila. 1843, č. 98.

k) Pes a kočka, str. 211.

Příchovický. Lesní roh, 1830, č. 99.

K. W. Püner. a) Wina prwní lásky, 1839, č. 8. b) Prwní král český, 1840, str. 118. c) Nesnáze a slasti protivníka tance, 1841, č. 11. d) Aučinek nábožnosti, z něm. 1842, č. 40. e) Wíra, wlast a láska, od A. z Tromlice přel. z něm., 1843 č. 55.

Wácl. Ráb. Ismail a Marie, z franc. hrab. z Forbina Voyage dans le Levant (1817). 1838, str. 354.

A. A. Řehák. a) Odměna hostinnosti, 1840, č. 11. b) Robert, aud řádu Německého, č. 38. c) Dar štedrowečerní, dle J. S. Ebersberka, č. 102. d) Podiwne ochránění, str. 104. e) Šlechtný syn, dle Geramba, str. 215. f) Rychlé cestowání, irská báchorcka, str. 271. g) Těžko býti saudecm, str. 287. h) Strašlivý aučinek hladu, str. 375. i) Shledání,

zlomek z rozdílných dvou přátel vyutáý, str. 386. k) Milovník budhy, 1841, č. 7. l) Slepec Klermontský, č. 16. m) Oklamaná dobrota, č. 35. n) Wolení ministra, č. 46. o) Rok 1840, č. 47. p) Kočičí pansionát, č. 50. q) Nešťastná rodina, č. 54. r) Podivným způsobem ochráněná newinnost, č. 59. s) Něco la Nero, č. 67. t) Astrologické wrtochy, č. 104.

J. B. Resníček. Nocleh w Bawořích, půwodní powídka, 1844, č. 23.

W. Rozcaha. Dorotka a dráteník, 1841, č. 55.

Fr. Rubeš. a) Putování Šárkau, 1844, č. 92. b) Pod hroby, 1845, č. 47. c) Srdece a klobauk, č. 7.

Růženka Dwořáková. Příčina zármutku, 1842, č. 13.

Miloslav Sekytský. a) Slawomil 1839, č. 13. b) Pro milého nic těžkého, č. 41. c) Známost z cestování, č. 93. d) Wěštný sen, z rusk. Melgunowa, 1840, č. 1. e) Wladimír, powěst z dějin ruských, č. 71. f) Slechetný skutek, 1840, str. 87. g) Poplatní den, irská báchorka, str. 110. h) Okauzlené jezero, irská báchorka, str. 414.

A. Slawíček. Pohostinstwí Turků, 1838, str. 126.

J. J. Šemera. a) Po 23 létech, 1840, č. 80. b) Zasnaubení w lese, 1841, č. 1. c) Swobodný pán Hroch, dle Bozze, č. 42. d) Po nemoci, 1842, č. 65.

J. E. Šneider. Orientalské kwěty, 1846.

Gerson Šolthés. Uwina, powěst hornolužická ze XIII stol. 1840, č. 93.

K. Štastný. Mistr Kopytko, 1843, str. 87.

Jan Štěpánek. a) Westálka, 1839, č. 1. b) Luitold Irtenburský, č. 3. c) Nesprawedliwé korále, č. 20. d) Čekanka, č. 39. e) Rustan, č. 47. f) Společnost herců, č. 52. g) Wlasinka, č. 53. h) Kauzalní knoflík, č. 57. i) Nalezenny syn, č. 60. k) Smrt Gustawa Adolfa, č. 65.

J. Šl. Tomíček. a) Čubor ze Stochowa, 1839, č. 25. b) Wlaský laupežník, č. 28. c) Sicilský laupežník, č. 44. d) Opominutá láska, 1844, č. 23. e) Kmet a jinoch, jinotajitelka indianská, č. 37. f) Podlaudníci, z Dennice Warsawské, č. 42. g) Drwoštěpowa dcera, indická národní báchorka, č. 46. h) Košile mrtvého, č. 51. i) Newolník, z Dennice Warsawské, č. 33.

Fr. B. Tomsa. a) Powolání, 1838, str. 195. b) Marie Terezie a akademista, str. 319. c) Hugo, powěst z křížových wálek podle Amelowského, str. 398. d) Puklá srdce, 1839, č. 48. e) Jitro dítky w chudobě a dítky w hojnostech chowaného, dle Mechtyldy Felden-Rolfowoy, 1840, str. 231. f) Pompiér Josef, 1842, č. 27.

Fr. Bedř. Trojan. a) Honby milowný umělec, 1838, str. 194. b) Zulcima, č. 2. c) Jáma Swatondřejská, č. 7. d) Skotská bílá lilie, novella dle Kinde, 1843 č. 10.

J. K. Tyl. Od nowého roku do postu, 1846.

Fr. Wacek. Odstřelená noha, č. 89 (přel.).

Peter Mil. Weselský. a) Zenich při létech, z pol. K. W. Wojcického, 1841, č. 7. b) Pojistěná loď, č. 98.

K. Wit. Blanický rytíř, powěst národní, 1843, č. 93.

K. Zap. a) Wyprawování z Wilkonského, 1844, č. 79. b) Pan Gryf Kartnický, z Wilkonského, č. 84. c) Příhody sbíratele předplatitelů w Polště, z Wilkonského, č. 98.

R. z W. Z(ap)owá. Paní starostka Międzyrecká, 1845, č. 93.

Jos. W. Žák. a) Poslední wíle, 1840, str. 383.

b) Lest nade všechno, národní báchorka od Th.

Swarta, přel. z něm. 1841, č. 45. c) Ilža, powěst z XI stol. z pols. 1843, str. 191.

Nejmenowaných. 1837: a) Newolnice, č. 11. b) Swatawa a Slawětín, č. 1 - 6. c) Strašidlo, str. 14. d) Hamahydský žid, str. 21. e) Beneda, starožitná powídka, č. 23. f) Signor Formica, č. 16 sld. g) Žhár, č. 25. h) Wlčí daň, č. 28. i) Otce wrah, č. 31. k) Kupte chwojštata, č. 41.

1838: a) Lodní ranhojič, č. 1. b) Kříž wykupitele, str. 5. c) Kauzednice, str. 16. d) Zbytečné nářadí, str. 41. e) Prawdivá připadnosť, str. 50. f) Aučinek žárlivosti, str. 62. g) Noworoční sen, str. 78. h) Slechetný laupežník, č. 19. i) Bob (z Zschokke), str. 82. k) Myší past, str. 170. l) Diwná příhoda (sen wyjewenny), str. 271. m) Dwé datle, str. 255. n) Skřet, str. 258. o) Put put, str. 352. p) Bílá růže, str. 363. q) Přemožení sebe samého, wítězná zbraň, str. 365. r) Následky řewniwosti, str. 367. s) Professor, str. 378. t) Hlídaní noční, str. 382. u) Lichý Balduin, str. 404. w) Hostinec, str. 407. x) Básník Dufresny (anekdota), str. 407.

1840: a) Mysliwna, č. 15 (K-š-k). b) Princ Olav krejčí, str. 259. c) Mojžíš Ben Maimon, židowská pow., str. 318.

1841: a) Zlý duch Šukup, rusk. bách., č. 7. b) Tři pohlawky, č. 21. c) Kletba hřtchu, č. 70. d) Cesta pro kytku, dle A. Lewalda, č. 72. e) Zklamáná naděje, č. 65. Křest, z Alemannů.

1842: a) Číslo 76 a 77, dle rusk., č. 80. b) Okauzlený hrad, č. 102.

1843: a) Adleta Sarganská, swob. p. z Wartů, str. 13. b) Poslední doba Otakara II., č. 26. c) John Simpson, šlechtný žalárník až do r. 1786, str. 38. d) Česká wojačka, str. 67. e) Něco z dušewních powah Bedřicha Wiléma III, krále pruského, str. 75. f) Ztracený welblaud, str. 104. g) Hojná odměna za přijetí nalezenec, str. 103 (C. A.). h) Černý frak, str. 127. i) Šěstí, pow. arabská, str. 142. k) Dáwati jest blaženější než bráti, str. 399. l) Napoleon a Savoyard (anekd.), str. 407.

1844: a) Aumrtní stráž, č. 1. b) Pokušení Buldhy, japonská pow., č. 4. c) Van Tassit, č. 11. d) Zjewení sw. ducha, č. 68. e) Flamská báchorka: O Zatřináctowí, č. 87. O ubrusu, holi, hauslech a pláští, č. 90. f) Běla, čermáček, mořská kráwa, Bretonska báchorka, č. 102. g) Satanůw pobočník, č. 103. h) Červená labuť, indianská báchorka, č. 105.

1845: Umrleí hlawa, č. 26.

1846: Co matka snědí může. — Láska Skomaljky. — Sausedé. — Zdwořilost všude dobrá. — Kytajský cisař. — Z Haremu. — Jak se mstí Pařížanka. — Monsieur Margot (Bulwer). — Nedwěd (od H. B.). — Starý irský woják a Napoleon. — Original přátelství. — Wyslaužilec, od Hermína. — Illuchý wozka.

e) Wlastimil. J. Franta. (Šumawský) a) Pohádka o krásné zemance, dle nár. wyprawování, 1840, II. 37. b) Pohádka o Jeřinkách, dle nár. wypr. IV. 169.

P. Chocholaušek. Wanda, hist. pow. 1841, II. 169. 214.

J. Kalina. a) Strašliwý dwůr, dle Wojcického, 1840. I. 147. b) Dobeš, dle Wojcick. II. 203. c) Hornice, z pols. IV. 5.

G. J. Kolář. Cesty žiwota. Powídka 1. 1842, 4. 2há. 101.

Milota Libenský. Poslední doby w Bílé wěži. 1840. I. 238.

J. B. Liman. Powěsti národní. 1842, 146 a 239.

B. Pichl. Homole, hist. powěst. 1841, I. 65.
F. L. Rieger. a) Zebrákova hostina, z Kraševského. 1840, II. 10. b) Wilim z Kabestana, z Kraševského. III. 48.

W. Rybicka. a) Zvířata na pausťi, nár. pohádka 1840, III. 8. b) Pater Kristof. Episoda z Manzoniho rom. 1841, II. 62.

Božislawa (Swobodowa). Událost ze středního věku podlé Jakoba. 1842, 193.

F. B. Tomsa. Čertowa ruka, česká powěst. 1841, I. 202.

J. K. Tyl. a) Břeněk Švihowský. 1840, I. 1. b) Láska básníkova, II. 126. c) Rozerwanec, III. 206. d) Diwadelní ředitel IV. 71 a 263. e) Z denníku mladé vlastenky, I. 261. f) Ukázky se Scottowa rom. Ivanhoe. 1841, II. 248.

P. M. Weselský. Královská hostina, z něm. 1841, I. 124.

J. W. Zimmermann. a) Kozlů, dle nár. pow. 1840, II. 65. b) Homole, dle nár. pow. III. 117.

Nejmenovaný. Bělínka. Stará pow. nár. 1840, III. 168.

f) Čas. Mus. W. A. Swoboda. a) Hrad Nawarow, powěst 1827, III. 105. b) Sigmund swob. p. z Újezda. 1829, I. 65.

B. Stěpnička. a) Krwavá swatba. 1828, III. 64. b) Pohřeb. IV. 35.

Čtyři sprotní bramíni, z ind. (dle Schlegla) přel. J. J. 1828, III. 71.

Z Wash. Irvinga: Powahopisy od Issc. 1828, III. 53. IV. 29.

Bohuslaw a Berta, powěst. 1831, II. 153.
Hrdelní příběh z XVI. stol. od M. Dworského. 1832, 344.

Přibík z Újezda, staroč. powěst, od Fr. Šohaje. 1839, str. 154.

Ant. Marek. Z Bulharína: a) Wenkowák we společnosti s welikoměstskými, 1832, I. 75. b) Propuštěný woják, 1832 tamž II. 221.

C. ŘÍMSKÁ A ŘECKÁ LITERATURA.

914. Einige Übersetzungen von Schülern der Dichtkunst an der hohen Schule zu Prag, herausgegeben, als sie zum erstenmal öffentlich geprüft wurden, im J. 1775. Prag bei J. F. v. Schönfeld 8. Item, als sie zum zweitemal öffentlich geprüft wurden, ib. 1775—8. W první knížence jest: I. Ecloga Virg. lat. něm. a česky. W druhé pak: 4, 5 a 6 Ecloga Virg. a I. Elegie Tibullowa.

915. Quint. Curtius, do češtiny přeložený od Cippeliusa 1782, w rkp. u prof. J. Nejedlého.

916. Hanke von Hankenstein. Plinius Briefe deutsch, französisch und böhmisch. Ms. z XIX. stol. poč. w moraw. Museum.

917. Homerowa Iliada. Zpěw první od J. NEJEDLÉHO, w Praze 1801, 4. str. X a 37. Týž zpěw přeložil J. Palkowič w Muze swé, a Puchmayer z části w básni V. sw. Prof. Liška, ještě w rkp., koněčně slowácky Holý (1824).

918. Písne Anakreonowy z řeck. přel. s předawkem některých jiných básní od SAM. ROŽNAJE. W Praze 1812, 12. str. 94.

919. Tabule Kebesa Tebánského, t. j. wtipné a užitečné wyobrazení právě mádrosti a šťastného žiwota. Z řeckého přeložené od Wácsl.

Karafiáta, kazatele w Morawě. W Praze u Mart. Neurouta, 12. str. 46.

920. JANA HOLEHO a) Rozličné básně hrdinské, elegiacké a lyrické z Wirgilia, Teokrita, Homera, Owidia, Tirtea a Horáce. Přeložené s představení prosodií. W Trnawe u Jana Krst. Jelínka 1824, 8. str. L a 85. b) Téhož Aeneida Virgiliowa w slowenském nářečí 1841; wiz nahore číslo 337.

921. Výbor ze spisowatelů řeckých, přel. od FR. ŠÍRA. I. díl, prostomluwa. W Jičíně 1826, 8. str. 184, u Kastránka. Díl II. 1827 básnická mluwa, str. 191. Jest vlastně chrest. řecká na gymn. čítaná.

922. S. K. MACHÁČEK. a) O hásnictví z Horáce, přeloženo od etc. s půwodním textem, poznamenáními latinskými a německým přeložením. — Quinti Horatii de arte poetica etc. W Praze 1827 písmem Tábora. 8. str. 191.

b) M. Tullia Cicerona čtvero řečí proti Katinowí, přeložením etc. w Praze arcib. tisk. 1834, 8. str. 190. (Pos. w Čas. mus. 1834. Wčel. 1835, 318. Srow. Kwěty 1834, 374. Tomášek w Uhrích, spisowatel paměti Jelšawských, má w rkp. wšecky řeči Ciceronowy.)

c) Julius Caesar w rkp.

923. K. WINARICKÝ. P. Virgilia Marona zpěwy pastýřské, w české werše uwedl a wysvětlil etc. W Praze arc. tisk. 1828, 8. str. 116 s latinským textem. (Srow. Rozl. pr. 1828, 23. — Čas. mus. 1828 II. 136.)

924. G. DANKOWSKÝ. Homerus slavicus dialectis cognata lingua scripsit. Iliados liber I. v. 1—303. Slavice et graece idem sonans et significans, adjecta nova versione latina et commentario graeco-slavico. Viennae 1829—1831. (Posonii Schaiba.) Není to vlastně přeložení, něbrž srownání obau jazyků na důkaz jejich příbuznosti.

925. J. WLČEK. a) Powahopisy Theofrastowy, w Praze 1830, wel. 8. str. 63.

b) Hésiodowy nauky domácí, českým hláhoem wydané od etc. W Praze 1835 arcib. tisk. mal. 8. str. 34, u W. Špinky.

c) Homerowa Iliada, přeložením Wlčkovského, w Praze tiskem a nákl. J. Spurného 1842, wel. 8. str. 440. Číslo I. biblioteky klassiků, o jejíž wydawatelstwu w. Kwěty Now. 1841, 85. Posud. tamže 53 a 97.

926. JOS. CHMELA. a) Sexta Aurelia Victora dějiny Římské. Přeložil, wysvětlil a opravený text latinský připojil etc. W Praze u J. Posp. 1838, 8. str. 330. (Posud. Kwěty 1838 příl. str. 19.)

b) Lucia Julia Flora Obraz dějů Římských. Wedlé saudných úwah páně Titzowých opravil,

přeložil a vyložil etc. v Praze u J. Pospíš. 1843, 8. (Posud. Kwěty 1844 str. 356.)

927. **NORB. WANĚK.** *a)* Bellum Jugurthinum, to jest válka s Jugurthau. Z lat. jaz. přel. etc. v Praze u Tábora 1834, mal. 8. str. VI a 150. (Pos. Čas. mus. 1834. I. 111.)

b) C. Crispi Sallustii Bellum Catilinarium, to jest Katilinovo spiknutí. Z lat. přel. etc. v Praze arc. tisk. 1835, vel. 12. str. 86.

928. **IGNAC HÁJEK.** Některé spisy Luciana Samosatenského, w češtinu uvedené práci etc. Částka I. w Praze 1832, 8. str. 208 u W. Špinky. Část II. w rkp. u mne.

929. **FR. ŠÍR.** Marka Aurelia Antonína Zápisky, kteréž sobě samému šnesl. Dwanáctero knih. Z řeck. přeložil a poznamenáními zaopatřil etc. W Jičíně u J. Kastránka 1842. (Pos. Kwěty Nów. 1843 str. 89.)

930. **ANT. LIŠKA.** Homerowa Odyssea. W Praze 1844 u J. Posp. w 8. str. XVI a 365. (Jest překlad w proze, číslo IV. Překladů klasiků etc.)

931. *W rukopisech.* *a)* J. An. Seneca. O prozřetelnosti božské a spokojenosti myslí. O stálosti maudrého. Přel. Jan Rettig. 1837. Rkp. u Posp. Týž překládá Ody Horácowy. Wiz Kwěty 1838, str. 56. *b)* Sofoklesůw Oidip král, Oidip w Koloně, Antigon. přel. A. J. Wrtátko.

932. *W časopisech* *a)* *W Illasateli:* *α)* Cicerona anekdota od Scipionu Nasikowi a básníci Enniowi I. 91. *β)* Podivný sen ib. 92. (Weles.) Podwod Pythia od J. Nejedlého ib. 93. I nepříteli víru slíbenau naplníti, od téhož ib. 95. *β)* z Tit. Livia Boj mezi Horaciemi a Curiaciemi I. 97. od téhož. *γ)* Corn. Nep. od J. Rautenkrance Miltiades I. 421. Themistokles II. 384. Aristides III. 435. Pausanias ib. 439. Cimón IV. 409. *d)* Luciana Rozml. mezi Terpsionem a Plutonem I. 103, mezi Diogenem a Alex. od J. Zieglera 105. Timon od J. Jungm. ib. 249. Tychyades a Filokles, od J. Nejed. 593. Loď aneb žádosti J. N. II. 252. Alex. Hannibal. Scipio a Minos II. 431. Přívoz J. N. III. 130. O marnosti krásy (J. J.) ib. 476. Diogenes a Pollux (J. J.) III. 643. *e)* Theokritowa Idyll. 21ní, rybáři J. N. I. 625, 111á ib. 628. *z)* Sappho horlíci od J. Rautenkrance. II. 359. *γ)* od Rožnaje některé písně z Anakreona II. 632 a 380. Mimmermowa na lásku 578. Bionowo nařikání II. 571.

b) *We Wid. Lístech* a Nowinách as 10 ód Horaciowých přeloženo Kinským a Rautenkrancem; dvě heroidy Ovidiowy Ant. Markem; satyr Horaciowých první kniha celá a dvě z druhé knihy, od Zieglera přizvučným hexam. Lukiana rozml. dvoje, a dvě selanky z Theokrita, od Kinského.

c) *W Čechoslavu:* Z Curtia od Kočího (1821. čís. 58) z Horace I. óda od J. J. (1822. 9) z Cattulla na smrt wrabce od Štěpničky (14), od jiného časoměrně (16). Z Tibulla tauha po míru od Kočího (33). Z Livia výjimek: Boj Horaciůw a Curaciůw od G. Zeithammera. Catonis disticha wydaná od W. Pohana. Oda Anakreonta, (1822. 2) a z anthologie řecké (14) od Šíra.

d) *W Hyllosu:* Ak. Planta weselohra o pokladu w V jedn. přel. od J. Teichla etc. (1821), num. 24-6

e) *W Kroku.* Heroida Owid. (Leander k Heře) od A. Marka. Wypsání bauře z Aen. Virg. od W. Swobody. Selanka Virg. (Menalka a Mopsus) od Šíra, ostatních dewět w Rkp. Některé nápisy z Martiala od Čelakowského. Dvě selanky Theokritowy (2 a 3) od Šafařka, (wše to časoměrně). R. 1831. II. 6. Nápisorw dle Martiala od Čelak. — 37. Dafnis (V selanka Virgiliowa) od Šíra. — 187. Hero Leandrowi (z Ovid.) od Sušila. — 193. Kyklops (z Theokrit. sel. II. od Šíra. — 332. Dido Aeneowi (Ov. her. VII.) od Sušila. — 481. Hypermestra Lynceowi (Ov. her. XIV.) od téhož. — 1836. III. II. 321 — 337. Homerowy Iliady sklada VI. od J. Wlčka. [Pos. od A. Lišky 1838.] — 1837. IV. 488—91. Z Ovid. Metamor. IV. 55. Pyramus a Thisb. — 492. Ovid. Met. X. 244. Pygmalion, od Sušila. 403. Z Ovid. Am. 2. 6. Na smrt papauška, od téhož.

f) *Mus. Čas. F. Čelakowský.* *α)* Marcialowy epigramy 1829. III. 15. 1836. II. 167. 1837. II. 142. *β)* Nápisorw z básní lat. A. J. Westonie 1832. II. 136. Chwála hudby, tamž III. 131. *γ)* Z anthologie řecké. 1842, str. 323.

Dominik Kinský. Z Boethia. 1833, III. 255. *S. Macháček.* Pindarůw olympický wítězslaw I. 1827, III. 98.

Fr. Palacký. Z Platona: Fedros, aneb o krásě. 1828. I. 107. III. 111.

J. Pihláček. Z anthologie řecké. 1829. III. 79. *F. Sušil.* Z Ovidia: Daedalus 1833, I. 71. *P. J. Šafařek.* Zlomky z Aristofanesowých Oblaků 1831, II. 138, III. 254. [Srow. téhož rozprawu u Aristofanesowi a jeho Oblacích. 1830, 413.]

Fr. Šír. Okus překladu ód Horaciowých. 1843, 347. [Ostatní posud w rkp.] *Fr. Šohaj.* Virgiliowých Georgik zpěw čtvrtý. 1840, str. 3.

Wácl. Wl. Tomek. C. Corn. Tacita letopisů od úmrtí Diva Augusta, knihy první. 1842, 190.

K. Winařický. *a)* Čtyry idyll Bionowy. 1830, 255. *b)* Bohuslawa z Lobkovic, žalozpěw atd. 1830. 407. *c)* Ody Horac. 1831, I. 31. III. 249. *d)* Virg. Aeneidy zpěw I. 1836, 237. Zpěw druhý, 1829, I. 107. II. 45. *e)* Wýpisy ze Strabona. 1839, 269. *f)* Tacitowa Germania. 1840, str. 332. *g)* Odyssey kniha první. Prostonárodní překlad. 1843, 483. *h)* Iliady I. zpěw. 1843, 92.

S. D. (V. Zák?) Albia Tibulla elegie tři, 1827, II. 58. Jiné tři 1832, II. 143.

g) *Čechoslav* 1831, V. 20: Antifon a Sokrates od Jos. Nowotného.

h) *Č. Wčela.* *a)* 1834: Marcialowy nápisy, č. 19, 52. *b)* 1836: 2. Panthia králowna Suská, z Xenofont. o živ. Cyr. — *c)* Anakreonowy ody 3 od F. Srbika, 1836 č. 23-6. — *d)* Oda Hor. I. 23, od F. Swobody, 1839, č. 24. *e)* Chor z Oblaků Aristof. 1839, č. 29. J. J. Selanka Moschowa, 45. Horac k Neobuli, 79. 1841. Wýbor myšlenek Ciceronowých od Pichlera, č. 50. 1842 č. 27.

i) *Hronka.* 1836 I. 1. Horaciowých ód I. 3. od Nosáka, I. 4. od Hozneka. II. 3. od Hroboně. — 1836 II. Hor. oda II. 2. od Hroboně; III. 8. od Durčeka. — 1836 III. 53. Horace kn. I. list 18 od Ct. Coehiusa. — 1837 I. 65-86. Faedon, aneb poslední Sokratesowo o nesmrtelnosti duše rozmlauwání, přel. z řeck. K. Štúr.

k) *Květy.* 1834, 259. Žabomyšowálka, swobodně z řec. přel. od Rožnaje. — 329 a 337. Theokritowa selanka V. (Pocestníci čili zpěwáci pastwří) od Wlčka. — 1835 příl. 72. Kwět z Hom. Iliady od téhož. — 1836 příl. 59, 77. Theokr. Selanka IV. od téhož.

l) *Pautník*. 1830 V. 43-63. Zlomky z předěni Hom. liady, od Štěpničky.

m) *Plody*. 1836. Rozchoď Hektora s Andromache, od D. Štúra.

n) *Přítel mlád*. 1828 IV. Otázky a odpovědi ze škol starobylosti.

o) *Tatranka*. 1832 II. Řeč Cie. pro Archiáše.

p) *Weč. vyraženi*. 1832, 361. Dafnis a Menalkas (selanka).

D. H I S T O R I E.

a) Politická.

933. Uvedení krátké k všeobecným příběhům starých i nových časů. Díl I. Příběhowé lidu židovského; w Praze u sw. Klimenta skrze Jana Ad. Hagen faktora, 1776, 8.

934. **MAX. ŠIMKA** Krátký wýtah všeobecné historie světa. 1778 we Widni.

935. Příběhy baworské wojny o poslaupnost po smrti posledního wolence Max. Josefa, od 30 Pros. 1777 až do 13 Máje 1779 (z něm.). Prwní toliko arch wysel, ostatek smrti wydawatele přerušen (Kopitar).

936. Traktát neb snešení o pokoj mezi J. c. M. císařownau . . Marií Terezií a J. kr. M. králem Prušanů etc., stwrzeno w Těšíně 13 Máje 1779, w Praze u Jos. Grebla str. 40.

937. Ottona Steinbacha z Kránichsteina malá kronika o markrabství morawském pro mládež škol normalních; w Praze u Jana Fr. z Schönfeldu 1783, 8.

938. a) Krátký wýpis pětileté wojny židovské a celé zkázy města Jerusalema, dle židovských běhů spisowatele Jos. Flaviusa w českém jazyku na swětlo wydaný od **JOS. PROKOPA**, we Widni u Jos. z Baumeisteru 1786, 8. b) Jiné wypsání zkázy Jerusalemské od **PAWLA ŠRÁMKA**, w rkp. u Pr. Palkowice (w. Tab. Poe. IV. 27).

939. Kratičké historické wypsání knížat a králů uherských, od nejdávnějších až do přítomných časů, z hodnowěrných hist. písem učiněné a w slowenském jazyku prací **MICHÁLA SEMIANA** etc. wydané; w Prešp. u Fr. A. Paczka 1786, str. 226 a rejstřík.

940. Wýtah listowního dopisování mezi římským císařským a francauzským dworem. 8. (1789 ?)

941. Rozmlauwání Josefa II s Matějem Korwinem, 1790. 8.

942. Oprawdowý příběh o král. české koruně, a obšírná zpráwa o ceremoních při korunování J. c. M. w Čechách, s illuminirowaným wyobrazením této koruny. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1790, 8. listy 4.

943. Popsání obyčejů při korunování králů českých, podlé nařízení c. a kr. Karla IV, které uny dle dworského poručení při korunování Leopolda II dne 1 Září 1791 na wětším díle

pozorowány budau. Sepsány od **J. J. TANDLERA**, w 8. s obrazem Leop.

944. Nowá kronika česká, w kteréž příběhy obywatelůw země české od počátku až do nynějších časů wyprawuje **FR. MART. PELCEL** etc., w Praze, 8. I. díl 1791 str. 452. II. 1792 str. 477. III. 1796 str. 496. IV. díl (o Husitské wojně) w rkp. Třetí díl jde až do r. 1378.

Tato česká kronika jest mnohem obšírnější, důkladnější, pořádnější a k čtení utěšenější než německá téhož Pelcela, ale ne celá.

945. **ALŠE PARÍZKA** a) O swobodě a rownosti městské, jaká jest, a co z ní pochází mezi Francauzy; w Praze 1793, 8. b) Biblické wypsání nynějších příběhů; w Praze 1814. 8.

946. **M. W. KRAMERIUSA** a) Přezalostné nowiny o nešťastném Ludwikowi XVI, králi franském, a o jeho katowýma rukama odprawení. W Praze 1793, 4. b) Náležité wypsání ukrutné smrti, kterauž Marie Antonia králowna franc. podstaupiti musila. W Praze 1793, 4.

947. Z Jiřího Papánka historie gentis slawicæ wýtah wydal **J. FANDLI** (slowáckým dialektem) 1793, 8.

948. **JANA RULÍKA** a) Welmi užitečná historie o slowútném národu českém, w Praze 1793, 8. str. 80. b) Kalendář historický, obsahující krátké poznamenání všech proměn, příběhů, wálek, nejw. nařízení etc. jak w král. českém, tak i na díle w jiných národech a zemích zběhlých. Pět dílů s přidawkem k pátému dílu. W Praze I. 1797 str. 276. II. 1798 str. 211. III. 1800 str. 259. IV. 1803 str. 208. V. 1806 str. 116 a rejstřík 20 listů; přidawek 1810. Může považowán býti jakožto pokračowání Kal. hist. Weleslawinowa, ačkoli w ceně menší.

949. Historie o Americe, ukazující, kterak byla skrze Krist. Kolumbusa wynalezena. Sepsal **LAD. BARTOLOMEIDES**, w Prešpurre u Webra 1794, 8. str. 169.

950. **J. RAUTENKRANCE**, a) Slowo prawé všem národům ewropským; w Praze 1795. b) List obrancům českým s dvěma poznamenáními; w Kutné Hoře 1808. c) Prowolání k národu českému, w Praze 1809, 8. d) Modlitby za požehnutí c. k. wojsku, s písní wojenskau; w Kutné Hoře 1809, 8.

951. Tma we dne jako w noci na rozumu lidském w národu franc. učiněná, po všem swětě rozhlášená. Od **FR. WAWÁKA**, w Praze 1796, 8. str. 99.

952. Wěrné představení zběhu, který francauzské wyslanství s wywěšeným trojbarewným praporcem dne 13 Dubna 1798 we Widni spůsobilo; od očitého swědka. 8. 1798.

953. Prohlášení o sjednocení Švejcářů. Od **B. DLABAČE**. 1779.

954. Citedlnost wěrného Čecha při šťastné opět počaté válce 1799, 8. 1 arch.

955. Wzbuzování k českému pluku, 1800.

956. Jest pokoj! W Praze 1801.

957. Historické wypsání, kterak čtvrtý díl swěta, Amerika, od Kolumbusa wynalezen byl. W rozmlauwáních předncšeno od **W. KRAMERIUSA**; w Praze 1803, 8.

958. Notule, které od dworů rakauského, ruského a francauzského předloženy byly, 1805 u Fr. z Schönfeldu.

959. Kdo se prvé do koho dal, důmli rakauský či francauzský? Z něm. od **FRANT. TOMŠY**, 1805.

960. Sebrání všech akt o změně trůnu španielského. Oddělení I. (w Praze) 1808, 8. str. 92. Oddělení II. w Germanii 1808, 8. str. 60.

961. Wýtah listowního dopisowání mezi Římským a cis. francauzským dworem. 8. (w Praze 1808) str. 76.

962. Gundelfingera Rozmlauwání rakauských bojowniků, 1809.

963. Kronika nejnowější a wěrná poselkyně starého a nowého národu českého, od **F. Pabsta** (přeložením **J. HYBLA**) wydaná, 3 díly. W Praze 1809—1812. Díl IV. (str. 268) u Jos. Fetterlowé, 1827.

964. W časopisech: *a) W Hlasateli* *α)* Dobytí Mexika a Peru, 3. díl. *β)* Wojna sw. na východu, od **W. NEJEDLÉHO**, tamž. *b) W Dobroslawu*: Mauřané (Maurowé) we Španielích, od **LEIKÉHO** přel. (sw. 4.)

965. Udatnost slawného českého národu, podle vlastenské historie horliwým obrancům českým a všem ostatním krajanům předstawaná. W Praze 1809, 8.

966. Důležitosti španielské, přel. **TOM. KUBELKA**. W Praze 1. díl 1811, 8.

967. Manifest J. M. cis. rakauského, králeuherského a českého 1813, w 4. u Ferd. z Šenfeldu, 1 arch.

968. Wojenské nařízení od 17 Září 1813, w 4. 1 list. (Podepsán Karel kníže z Šwarzenberku.)

969. **TOMÁŠ FRYČAJ**. Další zpráva o přestátných následcích u města Lipska w Sasku. Brno 1814, w 8.

970. Smlauwa pokoje a přátelství mezi J. M. cis. rakauským a králem francauzským w Paříži. Přeložením **PALKOWICE** 1814.

971. Listy českému krajanu o nynějších přihodách psané od E. a od **B. J. DLABAČE** přeložení. Pět dílků od r. 1814 do 1818 w Praze, 8. I. dílek str. 76, IV. 59, V. 80.

972. **W. HANKY** *a)* Rhüsa krátká historie slowenských národů, přelož. W Praze 1818, 12. *b)* Wypsání Rusie a jejího wojska w Praze 1815, 8. 1½ archu. *c)* Dějiny české w obrazích. Nawržené, w kámen psané a wydané od Ant. Machka, dějino- i žiwopisce w Praze. S wyswětlujícím textem pro Čechy a Němce. Tlačené we Widni u Adolfa Kunika, kamenopisce. Text od Wácl. Hanky; w Praze u Widtmanna etc.. Obrazy we fol. podlauhlém, text w 8. wětším. Swazek I. w 6 obrazc. a textu stran 12 českého a 12 něm. (Pošud. Krok. III. str. 153.) 1822. Swazek II. 1824. [Oznám. w Pautniku 1826 II. 106. Rozm. Lwowské 1833 str. 15.]

973. Wšobecná kronika swěta pro školy zřízená od **W. KRAMERIUSA**. W Praze 1820, 8.

974. **J. ZIMMERMANN**, *a)* Příběhowé králowství českého, zběhli za panowání Ferdinanda I. W Praze 8. I. díl 1820, str. 435, II. díl 1821 str. 544, mimo obsah. *b)* Příběhowé králowství českého za panowání Maximiliana II. W Praze 1822, 8. str. 396.

975. Sláwowé praotcowé Čechů a bytedlná sídla jejich, od **J. M. KRÁLE**. W Hradci Kr. 1825, 8. str. 60.

976. **ONDŘEJ ŠOLTYS**. Jádru historie wšobecné pro školní mládež i dospělý lid obecný atd. Poprwé wydanó prací atd. W Prešporku písmem K. Snížka 1829, 8. str. 342.

977. **JAN KOLLAR**. *a)* Rozprawy o jmenách, počátkách i starozitnostech národu slawského a jeho kmenů. W Budíně univ. tisk. 1830 w 8. str. XII a 396. Dodatky w Čas. mus. 1830 str. 463.

b) Sláwa bohyně a půwod jména Sláwůw čili Slawjanů, w listech k welectěnému příteli p. P. Jos. Šafaříkowi. S přidawky srownalost indického a slawského žiwota, řeči a báselwů ukazujícími. W Pešti 1839 tiskem J. M. Trattnera-Károlyiho, wel. 8. str. 362.

978. **FR. PALACKÝ**. Přehled saučasný nejwšších důstojníkůw a auředníkůw zemských i dworských w král. českém od nejstarsích časů až do nynějšíka. Nákladem České Matice, č. II. fol. 5 archů, w Praze u rytíře z Schönfeldu 1832. (Pos. Čas. mus. 1832, 478, od Winářického.)

979. **FR. J. SMETANA**. Obraz starého swěta, t. j. Wšobecná politická historie prwního wěku, od počátku společnosti lidské až ku pádu západní říše římské; w Praze 1834 arc. tisk. 8. str. XVI a 240.

980. **P. J. ŠAFAŘÍK**. Slowanské starozitnosti; oddíl dějepisný. W Praze 1837 u

Spurného, pomoci čes. Museum; wel. 8. str. VI a 1005. Přel. do něm., rušt., polšt.

981. **FR. KUBOWIČ.** Summovní kronika slavných králův uherských, pro dítky. W Banské Bystřici 1838, 8. str. 28.

982. **A. W. ŠEMBERA.** Wpád Mongolů do Morawy, se starší historii Mongolů, jich powahopisem a popsáním Hostýna, w dobu šestistileté památky osvobození Morawy od Mongolů, se 3 obrazy; w Holomauci u A. Škarnicla, 1841, wel. 8. str. IV a 103. (Posud. Kwěty 1842, 7.) Wydání II. tamže str. IV a 76.

983. Paustewnik Petr, aneb: První křížownická wálka (1096—1099). W Praze 1841 u J. Spurného.

984. **W. WLAD. TOMEK.** a) Krátký všeobecný dějepis, s předmluwau P. J. Šafařika; w Praze 1842, 12. str. 263. Malé Encyklopedie nauk č. I.

b) Děje země české s 3 mapkami; w Praze 1843 str. 339: Malé Encykl. č. II.

c) Děje mocnářství rakauského; w Pr. 1845 str. 338. Malé Encykl. nauk díl V.

985. **J. MALÝ.** Prostonárodní dějepis české země; w Praze u Jar. Pospíšila. Kniha I. 12. str. 44. Kniha II. str. 94. Kn. III. str. 95. Kn. IV. 1845 str. 68. Kn. V. str. 91. Kn. VI. str. 48. Kn. VII. str. 49 mimo obsah. (Pos. Kwěty 1844 str. 272.)

986. Starší dějepis a nejnowější literaturná obnowa národu ilyrského. Sepsal hrabě *Janko Draškowic*, přel. Dr. ČEJKA. W Praze 1845 u J. Pospíšila. 8. str. 72. (Pos. Wčela 1845 str. 4.)

987. **J. J. ŘEZNÍČEK.** Plawba Berezinská, podlé franc. W Praze u. An. Špinkowé.

988. Krátké poznamenání těch příčin, které nejjasnějšího kurfiršta baworského pohnuly ty (sic) hořejší rakauské dědičné země k posezení wzíti. b. r. Ms. u hr. Mitrowského in Miscell. num. 123.

989. **P. NEUMANN.** Stručný dějepis český s krátkým přehledem zeměpisu českého a morawského, pro mládež a pěstauy. W Praze u J. Posp. 1846, 12. str. 107.

990. **WÁCSSL. KROLMUS.** Kronika všech powodní, suchých a mokřých, áurodných i neáurodných let atd. w král. českém, od příchodu našich pradědůw . . až do letošní powodně. W Praze 1845. 8. str. 253 a obsah.

991. **JOS. GALLAŠE** a) Jádro morawských příběhůw, rkp. b) Miscellanea ad historiam patriae (Moraviae) (česky), rkp.

992. **TOM. KUBEIKY** a) Pamětnosti w čas panování slaw. císařowny Marie Terezie a tehdejší sedmiletá wálka. b) Panování Josefa II. wšesky proměny a wálka turecká; též pano-

wání Leopolda II s počátkem franc. wojny. c) pamětní dějowé 30leté wálky, 2 díly. d) Francauzská wálka se wzhledem na naši wlast. 4 díly. Wše w rkp.

993. *W Časopisech.* a) *We Wid. Listech:* Příběhowé w Ewropě, w Asii, Africe, Americ a Australii udáti. 1815—6. Uhry pod římským panowáním (přel. *Hanka* 1814). O powaze národu českého některá připomenutí z historie české (*Al. Pařízek*) 1813. Cechowé w 19tém wěku.

b) *W Čechoslaucu:* Skrowní příběhowé a pamětnosti z wlastenské a cizí historie. Zrcadlo udatnosti od *Patrčky.* Pomadařowání Slowanů w Uhřích od K*** přel. od *Hanky.* 1822. 8—9.)

c) *W Rozmanitostech:* α) *F. Klípery* Olga. G. 13. Wyrwácení Saguntu D 3. β) *J. M. Ludwika* Isabella. R 8. γ) *Gallaše:* Pohřeb Karla V. R 34. Historické drobnůstky R 76. δ) Autěk Francauzů z Rus A 3.

d) *W Příteli mládeže:* Dějepis český IV. 92.

e) *Mus. Čas. 1827:* Plawci u Dalimila, jaký to národ? od *Dobrowsk.* II. 123. — Dobyti Prahy skrze Jiř. z Poděbrad I. 1448, od *F. Palackého.* III. 37. Domácí rozbroje a wálky w Čechách po dobytí Prahy r. 1448, od téhož. IV. 9. — Přehled. rozličných národů na zemi, podlé jich úwołu II. 121.

1828: Wypsání o dobytí Konstantinopole (1453) skrze Turky. I. 81 od *Palackého.*

1829: O národech uherských, zwláště o Slowanech. IV. 11, od *Palackého.*

1830: O národech polských, od *Palackého.* I. 69. —

1831: 284. Půtky městanů w Budějowských s pány Rosenberskými. — O pánu Záwišowi z Rosenberka, okus historický. III. 102. Pomůcka k poznání řádůw zemských král. českého w 2hé polowici XIII století. IV. 359. O nejstarších dějinách a dějepisích národůw asiatských, podlé *J. Klaprotha.* II. 169 IV. 435. Sběrky ze starožitnosti českoslowanské, od *Palackého.* —

1832: 257. O rozličnosti národůw, zwláště w Ewropě a w Asii, od *Palackého.* — I. 70. O stawu Bulharůw, od *Josefowice.* — též 1830. II. 157.

1833: 371. Hrdinské podniknutí *Maxim. II.* we špan. zemi. — 412. O Bojoch, nejstarším národu w Č. zemi, od *Palackého.* — 402. Černohorci z *Bulgarina,* od *Hanky.* —

1834: 191. Krátký spis o porážce a zajetí *Max. woleného krále polského, arcik. rakauského.* — 67. Historické zpráwy o lidnatosti země České od *Palackého.* — 305. O welikém stěhowání se národů z Asie do Ewropy podlé *Klaprotha* od *Palac.* — 325. Popis jmen šlechty české i morawské. I. 1415, od téhož. — 23. Myslénky o starobylosti Slowanů w Ewropě, od *Šafařika.*

1835: O národech kmene skytického. 20; kmene litewského, 292. Přehled národních jmen w jazyku Slowanském, od *Šafařika.* — *Boj Frid. Barbarosy s Milanskými.* 141. *Kleopatra* 358, od *Smetany.* — *Q wálkách Karla Welikého se Slowany,* zwláště s Čechy, od *Palackého.* 316. —

1837: O zemi jmenowané *Bojky,* od *Šafař.* 23. — *O jménu Slowan* od *Čelakowského.* 53. — *Drobnůstky,* od *Slámy.* 220. —

1838: O krále *Jana česk. dějich zahraničujch,* od *Tomka,* str. 288.

1839: *Huculowé* od *Wasilewice,* str. 475 a str. 45. *Bojkowé* od téhož, str. 30.

1842: O báji *krwawého sněmu Wilemowského,* za *Wássl.* IV. od *Palack.,* str. 345. — *Wýjimky z*

dějí ruskomogolských, dle Hammera z Purgstallu, od A. Šembery. 615, též 1843. 143. 179.

1843: Pražané z Jindřicha Korutanského, od Tomka. 375. Wýjímky z kroniky M. Wawřince z Březowé, z lat. přel. Tomek. 512. 1844. 209. —

1845: Příspěvky k dějepisu země české od J. Karla Rojka. 55. O Slowanech v Dolních Rakousích od Šembery. 163. 335. O postupu národnosti Srbův lužických, od Fr. Dauchy. 426.

f) Čech. 1832. 23. Původ a jméno Bojův, Morawanův a Čechův, od Franty.

g) Čechoslaw. 1830. I. III. O Slowanech z Karamzina, od Tomička. — II. O stravě, oděvu, obydlí a náboženství národův rakauských od W. Pelikána. — O historikové! (Pölitz), od Tomička. — 1831. VII. Obraz udatnosti české, od Šembery. — Dějepisné vysvětlení k rodokmenu Přemyslowců podle Diezenhofra, od Pelikána. Pátka mezi Čechy a Morawany v XV stol. z rkp. od J. ze Šwabenowa. — VIII. Česká výsada 1372 v klášteře Geras nedaleko Rohu. IX. Hallerové (Conv. Lex. Stuttg. 1817. IV. 497.) posud nepromíšení a výteční národním krojem a řečí, od Amerlinga.

h) Česká Wěsta. 1834. Chronologický přehled všech důležitějších událostí r. 1829 a 1830. — O nové době slowanské od Kucharského. 371. — Poslaupnost nejvyšších správeův sewero-amerikanských obcí o počátek toho saustátí. —

1835: Klesání turecké říše. Mahomet II. Přehled událostí r. 1831 a 1832. —

1836: Přehled panujících knížat ewropejských. 218. — Wýčítky Karlu IV činěné. Histor. obrazy. 314.

1845: Zasnauení Mar. Therisie, č. 16. List ze 7leté války, přel. Daucha, str. 19.

1838: Kříž vykupitele, č. 1. Příběhy za žiwa pochowaného, č. 9. — Bitwa u Láwy, č. 23. Bitwa u Arbely, č. 38. — Timoska, falešný princ, č. 44. —

1839: Poslaupnost biskupů a papežů Římských, č. 18. atd.

1841: O nejvyšším biskupu starozákonním (z wypsání Jerusalema od Welesl.) č. 71. — Příkladové horliwego vlastenectwí w čas války, od P. O. č. 3 atd. Z jakého rodu pocházeli wěhlasní mužové, č. 8. Pamětihodná příčina obráčení se Židů na křesťanstwí na ostrowě Kretě. (z Norin. hist. cfr.) č. 22. Nešťastná náhoda, č. 38. (A-ský.) — Wolení ministra, od Řeháka, č. 46. — Nešťastní cestowatelé, č. 48. — Podiwný osud španiel. děwčete, č. 51. (J. Příbik) — Nešťastná rodina, č. 54. (Řehák) —

1842: Praha zproštěná Prusův, č. 6. (dle arch. Náchod.) Warsawský hospital, č. 20. Poslední Zrinowé, č. 36. (B. Kulda) — Weliké zwony (Krátký) č. 47. — Anglický missionář w Abbissinii, č. 47.

1843: Bitwa u Thermopyle, str. 6. (P. O.) — Abdolonius zahradník králem w Sidonu. (z Wel. put. Sw.) str. 15. Dějepis český (rozmluwy) 1843. str. 327.

i) Jindy a Nyní, 1831: II. 93. Francauzi w Praze r. 1742.

1833: II. 110. Krátké wypsání dějůw Dubrownických, od Malého. — 150. Obraz naší země před časy rájskými.

k) Krok 1833: O počátku země české atd. (z Pelelowy kroniky.)

l) Krok Prest. 1831: II. 59. Paběrek historický od Ant. Jungmanna. — 228. O samožonkách, od Šira. — 448 a 485. O Slowanech dle Karamzina od Hanky.

1833—35. III. 43. Slowané germanští, od Šira. — 82. Krátká zpráwa o králowství Marokanském.

m) Kréty. 1831. Wýtah z kron. ruské Karamzinowy Tapem udělaný a Jos. Orleským přeložený

140 atd. — Prohřešek proti Slowanům (w Kouwers. slow.) 200. — Morlaši, od Krátkého. 257.

1835: O srbské nár. poesii. 439.

1836: Drobnůstky a z Karamzina, od J. S. P. 102.

1837: Rod pánůw Rosenberských od Procházky. 44. — Zahynutí welikého krále Ottakara, od W. Tomka. 141.

1838: Jindřich Korytanský od téhož. 37. — Znamenité pokroky říše turecké, od Filípka. 181. — O kralowání w Čechách Jana Lucemburského, od Tomka. 198. — Tataři w jižním Rusku, od Procházky. 229.

1840: Ostatky Jana Lucemburského, od Z. 118.

1841: Wpády Tatarů do Morawy a Rakauska w r. 1241, od B. Nebeského. 25. — Tataři w Aupici I. 1241, od Myslimíra. 34.

1843: Napoleonowi pobočníkové, č. 4.

1845: O českých šítech, str. 307. Autok na skalní twrz Akuleho 1844, č. 99.

n) Přítel mládeže 1826—1835. Dějepis český, od Zieglera. — 1829. Známost národůw. 14. — 1827. Amerika nalezena I. 49. atd.

o) Rozl. Pražské. 1826. Mocnářowé rakauscí a kralowé jerusalemscí. 82. — 1828. Poslaupnost tur. sultanůw. 7. — 1833. První křížowá wálka. 66. — O příchodu Slowanůw do nynějších sídel, 100.

p) Samo. 1832. Samo, od Franty.

q) Swětozor. 1834—5. Přehled husitské wálky. Korunowací česk. králůw. — Korytanského wéwody přijímání wlády.

r) Wlastimil. 1840. Panorama wěku našeho, přehled pamětihodných událostí atd. od Tomička. — Slowo o cizozajčeném pojmenowání Čechů, od F. Dauchy. 250. — Zlomky z dějů španělských. IV. 112 atd. — Zlomky z událostí wěku středního od Smetany. II. 228 atd.

b) Cesty a wypsání zemí.

994. Cesta z Mozkwy do Číny, kteráuz s ruským wyslancem Isbradem skrze krajiny Ustiku, Taursko a mogolskau Tatarii šťastně wykonal Jiří z Drahowa, Čech a rytíř wznesený, I. P. 1693. Po česku z lat. wyložena a wydaná od J. RULÍKA. W Praze 1800, 8. str. 79.

995. WÁCSL. KRAMERIUSA a) Jana Smita, kapitána anglického, prawdiwé přihody po cestách, kteréž wykonal w čtyřech dílech swěta, při čemž se také jako summowní wypsání rozličných krajín, národů, náboženstwí, obyčejů atd. nalezá, po česku wyložené. W Pr. 1798, 8. str. 88.

b) (První díl Indie.) Historické wypsání welikého mogolského císařstwí w druhém dílu swěta Asii, při čemž se rozliční národowé, mrawowé, obyčejowé, zvyklosti, práwa a náboženstwí jejich, jakož i jiné mnohé paměti hodné wěci připominají. W Praze 1803, 8. str. 192.

c) Druhý díl Indie, to jest, Historické wypsání mnohých králowstwí a krajín, jenž na druhém indickém poloostrowě w Asii leží, při čemž se také rozliční národowé, powahy, mrawowé, obyčejowé, zvyklosti, práwa, wáleční řádowné a náboženstwí jejich atd. připominají,

práci a nákladem Krameriusovým. W Praze 1804, 8. str. 192.

d) Cesta do Arabie a do země swatě, jinak Palestiny, w kteréž se všeska místa swatá, obyvatelé, jejich powahy, mrawowé, obyčejowé, řádowé a náboženstwí, jakož i jiné muohé paměti hodné wěci wedlé uložného pořádku wypisují. Nyní poprwé wydané práci a nákladem Kram.; w Praze 1804, 8. str. 200.

996. Zpráwa o pátém dílu swěta, Australie nazwaném, na Poledním moři mezi Asií a Amerikau ležícím, nalezá se w Krameriusowé knize: Přítel lidu atd.

997. Způsoby, mrawy a mínění Činů a Koičinů, s podotknutím zemského řízení a náboženstwí jejich; nákladem Krameriusowých dědiců; w Praze 1810, 8. str. 230.

998. Bertholda, Angličana znamenitého, přihody přepodivné, w 8.

999. W. R. KRAMERIUSA a) Sbirka cest po moři, pro obecný lid, 2 díly; w Praze 1812, 8. b) Obšírné wypsání ostrowa sw. Heleny; w Praze 1815, 8.

1000. M. J. Hurban. Cesta Slowáka ku bratřím slawenským na Morawě a w Čechách, (1839); w Pešti u Trattnera-Karolyho 1841, str. 112, 8. (Pos. Kwět. now. 1842 str. 6.)

1001. J. Kollár. Cestopis, obsahující cestu do horní Italie a odtud přes Tyrolsko a Baworsko, se zvláštním ohledem na slawjanské živly, r. 1841 konanau a sepsanau etc. S wyobrazením a přílohami, též i se slowníkem slawjanských umělcůw všech kmenůw od nejstarších časůw k nynějšímu wěku, s krátkým životopisem a udáním znamenitějších, zvláště národních wýtwarů. W Pešti 1843 u Trattnera-Karolyho, str. 363, wel. 8.

1002. Žwejkal. Popsání trojích cest w Ewropě, Asií a Africe w r. 1818—1833 od atd. pautníka, mistra zlatnického a měšťana Pražského. W Praze nákl. Anny Špinkowé 1843.

1003. Hora Sinai. Obrazy cestopisné od Al. Dumasa a A. Dauzatsa, tři díly; w Praze 1842, nákladem M. Neureutra, tiskem K. Jeřábkové. 12. str. 178, 164, 132.

1004. Ben. Prawost. Čerwenák. Zrcadlo Slowenska; w Pešti 1844 u Trattnera-Karolyho, w 8. str. 140.

1005. K. W. Zap. Zrcadlo života na wýchodní Ewropě. Sw. I. 1843: Obrazy, powěsti a anekdoty z národního a společného života; z půwodních žřidel w češtinu přewedl atd. W Praze tiskem J. Posp. wel. 12. st. VIII a 171. (Por. Kwět. now. 1843 str. 14.)

Sw. II. 1843 str. 176 s mapkau, u Calve.

Sw. III. 1844, u Calve, 8. str. 235 s hu-dební přílohou: Cesty a procházky po Halické zemi. (Úwaha Čas. mus. 1844, 137.)

1006. Wil. Dušan Lambl. Pohled na Bosnu, čili krátká cesta do oně krajiny, wykonaná w r. 1839—40 od jednoho krajana. Z ilyrského jazyka přel. (s mapau). W Praze 1845 u J. Pospíšila, str. 135 a 8. (Posud. Kwěty 1845 str. 44.)

1007. Putowání do sw. země, totiž z Widně do Konstantinopole, do Brusy, Bairutu, Joppen, Jerusalemá, k Jordanu a Mrtwému moři, do Nazaretá, Damašku, Balbeku a na Libán, do Alexandrie, Kaira, po pausí k Čerw. moři a zpátky přes Melitu, Sicilli, Neapoli, Řím atd. od Idy Pfeiferowé, rozené Reyerowé. Přeložil JAN ŠT. KREČEK, kaplan w Pisečné. W Ilráci Král. 1846 nákl. Pospíš., str. 362 w 8.

1008. W časopisech a) W Hlasateli α) Podivné přihody čtyr ruských plawců na pustém ostrowě Špicberku, od Jana Nejedlého I. 183. β) Cesta do Špicberku od Nowé země. II. 3. γ) O Kamčadálních IV. 613. δ) Mlawní powaha a wypsání prwních Amerikanů. III. 280.

b) W Rozmanitostech α) Něco o wlské zemi, J 58. od J. Hýbla. Kostel sw. Petra w Římě C 54. β) Ilruza pustiny. M 71. od Ludwika. γ) Wynalezení ostrowa etc. od Galaše J 23. δ) Sedm divů swěta B 69.

c) W Přít. Mlád. Krátký zeměpis, J. Jawornický II. 93. V. 48.

d) Mus. Čas. 1827. Zlomky z popsání cesty do Řezna I. 1826 wykonané od W. Sedláčka. II. 91. III. 120.

1829: Učené sbírky z ciziny, dle Humbolta. III. 99. a 1830 IV. 170.

1830: Wýroční trh Čukecký w Ostrowném. I. 57. — O Wolhařích, dle angl. Walshe. II. 157.

1833: Cesta z Kopidlna na chlum Welš. od F. A. Wacka, str. 381.

1838: Cesta na Tatry. Z pols. od K. Zapa. str. 24. Jenisejská gubernie od A. Marka. str. 240.

1839: Objewení Ameriky w X stol. dle rusk. J. W. Podlipský. str. 169. — Cesta do Lužic, od L. Štúra. str. 462.

1841: Cesta po halické a uherské Rusi. Sdělená w listech, od J. F. II. str. 183. 303. 423. též 1842, str. 42. 1843. 12.

1842: Powstání a nynější staw swobodného státu Texasu, od Jak. Malého. str. 62. Cestowání Michala Kotlera w ewropejském Rusku a Sibirii, str. 133. 259, též 1843. 259. — Černohorci. Popis Ism. Sreznovského w listech k W. Hankowi, str. 283.

1843: Wýjimek z cesty od Tater k Sewernimu moři. — Od E. J. Wocela. str. 540.

1845: Z denníka wlastence cestujícího we Šwejcářích (od Beka), str. 85.

e) Čechoslaw. 1830. Cesta K. Hilsenberka z Widně na Madagaskar, s průwodčím Čechem, od Waňka, III. — Cikáni, z Puškina, od Tomička. V. 8. —

f) Česká Wčela. 1834. Listy z Dalmacie od E. Grier de Ronce. 3. — Přihody dwau bratřů atd. 58.

1835: Procházky po jižných Čechách, od Slámy a Palackého (doplněk). — Wýjimek z listu psaného z Petrowradu od 10 Čerwence.

1836: Putowání knížete Pükler Mužákowa na Atlaské pohoří, od Hansgiga. str. 68. — Dopis Čecha A. W. z Mediolanu. 279. — Wýtah z cestopisu ruskau říši. 283.

1837: Slasti a strasti cestujícího Čecha (Karlowy Wary. Liberec. Fridland. Lužicko.) od Tyla.

1838: Wýměsky z popisu Isaka Welda, od Fr. Šilhana, č. 31. — Wýnimky z mého denníka. J. Příbík, č. 33—45. — Nocleh na paustí. Z Rengera od J. G. K. č. 41. — Obrazy z Wlach, č. 49. — Z Mericbo, od téhož, č. 50.

1839: Cesta do Marseille a Říma, č. 24. — K Senaru do Arabie atd. 43. — Na ostrov Madagaskar, č. 54. — Na horu sw. Bernhardskau, č. 62—81.

1840: Černohorci, od Tomfěka, str. 40. Zprávy o knížetství srbském, od Wácl. D. Břístevského, str. 198. — Polští Židé, od Jachima, str. 283. — Sbírký Bedř. K. z Watrichu o Slowansku, str. 314. — Zpomínky na Genewu. Z denníku Francauze K. Duranda, str. 398.

1841: Jesso, Tatarská úžina atd. č. 3—10, od Štěpánka. Masopustní výlet (procházka) č. 16. Zlomek cestopisní, č. 27. Putování do Emaus, č. 31. Výjezd z Berauna do Rokycan, č. 40. Nešťastní cestowatelé, č. 48. Pauf do sewerních Čech č. 74—89.

1842: Nástiny ze Sibirie, č. 2—75. — Ostrov Martinique a Quadalup, č. 64. Tristan d'Akunha, č. 79. — Řeka Ganges, č. 80. Výlet do kraje, č. 94.

1843: Něco o Boleslawsku, od Dndra, str. 11. Wýtah z cestopisu ryt. A. z Č. přeložil a rozmnožil F. G. str. 363.

1845: Cesta w hoření krajiny horwatské. Wýtah z listu Stanka Vraza k paní Drag. Št. rozené Kr-těwé. 2. — Z Morawy, str. 63. — Přátelské dopisy z cesty na Sněžku (r. 1844.), od F. Tomsy, str. 82.

1846: Turecké swatby (W. Bambas). Obrazy ze života Rusinůw, od p. Zapowé, Masopust w Pařtži od Gablera. Kyjewští studentí, z Gogola.

g) *Jindy a nyní* 1833. Slowáci w Uhřích. I. 62. — Vineta, Amsterdám slowanský. 102. — O Černohorcích od A. Marka. 110. Pění Morlachůw od téhož. 133. — Ukrotlost národu tureckého za předešlých století k Slowanům, od Wetešnika. 142. — Něco o Walachii. 150. — Čechůw powěstné jméno w Evropě, od Wiesnera atd. 167. — Zpěwawost Slowanů w Dalmacii, od Zapa II. 55. — Slowané w Carohradě, od F. Š. 59. — Bendowé, mistři huděbní, od Bačkory atd. 77.

h) *Hronka*. 1836. Den w Benátkách od Zipsera. II. 67. — 1837. O Oltárně (wrechu) od S. Hojčce. I. 61.

i) *Krok Presl*. 1835. Cesta na Elbruc. nejvyšší horu Kawkaskan, od Sw. Presla. III. 61.

k) *Kicěty*. 1834. Ruské osady wojenské (z Renouardowy cesty po Rusku). 54. — Z denníku Poláka w Italii cestujícího (1825). 81. — Cesta na Pecku ze Lhoty (1833). 148. Tanec ruský. 166. — Popsání cesty wykonané Uhrami do Bělohradu (1833). 248. — Obrazy Srbska, od Kampelíka. 281. 289. — Listy z Brasilie. 295. 316. — 1830—31, od Fr. Bernhausa, rodilého Čecha z Brandeysa — Wyročení trh w Saloně, městě Dalmatském (z Wahlenowá) od Filípka. 298. — Země česká (fantasie), od Patrěky. 350. — Dopisy z Halliče, od J. Pospišila (Rozm. Lw. 1835. 95.) 391. — Dobrodružství cestujícího od J. Erbena atd. 433.

1835: Čerkasowé pod ochranau ruské wlády. 179. — Terst (od r. 1835) sw. příl. jakž máme psání jména místní.) 37. — Z denníku cestovníka (Praha r. 1730) 94. — Procházky po Čechách (úwod. Hora Kutná atd.) od Tyla. 193. — Wýroční pauf na Loretě w Wlašima, od Zapa. 235.

1837: Rusowé na Balkánu (z denníku rusk. dělostřelce.) 79.

1838: Zpomínky na cestu přes Krkonoše od K. Antoniwicze, z Rozm. Lwow. na r. 1838) přel. J. W. Podlipský. 63.

1839: Obrazy z cesty Slowana od hor Karpatkých k Sewernímu moři, od J. E. Woccla. 3.

1840: Swědectwí cizozemce o vlasti české, z franc. od Dauchy. Now. 37. — O cestě p. Fialky po Slowansku zpráva a posudek. 61. — Wýlet z Prnhy, od Hurbana. 94. — Cesta na Sinai, od J. Procházky. 105. — Cesta p. Jilka po pílnoční Evropě a do Australie od A. Šembery. 197—220. — Wýlet z prázdninách, od Buriana. 390.

1841: Cesta po horním Styrsku a Rakausch, od M. Fialky. 13. — List p. Hlawla, Čecha, poslaný ze sewerní Ameriky. Od Fr. Riegara. 20. — Cesty po slowenských krajích, od E. Haufa. 27. Cestopisné zlomky od M. J. Hurbana. 42, 50. — Zeměpisno-statistický obraz krajín ilyrských od M. Fialky. 44.

1843: Obrazy cestopisné od Worbesa. č. 1. — Zpomínky na Wolgu, Poleši a Litwu. č. 6. — Police (Zlomek cestopisný) od A. Kopidlanského č. 19.

1844: Dopisy a popisy ziinního cestowatele, od J. W. Benátského. č. 18—55. — Dopisy z Asie č. 47—58. — Wýjimky z listů Štáwnického akademika. č. 47—87. — Do Hory a třeba dál. č. 71. — Z denníku českého cestowatele. č. 100. — Milešowka, od J. D. L. č. 112. — Th. Kočího zeměznalská wprawa do Asie, Afriky etc. od K. L. č. 115. — Několic listů z denníku cestujícího, podal Wil. Dušan L—l. č. 129.

1845: Wýlet do Uher, od Fialky č. 1. 9. 15. — Wýlet do Pštiny od J. Winklera, č. 7. — Wýlet do Pardubic. č. 119. — Pardubice, od Fialky č. 108. Polabí, od téhož, č. 119. Zpomínka na Kaufim, od R. č. 132. Z Kopidlna do Zlatic, zlomek cestopisný od Fr. Al. Wacka, č. 134. Z Daubrawic do Nimburka, č. 136. — Drobnásky cestopisné z prázdnin, r. 1845 od W. Dušana, č. 141. Z Marie Celi do Styrského Hradce a do Rakaus, od M. F. č. 23. Z listů cestujícího do Widně, od Dr. M. K. č. 36. Z Prahy k Šumawě a nazpět, od J. K. Zbraslawského, č. 46.

1846: O Karlně č. 2. od K. Wita H. — Obrazy z cesty ze Štáwnice do Holomauce od A. M. Honla č. 9. Projížďka po Zakawském kraji, z rusk. č. 24. — Wýlet z Ilmurburka od Aldandu, č. 78. — Z Králowé Hradce na morawské hranice, od Fr. Hajniše, č. 119. Zlomek cestujícího po sewerních Čechách od S—dy, č. 121.

l) *Pautník*. 1826. Helvecie saská, již projel J. Ludwik (r. 1824.) IV. 51.

m) *Přítel mlád*. 1831. Pamětní listowé aneb zpráwy o našich wlastcích w obojí Indii a jiných zámořských krajínách. II—IV. 1832. I—IV. 1833. III. 47.

n) *Rosl. Praž*. 1826. Znamenitý ohlas hor Krkonošůw. 79. O Rusích. 174. — Jízda w Petrohradě. 194. — O Mainotech. 205. — Poslední král srbský (Lazar) 219. — Bezarabie. 354. — Diwné jezero w Rusích. 426. — 1828. Zlomky z listůw z Prahy od S—k-a. 73. a wýpis jeho po Čechách a po Morawě na cestě. 84. — 1833. Dopis Ruskem cestujícího Turnowana (Frant. Marka) z Odessy 15. Března 1833 atd. 58.

o) *Světlozor*. 1834 a 1835. Tatranka. 1832. II. Oswěcení w Turčích. 1840.

p) *Wlastimil*. 1840. Obrazy Persie, sebrané od J. Tomička. I. 28. III. — Pomměny o Čechách z denníku cestujícího cizince od B. Pichla. I. 75. 134. [1841. II. 78]. Cesta bar. Hügela po Asii a Nowém Holandu od J. Tomička. I. 223. — Ismaila Gibrál-

tara cesta z Alexandrie do Londýna, od iéhož. II. 236. Wypsaní Now. Zelandu dle Sommerowa alman. od Tomička. II. 18. 103. Zlomky o Sibirii z rusk. Marlin-ského, přel. A. Hänggig. III. 203. Smirna, dle L. Feldmana. IV. 252. — Černohorec od Wuka Stefanowiče, přel. Tomiček. III. 99. 232. IV. 14. — Sicilie a obchod se sirau. Zlomek z denníku cestujícího Francauze. IV. 147.

1841: Čerwená Rus. Cestopisné obrazy a zpomínky od K. Zapa. I. 5. II. 49. — Srbsko. Výjimek ze spisu: Voyage en Orient 1833. z franc. de Lamartina, přel. Dr. Čejka. I. 46. 166. — Obrazy Egypta od J. Tomička. II. 9. 117. 195. — Určení Ruska w ohledu na Asii od L. Štúra část první. I. 99. 217. č. II. 1842. 134. 223. —

1842: Obrazy cestopisné Lomb. Benátské, od P. Chocholanská. 35. 215. — Scena z Kawkasu od K. Storeha. 52. —

c) Mistopisná.

1009. Stoletní památka velikého moru 1680, kterauž slavný magistrat 1780 na swatém poli slawně obnowil, str. 22 (w Praze).

1010. Paměti města Wsetina od r. 1732 — 1777. Rkp. XVIII. století w 8. (Boček.)

1011. První zlatý a stříbrný obraz města Králowé Hradce nad Labem, t. j. třípytíci se památky starobylnými příhodami, od založení města, wstípení zde wíry Kristowé, kostelů, oltářů, klášterů atd. až do bludu Husitského etc., od FR. de Paula ŠWENDY. W Hradci Král. 1799, písmem Alžběty Tyběly, str. 162 mimo rejstřík. Druhý železný obraz etc. od bludu Husitského až do věku sedmnáctého, w 5 rozdílch. I. rozdíl (od 1419 do 1500) ib. 1800, 8. str. 254. II. od r. 1500—1540 ib. 1802 str. 265. III. od r. 1541—1576 ib. 1803 str. 258. IV. od r. 1577—1595 ib. 1804, str. 253. V. od r. 1596—1618 ib. 1804, str. 232 mimo rejstříky. Třetí měděný obraz, rozdíl I. od roku 1619—1636 ib. 1807 str. 280. Rozdíl II. od r. 1637—1664 ib. 1808 str. 272. Rozdíl III. od 1665—1680 ib. písmem Frant. Pospíšila 1811, 8. str. 160. Rozd. IV. od 1681—1705 ib. 1812 str. 162 mimo rejstř. etc., a čtvrtý hlíněný obraz, t. j. od proměny králowství česk. a ztenčení města pownosti ohraženého w běhu věku 18. století. Rozd. I. od 1706—1734 ib. 1813 str. 183. Rozd. II. od 1734—1762 ib. 1814 str. 210. Rozd. III. od 1762—1780 ib. 1814, 8. str. 208. Rozd. IV. od 1781—1790 ib. 1817, 8. str. 104, rejstř. Wšecko dilo skonalo roku 1818 s patnáctým dílcem.

Jsau to výběrné sbírky pro budoucího historio-grafa. Roku však 1814 24. Srpna shořely předešlé exempláře, a tudy již nyní celé dilo velmi řídko k dostání.

1012. RULÍK JAN a) Památky kláštera Sedleckého. Na Horách Kutnách 1807. 8. b) Žiwot sw. Gotharda. Památky m. Brodu Česk. W Praze 1808.

1013. Letopisowé Krupinští, t. j.: Wypsaní

přiběhů w swob. a král. městě Krupině od starobylných časů až do XIX. století zběhlých atd., prací a nákladem ONDR. BRAXATORISA. W Prešpurku písmem Šim. P. Webra 1810. 8. str. 99.

1014. Paměti Plzenské od WOJT. SEDLÁČKA. W Plzni 1821. 8. (Zawirá některé písně příležitostně.)

1015. Kronika Mlado-Boleslawská od přísti Čechů do země České až do nynějších časů pomocí rukopisů i jiných spisů a paměti podle let provedená s některými na místech swých poznamenáními, prací FRANT. NOWOTNĚHO z Luže etc. W Praze 8. wět. u Josefy Feterlowé z Wild. 1822, str. 308. Kniha věci i slohem znamenitá.

1016. Krátké wypsání ohně w kr. horním městě Kutné Hoře dne 9 Máje 1823 atd. W Hradci Král. 8. str. 23.

1017. Kronika o Berauně od J. Seidla. Rkp. w Mus.

1018. Jos. Gallaše a) Památky města Hranic.

b) Památky o pustých rytířských hradech. Rkp.

1019. Paměti Gešawské a Maraňské ku prospěchu pohořeletůw Gešawských. W Pešti písmem Trattnera - Karolyho 1830. 8. str. 147. s obrazem.

1020. F. A. WACEK. a) Historie farní školy Kopidlenské. W Praze arc. tisk. 1831. 8. st. 51. — b) Mistopis a historie městyse Jabloného nad Orličkau atd., w Praze a Hradci Král. u Posp. 1831. 8. st. 128.

1021. FR. J. SLÁMA. Slovo útěchy poslané Prachatčanům po nešťastném ohni, jenž w jejich městě 13 Dubna 1832 za hodinu 137 domů w popel obrátil. W Praze arc. tisk. 1832 8. st. 24. b) Obraz minulosti starožitn. města Prachatice. W Praze 1838 u Posp. 8. st. 177 a rejstřík.

1022. Obraz utrpení čili powzbuzení ku pomoci nešťastným Blatenčanům, od Petra Arn. REITINGRA a Jos. BAYERA. W Pisku u Jos. Fetterle 1835. 8. [Wypisuje oheň 1834 w Říjnu, kterým téměř celá Blatná w popel lehla.]

1023. W. SEDLÁČEK. Wěž Plzeňská bleskem stráwená 6 Unora 1835. w Praze. 8. stran 7.

1024. K. W. ZAP. Popsání kr. hlavního města Prahy pro cizince i domácí. W Praze arc. tisk. u W. Špinky 1835. wel. 18. st. 360 s rytinami. [Přispěl k tomu Amerling. Pos. w Mus. čas. 1835, 113.] b) Pomněnky na Prahu. W Praze 1845, s obrázky a plánem města, st. 40 w 4. podlahlém.

1025. JOS. ŠEMBERA. Přehled města Prahy z Petřina. Obětowáno J. O. p. Rud. kníž.

Kinskému. Fol. 4 listy s výklady v českém i něm. jazyku, w Praze 1833. [Pos. Jindy a Nyní 1833 II. 102.] *b)* Historie pánů z Bozkowa a hradu Bozkowa w Morawě, od W Šembery. W Brně 1836 u R. Rohrera, wel. 8. st. 150.

1026. Dr. M. ŠTEMBERA. Mistopis města Rakownika. W Praze 1838. 12. st. X a 110. Přeložil a rukopisem nalezeným rozmnožil.

1027. W. W. TOMEK. *a)* Knihla Starého města Pražského od r. 1310. Čas. Mus. 1844. 566. —

b) Děje Pražské w krátkém nástinu. W Praze 1845 u J. Posp. w 12. st. 55.

1028. K. MENSINGER. Stručně popsání hlavního chrámu, ostatních kostelů a kaplí w Milaně, s rytinkau. W Milaně 1845, u K. Rettiga.

1029. AL. W. ŠEMBERA. Wysoké Meyto, král. věnné město w Čechách. S obrazy. W Holom. 1845 u A. Skarnicla. 8. st. 140. [Pos. Kwěty 1845 st. 28. — Čas. mus. 1845. 128 od Wocela.]

1030. FR. JELÍNEK. Historie města Litomyšle. W Litom. 1838 tiskem Turečkových dědiců. 8. st. 304.

1031. Popsání některých památností w královském hl. městě Brně. 1839 u. F. Gastla. 8. st. 12 s obrázkem.

1032. Hrad Hora Hvězdná (Sternberg) jinak Strmelice w Kaurimsku, od S. W. Krolmusa. W Praze 1844 u K. Fetterle. 8. st. 23.

1033. Pamětnosti B. Čabanské, ku stoletní památce tamějšího starého ew. chrámu sepsal LUDW. HAAN. W Budíně 1845 lit. kr. všeučiliště. 8. wel. st. 38.

1034. W. KROLMUS. Kronika čili dějepis všech powodní etc. W Praze 1846 u Karla Fetterla, st. 260 w 8.

1035. DEWOTY JOS. FR. *a)* Popsání (založení zvláštní pobožnosti a života swatosti) bývalé řehole cistercienské Sedleckého kláštera etc. W Praze u Jos. Fetterle z Wildenbrunu 1824. 8. *b)* Wyobrazení a popsání chrámu Swatobarborského nad potokem Páchem jinak Wrehlicí w král. swob. horním městě Hoře Kutné. W Praze, Scholl. 1828.

1036. W časopisech *a)* W Rozmanitostech: Zvláštní slavnost w Třebechowicích od Wendelína Duška J. 3.

b) W Čechoslancu: chrám Betlemský, Jezerka, Tetín od Zimmermanna.

c) Mus. Čas. 1828. Přijemné okolí Staroboleslawské od J. Horčice. I. 63. — Topografická morálka (žert) od K. Winaříckého. II. 124.

1829: Historie starověkého kostela w Drahorazích, od Wacka. III. 104. — Ústaw Pražský pro lidi na rozum pomatené. IV. 109.

1830: Historie statku Štřevače, od F. A. Wacka. III. 298. — O pojmenování osad česko-slowanských

III. 309. — Dům pro neduživé na Karlowé w Praze III. 324.

1831: Pátky měšťanů Budějowských s pány Rosenberskými w XV století. III. 284. — Smiřené zprávy historické o Náchodu, od J. Ludwika 1834. I. 80 a 1836. II. 145.

1835: Pomůcky k topografii kraje Budějowského od F. Palackého. II. 211.

1836: Dávní práwa a rozepře Nowého a Starého měst Pražských. III. 299. Historie statku Lobkowického od F. Palack. III. 288.

1838: Výjimek z historie hradů českých str. 535 a 1839. str. 64.

1841: Příběhy města a panství Děčinského od W. Tomka. str. 142.

1845: O jménu a položení města Vinety, jinak Junína, Julína, Jomsburku, s mapkau, od P. J. Šafaříka. 3. — Špatné kausky některých úředníků Pražských za krále Wacsl. IV od W. Tomka. 76. — Česká a německá národnost w Praze až do začátku 15 stol. od Tomka. Čas. mus. 1845. 213. Výpisky z archivn Chrudimského, od A. Rybičky Skutečského. 357.

d) Čas. pro kat. duch. 1828. Obnovené zřízení ústawu pro chudé w Praze. I. 153. — Ústaw pro vlastenské umělce. — Slavné svěcení školy Dolnobřežanské. — 1834. Slavnost růží w Olomuckém arcibiskupství. — 1836. Popsání krásného oltáře w zámecké kapli w Kunžwartu. II. 369.

e) Česká Wěsta. 1834. Výjimeky z pamětní knihy Soběslawské (1587) sdělené od kamenického. 268. — Praha r. 1500 (z Lobkowice) od Winaříckého. 42. — Počátek města Nikolaewa. 294.

1835: Místní morálka.

1836: Pitárna w Teplici (obr.) 9. — Wídeň (obr.) 261. Praha. 293. — Brno. 383.

1837: Kostel sw. Basilia w Moskwě, 185. — Praha r. 1837. Světlo a stín ze života společenského, od Tyla. 242.

1838: Welehrad. č. 4. — Melita. č. 8. (z cestopisu barona Augustina) — Peking. č. 11. — Welway od Dundra. č. 22. Rakowník. č. 26. Krupína. č. 40. — Slaný. č. 47. Jestřábí. č. 49. od téhož.

1839: P. St. wýsady č. 6. Friedland. č. 10. Památnosti w Americe, č. 13. — Pařížské katakomby, č. 79.

1840: Rychenburk aneb Radyně, od Dundra. str. 83. Krakowec, od téhož. str. 162. — Boží woda w Boleslawsku od F. Košateckého. str. 270. též o sobě ku prospěchu dítek. Stokholm. 323.

1841: Opatowice. č. 35. — Kunětická hora od Dundra. č. 45. — Jeskyně we Virginii. č. 60. J. (Sl. T.) Lisabonská wodárna. č. 64. (K.) — Trosky, od Dundra. č. 75. Longo Sardo, Osada korsikanských zbojníků. č. 85.

1842: Wěrný obraz Příbrami od P. Ondráka. č. 1.

1843: Radyně, hrad w Chrudimě od J. Dundra str. 111. — Kolikrát chrám Jerusalemský po nawrácení se Židů z Babylonu byl zlanpen. str. 122. — Granada. str. 255. — Cyrilka w Podivíně a na Welehradě. str. 339.

1845: Listy z Pardubic od Pichla. str. 247. — Kronika Pražských powodní od Tonka. č. 27. — Wýsady města Praclatic od Dundra (1845?) — Z příběhů obce Pražské r. 1618 — 1620 od Tomka. č. 102. — Jos. Chmel o Rak. dějepiscetví, od K. Storeha. č. 30. — Wálečné sceny na Bosenském ponězí, od J. Umlaufa. č. 70. — Z nejstarší historie Černohorců dle C. Roberta od Kaliny. č. 99. 1846. Sedlská swatba, obrazy z okolí Domažlic-

kého; dopisy z Františkových lázní od B. Němcové. — Rakonický kraj a Rakonice.

f) *Jindy a nyní*. 1829. Památník voráčův u Rausowa na Moravě I. 65. Hluboká II. 3. Tábor. 5. — Přístav Swatopetrský. 9. — Čáslav. 13. — Žatec 17. — Kutná hora. 33. — Ústav pro slepé v Praze 41. — Starý hrad Chebský. 61. — Budějovice. 81.

1830: Spád vody u Adersbachu I. 5. — Památník Petra Wel. 37. — Kumburk. 57. — Klášter Želivský II. 3. — Hayda. 49. — Veliké aužlabí w Terstu. 57. — Kaple sw. Ant. we Wěličce. 69. — Školy w Chebu 77. — Budeč, hrad. 89.

1831: Prespurk 21. — Zátoka Terstská. 81. — Památník pokoje na Františkové hoře u Brna. 93. — 1833: Praha r. 1484. II. 112.

g) *Hronka*. 1836. Nitra od Kuzmanyho. — 1837. Lipca, od Chalaupky.

h) *Kal. Fejerpát*. 1836. Zámek Lykawa, od Ludw. Polugaje de Ead.

i) *Kučety*. 1834. Založení Pereslawi dle Kugušewa, od Bačkory. 33. — Helfenštýn na Moravě od Michla. 44. — Zwikowec od Tomsy. 238. — Skalice, od Mazura a Koblíška. 368. — též Pešti a Budina, od Godry? Štáwnice od Plačka? — Trnawy od Grancáka?

1836: Petrohrad, z lešení Alexandrowa slaupu. 368.

1837: Staré příběhy města Hradce nad Labem od Tomka. 78. — Brno, Olštýn w Polsku, od Zapa. 142. — Moskwa w Praze u Lexy, od Wrátka. 61.

1838: Twrz Trenčín, od J. Procházky 150. — Londýn od téhož. 183.

1842: Moskwa před Petrem wel. od T. č. 13. — Zpomnění na Kutnau horu od Tyla. č. 26. — Praha w XIV stol. od Slowanky. č. 39. — Uherské Hradiště. č. 68. Suynra. č. 104. Řehák.

1843: Slaupno, od A. Kopidlanského. str. 159.

1844: Bezděz č. 155.

1845: Pardubice č. 108. Obrazy z okolí Domažlického od Boženy Němcové. č. 143 atd.

1846: O Karlíně od K. Wita II. Dobývání Beirama od Prusů.

k) *Pautník*. 1827. Památník wítězství blíž Chlumu (obr.). VI. 94. — Památník uzavřeného míru na Františkově blíž Brna postavený (obr.). VII.

l) *Přítel mlád.* 1827. Historická zpráva o národních školách vůbec, a o farní škole Kopidlenské zwláště, od Wacka. I. — 1831. 26. II. 70. — 1832. Historický popis nového stavení trivialní školy Slaupenské a jejího wysvěcení 1831, od Štětiny.

m) *Rozl. Pr.* 1826. W Křiwoklátě oheň 404. — Národní museum 290. — 1832. Založení Wilny. 8. 1833. Daliborka. 90.

n) *Swětozor*. 1834. Brandeýský zámek, 117. — Karlowé Wary. 270. — Karlův Týn 112. — Kokořín 378. — Milohrádek w cis. zahrádě w Praze. 261. Jestřabí. 241. — Pernšteýn. 301. — Peři. 196. — Pomník rusk. wojska u Chlumu. 97. — Pražská cis. zahrada. 261. — Chrám sw. Wíta, 281. — Teynský chrám, 133. — Trenčínský hrad 170. — Trosky 312. Wěže Josefská w Krumlowě. 149. — Widen. 210.

1835: Benátky. Berlin. Bělohrad srbský. Budišín w Lužici. Huňad, w Sedmíhradsku. Kralowec w Prusích, Teplice atd.

o) *Wěc. wyraž.* 1831. Pražské konserwatorium hudby 119. — 1832. Sdaská škola. 127. — Postupce w Kaufimsku od Zapa. 252.

p) *Wlastimil*. 1841. Čarohrad, dle Feldmanna od Pawlasa. II. 150.

Statistické zpráwy.

1037. *Mus. Čas.* 1827. Staw lidnatosti králowství českého I. 1826. od F. Palackého. I. 110. též 1834. I. 67. — 1840. Pohled na početní poměry negermauských národů w pruském státu, str. 274. od Purkyně. — Některé zpráwy statistické o Moravě a Slzsku. str. 375, od A. Šembery.

Č. *Wěcla*. 1838: Poznamenání Římsk. cfsařůw. č. 6. Poznam. na myslí pomatených. č. 10. Obywatelstwo měst ruských. č. 12. Počet obywatelů nejwětších 10 států. č. 13. — Lidnatost w Algiru. č. 15. — Přehled wystawení průmyslných výrobků. č. 17. Poznam. znamenitých osob. č. 22. — Statistika čtyř španielských provincií. č. 23. Přehled ewrop. států. č. 28. Wýška nejwýšších stawení. č. 30. Staw křestanstwa w Číně. č. 32. — Přestupkové we Francouzích a w Angličanech. č. 37. Lidnatost ewropejských států. č. 39. Ke statisticie klášterů. č. 40.

1840: Přehled panowníků. str. 2. — Chronologický přehled bitew od nar. Krista až na naše časy. str. 7. Statistika slepých. 407. od J. Přibíka.

1842: Lidnatost spojených Obcí Amerických č. 11. Lidnatost čínské říše. č. 13. — Statistika nejznamenitějších náboženství č. 27. — Kolik obywatelů na jeden časopis. č. 54. — Něco k statisticie Lwowa č. 103. (Řehák).

1843: Zpráva o lidnatosti ruské země. str. 62.

1845: Oprawa počtů str. 145.

d) Rodopisy.

1038. W časopisech a) *Wid. List*. 1816. Genealogické poznamenání domu Rakauského, Ruského, Tureckého a Baworského. (Porownej žiwotopisy zde doleji.)

b) Č. *Wěcla*. Pánů Klenowských a j. erby. 1846. č. 15.

e) Žiwota a osobopisy.

1039. MART. LAUČKA. Wypsání žiwota wýborně učeného a slawného muže Gottharda Dobšinského a Lewošského někdy rektora (w. Tab. Poez. II. 76 okolo 1774?)

1040. W. M. KRAMERIUS. a) Kniha Josefowa, sepsaná od jistého spatřujícího 18té století, dilem stalé věci, dilem proroctwi. Na způsob biblí. W Praze u Rosenmüllerských dědiců 1784. 8. str. 68. Jest z něm.

b) Laudonůw žiwot a jeho hrdinští činowé s čistým jeho wyobrazením, přel. w Praze 1789. 8.

c) Kšaft aneb poslední wůle J. c. M. Josefa II. w domácím jazyku wyložený. 8. 1790.

d) Wypsání smrti M. A. králowny francauzské. W Praze 1793. 8.

1041. Pamětný slaup, který nejjasn. a nej-mocnějšimu knížeti a p. Josefowi II. sw. Něm. Říše císaři, uherské, české etc. krajín králi... při dni Jos. wyzdwihi jeho wčasné smrti památku smutně sobě připominající wěrní poddani 1790, od Paw. Šrámka w rkp. 8. st. 34. (Zdá se, že we werš.; w. Tab. Poe. IV. 28.)

1042. Modlitba Josefa II. za swůj lid. W Praze 1790. 8. Poslední slowa Jos. II. 1790. 8.

1043. **KARLA THÁMA.** a) Popsání žiwota Josefa II slawné paměti. Přel. w Praze 1790. 8. b) Truchlicí přirozenost, když Rakaus ozdoba a naděje, Alžběta dobrotiwá zesnula. Přeložené z něm. prof. Wencela.

1044. Wěnce pocty na wěchnu památku zemřelému Gedeonowi pánu z Laudonu, král. polnímu maršalkowi, sebraný od jeho ctitele A-l-ra od **W. KRAMERIUSA.** W Praze 1790.

1045. Žiwot Martina Lutera od **ONDŘEJE PLACHÉHO.** W Bystřici 1791. 8. str. 40.

1046. **J. RULÍKA.** a) Žiwot Ludwika XVI, krále francauzského, s obrázkem jeho, a co za panowání jeho se w zemi francauzské zběhlo, podle německého wydání sepsaný. W Praze 1793. 8.

b) Wěnce pocty ku poctiwosti w. p. Jos. Kosteleckého, faráře w Auněticích, od téhož, 1799.

c) Náležitá zpráva o slawném pohřebním průwodu, při kterémž tělo J. Sw. oslaweného papeže Pia VI při swém w Valencii přiwезení u brány del Popolo přijato a do Watikánu etc. přenešeno bylo. Pak o slawnosti, kterauž držel Pius VII etc. 1802, w Praze u Fr. Jeřábka.

d) Pia VI Římského papeže cesta z Říma do Wídně, města hlawního w Rakausích, a odtud potom skrze Bawory a Tyroly do Benátek etc., w kteréž se také krátke wypsání jeho žiwota s některými případnostmi času toho nalezá, přel. W Praze 1803. 8. str. 79.

e) Náležitě wypsání hrobů králowských a knížecích w kostele Pražském sw. Wíta s přiloženým pohřebním průwodem Marie Amalie owdowělé wéwodové Parmazanské a arcikněžny rakauské. 1804. 8. str. 25.

f) Histor. wypsání rodu pánůw Krušinůw ze Šwamb. 1806. 8. w Praze.

g) Galerie aneb wyobrazenost nejslawnějších osob země české spóln s wypsáním důležitých, zwláštích pamětních wěcí, jenž se za časů starobylých, tak i pozdnějších zběhly. Sebraná z kronikářů českých a wyhotowená w něm. jazyku Jos. Šiffnera; w český přeložil J. Rulík, w Praze, 8. I. a II. díl 1804. III. díl 1806. IV. 1809. V. 1810. 2. Obsah dílu I.: Pojití Slowanů. Libuše. Wlasta. Bohowé slowanští. Hostiwít. Drahomíra. Břetislaw. Přimda zámek. Kosmas. II. Klášter Sedlecký. Přemysl Ottakar. Záwiš z Rosenberka. Král Wáclaw. Jaroslav Šternberk. Alžběta králowna. Jenštein arcib. Twrz Karlštein. III. Hus. Jeronym. Žižka. Prokop. Jiří Rokycana. IV. Jiří Popel z Lobkowic. Daliborka wěž. Anna králowna. Sixt z Ottersdorfu. Prichta (bílá paní z Jind. Hradce). Wilim z Rosenb. Hájek z Libočan. W. Wrat. z Mitrowic. Boh. z Lobkowic. V. Slawata.

Harant. Wojt. z Waldšteina. Jiří Plachý, Turnýr w Čechách. Galaš. Ant. Fr. ze Sporku. Židé w Čechách.

1047. **MAYER WÁCSL. JOS.** Padesátiletý rychtářský auřad. W Praze 1793. 8. — Padesátileté konání etc. W Praze 1795. 8. (Boček) jednoli?

1048. Padesátiletá památka za příčinau wěrně od **WÁCL. RAYTOLARA** we wsi Nebušicích konaného rychtářského auřadu od Boh. Dlabáče, 1793. 4. str. 16. Porownej zpěw na W. Roytalara 1793 num. 179.

1049. Obraz Františka II w lapidárním písmě z něm. Charakterzüge etc. od **J. RAUTENKRANCE.** 1798. 4. 1 arch.

1050. Hankensteina lapidární epigrafy na arciwéwodu Karla, česky a latinsky. Wídeň 1802. 4.

1051. Žiwot Mahometůw, od **J. HÝBLA.** W Praze 1804.

1052. Maur. Augusta hrab. Beňowského památné přihody, na wětším díle od něho samého sepsané, w wýtah pak uwedené a přeložené od **SAM. ČERNANSKÉHO.** W Prešp. 1808. 8. str. 184.

1053. Kratičký žiwot knížete z Salm-Salm, arcibisk. Pražského. W Praze 1810. 8.

1054. **W. R. KRAMERIUSA.** a) Moró, žiwot . . toho generála. W Praze. 8. 1813 (z něm.), str. 36. b) Nap. Bon. co byl, a co jest nyní (z něm.), w Praze 1814. 8.

1055. L. D. Kartuš, laupeznický wádece a wrah. 8. 1819.

1056. Dějepis ze žiwobyti papeže Pia VII, sepsaný od **TOM. KUBELKY.** W Praze 1823. 8. str. 23.

1057. Žiwot a smrt Jeho Důstojnosti pana Aleše Pařizka, cí. kr. ředitele hlawní wzorní školy w Praze, od **J. ŠTĚPÁNKA.** 8. 1823.

1058. Krátké biografie moraw. biskupůw, od **GALAŠE.** Rkp.

1059. **F. B. TOMSA.** Popsání žiwota ukrutné wraždlnice Margarity Geše, w Praze w české exped. (cens. 2 Září 1831) a do něm. přel. a wylíšteno w Znojmě u Hoffmanna (1. Listop. 1832. Br.) —

1060. Krátká zpráva o žiwotu a blahočinném působení Al. Klára etc, dokt. fil. a prof. etc. W Praze u synů B. Háze 1834. 8. str. 40, od Weinolta něm. pak přel.

1061. Historie pánů z Boskowic a hradu Bozkowa etc. od **A. ŠEMBERY.** W Brně 1836 u R. Rohrera. 8. str. 150.

1062. **J. Glace** Žiwotopis D. M. Lutera, od **M. DURGALY,** přel. z něm. W Trnawě 1840? str. VI a 41 w 8.

1063. Žiwotopis wel. p. Ant. Hanikýře, ná-

božného zakladatele ústavy dědictví sv. Jana Nep. v Praze, od W. A. Pohana etc. W Praze 1841, arcib. tisk. 8. str. 75. [Sepsal J. POHORELÝ, kaplan w Turnově.

1064. Slavnost ku počtě 50ročního učitelského auřadování výborně učeného muže pana Jana Walenčika, školy Senické ew. učitele držena. W Prešp. 1841, 3 archy.

1065. Jan Hus z Husince. W Lipsku 1846. 16. str. 71.

1066. Pořádek žiwota kněžského. Památka po J. Exc. nejdůstoj. P. Františkowi de Paula Piščíkowi, Lwowském arcibiskupu, rozeném Čechu. Z latinského. W Praze 1846, arc. imp. str. 30 w 8. Přeložil JAN KRBEČ, i přidal nekrolog důst. půwodce jeho.

1067. *W časopisech.* a) *W Illusat.* Žiwot Dan. z Weleslawína.

b) *W Rozmanitostech:* α) Od Wojtěcha Kramersina: Kosmas L. 54. František kronikář M. 3. Beneš z Weitmile N. 3. Arnošt arcib. O 32. β) Od Fr. Wewerky: Jan Flor. Hammerschmid P. 19. Od Galláše: Kejklíř Zyto R 37.

c) *W We Wid. Listech.* α) vojenských: Alexandr Menciow, Miranda, Jiří Černý, Karel arciw. rak. od Zieglera. Maršal Blycher. (1813 a 14). Napoleona pant z Fontainebleau (1815). β) Učených. Žiwot Fr. Pelcla. Hynek Krasický. (1815). γ) Powěstných: Žiwot wraha Jana Mašsona.

d) *W Dobroslawu.* α) Žiwoty učených Čechů. Wáclaw Placel z Elbingu. (sw. 1.) — Vikt. Korněl ze Wšehrd. (sw. 2.) — Hrabě Wilém Slawata. (sw. 3.) — Rafael Mišowský (Soběhrd) z Sebuziny. (sw. 4.) — Tom. J. Pešina z Čechorodu (sw. 5.) — Mikuláš Černobýl (sw. 6.) Wácl. Budowec z Budowa (sw. 8.) — Fortunat Durich (sw. 8.) Fr. M. Pelcel. (sw. 9.) Wše, od J. L. Zieglera. β) Pamětní listowé učených Čechů, Morawanů a Slezáků z obojí Indie etc. od B. J. Dlabáče. (w sw. 7-12.) γ) Osob udatenstwin neb jinak znamenitých: Princ Iwan, od M. Krále. (sw. 1.) — Jarosl. Sternberg od Zieglera (sw. 1.) Matwejcw. J. Tuna. (sw. 2.) — Zpráva o Wilémowi Slawatowi a Jar. Bořitowi z Martinic. (Dwoje pojedn. sw. 3.) — Obraz rakauských reků. (sw. 12.)

e) *W Čechoslawu:* Žiwot J. Dytricha, Puchmayera, Pařízka (1824. 18. 21. 25) od Zimmermana; císaře Josefa, dle Fedra od Krále 1821: Pamětní listowé z Indie, od B. J. Dlabáče.

f) *W Milozoru.* Albrecht hrabě Waldstein. Sixt z Ottersd. Fr. Šwenda.

g) *W Milině.* Ziegl. Přemysl Otakar II.

h) *W Příteli mládeže:* G. Pestalocy (od Patrčky), o J. Berkowi (od Windiše.)

i) *Čas. mus.* 1828. Žiwot Bonaventury Pitra, od Hawelky. II. 49. — Adam Rodowský z Hustiřan, od Wacka. IV. 89.

1829: Žiwot J. A. Komenského, od Palackého. III. 19. 113.

1831: Jan N. Sedláček z Harkenfeldu, od Hawelky. II. 181. — O pánu Záwisiwi z Rosenberka, od F. Palackého. I. 55. — Jan N. Padaus, od Ludwika. II. 189.

1833: Ukázky česk. slovníka encyklopedického. 316. [Žiwot B. Balbina.]

1834: Poznamenání spisů J. F. Hammerschmida, od Ruffera. II. 204. — Popis 452 jmen šlechty české a morawské r. 1415, od F. Palackého. 325. —

1835: Jan Šembera z Bozkowic od A. Šembery. I. 79. — Žiwot F. R. Stěpničky od něho samého. 174.

1836: Žiwot J. W. Sedláčka od Jiř. Marka. I. 58. Jan Kolda starší a mladší, páni na Náchodsku (1437—1456). II. 145. od J. M. Ludwika. — Maria Antonia (dwa pozůstatky ze spisů jejích.) II. 158.

1837: Hrabě Leopold Berchtold, Howard, západních Slowanů od F. Kampelika. 442. — A. Puškin, z Polewého přel. A. Hantsgirk. 460. — Pawel Židek we zprávě o knize Muczkowskiého. 227. — Rodinné mince a medalie domu Rosenberského. 452.

1839: Wěnce na hrob hraběti Kasp. z Sternb. (báseň) 338. — Pře rodopisná w Čechách r. 1546. wedená, od Palackého. 399.

1840: Hrob Karla z Žerotína a krypta Žerotínská w Brandeyse. str. 182. —

1841: Žiwot Jakoba Thomsona, od F. Dauchy. str. 274.

1842: O ruském knížeti Rostislawowi, otci králowny Kunhuty. 23. od Palack. — Zorian Doluha Chodakowský od K. Zapa. 234.

1843: Zpráwy o některých osobách z jednoty bratrské (mezi 1542—1551.) od Čelakowsk. 191.

1844: Žiwot M. Jana Paška z Wratu, od Tomka. 17.

1845: Zpráva o domě doktora Fausta w Nowém m. Praž. od Tomka. 70. — Adam Junoša z Roszcziszewa, od Jaclhima. 286.

k) *Čas. pro kat. duch.* 1828. Kratičká zpráva o žiwotu Lwa XII. II. 308. — 1836. Na památku W. Sedláčka, žalozpěw od Smetany. I. 157. — Nekrolog p. Jos. Filcbaura, premonstráta, od Weinholza. — l) *Čech.* 1832. T. Bulgarin, od Storcha.

m) *Čechoslaw.* 1831. Milutinowič VII. — Pugačew od Tomička. VIII. Proctowí Wernyhorowo (z pol. deunika: Wlastenee).

n) *Česká Wčela.* 1834. J. U. rytíř ze Šwabenowa, od A. Šembery III. Slawíkůw památník atd. — 1837: Mазeppa. str. 21.

1838: Tomáš Pešina z Čechorodu č. 7. — Šimon Lomnický. č. 11. — Aleš Pařízek. č. 22. (spisy jeho). Aloys Jos. Šrenk z Nocniku. č. 34. (D. M. E. Sturm.) — Harant z Polžic. č. 36. — Paganini str. 229. — Jos. A. Seydel, od Příbika. č. 42. Jan Hus str. 235. Krásná Rachel. č. 14. — Lacerier. č. 18.

1839: Dimitri. č. 16. — Teofan Popowic. č. 17. — Kniže Kantemř. č. 22. — Karel kníže Šwarcenberk. č. 28. Lomonosow. č. 40. — Deržawin. č. 42. — Nowikow. č. 46. W. Wratislaw z Mitrowic. č. 61. Karamzin a Dimitrijew. č. 65. — Chemnicer. č. 76. Krylow. č. 84. Beltram Labrador. č. 89. Wizín. č. 90. Valentin Haug. č. 96. Kapnist. č. 102. Gribojedow. č. 105. — Bratr Paleček. č. 19. Smrt Gustava Adolfa. č. 65.

1840: Wzklost nepřatel (k biogr. J. Žizky) od Jos. Illédka. str. 32. — Oger Dán, od J. II. str. 191. — Umístění zemských pozůstatků krále Jana českého. str. 203. — Michal Cervantes, od A. Řeháka. str. 346. Mehmed Ali. str. 371. — Mozart w Berlíně. str. 383.

1841: Napoleon a Haydn. č. 32. Smrt maršala Neye. č. 41. Žiwot Frant. Raimana, od J. Pelikana. č. 57. — Jiří Welbý, paustenník w Londýně, od J. D. č. 86. — Tomáš More, od Řeháka. č. 11. Nowý rodilý básník, od F. Danchy. č. 20. Hradní d'lbagnet, od Příbika. č. 23. Zbožné přiznání básníka. č. 64. od F. Dauchy. Hrobka krále Jana w Kastelu. 1841. č. 89. od Příbika dle Lenze a Hewera.

1842: Gallerie znamenitých osob našich časůw: Karel Marochetti. č. 2. Jan Čaplowič. č. 8. — Antomarchi. č. 12. Gertruda Alžběta Mara. č. 18. Horace Vernet. č. 22. Rapier. č. 26. Bellini. č. 30.

Lord Cleve. č. 34. Littrow. č. 38. Tranowský. č. 42. Černohorský. č. 46. Cis. Frant. a jeho učitel. č. 48. od A. Řeháka. Prísnic. č. 51. Baronka ze Stael-Holsteina. č. 56. Bergler. č. 62. Auber. č. 67. Alex. Lzoma. č. 75. Alex. Burnes. č. 96. Leonidas. č. 90. Berger.

1844: Adalaide D. od Sk. č. 11. — Jos. Lampa, od Zapa. č. 32. Missionář Klem. Hammer, od Dauchy. č. 46. Patrní dopisové patrných osob. č. 49. Bernadotte. č. 59. Slavní tur. renegati z slow. kmene ze Sakčinského, od Nosáka. č. 61. Process Lacastové. č. 63.

1845: Sigmund z Jelení, od J. Kaliny. str. 143. Petr ukrotný, z Alex. Dumasa přel. Jos. Jahnel. č. 75. — Bramaj Dwarkanat Tagor, od K. Št. č. 75. — Wrchník Čegalowský. č. 19. Napoleon a invalid. č. 95. Bedřich Welký a Kalif Mahdy. č. 97. — Bedřich z Flotowa (hudebník) č. 88.

o) *Jindy a Nyní*. 1829. Papež Leo XII. I. 5. — L. van Beethoven. 29. — Kolumbus. 73. — T. Hánke. 25.

1830: Pius VIII papež. I. 17. — K. Hauser. 29. — Lavater. 73. — Draske. 81. — Dürer. II. 81. — Shakespeare. 85.

1831: František Karel, arciv. rak. 49. — Žofie, arcivévodkyně rak. choť jeho. 53. — Řehoř XVI pap. II. 3. — Alexander cis. rus. I. 97. —

1833: Derzawin I. 23. — K. Jawůrková herečka ve zpěvohře v Paříži. 29. — Dobročinná Cecilie (Šolcowa z Brna). 71. — Heř. Černín z Chudenic. 152. — Kniže Miloš. 53. — J. Kupecký. 157. — Bar. Alexewič Pawilšičkow. II. 7.

p) *Hronka*. 1836. Joh. Frid. Fris (rod a literární působení jednoho z bratrů morawských, podlého filosofa), od Šuhajdy. — 1837. Mat. Blaho, od Fejerp. I. — Hr. Štěp. Sečený, od Škorpíka. 46.

q) *Květy*. 1834. Jos. Slawik, od Šembery. 17. — Zlomky vlastenecké. 52. — Ant. Paladius, umělec hudební z Brandýsa nad Labem roz. 1798. — Kniže Miloš (powaha) 181. — Kotara 183. — Ze Šwabnowa, od Kampelíka. 254. — Tesánek z Brand. nad Lab. oc. od Lhoty. 353. — Karpinský. 374. — Rodina Cilley, od Lhoty. 400.

1835: Kateřina I od Trojana. 65. 74. Al. Sennefelder, vynálezce kamenotisku († 1834). 144. — Šneidr, od Jar. Pospíšila. 269. — Ferd. Hausa. 322. — Slovník pověstných jmen (Ambrož Anderle, Beneš atd.) 354. — Jos. Gusikow, hudebník rus. na dřevěném a slaměném nástroji, od Tyla. 417. — Byron. Beer. Brandl. 427. — Linde, pols. slovníkopisec. 500.

1836: Petenyi J. Šal. od Amerlinga, příl. 1. — W. Sedláček, od J. Dundra. 13. — Norb. Waněk, od W. Štulce. 21. Obrazy znamenitých mužůw sauwských. 261.

1837: Hýbl J. od Lhoty. 3. Al. Puškin od Štulce. 17. — A. Jan. Roščišewski 65.

1838: Mistr Kurtis, od J. Sv. Presla (Character). 335. — Malaspina, nosič básník, od Pichla. 374.

1839: Snacha welkomogolowa, od F. D. 14. — Alžb. Kulmanowa. (básnířka rusk.) dle „Ewropy“ od W. Štulce. příl. str. 49. — Kopernikůw sen od B. Pichla. str. 230. — Puškin při posl. hodině od P. J. P. str. 261. — Gundulř (ilyr. básn.) od Dr. Šafařika. příl. 1. Úmrtí Bonif. Buzka, od A. Šembery. příl. 67.

1840: Rubiniho láska, od —. 16. — Ostatky Jana Lucemburského, od Z. 148. — Kopernik, od M. Fialky. 125. Anna Boleynowa, od B. P. 162. — Bochsa, harfeník (Čech). 222. — Paganini. 230. — Shakerowé, od M. 261. „Richard Jones“ znatel jazyků. 262. — Sennefelder (kamenopis) 324. —

Ulie Hielan, od J. M. (laupežník) 300. — Mehemet Ali. 317. — Ibrahim baša. 334. Mozart v Paříži. 337. — Wojt. Boguslawský, od Zapa 383. — Maria Lafargeowá 397. Jan Guttenberg. str. 25—55. Mehemet Ali, od J. M. str. 317.

1841: Dr. Helfer. 1. (od Weselského). — Tom. Jar. Zrzawý, od K. Šmídka. 5. — Petr Veliký we Francouzích. 14. — Mehemeda Aliho honba na otroky. 23. — Cyrill a Method. 26. — Mácha. 28. — Odhalení pomníku Přemyslawa na poli královském u Stadie. str. 305.

1843: Drobnůstka k uchování paměti zaslužilých Čechů v minulosti, od F. Slámy. č. 21. Ryt. de Carro, od Winařick. str. 215.

1844: Tělesná síla Petra Wel. a Augusta II. č. 40. J. F. Kulčický. č. 42. — Lomonosow. č. 63. — J. K. Tyl, od D. Čejky. č. 73. — Koprník od F. B. Bělohradeckého. č. 75. — O Marii Čacké, od W. Nebeského. č. 88. Bartol. Kopitar, od L. č. 111. — Drzawin. č. 113. J. Rybar, vyslanec w Mexikansku. roz. Srb. č. 124. Fr. S. Sláma. č. 140. — Jiří Milutinowič. č. 149. Klot, řezbář rus. od J. W. P. č. 154.

1845: Chmelenský, od Tyla. str. 1. Ed. hrab. Račinský. č. 31. — Lomnický od J. M. Fryče. str. 109. — Cisar Josef II, dle M. Bermanna. str. 346. — Kateř. Maršalowa, amazonka česká. str. 367. Nesr-Ula Bachadur, Man a Kuč-Beg. z rusk. str. 451. — Pohřeb J. Perneru od Dr. Riegra. č. 111. Perner, od Čejky. str. 463. č. 116. Iwan a Platon Razumowský. č. 47. Jos. Divíšek, od Lablera. č. 91. Jan Gutenberg, od Winařického. č. 132. O též od Tomka. č. 136.

r) *Pautník*. 1826. Krátké vyobrazení některých rekůw rakawských z XVI stol. od Patrčky, III. 25. IV. 66. VI. 63. 71.

s) *Plody*. 1836. Swatopluk, král Mor. od Grossmanna. 78.

t) *Přítel mlád*. 1827. Jos. Štěpán z Kopidlna. III. 32. 1829. Ign. z Mehoferu na Morawě. III. 29. —

u) *Rozl. pr.* 1826. Obrázky cisařůw rus. Alexandra a Mikuláš I. — J. Máček, od Gaucé atd. 499. — 1828. Hauser. 84. — 1829. Děbič. 64. Dobrowský, od Wlasáka. — 1830. Sychra Mat. 28. Dobrowský, od Pešiny a Trnky. 97. — Carpentier. — 1831. Paskewič. 57. — 1832. Slawík a Paganini. — 1833. Kodaš z Náchoda atd.

w) *Světosor*. 1834. Frant. I. — Petr Veliký cár rus. — Zrinský Mik. atd. — 1835. Chotek, nejw. purkr. — Göthe. — Humboldt. — Šiller atd. —

x) *Wlastimil* 1841. Fornarina, Rafaelowa milenka, dle Wew-Monthly-Magazin, od K. Sabiny. I. 76. Adolf Thiers, od Dal. Kopeckého. I. 251. — Tomáš Zrzawý, od K. H. 99. Alexander Manzoni, od Saby. II. 55. — 1842. Paorana (kněz Cottolengo, od Štulce. Edgeworthowa Maria, od Dauchy) 78. — též 176. 273. [Father Mathew. — Amos Kouenský. Slečna Kalamowá atd.]

f) *Národopis.*

1068. Řád weselí swadebního, aneb chwálitebné naučení, kterakby družba a mládenec . . se chowati měl. W Holom. 8. 1779. (Nepochybně ze staršího přetištěno.)

1069. Smlauwy aneb chwálitebné řeči swadební pro družbu neb ředitele swadby, jakož i mnohonásobná připjení o wěnce pannám družičkám a jejich odpowídání mládenčům. S připojenými . . písněmi. Na Hlorách Kutnách 1802 u Fr. Korce. 8. str. 103. Spisowatel jest FRANEK JAN WAWÁK. Prawí w před-

mluvě (13), že swadebních řečí r. 1612 tištěných strhané kusy v rukau měl, též od r. 1696 a 1768; těch tedy užil.

1070. Truchlivý a žalostný průvod po všech tureckých zemích přičinau veliké ztráty vykonaný. W Praze, s wyobrazením, 1789.

1071. Slowanský národopis. Sestawil P. J. ŠAFÁŘIK, s mapau. W Praze 1842, 12. str. XII a 187. Druhé vydání 1842 str. 190. [Porow. Čas. mus. 1842 str. 473.]

1072. Wzájemnost we příkladech mezi Čechy, Morawany, Slowáky, Slezáky, Lužičany, od J. Kadawého. W Pešti 1843 u Jos. Beimela, w 8. str. 94.

1073. JAN SLAWOMIL TOMIČEK. a) Obrazy swěta, čili popsání rozličných národů, jejich života, způsobů, obyčejů, mravů atd., jakož i rozličných krajin na naší zemi. Wydáwaný od etc. Sw. I. w Praze 1846. Sklad knihk. Calvesk. 12, str. 96. Sw. II. str. 97-192. — III. 193-288.

b) Doba prvního člowčenstwa, aneb apnější wylíčení stawu prvního pokolení lidského. [Spisů mus. č. XXI. Nowočeské bibliot. č. VII.] W Praze tisk. arcib. 1846, 8. maj. str. 248 mimo dedik. a obsah. [Por. Škorpíka mluwnictwí etc.]

1074. Hajduci. Scény z Bosny PR. CHOCHOLAUŠKA. W Praze u Posp. 1847. 16. str. 54.

1075. Ewropa w ohledu národopisném. Krásný nákres s mapau. W Praze 1846 u Posp. 16. str. 45.

1076. W Časopisech a) W Rozmanitostech od W. Špinky: Obyčej pozdravení, když se keychá Nr. 63. Sultánů dwůr. ib. 45. Martinské husy ib. 67. Fr. Pokorného stálost diwočanů w bolesti O. 70. Ilýbla Pripíjenj na zdrawí. P. 83. Gallaš. Kejkliři w Číně R. 41. Pohřební obřady Samojedů od Šira M. 79. Uctiwost k ženám od F. Wewerky F. 40. Hýbla Pohřební obřady starých C. 57. Wychowání Spartanské mládeže C. 60. Obětowání lidí u Mexikanů D. 90.

b) Čas. mus. 1829—30. Učené sběrky z ciziny, od F. Palackého.

1830: Wýroční trh Čúvecký w Ostrowném. I. 57. 1832: Wenkowák we společnosti s welikoměstskými, od A. Marka. I. 75. Propuštěný woják II. 224.

1833. O Rusalkách, od Šafařika. str. 257.

1834: České prstonárodní obyčje a písně od J. Langerá. 58. 268. — 1837. České korinowační mince, od Hanky. III. 221. — 1838. České obyčje a mrawy za Karla IV. str. 3.

1840: O dušewném a básnickém životě lidu polského, od Zapa. str. 19. — O upřech a widnách od D. J. Wahylewiče. str. 232.

1841: Staroturecké popsání Slowanůw a Rusůw i jejich zemí, od A. Šembery. str. 332.

1844: O Slowanech w Dolních Rakausích, od Šembery. str. 536. též 1845. str. 163.

c) Čechoslawe. 1831. VI. Slawnost wýroční w Jamnici na Morawě, od J. U. ze Šwabenuwa.

d) Česká Wčela. 1831. VI. Swatební obyčje ru-

ských kupcůw a měšťanůw w gubernii Jaroslawské, od Kamenického. — Národní obyčje Tatranských Slowanůw, od Fejerp. — Zwyk pozdrawowání při kýchnutí, od Staňka. — Tanec štyrských Slowanůw. Obyčje newěst kolem Petrowaradnu.

1836: Swatební slawnost Wiléma z Rosenberka. 388. 1841. Polský zpěw, tanec a hudba, od Příbika. č. 94.

1837: Weselky w Starém Řimě. č. 11.

1838: Přátelství a nepřítelství u jižných Slowanů. č. 16. — Pohostinstwí Turků. č. 16. — Ruští sedláci. č. 18. — Swatý týden w Neapoli. č. 32. Ukrutnosti přelých otroků na ostrowě San Juannu. str. 302.

1839: Národní obyčje u Ilyřůw. č. 50. — Pomořský sedlák. č. 85. — Asiat w Ewropě. č. 92.

1840: Sauboj indianský, od A. Řeháka. str. 112. Powěry atd. w Rusku. str. 15. W. Kofínek. — Turecké obzwláštlosti. str. 350. — Lidojedí na ostrowě Sumatra. str. 394. — Illawní pokání u Indůw. str. 19.

1841: Způsob žiwobyti zámožného Turka. č. 11. Obraz obyčejůw tatarských. č. 54. Hra na kralku we Wlaších. č. 53. F. Daucha.

1842: Krysař na ostrowě Martinique. č. 33. Pohřby w Petrohradě. č. 53. — Curiosa w Anglicku č. 86. od K. Jičinského.

1843: Příkladowé ukrutného záření proti mrtwolám w starožnosti. str. 163. Cel. Ausobský. — Šňatek čínského prince. str. 411. Berger. — Křtění 7 židů. č. 26. — Wolháři. str. 3. Flamandská řeč. str. 58. — A. W-er-Cikáni. str. 406. Kr. Jičinský.

1844: Čeledinowé mechčítí s malými ohledy na české. č. 22. — Město bláznů. č. 34. od Tomička. Indičtí laupežníci. č. 39. — Najatí laupežníci. č. 43. Nelly. č. 48, od téhož. — Něco o Bulhařích. č. 39. od Nosáka. — Sprawedlnost w Kordofanu. č. 49. Pobytí mezi cikány španělskými. č. 53. Marocký harem. č. 62. — Pobytí w Abyssinii. č. 70. Cikáni we Walachii. č. 79. Kowárky Sedgeleyské. Učenií a zámečnické pokolení w Willenhallu w Angličanech. č. 81. Historie arabská. č. 86. — Příhody lowcowy z Sewer. Amer. č. 93. — Prodej černocho w Nowém Orleansu. č. 97. — Muley-Abderrahman, sultán Marocký a říše jeho. č. 77. Nawrat franc. wojska z Moskwy. Z horwats. přel. K. M. L. č. 65. Marmonisté dle Marryata, od J. Malého. č. 27. Národowé jihowýchodní Ewropy. č. 44. Texas a spoj. obce Sew. Am. č. 82. Tajti a jeho obywatelé, z franc. č. 84.

1845: Wlaské školy, od W. Mencla. č. 4. — Ukrajnský kozák atd. str. 67. Obrazy z Rus, od H. Borowského. č. 49. 66. 82. — Mechický saud. č. 69. — Židowské zpomínky, od Nebeského. str. 103. atd. Slawnost jednoty Flamandských literárních spolků. str. 42. — Z Opawy (Slowanstwí w Slezsku) str. 161. Obrana Židů, od Dr. Čejky. str. 207. Wálečné sceny na pomezí Bosenském. str. 283. Braman Dwarkanat Tagor. str. 303. Josef Chmel o rakauském dějepisectwí. č. 30. — Posel Štátného Potockého. č. 17. — Ewropejská a afrikanská sprawedlnost. č. 93.

e) Jindy a Nyú. 1829—1831. Mrawní powaha Indianůw w půlnocní Americě. — 67. Něco o býwalém rytířstwí. — 1833. I. 124. Národní slawnosti w Praze, od Tyla. — 165. Sloyan (wzdechnutí) od Marka. — 175. Wzdechnutí Čecha, od Kopeckého. — II. 59. Dohy ze žiwobyti w Hradci Král. a slawnost w Sadowě, od W. Pelikána. — 50. O přiwítání císaře a krále, od Tyla. — 119. O cestě J. M. C. z Čech. — 139. O šestici (hře národní) od Kopeckého. — 143. Přijezd a přebýwání

J. C. M. w Brně, od Šemhery. — 196. Zastaweniko w černé branky w Praze, od Tyla.

f) *Krok. Presl.* 1831. II. 510. Ilra w míc, od Chmely.

g) *Kučety.* 1834. Nowý kroj dām ruských. 48. — Půldwaněťá na Vyšhradě, od Tyla. 135. — Obrázky ze žiwota Pražského. 235. — Wečer na ostrowu barwiřském od Tyla. 293. — Hry Černočůw w Dalmatii. 308. — Kohanti z Čech do Angličan k půtkám. 336. — Knihař vlastenec, od Tyla, 361. — Pohřeb Samojeďůw (srow. Pautník. 1827. VII. 31. z rusk.), 373. — Sedláci slowanští při waření, od Zapa. 412.

1835: Powěsti a zvyky na Krkonoších, od Lhoty. 34 atd. Petrohrad a národní hry ruské. 138. — Markytská slawnost we Hlwězdě, od Tyla. 418. —

1836: Mody, od Kašky, 139 atd. — Nástiny ze žiwota Pražského, od Filípka, 154. — Národní slawnosti při korunowací. 303.

1837: Masopust Pražský a mody, od Kašky. 55. —

1838: Salašáci w Karpatech, od J. Procházky, 68. — Něco o powaze Srbů. W. Štulc. 78. — Práwnictwí Mahomedanů, od Procházky. 86. — Žiwot Moslenřna. Čejka. Damašek a damascenky z franc. 110. — Sultan čo redaktor, od Procházky. 119. — Nowé zpráwy o Čině, od Filípka. 126. — První máj. J. Procházka, 142. — Twrz Treněň w Uhřích, od téhož. 150. — Znamenité pokroky říše turecké, od Filípka. 181. — Tataři w jižním Rusku. 229, od Procházky. — Zemějedi, od téhož. 246. — Londýn, od téhož. 183. — Ostrow Island. 237. Chrám Džagarnatůw 238, od téhož. — Slowanská twář, z pols. od Zapa. 188. — Mejičanky, od Filípka. 206. Myslěny o moru. téhož. 214. — Náboženské obřady a obyčejy Čerkašů. str. 230, od J. P. Jordána. — Autěk otroků, od Procházky. 231. — Majorka a Biskaja. 247. — Persko a Peršané. 253. — Počasí, zimnice a powěra w Rusích. 271. — Čínské vynálezky, od téhož. 278. — Sírbeni (Srbové) w horní Lužici, od Jiř. J. z Staré Prahy (Pešice) 285. — Největší honba, od W. Kořínka. 358. — Swatby a pohřeby u Čiňanů, od J. Pospíšila. 367. — Podiwná daň, od J. Bartáka. 368. — Obyčejowé lidu ruského, od J. Pešice. 380. — Památnosti přírodní země- a národopisné, od W. Kořínka. 382. atd. — O národu litewském, od F. Dauchy. 407.

1839: Cikáni w Rusku, ze Sewerní Wčely, od W. Š. str. 5. — Čerkesowé na Kaukašu, od Pešice. str. 30. — Serai sultánůw. str. 53. Labužnost rozličných národůw, od F. Dauchy. 61. — Zápasní hry starých Rusů, od L. P. 126. — Obyčejowé lidu ruského. Z Lény Reinhardtowic, od J. Pešice. str. 189. — Knihy krále indického, od Filípka. 254. — Pohostinstwí Indůw, od L. 256. — O weřejném a domácím žiwotě w Turcích. 292, od Filípka. — Bajeslowné zvyky, swátky a powěry Slowáků, od Fejerp. 85 též. 1840. 292. atd. — Národní powěry a obyčejy w Čechách, od J. M. Hawlička. 356. —

1840: Nesprawedlnost turecká Abbas-pašete. 32. Postní hudební zábawy w Praze. 33. — Slowo o besedách Josefa Prokše. 36. — Wýjimek z listu z Uher (1839). — Slowo o maďarizowání, od Pešice. 54. — Pamětnosti národopisné atd. 86. atd. — Zásluhy Slowanů o ewrop. civilizaci. 89. — Česká udatnost, od L. P. 93. — Nowější úsudky cizezemcůw o Čechách a o západních Slowanech, od Wocela. 126 atd. — Čínské slawnosti, od Weselského 140. — Čínské slawnosti, téhož. — Úsudky o Čechách od F. Dauchy. 215. Národnost slowanská w Uhřích, od Hořislawa z Lehoty. 254. — Shakerowé, od M. 261. — Nowé příklady ruské udatnosti, od Filípka.

276. — Ruské slawnosti, od Z. 326. Pamětnosti z Rus. 335. — Obrazy z Anglicka, od Sabiny. 359. atd.

1841: Osady ewrop. národů, od Tomička, 2. Bajeslowné zvyky a powěry Slowáků, od J. Juraniho. 2. Úwahy Rusína na cestě ze Lwowa. 4. — Ilas ze Slowenska (o maďariz.) 6 atd. — Swátky a slawnosti w nynějším Recku. 12. — Wlastenstwí maďarské. 13. (od Drahotína.) — Známost Němců o Slowanech, od P. W-ského. 18. — Čechowé w cizině, od M. Fialky. 31. — Římská nemocnice, od B. Reháka 22. — Cemu se přiučili Slowáci od Maďarů a Maď. od Slowáků. 24. — Dobrá rada a wystraha Maďaromanům, od Jar. Lyska. 29. — Bas-kowé, od K. S. 30. — Thót nem ember. 35. — O záležitosti p. Hlawáčka (maďarom.) 37 atd.

1842: Společenský žiwot w Turcích, dle Dr. Boné, od Kořínka. č. 3. — Známy rázu Slowanského. č. 3. — Turecké mandáty. č. 10. — Mirabilia (o maďarění) č. 12. — Swatba dle mravů koptických. č. 15. — Newincowá, dle angl. od J. Mikisky. č. 35. — Myslěny a zpráwy ze Slowenska o Slowensku. str. 37. 42. — Znamenitý dopis. č. 54. — Ostjaci. č. 62. Tungusowé, od M. Kottlera. č. 66. — Horwáti w Šopronské stoliči, od M. Fialky. č. 77. — Ze Slowenska (o maďariz.) č. 87. — Obrana Židů. str. 87.

1843: Powahy národů něm. a slowanského. Nowin str. 53. (dle Heftlers Weltkampf der Deutschen u. Slawen seit dem 6. Jahrh.). — Čechowé w cizině. č. 56, od M. F. — Na čem mladým Slowákům záležeti má, od J. P. č. 60.

1844: Obrazy z mé otčiny, od H. z Wiśniowských (paní Zapowá) č. 9. — Cizinci o Slowanech od M. F. č. 34. — Čaplowič o Maďaromanech. č. 64. — Úskokowé Zumborštů, dle Srezněwského. K. Letinský. č. 66. — Slowanská wřajemnost, od M. F. č. 69. — Sanitřáti slezští, od J. Winklera. č. 75. — Listy z residence. č. 76 atd. — O poměru Slowanů a Židů, od Nebeského. č. 81. — Balkánské hory a Bulhaři. č. 89. — Staw rolníků wlastských, od prof. Mencla. č. 92. — Powaha, mrawy a obyčejy národu českého dle A. Schmiedla, od K. M. L. č. 107. — Něco o Hanačích. č. 111. — Národní zábawy w Udíně, od prof. Mencla. č. 116. — Horal a Drotar, od J. Winklera. č. 117. —

1845: Slowané a Židé, od Nebeského. str. 51. — Z Widně, od téhož. 95 atd. — Ze Slowenska (národnost) str. 191. Z Telče (národnost morawská) str. 208. — Bídny staw Orawy, str. 331. — Něco o Židech a poměru k Slowanům, od Slawomila. č. 117. Opět něco o Židech, od K. W. H. č. 128.

h) *Přítel mlád.* 1829. IV. 43. České klobauky.

1831: II. 98. Slawnost nowé školy w Libeznicích.

1832: I. 6. Swěcení školy w Lobosicích (1830).

1833: Swěcení školy w Stěchowicích. — 1834.

I. 75. Slawnost školy židowské w Polně. — 78. Slawnost hlawní školy Polenské. — III. 88. Jarní slawnost atd.

i) *Rozlič. Pr.* 1826. 269. Swěcení školy Lhotecké bliž Bolesl. — 425. Wilkodlak, powě a slowanská. — 451. Zvláštní obyčejy mezi Morawau a Slezskem. — 495. Jubileum 50letých manželůw w Trebechowicích. — 533. Nic. Enzmann, 50letý učitel, piarista. — 546. Kopaničáři na Morawě w Hradištsku. — 1827. 62. Masopustní kratochwile slowensk. lidu w Uhřích, od Fejerp. — 1828. 9. Slawnost secundicie w Jenikowě. — II. Čech mezi Hotentoty. — 13. Obyčejy Wendůw (w Lužici) — 1830. 39. Jarní slawnost w Austi nad Orlicí, od Pankerta. — 1831. 16. 26. Ruské swatby a kity. — 20. Kozáci. —

1832. 91. Podlužáci v Moravě, od Stradala. — 1833. I. Slavnost v Branné, když J. M. Král stal se farářem, od Tomička. — 28. Obyčeje pohřební v Tatrách, od Fejerp. —

k) *Světlozor* 1834. Klauzání na saních u Rusův. — Slowanských her a zábav ostatky. — Horalé, obyvatelé Tatrání, — Huculové, horáci Tatrání. — Slawonci, dle Čaplowice. — 1835. Českého národu mravy, staw, zvyky (do Wladislawa II.) — Hry a zábawy Starorusův. — Ženské u Starorusův.

l) *Weč. wyraž.* 1831. (161—188.). — 207. Slavnost na střeckém ostrově v Praze, od Tomsy. — 1832. 126. Města Wysoké slavnost 40letého panování Frant. I.

m) *Wlastimil.* 1840. Národní zpěwy Zaporožských kozáků, dle Dr. Trithena. IV. 62. — Tataři na swatbě, historika, od J. Krašewského, přel. P. M. Weacslky. IV. 158. — 1841. Panorama [Opatrowny dítek, geologie, turecké zvyky atd.] I. 81. II. 184. atd. — Martin Kaptar. Nástin dějepisy z XVI. wěku od Krašewského, přel. J. Podlipský. I. 239. — Smrt rabbiho Ben Dawida z Krašewského, přel. F. E. K. 1840. I. 270. Slowo o wzdlání národu, od Jos. Bačkory. II. 155. III. 15. 126.

g) *Starobylosti.* *)

1077. **GALLAŠ J. II.** Mythické powídky o bohách (bozích) a bohynách (bohyních) morawských Slowanů, s potahem na pošle od tud powěry, kteréž mezi sprostým lidem až po dnes pauují. Rkp. 1820. 4. maj. 140 listů. (Boček.)

1078. *Prawidła hry dowolené wábec nazwané Šest a dwadzet, aneb Trapulky do bulky.* Od **ANT. ŠWILKA.** W Praze 1839 u Wácsl. Špinky. 8, 1 arch.

1079. Spásoby a obyčeje družby a družky na každé swatbě. Rkp. XIX. stol. 4. 3 listy (u p. Bočka).

1080. Stručný přehled mythologie čili bájeťwí u Řeků a Římanů, aneb učení o domnělých bozích w starobylosti. W Praze 1843, tisk. i nákl. Anny Špinkové, wedením J. Malého, str. 95 w 12.

1081. Paměťnosti Čabanské ke stoletní památce tamějšího starého ew. chrámu, sepsal **LUDWÍK HAAN,** s rytinau. W Budině 1845, 8. str. 38.

1082. O starožitnostech českých a o potřebě chrániti je před zkázau. W Praze wydáním česk. Museum 1845. 8. maj. str. 32 a 4 rytiny [též něm].

1083. Staročeské powěsti, zpěwy, hry, obyčeje, slavnosti a nápěwy s ohledem na bájeslowí česko-slowanské. Sebral S. Sumlorck (**KROMUS**). W Praze 1846. wel. 12, str. 610. [Pos. Kwět. 1845 str. 214.]

1084. W Časopisech a) *W Dobroslawu:* Starobylosti Hradce Králowé, (popelníky, koník) od Zieglera. sw. 7. — *Pražský Templářský koník.* sw.

10. — *Wlasten. wzácnosti.* Rolandowa socha na Praž. mostě. sw. 11. Rolandowa socha na raduím domě w Litoměř. sw. 12. Prsten pap. Pia 2. sw. 22. od M. Millaura.

b) *W Kroku.* Starožitnosti w půlnoční Americé (III.) Herkulannu a Pompeji.

c) *Čas. mus.* 1827—45. Zpráwy o nálezkůw podaných starobylosti. — O periodách staročeských mincí, wýklad od Palack. 1830. II. 205. — Sbírký ze starožitnosti česko-slowanských. 1831. II. 169. IV. 435. Kámen pamětní M. Matauše Kollina z Choteriny, od W. Ruffera. 1831. 441. Pomůcky ku poznání řádů zemských král. českého w druh. pol. XIII. stol. od Palack. 1831. 302. O beáních akademických, od J. Jung. 1832. 54. — O Rusalkách 1833. 257. od Šaf. — Pozůstatky rusedlních swátků w Čechách, od J. Štěpána. 1834, 183. — Podobizna Černoboha w Bamberku, od Šafářka. 1837. 37. — Pomůcky ku poznání staročeského práwa i řádu saudního, od F. Palac. [Z knihy star. p. z Rosenb. o páhonech. Otázky p. Oldřichowý z Rosenb.] 1835. 399. — O spodních legendách mincí, z X. wěku, od W. Hanky 1836. 196. České korunowační mince. 1837. 321. Rodinné mince a medalie domu Rosenberského. 452. Mince a medalie hrab. Šlikowského domu. 1838. 499. 1839. 433. od téhož. Cesta z Kopidlna na Staré Hradý (1839) od Fr. Al. Wacka. 1840. str. 130. — Mince a medalie Alberta wévody Fridlandského. 1842. 81. — O staroslowanských, jmenowitě cyrillských tiskárnách w jihoslowanských zemích w stol. 15—17, od Šaf. 1842. 93. O zachování starobylosti českoslowanských, od E. Wocela. 1843. 286. — Starožitnosti w jižních Čechách, od St. Jar. Becka. 1843. 415. — O hrobích a mohylách pohanských w Čechách, od Wocela. 1844. 105. O kroji českém w středním wěku, od téhož. 261. O Swarohowi, bohu pohanských Slowanův od Šaf. 483. O wzdlání, od téhož. 384.

d) *Česká Wcela.* 1834. Známky dáwné wzdláwnosti národůw, od Tomička. 37. Hunske zbytky w Alpech. — Zlichowské zwoy. 1838. č. 47. Kreuzman. — Židowský hřbitow w Praze (z Panorama des Universums), č. 48. — Etruske starožitnosti. 1842. č. 15. — O přání k nowému roku. 1843. str. 18.

e) *Krok.* Starobylý kámen náhrobní, od Ludwíka. 1827. II. 40. 627. Řecké náboženství. II. 220. Náboženství pohanských Čechůw, od A. Jungm. 339. — Aegyptské pomníky. 1833—35. III. 207.

f) *Kwěty.* 1838. Obrowské a nádherné lodí za časů starých, od W. Filípka. 309. — Sbírká starožitnosti slowanských w museum Berlínském, od L. Štura. 1839. 135. Kdo tu byl dříwe, Čechowé anebo Židé? 1841. 33. Karolín a chrám sv. Wíta, od Kampelika. 1842. č. 70. Drahotá před 100 lety, od A. Rybíčky. 1843. č. 26. Na powšimnutí a zachování starých staweb, od Wladimíra. 1843. č. 66. Spůsob uwádnění kazatele do kaple Betlemské, od W. Zirownického. 1844. č. 15. Nowo-Bydžowské starožitnosti. 1845. str. 107. O powěstech slowanských. č. 49. — Woceláw spisek (něm.) o starožitnostech, od F. Dauchy. č. 149.

g) *Rozl. Praž.* 1826. 356. Památka žertowné události w městecu Sedlici na džbán 1 wědro w sobě obsahující. — 289. 570 atd.

h) *Nowiny.*

1085. Nowiny Pražské na r. 1782—1788. Wid. bibl. w 4. (Rok 1782. w Pražské bibl. pod B. 96.)

*) *Pozn.* Grundzüge der böhm. Alterthumskunde von J. E. Wocel. Prag 1845. Kwěty 1845 str. 16 posudek.

1086. Cis. kr. vlastenské nowiny od **W. KRAMERIUSA** na r. 1789 až do 1808. Po smrti jeho pod jménem Krameriusových dědiců wedením **FR. TOMSY** (staršího) a Rulika (1809-1812); od r. 1813 až do 23 wedl je syn **WÁCSL. R. KRAMERIUS**, od č. 47 r. 1822 spoluwedením *Tomsy* (mlad.) až do konce r. 1825, nákladem a wyd. p. z Šenfeldu.

1087. Nowiny česko-slowanské spisowal Št. Leška w Prešpurku po tři léta 1783-1785. Po jeho odchodu Jan Wiskydenský, pak Jan Šinkowic (w. Tab. Poe. IV. 18.)

1088 Nowiny Poštowské Fr. z Šenfeldu, w 4., kteréž mu od 1785 do 1788 **KRAMERIUS**. potom jiní, jako *Korbely*, *Hýbel*, *Tomáš Kubelka* (od 1804-1812) spisowali, posléze *J. Linda* pod jménem Zwěstowatel, a siec vždy půl archu politických náwěšti, půl archu zábavných a poučných spisů z přírodozeměnárodoznanství, i básní, za týden po 1 archu, w 4. na r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824. Roku 1825 Hlásowí dědicowé práwo nowinářství najali, a wedlé německých také české wedením *Lindowým* wydáwali, w 4.

1089. Cis. kr. powolené Widentské Nowiny od **J. HROMÁDKY** 5 roků, 1812-1816. w 4. Byly ze všech nejobjasnější, a první čas také naučné a zábavné články přijímaly, kteréž potom zvláště vycházely.

1090. Týdenník od **JIRÍHO PALKOWIČE** po 7 let 1812-1818, w 8. W dobré češtině s užitím nářečí slowanského.

Zawirájí také hospodářské, zeměpisné, literární a j. články, i některé básně.

1091. Spis o počátku, uwedení a změnách českých wlasten. nowin. (Wid. List. 1814.)

Jest od B. Dlabáče nejprwé něm. wydáno, potom do českého přeloženo.

1092. Dopisowatel pro Čechy a Slowany. W Praze 1822, w 4. nákladem W. R. Krameriusa, spoluwedením *Fr. Tomsy*, tiskem Šollowským, str. 208. — *R. 1823*. [od č. 14. wedením a nákladem Kramer.; od č. 27 wydawatel ryt. z Šenfeldu. — *R. 1824*. str. 52 č. 13. Spisowal Kramer., wydával ryt. z Šenf. — *R. 1825*. č. 52 po archu. Spisowal *Tomsa*, wydaw. Šenfeld.

1093. Pražské nowiny až do 30 Března 1826, s nimi Rozličnosti s náwěstníkem, w 4. 25 čísel. Potom od wydawatelů synů B. Háse zwětšeny pod názvem: Rozličnosti Pražských nowin (zábavník w. t.) a Pražské nowiny r. 1826 s náwěstníkem na půl archu w 4. týdně jednau. Spisowatel *Linda*. Náwěstník obsahowal listek zemřelých w Praze, obilní taxu atd. — *R. 1827* Pražské nowiny a Rozličnosti, čísel ročně 101 a tak až do léta 1833. *R. 1834*

změnily swau twárnost — Pražské nowiny s oznamowatelem [a Česká Wčela]. Redaktor *Čelakoucký* též r. 1835 až do 17. Prosince č. 98, odtud redaktor *J. Štěpánek* [s Tomičkem] až do r. 1844 č. 14, kdež po úmrtí Štěpánka wedl je *Fr. Klučák*, potom *Hawlíček*.

1094. Slov. národnje Novini a Orol Tatranski, od **ŠTURA** a **HURBANA**. 1845.

i) Historie církevní a náboženství.

1095. Ant. Fišera, Husitského w Čechách kacířství počátku, zrůstu a pádu wýtah. W Praze 1778. (w. Nowiny Pražské 1786 n. 5. str. 40.)

1096. Založení cirkwe křest. ewang. Wsetinské. 1782.

1097. **WÁCSL. KRAMERIUSA** a) Cirkulární spis pana z Háje, biskupa Kralohradckého na duchowenstwo osady se strany tolerancí, přel. w Praze 1782. 8. str. 22.

b) K důstojně weleb. biskupu Kralohradckému podlé wydání jeho cirkulárního spisu na duchowenstwo osady jeho. Od jistého neřimského katolického Čecha, Bohuslawu Příka. W Praze u Ant. Hladkého w Karolimě 1782. 8. str. 14, přel. z něm.

1098. Psaní jednoho Pražana k swému dobrému příteli do N... G. s strany dobré powahy p. biskupa Kralohradckého 1782, půl archu, u Gröbla w Karolimě (chýbná čeština).

1099. Wděčný protestant swému snášeliwému císaři, z něm. přeložil **J. STRAKA** a wydal Št. Leška (bez místa) 1782. 8. str. 16, w Prešpurce.

1100. Weselá nábožnost, kterau při poswěcowání chrámu Wsetinští plápolali. W Berně 1783. 8.

1101. Historický kalendář pro lid cirkwi českých obnowených. W Praze 1785.

1102. Historie welikého sněmu Kostnického od kněze Kašpara Royko etc., z něm. přel. od Wácława Petřýna (**STACHA**). W Praze u J. J. Diesbacha. 8. I. díl 1785. II. díl 1786. Na tu potahuje se: Sprosté katolické rozwržení nad opowážliwosti Wácsl. Petřýna, překladatele historie Roykowské o sněmu Kostnickém (bez Ant. i místa). 1791.

1103. **WALLASKÝ PAW.**: Wýtah historický o cirkwi ewang. Jelšowské. W Prešowě 1786. 4. (Boček.)

1104. Historie o kněžském panictwí od času apoštolů až do našeho wěku. Wyt. 1790. 8. 96 stran.

1105. Psaní k obraně ewang. učitelů (od **W. STACHA**) 1786.

1106. Leopolda II. mandát we wěcech ew. náboženství se týkajících. W Pešti u Matěje

Tratnera. 8. 1790. W Prešpurce 1793. 8. (přel. Ribay Jiř.)

1107. **J. GALLAŠE** a) Příběhowé náboženství Pikartského. Rkp. b) Historické svědectví o vraždě židovské. Rkp. c) Historie církevní mého vlastního města. Rkp.

1108. Wděčný protestant naproti svému snášeliwému císaři. W něm. jazyku sepsaný od J. A. W., do slowenčiny přeložený od Št. Lešky.

1109. **J. Hrdlička**. Nowý a proli snášeliwému císaři svému wděčný protestant. Ms. 4. (Božek.)

1110. Summa zákona božího láska a snášeliwost, znamení prawého křestana (na způsob obrazu) od **ŠTEP. LEŠKY**. 1798.

1111. **Jak. Ben. Bossueta** . . . Příběhowé o změnách církwi protestantských, z latinského a německého (ne z originalu) na česko přeložení od **MART. WOLFA**. Nákladem Frant. Baučka. I. díl w Král. Hradci 1804. 8. archůw 39. II. díl w Praze (kamž se faktor Bauček přestěhowal) u Bohum. Háze. 1806, archůw 36. (Z části k dogmatiko - polemickým tento spis náleží.)

1112. Zpráwy o swěcení třetí jubilejní slawnosti reformací (1817), z něm. **Jak. Glatze** přeložil **JOS. KREJČI**. W Praze 1820. 8. str. XXVI a 444.

1113. Kratičký obsah založení dáwnowěkých kapli všech Swatých a wěrných zemřelých, též prostránného hřbitowa w ohradě weleslawného audoli Sedleckého s připojením znamenité sochy sw. Jána Nep. Od **J. F. DEWOTY**. 1822.

1114. Katolická missionární knížka, nebo uwedení ku křesťanskému žiwotu. Wydaná od shromáždění nejsw. Wypupitele, w češtinu uwedená od **JANA K. PETRÁKA**, kněze téhož shromáždění. 12. str. 409. We Widni u Mechitaristů 1830. [Pos. w čas. pro kat. duch. 1831. I. 127.] II. wyd. 1834. III. 1837 u Špinky.

1115. Zpráwa o církwi křest. kat. w půlnoční Americe i o jednotě Leopoldinské w císařství rakauském k rozšíření králowství bōžího w oněch krajinách w Kristu spojené. 8. str. 52. W Praze u Posp. 1833.

1116. Zpráwa založení Leopoldinského w cis. rakauském k napomáhání katolickým wyslancům w Americe etc. W Praze 1834. 8. str. 130, u J. Pospiš. Sw. II. tamž 1837 str. 170.

1117. Paměti nejhodnější pro křestanstwo, totiž: Jerusalem, Betlém a Nazaret. Spis zčestěný od **M. KNAYSŁA**, s ryt. 8. str. 119 a 9. W Znojmě u Mart. Hofmanna 1835.

1118. Nejpatrnější místa křestanstwa, Jerusalem, Betlém a Nazaret. Přel. **F. SLAWICEK**.

8. str. IV a 5-98, s ryt. W Jindř. Hradci u A. Landfrasa 1836.

1119. **O. Šoltys**. Jádrow historie církewní nowého zákona (Kal. Fejerp. 1836).

1120. Historické paměti církwe ew. Březňanské Augsb. wyz., sepsal **Adam Chalaupka**, církwe Horno-Lehotské sl. b. k. prwnímu 50-ročnícímu jubileum wystawení chrámu jejího nowého, slawenému r. 1837 w 1. ned. adventní obětowáno. W Baňské Štáwnici písmem Fr. Lorbera. 8. str. 50.

1121. Historie církwe křesťanské. Ku potřebám školním a domácím wydaná od Kalwarské společnosti podlé šestého wydání z něm. jaz. na slowenský přel. a zčestil **BENIAMIN PRAWOSŁAW CERWENÁK**. W Kyseku 1842 u Kar. Reicharda, str. 239 w 16.

1122. Papežské wolení (conclave). Popsání obřadůw a slawností při uprázdňení a obsazení papežské stolice, s přidawkem atd. zčestil **J. TRNKA**. W Jičíně 1842 u Kastránka, str. 74.

1123. Památka dobrodinců církwe ewang. slowenský A. W., w Pešti 1845, u Trattnera-Karolyho.

1124. Unia čili spojení Lutheránů s Kalwiny w Uhrách, wyswětlená od **M. J. HURBANA** atd. W Budíně 1846: 8. stran 200 a obsah.

1125. W časopisech: a) *W Rozmanitostech*. I. Ziegler: Sedm sborů w Asii. F 3. Ozilost wíry w Asii. H3. Fr. Pleskot: Obsilky do Kostela. M75.

b) *Čas. mus.* 1827. Přehled rozličných národůw a náboženství na zemi, od Palackého. II. 126. 1829. Historie kostela w Drahorazích, od F. A. Wacka. III. 104. Kritická úwaha i wýklad základních listin kollegiatního chrámu Litoměřického, od F. Palac. 1836. 323. Přehled letopisů k ústawu kanowníků Premonstrátských na Strahowě a zpráwa o přenešení ostatků sw. Norberta, zakladatele řádu téhož, od Erw. Ant. Weyraucha. 1841. str. 6. — Příspěwek k historii české reformací, od F. J. Wacka. 1843. II. 197. Pojednání historické o klášteřích w zemi české wůbec, od W. Ruffera. 1833. II. 181. Zlomek z Chronografa, od W. II. 1843. 434. — Wpisky z pamětí kolleje Jesuiské u sw. Klimenta w Praze, sepsané od Jesuity. Z lat. přel. W. Tomek. 1844. 180 atd.

c) *Čas. p. kat. duch.* 1828. Poslupnost papežůw Římských, od Krále. — Mučedníci s. církwe katolické, od Wacka. — Křwawá pomsta zmírněná křest. náboženstwím.

1829: Či wěc jest církewní missionářství, od Zimmermanna. — Obrana některých památek w kat. církwi, od Černého. — Krátká zpráwa o ruské církwi, dle Strahla a Karamzina, od Černého.

1830: Počátek a wýklad glagolského, od Ziglera. — Maria Magdalenská, od Zahradníka. — Analogetika křesťansko-katolická, od Wacka. — Krátká historie Mechitaristůw, od Příhonského.

1831: Žiwotopis arcib. Chlumčanského atd. — O založení biskupství Pražského atd. od Weingra. — O nowé franc. kat. církwi p. Chetel. — Nowá sekta S. Simonianůw. — Kapucíni we Šwejcariích. — Žiwot Rehoře XVI s historií o wolení papežůw

s přehledem ewrop. obyvatelův z ohledu náh. wyznání.

1832: Kdy a kde se začala slavnost nawštívení p. Marie, od Zimmermanna. — Weliký díl Ewropy skrze ženské pohlawí na wíru kř. obráčen, od Wacka. [1835. Zásluhy žensk. pohlawí o wíru křesťanskau, od Čelakowského.] — Mrtwé moře, od Slámy. — Jerusaleu, od Hlawáče.

1833: O prvotínách náboženství křesť. w Čechách, od Zimmermanna. — Příspěwek k žiwotopisu J. Rokycany, z rkp. Bartoše písaře. — O misijnárském ústawu s. Vincencia de Paula, od Holubáče. — Založení biskupství Králohradeckého, od Ruffera.

1834: Swatí mučedníci prwních století osvědčují božství Kristowo, od Stárka. — Zpráva s strany rozbrojůw o kalich, od Zimmermanna. — O ráji, od Wetešnika. — Společnost Čechůw s Luterem, od Zahradníka. — O jahnech, od Richtra. — Příbuzenství církwe české s morawskou, od Ruffera. — Žiwotopis Jos. F. Hurdálka, od Zahradníka.

1835: Zdali oswěta lidu obecného nebezpečna jest církwi a státu, od Smetany. O upálení tří osob půwodem kališných, od Zahradníka. — Historie Mediolanského chrámu hl. od Ondráka. — Obráčení sw. Augustína, od Zimmermanna.

1836: Historické wyobrazení Pražských biskupůw i arcibisk. od Přibyla. — Naděje kat. církwe w Ewropě, od Horčice. — Zlomek žiwotopisu sw. Polykarpa, od J. Körnera. — Kostel sw. Štěpána we Wídni, od Ondráka. — List církwe Smyrnenské o mučednictví s. Polykarpa, od Körnera. — Bitwa u Jarmuku, od Wetešnika.

1837: O swěcenínách, od J. Nowáka. — Poslaupnost Pražských biskupských suffraganůw, od M. A. Přibyla. Jesuité, od Breišla, — Hod slawný božího těla, od F. Černhauze. O misijnárství (Neumann, Čech z Prachatic) přel. z H. Dichtla.

1838: Kapitola Pražská za času sw. Jana Nep. od Pešiny. O některých círk. starobylostech w Čechách, od Millaura. O založení bisk. Pozníanského a Hnězdňenského, od J. Krbce. Poslaupnost probotůw u Sw. Kosmy a Damiana w Staré Boleslawi, od J. Horčice.

1839: Tažení křižácká. Polská legenda o sw. Wojtěchu. Pražská kapitola až do prwního arcib. Žiwotopisy audůw theol. fakulty. O bratrstwech. Jasnodol sw. Bernarda. Jerusaleu a boží hrob. Zanícení chrámu toho.

1840: Obrana papežů. Audowé c. k. rodu do stawu duchowního wstoupili. Jak se počalo bratrstwo škapuliče. — O wzniku církwe katol. swědecůw. — Papež Alex. III. a cis. Fridrich I.

1841: O inquisici. Swěcení swátků w české církwi.

1842: O ukrutných mukách 14 františkanů w Praze. Sw. Cyprían w dějích swého wěku aučinný. Wědělati starobylost o Kristu, a co wěděla?

1843: Apoštolské cesty sw. Pawla.

1844: Jesuité do Guatemalu opět uwedení. Obrana klášterních ústawů.

d) *Květy*. 1838. Potlačowání křesťanstwí w Madagaskaru, od Filipka. 174. Milosrdné sestry, založené od arcib. Pištka. 1845. str. 404.

e) *Česká Wěcla*. Mahomedowa cesta 'sedmi nebesami, 1838. str. 215.

k) *Historie literatury a umění.*

1126. W knize: Böhmische Grammatik v. J. Nejedlý (w. num. 39) jest krátký přehled literatury

české, též i w Pelclowě grammatice II. wydání (1798 w num. 36).

1127. J. RULÍKA a) W knize: Wesnického faráře rozmlauwání se swými osadníky (w Praze 1804), wyčítají se wyslé české spisy od r. 1796 až do 1804.

b) Wěuec pocty ku poctiwosti učených. W Praze 1795: 8. kdež se spisy české od r. 1782 až do 1796 uwodí.

c) Učená Čechie, w Praze 4. 3 swazečky. I. 1807 str. 26. II. 1808. III. též 1808.

1128. Bibliotéka českých biblí etc. od třináctého wěku až do léta 1810, sebraná a wydaná od FRANT. NOWOTNÉHO z LUŽE. W Praze a w Mladé Boleslawi u Fr. Jerábka 1810, str. 141.

1129. Historie českého diwadla od JANA HYBLA. W Praze 1816. 8. (co předmluwa k Abelínu. w. num. 359.)

1130. Nesmrtedlně wděčná . . památka zwěčného . . Mat. Krameriusa od KWECIIA. W Praze 1817. 8. (Wyčítá knihy Krameriusem wydané.)

1131. J. GALLAŠ chowá w rkp. a) Poznamenání učených Morawanů wselikého stawu. b) Traktátek umělců, malířů, řezbářů etc. morawských. c) Sbor učenosti ženské t. biografie slawných ženských.

1132. Zpráva u ústawu slowanském pri ewlyceum w Prešporuku na r. 1837 wydaná. Tiskem K. Wiganda, str. 58.

1133. J. JUNGMANN. Historie literatury české, aneb saustawný přehled spisů českých, s krátkau historií národu, oswicení a jazyka. 8. str. IV a 703 a 11 bez znam. W Praze u A. Straširypky. 1825. [Pos. Wien. Jahrb. d. Lit. 37 u. 38 od Dobrowsk. W Čas. mus. 1827 od Palackého.]

1134. Aplný literaturní letopis čili obraz slowesnosti Slowanůw nářečí českého w Čechách, na Morawě a w Uhrích, od léta 1825 až do léta 1837^{1/4}. Připojen k tomu přehled literatury od nejdáwnějších wěkůw na imp. archu co wýtáh a pokračowání historie literatury české od Jungmanna etc. Sepsal J. MICHL. W Praze 1839, w kom. Kronbergrowy wdowy a Webra. wel. 8. str. VI a 353.

1135. Slowo o českých wěcnicech w Rakownice a Liberci. K užitku powšechnému slowansky a něm. sepsané a wydané J. W. JUSTINEM MICHLEM, členem řádu pob. škol atd. W Praze 1839, wel. 8. str. 72.

1136. Katalog českých knih od l. 1774 až do konce r. 1839. Sestawen a sporádán od ANT. HANSGIRGA. W Praze u J. Spurného 1840, wel. 8. str. 72.

1137. Titulowé knih českých hnihowny prof. Zlobického. Rkp. w Museun.

1138. Rozbor staročeské literatury, čítaný we schůzkách české společnosti nauk sekci filo-

logické r. 1810-1841. (Wydáno z pojednání c. k. společnosti nauk řady V. dílu 2.) W Praze 1842. w 4. str. (111-216 =) 105. — Druhý sw. w Praze 1845 (od r. 1843-4) str. 78. [Pos. Kwět. now. 1842 str. 53.]

1139. Jednání společnosti vlastenského Museum, část I. w Praze 1823. 8.

1140. W časopisech *a) We Wid. Listech*: O slowanských nářečích, něm. sepsáno od Kopitara, český přel. od J. J. (1813). Wýtah řeči Kasakowského biskupa etc. o literatuře české (1814).

b) W Čechoslancu: Posazení balady Tomsowy (1820) od Jahulky; Hlasatele (od Konráda), zprávy a wědomosti vlastenské o diwadle českém etc. Hudební umění w Čechách (1824). Žádost k českým spisowatelům, od K. z Fejerpataky (1825).

c) W Příteli mládeže. Ozn mení a posazení knih některých.

d) W Kroku. Posazení slovníku Palk. Zlomků, Lidomila etc.

e) W Rozmanitostech: Půwodowe a wynálezení řemesel R 83.

f) Čas. mus. podává zprávy o literatuře jak domácím tak jinowanské. Jednání společnosti česk. museum we výročních shromážděních jejích, od r. 1827 atd. Zprávy o Matici české, jejíž organem vlastně tento časopis jest, od powstání jejího r. 1831 atd. Znamenáme zvláště: O klassičnosti, od J. J. 1827. — Rozličnosti w exemplářích Diadochu Bartol. Paprockého, od J. Dobrowského. 1828. — Poznamenání spisů J. A. Komenského. 1829. Počet časopisů w světě, od W. Hanky. — Literární listy od Winařického. 1829. — Poznamenání spisů J. Hammerschmieda. 1834. — Přehled pramenů staré historie slowanské od Šaf. 1834. — Wr. 1837. K. Amerlinga zprávy o duchovním životě nynějších časů. — Ant. Jungmann. Příspěvek k historii Pražské university. O spojení lékařství se swobodnými nankami. — J. Malého: Krátká zpráva o wynálezení umění knihčičkařského, — 1838. Šbirky slowanských národních písní, od Šaf. — 1842—4. Přehled literatury české na r. 1841. 1842 a 1843. od J. Malého. — 1843. Pozvání k účastenství na nastávající slavnosti 500letého založení vysokých škol Pražských. — Český jazyk we vojenské akademii w Novém Městě za Widní, od J. Buriana. Čas. Mus. 1844. 515. — 1845. Zřízení bratrstwa literátů w Česk. Budějowicích. — Paměti o školách českých z rektorských let M. Martina Bacháčka, od Tomka. (1598—1642). 1845. O knihownách obecních, od Wocela. str. 455.

g) Čas. p. kat. duch. 1834. O založení jednoty pod jménem: Dědictví sw. Jana N., pravidla jeho atd.

h) Čechoslanc. 1830. I. 32. Stav jazyka slowanského w Němcích před 300 léty, od Šembery. 1831. VI. 64. Knihkupectví na Morawě, od J. H. Pospíš. — VII. Demid. odměny.

i) Česká Wěla. Kdo wynalezl prach? 1845. č. 85. Umělci morawští. č. 104. Nowosti literatury české i jinowanské w r. 1834 atd. — Umělecká wýstawa w Praze 1845. č. 41. K dějepisu česk. diwadla (1655) 1845. str. 263. Slavnost Flamendských lit. spolků. 1845. č. 11. Oznamowatel nowin Times. č. 72. Lit. zpráva (z Morawy) str. 64. — 1841. Nowý rodilý básník (Wlach) od F. D. č. 20. Náhledy o diwadle w otrockých státech. č. 65. — 1842. č. 55. Cizozemští umělcowé w Římě. Některé dodatky k historii poštwské trubky. č. 104. 1841. 1842. Putující knihowny. č. 90. — 1844. č. 30. Dopis Pražana wenkoyanu. 1845. Hlozup jest

los (t. odtržení se Slowáků od českého spisowného jazyka) od Boh. Nosáka. str. 178. — Některé důležitě prosby průmyslníků a čtenářů českých (aby spisowatelé zření měli k pochopu sprostých lidí atd.) str. 83.

k) Jindy a Nyni. 1833. I. Lit. zprávy z Haliče, Rusi. II. Wýměsky některé z Kauhkowsy po polsku napsané rozprawy: Rzut oka na wzajemnosť czes. i pols. jazyka (Rozm. Lw. 1833. 431.). 63. — Z Morawy. 38. Z Čech. 78. Češi w Polště atd. — 101. Jazyk český we Widni, od Šembery.

l) Hronka. 1836. Liter. zprávy z Uher a Čech. — O čítacích knihownách w Uhřích, od Gwotha. 1837. Listy od Kappelika (obraz česko-slowanštiny). — 88. Slovo k p. Chmelenskému ohledem posudkůw, od Kuzinanyho.

m) Kal. Fejerp. 1830. 1838. Lit. zprávy.

n) Krok. Pr. 1831. O literatuře wesměs od Bergnera. — O spůsobu a užitku překládání z cizích jazyků od pani z Stael.

o) Kwěty. Obsahují zprávy o literatuře české a jinowanské we všech swazcích, od r. 1834 atd. Stenografie, od Kopecského. 1834. str. 157. Jak by se knihy české ohlašowati měly. Čestina u wydawatelůw časopisůw a w kancelářích a saudech. 342. — Naše časopisectví, od Tyla. 149. — Čínská učenost, jazyky a písmo, od Zapa. 1835—6. (35). Pohled na lit. nejnowější, od Tyla.

1838: Dušewný život západní Ewropy w posledních stoletích, přel. Wrtátka. Příl. 57. — Školní konferenci w Čerw. Janowicích. Zřízení sboru učitelského w Liptowském senioratu.

1839: Příl. 17. O diwadle Brněnském. str. 83 atd. též 1839. příl. 3 atd. Ilyrské diwadlo, z Danice přel. Nosák. příl. str. 106. Západní Slowané a lit. česká (z Augsp. Nowin) příl. 85. — Ústaw řeči a lit. w Prešporku příl. 25. W Lewoči M. Hlawáček česky učí. příl. 4. W Štyrském Hradci étan studenti jinowanské knihy příl. 16. Národnost morawská, příl. 10. Wzdělanost w Rusii. příl. 32. Wychování weřejné w Rusku, příl. 9. O čtení knih a společných bibliotekách, od J. Hochmanna str. 326. Biblioteka založena w Železně, od J. Wlasáka. str. 87. W bláznici Pražské, od D. Riedla. str. 176. Diwadlo w Hradci Kr. od Lhoty. str. 64. O učených Slawistech we Waršawě, z pols. od Zapa. příl. 89. O českém rucheadle. str. 102. F. Daucha. — Knihy krále indického. 254. První wynálezce parních lodí. 286. O prstonárodním poesii slowanské, od A. J. Wrtátka. příl. 11.

1840: Paběrky, od J. z Ilwězdy [Básnění Melezinka r. 1792. z r. 1818. První prowození Šwejc. rodiny 1823. Wlastenci. 1815.] — Diwadlo w Brně 144. atd. — Statistika lat. škol w Čechách. Now. 103. Tři nové české knihowny. 95. Slovo o čítárnách a Zlatodolech, od Machka. 86. Gutenberg 152 atd. Stolicie slowanská w Paříži. 246. Prešpurský ústaw. 407. O Gutenbergowi. 21. a Now. 56. Přehled literární činnosti našší w r. 1840. str. 1. Now. Wydávání biblioteky klassikůw všech národů a časů. wěd a umění. Now. Kwět. 1840 91. — 1841. 85. Literární a jiné rozprawy, od Sahiny (o Tylowých spisech) č. 95.

1841: Akademie Žofinská. Now. 19. — Jos. Prokše wečerní besedy hudební. Now. 24. atd. — První akademie česká w Praze 1841. 2. Ledna. Now. 2.

1844: Sestry Milanollowy (hudebnice cizozemské) č. 14. Národní básnictví slowanské, od W. Krátkého. Now. 29. 1841. Přirození básníci čeští. 1840. 102. Now.

1845: O slohu práwnickém (bidný staw) str. 1.

Stöger podává odměnu za dramu. Now. 101. Hudba w Čechách. Now. 9. 18. Ant. Hodík (hudebník) č. 38.

1843: Přehled literatury české. 1842. str. 1. atd. Now. Umělecká výstawa r. 1843. str. 50 atd. Hudební konservatorium w Praze, od Rittersberga. č. 18. Mladý houslista Lamb. č. 20. — První zkauška českého jaz. w Moskwě. č. 59. Čeští hudebníci, od Michla. č. 37. Wýtah z řeči držené při prvním shromáždění čtenářské společnosti a základu knihowny w Karlíně. č. 17.

1845: Staw národnosti w Táboře. str. 199. Morawská literatura. str. 19. Literatura a Kritika. str. 296. Zpráwy o literatuře polské. č. 29. — O hudbě w Rusích. č. 6. Školní knihowna w Dworu Králowé. str. 274. Zkauška we škole warhanické. str. 348 atd. Hudební a diwadelní zábawy w Wysokém Weselí. str. 275. Slowanstwo w Slezcstě. str. 259. Čechowé, česká beseda a koncert we Wídní. str. 227. 251 atd. Cestující společnosti herecké, od Tyla. 242. 294. Škola w Libuní, od Kamp. č. 21.

Pautník zawirá též zpráwy o literatuře. 1826—7. Plody. 1836. Krátký přehled událostí literatury na oboru Slowanska s připojeným pojednáním o společnosti učencůw řeči česko-slowanské w Prešpurku.

Přítel mlád. Dává též zpráwy o knihách a lit. 1825 atd.

Rozl. Pr. 1826 atd. poskytuje také zpráwy lit. Wlastimil. 1840. Hlasatel slowanský (literat.) I. 297. II. 88 atd. III. 80. — Jan Štastný (o vynalezení tisku) od Wrátka. I. 175. — Nowá něm. lyrika, od Jul. Seidlitz. II. 269. — Ochablost we franc. literatuře dle Fil. Chesela, od W. Filípka. II. 171. — Anglická dramatika dle T. L. od Pichla. III. 257. Hery w Londyně dle A. Langerhannsa, od Filípka. IV. 53.

1841: Diwadlo španielské. II. 275. Literatura zahraničná, od Dauchy. I. 187. Literuň besedy [rus. pol. literaturu] II. 87.

1842: Slowo o spisowatelství wlastenek, od Fr. Dauchy. str. 245.

E. Z E M Ě P I S.

1141. Krátké wypsání země české, od **JOS. TÁBORSKÉHO**. W Praze 1778. 8. str. 280 (cf. W. Lebedy z Bedrstorfu: Knížka obweseľující etc. 1610.

1142. W knize: Erdbeschreibung von Mähren. Prag bei Gröbel 1780, jsau jměna českých míst přiložena.

1143. **LADISL. BARTOLOMEIDESA** Geografia, aneb wypsání okršľku zemského s 6 mapami, wlastní rukau jeho wrytými. W Báňské Bystřici u Jana Štefaniho 1798. 8. str. 112.

1144. Kratičký wýtah z geografie uherské, od **JANA KRMANA**. 1802.

1145. Známost wlasti. Nejwíc pro školy slowanské w Uhřích sepsal. . **JIRÍ PALKOWIČ**. Oddělení I. známost geografická. W Prešpurku u S. P. Webra 1804. 8. str. 139. (Wíce oddělení této dobré knihy newyšlo.)

1146. Weliká loterie pro panství Hluboš a Pičín i se železnými hutěmi w Čechách. 1815. (w c. kr. dworní impr. ryt. z Schönfeldu). 8. str. 20. Obsahuje popsání míst dotčených.

1147. Krátké wypsání českého králowství od **J. B. DLABACE** s mapau. W Praze 1818. 8. str. 516.

1148. Wšecobecný zeměpis neb geografia we třech dílech, s welikau rytinau a dvěma mapama, zvláště pro učitele i čekance školní a mládež wlastenskau. Prací a nákladem **KARLA ŠÁDKA** etc. W Hradci Kráí. I. díl 1822. 8. str. 132. II. 1823. str. 219. III. díl 1824. str. 219 (s mapami).

1149. **ALEX. DUNDRA** a) Zeměpis králowství českého, w němž se nachází, jak toto králowství zrostlo, jeho znak, wláda, poloha, hranice, welikost, hory, požitkowé, průmysl etc. W Praze 1823. 8. str. 165.

b) Průwodce po Čechách, neb poznamenání měst, městeček, městysů etc. W Praze 1823, 12.

c) Králowství České statisticky-pohopisné popsání od etc. I. díl, kraj Ptzeňský. W Praze 1845 u K. W. Medaua, wel. 8. str. 333 a předml. [Úwaha od dtra. Čejky. Kwěty 1845, č. 122.]

1150. Krátký zeměpis w rozmlauwání s dětkami od *Mich. Kadaně*. W Praze u Straširypky 1823. 8. str. 149 a rejstřík.

1151. Pouawrzení o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách z ohledu stawopisu wšec od **J. A. DUNDRA**. Část I. W Praze u knih. A. K. Krouberga. 12. str. 146.

1152. Průwodce po biskupství Králohradeckém, aneb topografické popsání wšech měst, městeček, panství, hradů, klášterů, statků, sídel rytliřských, wesnic a zbořených hradů i s památnými událostmi jejich, w témž biskupství se nacházejících, od **J. M. KRÁLE**. W Hradci Kráí. 1825.

1153. Zeměpis čili auplně popsání oboru zemského. Podlé posledních státních změn a nejnowějších zpráv, s porownáním nejdůležitějších mincí, měr a wah, a s dokonalými rejstříky slow i wěcí. Podlé franc. Abregé de géographie par *Had. Balbi*. Díl I. 1835—7. str. 768. w 8.

1154. Statistický místopisný přehled Rakownického kraje. Přel. **K. HAUSMANN**. W Slaném 1844, na archu. (W. Kwěty 1844 str. 220.)

1155. Atlas starého swěta, spořádan od **W. MERKLASA**. Wel. 4. Č. I. Obor země starým známý. 1843. Č. II. Palestina. 1845.

1156. Atlas k přírodnimu zeměpisu, sestawen a potřebným textem opatřen od **W. Merklasa**. Sw. I. w Praze 1843. [a) Mapa čar stejnoteplych. b) Mapa sopek a zemětřesení w řiši Atlantského oceanu. c) Mupa rozšíření hospodářských rostlin, důležitějších stromů a keřů w Evropě.]

1157. Malý zeměpisný Atlas, dle nejnovějších zpráv a pomůcek sestavený s potřebným textem vydaný od *W. Merklasa*. W Praze 1843. Swaz. I. [Západní polokoule. Evropa. Rakauská říše. Slowansko. Holandy a Belgie. Australie.] Sw. II. Východní polokoule. Asia. Šwedy a Norwegy. Čechy. Obor jazyka českoslowanského. Halič.

1158. Atlas zeměpisný od *W. Merklasa*, nákladem musejním 1836—45. a) Východní i b) západní polokoule. c) Evropa. d) Španiely a Portugaly. e) Velká Britanie a Iry. f) Císařství rakauské. g) Království uherské. 1844. h) Italie. 1845.

1159. Malý příruční Atlas všech částí země, obsahující 27 listů, pomocí *Karla W. Zapa* zhotoven od *W. Merklasa*. W Praze 1846, nákladem Matice české.

1160. **KARLA WLAD. ZAPA** Wšeobecný zeměpis. Díl I. w Praze 1846. 12. str. 495 a obsah. [Malé encyklopedie nauk nákl. česk. Mus. díl VI.] Dílu II. sw. I. str. 338.

1161. Opis Slezska, **CYPRIANA LELKA**, kaplana Hulčinského. W Ratiboří 1846 u J. Herzoga. 12. str. 45, s mapkou Slezsko představující, lithogr. u J. Moslera w Hulčíně.

1162. W časopisech a) *W Rozmanitostech*: Přihývání lidnatosti w Čechách B. 65. Řídké stáří w Čechách C 75.

b) *We Wid. Listech*: Ostrow sw. Heleny (1816). O přirozené povaze země české (Pařížka). O Čechách (Rautenkrance). O Slowanech dle Herdra (J. J.). Změny země (Zieglera).

c) *W Dobroslawu*: Miloty Zdirada Poláka Cesta do Italie (konána 1815—18.). Zawirá mnoho nového známého, a jsauc na 4 díly rozdělena, táhne se skrze všechny swazky mimo poslední.

d) *W Čechoslawu*: Wypsání krajů w Čechách, Litoměřického, Králohradeckého a Bydžowského od Wáclawa R. Kramériusa (1820). Wypsání krajů země ruské, od M. Krále (1820—1). Putování po horách Krkonošských od Ludwika (1824).

e) *W Kroku*: O Hindích, od A. J. (II.). Půwod Swewů a Bojů (IV.). Wšeobecné pozorování početných známek národů (III.).

f) *Čas. mus.* 1827. Ponaučené sbírky o zemi, od W. A. Swobody. II. 112. — 1829. Amerika i Evropa, od Alex. Humbolta. III. 99. — 1843. Pomůcka k národopisné mapě král. česk. od J. F. Smetany. 130. — Rozhraní mezi Čechy a Němci w Čechách, od J. A. Dundra. 570. 1844. 32. — 1845. O jménu a položení města Winety, s mapkou od P. L. Šafaříka. 3.

g) *Krok. Pr.* 1831. II. Baikal, nebo sw. jezero, od Wetešníka. Přídavek k zeměpisným jménům slowanským, od Tablice. 131. — O zemi Konga, dle Barowa, od Presla. 606. — 1833. O ostrowu w moři Středozemním nedáwno powstalém, od téhož. 35. III. 109. — 1836. Nástin zeměpisný království Emerring u prostředí Madagaskaru, od Hilsenburgra a Bajera. III. 337.

h) *Česká Wčela*. 1840. Snad se přece dostaneme k seweru. str. 24. Plawba na ostrow sw. Heleny. 355.

i) *Květy*. 1834. Lidnatost, 64. — Filadelfia. 97. — 1835. Jeleni 300. Skalka, od Příbřka. 406. —

1836. České hory, k světozoru. 1835, od Borowický. 70. — 1838. Zahrady na dně mořských hlubin, od W. Kořínka. 375. — Majorka a Biskaja, od Procházky. 247. Ostrow Island, od téhož. 237. Sedmíhradsko, od J. Škody. 292. — 1841. Cesta po horním Štyrsku a Rakausích, od M. Fialky. 13. Čechové w cizině. Zeměpisno—statistický obraz krajů illyrských. 44. — 1843. O Africe, od F. Maška. č. 58.

k) *Přítel mlád.* 1827. Lidnatost w Čechách r. 1826. — Zeměpis císařství rakauského w otázkách a odpovědích. — 1835. Počet škol w biskupství Králohradeckém. — Zeměpisná známost král. česk. 1832. Pamětnosti řecké. — Krajův česk. lidnatost.

l) *Rozl. Pr.* 1826. Wzdálenost hlavnějších měst od Prahy. 257. 1827. Pro známost w rusko—turecké wojně. 64. Šumla. 82. 1830. Křiwan Liptowský. 33.

m) *Weč. segr.* 1831. Bechyně, Bertramka, Čakowice. I. 69. Waršawa, 217. Praha 250 atd. Kaurmáské jezero w Žatecku. 353. — 1833. Okoř. 182.

n) *Tatranka*. 1832. Počet kat. ewangelikůw atd. w Uhřích. II. *

F. LIBOMUDRCTWÍ.

a) Čłowěkoslowí.

1163. Dušeslowí neb krátké učení o duši pro ditky, kteréž sepsal J. G. Kampe, zčeštil **NORBERT WANEK** etc. s 16 rytinami. W Praze 1826 u F. Jerábka. 8. str. 147.

1164. Faedon aneb Sokratesowo poslední rozmlauwání o nesmrtnosti duše, s připojeným žiwotem téhož mudrce. Dle Mendelsohna přel. J. ČERNÝ. W Praze 1833 arcib. tisk. mal. 8. str. XII a 236.

1165. **FERD. HÝNY** Dušeslowí zkušehné. W Praze 1844. Malé Encykl. díl IV. náklad. česk. Mus. 12. str. 370.

1166. (*Rukopis.*) Dušeslowí od **VINC. ZAHRADNÍKA**, u W. Špinky (1836).

1167. O cítu a rozumu, od **M. KLÁCELA** 1843 str. 53.

1168. Čłowěk w podobenství, čili zrcadlo pro každého, jemuž na tom záleží, žet čłowěkem. Wydáno od **P. WÁCSL. FROSTA**, katechety a ředitele u wučování, a od **P. WÁCSL. KOŤÁTKO**, učitele w ústawě Pražském pro hluchoněmé. S XXIII obrazy. W Praze u synů Boh. Haase 1846. wel. 8. str. 220. [Těž něm.]

1169. Mnemotechnika od **EDUARDA PIKA**. W Praze 1846 str. 53 w 12.

1170. Po různu: a) *W Hlasateli* a) Přednosti čłowěka nad zvířaty III. 163. β) O povaze lidského těla (dle Funke) od *Fr. Tomsy*. III. 380. b) *W Kroku*. Powšechné zkaumání ducha čłowěčího w jeho činnostech, od *Fr. Paľackého* (II. 127). c) *W Příteli Mládeže*.

*) [*Něm.* Der schnelle Wanderer durch Europa etc. von Mat. Kueyssl. Iglau 1838. 8. str. 145 má též česká jména měst.]

O přirozených schopnostech lidských (v II-V. swazku). d) *Čas. Mus.* 1840. Psychologické badání o prostorozoru, od *Purkyně*, 355.

b) *Logika, metafysika, Krasověda etc.*

1171. ANT. MAREK. a) Logika neb umnice. W Praze 1820. 8. str. 208. b) Základní filosofie. Logika [II. vyd.]. Metafysika. W Praze 1844. vel. 8. str. 331. [Nowočeské bibl. č. IV. nákl. česk. Mus. Pos. od Klácela. Čas. mus. 1845. str. 130.]

1172. Mostek aneb sestavení skromných myšlének o tom, na čem každému záležeti má, od M. KLÁCELA. [Pos. Kwět. now. 99.]

1173. W časopisech a) *Čas. mus.* 1827. Okus české terminologie filosofické, obzvláště krasovědné, od Palack. O klassičnosti atd. od J. J. 1828: Fedros aneb o kráse, z Platona, od Palack. 1829: Krasověda, čili o kráse a umění, od Palack. Kn. I. o Krasovědě (1827). Kn. II. o krasocitu (1829).

1830: O původu komičnosti a tragičnosti, od téhož. 1834: O rýmu, od Malého.

1837: O duchovním životě nynějších časůw, od Amerlinga.

1838: Důkazy o jsaucnosti boha, od Ř. Zeithammera.

1841: O libosti a smíchu w postupu. Od Klácela. Rozvinutí vědeckta, od téhož.

1842: Tlak, puzení, swéwolnost, náboženství, od Klácela.

1843: O smrti, od téhož. — O vznikaní lidské společnosti, od Tomíčka. 1842. str. 483.

1844: Jestli potřeba filosofie literaturě české, od J. F.

b) *Česká Wčela.* 1840. Různost smýšlení o kráse těla lidského. Fr. Daucha. str. 187. — 1838. Dobrá paměť. 166. Duchovní dary zločincowy. 1844. č. 24, od Tomíčka.

c) *Hronka.* 1836. O kráse; o básnictví wübec atd. od Kuzmanyho. III. 61.

d) *Krok.* Pr. 1831. O logice, od Šira. 553. Přehled wšecobecný pokroků w filosofii. — Přehled dějin krasovědy, od Palack. IV. 24. — Wýtah z řeči při začetí čtení metrických, od Šafař. I. 19.

e) *Hlasat.* Rozjímání o některých stránkách praktické filosofie, od V. Zahradníka. IV. 421.

f) *Květy.* 1838. Kmetowé a děti, od Štorcha. str. 110 (k člowěkoslowí). Mody, od J. Kašky. str. 166. 207. Mysl se srdcem w sporu. J. W. Podlipský. 173.

1839: Podivné domněnky, od K. 817. — Podivní spisobowé někt. hudebních skladatelůw. 62. Břichopásek. 145. Gally, náměsíčník. 63.

1841: Drobtý, od P. Weselského. č. 15. České granáty. č. 10. od Dauchy.

1842: Stwoření člowěka, od Amerlinga. č. 7.

1843: Zena. now. č. 2. 4.

1846: Zápisky blázna, z Gogola.

g) *Wlastimil.* Člowěk, weliká pohádka, od Amerlinga. 1840. I. 47. atd. II. 74. III. 157. IV. 34. Slowo o filologii, od Kaubka. II. 254. — Zběžné nástiny zběžných myšlének, od W. Filipka. 1840. III. 145.

c) *Pěkná umění.*

1174. Saustawní nawedení ku krasopisu,

wydal JOS. WL. MAZÁČ etc. [Por. Kwěty 1845. str. 348.]

1175. W časopisech a) *Čas. mus.* 1836. O malbě, od K. Amerlinga. I. 72.

b) *Čes. Wčela.* Hillardtůw pokreskowací apparatus, od Dr. Amerlinga. 1840. str. 266. — Poučení o stawitelství, od Jöndla. 1841. č. 1. Myšlénky o stawitelství. č. 28. od K. St.

c) *Květy.* Maličkost o malířství. Now. 1842. str. 59. Wlastimil. 1842. O umění obraznickém w Čechách, od W. Předáka. 58.

d) *Kritika.*

1176. W časopisech a) *Čas. mus.* Slowo o kritice, od Chmelenského. 1837. 263. Krajinská Zbheliza (wčelka) wydáwaná M. Kastelicem w Lublani, od Čelakowsk. 1832. 473.

M. F. Klácela návrh o zlepšení časopisu mus. s přidawkem od redaktora. 1842. 3.

b) *Wlastimil.* Literatury polské Wišněwského posauzení. III. 92. Krašewského: Swět a básnik. 186. Literarní besedy. 1840. I. 99. Rubešowý deklamowánky, Amerlingůw přím. posel, Balbiho zeměpis 208. Čelak. ohlas písní česk. Kwěty cizokrajné; Člowěk a peníze, roman Souvestra. — II. 196. 289. Jefta, od Wlčka; Přemyslowci, od Wocela; literatura polská, od Wišněwského, též III. 92. — 186. Swět a básnik, od Krašewského: — 1842. 90. České besedy na r. 1842. — Národopis Šaf. Zlaté zápisky; Žrcadlo atd. od Zapa; Lucie od Frant. Swobodowý. str. 183. 277.

e) *Mrawné a naučné spisy.*

1177. Jak. Federsenna Kniha mrawů křestanských pro měštana i sedláka, od Wáclsl. Chardy (STACHA), w Praze u J. K. Hrabý. 8. 1786, str. 351.

1178. Beckera Kniha bídy a pomoci pro selský lid. W Brně 1789. 8. Jest: Beckera Noth- und Hilfsbüchlein, lépe pod titulem: Pomoec w potřebě, neb užiteční weseli a smutní přiběhowé wsi Mildheimu, od FR. TOMSY. 1791, w Praze. 8.

1179. Nowá loterie pro hospodáře a hospodyně, též pro děti a čeládku; aneb welmi prospěšná naučení, kterak člowěk jedenkaždý čas swého žiwota šťastně žiw býti a w bezpečnosti cíle swého dojiti může. 8. w Praze 1792, str. 23, od ŠTĚP. LEŠKY.

1180. Odkryté tajnosti čarodějnických kunštů k wýstraze a wyučowání obecního lidu o powěrách a škodliwých bludech. Něm. sepsal Eckartshausen, do morawského jazyka přeložil WRAT. MONSE. W Holom. u Jos. Hirnlowé. 8. 1792.

1181. Pěkné wypsání žiwota dobrého a rozšafného sedláka Wendelína, s obrázkem. W Praze w Elsenwangerské impr. 1792. 8. Z něm.

Jest wzor neb ideál sedláka dokonalebo; obsahuje pak mnohé dobré naučení. Od MATEJKY.

1182. Dobrá rada w obzvláštních přiběžích založená učenému k potwizení, neučenému ale lidu k prospěchu sepsaná od **ONDŘEJE HARTLA**, advokáta. W Praze 8. 1794.

1183. Hraběte **JOS.** z **THUNU** Řeč k poddaným swým. 1795.

1184. Poklad národu, aneb prospěšné naučení w pěkných přiběžích o mnohých užitečných věcech, tak aby lid byl rozumnější, lepší, možnější etc., upřímně předložené a wyprawované od jistého lidského přítele, z něm. (od **ŠTĚP. LEŠKY**). W Praze 1796, nákladem J. Beránka, impr. u sw. Anny. 8. str. 383.

1185. **JANA RULÍKA** a) Krátký spisek o stawu sedlském aneb oráčském. Ku poctivosti panu Fraňkowi Wawákowi, Čechu výbornému a poctivému. 1798. 8.

b) Wesnického faráře rozmlauwání se swými osadníky o oswícenosti, zčeštil etc. 1804. 8. str. 48, w Praze. (O oswícenosti, stejnosti a swobodnosti, o knihách českých, vyšlých od r. 1796 do 1804. Porow. num. 594.)

1186. **JAN HOŠEK** a) Kniha o stawu wojenském. W Praze 1799. 8. b) O zášti, peyšce a neswornosti. W Praze 1799.

1187. Chudý Jakub bez nedostatku, z jedné výborné knihy wytaženo od **K. W. W.** s písní mrawnau w 8. 3 listy, bez roku.

1188. Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodlivosti powěry, od **PAWLA MIČÁLKA**, při církwi ewang. Pilizské dítek učitele. S předmluwau a některými přidawky **MICHALA INSTITORIS MOSSOCZY**. 1802 8. w Prešpurku u Šim. Webra. str. 306. (w Oestr. Annal. 1803. Now.)

1189. **JAN HRDLÍČKA**: Knižečka pro čeled křestanskau. Rkp. 8. (u p. Bočka.)

1190. Určení člověka. Ze *Špaldynka* přeložil **B. TABLIC**. 8. 1802. str. 112 kromě předmluwý.

1191. Dobrá rada w potřebě, aneb wypsání Dawida opatrného, od **W. KRAMERIUSA**. 1803. 8. z něm. (*Salzmanna Kluge*) str. 176.

1192. Zahrada mrawomaudrosti od **J. GALLAŠE**. Rkp.

1193. Zrcadlo výborného sedlského obcowání, předstawující: Žiwot a přihody. Fr. Wawáka, rychtáře dědiny Milčic etc. z něm. (prof. *Němečka*) přeložil a rozhojnil. **TOMÁŠ FRYČAJ**. W Brně I. díl 1807 str. 210. II. a III. díl 1809.

(Mnoho dobrého obsahuje o hospodářství polním; jazyk morawských provincialismů plný.)

1194. **JANA FEJEŠE** a) Hlas wolající k sedlákům o přednostech a nedostatech stawu tohoto k prospěchu, naučení a zvláště k wy-

straže sedláků od jejich přítele. 1808. W Prešpurku. 8. str. 83. b) Nezemaním zemanství žádostiwým. 1812. We Wacowě u Ant. Gotliba. 8. str. 16.

1195. Wácslaw a Dorota, aneb obraz pro obecný lid. wystawený od **F. NEDELE**. W Brně 1812. 8. (z něm. swobodně a rozšířeno.)

1196. **J. JAWORNICKÉHO** a) Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlau, rodiče a učitele. W Praze 1815. 8. b) Duchowé a strašidla, aneb knížka welmi utěšená, w kteréž Fortunat syna swého Luciana netoliko wyučuje, že strašidel není, a že ďablowé tělesným způsobem lidem škoditi nemohau; nýbrž i také do swěta jej wede etc., w Praze 8. 1824. c) Podobenství aneb rostlinky země swaté. Wšem autlým a ušlechtilým matkám a dcerkám vlastní naší. Díl I. w Praze 1824. 8. d) Lucian syn Fortunatůw a obec Skalenská, aneb kniha o powěrách, w které se obšírně wyprawuje, kterak to Lucianowi prospíwalo, že na strašidla již newěřil; po wyložení powěr písmem swatým, rozumem a zkušeností jedná se o powěrečném chowání w nemocch, o mře, snech, sympatii, zažehuwání, při hospodářství, dobytku, prodávání a kupování, při malých dětech, kmotrowství, sňatku manželském, smrti člověka, na štedrý wečer, o woleni dnů. 3 díly. wel. 8. w Praze u Házů. 1827.

1197. Dwa zkušení, výborní prostředkowé, kterak člověk w stálém zdrawí žiwot swůj prodlaužit a nejjistěji zbohatnauti může. První z *Huflandowých*, druhý z *Franklinowých* malých spisů. přel. od **J. HÝBLA**. W Praze 1817 w 8. Druhý spisek dříwe a w Hlasateli IV. 494 wydán.

1198. Obšírné wyprawování podlé *Salzmanna*, kterak Arnošt Zabranský (Haberfeld) ze sedláka swobodným pánem učiněn, od **A. G. SUCHÁNKY**. W Praze 1815. 8. str. 352. 1818. 8.

1199. Umění, kterak ženy a muži šťastny býti mohau. Od **R. J. LANDFRASA**. W Jindř. Hradei 1818. 12.

1200. *Šmalung Ludw. Chr.* Domovní učitel. Přel. **JAN SEPESY**. W Lewoči Jan Werthmüller. 1819. 8.

1201. **SCHWERDLING JAN** a) Powinnosti manželů, rodičů a poddaných křestanských. Dle něm. w Brně Jos. J. Trassler. 1827. 8.

b) Powinnosti mládeže. Dle něm. W Brně Jos. J. Trassler 1827. 8.

1202. Zlatodol, aneb zpustlá wesnice, obnowená farářem, učitelem a manželkau jeho, z něm. (Zschokke) přel. **FR. J. SWOBODA** etc. W Praze 1830, u Martina Neureutra, w 12. str. 280.

1203. Mentor, neboli šlechtný vůdce k blaženému životu od Silvia Pellika. Z wlaskeho přel. JOS. ČERNÝ etc. W Praze u J. Posp. 1835. 12. str. 118.

1204. Pokladnice *Franklinowa*, anebo kterak rozumnuu přičinlivostí každý člověk zbohatnauti může, prospívaje we ctnosti a pobožnosti, nabýváje milosti u Boha, pak u lidí lásky, vážnosti a slowůtnosti. Maudrá rada mladým starýmže we všech okolnostech žiwobyti lidského, wydaná FR. K. KAMPELÍKEM. W Baňské Bystrici tiskem Fil Macholda. 1838. 8. str. XV a 191.

1205. Poučení o pití kořalky. Podtlé něm. Die Branntweinpest, sepsáno a ku prospěchu národu česko-slowanského w Čechách, Morawě a Uhřích na světlo wydáno. W Praze 1838. 8. str. 92 u Spurného. [Pos. Kwět. 1838 př. str. 19.] Potom pod titulem: Kořaleční mor, aneb kratochwilné poučení, jak se člověk pítí kořalky warowati má, dle něm. od JANA KRBCÉ etc., II. oprawené a rozmnožené wydání tamže 1840. 8. str. 109. Po třetí 1840 str. 116. Po čtvrté 1846 u Spurného. Týž spis w Brně 1846 nákladem Wini-kerowa knihkupectví. [Wlastně tedy páté wydání.]

1206. O přísaze, od VINC. ZAHRADNÍKA, býwalého faráře Křešického, k tisku dohotoweno od J. V. Jirsíka etc. W Praze 1839. 12. str. 101.

1207. Panna we své důstojnosti, čili prawidla žiwota nábožné panny, od JOS. ŠKODY. W Praze u Posp. 1840. 12. str. 74.

1208. Šlechtný mstitel. Dle Chimaniho vzdělal FR. LUKEŠ, kněz círk. W Praze u Posp. 1841. 12. str. 20.

1209. Výstraha od pití páleného, kterauž dal w dewíti poučeních w sw. postním čase r. 1840 milé osadě Popowické církewní kněz WOTÝPKA. W Praze 1841 u W. Špinky. wel. 12. str. 100.

1210. Krátké poučení o přísaze w šesteru rozmlawání, od FR. LUKŠE etc. W Jičíně 1844 u J. Kastránka. 8. str. 75.

1211. Sbirka poučných a zábavných spisů pro rolníka a řemeslníka. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera, tiskem arcib. tisk. w Praze. wel. 16. *Číslo I.* Zlí následkové z pití kořalky etc. 1844 str. 52. — *Číslo II.* Pawel Klnuda, šťastný sedlák. 1844 str. 111. — Štěstí chudých, powídka z řemeslnického žiwota. 1844 str. 72.

1212. Řeč předstawaného obce we Šwécařích při zakládání tak řečené Společnosti Strídmých. W Berlině 1840. str. 24 w 8. [Wy-dání 5000 exemplárů. Jest to výstraha před pitím kořalky.]

1213. Pálenka otrawa, rozprávka k poučení a výstraze starých, mladých, bohatých i chudobných. W B. Bystrici u Fil. Macholda 1843 str. 119. wel. 8.

1214. Rozmlawání o kořalce jakožto nejhorší psotě w domácnosti, již dle p. Böttchera k wlastencům svým milým k rozumnému uwážení podává FR. RÁDLO, zámecký kaplan w Jemništi, 1842(?). wel. 12. str. 119.

1215. Kořalka zkáza těla i duše. W Znojmě 1845 u Fourniera.

1216. Sto otcowských naučení. Amulet pro cestující řemeslnické towaryše. Wydané od JANA NOSKA (z něm.). W Jičíně u Kastránka. 16. str. 44.

1217. WÁCSL. ŠTULC. Dobrá rada w potřebě. Upřímné slowo k milým krajanům. W Praze 1846, arcib. tisk. str. 12 w 12. [Byla do němčiny přeložena, a wzbudila u jisté části obchody wedauciho spoluobywatelstwa veliké pohnutí.]

1218. Škola mrawů a užitečných wědomostí od J. P. PŘIBÍKA. Sw. I. w Praze 1845 u J. Pospíš. 16. str. 101.

1219. M. J. HURBANA Slovo o Spolkých Mjernosti a Školách nědělních od etc. W B. Bystrici 1846 u Fil. Macholda. wel. 8. str. 76.

1220. W časopisech a) *We Wid. Listech: Dům bláznivých (Windyšé). O smrti (Ant. Marka), obojí dle Engla. Mrawné průpowědi, od A. Pařízka a j. (1813-4.)*

b) *Cas. mus.* 1829. Powahopisy, dle hrab. Gozzi, od F. J. Wačka. III. 26. 1832. Plíwník, od J. J. též o sobě tištěn pod jménem Plewel. — Kosmopolitismus a wlastenectwí s ohledem na Morawu, od Klácela. 1842. str. 163.

c) *Česká Wčela.* 1838: Láska k vlasti, od bar. Villaniho, str. 163. Sokrates (genius jeho) od Fr. Šneidra. č. 43. — Listář (humor.) Jules Janin, od Č. str. 335. — Domáci rozepře, č. 2. Nešťastník. 3.

1839: Humoristický kalendář lásky. č. 8. — Slawnost angela Islandarmace. č. 9. — Prawidla nynějšího přewráceného swěta. č. 10. — Dobrá rada k zbohatnutí. č. 21. — Živé maškary. č. 32. — Přání štěstí při kýchání. č. 37. Z obrazárny poseřilých. č. 45. Dramatické wšelicos. č. 52. Med a jed. č. 71. Zrcadlo mužských. č. 73. Tlakoměr mrawnosti. č. 75. I. a 1841. č. 27. atd. 1842. č. 2. atd. od A. Řeháka. Cesta k bohatstwí. č. 77. Zboží Kocaurkovského kramáře. č. 82. Zrcadlo ženských. č. 88. Recept na román nowomodní. č. 97. Obrázky. č. 99. od Zelezenského; [též 1840. str. 231 atd.] Co se mi zdálo. č. 100.

1840: Sirocti u hrobu otcowa, od W. A. Pohana. str. 11. Štědrý, od P. J. Dwořáka. str. 75. Působili přilytek na lidi. str. 303. od Horeckého. Hrdina (charakt.) č. 30. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. str. 47. *Přibík.* — Člowěk po čem k poznání. č. 104. Námlwy. č. 98. A tak ďále. str. 114. Ankon práwomocností w 14 stol. str. 146.

1841: Prawdy w rausě anekdotním, od A. Řeháka. č. 2 atd. Kajet syn. č. 10. od téhož. — Semináře učitelské, od W. Rozwahu. č. 44. Wybor myšlenek Ciceronowych, od K. Pichlera. č. 50. —

Zastupování sprawedlnosti we Francii. č. 73. — Wděčnost. č. 79. Mandrý rozsudek. č. 88. W. P.-ý. — 1842: Zbožná wíra. F. D. č. 13. — Strašná výstaha, od Železenského. č. 49. — Výbor z příběhů pohanských přel. K. Hof. č. 55. — O hryzotách swyědomí. P. Ondrák. č. 78. Láska k nepříteli, týž. č. 98. — Zneuctění chrámu. A. Řehák. č. 81. — Sen. č. 89. — Umělcowa zbožnost. č. 100.

1843: Důwěra w prožřetelndost božskau. J. Janda. č. 71. Obraz matky s dítětem, od Růženy K-wé. str. 54. O wyznamenání a připodobnění slunce (z rkp. 1574 bakaláře, praecceptora dítek hraběte z Waldšteina) str. 74. Příroda a člověk w spolku. str. 82. W postě něco o postu. str. 115.

1845: Srownává se wlastenectwí s náboženstwím? str. 239. (Marie). — Srdece a klobauk, od F. Rubše, str. 26. Lichwa židowská a opilstwí kořalkau w Itálii, str. 16. Kořalka w Čechách. 32. Slib střidmosti (z Brna) str. 178. Spolek střidmosti we Fridlantu kraje Přerowského. str. 248. — Třetí Říjen (1843) od Nebeského. č. 55. Nowé řádky staré maudrosti. č. 36.

d) *Květy*. 1838. Blahowid, od Effenbergera, přel. W. Štulc. str. 8. Co jsme, tím musíme celkem býti, od Fejerp. str. 382. Užíwání času w nynějším swětě, od téhož. str. 375. Mysl se srdcem we sporu, od J. Podlipského. str. 173. Senekowy náhledy o smrti. K. F.-y (Fejerp.) str. 184. Myšlénky mrawné. str. 280. — Čeho bych si přál. str. 332. Mody, od Kašky. str. 166. 207. Licoměrník, od F. Dauchy. str. 350.

1839: Podobenstwí z Danice illyrské, od W. Štulce. 13. Strasti a slasti starého mládence, od B. K. 6. Dwa statky, z Byrona, tamž. Mluwa wějířůw, od téhož. 39. — Jindy a nyní, od R. 153. — Přiwykání člověka k pracowitosti, od K. Fejerp. 142. Slowo o karbanictwí. 150. — Propowidky o panickách, od W. 317. Břichopásek. str. 145.

1840: Krásné pohlawí, přel. z něm. J. Procházká, 5—13 atd. Něco z fysiky (humor.) od Smetany. str. 110. Neštěstí weliký los wyhrati. str. 207. od j.—. — Skodliwost kořalky. 32.

1843: Beseda káwowá (obrázek ze Slezska.) od J. Winklera. č. 73.

1844: Čtení bez titule, od Hajniše. č. 100. — Wšochot, od Chocholauška (humor.) č. 87.

1845: Spolky střidmosti we Slowensku, w Itálii, Slezsku, Morawě. str. 119. 111. 188. 303. 360. Kořaleční mor (z Bystřice w Jihlawsku) str. 308.

f) *Přirozené práwo.*

1221. Wýkladowé přirozeného práwa. Dilu theoretického oddělení I. a II., od *Ant. J. Pawlowského*. W Praze 1801. 8. str. 206.

1222. W časopisech: a) *Čas. mus.* Idea o osobnosti podlé starých práw českých a skandinawských, od N. Iwanisewa přel. Dr. A. Štrobach. *Čas. mus.* 1843 str. 597.

b) *Č. Wěla*, Slowo o žalárnictwí. 1845 str. 35.

g) *Spráwa a řád obecní.*

1223. Zpráwa jistá o založení pro chudé na Bukwojských panstwích. W Praze u J. Ferd. z Schönfelda 1779.

1224. Jistá a důkladná zpráwa o institutu aneb založení pro chudé, jenž na hraběcích Buquojských panstwích w Čechách r. 1779 zří-

zeno bylo, wydaná od samého institutu, přel. **TOMSA**, w impr. norm. 1781. Po druhé naložená (!) w Praze u J. Ferd. z Schönfeldu, 1785. 8. předml. a str. 108. Opět 1786. 8.

1225. Ludwika Muratoria myšlení o wypuzení wřejného žebrání a opatření chudých. Přeložil z wlského do něm. Petr Obladen, český **J. A. T(RUTNOWSKÝ)**. W Praze 1781, nákladem Mich. Samma. 8. str. 104.

1226. Druhá zpráwa o daření institutu neb založení pro chudé, kteréž na hraběcích Buquojských panstwích w Čechách r. 1779 zřízeno bylo, wydaná od samého institutu. W Praze u J. F. z Schönfeldu (1782) 8.

1227. Žádost neb prosba spojení z lásky k bližnímu na hraběcích Buquojských panstwích obzwláštne na spoluaudy a všechny ostatní štědré dobrodince, která také w městě Teyně nad Wltawu swůj začátek wzíti může. Z něm. přeprawaná od jednoho wlastence Wltawo-Týnského. 1783. 8. (bez m.) list. 8.

1228. Obširná známost o uwedení založeného bratrského sjednocení z lásky bližního pocházející we wěnném městě Mělníku, dne 4 Dubna 1785. 8.

1229. Důkaz od jedné dohazowácky, kterak některé paní swé děwečky samy kazejí. W Praze u J. J. Diesbacha 1785. 8.

1230. Krátké pojednání o užítku, který ustawičně stojící a dobře sporádané diwadlo spůsobiti může etc. od **PROK. ŠEDIWÉHO**. W Praze 1793. 8.

1231. Pamětní obět dikúčičnění od měšťanského shromáždění z lásky bližního, od **J. RULÍKA**. 1798.

1232. Fr. Bakona Wypsání nowého swěta, přel. **BOH. DLABAČ** z lat. W Praze 1798 (jest to obraz státu). str. 113.

1233. Spis o zaopatření chudého lidu fary Milewské, od **MUNZARA** 1799.

1234. Wšeobecné nařikání na služebné děwečky zwlášť, a na čeledíny wesměs, mimo powážení etc., kterak by se tomu zlému zabrániti mohlo, od F. S., zčeštěné od **K. H. THAMA**. W Praze 1804. 8. u Diesbacha.

1235. Rozmlauwání o ohni etc., s přidáním o dělání Habanských slaměných střech, od **J. ŠULEKA**. W Bystřici 1804. 8. str. VIII a 86. (Jest z něm. Feuerkatechismus a Adams Landgraf Beschreibung des Habaner Strohdaches.)

1236. Wýtah ohně se týkajících řádů pro obywatele města Králowé Hradce. 8.

1237. Obzwlášttní pořádek při hašení ohně pro Radnické panstwí. W Plzni u Leop. Rainera. 1824. 8.

1238. Prawidla opatrnosti, kterak se s má-

slem zacházeti má. W Hrad. Král. 1825. 12. 1 arch (též něm.).

1239. Výťah z ustanovení první rakauské společnosti ve Widni, která ohněm učiněnou škodu nahraňuje. W Praze 1826 u J. Pospíš. 8. str. 12.

1140. Některá návěští o všeobecném zapotřowacím ústawu, spojeném s první rakauskou spořitelnicí. Od Dr. L. R. W Praze 1839 u Posp. 8. str. 24.

1241. Stručné wyobrazení všeobecného, s první rakauskou spořitelnicí spojeného ústawu zaopatřujícího atd. od H. K. B. W Praze 1841 u W. Špinky. wel. 8. str. 45 a půl archu.

1242. Přednesení J. Exc. nejw. purkrabího etc. we shromáždění velikého výboru české spořitelnice r. 1825 atd.

Wychází ročně česky a něm. co přídawek k novinám zdarma.

1244. Staw Liptowské stolice w Panonii pod Tatrami r. 1834 až do polowice 1835, kdyžto J. c. Jas. Ferd. I. 14644 zl. lidu hladem se potýkajícímu propůjčiti a rozdělití dal. Z protokolu král. komissare wytaženo a z lat. přel. od K. FEJERPATAKYHO. (W. Kwět. 1835 str. 414.)

1245. Základy německé společnosti náhrad škody krupobitím swedené pojišťující. Gotha (wlastně w Praze) 1835.

1246. Pořádek k hašení ohně w kr. městě Chrudimí a wesnicích k němu patřících. W Chrudimí 1832. od J. L. ZIEGLERA.

1247. W časopisech. a) *Přítel mlád.* 1829—1835. Výťah z učitřw ústawu Králohradeckého pro wdowy a sirotky po školních učitelích. 1838. Ponaučení, kterak opatrně s ohněm a swětlem se zacházeti atd. od Wacka. — Mládež při ohni dle J. Ceybka far. Sedle. od A. Stránského.

b) *Česká Wčela.* 1834. Ústawové dobročinnosti a pokut w Moskwě. str. 181. — O žalárnictwí. 1845. č. 9. od L. T.

c) *Rozl. Pr.* 1827—33. Taxy. 1828. Taxa w Praze od r. 1690. — 1832. O založení ústawu pro slepé w Čechách. atd.

h) Wychování dětí.

α. Methodika (nawodstwí).

1248. Kniha methodní pro učitele českých škol w cis. kr. zemích, w níž se důkladně a jádrně okazuje, jaky se w školním řádu určitý způsob zříditi měl. W Praze w prawidelné knihtiskárně 1777. 8. 3 díly.

1249. Nawedení rodičů ku křestanskému dítek milowání. W Brně 1783.

1250. Kniha o mautdrém křestanském wychování dítek, k užtku wlasti své milé uher-ské sepsaná od DAN. LEHOCKÉHO. W Prešpurku 1786. 8. str. 214 mimo rejstřík 3

a předml. 11 list. a tabulka ke zkušování dítek. Saustawně psaná, dobrá kniha.

1251. Školní prawídlá pro obecne školy české w cis. kr. dědičných zemích. W norm. škol. tiskárně. 8.

1252. Instrukci pro wšecky školní dohledáče a učitele w c. k. dědičných zemích. W Praze 1807. 8. přel. od FR. TOMSY.

1253. ALŠE PAŘÍZKA a) Willauma praktická kniha ruční pro učitele škol městských i wenkowských, z něm. přelož. etc. (wlastně od Josefa Strekera). W Praze 1790. 8.

b) O prawém způsobu cwičení mládeže we školách českých, učitelům školním k užtku. W Praze 1797. 8. rozmnožená. W Praze 1811. 8.

c) O prawém wychování dítek, w Hlas. III. 501.

1254. Krátká hist. zpráwa o založení, prospěchu a nynějším spřádání českého institutu pro němě, od Jos. Redemta Zape. W Praze u Fr. z Schönfeldu 1802.

1255. Knižečka o wyučowání školním aneb methodologie k dobrému učitelů od M. Štaigla. W Prešpurku 1811. 8.

1256. Paedagogia slowenská pro trivialské školy biskupstwí Spišského, spisaná skrz G. R. 1820. W Lewoči Jan Werthmüller (b. r.)

1257. *Jahn Engelb.* Rádce pro školní čenkance, pomocníky a učitele w c. kr. zemích. Druhé ponaprawené wydání přel. ANT. KUNG 1822. W Brně a Olomauci Jos. Jiří Gastl. 8.

1258. Aleše Pařízka Obraz dokonalého učitele, z něm. přel. FR. WACEK. W Hradci Král. 1822. 8. str. 124.

1259. Příprawa k předpisům. Příjemná a užitečná kniha ruční pro učitele od J. Urbana. W Praze 1820. 8.

1260. Přítel mládeže aneb zásoba spisů ku prospěchu a potěšení učitelů a wychowatelů duchowních i swětských, kterau s obzwláštím powolením wys. slawné cis. kr. wlády zemské pod dohlížením c. kr. wrchního škol dozoree w Králohradeckém biskupstwí čtwrtletně wydává J. L. ZIEGLER etc. W Praze písmem norm. impr. 8. Díl I. 1823. swazek V. str. 104, ostatní 3 po 112 str. Díl II. 1824, čtyry swazky po 112 str., též díl IV. 1826. V. 1827. VI. 1828. VII. 1829. VIII. 1831. IX. 1832. X. 1833. XI. 1834. XII. 1835. Wedením prof. ANT. STRÁNSKÉHO ročník XIII. 1838. str. 88, 112, 112, 116. — Roč. XIV. 1839. str. 450. — Roč. XV. 1840. str. 448. — R. XVI. 1841. str. 452. [Ten a následující ročníky literau antikwau čili tak nazwanau latinskau.] — Roč. XVII. 1842. str. 440. — R. XVIII. 1843. str. 462. — R. XIX. 1844.

str. 448. — Roč. XX. 1845. str. 446. — R. XXI. 1846. str. 448.

Předměty toho spisu jsou všechno, co se škol národních týká, jako nejvyšší nařízení, vzdělání učitelů, učení žáků, částky z metodiky, dušesloví, logiky populární, děje- i zeměpis, řeči školní, a písně pro mládež, přetisky některých starších spisů, zprávy o knihách vyšších etc. Wytkneme zde:

1826: O vychování mládeže ženské, od Wacka. Nawedení k vyučování v písemnostech, od Šádka. 1827: Rozmlauování dítek při veřejném zkaušení. Kterak učitel lásku dítek sobě získati může. O domácím vychování.

1828: Vychování dítek u Řekůw. Rozprávky k rozwinování představ. O přání noworočním.

1829: Rozm. mezi duchovním a učitelem.

1831: Učitelský sněm, držaný v Hostinném po druhém čtvrtletí 1830. — Týhodní příběhy školn. pomocníka. — Hodnota a důležitost auřadu učitelského. — Kázeň mládeže mimo školu.

1832: Rozličnost vychování dle povahy, pohlaví a stawu. Staročeská aritmetika z náboženství pro dítky. — O dítěci weselé mysli. Myslenky o narození dítěte. Čtvero otázek wychowatelských: jeden katechismus, či více? Zpěw we škole? atd.

1833: Illas wolajícího na pausí: Sprawte všecko, co v národních školách wadného a škodného jest. — Jakého nakládání požadují se strany učitele wýtečné hlavy mezi jeho žáky. — Chyby a nedostatky některých škol.

1834: Proč a jak se vychování již od kolébky začítí má? — Aby we školách toliko předepsané knihy se potřebowaly.

1835: O trpkostech a radostech učitelůw atd. od Řepky.

1838: Pod wedením Stránského ročník XIII. [Širší zpráwa w Kwět. 1838. přil. str. 76.] O školní kázni, od Wacka. Školní rozličnosti z oboru weškeré paedagogie, od téhož. Opatrné zacházení s ohněm, od téhož. Rozličné zpráwy o národních školách, od téhož. — Otázky paedagogické, katechetické a nawodnoskumné, od Stránského. Powidky a otázky pak odpowědi, od téhož. Školní příběh. Mládež při ohni. Umění nade všecko umění, od téhož. — Uwážení katechismu našeho. — Spínání rukau při modlitbě. (Myslimír). O rozdávání odměn po zkaušce. (Wendelin Dušek). — O kázni (od Nowáka. Parizka J. O spojení více předmětůw při učení. (Hilmar). Strašidla a bázeň před nimi. Týž, kterak člověk pozorowáním každodenních událostí lepším a šťastnějším býti může. Z bib. pro děti, od J. H. Campe.

1839: Wýměšky školní, od B. F. J. — Příprawení k wečeři Páně (Hilmar). Školní kázeň (Knížek). Křesťanský učitel (Myslimír). Wedení činnosti wěku mladého (Reichl). — Jsauli školy jen k wychowávání mládeže (Šamm).

1840: Jak mají rodičowé školní kázni napomáhati (Bojenický). — O školním zpěwu. O trestu školním (Nowák). — Wýjimky z wychowatelství založeného na základu sv. pisma (Rošlapil). — Ohledy při pěstování newědomců (Stárek). — Kterak o šestém přikázání mládež poučiti (Šamm). — Potřebnost nábožného žiwota při učitelském stawu (Škoda). — Nedělní a swát. školy (Wacek).

1841: Co má činiti učitel, když katecheta náboženství přednáší (Matejka). — Kdy mluví a učí učitel we škole obecné (Nowák). — Některá prawidla rodičůw nábožných z vyšších stawů minulých století w vychování dětí (Pelikán). O důležitosti sw. kříže we swětnici školní (Rais). — Několik

listů starého učitele k mladému Budclipowí. O vzdělání nár. učitelstwa skrze učitelské konferenci. Kراتochwilné hry pro mládež (Stránský).

1842: Cwičení o swátostech pro mládež dospělejší (Čeněk z W.). Smíli učitel školní dítky libati? (Dušek Wend.). — Oprawa školství (Nowák). — Zunečileé wychování hubí duši i tělo. — O řádu křesťanských školbratrů (Stárek).

1843: Kdy a jak má dítě do školy choditi (Jabulka). O užitku pilného nawštětowování školy (Lukeš). — Střední síly žiwota we školách wenkowských (Nowák). — Dobřeli w otčizně své býti učitelem (Nožička). — Obrazy ze žiwota učitelského (Rošlapil). — Srownání někdejšího dítek pěstování s nynějším (Šamm).

1261. Wěrný raditel rodičů, dítek, pěstaunutí a učitelů, jež wydal **JOS. L. ZIEGLER** etc. Nakladem J. Pospíšila w Král. Hradci 1824. 8. str. 152. II. díl 1824. str. 158. Spis ten, k němuž 15 spisowatelůw přispíwá, obsahem předěšlému podobný, zawírá pojednání z nawodství školního (wedení dítek k náboženství, k syllabowání a čtení etc.), děje- a zeměpisné části, mravné powídky, školní rozmluwy, rozprávky menší nebo anekdoty, i malé hry diwadelní, písně, hájky atd.

1262. Kniha methodní nebo nawedení k dokonalému wedení učitelského úřadu pro učitele na triwialních a hlawních školách. 8. 1824. str. 272. (od **J. A. DUNDRA** přel.)

1263. Račinka aneb poukázání k nerozumnému wychování dětí, od Krist. Boh. Salcmanna, kterauz w češtinu uwedl **NORBERT WANĚK** etc. nákl. J. F. Pospíšila w Hradci Král. nad Labem 1824. 8. str. 160 mimo žiwot Salcmanna a předml.

1264. Nawedení k náležitému školnímu vyučování pro učitele, pěstaunutí dítek a školní pomocníky, od Bern. Owrberka. Přeložil a potřebnými ponawrženými a přidawky rozmnožil **WENDELÍN DUŠEK**. Díl I. w Hradci Král. u Pospíšila 1825-6. 8. str. 155. Díl II. str. 143. Díl III. str. 176.

1265. Wojfěch Krasil, aneb nawedení k rozumnému wychování dětí. Kniha pro lid, kterauz dle Christ. Salcmanna sepsal **NORBERT WANĚK**. W Praze 1837, u Mart. Neureutra. 8. str. 218.

1266. Listowé týkající se vyučování mládeže na wenkowských školách, od **JANA FORMÁNKA**, učít. w Klatowech. W Praze 1839. arcib. tisk. 8. str. 183. [Pos. Kwěty 1839 přil. str. 39.]

1267. Školka čili prwupočáteční praktické, všestranné vyučování malých dítek k wěcnému wybraušení rozumu a ušlechtění srdce, s nawedením ke čtení, počítání a reysowání, pro učitele, pěstaunutí a rodiče, od **JANA SWOBODY**, učitele prwní a wzorní školky pro malé dítky w Praze na Hrádku. W Praze 1839.

arc. tisk. 8. str. XXIV a 282. [Úvaha od Amerlinga Kwět. 1839. příl. str. 12.]

1268. Slovo o vychování mládeže české, od Dr. F. J. SMETANY. W Praze, arcib. tisk. 1844.

1269. Biblioteka učitelská, vydávaná od Jos. a Štěp. Bačkorův. W Praze, arcib. tisk. w 16. 1845. (Malý wyprawěč čili deklamowánky.)

1270. Biblická paedagogika, neboli wychowatelství na základu písma sw. založené, ježto dle Jana Jiř. Kelbera pro kat. duchowenstwo a učitelstwo vzdělal JOS. ROŠTLAPIL. W Hradei Král. u Posp. 1845. 8. str. 136.

1271. Snadné nawedení, jak by se hluchoněmota w prwních létech dětských poznala, jak by se předejiti měla, a jak by se některé hluchoněmé děti i doma přiměřeně vychowáwati daly. Podlé Dra. E. Schmalze, lečitele sluchu i mluwy w Drážďanech přeložil a vzdělal Dr. W. STANEK w Praze 1846, u S. B. Háže. str. 21 w 8.

1272. W časopisech a) *Čas. mus.* 1827. Prosha wychowatelům, z angl. Ben. Franklina. III. 111.

b) *Česká Wčela.* 1838. Mysliwín. č. 14. Opatrowny w Čechách. č. 33. Přehled wyučowání školní mládeže. č. 45. O zlepšowání národních škol. č. 46. — Wzorný učitel. 1841. č. 57.

1840: Zdar našich opatrowen. str. 219.

1842: č. 31. O wychování dítek.

1843: Pozoruhodné wychování ženské mládeže. str. 123.

1845: Občanská plowárna w Praze. str. 166.

c) *Květy.* 1838. Staw veřejného wychování w Rusku. přel. J. Malý. str. 66. 78.

1839: Opatrowny, z Jul. Janína, od F. B. T. str. 22. Opatrowny w Praze u Karmelitánů a na Hrádku, od Fr. Šumawského. str. 199. 207. — na Horách Kutných, od Litněnského. str. 40. též 224. — Něco o čtení knih a společných bibliotekách, od J. Hochmanna. str. 326.

1843: O dětských opatrownách (ze Sewerní Wčely) Now. str. 31.

1844: Nynější wychování od Minického. č. 152.

1845: Pěstowání děw. str. 179.

1846: Poswícení we škole. Obrázek ze žiwota učitelského. Též o sobě tištěno 1846. 8. str. 16, od KOKORINSKEHO (Wácl. H.).

β. Spisy pro mládež.

1273. Mravné naučení pro mládež sedlskau, kterak se w etnostech a mrawích wyučowati má etc. od JOS. PROKOPA, w Šulcowské tiskárně we Widni 1778. 8. Potom s lepšenu češtinau w Praze u Schönfelda 1779. 12. W Brně u Bernarda Mainolta 1780. 8., pak 1791. 8.

1274. Powidky pro městské školy (Kleine Erzählungen etc.). 8. w Praze. Každý rok vycházejí w c. k. skladu.

1275. Malá kniha k čtení pro učence obecných aneb triwialních škol w c. k. zemích. W

Praze w pravidelné kněhotiskárně 1780. 8. Dwa dily.

1276. Díl druhý knihy k čtení pro sedlské školy w cís. kr. zemích bez otázek k užívání žáků. W Praze 1780, 1797. 1805 a častěji. Obsahuje: a) Mravné naučení w příkladech. b) Pravidla školní. c) O stawu žiwnosti wúbec a obecném hospodářsiwi zvlášť. d) O šlechtnosti w stawu sedlském. e) Počátky sedlského hospodářství. f) Přidawek o powinnostech k mocnáci.

1277. Kniha ke čtení pro druhau třídu wenkowských škol w c. k. rakauských zemích. W Praze we skladu knih školních. 1828. 8. str. 174. 1834 atd. Obsah: Školní pravidla. Několik wyprawowání z biblické hist. starého zákona. Některé známosti o zemi. Powinnosti poddaných k pánu země atd. Mravné přpovědi. Pravidla k příslušnému chowání. Několik pravidel k zachowání zdrawí.

1278. Kniha ke čtení pro opakowací školy, aneb obsah nejpotřebnějšího (ponaučení), co každý aud občanské společnosti wěděti má. W Praze 1827. w c. k. skladu norm. knih.

1279. Náboženství malých dítek, t. j. naučení, jak dítky hned z mládí k dobrému wedeny býti mají. W Prešowě 8. 1782.

1280. Kniha k čtení a překládání pro chowance c. k. Teres. akademie, pozůstawající w exercitium, službě a adjustirowání sprostného muže c. k. pěchoty. W Nowém Městě Wídeňsk. wytištěna od J. Fritsche 1783. str. 151 (od str. 153 až do konce str. 294 teprwé tištěna r. 1785) od Aleše Zpurného.

1281. Kniha mravů křesťanských, pro měšťana a sedláka, od Jak. F. Feddersena seps., od W. STACHA přeložená z něm. W Praze 1786. 8.

1282. Psaní, zdržující w sobě slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenství dítek a mladých lidí. Item J. KOMENSKÉHO kázání 1. wánoční, 2. postní. 8. W Kutné Hoře. 1790.

1283. Nawka (nauka) k štěstí a blahoslawenství dítek podlé Kristowa učení, zvlášť pro školní mládež, od DAN. BOČKO, kaz. ew. W Prešpurku. 8. 1790.

1284. JANA RULÍKA a) Cwičení dítek jednoho každého stawu w čtwerém wečerním rozmlawání. Na konec přidáno: Příkladowé a básně dítkám k dobrému naučení. Sepsaná w němě. od Kampe, přel. W Praze 1792. 8. str. 128.

b) Kastonowa užitečná naučení o dobrém zwedení mládeže. W Praze 8. I. díl 1794 u Rokosa. str. 82. II. díl 1795 str. 59, z něm.

c) Wýstrahy pro nezkušenau mládež, aneb

sbírka 212 nešťastných příběhů z knihy zkušenosti, od Petra Fr. Müllera, učitele městské školy v Šlukenově, do češtiny přel. W Praze 1802. 8. Nowé vydání 257 příběhů obsahující přel. Frant. Tomsa a J. Rulík 1810. 8. u Buchlera, str. 92. 1820 w 8. s 18 obrazy u M. Neureutra.

d) Pohnutka k následování dobrých dítek, aneb 100 výborných příkladů dětinských ctností. Přidawek k výstrahám pro nezkušenou mládež. Z něm. Pet. Müllera přel. W Praze 1803. 8. pak 1810. 8.

e) Krátké a poučující powídačky w 74 představeních pro mládež k vzdělání ctnosti a dobrého srdce, z něm. přel. w Praze 1804. 8.

1285. Spolusebrání některých mravných věcí, obzvláště k dobrému vychování dítek, skrze S. D. (Štěpána De Lucka). W Prešp. u F. A. Patzko 1793. 8. str. 48.

1286. WÁCSL. KRAMERIUSA a) Zrcadlo příkladů k naučení a obweselení, aneb rozličné pěkné historie o maudrých a pošetilých, dobrých i zlých lidech, z kterýchž se učiti můžeme, co činiti i čeho nechati máme, abychom šťastni byli etc. W Praze 1794. 8. (Wlastně Borowý jest spisowatel, Kramerius wydawatel.]

b) Zrcadlo šlechtivosti pro mládež českou, w kterémž se wedlé abecedy wybrané řeči z mudrců, prpovědi, příkladové a rozprávky mnohé k poučení, wyrazení a výstraze obsahují. W Praze 1805. 8. str. 126. Druhé rozmnožené vydání 1817, od Krameriusových dědiců.

c) Weselí a smutní příběhowé nezkušených dítek, počestné mládeži české k naučení a výstraze. W Praze 1806. 8.

d) Mrawové šlechtivých dítek, k bedlivému jich následování naši mládeži české předloženi. Podlé Kampowy knížky znova wydani s čistým obrázkem. W Praze 1806. 8.

e) Mladší Robinson, knížka výborná šlechtivé mládeži české ku poučení a wyrazení, předtím sepsaná w něm. od J. G. Kampe, nyní přeložená etc. W Praze 1808. Měl před sebou Kramerius čtvero jiné přeložení, z kterých nejlepší Rulíkowo bylo, on até ze všech spůsobil. (Jiné přeložení w Kutné Hoře od roku 1797 w špatnější češtině.) Opět: Příběhowé Robinsona mladšího, to jest: popsání cesty jeho do Otahaity a jižnowýchodních krajín. 8. (str. 100 s ryt.), w Hradci Král. tiskem J. Pospíšila 1827. Též w Jindř. Hradci u Landfrassa 1836 (cens.). — Jiné přeložení od Filipka: J. G. Kampe Robinson mladší. Knížka ušlechtilé mládeži české k poučení a zábawě atd., w Praze u K. Jerábkové 1838. 8. str. 329.

1287. FR. TOMSY, a) Nešťastné příhody

k výstraze nezkušené mládeži w pronikawých příkladech a 16 obracích, kteří je wysvětlují, z něm. 8. w Praze 1794, též 1820. 8. s 18 obrázky u Neureutra.

b) Knížka mrawná s 60 historiami pro dítky, od J. Adlofa, přel. F. T. W Praze 1810. 8.

c) J. Webra dwadcatero powídaček s 18 biblickými naučeními z přísloví Šalomaun. přel. z něm. W Praze 1810. 8. str. 30.

1288. Prawidla zdwořilosti, opatrnosti a zachování zdraví, mládeži obětovaná práci a nákladem WAW. EMAN. AMORTA, učitele u sw. Štěpána, w Praze 1794. 8.

1289. Prawidla moresnosti aneb zdwořilosti, jako i opatrnosti a zachování zdraví, mládeži a těm, kteří toho ještě potřebují, obětovaná, w Pešti u Mat. Trattnera 1795. 8. (od JIR. RIBBAYE).

1290. Mladší Robinson, k příjemnému a uči-tečnému obweselení velikých i malých dítek, z něm. přel. 2 díly, w Horách Kutných. 1797. 8. Jazyk podlý, chybný.

1291. Řeči písma sw., znějící o člancích náboženství křesfansk. a powinnostech křesfanských, pro mládež sebraná od ONDŘEJE PLACHÉHO. W B. Bystřici u J. Šteffaniho 1799, w 12. str. 123, s předml. a rejstr.

1292. Počátkové mrawů od *Kristiana Salcmana*. dle nowého, pro katolickau mládež předělaného wydání w češtinu obráčení od WÁCSL. PAWLOWSKÉHO. W Jindř. Hradci u Jos. Landfrasa 1803. 8. str. 304. (němčinou zápáchá.)

1293. Radowaný newinných dítek o Wánocích, swým milým záčkům obětuje J. J. RYBA. W Praze 1804. 4. u Boh. Haze. 8 listů. Obsahuje: a) Rozmlauwání mezi 6 záčky. b) Pastorellu. c) Winš rodičům. d) Dikozpěw. Na b a d hudba w rkp.

1294. Mrawné propowídky prawdiwými příklady utwrzené. Od Jana z Kohutowic (HANKÉ z HANKENŠTEINU). W Nikolsburku 1804. 8. str. 54.

1295. Ladislaw a dítky jeho. Příběh pro mládež od W. NEJEDLÉHO. W Praze 1807. 8. str. 118. Po druhé w Praze u Posp. 1837. 8. str. 132.

1296. Engelmanowa knížka, obsahující krátké učení mrawů w otázkách a odpovědích. Dárek české mládeži škole odrostlé, od JOS. RAUTENKRANCE. W Horách Kutných 1808. 8. str. 48. Po druhé w Praze 1811.

1297. *Beaudran*, opat. Příkladné a obzvláštні historie z nejhodnowěrnějšich spisowatelůw sebrané, s krátkým mrawním naučením při konci jedné každé historie přidaným.

1298. Nowiny pro děti s obrázky a výklady w šesti řečích. We Wídni 1808. 4.

1299. Katechismus neb pravidla zdvořilosti w otázkách a odpovědích k užítku mládeže, w něm. jazyku wydaná od Gilberta Baura, kněze řádu Prem., w češtinu uwedená a poněkud rozmnožená od Jos. Urbana etc. Přidána jsan též pravidla zdraví, maudrosti a bohobojnosti, od Alše P. (ALŠE PARIŽKA). W Praze 1809. 8.

1300. NORB. WANĀKA a) Otázky na děti, aneb předeházející potřebná píprawa k snadnějšímu pochopení náboženství, ku pomoci rodičům, světským i duchowním učitelům, které zčeštil etc. W Praze 1817, 8. str. 243.

b) Sbirka wučujících rozmlawání pro dítky, kteréž sebral, zčeštil a wydal N. Waněk. W Praze 1817, 12. u Boh. Háze, str. 226.

c) Blahowid, aneb první cwičení w mrawnosti pro dítky w stáří od osmého až do desátého roku, kteréž dle C. G. Salcmana sepsal a wydal etc. W Praze 1824, 8. str. 178 a 4 listy mimo předml. 3 listy.

d) Bohuslaw we swé rodině, neb další cwičení dítek w mrawnosti w stáří od desátého až do dwanáctého roku, kteréž dle *Christ. B. Salcmana* sepsal a wydal etc. W Praze 1826 u Mart. Neureutra. 8. str. 218.

e) Jos. Hofmana Katechismus o zdraví, obzvláště pro dědinskau mládež, w češtinu uwedl etc. 8. str. 76. W Praze 1830, nákladem Pospíšila. [Pos. w Čas, p. kat. duch. 1830.]

1301. Knížečka k wzdělawatedlnému čítání, obzvláště pro školní mládež, od JIR. PALKOWICE. W Prešp. 1812.

1302. J. Schmitta: Poučující powídačky. Aufgaben zum Uibersetzen ins Deutsche. Kutenberg 1812. 8.

1303. JANA JAWORNICKÉHO. a) Krásné powídky k wzdělání rozumu a ušlechtní srdce roztomilých dítek. Přeložil podlé Jaisa etc. W Praze 8. I. díl 1812. str. 72. II. díl 1813. str. 84, u Boh. Háze. b) Paní Miloslawová, aneb powídky pro autlau mládež obého pohlaví, kteréž podlé Jak. Glace w jazyk vlastenský přeložil etc. W Praze 1813. 8. str. 103.

c) Wyswětlená přísloví česká, aneb wyobrazení krásných ctností. Swazek první w Praze u Boh. Háze 1815. 8. str. 189.

d) Zlaté zrcadlo, neb kniha o powolání a maudrém wolení stawu, zwláště pro mládež škole odrostlau. W Praze 1815. 8.

e) Zdwořilý žák, knížka, w kteréž i dospělá mládež s užítkem čísti může. Přeložená, oprawená a rozmnožená, w Praze (1818) 8. str. 76. u Boh. Háze.

f) Kam ten chlapec to přiwedl. W Čáslawi 1844. nákl. W. Wáši.

1304. AUG. GIR. SUCHÁNKA, a) Josef Černoweský. Knížka pro obweselení mládeže. W něm. sepsaná od K. G. Salcmana, a nyní ponejprw češtinau wyložená. W Praze 1815. 8. str. 228. (Jest to Joseph Schwarzmantel přeložený.)

b) Malý dárek obětowaný české mládeži. W Hradci Král. 1817. 8. str. 42.

c) Příkladní a mysl obweselující příběhowé, které otec swým synům wyprawuje. Zčešteni k prospěchu vlastenské mládeže. W Hrad. Král. 1818. 8. str. 179. (z něm. Kotzebuc.) Opět 1825. ponaprawené.

1305. Powídačky malé pro městské školy w c. k. zemích. W Praze 1816. 8. str. 228.

1306. Kraslice, aneb malowaná waječka. Powídka pro mládež. Přeložil TOMÁŠ KUBELKA. W Praze 1817. 12. Táž knížka: Welikonoční wejce, přel. od F. Neděle. 8. W Brně 1818. str. 52.

1307. F. G. Kampe, knížka mrawů pro děti. přel. FR. NEDELE. W Brně 8. 1820 ?

1308. Kytka wonného kwití mrawného učení pro dítky, od M. KADANĚ. W Praze 1821. 8.

1309. Rozmanitá naučení pro mládež, od WENDELÍNA DUŠKA. W Praze 1821. 8. str. 60.

b) Naučné powídky. W Praze u Posp. 1829. 12. str. 142.

1310. MAGD. DOBROM. RETÍKOWÁ: a) Mařenčin Košíček. Dárek malý pro dcerky české. Wydaný nákladem J. F. Pospíšila. W Hradci Král. 1821, 8. str. 112. II. dílek 1822. str. 118.

b) Wěneček pro dcerky vlastenské. Dárek etc. W Hradci Král. 1825. 12. str. 133.

c) Chudobičky. Dárek autlé mládeži, půwodně sepsaný etc. (též něm. *Geblütsmüthen* etc.)

1311. M. J. SYCHRA a) Půwodní rozmlawání a powídky k wyswětlení mrawných českých přísloví, ku prospěchu mládeži. W Praze 1822. 12. u Fett. z W. str. 143.

b) Wázaného pilné a mrawné mládeži školní etc. Nákladem Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 112.

c) Mrawné a krátké propowídky a podobentství na obdarowání školní mládeže sepsal etc. Tamže 1824. 12.

d) Přípodobnění, nimiž mnohau spasitedlnau prawdu dospělejší mládeži w rozmlawáních přednáší etc. W Hradci Král. 1825.

1312. Příjemné wejcery, neboli pěkné, prawdiwé příběhy, sebral a w rozmlawání uwedl J. RAFAEL MACAN etc. W Praze u J. Fetterl. z W. 1823. 12. str. 233.

1313. Obrazní přírodoznámská kniha pro dívky se 25 kamenotiskými přimalowanými vyobrazeními živočichů etc. v něm. a českém jazyku. 4. u z Schönfeld. 1823. Seznamuje děti s písmem frakturním, běžným, lat. psacím etc. (český text od LINDY přeložen.)

1314. Prawidla żywota a propowidky: jakož i umní a mravní katechismus (pro mládež) od **WOJT. ŠOHAJE**. W Praze 1823. 12. str. 76.

1315. Dárek dobrým dítkám, neb: Krásné powídačky a poučující roprávky, od **JOS. DUNDRA**. W Praze w Sommrowské tiskárně 1823. Dílek první. 8. str. 64.

1316. Mravné wyprawování a powídačky pro malé i dospělé od **M. A. Kéladruha** (*Hurdalka?*) Nákladem Jos. Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 72.

1317. Nowý rok dle **F. A. Krummachra**, od **FR. BOH. TOMSY**. Nákl. J. Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 8. str. 208.

1318. Jan Křítel, spiseček pro dívky velmi prospěšný, od **JOS. CHMELY**. W Hradci Král. 1824.

1319. Chimanyho utěšenky pro dívky k ušlechtnění srdce s přidawkem drobnůstek ke jmeninám od **JOS. MYSLIMÍRA LUDWÍKA**. W Hradci Král. 1824. 8. str. 80.

1320. Wěneec pocty, dárek pilné mládeži. W Brně u **J. J. Traszlera**. 8. 1824. str. 80. (prosa i werše.)

1321. Odměna mravným a pilným dítkám k vzdělání, prospěchu i wyrazení od **AL. WENCESL. ŽITKA**. kaplana w Kornhauzu. 1825. w Slaném. str. 124. a příl. hudební. 8.

1322. **ANT. W. HNOJEK**. a) Kwětný košíček, powídka pro kwětaucí wěk. Nákladem **J. Pospíšila**. W Hradci Král. 1825. 8. str. 124. II. oprav. wyd. 1836. str. 128. u Pospíš.

b) Kanárek. Swatojanská muška. Lesní kaple, powídka pro mládež a přátely její od **Krist. Šmida**. přel. z něm. 8. w Praze 1828 u Pospíš. str. 56. II. wyd. 1836. tamž.

c) Růženka Jedlohradská (od Šmida) starobylá powídka pro rodiče a dívky. 1827. nákl. Pospíš. 8. str. 156. též 1840. 12. str. 184.

1323. Bazaličky, obraz šlechtných, autla srdce jimajících jednání k utěše všeobecné, zvláště pro mládež obého pohlaví. Přel. **WÁC. WÁŠA**. W Hradci Král. 1825. 12. str. 140. 1828. tamž.

1324. **TOM. KUBELKA**. a) Košíček třípraunkový, příběhem newinně nařknuté Wendelinky upletený. 1825. u **J. Fetterlowé** z **W.** b) Knížka krásných mravů pro ušlechtilau mládež obojího pohlaví. Ze spisů **J. Glace**, w češtině wyložena etc. W Plzni 1825. 12. písmem a nákladem **Leop. Rainera**. str. 138. c) **Jindřich**

z **Dubínowa**, kterak k poznání Boha přišel. Příběh pro dívky a rodiče, podlé skladatele **Genowesy** (**Kr. Šmida**) od etc. w Praze arcib. tisk. II. wyd. tamže 1830. 12. str. 102. d) Wyrazení w dobách wečerních. Dárek pro českau mládež, zčeštená z **C. F. Gellerta** od etc. W Plzni tisk **Leop. Rainera** 1831. 12. e) **Antonín** a **Anežka**, aneb osud dobrého bratra a sestry, od **Kr. Šmida**. W Praze arcib. tisk. 1834. 12. str. 120. f) Dob rá dcera a šťastné shledání, od **Šmida**. cens. r. 1832. g) Powídka kwětné mládeži obětowané, od **Šmida**, cens. r. 1836.

1325. Čítanka (*Lesebnch*) pro školy slowanské, kteráž se z poručení a nákladem **Superintendencie** vydala w Pešti 1825.

1326. **JAN GEGUŠ**. a) **Kolumbus**, aneb wynalezení západní Indie. Ke čtení příjemná a užitečná kniha pro dívky a mladé lidi od **J. G. Kampe**, do slowanského přel. etc. W Banské Bystrici u **Zuzany Štefany**. I. Díl. 1825. str. 229. 8. b) II. díl **Kortes** 1840 tamže u **Fil. Macholda**. str. 207. Wydal **Fejerpat**. c) III. díl **Pizarro** str. 175. Wydal **Fejerpat**. tamž 1841. s mapami.

1327. **KOLLÁR**: Čítanka, čili kniha k čítání w školách slowanských w městech a dědinách, wel. 8. str. 231 a 5. W Budině 1825. II. wyd. 1844.

1328. Růženka z **Jedlowa**, dle **p. Schmieda** od **J. WOTÝPKY**. 8. str. 187. w Praze, arcib. tisk. 1825.

1329. **J. V. JIRSIK**. Škola nedělní pro wyrostlau mládež, jakož také kniha vzdělawající pro obecný lid. W Praze 1826. arc. tisk. 8. str. 160. [Obsahuje přírodopis, zeměpis a krátký dějepis český.]

1330. **A. HOSA**. První příprawa maličkých k sw. zpovědi a sw. přijímání w sokratických rozmluwách přednesená ku potřebě učitelů a rodičů. S připojenau pobožností pro dospělejší mládež k přijetí obojí swátosti. 12. str. 196. w Hradci Kr. u **Posp.** 1826.

1331. **J. M. KRÁL**. Dokonalý žák, neb jak by žák w domácnosti, we škole, domě božím a při wyrazení se chowati měl. Dárek pilné mládeži. 12. str. 132. W Hrad. Kr. u **Pospš.** 1827.

1332. Štědrý wečer. Powídka dárkem štědrého wečera dítkám od skladatele **Kraslíček** (**Šmida**). Přeložením **FR. J. SWOBODY**. W Praze 1827, u **M. Neurent**. 12. str. 144. II. wyd. tamže 1835. str. 101. (tisk **K. Jeřábka**). Týž spis pod titulem: Štědrý wečer, powídka k wánočnímu obdarowání dítek, od **Schmieda**, přel. od **F. SLÁMY**. W Písku u **Jos. Fetterle**. 1827. 12. str. 132. — Též přeložením **J. W. WLASÁKA**, w Praze, w arcib. tisk. 1830. 12.

Těž v Táboře u Landfrasa 1831. v 8. pod názvem: Odplata za lásku dětinskou, anebo dar stědrého večera.

1333. **J. W. WLASÁK.** a) Jehůátko, powídka pro dítky a jich milowniky, přel. W Praze 1827. arcib. tisk. 12. str. 91. II. vyd. 1838.

b) Eustachius. Příběh z dáwnowěkosti křesť. z nowu wypracován pro dobré křesťany od skladatele Genowefy (Kris. Šmida), w Praze arcib. tisk. 1828. 8. str. 175.

c) Holubička. Obraz w lese. Powídky pro dítky a jejich přátely dle Šmida přel. od etc. W Praze Šollowska tisk. 1828. 8. str. 58. [Těž od Slámy a Hýbla přel.]

d) Dvě stě látek k předpisům při cwičení se w krasopsaní. Mohau se též obzwláště při saukromním wyučowání místo knihy k čtení užíwati. Pro domowni i weřejně učítely sebrány. Přeloženy z něm. Ant. E. Hübla (Zwei hundert Stoffe zu Vorschriften etc.) W Praze, arcib. tisk. 1830. 8. str. 110.

e) Biblioteka mládeže, anebo: Zbírka mravných powídek k ušlechtění srdce a obweselení myslí, jež sepsal i přeložil etc. 4 dílky, 8. (16 archů) w Praze arcib. tisk. 1828—1832. Nowé pokračowání: Bibl. mládeže. Spisek k poučení a obweselení, wydáwan od etc. W Praze I. dílek 1843. 12. str. 71. u Posp. II. dílek též. — III. dílek 1844. str. 71. IV. dílek též str. 72. V. dílek 1845. str. 68. VI. dílek 1846. str. 70.

f) Bohomír mladý paustewník. Štěstí dobrého wychowání. Dvě powídky od Kr. Šmida, přel. 12. (str. 84 a 24.) W Praze arcib. tisk. 1830.

g) Jitřenka, neb sebrání zábavných powídek a básní pro jinochy a dívky vlastenské. Prací etc. 12. str. 108. W Praze u Posp. 1831.

h) Dřewěný kříž. Powídka pro dítky etc. dle Kr. Šmida. 12. W Praze, arcib. tisk. 1832. str. 48. — Dřewěný kříž, nowá powídka. Dárek pilným dítkám od Šmida. 12. w Plzni 1828. Reiner a Šmid.

1334. **FR. J. SLÁMA.** a) Ztracené dítě. Powídka pro dítky a jich přátely. Sepsaná od skladatele „Kwětného košíčka“ (Kr. Šmida). přel. od etc. W Pisku u Jos. Fetterla 1827. 12. str. 41. Těž pod jmenem:

Ztracený syn. Utěšená powídka pro děti. Přeložením Hýbla 8. w Litomyšli u J. Turečka 1828. Nowé wydání cens. 1837. — Kwěty 1834. 31. 130. Bilioteka českoslowanská (pos. Šmidowých spisůw w česk. jaz.) od Tyla.

b) Holabek. Powídka pro dítky a jich přátely, od Kr. Šmida. W Pisku u J. Fetterle 1827. 12. str. 59. — Přel. též Hýbl.

1335. **HÝBL.** a) Beránek. Utěšená powídka pro dítky přel. etc. w Litomyšli u J. Turečka 1828.

b) Holubička, od Šmida, nowé wyd. W Litomyšli u Turečkowých děd. (cens. 1837). Těž od Wlasáka a Slámy přel.

c) Witězství a odměna ctnosti, nebo: Příběhowé sw. Genowefy, hraběnky. K ožiwení mravných citů pro mládež, w 16 rytinách představení a wyswětlení od Jos. Hölzla, zčešteni od etc. 16. str. 64. w Praze arcib. tisk. 1829.

d) Kwět chmelowý, od Kr. Šmida, přel. s žiwotem spisowatelowým, w Praze 1833. u K. Jerábka 12. str. 108 též 1840 str. 105. w 12.

1336. **JOS. P. KAUN.** Wšecka pomoc přichází s hůry. Šestero powídek, pro mládež šlechtetnější dle Ebersberga od etc. W Hradci Král. u Posp. 1828. 8. str. 105. b) Slowa rozlaučení křesťanského otce k swém u na weřejně školy se ubírajícimu synowi. Dle Emericha od etc. tamž 1830. 8. str. 115. c) Blahorod, aneb dobročinnost přináší auroky, půwodní pow. W Praze u Posp. 1831. 18. str. 92. d) Čiň práwě, aneb ctnost toliko blaží. Zábavné a poučné powídky pro mládež dospělejší. W Hradci Král. u Posp. 1846. 12. str. 102.

1337. **S. K. MACHÁČEK.** Jarošín a Swatawa. Powídka z minulých wěků. W Praze u Posp. 1828. 12. str. 20.

1338. Kniha křesťanská, učení a mravů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách. Od kněze církewního w Morawě w něm. jazyku r. 1818 wydaná, a ku prospěchu mládeže české a morawské od trivialního učitele w Čechách přeložená. W Král. Hradci 1829. 8.

1339. **FR. ALEX. ROKOS.** Powídky pro vlastenskau mládež a její milowniky. Sezbirané od etc. W Praze 1830. arcib. tisk. 12. str. 141.

1340. **W. PELIKÁN.** Bohomír, mladý paustewník, od skladatele Růženky jedlohradské (Kr. Šmida) přel. W Praze 1830. 12. str. 88. [Těž od Wlasáka přel.]

1341. Chudý kuchtík. Powídka pro šlechtenu mládež. Přel. Fr. Linder. W Praze u Posp. 1831. 16. str. 92.

1342. **FR. J. SWOBODÁ.** a) První sto mravných powídek k prospěchu mládeže vlastenské. W Praze a Hr. Král. u Posp. 1831. 8 str. 124. b) Druhé sto atd. tamž 1833. str. 208. c) O tryznění howad. Katechetické řeči prací etc. W Praze u Neureutra 1833. str. 72.

1243. **ANT. J. JERÁBEK.** Prawidla křesťanského kat. wychowání dítek, všem rodičům

pro jistější o hojnější zdaření jejich povinnosti k dítkám. W Praze u Posp. 8. 1833.

1344. **KRIST. FRYČEK.** Písně a propovědi na celé učení křesť. katolického náboženství, dle pořádku katechismu pro školní mládež i dospělé od etc. W Praze u J. N. Jeřábka, 1834. 8. str. VI. a 265.

1345. **J. W. KAMARÝT.** Pomuňky, aneb rýmované propovědi náboženství a maudrosti. Dárek milé mládeži etc. W Praze a Hr. Král. u Posp. 1834. 8. str. 103. [Pos. W Čas. p. kat. duch. 1834. — Čas. Wčel. 1834. 232 a Kwět.]

1346. **FR. JACHIM.** Dobrý Miroslav a zlý Jetřich. Poučitedlný příběh pro rodiče a dítky. Zčeštěný od etc. W Praze 1837. arcib. tisk. 12. str. 189. Týž spis pod jménem: Hodný Fridolín a bezbožný Jetřich přel. od Hýbla. W Praze 1834. 12. str. 274. [sepsal něm. Šmid.] též 1840 u M. Neureutra.

1347. **J. M. POHOŘELÝ.** a) Husárek, anebo bůh jest nápomocen ctitelům svým. Naučná powídka pro dospělejší mládež od Kr. Šmida, přel. etc. W Praze u K. Jeřábka 1834. 8. str. 120. b) Osmero příběhů pro rodiče i o dítky pečlivé vychovatele, vzdělaných Mirumilem Kutenským. W Praze 1835 u Posp. 18. str. 120. [Pos. Kwět. 1836. 56.] c) Ferdinand, neb příběh mladého hrab. z Spanub, od Kr. Šmida. W Praze 1835. 18. str. 206. d) Katolická modlitební a poučná knížka pro mládež, od J. M. Pohořelého. S obrazkem. 1844 (?)

1348. Kristofa **ŠMÍDA** sedmero powídek pro dítky a milovníky jich, totižto 1. Třešně. 2. Sedmikráska. 3. Nezapomněnka. 4. Koláče. 5. Raci. 6. Čermáček. 7. Ptačí hnízda; W Praze u K. Jeřábka. 1834. 12. str. 118. též 1840 u M. Neureutra.

1349. **O. ŠOLTYS.** Mladý gratulant, čili Winšovník, pro školskou mládež. W Presp. u Belnayho dědiců. 1834. 8. str. 64.

1350. Průpovědi 365 z učení o mrawích, povinnostech, ctnosti a náboženství; dále z historie a z učení přírody, z hvězdárství a počítání času, ze zeměpisu vůbec, rakauského pak císařství obzvláště, připojením trefných veršů a naučených wtipných průpovědek. Noworoční neb zkusebný dar dítkám od 6 až do 9 roku obětovaný. Díl I. wel. 8. str. 56. Díl II. str. 96. pro dítky od 10 až do 15 roku obsahuje též tolik průpovědí. W Lipst. sw. Mikuláš, tiskem Werthmüller w Lewoči. Fejerp. 1835.

1351. **W. FILÍPEK.** a) Kr. Šmida: Ludwík malý vystěhowanec. W Praze u K. Jeřábka 1835. 12. str. 102. b) Eustachia, powídka pro mládež dospělejší, na způsob Šmidowy powídky

Eustachius, wolně zčeštěna etc. W Praze 1838. 12. str. 71. c) Audolík Almerianské etc. W Praze u K. Jeřáb. 1838. 12. str. 114. d) Pokladníčka, aneb Bohumír wěrný a newěrný. W Praze 1840. 12. str. 98. přel.

1352. **FR. B. TOMSA.** Jindřich a Marie, aneb osiřelé dítky. Pohnutlivá a poučná powídka pro dítky obojího pohlaví od 8 až do 12 let. od Amelie Schoppowé roz. Weiss. přel. z něm. etc. W Praze u Posp. 1835. 12. str. 113 a 5 ryt.

1353. **DAL. KOPECKÝ** a **K. TUPÝ.** Slova wděčnosti k swátkům narození, jmeniu a nowého roku s připojenou sbírkou nápisů do listů památních. Wydal (K) a p. n. Slova wděčnosti a lásky od rozličných spisowatelů. Sebral a rozmnožil (T), tiskem K. Jeřábkovy. 1836. 12. str. 16, 17—120, pak 121—168 a 6 bez zn. —

1354. **JOS. PROCHÁZKA.** Powídky pro kwětaucí stáří od Kr. Šmida, přel. etc. W Praze u K. Jeřábka. 1836. [Pos. kwět. 1836. př. 30.]

1355. Wěnce wyprawowáním příběhů uwitý, ku vzdělání ctnosti a bohabojnosti, zvlášt k ušlechtnění a utwzení, nábožnosti dívek aneb ohlas k powídkám p. t. Christophá Šmida, kanowníka augsburského. Swazek I. w jazyk český uведен od **JANA. TOM. NOWÁČKA** (kapl. strmilowského). A. p. n. Dobrá Fridolina a zlá Dorota. Wzor pro mladé dívky. Ohlas k spisu p. K. w A: „Dobrý Fridolín a zlý Ditřich.“ 8. str. X. a II.—104. W Táboře a Jind. Hradci tiskem Al. J. Landfrassa 1836. Swaz. II. Swaz. III.

1356. Rodina bohowěrných z Dolan, aneb obraz křesť. obcowání w přepodiwných případnostech a strastech žiwota od J. M. Rödlingera (die Familie Traugott von Friedheim). Nákladem děd. swatoj. č. V. W Praze arcib. tisk. 1837. 8. str. VI. 7—552 a 453—458.

1357. Základ všeho dobrého, neboližto kratičké nawedení křesť. dítek k wíře, lásce, naději. Sepsal—obecné dobré fedrowati (ploditi) chtějící křesťan (*Fr. Kubowicz*). W Prespurku 1838. u Belnayho dědiců.

1358. **J. W. SOMMER.** a) Pytláci, powídka wystrašná o powěře pro mládež wlastenskau, přel. etc. W Praze 1838. 12. str. 70. Nákladem W. Špinky. b) Maucha, powídka pro kwětaucí wěk. — Čerwonka, powídka pro dítky a přátely jich. Dle Šmida přel. W Praze 1841. a W. Špinky. 12. str. 56.

1359. **W. AL. POHAN.** Kwětný wěneček školním dítkám ku slawnostem uwitý od etc. W Praze arcib. tisk. 1838. 12. str. 156, též 1844 u Anny Špinkowé.

1360. **J. P. DEWITSKÝ.** Powidky kwětaucimu stáří wěnowané, dle Kris. Šmida. W Praze 1838. 12. str. 160. u Kateřiny Jerábkové. *b)* Pytláci. Hraběnka Griselda. Poučné powidky pro rodiče a ditky, zčeštěnē od etc. W Praze 1838. 12. str. 88. [Pytláci též od Sommra přel.] *c)* Ovoce dobrého chování. Tři powidky w listech pro rodiče a ditky dle Kr. Šmida, od etc. W Praze 1839. u Kat. Jeřáb. 12. str. 96. *d)* Nowé powidky pro rodiče a ditky, dle Kris. Šmida. W Praze 1840. wel. 12. str. 72. *e)* Slawik, Čerwené a bílé růže. Dwě powidky pro rodiče a ditky, dle Kr. Šmida, od etc. W Praze 1843. nákl. Neureutra. w 12.

1361. Mladá hospodyňka w domácnosti, jak sobě počínati má, aby swé i manželowy spokojenosti došla. Dárek dcerkám českoslowanským od **MAGD. RETTIGOWÉ.** W Praze 1840. u J. Pospíš. 8. str. 268.

1362. Krásné powidky k wzdělání rozumu a zušlechtnění srdce rozmilých dítek. Zčeštil dle Jaisa **J. N. JELÍNEK.** W Praze 1840. u Kat. Jeřábkové. 12. str. 160.

1363. Starček z hor, od Kr. Šmida. Přel. od **J. H. POSPÍŠILA.** Bratří, přel. od J. Procházky a J. Pospíš. W Praze 1841. 12. str. 98.

1364. Jaromírkůw denníček, w kterémz se obsahuje, jak se we škole učiti boha znáti, co k našemu spasení byl zřídil a wěděti dal. Knižčeka, která se za odměnu pilným žákům aneb mládeži za dárek hodí. W Praze 1841 u W. Špinky. w 12. str. 151.

1365. Malý pisar, čili praktické nawedení k prawopočátečnému psaní pro učitele a pěstauny od **J. SWOBODY,** učitele wzorní školky na Hrádku. W Praze 1841. wel. 8. str. VIII. a 70 mimo 2 obrázků.

1366. Rádce w hodinách k psaní, aneb nawrzení pro učitele k předpisům a předřikání do péra k prospěchu wlastenské školní mládeže. W něm. jaz. wydaný od **J. G. Reinhardta,** wrchního učitele w Melisku, w češt. uwezený a rozmnožený od **JANA URBANA.** W Praze u Pospíš. 1841. 12. str. 120.

1367. Den veliký se blíží, aneb příprawa maličkých k sw. přijímání, kterauz w 20 rozjímáních dle **Abbé Junga** pro nábožnan mládež etc. wzdělal **FR. B. LUKEŠ,** kněz cirk. 12. str. 156. 1842?

1368. Reinoldowy osudy, aneb diwné jsau cesty prozřetednosti boží. Powidka pro rodiče a ditky, z doby 30leté wálky. Dle něm. wzdělal **P. M. WESELSKÝ.** W Praze 1842. Nákl. Neureutra. 12. str. 202.

1369. Timoteus a Filemon. Powidka kře-

stanských dvojčat, wyprawowaná od K. Šmida. Přel. **J. L. POSPÍŠIL.** W Praze a Hrad. Kr. 1842. 12. str. 84.

1370. **K. WINAŘICKÝ.** *a)* Kytka. Dárek malým čtenářům. Skládal etc. W Praze tiskem J. Spurného 1842. 12. str. 73.

b) Druhá kytka básní, bájek, písní a hádanek s obrázky a notami etc. 1845. arcib. tisk. 12. str. 77.

c) Modlitby maličkých. Podruhé wydal etc. W Praze 1845. arcib. tisk. w 16. str. 16. (weršem).

d) Listky pilnosti za odměnu pro školní mládež dilem wětší dilem menší (12 druhůw) s českými průpowědmi pro chlapce a děvčata. W arcib. tisk. po tuctech prodávají se.

1371. **J. WAWRA LOMNICKÝ.** *a)* Krist. Šmida Nejlepší dědictwí. Powidka pro mládež. W Hradci Kr. 1843. u Posp. str. 66. w 12.

b) Téhož Klárka, aneb jak newinnost chowati. Tamž 1843. str. 86.

c) Ferdinand (spisů Šmidowých sw. 5.) tamž 1843.

d) Mysliwna na hoře sw. Maurice, aneb: Trest bezbožnika nemine. Powidka pro dospělejší mládež od F. Körbera. přel. etc. [Ozn. Mus. Čas. 1846. str. 275.

1372. **FR. B. TOMSA.** *a)* Gustawa Nierice: Slepý pacholíček powidka pro milau mládež. W Praze u Synů B. Háze. 1843. 12. str. 115.

b) Téhož: Pýcha předchází pád, aneb: Kam wede bohatstwí. Tamže 1843. str. 152.

c) Téhož: Prawda a lež. Tamže 1843. str. 143.

d) Téhož: Malý hawír, aneb: S poctiwestí nejdál dojdeš. Tamž 1843. str. 136.

e) Téhož: Milowati budeš bližního swého jako sebe samého. Tamže 1843. str. 120.

f) Nalezenci, aneb škola žiwota, téhož Nierice etc. Tamž 1843. str. 125.

g) Mladý hubeník, aneb: Zdárný syn. Powidka z našich dob. Téhož. W Praze 1843 u K. Medaua. 12. str. 113.

h) Téhož: Rybářské děvče z Helgolandu. 1844. arcib. tisk. 12. str. 127.

i) Téhož: Labuteňka, aneb: Wšude dobře, we wlasti nejlépe. Tamž 1844. str. 149.

k) Tichý Jindřich. Tamž 1844. str. 156.

l) Téhož: Belisar, aneb: Dobře čítte těm, kteří wám bezprawí činí. Tamž 1844. str. 128.

m) Malí musikanti, aneb: Osm dní na cestách. Tamž 1844. str. 120.

n) Synové Eduardowi, aneb: páté prikázání boží, od téhož Nierice. etc. u synů B. Hazo 1845. str. 138.

o) Téhož: Čtvrté přikázání boží, aneb nejstejnější bratří. Tamž 1845. str. 132.

p) Kromwell, protektor Anglie, aneb: Dobré a zlé svědomí, podle Nierice etc. 1845. Tamž str. 130.

q) Stéblo a poklad. Pomahej Pán bůh: Dvě utěšené povídky pro mládež. Podle Nierice etc. W Praze 1845. Tamž. str. 102.

r) Fedor a Ludowika, aneb kdo zvířata tryzni, hřeší. 1845. str. 126. tamž.

s) Jos, aneb Spálení synagogy w Mnichowě. Tamž. 1846:

l) Obležení Freibergu za 30leté války. Tamž. 1846. str. 136.

u) Kowář Ruhelský. Powídka z 12 století. Tamž 1846. str. 130.

w) Gustaw Wása, aneb král a sedlák. Powídka ze XVI stol. W Praze 1846. str. 146.

x) Mistr Bohata, aneb: Práci se živíme, hru se zavádíme. Obraz ze života řemeslnického. 1846. str. 124.

y) Jindřich a Marie, aneb oširelé dívky. Powídka pro autlý věk. Dle Amelie Schoppové od etc. II. vydání 1844, u Posp. w Hrad. 12. str. 130.

z) Kratochwilník pro dospělau mládež, to jest: Sbirka rozmanitých powídek, novell, powěstí a bachor ze všech věků od etc. W Praze 1844. Nákladem K. W. Medaua. Swaz. I. str. 191? Swaz. II. Tamž str. 191.

1373. Padesát bajek a několik vzácnějších básniček pro naše milé maličké od W. S. ŠTULCE etc. W Praze, nákl. učitelských porad w Budči 1844, 8. Wšenaučné biblioteky pro mládež českoslowanskau č. I. [Pos. Kwět. 1844. str. 600.]

1374. Šlechtná Julie. Dárek pilné mládeži od FR. B. LUKŠE, W Časlavi 1844. w Wašowě knihkup.

1375. Malý dárek obětovaný české mládeži od A. G. S. W Hradci Kr. 1844. u Pospíš. 12. str. 44.

1376. J. K. KAMARÝT. Rýmowané propovědi nábožnosti, mravnosti a maudrosti. Dárek milé mládeži a mládeže milovníkům od etc. W Praze u Posp. II. vyd. 1845. w 16. str. 148.

1377. Biblioteka učitelská. Malý gratulant. Wydali JOS. a ŠTĚP. BAČKOROWÉ. W Praze arcib. tisk. 1845.

1378. Wšenaučná biblioteka pro mládež českoslowanskau č. I. Padesát bajek a některé básně, wiz Jinotajitelné.

1379. Agata čili průwodce života pro vzdělané panny. Dle prof. Scheitlina od JOS. PEČÍRKY. W Znojmě 1846. Tisk arcib. tisk. str. 219.

1380. Krátký zeměpis pro dívky obecných

škol od FR. B. LUKŠE, kněze cirk. W Časlavi w Wašowě knihkupectví 1846. 8. str. 172 s dwěma mapkami.

1381. KAR. B. ŠTORCH. a) Dárek hodným dívčinkám. W Praze 1846. Nákl. B. Krečmara knihkupce. str. 87. 24°. část půwodní, část z franc. le livre de petites filles, (s obrázky.)

b) Dárek hodným chlapečkům. 1846. str. 70. (s obrázky.)

1382. JOSEFA ZIMMERMANNNA Růže Římská, anebo: Cti otce a matku. Powídka pro dosp. mládež podle něm. W Praze 1846. u Medaua a spol. str. 179. 8.

b) Miloslaw Wlnowský, Bremský kormidelník, nový Robinson, podle kapitána Marryata pro mládež vzdělaný. W Praze 1846. Dwa díly 8. str. 202 a 243 s obrázky na dřevě ryt.

c) Mořští laupežníci na východu, aneb: Hvězda Tunisská. Powídka z dob posledních křižáckých válek. Pro dospělejší mládež dle A. G. vzdělaná od Jos. Zimmermanna. S obrázkem. W Praze 1846. Tiskem a nákl. K. W. Medaua a spol. str. 183. w 8.

1383. Rozličné příběhy sebrané pro mládež odrostlejší, též pro dospělé etc. W Pisku u W. Vetterle 1846. 16. str. 119.

1384. Zornička. Zábawník pre d'jetki. Zvazok I. 12. str. 96. W Levoči 1846. u Werthmüllera.

1385. P. JOS. EHRENBERGER. Tataři na Morawě, anebo: Bůh swých wěrných nepustí. Půwodní vlastenská powídka pro milau mládež. W Praze u J. Pospíš. 1847. 12. str. 96.

1386. W časopisech a) W Čechoslawcu: Mravné powídky wyprawowaní pro děti ze spisů dílem Herderowych, od Štěpničky, Jirsika a j.

b) W Příteli mládeže některé drobnosti, vlastně pro děti psané sem náležejí na příkl. Sychry: Dewatero mravných rozmlauwání w podobenstwích 1842—3. Kanzelník, činohra w 1 jednaní, z malých diwadelných her L. Höldrowé we Wídni 1835. přel. Ig. Riedl. Strašidlo, weselohra w 1 jedn. od téhož odtamtud. Powídky z oboru školního 1841—3. — Kratochwilné hry pro mládež 1843 atd.

c) Wěela. 1843. str. 316. Některá přátelská pouučení mladým lidem, od W—ého.

G. M A T H E M A T I K A.

a) Počítářstwi.

1387. Uwedení k umění početniému. W Praze w pravidelné kněhotiskárně. Díl I. 1776. S. 1778. 8.

1388. Naučení k umění početniému pro české školy w c. k. zemích, 2 díly.

1389. W. G. BÍLÉHO půwodní základowé k umění početniému pro pohodlí wenkowských

učitelů sepsaní a 700 praktickými příklady vysvětlení. W Praze 1797. 8.

1390. Počátkové Aritmetiky od STANISLAWA WYDRY etc. vydání od Lad. Jandery, kněze řádu prem. W Praze 1806. 8. str. 254. (obsahují také algebru a logaritmiky).

1391. *Drlik Jgnac.* Sprosto pochopitelné cwičení o počtách. W Olomauci 1809. 8.

1392. Nejlepší způsob dítkám počty příměně w paměť wprawiti, též pro dospělé k cwičení užíwající, kteří w počtách zcela žádného neb žádného základního učení neobdrželi. Od JAROL. JEZDINSKÉHO prowisora w Kalný do češt. přel. W Jičíně u Fr. Kastránka 1819. 8. str. 240.

1393. *J. B. Beichla* pravidla k počítání z hlavy s hojnau zásobau příkladů. Sepsaná od J. B. Beichla, zčeštěná od J. MAKŠE. W Hradci Král. 1821. 8. II. wyd. tamž 1829. 8. str. 220.

1394. Důkladné uwezení k početnímu umění k prospěchu českých škol a učitelů. Od A. BIŠICKÉHO. W Praze 1823. 8.

1395. Proč a proto při umění početním, aneb kratičký wýtah z wučování počtů, od J. N. JOS. FILZIGA. W Hradci Král. 1824. 8. str. 181. Druhé rozmnožené wyd. pod jménem: Rychlý počtář, aneb krátce obsažené počty z hlavy, pro mládež dospělejší etc. W Praze u Pospíš. 1833. 12. str. 140.

1396. JAN RUDL. a) Uwezení k snadnému, rychlému, jistému z paměti počítání. Od etc. W Praze u Pospíš. 1827. 12. str. 28. b) Prospěšný a potřebný přídawek k z paměti počítání etc. tamž 1833. 12. str. 31.

1397. KAREL FERD. HYNA. Uwezení k počítání na triválních školách od etc. W Praze arcib. tisk. 1835. 8. str. 112.

1398. Úwod theoreticko-praktický k počítání z hlavy, jakož základ k počítání ciframi. Pomůcka pro ty, kteří se zaměstknávají s wučováním mládeže w počátech arithmetiky. Sepsal Jiří Zindl, ředitel na c. k. norm. hlav. škole w Praze, zčeštíl NORB. WANĚK etc. 8. str. 218. W Praze u Tom. Tábora 1835. [Pos. w Kwět. 1835. 69 od Franty.]

1399. FRANT. KUKLA. Umění počtářské s obzvláštním ohledem na řemesla prostonarodně přednešeno od etc. Díl I. Obsahuje počtářství a měřictví; wel. 8. str. 220. s 138 obrázky. W Praze arcib. knihtisk. 1836. [Něm. od téhož: Rechenkunde etc. II. Theil: Naturlehre, Mechanik, Chemie.] Pos. w Kwět. 1836. příl. 49. od Franty.

1400. Pravidla k počítání z hlavy. Ze z paměti počtáře A. Köhlera wtažená a ku

prospěchu žáků něm. a českých wydaná od JOS. JUSTINA MICHLA. etc. [Regeln zum Kopfrechnen etc.] W Praze u J. N. Jeřábka 1836. 8. (8 archů). II. Wyd. pod titulem: Krátké nawedení k počítání z hlavy, se zásobau 358 příkladůw a uložení. Pro učitele a učence na triválních a hlavních školách, též pro wyrostlejší wěk uspořádané od J. V. Justina Michla, jáhna řádu pobožných škol atd. II. wyd. W Jindřichowě Hradci u Aloys. Jos. Landfrasa 1841. 8. str. 92 a $\frac{1}{4}$ archu.

1401. JAN PRAWD. PŘIBÍK. Počítání písemná s hojnau zásobau rozmanitých příkladů od etc. Swaz. I. 8. str. 137. W Praze u Posp. 1837. [Pos. w Kwět. 1838 příl. str. 3.] — Swaz. II. W Hradci Král. u Pospíš. 1842. [Pos. Kwět. now. 1843. str. 87.]

1402. W časopisech a) *W Rozmanitostech:* Pro lámání hlavy některé algebraické dáwky, w swaz. A. B. C. O. od W. Sedláčka.

b) *Květý.* 1836—7 úlohy od Suldowského, Běleckého.

c) *W Příteli mládeže.* 1826. III. Příspěwek k saudnějšímu počítání z hlavy, od Wotyčky. IV. 1827. I. Rychlý způsob wypočítání stříbrných peněz na papírowé a naopak, od Gerstnera. IV. úlohy. 1827. I. Příkladové k počítání z hlavy. IV. Spočítání píci míry rakauské, aneb malé a 1829 I. míry české neboli weliké. II. Wypočítání české obilní míry. IV. a 1831. III. úlohy. 1832, 1839 též, z hlavy. II. III. 1833. I-IV. 1834 I. II. Počty zlomečné 1841. Saustawný wýklad početních poměrůw. Brandeys. — Zlomečné názwy (Jabulka). Počítání z hlavy Štránský (1842).

d) *Rozl. pr.* 1826. 150.

e) *Česká Wčela.* 1837. atd.

b) *Měřictví a stawitelství.*

1403. Lukáše Vocha Spráwa k wyreysování pěti řadů slaupů podlé 12dílného modelu etc. česky a něm. W Praze 1823. 8. s 22 tabulkami rytými od Šimona Trusky. (Český text FR. TOMSA pomocí Dobrowského přeložil.) str. 185. mimo předm. a rejstr.

1404. Základové měřictví čili geometrie od WOJT. SEDLÁČKA. W Praze 1822. 8. str. 420. s VII. tabellami. [Rkp. w Mus. num. 925.]

1405. FR. A. DUNDER. a) Nawedení k mechanice čili hyboměrství k potřebě řemeslníkům a zvláště žákům na hlavních školách. 1825.

b) Nawedení k stawitelství čili umění o stawení we wezdejším žiwotě k potřebě řemeslníkům zednickým, tesařským atd. zvláště žákům na hlavních školách 1825. Oboje to přeloženi posud w Rkp.

1406. W časopisech a) *Krok.* 1827—1831. II. Sahování kostkowé, od Fährnicha.

b) *Přítel mládeže.* 1829. I. 49. Wswětlení několika pojmvůw a rozhodnutí z měřictví, od Sedláčka.

c) *Hvězdářství.*α. *Wübec.*

1406. Obraz jasných nebes s krátkým popisáním nebeských těles, čili krátké poučení o hvězdách a jejich běhu od **NORB. WANKA**. 8. str. 40 s tabulí kamenopisnau: Přehled nejjasnějších hvězd, stálic na sewerní polokauli nebes, wyreysowal Matěj Waněk, wyryl Fr. Řehula, pro začátečníky a milovníky hvězdářství etc. W Praze u Tom. Tábora 1836. [Dle Bartákovy: Gemeinfassliche Anleitung zur leichten Kenntniss des gestirnten Himmels, Wien 1827.]

1407. **JOS. SMETANA**. Základové hvězdoslówí, čili astronomie, od etc. wel. 8. str. 189. se 4 tabulemi obrazců hvězdoslowních w pól přičném fol. W Plzni u Reiner a Šmida 1837. [Litrow, Schubert a Bode jsau nejhla-wnější zdroje, jichž tu užito. Srow. Čas. mus. 1837. IV.]

1408. Nebe a země klíč, čili všerozumitelní začátkowé učení o nebi a zemi, od **ANT. W. HNOJKA** etc. W Praze 1843. 12. str. 158. [Posud. Kwět. př. 86.]

1409. W časopisech a) *We Wid. Listech*. Nebe se swými diwy (1813) od J. L. Zieglera Kalendář se swým významem (1814) od téhož. Přírozenost slunce, od D. J. Firbasa (1815).

b) *W Kalendářích*. J. Palkowiče prstonárodní wyswětlení kalendáře.

c) *Čas. mus.* 1828. O roku narození Krista Pána od F. Palack.

1829. O pranostikách a kalendářích českých zvláště w XVI stol. od téhož. Staročeský všeobecný kalendář.

1832: *Zpráva o cestě do měsíce* od Litrowa. přel. F. Šir. 412.

d) *Česká Wěcla*. 1834. Sestawení swětů etc. 211. Říše tworstwa atd. 79. 1838. str. 6. Kalendář a význam jeho.

e) *Jindy a nyní* 1830. Saustawa slunce. I. 41. Slunce. 45. Zrcadlowý dalekohled s ryt. — II. 93. měsíc. Achromotický dalekohled.

f) *Květy*. 1838. 28. Boguslawski. — O trwalosti saustawy slunečné přel. Wrtáko. přil. 1838. 61. — Kopernikůw sen, od B. Pichla. 1839. 230. — Úkazy úplného zatmění na zemi. Nov. 1842. str. 58. — Zatmění slunce. 1842. č. 51.

g) *Krok*. 1831. II. 240. Domněnka hvězdářská, od Bergnera. — 631. Kterau hvězdau tři sw. králowé wedeni byli?

1833—35. III. 181. O powětrnosti r. 1834, od Smetany.

h) *Přítel mládeže*. 1833. IV. O wlasaticích, od Lhoty.

i) *Světosór*. 1834—8.

k) *Weč. wyř.* 1831. I. 57. O kometách. 214. Hospodářské hvězdářství.

l) *Wlastimil*. 1840. III. 37. Něco o hvězdách, pokus přednešení prstonárodného, od Franty.

1842: *Wrchy a doliny na luně; mlhowiny.*

β. *Kalendáře.*a. *Roční.*

1410. Kalendář nowý na rok 1783. W Praze u Rosenmüllerowých dědiců skrz Matěje Glatze Faktora. 12.

1411. Jana Tomáše Höchenbergera Nowý kalendář neb Měsíčník k potřebě a užívání lidu ewang. náboženství na r. 1783. W Praze. 8. u Rosenmüll.

1412. Kalendář hospodářský a kancelářský. u Rosenmüll. děd. 4. 1783.

1413. Kalendář nowý hospodářský na r. P. 1783. u Fr. Geřábka 4.

1414. Minucí hospodářská ke cti sw. Wojtěcha, W Praze u Fr. Geřábka 1783. 12.

1415. *Michala Grüngera* minucí hospodářská to jest: Kalendář sedlský ke cti a chwále sw. Wojtěcha na r. 1785. W Praze u Rosenmüllerowských dědiců skrze Matěje Glatze Faktora. 12.

1416. Historický Kalendář na rok 1784. pro lid církwi českých obnowených. W Praze u J. Tom. Höchenbergra. 8.

1417. Nowý kalendář Tolerancí pro weške-ren národ Český katolického i ewangelického náboženství na r. 1787. W Praze od **W. KRAMERUSA**, vycházel až do r. 1798. po 11 let.

1418. Kalendář hospodářský, od společnosti učené Pražské wydáwaný w 4. a 12. od r. 1795 až do r. 1836, u Háze.

1419. Nowá minucí hospodářská od c. k. hospod. spol. w král. Českém. W Praze u synů B. Háze. 6 $\frac{3}{4}$ archů. 1836. [Posud. Kwět. přil. XI.] W Praze 1804. Židowský kalendář na r. 1804. — Též na ostatní léta až do 1843—1846. str. 156. w 16.

1420. Kalendář powětrný na r. 1805 s některými přidawky sepsaný a wydáný od kr. Pražského hvězdáře *Aloys. Dawida*, w 4. 12. a 32.

1421. Wěšší a zvláštěnější nowý i starý kalendář, od **J. PALKOWICE** w 8. W Prešpurku od r. 1802 až posud. Má přidawky historické i lehké zábavné weršowání.

1422. Kalendář tolerancí na r. 1816. a 1817. wydal **W. ROD. KRAMERIUS**.

1423. Nowý tolerancí posel pro katolíky i ewangelíky, aneb Národní kalendář od **J. HÝBLA** 1817. a 1818.

1424. Nowý kalendář do kapsy na r. 1820.

1425. Laciný Kalendář. W Brně. 12. 1820. 1822.

1426. Malý hospodářský kalendář na r. 1826. Brno. w 12. 1832, 1834, 1835, 1837.

1427. W. R. KRAMERIUS. Wlastenský pautník. Wšobecný českoslowanský Kalendář na r. 1828? (cens. z Lit. 1817. 1. Řijna 1828) w Jind. Hradci. — Wěrný společník, nejnow. u wšobecně prospěšný Kal. na r. 1829 pro Čechy, Morawce, Slowáky a Slezáky (cens. 1. Čerwna 1830 we Wídni.) Na r. 1831. Zřízení pro katol. a ewangeliky spolu s kal. židowským a tureckým. Na r. 1833. Domovní přítel, zřízení pro 5ero náboženství. Na r. 1834. — Na r. 1826 (?) w Praze, w Somrowsk. imp. w 12. (Srow. weč. wyr.)

1428. Wšobecný domácí a hospodářský Kalendář, wedením *Tomsy* od r. 1831, 1836, 1837, 1838 a 1839. W Praze u J. Spurného. w 4. 17 archů. Též na r. 1840, 1841, 1842. 1843. (23 archů.) [Srow. Kwět. 1836. 40, a 1837. 7.] 1844, 1845, 1846, 1847. (od W. Filipka sestawen) 20 archů a rytinami na dřewě.

1429. Nowý i starý wlastenský kalendář na rok P. 1830 podlé vysokosti uhlu nebeského na 48mý stupeň sporádaný, rozmanité, užitečné a kratochwilné věci, spolu s nejnowějšími událostmi w sobě obsahující, na r. 1830. W Liptowském sw. Mikuláši u Kašp. *Fejerpatakyho* k dostání. Tištěn w Lewoči pismen J. Werthmüllera. w 8. 5 $\frac{1}{2}$ archů. Též na r. 1831 až do 1841. [Posudek. Kwěty 1836. příl. str. 92 a 1837. příl. str. 23. 30.]

1430. Nowý Kalendář na r. 1842, pod názwem : Slowenský pozorník, od *FEJERPATAKYHO*. [Ohláš. w Mus. Čas. XIV. str. 420. Kwěty Now.]

1431. Nowý i starý wlastenský kalendář a Slowenský pozorník na r. 1843. W Lipt. S. Mikul. u Kašp. *Fejerp.* z Klačan. Též na r. 1844, 1845, 1846. (str. 136.)

1432. Kapesní Kalendář na r. 1833, 1836, 1839. W Praze a Hrad. u Posp. Nar. 1847.

1433. Peštský Kal. na r. 1836. [bernolačině nejbližší.]

1434. Litoměřický wšobecný Kalendář. Pro duchovní, hospodáře, kupce, obchodníky, kapitalisty a wšeccky, kteří nějaké řízení neb jednání mají, začatý od prof. Dawida, dál wedený od Adama Bittnera etc. W Litoměřicích nákladem K. W. Medaua. w 4. 15 archů 1838-1839. [chybná čeština na mnoze]. Od r. 1832-36 Nowý Kalendář složený od p. Dawida. [Pos. Kwět. př. 42.] na r. 1843 (20 archů) 1844, 1845, 1846. W Praze. 24 archů, 1847.

1435. Kalendář hospodářský, od morawsko-slezské společnosti k zwelebení rolnictví, poznání přírody a země na r. 1840 (Ponaučení

o wčelařství od *Jos. Sterna* atd.) W. Kwěty now. 1840. str. 24. — 1845. str. 19.

1436. Posel z Morawy, aneb domácí měšťanský rolnický kalendář, wydáwaný Fr. Gastlem, wzdělán od *ŠEMBERY*. w 4. 1840. s osmi obrázky. 1837, 1838, 1839, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, (s 2 rytin.) 1846. archů 8. 1847.

1437. Rozumný rolník, aneb nowý mor.-slez.-městský a sedlský Kal. od R. Rohrera wydaný 1837-1840. články jeho od *ŠEMBERY*, s pěti obrazci. [Oznám. Kwět. now. 1840. str. 32 a 1837 příl. II.] Rozumný rolník přestal r. 1844. místo jeho začal *Domácí přítel* wydáwaný od knihkupectví Winikrowa a wedený pěti p. *OHÉRALA* a *MIKŠÍČKA*. (kalendář.)

1438. Kalendář na r. 1841, od *AL. ŠEMBERY*, u Al. Škarnicla w Holomauci, 2 strany w mal. 4.

1439. Kalendář stěnowý na r. 1842, od *W. ŠEMBERY*. w Holom. u Škarnicla.

1440. Kalendář hospodářský w c. k. m. sl. společnosti rolnické 1845. (str. 19.)

b. Stoleté.

1441. Stoletý kalendář, na způsob Kristofa z Helwiku, od *ANT. STRNADA*. W Praze 1793. 8.

1442. Stoletý Kalendář od r. 1797 až do 1900, w němž jména planet, jich velikost, wzdálenost a domnělá wlewání w počasy pro každý den obsažena jsau, spolu s wšobecnými a zvláštními prawidly selskými, pak s předpowěděním powětří a s znamením počasu i rozličných postaw jak měsíce tak i lidí i zvířat, zrostlin, bylin, vody a t. d. od *K. THÁMA* W Praze 1797.

1443. Stoletý kalendář, to jest: Důmnění hwězdářské na L. P. jenž jsau po milostiwém narození Pána a Spasitele našeho J. K. od r. 1800. až do 1900. w němžto se wynachází sedm nebeských planetů a poznamenání o ročnících řídítelích a čtyrech částkách ročních, o auřadě každého roku, i také o zdraví a nemocech, item: také jednoho každého měsíce powětrnost, wšeccko dle hwězdářského a neomylného počtu sporádané jest. Se wšemi sem patřícími tabulkami a figurami vyplněný. 8. bez r. a místa, dle Zlobického u Fabiana Beinhauera. 1800, 1804, 1805.

1444. Týž (?) w Brně od r. 1807. až do 1911.

γ. Prognostika.

1445. Pranostika sedlská t. j. knížka o po-

větří a správc, kterak spůsobnost času přes celý rok poznati se může. W Holom. 1775. w 12. znovu přehlídnutá a rozšířená. W Holom. u Jos. Hirnlowé. 8. 1736.

1446. W časopisech a) Rukoslowí. Č. *Wčela*. 1845. č. 14.

b) *Květy*. 1839. str. 262. Mohauli počasí a chvíle předoznámeny býti? od K. Fejerp. 1842. č. 64. Příčiny panujícího sucha, od Maška. — 1843. č. 73. Jestě něco o powětrnosti od F. Maška.

c) *Wlastimil*. 1840. II. 249. Hlavní příčiny, proč nyní více suchých než mokřých let míváme, od Fr. J. Maška.

d) *Wojenství*.

1447. Článkové wojenští pro c. k. armádu. We Widni 1798. 8. přel. od J. ZLOBIC-KÉHO. Též 1808. 4.

1448. Exercier-Reglement pro c. k. Infanterii česky přeloženo (od J. NEJEDLÉHO). W Praze 1808. 8.

1449. Zachowávání a předpis služebný c. k. sprostého wojáka, gefreytra, tamb. a kaprala s otázkami etc. Přel. A. S. F. 1808. W Prešpurce J. P. Weber. 8.

1450. Cwičení a užívání zbraně, její částky, její čistotné chování a o některých jiných wojáku potřebných věcech w c. k. wojsku. 16. str. 32. W Praze 1826.

1451. T. BURIÁN. a) Služebný předpis pro sprostého wojáka, swobodníka a bubeníka c. k. pěchoty; pak částky ručnice pěchoty a o měření a trefení. W češtinu přel. etc. 12. str. 64. W Praze u Posp. 1834.

b) Cwičení se we zbrani jednotlivých wojáků, řád a zdělka c. k. pěchoty, přel. etc. 12. str. 103. W Praze u Posp. 1835.

c) Předpis služby sprostého wojáka, desátніка, sedláře, kowáře a trubače při c. k. jízďě. od T. Buriana. 12. str. 66. W Praze u Posp. 1836.

1452. Zachování sprostého wojáka c. k. pěchoty. Přel. z něm. od FRANKA praporečnika etc. W Ilrad. Kr. 1829. II. wyd. 1829. 12. str. 60.

1453. Wýtah z poučení o spořádání ručnice a o jejím zachování. (Auszug aus der Belehrung über die Beschaffenheit des Gewehres und dessen Conservation.) W Praze, u Špurného. 1 arch. 1842. něm. a česk. Wyučování službě polní pro c. k. pěchotu, w češt. přel. MATĚJ KNAYSL, zkaušený učitel jaz. česk. W Jihlavě u J. Ryppla. b. r. (1838). w 12. str. 118. [Pos. Kwět. příl. 1838. str. 29.]

1454. Polnej pořadnej stráži hlavné pravidla wedle článku dewátého 1840 zákona krejinského pre školskau mládež slawnej stolice

Šariskej. W Prešowě wtyšt. u Michala Radlitze 1843. str. 26. mal. 8.

1455. W časopisech a) *Čas. mus.* 1828. O wálečném umění Cechů w XV stol. od Fr. Palackého. — 1845. str. 398. České puškařství od T. Buriana.

b) *Květy*. 1843. č. 24. Starodáwní wojské zřízení měst Pražských, od W. Wlad. Tomka.

H. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) *Přírodopisy*.

1456. Krátký weytah všeobecné historie přirozených věcí mimo přílepek některých paměti hodných příběhů a poznamenání některých českých slow, kteráž se w této knížce nacházejí, k všeužitečné potřebě českého jazyka w c. k. Terezian. wojské akademii w Nowém městě, nawržený od MAXIMILIÁNA ŠIMKA, řádu škol pobožných. We Widni k dostání u Hermana Jos. Kruchtana 1778. 8. pismy Šulcovými tištěno.

1457. Historie přirozených věcí pro mládež od AL. PARIŽKA w Praze 1784. 8.

1458. Kratičká historie přirození k pomoci a k dobrému jak učitelů tak i mládeže školské sepsaná, ano i k rozšíření lepší a k Bohu wedaucí známosti tohoto swěta, wůbec na swětlo wydaná skrze LADISLAWA BARTOLOMEIDESA etc. s desíti jeho vlastní rukau na mědi wrytými tabulkami, roku 1798. 8. str. 63. W Budíně u Kat. Landerowé 1798. 8. wel.

1459. Krátké zlomky z přírodopisu naležající se w knize: Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben etc. von FR. TOMSA. Prag 1801.

1460. Funkowá kniha: Naturgeschichte für Kinder, jest přeložená od FR. TOMSY 1809. Rkp. (u prof. J. Nejedlyho.)

1461. Popsání a wyobrazení nejznamenitějších zvířat z hist. přirozených věcí od J. HÝBLA. W Praze 1811. 8. str. 152.

1462. Průběhka užitečné kratochwile ze známosti přirozených věcí, w rozmlauwání učitele s dítkami, od MICH. KADANÉ etc. W Praze 1819. u Boh. Haze. str. 275. a předm. VIII.

1463. Pojednání o bylinářství w Čechách od P. Kašp. hrab. ze *Sternberku* etc. ANT. PUCHMAYER přel. W Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 152.

1464. Flora Čechica etc. Kwětena česká s poznamenáním lékařských, hospodářských a řemeslnických rostlin od doktorů lékařství J. Swat. a K. B. Preslá. W Praze 1820. 8. (lat. s česk. jmény bylin.)

1465. J. S. PRESLA a) O přirozenosti rostlin, aneb Rostlinář, obsahující: jednání o žiwobyti rostlinném pro sebe a z ohledu jiných žiwoků podlé stawu nynějšího znání; k roz-

šíření přírodnictví, v potažení na užitečnost v rolnictví, hospodářství, řemeslech, umění i obchodu a vztahování obzvláštním na lékařství, vydán trudem Bedřicha Wšemíra hrab. z Berchtoldu a J. S. Pr. doktorů lékařství. W Praze 1820. 4. Oddělení I. str. 300. Odd. II. obsahující popsání a vyobrazení rostlin podle řádů přirozených spořádané s významáním vlastností, užitečnosti, obzvláště vývodin a zplodin, způsobu vydobývání, posledních dobroty a porušenosti nejjistějšího poznání a zkaušení etc. Dil I. 1823. s 124 poloarchy a 80 obrazy. Dil II. 1825. s 127 poloarchy a 80 obrazy. Dil III. 1835. s 54 poloarchy, 36 obrazy. [pro nedostatek odbytu více nevyšlo].

b) Barona Jiř. Cuviera Rozprava o přewra-tech kůry zemní a o proměnách w živočistwu jimi způsobených w ohledu přírodopisném a dějepisném od etc. 8 str. 318 a 4 obraze. W Praze arcib. tisk. u W. Špinky. 1834. [Pos. w Wčele 1834. od Amerlinga].

c) Ssawectwo. Rukowět saustawní k poučení vlastnímu. Podlé nejlepších pramenůw wydal atd. 8. str. XII a 388. W Praze u Posp. 1834. [Pos. Čas. mus. 1834.]

d) Nerostopis čili mineralogia. Rukowět saustawná k poučení vlastnímu. Wydal atd. Wel. 8. str. XVI. a 628. s 1677 výkresy na 41 obrazích představenými w přič. $\frac{1}{2}$ fol. w kamen ryté od Merklasa. W Praze u J. Špurného 1837. [Pos. Kwět. př. 2].

e) Wšeobecný rostlinopis, čili popsání rostlin we všelikém ohledu užitečných a škodlivých. Dwa díly. [Nowočeské bib. vydávané od Mus. číslo VII. Spisů musejních č. XXIII.] W Praze 1846. str. XXXII. a 2072. u Karla Vetterla.

1466. Wyobrazení a popsání w polínku třeshowého kmenu r. 1745 w Hoře Kutny 19. Unora ze zahrady Wšech Sw. od jakéhosi Konrada, rozeného Moškwana ufatcho, a při rozpoltění nad stéblo hloub jako do dřewa samorostle spatřeného kříže (od 1822 w Museum českém) vydává JOS. FR. DEWOTY etc. W Praze 1823. 8. 1 arch s obrázkem u Fetterl. z Wildenbrunu.

1467. Drahná část Zoologie podlé Okena, od J. KAUBLE w Rukopisu.

1468. FR. ŠÍR. Krátký přírodopis, čili poučení o wčech w přirozenosti se nacházejících, jakož o živocích, rostlinách a nerostech, a jich krátké popsání. 8. str. 152. W Jičíně, u F. Kastránka. 1835. [Pos. w Kwět. 1835 od Amerl. Odpověď tamž 1835. 9.]

1469. J. N. FILČÍK. Přírodopis co kratochwilník školní pro dospělejší mládež českoslowanskou. Wel. 8. str. 208 a 26 obrazů

kamenopisních. W Praze arcib. tisk. 1834 [Podlé Funkes Naturgeschichte etc. Wien 1800. Posud. w Kwět. 1835. 29. Wčel. 1837. 166.]

1470. K. AMERLING. Knižka o hmyzech, neboliž naučné wyprawowání o motýlech, wčelách, chraustech, komařích a j. příklady paměti nejhodnějšími pro ditky česko-slowanské, od wraucioho jich přítele A. K. 16. (str. 108 a ryt.) W Praze arcib. tisk. 1836. [Srow. Kwět. 1836 př. 56.]

1471. W. STANĚK. Přírodopis prostonárodní, čili popsání zvířat, rostlin a nerostů, wedlé tříd a řádů jejich. S obrazy. W Praze 1843. w 12. str. XIV. a 496. Malé encyklop. nákl. čes. mus. dil III. [Pos. Kwět. now. 1843. 93. — Wčela 1844. str. 20.]

1472. Křímky čili rostliny na Alpách. 8. str. 32. 1846, od K. AMERLINGA.

1473. W časopisech a) *W Učíteli lidu*. 1786—8 mnohé části sem nalezejí, k. p. w I. běhu str. 699 a 776. etc.

b) *W Hlasatelí*: O opicích, králi hadu, slonu, orlu, lwu, welrybě, bobru. Aučinkowé zemětřesení, sopky etc.

c) *W Rozmanitostech* Mravenčí lew, paměti hodní psi etc.

d) *We Wid. Listech*: Neobyčejně welicí stromowé, o šafránu, rejži etc.

e) *W Kroku*: Nawrzení saustawy živočichů dlé tříd, řádů a rodů a j. menší.

f) *W Příteli mládeže*: Diw přirozený w Sedmihrad. zemi, o Krkonosích etc. O přirozenosti wčel. 1841. Kučera Jos. —

g) *Čas. mus.* 1827. Podivné widění (fata morgana) od W. Sedláčka. — 1833. O powětřoních od J. S. Presla. 1835. O zkašeném strupanu. — Reči hrab. Kasp. Sternberka we výročních shromážděních společnosti obsahují pojednání z přírodopisu 1827—1836 k. p. Obraz geognostického skladu země české (1831). O kwěteně předswěté (1832) — O zkašených živočichích (1834) atd. — 1836. Čerwotočiny w listu wádrlice wějířníkolisté. — Opis stéblorupatce ostnorupého, od Kordy. Opis dwau druhů slezinníka, od K. B. Presla. — 1838. O powstání powětřoných kamenů a přítoku mořského dle rusk. od J. J. — Rozhorecké jeskyně, od J. W.

h) *Čechoslav.* 1831. V. VII. Umělecké schopnosti některých hmyzůw. VII. Hmyzowé co přičina rozličených neduhůw u lidí a zvířat, od Amerlinga.

i) *Samo.* 1832. Polewníci (infusoria). *Krok.* 1833, od Amerlinga.

k) *Česká Wčela.* 1834. Polární medwěd. Psi kamčadalůw. Low zubrů, tygrů. Šaguar. Žiřiwost sokola. Krotitel hadů atd. Sestawení swětů. Říše tworstwa atd. 1835. Působení wěd na mrawy lidské, z angl. od Strobacha. — 1836. Z přírodopisu obrazy. 1837. č. 22. Tužebník. (Amerling) č. 3. — Wčela. 1837. č. 2. 1838. Skořicowý strom. Korale. Wzdělávání wina. Wikloň. Maudrost psů. Pud zvířat. Plnění chrestejšů. Rýže, indigo, bawlina, tabák. Slawík, Trubač a tygr. Pes se pomstil chytře. 271. — Neobyčejná náklonnost krysy. str. 351. 1839. Káparowý keř. Wěk někt. zvířat. Ukazy z přírody. Říše rostlin. Zřídla Wisly. 1840. Wěrnost psa, z wlsk. — Pohanka. Dub wěkowitý, od Dundra. 1842. Mladost a stáří země. — Odkud wzali Angličané zrostliny k swé potravě. Tepání krwe u zvířat.

Fat. Rtuťové pokopy. Fata morgana. Powěří. 1843. O tabáku, od W. Pokorného. Nasolování sleďův. 1844. Kačice, od A. V. č. 17.

l) *Jindy a nyní.* 1829—1833. rozličné částky.

m) *Krok.* 1831—36. O nerostech, od F. Presla. Popsání hlavi tyčkowce. O platině. Ponavrzení saustawy živočehův dle tříd, řádův a rodu. — Hlista v braunku, krajínik nazvaném. Skameněliny korejšův. Stáří poboří ewropejských E. Beaumonta atd. n) *Květy.* 1834. Zprávy z Uher. 1836. Dwojí ponětí o přírodě, od Rozsypala. 1839. Přívaly. Nový nálezek w přírodní saustawě rostlin. 1843. Hist. slovo o tabáku, od Fähricha. č. 43.

o) *Přítel mládeže.* 1827. Bylinářská abécada. — 1833. Hmyzové, od Strnáda atd.

p) *Rozl. pr.* 1826—28. Čechy atd.

q) *Světlosor.* 1834—5. rozl. částky.

r) *Weč. vyr.* 1831—2. Hospodářský živočichopis, od Amerlinga.

s) *Wlastinil.* O původu a rostení nehtů, zubů, vlasů, od W. Staňka. 1842. 71. — Tworění kameného uhlí za prawěkůw, od Maška. 1840. III. 227. — Pokus o přetwoře rostlin z Göthe, od J. Čejky. 1842. 152. 256.

b) Člowěkopis.

1474. W. STANĚK. a) Základové pitwy (anatomie) čili saustawní rozbor a popis těla lidského a jednotlivých jeho částek. W Praze 1840. 8. str. 274 a obsah. Přitom: Pitewní atlas, aneb desatero obrazů části lidského těla s pětiarchovým wysvětlením.

b) Krátký přehled leboslowí s přidáním objasněním smyslů a zabywů mozku, jež sepsal a vydal etc. W Praze 1840. u W. Špinky. Wel. půlarch w 4 s kamenopisným obrazem.

1475. W časopisech a) *W Rozmanitostech:* O žiwobyťi a obydlí prwních lidí w jeskyních G. 3. od L. Zieglera. Silní lidé F. 76. od Fr. Špinky. Zmýně pokolení lidského, od Ziglera E. 47. Měsíčníce w Čechách C. 68. Čistotné a zdrželiwé ženy, od Gallaše R. 74. O narození a smrti člowěka. A. 65.

b) *Květy.* Uhrančiwé oči, od W. Nebeského. 1840. 246. Krásné pohlawí, od J. Procházky. 5. Znamenitá pamět. 1835. str. 206.

c) *Čech.* 1832. O letorách, od Amerlinga.

d) *Jindy.* 1831. I. 3. *Krok.* 1831. Člowěkoslowí od Ant. Jungmanna. II. O lídech země požíwajících. 476.

e) *Česk. Věsta.* 1845. Umrličí hlawa, č. 7.

1473. Pojednání o drobnohledné powaze mozku a nerwůw, jakož o tráwení ústrojném od Purkyně. w rkp. [w Michl. obr. str. 210.]

c) Přírodozpyt.

1476. O žiwlech pro mládež, na způsob Eberta, Byšinga a jiných. Od ANT. HYNKA GOSTKY z Saxenthalu. W Praze u J. K. Hraby. 1776, 8. str. 46. Po druhé 1791?

1777. FRANT. TOMSY a) W měsíčním spisu od r. 1787, některé částky. b) Spis o zimě člen w generálním shromaždění hospodářské vlastenské společnosti slezké. od J. K. G.

Bernera 23. Unora 1789. Na česko přeloženo etc. W Praze 1801. 8. str. 32.

1478. Odkryté tajnosti čarodějnických kumštů k weystraze a wyučování obecného lidu o powěrách a škodliwých bludích, sepsané od P. z Eckartshausen, do morawského jazyku přeložil upřímný milowník swé vlasti (Prof. MONSE). W Olomauci 1792. 8.

1479. Nowě wynalezený prostředek oleň dokonale a jistotně uhasiti. Ze šwedského do českého jazyka přeložený od MATĚJE HOLLAURA. We Widni a w Praze 1794. 8.

1480. Fysika aneb Učení o přirození (Nature) k prospěchu jak celého Národu, tak zvláště lidu obecného a pěkného Umění žádostiwého sepsané od PAWLA MICHALKO etc. W Budině u Ant. Landererky 1819. 8. str. XVI. a 512. Prwní to fysika saustawná bez matematických důwodů w českém jazyku podlé Munda, Vietha, Helmeta a Höpfnera a j. W předmluwě zmiňuje spisowatel o jiném spisu swém: b) O škodliwosti powěry.

1481. Základové přírodnictwí aneb Fyziky a Matematiky potažené, neboli smíšené. Z mnohých jinojazyčnich na slovo wzatých spisowatelů wybral a sepsal WOJT. SEDLÁČEK. W Praze 1825. u Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 8. str. X. a 250.

1482. Důkladné a mnohau zkušeností ztwrzené ponaučení o hromo- a kruposwodu, aneb kterak se dle Tholardowa způsobu obrany proti hromo- a krupobití stáwěti mají; s ponavržením, jakým způsobem celé obce s obydlím i polnostmi od škodliwého hromo- a krupobiti skrownau wylohou zachowány býti mohau. (S wyobrazením w kamenotisku). Dle A. Tede-schi, spoluauada c. k. hospodářské společnosti w Štýrsku. W Praze 1825. u z Schönfeldu.

1483. JAN SW. PRESL. a) Lučba čili chemie zkusná z nejlepších spisowatelů wybral etc. 8 str. 278. W Praze, arcib. tisk. 1828. b) Díl druhý. str. 318, a 8 bez zn. tamže 1835.

1484. JOS. SMETANA. Silozpyt čili fysika. W Praze 1842. wel. 8. str. 435 mimo obsah a 7 tabulek rytin. Nowočeské bibl. wydáwané nákl. mus. č. II.

1485. KAR. AMERLING. Lučba čili chemie řemeslní. Jest to vlastně Část I. počaté knihy: Promyslný posel, spis wšenaucní pro obecní lid a pro každého, kdož w uměních, zvláště w řemeslech a mnohých žiwota záležitostech poučení hledá. W Praze 1840. arcib. tisk. wel. 8. str. 416. Díl II. 1846. tamž. str.

b) Přehled lučby čili bmozozpytu. Tabule na wel. archu, dwa listy. 1840? c) Lučebuc

skaumání na suché částě, 1846 posud jen částka.

1486. F. S. KODYM. Zábavy nedělní, čili prstonárodní poučování v silozpytu. Část I. o teple. W Praze arcib. tisk. 1848. Wel. S. str. 536 a ukazatel. [Poz. od Dr. Čejky Kwět. 1844. str. 128.

1487. KAREL ŠÁDEK. a) Přírodoskum neb Fysika, čili učení o přirozených věcech (s rytinai). Pro učitele vzdělal a na swůj náklad vydal etc. W Hradci Král. 1825. písmem J. Pospišila etc. 8. str. 174. rejst. b) Ilyboměrství neb strojnictví čili mechanika s 57 obrazci ku prospěchu umělcům, řemeslníkům, jakož i mládeži. W Praze u Posp. 1830. 8. str. 96.

1488. W časopisech a) *W Illustelí*: Umění přirozených věcí (Helmutowa fysika) opatřením J. NEJEDLEHO přel. (posud ne celá) I. 212, 394, 572. II. 99, 404. III. 314, 459. IV. 235.

b) *Čas. mus.* 1837. O idealnosti prostoru zrakového, od Purkyně. — O duševném životu nyn. časů (silozpyt) od Amerlinga. str. 418: Zpráva o shromáždění něm. přírodoppytelůw, w Praze od Smetany. 1839. Nová zkauška s električnosti, dle rusk. od J. Malého.

c) *Jindy a nyní.* 1831. II. 25 atd.

d) *Krok.* 1831. Příčina zemětřesení, dle Biota, od S. Presla. 136. — Aučinky zemětřesení na jisté zřídlo.

e) *Květy.* 1839. Přívaly od K. F. 414. — 1842. Wynalezení elektromagnetismu. Now. 30. doplněk 36.

f) *Več. ugraž.* 1831. I. 68. Bilinský kyslík.

g) *Swětlosor.* 1834—5.

h) *Wlastimil.* 1840. IV. 131. Galvanoplastika, od Dr. Staška.

d) *Hospodářství wűbec.*

1489. Naučení o poznání počátků sedlského hospodářství. (W. Částku V. Díl II. knihy k čtení pro sedlské školy w c. kr. zemích.)

1490. Hospodářská ruční knížka od JOS. TABORSKÉHO. W Praze. 1788. 8.

1491. První nowá hospodářská škola w králowství českém na statku P. z Schönfeldu jménem Trnowan etc. W Praze 1791. (přeložena od NATH. HOLAUBERA, faktora.)

1492. JURA FANDLIHO a) Pilní domajši a polní Hospodar, winaučující newědomého pochybujícího hospodára, též napomínající lehiwu Gazdinu k potrebnim prácám celého roku od Mnohowelebu etc. W Trnowě 1792. 8. str. 234.

b) Druhá stránka, w kteréj po smrti prvního Druhí Pilní Hospodář wkládá newědomému Hospodárowi a lehiwěj ġazdině jaké má práce pres celý rok w každém měsíci a jakim Spűsobom wikonáwat. Pridává též ke každému Mesicu Prognostiku wkládající z nebeských znakow a s powetrá, budúce úrody, a časi. W Trnowe 1792. 8. str. 464.

1493. Krátce obsahnutá prawidla k zprávě hospodářů od W. Redelhammera; přel. J. RULÍK w Praze 1802.

1494. Krátké poučení o hospodářství polním pro obecný lid. Z něm. přel. ANT. PUCHMAYER. W Praze 1817. 8.

1495. Hospodář rozumný, aneb učení o rolnictví a chování dobytka s třemi přidawky o wyměřování polí a wedení hospodářském, kteréž dle B. G. Schnee sepsal NORB. WANĚK. W Praze, 1822. 8. u Straširypky.

1496. Hospodářství, Rkp. fol. (w XIX. stol.) w Museum.

1497. Ponawrzení pro nižší hospodářské služebničky, od *Karla bar. Puteany.* 8. w Praze u Házůw 1826.

1498. JOS. BLAHA. Naučení pro mladé sedlské hospodáře, jak mají hodnost stawu swého poznati, maudrosti z přirozených věcí nabýti, domovní pořádek držeti, zkušenosti se zprawowati, a cíl, ku kterému člověk od boha na swět postawen jest, znáti, aby mohli bohati, šťastni, spokojeni a blaženi při swém powolání býti. Sebrané a w jedno uwedené od etc. 8. str. 124. W Praze 1829.

1499. JOS. FR. KAUBLE. Hospodářská kniha k čtení pro wűeobecné naučení. 8. str. 288. W Praze arcib. tisk. 1833.

1500. J. M. KOPECKÝ. Udání základu k haub vzdělawání země, jak to Čecha řeč a jeho pluh wyjewuje. 8. str. 20. W Praze u J. Spurného 1834. [Řeč i prawopis špatný.]

1501. J. ŠULEK. Kunšt žiwé ploty dělati, z mléka wíce másla wywesti, a wűbec bohatějším se státi (Kat. Fej. 1835.)

1502. Jiří Wolný, aneb příklad, jak mnoho dobrého rozumný muž w obci spűsobit může, hospodáři wűbec, zwláště ale k užítu milého stawu sedlského. Sepsáno (po něm.) od Wojt. Šwippla, aučtowního u kníž. Fürstenberka, nawrzeno a wydáno od c. k. hosp. Společnosti w Čechách. (Překladatel do česk. N. WANĚK.) Wel. 8. str. 350 a 11 ryt., w Praze 1835 tisk a papír synů B. Iláze. Nowé wyd. 1837. [W čas. mus. 1836.]

1503. Ponaučné a zábawné listy pro polní hospodáře a řemeslníky w Čechách. Wydáwané od c. k. hospod. společ. w Čechách, pěti Dr. Mat. rytíře *Kaliny z Jűthensteina* etc. zčestěné od J. ŠTĚPÁNKA Ročnik I. w Praze u Synů B. Iláze. 1838. wel. 8. str. 384. — Ročnik 1839 též; 1840, 1841, 1842, 1843 též; Ročnik 1844 přel. Jos. Weselý. 1845 též 1846.

Obsahuje polní a domovní hospodářství, hospodářskou techniku, wědomost o řemeslech, powinnosti k státu, wrchnosti, duchownímu, učiteli atd. anekdoty, úkazy w přírodě, ceny owoce, obilí atd.

1504. M. D. **RETTIGOWÁ** a) Dobrá rada slowanským wesničankám, aneb pojednání, kterak by pokrmy ony prosté, laciné i chutné připravowati, a tak se buď pro budauci swau domácnost, neb pro službu cwičiti mohly. Podaná od etc. 8. (str. 68.) w Praze u Posp. 1838. [Též německy.]

b) Mladá hospodyňka w domácnosti. 1840. w Praze u Posp. 8. str. 264. [Pos. Kwět.] now. 1840. 67.]

1505. Žiwa, spis rolnický a lesnický, wydáwan od **HYNKA POLCE**. W Praze u Posp. 1842. 8. str. 33. [Pos. Kwět. 1842. str. 104. Now.]

1506. **JOS. PEČÍRKA**. Wácslaw Nowák, aneb sedlák, jak by měl býti. Hospodářská kniha etc. W Znojmě 1847 nákl. E. J. Fourniera, kněhkup. w 8. str. 249. Díl první.

1507. W časopisech. a) *W Učitelí lidu*, kterýž hospodářství nejvíce za předmět měl.

b) *W Hlasatelí*: Práce w Lednu etc. od swob. P. z Puteany, přel. J. Nejedl.

c) *W Rozmanitostech*: O weynosu obilí w Čechách. O brambořích. Proti sněživé pšenici etc.

d) *W kalendářích hospodářských*, zvláště od učené společnosti wydáwaných od r. 1795 až do letoška mnoho pojednání o wěcech hospodářských do českého přeložených se nalezá.

e) *Česká Wčela*. 1834. str. 139. Upotřebowání bramborových klí k plemenění. — 1845. str. 23. Nowý důležitý wynález w polním hospodářství (z rusk.) samožnec. — Z Polny [Péče o staw sedlský] 1845. str. 132. Maudrá prawidla pro rozumné lidi. č. 45.

f) *Kivčety*. 1834 atd. 1838. 341. České ruchadlo, od Šembery. 1839. str. 373. Obraz dokonalého rolníka. Z něm. přel. od P. Č. Reitingra. — 1842. str. 61. Nowý znamenitý nález w polním hosp.

g) *Čas. mus.* 1829. O pohoření a náhradě škody, od Slámy. 1832. Pliwník od J. J. (též o sobě. u Posp.)

h) *Cechoslaw*. 1831. Ruchadlo, nowý pluh český.

i) *Jindy*. 1833. I. 30. 189.

k) *Hronka*. 1836. Nawržení některých prostředkůw, jimiž by wenkowský lid . . zdokonalowati se mohl, od K. Amerlinga.

l) *Pautník*. 1826. Pluh na saních atd.

m) *Přítel mlád.* 1831. Ponawržení školní (stěpařství, wčelařství) 1834 atd.

n) *Rozl. Pr.* 1826—1830. Rozhled hospodářství letošního r. u střední Wltawy, od Slámy.

o) *Světozor*. 1834—5. Rolnictví w Čechách.

p) *Tatranka*. 1832. Hospodářské a kupecké wěci.

q) *Wečer. wyř.* 1831—2, od Amerlinga a Waňka.

α) Wčelařství.

1508. Wýtah z nowozkoušeného wčeláře, aneb *Antonína Janši* kniha o wčelách, w Uher-ské Skalici 1775. 8.

1509. *Antonín Janša*: podstatná učení a zpráva o chowání wčel, z něm. w češtinu uweđená od K. J. A. **TRUTNOWSKÉHO** W Praze 1777. 8.

1150. Jednání o dobytku owčím. 1781.

1511. **JOS. JANIŠE** Aučinliwé zprawowání wčel pro lid obecný, s potřebnými tabulkami a wčelním kalendářem. W Praze 1789. 8.

1512. Na rozkaz slawné králowsko-uherské místodržící rady wydál *Jos. Toldy* důležitý spis o wčelách w uherském jazyku, kterýž i na slowenský jazyk přeložen a wydán byl 1789.

1513. Nowá wčelní kniha pro lid wenkowský w c. k. zemích od **JOS. ANT. JANIŠE**, faráře Hostiwařského, bliž Prahy. W Praze u J. F. z Schönf. 1790. 8.

1514. Obsah potřebných naučení a prawidel, wedlé kterých se wčely rozšafné a s užitkem opatrowati dají, w B. Bystřici u J. Jos. Tumlera 1792. 8. od **JANA GLOSYUSA**, kazat. w Roštáři.

1515. Maudrý wčelař, nebo ponaučení, na jaký způsob se wčely skrz celý rok k hojnějšímu užitku zprawowati etc. mohau od Waw. Pomocnika. W Praze 1811. (u J. Buchlera w komisi.)

1516. Rozmlauwání o wčelařství wčeláka, mlynáře a winaře, dobrých sausedů od Slowáka (S. K.) W Prešpur. u dědiců Belnayho 1816. 8. str. 85.

1517. Zpráva wčelařská o Opatrowání wčel w dvojitych Ulech, se zvláštím ohledem na magaciny, kláty a koše. Sepsaná od P. Jana Čaplowice z Hontu. Nyní podle druhého wydání z německého jazyku přeložená skrz J. B. S jednau wryytau tabulí. 1817. We Widni w kniharni Ant. Doll. 8. str. 92. (Wčec dobrá, řeč uprostřed mezi českau a slowenskau.)

1518. Witek, wčelař a spolu aulář, nebo: Potěšitedlná naučení pro wšecky ty, kteří wčely chowají etc. od P. Jana Oettla. Přeložil J. A. Dunder, wydala c. k. wlast. hosp. společnost w Čechách. se 2 dskami. W Praze 1843. 8. str. 148.

1519. **A. ŠEMBERA**. Krátké ponaučení o wčelařství, dle Got. Sterna přel. etc. W Brně u Gastla 1840. 8. str. 58.

1520. W časopisech. a) *Přít. Mlád.* Rozmlauwání o wčelách při zkaušení weřejném r. 1837, od Kněry Jos.

b) *Česká Wčela*. 1840. str. 98. Slowo k ochranné wčel, od Fr. J. Bojenického. — 195. Wčelařství w jižných Čechách, od Jos. Wondry. — 311. Wčely, od K-ka.

c) *Rozl. pr.* 1825—1833, a *Pautník* 1826.

β) Owčáctví.

1521. Krátké a užitečné jednání o dobytku owčím, jeho pastwách, zimním chowání, nemocech, lčení, od **FR. SWOBODY**, faráře we Winařích. W Praze u Johanny Prnšowé 1781. 8. str. 62, též 1789. (Z wlastní zkaušenosti psáno.)

1522. Wieganda Naučení pro owčáky a jiné držitele owčínů. Z něm. přeložil JOSEF RAUTENKRANC. W Praze 1798. 8. str. 100. (u Kašp. Widtmána.)

1523. Prawidla k zprávě hospodářů a polních mistrů o owčím dobytku od J. RULIKA 1802.

1524. R. André Krátce obsažené naučení o chování owčého dobytka pro owčácké mistry etc. vydané od sjednocení přátel a znatelů owčáctví etc. přel. DOM. KYNSKÝ. 8. W Brně 1818. str. 58. u J. G. Gastla.

1525. JAN HÝBL. J. G. Elsnera owčácký katechismus jakožto naučení pro owčáky; přel. W Praze 1831.

1526. W časopisech a) Česk. Wčela. 1845. str. 243. Zawedení Pernanských owců do hor Krkonošských, od Ant. Fähnricha.

b) Rozl. pr. 1833. O zlepšení owců.

c) W Kalendářích.

γ) Krmení dobytka.

1527. Tejné Rady Šubarta dobře míněné volání na všecy sedláky, kteří nedostatek píce trpí, i taky na české. S důkladným naučením, jak lehce a hojně jí dostat, následowně jak k mohovitosti přijít mohau. W Praze w c. k. norm. Imp. 1785. 8. str. 39. Nejw. p. purkrabí toho času kníže Karel Egon z Fürstenbergu tuto od saského tejdého Rádce Šubarta sepsanau knížku přeložiti FR. TOMSOWI, a zdarma mezi lid rozdávati kázal.

1528. Jana Wáclawa Rotha laciný prostředeck, jak i ze špatných a suchopárných polí žiwná a dobytku příjemná píce w hojnosti dostat se může, skrze co na polních požitecích ani ta nejmenší ujma se nestane, nýbrž jaré obili znamenitě se zlepši. W Praze w c. k. norm. Impr. 1787. 8. Přel. FR. TOMSA.

1529. RYBAY přeložil z němčiny: Ueber Futterkräuter 1793.

1530. Jednání o rozplemenění a potřebě kopřiw. přel. B. DLABAČ, w Praze 1799. 8.

1531. Zpráva podlé níž skrze zahlázení Uhorok (úhorů) a obecného pasztwiszka pole ponaprawené, a k lepšímu chásznů obracené, Staw Gazdowszky ale w požehnanější proměněn býti může. Z esaztky z němeczké knížecsky w slowencsinu wytahnutá, z esaztky pak některými potřebnými přidawkami zaopatřena a do jineho poradku uwedena od SAM. FABRY. W Prešowě u J. Mich. Rädlicz 1803. 8. str. 39. (z něm. Cromes Futterkräuterbau, w nářečí Sarošském plna idiotismů.)

1532. Praktické poučení o dětelině a wywázení dětelinowého semene etc. w něm. (1797) wydáno, kteréž do Slowenč. přeložil JAN

MOJŽIŠOWIČ. W Prešp. 1804. 8. str. 36. (českým nářečím psáno.)

1833. Unterricht über den Anbau und Behandlung des Mohlar (panicum germanicum) als Futterpflanze, dann des Johanniskorn von Jos. Graf Malabaila von Canal. 8. 1805. něm. a česky.

δ. Štěpařství a zahradnictví.

1534. Naučení o štěpařství, kdežto krátká a podstatná prawidla se obsahují k wywedení hned od jader, neb pecek rozličného owocného stromowí, jak planého tak i štěpného, od WÁCSL. SKRIWÁNKÁ. W Praze 1798. 8. (půwodní.)

1535. Jana Jiřího Brunhauzera (na česko přesažené od JANA ŠUBERTHA.) Wynaučení strany velikého užitku stromů ořečowých a kterak se štěpy ořečowé snadně a bezpečně sázeti a wzděláwati mají, s přidawkem o tážení oleje z ořečowých jader k potřebě hospodářů a lidí wenkowských. We Wídni 1802. 8.

1536. Fr. Xaw. Geiger. Zpráva užitečná zahradně stromy na nejlhčí způsob wywoditi a obchodit. Na slowenský jazyk přeložena s dvěma přidawkami od SAM. FABRY. W Prešowě u J. Mich. Rädlicz. 8. (1803) str. 132.

1837. Naučení o sázení a štěpowání karlátowého a šwestkowého stromowí etc. složené od uroz. P. Frant. z Dietrichů, zemana morawského etc. z něm. jazyka swobodně w obecny morawský přesažené od kněze TOM. FRYČAJE. W Brně u Jos. G. Trasslera. 1804. 8.

1838. Zpráva o sázení a obdělávání stromowí. Sepsaná od Slowáka a wydana péčí a nákladem Jiř. Palkowice etc. W Preš. písmem Belnayho dědiců 1817. 8. str. 96.

1839. Naučení o chování, šlechtění, hlídání a ošetření owocných stromů. Ku potřebě pro lid a školy wenkowské, od JANA TEPLÉHO 1822. 8.

1540. Jakuba Bamberga: O štěpowání stromů. Knížka ku prospěchu mládeže, kterau sepsal etc. Wydaná od sadařské jednoty nákladem c. k. hospod. spol. české. 8. (str. 102. s listy wyobr.) W Praze u B. Háze. 1835.

1541. KAREL HRADECKÝ: Sto a pět otázek o štěpařství pro mládež etc. 12. str. 48. W Praze 1835. u Posp.

1542. FR. SLAWIČEK. Josefa Hoydla krátké naučení o štěpařství etc. W Jind. Hradci u A. Landfrasa 1835. 8. str. X. a 62. s obrázky.

1543. FR. PIXA. Krátké wedení k chování, šlechtění a ošetřowání owocných stromů etc. W Pisku u J. Fetterle 1837. str. 40. w 8.

1544. **K. AMERLING.** Prátelům štěpařství. Tabulka tato krajanům našim slaužiz: 1) k neustálému upamatování na nejdůležitější práce štěpařské, a podejž 2) nejkratší, přede ale úplně poučení etc. Dle Stutgardského vydání. fol. W Brně u Rohrera. 1836.

1545. Tabelární obraz vychování owočných stromů. Zhotowen od II. M. Dieckra (zahradníka a spoluanda české pomolické společnosti.) fol. W Praze u Háze 1836.

Sem náleži: Komůrka zahradnická od (!) 642 druhů staročeských jmen od všelikých . . koření, kwětín — též polních jetelů, bylin, obilí, lesních stromů . . dle Linné, Bauhina, Müllera, Spielmana a Wildenowa. Wzdělaná a wyd. od Jos. Fr. Konvaliny etc. W Praze 1835 a 1838. (něm. a česky.)

1546. **JAN KRBEČ:** Malý zelinář: aneb krátké naučení w zahradnictwí kuchyňském. 1841? 8. str. 102.

1547. W *Časopisech a) Čas. mus.:* 1830. Slovo srdečné o štěpnictwí w Čechách, od F. Slámy.

b) *Čechoslav.* 1831. VII.

c) *Květy.* 1834. 114. 1835. 119. Kwětínářstwí (Turk w Dašicích.)

d) *Pautník.* 1826. I. O owocném stromowí.

e) *Přít. mlád.* 1829. II. Stromkůw sázení. 1835.

II. III. Stromařstwí měs. února 1838. roč. 13. Užítky owocného stromowí — od A. Stránského. Krátký uwezení k zahradnictwí pro nár. školy od J. S. Repky. — Powzbuzení k wzdělání a zwelebení zahrad, (z něm.) od Jos. Regnera, far. Hronowského 1839.

f) *Rozl. pr.* 1826. 569. Štěpařstwí. 1830. 35. Štěpnictwí w českých školách, od Slámy. 37—9. Důznam o štěpnictwí a zahradnictwí od Pelikanowa. 1831. 49. Na panstwí Litomyšlském zaopatření škol zahradkami a owocnými školkami, od Nowáka. 1836. č. 43. Pr. now. Owocní zahrada w Mladé Boleslawi. (u Šamala).

g) *Světlozor.* 1834—5.

1548. **Zemáky.** Jak by se letošní hojná zásoba bramborů nejlépe zachowati a použiti dala. Od českého majitele statku wydaná nákladem spisowatelowým, s tím určením, aby byla w lewné ceně prodáwána w prospěch chudého ústawu každé obce. W Praze u Jos. Fetterlowé. 1828. 8. str. 16.

1549. *Květínářstwí. Kwěty.* 1839. str. 39. 334. Slavnost jirinek we Skalici, od Mysliníra. Též 1841. č. 48. od Ch. — Now. 1843. str. 39. První směňující ústaw rostlin w Praze. — 1845. str. 150. Wýstawa Kwětín od zahradnické společnosti.

e. Zemské mandle.

1550. Šest krátkých otázek o sázení a užítku zemských mandlí od *Karla Fuka*, kanowníka na hradě Pražském. W Praze 1802. 8. (též něm.)

ž. O lnu.

1551. Naučení o lnu setí, pro Čechy, Morawu a Slezko wydané od c. k. společnosti hospo-

dářské w králowstwí českém. W Brně 1804. 8. (též něm.)

1552. Poučení o setí, hledění a zklizení lnu i o přípravování ho k přediwu. Sepsané od **JOS. JANIŠE** etc. W Praze 1818. u B. Háze. 8. str. 66.

1553. O lnu, jeho setí, přípravování a předení podle způsobu prádelní školy w Adersbachu. Dle nawedení tamějšího prádelního učitele pro polní hospodáře, hospodářské úředníky a držitele statků, w něm. jaz. půwodně sepsáno od M. Tellera, w čestinu uwezeno od **JANA NYWLTA.** W Hradei Král. 1846. Nákladem Pospíš. 8. str. 52.

1554. W *Časopisech. a) Krok.* 1833—5. O lnu, od Chmely.

b) *Pautník.* 1826. I. O lnu.

η. O hedbáwí.

1555. Uwezení, jak snadným a sprostým způsobem se hedbáwní dílo koná, od **WAW. AMORTA.** W Praze 1783. 8. str. 26.

1556. *Rangherý* poučení o dobývání hedbáwí w Čechách; wěrné, prosté, na vlastní zkušenosti založené uwezení, kterak se hedbáwnými hausenkami zacházeti má. W Praze 1813. 8.

1557. **MITTERBACHER LUDWÍK,** opat. Wynaučení o malinowých stromůw a hedbawních čerwikůw chowání. W Budině. Univ. tisk. 1823.

1558. Hedbawnictwí w Čechách, čili naučení o maruši a pěstování hedbawných čerwid, s obrázkem od **P. Jos. FÍŠERA.** W Jindř. Hrad u A. Landfrasa. 1845. wel. 8. str. 32. s rytinaw.

θ. Lesnictwí.

1559. Zkušené naučení k welmi potřebnému osetí lesůw, ku kterémuž jiná užitečná naučení o powinnostech mysliwce přidána jsau od *Wácl. Lerharta* Forštmistra (knížecího správce nad lesi) na Lichtensteinském panstwí. W Praze 1793. 8. Wyšla též německy. Wýjimek z ní w Tomsowě Chrestom. str. 221.

1560. První základy umění polesného pro začátníky w hospodářstwí lesním, wydané nákladem c. k. společnosti hospodářské w králow. českém. (od **FR. DUŠKA**) 8. W Praze 1800. u Fr. Jeřábka. str. 270.

1561. Umění lesní podle G. L. Hartyga etc. a jiných nejwýbornějších spisowatelů složené, s lesnictwím vlastenským dle vlastní zkušenosti srownané a vlastním nákladem wydané, od *Wilima Wend. Hawelky* etc. W Praze 1823. u Fr. Jeřábka. 8. Swazek I. str. 191 mimo přípis, rejst. a tabelu A. Swazek II. str. 256.

rejst. a 2 tabulky. Swáz. III. str. 192. První swazek obsahuje přípravovací a pomocné vědomosti, druhý o dřevnictví a lesní ostraze jedná, třetí lesní odhad a lesní požitky za obsah má. Jazyk pravidelný, z čehož P. L. ZIEGLERU děkovati máme.

1562. Lesní auředník aneb polesný a rewírník w lesním a honném hospodářství, pak w skládání počtů dle zákona wycwičený, aneb: Kniha spomocná, w které nejen lesní auředníci a rewírníci pozůstawající zákony a nařízení z ohledu zvelebení lesů o jejich užítku, pak w honbě a skládání aučtů w systematickém pořádku a w pochopitedlné krátkosti naleznauti, nýbrž i také mysliwěčtí mládenci a učedníci k jejich wycwičení potřebných umělostí dosahnaut mohou; pro Čechy, Morawu a Slezko, pak pro horní a dolní Rakausy. Od *Jana Domin. Kašpara*, býwalého wrchního w Čechách, nyní c. k. komissara při katastrálním odhadu gruntowních wynosů. W Brně 1843. u Frant. Gasla st. 326.

1563. *W časopisech: a) Rozl. pr.* 1826. 558. Wážnost a šetřnost lesů.

b) *We Wid. Listech.* (1816) Počátkové umění lesního.

e) *Kuchařství.*

1564. Wídeňská kuchařská kniha, aneb ponawření jak se masitá i postní jídla bez welického nákladu, však předce dobré chuti pripraviti mohou. W Brně 1782. 1792. 8. Seps. od *Neubauera*.

1565. Wýborná pražská kuchařská kniha pro paní, děwčata a služebné díwky w městě i wenku, jenž denně naskytající se jídla na dobrý, chutný, též laciný způsob strojiti chtějí. Složená od jistého knižecího ustního lékaře. W Praze 1803. též 1805.

1566. Moje skrze čtyřdecetileté wykonávání známá kuchařská kniha pro wětší i menší tabule. Obsahující w sobě způsob, jak se nejchutnější a nejwzácnější jídla dle wlastnosti strojiti mají, spolu s důkladnou zpráwau, jakby se ovoce zaděláwalo, aby tak jak ono na stromích zralé roste, wylíželo, s připojenau pokrmní cedulí od *Sybilly Doryzyo*. W Brně a Holomauci. 8. (bez roku) str. 302.

1567. *WÁCSL. PACOWSKÝ.* Knižka kuchařská, aneb zřetedlné ponaučení, kterak se rozličné pokrmy jak masité, tak postní dobře pripravowati mají etc. zřetedlně sepsaná, zlepšená, a po druhé do tisku uwedená. Na Hor. Kut. a Jos. Ant. Wondráčka 1811. 8. str. 233. a rejst.

Pak: Auplné umění kuchařské, aneb pochopitedlný poukaz, kterak rozličné pokrmy jak masité tak postní dobře pripravowati se mají,

od etc. sepsané a po třetí wydané. 8. str. 7—274 a 14 rejst. W Jindř. Hradci u A. Landfrasa 1827.

1568. Nejnowější kuchařka pražská, nebo kniha umění w přípravování rozličných krmí a pamlsků, jak pro pauskau, tak pro domácí kuchyni, zřízená dle wydání zwláštní kuchařky Paní *NEUDEKROWY*. W Praze 1816.

1569. Baworská kuchařka w Čechách, pro pauskau i domácí kuchyni. Wydaná něm. od Marie Anny *Neudekerowé*. W Pardubicích 1810. 8.

1570. Hospodářská pražská kuchařka osm swazků. W Praze 1819. 8.

1571. Pražská kuchařka, aneb co strojiti dnes? Kniha příruční pro šetřné hospodyně jedující o přípravování 200 chutných poliwek, 450 masitých pokrmů a paštík, 500 rybňých, maučných etc. krmí. Přeložil *Kadeřawský (FR. B. TOMSA.)* W Praze 1823. 8. str. 430.

1572. *MAGD. DOBR. RETTIGOWÁ.* Domáci kuchařka, aneb pojednání o masitých a postních pokrmech pro dcerky české a morawské od etc. W Hradci. Kr. u Posp. 1826. 8. str. 160. Druhé rozmnožené wyd. tamž 1831. str. 320. 8. [Něm. *Hausköchin* 1833.] Třetí welmi rozmnož. wyd. S podobiznau spisowatelky tamž 8. str. 344. r. ?

1573. *G. Slawomilská.* Co hrdlo ráči, neb 500 rozličných pokrmů, pochauček, rosolů, zawařenin, naložením atd. W Brně u Rohrera 1831. 8.

1574. Kafičko a vše co je sladkého. Sto předpisů, kterak se wšelíké nápoje i to co je k příkausnutí při besedách atd. pripravowati mají. Od *MAGD. DOBR. RETTIGOWÉ*. W Praze 1843. u Jar. Posp. str. 85. w 12.

1575. W časop. *Česká Wěla*. 1841. č. 103. Něco pro České Kuchařky. (obraz histor.). C. A.

f) *Domáci hospodářství.*

1576. Náhodau wynalezený chemický prostředek w jedné hodině z celého domu stínky pro wždycky wyplenění, z engl. do českého jazyku přeloženo s přidawkem lehkých prostředkůw, jak se mauchy, moly ze šatstwa a kožichů, německé myši a malé myši, též blechy wykořeniti a ty poslední wšechny na jedno místo swěsti mohou. Od *ROTHA* přeloženo. W Praze 1787. Opět w Brně 1793. 8.

1577. Skušenosti stwrzené a wyskaumané prostředky k zahánění much, stěnic, molů ze šatnic, německých i jiných myši, pak blech na wždycky. W Praze 1806. 4.

1578. Způsob, jakby se wyplenil wšecken hmyz bez jedu . . myši, mrawenci, stěnice, blechy, mauchy etc. Sepsaný od *J. Wernera*,

doktora léc. um. Na česko přel. od FRANT. TOMSY. W Praze 1810. 8.

1579. Popsání a vyobrazení peci k pečení chléba a praní při skrowném paliwu způsobené od Fr. Dörre něm. a česky; u Diesbacha 1805.

1580. Popsání kamen k topení a vaření spolu způsobených při skrowném paliwu, od Fr. Dörre, něm. a česky. 1805.

1581. W časopisech: W Přítel mlád. Rozmluva děvčátek promyslové školy o šití košil 1839. Od W. A. Pohana.

g) Řemeslnictví (technologie.)

1582. Počátkové základného naučení o vaření piwa pro uředníky, tovaryše, sládky a pro každého hospodáře . . mimo vysvětlení, proč staročeské piwo, kteréž (prý) dobré bývalo, nyní w skázu přišlo, fysicky, chemicky, ekonomicky, a podle zkušenosti vyhotovené od FR. OND. PAUPÉ. W češtinu uведенé. W Olomauci u Ant. Al. Skarničla 1801. 8. str. XVI. a 278. mimo obsah.

1583. Ponaučení krátké o warhanách, jak jsau wnřtř stawěny a řizeny, a jak w dobrém stavu se zachowati, ano i nepatrnější opravy, kde warhanáře není, od warhanika samého stawati se mohau. Pro začátečníky warhanické sepsal Jos. Gartner, c. k. dworský warhanář a zhotowitel tak nazwaných Pianoforte, pražský měšťan, a w češtinu přeložil i popsáním života sw. Cecilie rozmnožil NORBERT WANĚK, auřednik c. k. bibliotheky a c. k. gubernialní translator český. S pěti kamenotisky. W Praze tiskem J. Spurného 1834. 8. sr. 72 mimo vysvětlení slow.

1584. JAN SW. PRESL. a) Obsírné prostonárodní naučení o řemeslech a umělostech čili technologie všeobecná a obzvláštní k poučení všelikých stawůw, kterauž sepsal J. M. Poppe, a přeložil i rozmnožil etc. Díl I. techn. všeobecná s 116 obrázky. W Praze u W. Špinky 1836. wel. 8. str. 419. a obsah. Díl II. Techn. obzvláštní 1837. str. 421. Díl III. 1837. str. 541.

b) Časopis technologický Jednoty ku powzbuzení promyslu w Čechách etc. Díl I. W Praze 1839. wel. 8. u W. Špinky. str. 567. a obsah i zápisky, (od r. 1837—39) vlastně w 6 šwazcích.

1585. K. AMERLING. Průmyslný posel. Část I. Lužba. wiz Přírodopyt.

1586. Kowání koní bez násilí, aneb nový způsob lektiwé, zlé a docela zkažené koně za hodinu tak daleko přiwěsti, aby se dobrowolně kowati nechali etc. od ritmistra Balassiho. Přel. z něm. W Praze u Posp. 1831. 8. str. 43 a 6. wel. ryt.

1587. J. W. SOMMER. Jana Hawlička, mistra krejčovského w Lipsku Krátké nawedení ku zhotowování mužských šatů dle pravidelného rozdělení míry. Přel. z něm. (1834 a 1836). W Praze arcib. tisk. 1838. wel. 8. str. 24 a 1/2 fol. na přič ryté.

1588. W Časopisech: a) Čas. mus. 1831. Bywalá škola inžinérská w Praze, od Šembery. 1833 (a 1836). O promyslné jednotě w Čechách. 1835. O školách reálních a techn. (w Rakownice a Liberci) od Michla. 1836. O malbě od Amerlinga. — O vzdělání řemeslníků, od A. Strobacha. 1837. O rozumné správě žiwnosti, od téhož. Zlatá stezka, od Slámy. 1837. O wynalezení knihkšarského umění, krátká zpráva od Malého. 1838. O duchowním žiwotě nynějších časů. Lučba, hwězdářství, tworozpyt (1839) od Amerlinga. 1839. O železných drahách, od Purkyně. 1840. Prwotisk český a polský, od Hanky. 1844. Pojednání o pramenách Labských od K. Mensingra.

b) Čechoslaw. 1831. IV. Něco o wzduchu a wzdusných míčech čili balonech, od Franty.

c) Jindy. 1829. I. Loď parau hnaná. II. Dalekoznam. 1831. II. Způsob k pomožení lodím k břehu přirazeným. 1833. II. Čeští umělci. O strojích bobrowých, od Amerlinga.

d) Květy. 1834. 118. Cesta do Chodowic, kde Jan Černý má swět w malém průměru hnaný hodinami a místo slunce lampau ozářeny. — 221. 374. (Hojč. Baltara w Uhrích). 1835. 48. Langweilowa PraLa. — 209. Wystawení uměleckých děl w Praze, od Tyla. 459. Malba někt. Brandlowé. — 1836 a 1837. č. 45. Towárny na cukr w Morawě, k nimž p. Dalbergow w Dačicích přidati. (1838. str. 58.) — 1839. Knihkupectwí w Číně. příl. str. 8. — Nedělní a swáteční wnučování řemeslníků etc s proslowem při téhož začeti w Praze, od Amerlinga, příl. str. 17. — Otwěření železně dráhy w Morawě, od S. Šmidka. str. 15. Otwěření dráhy Ferdinandowj sewerní, od téhož. příl. str. 60. — První wynálezce parních lodí, str. 286. — Opět slowo o českém ruchadle, od Fr. Dauchy. 102. — Zdokonalování řemesel a žiwnosti, od Wladimíra. 119—371. Též 1840. 31—302. (a 1841. 6—36). — Řemeslnická škola na Křiwoklátě. 278. Průmyslná škola w Plzni. 141. — Slowo o čitárnách a zlatodolech od A. Machka. 86. Kamenotisk. 324. — 1841. Jednota k dobrému propuštěných kárančů. č. 38. — O wědeckém wzdělání uředníků řemeslnických. 52. Now. — Curiosa, od Dauchy. č. 5. 20. 1842. Rakauské státní žel. dráhy, od Šmidka. č. 23. — O weřejném okrášlení měst. Now. str. 47. 52. Faberůw mluwící stroj od J. H. Wernera. č. 58. 1843. Obchod Slowáků w Turč. stol. přel. Kr. Štefan. č. 23. — Wnučování řemeslníků, od Amerling. str. 28. Pomáhací jednota str. 138.

1845. Co se dá s prospěchem po wenkowských oběch zawěsti, od Krauského. str. 243. — Još. Divíšek samouk w mechanic (hudební nástroj). 363. Půwodce železných drah a parních lodí. str. 379. — Přjezd prwního parostroje 375. 387. Otwěření žel. dráhy w Morawy. str. 427. W Čechách. č. 101. Wyzwání ctihodných průmyslníků země české. č. 40. Prošba průmyslníka, od J. Borowický. č. 44. Wšenaučný spolek Rýnského pobřeží. č. 108. od Č. — Rychlowary, od Dr. St. č. 144.

e) Rozl. pr. 1826. 1833. O železně dráze Budějowické. 1827. č. 52. 1830. 51. Společnost přízniwůw umění. 1831. 14. 43.

f) *Česká Wěla*. 1834 a 1835; 1836. 35. O potřebě a vzdělávání robitelůw, od Strobacha. — 389. Nálezowé. 1837. č. 17. Wystawení uměleckých děl r. 1837, od Tyla. 1840. Květáucí průmysl w jižních Čechách, od Jos. Wondry. str. 382. — 1843. Nowý způsob wynačený Ramisterem wytahowati elektromagnetickým strojem břemena . . železa w každé hlubíně. str. 155.

1845. Těsnopis w eisářství Rakaušském, str. 135. W Praze. 194. Parochod a těsnopis, od Franty Šumawského. č. 74. Zkauška z těsnopisu 311. Ludwík Fortner, stříbrník mistrůy. str. 208.

g) *Světozor*. 1834. Hornictwí 1835. Některá rozjímání o krasowědeckých uměních: Uwod, stawitelstwí, řemeslnická učenosť a zkušenosť.

h) *Wěc. uyr.* 1831. 287. O korkostawitelstwí, od Amerlinga. 345. 410 atd.

I. L É K A Ř S T W Í.

a) *Wűbec*.

1589. Antonína z Haenu jednání o způsobu smrti utopených, oběšených a udušených, jakož i o prostředkách, skrze které se oněm žiwobyťi nawrátiti může. Z něm. přewráceno (sic) skrze HYNKA RUTHA lékařstwí učitele w Praze 1778. 8.

1590. Ponawrzení prostředkůw k umenšení nezdraví takowých příbytkůw, které rozwodněnī podrobené byly od M. Cadet de Vaux, wrchního přihleđače w lékařstwí w Paříži; z němčiny (dokt. Ferro) přeložil JOSEF WRATISLAW UROZ. Z MONSE, w prawích doktor a učitel. W Olom. wtyšt. u Josefy Hyrnl. 1785. 8. 1 arch.

1591. Wšeobecné domácí prostředky nāproti rozličnīm wnitřním i zewnitřním nemocem pro lid sedlský, který buď pro nemožnosť a chudobu swau, nebo pro vzdálenosť cesty wší pomoci lidské zbawen jest. 8. (W Jihlawě okolo 1786.)

1592. S. A. D. *Tyssota*. Spráwa pro lid obecný we Wsech bydlící, kterakby zdrawí swého chrániti, a w nemocch sobě pomáhati měl. z franc. řeči (avis au peuple) přeloženo skrze J. PROKOPIUSA M. D. W Skalici Uhers. u Jos. A. Škaruicla 1788. 8.

1593. Katechismus o zdrawí pro chrámy a školy hrabstwí Šaumburgského lipského. K užítku wlasti naší na česko přeložený od FR. J. TOMSY. W Praze 1794. 8. (z něm. Fausta Kat.)

1594. Katechismus zdrawí pro obecný lid a školskau mládež z uherského jazyka na Slowenský přeložený (od JIB. RYBAYHO.) W Pešti u Mat. Trattnera 1795. 8.

1595. Dr. Fausta katechismus zdrawí k užívání w školách a při domácím cwicění přel. od A. M. LIGOURY. W Brně 8. též od P. Karla Suchého w Brně. 8.

1596. Tabulární weytah alphabetní knížky kapsceí nejhawnějších ochranných prostředkůw pro na pohled mrtvé lidi. (od D. W. Zardy) na archu 1798.

1597. Dr. Kryštofa Wil. Hufelauda Kunšt prodlauzení žiwota lidského podle druhého zmnoženého wtyštění přeložil a na swůj náklad wydal JIB. PALKOWIC. Díl I. str. 178. Díl II. str. 141. We Wacowě u Ant. Gotliba. 1800. 8.

1598. Domluwa jednoho Čecha přiwtěleného k wlastencům swým w důležitosti zachowání jejich zdrawí. W Praze 1800. 8.

1599. Čtení o užívání kuřlawého a šňupawého tabáku od A. Holého etc. po čes. wylož. od B. J. DLABAČE. W Praze 1802. 8. str. 32.

1600. Lidomil poučující, kterakby lidé mnohým žiwota nebezpečnostwím opatrně wyhnauti, a w ně upadli šťastně retowání býti mohli. Kniha pro každého, sepsaná od BOHUSL. TABLICE. We Wacowě 1813. u Ant. Gotliba. 8. str. 220 a rejst.

1601. Kratičká Dietetika, to jest zpráwa k zadržení dobrého řádu žiwota, a k zachowání tudy stálého zdrawí až do nejpozdujší starosti. Kniha pro každého. Z nejlepších spisůw wtažená a wydaná od BOH. TABLICE. We Wacowě 1819. u A. Gotl. 8. str. 84.

1602. Wýstraha před jedem w přirozenosti zwlášťe w bylinách se nacházejícím. K potřebné známosti pro školní mládež sebral, w otázky a odpovědi uwedl WACSL. LEOP. KOSTROŠIC, učitel školní w Imramowě. W Brně 1821. 8. u J. G. Gastla. str. 48.

1603. ANT. JUNGMAN. Jindřicho Fel. Paulického Domácí lékař, aneb kniha o šetření zdrawí, zwlášťe pro lid wenkowský, w níž se ukazuje, jak obyčejné nemoci snadně a lehkými léky, přede wším dobrým chowáním odwráceny a léčeny býti mohau. Zčeštěním etc. Nákladem česk. Museum čisl. III. Wel. 8. str. X a 633. W Praze u ryt. z Schönfeldu 1833. [Pos. w Jindy 1833. I. 47.]

1604. KAR. AMERLING. Naučení pro lid obecný o domácích jedech a kazijedech. Oddělení II. o jedowatých rostlinách, w Čechách, na Morawě, w Slezsku a na Slowensku rostaucích. (Příloha k průmyslnému poslu. (1841). wel. 8. nákladem uměleckého skladu Wáclawa Merklasa [až posud (1846) necelé t. str. 96. a 19 tabulek. Posudek první části od Pichla we Kwět. now. 1841. 69.]

1605. JAN ŠULEK. Wodolékař, aneb poučení, kterak čerstwá studená studničná woda proti mnohým těla nemocem lidí a dobytku

s prospěchem užívatí může. Sepsán skrze etc. W Trnavě 1838. nákl. F. Wachtera, w 8. str. 55.

1606. F. ALOYS SKUHERSKÝ. Prowolání k autrpným srdcím o potřebnosti špitálu pro nemocné (w Opočně.) W Praze a Ilradci u Pospíš. 1846. str. 36. 8.

1607. W časopisech. a) W *Hlasatelí*. IV. 365: Prawdla k zachování zdraví dle Funke od F. TOMSY.

b) W *Rozmanitostech*: O domácích prostředcích co držeti. R. 16.

c) W *Kroku*. O lázni Libničenské, ohledání žluči chorobné a j.

d) *Čas. mus.* 1829. Ustaw Pražský pro lidi na rozumu pomatené. — 1830. Dům pro nezužívé na Karlově. — 1831. České vody minerální a lázně (s mapau kamenopisnau) od Ant. Jungm. — Popis kyselky kysybelské (kyselowské?) nedaleko Karlových Warů, od J. S. Presla. — 1832. O choleře, od Dr. Ryby. — 1833. Chřipka, čili hromadný Katar, od Gwotha.

e) *Krok*. 1831. Zewrubnější ohledání soli bruské, od hrab. Berchtolda. — Aučinky střídmosti. Zdali chudoba žiwobytí zkracuje? — Lik proti hadímu jedu. 1833—5. O příčinách moru o prostředcích k jeho wyplemenění, od J. S. Presla. — Přehled jmen neduhůw, od Ant. Jungm. dílem ze starých a z obyčejze wzato, dílem navrženo.

f) *Květy*. 1834. 200. — 1838. 214. O moru, od Filipka. 1841. 22. Rímské nemocnice, od A. Řeháka. — 1842. č. 17. Nemocnice pro ditky, od Slovanky.

g) *Wčela*. 1834 atd. — 1845. Chorobnice u Sw. Lazara w Praze. str. 55. 150.

h) *Rozl. Pr.* 126. 379. Wýpodoba moru u Srbůw.

i) *Světozor*. 1834.

b) Ochranné neštowice (chraničky).

1608. O krawských neštowicích od J. NEJEDLÉHO. (přelož.) W Praze 1801. G. O. Kníže Izidor Lobkowicz tisknauti a darmo rozdávati kázal.

1609. F. A. hraběte z *Magnys*. Sprawa o krawských oseypkách, aneb důkladné naučení pro rodiče, kterakby své milé ditky, od oseypčého nakažení ochrániti mohli. 8. W Brně.

1610. Naučení o krawčích neštowicích, jak by se očkowati mohly, od B. J. DLABACE. W Praze 1802. 8.

1611. Poučení o očkowání etc. od J. PALKOWICE. W Prešp. 1802. $\frac{1}{2}$ archu, w 8.

1612. Wolání jednoho českého duchowního pastýře k swým farním osadníkům W Praze w Imp. P. z Schönf. 1804. 8 str. 31.

1613. J. K. JAROŠE: Rada bratrská na mé vlastence, aby své milé ditky krawsk. oseypkami štěpowati dali. W Brně 1812. 8.

1614. Prosba w nově narozeného nemluwnáčka milým jeho rodičům skrze křestního otce, křestní matku a ostatní kmotry předložena. 2 listy w 4. 1814. (od BOH. TABLICE).

1615. FR. ALOYSE WACKA. Užitek

wštěpení neb očkowání neštowic krawských wýložen w rozmlauwání mezi farářem a sedlákem. W Praze 1815. 8.

1616. Důležité slowo rodičům, duchowním a wrechnostem o blahočinnosti očkowání chraničkami, a odpověď na námitky proti němu dělané. W Praze (1821) 8. str. 54. od J. S. PRESLA.

1617. *Langhoffera* J. Augustina Důwod všecky rodiče zawazující k tomu, aby ditkám swým ochranné oseypky wštípiti dali. (kázání.) W Skalici Fr. Skarncl. 1822. 8.

1618. Po různu w *Rozmanitostech*: Rozmlauwání o očkowání neštowic R. 61.

A u p l a w i c e (cholera)

1619. Cholera morbus, čili krátké popsání průwodu a běhu indické nakažlivé dawivé auplawice a poučení, jak by se jí měl každý wstříhati. W Jičíně u Kastránka 1831.

1620. Katechismus ocholeře, čili dawivé auplawici. W pateru pochwilich. Pro milé krajany české, zwláště pro mládež školní, od J. JAWORNICKÉHO. 12. str. 27. W Praze u Posp. 1832.

1621. M. MIKEŠ Dr. w lék. Naučné přednášení, jak se na cholery nemocný ošetřowati a hlídati má od etc. 8. str. 120. W Praze 1831.

1622. Poučení proti nákaze asiatské nemoci tak nezwané cholery wydané a ustanowené c. k. české zemské zdrawotní komisse pro obyweatele země české. W Praze u Schönfelda. [Oznam. w *Rozl. pr.* 1831: 58].

1623. Prowolání Čecha k swým krajanům w čas hrozícího nebezpečenství asiatské wrhawé auplawice, w česk. a něm. jazyku. U ryt. z Schönfeldu. [Rozl. pr. 1831. 96.]

1624. Zkušené lékařství proti morowému nakažení, aneb obzwlátní pobožnost ku pánu bohu všemohaucímu. W Praze 1649. Nowé wydání w Plzni u Rečnera 1832.

1625. Kurzer Unterricht die epidemische Brechruhr zu erkennen. Olmütz 1832. (něm. a český).

1626. Zpráva o morowé, nakažlivé, nazwané nemoci cholera. z Weč. wyr. (1831. 286.) wytažená.

1627. W *Čas. Mus.* 1832. O nemoci choleře orientální, od Dr. Ryby. — 1837. Posauzení spisu Krombholzowa o choleře w Praze, od Ryby.

c) Porodnictwí (babictwí).

1628. Jana Raf. Steidele Zpráva o kunštu babšském s připojenými figurami z něměiny od Jana Černeyho Slowanským jazykem přetlumočená. W Prešp. u F. A. Patzko 1778. 8. 2 dily.

1629. J. R. Steidele k Naučení kniha o babském umění s tabulkama vysvětlená. We Widni u J. Tom. z Tratneru. 1778. 8. (Vlastně tištěná jest v Praze u Johany Prušové, a přeložena jest od Prof. Rutha z němčiny w. Dob. Literat. na r. 1779. str. 162 a 188. též 1792.)

1630. Kniha babského umění k pilnému čtení těm, jenž se v babském umění cvičiti, a takové prospěšně provozovati chtějí, užitečná, kterauzto z něm. řeči v český jazyk uvedl, a pro snadnější pochopení v otázkách a odpovědích vydal *Jan Aug. de Wangg.* 8. W král. Horním městě Hor. Kuttenu. u Fr. W. Korce 1779. str. 94. Díl druhý (o těhotenství) od str. 95 do 398.

1631. Lucina ruri consultrix t. rada lékařská pro těhotné. Gallaš. Rkp.

1632. ANT. JUNGMANNA a) Uwod k babení. W Praze 1804. 8. str. 223. b) Umění babické k užtku ženám při porodu obsluhujícím vydané etc. 8. W Praze 1814. str. XII a 290 mimo obsažení. též 1821. str. 318. c) Umění porodnické k užtku ženám při porodu obsluhujícím vydané od etc. třetí opravené vydání. 8. str. 312. W Praze písmem Šollowským 1827.

1633. SCHUSTER JAN NEP. Krátké vynaucování kunstu babského sedláckých bab. W Uherské Skalici Fr. Skarnicel, 1819.

1634. FR. JAN MOŠNER. Babičtví, jež w prospěch swých krajanek sepsal a vydal etc. wel. 8. (str. XII a 452.) W Olom. u A. Skarnicla 1837. [Sepsána dle Ant. Jungm., Horna, Schwarzera atd.]

d) Nemoci dobytka.

1635. Přípamatování strany neduhů dobytka w Rakausích, jakož i nějaké jednání proti zabíjení dobytka w času neduhů, od J. Boh. Wolšteina z něm. jazyku do českého přeložená skrze HYNKA RUTHA etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 1783. 8. str. 151 s 2 tabulkami.

Chybné přeložení. k. p. die Haustiere sind der wichtigste Arm der Landwirthschaft, přeložil: Domáci wrata jsou nejhlavnější rameno hospodářství etc. ačkoli komisi zvláštní potvrdila, že kniha věrně přeložena jest.

1636. O pádu dobytka kniha pro sedláky od J. B. Wolšteina, lékařství a ranhojictví doktora etc. Z něm. jazyku do českého přeložená od FRANT. KAŠPARA TREBICKÉHO etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1784. 8. str. 40.

1637. Knižka o nakažení dobytka, od J. Teof. Wolšteina. W Prešp. 1785 8.

1638. *Josephi Aloysii Popp* AA. LL. et Phil. nec non Med. doctoris c. r. physici duca-tus saxo-teschinensis, et membri inelytae facultatis medicae Vindobonensis Opera Veterinaria ex praelectionibus atque opere celeberrimi viri doctoris, atque professoris publici Wolstein sedule congesta in boh. versa, totiž: Kniha o nakažení dobytčím w čas rány morové, pro lid polní sedlský, w kteréžto lidu obecnímu oné znamení, jenž se při howadách nemocných spatrují, a na proti ku zachování oného se důkladně vykládají, dáleji pak k uwarování sněti škodlivého w pšenici i w jinším obilí, a vyhubení mušek obilných jináče ráčkůw nazvaných prostředky skušené. W Br. u J. Siedlera. 8. 1786. str. 177.

1639. Jova Gubernante Poznamenání užitečného lékařství wúbec pro domácí dobytek, statek ano též Hid; k tomu tohože dobytku, statku a hidu potřebné wypsání, totiž: jeho vlastnosti, potrawy a opatrowání, w nitr i zewnitřních Nemoci. W B. Bistrici u J. Jos. Tumlera 1787. 8. str. 340. a rejst.

1640. *Erdmanna Hilfreiche.* Naučení pro lid sedlský o nemocech dobytka koňského, howěziho, owěiho a swinského. Druhé w nowě předělané a rozmnožené založení. (Auflage?) Čtenářům tej w potřebách špomahající knížky přiwlastněná. 8. W Brně na autraty J. G. Gastla (1793) str. 209.

1641. Kniha o pádech a nákažlivých Nemocech howěziho, owěiho a swinského dobytka pro hospodáře. Na rozkaz c. k. zemského řízení složená od J. B. Wolšteina z německ. w český jazyk přeložená. 8. W Brně u J. G. Gastla (1797) str. 112.

1642. Prostředky, jichž hospodářové proti pádu howěziho a owěiho dobytka užíwati mají. Přel. BOH. DLABAČ. W Pr. 1797.

1643. Naučení pro owčáky a jiné držitele owčínů pro obecné dobré z něm. jazyka w náš český přelož. W Praze. 8. u Kašp. Widtmanna 1798. str. 100.

1644. Právní nařízení w důležitosti dobytčích pádů obzvláštně ale prawého pádu howěziho, pro králowství české. W Pr. w Impr. z Schönfeldu 1804. 8. str. 72.

1645. Zpráva o neštowicích owčích od JANA JOS. PEŠINY, M. D. W Praze skrze Karla Kreuera 1804.

1646. *J. Jos. Pešiny.* Ponaučení k hojení morového pádu howěziho dobytka železowatou solní kyselinau. Widen 1805.

1647. Umění hojení Lichwy kniha ruční o poznání a hojení obecně nakazitedlných, a zvláštních osobitných nemocech Lichwy s přidawkem formul a tabule wydaná od *Alex. Tolnay,*

w kr. Pešťanské Akad. Umění hojení Lichwy prof. Nyni do slowenčiny z nařízení sl. Stolici Turčanské přeložena skrz MARTINA PAU(A) etc. W Baňské Bystrici u J. Štefani 1808. 8. str. X a 256 mimo rejstřík.

1648. Trojí lékařské poučení, jako se může 1. strašlivá nemoc běsnosti, 2. nakažení rožného dobytka w důli, 3. swinská nemoc trosky řečena poznati a zhojiti. Wydal Jan Cherney M. D. w Ban. Bystrici u J. Štefany(ho) 1813. 8. str. 37.

1649. ANT. JUNGMANNA a) Nawedení o koních. W Praze 1818. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 220. a rejstř.

b) O šedmeru dobytka domácího, jeho chování a nemocech etc. W Praze 1826. u Josefy Fetterlowé z Wild. 8. str. 155. rejst.

1650. Výstraha proti krvotoku howězího a owěího dobytka, od *Ilynka Pražského*. W Praze 1819. 8.

1651. Rada a prostředky proti neduhům a pádu, jenž w letošní zimě a w budaucim jaře (od 1821 na 1822) domácímu dobytku hrozí. Sepsal Mart. Alb. *Tögl*, lékař dobytka etc. Wydala c. k. vlastensko-hospodářská společnost w králowství českém. W Praze 1821. u Boh. Hase. 8. str. 15.

1652. Herbář aneb lékařství, které znou w knéh wytažené a při rozličných nemocech lidí, kraw, owcí a drábeře s prospěchem denně zkoušeno býwá, nyní znou na swětlo wydané. 8. W Praze wylístěno u Wácl. Šlreka. (bez r.) str. 63. (Jest plno powěr, ač mnohé dobré prostředky obsahuje.)

1653. *Jan Jos. Kreidl*. Krátké wypsání příčin, z kterých nákaza plíc a jiné náказы a nemoci howězího dobytka pocházejí. 8. W Plzni u Reinera a Šmida 1835.

1654. Lékař koňský, aneb základné poučení, poznání, příčiny a lečení koňských nemocí. Česky a něm. 4. (str. 329.) W Písku u Jos. Fetterle. 1835.

1655. FR. M. ČESKA. Babení dobytčí. Kniha pro každý staw hospodářský sepsaná od Jos. Henkla, ran, porodního a dobytčího hojiče etc. a w český jazyk uweđená od etc. W Praze 1838. 8. str. 64. u synů B. Háze.

1656. Kuří pád a bezpečný . . . prostředek proti náhlému zahynutí domácí drábeže, od Dr. C. W. *Kahlerta*. W Praze 1838. u synů B. Háze. str. 16. 8. [Chybná! wiz Kwět. 1838 str. 64.]

1657. Rozkazní předpisy a pravidla, jak nakažení a rozmáhání dobytčího moru (speklíny knih) předejiti, vypuklý již dle možnosti obmeziti, a zničením nakažliwiny jeho nawrácení nemožným učiniti. K poučení rolníka podle na-

wedení pro panství zvláště wypracování a rozdání od c. k. vlastenské hosp. společnosti w král. Českém. W Praze 1829. u Synů B. Háze. 8. str. 23.

e) O běsnosti (wzteklosti psí.)

1658. Poznámění obzvláštního lékařství naproti ukusání běsného psa. W Prešpurku 1780. 8.

1659. Obecná zpráva s jakými prostředky psí wzteklost předjiti, a odtud pocházející rozliční neduhové hojiti se mají. W český jazyk uweďl, a ponjprw na swětlo wydal JAN AUG. de WÄNGG, M. D. etc. W Praze 1787. 8. (též německy.) též u Krameriusa 1822. w 4.

1660. Wšeobecná Zpráva Běsnosti a kterak člověk s přijatou od běsného zvířete ranau pokračowati má. Z něm. přelož. od JANA MOJŽIŠOWITS(E) školy Iwančanské učitele, s nowým pak přidawkem ozdobená skrze uroz. P. Teofila Keliňy etc. W Baňské Bystrici u J. Štefany 1803. 8. str. 61.

1661. Po různu. a) *We Wid. List.* Prostředek proti pokausání wzteklého psa neb wlka. b) *WKroka*. Nowý lék proti běsnosti (III. 107.)

K. PRÁWNICTWÍ.

a) Patenty.

1662. Robotní patent pro králowství české. fol. 1775.

1663. Wšeobecní řád školní pro české normalní neboližto pravidelní, hlavní a triwialní školy w společných c. k. dědičn. zemích. We Widni 6. Pros. 1774. W Praze 1776. (tištěno.)

1664. Wšeobecný řád sauduý, (přel. ZLOBICKÝ.) We Widni 1781. 8. str. 176. u Jana Toimáše z Trattneraw, též w Praze u J. Ferd. z Schönfeldu 1781. (w Recens. Dob. Lit. Mag. I. 111.)

1665. Řád wšeobecný při zběžích wěřitelů (přel. Zlobický.) We Widni 1781. 8. str. 32.

1666. Nařízení pro wšecky křesťanské poddané we wěcech manželstwa, co se smlauwý swětské a aučinků z ní pocházejících teyče od Jos. Zlobického přeložen we Widni u J. Tom. z Trattnera. 1783. 8. Jest to vlastně Josefa II. patent o manželství.

1667. Zřízení pro zemskau čeládku w Čechách, Morawě a Slezku od 30. dne měsíce Září roku 1782. W Litomyšli přetisknuté u Wojt. W. Turetschka 1783. fol. 5 archů.

1668. Patentní ruční knížka pro měšťana a sedláka; to jest Náležitý wýtah wšech c. k. patentů a nařízeňí, která od roku 1780-1783

prošla, přel. od **KRAMERIUSA**. 2 díly. W Praze 1783. 8.

1669. Budauci pořádek při služb. božích. W Praze 1784. 8.

1670. C. k. patent strany vyměřování gruntu, spolu s naučením k též práci. fol. W Praze 1785.

1671. Wšeobecná práva městská díl I. (přel. **ZLOBICKÝ**.) We Widni 1787. 8. str. 158. též w Praze u Schönfelda t. r.

1672. Josefa II. Práva wšeobecná nad proviněními a jich trestmi (od **JOS. ZLOBICKÉHO** z němčiny w češtinu uведенá.) We Widni u J. T. z Trattnerů. 1787. 8.

1773. Josefa II. Řád soudní hrdelní (od **JOS. ZLOBICKÉHO** w češtinu přeložený.) We Widni u J. z Kurcbekůw 1788. 8.

1674. Leopolda II. Mandat we věcech ewangelického náboženství, w Pešti 1790.

1675. Zákon krajinský z ohledu náboženství vydaný roku 1791. (od **ONDŘEJE PLACHÉHO**.)

1676. **LAMYŠ FRANT. TOBIÁŠ**. Dokonalé shromáždění všech od r. 1729. až do nyníčka prošlých wšeobecností a nařízení pro wšecka sjednocení a Cechy. W systematickém a chronologickém pořádku. 8. W Jíblawě 1799. 8. Beynhauer.

1677. Kratičká summa práv Uherských, kterauz půwodně w Uherském jazyku P. Alex. *Köwy* sepsal, nyní pak do Slowenčiny přeložil **BOH. TABLIC**. We Wacowě 1801. u A. Gotliba. str. 47.

1678. Františka II. Kniha práv nad přčiněním hrdelním a těžkými řádu městského přestupky, (od **JOS. ZLOBICKÉHO** w češtinu uведенá.) We Widni 1804. 8. u J. T. z Trattneru. (Práva trestní.)

1679. Tabella, to jest, krátké obsažení všech w nových trestních práwích se nalezajících zločinůw a jich trestůw dle míry, přísnosti a trwanliwosti, w češtinu uведенá od **J. ZLOBICKÉHO**.) We Widni 1804. 8.

1680. Kniha wšeobecných zákonů městských. W Pr. 1812. 8. (přeložil **WESELY**, a opravil **J. NEJEDLY**.)

1681. Politické zřízení obecných škol w c. kr. zemích, (z něm. přel. od **NORB. WAŇKA**.) W Praze w Normál. Impr. 8. 1822. str. 288 a 7 tabulek.

1682. Zemský zákon za panování Císaře Frant. II. Sebráno a přeloženo od **TOM. KUBELKY**. w Rkp.

1683. Řád celní a státního monopolu. 8. str. 188. W Praze u synů B. Háze 1835.

1684. Trestní zákon w přestupcích aupadkowých. Wel. 8. str. LI a 561. W Praze u

Synů B. Háze 1835. [Přel. **FR. ČELAKOWSKÝ**.]

1685. *W Přit. Mládeže*: Nařízení škol, přel. Jos. Windyš. I. 1. H. 3. III. 3. IV. 3. VI. 3.

1686. *W Časopisech*: a) *Časop. Mus.* 1830. Zpaměť p. Kar. Zerotina. Příklad wedení pře a saudu zemského w Morawě. 1831. Nawrzení právnické čes. terminologie, od Wl. Pelikána. 1832. Manství české, od Chmelenského. 1833. Akta (1511) w příčině zapowězených knih. 1835. Flor. Griespeka řád sedlský (1588). Pomůcky ku poznání staročeského práwa i řádu sandního, od Palackého. — Karlsteinské manské práwo, od Chmelenského. — 1837. Srownání zákonůw cara Stefana Dušana srbského s nejstaršími řády zemskými w Čechách, od Palack. 1844. — Idea o osobnosti podle starých práw českých a skandinawských, dle N. Iwanibewa, od Strobacha. 128. Výklady na to pojednání od Strobacha. 349. etc. O saudu zahájeném od J. E. Węccla. str. 101.

b) *Čas. p. Kat. duch.* Zawírá w sobě též zákony pro duchowní atd.

c) *Přit. mlád.* Nejvyšší a vysoká nařízení pro učitele atd.

d) *Wčela.* 1835. 358. Powinna-li vláda oswětu a literaturu podporowati, od Strobacha. 1836. 331. Oswěta národu jest aučinný prostředek k docilení státního záměru, od Zlocha.

e) *Květy.* 1834. 206—1837. 93. Myšlénky o zlepšení knih právnických pro lid, od Pelikána. (Katechismus od Rulíka 1803.

b) Sněmy.

1687. W Čechách od r. 1774 až do r. 1811. tištěno sněmů 35. a siče 31 česky a něm. 4 pauze německy (r. 1786—1790.) Sebrání jsau sněmowé ti w zemských deskách, w bibl. kníž. Lobk. etc.

1688. Artikulowé na sněmě Prešpurském I. P. 1802. Wydání z lat. přel. **BOH. TABLIC**. W Uher. Skalici. (1803.) 8. str. 66.

1689. Wýtah z artikulaw sněmowních, to jest z práw a zřízení zemských králowství Uherského na obecních jeho sněmích neb dyetách od počátku století XIXho wydaných od **J. PALKOWICE**. 8. W Prešp. 1808. u Šim. Webra. str. 84.

1690. Wýtah z artikulů sněmowních r. 1808 jakožto pokračování we Wýtahu z art. etc. od **J. PALKOWICE**. W Prešpur. 1809. 8. str. 54.

c) Kancellárství.

1691. Sekretář český, od Amadea **PROCHÁZKY**, piaristy, obsahuje mnohá psaní neb listy. Leží w Rkp. okolo roku 1780. u Piar. Prowinciala českého. Zlob.

1692. Sbirka listů Thurzonických, kterau vydal **M. Lauek** s doktorem **Prokopiusem**. W Skalici r.?

1693. Zemský důkladný adwokát, w němž wšecky w lidském žiwobyti potřebné obchodo-

pisy t. prosby, připomínky, a t. d. podlé c. k. nařízení k nalezení jsau. W Brně b. r. (1802?) 8.

1694. Skladatel psaní nejnovější, k platnosti všech lidí w c. k. obcích, w němž netoliko zpráva o skládání všenasobných psaní, nýbrž i mustry w společném živobyti potřebných nawrzení etc. obsaženy jsau. Mimo tytulář. 8. W Brně 1802?

1695. Dokonalý Jednatel, aneb zemský Adwokát, kterýžto učí wšecky w lidském živobyti potřebné spisy, totiž: Prosby, pro upamatování, úmluwy, zápisy, rukojemstwí, odstaupení, kwitance, wysvědčení etc. podlé pozůstávajících c. k. nařízení bez pomoci nějakého právního přítele skládati. W češtinu úveden od JOS. TANDLERA W Praze. 8. I. díl. 1794. str. 166. a rejstř. II. díl 1795. str. VIII. a 156. Po druhé od Prok. Šediwého rozmnožený a opravený, we třech dílech. W Praze 1804. 8. Pod titulem: Dokonalý jednatel aneb zemský adwokát, všem spisům w lidské společnosti potřebným, jako jsau: písebné žádosti etc. učící. 3 díly. Po třetí opět rozmnožený a opravený od JANA JAWORNICKÉHO. W Praze 1820. 8. I. díl. str. 194. II. 164. III. 336. mimo obsah, u Bohum. Háze.

1696. Užitečná sebrání některých spisů, jako jsau: Wýtahy neb konty, kwitancí, upsání dluhu, šwedectwí etc. Wydaná od Jos. Wagnera, při hlavní škole w Březně (Bries.) W Báňské Bystrici u Štefanyho 1797. 8. str. 183. Potom pod jmenem: Lístář slowenský etc. druhé ponaprawené a rozmnožené vydání. W Bystrici u Štěp. Michálka. 1827. 8. str. 82.

1697. Krátký ale pochopitelný katechismus hlavních powinností pro wesnické rychláře w otázkách a odpovědích, podlé c. k. patentů wyhotowený od Fr. Winklera, kaplana w Chomautowě; přeložil J. RULÍK. W Praze 1802. 8.

1698. Krátké uwedení k wyhotowení psaní a jiných písemností, kteréž w obecenstwí uměti zhotowití velmi užitečné jest, pro žáky českých vlastenských škol, od ONDŘEJE KLIČKY. W Praze u B. Háze. 1815. 8. str. 160.

1699. Nawedení k wyhotowení písemností we wšelikých potřebách obecného žiwota pro školy městské, půwodně sepsaná od Jana Dolce etc. zčeštěné od JERONYMA JEZDINSKÉHO, školního učitele w Kalné. W Hradci Král. 1823. 8. str. 240.

1700. Úwod krátký k wyhotowení písemností podlé předepsané ruční knihy, německé, pro české školní čekance a žáky na triviálních školách, kterýž vydává FR. KRTEK etc. W Praze 1830. 8. str. 72. J. H. Pospíšila. [Příspěl Norb. Waněk.]

1701. W knize: Der Amschreiber . . . v. Joh.

Dom. Kaspar Brünn. 1822. b. G. J. Trasler nálezá se 25 příkladů českých k wyhotowení wšelikých písemností a potřebě při kanceláři.

1702. ANT. EM. FAYL. Právní sekretář, čili nawedení jakby se listy trhowní, nájemní, dlužní a postaupní, pak smlauwy swatební, kwitancí a kšafsty podlé nejwvyšších zákonů a práw zdělati a sepsati měly, od etc. W Praze 1838. u Posp. 8. str. 332. [Posud. Kwět. now. str. 5. od Pelikána.]

Pozn. W knize J. D. Kaspara: der Amtschreiber etc. Wien 1828. II. wyd. Gratz. 1837, jsau také české wzory ale chybně tištěné.

1703. FR. PALACKÝ. Archiv český, čili staré písemné památky české i morawské, z archivůw domácích i cizích sebral i wydal etc. Díl I. w Praze u synů B. Háze 1840. w 4. str. 612. Díl II. 1842. str. 579. Díl III. 1844. str. 628. s úplnými rejstříky jmen i wěcí. Obsahuje psaní saukromná i státní, dopisy, zápisy, sněmowní wěci, wýpisy právní a dějinné, nálezy, práwa atd. na něž w Staré liter. odwolání místné učiněno. [Pos. od Tomka w Kwět. now. 1843. str. 25. tamž 1842. str. 94.

1704. W časopisech: a) Čas. mus. 1839. Jazyk a technika právnícká Slowanůw. str. 215. od J. Kaubka. — 1841. O českých titulaturách. str. 438. b) Kwěty. 1842. 71. Titulové kněžství.

c) Česka Wěcla. 1843. 203. List kmotrowský od J. Uzla.

d) Přítel mlád. O hotowení psaní aneb písemnostech, od Jawornického. III. 9. V. 44. atd.

K. BOHOSLOWÍ.

a) Bibli celá.

1705. Bibli česká, to jest celé swaté písmo, starého i nowého zákona, podlé starého obecného latinského od sw. římské katolické církwe potwrzeného a užíwaného přeložení, opět s obzvláštní pilností přehlédnuté, ponaprawené, a znou wydané I. P. 1780. W Praze nákladem prawidelné školní tiskárny. 8. wel. str. 50, textu 1444. Nowý zákon etc. 1778. (dříve tištěn) str. 22 a text 351. To vydání obstaral Blah. Durych a Fr. F. Procházka.

1706. Biblia sacra, to jest bibli swatá etc. (podlé Halské 1766.) W Prešp. 1787. 8. welk. u F. A. Patzko (Packa). Nowý Zákon 1786. Text star. zákona obsahuje w sobě str. 1136. Nowého z. 316 str. Péčí Mich. Semiana (w. Tab. Poe. IV. 52.)

1707. Bibli česká, to jest, celé písmo starého i now. zákona, podlé starého obecného lat. od sw. římské kat. církwe schwaleného wýkladu, opět s obzvláštní pilností přehlédnuté, ponaprawené, wyswěllené a znou wydané I. P. 1804. w 8. wel. I. díl. W Praze nákladem c. k. normální školy str. XXV. textu 1335.

II. díl Prorokové a knihy Machabejské etc. str. 1386 a rejstřík. (Od FAUST. PROCHÁZKY.)

1708. Biblia sacra, to jest Biblií swatá, aneb všecka swatá Pisma starého i now. Zákona podle textu původního i starých vydání bratrských ponaprawena i w nowě vydána L. P. 1807. na 8. wel. (w Berlíně.) St. Z. str. 1136. N. Z. 316. Též w r. 1813. ib.

1709. Biblia sacra, to jest Biblií swatá aneb všecka swatá Pisma starého i nowého Z. opět přehlednutá a w nowě vydaná L. P. 1808. Pěti J. Palkowice. w 8. wel. Star. Z. str. XVIII. a 1167. Now. Z. S. 400. K té přidal Št. Leška wyswětł. sl. slow.

1710. Výklad český ne obšírný, však bezpečný všech písem swatých staré i nowé úmlwy z původních jazyků osprawedlnující a wyswětlující obecný; od církwe swaté schwálený a zwolený text latinské bible, ano i všeliké učení sw. katolické a apoštolské římské církwe, kterýž oddává vlastenskému národu svému TOM. DRASKÝ, měšťan Pražský, služebník církwe. I. díl. W Praze w Šollowské Impr. 1822. 8. Díl II. 1827. str. XIV a 1438. [Pos. w Čas. p. Kat. duch. 1828. od Zimmermanna.]

1711. Swaté písmo starého i nowého zákona podla obecného latinského od sw. Římsko-katolický církwi potvrzeného. Přeložené s přirovnáním gruntowného textu na swello widané. Díl první. L. P. 1829. W Ostrihome z (!) literami Jos. Beimela, wel. 8. str. 1250. Díl II. 1829. str. 935. [W slowenském nářečí Nitranském pěti a nákl. Kanowníka JIR. PAL-KOWICE.]

Pozn. Londonská a Berlinská společnost vydala Pisma swatá l. 1807. 1813. 1824. a dále b. r.

1712. Biblia sacra, to jest Biblií swatá, aneb všecka swatá pisma starého i nowého zákona. Pro ewang. křesťany augšp. i helw. wyznání. W Kyseku 1842. wel. 8. Zákon nowý etc. k wzdělání církwe Páně ewangel. W Berlíně 1824. 8.

b) Nowý zákon.

1713. Nowý Z. Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, ku kterému žaltář a Jezus Sirach přidané jsau etc. (podle Hlaského 1744.) W Prešp. u Landerer. 1775. 12. 1781. (dle Dobr. Lit. Mag. r. 1783. ano na titulu žaltáře a Siracha stojí MDCCCLXXXIII.) u Fr. A. Patzka 12. též 1787. 12. W Praze u Jos. J. Fr. z Šenfeldu. 1786. 12. W Praze.

1714. Pismo swaté nowého Z. podle českého přeložení od J. K. M. Arcibiskupa Pražského l. 1778 na swětlo dancho w nowě vydané, a však s řeckým textem, se starým latinsk. vý-

kladem, též podobně s východními přeloženími etc. na skrze srownané, na mnoha místech opravené, i obšírným literního smyslu výkladem wyswětlené od FR. FAUST. PROCHÁZKY. W Praze 1786. 8. wel. str. 734.

1715. Pismo swaté Now. Z. pro lid obecný wyswětlený od kněze FR. POLLÁŠKA etc. W Brně u J. G. Traslara. 8. wel. Rozdělení I. 1791. str. 396. mimo přepis a předm. Rozd. II. str. 376.

1716. Nowý Z., wyswětlený od J. Milece 2 díly. 8. W Prešp. 1805-6.

(Jest to vlastně Haasowa paraphrasis z Něm.)

1717. Pisma swatého; nowé Umlwy Ewangelium, aneb blažené Zwěstování od sw. Matauše. Přeložil a řeckého textu rozličné čtení způsoby weskrz přiložil FR. NOWOTNÝ z LUZE. Díl I. W Praze a Mladé Bolesl. 1810. 8. str. 338. (toliko ewangel.)

1718. Nowý zákon Pána a sp. etc. Opět s welikau pilností přehlednutý, ponaprawený a nowě vydaný L. P. 1830. wel. 8. str. 316. [Sterotyp. u Tauchnice w Lipsku.]

1719. Nowý zákon. W Kyseku 1841. tiskem a nákladem Karla Reicharda. str. 272. [Zaltář str. 74.] w 8. Opět tamž 1843. str. 306. w 16.

1720. Nowý zákon Pána a spasitele našeho Ježíše Krista. Opět s welikau pilností přehlednutý, ponaprawený a w nowě vydaný Nabani: Gyns (sic) 1839. Wytíštěna u Karla Reicharda, wel. 8. str. 276. [Wydání protestantského plno omylů tiskařských.]

1721. Nowý zákon Pána a spasitele našeho Jež. Kr. a kniha Žalmů. Pro ewang. křesťany augšp. i helwets. wyznání. 8. u Bedřich Krečmara w Praze. [Ozn. Mus. čas. 1846. str. 274.]

c) Části biblí.

1722. Čtení a Epištoly jakož i Ewangelia na všechny neděle a swátky přes celý rok mimo pašije neb příběh umučení P. W Praze tiskem pravidelní školy. 8. 1776. též r. 1780. str. 280. Opět 1784. 8. a často až posud.

1723. Pořádek s. pašie, jako w neděli kwětnau a na Weliký Pátek w církwi ewang. w Prešp. čtená býwá, od MICHALA INSTITORISA MOŠOWSKÉHO. W Prešp. 1787. 12 str. 84.

1724. Kniha žalmů a zpěwů sw. Krále a Proroka Dawida, kterýchž církew sw. po všechny časy užíwala. W Praze 1790.

1725. Zaltář Dawida Krále, kterýž se w kněžských hodinkách, jakožto církewní modlitby, a slowem místo modlitebních knížek we všech případnostech i při mši swaté užíwati může. 8. wětší. W Brně 1790.

1726. Žalt. Dawida Kr. s přidawkem rozličn. písní, modliteb. W Brně (po druhé) 1796. Na Moraw. řeč přel. skrze OPISE.

1727. **TOM. DRASKÉHO** a) Modlitby, chwalozpěvy a písně duchovní Dawida krále a profoka i jiných otců swatých, aneb žaltář zřízený k potřebám, k vzdělání, a k potěšení věřících. W Praze 1816. 8. str. 185. b) Poslední věci na nebi i na zemi aneb Obraz království Božího vyrytý skrze Izaiáš Proroka. W Praze 1816. 8. str. 154.

1728. Řeči a epístoly a ewangelia na wšecy neděle a swátky přes celý rok, i umučení našeho spasitele, též spojený obsah ewangelii. S nejmilostiwější swobodau c. k. ap. Milosti, též s potvrzením duchovní wrchnosti. 8. (str. 238 a obs. X.) W Praze c. k. skladu knih školních. 1825—1845.

1729. Epístoly a ewangelia, která času postního při mši sw. čtena bývají. K rozmnožení domácí pobožnosti. Patřící ústawu Budějowskému k zaopatření wdow a sirotků učitelských 8. str. 90. W Jind. Hradci u Al. Landfrasa 1836.

1730. Čas. mus. Zpráva o slowanském ewang. w Reměši 1839. 1842.

d) Konkordanci.

1731. **K. J. KUHN**a biblická konkordanci (přel.) 1784.

1732. Slowárně aneb Konkordanci biblická. t. j. Registr na celau Bibli swatau pro snadnější jakýchkoli jmén, osob, měst a míst, jakož též řeči a powěděni písem sw. wynalezeni s mnohau prací a pilností od **MART. LAUČKA** jináče Gallika etc. sesbíraný a sepsaný pod zpráwau pak a s předmluwau Mich. Institorisa (Mosstotzy) etc. wydaný. W Prešp. 1791. u Šim. P. Webra w 4. str. XIX. a 935. *Maior test Laučkůw* a *Jirí Terray* mají podíl w té práci (w. Tab. Poe. II. 77.)

1733. Sebrání biblických textů, k wšelijakým kázáním etc. k prospěchu kazatelů a školních učitelů, od **P. S. URBANCE** 1806.

e) Swatí otcové.

1734. Sw. Th. Cäcilia Cypriana, biskupa Karthaginenského a mučedníka wěk a spisy wybrané od **J. N. STÁRKA** etc. W Praze 1844. u Posp. str. 217. w 8.

1735. **FR. ČELAKOWSKÝ**. Sw. Augustina o městě božím knih XXII. Z latin. jaz. podlé Maurinského wydání přel. etc. Díl I. (knih I—V.) wel. 8. str. 300. W Praze arc. tisk. 1829. Díl II. (knih VI—X.) str. 291. 1830. Díl III. (knih XI—XIV.) str. 244. 1831. Díl IV. (knih XV—XVIII.) str. 352.

1832. Díl V. (knih XIX—XXII.) str. 352. tamž 1833.

1836. Sw. Jeronyma kající rozjímání o nejswětější swátosti, a řeči o ctnostech. Ze star. rkp. tištěno w Praze, w arc. tisk. 1835. 8. str. 55.

1737. **FR. SUŠIL**. Spisy sw. Otců apoštolských. Přeložil, wyswětlił a úwody opatřil etc. Wel. 8. (str. 164 a 4 obs.) w Brně, tiskem R. Rohrera 1837. (Obsah: Klement, Ignác, Polykarp. Posanz. w Čas. p. Kat. duch. 1837. od Hawráuka.

f) Wšebecně.

1738. Časopis pro katolické duchowenstwo. Wydáván přispíwáním mnoha duchowních a učených mužů od knížecí arcibiskupské pražské konsistoře. *I. roční běh* (w 4 swazcích) w Praze 1828. 8. str. 664. W kníž. arcib. knihtiskárně. *II. roční běh*. Tamže 1829. str. 646. *III. roční běh*. 1830. str. 656. *IV. roční běh*. 1831. str. 640. *V. roční běh*. 1832. str. 640. *VI. roční běh*. 1833. str. 675. *VII. roční běh*. 1834. str. 690. *VIII. roční běh*. 1835. str. 742. *IX. roční běh*. 1836. str. 822. *X. roční běh*. 1837. str. 714. *XI. roční běh*. 1838. str. 738. *XII. roční běh*. 1839. str. 822. *XIII. roční běh*. 1840. str. 777. *XIV. roční běh*. 1841. str. 765. *XV. roční běh*. 1842. str. 771. *XVI. roční běh*. 1843. str. 751. *XVII. roční běh*. 1844. str. 811. *XVIII. roční běh*. 1845. str. 777. *XIX. roční běh* 1846. str. 771.

Redaktori posud byli I. dílu far. *Procháška* a *spiritual Mráz*, II. dílu kanownici *Tomek* a *Wáclawčíek*, III. a IV. dílu *Wáclawčíek sám*, od V. dílu kanownik *Pešina*. Aučel jest wyšší vzdělání českého duchowenstwa, od něhož i mnohočetní pracovníci a pomocníci spisu toho vycházejí. Přidawkem dávají se i jiné užitečné knihy, k. p. sw. Augustina o městě Božím a j. m.

1739. Blahowěst. Katolický týdeník pro Čechy, Morawy, Slowáky a Slezáky. Wydawatel a redaktor **WÁCLAW ŠTULC**, kněz církewní. 1847.

g) Dogmatické a polemické.

1740. Knih k čtení pro učence českých obecných a sw. trywialních škol I. díl, náboženstwí. 1766. 8. II. díl 1784.) častěji potom tištěno n. p. 1783. etc.

1741. Weytah Katechysmusu Arcibiskupského. Z poručení Arc. Ant. Petra z Přichowský. W Praze 1778. 8. str. 135.

1742. O pravé křestanské pobožnosti knih *Laminda Prytania*, aneb slowútného muže *Lud. Ant. Murotoria* we Wlaském jazyku seps. nyní do češt. přenes. W Praze 1778. 8. str. 352.

1743. Veliký Katechismus s otázkami, a odpověďmi spolu s Uvedením do poznání základů náboženství a s dokazujícími z písma sw. místami k užívání w c. k. zemích. W Praze nákl. c. k. pravidelní školské kalho-tiskárny 1778. 8. str. 221. (Potom často.)

1744. Jak. B. *Bossueta* Učení katolického o těch věcech, o kterých rozepře jsau, wyložení z latin. přeloženi od skladatele schwáleného, od cirkewního kněze MART. WOLFA w češt. uvedeno. W Praze 1778. 8. str. 100.

1745. Veliký katechismus s otázkami a odpověďmi, k veřejnému i zvláštnímu vyučování mládeže w c. k. zemích. W Praze 1778. 8. str. 128. (Potom často.)

1746. Katechismus s otázkami a odpověďmi k cvičení mládeže městské i sedlské w c. k. zemích. W Praze 1778. 8. stran 79. (Potom často.)

1747. Katechetická Rozjímání, w nichžto ob-sazení římské katolické wíry tak se přednáší, že osoby, jenž w mladosti špatně vyučované byly, neb kterým obdržené vyučování z pa-měti vyšlo, prawdy wíry a žiwota powinnosti toho sw. náboženství snadno a pohnutelně w známost sobě uwéstí mohau. W Praze ná-kladem c. k. pravidelné kněhotiskárny 1778. 8. 1779. st. 174.

1748. Malý katechismus s otázkami a od-pověďmi, pro nejmenší ditky w c. k. zem. W Pr. 1779. 8. str. 20. (Potom často.)

1749. Počátkové prwní, Auxilio Altissimi, Wymluwnosti božích obsahující w sobě 1) sum-mu wíry křesf. pro malé ditky. 2) Powinnosti křesfan. žiwota podlé 10 božích příkázání. 3) řeči z písma sw. 4) Osmero blahoslawenství. 5) Sedm žalnm kajících. 6) Modlitby etc. 12. w Prešpurce 1780.

1750. D. Jiř. Frid. *Seilera* Rozmlauwání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících od ALEŠE PAŘÍZKA. W Praze 1780. 8. Po druhé 1790. 8.

Jest to pro katolíky předělané wydání knihy: D. J. F. *Seilera* Náboženství nedospělých. Z nej-novějšího něm. půwodního wydání přeložené. Wy-dané od WÁCL. THAMA. W Praze 1785. 8. str. 203. a rejstř. Jiné přeložení této knihy jest od W. Stacha w Praze 1785. 8. A jiné pro Nekato-liky od Pazara. W Epperis 1783.

1751. Napomenutí k tak nazwaným Berán-kům od Jana Leop. *Zyppelyusa*. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1781. 8. str. 34.

1752. *De Luck, Štěpán*. Gruntovní učení o člancích wíry křesfan. anebo tak řečená Křesfanská théologia. W Prešp. 1781. 8. u Aug. Patzka 250 stran.

1753. Katechismus (malý) s otázkami a odpověďmi pro nejmenší děti. W Znojmně 1780. 8.

1754. Krátká příprawa a rozmyslowání tak-o-vých dítek, které ponejprw chtějí přistoupiti k sw. wečeři Páně. Podle řádu Helwet. wy-znání 1782. b. m. 12. str. 14. (učení w otáz-kách a odpovědích, na konci modlitby.)

1755. Náboženství malých dítek 1782.

1756. Wyznání wíry Ewangelikůw Augs-purské Konfessi we Wídni: na swědectví a křesfanský rozsudek strany nich. Wydané od Frid. z Ankersteinu. W Praze u J. F. z Schöafeldu 1782. str. 6. w 8. (z něm. přel.)

1757. List o wečeři Páně bratřim ewang. náb. odeslaný do Čech od upřímného přítele G. P. (JIŘ. PĚTERMANNA) b. m. a roku. (W Praze 1782.) str. 16. w 8. K tomu listu jest i jiný s přidawkem připojen.

1758. Heidelbergský Katechismus aneb Učení prawého náboženství křesf. w otázky a odpo-wědi uvedené. 71 str. W Brně. Swob. písm. 1783. 12.

1759. Prawé náboženství w pátrných důwo-dech od počátku swěta až do našich časůw krátce složeno. Nákladem děd. s. Wác. W Praze u Fr. Höchenbergra w arcib. Impr. str. 64. 1782. w 12.

1760. List o Užívání a ctění swatých Obrazů pro bratry ewang. náboženství sepsaný a na swětlo wydaný. W Praze u Johany Prušowě 1783. malý 8. 4 listy.

1761. Správce duchowní pro ty, kteří o swé spasení pilně se starají. Z něm. jaz. w morawský uwezený. W Brně u F. J. Neu-manna. 1783. 8. 1785. 8. (Od alumna DAŮ-BRAWSKÉHO w sem.)

1762. Patero kněh o wíře a náboženství křesf. W Brně Swobodským písmem. díl I. 1783. díl II. 1784. (Od FRANT. PERN-STEINERA z Olomauckého seminarium.)

1763. Wíra samospasitedlná katolická, dar Boží a swětlo. Nejen písmem swatým a mnoho-wážností sw. Otců, též swětlem přirozeného rozumu utwrzená, nýbrž i všeobecné římské wíry odporníků jejich hodnowěrným swědec-twím potvrzená. Od jednoho cirk. kněze w 52 kapitolách sepsaná. (od KARLA WORLA). W Praze 1783. 8. u J. F. z Schönfeldu. str. 182. Pro urážliwá některá místa od c. k. cen-sury potlačena.

1764. Listovní odpověď z Augšpurského Wyznání Čechům a Morawanům na jejich otáz-ku, jestli lámání chleba při wečeři Páně po-třebné. S přidawkem české Confessie Meximilia-nowi II. Cisaři roku 1575 podané. W Praze u J. T. Höchenbergra 1783. 12. str. 77 a rejst. od MICH. INSTITORISA MOŠO-CIHO.

1765. a) Newianý odpadlec, t. j. tanžebné

proukázání nevinosti těch, kteří se k náboženství Wyznání Augšp. připojují. Hlavní článkové ewangelického učení, že každý ewang. křesťan v náboženství svém pokojnau myslí žiw býti i umřiti může, od **M. MARKOWICE** (mladšího) etc. I. wyd. W Praze 1780. II. též w Praze u **J. Höchenbergera** 1783. 12. str. 83. K tomu náleží:

b) Notae ad innocentem apostatam t. j. proukázání míst, na kteráž se odvolává newinný odpadlec od téhož **Markowice**, 1783. 12. 1/2 arch.

c) Dekret sněmu **Kostnického** o přijímání pod jedním způsobem, s poznamenáním wys. učeného **P. Kašp. Royko**, na vysokém učení **Pražském** učitele weřejného. Z něm. jazyku na český přeložený. W Praze u **Wolfg. Gerle** 1783. 8. 1 arch, od téhož **Markow.** Na ty tři spisy odpověď wysla.

d) **Katolická** odpověď na bezprawné naříkání jakéhos tak nazwaného newinného odpadce k osvědčení katolické newinnosti a prawdy na swětlo wydaná. S přidawkem upřímného zdání o zprávě, která a jak má prohlášující se **Ewangelik** k swému jej examinujícímu knězi katolickému odpowídati. Nákladem děd. sw. **Wacława**. (od **Jana Chmela** etc.) W Praze 1783. 12. str. 111. Přidawek byl na několiko dní později ohlášen, ale snad newyšel.

e) Dekret sněmu **Kostnického** o přijímání pod jedním způsobem s nowým poznamenáním proti onomu, které nedáwno od **M. K. S. B. A. W.** wydáno bylo, od **J. Chmela** w Pr. 1784. 8. 2 archy.

1766. **Reformirského** smyslu bratří **Češi**, aneb ukázání . . že sklad učení bratří českých s ewangelicko-reformirským se srownává, od **Ign. Bojislawa** 1754. Nyni z něm. přel. W Praze u **J. Tom. Höchenbergera** 1783. 12. str. 59. (špatná čeština.)

1767. Rozmlauwání jednoho **Helwetského** wyslance s ewangelickým **Aug. Wyz. Čechem**, od **ŠTĚP. LEŠKY**. W **Jindř. Hradci**. 1784. w 8. u **Wojt. Hilgartnera** str. 30.

1768. Wyznání a wysvětlení wíry čisté křesťanské k vzdělání cirk. české reformowané. W Praze u **Rosenm. děd.** 8. 1784.

1769. **Summa náboženství křest.** (ewang.) od **LADISL. BARTOLOMEIDESA** w **Baňské Bystřici** 1784. potom w **Pešti** 1796.

1770. Zpráwa o sw. wečeři **P.** od **W. ROKOSA**. W Pr. 1784. 8.

1771. Základné prawdy náboženství katol. s důwody swými z wšelikých nábožných knih wytažené etc. od **JANA HUBÁLKA**. W Praze 1784. 8. 8 archů.

1772. Krátké a sprosté wyznání a wyswě-

tlení wíry křest. od **JOS. SALAIHO**. W **Pr.** u **Rosenmüllerowých dědiců**. 1784. 8. (Jest konfessí českých bratří.)

1773. **Konfessí Helwetská**, wyznání šweycarské **Čechům** k známosti, následownikům k powolnému rozpáčení ponejprw w češtinu předstawaná od **K. WORLA**. W Praze 1784. 8. u **J. F. z Schönfeldu**. str. 133.

1774. **Konfessí Helwetská**, aneb Wyznání a sprostné wyswělení prawowěrné wíry a artikulů wšebecných náboženství křesťanského, ku kterémuž se **Šweycari** hlásají. 8. w **Berl.** 1784.

1775. **Křesťanské wíry** hlavních článků **gruntowé**, kteří z **Heidelberského Katechysmu** w krátké otázky a odpowědi uwezení předně w **Holandském jazyku**, pak w **Uherském**, nyní w **Českém** wydání jsau atd. 1784. w **Kutné Hoře** u **Fran. Korce**.

1776. **Rozmýšlení** se vlastence na Otázku, jaké wíry se přidržeti sluší od **K. WORLA**. W Praze 1784. 8. str. 198.

1777. **Sedmdesatero přemýšlowání** . . proč římské katolické náboženství **Augspurskému** a t. d. předčeno býti má, od **KARLA WERNERA**. W Praze 1785. 8. str. 151.

1778. **Weytah některých hlavních otázek** a odpowědi z učení křesťansk. pro obecný lid w **Čechách**, sepsaný od **J. Laho**, kaz. sl. bož. při cirkwi **augš. wyz. Kreuzbergské**. W Praze u **Wolfg. Gerle**, knihkupce. 8. 1784.

1779. **Obzwláštní prawdy náboženství katolického** s důwody swými z wšelijakých knih wytažené, a w pořádku swém dle možnosti jak jedna z druhé vyplývá, a jak se nebo s těmi srownáváme, kteří se od nás oddělují, aneb w kterých jiného nežli oni zdání jsme etc. od **JANA HUBÁLKA**. 8. W Praze 1775.

1780. **Krátký katechysmus křesťanský** pro mládež **Bratří českých**. W Praze 1785. 8.

1781. **Důkaz**, že katolici i pod jedním způsobem žiwého těla a krwe **Páně** požívají; nekatolici pak proto, že prawých kněžůw nemají, ani těla ani krwe **Páně** pod obojím že nepožívají. W Praze 1785. 8. od **JANA HUBÁLKA**.

1782. **Důkaz**, že kazatele **Aug. a Helw.** wyznání nejsau kněží, od **W. ROKOSA**. 8. W 1785. str. 86. **Porow. num.** 1784.

1783. **Malý katechysmus ewangelický** pro cirkwe obnowené **bratří českých**. W Praze u **Schönf.** 8. 1785.

1784. **Potřebné ponaprawení omylného spisu**: reformirského smyslu **bratří češi** od **Ign. Bojislawa** l. **P.** 1754. w něm. jazyku, léta pak 1783. w českém přeložení wydaného a při tom **gruntowní dokázání**, že učení starých bratří

českých s učením A. W. Ewangeliků nejlépe se srownává, ba že s ním w gruntu jedno jest, z vlastních starobratrských neproměněných písem s všemožnou pilností vytažené l. P. 1785. (w Prešpurce) stran 124. w 8. od **MICHALA INSTITORISA MOŠOWSKÉHO.**

1785. Aloysia Merce, hlawního kostela w Augšpurku kaz. Systematický Spůsob Protestanty o prawdě katolického náboženství přewděující. Z něm. přel. **J. CHYLÍK.** W Praze u Jana Mangoldta. 8. 1786. str. 240.

1786. Správa o nejsvětější oběti nowozákonné skrz otázky a odpovědi wydaná pro lid sprostý od **J. W. F. O.** 46 stran. W Brně u J. Siedlera 1786. 8.

1787. Psaní k obraně ewang. učitelů a swobodného učení ewangelického proti nedůvodnému důkazu že učitelové ewangel. nejsou kněží **WÁCLAWA ROKOSA** etc. První zbirka, od Petra Záchodského z Slewizu (Wácl. Stacha.) W Praze 1786. 8. str. 84.

1788. Idea fidei fratrum, aneb krátké obsažení učení křesť. w ewangel. církwích Bratrských předložen od Aug. Špangenberka, w češtinu uweveno od **J. JENIKA** služebníka sw. Ew. W Berlíně u Jana K. Eisfelda 1788. 8. wel. str. 626.

1789. Krátké a pochopitelné w náboženství křesťanském wučování. Z něm. w slowenčinu uwevené od **JANA STRAKY.** w B. Bystrici u Joz. Tumlera 1788. str. 29.

1790. W r. 1790. vyšla historie bezženství kat. kněžstwa slowáckým dialektem w 8. str. 97. bez místa (w Bystrici).

1791. Učení o hlawních člancích wíry čisté pro mládež česka dospělejšího věku od **JANA WEGHA.** W Praze tiskem norm. školy 1790. 8. též 1807.

1792. Nejhlawnější prawdy náboženství křesťansk. od Dan. Botzka. We Wacowě (wvyšly jen 4 archy) 1790?

1793. Katechismus pro mládež kat. wydal **WALENTA.**

1794. Katechismus pro dítky katolického náboženství s obrázky, w českém a něm. jazyku. 8. W Praze 1790.

1795. Nawka k štěstí a blahoslawenství podle Kristového učení zvláště pro školska mládež od **DAN. BOCKA.** Díl I. W Prešp. 1790. str. 85. předml. VIII. w 8.

1796. O swátosti biřmování, a jak se má hodně přijít. Sepsáno a wydáno pro duchovní i swětské učitele w Litoměřické diecezi. W Praze 1792. (od **TOMSY** z něm.) 8. str. 39.

1797. Katechismus Ondřeje Šmála rozebraný, wydal **M. LAUČEK** (w. Tab. Poe. II. 77.)

1798. Summa křesť. učení podle smyslu a pořádku katechysmu Luterowa od **JOS. FORNETA** (ewang.)

1799. Katechismus, do morawského jazyka přeložený od Karla Suchého. W Brně 1795. cum fig. 8. (Boček.)

1800. Katechismus s Otázkami a Odpověďmi k Winaučování krajinské mládeži. W Trnawe 1796. (od **ANT. BERNOLAKA**.)

1801. Počátečné cwičení w náboženství pro školy protestantské w c. k. zemích, podle vyššího rozkazu w něm. jazyku we Widni sepsané, nyní pak dle téhož vyššího poručení, pro národ slowenský zvláště w Čechách, w Morawě a w Slezku přeložená od **ŠT. LEŠKY** 1797. w Pr. u Hrabových děd. w 12. st. 120.

1802. Hwězdičky katolické. aneb Duši we wíře katolické wučující pobožné cwičení z swětla člankůw wíry Kristowy, jako od nebeských hwězdiček spořádané. 8. W Košicích 1797.

1803. Uwevení k gruntovnímu poznání křesť. náboženství etc. přel. od **ŠT. LEŠKY** 1798. W Praze u Hrab. děd. Něm. sepsal J. Jiř. Fokke Superintendent we Widni 12. str. 287.

1804. Malý katechismus pro nejmenší dítky. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1805. **LADISLAWA BARTOLOMEI-DESA** Jádru křesť. ewangelického náboženství. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1806. Řeči písma swat. znějící o člancích náboženství křesť. pro mládež. W Bystrici 1799. 12.

1807. Krátká zpráva o tom, co každý křesťan katolický wěřiti a zachowati má. Pro lid obecný na swětlo wydaná od **JILJÍHO SEXSTETTERA.** W Praze 1800. 8.

1808. Prawý základ a podstatný pořádek křesť. katolick. náboženství wyswětlen od **KARLA KHUNA** far. na Wodolce 1802. 8. W Praze u Joh. Jerábkové str. 112.

1809. Cesta k nebi od **KARLA MELCERA.** W Praze 1803. 8. (zvláště pro částku pátau sem náleži.)

1810. Katechismus Helwetské Konfessi pro dítky Helwet. konfessi w Čechách 1806. 8.

1811. **BOHUSL. TABLICE** Naučení o sw. wečeři Páně. bez m. a roku.

1812. Auplný katechismus potěšitelného J. Kr. učení. Od **B. Gallury.** W Brně 1809. 8. W Praze 1818.

1813. Důležitost stálého wyznání zjeweného náboženství Kristowa a šestinedělní cwičení pro ty, kteří mní od katolické církwe odstoupit, dle nejvyšší wíle Pána země leta 1782,

dne 15. Prosince k zastavení odpadu wysazené. Sepsáno od **WACL. LAUKOTY**, probosta w městě Raudnici. W Praze 1812. w norm. tiskárně. 8. str. 228.

1814. Wyučování w náboženství pro dospělejší mládež křesf. kat. etc. W Brně 1813. 8, u Jiř. Gastla od **F. NEDĚLE**, z něm. swobodně přeložené a rozšířené.

1815. *Lutera Mart.* Katechismus, kterýž slowe menší. We Wacowě u Ant. Gotlieba. 1813. 12.

1816. Mar. z Bomonta wyučování w křesf. wíře a dobromrawnosti od **K. THÁMA** přel. 2 díly. w Praze. 8. 1813 a 1818. (kniha pro chudé řemeslníky, čeled a lid wenkowský z franc. vlastně z něm. přel.) Pak od Šim. Wrany přepracováno, a podruhé wydáno pod titulem: Katechismus w rozmluwách k spasitelnému poučení a potěšení lidu wenkowského etc. Číslo IV. Nákladem děd. swatoj. 12. str. 448. W Praze arc. tisk. 1837.

1817. Poslední věci na nebi i na zemi, aneb obraz králowství božihg wyrytý skrze Izaiaše proroka. W Praze w české expedici. 1816. 8.

1818. D. M. Lutera Menší katechismus s připojením historie náboženství, od **M. HAMA-LIARA**. 1814. 12. 6 archů, též roku 1819. Katechismus Dr. Lutera, od **FEJERP.** w Lewoči 1830. pak s obrázky tamž 1834.

1819. **ŠULEK JAN** Katechismus náboženství křesf. ewang. pro wětší mládež sepsaný od etc. wydaný od Jiřího Palkowiče 1816. W Prešpurk. 8.

1820. Živé swětlo prawdy oswěcující každého člověka, (od **MATEJKY**.) 1817. 8. [Prostonárodní dogmatika.]

1821. Katolické učení o swátosti birmování, od Kašpara Weiningra (přeloženo od **JANA HÝBLA**). W Praze 1818. 8.

1822. Cesta života aneb podstata wíry wšecobecné křesf. skrze otázky: Kde jest to psáno? neomylnými a newywratitelnými důwody proti některým důmyslům našinců w těch věcech, které s nekatoliky w nedorozumění jsau, důwodně předstawaú od **J. BOHDANECKÉHO**. W Praze 1818. 8. str. 192. u Fr. Fetterle z Wildenbrunn.

1823. List patýře k stádu od prawého owčince Kristowa na čas pod jménem helwetského a Augšp. náboženství oddělenému, w němž některé pochybnosti a těžkosti we wšemožné krátkosti se wyswětluji, od **J. BOHDANECKÉHO**, druhé wydání. W Praze 1818. str. 47. druhý díl 1820.

1824. *Jiljeho Chládká* otázka: Co máme o zpowědi katolíků držeti? přel. **JAN HÝBL**. W Praze 1819. 8.

1825. Gallury Čest stolu Páně, nebo nejprawější smysl o nejswětější swátosti oltární. 1820. 8. přel. **W. KAREŠ**.

1826. Wyswětlení a přidawek ke katechismusu k potřebě učitelů, obzwláště při takowých školách, do kterých týhodně několikráté přijiti nemůže, od **ČENKA z WARTENBERKU**. W Hrad. Králowé 1821. 8.

1827. Ponaučení a utwření we wíře a w náboženství kat. křesf. pro katolické křesfany mezi protestanty oboující. Od **J. WAWŘÍKA**, faráře Ratimowského s přidáním některých důwodů a s obšírnějším wyjádřením po druhé wydané. W Opawě u **J. J. Trasslera** 1821. str. 145.

1828. Sprostopochopitelné důkazy křesf. kat. wíry. W Brně 8.

1829. Křesfanské kat. učení o církewních odpustcích, od **JOS. KERNERA**. W Hradci Král. 1822. 8.

1830. Psaní Pána K. L. z *Hallerů*, w kterém zpráwu dáwa o swém nawrácení do říms. círk. W Hrad. Král. 1822. 8. st. 35.

1831. **PAULINI ONDŘEJ** Náuka ewangelií Christusowey (sic.) W Brně Jiř. Trassler 1822. 8.

1832. O srownalosti kat. náboženství s rozumem dle něm. **F. Darupa**, zčeštil **J. W. SEDLÁČEK**. W Plzni 1822. 8. str. 168.

1833. Bezpečný wůdce katechetů, aneb poznání Boha ze stwořených věcí, rozumu, swědomí a některých wlastností jeho etc. Spolu Sokratické opakowání nadjmenowaného wšeho předneseného wyučování od **J. JAWORNICKÉHO**. 2 díly. 1823. 8. Díl III. 1824. w Praze. Učení o pěti církewních prikázáních a sedmi swátostech; wyložené sokratickým a katechetickým způsobem dle c. k. norm. katechismu. Díl IV. 8. w Praze u B. Háze. 1825. Učení o křesfanské sprawedlnosti, o čtyrech posledních věcech člověka. Díl V. 8. tamž 1826.

1834. Rozjímání té otázky: Co já mám činiti, abych spasen byl, a odpowědi etc. W Berlině 1823 w knihárně Fr. Späther. str. 52.

1835. Krátká učení křesf. kat. wíry. W Lewoči 1824. 8. maj.

1836. **FILIPA NEDĚLE** Náboženství w wykladech a rozmlauwáních podlé uwezení w c. k. zemích předepsaného katechismusu w čtyrydceci cwičeních a čtyrech opakowáních rozdělené, cwičně wypracowané, a s troji biblickomrawnau řeči konečně zaopatřené. K obzwláštému užíwání P. Katechetů školních, kostelních a domácích. 4 díly. 8. W Brně 1825. (wlastně 1824. počalo tištěno býti.)

1837. Užitečná správa k svátosti bířmowání w otázkách předstawená. Oným k potěšení, kteří tu Swátost přijmouti žádají. S přidauými modlitbami k spowědi a přijímání, zrcadleni spowědním, a předepsauými modlitbami před a po swat. bířmowání. W Brně 18.

1838. Fr. Stapfa Ruční kniha ku katechysmusu. Zwlastě pro katechety, pak též ku powzbuzení každého. Zčeštěná od J. HÝBLA. W Praze 1824. u Mart. Neureutra (knihk.) 8. str. 351.

1839. BLAŽEK MICHAL. Malý katechysmus pro mládež, jmenowitě pro školní ditky přinaležející k církwi ewang. Jimramowské. W Litomyšli J. Tureček. 1826. 12°.

1840. KARIHORDÓ ANTON. Wynaučowání katol. náboženstwí w otázkách a odpovědích. Přeloženo. W Trnavě 1829. Jelinek. 8.

1841. Katolické učení w náboženstwí, w otázkách a odpovědích, k zwlastnímu užívání katechetů a učitelů, jakožto kniha ke čtení ku w c. k. rakauských zemích předepsanému welkému katechysmu, od J. M. Leonharda atd. 8. str. 223. W Brně u Traslera 1827.

1842. Kniha k čtení k malému katechysmu atd. 8. str. 98. W Brně tamž 1827.

1843. J. F. DEVOTY. Pořádek, jak se wyznání wíry katolické diti má. Wydal atd. 8. str. 13. W Praze arcib. tisk. 1828.

1844. Gruntowé křesf. wíry hlawních článků, neb malý katechysmus Heidelberský pro mládež církwi w ewang. českých školách helwetského wyznání, po znouwu wydaný. 8. W Praze 1828. pak 1830.

1845. Křesfanský katechysmus, totiž krátká, sprostá a swětlá kniha učení prorockého, apoštolského w otázky a odpovědi uwedená, a k schopnosti malých dítek přirownalá. 8. W Praze u Háze 1828.

1846. MIKULÁŠ TOMEK. Krátké wyswětlení katechysmu k prospěchu učitelům a dítkám, kteréž wydává atd. 8. str. 192. W Praze, arc. tisk. 1828. II. wyd. W Praze u Háze 1837. 8.

1847. J. M. KRÁL. Jeden owěincc a jeden pastýř, to jest: Římská, neomylná, stále trwající, widitedlná, jedna, katolická, swatá, apoštolská církew Kristowa. Od etc. Díl I. 8. str. 432. W Praze u Posp. 1829. Díl II. str. 463. tamž 1830. Díl III. str. 386. tamž 1830. Díl IV. str. 332. a obsah. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1830.]

1848. Prwotní katolická, půwodně ew. apoštolská wíra křesfanská. 8. str. 76. W Berlině u Trowiša a syna 1829. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1831. zapowězená.]

1849. VINČ. ZAHŘADNIK. a) Krátký katechysmus k utwřzení katolíků u wíře jejich,

zwlastě pro ty, jenž katolickau wíru přijímají neb opauštějí. Od etc. 8. str. 203. W Praze. arc. tisk. 1830. [Pos. Čas. p. k. duch. 1830.]

b) Doštěpná zahrádka dítek dobrých, obsahující w sobě wyswětlení některých článků prawé a dokonalé wíry Kristowy. 12. str. 48. W Praze. arc. tisk. 1836. [Pos. Čas. p. k. duch. 1836.]

1850. Summa Augspurského wyznání, učením z písma sw. wzatým wyswětlená, a připojenau kratičkau historii církewní o žiwotě Luthera, a o přiběžích téhož Augs. wyznání, zwlastě w Uhrích. 8. str. 170. W Košicích u K. Werfera. 1831. [Kat. Fej. 1834. Tatr.] Sepsal Dan. Langsfeld.

1851. Wojtěcha Ruffera Cesta k prawí a samospasitedlné wíře w boha a spasitele našeho J. Kr. 12. str. 108. W Praze tisk K. Jeř. 1831.

1852. ANT. FR. JERÁBEK. Nawřzení náboženská všem křesfanům, kteří krom církwe křesfansko-katolické se nácházejí, k pozornému, nestrannému a spasitedlnému rozjímání podaná od etc. 12. str. 88. W Pr. a Hr. Kr. u Posp. 1831.

1853. FR. ROLEYČEK. Swátost swatého bířmowání. Dárek pro ty, kteří tuto swátost přijímají, též rodičům, učitelům a kmotrům, od etc. 12. str. 146. W Praze K. Jeř. 1832.

1854. Pemštein Jos. Spis o wíře, naději a lásce we 3 dílech. W Brně. [Dle dopisu Gal-laše 22. dub. 1833.]

1855. JOS. SALATNAY. Zahrádka dítek dobrých, obsahující w sobě: Nowý katechysmus náboženstwí křesf. ewangelicky reformowaného a některé nowé modlitby i písně, od etc. 8. str. 112. W Praze u Házowcůw 1832. [Pos. Čas. p. k. duch. 1834.]

1856. J. V. JIRSÍK. a) Zdrawé, prawé a čisté učení Lutherowo, Kalwinowo a mnoha jiných mandřých proteslantůw, sepsal etc. 8. str. 54. W Praze u W. Špinky. 1836. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1837.]

b) Bohomil, zpráwa jednoho upřímného ewang. křesfana w důležitostech prawé wíry Kristowy, čtení prospěšné a chwalitebné, kteréž wydal etc. Číslo II. nákladem swatoj. dědictwí. Wel. 8. str. 416. W Praze arc. tisk. 1835. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1835.]

c) Proč jsem katolíkem? Slowo k sprostému katolíkui, jakby z wíry swé počet dáti měl. od etc. Číslo I. nákl. swatoj. děd. 8. str. 30. W Praze. arc. tisk. 1836. Druhé rozmn. wyd. tamž 1836. str. 24. [Srow. Čas. p. k. duch. 1835 a 1836.] III. rozm. wyd. 1840. tamž. 12. str. 48.

d) O církewním prikázání postu. W Pr. 1839. u Špinky. str. 30. w 8.

e) Dwadecatero přátelských listů k Ewangelikům nebo Protestantům v Čechách bytující, kteréž k nim v duchu lásky, pokoje a smířlivosti činí Jan Valer. Jirsík, far. v Minicích atd. W Praze 1842. w arcib. tisk. 8. str. 108.

1857. D. Mart. Luthera Katechismus pěknými figurami ozdobený. W Lipt. u sw. Mikuláše 1833. 12. 3 archly.

1858. KAREL HYNA. a) Malý Katechismus od etc. 8. str. 64. w Praze. arc. tisk. 1835. b) Katechismus pro obecní lid a dorostlou i dospělejší školní mládež etc. W Praze 1839. u Špinky. 8. str. 332.

1859. J. ŠULEK. Katechismus náboženství křesť. ewang. pro větší mládež sepsaný skrze etc. wydaný nákladem J. Palkowice etc. Nowé vydání w Jind. Hradci u Landfrasa (cens. 1835.)

1860. O. SOLTYS. První počátkové křesťansko-ewangelického učení, ku prospěchu školské mládeže 8. str. 16. W Prešp. u Belnayho děd. 1834.

1861. FR. KUBOWIC. Základ všeho dobrého, anebožto kratičké nawedení křesť. dítek k wíře, lásce, naději. Sepsal a na svůj náklad vydal obecní dobré fedrowati (ploditi) chtějící křesťan. W Prešp. 1838. u Belnayho dědiců.

1862. Kristus a jeho církow, ku prospěšnému čtení pro slowanský pospolitý lid na swětlo vydal sl. bož. kazatel. K založení fundace za wdowy a sirotky kněžowské i rektorské w Turci. W Ban. Bystřici 1839. tiskem Filipa Macholda.

1863. J. G. HORECKÉHO. Katechetický výklad sw. náboženství s jeho proměnami. W Pešti 1839. str. VIII a 102. w 8.

1864. ŠTĚP. LEŠKA. Oswícený křesťan ewangelický. 8. 1844.

1865. O smíšeném manželství. Slowo lásky k mládencům a pannám katolickým od jednoho upřímného jejich přítele. 12. str. 53. 1842?

1866. W. KROLMUS. Obrana prawdy katolické čili smír mezi katolíkem a nekatolíkem. 2 díly. 1843. u An. Špinkowé.

1867. W. WERUNÁČ. Hodiny křesť. katolické, aneb: Nejhlawnější články wíry od etc. W Jičíně u F. Kastránka. 1844. 8. str. 166.

1868. Která církew jest církew Kristowa? aneb katechismus o náukách, w nichž církew protestantská od katolické odstupuje. Přel. VINC. JANALÍK. W Holomauci 1845. nákl. Ed. Hězlza. wel. 8. str. 135.

1869. Učení křesťanského katolického náboženství. 8. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

1870. Stručný přehled dějepisu a rozdílu učení a náboženství ewang. a římsko-katolic-

kého. Nördlinger in d. Beckischen Buchhandlung 1844. [104té. vydání!?

1871. M. J. HURBAN. Unia, čili spojení Lutheranů s Kalwiny w Uhrách, wyswětlené od etc. W Budíně 1846. u Gyuriana a M. Bagó. wel. 8. str. 200.

1872. SKORPÍK FRANT. Mluwnictwí a zjewení. W Brně tisk wdowy Rud. Rohrera. wel. 8. 1846. str. 96. [Jest vlastně psáno proti knize: Doba prwního člowěčenstwa.]

1873. Křesťanský katechismus pro školskau i dospělejší mládež ewangelickau etc. Sepsal ŠTĚPAN PLÁČKO, sl. b. k, w Dřenově. W Bánské Štawnici. 1846. Tiskem Fr. Lorbera. str. 86. w 8.

1874. W časopisech: W *Příteli Mlád.* Co jest křesťanský wěříti, od J. Kučery. 1838-41. Analitický výklad neb rozbrání normálního katechysmu od Makše J. 1840. Cwičení o swátostech, od Čenka z Wart. 1841. Křesťanská naučení z příkladůw o polném hospodárství, od Stárka. 1843.

b) Historie biblická.

1875. *Jana Hübnera* biblická historie. W Prešp. 1778. 8. Potom pod jménem: *Biblická historie* w počtu sto a čtyry we dwau dílech, po padesáti a dwau, ze starého a now. zákona wybraná. 8. W Litomyšli u J. Turecka 1833. Též: Dwakrát 52 biblické historie pro školy a čeledi s obrazy. W Kyseku, tiskem a nákl. Karla Reicharda 1842. w 16. str. 20.

1876. Příkladné k vzdělání duchownímu slaužící wyprawowání nejpřednějších biblických skutkůw a příběhů starého i nowého zákona. Z němčiny přeložil JAN TRUTNOWSKÝ 1779. 8. stran 219.

1777. Biblický příběhopsis aneb historie o Náboženství, jakožto třetí částka prwního dílu knihy ke čtení pro učence obecných škol. W Praze 1780. 8. str. 81.

1878. Zákon Pána našeho Jež. Kr. s kratičkým popsáním příběhů zjeweného náboženství a jeho wznáwačů od časů Adamových až do časů naších, od JOS. DITRICHÁ. W Praze 1803. 8.

1779. Krátká summa historie písem swatých od J. WEGHA. W Praze 1807. 12. str. 46. z franc. Frid. Osterwalda do uhersk. jaz. z uhersk. do českého přel. W otáz. a odpow.

1880. *Biblická historie náboženství, křesť. mravné učení a poznání důwodů náboženst.* W Pr. w c. k. skladu knih školních 1818. stran 168.

1881. *Biblické příběhy starého zákona pro mládež ku školnímu wučowání.* Díl I. dle münchowského wydání wyzdělal JOS. CIMELA. W Hradci Král. 1821. str. 144. Díl I: uhý

str. 207. Též jednotlivé částky o sobě prodávány jako : čtení utěšené a rozmilé o Daniclowi, Esther a Mardocheowi. Dárek dobře zvedeným dítkám. 1821. 8. etc.

1882. Historie biblická pro odrostlejší mládež, jakož i pro dospělé, kteří biblických příběhů k poučení a vzdělání swému užívati chtí. Prací a nákladem ŠIMONA BERNARDA WRÁNY etc. Díl I. hist. star. zákona. W Českých Budějovicích u J. Zdarssy 1821. 8. str. 366. Díl II. hist. now. zák. str. 377. mimo rejst. 12 list. Též w Praze 1832. tisk K. Jeřábka 8. str. XXVI. a 323. a 355. a ryt.

1883. Církev Kristowa, aneb krátká zpráva o jejím založení, rozšíření a řízení (pro školní mládež) od A. G. SUCHÁNKA. W Hradci Král. 1822. 8. str. 84.

1884. J. Augustýna Langhofferu Jádru biblické historie z písem sw. vybrané pro mládež ewang. W Skalici 1825. 8. str. 103.

1885. Swědectví staré křesťanské církwe o austné zpovědi a očistí. Sepsal GALLAŠ. Rkp.

1886. BAJZA JOS. IGN. Příklady ze swatého psma starého a nowého zákona (w zlomkách). W Trnavě 1820. 8. u Jana Jelínka. Dwa díly. (słowácky.)

1887. HREBESKÝ. Biblické příběhy. 8. w Jind. Hrad. u Landfrasa. [Michl Obr. str. 217. num. 600.]

1888. J. W. WLASÁK. Kr. Šmida biblické příběhy star. i now. zákona pro dítky od etc. zčeštěné od etc. Dwa díly. 8. (str. X a 138 a ryt.) W Praze u K. Jeřáb. 1833.

1889. W *Přítel. mládeže*. 1827. IV. Biblická abeceda. — Biblické příběhy od Čeňka z Wartenh. 1839—40.

i) Wýklady. Postilly.

1890. Wýklad na některé články wíry, od M. LAUČKA. W Prešpurku u Landerera 1776?

1891. WÁCL. LENIHARDA: Uwedení, jak školní katechetowé Postilly Scipionowy při wýkládání ewangelium užívati mohau. W Praze 1779. 8.

1892. Krátké rčeczi, aneb Weyklad na páte přikázání dle Rzímského katechysmusu sepsané i kázané w Jincech od JANA JANDY, kněze církwe. W Praze u Fr. Jeřábka 1780. 8. str. 487.

1893. Krátké rčeczi aneb Weyklad na czlánky Wíry apoštolského Wyznání. W Praze 1780. 8. od J. JANDY.

1894. Křesťanské wíry základ od otce založený na poznání syna jeho J. Kr. ukázaný z obyčejných nedělních a swatečných řečí božích, jenž ewangelia slowau, přes celý rok sprostně a zřetelně oswedčen. . . skrze GEORGIUSA PETRMANA etc. W Drážďanech

díl I. str. 292. Díl II. str. 387. wytiskl H. W. Harpeter 1783. w 4.

1895. Křesťanská katolická užitečná domovní Postylla na celoroční nedělní i swateční epístoly a ewangelia, proti všemu nedělnímu i swatečnímu zlému užívání spořádaná etc. přeložená a wydaná od M. W. KRAMERIUSA. Díl I. W Pr. 1785. 8. (Wíce newyšlo.)

1896. Postylla aneb weyroční wýtahowé na nedělní a swateční ewangelia. W Uherské Skalici 1785. 8.

1897. Postila křesť. katolického wučování, aneb krátký weyklad všech nedělních a swatečních epístol a ewang. na česko přeložené od JANA CHMELA. W Praze 1786. 8. (Se-psána jest od P. Goffine premonst. řádu.)

1898. a) Wýklad na nedělní a swateční ewangelia dle způsobu we školách nařizeného, jehož katechystám školním k užítku w něm. jazyku sepsal, nyní pak w češtinu uwedl AL. PAŘÍZEK. 8. W Pr. I. díl 1788. II. díl 1789. III. 1789. Opět w Praze 1819.

b) Wýklad na nedělní epístoly we školách k prospěchu katechetů od Al. Pařízka, zčeštěný od J. HÝBLA. Dwa díly. 8. str. 831. W Praze. tisk. K. Jeřáb. 1827.

1899. Potřebné rozebrání a poznání pravdy Weykladu na VI. prosbu modlitby P. od česk. Pražských PP. pastoralistů učiněného a w r. 1788. wydačho w Pr. bez authora 1791.

1900. Tři katechyzací kostelní na modlitbu P., kterakby se mělo w neděli a we swátek katechyzírowati w kostelích a přítomnosti lidí dospělých. Wydané na příbhu od Pražsk. Pastor. českých. (od G. CHLÁDKA). W Praze 1788. 8. (Zlomek w Chrestomat. Tomsowě na str. 218—221.)

1901. Katechet. wučování z něm. W B. Bystřici. 1788. 8.

1902. M. NETOPILA Podobenská wyprawování J. Kr. wyswětlená k užívání kazatelů, katechetů etc. W Brně 8.

1903. FR. POLLÁŠKA ranní wýklad epístol nedělních celého roku. 8. W Brně 1792. 1802.

1904. Řeči Pána našeho J. Kr. ze sw. ewangelistů wytažen dle půlétwrtu roku, w kterémž Pan náš auřad učitele konal, pořádně rozwržené, wyswětlené, s přidaným w sedmi odděleních krátkým popsáním žiwota Páně, jakož i mnohými obsírnými naučeními wíry, a mravů rozšířené od kněze JOS. DYTRICHA etc. W Praze. 8. I. díl 1793. u Diesbacha str. 286. II. díl 1794. str. 244. III. díl 1794. str. 362. Druhé wydání w Praze 1809.

1905. Postylla, aneb weyklady na wšecky nedělní a swateční epístoly a ewangelia přes

celý rok, s přidáním mravných naučení, písní a modliteb, od JANA MEDLÍNA. W Praze. 4. I. díl 1796. str. 612. II. díl 1796. str. 359. a rejstřík. Díl III. nákl. Pospíš. 1828. str. 319. Díl IV. str. 303. též.

1906. Postylla domovní, aneb křesťanská přemýšlování na nedělní a sváteční ewangelia k slávě boží a k všeobecnému vzdělání zpořádaná, od ONDŘEJE PLACHÉHO. W Baňské Bystrici 1805. Dva díly, Iní str. 624, Ilhý str. 527. s vysvětlením Modlitby Páně.

1907. Náboženství ve výkladech a rozmlauwáních podlé uvedení w c. k. zemích předepsaného katechys. w 40 cwičeních a 4 opakowáních rozdělené knihy pro celý rok od Deresera; přeložena od F. NEDĚLE. W Brně 1808. 8. čtyry díly.

1908. Postylla aneb rozličná poučowání křest. na neděle přes celý rok, od JOS. JAWŮRKA, 2 díly w Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z Wildenbrunu.

1909. Homilie postní dle sw. Marka. K vzdělání křesťanského lidu, všech stawů w swatopostním kajícím čase, od FR. ALOYS. WACKA, bisk. Notaria, děkana atd. W Praze 1826. u Weroniky Šollowé, wedením J. Pospíšila. 8. str. 113.

1910. L. FR. WIRŠINK. Výkladové neb exhorty ranní nedělní a některé swáteční. Dva díly. 42 arclhy. W Praze u K. Jeřáb. 1827.

1911. J. JAWORNICKÝ. Desatero božích přikázání. K rozjímání všechněm, kdož se boha bojí a dobré swědomí milují, dle Rittera atd. wyložené a w kamenotisku wyobrazené od etc. 8. str. 99 a 10 rytin. W Praze u Boh. Háze. 1827.

1912. CHALÚPKY. Hodnowěrné wypsání země sw. kananejské s jinými krajinami dědictwí Israelowa; k lepšímu wrozumění písmům sw. Dvě částky. Č. I. 1829. 8. str. 103. Č. II. 1831. str. 263 s mapau země židowské. W Baňské Štáwnici u Štěp. Michalípka. [Srow. Kwěty 1834. 401 od Wl. Pelikána.]

1913. FR. FRYČ. a) Homilie aneb wnučowání lidu křest. při ranních službách božích dle výkladu sw. ewang. na neděle a slawnosti Páně od etc. Díl I. 8. str. 253. Díl II. str. 257. W Praze arc. tisk. 1828. Podruhé. Dva díly. 8. str. 308 a 336. tamž. 1831. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1831.] b) Illas wolajícího. Řeči homiletické na neděle a některé slawnosti. W Praze 1839. str. 370. w 8.

1914. J. HÝBL. Ježíš spasitel swěta, anebo Ewangelia swatá nedělní a swáteční s wysvětlením obrazním a slowním. K weřejné a školní potřebě, pro kazately, hospodáře, a komu slowo boží na srdci leží. Dle J. A. Karla

Hanla sepsaná od etc. Díl I. 8. (str. 110 a obr. 61.) W Praze tiskem Posp. 1828. [Díl II. cens. 1833.]

1915. VINC. ZAIHRADNÍK. a) Homiletické řeči na neděle a swátky celého roku od etc. Díl I. 8. str. 370. w Ilrad. Kr. u Posp. 1832. Díl II. str. 374. tamž. 1833. [Něm. Homiletische Erbauungsvorträge etc. Prag. 1832.] Pos. w čas. p. k. duch. 1833-4.

b) Rozwrhowé kázání na neděle a swátky celého roku od etc. Díl I. 8. str. IV. a 262. [Pos. Čas. p. k. duch. 1836. od Jirsika.]

1916. Krátká kázání a homilie na nedělní a swáteční epistoly celého církewního roku. Sepsal M. Fr. Schönbek. Díl I. 8. str. 308. Díl II. str. 414. W Praze. tisk K. Jeřáb. 1834. [Pos. Čas. p. k. duch. 1834. Wynatek tamže 1828. str. 430. 602.]

1917. JOS. ZIMMERMANN. Česká postylla, kniha k poučení a k vzdělání katolických křesťanůw od Leonarda Goffina, přeložil, rozmnožil a žiwotopisy sw. patronů Českých připojil etc. I. a II. díl. W Praze 1843. u J. Spurného. wel. 8. str. XVI. a 454.

k) Kázání.

a. W zbírkách.

1918. FRANT. HEILMANA. a) Illas pastýře, to jest sprostnouprímná kázání faráře k swým Osadním owěčkám na wšecky celého roku neděle z franc. (Reguisa) přel. W Praze 1775-1778. 8. 4 díly (zimní, jarní, letní a podzimní.) b) J. Jiř. Hollanda krátká kázání na wšechny celého roku neděle pro lid sedlský, přel. W Praze. 8. u J. M. Samma. I. díl 1786. II. díl 1787. c) J. Jiř. Holl. krátká kázání na wšecky celého roku swátky z rozličných franc. kazatelů wybraná a k užítku wenkowského lidu zřízená, 2 díly. W Praze 1790-1. 8. (přel.) d) Téhož krátká kázání na postní neděle, z rozličných slowutných kazatelů wylažená a k užítku wenkow. lidu zřízená. W Pr. 1794. (přel.)

1919. JANA TRUTNOWSKÉHO a) Leopolda Fraydta čtyřidceti Chwalo- a slaworzeczi, anebo: z písma sw. wzaté chwály Mariánské, kázání přel. Díl I. 1776. II. díl 1779. 8. str. 267. W Praze. b) Téhož Učení křesťanská, neb kázání nedělní a swát. přes celý rok přel. 4 díly. W Praze. 1779. 8. str. 359. II. 1780. str. 399. III. 1780. str. 344. IV. 1781. c) Krátká kázání po mši sw. k potřebě a ku pohodlí wenkowsk. duchowních správcůw etc. na dvě léta, aneb 2 běhy roční. W Pr. u Samma 1784. 8.

1920. **KARLA J. KHUNA** a) Mrawná a spásitedlná kázani na ewangelia celého roku 5 dílů. W Praze. 8. I. díl u J. K. Hrabý 1776. II. díl 1778. III. díl 1780. IV. 1781. V. 1782. (u Fr. Jeřábka.) b) Ign. Wagnera krátká mrawná kázani pro lid obecni polní přel. W Praze 1785. 8.

1921. Kratičká kázani na wšecy zaswěcený(é) swátky od Wáclawa Spreng(a). W Praze 1777. 8. k dostání u J. J. Gröbla kněhokupce. str. 192.

1922. **JANA JANDY** krátké řeči aneb weyklad na páté přikázani boží a ostatní přikázani, kázané w Jincích. W Praze u Fr. Jeřábka 1780. 8.

1923. Ranni kázani na wšecy Neděle a swátky od **ANT. PESSMAYERA**. W Brně 1782. 8. Rozdělení prwni tamže 1792. 8.

1924. Příhodné a swatečné kázani, od **GURA FANDLIHO**. 2 díly. W Trnawě 1795. 8. (slowácky.)

1925. **A. GAZDY** Hortus florum t. zahrada kwětná, w kterej na obecne i osobitné slawnosti Krista P. a jeho Swatých swatečné kázane. 2 díly. W Trnawě 1798. 8. (slowácky.) b) Bolestné stažowání pre nas trpčihó Krista P. w postních kazaňach. W Trnawě 1799. 8.

1926. Swazek kázani swatečnich na rozličných místech, obzwlášťe w slavných městech Pražských držel **STANISL. WYDRA**. W Praze 1799. 8.

1927. **JANA RULÍKA** a) Krátká katechetická kázani na neděle přes celý rok, k užitku wenkowského lidu od Jos. Polikarpa Šilhera, faráře w Basingu, w dolejších Rakausích sepsaná, přeložená. 2 díly. W Praze. I. díl 1799. 8. II. díl 1800.

b) Jos. Polikarpa Šilhera krátká katechetická kázani na swátky přes celý rok, z něm. přel. W Praze 1802. 8.

c) Jos. Habersfelda kněze církewního postní kázani, z něm. přelož. W Praze 1803. 8.

d) Swateční kazatel aneb kázani na swátky B. Marie Panny, matky Ježíšowý, a jeho swatých: jako i také na jiné w roce slawnosti díl I. 1805. díl II. 1806. 8. u Hrabowých dědiců.

e) Krátká kázani k ranním službám božim na wšecy neděle přes celý rok 2 díly. W Praze 1810. 8.

1928. Katechetická kázani dle pořádku křesťan. naučení na každau neděli w roce k užitku jak mládeže tak wenkowského lidu, před tím we Wratislawě w německém jazyku wydaná, pak w češt. uwedena. W Praze 1801. 4.

1929. **A. Štekl**a krátká kázani na wšecy

neděle a swátky, přeložil **PROKOP ŠEDIWÝ**, 2 díly. W Praze 108. 8.

1930. **WOJTĚCHA NEJEDLÉHO** a) Nedělní kázani, 2 díly. W Praze 1806. 8. b) Swateční k. 2 díly. W Praze 1807. 8.

1931. **DAN. BOCKO** obmyšlel wydati jeden roční běh swých kázani, ale smrt (1806) mu w tom překazila. (Tab. Poe. III. 82.)

1932. Řeči pastýrské k lidu křesť., které k rozšíření prawé maudrosti a wzděláni mrawů křesť. swým posluchačům přednesl . . a wydal **KAŠP. MELICHAR HRDLIČKA**, kněz círk. w Dašicích. Tři díly. Díl III. W Praze u Boh. Háze 1812. 8. str. 514. Díl IV. (též pod titulem: Kázani a Homilie na nedělní a swateční ewang. celého r. etc. Díl I.) W Praze w komisí u J. Krausa 1818. 8. str. 583. mimo rejst. Díl V. (též pod titulem: Kázani a Homilie etc. díl II.) W Praze w komisí u J. Krausa 1821. 8. str. 747. rejstř.

1933. **MATEJE SICHRY** a) Kázani na wšecy neděle, 2 díly. W Brně 1814. b) Kázani na wšecy slawnosti a swátky celého roku. W Chrudimí 1817. 8. u Josefa Jana Košiny str. 384. mimo rejstř. a slowníček.

1934. Kázani na wšecy neděle a obyčejné swátky celého roku, která z rozličných dobrých jak cizojazyčných tak wlast. kazatelů wyťahl, zde onde proměnil a zkrátil, a k wšeobecnému užiwání k tisku podal **J. A. KAISERLICH**. W Brně 1818. 8. 2 díly.

1935. Kázani nedělní, sw. a příležitostná **J. RYCHLOWSKÉHO**. W Pr. 12 dílů 1818-23. Písmem a nákl. Jos. Fetterlowé z Wild. Čtvero kázani ze zbytků atd. 8. str. 77. W Praze arc. tisk. 1830.

1936. **FR. AL. WACKA** a) Kázani postní k wzděláni křesť. lidu wšech stawů. W Praze. 8. I. roční běh 1819. str. 128. II. roční běh 1820. str. 100. III. roční běh 1821. str. 112. IV. roční běh 1822. str. 110. V. roční běh 1824. str. 126. b) Příležitostné duchowní řeči. W Praze 1824. u Mart. Neureutra knihk. Wytištěno u Fr. Jeřábka. 8. str. 223. c) Nowé příležitostné řeči duchowní. 8. str. 280. W Pr. u Posp. d) Nowá kázani postní k wzděláni křesť. lidu wšech stawů. W Praze arc. tisk. 1838. 8. str. 96.

1937. a) Hlasatel slowa božihó we swátek, aneb celoroční káz. swateční od **FR. FRYČE** w Pr. 4 díly 1821-3. u J. Fetterlowé z W. b) Nedělní, swateční a příležitostná kázani. Díl I. 8. str. 356. W Praze. arc. tisk. 1826. Díl II. str. 314. tamž 1827. c) Cesta utrpení, neb spásitedlné rozjimání posledních dob Pána a spas. J. Kr. w sedmeru postních kázanih přednesená. 8. str. 149. W Praze. arc. tisk.

1827. *d)* Hlas wolajícího. Řeči homiletické na neděle a některé slavnosti. W Praze 1839. str. 370. w 8.

1938. Sbíрка swatých řečí, které při některých památných příležitostech držel *Bohusl. Tablic.* We Wacowě 1821. 8. str. 140.

1939. Řeči duchovní při rozličných příležitostech od *Ondřeje Maršofera.* W Brně 1822. 8.

1940. **FRANT. XAW. JEDINY** *a)* Kázání postní o wlažnosti u wíře, kteráž roku 1821 osadě swé přednesl. W Praze 1822. u F. Jeřábka. 8. str. 77. *b)* Škola Kristowa, kázání o pokání swatém, kteráž w r. 1822. osadě swé přednesl. W Praze 1824. u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu. 8. str. 106. (jest 7 kázání). *c)* Přewrácenost křesťanů mnohých. W sedmeru kázání postních připomíná etc. 8. str. 192. W Praze u Posp. 1830.

1941. Sebrání některých jubilejních kázání, držených na den třetí jubilejní slavnosti reformací w c. k. rakauských zemích z něm. Jak. Glatze do češt. přel. **J. KREJČÍ.** W Praze 1823. 8. str. 185.

1942. *a)* Biblická kázání, na všechny neděle, slavnosti i swátky celého roku s několika řeči příležitostnými od **W. WILÉMA WÁCLA-WIČKA** etc. W Praze 8. u Josefy Fetterlowé z Wild. 1823. I. díl. str. 248. II. díl str. 271. III. díl 1824. tamže str. 292. IV. díl str. 345. tamže 1825. *b)* Sedmero swátostí církwe sw. katolické wyswětlených w sedmeru postních kázání. 8. str. 126. spolu s řeči připravující o swátostech wesměs. W Praze arc. tisk. 1830. [Srow. Čas. p. k. d. 1830.] *c)* Sedmero swatopostních kázání o sedmeru smrtedlných hříchů. 8. W Praze tamž 1832.

1943. **JANA HÝBLA** *a)* Frant. Stapfa etc. obšírní rozwrhowé kazatelští ku potřebě všem učitelům náboženství. Dle třetího něm. vydání etc. přel. W Praze u Mart. Neureutra knihk. díl I. 1824. str. 306. Díl II. str. 494. *b)* F. Stapfa Příprawy ku káz. pro obecný lid na nedělní ewangelia kat. církwe. roku s ustawičným wzhledem na jeho obšírné rozwrhy kazatelské, přelož. Díl. I. w Praze u M. Neureutra 1825. 8. str. 440. Díl II. tamže str. 349. *c)* Ruční kniha ku katechismusu, přede vším pro katechety, pak také ku powzbuzení každého. 8. str. IV. a 356. tamž 1824. [Wšech pět knížek činí jedno dílo čili spis.]

1944. *a)* Kázání postní **JOS. RAUTENKRANCE** etc. na tři roční běhy rozdělená etc. od M. Rautenkr. far. Lanžowsk. W Hr. Kr. 1825. str. 218. *b)* Káz. swáteční w rkp. u Posp.

1945. *a)* Nedělní kázání od **ANT. PUCHMAYERA** etc. W Praze 1825. u Josefy Fetter-

lowé z Wildenbrunu. 8. str. 372. rejst. *b)* Swáteční str. 201. tamž 1826.

1946. **FR. ŠWENDY** mnoho set kázání w Rkp. w knihowně ústawu bohomluweckého w Král. Hradci se chowá. (W. Milozor I. str. 112.)

1947. **F. L. WIRŠINK.** *a)* Kázání swáteční, postní a některá nedělní dle Bourdala Masilioná wypracowaná od etc. 3 díly. 8. (str. 338. 334. 478.) W Praze tisk. Jeř. 1826.

b) Kázání nedělní, postní a některá swáteční od etc. 3 díly (str. 320, 317, 328 s wyobr. spisow.) W Praze tamž 1827—29.

1948. **PETR JAKAUBEK.** Řeči pastýřské předmětů mravných i dogmatických, spořádané na neděle celého roku od etc. Díl I. 8. (str. 395.) W Hr. Kr. nákl. Posp. 1827. Díl II. str. 432. tamž 1831.

1949. **JAN MACAN.** Ježíš Kr. w 14 nedělních kázání za příklad ctnosti wystawený, jichž se také co postních použití může, od etc. 8. (str. 286.) W Praze tisk. Kar. Jeř. 1827.

1950. **MAT. BLAHA.** Nábožná kázání na všechny neděle a swátky celého roku círk. Díl I. 1828. 8. str. 400. Díl II. 1829. str. 331. W Lewoči tiskem Werthmüllerowým. [Srow. Rozl. pr. 1829. 50. od Pelikána.]

1951. **ANT. ČERMÁK** *a)* Nedělní kázání. Díl I. 8. str. 367. Díl II. str. 292. W Praze a Hr. Kr. u Posp. 1828. druhý roční běh. Díl I. 1838. str. 280. II. 1838. str. 248. tamž.

b) Kázání na swátky zaswěcené, od etc. 8. str. 348. tamž 1829. Druhý roční běh. Díl I. 1838. II. 1838. III. 1838. str. 270. tamž.

c) Kázání na dny rozličných Swatých a slavností. 8. str. 268. W Praze u Posp. 1831.

1952. **JOS. JIŘ. STRÁNSKÝ.** Postní kázání držená 1828, od etc. 8. str. 128. W Hr. Kr. u Posp. 1829. [Pos. Čas. p. k. duch. 1829.]

1953. **FR. SER. KAUTSKÝ.** *a)* Kázání postní o sedmeru slow umirajícího P. Jež, kteráž osadě swé r. 1828 přednesl etc. 8. str. 95. W Praze. arc. tisk. 1829. *b)* Dwojnásobní kázání postní t. o 7 smrtedlných hříchů a o 7 hl. ctností etc. 8. str. 237. tamž. 1831. *c)* Příležitostná kázání. 8. str. 356. W Praze u Posp. 1831. *d)* Krátká kázání na všechny neděle a swátky etc. dwa díly. 8. (str. 238. 242.) W Praze u W. Špinky. 1833.

1954. **W. F. PROCHÁZKA.** Šestero postních, nedělních kázání o božské prozřetelnosti, držaných od etc. 8. str. 163. W Praze. arc. tisk. 1829. [Pos. Čas. p. k. duch. 1830.]

1955. **ANT. MAREK.** Šestcro kázání postních o hříchích proti duchu sw. Přel. z Khyz

nowých etc. W Jičíně 1831. str. 102. w 8. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.]

1956. **JAN KOLLÁR.** Nedělní, sváteční i příležitostné kázne a řeči od etc. W Pešti u Trattnera-Karoliho. Díl I. 1831. 8. str. VIII. a 635. Díl II. w Budíně tiskem J. Gyuriana a Martina Bagó. 1844. (str. VI. a 836. přídavek obsah. historická vysvětlění atd. str. 41.) Pos. Kwět. 1844. str. 172.

1957. **MICH. REŠETKA.** Kázne příhodné od rozličných někdy Kazatelow powedené a na swětlo wydané, které pozbíral a poznowu wtláčiti dal etc. Nákladem istého lit. slowenskéj milownika (Jiř. Palkowič, kanown.) Sw. I. 8. str. 718. w Trnawě. tiskem Jelinkowým 1831. [Wšech Kázání jest 33. nejwice Mesarošowých, jdau od r. 1734 do 1804. Dle Tatranky (1832) následowati bud. Díl II. Kázni arcib. Rudnayho.]

1958. **IGNAC FEIGERLE,** prof. w Hr. Král. — Sedmáctero kázání dílem postních, dílem swatečnich i příležitostnich. 8. str. VI. a 281. W Hr. Král. u Pospí. 1832. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1832.]

1959. **MATĚJ KOSEC.** Nábožné wlastenské dvě Kázne aneb řeči prwni při příležitosti dáwání mladých wojákůw w neděli 2 postní r. 1831. druhá po wystálých úzkostech bídy a nemoci cholery w den sl. Noworoční 1832. W chrámě ew. městečka. Pojniky skrze etc. W B. Bystřici u Štěp. Michálíka. 1832. 8. str. 43.

1960. **VINC. ZAHRADNÍK.** a) Sedmceitma swátečnich Kázání atd. 8. str. 320. W Praze arc. tisk. 1833. [Pos. čas. p. k. duch. 1833.] b) Kázání nedělní. 2 díly. 8. 1838. (str. 264. 256.) tamže.

1961. **JOS. ČENĚK z WARTENBERKU.** a) Kázání nedělní. Dwa díly. 8. (str. 292. 224.) W Praze u Posp. 1834. [Pos. čas. p. k. duch. 1834.] b) Kázání postní. 8. str. 240. tamž 1834. [Pos. čas. p. k. d. 1835.]

1962. **PROK. M. KUČERA.** Nedělní a swáteční kázání. Díl I. 8. str. 385. W Praze. arc. tisk. 1834. Díl II. tamž str. 480. [Pos. Čas. p. k. d. 1835.]

1963. **ŠEBEST. ŠEDIWÝ.** Kříž Jež. Kr. w šesteru postních Kázání s připojenými takořka řečmi o slawnostech. 8. str. 174. W Praze u Posp. 1835. [Pos. Čas. p. k. d. 1835.]

1964. **FR. AL. ROKOS,** kapl. Tachlowský. a) Kázání na wšecky neděle a swátky w roce připadající. Díl I. (prwní polowice neděl. káz.) W Praze 1836. 8. str. 269. u Posp. Díl II. (druhá polow.) tamž 1837. str. 258. Díl III. (swáteční káz.) tamže 1839. str. 282. b) Pastwa duchowní pro owce z prawého owčince Kristowa, obsahující katolické řeči k

wzdělání wšech katolíků, zwláště pak lidu wenkowského w s. nábož. S přídawkem pro kazatele. W Praze 1846. Díl III. u J. Spurného. 8. str. 206.

1965. **FR. WAMBERA.** Kázání příležitostná, pautní, pohřební, na wel. pátek, na den dušiček a některá nedělní. K tisku podány od J. Trnky kněze círk. w Hradci Kr. Díl I. wel. 8. (str. 240. a 2 bez zn.) W Pr. arc. tisk. 1835. Díl II. str. 190. a 2 bez znam. tamž. 1836. [Pos. w Čas. p. k. d. 1837. od Jirsíka.]

1966. **Samowražda co jest?** W pěti kazatelských promluwách držných w postě r. 1836 při c. k. wojsku. 8. str. 40. W Praze u J. Spurného 1836. Spisowafel Jan Heinrich.

1967. **JAN N. DWOŘÁK.** Kázání na zaswěcené swátky celého roku. Díl I. W Praze 1839. u Synů B. Háze. 8. str. 317.

1968. **J. ZIMMERMANN.** Ranní kázání na neděle celého roku. W Praze. tiskem a nákl. Tom. Tábora. 1839. 8. prwní odděl. str. 122. Druhý odděl. str. 99.

1969. **L. Jesenského chrámowní řeči.** W Pešti 1840. 8. str. 24.

1970. **FR. HAWRÁNEK.** a) Sedmero postních kázání o nedůwěře w lidi, důwěře w boha. W Praze 1840. arc. tisk. 8. str. 160. b) Nedělní Kázání. Díl I. W Pr. u Špinkowé 1843. II. 1845. III. 1846. u K. Vetterle. W Praze. str. 237.

1971. **DAN. MARTINY.** Smrt a wěčnost w swětle ewangelium w nábožných kázáních k poučení a potěšení předložil etc. W B. Bystřici 1840. [Porow. Kwět. 1840. 28. now.] w 8. str. VII. a 250.

1972. **ANT. HORA.** Není církew jako církew! která weđe k spasení? W šesteru kázání r. 1841. W Teyuském chrámu P. přednesl etc. W Praze 1842. u Posp. 8. str. 84.

1973. **J. K. ŠKODA.** Ježíš Kr. wzor dokonalosti, w šesteru postních řeči k následowání předstawen od etc. W Praze 1842. u Posp. str. 108. w 8.

1974. **J. TRNKA.** Osmero populárních školních kázání k užítiku wenkowského lidu zřízených od etc. W Jičíně. 1842. u Kastránka. str. 81.

1975. **Kázne postní** Raphaela Habrla, řádu sw. Františka kněze etc. W Trnawě 1843. nákl. Felixa Wachtera.

1976. **EUGEN K. TUPÝ.** Wítězství kříže. Šestero duch. řeči dle Jiř. Saffénreutra od etc. W Pr. u Posp. 1844. str. 90. w 12.

1977. **JAN CHALAUPKA.** Kázne nedělní a swáteční. W Pešti 1846. 8. str. 96.

1978. **EM. WIL. DOLEŽAL.** Swáteční kázání. Díl I. W Praze 1846. str. 191. w 8. W arcib. tisk.

1779. **FR. URBAN POLANSKÝ.** Řeči duchovní k prospěchu ústavu pro chudé. W Brně 1846. tisk wdovy Rud. Rohrera. 8. str. 360.

β. Po různu.

180. Kázáníčko na Vidění Ezechielowo w suchých kostech od J. Elsnera. W Berlině u Dor. L. Lessowy. 8. 1775. 12.

181. Liboria chvalořeč o swatém Prokopovi. W Praze u Johanny Prušowé 1777. 8.

182. **Arndt Joh.** Kázání skrze **MICHALA INSTITORISA.** W Prešpurce 1776.

183. *Augustyny* Nábožné kázání vojenské w Prešp. 1779.

184. Obzvláštní kázání o ochraně Marianské w čas wojny na den nejsw. jména Marie P. W Pr. nákl. Jeřábka 1779. 8.

185. Chwalo- a mravořeč na slavný hod nejsw. Trojice Boží, když Ant. Petr Arcibiskup Pražský, jakožto w roku padesátém swého welebného kněžstwa padesátiletní obět večerní w hlavním chrámu P. S. Wíta na Hradě Pražském slavně obětował. od **JANA KWISA** 1781 u Frant. A. Höchenbergera, fol. str. 19.

186. Řeč o starosti a péči rodičů, kterau o swé dítky vždy mítí mají a wděčnosti, s kterau jsau rodiče skrz normalního cwičení uwevedení w městě Milewsku . . k dobrodinecům zawázáni. Držaná od **P. THEOD. CHARWÁTA** etc. W Praze 1782. 8. str. 18. Připojen zpěw od B. Dlabáče.

187. **THOMÁŠE ROTH** Lkání duší wěřících po životu wěčném. W Prešpurku 1782. 8.

188. První kázání, které s boží pomocí, a milostiwým cis. a kr. dowolením swé milé Welko-Lhotecké Církwi w Jihlawském kraji w Morawě Aug. Wyz. se přidržející, w neděli 17. po swaté Trojici předložil a na památku wylačiti dal **DAN. BOTZKO**, té církwe první slowa b. kaz. W Jindřicho-Hradeu u Ign. W. Hilgartnera 1782. w 8. 1 1/2 archu.

189. **JANA HRDLÍČKY.** a) Piseň nowá, ku které Sion Wsetinský ew. při jeho ze zvláštní boží a cis. kr. Josefa II. Milosti wyše stoletím, obnowením roku P. 1781. dne 25. Prósince probuzował jeho pořádně powolaný slowa božího kazatel. W Brně Swobodským písmem 1783. 8. str. 21. (kázání).

b) Založení církwe křesf. předstawané při zakládání domu modlitebního ze zvláštní a předrahé .c. k. Josefa II. Milosti mezi jinými i Wsetinským křestanům ewang. dowoleného, na den sw. Apošt. Petra a Pawla. 1782. W Brně 1783. 8. str. 31.

c) Nawedení rodičůw ku křestanskému dítek swých milowání. W Brně Swobodským písmem. 1783. str. 48.

190. Prwotiny služeb božských w nowém chrámě ewangel. dne 30. Listop. L. P. 1783. poswěceném držaných od **MICH. SEMIANA** etc. W Prešp. u Šim. Pet. Webera (1783). w 8. str. 52. Na konci 2 písne od téhož, kteréž i obzvláštně tlačený: Nábožný zwučný hlas etc.

191. Slzy w očích uředníků od Ježíše utřené. Kázání na příchodnau od **MART. LAUČKA.** W Skalici u Škarniela 1783. 8. str. 50. Přidány jsau 2 písne nábožné.

192. Chwalořeč na den 9. Srp. 1784. od **J. T. HABŘINY.**

193. Kázání na epištolu w neděli II. po třech králích držané (od *Rokosa*?) w Praze u Schönfel. 1785. 8.

194. **WALLASKÝ PAWEL.** a) Dobré a zlé užíwání domů božích při poswěcowání domu modlitebného církwe ewang. města Jelšawy proukázané. 1785. z října. W Baňské Bystřici. 4.

b) Leopold II. Král u prostřed lidu postawený a jej w mír uwozující, na slawnost diků činění za obnowené a potvrzené swobody náboženstwí ewang. etc. W Prešowě u Aug. Pape 1791. 4. stran 28.

c) Těžkost a nebezpečnost úřadu biskupského, když P. Sumuel Nikolai k úřadu tomuto okolí z obau stran Tisy 1792. 6 máje poswěcen byl w chrámě Prešowském. W Prešowě. 1792. 4.

195. **MARKOWIC MATĚJ.** Kázání na epištolu w neděli druhau po třech králích, držené w Praze w ewang. modlitebním domě. W Praze u J. z Schönfeldu 1785. 8.

196. **WÁCL. ROKOSA.** a) Kázání na neděli XVII. po swat. duchu dne 11. Září 1785. při uwevedení bratrstwa učinliwé lásky k bližnau přednesené. W Praze 1785. 8. u J. J. Diesbacha.

b) Káz. na neděli III. w postě dne 24. Un. 1788. po prohlášené proti Turkům wojně. W Praze u Fr. z Schönf. 1788. 8.

c) Kázání na den Narození Páně o rozdílu přirozenosti lidské před a po příští Krista. W Praze 1790. 8. str. 24. u Diesbacha.

d) Kázání na neděli III. po třech král. o třetím prikázání církwe. W Praze u Diesbacha 1790.

197. Wzbuzowání lidu wenkowského k pokání a společné modlitbě za přičinau wálky Turecké w Činowsi řečené od **A. HYNKA GOSTKO** ze **SAXENTHALU.** W Praze u J. Ferd. z Schönfeldu. 1788. 8. str. 30.

1998. *Jakuba Bosueta* biskupa řeč o jednolité cirkve roku 1681 po otevření sněmu všeho duchovenstva franc. držení . . . na česko přel. W Praze u F. A. Höchenbergra 1788. 8.

1999. Kázání na poděkování Cisarí Leop. II. za potvrzenou swobodu w náboženství od **JANA FORNETA** 1791. w Lewoči u Podhořanského.

2000. Mrawná chwaloreč o swatém Janu Nepomuckém od **FR. ČERNÉHO**. W Praze 1791. 8. 1½ archu.

2001. **STANISLAWA WYDRY** a) Kázání w chrámu P. sw. Panny Markety w Břewňowě, když klášter osmý wěk swého založení slawil. W Pr. 1793. 8. u Jeř. str. 30.

b) Káz. w chrámu P. s mučedlníka Haštala. W Praze 1798. 8. str. 27.

c) Kázání na den s. prwomučedlníka Štěpána w chrámu P. téhož swat. w slawném N. M. Pražs. držané l. 1795. dne 26. Pros. W Praze 1796. 8.

2002. Strom bez kořene a čepice bez hlavy, to jest nešťastný staw krajiny bez krále a města bez wrchnosti, při příležitosti nešťastné Francauzské rewoluce na den sl. jména J. C. a K. Jasnosti Frant. II. w cirkwi Prešp. ew. skrze **MICH. INSTITORISA** předložený, s přidawkem smrti Ludw. XVI. na swětlo wydany. W Prešp. u Webra 1793. str. 54. S weršíky **MICH. SEMIANA**. (W Táb. Poe. IV. 53).

2003. **FR. TOMSA** přeložil a) Dwoje kázání o užitku křesťanského náboženství 1793. 8.

b) Šnaidra kázání na weliký Pátek z něm. W Pr. 1806. 8.

c) Křestan při smrti. Kázání na weliký pátek přednešené od J. Al. Šnaidra zpovědníka kr. Wyw. w Sasích. Z jeho postních kázání zvlášť wytažené a na česko přeložené. W Praze 1809. 8. str. 24.

d) Řeč w pamětní den smrti Ježišowy o jeho posledním příběhu: Nakloniw hlavy, wypustil duši. Přednešená w Šlukenawském děkan-ském chrámu P. od G. Getlicha. Z něm. na česko přel. W Praze. 8. 1810. str. 20.

2004. **JANA RULÍKA** a) Strom francauzské swobody w řeči kazatelské na ewangelium o zrnu horčičném. Podlé něm. *Aleše Pařízka* sepsaný. W Praze u J. Beránka 1793. 8.

b) *Ben. Strassera* kázání o newážnosti a potupě stawu kněžského přel. W Pr. 1805. 8. str. 40.

c) Kázání na den sw. Jakuba přel. 1806.

2005. **BOROLT JAN**. Dwojí kázání o stálosti w náboženství a o powaze ewang. Kazatele. Předslána kratičká historie o půwodu

města Žitawy a biografie tamějších seniorůw. W Žitawě 1793. 8.

2006. O wážnosti a uctiwosti stawu kněžského příhodná Kazeň. W Trnawe u Wáclawa Jelinka 1795. od **ANTONÍNA BERNOLÁKA** (slowácky.)

2007. Kázání na weliký pátek o obrácení lotra od **RYCHLOWSKÉHO**. W Praze 1796. 8.

2008. Wděčné dikůw wzdaní P. nejvyššímu etc. kázání. W Praze 1796. 8. (*Oestereichera*?)

2009. Řeči příležitostné, když Hamaljr za Superintendenta wyzdwižen byl, wyšly w Štáwnici 1797.

2010. Kázání při poswěcení chrámu, kterýž Aug. Wyzn. Ewangelici w Uherské Skalici wstawěli l. P. 1797. skrze *Mich. Scepeši(ho)*. W Uher. Skal. u J. A. Skarnicla. str. 44. w 8.

2011. Wěčné dikůw wzdaní P. nejvyššímu od nejmenšího sluhý jeho etc. za šťastné obdržený pokoj l. 1797. od N. S. II. W Praze 1798. 8. str. 59.

2012. **LATSNY ONDŘEJ**. Řeč swatá při poswěcení chrámu ewangelického w městě Skalici léta 1797. str. 45. a písně k wyřoitě pámátce poswěcení téhož chrámu 3 listy. W Uherské Skalici u Škarnicla (1797). 8.

2013. Kázání o ceně křesť. sprawednosti, když oblahoslawenění blahoslaweného Leonarda weleb. řád sw. Františka w chrámu P. Marie Sněžné 26. Srpna swětíl, od **FR. CRABATHA** etc. W Praze 1798. 8. str. 38. písmem Hrabowských dědiců.

2014. Trojí dikůw wzdaní, jakožto trojnásobní obět chwały P. nejvyššímu za obzwláštní w minulých letech 1795-7 obdržené milosti, wítězoslawnau pomoc a požeňnání země české etc. Přednešené w českém jazyku na Swatě Hoře od **FRANT. J. OESTERREICHERA**. W Praze 1798. 8. (Troje kázání.)

2015. Powinnosti křesťanských wlastenců w čas nastáwajícího nebezpečenství, od **HORÁČKA**. 1800. 8. u Jeřábka. str. 27.

2016. **MUŠKULI BENJAMIN**. Kázání etc. jednolliwé. 1800. W Baň. Štáwnici.

2017. **FR. ALOYS ZUCHY**. Kázání o posilání děti do školy. W Praze 1800.

2018. **JANA WEGHA** etc. kázání o pokoji a wšelijakých způsobech jeho, držané w domě Božím Libišském. 12. Dubna 1801. 8. str. 36.

2019. Nejmandřejší a nás k štěstí wedaucí cesty Boží od **B. TABLICE**. 1802.

2020. **FR. PROK. ONDŘÁČEK**. Kázání na den s. Petra a Pawla. W Praze 1802.

2021. **J. PAWLÍKA**. a) Kázání při prwotínách P. J. Sachra. 1803. 4. str. 15. písmem

norm. školy. *b)* Kázání, v kterémž se smysl a příčina apoštolského nawštívení ponawrhují, když biskup Litom. Wáclaw Leopold apoštolské nawštívení 1811. konal. W Praze 1812. 8. písmem c. k. norm. školy. str. 32. *c)* Kázání k dítkám, které ponejprw k swat. přijímání přístupují. (Rkp.) *d)* Kázání dvojje o swatém stawu manželském Rkp.

2022. NAYMANA Kázání na den sw. Jana Nep. držené w kostele biskupské Seminaře w Králowé Hradci, wytačené w témž městě. 1803.

2023. Te Deum laudamus, pro přítomnost Františka Ilho. W Uherské Skalici 1804. 8.

2024. Popsání konané slawnosti w městě Plaňanech od W. SKŘIWÁNKA. W Pr. 1805. u F. Jeřábka. str. 32. (při wyhlášení Frant. I. za Cís. Rakauského r. 1804. dne 9. Pros.)

2025. Kázání na neděli 22. po sw. duchu od J. AL. SAYFERTA. 1805.

2026. JANA ZAUBKA *a)* Nábožné kázání o powinnostech poddaných k wrchnostem. W Prešpurku 1805. str. 35. *b)* Te Deum laudamus, to jest děkčincí kázání o wděčnosti ku P. Bohu za nawrácení pokoje w Prešp. 1805. dne 26. Pros. tamž 1807. 8. str. 27.

2027. TSIKOR PETR. Kázání neb řeč sw. při potvrzení mezi Císařem Rakauským a cís. Franc. zawřeného pokoje . . při církwi ewang. Nebuželské. W Praze 1810. 48 stran.

2028. ŽLEBEK ONDŘEJ. Kázání po X nešťastné příhodě ohně w Staré Tuře. 1811. 8.

2029. Příjemnosti a břemena stawu kněžského. Kázání k slawnosti prwotín Wys. učen. P. Fr. Eberle, přednesl DOMINIK KYNSKÝ. W Brně u J. G. Trasslera. 1815. 8. str. 28.

2030. Swáteční kázání držané w chrámu farním arciděkanském kr. města Plzně o slawnosti sw. Bartoloměje od J. WOJTĚCHA SEDLÁČKA. W Praze 1816. 8. str. 32.

2031. Kázání příležitostné při wizitaci J. K. O. P. Arcibiskupa w Čelikowě od J. JAKŠE 1817. 8. W Praze u J. F. Fetterle z Wildenbrunu. str. 14.

2032. Kázání při wyzdwižení a posvěcení sw. kříže w obci Hradecké. W Litomyšli 1818. 8.

2033. KAŠPARA HRDLÍČKY *a)* Řeč držená při jubilaum kněžském P. J. Kauckého, děkana Pardubického. W Praze. 8. *b)* Dáwěrné slowo w čas potřebný, jinak Mrawořeč na den početi P. Marie o čistotě a jak wesměs tak i zwláště o čistotě panenské a panické. W Brně 1818. 8.

2034. Řeč při posvěcení památky na bojo-wišti bliže Chlumu od Eylerta, přel. W. ZAHRADNÍK. W Litoměřicích. 1818. 8. st. 16.

2035. Řeč na neděli 22. po sw. duchu při 50leté slawnosti na kněžstwi posvěcení P. Fr. Hausy od swob. P. z ROTENBURGU. W Praze 1819. 8.

2036. FR. LID. WAMBERA. Řeč při infulaci p. Ferd. Hausy. W Praze 1820.

2037. JANA KOLLÁRA *a)* Slawení prwního ročního examenu se školskau mládeží audů slowenských ew. církwe Pešťansko-Budinské r. 1822. dne 1. Září. W Pešti písmem J. T. Trattnera z Petroce. 8. str. 15. (řeč w chrámu P.) *b)* Dobré vlastnosti národu slowanského. W Pešti 1822. u J. Trattn. z Pet. 8. str. 25. *c)* Jako my tuto naši ewang. slowenskau církew rozmnožowati můžeme a máme? Kázeň při výroční památce posvěcení chrámu ew. Pešťanského w druhau slawnost letnic r. 1833. 8. str. 16. W Pešti tiskem Trattnera a Karoly. *d)* Nábožný pohled na krajinu, která jest matka ewang. wíry. Kázeň při návratu odtud. 4. str. 10. tamže 1835. *e)* Řeč při slawném posvěcení nowě woleného superintendenta p. Jana Seberiního we chrámě církwe ewang. pešťansko-budinské dne 28. Kwět. na 1834 w přítomnosti 60 ewang. kněží držená od etc. W Budině 1834. [Posud w čas. p. k. duch. 1834.] *f)* Obraz křest. panny. Kázání na den nanebewzetí P. Marie w chrámě Pešťanském 1327. W Pešti. 8. str. 15.

2038. Kázání postní o wlažnosti we wíře, kteréž r. 1821. osadě své přednesl F. X. JEDINA. 1822. 8.

2039. Řeč při slawnosti wyswěcowání školního stawení we Wepřku paustwí Weltruského od PETRA JEŘÁBKA etc. W Praze 1823. u Jos. Fetterlowé z Wild. 8. str. 32.

2040. Řeč při oběti zákona, kterauž w 50. roku opětowal D. H. P. Nycefor Enzmann, kněz řádu náb. škol a ředitel kolleje Benešowské 1. Srpna 1824. od JOS. HUGONA ZUEBRA z NORDHEYMA etc. W Praze 1824. u Fr. Jeřábka. 4. listů 6.

2041. WOJT. PROCHÁZKA. Kázání w chrámu P. Libeznickém dne 14. čerwna 1825. držená, když W. D. biskup p. F. Pištěk sw. birmowání udělowal. W Praze u Josefy Fetterlowé. 8.

2042. FR. AL. WACEK. *a)* Řeč duchowní a školní držená na slawnost sw. Wáclawa. W Hrad. Kr. 1825. 8. str. 26.

b) Ponaučení o milostiwém létě, přednešené dne 9. dubna 1826. Krátké historické zpráwy a duchowní řeč. 8. W Praze 1826.

2043. PETR JAKAUBEK. Řeč duchowní o odpustcích držená od etc. W osadě Sarské. 8. str. 24. W Hr. Kr. u Pospíš. 1826.

2044. **BOBOKA B. L.** Kázání držané r. 1825. W Brně u Trasslera 1826. 7.

2045. **MATAUŠ BLAHO.** a) Nábožné kázání po jeho kolkém tolkém z dlouhotrwaniwé nebezpečné nemoci neočekávaném powstání l. P. 1816. tistěné w Lewoči.

b) Prosba apoštolská (též kázání) 1819. tišt. w Baňské Bystrici.

c) Nábožné kázání, které w slawný den wstaupení Páně na nebesa při prwním připuštění mládeže k wel. swátosti wečeře Páně w chrámě ew. A. W. Wrbičko-Sto Mikulášském r. 1824. držel etc. W Lewoči pismem J. Werthmüllera 1825. 8. str. 26.

d) Nábožné kázání při poswěcení nowého chrámu Cirkwe Kybské ewang. artikularské dne 15. října 1826. 8. str. 25. tamže 1827.

2046. **WOJ. SEDLÁČEK.** Kázání držané dne 13. srpna 1826 w kom. městě Žebráce u přítomnosti slawné installací za děkana J. Wel. p. Woj. Nejedlého. Přiložena jest řeč latinská od J. Dúst. p. Neumanna a slawozpěw složený F. Hněwkowským. 8. str. 48. W Praze arc. tisk. 1826.

2047. **D. WÁCL. WÁCLAWÍČEK.** Co jsau cirkewní odpustky? co aučinkují? a kterak a jakým způsobem je sobě získati můžeme a máme? Okazuje w jubilárním kazání atd. 8. W Praze arc. tisk. 1826.

2048. **JOS. CIBULKA.** Kázání na den radostného prohlášení obnoweného půlnočního Wánočního Jitřní. 8. str. 22. W Praze arc. tisk. 1827.

2049. **JAN HAWELKA.** a) Příležitostná řeč duch. o znowu stawení chrámu božího těla na Winici, jinak na hoře Oreb w Třebechowicích, kterau složil a w tamním farním chrámě o weyroční pauti na 1. ned. adventní r. 1827 přednesl etc. Wel. 8. (str. 31 a wyobr. chrámu). W Praze arc. tisk. 1828. b) Příležitostná řeč duch. při slawném poswěcení znowu wystaweného chrámu božího těla na Winici jinak Oreb w Třebechowicích, kterau . . přednesl 20. září 1835 etc. připojena píseň od Winařického s hudbau od J. T. Helda. W Praze arc. tis. 1835. 8. str. 24.

2050. **WÁC. K. LABLER.** Kázání, když dne 23. září 1827. p. Fran. Xav. Obstzierer, arciděkan, 50letau památku kněžství swého konal. 8. W Praze 1827.

2051. **L. F. WIRŠINK.** Potěšení pohořelým wýrěné wýkladem a kázáním ranním po velikém ohni, který nešťastné město Selčany dne 21. dubna 1828 w popel a prach obrátil. W Praze 1828. u Straširypky. 8. str. 16.

2052. **W. F. PROCHÁZKA.** Kázání na welikonoční boží hod l. P. 1828 dne 6. dubna

w farním chrámu P. swatowojtěšském na Nowém městě Pražském při obnowení dobročinného ústawu pro chudé, držané od etc. W Praze 1828. arc. tisk. 8. str. 15.

2053. **FR. KAUTSKÝ.** a) Kázání o příležitosti uwedení do chrámu P. Teynského nowého duch. pastýře Wel. p. Willh. Gewinnera, když dne 11. Kwětna 1828. od J. B. M. p. Fr. Pištěka slawně installován byl. Držaná od etc. W Praze arcib. tisk. 1828. 8. str. 18. b) Kázání postní o swátosti sw. pokání, kteréž osadě swé r. 1829 přednesl etc. 8. str. 96. W Praze arc. tisk. 1831.

2054. **KAR. KUZMANY.** a) Dwě kázně (kterau na probu powěděl w chrámu ew. Bystrickém; kterau na úřad kazatele tamže nastaupil 8. dubna 1832.) W B. Bystrici u Fil. Macholdá 1832. 8. str. 32. b) Obracení předků našich na wíru stalo se působením duch. sw. od etc. W B. Bystrici 1836. c) O pozhnaném působení prawého swěcení slawnosti dne narození J. C. J. našeho nejmil. Pána a krále Ferd. V. w neděli 5té po welikonoci dne 30. dub. 1837 w chrámě ew. Bansko-Bystrickém držel etc. 8. str. 24. tamž 1837.

2055. **J. WINDYŠ.** Řeč w čas cholery, s potahem na bludné i škodné smýšlení mnohých. Přednešení w chrámu P. městečka Nechánicích nad Bystricí na 14 ned. po sw. duše. Spolu pobožnost za času nebezpečenství morowé nemoci. 8. str. 46. W Hr. Kr. u Posp. 1831.

2056. **PETENY.** Kázeň laučiwá, kterau se od cirkwe ewang. A. W. Činkotské odbíral, dne 19. kwětna 1833. W Pešti u Trattnera Karolyho 1834. 4. str. 16.

2057. **JAN MOJŠIŠOWIČ.** Moc boží nad žiwotem i smrtí mocnářů při žalostné památce smrti J. C. J. Frant. I. w chrámě ewang. Příbowskiém r. 1835. dne 5. dub. předložena. 8. str. 15. W B. Bystrici 1835.

2058. **J. GEGUŠ.** O některých posud málo známých důwodech nesmrtedlnosti. Kázeň. W Pešti 1836.

2059. **JAN JINDŘ. MAREK.** O důstojenství kněžském. Kázání na den početí blahosl. P. Marie držané w Plzni 8. pros. 1835. w kterýžto den dúst. p. Ant. Hlawan od předchůdce swého W. D. p. Jos. Lindauera . . w úřad pastýřský slawně uweden byl. W prospěch opatrowny malých dítek w Plzni. 8. str. 24. W Praze arc. tisk. 1836.

2060. **MELCER.** Že i wzdělaní lidé chrám P. nawštěwovati mají. Kazeň 1836.

2061. **J. M. SIDON.** Cirkew Římská kat. prawau jest cirkwi. Kázání kteréž w Pražském loretańském chrámu P. konal, a rozšířené nyní přehledem poslaupnosti papežů a biskupů českých,

těž tohoto království veškerého duchovenstva i kostelů, kaplí a klášterů ku prospěchu Jitčinského ústavu chudých vydává etc. 8. (str. 18. a přehled 49—52. a str. ve 4.) W Praze u Tom. Tábora 1836. [Pos. čas. p. k. d. 1836.]

2062. SAM. TARDY. Kázání toleranční pro r. 1836 na den 16. října, vyhotovené a držané dle textu od sl. konsistoři II. W. wydaného z žalmů 26, 2—8. etc. W Mladé Boleslavi u Fil. Jeřábka. 1836. 8. str. 20.

2063. ARN. OLD. ŠINDELÁŘ. Kázání na nový svátek w Plzni držené od etc. a ku prospěchu ochrannitely malých dítek w Plzni, tiskem wydané od A. Hlawana, arciděkana w Plzni. W Praze arc. tisk. 1836. 8. str. 24. [Pos. Čas. p. k. d. 1836. od Jirsika.]

2064. JAN SEBERINI. a) Bůh mluví k lidem až po dnes. Nábožná řeč, kterauž u oltáře ew. Sarwašského dne 1. čerwence 1836 u příležitosti kanonické wisitací držel etc. 4. str. 12. W Pešti u Trattn. 1837.

b) Weliké církwe, weliké powinnosti. Oltární řeč, kterauž we chrámě církwe ew. Čebaunské dne 5. čerwence 1836 při příležitosti kanonické wisitacie k ní držel etc. 4. str. 11. tamž 1837.

2065. Řeči, modlitby a básně, wztahující se na swěcenau r 1837. dne 5. 11. a 12. listopadu padásátiroční jubilejní Slawnost čili Milostiwé Léto církwe ewang. Pešťansko-Budinské, zwlášťe slowenského Zboru, s krátkau historií jejich počátku a příběhů. 8. str. 51. W Pešti tiskem Trattner-Karolyho 1838.

Řeči od J. Kollára a J. Melcera, básně od Jakubowiče, Kuzmanyho, M. Hodžy, Chalúpy, Karla Bende, Jenčowiče, Straky, Dan. Slobody, a (polsky) Ník. Bethowskiego. [Srow. Wčel. 1838. od Michla.]

2066. MICH. MILOSL. HODŽA. Úwod sl. b. kazatele do církwe ew. Wrbičko-Sw. Mikulášské a průwod téže církwe dozorce do wědnosti od etc. Wydané . . ku prospěchu seniorální M. Blahem založené knihowny. W Lipt. S. Mikuláši u Kašp. Fejerp. 1838. wel. 8. str. 28.

2067. SAM. FERJENČIK. a) Duchowní řeč při příležitosti úwodu dvoj. muže Samuele Tomášika do církwe ew. Chyžnárské r. 1833. str. 16. b) Řeč oltární při založení wěže chrámowé w církwi ew. Jelšawské. 1833. str. 14. c) Duchowní řeč při poswěcení chrámu c. ew. Ratkowské (1833). str. 14. Wšecky 3 w Pešti u Trattnera-Karolyho. d) Duchowní řeč w den památky poswěcení chrámu c. ew. Jelšawské r. 1839 w ned. 19 po sw. Trojici. tamže str. 16.

2078. J. L. BARTOLOMEIDES. Druhé

poswěcení chrámu ew. Uhorštanského. W Baň. Bystřici 1840. 8. str. 16.

2069. HURBAN. Řeč při poswěcowání nowě zřízené školy na Košařískách etc. W Pešti 1841.

2070. Kázeň církwi ew. A. W. Sarwašské w ned. 26. po sw. Trojici 1842 od SAMUELE WANKA, kaplana, držaná. W Pešti. tisk Trattn. Karol. str. 15. w 8.

2071. J. K. ŠKODA. Sláwa blahosl. rodičky boží M. Panny. Řeč w chrámu Teynském w Pr. přednešená od etc. W Praze 1845. u Jar. Posp. str. 35. w 12.

2072. Řeč při swěcení sláwnosti 50letého manželstwí swých rodičůw w modlitebnici církwe Kruzburecké ew. A. W. držená dne 18. září od JOS. RŮŽICKY, wikáře a katechety při něm. ew. círk. w Praze 1845. str. 17. w 8.

7. Pohřební.

2073. JANA LEOP. CIPPELIUSA řeč pohřební, s kterau oplakávání hodné ze swěta odjiti Marie Therezie P. P. nejmilostiwější Wlastencům swým oznamowal. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 1781. 8.

2074. Běh žiwota slawné paměti nej. a nejm. někdy P. Marie Terezie uherské, české, Weliké králowny při pohřební její kr. Jasnosti památce w církwi ew. Welko-Paluzské na den 1781 nowého leta držané od PAW. ŠRÁMKA. w 4. str. 26.

2075. Chwalořeč při pohřbu jistého sedláka od K. W Praze 1785. 8. list 4.

2076. Řeč pohřební po truchliwém ze swěta odjiti Leopolda Ilho 1792.

2077. Platnost umění i po smrti při pohřbu mládence Št. Pána († 1791) od ONDR. PLACHÝHO 1794. w Prešp. u Šimona P. Webra. Kázání. str. 9. wersů od str. 10 do 24. w 6.

2078. Památka dobře zasluožilých lidí i po smrti jich žiwá při pohřbu Adama Škulctetih o B. TABLICE. 1803.

2079. Dobrota a maudrost boží při rychlém ctitelů swých z tohoto swěta wychwacowání. Řeč, kterau při pohřbu Welikomožného a wys. uroz. P. Ludwika Radwanský(ho) dědičného P. w Radwani etc. měl SAMUEL AMBROZIUS. W Bánské Bystřici u Jana Šteffani(ho) 1803. 4. str. 15.

2080. Na Smrt Mnowowelebného P. Sztocsko Gurka Šuranského Farára pohřebnia Kázeň od ANT. BERNOLAKA. W Trnawe u Jelinek (sic) Wáclawa. 1803.

2081. W knize: Justa viro dum vixit ad modum reuerendo D. Michaeli Institoris Mosso-tzy persolhta 1803. nachází se řeč slowenská

k jeho cti od důst. P. KRUDHIO, pak werše slowenské ŠTĚP. HOLLAIHO.

2082. W knize: *Žiwota i smrti pozechnaná památka*, od PAWLA ŠRÁMKA (w. básně) jest kázání pohřební na Kat. Potockau od *Mat. Šuleka*. str. 141-65. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

2083. M. SZEPEŠIHO. a) Křestanskému bojowníku připravená odplata při pohřbu M. Laučka 1804. W Skalici. b) Maudrost od Boha poučeného starce při pochování Pawla Ježowiče. 1805. W Prešp. 8.

2084. Poslední čest dvojčítihodnému a výborně učenému někdy muži Janu Paw. Ježowičowi Církwi Dobrocké, Přítržské a Sobotištské wěrnému kazateli a seniorowi. W Prešp. 1805. 4. Připojena: Trpěliwost J. P. Ježowiče werš. od J. KOCIANA. 1 arch.

2085. Pohřební kázání o naději spravedlivých, kterauz se i při smrti své těšiti mohau, ku památce Wys. Ur. někdy P. Jana Bogádi de Boranya et Hanolik falva Sl. Stolice Trenčanské i jiných předního Assessora etc. držané w chrámě ewang. Trenčanském 1806. skrze J. ZAUBKA etc. W Prešpurku u Šim. Webra 1807. w 8. 27 str.

2086. JANA PAWLÍKA Kázání při pohřbu wys. důst. P. Wác. Jos. Beránka býwalého děkana kr. kraj. města Mladé Boleslawi 15. Řijna 1813. řečené. (Rkp.)

2087. Řeč držená při pohřbu Wys. Urozené hraběnky ze Šliku od FR. A. WACKA 1821. W Jičíně. 8. 1 arch. písmem Jana Kastránka.

2088. Řeč pohřební na Jeho Oswícenost Karla kníže ze Šwarcenberga etc. od *Karla Wrány*. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenb. 1821. 8. str. 14.

2089. P. JAKAUBEK. Řeč při pohřbu dvojčítih. wel. p. duchowního pastýře osady Činoweské, držaná od etc. 8. str. 24. W Hrad. Kr. 1825.

2090. JAN GRUS. Řeč při truchliwém pohřbu D. Jana Karla Sermanna, faráře w Solnici na panstwi Tauzetinském tu noc po slawnosti všech sw. od lotrowských zlosynůw zawražděného (zabitého). S krátkým pojednáním jeho žiwota. 8. W Praze 1827.

2091. WÁC. KAREŠ. Truchlořeč přednešená u hrobu P. Jana Tykače, býwalého zpráwce Klecanského, kterýž při wyhoření tamního zámku dne 21. dubna 1827 popálen dne 27. dubna boleštně w Pánu usnul, od etc. W Praze 1827. W arc. tisk. 8. str. 16.

2092. KASP. VAL. WEININGER. Řeč na poprawním místě u wsi Doges na panstwi Sečenském po odprawení k prowazu všim práwem odsauzeného paliče, či žháře Fr. N. dne 21. říj. 1827. W Slaném u Fr. Jeřáb. 1827.

2093. J. WEGH. Truchlořeč u hrobu své matky Judity Wegowé dne 17. září 1819. W Praze u Sommra. (cens. Unor. 1828.)

2094. SALATNAY. Truchlořeč na swého zemřelého otce. (cens. 2. Kwět. 1829.)

2095. JAN DAUBROWSKÝ. Řeč při pohřbu p. Ant. Šlechtý. Zpěw k tomu od J. Kauna. W Jičíně u Kastranka. (cens. 2. srp. 1832.)

2096. K. KUZMANY. Truchlořeč při swěcení počestné smrti Frant. I. držená w chrámu sw. Bystřickém 22. března 1835. W Bystřici u Macholda. 4. str. 12.

2097. BENED. RICHTER. Řeč při pohřební slawnosti J. M. cí. Frant. I. etc. Wydaná od Viktora Šlosara, preláta markrabstwi morawského, opata kláštera rajhradského atd. k prospěchu nemocných posluchačůw filosofie. 8. str. 18. W Brně tisk R. Rohrera. 1835.

2098. JAN KOLLÁR. Sláwa a wznešenost úřadu kazatelského w pohřebním kázání dw. p. Pawla Bartholomacidesa přednešená. (Fej. Kal. 1836.)

2099. Poslední čest welebnému, dvojčet. a wysoce učenému někdy muži Mataušowi Blahowi, církwe ew. Wrwicko-Swatomikulášské přes 39 let sl. b. kazateli atd. ku prospěchu knihowny zboru učitelů ewangelických w Liptowě. W Lewoči písmem J. Werthmüllera 1838. wel. 8. str. 8.

2100. Kwítí sbírané na rowích našich miláčků, aneb: Řeči pohřební dilem w domě zármutku, dilem pak u hrobu držány a w půwodním jazyku skládány od GERSONA ŠOLT-HEISA, vikáře církwe ewang. reformowané Welenické, na panstwi Poděbradském. W Praze 1840. u J. Posp. 8. str. 32.

1) Pastýřské bohoslowí. Služebnosti církewní.

2101. Počátkowé opatrnosti pastýřské. Naučení, jak se pastýřowé duchowní chowati mají, od JILJ. CHLÁDKA. 3 díly. W Praze 1780-1781. 8.

2102. JANA CHMELA a) Ohlášení swátkůw a slawností na celý rok, též obyčejných při nich ceremonii, tak jak je církew sw. wyjádřené miti žádá, od J. Chmela. W Praze 1780. pak rozšířené od Jos. Čenka z Wartenberka. W Hradci Králowé 1823.

b) P. Gilberta Baura pamětíhodná prawidla, žeho při těžce nemocných a umírajících šetřiti sluší, též co a jak se jim spasitedlně wnukati má. W Praze 1787. 8. přel.

2103. Duchowní zaopatření na cestu do wěčnosti. W Brně 1782. 8. u Swobody. Přeložil tu knížku TABÁK, Alumnus Semin. Brněnského.

2104. Krátká příprava a rozmyšlování takových dítek, které ponejprv chtějí přistoupiti k sw. večeři Páně. Podlé řádu helwetského wyznání 1782. (bez m.) str. 24. w 12.

2105. Agenda, to jest pořádek křtění, přísluhování wečeři P. etc. k užívání církwí českých reformovaných, od Jana Wegha. W Praze u Rosenmüllerských dědiců 1783. 8. str. 56. z uherského ritualu reformatůw s některými proměnami.

2106. Krátká příprava k swatě wečeři P. w otázkách a odpovědích, k mládeži církwí českých obnovených předložena. Jakož také pořádek křtu, od *Samuele Salaye* superintendenta w Uhřích Císari Josefowi II. podaný, od JANA WEGHA. W Praze 1783. 8. str. 44.

2107. K. KHUNA Katechismus ženichůw, jednaje o všech potřebných zprávách, které pastýřové duchovní ženichům a newěstám etc. nawrhnauti mají. W Praze 8. 1808.

2108. Budaucí pořádek služeb Božích a pobožnosti pro Prahu, se začátkem prvního dne měsíce Máje 1784. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 8.

2109. Pořádek, podlé kteréhož se právní služby boží církwě české ewang. w Praze l. 1784 konaly a kterak se budaucně konati mají. W Praze 1784. u J. Tom. Höchenbergera.

2110. Duchovní zpravce etc. w Brně 1785. (Božek.)

2111. Pořádek přísluhování swátosti pozhánání zdawků a ustanowení starších církwě. Složený od G. J. Zollikofera, z něm. přel. a wydaný w Brně. 4. [Blažek přeložil] Božek.

2112. W. STACHA a) Příručka učitele lidu, dwa díly. W Praze a Olomauci 1787. 8. b) Fr. Giftšice počátkové k wefejnému w e. k. zemích předepsanému wykládání pastýřské theologie. Z něm. přeložil dwa díly. W Pr. u J. J. Diesb. 1789. 8.

2113. Agenda Ecclesiastica Slavica Aug. Confess. addictorum etc. accedit brevis extractus ritualis Hungarici et German. 1789. Neosoliu typis J. Tumleri. 4. Slowenská agenda stran 54. Uherská 21. Německá 23 stran, (od ONDŘEJE PLACHÉHO.)

2114. A. MÜLLERA velmi užitečná k útěše nemocných a umírajících knížka k všeobecné potřebě všech na winici P. pracujících wydaná. W Praze. 8. 1796. 1817.

2115. Naučení pro ženicha a newěstu, od J. K. CHYLÍKA. W Praze 1798.

2116. Agenda, to jest pořádek církwěních kazatelů slova božního w církwích ew. A. Wyzn. se přidržejících s připojenými potřebnými formuláři, z částky z liturgie. Wídeňské na rozkaz c. král. 1788. od tamější ewangel.

konsistoře wydané, z částky z jiných wábec oblíbených knih liturgických spolusebranými, z částky w nowě složenými. W Ban. Štáwnici wytištěný u J. F. Sulcera r. 1798. str. 278. mimo předm. a rejstř. Wydaná skrze MART. HAMALJARA Sup. k ní pak od JANA STRAKY a SAMUELE ČERNANSKÉHO některé modlitby přiloženy jsau.

2117. Uplná knížka pro nemocné, jižto netoliko správceové duchovní, ale i každý přítel nemocných k jéjmu spasitedlnému wzdělení a potěšení užívati mohou. W Brně 1800. 8. u Leopolda Fr. Hallera. str. 146. II. nezměněné wyd. Dwa díly. 8. str. 405 a 156. W Brně 1836.

2118. Na lůzku ležící křestan nemocný aneb křest. připravení k blahoslawené smrti etc. od D. NEUKOMA w Brně 1800. 8.

2119. Zpráva, ktera u sobě při uwázení nowého kněze jak církw tak i nowý kněz zachowati má, od OND. BENDE 1807.

2120. Spasitedlná naučení podaná ženichowi a newěstě od FR. NEDĚLE, w Brně 1812 a 1816.

2121. L. ZIEGLERA a) Církwění modlitby při průwodech k hrobu 1815. b) Církw. modl. při zaopatřování nemocných. 1817. 8.

2122. Wácl. Urbana rytíře z Stufleru biskupa Brněnského list pastýřský, přel. od Dom. Kinského. W Brně. 1817. 8.

2123. NEŠPOR JOS. Konsistorialní list na weškeré superintendenty, seniory a kazatele církwí ewang. etc. Z něm. přel. etc. W Hoře Kutné u Bern. Reinharda 1818. 8.

2124. Průwodec k pastýřské opatrnosti w zachování c. k. nařízení pro správce duchovní bez rozdílu náboženství, sepsal WÁCL. WEBERSÍK. 1820. 8. str. 165 a rejstř.

2125. *Gallury* pismo swaté w ruce nemocného a duchovního pastýře při loži umírajícího křestana spolu také modlitby pro zarmaucené 8. W Brně.

2126. LAUKOTY a) Rukowět prawého náboženství křestans. neb cwičení šestinedělní pro ty, kteříž od církwě kat. odstoupiti miní. b) Důležitost zjeweného náboženství Kristowa a doplnění počáteho šestinedělního cwičení pro ty, kteří miní od katolícké církwě odstoupiti. 8.

2127. Agenda, panis quotidianus, ku potřebě duchowních pastýřů. 8. W Praze 1820 (čtvrté wydání od Adal. Lewinského.)

2128. Uwedení k prawému Bohu i lidem milému způsobu, kterak se má slaužiti u oltáře při mši sw. Pro nábožné a bohobojné pacholíky. W Hradei Kr. 1824. (Jest ministrancí.)

2129. Cwičení pro ženichy a newěsty s předawkem útěchy pro rodiče, jimž dítky brzo

umirají, od **JOS. KERNERA** w Hrad. Král. 1825. u Pospíšila. 8. str. 130.

2130. *Řehoře Köhlera a)* Poučení pro pastýře duchovní u postele nemocných a umírajících. Dle Gho něm. vydání zčeštěné a dvojím přídavkem rozmnožené od **JANA HÝBLA**. 8. str. 272.) W Praze tisk Jeráb. 1828.

b) Poučení pro pastýře duch. ve zpovědnici. Dle Brandowa něm. šestého vydání zčeštěné od **J. Hýbla**. W Praze nákl. Pospíš. 1832. 8. str. XVI a 332.

2131. **J. FR. DEWOTY**. Způsob posluhování svátosti stavu manželského s předcházejícím poučením ženicha a newěsty při odawkách. 8. str. 40. W Hr. Kr. a Praze u Posp. 1832.

2132. Posvěcení chrámu cirkwe ew. Tisowské dne 30. září w 4. 1832. (Kal. Fej. 1834.)

2133. Posvátnosti katolické. Přeložil **JAN TOM. NOWÁČEK**. 8. str. 87. W Jind. Hrad. 1834. u Landfrasa.

2134. **MICHALEK**. Způsob pyání a odávání mladých newěst. (Kal. Fejerp. 1836.)

2135. Ewangelický funebral, aneb Sbirka písní nábožných starých znouu poopravených a mnohých nových k pohřbům křesťanů ewangelických rozličného věku a stavu, s připojeným přídavkem obsahujícím modlitby pro nemocné a umírající i pro přistojící při nemocných a umírajících. W Baň. Bystřici 1838. 12. str. 348. tisk Fil. Macholda. [od *K. Kuzmanyho*.]

2136. Agenda funebria, to jest: Pohřební práce, aneb Sbirka antífon, textů a modliteb podle rozličnosti věku a stavu a jiných okolností zesnulých, cílem větší rozmanitosti spořádaná, od **J. SEBERINHO** etc. W Baň. Bystřici 1838. 12. str. X a 180. tisk Fil. Macholda. [Pos. Kwět. příl. 183. str. 48.]

2137. Wysvětlení katolicko-církewních obyčejůw a slavností celoročních též i k nim přínaležejícího oděwu a náradí. Pro školní mládež i pro weškeré kat. křesťanstwo sepsal **JAN N. WESELY**, farář w Turachu w horním Štýrsku. W Praze 1840. u W. Špinky. 8. str. 36. [Por. Now. Kwět. 1840. str. 20.]

2138. Rukowět chránových pobožnosti, kteréž pečlivý pastýř duchovní ve výročních dnech posvátných i w obecných potřebách se shromážděným lidem svým konati může. Wydaná od **JAK. MACANA** far. w Slabících. W Praze u W. Špinky 1840. 8. str. 112.

2139. Kniha ruční o nawštěwowání nemocných od **JOS. KERNERA** far. Lužeckého a dokt. pís. sw. kand. W Praze 1841. u W. Špinky. 8. str. 312.

2140. Katechismus o sw. obřadech cirkwe kat. od **ANT. W. HNOJKA**. W Praze 1846 arcib. tisk. 12. str. LIV a 280.

m) Swaté obrazy.

2141. Mariě rozkoše zahrada s obzvláštníma (sic) w M. Moraw. w král. Českém a w k. Slezském se nacházejícíma zázračnýmá obrazy. 1779. W Brně u děd. Swobodských. 12. [Zlý prawopis i jazyk.]

2142. Láska a milost Marie P. Klatowské krví se potíci k pánům obywatelům Klatowským, a srdečná důwěrnost pánů obywatelů Klatowských k Marii panně při stoletní slawnosti wyjewení krwawého potu Mariánského na swatém obrazu w Klatowech, přednešená w sprostné chwalořeči w témž kr. krajském městě Klatowech dne 12. Čerwence 1785. od kněze cirk. **JOS. BATOL. LOKATTELY**, wlastence Klatowského, a na žádost mnohých na swětlo wydaná. W Praze u Fr. Jerábka 1786. 8. wel. str. 44.

2143. Autočiště k wšelikým obrazům Marie Panny w kr. Českém. W Příbrami 1789. 12.

2144. Wypodobnění s weykladem Obrazu sw. Panny Barbory na stříbrn. horách Kutens. (po wydání 1670) od **WAWÁKA** 1801.

2145. Cesta do Marie Celly w Litomyšli (bez roku) 8. item w Brně 1803. 8. item 1804. 1805.

2146. Swatá Hora, aneb historické wypsání swaté hory nad Příbrami, od **J. RULIKA**. W Praze 1804. Potom s modlitbami a s pokračowáním od **J. PALETY**. 8. W Příbrami nákl. F. Landfrasa 1832. Též w Praze u A. Dworského. Katolické popsání o sw. Hoře a tam nacházejícím se obrazu M. Panny rodičky boží. 1832. (cens. 2. čerw. 1831.)

2147. Jos. Schiffnera historické wypsání obzvláštních míst milostních w kr. Českém, kteráž pro mnohé putowání slawná jsau, z něm. přel. **J. RULÍK**. W Praze u J. Diesbacha 1807. 8.

2148. Prawé wyobrazení nejsw. Marie Panny w Římě w kostele della Rotonda. W Praze 8. 1818.

2149. Půwod a začátek Mariánské kaple nad Mniškem, od některých také Mariánský kopeček, pak též malá sw. hora nazwané. W Praze 1819. 8.

2150. Morawské Powídky, aneb sedm přepodiwných obrazů sw. Cyrila zčeštěných od **FR. BUDISLAWA WEWERKY**. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu 12. 1825.

2151. **J. V. JIRSÍK**. Říp a jeho chrám. Popsání obého, jenž při přiležitosti slawnosti

700letého obnovení téhož chrámu v české i něm. řeči vydal. 8. W Praze arc. tisk. 1826.

2152. J. J. RUDL. Popsání a vyobrazení sochy sw. Wáclawa na koňském trhu 8. s ryt. W Praze w Somerowské kniht. 1827.

2153. JOS. DEWOTY. Wyobrazení a popsání chrámu Swatobarborského . . w k. swob. horním městě Hoře Kutné, před časy od Horníků nesmírným nákladem mistrně postaveného, k umíněné však velikosti nedolhaného . . Pro delší památku vydal etc. 8. (str. 64 a ryt.) W Praze Šol. tisk. 1828.

2154. JOS. HORČICE. Historické popsání milostného obrazu a pautnického chrámu blahoslavené panny Marie w Staré Boleslavi, s přidávanými modlitbami ranními, ke mši sw., k zpovědi, přijímání, s písněmi a ostatní pobožností kteráž se na tom sw. místě vykonává, od etc. wel. 12. str. 252 a obrázek. W Praze arc. tisk. 1837.

2155. Pautník Mariánský. Počátek obrazu zázračného blah. P. Marie sedmibolestné Šaščinské w Uherské krajině w stolici Nitranské hodnowěrně vykládající, na světlo vydaný skrz JOS. MATĚJKU, kaplana Šaščinského. W Trnavě 1843. Nákladem Felixa Wachtera.

2156. Hrob sw. tři Králůw w Reyně Kolíně. Sepsal W. M. PEŠINA, etc. W Praze 1844. arc. tisk. (s obrázkem).

2157. Popsání nejstarožitnějšího chrámu w Čechách pod jménem Swatých Kozmy a Damiana a sw. Wáclawa w Staré Boleslavi, s přidávanými životopisy těch tří swatých mučedníků, jakož i swatých pěti bratrů a připojenou pobožností ranní, ke mši, sw. zpovědi a přijímání atd. od JOS. P. HORČICE etc. W Praze 1838. u W. Špinky. w 12. str. 176.

n) Život Krista P.

2158. Veliký život Pána a Spasitele našeho K. Ježíše a jeho nejswětější matky Marie Panny, jakož i všech jiných krevních přátel syna božího, totiž sw. Josefa, sw. Joachyma, sw. Anny, sw. Jana Křtitele etc. z písma sw. a hodnowěrných spisowatelů pilně sebraný. W Praze nákladem Žofie Joh. Klauserové, kr. dw. Impressorky, skrze Matěje Glacz faktora 1779. w 4. stran 1056. (Wydán od JANA GROCHA.)

2159. Život a učení P. J. Krista z vlastních slow všech 4 sw. Ewangelistů složený. Nejprwé w německ. jazyku na světlo vydaný, nyní pak od LEOPOLDA JAKOBI, kněze řádu sw. Augustyna, faráře w Nowé wsi na česko přel. W Pr. 1789. 8. wel. str. 492.

2160. Život P. Ježíše pro dítky vydaný

od J. LETTINGERA katechety školy norm. W Holomauci 1790 (1791 Cat. Pelc.)

2161. Život Pána našeho J. Kr. a swatých učedníků jeho od J. MEDLÍNA. 1804. W Praze. 4.

2162. Život a řeči N. J. K. a syna božího jednorozeného. Obě z písem sw. nowozákonních wytažené od kn. JOS. P. WÁCLAWA DITRYCHA. wel. 8. W Praze 1809.

2163. Život a učení Krista Ježíše syna božího a wykupitele našeho ze čtyř ewangelistůw etc. složený. 1813. W Lewoči Jos. Mayer b. r. 8.

2164. a) Federsena život Pána Ježíše pro dítky, přeložil JAN HÝBL. 1820. 8.

b) Dva draží ostátkowé našeho nejsw. wykupitele J. Kr. totiž: Psaní od Pána a Spasitele našeho (to jediné, které psal); popsání a wyobrazení sw. obličje jeho. Přeložením etc. W Praze 1828?

o) Životy swatých.

2165. Krátký weytah života a smrti blahoslaveného služebníka božího Bonawentury de Potentia etc. W Praze u Žof. J. Klauserové 1776. 8. A-C 2.

2166. Život sw. Jana Nepomuckého, když r. 1779 památka 50roční jeho za swatého wyhlášení se slawila. W Praze u J. K. Hraby. 8. 1779. str. 64. Sem náleží: JANA J. RULÍKA krátký weypis prwní 50leté památky, která se po wyhlášení swat. Jana z Nep. za swatého w chrámě hlavním sw. Wita na hradě Praž. na způsob milostiwého léta slawila dne 16. Máje 1779. W Praze u J. Norb. Fickýho. 8. 1779.

2167. Weypis života blahoslaveného Wyznawče Wawřince z Brundusu ř. Kapucinského. W Praze u J. Tom. Höchenbergera. 8. bez roku, listů 8. (1784?)

2168. Život Swatých na každý den celého roku s přidávanými cwičenými a modlitbami. 8. W Brně 1785. též w Brně 1824. dwa dily.

2169. Pěkné wypsání života dobrého a rozšaffného sedláka Wendelína. Kniha k čtení pro sedlský lid. W Praze w Elsenwangerské Impr. 1792. 8.

2170. Krátký života popis Bl. Leonarda a Portu Mauricio od ONDR. MORÁWKA. 1796.

2171. Krátký weytah k popsání života Blahosl. Bernarda z Offidy. 1796.

2172. Wypsání životů sw. Patronů českých od Šiffnera, přeložil J. RULÍK. 4 dily. W Praze. 8. 1801-2.

2173. Život Marie Panny matky Pána našeho J. Kr. s wyswětlujícím popisowáním mnohých

lidu neznámých ale potřebných věcí, a s mravním naučením od **WÁCLAWA STACHA** etc. 1801. Rukopis w 4.

2174. **JAHNA ENGELB.** život swatých Jmen- a vlasti Patronů. W obložce a s ryt. u Gastla (W Brně). Některé bez rytiny.

2175. **A. M. LIGOURY** Nawštívení Panny Marie 1812.

2176. Život sw. Alžběty dcery krále Uberského Ondřeje II. kněžny Durynské a Hesské, přeložený od jedné sestry z řádu jejího. 8. W Praze 1817. (od klášterní panny **MARIE ANTONIE**.)

2177. Život sw. Otilie. 8. W Praze 1818. od **ŠIFFNERA**, faráře u swatého ducha.

2178. **FRANTIŠKA WEWERKY** Wyobrazení a důkladné života popsání sw. Wácława. 1818. 8. str. 16.

2179. Života popsání swatého Jana Nepomuckého. 8. W Praze 1819.

2180. Wyobrazení a krátké života wypsání oslawených služebníků a přátel božích, 1-7. roční běh s 72 wyobrazeními od **TOM. KUBELKY** přel. 8. W Praze 1819.

2181. Život sw. Františka Xawerského apoštola Indického přel. W Jičíně, Jan Kastránek. 1827.

2182. Život Jež. Nazaretského. 8. W Jind. Hr. u Landfr.

2183. **J. M. KRÁL.** Wypsání života swatých dwau bratří, biskupů a Apoštolů Crhy a Strachoty. W Hr. Kr. u Posp. 1825. 8. str. 72.

2184. Hlavní doby z života Jana Nepomuckého k slawnosti po 100 letech slawené památky jeho za swatého wyhlášení, představené za pobožnost w dewateru wyobrazení, popsání, rozjímání, w modlitbách a zpěvích od **W. F. Weleby**, zčeštěné od **FR. B. TOMSY**. 18. str. 81. W Praze u Pospíš. 1829.

2185. Životopis sw. Jana Nep. zpovědnika králowny Johanny, když r. 1829 stolecá památka jeho w počet swatých wnešení se slawila. S připojením služeb božích a modliteb wúbec wydává **JAN N. ZIMMERMANN**, kněz rádu Kříž. etc. W Praze u Posp. 1829. 12. str. 132. — Táž knížka s rozmnoženým wypsáním slawnosti držené. W Praze pod titulem: Památka stolecá slawnosti atd. 1830. 12. str. 180.

2186. Život sw. panny Terezie, s připojenau krátkau historií řádu božích Karmelitánek w Čechách, od **JOS. ČERNÉHO**. W Praze 1830. u Josefy Fetterlowé. 8. str. 163.

2187. Život sw. Františka Xawerského, apoštola Indického, přel. (od **JOS. ČERNÉHO**) a nábožným ctitelům jeho wěnowaný. 8. W Jičíně u Kastránka 1827.

2188. Wěrné popsání života a smrti sw. Wácława, mučedlníka božího a patrona českého. Dle 14 obrázků této knížce připojených a wysvětlených, při nichž wždy kratičká modlitba jest. (od **T. KUBELKY**.) 12. str. 48. W Praze arc. tis. 1831.

2189. Životopis blahoslawené Marie Elekty od Ježíše, od Hermannu Dichtla, spirituala u sw. Jiří. Přeložil **J. W. SOMMER**. W Praze 1839. u W. Špinky. 12. str. 54.

2190. Utrpení a smrt některých sw. mučedlníkůw prwních tři století wěku křesfanského, od **ŠIM. B. WRÁNY**. (Náklad. děd. swatoj. č. XII.) W Praze 1840. arc. tisk. mal 8. str. 102.

2191. Popsání života pěti blahoslawených: Alfonsa Marie z Ligury, Františka Girolama, Josefa od Kříže, Pacifika Lanseverinského, Panny Veroniky Giuliani dne 26. máje 1839 od Jeho Sw. Pap. Řehoře XVI. za swaté prohlášených. S krátkým popsáním jednání při prohlášení za blahoslawené a swaté, jakož i obyčejných slawných při tom obrádů. W Praze 1840. 8. str. 111. S podobiznami těch swatých.

2192. Život a pocta nejbłahoslaw. Panny Marie, nejsw. rodičky boží, dle Silberta přeložil a wzdělal **WÁC. M. PEŠINA**, kanownik etc. W Praze u Posp. 1841. 12. str. 62.

2193. Život nejswět. Panny Marie, od Jos. Wotýpky. W Praze 1843. u Anny Špinkowé.

2194. O životě, zázracích, ostatcích a uctění sw. Liguriáše, mučedlníka a panstewníka, patrona města Polny. Sepsal **FR. POIMON**. W Praze 1843 u J. Posp. Nákladem A. Pittnera w Polně. str. 36. w 12.

2195. Život panenské matky boží Marie, dle Silberta wzdělal **JOACH. JINDRA**. W Praze 1843.

2196. Popsání života a skutků swatých a swětíc božích dle M. Sinzla od **JOS. M. POHORELÉHO**. 1844. W Praze u J. Pospíš. Swaz. 2.

2197. Život sw. Vincenzia de Paul, sepsaný od **W. ŠTULCE**. etc. W Praze 1844. str. 338. w 12. [Kat. bibl. pro weškeren národ česko-slawanský, wydávána s milostiwau wůli a schwálením nejd. knížete Arcib. Praž. od několika kněží katolických. č.]

2198. Legendy aneb obrazy životů, skutků a utrpení sw. Hawla a sw. Klimenta. Ze staročeských, něm. a franc. pramenů wázil a sepsal **P. FR. JOŠ. DOBICER** W Praze 1845. 8. str. 32. u Karla Vetterla.

2199. Životopis swat. Prokopa, od **J. ZIMMERMANNNA**, lokalisty w Stodůlkách, W Praze 1845. arc. tisk.

2200. *Čas. mus.* str. 453. Petrohradská legenda o sw. Wáclawu. — 1837. 406. O umučení sw. Wáclawa podlé legendy slowanské, úwaha kritická od Palackého. — 1841. 464. Životové sw. Konstantina (Cyrilla) a Methodia, ze starých legend, od W. Hanky. — 1845. 452. Život sw. Crhý a Strachoty (z Passionalu zdělil Dobicer.)

p) *Wzdělávatelné a nábožné.*

2201. Ludwika *Muratoria* o pravé křesťanské pobožnosti. Z Wlaštiny. W Praze w prawidelní kněhotiskárně 1778. 8.

2202. Wzývání spasitelně umírajícího a se k šťastné věčnosti přihotujícího, od jednoho z T. J. kněze k prospěchu umírajících sepsané. W Praze u Fr. A. Höchenbergera 1779.

2203. Škola Kristowa aneb nábožné přemýšlování a nasledování J. Kr. etc. 1780. 12. bez místa str. 444. mimo 1½ archu, s obrázkem od JANA AMBROZIHO.

2204. JANA KNOBLOCHA Požehnaná mezi ženami panna, totiž Matka nejsvětější Maria Panna všech panen čistota. W Praze u Jana Emlera 1781. 4.

2205. Škola Jobowa, sepsal a vydal JOB ZMEŠKAL etc. W Prešpurku 1781. 8. u Packa.

2206. Uprímné rozsuzování sebe samého z něm. *Lavattera* přeložil J. B. ELSNER. W Berlíně 1783.

2207. Správce duchovní pro ty, kteří o své spasení pilně se starají, z jaz. něm. na morawský uведенý w Brně u Jos. F. Neumana 1783. Od DAUBRAWSKÉHO alumna w semin. Brněnské.

2208. Timotheus, z nemčiny *Niemayera* 1783.

2209. Amadea *Kreuzberga* pobožné přemýšlování na každý den celého roku etc. z něm. přel. od BALTAZARA PONGRÁCE. W Prešp. 1783. 8. u Fr. Packa str. 1100. mimo 3 rejstř.

2210. Taužebná wolání k hospodinu w prostém rozjímání 7 žalmů kajících od P. FRANT. HAANUSS (Hanusa) Wysokomeytského. 12. W Praze 1783. str. 70. u Ant. Hladkého.

2211. Rozmlauvání duše s bohem 1784.

2212. Urownání nesrownalého života s životem spravdliwým podlé obrazu samého Krista J. od ŠEB. WOTTAWY řádu sw. Františka. W Praze u Fr. Jerábka. 8. 1784.

2213. Zlatý dar Nowého roku t. j. výborné částky z některých učitelů církwi božích shromážděné. W Praze u Rosenmüllerových dědiců. 12. 1785.

2214. *Zollikofera* řeči, modlitby a cwičení se w nábožnosti, přel. od BARTOLOMEI-DEŠA w Rkp. Těž od J. STRAKY, dwa

díly 1785. Přeložena přemýšlování Zollikoforowa wydati chtěl SAM. AMBROZIUS, ale newydal. (W Tab. Poe. III. 74.)

2215. Uzká cesta do nebe, popsání taužící duši představená od FR. KUBIKA, kaplana Kříneckého. 8. W Praze 1785. u Rosenmüllerských dědiců, předm. str. 47.

2216. Kochání se s Bohem w ranních hodinách na každý den w roku od K. *Sturma*. Přel. ONDR. PLACHÝ. 2 díly 1790. W Baňské Bystřici u J. Tumlera Iní díl. str. 624. Ilhý díl str. 530. 8. Těž Klanitzai 1790. Jiné přeložení Matěj *Markowic* (mladší) wydati obmyslel, ale pro nedostatek předplatitelů nemohl. (w. Tab. Poe. III. 25.)

2217. Návka (nauka) k štěstí a blahoslawenství podle Kristowa učení od BOTZKO(A). W Prešp. 1790.

2218. Duchovní výborné pravidla t. j. spasitelná naučení všem po spasení swých duší pečujícím. W Brně 1790. 3. Jar. Sylw. Siedler. stran 305.

2219. Mrawokniha pro křesť. vlastence s opravdívými příběhy a příklady k naučení a vzdělání sepsaná od M. C. POTIMANNA. 8. W Brně 1791.

2220. Pobožné strávení celého dne w obecných prácech, též o stawu a swátosti manželstwa, kterak nábožný křesťan do stawu toho podlé Boha wstaupiti a w něm se chowati má. u Fr. Aug. Höchenbergera 1793. 8. III. (špatná dobropisemnost.)

2221. HRDLÍČKA JAN. Knížka pro čeled křesťanskau. W Prešpurku 1794. 12. (Boček.)

2222. Wšobecná pobožnost s odpustkami a obdarováním milostiwého léta. W Brně 1795. w 12.

2223. Mrawná krátká pravidla na každý den rozdělená t. j. spasitelné naučení daná všem po spas. swých duší pečujícím, kterak jeden každý podlé swého stawu žiw býti má, aby božské powolání vyplnil, a věčného spasení sobě zejskal. 8. W Brně 1795.

2224. Naučení a cwičení w pobožnosti pro nábožné zvláště mladé křesťany obojiho polhawi. 1796.

2225. Fructus maturi, t. zralé ovoce slowa božihod od GAZDY, dwa díly. W Trnawě 1796. 8.

2226. Odeyzdání se docela do wúle boží. (B. DLABAČ.) 1797.

2227. FORNETA a) Rozdíl filozofické a božské maudrosti při wykládání etnosti. b) Křesťan w swobodě. c) O tanci.

2228. BOH. TABLICE a) J. Aug. Hermesa kniha zpovědni. 1800. b) Cesty boží. 1805. 8.

2229. Cesta k nebi, pět dílů v sobě obsahující a) rozdílné modlitby. b) Přípravu k blahoslavené smrti. c) Nábožná pravidla pro hospodáře, rodiče, manžele, manželky a mládež. d) Učení mravná ze 4 swatých Ewangelistů. e) Weytah celého kat. křesf. cwičení. Wydaná od KARLA MELCERA, faráře Rabšanského. W Praze? 1803. 8.

2230. Pobožné přemýšlování na křížové cestě od J. RAUTENKRANCE. 1803.

2231. HABEL FRANT. XAV. Učení múdrosti křesfanskéj. W Trnavě 1803. 8.

2232. Modlitby církevní neb kazatelské k nedělím, swátkům, středám a pátkům. 2 díly. W Brně F. K. Siedler 1801-6. 8.

2233. Příkladové neb křesfanské mravní učení w příkladech na každý den w roce od POLLÁŠKA. 8. 1807.

2234. JANA PAWLÍKA a) Čtení z listu Apoštola Pawla a ze Skutků Apoštolských. 1807.

b) Duše hledající Hospodina a weselící se z poznání ho, aneb nábožné přemýšlování a modlitby ranní při službách božích, a wečerní, w nichž se i cwičí wěrná owčička, která se má pokání prawě činiti a k stolu Páně wěrně přistoupiti. Rkp.

c) Wečeře P. zvláště o welkonoci Rkp.

2235. Rozjímání o mučení P. z Scilera přel. GALLAŠ. Rkp.

2236. Weliký pátek anebo nábožné rozjímání o přehořkém umučení Pána našeho Jež. Krista, od F. W. H.

2237. Hřbitow, tiché rozjímání w duchu přátelům náboženství a citliwosti obětované, přel. J. ŠIESSLER 1808. 8.

2238. Swatý pašijowý týden, aneb pobožná rozjímání duše křesfanské téhož sw. času. 8. W Praze 1809. 1810. Od J. RULÍKA.

2239. Kochání s bohem we wečerních hodinách na každý den w roce od mistra J. Kristiana Förstera přel. ONDRŮ PLACHÝ, dwa díly w Skalici 1810. (Ohlášena byla 1. dubna 1810 ale Plachý dříve wydání umřel.)

2240. Knížečka k vzdělawatelnému čitání, obzvláště pro školní mládež péči a nákladem J. Palkowice. W Prešp. písmem Karla Snížka 1812. 8. str. 104. Spisowatel jest JIŘ. PALACKÝ.

2241. Kniha pro chudé řemeslníky, čeled a lid wenkowský dle franc. paní Marie le Prince z Bomontu z něm. přel. od K. THÁMA. W Praze u Boh. Haze 1813. I. díl str. 261. II. díl str. 225. Učí mrawům a náboženství w rozmluwách.

2242. Jana Bunyana Cesta křesfana z města zkázy do blahoslavené wěčnosti. Přel. JOS. NEDOMA. 2 díly. W Pr. 1815-6. 8.

2243. Příkladové aneb křesfanské mravné učení w příkladech od POLLÁŠKA, 3 díly 1817.

2244. Swatá křížowá cesta aneb krátká zpráva o welmi užitečném duchowním cwičení sw. křížové cesty. W Brně 12.

2245. Den sw. neboliž knížka nebeská z rozličných písem swatých míst snažně sebraná a složená k utěše všech milých vlastenců od kněze Františkána, české prowincie sw. Wáclawa wůdce a mučedníka. 8. W Slaném s ryt. 1820.

2246. Pád prwního člověka w ráji. Rozjímání křesfana nábožného, mimo začátky k 4 ewangeliim na čas adventní a k pátému na den Božího narození od JOS. J. KERNERA. W Hradci Kr. 1822. 8. str. 63. nákladem J. F. Pospíšila.

2247. Knížečka o lásce sepsaná od Fr. Leop. hraběte ze Štolberku, přeložená od WOJT. KAREŠE. W Praze 1823. písmem a nákladem Josefy Fetterlowé z Wildenb. 8.

2248. Wýlewy citů křesfanských aneb pěťmejitma nábožných rozjímání, zčeštěné od FR. AL. ROKOSA. W Praze 1824. 8. u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunn. str. 115.

2249. Pořádek a způsob pobožnosti při wykonávání obchodů slawných milostiweho leta papeže Lwa XII. W Holomauci 1826. w 8.

2250. Naučení křesfanské mrawopočestnosti k všeobecnému vzdělání národu, od Bern. Galury biskupa Antedonského. Nařízením wys. slawné c. k. vlády zemské. 8. str. VIII a 184. W Praze u Veroniky Šolowé, wedením J. H. Posp. 1826. [Srw. Pautník 1826. II. 104.]

2251. TOM. KUBELKA. a) Wzdělání člověka, jaký býti má, aby mu dle swěta i dle duše blaze bylo. Částka I. 12. str. 311. část II. str. 342. W Praze arc. tisk. 1827.

b) Pobožnost při Jubileum, čili při 100leté památce Swatowyhlášení sw. Jana Nep. mučedníka Kristowa a patrona českého. 12. (str. 192 s obrázkem.) W Praze arc. tisk. 1829.

c) Způsobné rozważování člověka w důležitých wěcech s rozumem se srownáwajících. Pro vzdělání člověka w letech přirůstáwajícího i w niž mnoho potěšitelných a poučujících prawd se nachází. 12. str. 320. W Praze arc. tisk. 1831.

d) Umučení Páně na 21 rozjímání rozwržené, w němž také křížowá cesta se 14 místy se obsahuje, s modlitbami měsíčními. 12. str. 192. tamž 1830.

2252. Nábožná cwičení k slawnosti božího těla při slawném obchozu aneb processí, též i jindy při nawštětowání nejswětější swátosti oltární. Sporádaná od jistého kněze řádu sw.

Benedikta z kláštera Braunovského. 24. str. 70. W Praze u Posp. 1828.

2253. Perle pokladu maudrosti obětowané deeri in Kristu do let panenských vstupující. Wydaná od Woj. Ruffera. 12. str. 112. W Praze u K. Jeráb. 1828.

2254. J. W. ŠIMEK. Nábožnost domovní we zpěvích. 12. str. 148. W Skalici u F. Skarniela 1828.

2255. ŠULEK. Nábožná rozjímání o utrpení Kr. W Prešpurku.

2256. W. F. NEUMANN. Slavná stoletá památka vyhlášení za swatého blahoslaweného Jana Nep. mučedníka Páně a patrona české země. Knížka k modlení a vzdělání pro katolické křesťany, zvláště pro ctitele tohoto wywoleného božího. Wydané nařízením J. K. M. . . Wáclawa Leop. arcib. Pr. od etc. 8. str. 167 a 3 ryt. a 3 melodie. W Praze arc. tis. 1829.

2257. KASP. WEININGER. Ctitel sw. Jana Nep. k kostelní památce jeho swatowyhlášení. od etc. 8. str. 31. W Praze. arc. kn. 1829.

2258. Křesťanská kniha učení a mrawů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách, jakožto přídawek k zwelebení toho důležitého ustanowení w c. k. zemích. Od jednoho kněze círk. w Morawě w něm. jazyku r. 1818. wydána a ku prospěchu mládeže české a morawské od jednoho trivialního čitele w Čechách přeložena. W Hrad. Kr. u Posp. 1829. 8. str. 272. mimo předmluwu a obsah.

2259. Slavnost milostiwého léta, kterauž sw. otec Pius papež téhož jmena osmý brzy po dosednutí na stolicí apoštolskou k wyžádání pomoci Boží listem apoštolským w Římě dne 18. čerwna 1829 prohlásiti ráčil, w Čechách slawená w měsících máji a čerwnu l. P. 1830. W Praze u Josefy Vetterlowé. 12. str. 72.

2260. Památka swěcení třetí jubilejní slawnosti, císaři Karlowi V. w Augspurku na sněmu podané ewang. Konfessi l. P. 1530. 25. čerwna. Práci JANA BOROTA, zpráwce církwe ewáng. ostatků českých exulantůw. 8. str. 32. W Žitawě u Sayferta 1830. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.]

2261. ANT. F. JERÁBEK. Nawrzení náboženská všem křesťanům, kteří krom církwe křesťansko-katolické se nacházejí, k pozornému, nestrannému a spasitedlnému rozjímání podaná, od etc. 8. str. 88. W Hrad. u Posp. 1831.

2262. FR. AL. ROKOS. Pastwa duchovní pro owce z prawého owčince Kr. to jest: Křesťanská cwičení k wyučowání wenkowského lidu we swatém náboženstwi, buď we wesnicích, nebo w chrámu Páně. Podle našeho katechismu

spořádaná od etc. Dwa díly. 8. str. 318 a 344 W Praze arc. kn. 1831. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.] — Díl I. w Praze u J. Spurného 1843.

2263. Panna Orleanská dle G. Görresa od JOS. ZIMMERMANNNA. Nákl. děd. swatoj. č. III. mal. 8. str. 90. W Praze arc. kn. 1836. [Něm. die Jungfrau v. Orleans. Regensburg 1834.]

2264. Sto otcowských naučení. Amulet pro cestující řemeslnické towaryše. Wydaná od JANA KR. NOSKA. (dle něm.) 8. str. 40. W Jižně u J. Kastranka. 1836.

2265. Katolická missionární knížka, nebo uwedení ku křest. žiwotu. Od shromáždění nejsvětějšího wykupitele. 1837. Třetí wydání u W. Špinky.

2266. Pane zůstaň s námi, neboť se připozdívá, dle J. Bluma, přel. J. MARCHAL, kněz. [Nákl. děd. sw. Jan.] wel. 12. I. díl. str. 376. a obsah. W Praze u W. Špinky 1839. II. díl. 1840. str. 393 a obsah. III. 1844. Utěcha křesťana we vysokém stáří.

2267. Rodina Bohowěrných z Dolan, aneb: Obraz křesťanského obcowání w přediwých případnostech a strastech žiwota. W Praze 1837. arc. kn. [nákl. děd. Swatoj. č. V.] 8. str. 458. a rejstř.

2268. JOS. ANT. SWOBODA. Pobožnost při slawení průwodu neb processí na den Bož. Těla; s připojeným wyswětlením půwodu a spasitedlných obyčejů při této starožitné slawnosti. 16. str. 60. W Praze w Somerowské kn. 1834.

2269. (Tallaya) Pobožnost při slawné processí na den Božího Těla. [cens. 1837.]

2270. Swatodenní pořádek a prawidla žiwota nábožného katolika, aneb základowé prawé pobožnosti. Z něm. p. Dr. Sch-a přel. FR. DOBROMIL KAMARÝT. [Nákl. děd. sw. Jan. č. VI.] 8. str. 33. W Praze arc. kn. 1838. Po druhé 1839. u W. Špinky. 12. str. 33.

2271. Stálá památka pro děti, které wel. swátost oltární po prvé přijali. Po jednom kat. farářowi z něm. přeložena. W Trnawě 1839. u Jana Jelinka. 12. str. 28.

2272. Žiwot křesťanské děwečky. Pěkná powídka, jak nábožná děwečka powažuje a ctí hoiké utrpení P. Ježíše. W Praze 1840. arc. kn. Nákladem swatoj. děd. č. XI. 8. str. 26.

2273. Smrt a wěčnost we swětle ewangelium, od DAN. MARTINYHO. 1844. (Na Slowensku.)

2274. Filotea či Bohomila, aneb nawedení k žiwotu náboženskému od Fr. Salezského, přel. z franc. W. V. ZIAK. W Znojmě u Fourniera. 1843.

2275. Rukověť chrámových pobožností od **J. R. MACANA**. II. vyd. 1843. W Praze u A. Špinkové.

2276. Pastýřská domácí kniha od **J. A. DUNDRA**. W Praze u Posp. 1843.

p) Modlitci knihy.

2277. Zlatá báně t. j. nábožné modlitby a písně, které jak Gwerci a Šteláři, tak i Hawíři anobř i jiní bohobojní křesťané . . . s prospěchem užíwati mohou, jednak w nowě složené, jednak z něm. přetlumočené a na světlo vydané od **MART. LAUČKA**. 12. W Prešpurku 1776. u F. A. Paeka.

2278. Zbraň duchovní a poklad věčný. Pokojík každému wěrnému křesťanu a pobožnému welice jistý a bezpečný, L. P. 1777. Rkp. weřej. bibl. XVII. H. 9. Modlitby s weršíky zde onde.

2279. Cesta křížová neb Krátka správa o welmi užitečném duchovním cwičení, Cesta kříže nazwaném. W Brně u děd. Swobodských 1778. (Boček.)

2280. Krátký spůsob pobožnosti při prwní 50leté památce za sw. wyhlášení Jana z Nepom. 1779. u Fr. Höchenbergra. 8.

2281. Marie rozkoše zahrada. W Brně 1779. w 12.

1282. **JANA KROBA** wšeobecná knížka na tři díly rozdělená, katolické modlitby, učení, písně w sobě obsahující. W Praze u Rosenmüllerových dědiců 1780. 12.

2283. K. G. *Seibta* kniha katolická, obsahující w sobě naučení a modlitby, přel. **FR. TOMSA**. W Praze 1780. 8.

2284. Swatý denní pořádek křesťana kat. na poručení kardinála Noailia k užítku jeho owčiček do tisku wydaný, nyní pak od alumnů domu kněžského w Brně (*Hancze, Pernsteinerá, Daubrawského a Kwapila*) z jaz. něm. přel. Wydání II. we Widni u J. Tom. uroz. z *Tratnerů* 1782. 8. W Brně 1790. Též knihy troje wydání a sice 3500 wýtisků jest mezi lidem. (w. Dobrow. Lit. Magaz. II. 145.)

2285. Krátké cwičení se w pobožnosti k sw. Janu Nepom. 12. W Brně. Po druhé 1782. tamž.

2286. Wýborné modliby, které od jeho Swatosti Papežské Pia VI. wyložené a na jeho poručení we všech jeho zemích rozdané byly; z wlské řeči na německo, a nyní z lásky k wlastencům na česko přeložené, u Jana Samma. 8. W Praze 1783. str. 86. též 1785.

2287. **JANA GLOSIUSA** Křesťan wždycky se modlitci. 12. W Prešpurku 1783.

2288. Wyučující a modlitci knih pro mlá-

dež od Karla Jind. *Seibta*. 8. W Praze 1784. u Fr. Neureutra. Přel. **FR. TOMSA**.

2289. Křesťansko-katolické učení a modliteb knížka k wšeobecnému užítku obzwláště potřebných. W Praze u F. Jeř. 1785: 8.

2290. Křesťanské modlitby a písně pro pcestné (od **PAW. TEŠLÁKA**.) Nákladem Štěp. Boboka etc. W Prešpurku 1786. 12. Při nich jest 14 půwodních, 5 přel. písní mezi lepší náležejících. Též od Sam. Černauského 6 písní.

2291. Modlitební kniha Cis. Josefa II. přel. od **MAXIMIL. ŠTWÁNA**. W Praze 1787. 8. str. 29.

2292. **HIRDLÍČKA JAN**. Modlitby křesťanské pro mládež školskau a zwláště Pešťanského a Likesského kraje. W Prešp. 1788. 12.

2293. Modlitby pro dítky, skrze než s Bohem w každodenních příhodách libě a užitečně rozmawuati mohou, od **ALŠE PAŘÍZKA**. W Klatowech u Jos. Hirspergra. 8. 1789.

2294. Horliwý křesťan w duchu a prawdě, aneb knížka, která wšecky potřebné modlitby w sobě obsahuje. W Pr. 1791. (u Neureutra, kněhkupce) též 1799. 8.

2295. Duchu plná knížka modlitební obsahující w sobě českau mši, jakož i modlitby ranní etc. 1792. W Brně. 12.

2296. Bůh jest nejčistší láska z něm. P. z *Eckardtshausen* přeložil **TOMSA**. W Praze. 12. a 8. 1793, 1813, 1816, 1818. W Hradci 1821. 8. u Neureutra 1826. (wlastně 1825.) Jiné přel. od K. **THÁMA**, opět jiné? w Kutné Hoře 1793. 16.

2297. Modlitby welmi wýborné a nábožné w Příbrami 1796. 8.

2298. **BLAŽEK MICHAL**. a) Jiřika Sixaiho křesťanská naučení a modlitby, z uherského přel. skrze etc. W Brně u J. S. Siedlera 1796. 8. tři díly.

b) Duchovní libé wůně kadění neb ruční knížka modliteb swatých. Přidány některé nábožné písně. W Brně 1809.

c) Příprawka pro dítky . . . k sw. weřeři Páně. Přidány jsau modlitbičky. W Litomyšli Tureček. 12. b. r.

2299. Zápal lásky duši wywolených neb modlitby kratiček k prawému užítwání jak ráno tak i wečer. W Praze a Příbrami. 1798. 8. W Hradci Kr. 12. W Praze u Fetterle z Wildeb. 1817. 12. (rozmnožené.) W Jind. Hr. u Lanfr. 1827, 1831, 1834. W Čáslawi 1826 (přetisk.) W Praze Somrowské kniht. b. r. Z. I. B. aneb modlitby k prawému užítwání ráno i wečer. w 12. W Litomyšli. 12. r. 1829. 1832. W Praze u Spurného 1834.

2300. Wraucná pobožnost k nejsvět. swátosti oltární. W Praze a Příbrami. 8. 1798.

2301. Denní modlitby pro Schowance c. k. Akademie. 8. Tu samau knížku zčeštil DANIEL KORBELI. 12. W Praze u Fr. Jerábka 1825. Též w Praze w Somrowské tisk. 1825.

2302. Modlitby pro vojáka od MICH. INSTITORISA. str. 16. w 12. (bez místa a roku.)

2303. Horlivé a nábožné modlitby křesť. od WEGHA. 1799.

2304. Nábožné rozvažování nejobzvláštnějších tajemství wtěleného slova N. Sp. J. Kr., kteréž w jistých kaplich neb zastaveních se konají, jenž při zázračném obrazu rodičky B. we Wamberčích (Albendorf) w hrabství Klackém podlé swých originálů k tomu zřízených se nalezají. W Glaczk w tytištěno u Fr. Pompejusa 1799. 8. str. 119. (Přidáno): Písne pautnické návštěwování kapli u Milostného obrazu Mar. P. we Wamberčích etc. 18 listů. (kaple ty založeny od Dan. Pascasia z Osterberku.)

2305. Chléb duše křesť. t. j. Modlitby všechněm k životu věčnému prospěšné, ku kterým přidané jsau rozličné welmi spas. naučení. 18. W Prešpurku 1799.

2306. Uplná knížka ke čtení, k modlení, a k zpívání pro kat. křesťany na 2 díly rozdělená. Od jednoho kněze řádu Petrynského na swětlo wydaná. 8. W Brně 1802.

2307. Modlitby pro křesťany kat. od FR. TOMSY. 8. 1803.

2308. Pokrm duše, aneb cwičení se w pobožnosti pro kat. křesť. přel. J. RAUTENKRANC. W Praze 1803, 1807, 1812, 1816, 1818.

2309. Nebeská smlauwa s Bohem a křesťanskau duši potvrzená skrze rozličné pěkné modlitby a litanie všem jak swobodným pannám, tak jedné každé ženské osobě k obzvláštnímu duchownímu užítku, a k věčné ozdobě spasení duši našich slaužící, w Brně 1803. 8.

2310. Pro dobré katolické křesťany modlicí kniha, od J. RULÍKA. W Praze 1804. 8.

2311. Libý pokrm duše w prawém slowu božím. Na Horách Kutných 1804. 12.

2312. Kniha k čtení a modl. pro vojáky. We Wíd. 1806. 12.

2213. JANA WEGHA horlivé a nábožné modlitby křesťansk. podle prawídky nejpřímějšího slowa božího a učení cirkwi kř. ewang. rozdělené na 4 díly. W Praze u Boh. Háze 1807. 8.

2314. Cwičení pobožnosti k wykonání křížové cesty. K užítků swých farníků složené od faráře wesnick. W Brně 1808. 8.

2315. Wzýwání Boha a swatých jeho od Hermana sepsáno w něm. Přeložil ALEŠ PAŘÍZEK. W Praze 1810.

2316. Hora Kalwárská krwí Krista skropená, aneb modlitby při mši swaté. S rozjímáním umučení P. a Spasitele našeho J. K. pěknými figurami ozdobená. Přidané jsau modlitby před a po spowědi, před a po přijímání etc. W Brně w 18.

2317. Jaisa kniha k čtení a k modlení pro malé dítky. W Brně 1811. 12. Též od RAUTENKRANCE. 12. W Praze 1811 a 1816. 1831. (u Háze.)

2318. Modlitby pro mladé lidi podle Mich. Kaj. Hermana od RAUTENKRANCE. 12. W Praze 1812, 1816, 1819, 1828. (u Háze.)

2319. Nebeský prsten zlatý, zasnaubený křesťanské duši, wysazenými drahými kamínky, totiž: rozličnými výbornými modlitbami a litaniami, též 15. modlitbami sw. Brigidy o umučení Pána našeho Jež. Kr. (pro ženské) z nowa wyláčený. 4. W Budíně. 1812.

2320. Jádro Křesťanské pobožnosti od ALŠE PAŘÍZKA. W Praze 1812. 1818.

2321. L. ZIEGLERA a) Cirkewni pobožnost na křížové dny 1812. 1815. 1816. b) Cirkewni pobožnost na slawnost božího těla 1817. 12. str. 66. W Pr. u Fetterle z Wild. c) Křížová cesta, aneb pobožné rozjímání etc. po třetí w Praze 1818. 12.

2322. Katolická modlitebni knížka w něm. jaz. ze 4 dílů wyhotowené wzdláwající knihy pro celý rok, od Deresera. Přeložil F. NEDÉLE. W Brně 1814. 12. (jedna z nejlepších.)

2323. Dobré símě w dobrau zemi, dle Jiljího Jaisa přel. J. RAUTENKRANC. W Praze. 8. 1813, 1815, 1818, 1831, 1837. W Jind. Hrad. u Landfr. 1831, 1833. Pod titulem Jiljího Jaisa. Dobré símě w dobrau zemi. Kniha utěšená k dom. a weř. pobožnosti nyní s opravau a změnami a rozmnožené po 3ti znouwu wydáno. u Posp. W Hradci Král. 1846. 8. od Ant. Stránského.

2324. Pobožnost na den weyroční slawnosti božího těla, která se wykonáwa u čtyř oltářů při wystawené nejs. swátosti oltární od JANA KRAUSKÉHO. 1814. 8. W Mladé Boleslawi listů 6.

2325. Nowá ruční knížka, obsahující w sobě modlitby pro ewang. křesťany od J. KREJČÍHO. W Praze 1816. 8.

2326. Zlatý nebe klíč duše křesť. boha wěrně a dokonale milující. W Král. Hradci 1817. 8. (cf. VI. 1233 a.)

2327. Modlitby nábožné we všelikých potřebách duchowních i tělesných. Při druhém

wydání Leškových zpěvů od **J. KREJČÍHO**. W Praze 1818. 8.

2328. Nowá každodenní obět Bohu. W Král. Hradci. 8. 1818. 1819. W Hoře Kutné bez roku.

2329. *Jahna Engelb.* Nowá pobožnost školní obsahující modlitby a písně etc. Přel. **TOM. FRYČAJ**. 1818. W Brně. 8.

2330. Štěpná zahrádka etc. W Pisku. 8. 1818. W Praze u Spurn. 1834. W Jind. Hr. u Landfr. b. r. Velká štěpná zahrada; pak Malá štěpná zahrada.

2331. **J. JAWORNICKÉHO** a) Hora Kalwaria 1818. b) Hora Sion, aneb kat. Modlitby w čas weyroění pro lid městský 1823. 12. (cf. VI. 1233. e.) c) Matauše Raitra kat. modlitby k rozšíření prawého křesťanství etc. s 5 obrázky, přel. 1823. 12.

2332. Wyzdvižení ducha k Bohu. W Pr. a Pisku. 12. 1819.

2333. Chlebowé posvátní. Knížka modlicí od jedné klášterní panny řádu sw. Alžběty (**MARIE ANTONIE**.) W Praze 1820. 12. stran 136. u Fetterle z Wildenbrunu. II. rozmnožené vyd. 1826. tamž. 12. str. 232.

2334. *Jana Salatnaye* modlitby křesťanské z částky překládané, z částky pak skládané. W Jindřichové Hradci u Jos. Landfrasa 1820. 12. dva díly.

2335. Výbor modliteb od **FR. WEWERKY**. W Praze 1820.

2336. Zahrada Páně aneb přezalostná cesta spasitele našeho J. Kr. na horu Kalwarii. W Pisku 1820. 18.

2337. Katolické modlitby pro osvědčené křesťany od **TOM. KUBELKY**. W Praze. 8. 1821.

2338. Žáček má zalíbení w Bohu a w modlení, aneb modlitby pro děti, kteréž snadně porozuměti mohou. 1821. 18.

2339. **ANT. STRANSKÉHO** a) Křesťan w duchu církwe swaté se modlicí od Alex. knížete z Hohenlohe. Přel. W Hradci Král. 1822. 18. b) Modlicí knížka pro řemeslnické towaryše, zvlášť když do swěta jdau. 1824. 8. c) Modlicí knížky pro wojáky. Přeložené a rozmnožené. W Hradci Králové 1824. d) Dobré símě w dobrá zemi. Kniha utěšená k domácí a veřejné pobožnosti pro dobromyslné katolické křesťany, sepsaná od P. G. Jaisa, po třetí (sedmé) znou wydaná od Ant. Stránského čestného kanovníka etc. W Hrad. Kr. u Posp. 1846.

2340. Obět božské chwály w rozličných modlitbách, žalmích, litaních etc. W Praze 1823. u Sommera.

2341. Zlatý nebeský klíč polowiční, obsahující pobožné modlitby křesťanského kat. ná-

boženství. W Jindř. Hrad. 1822. 8. 1826. 1827. 1831. 1833. 1834.

2342. Katolická rozjímání a modlitby pro ženské. Zcela dle potřeby pohlawí jejich zřízené od **AL. PARÍZKA**. 8. W Pr. 1822.

2343. Bůh autočistě mé a pomoc má. Katolická modlitební kniha pro všechny stawy od **JANA HÝBLA** přel. 12. 1822.

2344. Modlitby přeložené od **FR. POL-LÁŠKA**.

2345. Marie, rozkoše zahrádka etc. 12. W Brně.

2346. a) Veliký klíč nebe otvírající. W Brně. 8. b) Malý nebe klíč pro ženskau, tamž 8. c) Nowý nebe klíč. W Hradci Králové. 8. (cf. VI. 1233. a.)

2347. Krátká modlitební knížka pro kat. křesťana. 8. W Brně.

2348. Horlivé modlitby upřímného wzdychání k přepodivné prozřetelnosti božské. 8. W Hradci Král.

2349. Horlivý katolický křesťan w obětování swých modliteb k Bohu. 12. W Praze a Pisku.

2350. Křesťan. katolická knížka, w kteréž se nacházejí modlitby ranní etc. též obecné písně při mši etc. 12. W Brně.

2351. a) Zahrada štěpná, aneb wraucné katol. modlitby na šestnácte dílů rozvržené. W kterýchžto se předně wynacházejí mimo obyčejné mešní modlitby, také modlitby, které duchovní při oběti mše sw. u oltáře lat. čte, w češtinu uведенé, též modlitby k sw. spovědi, k přijímání a před kázáním. W Prešpurku. 12. 1820. W Jindřichové Hradci 1822. 8. Pro ženskau, w Brně. b) Veliká štěpná zahrada křesťana katolického tamž.

2352. Ruční knížka ke mši swat. s připojenými ranními modlitbami, k spovědi, před i po přijímání, jakož i také s večerními modlitbami. 8. W Brně.

2353. Knížka cestní, kterau každý pobožný křesťan, který k milostiwému obrazu de Cell Marie putowati míní, potřebowati může. Při tom modlitby etc. W Brně 12.

2354. Pobožnost k uctění wší lásky nejhodnějšího srdce P. J. 12. W Hradci Jind. u Landfr. 1826, 1828, 1831. W Čáslawi 1827.— W Litomyšli u Turečka 1828. Přeložil Hýbl.— W Praze u Somra (Landau) 1830. 1832.— W Pisku u Fetterle. 1832. Modlitby kat. k utěšení P. naš. J. K. a blah. Marie panny z pob. knih sebrané. Pak pod titulem: Pobožnost k uctění nejsvětějších srdcí Pána Ježíše a Panny Marie. Odpustky obdařená pro bohabojné křesťany k wyprošení milosti hříšníkům. Opravené dle mnohých ztvrzených knih roz-

množené vydání s přídawkem životopisu sv. Aloysa. Od Frant. Černoorského, kněze církevního. W Hradci Král. 1845. Tisk J. H. Pospíšila. str. 229. w 8.

2355. Kniha modlitební od **MATĚJE ŠULEKA**. Rkp. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

2356. Libé vůně kadění (duchovní) aneb ruční knížka modliteb swatých obsahující w sobě každodenní, i k jiným časům etc. Přidané jsau některé nábožné písně k potřebě křesťanů Helwetského wyznání. W Brně. 18.

2357. Spasitelný aumysl s krátkým rozjímáním umučení p. a spasitele našeho J. K. při slyšení mše sw. 12. W Litomyšli.

2358. Welmi pěkný způsob, kterak duchovnímu při oběti mše sw. posluhowati má, pro zvyk a snadné naučení neštudující mládeže představený. 12. W Brně. (cf. num. 1191.)

2359. Swaté smrtedlné neděle týhoden, to jest důmyslné pozdwižení mysle a nábožné modlitby na každý den pašijového týhodne skrz celý půst etc. 8. W Brně.

2360. Duchovní zápalní obět před oltářem Pána nebe i země, to jest: Obzvláštní pobožnost na swaté 8 dní božního těla k nejsvět. swátosti oltární. Spolu s čtwerma ewangeliemi, modlitbami a požehnaní od slova k slowu, jaké oné při proceswí od kněžů se říkají a modlejí etc. W Brně.

2361. Prawé poznání boha, neb troje hodinky o dokonalostech božských k wzděláni domácí pobožnosti wydané od kn. F. P. (**POLLÁŠKA** ?) W Holomauci.

2362. Otče náš w desateru modliteb pro dítky, od W. A. **HNOJKA**. W Praze w Šolloa Landauské knihtiskárně. 8. 1824.

2363. Modlitby při processí na slawnost Božního Těla. W Praze 1824.

2364. Obět lásky, to jest Modlitby pro nejautlejší katol. mládež. W Praze 1825. W Sommerské tiskárně.

2365. **PALOMBINI ONDŘEJ**. Nowý modlitební poklad k službám chrámovým wšedním, nedělním a swátečním. W Pešti u Tom. Trattnera 1823. 8.

2366. Dobrota boží, má útěcha a má důwěra. Knížka nábožná pro nábožné křesťany. W češtinu uwezená od **KARLA HORSKÝHO**. 8. W Litomyšli u J. Turečka. 1823. Opět 1830 tamž.

2367. Můj obchod s bohem. Kniha modlitební . . . Nowé vydání. 12. W Jind. Hradci u Landfr. 1824. 1827. 1830. 1832. 1834. s rytinau.

2368. Nábožná památka zesnulých w Pánu. Spolu: Cesta k šťastné smrti. Potěšné modlitby a spasitelná rozjímání pro katol. křesťany.

Wzdělal **ANT. ARNOŠT ŘEIIÁK** etc. W Praze a w Litoměřicích tisk a sklad K. W. Medaua 1846. 12. str. XVIII a 346. Obsah s pěknými obrázky.

2369. Rozmlauwání s bohem aneb modlitby křesťansky katolické. Prací J. M. **KRÁLE**. 8. str. 192. W Praze a Hr. Kr. 1826. Pak rozmnožené vydání. 8. str. 253. a ryt. tamže 1836. [Pos. Čas. p. k. d. 1836.]

2370. Maria matka boží a nebes králowna, matka milosti plná. Modlitební kniha pro wywčené ženy a panny we wšelijakých potřebách žiwota. Wydaná podle Renáta Münstera od **JANA JAWORNICKÉHO**. 12. W Praze u syn. B. Háze 1826. 1832.

2371. Bolestná křížowá cesta P. našeho Jež. Krista od B. Oppelta, w češtinu uwezená od **A. L. BIŠICKÉHO**. 12. W Praze u Somra 1826. — W Čáslawi 1827. w 12.

2372. **J. WESELY**. Modlicí knížka. Bůh má jediná naděje a mé jediné autočiště, pro odrostlau oswícenau kat. mládež i pro dospělé kat. křesťany. 16. We Wídni u Haikula s 2 ryt. 1826.

2373. Nábožný křesťan, modlicí se dle ducha kat. církwe dle Alex. Hohenlohe z něm. od **JANA STREBESKÉHO**. 8. W Jind. Hr. u Landfr. 1827. 1832.

2374. Krátké modlitby w čas ranní, wečerní, při mši sw. a některé jiné. 16. W Litomyšli u Turečka 1827.

2375. Katolické modlitby od **AL. PAŘÍZKA**. Dle šestého něm. vydání přeložené od **JANA HÝBLA**. 12. str. 192. W Praze 1827.

2376. Modlitby pro dítky od **AL. PAŘÍZKA**. W Praze 1833.

2377. Pautník Marianský. 8. W Jind. Hr. 1827.

2378. Křesťanka důwěřující se w Boha, to jest: Modlitby katolické pro nábožné pohlawi ženské od **MAJD. D. RETIKOWÉ**. 12. st. 240 a ryt. W Hr. Král. u Posp. 1827. Po druhé oprav. a rozmnož. 1840. tamž. 12. str. 216.

2379. **J. T. DEWOTY** a) Auwod šesti-nedělky s některými přiměřenými modlitbami matky, k pobožnému rozjímání a na důkaz wděčnosti k bohu. Wydal etc. 8. str. 34. W Praze u Posp. 1834.

b) Ježíš, Maria, Josef! Katolická modlitební kniha obsahující pobožnost mešní, zpowědní a na rozličné slawnosti a swátky, zvlášť k swatým 14 w nebi oslaweným Pomocníkům, jakožto našim u dobrotiwého boha wěrným orodownikům; k kterýmž kdo se důwěrně utíká, swau aukost, sauzení, zármutek, nauzi, bídu a protiwenstwi přednáší, jich za přímluwu a za

pomoc u Slitowníku nebeského žádá, oslyšán nebývá. Wydal etc. 8. str. 228 a obrázek. W Praze u Posp. 1834. 1837. [W Praze u Straširypky 1826. w 8. vydal: Modlení k swatým 14 Pomocníkům, kteříž mocní orodovníci u boha w býwalém starožitném klášteře Sedleckém od horliwých křesťanů uctění býwají.]

c) Pobožné a wraucích žádostí plně rozjímání w 7 proseb wzdělané. 8. W Praze arc. kniht. 1827.

d) Wraucí modlení a zpěwy nábožného lidu křesť. jimiž welebí s srdečnou důwěrností P. boha swého w swatém Janu N. patronu českém. Pro horliwé swatojanské ctitele a pautníky sebral a na žádost takových do tisku podal etc. 12. str. 96. W Praze u Posp. 1831. R. 1826. w 8. W Praze u Straširypky.

2380. Ježíš, přítel dítek. Knížka wyučování, modlitby a zpěwy obsahující pro mládež též i dospělým užitečná etc. dílem dle *J. Jaisa* přeložené, dílem z písní staročeských wybrané prací **FR. J. SWOBODY**. W Praze 1827. 12. str. 246.

2381. Panna křesťanská, knížka wyučow. a modlíci etc. od **ANT. STRÁNSKÉHO**. W Hrad. Kr. u Posp. 1828. II. wyd. rozmn. tamž 1836. 1843. wel. 18. str. 288.

2382. Zlatá kniha *Tomáše Kempenského* o následování P. Kr. s připojenými modlitbami od knížete Alex. z Hohenlohe. W Praze u Pospíš. přel. od **ANT. STRÁNSKÉHO**. Druhé předělané wydání, kterémuž též nové modlitby pro weřejnou i domácí pobožnost přidány jsau. 8. str. 232. W Hrad. Kr. u Posp. 1828. III. wyd. 1842. 12. str. XXIV a 464. W Praze u Posp. též 1845.

2383. Cesta křížowá, aneb připomínání etc. od **FR. HÝBRA**. W Hr. Kr. u Posp. 1828.

2384. Cesta křížowá, aneb považování umučení a smrti P. a Sp. našeho J. Kr. Se-psána a písněmi opatřena od **JOS. HOLÁSKA**. W Praze u Posp. 1829. 1832. 8. str. 48.

2385. Pobožný pautník u hrobu sw. Jana Nepomuckého při dewitidenní slawnosti století památky jeho za swatého wyhlášení. W češt. přel. od **JOS. JETMARA**. 8. W Praze 1829.

2286. Swětlo žiwota. Kniha modlíci pro kat. křesťany. od **WÁCL. GROLMUSA**. W Praze u Posp. 1830. 8. str. 192.

2387. Křesťanská kat. modlitební kniha od *Michala Haubera*, baworského dwor. kazatele, zčeštěna od **J. HÝBLA**. 8. str. 400. W Praze tisk. Jeřábek. 1830. Druhé auplné a welmi rozmnožené wyd. tamž 1835. 8. str. 489.

2388. Horliwé modlitby obzwláštních pobožností k božské prozřetelnosti. Now. wyd. 8. W Litomyšli u J. Turečka 1830. — W Jind.

Hr. u Landfr. 8. 1827. 1834. „Prospěšná knížka atd.“ Též: Horliwé a nábožné modlitby křesťanské podle prawidla nejpríměnějšího slowa božího, od **JANA WEGHA**. (cens. 1831.)

2389. Nowá ruční knížka, obsahující w sobě modlitby nábožné pro ewang. křesťany z modlitebních knih wybrané a nyní w nowě wydané. 12. W Praze arc. tisk. 1830. od **JOS. KREJČÍHO**.

2390. Nowá křížowá cesta, aneb považování umučení a smrti P. a Sp. našeho J. K. od **JANA NOWÁKA**. 8. W Hrad. Král. u Posp. 1830.

2391. Obět nowozákonná pobožného křesťana, sebraná od **FR. ŠÍRA**. mal. 8. st. 243. W Jičíně nákl. F. Kastránka (1830). Nejwice podle Missálu a jiných lat. modliteb; též tam 3 písně od A. Marka.

2392. Swatý týden před welikonoci, obsahující wšecky modlitby a obřadů wyjasnění dle předpisů círk. sw. Řím. kat. Do češtiny uwevedny od **STANISLAWA WOBORNÍKA** etc. 8. str. 230. W Praze arcib. tisk. 1830. [Pos. Čas. p. k. d. 1830.]

2393. Zwláštní pobožnost k sw. Florianu, mocnému u boha orodowníku, od **FR. KURKY**, kněze círk. W Praze 1830. 8. st. 47.

2294. Modlitby pro katolické křesťany, wzdělané dle *Haubera* **JAN ŠOLC** etc. W Praze u Posp. 1831. 18. str. 216.

2395. Hora Kalwárská s 35 obrázky. Nowé wyd. 18. W Jind. Hradci u Landfr. 1831. 1833. — též u Somra w Praze 1831.

2396. Katolík slowy swé církwe se modlíci, aneb modlitby církewní, jež w řád a češtinu uwevl **M. A. PŘIBIL**. 8. str. 264. W Praze (1831.)

2397. Ruční knížka ke mši swaté. Nowé wyd. 32. W Jind. Hr. u Lanfr. 1831. 1833. 1838.

2398. Libý pokrm duše, neb kniha nábožnosti pro wzdělané a citelné křesťany, od **B. J. Wencla**, zčeštěná od **J. P. KAUNA** etc. W Praze u Posp. 1831. W 12. str. 212. — W Časlawi 1827. w 12. Libý pokrm duše w prwém slowě božím, to jest: Horliwé modlitby kat. při službách božích i jiných potřebách duchowních. — Též w Jind. Hr. b. r. w 12.

2399. Zření důwěrnosti k nebi w 7 modlitbách za odwráčení epid. nemoci Cholery. Přel. **P. FERD. RIEGER**. W Praze u Jeřábek. 1831. 8. str. 16. — (Cens. 1837.)

2400. Nebeský budiček. Duše křesťanská w mrárotách hříchů hluboce spící hříšný budičí, z nich ku powstání wzbuzující, s ná-

sledujícími ranními modlitbami k sw. pokání a světlu věčnému pro jednu každou osobu hříšnou vydaný. 12. W Praze w Somrowské tisk. 1832. W Jind. Hradci u Landfr. 12. 1827. 1830. 1832.

2401. Obět božské chvály w rozličných modlitbách, žalmích a litaních k P. bohu a jeho wywoleným. Nowé wydání. 12. W Jind. Hradci u Landfr. 1832.

2402. Otče náš. Modlitba nejsvětější, aneb chvála boží w modlitbách a chwalozpěvích pro kat. křesťany dle J. P. *Silberta*. 12. W Jind. Hr. u Landfr. 1832. (pět rytin.)

2403. Skrejš duchovních pokladů, aneb wraucné modlitby z hlubokosti ducha k bohu vždy wolajícího katolika. 12. W Praze arc. tisk. 1832.

2404. Modlicí kniha pro kat. křesťany od Jana Al. Schneidra, přeložil z něm. W. GOTTHARD HOLUBÁŘ etc. 8. str. VIII a 344. W Praze 1832. tisk Špurného. Po druhé u Posp. 1838. 12. str. XV. 344. Wýtah z tétož w 12. tamž. [Pos. w Čas. p. k. d. 1832.]

2405. Báh jest otec náš. Pobožnost má od J. *Branda* biskupa Limburského, podle 5tého něm. wyd. zčeštil HÝBL, s 5ti ryt. 12. W Jind. Hr. 1833.

2406. Modlitby při službách božích od W. HANKY. W Praze u Háze 1833. [Pro osobu mužskou, též pro ženskau.]

2407. Modlitba má a potěšení mé we všech případnostech života. Modlitební knížka pro kat. křesťany. 24. str. 215. W Chrudími u J. Košiny 1833.

2408. Katolické modlitby a rozjímání w duchu náboženství J. Kr. od J. J. Nattra, dle sedmého něm. wyd. zčeštil od J. HÝBLA. wel. 12. archů 9 1/2. W Praze u Posp. 1833.

5409. Pautnické modlitby k sw. obrazu, P. Marie. 18. W Jind. Hr. u Landfr. — Pautniček na hrad Pražský k hrobu sw. Jana Nep. Nowé wyd. w Praze arcib. tisk. 1833. Tábor 1838? Dychtívý p. w Praze u F. Jeřábka. (2. dub. 1834.)

2410. Uvedení k wnitřní modlitbě w mnohých modlitbách dle potřeby kat. křesťanů představené od Benedikta *Pfeiffra*, opata kan. řádu premonst. Přeložil z něm. GOTTHARD W. HOLUBÁŘ etc. Wel. 12. str. VIII a 356. W Praze, arc. tisk. nákl. W. Špinky 1833. [Srow. Čas. p. k. d. 1832.]

2411. Knížka k čtení a k modlení pro křesťanskou mládež. Podlé Krist. *Šmida* od JOS. FER. KULHÁNKA etc. 12. str. 310. W Praze arc. tis. nákl. W. Špinky. 1833.

2412. Kochání s bohem w ranních modlitbách na každý den w roku, s předawkem:

Žiwotopis Dr. M. Luthera obsahující. Sepsal K. K. *Šturm*. 72 1/2 archů. (Kal. Fej. 1833).

2413. *Bened. Pfeiffra*. Katolická modlitební kniha pro dítky k domácí potřebě i při službách božích. Po smrti spisowatele wydaná od *Jarol. Zeidlera*. 12. W Praze u Špurného 1834.

2414. Radostný wěneč Marianský, aneb růženec ke ctí sedmeru radostí neblahoslavenější panny a nebes královný Marie etc. 8. str. 160. W Praze arc. tis. 1834. Druhé rozmnožené wyd. 1838. 12. str. 192. w arcib. tiskárně.

2415. Wyučující modlitební kniha kat. pro mládež, kterauz sepsal *Seibt*, zčeštil N. WANĚK. 12. W Praze u Špurného 1834? [Sr. Kwěty 1834. str. 336.]

2416. Zlatý wěneček aneb pobožné modlitby 32. W Jind. Hr. u Landfr. 1834.

2417. Modlitby k nábožnému vzdělání wěřících křesťanů we wíře, w lásce, w naději, w půwodních harfozněních složil KAREL KUZMÁNY. 8. str. 304. W B. Bystrici u F. Macholda. 1835. [Por. Kwěty 1834. str. 368.]

2418. Modlitby katolické w duchu zlaté knihy Tomáše *Kempenskeho* od VINC. ZAHRAĐNIKA. 8. str. 212. W Praze 1835. [Pos. w Čas. p. k. d. 1834.]

2419. Důstojnost a sláwa nejpožehnanější rodičky boží w modlitbách i písních všem Marianským titelům představená od ŠEBAST. ŠEDIWĚHO. 8. str. 166. W Praze u K. Jeřáb. 1835.

2420. Křížová cesta od J. ŠWIHLÍKA. 8. str. 32. W Praze arc. kniht. 1836.

2421. Rozjímání, modlitby Páně, dárek pro dítky Libunské osady, od W. WERUNÁČE. mal. 8. W Jičíně u Kastranka 1836.

2422. Naučení a modlitby pro malé dítky sepsané od P. G. *Jaisa*, přeložené a opravené od P. ANT. STRÁNSKÉHO. 12. str. 168. W Praze u Pospíš. 1836.

2423. Nawštětowání P. Ježíše w nejsw. swátosti oltární na každý den měsíce. Složená od blahoslaveného služebnika božího Alf. M. *Liguory*, biskupa u sw. Háty etc. Spolu s cwičením se w pobožnosti w čas ranní a wečerní ke mši sw. atd. 8. str. 369. W Praze, arc. tisk. 1837.

2424. Pobožnost ku stoleté slawnosti založení řádu sw. Woršily od sw. Angely. W Praze 1837. 12. str. 40. w arc. tisk.

2425. Šestinedělní pobožnost k uctění ne-winného sw. mládence Aloy. Gonzagy z tow. Jež. patrona čistých srdcí. Wydal KRBEČ. 16. str. 84. W Praze u Kat. Jeřábkové 1838. Po druhé 1840. u Špinky 5 archů.

2426. Pět swatojanských hvězd. Nákladem děd. sw. Jan. W Praze 1838. w 4. 5 listů. arc. tisk.

2427. Anplná modlitební kniha pro kat. křesťany od Jana Mich. Sailera, bisk. Řezenského, přel. JOS. ZIMMERMANNÁ, kaplana etc. S připojením starobylých písní z českých kancionalů vybraných. W Praze u Posp. 1838. 12. str. 336. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2428. Pobožnost k blahosl. panně Marii Karmelitanské o vyprošení šťastného skonání žiwota a brzkého wyswobození z očištee, s obzvláštním ohledem na okolnosti Makowského kostela, od FR. RAYTA, far. Hbitského. W Praze 1838. 12. str. 72. w arc. tisk.

2429. Dewítidenní pobožnost k sw. Filomeně, panně a mučedlnici etc. Přeložil J. W. SOMMER. W Praze 1840. u W Špinky. 12. 2 archy.

2430. Křížová cesta dle pobožného kněze Leonarda a Portu Mauritio, wzdělaná od P. FR. JABULKY, lokalisty w Konojedech. W Praze 1840. u Posp. 12. str. 38. IVté wyd. 1844. tamž. 12. str. 38. — Vté wyd. 1846. arc. tiskárna.

2431. Výbor swatých a oswícených modliteb církewních: z knih liturgických wybral a wydal K. BOR. CISAŘ, farář we Wosowě. W Praze 1840. u Posp. wel. 12. st. 126.

2432. Zdráwas Maria. Kniha modlitební pro ženské pohlawí dle J. Silberta od WÁC. M. PEŠINY, kanownika etc. W Praze 1841. Nákl. J. Posp. 12. str. 408.

2433. Cesta Swato-Cellenská. w 12. Jind. Hr. u Landfr. Radostná cesta do Marie Cell. w. 8. b. r.

2434. Duchowní lůžko spasitedlné wůně. 12. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2435. Dwau sw. sester kytká wonného kwítí. 8. W Jind. Hr. b. r.

2436. Horliwý křestan kat. 18. W Jind. Hradci u Landfr. b. r.

2437. Modlitby ke mši sw. do starých kněh. 8. W Jind. Hr. u Lanfr. b. r.

2438. Pobožnost k sw. Janu Nep. 18. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2439. Přemýšlowání na křížové cestě s obrázky. 8. W Jind. Hr. u Lanfr. b. r.

2440. JANA N. ZIMMERMANNÁ Palma swatojanská, neb modlitby při mši sw. před zprávou i po zprávě boží a při všech důležitostech . . . s připojením žiwotopisu sw. Jana Nep. Pozůstawuje etc. str. 178. W Praze u Posp. 1830. w 12.

2441. Církewní hodinky Marianské, čili žalmy a písně, kteréžto církew sw. kat. pro-

spěwuje ke cti a chwále Panny Marie. W Praze u A. Špinkowé (1843.) Nowé wyd.

2442. Hodiny křest. katolické od W. WERUNÁČE. W Jičině u J. Kastránka. 1843.

2443. Katolická modlitební a poučující knížka pro mládež od J. M. POHORELÉHO etc. W Praze 1843. u J. Posp. st. 144. w 12.

2444. Rukowět pobožného křestana, od J. R. MACANA. W Praze (1843.) u A. Špinkowé.

2445. a) Poklad duše. Modličí kniha pro kat. křestana, od JOS. ZIMMERMANNÁ. W Praze arc. tisk. 1844. b) Wěneček k rájské knížka poučná a modlitební dárek pro mládež. W Praze 1846. 12. st. 166. arc. tisk. c) Perla křestanská. Modlitební kniha pro ženské pohlawí kat. náboženství. W Praze 1846. Tisk a sklad Synů Boh. Háze. 12. str. 284.

2446. Růže Sionská, kat. modlitební kniha pro wzdělané pani a panny, z částí dle Kerscka, z částí půwodně od EUGENA K. TUPÉHO etc. W Praze 1846.

2447. Modlitby k weřejné i domácí pobožnosti. Přidawek ke čtwerým knihám Tomáše Kempenského o násl. Kr. od F. DAUCHY. W Lipsku 1845. u Armbrustera. st. 48.

2448. Modlitby Maličkých od 7 do 10 roku. Wydal K. WINAŘICKÝ. W Praze u synů B. Háze 1845.

2449. Tomáše Kempenského čtvero knih o nasledování Krista z lat. přel. F. DAUCHA. Stereotypní, rytinami ozdobené wydání. W Lipsku u Armbrustera. b. r.

Druhý otisk s přidawkem modliteb k weřejné i domácí pobožnosti. 1845.

2450. Sebrané modlitby k uwedení maličkých k pobožnosti domácí. Dárek dítkám školním od Jos. Fišera. W Jindř. Hradci 1846. u Aloys. J. Landfrasa str. 64. w 24.

2451. Sbirka některých pobožností, w nynějších zwlášť časech w samospasitedlné církwí řím. kat. kwětaučích a lidu božimu welmi užitečných. Wydaná od Karla Dominika, církw. kněze biskupství Budějowického. W Praze a Pisku 1846. u Karla W. Vetterla. st. 256. 8.

2452. Hodiny s Bohem. Nowá modlitební kniha pro křestanký ewangelický lid ke wšelikým žiwota tohoto potřebám uspořádaná od KARLA BRAXATERISE (Sladkowiče), Tesarského ew. sl. b. kazatele. S obrázkem. W B. Bystrici 1846. tiskem Filipa Macholda. st. VIII a 214.

2453. FR. JABULKY. Křížowa cesta dle pobožného kněze Leonarda a Portu Mauritio, wzdělaná od etc. (lokalisty w Konojedech.) Páté wydání. W Praze 1846. arcib. tisk. str. 48. w 12.

P Ř Í D A W Ě K,

obsahující knihy buď wěkem, buď obsahem wydawateli této literatury neznámé, nebo pochybné, Litera (I) znamená Index libr. proh.

1. Artikulů 14. Zpráva k obecnému spasení wydaných. (I)
2. Bautserra Ezechiele krátká rada exl. (82. 9. 6.) 1680. W Holomauci Jar. Kilian.
3. Campana Mathyaše Kutnohorského. Duchovní spasitelný poklad všem křesťanům wěrně pod křížem P. N. Ježíše Kr. rytčujícím, a zármutek i protiwenství snášejícím. 12. (I)
4. Cembra Jiřího Oltárik modlitebni. (I)
5. Cesta naprawená k hoře Sion, s přidawkem ukazujícím spůsob učení sw. Pawla w epístole k Římanům, wětší 12. (I)
6. Cziška Nikodema Kancional ewangelický. (I)
7. Cochle Jana, jinak Wendelsteyna. Sepsání proti těm, kteří proti Luterowi písma natahují. 4. (I)
8. Cotroversiae et querelae exulum bohemorum. (I) 4.
9. Círk. jádro, historie star. zák. 1. 2. a 3. běh. (I)
10. O církwe zawedení. 4. (I)
11. O církwi stránka první, o rotách druhá stránka. 4. (I) III. 128.
12. O cestě duchovní w církwi. 8. (I)
13. O čtení w zákoně božím. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.
14. Čtení české. [powoleno k prodeji w Olom. r. 1567.]
15. Dewitidenni pobožnost k sw. Janu Nepomuckému, patronu českému skrze wraucnau přimluwu jeho obzvláštnímu obhajiteli cti a dobrého jména, též zástupci a almužniku chudých. W Hradci Králowé. b. r. str. 16. w 8.
16. Donát duchovní. 8. (I)
17. Dwanáctero pátků, kterých se sám P. Jež. postil. (I)
18. Dwůr nebeský. (I)
19. Dwoje Te Deum laudamus, to jest pamětné poznamenání chwal božských, že náš nowým králem Fr. obdařil. Sepsané od Jiřika Oekonoma. W Praze. 4. 1619.
20. a) Dýlka P. N. Jež. Krista. b) Panny Marie. (I)
21. Etesia Matěje Sušického epístola, neb psaní Awentroota Jana k welikomocnému králi Hyšpanskému. (I)
22. Evangelica veritas. Prawdiwé a podstatné prokázání prawdy, učení, a náboženství ewangelické, že ono jest nejjistší etc. Přiložena jest homilia kratičká o starožitmém Wečeře Páně požíwání. 8. (I)
23. Ewangelia a epístoly, česky a německy. 8.
24. Ewangelitské prawdy nepřemožený základ. 12. (I)
25. *Fabra Jana* spisy 1540? (biskup Wideňský.) Rkp. w Olom. bibl.
26. Georgilla Samuele Klatowského život dětinský. 8. (I)
27. Günthera Jana 12 artikulůw wíry křesťanské. (I)
28. Gruntovní správa o počátku rozepře mezi ewangel. církwemi. (I)
29. Harfa každého pobožného člowěka křest. libezný zwuk písniček, chwal a dikůdinění, žádosti ku P. Bohu, neb libý zwuk harfy: Písne a modlitby pobožné k noci i ke dni w týhodni rozdelené. (I)
30. Hegia Mik. Boja Odpowěd na kázání Jiř. Šerera Jezuity o užíwání welebné swátosti. 4. (I)
31. Himmelia Jana Speculum Calvinianum 4. (Index.)
32. Hora Oliwetská. Olm. Inven. 1710.
33. Hrobskýho (Ad. Felixa) far. Otygickýho káz. 4. (I)
34. Hřichowé proti 10 božím prikázáním.
35. Hunewalda (Ign. Paulína) Minuci nowá s pronostykau hwězdářskau. 16. (I)
36. Hunnia Egidya Calvinus iudaizans. 4. (I)
37. Hus (Jan) falešný mučedlnik, an že takowý jest, z vlastního swého nezfalšowaného učení se přeswědčuje. Rukop. listů 29. bez roku. (Zlob.)
38. *J. Hus.* a) Pateř dobrých lidí. b) Pateř zlých lidí; Rkp. w Olom. bibl. (Boček.)
39. Hussitarum confessio. Saud a swědectwí o té Konf. (I)
40. Chrám duchovní 1751. (I)
41. Chwály Boží za přičinau Frant. II. dědičného rakauského Cisaře zwelebení w Uherské Skalici 1804. 8. (kázání?)

42. Jakoba (Jiř.) Dačického Dyurnal: Celodenní uředníka s mistrem rozmlauwání w Praze 1558. (1538?) 4. Index. (cf. V. 488.)

43. Jakobeusa Jiř. Kameytského kazatele w Draždanech, Parua biblie, Biblí malá, Wy-swětlení menší katechysmu Luthera Mart. 8. (cf. V. 987.)

44. *Jaeckl Martin*. Tři článkowy prawidla. W Brně 1739.

45. Jaworowského Tomáše kázání 4. (I)

46. Jednání o způsobách wel. swátosti a o církwi Kristowě na zemi. (bez tit. w Bibl. weř.)

47. Instruokci supplikantůw a modlitebníkůw. (I)

48. Jordanského Simeona Modlitby pěkné, utěšené pobožným manželkám. (I)

49. Kaucional zamykající w sobě písně křesťanské o Pánu w Trojici. (I)

50. Katechismus Kalwinský. 4. (I)

51. Katechismus Dr. Mart. Luthera. (Na začátku: Otázky M. Balthazara Fischera ukazující summu následujícího katechysmu. (Předch. Herynk. Traktát.) Exempl. neceľy z XVII. stol. u Bočka. Týž snad. w IV. num. 1095.

52. a) Kázání prwní o žalosti a bidě člověka. b) Kázání summowní paterých kněh Mojžišowých. (I)

53. Kherner (M. Joh. Plzen.) potěšení w těžkém zármutku postawené Anížky dcery swé a jiných přátel. W Praze u J. Šnmana. 4. 1599. (werše?)

54. Klementa (Wácl.) Žateckého Threnus Boemiae Taužebné a žalostno-bolestné nařikání. 4. (Index)

55. O klíčůw prawých prawém užíwání Kristem Pánem nařizených. 8. (I)

56. Wáclawa Kohauta Rakownického Weyklad na řeč P. po poslední wečeři. 4. (I)

57. Pawla Korky z Korkyně knihy a sepsání 1562. fol. (I)

58. Kratičký spis o wýborném a křesť. pripravowání se k smrti. Olm. Invent. 1705.

59. O Kristu P. weyklad proroctwí sw. Patricha Jakoba w 4 homiliích wyswětlení. 8. (I)

60. O Kristu swědectwí a ewangelium; sliby a rozmlauwání jeho. (I)

61. Křenowského (Jak.) Katechismus o prawém náboženstwí křesťanském. 8. (I)

62. O kříži synů a dcer božích. (I)

63. Ondřej Kubeš (Kubcňš) w swé kronice (?) Jafet hist. br. f. 33 1/2.

64. Laetus Lukáš z Telče, kanowník Olom. a děkan kraje Bitowského. Spis: O Jednotě bratří Waldenských. (Sturm Rozsauzen. 97.)

5. Wáclawa Lahody Napomenutí lidu swé duchowní stráži swěřenému. W Praze 1808. 4.

66. Lamentatio: Smutné a tesklivé hořkowání křesťans. člověka nad žalostnými vlasti

a církwe bidami nejprwé truchliwý rozum, potom wíra jemu se ozýwají, potom Kristus etc. (I)

67. Láska manželů. Jinak deset důkladných příčin, z kterých se poznati může, jak manžel k manželce a ona k manželí swému chowati se má. 285 str. II. wyd. W Praze 1787 u děd. Rosenmüllerowých. w 8.

68. Listowé a Kundšofly o hrozným a strašliwým pádu Spíry Františka neb odpadlwí, kterak po zapření poznalé prawdy sw. ewangelium w hrozně zaufalstwí upadl. (I)

69. Libeckých bratří knížka o swých otázkách. (Sturm Srow. 154.)

70. Martina Luthera a) o klíčích Kristowých a o církwi swaté. 8. b) Kaucional. (I)

71. Matěje děkana Nymbursk. Kázání na celý rok. 8. (I)

72. Wácl. Mathiae Solnického Postilla česká, kazatel domowní na swátky, a rozwržení, a weyklad epistol nedělních. 4. (I)

73. *Mauchs Michal*. Zbroj duše. W Trnawě 1803.

74. Metastasio. Duchowní diwadlo. přel. G. P. W Trnawě 1801. Wácl. Jelinek. 8.

75. Eliáše Milesia Rejšického Modlitby pěkné a nábožné na ewangelia a swátky. 8. (I)

76. Misingera Joachyma Modlitby. (I)

77. a) Modlitba neb požehnání ss. tři králů. b) Modlitba za nawrácení slowa božího. c) O modlitbách sw. d) S modlitbami litanya, a wzywání jména P. Boha žiwého s antyffonami od kněžstwa pod obojí. 8. e) Modlitby w adwentní neděle, a na wánoční swátky, když se Rorate spíwá. f) Modlitby na desatero přikázání, weyklad na Wěřim w Boha, na modlitbu P. pak jiné modlitby. g) Modlitby s dvojnásobnými linyami, a wětším písmem: Napomenutí před wečeří P. h) Modlitby s ewangelium na Neděle a swátky. i) Modlitby kající horliwé z písem swat. za potřeby obecní církewní i politické. k) Modlitby nábožné za wšeliké tělu i duši potřebné věci, též otázky pro dítky. l) Modlitby welmi nábožné a horliwé a ze žalmů. Wýklad na otče náš, zdráwas, desatero, na žalm 50. m) Modlitby nedělní. n) Modlitby Páně s weykladem, traktát pěkný o modlitbě. o) Modlitby pobožné křesť. pro mladé i staré lidi w krátkosti sebrané w Trenčíně. p) Modlitby za potřeby církwe sw., za pokoj w čas tuhých pokušení. q) Modlitby zaklínající neb zažehnající powětrí, zimnici, zloděje, škůdce, nepřítel etc. r) Modliteb pěkných z těch věcí, kteréž modlitba P. w sobě zawírá složených. 12. s) Modlitební knížka 5 dilů, dil Iní za swaté ctnosti podle deset přikázání. 12. t) Modlitební nařizení wšem lidem. 8. (Wše to w Indexu.)

78. O Moškwanském náboženstwí. 8. (I)

79. Muškula (Ondřeje) modlitby. (I)
80. Muškula (Woldřicha) rada, neb naučení: máli kdo utíkati před morem. (I)
81. Napomenutí Wittenberských theologůw k Čechům učiněné. (I)
82. Naučení a zpráva utěšená k času noč-nímu u J. Hada. 8. 1546. (Pelc. Katal.)
83. Naučení o začátku křest. života w 4 část. obsažené. (I)
84. Obora panenská. W Praze 1634.
85. O drahých kameních. Rkp. od r. 1440.
86. O nepřátelích duchovních, kniha zlatá. (I)
87. O příčinách pokušení a bojů proti Antikristu. (Index.)
88. Šebest. Oks z Kolowsi. Knihy Wenušowé. (Index.)
89. Na způsob otázek weytah psaní latinského a milostiwých odpovědí, učiněného od dobrého přítele pro potěšení a utvrzení wěrné duše w pravém katolickém a apoštols. učení k Bohu wěrným Čechům w příčině pravého náboženství křestf. z Říše. (I)
90. a) Otázky dětinské 4. b) Otázky kratičké a sprosté z písem sw. ku potěšení a u wíře utvrzení lidí křest. nátisky w příčině náboženství snášejejích. 8. c) Otázky náboženství křest. d) Otázky o wíře. 4. (Wše w Ind.)
91. Jana Pachea Budinského w Nowém Kolíně Ewangelia s rytmy, neb písně na ewangelia nedělní. (I)
92. Jeronyma Palingerya Horského, faráře w Hradišti nad Jizerau, Modlitby na neděle a swátky celého roku. (I)
93. O čtwerém životu panenském, jménem, tělem a ne duší, nedokonalém, a dokonalém z písem sw. doktorůw wybraný wšem panuám čísti užitečný. (Ind. kdežto se chwálí.)
94. Pečovského (Bartol.) Rozmlauwání dwoje o wtělení a narození Krista. (I)
95. Wíta Pešinia Prawidlo wyučowání w nemoci. (I)
96. Pierfeindta Matěje Rozjímání modlitby Páně. (Index.)
97. a) Písně duchovní w církwi nowé pod ewangelium spěwu Nowo-zákonních. 12. tři díly. b) Píseň o kometě. c) Písně adventní o narození a umučení, o wzkříšení a wstoupení P. K., o duchu sw., o Trojici sw., o těle a krvi P., o modlitbě Páně (Starý katal. Bibl. weř.) d) Písně duchovní pobožným křestanům k spasení pomáhající. 18. e) Písně ewang. spěwů modlitebných I. díl. w 4. II. díl zdržuje w sobě zpěwy o církwi. w 18. f) Písně na každý den w týhodní. g) Písně o Janowi z Husince. h) Písně o Janowi Hussowi a Jarolimowi Pražském. i) Písně na neděle, a jiné spolu. k) Písně nedělní s summau na ewangelia.

l) Písně s nešporem českým. m) Písně pohřební při prowázení mrtvých k hrobu Jednoty bratr. 12. n) Písně staré proti wolání k swatým. 8. o) Písně ze starého zákona. p) Písně weyroční. 12. q) Písně wyhnanych Čechůw. 18. r) Písně o wzkříšení. s) Písně na žalmy na weyroční slawnosti, faráře Jičinského. fol. (cf. V. 83?) Wše w Indexu.

98. a) Písničky nábožné k slawnostem a wšelikému času příhodné. 12. b) Písničky některé nábožné, w nowě z něměiny přeložené (podlauný format). c) Písničky obsahující w sobě nejhlaw. naučení a částky prawého křestanstwí (podl. format). d) Písničky ranní před kázáním, po kázání, před přijímáním, po přijímání, před a po jídle, a jiné. 18. e) Písničky k wzdělání welmi užitečné. Podl. form. (Wše w Indexu.) f) Písnička welmi utěšená starých Čechůw. 4. (Kat. Bib. weř.)

99. Pisma swat. nejdražší wýpovědi. (I)

100. Pláč země české. 12.

101. a) Poklad duše, podlé přeložení Tomáše, faráře w Blanském. 12. b) Poklad ewangelického křest. w Lipsku 1719. (I)

102. O pokloně Kr. Pánu při wel. swátosti oltární proti Pikhartům psaná knížka. (I)

103. Polana Amanda summa učení, o wětném božím předřízení wšech wěcí, zvláště wywolených a bezbožných. 12. (I)

104. Pontana z Breitenberku duchovní obweselení země české. W Praze u Nigryna. 12. 1599. Téchož duchovní obweselení koruny české. ib. 1599. 12. (werše?)

105. Pořádek ewangelitský k milosti boží w čtwerém Rozmlauwání předstawený w Břehu. 12. (Index.)

106. Poselství nowé Marie Panny králowny nebe i země. (bez titule). 8.

107. Potěšení deset wyhnanych Čechůw. 12. (Index.)

108. Poznamenání jakým půwodem etc. [kniha Ms. Jafet hist. 9.]

109. a) Požehnání, duchovní štít, neb stina, neb dobře oprobirowané Požehnání nábožné na wodě a zemi proti wšem swým nepřátelům. b) Požehnání jiné užitečné, Kříž P. N. etc. c) Požehnání pěkné vycházejce. (Wše w Ind.)

110. Processi české tři. (I)

111. Proroky falešné, kterak každý poznati může. (Ind.)

112. Proti kněžím, jízto zakládají wíru swú w widomých wěcech. Rkp. XV. stol. w Olom. bibliotece.

113. Proti morděrské a laupežné roty (?) Sedlákůw. Martin Luter. 4. 1546.

114. Proti ustanowení a nálezkom lidským. Rkp. XV. stol. w Olm. bibl.

115. Prosha proti všemu zlému. (I)
116. O předřizení a zawrzení wětší částky lidského pokolení. 4. (I)
117. Přerozkošná zahrádka w Praze. Jan Kozel. 8. 1563.
118. Přidawek totižto zpráva a ponaučení přewelmi potřebné k prawému pokání. Ospra-wedlnění člověka kajícího. 12. (I)
119. O přibytku božím. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.
120. O přijímání těla a krwe Pána Našeho Jež. Kr. pod obojí spůsobau knížky, též o postu. 8. (I)
121. Psaní Mikuláše bisk. Táborského a M. Jičina — do Prahy stranám Kn. Martina Morawce. (Sturm Srown. 386.)
122. Pułowání. W Praze u Waldy. 8. 1600.
123. Ludwika Rabus Modlitby. (I)
124. Rausinowského Knížka. W Praze u Jičinského 1590.
125. Rhacotomy Wiktoryna Wodnianského historia o umučení. 4. (I)
126. Ondř. Regenwolscia Slawonye reformowaná. (I)
127. Rozacia Hořowského Wěneč panenský. 12. (Index.)
128. a) Rozmlauwání křestana a dábla neb pokušitele. Rytěřowání wěrného křestana proti autokům dábelským. 8. b) W rozmlauwání Odsauzení Jana Husi uведенé, neb Tragoedia. (I) c) Rozml. Politika, historika a Philaleta. d) Rozmlauwání sedláka s učeným o jistotě spasení. e) Sedláka newinného s knězem. f) W 4 rozmlauwání učitele a posluchače předstawený ewangelický pořádek k milost boží. W Břehu we wětším 12. Wše Index. g) Rozmlauw. dwau žen, Háty a Barbory. W Holom. (1765.)
129. Rozmlauwání o zhlazení roboty panské w Morawě, mezi dwauma hospodáři morawskými. W Brně nákl. Jana Siedlera. 8. (Boček.) r. m. ?
130. Rudolfa kazat. w Cirichu. Zreadlo žiwota křesdanského. (I)
131. Norberta Rupia Skalníka: Člowěk poslaný od Boha, kterémuž jméno bylo Jan. (1691? kázání?)
132. Růžence nepoškrvněné Panny Marie. (I)
133. Rywia Jana Arthendorienského Weyklad na 4 kapit. *Ozease*. (I)
134. Řeč a zpráva o těle božím. Rkp. XVI. stol. w Olom. bibl.
135. Řeč sw. Pawla o starém člověku. Rkp. XVI stol. w Olom. bibl.
136. Řeči boží k swátkům weyročním, neb nedělním wybrané ze St. i Now. Zák. aneb řeči na každau neděli ráno, na welikém kázání,

na nešpoře s předcházejícím obsazením neb weytahem. (I)

137. Scholtz příslušné powinnosti wlastencům 1775. 8.

138. a) Semelia Matauše Prywižského, Plast strdí. 8. Index. (cf. VI. num. 1265.) b) Správa církwe Loštické. Traktat a spis o wůli Pána boha a stwořitele, wykupitele a poswětitele. [Dēdicatus Lošticensi et Brividiensi senatui. — Prividiae in Hungaria se natum, educatum et scholae collaboratorem fuisse perhibet — an. typ. et l. ignoti. Boček.] 8.

139. Sen Panny Marie. (I)

140. Sklad boží maudrosti nebeské. Olm. Inv. 1631.

141. Spis proti Ambrozowi nebo održencom [XVI věku] (častěji se uwadí w Jafetowě hist. brat.)

142. Szegedyna Štěp. článkové wíry tabule 1. o Wečeři. fol. (I)

143. Jana Špangenbergera Loci communes Melanchtona Fil. Otázky z katechismusu, přeložené od Kašp. Křížowníka. (I)

144. Správa a naučení, kterakby se lidé pobožní, a w K. P. wěřící jdauce k wečeři Páně etc. (I)

145. Jiřika Staroměstského z Třebechowie; správce školního u sw. Jindřicha, o trojím spůsobu člověka. (I)

146. Jana Steffanydesa Weselského, heptas stultitiae humanae: Sedmero člověka bláznowství. (Index.)

147. Jakuba Straby život dětinský. (I)

148. Studnice wod žiwých. Olm. Inv. 1707. Spis o wečeři Páně proti w nowě powstalým odporům, žeby swátost těla a krwe P. znamením toliko a ne prawdiwau byla. [In elogio M. Dan. Alfini Bobrovini Past. Cleniciani autor appellatur Andreas [forsan Veracowský.] 8. (Boček.)

139. Jiřika Střely Domažlického wýklad na žalm 6. 8. (I)

150. Se summau čtení na zbory. 4. (I)

151. Swětlo trojí, totiž plesání a radosti a wděčnosti wiušuw mnohých ze srdečnosti, jenž hořelo w starožitném kr. městě Kauřimě. W Kautenberce u Jiř. Arnolta. 4.

152. Šábes (kapitola prwní o židowském) co při něm zachowáwati, a čeho se warowali mají, aby podlé přepowědi Rabinuw žiwota wěčného dojiti mohli. Rkp. bez roku. (Byl u Herrle na prodej za 1 zl. 54 kr.)

153. Šest přičin odrazujících kněží bratrských, aby ku posluhowání k nynějším Luteranům nechodili. Zmínka o nich w Obrané Sam. M. z Dražowa (1636) na str. 66. se děje, kdež přidáno, že se jich bratři odřikají.

Proti těm Wojt. z Pernsteina wydal deset artikulů etc. [Sturm Srow. 132.]

154. O šelmě a obrazu jejím. Rkp. XVI. stol. w Olom. bibl.

155. a) Šlapěje P. Krista. b) Panny Marie. (I)

156. Sstywara Frant. Řebřík rajský. Olom. 1661. 12. (lat. B. Wranow.) Boček.

157. Františka Tilemana krátký weyklad, aneb wysvětlení sedmí žalmů kajících. 12. (I)

158. Traktat Mikuláše biskupce proti Kanyšowi [latinský traktat znal p. Boček.] (Sturm Srown. 411.)

159. Walent. Trocedorfa Rosarium. (I)

160. O trpěliwosti příkladech, o přítomnosti boží lidem w auzkosti postaweným. (I)

161. Turka kázání o dvojích hřišnicích. W Praze. (Index.)

162. Učení křestanské krátké opětowání, a přiwlastnění nejpotřebnějších kusů. 8. (I)

163. Učení sw. Pawla způsob za prawidlo a ke zkušení nynějšího času z listů Římanům předstawený, wětší. 12. (I)

164. Ulrycha Kryštoffa z Eksteyna, bakaláře Hortowského Kancional český pohřební. 4. (I)

165. Umění, kterak ženy s muži šťastné býti, jejich lásku a wážnost si získati a zachowati mohau od A. J. L. W Jind. Hradci u Jos. Landfrasa 1818. 12.

166. a) O umučení P. modlitby na každý den. b) O umučení, smrti, pohřbu, a z mrtvých wstání Krista kap. 53. Izaiáš Wýklad pobožný. 8. (Index.)

167. O utrpení syna božího historie. 4. (I)

168. Jana Wáclawa tři Jarolimi. (I)

169. O swátosti wečeře P. otázky bratra Jana Bohuslawa a bratra Wáclawa Solina. Rkp. (Index.)

170. O wečeři P. spis proti w nowě powstalým odporům; žeby swátost těla a krwe P. znamením toliko a ne prawdiwau byla. 8. (I)

171. O wěření w P. Krista. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.

172. a) Weykladů spasitedlných kniha, na čtení nedělní. fol. b) Krátký wýklad modlitby Dawida kr. w žalmu 94. od Tob. Wokauna Nowopražského. c) Jiřika Střely Domažlického na žalm 6. (Wše Index.)

173. Wyznání a osvědčení o Kristu; o wěném wywolení božím, o zawrzení bezbožných, o předzwědění božím. (I)

174. Wyznání wíry zjwone sw. říše římské

wšech wůbec poddaných, z pauhého a patrného slowa božího předložené. (I)

175. a) O wíre a dobrých skutcích; o welikých odpustcích: o odpuštění hříchůw skrze Krista. b) O wíre otázky (wětším písemem). c) O wíre prawé a žiwé. (Wše Index.)

176. O wyhnání pobožných lidí, a potěšení w něm k těmto časům přínálezející z písem swat. a z učitelůw církewních sebraný. 8. (I)

177. Wyložení krátké některých slow, a míst, kterých se w písmech swat. užívá. (I)

178. Wýtah krátký knížky pod tytulem: Škola Kristowa. W Holomauci. 8. (bez m. a roku.)

179. Wýtah z knihy p. Zachariáše z Hradce. Rkp. w Olm. bibl. (Boček.)

180. Wyučowání podlé písma sw., jak probuzené duše w malém počtu se mají shromažďowati. 8. (Ind.)

181. Wzýwání spasitedlné. [Cap. m. m. 27. Boček.]

182. a) Základ nepřemožený ewangelické prawdy. 12. b) Zákona Nowého zrcadlo. 4. (I)

183. O základu zákonůw lidských. Rkp. XVI. w Olom. bibl.

184. Zákona star. a now. učení. Kniha o powinnostech, a rozdílu. 8. (I)

185. Žaloba na Husity. Píseň složená asi r. 1417. Počíná: Všichni posluchajte, chwálu bohu wzdáwajte, žalujiť na ty Husy, žeť nám wedú bludné kusy w naši dobré wíre etc. Rkp. w Raudnici. W Čas. mus. 1827. I. 134. Tištěno tam 1828. II. 70.

186. Zpráva užitečná lidem pobožným, kteříž nyní welice saužení jsau. (I)

187. Zrcadlo křestanského žiwota, obsahujícího w sobě powinnost lidí křest. Kázání dvě. (I) [porow. IV. num. 467 a 612.]

188. Žalm 116. Nawrátíš se duše má. W Praze w Šumanské Impressí. fol. 1589. (píseň?)

189. O žalmích a písniích. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.

190. Žalmičky s písničkami, modlitbami a s katechysmusem. 8. (I)

191. Žalostiwé wypsání o těžkém trestání božském. W Praze u Sedlčansk. 4. 1591. (Pelc. Kat.)

192. Žiwota křestanského Správa neb spůsob. 8. (Index.)

193. Žiwot Pána Ježíše pro děti a dospělé lidi, druhé wydání. 8. w Nikolspurku.

U K A Z A T E L.

INTRODUCTION

POPIS

spisovatelů českých.

(Římský počet znamená oddělení, arabský znamená číslo v témž oddělení, litery a, b atd. ukazuje počet spisů pod týmž číslem; zkrácení Přid. znamená, že kniha, již se dotýče, jest uvedena ve Přidávku.)

Abdon, Martin. — Český bratr.

Složil jednu píseň w Kancionálu bratrském III. 48.

Abrahamides, Izák. — Slowák, superintendent, 1612.

Katechismus D. M. Lutera (wydal společně s Eliášem Lánim a Sam. Melikusem). IV. 1406.

Adalbertus a S. Tobia. (Wojtěch u sw. Tobiáše.) — Carmelitan, 1721—1738.

1. Phönix redivivus V. 939 a.
2. Regia excelsa campana V. 933. b.
3. Nomen et omnen etc. blahoslawený Serafinus etc. V. 992.
4. Pokorná služebnice Juliana Falkonína V. 993.

Adam, bakalář. — Měšťan a písař w Lito-myšli asi 1492.

Napsal cestu Martina Kabátníka k Jerusalemu a do Aegypta III. 194.

Adam, J. — Hudec.

Uwedl w hudbu pět českých písní VI. 511.

Adámek, J. — Studující.

Clánky w Čechoslawu VI. 739.

Adelfus, Jan.

1. Píseň na Jana Augustu (posměšná) IV. 217.
2. Ohlášení se proti psaní kněze Kyrmezera. IV. 1465.

Adelshofen, 1838.

We Kwětech VI. 496 k.

Adolf, Jiřík Zdaunský. 1614.

Řeč při pohřbu Bohušicka ze Zástřizl. IV. 1710.

Achilles, Jan Beraunský. — Kazatel w Pacowě, farář we Přibislawi; 1587—1617.

1. Knižka o polním heitmanu a jiných správčích wojenských IV. 823.
2. Výklady na ewangelia IV. 1510. a.
3. Výklad na Daniele IV. 1510. b.
4. Výkladové kratičci na epistoly IV. 1510. c.
5. Jeronyma Wellera: Krátký výklad historie ewangelické o umučení páně (přel.) IV. 1510 d.
6. Kratičký výklad na trojí zaslibení p. boha o Kristu. IV. 1510. e
7. Krátký a sprostný výklad některých písem swatých IV. 1510. f.
8. Krátký a sprostný výklad na dvě kapitoly zjevení sw. Jana IV. 1510. g.
9. Postilla (z lat.) IV. 1559.
10. Kázání o moru IV. 1607. a.
11. Eortologia IV. 1607.
12. Mik. Hemmingia cesta žiwota věčného (přel.) IV. 1836.

Akanthido-Mitis, Jakub Welko-Polomský. — Farář w Dřinowě a Skramnicích. 1612—1619.

1. Winš pobožný synu Tobiáše Štefka z Kolo-děj IV. 188.
2. Zpráva o Albrechtowi Wácl. Smiřickém IV. 195.
3. Kratičké a sprosté spráwy swětské wyswětlení IV. 716.
4. Katechismus pro dívky IV. 1459.
5. Cunaē theantropi mundo nati IV. 1476.
6. Asylum piorum IV. 1534.
7. Kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1701.
8. Modlitby a písně IV. 1982.

Albert, Mikuláš, wiz z Kaménka.

Aletinus, Adam.

Modlitby IV, 1992.

Aletinus, Mikuláš.

Modlitby IV. 1992.

Amadeus a S. Josefo; 1725.

Institutio syntactica Emmanuelis Alvri V. 33.

Ambrozi, Jan. — Slowák, Orawské stolice w Uhřích slaužný (judex nobilium); 1780. Škola Kristova VI. 2203.

Ambrozius, Jiří. — Slowák, narozen w dolním Kubině. Wracuje se z Wittenberské školy přes Slezko a Polsko, měl býti w Krakowě, jakožto ewangelický kněz, utracen (1718), a toliko listem vice-išpána Orawského jest wyswobozen. Umřel we Štítníku r. 1746 co superintendent.

1. (Píseň jednu duchovní z němčiny přeložil) V. 136.
2. Gruntowní wyswělení katechismu V. 789. a.
3. Rozebrání částek katechismu D. Martina Lutera V. 789 b.
4. Jádro křesťanského katolického učení V. 789. c.
5. Agenda ecclesiastica sclavonica (pod správou jeho vydána) V. 1117.
6. Příprawa k smrti V. 1497.

Ambrozius, Samuel. — Slowák, cirkwe ewangelické Radwanské kazatel; horní superintendenci A. W. notarius; aud knížecího latinského a baňského towarýšstwa w Jeně; 1803.

1. Dobrota a maudrost boží atd. (řeč při pohřbu p. Ludwika Radwanského) VI. 2079.

2. Přemýšlování Zollikoferowa (přel.) VI. 2214.
- Ambrož** od sw. Ondřeje; 1672.
1. Krátké popsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze modlitbu střešní: Ježíši s Marií atd. V. 1427.
 2. Přední křesťanského člověka starost (přel.) V. 1549.
- Amerling, Karel.** — Narozen w Klatowich 1807, 18 Zář. Studował we Widni a w Praze, kdež powýšen na doktorství w lékařství r. 1836. Od r. 1833 až do Unora 1837 byl assistentem při professorowi přírodopisu J. Sw. Preslowi, od Unora 1837 některý čas tajemníkem u hraběte Kašpara ze Šternberka. Od r. 1848 ředitelem wzorní české školy na Nowém městě Pražském.
1. Knižka o hmyzech VI. 1470.
 2. Křímky čili rostliny na Alpách VI. 1472.
 3. Lučba čili chemie řemeslní (Průmyslný posel část. I) VI. 1485. a. 1585.
 4. Přehled lučby čili hmotozpytu VI. 1485 b.
 5. Lučbné zkaumání na suché cestě VI. 1485. c.
 6. Tabulka přátelům šépařství VI. 1541.
 7. Naučení o domácích jedech a kazijedech 1604. VI. W časopisech: Kwěty VI. 1696. b. 1876 1067. q. 1173 f. 1588 d. — Jindy a nyní VI. 187 a. 1588. c. — Wčela VI. 187 f. 1473 k. — Čechoslaw VI. 993. g. 1473. c. — Časopis Mus. VI. 1140 f. 1173. a. 1488. c. 1588. a. — Wlastimil 1173. g. — Krok 1473. i. — Wečerní wyrazení 1473. r. 1507. q. 1588. h. — Hronka 1507. k.
- Amort, Wawřinec Emanuel.** — Učitel školy Swatoštěpánské na Nowém městě Pražském. Učil mládež zacházeti s hedbávím, zaslauzilý o wzdělení její wúbec; r. 1784 počten penizem od Josefa II; 1783—1799.
1. Píseň ke cti Josefa rytíře z Florentinu VI. 390.
 2. Prawidla zdwořilosti, opatrnosti a zachowání zdrawí VI. 1288.
 3. Uwedení, jak se hedwabní dílo koná VI. 1555.
- Anastasius, J.** — Kapucín w Praze; 1660 — 1677.
1. Zrcadlo žiwota wčného V. 727.
 2. Majestas beatæ virg. Mariæ V. 1435.
- Anděl, Jiřík, Královéhradecký;** 1542.
- Erasma Roterodamského spis o ustanowení w církwi (přel.) IV. 1241.
- Andrae, Wawřinec, Poličský.** — Farář Králowický; 1618.
- Antidotum desperationis IV. 1915.
- Androtius, Fulvius;** 1631.
- Hody duchowní V. 705.
- Z Ankeršteina Fridrich;** 1782.
- Wyznání wíry ewangelikůw. Překlad z němčiny V. 1756.
- Antoch, wiz z Helfenburka.**
- Aquinus, Viktorin Skutečský.** — Kazatel na Horách Kutnách; 1554.
- Husowo kázání dwoje o Antikristu a šelmě (přel.) III. 241. d.
- Aquensis, wiz Wodňanský.**
- Aquilinas, wiz Worličný.**
- Arnolt, Jan;** 1679.
- Apatyka duchowní i tělesná (z něm) V. 576.
- Arsenius, Kašpar, z Radbuzy.** — Studował theologii w Římě w collegium germanicum; r. 1621 děkan metropolitánského kostela sw. Wita w Praze; umřel 1629. 13 Zář.
1. Kázání in reconciliatione hlawního kostela Pražského 1621. 28 Unora V. 885.
 2. Pobožná knížka o blahoslawené panně Marii w Staré Boleslawi V. 1158.
- Artopæus, Kašpar, Pardubský.** — Děkan we Slaném; 1610—1620.
1. Parallelismus, srownání Eliáše a J. Husa IV. 629.
 2. Synopsis ps. 22, o Krista pána snižení a w auřadu mesiášském powýšení IV. 1530.
- Aston, Zachariáš.** — Kazatel a senior w Ewančicích; 1601.
- (Přidawky k anotacím bible bratrské) IV. 1185.
- Aubková, Amalie;** 1844.
- Báseň we Kwětech VI. 496. k.
- Auerbek wiz Biber.**
- Z Auerspachu, Mikuláš Fleškin.** — Heitman hradu Pernšteinského; 1645.
- Diarium obželení Pernšteina od Šwedů r. 1645. V. 303.
- Augusta, Jan.** — Narozen w Praze r. 1500
- Wychowán we wíře strany pod oboji, studował w Praze na universitě, potom we Wittenberce, kdež seznámil se s učením Luthera a Melanchtona, s nimiž napotom stále přátelství chowal. Po nawrácení swém do vlasti přestaupil k jednotě bratrské; k auřadu jahenskému zřízen r. 1529, ku kněžskému r. 1531; wzat do aukké raddy bratří 1532; byl starším a biskupem jednoty bratrské. Po přemožení strany pod oboji od Ferdinanda I r. 1547 byl jat, mučen a 16 let w tuhém wězení držán na Křiwoklátě; od krále Maximiliana propuštěn roku 1564. Spisy jeho pro jadrný a čistý psaní spůsob přijemně se čtau. Umřel we Mladé Boleslawi r. 1572. 13 Ledna, stár 72 let.
1. Píseň 108 w kancionálu bratrském III. 48.
 2. Píseň, kteréž dělal we wězení IV. 59.
 3. O wyobcowání dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského IV. 517.
 4. Zrcadlo kněžské (z německé knihy M. Lutera proti knížeti Brunswickému přel.) IV. 1233. a.
 5. Spis proti Habrowanským IV. 1233. b.
 6. O záwazcích křesťanských zákona Kristowa IV. 1233. c.
 7. Ohlášení a owzání proti knížce Petra w Zásadi IV. 1233. d.
 8. Spis k císaři do Augsburka IV. 1233. e.
 9. Psaní sboru Litomyšlskému IV. 1233. f.
 10. Pře s kněžstwem kalíšným IV. 1233. g.
 11. O pokušeních. IV. 1233. h.
 12. Rejstřík a řeči atd. (Učení českých bratří) IV. 1233. i.
 13. Příčiny, pročby bratří do kostelů choditi neměli. IV. 1233. k.
 14. Odpowědi na artikule podané jemu we wězení IV. 1233. l.
 15. Příčiny příznání jeho k straně pod oboji IV. 1233. m.
 16. Swědectwí otců o Antikristu IV. 1233. n.

17. Příčiny, proč při kněžích kolleje Pražské není IV. 1233. o.
18. Kázání o Jidášových dětech IV. 1569. a.
19. Kázání o ustanovení na biskupství sv. Matěje místo Jidáše. IV. 1569. b.
20. Svědectví o p. Justině z Kunštatu, řeč pohřební IV. 1669.
- Augustini, Matěj.** — Narozen w Liptowě; rektor školy Necpalské, pak Trenčanské až do r. 1753.
1. Báseň w kancionálu V. 86.
 2. Služebník Boha živého Daniel Knogler měšténím etc. V. 1092.
 3. Přemýšlování o trpělivosti křesťanské V. 1487 a.
 4. Přemýšlování o smrti V. 1487. b.
- Augustini, Matěj.** — Slowák, syn předešlého 1779. Od něho snad jest:
- Nábožné kázání vojenský VI. 1983.
- Aujezdský, Alexander;** 1561—1565.
1. Kancionál bratrský III. 48.
 2. Historia turecká (překlad.)
- Aunhošťský, Wáclaw Krist.** — Farář w Bosni; 1607—1612.
1. Kázání o narození páně IV. 1627. a.
 2. Kázání o těžkosti dlouhé IV. 127. b.
- Aupický, Jan.** — Farář u sw. Štěpána w Praze; 1571.
1. Switednice duší IV. 1820. a.
 2. Obživující kořen uwadlý, zemlený a na poli umrtwený, to jest srdce člověka etc. IV. 1820. b.
 3. Rozmlauwání Jana s Bartolomějem IV. 1821.
- Ausobský, Karel Coelestin.** — Narozen w Jindřichově Hradci 11 Listop. 1795; Františkan, kooperator we Woticích w Beraunsku. Psal 1838—1843.
- Pojednání o wýslovnosti syllab di, dí, ni, ní etc. VI. 54.
- Článek w České Wčele VI. 1076, d.
- Auspitzer, Patricius.** — Kanovník řeholní Lateranský; 1730.
- Hortus conclusus VI. 956.
- Austecký, B. P.;** 1845.
- We Kwětech VI. 496. k.
- Axlar, Pawel Josef.** — Pisma sw. doktor, kostela na hradě Pražském praelat a kapitolní děkan; † 1714. 8 Čerwna.
- Nábožný horliwý wůdce do města sw. nebeského; kázání výroční V. 870.
- Babánek, František.** — Studující.
- W Českoslawu VI. 739.
- Babler, Tomáš.** — Farář w Budějowicích Českých; 1550.
- Překlad: Frid. Nausea, křesťanská modlitební knížka IV. 1936.
- Bačkora, Josef (Množislaw).** — Narozen w Malině 13 Unora 1803; učitel w Praze.
1. Iwan Wyzihín (z rusk. od Bulgarina) VI. 874.
 2. Malý wyprawěč (od Josefa a Štěpána Bačkorůw) VI. 1269.
 3. Malý gratulant (od týchž) VI. 1377.
- W časopisech: Wčela IV. 913 d. — Jindy a a nyní IV. 1008 g. — Kwěty IV. 1036 i. — Wlastimil VI. 1076 m.
- Bačkora, Štěpán.** — Učitel w Praze.
1. Malý wyprawěč (od Jos. a Stěp. Bačkorůw) VI. 1269.
 2. Malý gratulant (od týchž) VI. 1377.
- Bačowský, J.** — Zaseč tiskařský; 1843.
- We Kwětech VI. 496. k.
- Bach, Bedřich;** 1843.
- We Kwětech VI. 496. k.
- Bacháček, Martin.** — Narozen w Nauměřicích bliž Slaného asi r. 1540; chodil do nižších škol we Slaném, w Táboře, u sw. Štěpána w Praze, konečně w Klatowech; wykonaw studia na universitě Pražské, odebral se do Znojma, aby se naučil německy, potom do Widně, kdež jej sobě co krasopisce oblíbil tehdejší biskup Widenický (potom arcibiskup Pražský) Antonín Mohelnický. Odtud odebral se do Němec, a studowaw na universitách w Lipsku a Wittenberku, teprw asi w 30 roce wěku swého do vlasti se nawrátil (1570). Byl succentorem w Žatci, správce školním w Pardubicích; stal se r. 1577 bakalářem, r. 1582 mistrem swobodných umění w Praze, načež, tuším ještě toho roku, stal se professorem na universitě. Přednášel nejwice matematiku, astronomii a klassiky latinské i české. Roku 1585 a 1586 byl děkanem fakulty filosofické, w létech 1591, 1593, 1597 vicerektorem, potom od 27 Řijna 1598 až do sw. Hawla 1600, a zase od sw. Hawla 1603 až do smrti swé dne 16 Unora 1612 rektorem university. Umřel w 72 roce wěku swého. Muž důkladně wzdělaný, o školnictwí w Čechách wysoce zaslawilý.
- Rudimenta Cosmographica Johannis Honteri IV. 653.
- Bajza, Josef Ignác.** — Slowák; farář Dolno-Dubowský w Uhřích, pak kanovník Prešpurský; † 30 List. 1836 w 82 létech wěku swého.
1. René mladence příhody a skušenosti VI. 777 a.
 2. Weselé účinky a řečení VI. 777. b.
 3. Příklady ze swatého písma VI. 1886.
- Bakowský, Jan.** — Farář w Bakowě; 1582.
- Sedlák powycwičený etc. IV. 896.
- Balbin, Bohuslaw.** — Narodil se r. 1621 w Hradci Králowě, z rodičů stawu rytířského; ztratil otce záhy, wychowan w Častolowicích w domě pána z Oppersdorfu. Studowal latinské školy w Braumowě, w Jičíně, w Praze; wstapiw do řádu Jesuitů (1636), studowal filosofii a theologii; načež se oddal wycowání mládeže we školách humanitních. Wedle powolání tohoto celé žiwobyťí swé zaswětíl dějepisu českému o kterýž swými díly, latinsky psanými, welkau zásluhu získal. Mrtwici raněn, tak že celau jednau stranau hýbatí nemohl, po pěti létech

na to zemřel v kolleji sw. Klimenta roku 1688. 29 Listopadu.

Žiwot Jana Nepomuckého V. 1311.

Baligowić, K.; 1830.

Chwalozpěw ke cti Josefa Belika, biskupa Spišského, VI. 461.

Bambas, W.; 1846.

W České Wčele VI. 913.

Bánowský, Jiří. — Slowák; rektor školy Žilinské w Uhřích okolo r. 1550; † 1561.

Složil některé písně w Kancionalu V. 86.

Bantschner, Ezechiel; 1680.

Krátká rada, kterak by se sprostý člověk w čas morowé rány zachowati měl V. 578.

Baráni, Daniel. — Narozen we Weliké Paluzi w Uhřích, kněz Assodský; umřel 1802.

(Zpěwy půwodní i přeložené) VI. 226.

Bareš; 1838.

We Wčele VI. 496.

Barner, Jan. — Narozen w Jičíně 1643; Jesuita; umřel 1708 w Kutnébore.

1. Summarie na čtení a ewangelium V. 671. 864. b.

2. Oko páne aneb dobře spřádáné hospodářství polní, od Křištofa Fischera (z lat.) V. 567.

3. Příběhowé starého i nowého zákona, od P. z Royajomontu (z francauského) V. 818.

4) Jiřího Šerera postilla (z něm.) V. 839, 864. a. c.

5. Wšeho swěta wojna V. 1391.

6. Mik. Causina: Dwůr swatý (z franc.) V. 1452.

Barták, J.; 1838.

We Kwětech VI. 1076.

Barthold, wiz z Praitenberka.

Bartolomeides, Ladislav. — Narozen w Klenowci w Uhřích r. 1754; muž učený, spisowatel latinský i slowenský; umřel 21 Března 1825 w Ochtině, kdež byl knězem ewangelickým.

1. Utopia VI. 589.

2. Historie o Americi VI. 949.

3. Geografia s 6 mapami VI. 1143.

4. Kratičká historie přirození VI. 1458.

5. Summa náboženství křesťanského VI. 1769.

6. Jádro křesťanského ewangelického náboženství VI. 1806.

7. Druhé posvěcení chrámu ewangelického Uhošťanského VI. 2068.

8. Zollikoffera řeči, modlitby a cwičení se w náboženství (přel.) VI. 2214.

Barton, František J. — Narozen w Plzni; farář Charwatský, potom děkan Skutecký; 1731—1748.

1. Catulus leonis rugiens. Lew řwauici etc. V. 968. a.

2. Coelum novum. Nebe nowé etc. totižto Norbert swatý V. 968. b.

3 Winice w krvi wštipená etc. Kázání na den installací P. Fab. Čechury, faráře we Wraném V. 968. c.

4. Fidelis et prudens dispensator. Wěrný a opatrný wládař etc. V. 968. d.

5. Kazatel podiwný. Kázání V. 968. e.

Bartoš z Biliny. — Farář w Prostějowě u sw. Petra; 1540—1544.

1. Spis, w kterémž učení a zachowání bratří Boleslawských zcestné býti dokazuje IV. 1234.

2. Psní proti kázání Martina Michálce IV. 1245.

Bartoš pisář. — Měšťan Pražský, rodilý Pražan. Byl dne 9 Srpna 1525 pro náboženství ewangelické wypowieděn z města, a teprw po čtyrech létech zase se nawrátil. Žiw byl ještě roku 1544.

Kronika o pozdwižení Jedněch proti druhým w obci Pražské I. 1524. III. 132.

Bartošek, wiz z Drahonie.

Bartys, Matěj. — Přewor kláštera Cistercienského, Welehradského; 1728—1740.

1. Růže nad potoky wod etc. aneb sw. Jan Nepomucký etc. V. 974. a.

2. Pugna felicitatis Morawicæ etc. V. 974. b.

3. Nobilis matris eccl. Welehradensis nobilis filia ecclesia Polessoviensis. V. 974. c.

Barwiř, Josef. — Narozen w Třebechowicích dne 3 Dubua 1821. Studowal od roku 1834 na gymnasium w Králowě Hradci, filosofii od roku 1839 w Praze. Umřel na sauchotiny w Třebechowicích dne 26 Srp. 1840.

We Kwětech VI. 496. k. — W České Wčele VI. 496. m. 559 h. 913. d.

Batka, František. — Studující.

W Čechoslawu VI. 739.

Baumgarten. —

Hakmatilka, zpěwohra VI. 615.

Bautsser, Ezechiel; 1680.

Krátká rada Příd. 2.

Baworowský, Tomáš. — Arcijahen Pizenský, potomkanownik metropolitního kostela Pražského, posleze tamděkan; 1552—1561.

1. Naučení a wyhlášení o přijímání pod oboji způsobou IV. 1272.

2. Postilla česká IV. 1550.

3. Desatero kázání o sw. pokání IV. 1576. a.

4. O umučení p. n. Ježíše Krista; rozjímání IV. 1576. b. 1805.

5. Dwoje kázání přislawnosti nowé mše IV. 1576. c.

Baworynský, Beně z Wlčeho pole. — Starší bratr, pastýř a správce sboru Boleslawského. Umřel 1535 w měsici Srpnu.

Knih o prawém náboženství křesťanském IV. 1344.

Bayer, Josef; 1835.

Obraz utpení, čili powzbuzení ku pomoci nešťastným Blatenčanům, od P. A. Reitingra a Jos. Bayera VI. 1022.

Beck, Antonín Jaroslav. — Narozen w Budči blíž Jemnice na Morawě 6 Ledna 1812.

Nižší školy odbyl we Znojmě a w Brně, práwa we Wídni. Co doktor práw byl pěstunem u knížete Šwarcenberka; r. 1848

poslancem k ústawodárnému sněmu říšskému od okresu Třebonského; nyní redaktor českého zákonníka říšského we Wídni a ministerialní sekretář.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. — Časopis Česk. Mus. VI. 1084.

Beckowský, Jan. — Narozen 1685. Studie nastupil w roce 16., w 26. wstupil do

řádu křížovníků s červenau hvězdau; spravoval 11 let hospodářství, potom špitál křížovnícký, tehdy nově založený, u sv. Anešky na Nowém městě Pražském. Umřel 26 Pros. 1725. Psal ke 40 knihám, mezi nimiž tyto české:

1. Poselkyně starých příběhů českých V. 286.
2. Krve newinné žizniwí wci Diokletian a Maximian etc. 389.
3. Základ žiwobytí katolického V. 756.
4. Palma milosti, palma šfastnosti, sw. Jan Matenský, sw. Felix Walecký V. 1300 b.
5. Apoštol páně sw. Judas Thaddæus V. 1300 c.
6. Milá. chof nebeského miláčka, blahoslawená Aneška panna V. 1300. d.
7. Studnice wod žiwých V. 1445. a.
8. Trojice nejsvětější V. 1445 b.
9. Cesta milosti, cesta šfastnosti k šfastné wěčnosti V. 1445 e.

Bečák, Tomáš. — Narodil se 16 Prosince 1813 w Olšanech, wsi mezi Olomaucí a Prostějowem. Studowal na Unčowské německé hlavní škole, pak na gymnasium a we vyšších školách w Olomauci. Dne 22 Září 1837 wyswěcen na kněžství, stal se kooperatorem w Markowicích, kraje Hradištského, odkudž r. 1840 přesazen do Wlkoše w Přerowsku. Roku 1844 učiněn expositau w Kyselowicích. R. 1849 zřídil prstonárodní duchovní časopis: Cyrill a Method, který redigowal společně s baronem s Königsbrunu a s Lýskem.

W časopise pro katolické duchowenstwo.

Bedeč, Šimon Thad. z Falkenberka. — Podpisowal se: cæsareus rerum naturalium inquisitor, sancti ewangelii minister; 1608.

Werše na smrt p. Sigmunda Smiřického IV. 190.

Beer, František. — Narozen w Rožmitálu 4 Pros. 1790; farář w Počaplicích.

Přihody Bianky Kapelly (z wlsk.) VI. 810.

Bechyňka, Jan. — Kaplan u sw. Appolinaríše w Praze, kněz pod obojí; asi 1550.

1. Wičení mládence nemocného IV. 792.
2. Rozličná pojednání křestansky mravného ob-sahu IV. 1801.

Bél, Matěj. — Narozen w Očowě w Uhřích 1684; kazatel při Prešpurské německé církwi; muž učený; psal we všech jazycích w uherské zemi obwyklých; umřel 1749.

1. Orthographia bohemo-slavica (Pochybno, se-psána-li od něho čili Pawla Jakobei) V. 20.
2. Christ. Cellarii Liber memorialis latinitatis, locupletatus cura M. Belii V. 63.
3. Přátelstwím Hygey, s teologií towaryštwím Hermann Leidenfrostské swadebné weselí etc. V. 192.
4. Piseň w kancionálu V. 137.
5. Biblia sacra, to jest, biblí swatá (podlé bratrské od r. 1613 s proměnou místy učiněna V. 653.
6. Písma swatého nový zákon (Předmluwa od Béla) V. 655.
7. Jana Aruda: Rájská zahrádka (přel.) V. 1612.

Bělecký; 1836—1837.

We Kwětech IV. 1402 b.

Bělkowský, Jan z Ronšowa; 1582.

Knihy pamětní města Prostějowa IV. 473.

Bělohradecký, F. B.; 1844.

We Kwětech VI. 1067 q.

Bělský, W.; 1839—1841.

We Kwětech VI. 496. — We Wěle VI. 496 m.

Benátský, J. W.; 1844.

We Kwětech VI. 1008. k.

Bende, Karel. — Církwe Slowansko-Chmelowské w Uhřích kazatel; 1837.

Složil básen VI. 2065.

Benda, Ondřej. — Slowák; církwe ewangelické Welko-Slažanské kazatel; 1807.

Zpráva, kterau sobě při uwázení nowého kněze jak církew, tak i nový kněz zachowati má VI. 2119.

Benedikti, Jan Blahoslaw. — Slowák; professor w Kežmarku; 1825.

Pisně swětské lidu slowanského w Uhřích (wydal společně se Šafaříkem, Kollárem etc.) VI. 229.

Benedikti, Wawřinec Nudožerinus. — Slowák, narozen w Nedožerech, Nitranské stolice r. 1555; přišed tuším teprw r. 1598 do Prahy, kdež přijat byl mezi alumnny university Karlowy, stal se r. 1599 správce školy Žatecké. R. 1600 přijal grad mistrowství swobodného umění; načež (asi od r. 1604) byl professorem této fakulty w kolleji Karlowě. Přednášel klassiky a matematiku; r. 1611 zwolen za děkana fakulty filosofické; horlivý o reformaci akademie w čas majestátu, odkázal universitě 1000 kop miš. Umřel r. 1615. 4 Čerwna.

1. Grammaticæ bohemicæ libri duo IV. 10.

2. Paraphrasis na 10 žalmů IV. 118.

Beneš, wiz z Hořowic.

Benešowský, Jan. — Arciděkan w Králowé Hradci; 1591.

O důstojnosti slowa božího písnička IV. 104.

Benešowský, Matauš, jinak Philonomus. — Narozen w Benešowě; kazatel u sw. Jakuba na Starém městě Pražském; pisar konsistoře Pražské, potom správce školy sw. Wita na hradě Pražském; 1577—1585.

1. Grammatica Bohemica IV. 9.

2. Knížka slow českých wyložených, odkud svůj počátek mají IV. 19.

3. Epistoly sw. Ignatia (z. lat.) IV. 1762.

Benešowský, Wácslaw. — Farář w Prosíku blíž Prahy; ustanowen r. 1581. 12 Prosince za administratora strany pod obojí, přestěhowal se do Prahy, kdež učiněn farářem u sw. Martina; později (od r. 1583) bydlil při kapli Betlemské, zastáváje při ní úřad kazatelský. Po obnově konsistoře r. 1590, kdež ustanowen jiný administrator, odebral se zase na faru swau w Prosíku.

Ozwánit starých Čechův a Moravcův proti těm, kteříž o nich mluvili, že jsou odřezanci církve svatě. IV. 1324.

Beněšowský viz Wolf.

Beneška, Jan. — Děkan na Zikowci; umřel 30 Zář. 1831.

Zanechal duchovní řeči v rukop. u J. Stadlera faráře v Čisté.

Benno. — Kapucín; 1743.

Náležitá zpráva regul etc. V. 476.

Bepta, Bohuslaw Wysokomýtský. — Farář w Miletíně nad Bystřicí; 1594.

Postilla ewangelická IV. 1558.

Beránek, Wácslaw. — Narozen w Aueně, 23 Ledna 1785; stal se knězem 17 Března 1815; farář we Wosenicích; 1815.

W Čechoslawu VI. 739.

Beránek, Michal. — Narozen dne 1 Řijna 1816 (?) we Středmíři. Co nemluvně dostal se odtud do Kutnéhory, do Malešowa, we třetím roce věku do dwora Zaběrowského u Bydžowa. Učil se w Bydžowě, potom na hlavní škole w Hradci Králově, na gymnasium w Jičíně pod Macháčkem, na vyšších školách w Praze. Roku 1837. dne 1 Řijna obložen do raucha řádu Johannitského w Praze, we kteréž řeholi složil sliby dne 5 Listop. 1840. Swěcení kněžského dosáhnul dne 27 Unora 1842, ještě co posluchač theologie, stal se kooperatorem w německé krajině, nejprwé w Langenau u České Lípy, potom we Wolfersdorfu.

Z časop. pro katolické duchowenstwo VI. 275 d.

Berger; 1839—1843.

W České Wěle VI. 496 m. 559 h. 588 h. 599 h. 913. d. 1076 d.

Bergner, Wácslaw. — Narozen w Praze 1763; nejprwé fabrikant w Rumburce, potom tajemník při wyslanstwi Brasilském, posléze auředník při bankálu we Widni; w matematicce a w řečech zběhlý.

W Kroku VI. 1140. n. 1409. g.

Sbíral k slovníku českému po mnohá léta, kteréž sbírek užito w Jungmannowu slovníku.

Berchtold, hrabě Fridrich. — Doktor lékařstwi; 1831.

W Kroku VI. 1607 e.

Berlička, Wojtěch Šebestian, jinak Scipio. — Narozen w Plzni r. 1567; Jesuita; učil filosofii, mathematicce a theologii; regens w konviktu Pražském r. 1611. Opustil řád a newí se kde umřel.

1. Kancionál katolický IV. 131.

2. Bezženstwi kněžské IV. 1432.

3. Postilla katolická IV. 1563.

4. Rozmlauwání sw. Řehoře Welkého o žiwotech a zázracích swatých IV. 1777.

5. Žiwoty swatých od Petra Skarga sepsané (s pols. přel.) IV. 1790.

Bernard. — Doktor Senenský; w 15 století. Reč k rytíři Reymundowi o řádném hospodárstwi III. 252.

Bernbalk, Kliment Rodoslaw. — Narozen w Bystrowě w Chrudimsku 14 Března 1783; aktuar při kriminále w Jičíně; umřel 4 Led. 1827.

Příspěl k Prwotinám pěkných umění od Hromádky VI. 734. a ku Krameriově Zlaté knize V. 738 a.

Bernhaus, František. — Narozen w Brandýse; 1830—1831.

We Kwětech VI. 108.

Bernolák, Antonín. — Narozen w Slanici w Orawské stolici 4 Řijna 1762 z rodiny šlechtické, za Leopolda I r. 1681 od místa rodinného Slawnické nazwané, byl katolickým farářem w Czeklěszu (Landschütz); potom děkanem Nowo-Zámeckým a direktorem školy národní; umřel w Ersek-Ujwáru w Nitranské stolici 15 Ledna 1813.

1. Porekadla slowenské V. 44.

2. Dissertatio philologocritica de literis Slavorum VI. 41. a.

3. Linguae Slavicæ, per regnum Hungariæ usitata orthografia VI. 41. b.

4. Grammatica slawica VI. 97. a.

5. Etymologia vocum slawicarum VI. 97. b.

6. Slowár slowenský, česko-latinsko-německouherský VI. 160.

7. Něco o Epigrammatech a nebožto Málorádkoch VI. 170.

8. Baseň na Antonína Fandly VI. 373.

9. Katechismus s otázkami VI. 1800.

10. O wáznosti a uctiwosti stawu kněžského. Kázání VI. 206.

11. Na smrt Sztocsko Gurka Šuranského farára pohřebňa kázeň VI. 2080.

Beskowský, Jakub. — Narozen w Čiřtwicích r. 1579; Jesuita; kazatel, potom direktor kolleje Krumlovské; r. 1623; umřel w Linci r. 1624. 27 Čerwence.

Přeložil z wětšého dílu: Wawřince Suria commentarius rerum in orbe gestarum V. 256. 1248.

Bezděka, František. — Narozen 7 Dubna 1798 w Březnowě; stal se knězem r. 1825.

17 Srpna; byl gymnasiálním katechetau w Písku.

W České Wěle VI. 496.

Bezděka, Frant. Seraf. — Narodil se roku 1798. 7 Dub. w městě Březnici, w Prachensku. Na hlavní škole w Březnici w prwní třídě učil se psaní, čtení a počítání, vše dosti málo česky; w druhé a třetí pak wšemu německy. Wystaupiw z hlavní školy, odebrál se roku 1813 na gymnasium Písecké; a roku 1818 do Prahy k učení se filosofickému, tehďáž tříletému. R. 1821 obrátil se tutěž k homlumectwi a nadto r. 1822 do semináře. R. 1825 byl na kněžstwi swěcen, a dostal se za kaplana do Zlonic. Jeho již dávno pokažené zdrawí při welkých pracích mizelo

wždy více, až ku konci r. 1828 ustavičným chrkáním krve umořen r. 1833 odebral se do Slaného, jsa nucen od výslužného žiwu býti. R. 1837 wstoupil co praktikant k c. k. bibliotece a byl 11 Dubna r. 1845 za třetího, konečně 12 Srpna 1848 za druhého skriptora powýšen.

Wydal nowě: Základové maudrosti a opatnosti, čili prawidla wezdejšího žiwota, s předmluwau od P. J. Šafařka.

Biber, Maximilian Awerbekcius. — Doktor; 1590.

Přeložil Jiřího Scherera: O nowé newídané a neobyčejné monstranci etc. (z něm.) IV. 550.

Bidones, Const. Krist. z Bidenthalu; 1724.

Wýstraha proti Římsko-katolické náboženství ubíhání V. 770.

Bilejowský, Bohuslaw. — Narozen w Malíně; kněz pod obojí; kazatel w Kutné hoře u sw. panny Barbory, potom w Praze, snad u sw. Hawla. Byl žiw přes 75 let, poněwadž dle Balbina znal Augustína Luciana Sanctuarienského, biskupa strany pod obojí, kterýž přišel do Prahy r. 1493. Byl též biskup w Kutnéhoře u sw. panny Barbory r. 1490, kdež jej Bilejowský widěl. Umřel w Praze r. 1556. 8 Dubna; pohřben u sw. Hawla.

Kronika česká IV. 515.

Bilek, Jiří. — Farář Chotěšowský; 1617.

Budič křesfanské pobožnosti IV. 1914.

Bilinský, Vincenc; 1820.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Bilowský, Bohumír Josef. — Narozen w Hulčíně na Morawě; protonotarius apoštolský, farář Letowský; 1703—1724.

1. Ecclesiasticus cherub, cirkewní cherubín. Žiwot Jana Sarkandra V. 171.

2. Salus sanctuarii, aneb šestka duchowní swatému Liboriowi etc. Kázání V. 867. a.

3. Cantator cignus funeris ipse sui. Kázání V. 867. b.

4. Hlas duchowní Labutě. Kázání V. 867. c.

5. Doctrina christiana etc. Křesfanské učení dušem k spasení. Kázání V. 867. d.

6. Doctrina et veritas etc. Kázání V. 867. e.

7. Pia quadragesima . . . Ježiš Nazaretský, král Židowský etc. Kázání V. 867. f.

8. Passio dei nostri Jesu Christi etc. Kázání V. 867. g.

9. Coelum vivum etc. Nebe swatoswaté etc. Kázání V. 867. h.

10. Rogus incombustus — seu Sarcander. Kázání V. 995.

11. Putování nábožné k sw. Cyrillowi a Strachotě V. 1199.

Bilowský, Gottfrid Hynek. — Děkan Pisecký 1659.

Nowý cherubín, t. j. sw. Ignatius. Kázání V. 859.

Bilý, Jan. — Narodil se 6 Prosince 1819 w Kaunicích, nedaleko Brna. — Na studia se odebral do Brna ze školy domácí, s du-

chem na polo poněmčeným, teprw tam we školách, w zacházení se saudruhy (zwlastě Šmídkem, Zrzawým a j.) k pěstování jazyka mateřského podněcován býwal. W alumnatu Brněnském, do něhož wstoupil, zůřil právě nejlítější boj proti vlastimilným alumnům se strany policie i představených. L. P. 1843 předce na kněžství wyswěcen, pod tuhé dozorstwí s jinými bratry swými postawen, o-sprawedlnil swé záměry, jakými w alumnatě působil, pročež brzo dohlídka od něho wzata jest. Po wyswěcení dán byl na winici Páně do Židlochovic, blíže Rejhradu.

Sepsal historii cirkewní a kázání (w rukopisej).

Bilý, Wáclaw. — Český bratr.

Píseň w Kancionalu III. 48

Bilý, W. J. — Učitel, 1797.

Půwodní základové k umění početnímu.

Birhel, (Birkel?) Jan; 1732.

Jan jménem i skutkem. Kázání V. 972. 1346.

Bisatto, Mikuláš. — Pisář města Třebíče, 1660.

Paměti města Třebíče V. 317.

Bišický, wiz **Byšický**.

Blaha, Josef. — Mistr owěčácký. Umřel 19 Ledna 1831, stár 77 let.

Naučení pro mladé sedlské hospodáře VI. 1498.

Blaha (Blaho), Matauš. — Křtěn 18 Srpna

1772 w Bystrici (?) Turčanské stolice w

Uhřích. Studowal we Wittenberce do roku

1797; stal se kazatelem w cirkwi ewange-

lické Wrhicko-Swatomikulášské r. 1798, a

starším cirkwi ewangelických Liptowských

r. 1819. Celé jmění swé, obnášející 13000

zl. stř. odkázal k dobročinným účelům. Umřel

dne 21 Března 1837.

1. Nábožná kázání na wšecky neděle a swátky VI. 1950.

2. Nábožné kázání po swém powstání z nemoci VI. 2045. a.

3. Prosba apoštolská. Kázání VI. 2045. b.

4. Nábožné kázání w den wstapení páně na nehesa VI. 2045. c.

5. Nábožné kázání při poswěcení chrámu cirkwe Kybské VI. 2045. d.

Blahoslav, Jan. — Druhý biskup jednoty bratrské a nástupce Jana Augusty. Narozen

1523. 27. Unora. Starší jednoty poslali ho

do Wittenberka, Králowce a Basilee, aby tam

bohosłowí a řečem se naučil. Umřel r. 1571.

24 Listopadu.

1. Písní 55 w Kancionalu III. 48.

2. Grammatika česká IV. 7.

3. Muzika IV. 44.

4. Ewangelie aneb čtení swatá, která slowan pašije IV. 65.

5. Historia prawdívá o některých zwlastních věcech a diwech božích IV. 529.

6. Žiwot Jana Augusty IV. 614.

7. O původu cirkwe etc. IV. 1276.

Blasius, Jan, starší. — Slowák; kněz w Diwáčích 1704, w Lipěi 1705, w Trenčíně

1812, pro nedužiwost od r. 1719 až do r. 1749 u swých přátel žiw; umřel w Paluze u syna.

1. Písní 16 w Kancionálu V. 86.
2. Každý duch chwal hospodina V. 119 a.
3. Rozkoše domu božího V. 119 b.
4. Písně nábožné w knize: Apatička duchowní V. 119. c.
5. Jesu benedicente. Milowníku písní duchowních rozkoše nové etc. V. 119. d.
6. Jesu benedicente. Rozkoše aneb okrasa domu božího, t. j. duchowní nábožné a pronikawé arie etc. V. 119. e.
7. Pokladnice domovní pro dítky křesťanské V. 499.
8. Jesu benedicente. Apatčka duchowní V. 582.
9. Břímě uwalené na hospodina, aneb obrana proti falešnému obwinění Štěpána Dubniczay. V. 776.
10. Martina Mollera: Postilla (přel.) V. 844.
11. Apatka duchowní w čas morowého nakažení V. 1470. a.
12. Confessionale ewangelicum V. 1470. b.
13. Ewangelicum conscientiosum V. 1470. c.
14. Písní 20 w Kancionálu VI. 195.

Blasius, Jan, mladší. — Syn předešlého. Narozen w Lipči r. 1708; kněz církwe Welko-Paluzské; umřel 1773.

1. Písně w Kancionálu V. 86.
2. Jazyk slowo boží zpívající V. 119 f.
3. Celé srdce milosti boží V. 1651.
4. Písně w Kancionálu VI. 195.

Blažek, František. — Narozen 15 Listopadu w Litomyšli; stal se knězem 21 Prosince 1818; duchowní pastýř w Krchlebích, potom w Radboři w Čáslawsku.

Přispěl ke Hlasateli Českému VI. 732 a k Rozličnostem Pražským VI. 745.

Blažek, Michal. — Superintendent církwe ewangelické reform. w Morawě; 1796—1809.

1. Malý katechismus pro mládež VI. 1839.
2. Jiřka Sixai křesťanská naučení a modlitby (z maďarsk.) VI. 2298. a.
3. Duchowní libé vůně kadění VI. 2298. b.
4. Příprawka pro dítky k sw. večeri páně VI. 2298. c.

Bleiwais, Guido; 1741.

Cistercium, t. j. sw. řád Cistercienský w Sedlici slawný V. 475. 1001.

Blowský, Wenc. Ignac; 1724.

Vigilie Joannea V. 938.

Blowský, T. A.; 1842—1843.

We Wčele VI. 496. m.

z Blumenberka, Wác. Cel.; 1636—1648.

1. Canon vitæ spiritualis neb prawidlo žiwota duchowního V. 1409. a.
2. Drexelia křesťanský Zodyak (přel.) V. 1409 b.

Bobok, Karel L. urozený z Dežeric. — Církwe ewangelické A. W. Trnawské slowa božího kazatel, stolice Zwolenské assessor; 1825—1835.

1. Praktická uherská grammatika (sepsal společně s Martinem Durgalau) VI. 115.
2. Kázání držané r. 1825 VI. 2044.

Bocko, Daniel. — Slowák, rodu zemanského.

Narozen 1751 w Demendicích w Liptowské stolici, kněz Sarwaský, kazatel Augšpurského wyznání církwe Welko-Lhotecké na Morawě. Umřel 1806.

1. Slabikář VI. 11.
2. Ruční kancionál VI. 197.
3. Mnohé duchowní písně (w rukopise) VI. 227.
4. Nauka k štěstí a blahoslawenství dítek VI. 1283. 1795. 2217.
5. Kázání (chtěl wydati) VI. 1931.
6. První kázání, kteréž držel w církwi Welko-Lhotecké VI. 1988.

Boček, Antonín. — Narozen w Bystřici pod Pernšteinem 20 Kwětna 1802; studowal na gymnasium w Těšíně, we Znojmě a w Brně, filosofii w Litomyšli; na to byl kandidatem o professuru gymnasiální, praktikantem při guberniální registratuře w Brně (1818). ammanuensis při universitní bibliotece w Olomauci (1830), od 29 Srpna 1831 až do Prosince 1839 professorem řeči a literatury české na stawowské akademii tamtéž; od r. pak 1840 archivarem stawowským a spolu histororografem (již od r. 1836) w Brně. Umřel 11 Ledna 1847.

Sebral hojnau zásobu slow, co dodatek k českému slovníku, a sepsal článek kritický o wítězi nad Tatary u Olomauce w knize: Wpád Mongolů do Morawy VI. 982.

Bodo, Matěj. — Slowák. Gemerské stolice saudní tabule assessor; 1743—1757.

1. Zwuk ewangelium wčelného etc. t. j. písničky etc. V. 137.
2. Obrana křesťanského náboženství V. 795.
3. Pautník V. 1507.

Bogádi, Jan z Baraně a na Hanzlíkowě. — Stolicě Trenčanské i jiných přední assessor, církwi ew. Trenčanských viceinspector. Narozen 1726. Umřel 1806.

Weršowní odpověď na otázku, proč za času Josefa II. mnozí katolíci ewang. náboženství přijímali VI. 368.

Bohdan; 1845.

We Kwětech VI. 913.

Bohdanecký, Jan. — Narozen w Pecce r. 1756, 24 Kwětna; farář w Kardašowě Řečici, potom děkan w Počátkách. Poslední léta žil co děkan Počatecký a čestný kanovník na Wyšehradě. Zemřel w Táboře dne 18 Prosince 1828.

1. Cesta žiwota VI. 1822.
2. List pastýře k stádu VI. 1823.

Bohuněk. — Kněz, na konci 15. nebo na začátku 16. století.

Zpráwa o štěpích III. 256.

Bojnický, Fr. J.; 1840.

W Příteli mládeže VI. 1260. — W České Wčele VI. 1520 b.

Boleslawský, Jan. — Okolo r. 1570.

Kázání o bohatci a Lazarowi IV. 1592.

Borbonius. — Doktor lékařství, zemský lékař; defensor 1616.

Skomentoval konfessi Viktorina Wrbenského IV. 1425.

Borčetiňský, D.

Prispěl k Čechoslawu VI. 739.

Borot, Jan. — Jmenuje se správcem církve ewangelické statků českých exulantů (w Žitawě); 1830.

Památka svěcení třetí jubilejní slavnosti konfessi Augspurské VI. 2260.

Borott, Jan. — Z Pezinku w Uhřích; 1793.

Dvoji kázání o stálosti w náboženství VI. 2005.

Borowicka, Jan Anton.

Kwěty VI. 1162. i. 1588. d.

Borowský, Blažej, z Borowna. — Děkán w Nowém Kolině, pak 1607 w Chrudimi, kdež básněmi latinskými od obywatelů uwítán 24 Dubna; w r. 1620. 20 Dubna odstoupil na faru do Dašic a později do Holohlaw. Byl muž osvědčený a s učenými muži wěku swého sprátený.

1. Knižka o powětří země české IV. 818.

2. Hypomnema epistolarum. Výklad řeči epistolních IV. 1541.

3. Dewatenácte kázání o pokání IV.-1617. a.

4. Troje kázání o umučení a wzkříšení IV. 1617 b.

5. Reč učiněná atd. IV. 1617. c.

6. Valete etc. IV. 1617. d.

7. Processus aneb wypsání slavného pohřbu p. Albrechta W. Smitřického IV. 1692. a.

8. Manipulus concionum funebralium IV. 1692. b.

9. Kázání nad Jiřím Zárubau IV. 1692. c.

10. Hádání člověka s pokušením IV. 1899.

Borowský, Hawel, wz **Hawliček.**

Borowý, Anton. — Školní učitel we Zlaté koruně; 1792.

1. Zrcadlo počtetilostí VI. 783. a.

2. Zrcadlo příkladů etc. VI. 783. b.

Boršický, K.

Prispěl k Hyllosu VI. 737.

Bosák, Jan z Chyše. — Kazatel Plzenský (1555). Rozdílný; od Jana Bosáka, který o 60 let dříve psal.

1. Enchiridion IV. 1258. a.

2. O moči boží a církve jeho IV. 1258 b.

Bosák, Jan. — Bratr český, okolo 1496.

1. Matrikát proti mistrům Pražským III. 718.

2. Prorocství o zlem přijíti majícím roku 1490, 1500. III. 906.

Bosák, Kliment; 1607.

1. Pisůčky tři IV. 60.

2. Kancionál IV. 119.

Bosan, František. — Měšťenin Časlawský, w 17 století.

Descriptio činův čtyr potentatůw etc. V. 328.

Boskowský, wiz Kauble, Još. Alois.

Božan, J. Josef — Farář Chraustowský; 1719. Slawíček rajský V. 117.

Brandeys, Wáclaw. — Narodil se we wsi Malých Petrowicích u Týniště r. 1807. Chodil do školy we Woderádech, potom do

hlavní školy a gymnasium w Králově Hradci, do filosofie w Litomyšli (s Braunem a Kláccem). R. 1828 - 1831 studowal bohoslawí w Hradci Králové; 24 Čerwna 1832 na kněžství poswěcen, dostal se prozatím za kaplana do Týniště, r. 1833 do Třebechowic. R. 1846 w Listopadu přišel za administrátora do Sedloňowa, r. 1847 w Březnu za administrátora do Dobřan, w Září pak téhož roku wrátil se zase na swé místo do Třebechowic.

We Kwětech IV. 496. k.

Braxatoris, Karel (Sladkowič). — Kazatel w Tasařích w Uhřích. 1837-1846.

Hodiny s Bohem VI. 2452.

Braxatoris, Ondřej. — Učitel hlavních mišenských škol národních w Krupíně; 1810. Letopisowé Krupinští VI. 1013.

Brayer. — Studující.

Prispěl k Čechoslawu VI. 73.

Breisl, Josef W. — Knězem učiněn w Prosincoi 1837; kaplan w Klecanech w Kanřimsku. Česká Wčela VI. 496 m. — Časopis pro katolické duchowenstwo VI. 1125. c.

Brendl, R. D.; 1703.

Žiwot sw. Petra mučedníka, řádu kazatelského V. 1309.

Březan, Wáclaw. — Spráwce archiwu Třebonského za času pana Petra Woka z Rosenberka († 1611) a pana Jiřího ze Šwamberka. Z wíce historických děl jeho zachowaly se toliko:

1. Padesátí letopis etc. p. Wiléma Rosenberského IV. 505. a.

2. Registrum listů na pány ze Šwamberka se wztahujících IV. 505. b.

3. Rozemberské kroniky krátký wýtah IV. 505. c.

z Březowé, Wawřinec (Březina). — Narozen asi r. 1365; stal se mistrem swobodného umění w učení Pražském r. 1394. Byl později dwořeninem krále Wáclawa IV; w čas Husitské wálky zdržowal se w Praze, kdež w rozepřích mezi rozličnými stranami sám také znamenitě bral aučastenství, jmenowitě při ssazení Sigmunda Korybuta roku 1427. Žiw byl ještě r. 1437.

1. Historia de bello hussitico, insertis non nullis bohemicis IV. 506.

2. Kronika o Římských cisařích (z lat.) II. 74.

3. Jana Mandevilly cesta po světě (z něm.) II. 79.

4. Snář. Somnium Slaidæ (z lat.) II. 165.

Bridel, Fridrich. — Narozen we Wysokém Mýtě 1619. Jesuita, pilný obracowatel na katolickou wíru co missionář horních krajín we Hradecku, Boleslawsku, Chrudimsku a Časlawsku. Umřel 1680.

1. Křestanské učení weršemi wyložené V. 174.

2. Stůl páně V. 724. a.

3. Zástupce duši w očistci (z lat.) V. 724. b.

4. Katechismus V. 724. c.

5. Duše w očisti V. 724. d.
 6. De miraculis ad fontem S. Wenceslai in Bavaria (z něm.) V. 1180.
 7. Život sw. Jana prvního paustevníka w Čechách V. 1269. a.
 8. František sw. Xaverius (přel.) V. 1269. b.
 9. De sancto Liborio (z něm.) V. 1269. c.
 10. Jiskra slávy Swato-Prokopské V. 1269. d.
 11. Johannis Nadasi annus Marianus (z lat.) V. 1417. a.
 12. Johannis Nadasi divinum divini amoris (z lat.) V. 1417. b.
 13. Jodoci Kedd hortus Getsemani (z lat.) V. 1562.
- Brikei** z Licka. — Narozen w Kauřimě; stal se bakalářem swob. umění w Praze r. 1508; mistrem 1513, načež byl některý čas (okolo 1515) professorem w universitě; r. 1520 jmenován konšelem Wětšého města Pražského, tehdyž spojeného; r. 1524 wsazen s jinými konšely do wězení způsobem Jana Paška z Wratu; později byl písařem saudu komorního; r. 1534 sekretář úradu heitmanského; umřel r. 1543.
1. Sententiæ philosophicæ t. j. Naučení mudrcůw etc. IV. 726.
 2. Práva městská IV. 930.
 3. Titulové stawu duchowního a swětšého IV. 1133.
- Břístewský**, Wácslaw D. 1840.
Česká Wčela VI. 1008 f.
- Bruňenský**, Jiří Mikuláš; 1567.
Začátkové umění matematického IV. 741.
- Brodský**, Simon; 1573.
Wyklad na desatero boží IV. 1504.
- Brosius**, Wácslaw, děkan w Litomyšli a Hradci Jindřichowě; 1589–1599.
1. Jiřika Šerera křesťanské wojenské kázání (z něm.) IV. 844. 1599. c.
 2. Wystraha všem wěrným Čechům etc. IV. 1333.
 3. O přijímání swátosti těla a krwe páně, rozmlauwání IV. 1356. a.
 4. Ohlášení se proti pikartskému netopýři IV. 1356. b.
 5. Jakuba Feychta pět kázání (z něm.) IV. 1599. a.
 6. Kázání o slawném swátku těla božního IV. 1599. b.
 7. Jisté umění a zaklínání proti střelení etc. (z něm.) od Jiřiho Šerera IV. 1599. d.
- Brotec**, Wácslaw Josef, děkan w Počátkách; 1715.
Archa umluwy nowého zákona V. 918.
- z Brožánek**, Lew Sigmund; 1619.
Witání k šťastnému příjezdu Fridricha falckrabí IV. 462.
- Brtwín**, z Ploskowic, Jan; 1540.
Knížka o spůsobu a životu křesťanském a o pořádku s strany hospodářství IV. 858.
- Brunceweikar**, Stilfrid Podhorský; 1625.
Christi theantropi mediatoris nostri etc. t. j. o jediném prostředníku Kristu V. 684.
- Brunewik**, Zachariáš. — Narozen w Praze; r. 1604 kaplan u sw. Jindřicha, pak farář w Žatci, děkan w Prachaticích; kwetl do r. 1633.

1. Testamenti nostri J. Ch. pia et fida assertio t. j. Starožitnost křařtu wečeře páně IV. 1417. a.
 2. Srownání dwau tyranů církwe IV. 1417. b.
 3. Zrcadlo kacířství IV. 1422. 1620. p.
 4. Kázání rozličná IV. 1620. a—o. q—s.
 5. Zrcadlo zkázy města Jerusalema IV. 1884.
 6. Spis potěšitelný rodičům pro odchod dítek w w této morní ráně (r. 1613) IV. 1889.
 7. Pharmacopœia etc. apateka a sklad lékařství duchowního i tělesného V. 1389.
- Bruno**, Kartuzian z Gaminku w Rakausích; 1526.
Život sw. Reginy III. 917.
- Brůžek**, L.
Přispěl k Českoslawu VI. 739.
- Budowec**, Wácslaw z Budowa. — Narozen w Praze 1547. Projel celau téměř polední Ewropu; byl u wyslanství w Constantinopoli s hrabětem Sinsendorferem; byl dworským raddau u Rudolfa II, raddau při appellaci a nejwyšším berníkem králowství. Uměl mimo ewropejské tehdyž obwyklé řeči též arabskau a tureckau. Horlivý český bratr; sám na swých statecích kázawal; r. 1608 on nejwice lid k Matiašowi bratru Rudolfowu potáhl, u Rudolfa r. 1609 swobodu náboženství wymohl; byl jeden ze 24 defensorů strany pod obojí, později jeden z direktorů králowství českého w pozdwiwnutí proti Ferdinandowi II. Stát na Staroměstském rynku 1621. 21 Čerwna.
1. Acta a přiběhowé, kteří se dáli od tří stawů králowství českého pod obojí od roku 1608 až 1610
 2. Anti-Alkoran IV. 1428. a.
 3. Horologium lunare t. j. měsíční kompast IV. 1428. b.
 4. Horologium solare t. j. sluneční kompast IV. 1428. c.
 5. Kontrfekty dwa: mesiáše a Antikrista IV. 1428. d.
 6. Harmonia o starém a nowém zákonu IV. 1428. e.
 7. O předíwných proměnách we swětě IV. 1428. f.
 8. O odpadcích IV. 1428. g.
 9. O rytíři křesťanském IV. 1428. h.
- Podíl při Apologii stawů pod obojí IV. 1065. d. β.
- Bulla**, Fr. Jindř. — Pražan; sprawce diwadla; 1785.
1. Odběhlec z lásky synowské (z něm. přeloženo) VI. 606. a.
 2. Služebník lhář IV. 606. b.
- Burda**, J. Pelhřimovský. — Farář we Welikých Kněžicích; 1616.
Knížka welikých potěšení plná etc. (přeložena z lat. IV. 1909.
- Burger**, Kajetan; 1715.
Nowý starý Simeon etc. Kázání V. 919.
- Burger**, Wojtěch. — Administrator w Jirnách; 1730.
Plast strdi a roj wčel sw. Jan Nepomucký V. 958.
- Burgerštejn**, Josef; 1846.
Deklamowánky a písne VI. 352.
W České Wčele VI. 496. m.— W Kwětech VI. 913. c.

Burlan, Tomáš. — Narozen w Praze dne 5 Čerwna 1802. Chodil do školy k sw. Štěpánu, kdež se již tehdaž dwakrát za týden důkladně učilo česky čisti, psáti i počítati, později však ke swatě Trojici čili k Trinitárum, kdežto se německému jazyku učil. Léta 1810 umřel mu otec, po jehožto smrti matka se stala hospodyní pana Jana Jeníka rytíře z Bratric. Léta 1812 přišel na gymnasium, po smrti matky však (1815) pro nedostatek dán na řemeslo. Opustil je dne 26 Listopadu l. 1816 dobrovolně obral staw wojenský, a sice při pátém pluku dělostřeleckém, právě tenkrát pro Uhry znova sestaveném. Pro pilné učení stal se 1 Čerwna l. 1817 naddělostřelcem. Jsa co woják po dvě léta w Praze, pilně četl české spisy a přiučoval se grammatice české Nejedlého. Léta 1818 přišel se swým praporem ležením do Terezína, odtud pak z jara l. 1819 do Peště a na podzim téhož roku do tamější plukovní školy. Wyučil se aritmetice, geometrii a ostatním dělostřelci potřebným naukám stal se 1 Kwětna l. 1821 pumowníkem (bombardérem), pročež do Widně ke sboru se odebrati musel. We výborných školách tohoto sboru naučil se všem naukám nižší i vyšší matematiky, mechaniky a fysiky, chemie, wojenského pewnitelství, reysování a ostatním dělostřelci vyšší hodnosti potřebným vědám s dobrými výsledky, stal se 24 Dubna l. 1825 ohněstrojem (Feuerwerker). Z jara l. 1828 přišel opět do Peště k powěstným, tam wykonávaným skauáním dělostřeleckým, a odtud na podzim opět do Widně, kdežto ještě t. roku co učitel geometrického reysování, polního pewnitelství a dělostřelecké nauky do školy druhého pluku dělostřeleckého, we Widni ležícího, dán byl. L. 1830 pozwalo jej ředitelství Nowoměstské za Widni ku přijmutí professury jazyka českého na téže akademii, wystaupením k pluku tehdejšího setníka M. Poláka uprázdněné; kterauž přijav powýšen byl 10 Dubna l. 1831 za poručíka při 11 pluku pěším arciknížete Rainera. Na tomto ústawu učil po 6 let jazyku českému, byl 11 Kwětna 1837 powýšen za nadporučíka při 11. pluku pěším (nyní knížete Felixe Šwarzenberka), po šestiletém pak témže auřadowání stal se 12 Kw. l. 1843 setníkem při prvním pluku pěším (nyní cisaře Františka Josefa). Dříve než se stal setníkem, byl již na podzim l. 1842 za welitele setniny w témže ústawu ustanowen, kterýžto krušný, strasti a trampot plný auřad po 7 let a 4 měsíce zastával, až pak

po wystaupení do pensí plukowníka M. Poláka co generála, jeho místo co stábního oficíra zajal vždy ještě jakožto nejstarší setník w ústawu.

1. Ausführliches theoretisch-praktisches Lehrbuch der böhm. Sprache für Deutsche VI. 86.
 2. Malá chrestomathie, (wyňatá z mluwnice jeho pod 1.) VI. 87.
 3. Služebný předpis pro sprostého wojáka, swobodníka a bubeníka c. k. pěchoty (přel.) VI. 1451. a.
 4. Cwičení se we zbrani (přel.) VI. 1451 b.
 5. Předpis služby při c. k. jízdě (přel.) VI. 1451 c.
- W Časopisech: Časopis česk. Museum VI. 150 a. 1140 f. 1455 a. — Kwěty VI. 1008, k.

Burius, Jan Krupinský. — Slowák; kněz; 1689.

Píseň w Kancionale V. 86. (pochybno složena-li od něho čili syna jeho, též Jana, kněze Bystrického).

Burka, Anton; 1842-1843.

We Wěle VI. 913. d.

Bydžowský, Jiří. — Mistr umění okolo 1654. Kronika Mladoboleslawská V, 309.

Bydžowský, Marek z Florentina (Moravus).

— Stal se bakalářem swob. umění na universitě Pražské r. 1559. 1 Řij. mistrem 1565.

21. Srp. professuru w universitě Pražské zastával od r. 1569 až 1604; přednášel obyčejně fysiku, někdy tuším také dějiny české; za děkana fakulty filosofické wolen byl w létech 1570. 1571. 1574. 1580. 1584; mistoděkanem byl r. 1574; rektorem university šestkrát w létech 1589. 1590. 1594-1596. 1602. We vysokém stáří oženil se wzaw sobě wdowu po měšťanu a sládkowi Pražském, jménem Kateřinu Sliwenskau, jejíž žiwnost odtud nastupil, z úřadu professorského wystaupil (r. 1604). O odewzdání věci a počtů sobě w rozličných úřadech akademických swěřených, měl delší rozepři s ostatními professory, která se teprw roku 1610 skončila přátelským narownáním. Umřel r. 1612. 15 Září.

1. Žiwot cisaře Maximiliana II. IV. 432. a.

2. Diarium sub Rudolfo rege IV. 432. b. 436.

Bydžowský, Pawel. — Farář u sw. Hawla w Praze; 1534-1543.

1. Zjewení sw. Jana IV. 1211.

2. Tractat s krucifixem pod titulem: Čechowé milí etc. IV. 1228. a.

3. Tyto knížky tré w sobě drží etc. IV. 1228. b.

4. Knížky o přijímání těla a krewé pána našeho J. K. IV. 1228. c.

5. Tato knížka tré ukazuje etc. IV. 1228. d.

6. Dětátka a newinnátka i hned po křtu tělo a krew boží etc. přijímání mají IV. 1228. e.

7. Tento spis ukazuje, že biskupowé biskupa etc. poswěcowati mají IV. 1228. f.

8. Křestanské wiry upřímné o těle a krewi boží wyznání IV. 1228. g.

9. Tento spis nyní z knih sw. Jana Zlatoustého w český jazyk přeložený etc. IV. 1754.

Bydžowský, František Victor; 1756.

Dwojnásobné království Ježíše V. 811.

Bydžowský, Wácslaw Posthumus; 1570.

Byšický, A. L. — Učitel školní w Karlštejně 1825, potom na hlavní škole w Jindřichově Hradci.

1. Německá mluvnice VI. 112.

2. Důkladné uvedení k početnímu umění VI. 1394.

3. Bolestná křížová cesta (přel.) VI. 2371.

Bzenceký, Wácslaw.

Paměti města Kyjowa IV. 478.

Cadaverosus, Jan Kaurimský; 1594.

Život Tobiáše. a Jana Husa traktat o manželství. Item Sw. Augustina kázání manželům učiněné IV. 1470.

Caepola, Izaiáš; 1579.

Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.

Camillus, Izaiáš Wodňanský; 1616.

Kázání patero o slovu božím IV. 1644.

Campanus, Jan, Wodňanský. — Dosáhl mistrovství w učení Pražském roku 1596. 7 Říj.; byl r. 1598 správcem školy w Králově Hradci, r. 1599 u sw. Jindřicha w Praze. R. 1605 powolán ku professuře do kolleje Karlowy, přednášel řecké a latinské klassiky, jakož časem i dějepis český. Básněmi swými latinskými prošel netoliko w Čechách, nýbrž i w cizině. Úřad děkanství fakulty filosofické zastával w letech 1605, 1607, 1608, potom 1614 od sw. Jiří, 1615 od sw. Jiří, 1618 od sw. Hawla. Na rektorství zvolen byl r. 1612. 20 Unora. Po Bělohorské bitvě, když zvolený rektor, mladý pán Karel Hilprandt z Walterskirchen, důstojenství toho nepřijal, byl prorektorem od sw. Hawla 1620 až do sw. Jiří 1621. potom opět rektorem až do sw. Hawla 1621. Po odewzdání akademie Karlowy Jesuitám (1622. 14 Listop.) přestaupil ku katolické wíře; w málo dnech však na to umřel (1622. 13 Pros.) a slawně od Jesuitů pochován w kapli Božího těla na Dobytčím trhu.

Násilné unešení Judity dcery císařské od knížete Břetislawa. Hra diwadelní IV. 233.

Campanus, (Campanius?) Jan, Kutnohorský, farář Wlastibořický, 1616. 1617.

1. O ráně morové IV. 904.

2. Kázání strašlivé o zkáze Jerusalema IV. 1647.

Campanus, Matiaš Kutnohorský.

Duchowný spásitelný poklad etc. Příd. 3.

Candidus, Sixt. — Děkan Kutnohorský, 1473-1589.

1. Diurnal IV. 209.

2. Výklad na modlitbu páně IV. 1509. a.

3. Výklad na život Tobiáše IV. 1509. b.

4. Kázání o země třesení IV. 1597.

Carchesius, Jan. — Narozen w Třeboni; farář w Kostelci blíž Náchoda 1614. 1615. žiw. ještě r. 1634.

1. Rytmowé na smrt p. Doroty Spátowé IV. 196.

2. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1696.

3. Werše na pohřeb Henricha Straky z Neda- bylic V. 198.

Carchesius, Martin, jinak Kraus z Krausen- thalu. — Pisař radní Starého města Praž- ského, r. 1602, jak o sobě prawi, již w sešlém wěku, 38 let rozličné úřady zastáwaw.

1. Historia o doktorowi Janowi Faustowi IV. 626.

2. Knižka obsahující staw městský etc. IV. 730.

3. Flagellum Judaeorum. Bič židowský IV. 1372.

Carion, Wácslaw. — Farář w Konojedech; 1614.

Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1699.

Carolides, Jiří z Karlšperka. — Narozen 1579; mistr učení Pražského, sudí zemský; počta latinský od Rudolfa II korunowaný. Psal latině a česky. Umřel. 1612.

1. Præparatio pueritiæ; nawedení mladistwého wěku etc. IV. 211. a.

2. Præcatio Mathiæ regis Ungariæ IV. 211. b.

3. Dialogus tragicus etc. Zalostné duše s tělem rozmlauwání IV. 211. c.

4. Modlitba ranní i wečerní IV. 211. d.

5. Sententiæ morales IV. 211. e.

6. Chlauba podagry (z lat. Wilibald Pirkhei- mera) IV. 218.

Cechner, Jeronym. — Benediktin w Ema- zích; český kazatel; 1766.

Centifolia rosa mystica. Růže stolistá etc. V. 1042.

Cember, Jiří.

Oltářik modlitební. Příd. 4.

Cenglerus, Ondřej. — Kněz církwe Ružem- berské w Liptowě okolo r. 1588.

Přeložil jednu píseň z maďarského V. 86.

Cerveli, Nivard. — Kněz řádu Cisterckého; 1738.

Golgothejský etc. winný kmen nejsw. kříže V. 990.

Cibulka, Josef. — Narozen w Praze 1796. 17 Kwětna; stal se knězem 1818. 12 Srpna; děkan w Diwišowě w Kaurimsku.

Kázání na den radostného prohlášení obnowe- něho wánočního jitní VI. 2048.

W České Wěce VI. 496. m. 597. g.

Cichoræus wiz Čekanka.

Cikada (neb Kodeda), Jan Wácslaw. — Dě- kan Tábořský; stal se r. 1605 audem kon- sistorě strany pod obojí; r. 1609. 22 Ledna jsa farářem u sw. Jiljí w Praze, opět do konsistorě za auda jmenowan jest, od císaře však 30 Čerwence téhož roku při obnowě konsistorě od stawů s jinými wylaučen.

1. O bohu prawém IV. 1376

2. Cesta k životu wěčnému IV. 1622. a.

3. Kázání o těle a krvi páně IV. 1622. b.

4. Kázání nad mrtvým tělem Anny dcery pana Wácslawa Samce ze Stráže IV. 1687. a.

5. Kázání nad mrtvým tělem Alžběty z Wald- šteina IV. 1687. b.

6. Autočiště křesfana wěrného IV. 1875.

7. Modlitby IV. 1974.

Cikanka, P.; 1843.

W České Wěele VI. 496. m.

z Cimburka a Towačowa Jan; 1440—1445. — Heitman markrabství moravského; umřel 1494.

1. Kniha Tawačowská III. 291.

2. Sběrka psaní 1470—1445.

z Cimburka a Towačowa Jan; 1440—1445. Sběrka psaní ku kapitole Olomucké III. 482.

Cink, Aloys Sudimír; 1839.

We Wěele VI. 496. m.

Cippelius, Jan Leopold. — Narozen we Slaném 17 Čerwna 1753; děkan we Mnišku kanovník u Wšech swatých; umřel 16 Unora 1826.

1. Překlad Quinta Curtia VI. 915.

2. Řeč pohřební o Marii Terezii VI. 2073.

Cisář, K. Bor. — Narodil se dne 7 Čerwna 1802 w Kauřimi. Studował na gymnasiu w Slaném až do r. 1820. R. 1821 wstoupil do filosofie na vysokých školách Pražských, r. 1823 tamže do bohoslowí. Na kněžství wysvěcen 14 Srpná 1826 poslán jest jako kaplan do Budyně, odtud r. 1827 co kooperator do Wosowa, kdež se r. 1834 stal farářem.

Wýbor swatých a oswícených modliteb VI. 2431.

Cithard, Matiš. — Dworský kazatel; 1564.

Kázání nad tělem mrtvým Ferdinanda I IV. 1671.

Civilius (Dwořák ?) Jan, Lomnický. — Kantor Mělnický; 1582.

Pisničky IV. 82.

Codicillus, Petr, z Tulechowa (Sedlčanus).

— Stal se bakalářem na učení Pražském r. 1552

potom cestowaw nejspíš w cizině, mistrem 1561.

Hned druhého roku na to (1562)

powolán byl za profesora w koleji Karlowě;

byl wýtečný w řecké literatuře a w astronomii,

o řízení university i nižších škol zaslužilý.

Děkanem fakulty filosofické byl r. 1564 a 1565;

rektorem po osm let (1572. 1582—1588). Umřel r. 1589. 29 Září.

1. Vokabulár latinský, český a německý IV. 33.

2. Písňe na epístoly a ewangelia IV. 86. a.

3. Písňe pobožné IV. 86. b.

4. Písni urozenému pánu J. z Paumberka IV. 180.

5. O hrozně podiwné kometě 1572 IV. 760. a.

6. O hrozně a předíwné kometě r. 1577. IV. 760. b.

7. Spis o kometě wlasaté r. 1582 IV. 760. c.

8. Kalendáře IV. 760. d.

9. Wýšetřená a ohledaná kometa IV. 1765.

10. O artikulích wíry IV. 1297.

11. Předmluwa k wýkladu modlitby páně Rwačowského IV. 1506.

12. Symbolum sw. Athanasia IV. 766.

13. Modlitby nábožné IV. 1949.

Colens, Jakub. — Narozen w Plzni 1566; Jesuita; studował w collegiu Romanu, byl kazatelem 20 let, a sice drahný čas u sw. Jakuba, a mnoho rodin ku ka-

tolické wíře obrátil; potom byl rektorem kolleje Krumlowské, odkudž r. 1618 na rozkaz stawů pod obojí ustaupiti musil. Umřel w Praze r. 1623.

1. Pinella Lukáše spis o powinnosti řeholní (přel.) IV. 593.

2. Téhož rozjímání o sedmi cnostech Krista (přel.) V. 1383. a.

3. Roberta Bellarmina Umění křesťanské (z lat.) V. 1383. b.

4. Lud. Blozia Instructio ad perfectionis studiosos (přel.) V. 1383. c.

5. Rob. Bellarmina Nebeský řebřík (přel.) V. 1383. d.

Collinus, Matauš z Choteřina. — Narozen w Kauřimi, studował we Wittenberce pod Melanctonem, kdež dosáhl mistrowství; odtud r. 1542 powolán do Prahy nastaupil professuru řeckých a latinských klassiků, založenau a nadannau od doktora France z Králowy hory. Dwadcetiletým přednášením tohoto předmětu rozšířil oblibu pro humanistická studia w Čechách, kteráž se odtud horliwě ode všech wzdělců pěstowala. Umřel r. 1566. 4 Čerwna w tak nazwané Angelské zahradě w Jindřišské ulici, kteráž mu darowal proslulý Mäcen pan Jan z Hodějowa. Řek Jakub Palaeologus postavil mu pomník w Carolinum, kterýž posud stojí.

Grammatica latina cum exemplis et significationibus Bohemicis IV. 13.

Columella, Josef, Stříbrský. — Roku 1605 správce školy w Ronšperce, r. 1606 w Budyni.

Hystoria o Isákovu ženění IV. 1478.

Conradus, wiz Konrád.

Constantinus, Petr ze Břehu. — Hwězdář, 1604—1607.

1. O nowém napraweném kalendáři zpráwa jistá gruntowná (přel. z něm.) IV. 771.

2. Kalendář IV. 780.

Constantinus, Jiří, wiz Konstanc.

Crabath, F. — Filosofie a theologie doktor, kanovník na Wyšehradě, notarius, a při hlavní Teyské färe nejstarší wikář; narozen 14 Září 1757.

Kázání o ceně křesťanské spravedlnosti IV. 2013.

Crinitus, (wlastně Wlasák), Dawid z Hlawáčowa. — Narozen w Nepomuku 1513; latinský básník; přičiněním Jana z Hodějowa stal se písařem městským w Rakownice; později od Maximiliana II. co básník korunowan, a do stawu pozdwižen r. 1562; umřel 1586.

1. Davidis regis et prophetæ psalmi septem IV. 112.

2. Hortulus animæ IV. 156.

Crinitus, Sigmund Stříbrský. — Farář u sw. Mikuláše na Malé starně; zwolen za administratora strany pod obojí r. 1614. 16 Čerwna. Byl ním až do r. 1619.

1. Spis o manželstvu IV. 128.
2. Spis o osobě Krista pána etc. IV. 1386.
3. Spis o artikuli wíry: Wstoupil do pekla IV. 1415.
4. Rozjímání žalmů 31 a 80. IV. 1518. a.
5. Spis o artikulích: Wstoupil do pekel etc. IV. 1518. b.
6. Výklad na žalm 91. IV. 1518. c.
7. Anuletum Christianum proti moru IV. 1854. a.
8. Radda spasitelná etc. IV. 1854. b.
9. Diarium christianum, Křesťanské dílo denní etc. IV. 1854. c.

Cultrarius, Matěj Žatecký. — Farář w Rokycanech. 1616-1619.

1. Píseň w truchlosti ducha složená IV. 144.
2. Kázání proti kostelním a reliquiám papežským IV. 1654.

Cwrkynský, F.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Cyklowský, Jiřík. — Český bratr.

Píseň w kancionálu III. 48.

Cyklowský, Ondřej. — Český bratr.

Píseň w kancionálu III. 48.

Cyner, J.

Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

Cyryllus, Jan Třebický. — Narozen 1566; bratr český; kněz; při obnově konsistoře strany pod obojí po vydání majestátu zvolen za konsistoriana (1609. 7 Říj.); r. 1618 stal se kazatelem kaple Betlemské, r. 1619 seniorem z kněží bratrských při konsistoři. Po bitvě Bělohorské wypowieděn byl r. 1621 w měsíci Prosinci ze země. Byl tchán Komenského; vystěhoval se do Lešna 1628. Umřel r. 1632, 30 Kwětna, poražen byw mrtwici, když právě kázal.

1. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1725.
2. Každodenní cvičení se w pobožnosti IV. 1988.
3. Bartoloměje Bitnera Enchiridion consolatorium (přel.) V. 708.

Cyrus, Matěj. — První senior konsistoře Pražské z jednoty bratrské; zvolen po udělení majestátu císaře Rudolfa 1609, 7 Října téhož roku 4 Prosince uведен za kazatele do kaple Betlemské, postaupené tehdaž bratřím od university; muž učený a výmluvný; umřel 1618, 16 Března, stár jsa 52 let; pochován w Bellemě.

1. Historie o plavení se do Ameriky (přelož. z lat. společně s Pavlem Slovákem) IV. 649.
2. Artium universarum etc. Kázání při pohřbu Petra Woka z Rosenberka IV. 1688.

Čacká, Marie; 1838-1844.

We Kwětech VI. 496 k. — We Wčele VI. 496. m.

Čakert, Tobiáš. — Narozen w Dačicích na Moravě r. 1669. Jesuita, professor humanitatis, křesťanského náboženství kazatel po 14 let; umřel w Jičíně 1728.

1. Wýtah života a ctností sw. Josefa V. 1320. a.
2. Wýtah života a ctností sw. Anny V. 1320. b.
3. Přemož sebe samého (z lat. Jif. Iwánka) V. 1485 a.

4. Pawla Barriho tři dnowé Swatomila (přel.) V. 1485. b.

5. Dies sacer, festus et profestus V. 1611.

Čapek, Jan Alexius, Wysokomýtský. — Alumnus 1660.

Jana Nadasy Annus Christi Crucifixi. Rok ukřižovaného Boha Ježíše V. 1414.

Čapek, František. — Kaplan we Hradišti; 1738. Nomen et omen etc. Jméno s skutkem otce w synu etc. V. 992.

Čapek, Wojtěch Wáclaw; 1731.

Starobylá lázeň Mikulášská u Wysokého Mýta V. 332.

Čaplowić (Csaplowics), Jan. — Šlechtic slowenský, narozen 1780. Umřel 1847. 29 Kw. Slowenské werše VI. 296.

Čarnowský, Sigmund; 1660.

Kalendář V. 534.

Časlavský, Fr. Sam. — Mnich 1671-1781.

1. O původu a wíře Mahometa V. 383.
2. O ceremoních sedmi swátostí V. 1113.
3. W krátce sepsaná knížka o potupení swětých marností V. 1424.

Částka, Ferdinand Josef zé Sternsteina. — Doktor lékařství 1698-1736.

1. Čest a sláva Wysokomeytská etc. t. j. wypois rozhlášené lázně V. 557. a.
2. Wypsání Swatoňowských lázní V. 557. b.

Čech, Jan. — Kazatel w Bayrutu (byl-li Čech?) 1536.

Knížka křesťanských pohádek IV. 1223.

Čech, Jan Melichar. — Farář u sw. Ducha w Praze, 1730.

Archa páně etc. nebo sw. Jan Nepomucký etc. V. 952.

Čech, Iwan; 1843.

We Kwětech VI. 496. k.

Čech, Mikuláš Pražský; 1570.

Pawla Rostochy Sewerinenského spisowé aneb traktatowé etc. (přel.) IV. 1302.

z Čechtic, Bohuslaw. (Deo solemnisa de Czechiticz). — Na počátku 16 století. Sbíрка rozličných spisů starších od něho učiněná III. 732.

Čejka, J. — Doktor lékařství w Praze, aud sboru musejního pro řeč a literaturu českau; r. 1848 poslanec sněmu říšského od okresu Bydžowského.

Janka Draškowiče Starší dějepis a nejnowější literaturná obnova národu ilirského. (Překlad.) VI. 986. — W Casopisech: Česká Wčela VI. 496. m. 913. d. 1076 d. — Kwěty 559 g. 913. c. 1067. q. Wlastimil 1008. 1473. s.

Čekanka (jinák Cichoreus), Tobiáš. — Narozen w Hradci Králowé; byl učitelem při škole u sw. Jakuba w Kutnéhoře. Staw se knězem r. 1615, byl nejprwé kazatelem tamže, potom farářem w Rozhovicích, kdež se oženil r. 1618, 23 Října, konečně děkanem w Poličce, kdež ještě přebýwal roku 1622. 11 Listopadu.

1. Sprostý výklad žalmu 83, V. 824.
2. Ignis fatuus V. 1373.

Čelakowský, František Ladislaw. — Narozen

we Strakonících 7 Března 1794; byl bibliotekářem u knížete Rudolfa Kinského; zastával professuru řeči a literatury české na universitě Pražské 1835–1837; r. 1843 stal se professorem slowanské filologie na universitě Wratislawské; r. 1849 powolán za profesora téhož předmětu na universitu Pražskou.

1. Česká dobropisemnost VI. 56.
2. Krátká mluvnice německého jazyka VI. 90.
3. Příslowí slowanská VI. 144.
4. Snišené básně VI. 294. a.
5. Slowanské národní písně VI. 294. b.
6. Litewské národní písně VI. 294. c.
7. Ohlas písní ruských VI. 294. b.
8. Ohlas písní českých VI. 294. c.
9. Růže stolistá VI. 294. e.
10. Spisy básnické (wydané nákladem Matice VI. 294 g.
11. Waltera Skotta Panna jezerní (z anglick.) VI. 552. 835.
12. Herdera Listowé z dáwnowěkosti (z něm.) VI. 578.
13. Göthe: Marinka (z něm.) VI. 661.
14. Trestní zákon w přestupcích aupadkowych VI. 1684.
15. Swatého Augustína: O městě božím (z lat.) VI. 1735.
16. Příspěwek k Hlasům Wlastenců 1832 VI. 313. 469.
17. Téz r. 1835 VI. 318.

W Časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496 h. 559. d. 564. e. 599. f. 932 f. 993. e. 1067. i. 1176. a. — Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. 1125. c. — Kwěty 496. k. — Wčela 496. m. 559. h. — Wěnc 521. — Čechoslaw 597. d. — Dennice 599. i. 600 f. — Wlastimil 599. r. — Krok 932. e.

Redigował: Českau Wčelu VI. 746. Dennici neb Noworočenku na r. 1825 (společně s Chmelau) VI. 766. Pražské Ncwiny VI. 1093.

Čendekowic, Pawel; 1838,
We Kwětech VI. 496. k.

Čeněk, Josef z Wartenberka. — Narozen 1765. 11 Čerwence w Nowém Bydžowě; swobodnych umění a filosofie doktor; kanownik a děkan Králowéhradecký infulowaný, a dozorce školní, posléze kapitolní děkan chrámu hlavního w Salcburku; umřel 1843. 25 Kwětna.

1. Wyswětlení a přidawek ku katechismu VI. 1826.
 2. Kázání nedělní VI. 1961. a.
 3. Kázání postní VI. 1961. b.
- Psal do Přitele Mládeže VI. 1260. 1874. 1889.

z Čenkowa wiz Flaxius.
z Čenowa wiz Wlček.

Čepelák, Al.; 1844.

Černý Bedřich, od Karoliny Pichlerowé (přel. z něm.) VI. 893.

Čermák, Antonín. — Narozen w Litomyšli 1776. 31 Kwětna. Studia wykonaw w Praze, dosazen r. 1800 do Hermanic na Litomyšlsku za faráře, později odtud do Dolního Aujezda. Umřel r. 1827.(?).

1. Nedělní kázání VI. 1951. a.
 2. Kázání na swátky zaswęcené VI. 1951. b.
 3. Kázání na dny rozličených swatých VI. 1951. c.
- W Časopisech: Wčela VI. 496. m. — Dobroslaw VI. 588. e.

Čermák, Jan Ondřej. — Filosofie doktor a hwězdár we Krakowě; 1654.
Králowský kalendář etc. V. 532.

Čerňanský, Jan. — Narozen w Rajci, městečku Trenčanské stolice r. 1709; kněz Dolno-Střihowský; umřel 1766.

1. Pořádek spasení V. 181.
2. Žalostné wyspání pádu a wywrácení Lissabony V. 224.

Čerňanský, Samuel. — Syn Jana Čerňanského; narozen we Hnaušti, stolice Malohontské 1759; kněz Bátowský, muž oswicený, we fysice a zeměpisu zběhlý, přirozený mechanik; umřel 1809.

1. Nábožné písně od Gellerta (z něm.) VI. 215.
2. Příběh šwedské hraběnky VI. 778.
3. Beňowského památné příhody (přel.) VI. 1052.
4. Agenda (wydal společně s Hamaljarem a Strakau) VI. 2116.

Černohauz, František. — Narozen 15 Ledna 1850 w Turnowě nad Jizerau, určen byl od swých rodičů na řemeslo kamenářské, w Turnowě tu dobu mnohowýnosné, přičiněním ale místního duchowenstwa uweđen na drahu studii. Odbyw první třídu gymnasiální priyatně w rodném místě swém, dokončil studia na gymnasium Mladoboleslawském, načež r. 1829 ubral se do Prahy na universitu. Studowaw theologii z části w Litoměřicích, z části w Praze, na kněžstwi poswěcen jest 4 Srpna 1834. Od téhož roku byl kaplanem w Rejšicích, od r. 1843 w Dobrawici, načež 24 Ledna 1846 jmenowan farářem we Wšejanech.

Malá diwadla pro okresy domácí VI. 672.

W Časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. 599. g. — Kwěty 588. i. — Cas. pro katol. duchow. VI. 1125. c. (?)

Černhauz, Wáclaw. — Narozen w Turnowě 1798. 13 Unora. Knězem učiněn 1821, 24 Srpna, kaplan w Libani.

Čas. pro katol. duchow. VI. 1125. c. (?)

Černín, Herman z Chudění. —

Poselství do Constantinopole III. 198.

Černohorský, T. — Jesuita.

1. Dictionarium latino-bohemicum V. 54.
2. Jiřího Iwanka: Vince te ipsum etc. (přelož.) V. 1483.

Černovicenus (Černovicius), Pawel. — Narozen w Německém Bródě (Teutobrodenus); studowal co alumnus akademie Karlowy roku 1606; stal se bakalářem r. 1607; byl učitelem tak nazwaných classes w kolleji Karlowě téhož roku; potom sp. luktorem školy u sw. Štěpána na Nowém městě od 9 Led. 1608. Vocabularium rhythnico-bohemicum IV. 45.

Černý, Jan (Niger). — Doktor w lékařství w Litomyšli; bratr český, 1480-1520.

1. Kniha lékařská III. 250.
2. Herbář III. 269.
3. Spis o nemocech morních III. 280 a.
4. »Zpráva jiná o těmž III. 280. b.
5. Výklad na knihu ecclesiastes III. 816.

Černý, Jan. — Bratr český. Vyzdvižení původu w jednotě IV. 531.

Černý, Jan Jewický. — Měšténin w Zábřezu. Liber de arte destillandi, Jeronyma Braunschweyka (přel.) IV. 849.

Černý, Karel; 1727.

Medetokauci sláva na hůře Libánu, t. j. Diwotworec Nepomucký sw. Jan V. 945. 1336.

Černý, Jan. — Narozen 13 Dubna 1788 w Hořicích; knězem učiněn 1811, 12 Srpna; lokalista w Chodowicích w Bydžowsku.

Tabule poučující a wedauci k náležitému poznání dewatero částek české řeči VI. 80.

Černý, M.; 1843.

Česká Wčela VI. 496. m. 559. h. — Kwěty 913 c.

Černý, Josef. — Narozen 3 Září 1785 w Hořicích; posvěcen na kněžství 22. Srpna 1810; kaplan w Žehuni, w Hořicích, w Chlumci nad Cidlinau; co pensionista w Hořicích, w Jičíně, konečně w Praze (1826) jako fundatista u Andělských panen, pak (1829) co administrator u Karmelitanek na Hradčanech, kdež skonal 18. Prosince 1784.

1. Fædon, dle Mendelsohna (z něm.) VI. 1164.
 2. Mentor, od Silvia Pellika (z wlašsk.) VI. 1203.
 3. Život sw. p. Terezie VI. 2186.
 4. Život sw. Františka Xaverského VI. 2187.
- W časop. pro katol. duchow. VI. 1125.

Černý, František. — Farář Probulzský; 1791. Mrawná chwalořeč o sw. Janu Nepomuckém VI. 2000.

Čerwenák, Benjamin Prawoslaw. — Slowák, 1842-1844. Záhy umřel.

1. Zrcadlo Slowenska VI. 1004.
2. Historie cirkwe křesťanské (z něm. přel.) VI. 1121.

Čerwenka, Matěj (jinak Erithraus). — Narozen w Čelakowicích r. 1521; starší w jednotě bratrské od r. 1553; umřel r. 1569.

1. Sbirka přísloví IV. 27.
2. Zpráva krátká o původu bratrském IV. 534.

Čerwenka, Jan. — Malíř w Hranicích; 1578. Alchimie česká IV. 854.

Čerwenka, Wáclaw Turnowský. — Narozen 1636; děkan w Jičíně, potom arciděkan w Plzni, kanovník w Litoměřicích; umřel asi r. 1694. (Kšaft jeho od toho roku). Jakuba Marchantia podstata wíry (přelož. z lat.) V. 734.

Čerwenka, Leopold Benedikt. — Vicarius u sw. Apollinariše 1697. Curiosus tolerabilis t. j. Wšezvěd snesitelný V. 748.

Čerwiček, Stanislav. Přisěl k Hylosu VI. 737.

Česka, Jan. — Kazatel w Betlemě, prwé pěstau u p. z Pernšteina w 16. století. Reči mudrořw IV. 270.

Česka, František Matěj. — Narozen w Strmilowě dne 2. Dubna 1799; wychowán w Žirownici w Tábořském kraji. Studowal w Jindřichowě Hradci na gymnasium, we Widni na universitě; pak wstoupil do řádu nábožných škol, úrad učitelský 4 léta zastával, roku však 1826 ze řádu wystoupil dokončil studia theologická w Českých Budějowicích, kdežto dne 24. Srpna 1828 na kněžství wysvěcen, stal se kaplanem fundacním na Chotowinách; dne 23. Čerwence 1840 byl farářem w Borotíně. Babení dobytčů VI. 1655.

Čichowský (Čichovecius), Řehoř František z Landsperku w Slezku; kněz řádu sw. Benedikta, od r. 1629 do 1640. děkan Chrudimský, jímž obywatelé města i okolí Chrudimského na wíru katolickau obrázení jsau. Farář, t. j. zpráva a spůsob etc. (přel.) V. 1108.

Činoweský, C. F. W Čechoslawu VI. 496. i.

Čisek, Nikodem.

Kancionál ewangelický. Příd. 6.

Čochius, Ctiboh. — Slowák z Orawské stolice, 1836.

We Hronce VI. 932. i.

Dačický, Jiří Jacobsen.

1. Slabikář český V. 1.
2. Celodenní mistra s učedníkem rozmlauwání Příd. 42.

Dačický, Mikuláš z Heslowa, rytíř. Umřel 1628.

Paměti jeho V. 298.

Dachnowský z Dachnowa, Jiří; 1634. Kalendář V. 521.

Dalemil. — Rytíř na počátku 14. století, jemuž toto jméno na nejisto se přikládá.

Kronika (Boleslawská) II. 50.

Daněk, z Kubina; 1521.

List papeže k Luciperowi (přel. z něm.) III. 785.

Daniel, Adam, wiz z Weleslawina.

Dankowský, Jiří. — Narozen 16. Unora 1784 w Telči na Morawě; professor řeckého jazyka na kr. akademii w Prešpurku 1807, we východních jazycích zběhlý. Přibuznost slowanského jazyka s řeckým ukazowal.

1. Die Griechen als Stamm- und Sprachverwante der Slaven. (Otče náš český řečtinau wyloženy) VI. 122. a.
2. Matris slavicae filia erudita vulgo lingua graeca VI. 122. b.
3. Homerus. slavica dialectis cognata lingua scripsit VI. 924.

Dasypus (Dasypodius) Wáclaw. — Narozen w Nimburce; stal se bakalářem swob. umění r. 1578; farář cirkwe Hrušowanské a Prachowské; 1580-1591.

1. Dictionarium latino-bohemicum IV. 37.
2. O zemětřesení na Moravě r. 1581 IV. 168.
3. Calendarii perpetui pars prior IV. 774.

Daubrawský, — R. 1783 alumnus w seminariu Brněnském.

1. Správce duchovní (z něm.) VI. 1761, 2207.
2. Swatý denní pořádek křesťana (z něm. společně s jinými třemi alumnými) VI. 2284.

Daubrawský, Jan; 1832.

Řeč při pohřbu Ant. Šlechty VI. 2095.

Daudlebský, Frant. — Jesuita; 1705.

Truchlivý západ nejjasnějšího celé Evropy slunce Leopolda I. V. 1089.

Daudlebský, Sw. K.; 1840.

Angelská hora, činohra VI. 702.
Wě Wčele 913. d.

Daucha, František. — Narozen w Praze dne

31. Srpna r. 1810 z rodičů chudobných, studoval wě swém rodišti, předně na Malostranském gymnasiu, z něhož přešel r. 1827—1828 w studia filosofická tamže. Po jejich odbytí během dvou let wstoupil jakož arcibiskupský alumnus do Pražského semináře, na fakultě bohoslovecké swá studia r. 1833 skončil. Nemaje posud čtyřadvacet, církevně k ordinaci předepsaných let, čekal na doplnění potřebného věku a zároveň též na příchod nového arcibiskupa Pražského, w kteraužto dobu zatím w Brandeyse nad Labem u tamního děkana a vikáře, jemu přátelsky nakloněného, trval. Připrawoval se w ten čas na professorství gymnasiální, jehožto první dráhu r. 1834 co auskultant na Pražském akademickém gymnasiu skutečně nastoupil; a však téhož roku 1834 dne 6. dubna od dosazeného zatím arcibiskupa, jsa na kněžství vysvěcen, byl rozkazem hned na to odeslán jakož kaplan na obtížnou duchovní správu w Petrowicích, wesnici blíž Wysokého Chlumce w tehdejším kraji Berauském. Namáháním zde tak nebezpečně a na stálou trvalost sobě zdraví porušil, že se r. 1838 jakož churawec musel do Prahy k rodičům zpět odebrati. Byw na to r. 1840 po delší čas w domě rytíře Neupaura w Golčowu Jenikowě, dostal se téhož roku za domovního kněze k rodině Karla hraběte Pachtý, s kteraužto střidawě w Muišku i w Praze trval. Po smrti hraběte r. 1846 ještě po celý rok při rodině Pachtowské až do úmrtí hraběnky, choti zemřelého, zůstaw, zvolil sobě r. 1848 hostinský byt w klášteře Minoritů u sw. Jakuba w Praze, kde mu přebýwání z přátelství obětowáno.

1. Thomsonowy počasy (přel.) VI. 538.
2. Dwanáct spících panců (z něm.) VI. 706. 1.
3. Romeo a Julie (přel.) VI. 706. 2. 717.
4. Tankred (přel.) VI. 706. 3.
5. Tomáš Kempenského o následow. Krista (z lat.)
6. Modlitby VI. 2447.

W Časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. Mus. 496. h. 717. 993. e. 1067. i. — Kwěty 496. k. 588. i. 913. c. 1008 k. 1076. g. 1084. f. 1140. o. 1173. f. 1220. d. 1588. d. — Wčela 496. m. 913 d. 993. h. 1067. n. 1076. d. 1173. b. — Wlastimil 993. r. 1067 x. 1140. o.

Dawid, Alois Martin. — Kněz řádu praemonstratského; doktor filosofie, král. hwězdář w Praze, rektor university r. 1815.

Kalendář VI. 1420.

Dawid, Jiří. — Jesuita; 1713.

Medicus Hercynius t. j. Welko-lesní hojitel etc. aneb život sw. Wintře V. 1313.

Demian, Ondřej. — Narozen w Trenčíně; prokurator; umřel 1799.

(Werše jeho wě swazku Il. Slowenských weršowců, 1809, kdež Jan slowe, snad omylem. Wiz. Tablic. Poczcie III. 63.)

Denhart, Jeremiáš Skytořinský. — Děkan w Českém Brodě; 1607.

Angelika mornímu neduhu odpírající IV. 1528. 1880.

Dentulus, wiz **Zubáček**.

z Deutschenberka, Daniel Basilius (Teutolipencus). — Narozen 1585 w České Lípě (?) Stal se bakalářem w učení Pražském r. 1609, mistrem 1612. Do roku 1615 byl správcem školy u sw. Mikuláše na Malé straně; stal se mezi tím doktorem práv a sausedem Malostranským. Roku 1615 dostal powolání ku professuře w universitě; přednášel fysiku a matematiku. Roku 1616 od sw. Hawla byl děkanem fakulty filosofické, též r. 1619 a konečně od sw. Hawla 1621 až do 28. Dubna 1622, poslední w tomto úřadě na někdejší akademii Karlowě. Po odewzdání akademie Jesuitům přestaupil ku katolickému náboženství, a stal se tudý primatorem Malostranským. Umřel r. 1628, 25. čerwna. Saud hwězdářský o kometě IV. 786.

Dewald, Ondřej František. — Farář w Dobři; 1736.

Chwalorčci neb kázání V. 876.

Dewitský, J. P. Srow. **Procházka**.

1. Powídky, dle Šmida VI. 858. a. 1360. a.
2. Josafat VI. 858. b.
3. Pytláci (překlad) VI. 1360. b.
4. Owoc dobrého chowání, dle Šmida VI. 1360. c
5. Nowé powídky, dle Šmida VI. 1360. d.
6. Slawík, čerwené a bílé růže, dle Šmida. VI. 1360. e.

Dewoty, Josef František — Narozen dne 19. Února 1780 w Hradci Králowé. Počátky literního umění obdržel na tamější hlavní škole a gymnasiu; studowal filosofii a teologii w Praze. Na kněžství vysvěcen dne 19. Září 1803 zastáwal nejdříve obyčejnou službu kněžskou w arcibiskupském Pražském semináři; r. 1804 dostal se za kaplana do Hlořic, r. 1805 do Bydžowa, 1806 za kooperatora do Sedlce u Kulné Hory, odkudž

- při témž úradě zůstávaje přestěhoval se r. 1812 do Malína; po smrti Sedleckého faráře Josefa Rautenkrance (22. Čerwence 1817.) stal se farním administrátorem, pak od 4. Listop. farářem Sedleckým; r. 1824 zvolen za čestného kanovníka kapitoly Vyšehradské; r. 1832 dostal důstojenství osobního děkana; r. 1833 dosazen na faru w Mikulowicích u Chrud.
1. Popsání bývalé řehole Cistercienského Sedleckého kláštera VI. 1035. a.
 2. Wyobrazení chrámu Swatobarborského w Hoře Kutné VI. 1035. b. 2153.
 3. Kratičký obsah založení kapli Všech Swatých etc. w ohradě weleslawného audolí Sedleckého VI. 1113.
 4. Wyobrazení a popsání w polínku třeshnowého kmenu etc. spařeného kříže VI. 1466.
 5. Pořádek; jak se wyznání wíry katolické diti má. VI. 1843.
 6. Spůsob posluhowání swátostí sw. manželství VI. 2131.
 7. Auwod šestinedělky VI. 2379. a.
 8. Ježíš, Maria, Josef! Katolická modlitební kniha etc. VI. 2379. b.
 9. Pobožné a wraucích žádostí plné rozjímání VI. 2379. c.
 10. Wraucí modlení a zpěwy etc. VI. 2379. d.
- Didacus, Novatus.** — Kněz řádu sw. Františka; 1652.
Modlitba pobožná k pěti ranám p. n. J. Kr. V. 1553.
- Diebl, František.** — Narozen r. 1773 (?) w Dobrušce w Čechách; professor hospodářství a přírodopisu na filosofickém ústawu w Brně. Morawsko-slezský časopis pro lid 1842 — 1847. VI. 760.
- Dietrich, Prokop.** — Kněz řádu sw. Benedikta; 1716.
Swatě dcky Kauřimské, kázání V. 921.
- Dillinger, Tomáš;** 1689.
Idea sanctitatis. Zrcadlo swátosti t. j. život sw. Dominika V. 1299.
- Dikastus, Jiří z Miřkova.** — Roku 1614 byl farářem u sw. Štěpána w Praze a konsistorianem; potom děkanem w Jičíně, a od r. 1619 administrátorem konsistoře pod obojí; korunowal Fridricha falckého za českého krále. Po bitvě Bělohorské wypowieděn byl r. 1621 w Prosinci z Prahy, čímž konsistoř strany pod obojí zrušena.
1. Písničky církevní IV. 130. a.
 2. Žalm 136. a. 103. IV. 130. b.
 3. Cesta patriarchy Jakuba IV. 661.
 4. Historie pána našeho Ježíše Krista IV. 1482. a.
 5. Historie o proměnění pána Krista IV. 1482. b.
 6. Modlitba páně IV. 1508. a.
 7. Tilemanna wyklad sedmi žalmůw (přel.) IV. 1508. b.
 8. Postilla IV. 1560.
 9. Pohřeb Jaroslawa Křištofa Trčky z Lipy IV. 1685. a.
 10. Kázání při pohřbu paní Nosticové IV. 1685. b.
 11. Kázání nad p. Albrechtem W. Smiřickým IV. 1685. c.
 12. Kázání při pohřbu p. Barbory Floktové IV. 1685. d.
13. Dialog aneb rozmlauwání pobožné ducha s duší IV. 1831.
 14. Rozjímání o milowání boha IV. 1867. a.
 15. Duchovní proti moru prawé etc. IV. 1867. b.
 16. Modlitby velikých a však kajících hříšníků IV. 1962. a.
 17. Idiota, modlitby etc. IV. 1962. b.
 18. Modlitby aneb rozjímání, z kněh s. Bernarda a jiných sebraná IV. 1962. c.
 19. Modlitby w čas žalosti IV. 1962. d.
 20. Modlitby w tento zarmaucený čas (1611) IV. 1962. e.
 21. Modlitby pro pobožné paní a panny IV. 1962. f.
- Ditrich, Wit;** 1543.
Kázání o mytí noh IV. 1572.
- Ditrich, Josef Pawel Wáclaw.** — Narozen w české Skalici 1763 7. Dubna; farář Kostomlatský, pak Hrubo-Bezenský, vikář, kanovník Vyšehradský, doktor theologie, professor historie církevní w Praze 1803, censor 1806, děkan fakulty theologické 1822; umřel 1823, 26. Září.
1. Sedmero písní duchowních VI. 221.
 2. Zákon pána našeho Ježíše Krista VI. 1878.
 3. Řeči pána našeho Ježíše Krista VI. 1904.
 4. Žiwot a řeči p. n. Jež. Krista VI. 2162.
- Diwišowský, T.;** 1836 -- 1838.
W české Wčele VI. 496. m. 717.
- Dlabač, Bohumír Jan.** — Narozen 1758; kněz řádu praemonstratského, knihowny Strahowské strážce; umřel 1820.
1. Při počátku nowého roku. Báseň, dle Denis VI. 233.
 2. Rozličné básně příležitostné VI. 360. a—n.
 3. Wyobrazení potopy swěta (z něm. Samuele Gessnera) VI. 533.
 4. Psaní poetické P. Knoblauchowi VI. 565.
 5. Ynkle a Yaryko VI. 623. a.
 6. Edwin a Emma VI. 623. b.
 7. Prohlášení o sjednocení Šwejcariůw VI. 953.
 8. Listy českému krajanu o nynějších příhodách (1814 — 1818) VI. 971.
 9. Padesátiletá památka (rychtářského auřadu wykonáwaného od) Wáclawa Raytolara VI. 1048.
 10. Spis o počátku, uwezení a změnách českých vlasteneckých nowin etc. (Psáno nejprw německy) VI. 1091.
 11. Krátké wypsání českého králowství VI. 1147.
 12. F. Bakona wypsání nowého swěta (z latin.) VI. 1232.
 13. Jednání o rozplemenění a potřebě kopřiw (přel.) VI. 1530.
 14. Čtení o užívání tabáku od A Holého, po česku wloženo VI. 1599.
 15. Naučení o krawcích neštowicích VI. 1610.
 16. Prostředky proti pádu howěžního a owčého dobytka (přel.) VI. 1642.
 17. Odevzdání se docela do wíle boží VI. 2226.
W časopisech: Hlasatel VI. 564. a. — Dobrowzěst 600. c. — Dobroslaw 1067. d. — Čecho-slav 1067. e.
- Dlabač, Josef.** — Narozen w Nimburce; professor gymnasiální w Pisku; umřel 1826, 14. Pros.
Cantata při poswěcení školy Nimburské VI. 431.

Dlauhoweský, Jan Ignac (Hynek). — Z rytířské rodiny pánů na Kotauni, probošt kostela Pražského, vikář a suffragan arcibiskupa Jana z Waldšteina; odkázal 10000 zl. na dům kněžím ve správě duchovní ustálým; umřel r. 1701 10. Ledna.

1. Ager benedictionis. Požehnané pole etc. V. 98. 1176. a.
2. Předmluva k spisu W. K. Holana V. 101.
3. Zrost aneb prospěch 12letého Krista V. 889. a. 1242.
4. Duchovní pozdvižení pobožného lidu Pražského na den sw. Wácslawa V. 889. b.
5. Podiwin s Přibislawau V. 889. c. 1176. b. 1279. d.
6. Východ a západ slunce na hoře Sionské V. 889. d. 1082.
7. Swatých těl ostatkův etc. v kostele hlavním sw. Wíta registřík od Tomáše Pešiny spořádaný V. 1176. c.
8. O panně Marii Teynické V. 1176. d.
9. Historie blahoslawené panny Marie Klatowské V. 1176. e.
10. Stom života u prostřed ráje českého králowství V. 1176. f.
11. O swatém Janu Nepomuckém V. 1279. a.
12. Lékař počestný a počestný sw. František V. 1279. b.
13. Jana Ewzebja de Niremburg život sw. Izidora V. 1279. c.
14. Mons adjutorii. Hora pomoci V. 1423. 1571. a.
15. Koruna česká t. j. modlitby k přednějším dědicům V. 1571. b.
16. Wě nec nenwadlý z listí bobkowého etc. V. 1571. c.

Dobicer, František Josef. — Narodil se dne 5. Řijna 1811 v Launech; učil se ve městské škole tamže; studowal na gymnasium v Zatici od r. 1824, filosofii a některý čas práwa v Praze; roku však 1834 wstoupil do theologie w seminári Litoměřickém. Wyswěcen na kněžství dne 3. Srpna 1838, stal se kaplanem w Suniperku; r. 1839 roznemohl se z přílišného namáhání w úradě pastýřském, přesazen odtud do Sutomi w Mezihorí. Roku 1843 stal se kaplanem w Citolibeč; zastával od 9. Čerwna do 23. Řijna 1845 administraci farní w Winařicích, potom do 21. Ledna 1846 w Citolibeč.

1. Kamzikostřelci VI. 880.
2. Legendy aneb obrazy životův etc. sw. Hawla a sw. Klimenta VI. 2198.

W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Dobřenský, Wácslaw; 1579—1590.

1. Pohřební památka Petra Codicilla z Tulechowa IV. 618. a.
2. Pro památku Danielowi Přelaučskému IV. 618. b.
3. Pramen vody živé etc. IV. 673. a.
4. Koruna šlechtné a krásné panny IV. 673. b.
5. Srdečná stížnost na hřích IV. 673. c.
6. Wrtkawé štěstí IV. 673. d.
7. Běh swěta IV. 673. e.
8. Wěnik fíkový IV. 673. f.
9. Modlitba krále Šalomauna IV. 1953.

Dobřenský, Jan, rytíř; 1550—1580.

1. Naučení heitmanům o řízení poddaných a srotkůw IV. 859.
2. Zpráva o dobytku konském IV. 910.

Dobřenský, Jakub Jan Wácslaw, Černomostský (de Nigroponte). — Wnuk Wácslawa. Učedník Marka Marci, jehož nejwěrnějším přítelem, dědicem, spisů wydawatelem a chwalořečníkem byl. Byl professorem na fakultě lékařské w Praze od r. 1668 do 1697; rektorem university 1670 a 1685. Umřel roku 1697, 3. Března.

1. Discursus sphaerici V. 510.
2. Kalendář s pranostikau na rok 1688 V. 539.
3. Weřejná a přirozená před nemocmi obrána V. 577.

Dobrohlaw, Wojtěch. — Farář Libstadtský a Lužanský; 1721—1723.

1. Quaestio de voce t. j. otázka o hlasu před časy sw. Janu křtiteli podaná, nyní o sw. Janu Nepomuckém V. 932. a.
2. Cti ochránce etc. Jan Nepomucký V. 932. b.

Dobrowský, Josef. — Narozen 17. Srpna 1753 u Gjermetu nedaleko Rábu. Otec jeho Jakub Daubrawský, w Králohradeckém kraji narozený, byl wojenským strážmistrem, a tudy se do Uher dostal. Dobrowský studowal w Klatowech a w Praze; wstoupil r. 1772 do noviciatu k Jesuitům, po jichž wyzdwižení oddal se theologii až do r. 1777; na kněžství wyswěcen r. 1786, stal se vicerektorem w seminári Hradištském u Olomauce; r. 1789 ředitelem téhož ústawu; od r. 1790, po zrušení seminářů Josefinských žil w Praze. W r. 1792 putowal s hrabětem Šternberkem do Šwed a do Rus. Umřel na cestě w Brně r. 1829, 6. Ledna. O etymologii slowanskau wělice zaslaužilý.

1. Slowo Slawenicum, in specie Čechicum VI. 73. a.
 2. Bildsamkeit der slawischen Sprache etc. VI. 73. b.
 3. Lehrgebäude der böhmischen Sprache VI. 73. c.
 4. Entwurf zu einem allgemeinen Etymologicon der slawischen Sprachen VI. 147. a.
 5. Slawin VI. 147. b.
 6. Slowanka VI. 147. c.
 7. Deutsch-böhmisches Wörterbuch VI. 155.
- W časopisech: Časopis Musejní VI. 150. a. 993. e. 1140. f. — Monatschrift des vaterländ. Museums VI. 150. g.

Dolanský, Jan Jiří, kazatel exulantů; 1693—1710.

1. Dítek křesťanských biblí malá V. 758.
2. Kázání w neděli prwní po veliké noci V. 899.

Doležal, Pawel. — Narozen w Uherské Skalici; kazatel w Nepalich; 1738—1760.

1. Orthografia Bohemo-slavica V. 17.
2. Elementa linguae Slavo-Bohemicae V. 27. a.
3. Grammatica Slavico-Bohemica V. 27. b.
4. Donatus Latino-Slavicus V. 36.

5. Sbírnka slowensko-českých přísloví V. 44.
6. Bibli swatá rytmownými summowníky představená V. 168.
- Doležal**, František Daniel. — Františkán; 1656.
Vera effigies t. j. pravý konfekt královný nebeské V. 1168.
- Doležal**, Augustin. — Narozen w Skalici uher-ské r. 1737; kněz Sučanský; umřel 1802, 23. Března.
1. Weselost rolí boží Hybské pod rakauským skřiwánkem VI. 357.
2. Památná cclému světu tragedie, wypsání pádu prwních rodičů VI. 540.
- Doležal**, Emmanuel Wilém. — Lokalista u sw. Jana nad Skřýšowem; 1846.
Swáteční, kázání VI. 1978.
- Doležálek**, Jan Emmanuel.
České písně w hudbu uwedené VI. 501.
- Dolinský**, A.
Psal do Čechoslawa VI. 739.
- Domina**, wiz **Jičinský**.
- Donat**. — Český bratr.
Sepsal dvě písně do kancionalu III. 48.
- z Donina**, Fridrich; 1608.
Cestování jeho. IV. 660.
- Dörre**, František; 1805.
Popsání a wyobrazení peci k pečení chleba etc. VI. 1579.
- Doryzio**, Sybilla. — Morawanka; podepsala se: manželka zemského řečimistra we wlaske a anglické řeči; 1805.
Kuchařská kniha VI. 1566.
- Dostal**, František. — Morawan; kněz.
Zpěwowé pohřební (z něm. přel.) VI. 237.
- Drabík**, Mikuláš. — Kněz Strážnický; 1650.
Nahlednutí do hrozné propasti saudů božích VI. 1404.
- z Drahonie**, Bartoloměj (Bartošek). Rodu rytířského; we službě krále Sigmunda w čas Husitské wálky na Karlsteině w posádce.
Rozličné příběhy česky psané při jeho latinské kronice (Nezdají se wsak náležeti jemu.) III. 117.
- Drahoňowský**, Fr. K. 1845—1846.
W české Wčele VI. 496. m. 597. k.
- Drachowský**, Jan. — Narozen w Třeboni 1577; Jesuita; professor lat. a řeck. jazyka; prefekt škol; kazatel a missionář na Morawě, kdež mnoho českých bratří obrátil na katolickau wíru; superior missionářů w Čechách a představený kolleje Znojenské r. 1624, kteréž město ku katolickému náboženstwu přiwedl. Umřel w Brně r. 1644 w 67. roce wěku.
Grammatica Bohemica V. 21.
- Draský**, Tomáš. — Narozen w Praze 1791, 4. Listopadu; stal se knězem 13. Dubna 1814; duchowní správce w Hluboši w Beraunsku; notár arcibiskupský.
1. Wyklad všech písem swatých VI. 1710.
2. Modlitby, chwalozpěwy etc. aneb žaltář VI. 1727. a.
3. Poslední věci na nebi i na zemi VI. 1727. b.
- Drauschovius**, Kaspar Petr. — Děkan Nepomucký; 1643.
Weleslawná památka sw. Wojtěcha V. 1263.
- z Dražowa**, Samuel Martin. — Narozen w Hořowicích 1593, syn tamějšího pastora ewangelického, studowal w Launeh a w Žatci, potom od r. 1612 na universitě w Praze; stal se bakalářem r. 1614, a téhož roku w Září mistrem; byl rektor školy Wodňanské, farář w Litni 1618; pak w Praze u swat. Haštala a sw. Kříže welikého; přisedící konsistoře pod obojí od r. 1619; wypowězen r. 1620, odebral se do Wittenberka; potom co přestaun čtyr mladých pánů Kapliřů ze Sulewic, na cestách w akademiích, francauzské a holandské wšeljakých hodnosti, w Angličanech 1626 powýšení do stavu dosáhl. Roku 1631, jsa kazatelem w Perně, se Sasy do Prahy přišel a farářem w Týně učiněn, předseděl synodě kněží strany pod obojí do Prahy swolané, ale o rok později opět wylnán; w Perně proti českým bratřím psal; hlawní zastawatel strany ewangelické. Umřel 1639, 27. Ledna.
1. Zpěwowé o slawnosti a památkách církewních V. 81. b.
2. Ruční a roční knížka; zpěwy církewní IV. 153. a.
3. Rozate IV. 153. b. V. 81. a.
4. O počátku, zrostu, běhu, cíli starožitné akademie Pražské V. 459.
5. Reformatio Hussi et Vindiciae Žižkianae V. 374. a.
6. O předívném církwe Kristowé zachowání V. 374. b.
7. Collatio Hussi et Lutheri V. 374. c.
8. Tetradiion historico-politicum V. 494.
9. Quatuor symbola oecumenica V. 698. a.
10. O náboženstwu českých ewangelikůw V. 698. b.
11. Confessio. Wyznání wíry sw. křesťanské V. 698. c.
12. Tridecet pět důwodůw neb příčin, pro které všickni ewangeličtí Čechowé za jedno býti mají V. 698. d.
13. Obrana křesťanská proti ohlášení starších kněží bratrských V. 698. e.
14. Promluwení o swornosti církwe V. 698. f.
15. Oswědčení proti odpadlcům Čechům V. 698. g.
16. Induciae Martinianae V. 698. h.
17. Sedm listů apokaliptických wyswětlení V. 823.
18. Kázání pohřební při pohřbu Bohuslawu Růta z Dirného V. 1061. a.
19. Kázání pohřební paní Ludmily Kubicové V. 1061. b.
20. Wzácná pohřební pamět Janů Jindřicha Pomnitze V. 1061. c.
21. Kázání pohřební při pohřbu Matiaše Trojla Hagiochorana V. 1061. d.
22. Kázání při pohřbu jednoho českého študenta. V. 1061. e.
23. Deset pohřebních kázání V. 1061. f.

24. Desatero přemýšlování V. 1532. a.
 25. Modlitby pannám a paním etc. V. 1532. b.
 26. Modlitby k časům těmto posledním zarmouceným V. 1532. c.
 27. Enchiridion precum sacrarum V. 1532. d.
 28. Modlitby k slavnostem a památkám výročním V. 1532. e.
 29. Sacra anchora Boemorum exlantium V. 1532. f.
 30. Skraušené modlitby etc. V. 1532. g.
- Dresler, Josef**; 1738.
 Bolestná žalost etc. nad smrti Wolfganga Hannihala biskupa Holomauckého V. 1093.
- Dřewíný, František**. — Narozen v Bělé 1787, 6. Prosince; knězem učiněn 1811, 15. Dubna; farář v Lauhowci, potom kanovník na Wyšehr. Wýtah nejpotřebnějších díla řeči VI. 81.
- Dřewinek, Hawel**. — Český bratr. Jedenáct písní v kancionalu III. 48.
- Drlik, Ignac**; 1809.
 Sprosto pochopitelné cwičení o počtech VI. 1391.
- Dubčanský, Jan**, jinak Habrowský. — Bratr český; rytíř. Léta 1537 do wězení wzal, a l. 1538 wyručen z wězení 6. Dubna, tak, aby více nepsal, nekázal atd. pod 10,000 kop gr. Byl l. 1528 na konec masopustu začal zvláštní jednotu swau w Kautě.
 1. Zpráva prostá a prawá o bratřích starších jednoty IV. 516.
 2. Listové bratřím Boleslawským IV. 1213.
- z Dubé, Ondřej**. — Rodu panského; od roku asi 1361 až 1394 byl nejvyšším písařem zemským; roku posledně jmenowaného úřad tento složil; jmenuje se napotom pánem na Zlenicích na řece Sázawě; umřel r. 1412. Wýklad na práwo české II. 87.
- Dubrawits, Antonín Ferdinand**. — Farář Jaroměřský 1747.
 1. Hlahol osadenni slawnosti swatořečení Jana Nepomuckého V. 948. a.
 2. Maria virgo regiae urbis Brunensis V. 948. b.
- Dubský, František**; — Jesuita; 1705.
 Libitina vindicata (řeč pohřební o cis. Leopoldowi I.) V. 1088.
- Dukát, Jakub J.**; 1725.
 Phoenix morawský, aneb život Jana Sarkandra V. 1327.
- Dunajský, B.**; 1842.
 We Květech 496. k.
- Dundr, Josef, Alexander**. — Narodil se dne 1. Dubna 1802 w Nowém Strašeci; chodil do školy we swém rodním místě, pak u Trinitarů a w Teyně w Praze. Studowaw též na gymnasiu a na technice, byl nejprwé diurnistou při Pražském magistratu (1821), potom školním mládcem u sw. Františka w Praze po pět let. R. 1826 stal se učitelem w Hlinsku, kdež byl do r. 1830. Roku 1834 stal se listowním w Blowicích, r. 1842 wstoupil do služby při českém národním museum.
 1. Malý Slowan VI. 133.
 2. Zeměpis králowství českého VI. 1149. a.
3. Průwodce po Čechách VI. 1149. b.
 4. Králowství české, statisticky polohopisné popsaní etc. VI. 1149. c.
 5. Ponawrzení o stawu a rádech duchowenstwa w Čechách VI. 1151.
 6. Nawedení k mechanice (přel.) VI. 1405. a.
 7. Nawedení k stawitelství (přel.) VI. 1405. b.
 8. Kniha methodní VI. 1262.
 9. Dárek dobrým dítkám VI. 1315.
 10. Witek, wčelař VI. 1518.
 11. Pastýřská domácí kniha VI. 2276.
 W Časopisech: Kwěty 913. c. 1067. q. — Česká Wčela 1008. f. 1036. e. 1473. k. — Časop. česk. mus. 1162. f.
- Durček, Ondřej**. — Narozen w Jelšawě w Uhřích 1819.
 We Hronce VI. 932. i.
- Durgal, Martin**. — Slowák; 1817.
 1. Praktická slowensko-německá grammatika VI. 110.
 2. Praktická uherská grammatika (Společně s Bobokem) VI. 115.
 3. J. Glace Žiwotopis D. M. Lutera (z něm.) VI. 1062.
- Durich, Blahoslav** aneb Fortunat. — Narozen w Turnowě; Paulan; umřel 1802.
 W ydal bibli společně s Procházkau VI. 1705.
- Durynek z Ryngolu**; 1555.
 Kronika kratochwilná o Meluzině (z něm. přelož.) VI. 101.
- Dušan, wiz Lambl**.
- Dušek, Wacslaw**. — Farář Boskowský; 1756.
 Trilhranné školního žáčka srdce V. 808.
- Dušek, Wendelin**. — Narozen w Dobrauči dolní (Liebenthal) 1784, 18. Ledna; stal se knězem 23. Srpna 1812; farář a čestný děkan w Pecece.
 1. Promluwa učitele k dítkám etc. VI. 726.
 2. Nawedení k náležitému školnímu wučowání VI. 1264.
 3. Rozmanitá naučení pro mládež VI. 1309. a.
 4. Naučné powídky VI. 1309. b.
 W Časopisech: Rozmanitosti VI. 1036. a. — Přítel Mládeže 33. b. 1260.
- Dušek, František**. — Narozen na Chotěborkách; lesní Radowesnický na komorním panství Poděbradském 1800; pak wrchní lesní w Uhřích.
 První základy umění polesného VI. 1560.
- Dwořáček, Jan**; 1839.
 W České Wčele VI. 496. m.
- Dwořák, Anton Jaromír**, z Boru; 1743.
 1. Diwotworné witézství medotekaučního učitele etc. sw. Bernarda.
 2. Kázání šestileté památky Sedlecké VI. 1004.
- Dwořák, Jan**. — Narodil se 9. Listopadu r. 1793 w Kuklenách blíž Králowé Hradce. Studia gymnasiální a theologická dokonil w Králowé Hradci, filosofická na universitě Pražské. Na kněžství poswěcen 17. Ledna 1819, byl kaplanem w Chraští na panství biskupském od 15. Února 1819 až do 31. Řijna 1829; na to od 1. Listopadu 1829 až do 30. Zář 1832 na diwčím školním ústawu Wor-

- šulinském na Horách Kutnách, od 1. Října 1832 až do 30. Zář 1840 katechetou na hlavní škole v Německém Brodě, konečně od 1. Října 1840 ředitelem a katechetou na hlavní škole v Jičíně; biskupským dekretem od 13. Ledna r. 1850 stal se biskupským notářem. Kázání na zasvěcené svátky VI. 1967. W České Wěle VI. 1220. c.
- Dwořákowa, Růženka; 1842.**
We Wěle VI. 913. d.
- Dworský, Mikuláš.** — Kaplan we Zbiroze, potom děkan w Příbrami; 1591.
Jeronyma Wellera kniha o povinnostech všech úradů (přelož. z lat.) IV. 728.
- Dworský, Bartoloměj.** — Farář w Kauřimí; 1542.
Proti alchoranu IV. 1237.
- Dworský, M.** 1832.
W Časop. česk. mns. VI. 913. f.
- Edelbert, Nimburský.** — Kapucín; 1698.
Martina z Kochem Veliký život pána a spasi-tele našeho Jež. Krista (přel. z něm.) V. 1244.
- Efraim, Jan.**
Spolupřekladatel biblí Kralické IV. 1167. a.
- Ehrenberger, D. Josef.** — Narodil se léta 1815 22. Čerwence w Koraulwi, osadě české, blíž Poličky. Na studie se dostal teprw po šestiletém nawštětowání školy domácí a sice nejprw na hlavní školu do Poličky a pak školním rokem 1830 na gymnasium do Litomyšle, kdež i filosofii odbyl. Studia theologická wykonaw we Hradci, došel poswěcení kněžského r. 1841; naež se stal kaplanem nejprw w německé wsi Kwětné (Blumenau) u Poličky. Odtud však již po několika týdnicích na štaci českau do Skuhrowa we Hradecku co kooperátor byl powolan; a pobyw tu bezmála tři léta na swé dosawadní stanowišťe co kaplan do města Solnice (1844) přeložen.
1. Půwodní vlastenské powídky, powěsti a báchorky VI. 891. a.
 2. Ostruha krále Jana VI. 891. b.
 3. Tataři na Morawě VI. 1385.
- We Kwětech VI. 913. c.
- Eiselt, J. N.; 1833.**
Polička, k. hōhm. Leibgedingstadt, nápisy VI. 599. t.
- z Eksteina, Ulrich Kristof.** — Bakalář Hor-
towski.
Kancional český pohřební. Příd. 164.
- Eligius od sw. Jiří.** — Řádu bosáckého pau-
stewníkůw; 1736.
1. Nebeský wůdce etc. (o sw. Janu Nepom.) V. 984. a.
 2. Kristus Ježíš od trní swých smrtedlných etc. V. 784. b.
- Elis, Fr.; 1846.**
W České Wěle VI. 496. m.
- Elsner, Jan Bohumil.** — Narodzen we Wen-
growě w Podlachii, 10 mil za Waršawau, r.
1717. Senior jednoty bratrské skrze Weliké Polsko, a nejprwnější učitel z této jednoty při církwi Berlínské od r. 1747, a kazatel po 40 let. Wydal 37 rozličných spisů swých a jiných (Komenského). Umřel 1782.
1. Kancional t. j. kniha žalmů etc. V. 148.
 2. Kancional rozmnožený V. 149.
 3. Otázky katechismusowé V. 794.
 4. Mléko čisté prawdy boží t. j. Katechismus etc. V. 801.
 5. Uprímné rozsuzování sebe samého (z něm. Lavatera) VI. 2206.
- Některé písně jeho (jedna půwodní, ostatní z něm.) připomíná Jiří Urban w registřiku písní od r. 1765.
- Emericus a St. Stephano.** — Karmelita; 1749.
Weliké a malé etc. V. 1230.
- Eneas, Jan.**
Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.
- Engelthaler, Karel.** — Narodzen w Rako-
wníku 17. Října 1784; knězem stal se 21. Srpna 1808; farář w Hostomnicích.
Psal do Čechoslawy VI. 739.
- Ennius, Šimon, příjmi maje de Phoenicio campo.** — Stal se bakalářem w učení Pražském r. 1544; měšťan a senator Klatowski; latinský básník; umřel 1561, 20. Února.
Roberta Barusa kroniky (o papežích) (přeložil z lat.) IV. 611.
- Erben, Karel Jaromír.** — Narodzen w Mile-
tíně 1811; studowal na gymnasium w Krá-
lowé Hradci; filosofii a práwa w Praze; řádný and král. české společnosti nauk, archiwář i sekretář českého Museum, aud sboru musejního pro řeč a literaturu českau.
1. Písně národní w Čechách VI. 339.
 2. České besedy (příspěvek) VI. 340.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. — Kwěty 559. g. 1008. k. — Wesna 770. — Wěle 913. d.
- Eremias, Adalbert; 1645.**
1. Blahoslawená pauna Maria Cellenská VI. 1206. a.
 2. Diwotwornice nebeská etc. VI. 1206. b.
- Ertel, Jan Bohumír.** — Rodem z Kremnice; kněz
církwe Šopronské.
Jedenáct písní z něm. přeložených w Tranow-
ského cítaře V. 86.
- Esop.** — Narodzen w Dašicích; kandidát lé-
kařství w Praze; 1836.
We Kwětech VI. 496. k. 559. g.
- Estergala, M.; 1835.**
Křestanský nábožný zpěwník VI. 258.
- Etesius, Matěj, jinak Chládek Sušický.** —
Kněz; 1614.
1. Kázání pohřební nad synáčkem Ctibora Wi-
tanowského z Wlčkovic IV. 1708.
2. Epištola neb psaní Awentroota Jana ku králi španělskému. Příd. 21.
- Faber, Jan.**
(Spisy jeho. Příd. 25.)
- Fabri, Samuel.** — Slowák; učitel školy ewan-
gelické w Sabinowě, Šaryšské stolice; 1803.
1. Zpráwa, podlé níž skrze zahlazení uhorok a

obecného pasztwiszka etc. (přelož. z něm.) VI. 1531.

2. Zpráva užitečná zahradné stromy wyvoditi a obchodit (z něm. přelož.) VI. 1536.

Fabricius (také Faberius), Wácslaw. — Narozen w Bohdanči; byl roku 1600 a 1601 správcem školním u sw. Klimenta na Poříčí w Praze; r. 1608 farářem w Hořicích. Monumentum wys. uróz. p. Zikmunda Smiřického IV. 1681.

Fabricius, Leopold. — Narozen we Wys. Mýtě 1715; Jesuita, professor a kazatel w Týnském kostele a u sw. Salvatora; umřel 1772.

1. Smutná paušť opuštěného pána Ježíše V. 881. a.
2. Mravná naučení na swátky celého roku V. 881. b.
3. Mravná naučení na všecy wyroční neděle V. 881. c.
4. Syn pobožný matere bezbožné etc. sw. Wácslaw V. 881. d.

Fabricius, Hiacynth; 1761.

Pilný dělník pro čest a slávu boží sw. Frant. Xaver. V. 1035.

Fabricius, Hugo. — Kněz, 1764.

Požehnaná památka etc. sw. Prokopa V. 1364.

Facilides, Viktorin Meziříčský; 1629.

Jiřka Miliusa gruntovní zpráva, že M. Luther etc. (překlad) V. 699.

Fährich (Praporecký), Anton. — Narozen w Stáhlavi dne 19. Čerwence 1802. Studoval od r. 1812 na gymnasium we Slaném; od r. 1818 na vysokých školách Pražských. Po skončené filosofii (1821) bohoslowí se oddaw w seminári s Karlem Winařickým po 3 leta obcowal; že pak po odbytém studium pro mladost wyswěcen býti nemohl, k medicíně se obrátil. Mezi tím ale za pěstouna mladých hrabat Wratislawů z Mitrowic povolán byl, r. 1828 k professuře se odhodlal. Roku 1829 stal se adjunktem na gymnasium Staroměstském, r. 1830 suppletem tamže; r. 1831 gramm. prof. w Jičíně a spolu doktorem filosofie na universitě Pražské.

W časopisech: Krok VI. 1406. a. — Kwěty 1473. r. — Česká Wčela 1526. a.

Falkrabě, Wít, Klatowský. — Farář Skalický; 1614.

Kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1702.

Falco, Wácslaw Písecký. — 1634.

Werše na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 198.

Fandl, Jiří. — Slowák, farář w Nahaczi; 1793.

1. Wýtah z Jiřího Papánka historie gentis slavicae VI. 947.
2. Pilní domajší a polní hospodár VI. 1492. a.
3. Druhá stránka, w kteréj po smrti prvňého druhí pilní hospodár wykládá etc. VI. 1492. b.
4. Příhodné a swátečné kázání VI. 1924.

Farský, Josef. — Narozen w Boskowě 28. Srpna 1776; kněz.

Příspěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Fauknar z Faulkenšteina, Šebastian; 1589. Titulár IV. 1154.

Fayl, Anton Emmanuel Dražkovecký. — Sudí w Miroticích, pak purkmistr w Domažlicích. Právní sekretár. VI. 1702.

Feigerle, Ignác. — Narozen w Biskupstwu u Náměště 8. Dubna 1795; doktor w bohoslowí a wyslaužilý professor pastorálky i rektor vysokých škol Olomauckých (1828) a Wídenských (1847), c.k. dworský a bradský, farář. Sedmnáctero kázání VI. 1958.

Fejerpataky (Bělopotocký), Kašpar z Klačan.*)

*) Na wyslowňau žádost p. spisowatele zde jmenowaného klademe životopis od něho samého psaný beze wší proměny.

Kašpar Fejerpataky (Bělopotocký) narodil se roku 1794 dne 1. Ledna, we Welké Paluzi Liptowské stolici w Uhrích. Matku utratil w šestém roce, která se nešťastnan náhodau we wodě Welko-Palužské utopila, a dostal potom macechu. W Paluzi rostnul i do školy chodil za pět let, s pěkným baubelatým děwčetem, Jerkan, která známost potom, když dorostnul, se obnovila a vždy s ní we spojení zůstal, anť byla wyborná duše. Ze školy Welko-Palužské byl sem poslaný na Kežmarské gymnasium, kdež sem dvě leta chodil a syntaxim dokončil. Potom roku 1807 začal sem se umění kniharskému učiti, ale i při tomto wždycky, když mi pěkná kniha do rukau přišla, sem bedlivě a pilně čítával. Zpěwanky slowenské sem spisoval a J. Kollárowi do jeho sbírky, když ji wydával, zaslal. Můj otec, sám mlowník česko-slowenské řeči, čítal Kramerišowý české nowiny, měl drahnau zásobu českých knih, i starých, měl sem tedy k čítání dobrau příležitost. Čtěl sem i kniharstwi nechati, neb sem i hospodářské práce konati musil a do školy se nawrátiti, ale můj otec byl proti tomu. Wyučiw se kniharstwi, wybral sem se roku 1810 dne 9. Řijna na wandrowku, a i tam denník mého cestowání wedl. Roku 1811 byl sem w Košicích; 1812 a 1813 w Pešti; pak od 1813 až do 1815 za dvě leta w čas Wídenského kongressu we Wídni, kdež sem německých klassiků čítával a do rejsowní akademie chodil i kresliti se učil. Roku 1815 dne 15. Kwětna nawrátíl sem se do domowa k mému otci, s učenými Slowany se seznámil, s nimi si dopisowal, tak že má láska k materčině ze dne na den rostla. Chodíwal sem každau neděli do háje a tam w samotnosti česko-slowenské knihy čítával i Palkowičiw slowník k tomu potřebowal, wýtahy a wýpisy z knih robil. Začal sem něco roku 1817 i pro wesejnost písati a do Časopisů česko-slowenských mé práce posilati. Roku 1821 dne 4. Čerwence, přestěhowal sem se z Welké Paluze do Sw. Mikuláše, kdež sem již wětší okres účinkowání měl, a i knihy české, které sem vždy na sklade měl, prodáwal; čítal sem Pražské nowiny a zatmělejší msta i slowa w nich společenářim wyswětlowal. S Jancem Kollárem byl sem w úz-

1. Slabikář chlapců VI. 20. a.
2. Slabikář děvčecí VI. 20 b.
3. Tři sta šedesát pět propovědí VI. 28.
4. Ruční kancionálík VI. 264.
5. Některé básně VI. 422.
6. Werše slowenské k installaci Ant. Majthényho ispána Lipt. stol. VI. 495.
7. Wšecko naopak VI. 669.
8. Trasořitka VI. 670.
9. Starauš plesniwec VI. 678.
10. Staw Liptowské stolice VI. 1244.
11. Kalendář pod názvem Slowenský pozorník VI. 1430.

kém spojení a ustawičném dopisování. Roku 1828 sem se oženil, abych o domácnost pečovati nemusil, a tím více času wědám obětovati mohl, což se mi i podařilo, anť sem dobrau hospodimí dostal. Při knihárství a knihkupectví sem vydával každoročně od roku 1830 i Wlastenský kalendář, a s rokem 1841 s Wlastenským kalendářem i Slowenský Pozorník vydávati začal, ale pro zmatky we způsobu psaní w Uhřích, a pro nepokoje i zbaření sem od vydávání Slowenského Pozorníka upustiti musil, ale na rok 1851 ho zase vydám. Na rok 1850 sem Wlastenský kalendář také vydal, že ale sem byl w císařsko - královském auřadě, tedy sem mé jméno nedal nař tisknauti. Roku 1829 založil sem půjčowací česko-slowenskau knihownu, která do 55 čtenářů měla, když mi přišel zázak od Raddy královské z Budína, abych to bez wýsady nečinil. R. 1830 zřídil sem we Sw. Mikuláši česko-slowenské diwadlo z ochoty, a naň sám nejprvnější wystaupil, na kterém se mnoho česko-slowenských kusů provozowalo, až po r. 1842, kdežho zmáhajíc se maďarčina potlačila. Wydal sem po ty časy i drahně spisů slowenských w Historii literatury poznamenanych. Roku 1833 kaupil sem si dům we Sw. Mikuláši i s gruntem (půdu), pro který sem se od roku 1840 až po 1847 prawotil (pri wedl), ale neswědomití sandcowé mne wšude jako Slowáka odsadili, a já sem mnoho peněz w té pri utratil. 1833 dne 11 Září narodil se mi syn, který žije, rád česko - slowenské knihy čítá, a Bůh dá, do mých šlepeju staupati bude. Čechowé po Uhřích cestující mne nawštěwowali a já sem si známosti s nimi činil, a i já sám sem mladiků pro wzddělání do Prahy posílal. Roku 1834 zwolen sem byl na cirkewním konwentě Swato - Mikulášském za cirkewního Notáře a místního dozorce školy. Roku 1841 dne 16. Srpná a roku 1835 dne 24 Září byl sem na Křiwání Liptowském se Slowany, 7538 střewiců vysokém wrchu, na pomezí Haliče. Roku 1837 stal sem se zakladatelem matice české. Roku 1841 dal sem Ludewitowi Šturowi kaučii na jeho Slowenského Nowiny na 10,000 zl. Roku 1843 dne 8. Listopadu wymalowal w oleji mau podobiznu Josef Božetěch Klemens, která kamenopisem Deckera a Raulha we Widni, r. 1845 tiskem s facsimile mého písma na swětlo wysla. Když se Tatrín w měsíci Srpnu 1844 we Sw. Mikuláši založil, mně při něm auřady počtowníka a wýborníka swěřeny, které sem do roku 1846 zastával, nebyw ale se způsobem psaní Tatrína srozuměný, ty auřady sem potom složil. Pro mé spisowatelství, an sem byl velmi swobodný, měl sem mnoho nepřátelů, tak že mne

12. D. M. Luthera katechismus VI. 1818.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 570. a. 1140. b. — Časop. mus. 599. f. — Hronka 1067. p. — Wčela 1076. d. — Kwěty 1076. g. 1220. d. 1446. b. Rozliěnosti Pražské 1076. i.

Feieš, Jan. — Slowák; cirkwi ewangelických Malo-Hontských inspektor; 1808—1812.

1. Hlas wolající k sedlákům etc. VI. 1194. a.

Feltel, Frant. Xaver. — Narozen w Litomyšli 19. Listop. 1783; kněz w Zásmukách. Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

roku 1846 dne 28. Máje tři srowci na cestě lapili, do sklepu zawlekli, a tak zbil, že sem za dwa týdny krwi chrákal. Roku 1847 w měsíci Ůnoru cestowal sem po železnici do Wídně, w přičině mé pře, odtud sem šel k bratřim Slowanům do Brna, Prahy, Ilolomauce a Prešpurka, s mnohými spisowateli se seznámil, jejich literní počínání a konání pozorowal. W Praze sem se bawil 10 dní a wšech čelnějších spisowatelů ponawštěwowal, o jejich literních prácech s nimi rozmlauwal, Pražské památnosti poohledal a se w česko-slowenském spisowání upewnil, nebo Šturowští Slowáci i na mne welmi dotrali, abych i já tak pospolitě, jako oni psal, což sem wšak učiniti nechtěl, ani nečinil. Roku 1848 mne už Maďari pronásledowati začali pro mé slowenské spisowání, musil sem se před jejich wláduiho komissara ustanowiti a zodpowidati. Roku 1849 w měsíci Lednu, když buřiči maďarští do Sw. Mikuláše přišli i mne lapili a do zajetí odwesti chtěli, ale sem jim tehďáž uklaul a po hájích w zimě, w chujawě a metelici se ukrýwal. Ale téhož roku 19. Máje dal mne slowenský odrodilec, muj přítel a pokrewný lapiti, nebo i rodinné swazky běsnost maďarská trhala. Lapeného mne dowezli do Sw. Mikuláše, kdež mne na náměstí howada maďaronská bila, pak sem byl do pant železných dún, dwěma strážemi ostřihán; wšecko w domě mi popečetili a wšecko i dům odprodati chtěli, což wšak přišli Rusi překazili. To wšecko jen proto se mnau robili, že jsem byl wěrný císařsko - královský poddaný, a císařsky smýšlel. Dne 7. Čerwna mne pryč ze Sw. Mikuláše do zajetí maďarského odwedli, w němž mi oběšením a zastřelením hrozili. Wedli mne pod stráž do Pešti, Segedína, Welkého Waradína, Aradu, po žalářích a temnicech mne wézili a nejplanší luze we dne i w noci ostřihatí dali, a kdyby wítězně Ruské wojsko tak rychle nebylo napřed postupowalo, byli by mne o žiwot pripravili. Toto zajetí mé wypisáno je we Wlastenském kalendáři na rok 1850. Nawrátiv se ze zajetí zůstal sem hned Stoličným Služnoworským, potom císařsko - královským sirotským otcem, pak přisedníkem kollegialního sandu, za mau dokázanau wěrnost k císaři pánu. Mluwím a písem latinsky, německy, maďarsky, slowensky. Roku 1850 poslal sem žádost na ministerium wnitřních záležitostí do Wídně, aby se mi Bělopotockým místo Fejérpatakým psáti dowolilo. Dne 26 Března 1850 zajali mne cis. žandarmy a do 28. Března mne wézili, i Maďari i Němci se mého rozumu báli, Němci mne w podezření měli, že jsem konulista.

Ferencičik, Samuel. — Ewangelický kazatel w Jelšawě.

1. Duchovní řeč, při úvodu Samuele Tomáška do církve Chyžnárské VI. 2067. a.
2. Řeč oltární při založení věže w církwi Jelšawské VI. 2067. b.
3. Duchovní řeč při posvěcení chrámu církve Ratkowské VI. 2067. c.
4. Duchovní řeč w den památky posvěcení církve Jelšawské VI. 2067. d.

Ferus, Jan.

Modlitby IV. 1997.

Ferus, wiz Plachý.

Fiala, Jeronym Sigmund. — Kněz Budinský; 1630.

Dwanáctero ráád rytířůw božích V. 1257.

Fiala, Jan. — Kněz.

W Milozoru VI. 740. b.

Fialka, M. — Od roku 1849 c. k. major; bojował we wojně uherské.

1. Olivier Twist (z angl. Dickensa) VI. 882. a.
 2. Stědrý večer (z angl. téhož) VI. 882. b.
 3. Zwony (z angl. téhož) VI. 882. c. 912.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1008. k. 1067. q. 1076. g. 1162. i.

Fickscher, Wáclaw J. — Kněz; 1710.

Slavná pověst etc. města Plzně V. 908.

Filek, Jan. — Narozen w Kopidlně 19. Listop. 1785; školní učitel w Chrasti od r. 1812, o wychování mládeže a štěpařstwi i wčelářstwi zaslužilý. Umřel 25. Ledna 1837.

1. Prawidla české dobropisemnosti VI. 51.
2. Pisemnosti pro nejautlejší mládež VI. 136.
3. Hauslí škola VI. 182. a.
4. Mravný kalendář VI. 182. b.
5. Proč a proto při umění početním VI. 1395.
6. Přírodopis VI. 1469.

Filek, Jiljí Augustin. — Narozen 24. Srpna 1777 w Treboni; stal se knězem 8. Září 1802; děkan Chýnovský, potom děkan kapitolní infulowaný a vicedirektor gymnasia w Budějowicích.

Přispěl ku Příteli mládeže VI. 1260.

Filípek, Wáclaw. — Narozen na Weselí nad Lužnicí w Budějowsku 28. Srpna 1812; studował w Jindřichowě Hradci a w Praze. Na diwadle Pražském hrál pod jménem Líp.

1. Smíření, od Houwalda (přel.) VI. 676. 700.
2. Rozličné diwadelní kusy (z něm.) VI. 700.
3. Kazatel Wakefieldský (z angl.) VI. 863. a.
4. Psaní z Islandu. Wojenské nehody pokojného. Kratochwilné čtení atd. (přel.) VI. 863. b.
5. Ludwík malý wystěhowanec, od Šmida (z něm.) VI. 1351. a.
6. Eustachia (od téhož) VI. 1351. b.
7. Audolí Almerianské (přel.) VI. 1351. c.
8. Pokladnička (přel.) VI. 1351. d.

W časopisech: Česká Wčela VI. 496 m. 597. g. 913. d. — Kwěty 597. k. 913. c. 993. m. 1008. k. 1076. g. 1084. f. 1125 d. 1607. f. — Wlastimil 1140. 1173. g.

Redigował Palečka společně s Rubšem VI. 759.

Filipi, Josef. — Narozen 1. Kwětna 1812 w Heralci w Chrudimsku. Učil se na hlavní škole w Poličce, absolwował gymnasium a filosofii w Litomyšli, theologii w seminári Brněnském. R. 1836 poswěcen na kněžstwi, poslán byl nejprwě za kooperatora do Německého a Žďáru, kde krátký čas pobyw pak do Studené přesazen byl. Po 5letém zde aučinkování dosazen r. 1845 za faráře we Wolfířowě. We Wčele VI. 496. m.

Filomates, Matauš Wolkenberger z Wolkenberka, jinak Wolkenberský, také Dačický. — Narozen w Dačicích; praeceptor dítek nejvyšš. komorníka králowství českého, Jana z Waldšteina; od Rudolfa co latinský poeta owěncen a na ryliřstwi pasowan, odtud jméno z Wolkenberka; 1572—1580. (Omylně změn ten býwá s ním Matauš Filomathes Dačický, professor na universitě Pražské, kterýž umřel r. 1565 23. Září.)

1. Výklad erbovní piktury p. Hertwika Zeidlitz z Schönfeldu IV. 501.
2. O wywýšení a vysokém důstojenstwi lidského pokolení IV. 664. a.
3. Druhá knížka o wywýšení nesmrtné a věčné duše rozumné IV. 664. b.
4. Výklad na žalm 28. IV. 1501.

Fingerhut, František. — Studował w Praze a we Widni; roku 1849 wystěhowal se do Ameriky.

We Kwětech VI. 150 f.

Firbas, Josef. — Apotekář we Strakonících; 1815.

We Widenkých Listech VI. 1409. a.

Fišer, Josef; 1845.

Hedbáwnictwi w Čechách VI. 1558.

Fizele, Jan; 1836.

Slabikář VI. 25.

Flaška, Jan Smil z Pardubic. — Rodu panského. Byl panem hradů Staré w Bydžowsku a Richenburka w Chrudimsku; r. 1395 přistaupil k jednotě panské proti králi Wáclawowi IV; výrokem krále Sigmunda mezi Wáclawem a jednotau učiněným dne 2. Dub. 1396 stal se nejvyšším pisařem, kterýžto úřad až do smrti swé zastával; zahynul w pátce s měšťany Kutnohorskými, mezi Horau a Čáslawí dne 13. Srpna 1403.

1. Sbirka starých příslovií II. 23.
2. Nowá rada II. 58.

Flaxius, Bartoloměj. — Arcijahen Plzenský. Roku 1594 ustanowen byl od arcibiskupa za polního kazatele we válce turecké; odtud se nawrátíw jmenowan byl kanowníkem kapituly Pražské, a spolu kazatelem u sw. Jakuba na Starém městě.

1. Claud. Viexmontii o pokání (z něm.) IV. 1321.
2. Jiřka Šerera Chodcowský plášť (z něm.) IV. 1326. a.
3. Zpráva jistá o Antikristu IV. 1326. b.

4. Kašpara Franka Základ víry katolické IV. 1343.
 5. Krátké naučení o pokání IV. 1348.
 6. Výklad mše svaté IV. 1743.
- Flaxius, Jan** mladší z Čenkowa. — Farář w Záhohř, senior děkanství Piseckého; 1618.
 1. Troje kázání o hodování, o smilstvu a swáru IV. 1650. a.
 2. Kázání o postu IV. 1650. b.
- Foebellus.** — Mistr, český bratr.
 Složil píseň w Kancionálu III. 48.
- Foediš, Antonín.** — Jesuita; kazatel u swat. Petra w Brně; 1769.
 Chwaloreč na den posvěcení chrámu páně V. 1047.
- Fölk, Jan** (Hansfolk). — Kupec a měšťtín Starého m. Pražského; 1577.
 Psaní p. Pawlowi Grynmlillerowi (o českých Židech) IV. 645.
- Formánek, Jan** Čechomil, B. Činoweský J. E. F. — Narozen w Klatowech dne 12. Října 1809, skončil roku 1829 tamže gymnasiální studia. Zalbiv sobě vychowatelství slyšel běh pro učitele na wzorní škole Pražské. Nemáje však příhodného místa odebral se po skončeném běhu r. 1831 do Budějowic, kdež studowal filosofii, potom opět r. 1833 do Prahy, kdež se oddal studiím práwnickým. R. 1834 obdržel na Klatowské hlavní škole místo podučitele a spolu též učitele první třídy, kteréžto místo 7 let zastával, až se pak r. 1841 dostal za učitele dívek při té samé škole.
 1. Jaromírowa první kniha ke čtení VI. 30.
 2. Listové týkající se wyučování mládeže na wenkowských školách VI. 1266.
- Fornet, Josef.** — Potomek z Hugenotské rodiny, od Ludwika XIV. zahnané; narozen w Trenčánské stolici 1732; kazatel w Lewoči a w Strbě; umřel 1809.
 1. Summa křestanského učení podlé katechismu Luterowa VI. 1798.
 2. Rozdíl filosofické a božské maudrosti při wykládání ctnosti VI. 2227. a.
 3. Křestan w swobodě VI. 2227. b.
 4. O tanci VI. 2227. c.
- Fornet, Jan;** 1791.
 Kázání na poděkowání Leopoldowi II. za powtwrzenau swobodu w náboženství VI. 1999.
- Forst, Kristian J.** — Farář w Kácowě; 1742 — 1752.
 1. Čistá holubička etc. panna Skolastika V. 1002. a.
 2. Kněz veliký etc. sw. biskup Mikuláš V. 1002. b.
- Fortius, Jan** z Kauřimě. (Rodinným jménem Chyba, později od domu swého: Zahrádek na tarmarcě w Praze také Hortensius nazwán). — Narozen w Kauřimi r. 1517 23. Února. Stal se bakalářem w Praze r. 1537, mistrem 1541; byl professorem na universitě r. 1542, 1543; potom oženiw se wystaupil z univer-
- sity, nicméně však učil, nejspíš w domě swém, jazyku hebrejskému. Umřel w 73. roce wěku swého r. 1590 30. Října.
 Výklad wyborný na žalm 127. IV. 1492.
- Fortunatus, Samuel** Petr Kauřimský. — Alumnus theologie; 1636.
 Wězná neuhasedlná zatracencůw mučírna. V. 1393. c.
- Foyta, Antonín.** — Farář Solopický; 1786.
 Pořádní příběhowé Hildebranstwí V. 392.
- Fraitag, Sebastian** z Čepirohu. — Opat kláštera Lauckého; 1575—1585.
 Psaní rozličná IV. 1145.
- Franciscus, Wenceslaus;** wiz **Wenceslaus.**
- Frael, Wojtěch.** — Studující; 1819.
 Zazděné okýno VI.
 Příspěl k Rozmanitostem VI. 736. a k Dobrozvěstu VI. 738. b.
- Franěk.** — Důstojník při pluku Palombini; 1829.
 Zachowání sprostého wojáka VI. 1452.
- Frank, Augustin.** — 1722—1723.
 1. Henricha Milde swatá a bezpečná cesta (z něm. přel.) V. 767. a.
 2. Pět otázek V. 767. b.
- Frankl, L. A.** — Doktor; 1845.
 We Kwětech VI. 496. k.
- Franta.** — Mistr učení Pražského; okolo r. 1567.
 Pranostika IV. 756.
- Franta, Wacław.** — Mistr; 1575.
 Argumentum s krátkau apologií etc. IV. 1591.
- Franta, Josef** Šumawský (psán i Wrantewiě). Narozen dne 27. Listopadu 1796 w Polence blíže Klatow, dostal první základ čili nawedení ke studiím od Kašpara Němečka, tehdejšího kaplana w Polině, nyní děkana w Chudenicích. Týž uwedl jej na gymnasium Klatowské, kdež on pobyw pět let pod Pražsko-Emauzskými benediktiny, do Prahy na filosofická studia přišel. Po třiletém studium filosofickým a dwauletém theologickým (co theolog byl spolučlenem swých býwalých professorů w Emauzích), odhodlal se k wyučování českého jazyka a jiných předmětůw w něm saukromě i weřejně. Weřejně nejdříve na opatrowně Hrádecké w Praze rok, potom na Žofínské akademii dvě a na hlav. škole w židowském městě w Praze též dvě léta, odkudž se dostal na akad. gymnasium jakožto prozatimní učitel českého jazyka. Když se r. 1848 Česká škola, nyní pod jménem Budeč u Piaristů w Praze známá, založiti měla, byl Š. wywolen od městské rady za spolučlenau komissi pro zřízení této nowé školy.
 1. Malá čítanka VI. 29.
 2. Nawedení k čtení bez abecedy VI. 32.
 3. Zastaralé formy českého slowesa VI. 82.
 4. Otče náš slowanský VI. 124.

5. Německo-český slovník VI. 166.
 6. Čech, Samo, Krok (společně s Tomičkem) VI. 749.
 7. Slowanka (společně s Tomičkem) VI. 849.
 W časopisech: Casop. Mus. VI. 150. a. — Českoslaw 496. i. 599. g. 1585 b. — Wlastimil 913. c. 1409. l. — Čech 993. f. — Samo 993 p. — Kwěty 1272. c.
- František Karel.** — Arcikníže, otec JMC. Františka Josefa, nyní panujícího; narozen 7. Prosince 1802.
 Prání nejjasnějšímu císaři a králi Františkowi I. (We Kwětech 1840) VI. 496. k.
- Frewdl de Termis (w Železnici).** — Kněz 1520. Kázání III. 854.
- From, Ondřej; 1669.**
 Smysl a zdání sektářůw etc. V. 733.
- Frost, Wáclaw.** — Narozen 4. Února 1814 w Nosadlowě w býwalém Bolesl. kraji, studował latinské školy w Mladé Boleslawi, filosofii w Praze, bohoslowi w Litoměřicích, a ač zrodilý Němec, w bohoslowi s takowau pilností a chutí s češtinau se obíral, že byw r. 1837 za kněze poswěcen, hned na českau osadu w městě Mšeně dosazen býti mohl. Zde utwořil si malau českau školku pro hluchoněmé, pročež i 1. Máje 1840 do ústawu Pražského pro hluchoněmé za učitele, a w roce 1841 za ředitele téhož ústawu zwolen byl. Roku 1848 byl poslancem ústawodárného sněmu říšského od okresu Bělského. Člowěk w podobenství. (Společně s Kotátkem) VI. 1168.
- Frozin, Antonín Plzenský; 1704.**
 Wilima Kumpenberka Obrowiště Mariánského Atlanta V. 1198.
- Fryc; 1833.**
 W Jindy a Nyní VI. 588. l.
- Fryč, Josef.** — Narozen dne 2. Března 1804 w Slaném, studował na gymnasium tamže, od roku pak 1817. na universitě w Praze filosofii a práwa. Jsa chudý obdržel filosofické stipendium, které jemu krom privátního wyučování dítek poskytovalo dostatečných prostředků k dokončení swých studií. W třetím roce práwnických studií wstoupil k doktoru Janowi Nejedlému do kanceláře, kdež čtyry léta setrwal, a roku 1825 až 26 přednášení řeči české pro Němce na universitě Pražské místo něho po celý skoro rok držel. Na doktorství w práwech powýšen dne 25. Čerwence 1827 a pracowaw w kanceláři doktora Hartiga a doktora Jana Kanký, složil d. 26. Čerwna 1837 přísahu co zemský adwokát, kterýžto auřad posud zastává. Od r. 1842 wedl spráwu důchodů Matice České, jsa zároveň audem sboru musejního pro řeč a literaturu českau. Wybídnuw přátely swé, doktora Ant. Štrobacha; Karla Ehbena, Karla Hawlička a Jana Neubaura k společnému pře-

kládání řádu soudního spůsobil r. 1848 wydání dokončené práce této tiskem. We dnech Březnowých r. 1848 byl wywolen do výboru sw. Wáclawského, za kteráž přičinou dnem i nocí pracowaw w nemoc horkau upadl, právě, když se s deputací do Wídně měl odebrati. Po swém uzdravení byl audem národního výboru, slowanského sjezdu, a začal dne 5. Čerwna 1848 w řeči české přednáseti o řízení soudním, jakož i wydawati na swůj náklad, sw. Wáclawské Poselství, časopis pro lid pod redakcí Dra. Pichla. Po Čerwnových událostech byw co rukojmě wypsán dostawil se dne 18. Čerwna 1848 s Janem Haklíkem a Karlem Wesemanem dobrowolně, z kteréhožto rukojemství sešlo. Dne 13. Čerwence byl však nieméné zatčen a na hrad Pražský odweden, kdež deset neděl stráwil u wězení. Po swém propuštění zwolen za auda městské raddy, byl dwakráte poslán s deputací k JMC. Dne 12. Února 1849 při prwním porotním tiskowém saudu w Praze, zastáwaw Josefa Pešinu toho dowedl, že za newinného byl prohlášen. Přispěl k Hyllosu VI. 737, a k Českoslawu VI. 739.

Fryč, Josef, syn předešlého. — Narozen w Praze dne 5. Září 1829. Studował na gymnasium Staroměstském, načež se odebral na cesty do Anglicka a Francauzska, kdež w Londýně a w Paříži skoro rok stráwil. Po nawrácení se domů pokračował we studiích filosofických, když nastal Březen 1848. Při zřizování studentské legie welké mew aučastenství zwolen byl za centuriona; byl při deputacích we Wídni; po Čerwnových událostech však Prahu opustil a odebral se do Záhřebu. Ku konci Září 1848 šel s wyprávau dobrowolníků co poručík we společnosti Hurbana a Štúra na Slowensko, kdež w lewé raměno těžce raněn byw, teprw w Únoru 1849 domů se nawrátíl. Chystaje se na cestu do Paříže, byl co aud studentského spolku Sláwie a Česko-Morawského bratrstwa, dne 10. Máje 1849 zatčen.

Kochan Ratiborský VI. 695.
 We Kwětech VI. 1067. q.

Fryč, František. — Narozen w Bohdanči 2. Února 1786; stal se knězem 3. Šrpná 1808; farář Habrský w Časlawsku.

1. Homilie VI. 1913. a.
2. Hlas wolajícího. Řeči homiletické etc. VI. 1913. b. 1937. d.
3. Hlasatel slowa božího VI. 1937. a.
4. Nedělní, swáteční a příležitostní kázání VI. 1937. b.
5. Cesta utrpení VI. 1937. c.

Fryčaj, Tomáš. — Morawan; narozen 1759; kněz katolický.

1. Orthografia VI. 50.
2. Písňe duchowní VI. 216.
3. Auplná kniha duchowních písni VI. 224.
4. Další zpráva o přešastných následcích u města Lipska VI. 969.
5. Zrcadlo výborného sedlského obcowání (z něm.) VI. 1193.
6. Naučení o sázení a štěpování karlátkového a šwestikového stromowí (z něm.) VI. 1837.
7. Jajna Engeln. Nowá pobožnost školní (přel.) VI. 2329.

Fryček, Kristian. — Narozen we Lhotě, we-
snici w Jihlawském kraji dne 22. Ledna 1788.
Gymnasialní studia wykonal w Nowé Řiši na
saukromém ústawu praemonstrátů; filozofii
studowal w Plzni, theologii w Praze. Wy-
swěcen r. 1813, přišel za kaplana do Čer-
naušku blíž Raudnice, r. 1815 za expositu
do Bechlína, r. 1822 za lokalistu do Hostína
u Weltrus, r. 1828 za faráře do Dublowic
blíž Wysokého Chlumce w kraji Beraunském.
Tam r. 1830 ustanowen za vikariatního se-
kretáře, r. 1834 pak za vikáře a školdozorce
okresu Wotického. Roku 1844 dostal se za
probošta do Raudnice, posléze roku 1845 za
faráře do Lužce.

Písňe a propowědi VI. 1344.

Příspěl k Hyllosu VI. 737.

Furch, Vincenc. — Narodil se w Krasonicích
na Morawě 8. Srpna 1817 z otce Němce a
matky Slowanky. První wychowání dostal na
hlavní škole w Telči, kamž jeho otec, hospo-
dářský úředník, r. 1820 byl přesazen. R. 1829
byl dán do Jihlawy na gymnasium; w Brně stu-
dowal filozofii pod Klácelem. Odbyw práv-
nická studia w Olomauci od r. 1837 až do
r. 1841, odebral se do Widně a wstoupil do
státní služby co cwičenec při komorní hlavní
účtárně. R. 1843 stal se konceptním praktikan-
tem při generalním účetním direktorium, r. 1847
ingrossistau při komorní hlavní účtárně. W
Lednu 1850 byl přesazen k ministerium obchodu,
průmyslu a weřejných staweb co účetní revident.
Básně VI. 345.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h. —
Kwěty 496. k.

Fux, Antonín.

Příspěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Gabler, Wilém. — Narozen we Wartenberku
od rodičů německých; studowal w Boleslawi
a w Praze; doktor filozofie; pro vzdělání své
wícekrát w Paříži se zdržowal; roku 1848 a
1849 spoluredaktor Národních Nowin; od 1.
Dubna 1850 redaktor nowin: Union.

W České Wčele VI. 1008. f.

Gabriel, wiz: Pannonius.

Gabriel. — Doktor práw w Praze.

We Kwětech VI. 588. i.

Galerita, Simeon Wojtěch Ledecký. — Farář
Počepický; 1610.

Štít wíry a základ křesťanského žiwota VI. 1396.

Gali, Matěj. — Slowák; kněz Přítržský; umřel
1758.

Písňe w Citaři Tranowského V. 86.

Gallaš, Josef Hermann Agapit. — Narozen 7.
Dubna 1756 w Hranicích na Morawě. Zemřel
co c. k. pens. wrchní lékař wojenský tamtéž

14. Února 1840. Pomník mu wystawen.

1. Písň při mši swaté VI. 235.
2. Muza morawská VI. 284.
3. Některé selanky VI. 560.
4. Jádro morawských příběhů VI. 991. a.
5. Miscellanea ad historiam patriae VI. 991. b.
6. Památky města Hranic VI. 1018. a.
7. Památky o pustých rytířských hradech VI.
1018. b.
8. Krátké biografie morawských biskupů VI. 1058.
9. Mythické powídky morawských Slowanů VI.
1077.
10. Příběhowé náboženství pikarského VI. 1107. a.
11. Historické swědectwí o wraždě židowské
VI. 1107. b.
12. Historie církwení mého vlastního města VI.
1107. c.
13. Poznamenání učených Morawanů VI. 1131. a.
14. Traktatek umělců, malifů etc. morawských
VI. 1131. b.
15. Sbor učenosti ženské VI. 1131. c.
16. Zahrada mrawomaudrosti VI. 1192.
17. Swědectwí staré křesť. církwe o austní zpo-
wědi a očistci VI. 1885.
18. Rozjímání o mučení p. ze Seilera VI. 2235.
W časopisech: Rozmanitosti VI. 993. c.
1008. b. 1067. b. 1076. a. 1475. a.

Gallat, A. 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Galli, Pawel. — Kazatel w Drážďanech; 1685.
Martina Luthera Katechismus V. 740.

Gallus, wiz Hawlůw.

Gatty, Kajetan Jan. — Narozen w Markowicích
na Morawě; 1756.

1. O powinnostech stawu manželského V. 1514. a.
2. Cesta k prawému štěstí V. 1514. b.

Gauc.

W Rozličnostech Pražských VI. 1067. u.

Gazda, Antonín. — Kněz w Uhřích; 1798.

1. Hortus florum t. zahrada kwětná VI. 1925.
2. Fructus maturi t. zralé owoce slowa božního
VI. 2225.

Gdowský, Sigmund. — Karmelita; 1626.

1. Poklad církwe sw. otewřený V. 1100.
2. Knížka aneb poklad Karmelitůw etc. V. 1122.

Geguš, Jan. — Slowák; kazatel w Očawě blíž
Bystřice; studowal w Tübingen; 1825—1841.

1. Kolumbus (z něm.) VI. 1326. a.
2. Kortés (z něm.) VI. 1326. b.
3. Pizarro (z něm.) VI. 1326. c.
4. O některých dáwodech nesmrtednosti VI. 2058.

Gelb, Wolfgang; 1701.

Radostné příběhy o zpowědi V. 753.

Georgillus, Samuel Klatowský.

Žiwot dětinský Příd. 26.

Gerstner; 1827.

Příspěl ku Příteli Mládeže VI. 1402. c.

Gilli. — Slowák; 1791.

Slowanská grammatika VI. 98.

Girth, Tomáš. — Kanovník Lateranský; 1739. Radosné narození královny nebés Marie V. 995.

Gleych (neb Kleych), Wácslaw. Kazatel ewangelický; 1708—1734.

1. Některé písničky nábožné V. 112. a.
2. Písne aneb zpěwové duchovní V. 112. b.
3. Kancional ewangelický V. 112. c.
4. Rozličné písne při modlitbách V. 112. d.
5. Ewangelia, taktéz i epištoly V. 672.
6. Sto regul žiwota V. 1478.
7. Dokt. M. Lutera Katechismus (wydal) V. 773.
8. Křestanské mysli, jakby každá hodina měla stráwena býti V. 1381.
9. Hůl pocesného, modlitby V. 1602. a.
10. Starých lidí koruna pobožnosti V. 1602. b.
11. Obnowení smlauwy křtu V. 1602. c.
12. Wrancné a nábožné modlitby V. 1602. d.

Glosius, Jan, Pondělský. — Narozen w Pondělkú, wsi Malo-Hontské; kněz církwe Assodské. Umfel 1724.

1. Etan hlasitě prozpěwující V. 114
2. Křestan wždycky se modlíci V. 185.
Od něho jest 10 písni (z něm.) w Citaře Tranowského V. 86. 18 půwodních (mimo jednu) we funebrału Jakobeho.

Glosius, Jan. — Slowák; kazatel ewang.; 1783—1792.

1. Obsah potřebných naučení a prawidel (o chování wčel) VI. 1514.
2. Křestan wždycky se modlíci VI. 2287.

Godra, Samuel. — Slowák; 1829—1830.

1. Muzy dcera VI. 310.
2. Páwodní mravní bájky VI. 580.
3. Zlatowič VI. 844.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h.

Godra, Michal. — Rodilý z Bohunic w Uhřích; dokonal studia w Prešpurku a Widni; profesor we Werbásu; 1830—1835.

Wydal: Zoru VI. 599. 3.

W časopisech: Čas. Mus. VI. 599. f. — Kwěty 1036. i.

Golsert, František. — Farář Chomutický; 1790. Hlas truchliwého Čecha nad smrtí Josefa II. VI. 372.

Görl (z Görlšteina), Jiří. — Měšťan Staroměstský; notářem od císaře Rudolfa učiněn. Jsa rodilý Němec, naučil se česky w Litoměřicích; r. 1566—1567.

1. Arithmetica IV. 743. a.
2. Spis o mírách IV. 743. b.
3. Vinitorium (o winohradech) IV. 743. c.

Gostko, Anton Hynek ze Saxenthalu. — Farář w Slatinách; kanovník kapituly Pražské (1780), doktor filosofie, archidiakon, rektor university (1803), děkan kapituly Pražské (1805); umřel 1820.

1. O žiwlech VI. 1476.
2. Wzbuzování lidu wenkowského k pokání etc. za příčinau wálky turecké VI. 1997.

Gostumiowský, Jan; 1675.

Kalendář V. 536.

Grancák; 1834.

We Kwětech VI. 1036. i.

Gregor, Fr. Ign. — Rodilý z Horážďowic; farář Nebowidský; 1737.

1. Nova et gloriosa. Nowá a slawná Judith heroína panna Barbora V. 987. a.
2. Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježíše V. 987. b.
3. Pretiosa in conspectu dom. mors S. S. ejus. Předrahá před obličejem etc. V. 987. c.
4. Prowázek tří pramének w V. 987. d.

Greifenfels, Sam. z Pilsenburka; 1625.

Humilis Segali nowé poselství (přel. z wlsk.) V. 1250.

Grim, Ferd. Ant. — Farář w Přelauči, 1732—1734.

1. Swatý Jan Nepomucký V. 971. a.
2. Divus Joannes Nepomucenus V. 971. b.

Grimmiller, Pawel ze Střěbska; 1559.

Spis o hrozném zázraku w Platně IV. 825.

Grob, Jan. — Jesuita; kazatel; 1779—1780.

Weliký žiwot pána a spasitele našeho VI. 2158.

Grolmus, wiz: Krolmus.

Grossmann, Gustav. — Slowák z Orawské stolice; 1836.

W časopisech: Plody VI. 599. p. 1067. s.

Gruber, Wácslaw Anton. — Kněz; 1719.

Dwa halíři měděni etc. kázání ke cti sw. Aurelia etc. V. 928.

Gruber, Bernard. — Řádu Cisterckého; 1727. Krasopanilá hwězda etc. sw. Norbert V. 942.

Grügner, Michal; 1785.

Minuci hospodářská VI. 1415.

Grus, Jan. — Narozen z Kw. 1793 we Wys.

Mýtě; knězem učiněn 1817, 15. Srp.; kaplan w Peruci.

Řeč při pohřbu D. Jana Karla Kermanna VI. 2090.

Gryll, z Gryllowa, Jan. — Narozen w Rakowniku 1531; radní městský tamže; wyslán r. 1577 k Rudolfowi II. o potvrzení privilegii města, powýšen od císaře do stawu zemanškého. Muž práwa milowný, nábožný. Umřel 1600.

1. Písne nowé dvě IV. 74. a.
2. Ke jménu Lorence Mostníka z Nístice IV. 74. b.
3. Písne nowé dvě IV. 74. c.
4. Starý zákon w českých weršich IV. 158. a
5. Patriarchů čtyř žiwoty IV. 158. b.
6. Acta anebo skutky Krista pána IV. 158. c.
7. Werše (při ewangelích jeho) IV. 158. d.
8. Sečtení rokú od počátku swěta IV. 284.
9. Ewangelia s figurami a rytmy IV. 1207.
10. Oprawdowé swětlo duchovní IV. 1852.

Gryll z Gryllowa, Matěj, z Rakowníka. — Syn předešlého; narozen 1551. Stal se bakalářem w Praze r. 1570, načež byl r. 1572 správce m školním w Launech, r. 1576 w Táboře. Posledního tohoto roku učiněn mistrem, powolan byl brzy na to ku professuře na universitě. Odbyw sobě úřad proboštwi w kolleji Karlowě r. 1579, jel do ciziny k dalším studiím; pobyl hlavně w Genfu a Basilei; nawrátiw se r. 1581, zwolen byl za děkana fakulty filosofické; po odbyti roku

složil professuru 1582, a odebral se do Žatce, kdež se stal měšťanem a předním písařem městským. Umřel tamže r. 1611 w Září.
O kometách IV. 767.

Günter, Tomáš. — Kazatel w Glauchowě 1567. Artikulowé o porodu a křtu dětí IV. 1733.

Günter; 1793.

1. Lakomec VI. 625. a.
2. Modlářka VI. 625. b.

Günter, Jan.

Dwanáct artikulů wíry křesťanské. Příd. 27.

z Günterodu, Abraham. — Studował we Wittenberce 1593; byl na panství Oldřicha z Lobkowic; snad we Stráskowě farářem; umřel 1609 w Kopidlně jakožto starší bratřtwa českého.

Cyriopaedia od Xenofonta (přel. z řeck.) IV. 279.

Guth, Anton. — Narozen w Litomyšli, kdež i umřel, skončil filosofická studia okolo 1799. Z básní jeho jedna w Půchm. Sbírcce (II. 58.) zachovala se.

z Gutšteina, Albrecht. — Poručník dětí p. Jošta z Rosenberka; umřel r. 1550, 29 Srp. (Poslal Wilémowi z Rosenberka do Pasowa knihy, které sám složil i vydal. Wiz Březan. Žiwot p. Wiléma z Rosenb. str. 29.)

Gwoth, z Gwothowan, Jonáš Bohumil. — Doktor lékařství w Uhřích; 1837.

W časopisech: Hronka VI. 1140. l. — Časop. Mus. 1607. d.

Gzel, Petr. — 1533 (Porown. Optát Beneš.)

1. Isagogicon (Společně s Optátem) IV. 4.
2. Česká grammatica (Společně s Optátem) IV. 5.
3. Nový testament (Spol. s Opt.) IV. 1171.

Haan, Ludwik; 1845.

Pamětnosti B. Cabanské VI. 1033. 1081.

Haanuss, wiz Hanuš.

Habel, Frant. Xaver. — Kanovník w Nitre. Učení múdrosti křesťanskéj VI. 2231.

Habrína, Jan Tad. — Měšťan Pražský; 1784. Chwalověč na den 9. Srpna 1784 VI. 1992.

Habrowský, wiz Dubčanský.

Hafner, Ondřej. — Kněz w Praze; 1786. Básně we sbírce Thomowě IV. 276.

Hafner, Vincenc. — Aud společnosti diwadelní; 1785.

Některé weselohry VI. 617. a—e.

Hájek, Wáclaw, z Hodětína. — Podkomoří králowství českého; 1413.

Zřízení wojenské III. 242.

Hájek, Šimon; 1547.

Tabula de proprietate participiorum IV. 6.

Hájek, Tadeáš z Hájku (Nemicus). — Narozen w Praze 1525; stal se bakalářem r. 1550, mistrem 1552; odebral se potom na cesty k dalšímu vzdělání swému do Widně a do Italie; w Bononii powýšen za doktora lékařství. Nawrátiw se do vlasti, powolan byl za profesora do kolleje Karlowy 1555, w kterémžto úřadě však jen dvě léta (1555, 1556) setřwal. Wýtečný matematik, astronom a lékař.

Roku 1571 powýšili jej stawowě na shromáždění sněmu do rytířského stawu, jmenowawše jej protomedikem zemským; druhého roku na to stal se žiwotním lékařem císaře Maximiliana II. (1572); we kterém důstojenství byl i za císaře Rudolfa II. Příčiněním jeho powolal Rudolf r. 1599 Tycha Brahe ke swému dworu. Wýtečný tento učenec český umřel w 75. roce wěku swého dne 1 Září 1600.

1. Wýtah na proroctwí turecké IV. 307. 794. a.

2. O kometách IV. 749.

3. Tabule dlanhosti dne i noci etc. IV. 764.

4. O některých předešlých znameních nebeských etc. IV. 794. b.

5. Herbář IV. 876.

Hájek, Wáclaw z Libočan. Rodu šlechtického; r. 1534 duchovní pastýř na Tetíně; potom po mnoho let kazatel u sw. Tomáše w Praze. Roku 1547 stal se kanovníkem, později děkanem, konečně proboštem Staroboleslawským. Poslední čas swého žiwota zdržowal se w Praze w klášteře jeptišek u sw. Anny, jimž odkázal jmění swé. Umřel 19 Března 1553.

1. Kronika česká IV. 418. a.

2. Kniha o nešťastné příhodě etc. skrze oheň w Menším městě Pražském IV. 418. b.

3. Ant. de Rampigolis biblí zlatá (přel. z lat.) IV. 672.

Hájek, Jan. — Narozen w Hradišti r. 1764, farář na Bezdězi; umřel 1802.

Uprímné mínění záků Hradištských VI. 376.

Některé werše w Prwotinách pěkného umění VI. 734.

Hájek, Ignác. — Narozen 4. Září 1770 w Hradišti; professor humanitní w Litoměřicích (bratr předešlého).

Některé spisy Luciana Samosatenského (přel.) VI. 928.

Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

Hajniš, František. Narozen dne 31. Března roku 1815 w městě Wamberce, kraji nyní Jičinském; studował gymnasium w Rychnowě, filosofii a práwa na vysokých školách w Praze. Skončil studia wstoupil do praxí k poštovní správě, a co úředník byl roku 1850 do Widně k témuž úřadu powolan. Trnky VI. 596.

W časopisech: Kwěty. VI. 496. k. 1008. k. 1220. d. — Česká Wčela 588. h.

Redigowal spolu s Rubšem Palečka VI. 759.

Halecius, Jakub, z Dobrohostowa Teyna. — Farář Klecanský; 1593.

Otázky etc. p. Krista na doktory a zákonníky IV. 1469.

Halicæus, Šimon. — Morawan, wypořádě-nec; 1596.

Nový zákon IV. 1181.

Hallý, Pawel Petr. — Kněz; 1649—1650. Kázání V. 856.

Hamaljar, Martin. — Slowák, superintendent; 1805.

1. Pašijové veršiky VI. 232. a.
2. Dvě nábožné písně VI. 232. b.
3. Kancelal (obmyslel vydati) VI. 232. c.
4. D. Martina Luthera menší katechismus VI. 1818.
5. Agenda VI. 2116.

Hamburský, Matěj.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Hammeršmíd, Jan Florian. — Narozen 1652; kaplan w Budějowicích; farář w Kamenném Újezdě, představený duchowenstwu arcibiskupskému w Klatowech; rektor alumnatu Pražského; doktor sw. písma; stolice apoštolské protonotarius, zlatého kříže se zlatou ostruhau rytíř; na Wyšehradě a w Staré Boleslawi kanovník; farář w Týně 1710; muž bystrého, ohniwého smyslu, výborné paměti, powahy příjemné; umřel 1737.

1. Allegoria, Proteus felicitatis et miseriae českicae V. 230.
2. Historie Klatowská V. 329. a.
3. Praha stará pod figurau krásného mládence V. 329. b.
4. W Praze blaze, kdo má peníze V. 329. c.
5. Krátký wýtah sláwy etc. kostela Wyšehradského V. 422.

Hán, Josef. — Jesuita, 1736.

Kázání w Plzni držené V. 985.

Hancz. — Alumnus semináře Brněnského; 1782.

Swatý denní pořádek křesťana katol. (z něm. přel. spol. s jinými alumný) VI. 2284.

Hanka, Wácslaw. — Narodil se dne 10 Čerwna 1791 w Hořiněwsi w hradeckém kraji w Čechách. Rodiče jeho měli tam wýsadní hospodu s polní žiwností, a poněwadž děti k pasení dobytka, z nichž Wácslawowi owce poručeny byly, se přidržowaly, nawštěwował farní školu jen zimního času. Dostí pozdě pro uchránění wojskému stawu na studia dán, odbyl gymnasium w Králowé Hradci, filosofii w Praze a práwa w Praze i we Wídni, kamž w ten čas k redakci českých nowin i literního listu „Prwotiny pěkných umění“ powolan byl. Po skončených studiích opět w Praze poručen jsa Dobrowským k nowě powstávajícímu českému Museum, pořádal prwní scházející se příspěvky we všech odvětích krom rudnictví, kteréž Zippowí swěřeno bylo. Později ustanowen byl knihowníkem, archivářem, strážcem starožitností i minci, w kterýchžto úřadech setrwává. Literní jeho práce jsau w této knize uwedény; připomenauti toliko zbýwá, že pro ně od mnohých učených společností i Akademii za člena přijat jest. Od císruské Akademie počten byl velikými medalemi: stříbrnou „за похвальныя упражненія въ словесности“ i zlatou: „приичесшему пользу русскому слову“ ja-

kož i od císaře J. V. Františka Josefa zlatau s nápisem „Literis et artibus“, i od císařůw Ferdinanda, Aleksandra i Nikolaje brillantowými prsteny, též od posledního ozdoben rytířským křížem řádu sw. Wladimíra i komendorskými křížem řádu sw. Anny.

1. Prawopis český VI. 48.
 2. České předpisy VI. 64.
 3. Mluwnice čili saustawa českého jazyka VI. 79.
 4. Počátky poswátneho jazyka slowanského VI. 100.
 5. Mluwnice polského jazyka VI. 102.
 6. Sbirka nejdáwnějších slowníků latinsko-českých VI. 164.
 7. Dwanáctero písní VI. 287. a.
 8. Prostonárodní srbská muza VI. 287. b.
 9. České historické zpěwy VI. 287. c.
 10. Krakowiaky VI. 287. d.
 11. Příspěwek k Hlasům Wlastenců r. 1835 VI. 318.
 12. Příspěwek k Hlasům wěrných Čechů r. 1835 VI. 319.
 13. Někteře básně příležitostné VI. 417. a—e.
 14. Příspěwek k Hlasům Wlastenců na památku 40letého panowání Frant. I. VI. 469.
 15. Ku příchodu Františka I. do Prahy 1833 VI. 477.
 16. Igor Swatoslawič VI. 547.
 17. Gesnerowy idylly VI. 561.
 18. Jednání společnosti wlastenského museum (přel. z něm.) VI. 743.
 19. Rhůsa krátká historie slowenských národů (přel. z něm.) VI. 972. a.
 20. Wypsání Rusie a jejího wojska VI. 972. b.
 21. Dějiny české w obrazích VI. 972. c.
 22. Modlitby při službách božích VI. 2406.
- W časopisech: Casop. Mus. VI. 8. f. 150. a. 496. h. 559. d. 993. e. 1076. b. 1084. c. 1140. f. 1588. a. 2200. — Jindy a nyní 150. d. — Kwěty 496. k. — Wěneč V. 521. — Widen-
ské listy 993. a. — Čechoslaw 993. b. — Krok 993. l.

Hanke, z Hankenšteina Jan (jinak z Kohautowých kamenů). — Morawan; bibliotekář w Olomauci; 1804.

1. Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz V. 314.
2. Plinius Briefe VI. 916.
3. Mravné propowidky VI. 1294.

Hansgig, Antonín. — Narozen 20. Kwětna r. 1806 w Hradci Králowé z rodičů českých. Otec Hynek, wrauci jsa milownik dějepisu a starobylosti české, rozničil příkladem swým již w mladíku, odbywajícím gymnasiální studia na Pražském gymnasium Nowoměstském, zápal pro dějiny české. Tato láska k českému národu a jeho národnosti rozmohla se ještě více přátelstwím stejně smýšlejících jinochů: Roeslera, Kaubka, Pilnáčka, Wacka Kamenického, s nimiž w Praze od r. 1824 — 1829 filosofická a juridická studia odbywal a wedla jej ku poznání jazyků slowanských a jich literatury, s kterýmž studium dle možnosti pilně se obíral, podporowán jsa w ohledu tomtó laskawě Jos. Jungman-

nem, Hankou, Čelakowským, a získaje z přátelského obcowání s Frantau Šumawským, Slaw. Tomíčkem, J. Malým a mnohými jinými mladšími literatury. Tauha, aby vlastenecky působiti mohl na mládež, přiměla jej r. 1830 k tomu, aby po odbytých právích ke gymnasiálnímu učitelství se obrátil. Počátkem r. 1841 dostal se na dráze této k zastávání professury na gymn. Litoměřickém, kdež r. 1843 ustanowen za skutečného profesora.

1. Příhody francouzského vychowatele w Rusích (přel. z rusk.) VI. 861.
 2. Katalog českých knih VI. 1136.
- W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f. — Wlastimil 1008. p. — Casop. Mus. 1067. i.

Hantych, Wácslaw. — Hluchoněmý.

Přispěl k Rozmanitostem VI. 736. a k Hyllosu 737.

Hanuchna, Jiří Anton. — Děkan Dobrušský; 1695.

Diadochus, aneb: Rozmlauwání Wíta s Wácslawem V. 176.

Hanuš, Jiří Landskronský. — Farář u sw. Mikuláše na Malé straně; konsistorian r. 1609.

1. Tři otázky o stawu manželském IV. 711.
2. Deset zaslibení božích o Mesiášowi IV. 1393.
3. Soli Deo gloria etc. IV. 1615. a.
4. Deset zaslibení božích VI. 1615. b.

Hanuš, František Wysokomyšský (Haanuss). — Kněz; 1783.

Taužebná wolání k hospodinu VI. 2210.

Hanuš, J. — 1841—1842.

We Wčele VI. 559. h. — We Kwětech 913. c.

Hanzeli, Wácslaw Fr.; 1737.

Od wěčnosti za manželku etc. wywolená Maria panna etc. V. 989.

Hanzelius, Lukáš. — Kněz; 1615.

Dwoje kázání pohřební nad tělem p. Ant. Magd. Wencelikowé z Malowice IV. 1714.

Harant, Křištof, z Polžic a Bezručic. —

Narozen 1560; zběhlý w lat., řeckém, wlašském jazyku, w básnictví, mathematice; páže u Ferdinanda arciknížete; kommandant jednoho oddílu wojska proti Turku r. 1591; s Hermanem Černínem z Chudenic projel Wlachy, Kandii, Cypr, Malau Asii etc. Nawrátiw se sepsal cestu swau, jsa komorník a tajná radda Rudolfa II, dworský radda u Matiaše. W powstání stawů českých, weda slezské pluky, střelbau až do paláce Ferdinanda we Wídni dorážel; od Fridricha falcského komorníkem, raddau a praesidentem české komory učiněn; dne 21. Čerwna 1621 stat. Putowání aneb cesta z králowství českého do Benátek etc. IV. 659.

Hartl, Ondřej. — Doktor w práwích; 1794. Dobrá rada w obzwláštiních přiběžlech etc. VI. 1182.

Hauf, Josef Anton; 1744.

Smutné žehnání etc. kázání při exequiích Wolg. hraběte Sereny V. 1096.

Hauf, E. 1841.

We Kwětech VI. 1008. k.

Haugwic, Wácslaw, z Biskupic a na Lito-myšli; 1564.

Statuta k hašení ohně IV. 941.

Hausmann, Karel. — Narozen 30. Dubna 1812 w Postřizíně w Rakownicku; w sedmém roce wěku swého osiřew, přišel do Prahy do německých škol, a studowal potom na gymnasium Malostranském. Roku 1831, po skončení filosofických studií w Praze, wstoupil tamtéž do semináře theologického. Dne 2. Srpna 1835 byl na kněžství poswěcen, a dostal se jako kaplan do Kwilic, od roku pak 1839 jest kaplanem we Slaném.

1. Malá diwadla (z něm.) VI. 672.
2. Statisticky-místopisný přehled Rakownického kraje VI. 1154.

Hawelka, Jan E. Bohuslaw. — Narodil se

w Třebechowicích 27. Prosince 1799. Studie humanitní odbyl w Hradci Králowé, filosofické w Litomyšli, theologické w Hradci Králowé. Na kněžství wyswěcen dne 24. Srpna 1823, dostal se za spomocného kněze na Nowý Hrádek, r. 1825 za kaplana do Dobrušky, r. 1847 usazen za faráře w Sedlňowě. Studiím mluzozpytným oddány.

1. Přispěvek ke Hlasům duchowenstwa r. 1836 VI. 320.
2. Příležitostná řeč duchowní o znouwu stawení chrámu etc. na Winici, jinak na hoře Oreb VI. 2049. a.
3. Příležitostná řeč při slawném poswěcení etc. téhož chrámu VI. 2049. b.

W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. 599. g. — Rozmanitosti 656. a. — Casop. Mus. 1067. i.

Hawelka, Wilém Wácslaw. — Forstmistr u knížete Colloredo-Mannsfelda etc.

Umění lesní podlé Hartiga VI. 1561.

Hawlíček, Jos. Mil.; 1839.

Přespolní zkaušení VI. 703.

W časopisech: Česká Wčela VI. 496. m. — Pautník 600 l. — Kwěty 1076. g.

Hawlíček, Karel (Hawel Borowský). —

Narozen dne 31. Řijna 1821 w městysi Borowé w Čáslawsku nedaleko morawských hranic, kdežto jeho otec byl kupcem. Hlavní wychowání dostal od tamějšího wikáře a děkana P. Brůžka nejwice we směru theologickém, tak že skutečně w Praze studium bohoslowecké nastoupil. Po mnohém nedorozumění s tehdejším přednostau Pražského semináře P. Rostem, opustil r. 1841 bohoslowí, a odhodlaw se k stawu spisowatelskému, stráwil pak 4 roky w saukromných studiích a na cestách, jmenowitě po dvě léta jako wychowatel w Moskwě. Nawrátiw se, nastoupil r. 1846 redakci Pražských Nowin a Wčely, r. 1848 Národních Nowin; konečně Slowana, z přičiny stawu obložení wydáwaného w Kutnéhoře. Byl po-

slancem okresu Humpoleckého na ústavo-
dárném sněmu.

W časopisech: Wčela VI. 597. g. 599. h. 913.
d. 1076. d.

Hawlík, Bartoloměj z Warwažowa, wiz
Srnowec.

Hawlůw, (Galli) Dawid Žlutický. — Stal se
bakalářem swob. umění w Praze r. 1611;
farář w Mukařowě 1620, potom w Rudešíně.
Roku 1631 wrátil se do Prahy při vpádu
saském.

1. Rozjímání potěšitelné etc. IV. 1546.

2. Řeč o častém rozjímání lodičky Krista etc.
IV. 1660.

Hawránek, František. — Narozen 27. Září
1805 w Hradci Králové; křížovník s čerwe-
nau hvězdau; stal se knězem 1831; kaplan
u sw. Františka, pak u sw. Petra w Praze.

1. Sedmero postních kázání VI. 1970. a.

2. Nedělní kázání VI. 1970. b.

Hedl, Frant. Josef. — Děkan Čelakowský;
1717.

Vox clamantis sine voce, aneb Jan mlčící V. 922.

Hegius, Mikuláš Bojus.

Odpověď na kázání Jiřího Šerera. Příd. 30.

Heilmann, Jan Jakub. — Mansfeldský pol-
ní kazatel; 1618, 1619.

1. Gruntovní relací, kterak se při dobývání města
Plzně dalo. IV. 460.

2. Dikčinně kázání etc. při dobytí města Plzně
IV. 1648.

Heilmann, František. — Narozen w Ducho-
wě; Jezuita; professor gramm., katecheta,
kazatel; 1733—1744.

1. Chwalořeč o sw. Jiří V. 1057.

2. Illas pastýře etc. (přel. z franc.) V. 1918. a.

3. Jiřího Hollanda krátká kázání na všecy ne-
děle (z franc.) V. 1918. b.

4. Téhož krátká kázání na všecy swátky (z
franc.) V. 1918. c.

5. Téhož krátká kázání na postní neděle V. 1918. d.

Heimbacher, Filipp. — Kommissar policejní;
1793.

Rozličné diwadelní hry VI. 621. a—k.

Heinschmidberský, Jan z Třebechowic.
— Farář Smidarský, Starobydžowský a Pe-
trowický; 1676.

1. Naučení wíry křesťanské V. 738.

2. Lux mundi et societatis V. 892.

Hek, František Wladislaw. — Kupec w Do-
brušce; potom w Litomyšli; 1816.

1. Řídili se swět novým rokem VI. 593.

2. Prispěvek k sebrání básní od Puchmayera
VI. 278.

W časopisech: Wídenské listy VI. 599. c. —
Prvotiny pěkných umění 734. — Rozmanitosti
736. — Čechoslaw 739.

Hekowá, Ludmila. — Dcera předešlého.

W Rozmanitostech VI. 599. b.

Hekowá, Wlasta. — Též dcera předešlého.

W Prvotinách pěkných umění VI. 734 a w Roz-
manitostech 736.

Helcl, Tomáš. — Železník w Praze.

W Illasateli VI. 597. c.

Held (Orebský), Jan. — Doktor lékařství w
Praze.

Šestero sedlských písní od K. Šneidra VI. 532.

z Helfenburka, Sigmund Anton. — Naro-
zen w Praze; stal se bakalářem swob. umě-
ní r. 1528, mistrem 1534; byl professorem
na universitě Pražské od r. 1537 až 1543,
děkanem fakulty filosofické w letech 1540,
1541, 1543; roku tohoto posledního oženiv
se, wystaupil z kolleje, a stal se měšťanem
Pražským. Zabit w domě swém u tří korun
r. 1552, 1. Kwětna.

1. Kronika o Herkulesowi IV. 252.

2. Korwina Antonia Výklady na čtení nedělní
IV. 1486. 1490. a.

3. Rozjímání o umučení Krista pána IV. 1570.

Heliodes, Josef. — Narozen w Německém
Brodě; přijat za alumna akademie Karlowy
r. 1599; stal se mistrem r. 1600, a byl té-
hož roku správcem školy w Brodě českém.
Nejspíš jako emigrant po bitvě Bělohorské
dostal se do Trenčína w Uhrích, kdež byl
sausedem roku 1639.

Carmina nad smrtí synáčka Andr. Siwého V. 200.

Helic, Lukáš. —

Spolupřekládatel bibli bratrské IV. 1167. a.

Helikonades; wiz **Lucin**.

Helminger, K. — Doktor práv.

Píseň (z lat. přel.) w Illasateli VI. 732.

z Henigsberku, Soliman.

Prispěl k Čechoslawu VI. 739.

Hennet, Wacslaw Ign. — Farář Krehlebský;
1734.

Hic datus est vobis etc. jazyk sw. Jana Nep. V. 976.

Henrich, Jan; 1597.

Knížky dvě I. o zármučích D. Wolfganga Mus-
kula (přel.) IV. 1843.

Herbek, Emmanuel. — Právník; 1836.

Píseň etc. k oslavě sw. Prokopa VI. 260.

Herites, Jan Králowěhradecký. — Farář w
Tauškowě nade Mží; 1612.

1. Kratičké wyswětlení 2. a 3. artik. wíry IV.
1532. a.

2. Adwentní na rořáte výklad etc. IV. 1532. b.

3. Pět kázání etc. o opilství IV. 1610.

Herkel, Jan. — Rodilý z Orawy; advokat w
Pešti; 1826.

Elementa universalis linguae slavicae VI. 101.

Hermanecius, Wacslaw; 1570.

Štítek wíry proti bludům IV. 1289.

Herštainský, Jan z Radowesic; 1580.

Písnička pobožná na jméno p. Jaroslawa Smiř-
ckého IV. 79.

Hertwicius, J. — Farář we Welikém Laukowě
r. 1617, pak u sw. Štěpána welikého w Praze.

1. Nobilitas et gloria t. j. důstojnost etc. sw.
manželství mezi Přemyslawem z Žerotína etc.
IV. 1646. a.

2. Wdowství křesťanské IV. 1646. b.

3. Tanulus horridi homicidii etc. pohřeb Jana
Šmejdíře IV. 1723. a.

4. Funebre officium t. j. služba počestného pohřbu etc. nad tělem Martina Rudigera IV. 1723. b.
5. Nuptiae neb swatba etc. p. Krista s posvěcenau w duchu sv. newěstau Kateřinau, dcerkau p. Luk. Karbana z Wolšan IV. 1723. c.

Herynk, Jan Nimburský. — Farář w Žertčích; 1609.

1. O zlém a škodliwém powěťří IV. 903.
2. Sprostý traktát o wečeri páně. IV. 1382.

Herzog, Jan Bapt. (Jilemnický, též Wládyka). — Narozen w Jilemnicí; wstoupil do řádu Redemptoristů ok. 1837.

1. Básně VI. 293.
 2. Hyacinthy VI. 306. 828.
 3. Podiwná nemoc (dle Kotzebue) VI. 652. 713.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 656. d. — Wčela 913. d. — Psal též do Hyllosu 737.

Hettig, Jakub Wácslaw; 1727.

Newinnost kající etc. Aloisia Konzagy a Stanislaw Kostky etc. V. 943.

Hilarius, Litoměřický. — Stal se bakalářem swob. umění w učení Pražském r. 1447, mistrem r. 1451; co professor na universitě jmenuje se r. 1455. Stal se později, nejspíše w Bononii, také doktorem duchowního práwa; odpadl asi toho času od strany pod obojí, pročež nazýwán Apostata. Byl r. 1461 kanownikem, později děkanem kostela Pražského; od papeže jmenován administrátorem arcibiskupstwí. Roku 1467 odstěhowal se s wětší částí kapituly z Prahy do Plzně, a počal s jízliwau horliwostí we službě papeže hauřití, ano tresty církewními nutití katolíky ku powstání proti králi Jiřimu wedením Zdenka Konopišského ze Šternberka. Umřel w krátce na to r. 1468 (?).

1. Traktát proti Jiřimu z Poděbrad III. 118.
2. Traktát o přijímání pod jednau, proti Rokycanowi III. 633.
3. Arcus gehennalis t. Lucičtě pekelné proti Rokycanowi III. 637.

Hilmar, František. — Učitel w Třewači; 1839.

W Příteli mládeže VI. 1260.

Himmelius, Jan.

Speculum Calvinianum. Příd. 31.

Hlawa, J. Jiří. — Kněz; 1743.

1. Ostrotupý meč etc. jazyk Jana Nep. V. 164. a.
2. Pravé pokání a zaufalstwí, zrcadlo Petra a Jidáše V. 164. b.

Hlawa, Bar. Aug. 1750.

Winařka nebeská Maria panna Budislawská V. 120.

Hlawa, Adam Hynek. — Farář Dražno-Aujezdský 1718.

Strom spanilý etc. kněz Daniel Franc. Kladius V. 1090.

Hlawáč, Jan. — Narozen w Praze dne 3. Lédna 1781. Byw r. 1806 posvěcen na kněžstwí, kaplanowal po 7 měsíčů w Postupicích na Jemništsku; potom 4 léta byl lokalistau w Popowicích, a po 21 let farářem w

Okrauhlici. Roku 1832 dostal se za faráře do Postupic. Umřel r. 1842 14. Čerwence w nemocnici w Praze.

Přispěl k Wěnci VI. 521. a k Časop. pro kat. duch. 1125. c.

z Hlawáčowa; wiz Crinitus.

Hlědek, Josef; 1840.

We Wčele VI. 1067. n.

Hlína, Šimon. —

Petra Canisia Katechismus (přelož.) IV. 1268. a.

Hlohowský, Jiří; 1622.

Písne katolické V. 74.

Hněwkowský, Šebastian. — Narozen 19. Března 1770 w Žebrače; radní w Planici 1795, pak w Žebrače 1805; purkmistr w Poličce 1826, posléz pensionista w Praze 1836. Umřel 1847, 7. Čerwna.

1. Zlomky o českém básnictwí VI. 177.
2. Básně drobné VI. 290. a.
3. Nowé básně drobné VI. 290. b.
4. Děwíu VI. 542. a.
5. Doktor Faust VI. 542. b.
6. Zpěwy z čarodějné flctny (přelož. spolu s Puchmayerem a Nejedlým) VI. 628.
7. Jaromír VI. 674. a.
8. Námlywy w Koloději VI. 674. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. — Wěneč 521. — Časop. Mus. 559. d.

Hnojek, Ant. Wojtěch. — Narozen w Brandeje nad Labem, 5. Prosince 1799; na kněze w Litoměřicích posvěcen 24. Srpna 1822; odtud kaplan w Českém Dubě, od 16. Října 1824, professor pastýřského bohoslowí w Litoměřicích; od 11. Srpna 1831 děkan k. wěnn. města Melníka; od 21. Března 1842 biskupský weřejný, přísězný notar; od 8. Dubna 1843 c. k. dworní kaplan; od 22. Února 1849 biskupský skutečný konsistorní radda; od 8. Listopadu 1849 probošt w Marien-Scheinu.

1. Kwětný košiček VI. 1322. a.
2. Kanárek (z něm. od Šmída) VI. 1322. b.
3. Růženka Jedlohradská (z něm. od Šmída) VI. 1322. c.

4. Nebe a země Klíč VI. 1408.

5. Katechismus o sw. obřadech VI. 2140.

6. Otče náš VI. 2362.

W časopisech: Čechoslaw 588. f.

Hodáček, Jan; okolo 1587.

Písne nowé na epištoly IV. 94.

Hodikius, Jan. — Superintendent Trenčanský w Uhřích; 1637.

1. Kázání pohřební V. 1064. a.

2. Lachrimae Boczekianae V. 1064. b.

3. Aqua apopleptica V. 1064. c.

4. Pohřební kázání nad synáčkem p. Ondřeje Siwého V. 1064. d.

5. Kázání pohřební nad dcerkau Justinau V. 1064. e.

Hodža, Michal Miloslaw. — Narozen 22. Zári 1811 w Rakši, Turčanské stolice; přední kazatel církwie ewang. Wrbičko-Sw.-Mikulášské; 1837.

1. Řeči, písne a básně k swěcení stoletého

- milostivého léta církve Pešťansko - Budínské (Příspěvek) VI. 327.
2. Řeči, modlitby a básně etc. vztahující se na tmuž slavnost (Příspěvek) VI. 2065.
 3. Úvod sl. b. kazatele do církve ew. Wrbecko-Sw.-Mikuláské VI. 2066.
- W časopisech: Plody VI. 8. k. 599. p.
- Hofmann, Jindřich Ondřej.** — Děkan w Německém Brodě; 1642.
1. Ocularia aneb oči skleněné starého Čecha V. 400.
 2. Zrcadlo náboženství V. 1109.
- Hofmann, Frant. Josef.** — Mlynářský mistr w Zeleném mlýně u Welwar; 1829.
- W Rozličnostech Pražských VI. 599. q.
- Hoch, Jan.** — Kněz řádu kazatelského; 1673. Stálost a setrwanliwość etc. města Plzně V. 891.
- Höchenberger, Jan Tomáš;** 1783. Kalendář VI. 1411.
- Hochmann, Josef.** — Narozen dne 27. Února 1804 w Načeraci. Aby se němčině vyučil, dal jej otec r. 1815 do Jihlawy, kdež odbyl školu normální a gymnasium. R. 1822 přišel do Prahy do logiky; r. 1824 externowal jakožto bohoslowec; 1825 přijat do semenistě, a 20. Srpna 1827 na kněžství wysvěcen. Začátkem roku 1828 ustanowen za kaplana w Raudnici nad Labem. Roku 1847 12. Ledna přestěhowal se odtud co duch. správce do Koštic nad Ohří, wesnice na (býw.) panství Liboweském w Litoměřicku. Wýjew citů při odchodu z Načerace p. Wácl. Wil. Wáclawička etc. VI. 455.
- W časopisech: Kwěty VI. 1140. c. 1272. c.
- Hojč, (Hojič), Samuel.** — Narozen 15. Listop. 1806 w Březně w Uhřích. Studowal w Přesowě a w Tubinkách.
- W Hronce VI. 1008. h.
- Holan, Wáclaw Karel Rowenský.** — Warhanik a kapelmistr Wyšehradský; 1693. Kaple královská zpěwní a muzikální V. 101.
- Holásek, Josef.** — Narozen 1787 w Dědici w Brněnsku; knězem stal se r. 1809; farář w Blansku na Morawě.
1. Sedm slow pána n. J. Krista VI. 247. a.
 2. Písně ke mši swaté VI. 247. b.
 3. Píseň duchowní k warhanám VI. 267.
 4. Hlasy duchowenstwa (Příspěvek). VI. 320.
 5. Hlasowé duchowenstwa (Příspěvek) VI. 326.
 6. Cesta křížowá VI. 2384.
- W časopisech: Rozličnosti Pražské VI. 275. f. — Časop. Mus. 496. h.
- Holanek, Matěj.** — Faktor w tiskárně Šönfeldské; 1794.
1. Nowé wynalezený prostředek, oheň etc. uhasiti VI. 1479.
 2. Prwní nowá hospodářská škola w král. českém VI. 1491.
- Holec, František.** — Narozen w Jičíně 4. Března 1792. Kaplan w Jaroměři. Psal do Hyllosu. VI. 737.
- Holecký, Matauš z Kostelce.** — Kaplan w Čáslawi; 1620.
- Spis katolický o užitečích dobročinění IV. 722.
- Holejch, J.;** 1844. We Wčele VI. 496. m.
- Holický, wiz ze Sternberka.**
- Hollai, Štěpán;** 1803. Werše slowenské. VI. 2081.
- Hollan, J. Matěj.** — Kanowník u sw. Wíta; 1729. Znamení na prawé ruce etc. sw. Jan Nepomucký VI. 951.
- Höllriegl, J. Vincenc.** — Studující; 1822. Hlas wděčnosti etc. Jos. A. Köhlerowi etc. křížown. generalu VI. 441.
- Holmann, (Hollmann) Josef.** — Narodil se 1. Dubna 1802 w Jičíně, kdež také co c. k. úředník umřel r. 1850.
1. Ossianowý básně (dle anglick.) VI. 308.
 2. Ossianůw Fingal etc. (přel.) VI. 549.
 3. Půwodní dramatické hry VI. 694.
 4. Quido. Čarownice Hiorba (přel.) VI. 834.
 5. Florianowý novelly (přel.) VI. 839.
- Příspěl k Cechoslawu VI. 739.
- Holub, J. F.;** 1841. We Kwětech VI. 913. c.
- Holubář, Gothard.** — Narozen we wsi Třebnici w kraji Berauském, roku 1803 dne 1. Října. Nabyw prwního učení na městské škole w Sedlčanech, poslán byl do Prahy, kdežto na Nowém městě u Piaristů gymnasialní, pak na wysokých školách pražských filosofické studie dokonaw, a jeden roční běh bohoslówi co externista odbyw, wstaučil na Strahowě do kláštera r. 1824 dne 16. Října, kdež r. 1828 15. Srpna na kněžství posvěcen. Na to se stal kooperatorem farního kostela Welké Chyšky w Tábořsku, později kaplanem na Strahowě, a roku 1837 dne 1. Kwětna lokalistau u sw. Jana Nepom. w Šárce blíže Prahy. Od 1. Ledna r. 1847 jest provisorem kláštera Strahowského.
1. Modlicí kniha VI. 2404.
 2. Uwedení k wnitřní modlitbě (přel. z něm. Benedikta Pfeiffera) VI. 2410.
- W časop. pro katol. duchow. VI. 1125. c.
- Holý (Hollý), Jan.** — Slowák; katolický farář w Madunicích.
1. Básně (we 4 swazcích) VI. 337.
 2. Zpěw ke cti Alexandra z Rudného, arcibiskupa Ostrihomského VI. 432.
 3. Swatopluk VI. 553. a.
 4. Cyrillo-Methodiada VI. 553. b.
 5. Rozličné básně VI. 920. a.
 6. Aeneida Virgiliowa VI. 920. b.
- W časopisech: Zora VI. 564. g. 767.
- Holzpek, Ignac František.** — Biskupský sekretář a ceremoniář; 1744. Obraz člowěka sprawedliwého (kázání pohřební) VI. 1095.
- Honl, A. M.** 1846. We Kwětech VI. 1008. k.
- Hora, Anton;** 1841. Není církew jako církew etc. VI. 1972.

Horáček, František. — Farář Welko-Popowský 1800; pak w Owenci u Prahy 1803.

1. W den dosazení J. Ditricha etc. VI. 399.
2. Povinnosti křesťanských vlastenců VI. 2015.

Horčice, Josef. — Narozen 25. Března 1797 w Chotětowě na panství Brandeyském, blíže města Benátek. Po vykonaných studiích w Mladé Boleslawi a w Praze posvěcen byl na kněžství dne 6. Srpna r. 1820. Od r. 1820 — 1829 byl kaplanem w Staré Boleslawi, a mezi tím časem i ceremoniářem světicího biskupa Pražského Františka Pištky, jež na jeho kanovníckých cestách a visitacích po Pražské arcidiocesi doprovázel. Od r. 1829 — 1835 byl lokálním duchovním w Rosinowě na panství Slabeckém w Rakownicku. Od r. 1835 — 1850 byl dříve mladším, a nyní starším kanovníkem při kollegialním chrámu Páně S. S. Kosmy a Damiána w Staré Boleslawi. Získal sobě zvláštní zásluhy o vydávání časopisu pro katolické duchowenstwo. Na památku 500 trvání vysokých škol Pražských byl r. 1848 od theologické fakulty jmenován čestným doktorem sw. písem.

1. Historické popsání etc. obrazu a chrámu p. Marie w Boleslawi VI. 2154.
2. Popsání etc. chrámu S. S. Kosmy a Damiána a sw. Wácslawa tamže VI. 2157.

W časop. Mus. VI. 1036. c. — W časop. pro katol. duch. 1125. c.

Horčický, z Tepence, Jakub (jinak též Synapius). — Učil se u Jesuitů w Krumlowě; přijat do semináře jejich w Praze. Pro swé chemické umění zalibil se Rudolfowi II., od něhož do stawu urozeného powýšen (1608) a obohacen byl. Jesuitům, jimž základ štěstí swého děkował, odwděčil se podporowaním žádostí jejich u dwora. Po smrti Rudolfa odstěhowal se na swé nabyté statky, vydlíwaje obyčejně na Mělnice, jenž mu byl w veliké summě zastawen. Umřel r. 1622 25. Září w Praze, kamž se byl w nemoci swé přestěhowal, jmění swé odkázaw Jesuitům.

Konfessi katolická IV. 1384.

Horčíčka, (Synapius), Daniel. — Rodem z Turce; rektor, pak kněz; od r. 1673 až do 1683 u wyhnanství we Slézsku a Polště, posléz w Lewoči inspektor gymnasia a kazatel.

1. Perlička dítek božích V. 751.
2. Hortulus animae pie. Zahrádka dušičky pobožné V. 1432.
3. Duchovní křesťanské katolické jádro všech modliteb, od Neumanna Kašpara (přel.) V. 1598.

Horecký, J. D.; 1839.

Katechetický wyklad sw. náboženství VI. 1863. W časopisech: Wčela VI. 597. g. 1220. c.

Hořícký, Jan. — Stal se bakalářem r. 1550, mistrem swob. umění 1552; umřel jakožto farář u sw. Štěpána na Nowém městě Pražském r. 1559, 5. Kwětna.

Sw. Cypriana Kázání o důstojnosti večere páně (přelož.) IV. 1757.

Horký, Martin, z Lochowic. — Stal se mistrem swob. umění w Praze r. 1615. Kalendar IV. 778. f.

Horký, J. Pripěl k Čechoslawu VI. 739.

Horný, František Ondřej. — Učitel hraběte J. Er. Jos. Kajetana z Thunu; 1705. Příslovi česká IV. 29.

Horský, Pawel Paminondas. — Opat kláštera slowanského sub utraque. 1589—1596.

1. Píseň o sw. stawu manželském IV. 99.
2. Písnický křesťanské IV. 110.

Horský, Niceforus Jiří. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1568.

1. Písnicka etc. zawřající w sobě díkůw činění p. bohu etc. IV. 78. a.
2. Píseň nowá o městě Jerusalemě IV. 78. b.
3. Písnický dvě nové etc. IV. 179.

Horský, Karel. — Narozen dne 4. Listopadu 1792 we Wysokém Mýtě. Studował gymnasium w Litomyšli. Roku 1814 powolan do Králowé Hradce k slyšení bohoslawi, tam pak roku 1818 dne 24. Srpna wyswěcen na kněžství; dostal se ještě toho samého roku 4. Listopadu za kaplana do Litomyšle, roku pak 1834 za zámeckého kaplana tamže. Roku 1846 15. Prosince stal se farářem w Morašicích.

Dobrota boží (přel.) VI. 2366.

W časopisech: Čechoslaw VI. 739. — Rozličnosti Pražské VI. 275. f.

Hosa, Anton; 1826.

První příprawa maličkých k zpovědi VI. 1330.

Hossius, Matěj Wysokomýtský; 1592.

Wypsání krajín země ruské IV. 648.

Hostaunský, Baltazar. — Narozen w Horšowě Týně r. 1534; poslán r. 1555 s jinými 11 jinochy českými do semináře Jesuitského w Římě, kdež staw se doktorem theologie wstoupil do řádu Jesuitského. Roku 1564 jel s wyslancem papežským Janem Fr. Commenonem do Polsky ku králi Sigmundowi, jemuž platnau službu konal w zakládání kolleje Brunsberské, Pultawské a Wilenské. Nawrátiw se do Prahy, učil náboženství a řečtině. Umřel 1600.

1. Historia etc. o rozšíření wíry křesťanské we východních krajínách IV. 551.
2. Prawida etc. jimiž se towaryšstwo pána Ježíše řídí IV. 492. a.
3. Epistolae indicæ patrum S. J. (přel.) IV. 492. b.
4. Anton. Possevina křesťanské odpovědi na otázky pobožného muže w půlnočních krajínách (přel.) IV. 1308. a.
5. Těchoz znamení cirkwe katolické (z lat.) IV. 1308. b.
6. De expresso Dei verbo. O zřetelném slowu božím (přel.) IV. 1335.
7. Wyklad prawého křest. apoštolského katolick. pod obojí spásobau etc. přijímání. IV. 1345. a.

8. Kniha o vyučování křesťanském IV. 1345. b.
9. Swat. Augustina traktát etc. že všecy věci na světě jsan marnost. IV. 1764.
10. Rozjímání IV. 1822.

Hostaunský, Jan; viz Peit.

Hošek, Jan. — Měšťan Pražský; umřel r. 1818.

1. Ohwalozpěw k 50leté památce etc. Wácl. Jiskry VI. 381. a.
2. Chwalozpěw ku poctiwości p. Em. Dawida etc. VI. 381. b.
3. Kniha o stavu wojenském VI. 1186. a.
4. O zástí, peyše a neswornosti VI. 1186. b.

Hoznek; 1836.

We Hronce VI. 932. i.

Hrab, Jakub Dobřinský. — Děkan Hradecký; 1616—1618.

1. Kázání pohřební nad tělem uroz. p. Jana Čenwice z Libína IV. 1717. a.
2. Kázání nad mrtwým tělem etc. Jana ml. Činowského ze Žatce IV. 1717. b.

Hrabowský, Petr z Hrabowa. — Hradu a panství Budetína w Trenčanské stolici správce; ok. 1655.

Manuale latino-hungarico-slavonicum etc. V. 183.

Hradecký, Matauš. — Narozen w Hradci Králowé. Děkan w Žatci 1544; w Kutné Hoře 1554—1556.

1. Zikmunda Zigy Wojenské kázání (z něm.) IV. 1573.
2. Kázání etc. o hromobití, krupobití a bauřech IV. 1580. a.
3. Kázání učiněné troje a w jedno shromažďené etc. na den sw. Trojice IV. 1580. b.

Hradecký, Josef. — Narozen 10. Října 1787 w Laukowě; farář w Semilech. Umřel 1827. Jenowefa VI. 811.

Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Hradecký, Karel. — Narozen w Litomyšli r. 1798 dne 19. Února; na kněžství wysvěcen dne 24. Srpna 1822; 18 let na Litomyšlsku kaplanował a sice 6 let w kollatuře Hermanické a 12 let Dolno-Aujezské. Získaw sobě za ten čas zwláštňi zásluhy o chování strojů w tom okolí, stal se r. 1846 farářem w Sebranicích.

Sto a pět otázek o štěpařství VI. 1541.

Hradištský; 1843.

We Wčele VI. 496. m.

Hráský, Ladislaw W. 1840. 1841.

We Wčele VI. 496. m. 913. d.

Hrdlička, Jan. — Slowák z Modré; narozen r. 1741; kazatel při církwi Modranské, potom (1781) církwe Wsetinské na Morawě, posléz při církwi Maglodske až do r. 1810.

1. Weselá nábožnost etc. při poswěcování chrámu. VI. 201. a.
2. Radost Siona Maglodskeho etc. VI. 201. b.
3. Knížečka pro čeled křesťanskau VI. 201. c. 1189. 2221.
4. Nowý etc. protestant VI. 1109.
5. Píseň nowá, ku které Sion Wsetinský powzbuzował etc. VI. 1989. a.

6. Založení církwe křesťanské etc. VI. 1989. b.

7. Nawedení rodičů ku křesťanskému dítek swých milowání VI. 1989. c.

8. Modlitby křesťanské pro mládež školskau VI. 2292.

W Starých Nowinách (wydawaných od Ondřeje

Plachého) 6 pojednání VI. 728.

Hrdlička, Kašpar Melichar. — C. k. dworní

kaplan; děkan w Dašicích; umřel 1822, 12. Dubna.

1. Řeči pastýřské VI. 1932.

2. Reč etc. při Jubileum J. Kautského. VI. 2033. a.

3. Důwěrné slowo etc. o čistotě VI. 2033. b.

Hřebeský, Jan. — Narozen w Plánici, blíž

Klatow, dne 6. Října r. 1786. Na ponuknutí

Hněwkowského, který tehďáz (1798) byl u

Plánického magistrátu radním, poslán jest do

německé školy we Winterberce, odkud po 2

létech pro umění we zpěwu do baworského

města Pasowa ku kathedrálnímu kostelu na

fundaci se dostal. Roku 1800 byl dán do

Plzně na studia. Po skončeném 2letém kursu

filosofickém w Praze, přijat byl na ustaw boho-

slowí w Budějowicích. R. 1809 jsa prefektem

w seminári Budějowickém, byl 3. Září na

kněžství poswěcen, a w 23. roce stáří swě-

ho w Jindřichowě Hradci katechetau a spolu

ředitelem c. k. hlaw. školy ustanowen.

Biblické příběhy VI. 1887.

Hřib, Wáclaw Fr. — Úředník při c. k.

morawsko-slězské aučtárně.

We Widených Listech VI. 496. c. — W Čecho-

slawu 739.

Hrobecký, Em. 1843.

We Wčele VI. 496. m.

Hroboň, Adolf. — Narozen we Wýchodné

w Liptowské stolici, 1814. Byl tajemníkem

a prwním zakladatelem společnosti Lewočské.

W časopisech: Wčela VI. 564. d. — Hronka

931. i.

Hroboň, Samo Bohdan. — Bratr předešlého.

Narodil se r. 1820, 24. Srp. w Sichni w

Liptowské stolici, kdež otec jeho Jakub úřad

kazatelský při církwi ewang. zastává. Chodil

do školy w rodním místě, potom studował w

Liptowském sw. Mikuláši, w Gemeru a w

Lewoči. Roku 1834 wstoupil do slowenského

spolku na ewang. lyceum Lewočském, kdež

spisował do „Jitřenky,“ wydawané od tam-

mější studující mládeže. Roku 1839 až 1841

studował theologii na ewang. lyceum w Břeti-

slawi, jsa tamtéž audem česko-slowenského

ústawu, načež se r. 1842 odebral do Němec,

a studował půl druhého roku na universitě

w Hále; r. 1844 zdržował se pro další

wzdělání swé 4 měsíce w Praze, odkudž pro

slabost prsau do otcowského domu se nawrát-

til, kdež saukromě žije.

W časopisech: Wčela VI. 496. m. — Kwěty

539. e.

Hrobský, Adam Felix. — Farář Otyčický (Otwický?)

Kázání Příd. 33.

Hrom, Anton; 1598—1601.

Kalendáře IV. 778. a. b. 779.

Hromádko, Jan. — Narozen ve Hrochově Týnci; professor řeči a literatury české na universitě Widentské a při realní akademii. Redigował: 1. Prwotiny pěkných umění VI. 734.

2. C. k. powolené Widentské Nowiny VI. 1089.

Hron, Wojtěch. — Narodil se dne 22. Dubna

1804 w Solopískách, w kraji Beraunském.

Weškerá studia w Praze odbyw, byl dne 9.

Dubna 1829 posvěcen na kněžství, a ještě téhož

roku ustanowen za adjunkta při studiih boho-

sloveckých, we kterémžto úřadě netoliko

dalším se vzděláváním k hodnosti doktora

w bohoslowi se připravowal, a přisnau zkau-

šku z biblického studium a nářečí východ-

ních podstupil, nýbrž i přes čtvrt léta o-

nemocněloho profesora pastorálky w powin-

nosti učitelské zastáwal. Pracowaw potom w

duchowni péči pastýřské čtyry léta co kaplan

u sw. Wojtěcha, a rovněž tak dluho co

duchowní správce všeobecné nemocnice a

blázince w Praze, powolan dne 1. Listopadu

1838 od arcibiskupa Aloisia Josefa za tajem-

níka ordinariátního. Při pětistileté památce

založení university Pražské počtila jej fakulta

theologická čestným doktoratem w bohoslowi.

W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Hrubý, Řehoř z Jelení. — Rodu rytířského;

úředník krále Wladislawa II. Umřel 1514 7.

Března. O literaturu českau překládáním z

latiny velmi zaslaulý.

1. Erazma Roterodamského Chwála bláznowství (přel. z lat.) III. 85.

2. M. T. Cicerona Laelius aneb o přátelství (přel. z lat.) III. 109. a.

3. Kusowé hodní podiwení (Paradoxa Ciceronis; z lat. přel.) III. 109. b.

4. Herkulesowý práce. (Wýtah, překladem z lat.) III. 111.

5. Knihy Wawřince Vally etc. o smyšleném Konstantinowi papeži. III. 150.

6. Wýtah z životůw papežůw, od Platina III. 162.

7. Františka Petrarchy poety knihy dwoje o lékařství proti štěstí a neštěstí (z lat.) III. 204. a.

8. Jana Joviana Pontana knihy o statečnosti wálečné (z lat.) III. 204. b.

9. Jana Joviana Pontana patero knih o poslušcnství (z lat.) III. 204. c.

10. Téhož Pontana knihy o dobročinnosti (z lat.) III. 204. d.

11. Petrarchy Rozmlúwáníe o múdrosti (z lat.) III. 204. e.

12. Petrarchy na knihy epistol bez titulów předmluwa. Téhož epistola k Hannibalowi. — Téhož epistoly o bídě a záwisti III. 204. f.

13. Bohuslawy z Lobkowic a z Hasišteina list p. Petrowi z Rosenberka (z lat.) III. 221.

14. Jana Antonia Campanského knihy o tom, kterak má spravowán úřad býti (z lat.) III. 223.

15. Joviana Pontana knihy o králi (z lat.) III. 224.

16. Napomenutíe, kteréž jest učinil Justinianowi cisari etc. Agapetus etc. (přel.) III. 225.

17. Napomenutí k pánům měst Pražských (dilem půwodní, dilem z klassiků) III. 245.

18. M. Wáclawa Piseckého: Hádání o přijmání pod obojí spůsobau (z lat. přel.) III. 770.

19. Druhé knihy sw. Jana Zlatoustého (z lat.) III. 864. b.

20. Swatého Řehoře řeč etc. III. 870.

21. Sw. Basilia řeč o záwisti (z lat.) III. 871.

22. Jana podjahně kostela Římského knížky o swatých (přel.) III. 926.

Hrubý, z Jelení, Sigmund. — Syn předešlého.

Narozen w Praze 1497; muž mrawů ušlechtilých,

zjezdilý, Erasnowi Roterodamskému příjemný.

Již w 13. roce wěku swého jel s učitelem swým

Wáclawem z Pisku do Italie, kdež studowal w

Bononii. W Benátkách naučil se řeckému jazyku

od Marka Musurusa, načež cestowal po ostrowich w

Archipelagu, w Sicilii, Sardinii a Korsice, konečně w

Francauzích a w Němcích. Pobyw potom několik let

w Praze, kdež učil saukromi řeckému jazyku,

odebral se r. 1524 do Basiley k Erasnowi, kdež na

pobidnutí jeho stále se usadil, zcela se oddaw pracem w

literatuře řecké a latinské, jimiž nabył slawného

jména w celé Ewropě. Po 30 létech, překládaje

Justina Martyra z řeckého do latiny, uprostřed

slowa jednoho umřel 1554, zanechaw w dowu s

dwěma syny, z nichž jeden do Čech se nawrátiw,

4 potomky měl. Lexicon symphonum IV. 30.

Hruška, Matěj. — Farář u sw. Jiljí w Praze,

1561.

Kázání IV. 1584.

Hruškwic, Samuel. — Narozen w Krupině;

superintendent. Był Slowákům, co Němcům

Gellert. Umřel r. 1748.

Katechismus D. M. Luthera V. 781.

Od něho wydána Cithara Tranowského r. 1745;

w níž jest 88 písní jeho, z nichž 8 půwodních

mezi nejlepší tam náleží V. 86.

Hruža, Michal. — Kněz řádu praemonstrátského;

1698.

Králowské kněžstwo etc. V. 904.

Hubacius, Jan Josef z Kottnowa. — Farář

Dobříšský; 1737.

Řebřík Jakoba Maria panna Swatohorská V. 988.

Hubacius (Hubáč), Milon. — Kanowník

Strahowský; 1699.

1. Hwězdicka růžencowá V. 1450. a.

2. Jarolima Hirnheimu Kwití hory Sionské (z lat. přel.) V. 1450. b.

3. Umíráček pobožný V. 1450. c.

Hubáček, Albert; 1758.

Victoria Setabenského: Žiwot a zázraky sw.

Wincenciusa V. 1360.

Hubálek, Jan. — Narozen w Praze 1741;

Jesuita; učil humaniora; potom administrator w sirotčím domě Pražském.

1. Základné prawdy náboženství katolického VI. 1771.
2. Obzvláštní prawdy náboženství katolického. VI. 1779.
3. Důkaz, že katolíci i pod jedním způsobem živého těla a krve páně požívají VI. 1781.

Hubatka, Ignac Jan. — Kantor Bydžowský; 1730.

1. Čtyry studně hlavních ctností V. 163.
2. Kázání o sw. Janu Nepom. V. 966.

Huber, z Riesenbachu Adam. — Narozen w Mezeříči morawské r. 1546; studowaw we Wittenberce, kdež se stal doktorem filosofie, přijat za profesora do kolleje Karlowy r. 1567; nastoupil, jak se zdá, ještě potom cesty do ciziny, kdež se stal doktorem lékařství; byl r. 1578 a 1579 děkanem fakulty filosofické; wystoupil z professury asi roku 1580; byl později životním lékařem císaře Rudolfa II. Roku 1611 po obnovení učení Pražského skrz defensory, nastoupil nowě professuru, a sice we fakultě lékařské. Roku 1612 o sw. Hawle zvolen za rektora university, kterýžto úřad však pro nemoc před proběhnutím půlletí složil. Umřel w 77. roce věku dne 23. Čw. 1613.

1. Minuci IV. 773. a.
2. Prognostika IV. 773. b.
3. Henricha Rancovia Regiment zdraví (z lat. přel.) IV. 889.
4. Apoteka domácí (z něm. herbáře doktora P. Ó. Mathiola) IV. 890.

Huberinus, Kašpar; 1539.

Urbana Regia lékařství duše (přel.) IV. 1799.

Hubka, z Lilienthalu, August; 1684.

Jiskry milosti boží IV. 1441.

Hubka; 1785.

To by byl měl Fridl vědět. Weselohra (přel.) VI. 604.

Hübner, J.

Dictionarium latjno-čechicum. V. 59.

Hübner, Jan Wácslaw; 1821. 1822.

1. Láska a wděčnost swědomí (od Lafontaine) VI. 818.
2. Nalezení ostrowa Madéry (od Lafontaine) VI. 820. a.
3. Lehkomyslnost klestí cestu k neštěstí (přel.) VI. 820. b.
4. Biblická historie VI. 1875.

Hukal, J. — Radní magistratní w Klatowech, pak w Litoměřicích.

Zpěw ke cti etc. Josefa Krtičky ryt. z Jádnu VI. 428.

Hulakowský, Jan. — Narozen w Německém Brodě dne 8. Dubna 1804. W desátém roce věku swého po smrti swého otce upad w těžkau osminedělní nemoc, w které mu žiwobytí již oděpreno bylo, ohluchl. Nicméně studowal přece na tamějším gymnasium, od roku pak 1824 filosofii i práwa w Praze. Po skonče-

ných studiích r. 1830, poněwadž mu za příčinau jeho chybného sluchu ku praxi w saudnictwí obtíže činěny byly, byl přijat do služby napřed u Museum ku přepisowání expedici a starých rukopisů s ročním služným 80 zl. stř., roku pak následujícího též při c. k. gubernialním archivu králowství českého, při kterémžto úřadě teprw po dewíti létech dočkal se platu co accessista, od r. 1846 pak co kancelista. L. 1834 swěřeno mu pořádání archivu musejního, při čemž později též k pořádání knihowny musejní potřebowán byl. Sporádal též archiv města Čáslawě. Nemoha pak dále bez weliké obtíže oba nadřečené úřady zastáwati, poděkowal se r. 1843 ze služby při Museum, i obdržel při propuštění titul i práwo přispíwajícího a spolu sbírajícího auda společnosti musejní. Roku 1848 co aud sboru Swatowácslawského, pod jménem Swornost známého, byl w pondělí po sw. Trojici spolu s jinými audy téhož sboru od císař. wojska w nowém musejním domě zajat, a w starém mus. bytu na Hradčanech po dwa dni uwězněn. W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a.

Humbal, František. — Narodil se w Praze r. 1823; studowal od r. 1835 na Staroměstském gymnasium, od roku 1841 na filosofii. Oddal se zcela jen filologickým studiím. Roku 1847 přistoupil co praktikant k zemskému gubernium, a však záhy, již r. 1848 zemřel.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. 559. h. 588. h. 913. d.

Hunneward, Ignac Paulin.

Minuci Příd. 35.

Hunnius, Egidius.

Calvinus judaizans. Příd. 36.

Hurban, Miloslaw Josef. — Kněz církwe ewangelické Augšp. Wyzn., farář we Hlubokém.

1. Nitra (od něho redigowaná) VI. 771.
2. Swatoplukowci VI. 903.
3. Cesta Slowáka etc. na Morawě a w Čechách VI. 1000.
4. Slov. národnjé nowiny (Redigowal se Štúrem) VI. 1094.
5. Unia čili spojení Lutheranů s Kalvíny w Uhrách VI. 1124. 1871.
6. Šlowo o spolkách mirnosti etc. VI. 1219.
7. Řeč při poswěcowání školy na Košařiskách VI. 2069.

W časopisech: Kwěty 496. k. 913. c. — Wčela 496. m.

Hus, Jan. — Narozen w Husinci w Prachenském kraji w r. 1369. Studowal w Praze; stal se roku 1393 bakalářem, 1396 mistrem swobodných umění, r. 1394 také bakalářem theologie. Roku 1398 wystoupil co profesor na universitě, stal se o sw. Hawle 1401 děkanem fakulty filosofické, o sw. Hawle r. 1402 rektorem university, kterýžto auřad také

později roku 1409 (od sw. Hawla až do sw. Jiří 1410) podruhé zastával. Roku 1402 nastoupil úřad kazatelský w kapli Betlemské. Snahy jeho a přátel jeho o opravy církevní a hájení knih Wiklefowych způsobily mu nenáwist kněžstwa, a tudy nejprwé r. 1408 rozepři s arcibiskupem Pražským, od něhož r. 1410 16. Čerwence klatba naň uwalena. Téhož roku 25. Srpna obeslán byl před saud papeže do Říma, kdež se však nepostawil, požíwaje přímluwy krále Wáclawa IV. Roku 1412 dne 15. Čw. wystaupil proti prodeji odpustků ohlášených od papeže; za to wydána naň klatba, i interdikt na Prahu, pokud by se tu zdržowal. Odešel z té příčiny na wenek, kdež přebýwal nejprwé na Kozím hrádku u Austí nad Lužnicí, potom na zámku Krakowci (1413), odebral se ku konci r. 1414 na pozwání a s bezpečným práwodem krále Sigmunda ku koncili Kostnickému, byl však přes toto ubezpečení zajat, w tuhém wězení držán, konečně co kacif upálen dne 6. Čerwence 1415.

1. Knížky proti knězi, kterýž prawil i přísáhl ěka: že Hus horší než který ďábel II. 152.
2. Abeceda III. 1. a.
3. Úwod k wýkladu wětšimu na páteř III. 1. b.
4. Pojednání (lat.) o českém prawopise III. 1. c.
5. Některé nábožné písně III. 36.
6. List odwolání etc. od papeže na nejvyššihó sudihó III. 135. b.
7. Listy rozličné III. 135. c. 609. c. 873. d.
8. Dewatero zlatých wěcí neb kusůw III. 608. a.
9. O šesti bludech III. 608. b.
10. Prowázek třípramenný III. 608. c.
11. Učení o wečeři páně III. 608. d.
12. O manželství III. 608. c.
13. Zrcadlo ělowěka hříšného wětší III. 608. f.
14. Zrcadlo ělowěka hříšného menší III. 608. g.
15. O swatokupectwí III. 608. h.
16. O wíře III. 608. i.
17. O panenství III. 608. k.
18. Traktát o poznání a milowání boha III. 608. l.
19. O cirkwi takowé, jakowé latinské III. 608. m.
20. Knihy o modlitbě III. 608. n.
21. O sedmi smrtelných hříších III. 608. o.
22. Proč přijímáme pod dvojím způsobem etc. III. 608. p.
23. O odúmrťi III. 608. q.
24. Wýklad wětší na páteře III. 812. a.
25. Wýklad menší na páteře III. 812. b.
26. Wýklad na písničky, jenž slowů Šalomúnowy III. 812. c.
27. Postilla III. 835.
28. Kázání o tělu božím III. 841. a.
29. Kázání o umučení páně III. 841. b.
30. Kázání o wyswětlení wiry, o pánu bohu a sw. Trojici III. 841. c.
31. Kázání dvoje o Antikristu a šelmě III. 841. d.
32. Dcerka III. 873. a.
33. O prawé powinnosti ělowěka III. 873. b.
34. O zkáze pocházející z ustanowení lidských III. 873. c.
35. O prawém potupení tohoto swěta III. 873. e.
36. 3 písně w kancionálu III. 48.

37. Páteř dobrých lidí. Příd. 38. a.

38. Páteř zlych lidí. Příd. 38. b.

Hussonius, Wáclaw Pacowský; 1598.

Zpráwa o wečeři páně IV. 1353.

z Hvězdy Jan, wiz Marek.

Hyacinthus a S. Philippo Nerio. — Schol. piar. 1722.

Blahoslawenství očí lidských etc. V. 934.

Hýbl, Jan. — Narozen 3. Zář 1786 w České Třebowé. Studowaw filosofii, oddal se literatuře české. Umřel 14. Kwětna 1834.

1. Abellino (z něm.) VI. 636—1.
2. Srnec (od Kotzebue, z něm.) VI. 636—2. 671.
3. Český lidomil (od Frant. Pabsta z něm.) VI. 733.
4. Rozmanitosti (od něho redigowány) VI. 736.
5. Hyllos (od něho redigowan) VI. 737.
6. Jindy a Nyni (redigowal) VI. 748.
7. Mladší Speelhofen (přel.) VI. 814. a.
8. Nešťastná Zuzanka VI. 814. b.
9. Rozliční příběhowé VI. 814. c.
10. Poučné a kratochwilné historie VI. 814. d.
11. Obweseleněčko (Společně s Kubelkau) VI. 814. e.
12. Kronika nejnowější etc. národu českého (od Pabsta) VI. 963.
13. Žiwot Mahometůw VI. 1051.
14. Nowiny Pořowské (redigowal) VI. 1088.
15. Historie českého diwadla VI. 1129.
16. Dwa zkušení wýborní prostředkowé etc. k zachowání zdrawí a žiwota (z Hufelanda a Franklina) VI. 1197.
17. Ilubička (od Šmida, z něm.) VI. 1333. c. 1335. b.
18. Dwě sté látek ku předpisům (z něm.) VI. 1333. f.
19. Ztracený syn (přelož. z něm.) VI. 1334. a.
20. Beránek (přel.) VI. 1335. a.
21. Wítězství a odměna čtosti (přel.) VI. 1335. c.
22. Kwět chmelowý (od Šmida) VI. 1335. d.
23. Nowý tolerancí posel (kalendář) VI. 1423.
24. Popsání a wyobrazení etc. zwírat VI. 1461.
25. Elsnera owčácký katechismus (přel.) VI. 1525.
26. Katolické učení o swátosti bířmowání (od Weingra) VI. 1821.
27. Jiljho Chládká otázka: Co máme o zpowědi katolíkú držeti? (přel.) VI. 1824.
28. Františka Stapfa kniha ku katechismusu (přel.) VI. 1838.
29. Wýklad na nedělní epístoly (od Pařízka; přel.) VI. 1898. b.
30. Ježíš spasiťel swěta, anebo Ewangelia etc. (dle Hanla) VI. 1914.
31. Frant. Stapfa Obširná rozwrhowé kazatelství (z něm.) VI. 1943. a.
32. Téhož Příprawy ku kázáním (přel.) VI. 1943. b.
33. Ruční kniha ku katechismusu VI. 1943. c.
34. Řehoře Köhlera Poučení pro pastýře duchowní u postelet nemocných etc. (z něm.) VI. 2130. a.
35. Poučení pro pastýře duchowní we zpowědnici (dle Branda z něm.) VI. 2130. b.
36. Federsena žiwot pána Ježíše pro dítky (přel.) VI. 2164. a.
37. Dwa drazí ostatkowé našeho nejsw. wykupitele etc. (přel.) VI. 2164. b.
38. Bůh autočistě mé a pomoc má (přel.) VI. 2343.
39. Pařízka katolické modlitby (z něm.) VI. 2375.
40. Cesta křížowá VI. 2383.
41. Haubera Křestanská kat. modlitební kniha VI. 2387.
42. Bůh ješť otec náš (z něm. od Branda) VI. 2405.

43. *Nattra katolické modlitby VI. 2408.*

W časopisech: *Rozmanitosti VI. 600. a. 1008. b. 1076. a.*

de Hybla, Theodor; 1744.

Ernesta Salamauna Cypriani naučení o původu a zřítu papežstva V. 393.

Hyna, Karel Ferdinand. — Narozen 2. Srpna 1802 we Lhotě Kácové, bývalé čtvrti Římovské, kraje Kaurimského. Odbýval gymnasium w Benešově a studia filosofická a theologická w Praze stal se roku 1828 kooperatorem ad dies vitæ we Zbečně, na panství Křiwoklátském, roku pak 1832 po smrti farářově prozatímním správcem osady Zbečenské. Po ukončení práci té poslán téhož roku do Nížboru, a odtud do Nezabudic opět jen na neurčitý čas. Odtud konečně přišel nazpět do Nížboru, staw se druhým zámeckým kaplanem a kooperatorem, na konec pak roku 1835 zámeckým kaplanem prvním a správcem Nížborské církewní obce.

1. Dušeslowí zkušebné VI. 1165.

2. Uvedení k počítání VI. 1397.

3. Malý katechismus VI. 1858. a.

4. Katechismus pro obecný lid VI. 1858. b.

Hynek, Gottfrid; 1695.

Nový Cherubín V. 1305.

Hynek; 1840.

Wěcele VI. 913. d.

Chalaupecký, Wáclaw. — Narozen w Poděbradech dne 4. Října 1786; kdež až do r. 1800 školu navštěwował. Ku konci téhož roku do gymnasium na Nowém městě w Praze co žák wstoupil. W roce 1805 na vysokých školách Pražských libomudrctwí a w roce 1808 práwnictwí se oddal. Od roku 1811 we wykonném práwnictwí se cwičiw, byl w roce 1815 co aktuar u tresního práwa ustanowen w Hradci Králowé, w kterémž městě až do roku 1834 žil, zastáváje w roce 1818 úřad rádenský w Trebechowicích, pak úřad práwní na okolních panstwach a statcích, totiž w Lipčanech, Štěžerách, Přímě, Nedělišťích, Dobřenicích a Sádowě. W roce 1834 přestěhowaw se do Prahy, na statcích Brnkách, Čtěnicích, Čánowicích a Klecanech práwní úřad až do r. 1850 zastával. Oblíbil sobě studia mluwozpytná a zároveň hospodářská. Příspěwek k Sebrání básní a zpěwů od Puchmayera VI. 278.

Chalúpka, Samuel. — Církwe Kebinské farář 1657.

Zpráwa o otázce etc. (o připuštění k swátosti oltární) VI. 726.

Chalaupecký, Jan (Adam?) — Narozen 28. Října 1791 w horní Mičině u Bánské Bystřice; professor rhetoriky w Kežmarku 1818; pak kazatel církwe ewang. Břežňanské 1824.

Spisowal w jazyku latinském, maďarském, německém i slowenském.

1. Řeči, písně a básně (k slawnosti milostiwého léta; příspěwek) VI. 327.

2. Kocaurkow VI. 597. i. 668.

3. Historické paměti církwe Břežňanské VI. 1120.

4. Hodnowěrné wypsání země chananejské VI. 1912.

5. Kázně nedělní a swáteční VI. 1977.

6. Řeči, modlitby a básně (k slawnosti milostiwého léta; příspěwek) VI. 2065.

W časopisech: Kwěty VI. 559. z. — Hronka 597. i. 1036. g.

Chanowský, Albert. — Šlechtic; narozen w Swiraticích 1581; Jesuita, missionář po 22 let; předstawený w konviktu w Praze a Krumlowě. Zwonečkem děti swoláwal, a katechismu učíwal. Umřel 1645.

1. Zpráwa křesťanská etc. V. 1112.

2. Wawřince Suria Vitae Sanctorum (přel.) V. 1249.

Charwát, Jan Josef. — Hospodářský úředník; 1823, 1824.

1. Kleona VI. 821. a.

2. Příhody pana Zamputáře (z něm. Münchhausen) VI. 821. b.

3. Blahoslaw VI. 821. c.

Charwát, Theodorik. — Kanowník hory Sion; řádu praemonstrátského, swobodného umění mistr, sw. písma bakalář; katechata w Milewsku. 1782.

Řeč o starosti a péči rodičů VI. 1986.

Chelčický, Petr. — Starší bratr český, řemesla swého šwec, a protož od nepřátel Kopyta nazwaný; w dospělých létech již za času husitské wálky.

1. Sít wiry prawé III. 648. a.

2. Řeč na zjewení sw. Jana III. 648. b.

3. O rotách českých III. 648. c.

4. Odpowěd na spis nejmenowaného III. 648. d.

5. Spasitelní wykladowé na čtenie III. 830.

6. Postilla č. Kniha wykladůw spasitelných III. 837.

7. Řeč na 13. kapit. zjewení III. 851. a.

8. Wyklad na čtení sw. Jana 1. kap. III. 851. b.

Cherney, (Černý) Jan. — Slowák; 1778. Jana Rafaela Steidele Zpráwa o kunštu babském (z něm.) VI. 1628.

Chládek, (jinak Etesius) Matěj Sušický. — Duchowní správce w Křesťicích; 1614.

Kázání pohřební nad synáčkem Ctibora Witanowského IV. 1708.

Chládek, Jiljí. — Narozen 1743; řádu praemonstrátského na Strahowě; doktor sw. písma, professor pastorálního hohoslowí; rektor university Pražské; 1793. Umřel 1806, 29. Ledna.

1. Naučení kratičké, kterak by se mělo dobře po česku mluwiti a psáti VI. 726.

2. Tri katechizační kostelní na modlitbu páně VI. 1900.

3. Počátkowé opatrnosti pastýřské VI. 2101.

Chlumčan, Matauš; 1501.

Zřízení privilegii koruny králowství českého III. 473.

Chlumecký, Martin; 1602.

Pobožné a křesťanské přemýšlování VI. 1866.

Chmel, Jan. — Narozen w Netolicích 1740; Jesuita; professor humanitní, pak (1797) farář w Sázawě.

1. Katolická odpověď na bezprávné nařikání etc. VI. 1765. d.
2. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem VI. 1765. e.
3. Postilla křesťanského katol. vyučování (přel.) VI. 1897.
4. Ohlášení swátků a slavností na celý rok, též obyčejných při nich ceremonií VI. 2102. a.
5. Gilberta Baura pamětihodná pravidla, čeho při těžce nemocných etc. šestřítí VI. 2102. b.

Chmela, Josef. — Narodil se w morawské Třebiči 18. Února 1793; professor latinského a řeckého jazyka w Jičíně od 21. Listop. 1818, potom grammatikalní professor na gymnasiu Královéhradeckém, konečně w Praze na Starém městě. Umřel 28. Února 1847.

1. Lateinisch-böhmisch-deutsches Wörterbuch VI. 162. a.
2. Seznam slow a přúpowědí českých k témuž slovníku VI. 162. b. c.
3. Bájky pro dítky VI. 576.
4. Hrabě Beňowský (z něm. od Kotzebue) VI. 645. f.
5. Zmatek nad zmatek (z něm. od téhož) VI. 645. a.
6. Johanna z Montfokonu (z něm. od téhož) VI. 645. b.
7. Následkové newěrnosti (z něm. od téhož) VI. 645. c.
8. Knížata mezi pastýři (z něm. od Gesnera) VI. 645. d.
9. Zawržený syn (z něm. od téhož) VI. 645. e.
10. Diwochowé (z něm. od Rambacha) VI. 645. g.
11. Almanach VI. 765.
12. Jarwod Zlatohwězd (z něm. od Van der Velde) VI. 834. a.
13. C. Aurelia Victora dějiny Římské (z lat.) VI. 926. a.
14. Lucia Julia Flora Obraz dějů Římských (z lat.) VI. 926. b.
15. Jan Křtitel VI. 1318.
16. Biblické příběhy VI. 1881.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 150. a. — Kwěty 496. k. — Rozmanitosti 588. b. 599. b. — Časop. mus. 588. g. — Krok 1076. f. 1554. a.

Chmelenský, Josef Kalasanc Kajetan. —

- Narozen 7. Srp. 1800 w Baworowě w Prachensku. Dr. práw, místosudí dworský a úředník králowé (1835). Jeden z nejlepších básníků českých. Umřel na sauchotiny 2. Lédna 1839.
1. Aloysia Klara píseň ke mši swaté (z něm. přel.) VI. 248.
 2. Básně VI. 300. a.
 3. Kytka (Redigowal) VI. 300. b.
 4. Příspěwek ke Hlasům Wlastenců r. 1832. VI. 313. 469.
 5. Příspěwek ke Hlasům Wlastenců r. 1835. VI. 318.
 6. Příspěwek ke Hlasům wěrnych Čechů r. 1835 VI. 319.

7. Ku příchodu J. C. M. Frantiska I. etc. (příspěwek) VI. 477.

8. Osmero zpěwů VI. 506.

9. Wě nec (Redigowal) VI. 521.

10. Josef a bratři jeho (přel.) VI. 659. a.

11. Kauzelná fletna (přel.) VI. 659. b.

12. Dráteník VI. 659. c.

13. Snřh (z francouzsk.) VI. 659. d.

14. Oldřich a Božena VI. 659. e.

15. Libušin snátek VI. 659. f.

16. Pomsta (přel.) VI. 659. g.

17. Lékař oční (z franc.) VI. 659. h.

18. Díwka z čarowných hájů (z něm. od Raimunda) VI. 659. i.

19. Hrad laupeznický w Sardínii (přel.) VI. 659. 2.

20. Krakonoš (přel.) VI. 659. 3.

21. Němá z Portici (přel.) VI. 659. 4.

22. Princ a had, od Ersta (přel.) VI. 659. 5.

W časopisech: Časop. p. katol. duch. VI. 275.

d. — Časop. mus. 496. h. 559. d. 717. 1176.

a. 1686. a. — Kwěty 496. k. — Wlastimil 496.

l. — Wcela 496. m. 717. — Česochlaw 559.

c. 570. a. — Dennice 599. i. — Pautník 599. n.

Chmelowec, Jan. — Farář w Hořtce, 1588. Píseň za sw. plod p. Poleksiny z Rosenberka IV. 98.**Chobotides; (Chobot) Jiřík Mšenský.** — Za alumna akademie Karlowy přijat r. 1604, bakalářem učiněn 1605; byl správceem školy u sw. Wojtěcha w Podskali w Praze 1606—1607; farářem w Charwatcích 1617. Sto padesát žalmůw IV. 1990.**Chocholaušek, Prokop (Sedlecký).** — Roku 1850 redaktor Wečerního Listu.

1. Tempeláři w Čechách VI. 898. a.

2. Černohorci VI. 898. b.

3. Trawič VI. 898. c.

4. Ilia VI. 898. d.

5. Drak Notjajský VI. 898. e.

6. Jiřina VI. 898. f.

7. Palceřík VI. 898. g.

8. Kocourkow VI. 898. h.

9. Hajduci VI. 1074.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1220. d.

Wlastimil 913. e. 1008. p.

Chocholka, Jan Anton Kunžacký. — Farář Mladějowský; 1740.

Wyznání srownání apoštolského V. 788.

z Chotěšowa, Krist. Joachim; 1703.

Titulární kalendář V. 541.

Chrabath, Fr. 1798.

Kázání o ceně křest. sprawednosti VI. 2013.

Christina, Jan. — Slowák; narozen w Pauchowě 1729; latinský a slowenský weršowec, učitel gymnasiální w Prešpurce a korrektor w knihárně Landerera od r. 1758.

1. Rozprávky VI. 220.

2. Kalendář VI. 546.

Chřenowský, Jiřík. — Český bratr.

Píseň w kancionále III. 48.

Chřepický, Zdeněk Jiří z Modliškowic. — Písmá sw. bakalář; 1729.

Ctnosti a swatosti prwomučedlnika sw. Stěpána V. 949.

Chrudimský, Jan; 1576.

Kázání při prowázení těl lidských etc. IV. 1672.

Chwalčowský, Jan. — Mlynář w Oslo-
wanech; 1844.

We Wćele VI. 496. m.

Chwalowský, Edmund. — Dřevní obchodník;
umřel 1823.

Kantáté aneb chwalozpěw při swěcení kaple Ma-
rianské nad Míškem VI. 406.

Chylík, K. C. Josef; 1786.

1. Pražské zimní ležení (přel.) VI. 603.

2. Aloysia Merce Systematický způsob, protestanty
o prawdě katol. náboženství přesvědčující
(z něm. přel.) VI. 1785.

3. Naučení pro ženicha a newěstu VI. 2115.

Chyšecký, Anton; 1732.

Přátelský vínš k druhému weilování etc. V. 194.

Illicinus, Petr. — Doktor obojího práwa,
kanovník Olomúcký, IV. 1574.

Knížka o jednotě wíry IV. 1290.

Institoris, Jindřich; 1501.

Traktat proti Pikartům III. 730.

Institoris, Michal Mošoňský. — Narozen w
Bystřici, Turčenské stolice, ze zemanských
rodíčů 1733. Kněz Prešpurský. Odkázal 3000
zl. na knihownu při gymnasium Prešpurském
a 100 zl. na professuru českau; horlivý
milovník českoslowenské literatury. Umřel
1803.

1. Písňé w kancionálu Cithara sanctorum V. 86.

2. Passional český V. 1367.

3. Nawržení o prawdívém wšech wěcí s Kristem
sjednocení V. 1407.

4. (Předmluwa k Příprawě smrti, od Ambroziusa)
V. 1497.

5. Nábožné písňé VI. 191.

6. Předmluwa k Rozmlauwání učitele (od Pawla
Michálka) VI. 1188.

7. Pořádek s. pašie VI. 1723.

8. Listowní odpověď etc. Čechům a Morawanům
o lámání chleba při wečeři páně VI. 1764.

9. Potřebné ponaprawení omylného spisu refor-
mířského smyslu bratří českých etc. VI. 1784.

10. Arndt Joh. Kázání (přel.) VI. 1982.

11. Strom bez kořene a čepice bez hlawy VI. 2002.

12. Modlitby pro wojáka VI. 2302.

Iwanowič, Jan. — Slowák; vicearchidiakon
Liptowský a farář Swatomikulášský w Uhřich;
1749.

Čest a chwála, kterau blahosl. Josefowi Kalasan-
skému etc. V. 1019.

Jablonský, wiz **Tupý**.

Jabulka, František. — Narozen 30. Března
1793 w Příbrami; učiněn knězem 31. Března
1817; kaplan w Příbrami; potom lokalista w
Konojedech w Kauřimsku.

Křížowá cesta VI. 2430. 2453.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1140. b. —
Přítel mládeže 1260. 1402. c.

Jaekel, Martin; 1739.

Tři článkowy prawidla. Příd. 44.

Jafet, Jan. — Správce jednoty bratrské,
1605—1607.

1. Illas strážného t. j. historie bratrská IV. 561. a.

2. O půwodu jednoty etc. IV. 561. b.

3. Meč Goliášuw t. j. o poslaupnosti biskupů a
kněží w jednotě bratrské IV. 561. c.

4. O stupních přátelství IV. 920.

Jahn, Engelbert; 1813.

1. Nowá pobožnost školní VI. 500.

2. Žiwot swatých jmen a vlasti patronů VI. 2174.

Jahnel, Josef. — Narozen 25. Čerwence
1807 we Slaném. Knězem stal se 25. Čwc.
1832; kaplan w Nowém Strašeci, pak w
Nížboru.

We Wćele VI. 913. d. 1067. n.

Jahodka, Matěj Chrudimský. — Děkan w
Nowém Kolině; 1590.

Sepsání o nowém zemětřesení IV. 813.

Jahodka, Jan z Turowa; 1576.

Sw. Augustina historia etc. o zkáze Jeruzaléma
(z lat. přel.) IV. 1766.

Jachim, F. Wlastimil. — Wychowatel u barona
z Mundi na Morawě; nyní we Lwowě úředník.
Dobry Miloslaw a zly Jetřich (z něm. od Šmida)
VI. 1346.

W časopisech: Krok VI. 600. i. — Kwěty
913. c. — Wćela 1008. f. — Časop. mus. 1067. i.

Jakaubek, (Jacobellus) ze Stribra. — Narozen
r. 1373; stal se bakalářem swobodného umění
r. 1397; byl též bakalářem theologie; přednášel
na universitě (asi od r. 1400—1406); horlivý
kazatel proti neřádům w cirkwi, zastawatel
knih Wiklefoých w rozepři Husa s arci-
biskupem. Po odjetí Husa do Kostnice stal
se půwodem přijímání swátosti, pod obojí
spůsobau (1414). Na synodě z kněžstwa
strany pod obojí r. 1421 zwolen byl za
jednoho ze čtyř správců duchowenstwa, jsa
zároveň kazatelem kaple Betlemské. Umřel
w posledním tomto úřadě r. 1429, 10.
Srpná.

1. Písňé o těle a krwi páně III. 38.

2. Epištoly nedělní s wýklady III. 836.

3. Kázání o poctiwosti etc., kterau má člověk
učiniti tělu a bohu III. 849.

4. Kázání a rozmlauwání wěrné duše s pánem
Kristem III. 850.

Jakaubek, Petr. — Lokalista w Sanech; umřel
1827. (?)

1. Řeči pastýřské VI. 1948.

2. Řeč duchowní o odpustech VI. 2043.

3. Řeč při pohřbu etc. pastýře osady Činoweske
VI. 2089.

Jakeš, Wit. — Narozen w Přerowě, farář w
Kralowicích, Tupadlech, u sw. Hawla w Praze;
r. 1621 s ewangelickými kazateli z Čech
se wystěhowal.

1. Knížka o powětří země české IV. 819.

2. Dáwodů šest o nemluwnáčkách IV. 1389. a.

3. Obrana kalichu IV. 1389. b.

4. Spis o sw. manželském stawu IV. 1389. c.

5. Tractatus de apostasia IV. 1389. d.

6. Decalogus IV. 1524. a.

7. Wyswětlení na sedm slow Kristowých IV.
1524. b.

8. Wýklad na žaln 122. IV. 1524. c.

9. Dwě kázání z třetich králowských IV. 1630. a.

10. Kázání troje o wojně IV. 1630. b.
11. O zadržování a wylévání deště IV. 1630. c.
12. Kázání troje w čas nastávajícího zlého IV. 1630. d.
13. Encoenia perpetua IV. 1630. e.
14. Zrcadlo rodiny bezbožné IV. 1630. f. 1891. b.
15. Kázání při prwotínách IV. 1630. g.
16. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1696.
17. Cesta otcůw IV. 1891. a.
18. Trivium, spis o třech cestách IV. 1891. c.

Jakeš, Josef. — Farář w Jirnách; 1817.
Kázání při visitaci w Čelikowě VI. 2031.

Jakobei, Pawel (Jacobaeus). — Slovák; narozen w Pítrži 1695; kazatel církwe Modranské; umřel 1752.

1. Orthografia Bohemo-slavica (zdali od něho?) V. 20.
 2. Znamenité řeči písma sw. k wysvětlení katechismu D. M. Lutera V. 768.
 3. Časné a nenadálé světa opauštění etc. Ondřeje Stupawského V. 1091.
 4. Welmi důležité příčiny proti hodování a opilství etc. V. 1481. a.
 5. Zahrádka duší nemocných V. 1481. b.
 6. Duchovní domácí hodiny (z něm.) V. 1623. a.
 7. Modlitebný poklad V. 1623. b.
- Od něho jest 11 písní, větším dílem půwodních, we funebralu Prešprnském od r. 1783.

Jakobaeus, wiz Dačický.

Jakobaeus, Jiří Kamýcký. — Kazatel w Drážďanech.

Bibli malá. Příř. 43.

Jakobi, Eliáš, Chrudimský. — Farář w Běsně; 1610.

Modlitby křesťanské IV. 1977.

Jakobi, Leopold. — Kněz řádu sw. Augustina; 1789.

Žiwot a učení p. Ježíše Krista (z něm.) VI. 2159.

Jakobides, Jakub, Stříbrský. — Farář u sw. Martina 1620.

Budič otce čeledního IV. 1864.

Jakobides, Jan Benešowský. — Duchovní správce w staré Čerwené Řečici; 1618.
Kázání při pohřbu Anny Košetické IV. 1682.

Jakub. — Lékař.

Epistola (Často od kněží na kázání slyšající etc.) III. 672.

Jakub. — Kněz; 1602.

Modlitby o umučení IV. 1970.

Jakubowič, Pawel. — Kazatel w Uhřích.
Řeči, písně a básně etc. k swěcení milostiwého léta (Příspěwek) VI. 327. 2065.

Jan. — Mistr; lékař 1494 — 1525. (Zdali jedna osoba?)

1. Knížky lékařské III. 279.
2. Psaní o tom, že není potřebi opětowati křtu etc. III. 712.

Jan, Tešinský. — Kněz; žil w XV. století.
Alchymie IV. 846.

Janalík, Vincenc. — Narozen w Rimnicích r. 1804; lokalista we Skřipowě w Opawsku.
Která církew jest církew Kristowa? VI. 1868.

Janda, Matěj, Čechtický. — Farář u sw.

Klimenta nad Tůněmi w Nowém městě Pražském; 1617 — 1626.

1. Victoria ecclesiae triumphantis IV. 1539.
2. Kázání o narození syna božího IV. 1641.
3. Poslední rozžehnání Samuele Martinia z Dražowa V. 199. 1070.
4. Cupressus regia t. památka nesmrtelná Gustava Adolfa V. 1062.
5. Angelus pestilentialis. Posel boží o moru V. 1379.

Janda, Jan. — Učitel w Libochowicích;
W Rozmanitostech VI. 275. a. — W Čechoslawu VI. 739.

Janda, Jan. — Kaplan w Jincích; 1780.

1. Krátké řeči aneb wyklad na páté prikázání VI. 1892. 1922.
 2. Krátké řeči aneb wyklad na články wíry VI. 1893.
- We Wčele VI. 1220. c.

Jandowá, Sofie.

Příspěla k Čechoslawu VI. 739., též k Dobroslawu VI. 740. a.

Jandyt, Wáclaw. — Jesuita: 1704.

Grammatica linguae bohemicae V. 25.

Janýš, Josef Anton. — Farář Hostiwaršký (1790); děkan w Hněwčewsi; umřel 15. Listopadu 1821.

1. Wýtah z nowo-zkušného wčeláře VI. 1508.
2. Aucínlíwé spravování wčel VI. 1511.
3. Nowá wčelní kniha VI. 1513.
4. Poučení o setí, hledění etc. lnu VI. 1552.

Janošek, Slawomil.

Příspěl k Prwotínám pěkných umění VI. 734.

z Janowa, Matěj. — Syn rytíře Wáclawa z Janowa; zák Miličůw; studowal po jeho smrti († 1374) 6 let w Paříži, kdež se stal mistrem, pročež nazýwán Magister Parisiensis. Zdržel se též w Římě a w Normberce; r. 1381 stal se kanovníkem Pražským. Horlením o naprawení stawu církwe spůsobil sobě stíhání od církewního saudu, před nímž r. 1389 musil učiniti odwołání některých sad swých. Umřel r. 1394, 30. Listopadu w nejlepším mužském věku.
O ohawnosti II. 83.

Janowic; 1838.

Řeči, písně etc. k slawnosti milostiwého léta (Příspěwek) VI. 327.

Janowský, Josef Ignac. — Kněz; 1707.

Apotheosis S. Benedicti V. 906.

Janura, Wáclaw; 1839.

We Wčele VI. 496. m.

Jaroš, J. K. 1812.

Rada bratrská (o očkowání dětí) VI. 1613.

Jarožír; 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

z Jaworice, Tomáš (snad Jan?) — Mistr na universitě (?)

Psalmowé a písně Dawida krále IV. 52.

Jawornický, Jan. — Narozen 24. Čerwna 1785 we Wysokém Mýtě; katecheta, pak ředitel hlavní školy w Nowých Dworích;

farář Církwický; čestný děkan; notář biskupský. Umřel 20. Čerwence 1847.

1. Kratochwilné poučení (o českém a německém slabikování) VI. 16.
2. Německá dobropísemnost VI. 47.
3. Německý mluwník VI. 111.
4. Cwičení w mluwení jazykem německým (dílo Rautenkrancowo rozmnožil) VI. 129.
5. Nowý klíč k náležitému wyslowení němčiny VI. 137.
6. Pobožnost kostelní pro mládež školní VI. 243.
7. Písne pro mládež školní VI. 288.
8. Česká bibliotheka VI. 756.
9. Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlou VI. 1196. a.
10. Duchowé a strašidla VI. 1196. b.
11. Podobenství aneb rostlinky země swaté VI. 1196. c.
12. Lucian syn Fortunatůw a obec Skalenská VI. 1196. d.
13. Krásné powídky (podlé Jaisa přel.) VI. 1303. a.
14. Paní Miloslawowá (podlé Glace přel.) VI. 1303. b.
15. Wyswětená přísloví česká VI. 1303. c.
16. Zlaté zrcadlo VI. 1303. d.
17. Zdworilý žák VI. 1303. e.
18. Kam ten chlapec to přiwedl VI. 1303. f.
19. Katechismus o choleře VI. 1620.
20. Dokonalý Jednatel aneb Zemský advokat (rozmnožil) VI. 1695.
21. Bezpečný wůdce katechetů VI. 1833.
22. Desatero božích přikázání VI. 1911.
23. Hora Kalwaria VI. 2331. a.
24. Hora Sion VI. 2331. b.
25. Matauše Reitra katol. modlitby (přel.) VI. 2331. c.
26. Maria matka boží (dle Renata Münsterera) VI. 2370.

W časopisech: Přítel mládeže VI. 588. d. 1008. c. 1704. d. — Kwěty 913. c.

Jaworowský, Tomáš.

Kázání Příd. 45.

Jaworský, Bartoloměj; 1617.

Sceptum IV. 1540.

Jawůrek, Josef. — Kněz; 1796—1819.

1. Příběhové Telemacha (přel.) VI. 789.
2. Postilla VI. 1908.

Jedina, František. — Narozen dne 2. Prosince 1779 w Mimoni, w Boleslawsku, wychován w Praze a po skončených studiích dne 28. Srpna 1802 w Chraští na kněžství posvěcen. Do roku 1803 měsíce Září působil co pěstoun mladých hrabat ze Šporků a co administrator fary Bělské nedaleko Německého Brodu, pak co kaplan při faře Swato-Hawelské w Praze, kdežto netoliko oblíbeným řečníkem se stal, nýbrž i trojím přísným zkauškám z bohoslowí k dosažení doktoratu dostal. W roce 1805 za kaplana w Swatém poli blíž Dobříše ustanowen, farářem tamtéž r. 1807, brzy na to arcibiskupským notářem přísazným, pak děkanem čestným učiněn, kdežto od r. 1823 c. k. školní dozorstwí a od r. 1826 arcibiskupský úřad vikariátní w okresu Příbramském horliwě zastával. W roce

1825 čestným kanovníkem kapitoly Staro-Boleslawské učiněn, koncem pak měsíce Kwětna 1834 na Swatou Horu jakožto infulwaný probošt powýšen byl, kdežto umřel dne 26. Března 1847.

1. Kázání postní o wlažnosti u wífe VI. 1940. a. 2038.

2. Škola Kristowa VI. 1940. b.

3. Přewrácenost křesťanů mnohých VI. 1940. c.

Jedlička, Augustin. — Narozen w městysi Kasejowicích w Prachénsku, na panství Lnářském dne 23. Čerwna 1795. W 10. roce dán do Rakaus do wesnice Unternalb, hodinu od Retče, kdež se němčině wyučil, pak od tehdejšího kaplana P. Tomáše Rubringra w Kasejowicích do latinských škol připrawen, kteréz na Píseckém gymnasium odbyl. W roce 1811—1812 slyšel logiku w Plzni, pak dvě léta w Praze fysiku a metafysiku, na to tamže theologii, a byl w Praze 15. Srpna 1819 pro Budějowickau diecezi wyswěcen. Dán za kaplana osobního do Laučina w Klatowsku, kdež až do roku 1827 setrwal, na to 1. Kwětna 1827 přesazen do swého rodiště za kaplana, odkudž dne 6. Října 1831 na faru Záborskau na patronátu tom samém Lnářském dosazen.

Mečislaw a Blanka VI. 639.

Jelecký, Jan. — Český bratr.

Písne w kancionálu III. 48.

Jelen, Alois Jan. — Kancellista při aučetnictwí c. k. gubernialního archivu; r. 1848 poslanec ústawodárného říšského sněmu od okresu Benešowského; od r. 1849 archivář říšského sněmu we Widni.

1. Modlitba osadníků Swatodušských VI. 259.

2. Národní hymny ku korunowání Ferdinanda I. VI. 524.

We Wčele VI. 496. m. — W Čechoslawu 739.

z Jelení, wiz Hrubý.

Jelenius, Mikuláš; 1626.

Přemýšlowání dwoje o na nebe wstaupeni Krista etc. V. 1376.

Jelínek, Bcra. Tomáš. — Mistr; poeta laureatus; farář w Dačicích; 1673—1680.

1. Florimunda remunda historia etc. o kacířstwí V. 388.

2. Počet nejdokonalejší a nejsw. Trojice etc. V. 890.

Jelínec, František. — Narozen roku 1783 dne 10. Dubna w Hrochowě Týnci. Elementárního wzdělení nabył we dwau třídách wenkowské školy Teynecké, načež dán byl na řemeslo řeznické, jemuž se u krewních přátel w Litomyšli wyučil. Roku 1805 stal se mistrem, r. 1837 nezkauseným městským radním tamže. Čtení dějepisu českého vždy mívaje we zvláštním zalíbení, aby i knihy a staré listiny w latině sepsané čísti mohl, priwátní toliko pilností swau i latině se poněkud naučil. Prohledal knihowny a archivy nejen

- Litomyšlské alebř i jinoměstské, a sebrav mnoho důležitých starých listin, w chronologickém pořádku sestavené w opisu u sebe chowá. Historie města Litomyšle VI. 1031.
- Jelínek, J. N.** 1840.
Krásné powídky (dle Jaisa, přel.) VI. 1362.
- Jelínek, Wácslaw;** 1801.
Metastasio. Příd. 74.
- Jenčowič;** 1837.
Reči, modlitby a básně (k milostiw. létu církwe Pešt.) (Příspěwek) VI. 2065.
- Jeník, J.** — Kazatel český w Berlině. 1788.
Idea fidei fratrum etc. od Aug. Spaugenberka (přel.) VI. 1788.
- Jenikowský, Wilém;** 1634.
In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic (werše) V. 198.
- Jeřábek, Anton Fr.** — Narozen 20. Řijna 1780 w Lukawci; knězem učiněn 25. Srpna 1804; farář, biskupský notář a vikář.
1. Pravidla křestanského katolického wychowání dítek VI. 1243.
2. Nawrzení náboženská etc. VI. 1852. 2261.
- Jeřábek, Petr, Wtročický.** — Narozen we Wtročicích 21. Čerwna 1783. Po skončených gymnasiálních a filosofických studiích w Praze odbyl bohoslwi w Králowěhradei, a roku 1805 tamtéž na kněžstwí poswěcen, hned za kaplana w Zbislawi ustanowen, a co takowý roku 1806 do Církwice přesazen, pak roku 1812 lokalistou we Weltrusích, a r. 1814 farářem we Wepřku učiněn byl. Roku 1829 čestným děkanem jmenowán, přijal r. 1832 vikariátní a školdozorní úřad w okresu Budečském, který až do roku 1847 wedl, jsa téhož roku 25. Čerwnce proboštem Swatohorským ustanowen.
Reč při slawnosti wyswěcowání školního stawení VI. 2039.
- Jeremiáš, Mikuláš a Wácslaw;** 1634.
In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- Jeronym, Pražský.** — Narozen w Praze; rodu šlechtického. Od mládí přítel Husůw; jako student cestowal do Angličan, a přiwel z Oxfortu některé knihy Wiklefowy do wlasti. Roku 1398 stal se bakalářem swob. umění, cestowal w Němeich, pobyl w Kolíně, w Heidelberku, potom w Paříži, kdež dosáhl gradu mistrského, s nimž přijat r. 1407 do fakulty filosofické w Praze. Roku 1403 byl wykonal jinou cestu až do Palestiny a Jerusalema. Pro hájení sad Wiklefowých byl r. 1410 u dwora krále Sigmunda uherského w Budíně, a když po 14 dnech odtud propuštěn byl, opět we Widni jat, a postawen před soud officiala Pasowského. Útěkem nabyw swobody, wrátil se na některý čas do Čech. Roku 1413 cestowal opět na žádost krále polského Wladislawa a knížete Litewského Witolda do Polska a do Rus. Roku 1415 přijew za přítelem swým Husem do Kostnice, byl z rozkazu koncilia jat, sauzen a dne 30. Kwětna 1416 upálen.
Wiklefowy spisy některé přeložil II. 151.
- Jeronym.** — Farář u sw. Hawla.
List bratru Matěji III. 809.
- Jesenský, M. Daniel.** — Slowák z Malého Jesena w Turčanské stolici; narozen 1675. Žil w cizině, zvláště we Wittenberku a w Drážďanech. Psal werše latinské, německé i slowanské, od cisaře jménem wěcného básníka poctín. Swadební winš etc. V. 190.
Od něhož též Píseň (přeložená) we funebralu Jakobeiho, a náhrobek sestře Anně († 1702).
- Jesenský, Ladislaw.** — Býwalý učitel školy ewangelické w Pešti.
We Kwětech VI. 496. k.
- Jessenius, Pawel.**
Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.
- Jestřábecký, Walentin;** 1713.
Katechismus domácí V. 759.
- Jestřábský, wiz Paustewník.**
- Ješín, Pawel.** — Přijat r. 1607 za alumna akademie Karlowy; přední správce školy we Slaném r. 1607; pisař čili syndikus Nowého města Pražského r. 1620.
Wydal kroniku Dalemilowu II. 50.
- Jetmar, Josef.** — Kněz řádu praemonstratského, gymnasiální professor w Žatci; wystěhowaw se asi r. 1836 z wlasti, žije nyní co gymnasiální professor w Postupimi u Berlína.
Pobožný pantnik (přel.) VI. 2385.
- Jezdinský, Jeronym Witoslaw.** — Narozen w Jilemnici dne 17. Února 1787; u bratrance swého Jana Jezdinského, tehdojšího učitele w Jilemnici, jak k literárnímu, tak i k hudebnímu umění do školy chodil. Od 14. až do 19. roku swého stáří byl téměř bratranci swému w cwičení školních dítek nápomocen. Roku 1806 odbyw w Jičíně zkaušku učitelského čekanstwí byl do roku 1809 w Jilemnici školním pomocníkem, bez platu, slauže toliko za strawu. Dne 28. Řijna 1809 dosazen za školního provisora do filiální školy Hornokalenské s ročním platem 100 zlatých; dne 13. Srpna 1818 tamže jakožto skutečný učitel s příjmy asy 120 zl. stříbra, kteréž skrowné místo, jsa otec 7 dítek, w dosti vysokém věku zastává.
1. Nejlepší způsob, dítkám počty etc. wprawiti VI. 1392.
2. Nawedení k wyhotowení písemností VI. 1699.
- Jičínský, Blažej (jinak Domina).** — W Praze, 1589.
Písničky (rozličné) IV. 95. a—i. 170. a—c. 181. 185.
- Jičínský, Kristian;** 1812—1844.
We Wčele VI. 496. m. 913. d. 1076. d.
- Jilenský, Wácslaw;** 1621.

Píseň o popravě r. 1621, 21. Čerwna V. 204.

Jilý, J. — Kněz řádu sw. Augustina.
Příspěl k Čechoslawu VI. 739.

Jindra, Joachim. — Narodil se w Haraticích dne 17. Srpna 1806. Odbyw latinské školy na Mladoboleslawském gymnasiu a filosofické na universitě Pražské, wstoupil do biskupského alumnatu Litoměřického, kdež dokonaw studia bohoslowní, posvěcen na kněžství dne 28. Září 1832. Po wyswěcení kaplanowal w osadě Mšenské, odkudž ačkoli magistrát Mšenský tomu odporowal, rozkazem konsistorním dne 8. Února 1833 odebrati se musil co počasný kaplan do Bezna k tamnějšímu děkanu a vikáři Janowi Pawlikowi, který byl kaplana swého za administratora fary Kowanské ustanowil. Stráwiw tam tři měsíce, nawrátíl se na předešlaw štáci swau. R. 1835 dne 8. Kwětna byl k žádosti swé od biskupské konsistoře přesazen na kaplanství Mnichowo-Hradištské. Po 16letém kaplanowání uděleno mu zámecké kaplanství na Klášteře Hradišti, kdež od 4. Listopadu 1848 pracuje na winici Páně.

1. Adelaida císařowna VI. 881.

2. Žiwot panenské matky boží Marie (dle Silberta) VI. 2195.

Jindřich, probošt kostela Pražského; wiz **Scribonius**.

Jindřišský, Jan. — Ze Žatce; 1506.

Jeden z korektorů biblí Benátské III. 538.

Jíra, paustewnik. — W prwní polowici 16. století.

Kázanie o narození božiem III. 848.

Jirchářský, Ferdinand; 1845.

We Kwětech VI. 913. c.

Jiří, B. — Farář we Wysoké; 1619.

O příčinách války IV. 734.

Jiří, W. 1843.

We Wčele VI. 588. h.

Jiřík, W. — Měšťan Pražský; 1793.

Emilie Galotti (od Lessinka, přel.) VI. 627.

Jirsík, Jan Valerian. — Naroden w Kácowě w býwalém kraji Čáslawském dne 19. Čerwna 1798; odbyl gymnasiální studie w Králowé Hradci a w Praze, filosofické w Litomyšli, a bohoslowné na universitě Pražské. Wyswěcen 28. Prosince 1820 na kněžství, poslán byl na kaplanství do Litowa blíž Mělníka, odtud r. 1822 co takowý do Raudřice, a odtud r. 1828 powolan byl co dworní a zámecký kaplan na Železnau horu. Léta 1832 dostal se na faru Minickau blíž Slauého, kdež až do r. 1846 setrwal, kteréhož roku wywolen za kanowníka a českého kazatele w metropolitním chrámu sw. Wíta w Praze.

1. Bohumil VI. 859. 1856. b.

2. Škola nedělní pro wyrostlaw mládež VI. 1329.

3. Zdrawé, prawé a čisté učení Lutherowo, Kalwinowo etc. VI. 1856. a.

4. Proč jsem katolikiem VI. 1856. c.

5. O cirkwním prikázání postu VI. 1856. d.

6. Dwadcatero přátelských listů k ewangelikům VI. 1856. e.

7. Říp a jeho chrám VI. 2151.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1386. a.

Johannides, Daniel Skočowský. — Naroden we Skočowě w Těšinsku, pastor we Hlinsku; 1634.

1. Neděle surtní IV. 1642. 1903.

2. Reč Izaiáše proroka etc. IV. 1724.

Johannides, Jiří Fridecký. — Správce církwe Ropické a Koštěnské w Těšinsku; 1654.

1. Clangor tubae etc. a O poslaupnosti učení ewangelického V. 728.

2. Modlitby křestanské V. 1555.

Johannides, Petr Košetický. — Farář w Náměti; 1559.

Rozmlauwání duchowní o stál wčele páuč IV. 1328.

Jokassius, Wit Přerowský; 1631.

Obrana kalicha V. 710.

Jöndl; 1841.

We Wčele VI. 1175. b.

Jordan, Jan Petr. — Naroden w Čížkowicích (Těškiecích) w Lužici horní 1818; studowal filosofii w Praze, žil co redaktor časopisu Slawische Jahrbücher w Lipsku, nyní w Praze.

1. Jahůdky ze slowanských lesů (sebral) VI. 350.

2. Ferina Lišák (wydal) VI. 585.

We Kwětech VI. 1076. g.

Jordanský, Šimon.

Modlitby. Příd. 48.

Josquin, Jan; 1561.

Muzika IV. 43.

Jungmann, Josef. — Naroden w Hudlicích 16. Čerwence 1773; spisowatel díla tohoto.

1. Slowník česko-německý VI. 165.

2. Slowesnost VI. 171.

3. Sebrané spisy VI. 332.

4. Píseň zpiwaná od Staroboleslawské školní mládeže etc. VI. 415.

5. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (Příspěwek) VI. 469.

6. Ku příchodu Františka I. etc. r. 1833 (příspěwek) VI. 477.

7. Jana Miltona Ztracený ráj (z angl. přel.) VI. 543.

8. Atala (z franc. od Chateaubrianda) VI. 801.

9. Historie literatury české VI. 1133.

W časopisech: Ilustratel VI. 8. b. 932. a. — Časop. mus. 150. a. 496. h. 359. d. 1054. c. — Kwěty 496. k.

Jungmann, Anton. — Bratr Josefa Jungmanna. Naroden 19. Kwětna 1775 w Hudlicích. Po odbyté škole domácí dán r. 1788 na zimu do Prahy k Piaristům do druhé německé školy, kamž jej starší bratr Josef již několik let dříve předešel. Tamže odbyl gymnasiu. Po skončení prwního roku filosofie, 1797, napadla jej chuť k Piaristům do klášteřa jiti, k čemuž tedy do Lipníka na

Morawě se odebral; odbyw rok noviciatu, začal učit aritmetiku; změniw však úmysl swůj, wystaupil z řádu a wrátil se do Prahy k studování dalšímu fysiky a metafysiky. Roku 1803 20. Listopadu přestál zkaušku w porodnictwí; dne 7. Září 1805 pak obdržel stupeň doktora w lékařstwí. Roku 1805 a 1806 byl assistentem w praktické škole w obecné nemocnici pod professorem Ignácem Mattuškau. Brzy na to přijal pozvání za lékaře wrchnostenského do Napajedel w Morawě u hraběnky Kobenclowé, rozené Montelabate. Po krátkém čase však wypowěděw tuto službu, wrátil se na konci roku 1807 do Prahy, kdež obstarávání nemocných w domě milosrdných přewzal. Brzy na to požádán byl od profesora porodnictwí, doktora Fiedlera, rozstonawšího se, aby místo něho na čas nemoci přednášel theorii. Professor Fiedler však 19. Ledna umřel, a Jungmann 21. Ledna 1808 česky a německy přednášeti začal. Po prwním wyspání úřadu professorského (30. Čerwence 1808) obdržel Jungmann professuru, s tau však wýminkau, jestliže w praktice tak schopen jest, jako w theoretice, pakli ne, aby nowý návrh se učinil; následowně teprw po druhém wyspání dne 11. Čerwence 1811 určité za profesora ustanowen. By zanedbanau porodní školu powznesl, založil knihownu pro posluchače swé, zjedual potřebné nástroje porodní, staral se o rozšíření porodního domu, žádal a obdržel pomocníka at.d. Roku 1824 5. Čerwence musil i obstarání tajného oddělení přewziti. Škola porodnická Pražská nyní mezi nejprwnejší w Ewropě se počítá. Jungmann se stal audem společnosti medicínské ruské w Petrowě, audem spolku pro wzdělání porodnictwí w Berlíně, medicínské společnosti we Wídni; roku 1839 byl rektorem university, a odewzdal bratru Josefowi rektorstwí na rok 1840. Roku 1841 obdržel názew c.k. rady; 1849 poctěn byl křížem řádu Leopoldowa, a 1850 powyšěn do stawu rytířského.

1. O samskritu VI. 119.
 2. J. F. Paulického Domáci lékař (přel.) VI. 1603.
 3. Úwod k babení VI. 1632. a.
 4. Umění babické VI. 1632. b.
 5. Umění porodnické VI. 1632. c.
 6. Nawedení o koních VI. 1649. a.
 7. O sedmeru dobytka domácího VI. 1649. b.
- W časopisech: Krok 993. l. 1084. e. — Časop. mus. 1140 f. 1607. d. — Jindy a nyní 1475. d.

Jungmann, Jan. — Bratr předešlých. Narozen w Hudlicích 23. Kwětna 1778; křížowník s čerwenau hvězdau; farář w Tursku, Unhošti.

Ohlas lásky osádníků Unhožských etc. VI. 438.

Jurani, J. 1841.

We Kwětech VI. 1076. g.

Kabátník, Martin. — Český bratr; měšťan w Litomyšli; cestowal r. 1491 do Jerusaléma a do Aegyptu; wrátil se 1492.

Cesta z Čech k Jerusalemu a w Aegyptě III. 194.

Kačer, Josef. — Slowák; kazatel we welkém Táboře Fridrichowě w pruském Slezsku. Arnošta Šulce kauzelná růže (přel.) VI. 556. W Casop. mus. VI. 496. h.

Kadaně, Michal. — Narozen 18. Srp. 1766 w Praze; farář Chřinský; notář arcib.

1. Krátký zeměpis VI. 1150.
2. Kytka wonného kwití VI. 1308.
3. Průběhka užitečné kratochwile VI. 1462.

Kadlinský, Šťastný (Felix). — Narozen w Týně 1613. Jesuita; professor humanitní 5 let; procurator provincie 11, praefekt duchowní neb spiritualis 10 let; umřel 1675.

1. Zdoroslawiček V. 160.
2. Zrcadlo bolešné matky boží V. 1278. a.
3. Jana Tannera život a sláva sw. Wácslawa V. 1278. b.
4. Život sw. Ludmily V. 1278. c.
5. Zlatá ctností kniha V. 1418. a.
6. Pobožná rozjímání V. 1418. b.
7. Pauš swatomilá V. 1418. c.
8. Pokladnice duchowní V. 1418. d.

Kadawý, Jan. — Narozen dne 7. Dubna 1810 na Jestřábi, Jilemnického panstwí w Čechách, studowal na Slowensku; nenalezew w Čechách co ewangelík přiměřeného okresu činnosti na roli národní, odešel na Slowensko; byl r. 1839 do Pešti za učitele slowenské školy powolan; připojil se r. 1846 ke straně zastávající nářečí slowenské, w němž i několik brožúrek wydal; r. 1848 byl hned na začátku maďarské revoluce od maď. powstalců uwězen a na to wypowězen do Čech.

1. Kwítek na hrob etc. Amalie, Marie Hermíny, arcikněžny VI. 496. k.
2. Wzájemnost we příkladech mezi Čechy etc. VI. 1072.

We Kwětech VI. 489. k.

Kaiserlich, J. A. — Kněz; 1818.

Kázání VI. 1934.

Kalenda, Wácslaw; 1842.

W Příteli Mládeže VI. 33. b.

z Kalenice, Oldřich (Kalenec). — Pán český na Škwořeticích; 1478.

Luciper kníže temnosti etc. III. 686. Srownej III. 796. 802.

Kalička, Jan; 1832.

Blahorod (od Weissfloga, z něm. přel.) VI. 847. a.

Kalina, Jan. — Měšťan Strakonický; 1791.

Chwalozpěw ku příchodu Leopolda II. VI. 374.

Kalina, Jaroslaw Fr. — Narozen 8. Listop. 1816 w Boru (Hayda) w Litoměřicku; studowal w Plzni, w Praze a we Wídni; umřel 22. Čerwna 1847.

Wěstník (wydal) VI. 755.

W časopisech: Wćela VI. 496. m. 559. h. 1036. e. 1067. n. — Kwěty 559. g. — Wlastimil 913. c.

Kalinka, Joachim. — Slowák; narozen w Rožemberku w Liptowské stolici (odtud Rožemborský jmenován) 1602; superintendent; muž učený, řečník znamenitý a výmluvný; w desítiletém pronásledování nekatolíků uherkých dostal se r. 1673 do Litawy, kdež umřel 1678.

1. Katechismus slowenský V. 72.
2. Proroctwí wánoční Izaiše V. 827.
3. Pohřební kázání Barboře Markowé z Pauchowé V. 1076.

Některé písně jeho w Tranowského Cithaře V. 86.

Kalnický, Ondřej; 1843.

We Kwětech 913. c.

Kamaryt, Josef Wlastimil. — Narozen 21.

Ledna 1797 we Welešíně; kaplan w Táboře; potom duchovní správce w Klokotech. Umřel 19. Března 1833. W něm ztratila církev horlivého pastýře, vlast znamenitého literatora.

1. České národní duchovní písně (sebral) VI. 261.
2. Smíšené básně VI. 295.
3. Hlasy wlastenců etc. r. 1832. (Přispěvek) VI. 469.
4. Pomměny VI. 1345.
5. Rýmované propovědi VI. 1376.

W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. mus. 496. h. — Wlastimil 496. l. — Wćela 496. m. — Wěneć 521. — Čechoslaw 564. b. — Kwěty 588. i. — Rozmanitosti 597. a. 599. b. 600. a.

Kamaryt, Fr. Dobromil. — Bratr přeďešlého; kněz; 1835—1838.

Swatodevní pořádek (přel. z něm.) VI. 2270. We Wćele VI. 496. m.

z Kaménka, Mikuláš Albert. — Rodem ze Slezska. Žil we Wittenberce, kdež grádu mistrského dosáhl 1571. Po wydání majestátu císa. Rudolfa na swobodu náboženství (1609) přestěhowal se na pobidnutí některých pánů do Prahy, kdež se stal r. 1611 professorem hebrejského jazyka. Léta 1612, též 1615 byl zvolen za děkana fakulty filosofické. Umřel r. 1617 w měsíci Prosinci.

Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.

Kamenický, wiz **Marchio**; Wacek.

Kamp. — Doktor; kazatel český w ležení wojském; 1472. Proroctwí III. 903.

Kampelík, František Cyrill Welislaw. — Narozen 1806 w Siřenowě w Bydžowsku; studowal na gymnasium w Jičíně, filosofii a polytechniku we Wídni, theologii (2 léta) w Brně, posléz lékařství we Wídni.

1. Práva naši řeči a národnosti VI. 6.
2. Prawopis česko-slowanské řeči VI. 61.
3. Čechoslaw VI. 91. a.
4. Částky česko-slowanského jazyka w obrazích VI. 91. b.

5. U hrobu J. U. rytlíře ze Šwabonowa VI. 483.

6. Pokladnice Franklinowa VI. 1204.

W časopisech: Kwěty VI. 8. l. 1008. h. 1067. q. 1084. f. 1140. o. — Časop. mus. 1067. i. — Hronka 1140. l.

Kaňka, František; 1838.

We Wćele VI. 588. h. 913. d.

Kapihorský, Šimon Eustach. — Narozen w Kutnéhoře (Kapihora = Kuttenberg). Cisterciák w klášteře Sedleckém 1616; missionář 1624; děkan w Kauřimí, kteréž město obrátil na katolickau wiru, pak děkan w Chlumci; posléz wedl spráwu swého klášteřa 1633.

1. Historia klášteřa Sedleckého V. 396.
2. Pomoc utvrzení při wíře o prawém podoboji etc. užívání V. 692.

Kapyto, Jan. — Bratr český; umřel w Třebíči 1589.

1. (Spolupřekladatel biblí bratrské) IV. 1167. a.
2. Postilla IV. 1553.

Kapper, Sigfrid; 1846.

České listy VI. 353.

We Kwětech VI. 406. k. 559. g.

Karafiát, Wácslaw. — Narozen w Jimramowě na Mor.; roku 1850 (56—58 let stár), studia theologická dokonil w Prešpurku, byl kaplanem w Jimramowě, pak w Německém od r. 1817, nyní ale jest od r. 1822 duchovním správcem ewang. cirkwe wyzn. helw. w Teleém.

Tabule Keřesa (přelož.) VI. 919.

Karasowá, Josefa; 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Kardian, Ignac Sigmund; 1722.

Oheň nebeský etc. sw. Ignatius z Lojoly V. 936.

Karel, Borromæus, od sw. Remigia. — Řádu bosáckého sw. Augustina, klášteřa Německo-Brodského; 1735.

Žena krásná nárámně Sára u zředla etc. V. 981.

Kareš, Wojtěch. — Narozen w Neweklowě 1777, 2. Dubna; farář we Wlachowě Březi; umřel 1824, 25. Srp.

1. Gallury čest stolu páně (přel.) VI. 1825.
2. Knižečka o lásce (od Stolberka) (přel.) VI. 2247.

Kareš, Wácslaw. — Narozen 1792, 26. Srp. w Neweklowě; farář w Arnoštowicích w Beraunsku.

Truchlořeč u hrobu Jana Tykače VI. 2091.

Karhordó, Anton; 1829.

Wynaučowání katol. náboženství (přelož.) VI. 1840.

Karchesius, Jan Prostějowský; 1607—1635. In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic V. 198.

z Karlsperku, Daniel Karel. — Měšťan a knihlačitel w Praze, a jakž dokládá Balbin, wýborný básník český, 1618.

1. Potěšení křesťanské IV. 134. a.
2. Písně duchovní křesťanské IV. 134. b.

z Karlsperka, wiz **Carolides**.

Kasparides; 1785.

Dwor** radá (přel.) VI. 605.

Kassius, P. J. Wysokomyšský.

Pisnička o diwném a milostném božím člověka bohu oddaného vedení V. 78.

Kaška, Jan (Zbraslawský). — Krejčí, ochotný herec na diwadle Pražském.

1. Diwadelní ochotník VI. 173. 188.
 2. Rozličné diwadelní hry (přeložené) VI. 692.
- W časopisech: Květy VI. 913. c. 1008. k. 1076. g. 1173. f. 1220. d.

Kašpar, Jan Domin. — Wrchní, potom c. k. kommissar při katastrálním odhadu; 1843.

Lesní auředník VI. 1562.

Kašpárek, František. — Učitel školní.

Prispěl k Rozmanitostem VI. 736. k Hyllosu 737, k Dobrozvěstu 738. b. a k Čechoslawu 739.

Kaubek, Jan Prawoslaw. — Narozen 9. Čerwna 1807 w Blatné; professor českého jazyka a literatury na universitě Pražské od r. 1840. Roku 1848 byl poslancem ústawodárného říšského sněmu we Widni a w Kroměříži.

W časopisech: Jindy a Nyní VI. 8. g. — Wlastimil 146. a. 1173. g. — Časop. mus. 496. h. 599. f. 1704. a. — Čechoslaw 496. i. — Kwěty 496. k. 588. i. 597. k. 599. m. — Wčela 496. m.

Kauble, Josef Fr. — Narozen w Boskowě 1785, professor na gymnasium Litoměřickém; umřel 1824.

1. Zoologie podlé Okena (část) VI. 1467.
 2. Hošpodářská kniha ke čtení etc. VI. 1499.
- Prispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Kauble, Jos. Alois (Boskowský). — Kněz. Narozen w Boskowě dne 3. Srp. 1825.

We Kwětech VI. 913. c.

Kaukol, Josef; 1754.

1. Rubus incombustus sw Jan z Nepomuku V. 1026. a.
2. Fortior armatus quem Sema etc. Jan Nepomucký V. 1026. b.

Kaula, Wacslaw Jan.

Prispěl k Hyllosu VI. 737.

Kaun, Josef Polemír. — Narozen 19. Ledna 1795 w Rychnowě; knězem učiněn 24. Srp. 1819; potom kooperator w Lomnici u Tábora.

1. Láska dětí VI. 665.
 2. Blahorod (z něm. od Weissfloga) VI. 847. a. 1336. c.
 3. Čin prawě VI. 847. b. 1336. d.
 4. Wšeka pomoc přichází z hůry (dle Ebersberga) VI. 1336. a.
 5. Slowa rozlaučení křesťanského otce etc. (dle Emericha) VI. 1336. b.
 6. Libý pokrm duše VI. 2398.
- We Kwětech VI. 599. m.

Kaupilius, Jan Teynický. — Konal začáteční studia w Rakownice 5 let; byl správцем školy w Launech dvě léta, potom w Brodě českém přes tři léta; farář Staňkowský 1619; děkan we Slaném, odkudž po bitwě Bělohorské od Jiřka Michny wyhnán, zemřel w pohorí Rudném r. 1623.

1. Posila k stálé trpělivosti IV. 1919.
2. O prawém ukřižowaného Krista poznání V. 678.

Kauřimský, wiz Fortunatus.**Kautný, Lorenz ze Zářečné; 1610.**

Jména a titule osob etc. IV. 499.

Kautský, František. — Narozen 14. Září 1769 w Dašicích; stal se knězem 26. Září 1802; farář a notář arcib. w Hostiwafích; umřel 18. Ledna 1834.

1. Kázání postní VI. 1953. a.
2. Dwojnásobní kázání postní VI. 1953. b.
3. Příležitostná kázání VI. 1953. c.
4. Krátká kázání VI. 1953. d.
5. Kázání o příležitosti uwedení do chrámu Teynského VI. 2053. a.
6. Kázání postní VI. 2053. b.

Kawka, Martin Prystach z Držkowic; 1579, 1580.

1. Písne nové pobožné IV. 76. a.
2. Píseň napominající ku pokání IV. 76. b.

Kawka, Josef Hynek. — Rozen z Wraže, blíž Pisku; kněz; 1786.

1. Pronásledowané diwadlo VI. 601.
2. Karla z Ekarthausen Porušená práwa člověčenství (přel.) VI. 780.

Keladruh, wiz Dundr.**Kelský, Anton; 1734.**

1. Conciones festiuales etc. V. 875. a.
2. Conciones dominicales V. 875. b.

Kendík, Josef Ladislaw; 1845, 1846.

We Kwětech 150. f. 496. k. 913. c.

Keperť, Pawel Viktorin; 1758.

Wůle lidská w nešení swého kříže V. 1031.

Kerman, Daniel. — Narozen w Priwizi w Uhřich; neobyčejnau silau tělesnau powěstný; kněz Turolanský. Umřel 1687.

Jedna píseň w Cithaře Tranowského V. 86.

Kerman, (Kрман) Daniel. — Narozen we Mšeně w Uhřich 1663; superintendent; muž učený a šťastný weršowec časoměrný. Umřel w žaláři w Prešpurku 1740, kdež 9 let seděl.

1. Werše při Swětloňosi českém od Matauše Michalowice V. 18.
2. Rudimenta grammaticae slavicae V. 29.
3. Nábožné arie etc. V. 132
4. Noworoční dar poetický V. 196.
5. Actus inaugurationis vexillorum etc. V. 273.
6. Anti-Dubnicai V. 762.
7. Katechismus V. 785.
8. Kniha žiwota V. 1087.
9. Agenda ecclesiastica slavonica V. 1117.

Kerner, Josef Ign. Libomír. — Narozen w Bydžowě 24. Dubna 1777, farář w Kratozích.

1. Křesťanské kat. učení o odpustcích VI. 1829.
2. Cwičení pro ženichy a newěsty VI. 2129.
3. Kniha ruční o nawštěwowání nemocných VI. 2139.
4. Pád prwního člověka w ráji VI. 2246.

Khel, J. Josef. — Farář Laucký, 1735.

1. Nepomucena mater, o klášt. Žďarském V. 439.
2. Panna nebeská Cisterciensko-Nepomucká etc. V. 979. a.
3. Novus virgineus pontifex etc. V. 979. b.

Kherner, Jan Plzenský. — Učiněn bakalářem

swob. umění r. 1577, mistrem 1584. Byl professorem na universitě od r. 1585 až 1593; děkanem fakulty filosofické w létech 1589, 1590, 1592. Umřel r. 1612 dne 20. Čerwence.

1. Krátké wyswětlení trpěliwého Joba IV. 1475.
2. Erasma Roterodamského Wdowa, křestanská (přeložil a rozšířil) IV. 1851.
3. Potěšení w těžkém zármutku etc. Příd. 53.

Khopp, Jan Jiří. — Křížownik s hwězdau; 1730.

Swatý Jan Nepomucký V. 961.

Khun, František Benedikt. — Křížownik se čerweným srdcem; farář u sw. Klimenta w Malých Bubnech; 1769.

Kněz oko církwe V. 1048.

Khun, (Kuhn) Karel Josef. — Narozen 1736 w Praze; Jesuita; písma sw. bakalář; notář; kazatel po 17 let; od r. 1784 farář na Wodolce (1802).

1. Spasitelná správa a naučení (k modlitbě etc.) V. 1520.
2. Biblická konkordanci (přel.) VI. 1731.
3. Prawý základ a podstatný pořádek křest. kat. náboženství VI. 1808.
4. Mravná a spasitelná kázani na ewangelia celého roku VI. 1920. a.
5. Ign. Wagnera krátká mravná kázani (přel.) VI. 1920. b.
6. Katechismus ženichůw VI. 2107.

Kinský, Dominik. — Narozen 4. Řijna 1777 we Slaném; řádu piaristického; professor humanitní w Boleslawi, potom historie a řecké literatury w Brně, posléze c. k. translator guberniální tamže; jednatel provincie řádu swého. Umřel r. 1848.

1. Witání etc. Alberta wéwody Saso-Těšínského VI. 434. a.
2. Witání etc. arciknížete Karla VI. 434. b.
3. Wýjev úcty a radosti etc. Ant. Frid. hraběti z Mitrowic VI. 434. c.
4. Papaušek (z franc. přel.) VI. 546.
5. Lessinga bájky (přelož.) VI. 575.
6. B. André krátce obsažené naučení o chování owého dobytka (přel.) VI. 1524.
7. Přijemnosti a břemena stawu kněžského VI. 2029.
8. Wácl. Urbana ryt. ze Stullera, biskupa Brněnského List pastýřský (přel.) VI. 2122.

W časopisech: Widenské listy VI. 932. b. — Cas. Mus. 932. f.

Kirchmayer, Walentin z Raychwic. — Filosofie a mediciny doktor; 1696.

Starodáwní Kukus studnice etc. V. 753.

Kirchner, František Hynek. — Královský dworský impressor w Praze; 1756.

Jindř. J. Krance Wýborné naučení pro báby (z něm. přel.) V. 591.

Klábek, Josef; 1841.

We Wěle VI. 913. d.

Klácel, Matauš Frant. (Třebowský). — Narozen 7. Dubna 1808 w České Třebowě; studowal gymnasium a filosofii w Litomyšli, bohoslwi

w Brně; kněz řádu Augustiniánského we Starém Brně; kandidát doktorství w theologii; od r. 1836 až 1844 professor filosofie na Brněnském filos. ústawu, nyní bibliotekář kláštera Augustiniánského.

1. Počátky wědecké mlownictwí českého VI. 149.
2. Hlasy duchowenstwa k Ferdinandowi I. etc. (Příspěwek). VI. 320.
3. Lyrické básně VI. 321.
4. Wys. důstoj. etc. p. Cyr. Frant. Nappowi VI. 487.
5. Bájky Bidpajowy VI. 587.
6. O citu a rozumu VI. 1167.
7. Mostek VI. 1172.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Česká Wěle 496. m. — Wěneec 521. — Časop. Mus. 1173. a. 1176. 1220. b.

Klaena; (1790).

1. Slowo nenawratitedné VI. 620. a.
2. Pantalón a Pamflia VI. 620. b.

Klanitzai, Jan. — Slowák; rektor školy w Bánské Bystřici; viceispán w Temešwárské stolici; 1785.

Sturma: Kochání se s Bohem (přel.) VI. 2216.

Klatowský, Ondřej. — Stal se bakalářem r. 1524.

Knížka w českém a německém jazyku složená etc. IV. 22.

Klatowský, Wit. — Wiz: Falckrabí, Georgillus.

Klatowský, Bohuslaw ze Žatce. — Děkan Hořický 1614.

Kázani pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1703.

Klatowský, Martin. — Kazatel Betlemský; zwolen za administratora konsistoře pod obojí r. 1539 11. Kwětna, kterýž úřad složil r. 1541; roku 1542 1. Kwětna zwolen opět za konsistoriana, jsa tehdáž kazatelem Betlemským a děkanem u sw. Apolinaríše na Nowém městě Pražském.

Rozsuzování upřímné artikulů některých z př. Jana Augusty IV. 1233. g.

Klatowský, Jan.

(Smyšlenau jeho kroniku Klatowskau Hammeršmid do své přijal;) IV. 466. V. 329. a.

Klatowský, wiz **Storch**.

Klaudian, Mikuláš. — Z jednoty bratrské; lékař; knihlačitel w Mladé Boleslawi; vlastně Kuřha nazwaný; 1507—1519.

1. Mapa české země III. 190.
2. Zpráva a naučení ženám těhotným a babám III. 287.
3. Spis o prawdách wiry III. 778.

Klaudius, Wáclaw Alois Nepomucký. — Alumnus; 1633.

Krátké otázky na katechismus Petra Canisia V. 714.

Klebsatel, Jindřich z Milhausu; 1597.

1. Knížka etc. o prawě počtě a o prawém wzývání pána boha IV. 1352. a.
2. Otázky o modlitbě a o wirě IV. 1352. b.

Kleich (Kleych), wiz **Gleych**.

Kleklar, Jan. — Narozen w Jindřichově Hradci 1639; Jesuita; professor; kazatel po 23 let; missionář; umřel 1703.

1. Semen verbi Dei. Semen slova božho V. 863.

2. Smutné příhody etc. o svatě zpovědi V. 1190.

Klement, Adam. — Narozen w Aujezdě, nedaleko Plzně, odkudž Aujezdský a Plzeňský sluje. Kazatel u sw. Wácslawa na Zderaze w Praze. R. 1609 byl farářem we Wraném, a zvolen 7. Října za konsistoriana. Po r. 1620 vystěhoval se ze země. Wrátil se na čas r. 1631 při vpádu saském. O něm verše: *Lomnicus facilis rythmis et mollis habetur; Sed clemens palmam laudis Adamus habet.*

1. Rozmlauvání křesťanské člověka s p. Jež. Kristem IV. 160.

2. Traktat o povinnostech pána a služebníka IV. 705. a.

3. Rozkoš a zvířle pauenská IV. 705. b. 1856. b.

4. Krátký spis o manželstvu IV. 1420.

5. O manželství kněží IV. 1432. a.

6. Odpověď na bezženství kněžské Scipiona Wojtěcha Jesuity IV. 1432. c.

7. Replika aneb obrana etc. (proti ténuž) IV. 1434. d.

8. Kázání IV. 1655. a.

9. Rozmlauvání křesť. člověka s p. J. Kristem IV. 1856. a.

Klement, Wácslaw Žatecký. 1612.

1. Kratičké sepsání slaužící k potěšení rodičům etc. IV. 712.

2. *Threnus Boemiae*. Taužebné a žalostno-bolestné nařikání. Příd. 54.

Klenowský, Jan. — Český bratr; ač nebyl kněz, však w radě úzké seděl drahně let; umřel 1498; w Litomyšli pochován.

(Přípowídky a epístoly od něho w Rkp. hist. brat. u P. Brožowského.)

Kletzar, Zachariáš Aug. z Růžokvětu. — Sakristan u sw. Wita w kostele Pražském; 1677.

Ingenuus adolescens etc. svatý Wit etc. V. 1289.

Kliepera, Wácslaw. — Narozen 23. Listopadu 1792 we Chlumci nad Cidlinau; professor humanitní w Králově Hradci, potom w Praze na Starém městě.

1. Deklamovánky VI. 307.

2. Hlasy vlastenců etc. r. 1835 (Příspěvek) VI. 318.

3. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 (Příspěvek) VI. 469.

4. Osmcetitma pravidel hry etc. šest a dwadcet VI. 568.

5. Diwadlo VI. 644 a. a—k.

6. Almanach dramatických her od r. 1825 až 1830 VI. 644. β.

7. Dwojčata VI. 644. γ.

8. Libušin saud VI. 644. δ.

9. Kytka VI. 644. ε.

10. Swatisl. truchl. VI. 644. ζ.

11. Bratři. Popelka Warsawská VI. 644. η.

12. Almanach aneb: Noworočenka r. 1823. (společně s Chmelau) VI. 765.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Čecho-

slaw 559. e. — Casop. Mus. 717. — Rozmanitosti 993. c.

Kliepera, František. — Doktor w lékařství; professor roznodnictví w Linci. Umřel 1820. Přispěl k Rozmanitostem VI. 736.

Klička, Ondřej. — Kněz řádu piaristického; učitel a ředitel hlavní školy w Mladé Boleslawi. Umřel 1816.

Krátké uwedení k wyhotowení psaní etc. VI. 1698.

Kliment.

Od něho jedna píseň w kancionalu III. 48.

Klučák. — Redaktor Bohemie po mnoho let, od r. 1848 redaktor německého časopisu: *Constitutionelles Blatt*.

Redigował Pražské Nowiny a Wčelu VI. 1093.

Klugar, Wácslaw. — Duchovní správce w Skalici nad Upau; 1746.

Katechismus V. 798.

Klusák, Albrecht Jiří, nejstarší, z Kostelce, na Konářowicích; 1612.

Jistota žiwota wěčného IV. 1405.

Knaysl, (Kneysl) Matěj. — Narodil se 10.

Února r. 1805 w Třešti na Morawě. Co syn chudých rodičů žiwě se ze swých studií na

Jihlawském gymnasiu a na Brněnském ústawu filosofickém saukromním mládeže wyučováním

složil guberniálním powolením w roce 1833

přisnau zkaušku za weřejného učitele jazyka českého.

Zřidiw pak w Jihlawě učirnu pro češtinu byl po šest let učitelem we vojenské

wychowárně, a nato učitelem městským i

překladatelem u úřadu krajského 16 let. W

roce 1845 založil se swau manželkau na své

útraty ústaw pro wzdělawání a wyučování

ženské mládeže, w němž se předměty wěde-

ckého a průmyslného učení od schopných

učitelů a učitelkyň přednásejí jazykem německým i českým.

1. Paměti nejhodnější pro křesťanstwo. Jerusalem, Betlem a Nazaret (přel.) VI. 1117.

2. Wýtah z Poučení o spořádání ručnice etc. Wyučování službě polní (přel.) VI. 1453.

Kníže, Fr. 1819.

Písně pro jeden hlas při kytarě neb fortepiannu VI. 504.

Knížek, Jan Fr. — Učitel školy filiální Drahozaské w Bydžowském kraji.

W Příteli Mládeže VI. 33. b.

Knobelius, Wácslaw Čáslawský; 1619.

Kázání o přediwdném narození p. Krista IV. 1657.

Knobloch, Aleš z Pirnsdorfu; 1561.

Regiment spráwy owčiho dobytku IV. 862.

Knobloch, Iwan (Jan). — Minorita; kazatel u sw. Jakuba w Praze; 1730—1735.

1. Dům zlatý etc. Maria panna na horách Jiłowských V. 953. a.

2. Požehnaná mezi ženami etc. V. 953. b. VI. 2204.

3. Pomocnice křesťanůw nejsw. rodička etc. V. 953. c.

4. Stoletá památka etc. kapucínů V. 953. d.
5. Anděl v těle etc. Antonín Paduanský V. 953. e.
6. Dva spolu stojící tovaryši etc. Dominik a František Serafinský V. 953. f.
- Kocaurek, Simeon.** — Český bratr.
Od něho jedna píseň v kancionale III. 48.
- Kobiš, Jan z Bytčiky; 1574.**
Zpráva aneb naučení o mírách winných sudův etc. IV. 742.
- Koblíšek; 1834.**
We Kwětech VI. 1036. i.
- Kocian, Jan.** Školní učitel při církvi ewangelické Sobotištské; 1805.
1. Básně VI. 304.
2. Trpělivost etc. (báseň u hrobu Pawla Ježowice) VI. 401. 566.
3. Poslední čest etc. Janu Paw. Ježowičowi VI. 2084.
- Kocian, Jan; ze Studence.**
Cechoslaw VI. 570. a. 588. f.
- Kocian, Josef Fr. Peckowský.** — Wzorní učitel a měšťan Hořepnický. Upadl nešťastně po tmě do studně, kdež se utopil; 1837. Učedník a učitel etc. VI. 851.
- Kocin, Jan z Kocinetu.** — Narozen w Pisku 1543; přední písař radni w Menším městě Pražském; byl r. 1568 we Štraspurce za příčinou hojnějšího učení. Umřel 1610, 26. Března.
1. Kronika nowá o národu tureckém (přeložil spolu s Weléslawinem z něm. od Jana Lewenklaje) IV. 335.
2. Historia církewní Eusebia Pamfila (z lat. přel.) IV. 558.
3. Rozmlauwání o moru IV. 897.
4. Abečeda pobožné manželky IV. 1507.
5. Providentia Dei. O řízení etc. (z lat. přel.) IV. 1844.
- Kočí, František.** — Písař w Hostimě na Morawě; 1838.
W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h. — Kwěty 496. k. 599. m. — Cechoslaw 588. f. 432. c.
- Kočí, Jan W. 1832.**
Pisně pro jeden hlas při pianoforte VI. 516.
- Kodeda, wiz Cikada.**
- Kodym, Filipp Stanislaw.** — Narozen na Opočně dne 1. Kwětna r. 1811. We swém dvanáctém roce dostal se na gymnasium do Králowé Hradce a odtud na vysoké školy do Wídně, kdež i (r. 1838) hodnosti doktora lékařství dosáhl. Jako lékař usadil se w Nixdorfu blíž Saských hranic; po čtyrech létech opustil však swé místo zde, i odebral se do Prahy, chtěl i swým dílem ku wzdělení českého národu prospíwati. Zde sepsal swé „Zábawy nedělní“. Roku 1847 osadil se do wýkonný lékař w Litomyšli, odkudž se však po půldruhém roku opět do Prahy nawrátil, kdež pomocí Maticе české wydal swého naučení o žiwlech díl první. Zábawy nedělní VI. 1486.
- Kogler, Jan.** — Slowák z Baňské Bystrice. Pisma swatého nowý zákon etc. V. 655.
- Kohout, Wáclaw Rakownický.**
Wýklad na řeč páně po poslední večeři Prid. 56.
- Kokořinský, W.** — Umřel r. 1848.
We Wčele VI. 496. m. — We Kwětech 1272. c.
- Kolár, (Kolář) J. G.** — Aud diwadla českého w Praze od r. 1837.
Některé diwadelní hry (přeložené, w rukop.) VI. 701.
W časopisech: Wčela VI. 496. m. 559. h. 913. d. — Kwěty 717.
- Kolarský, Anton.** — Kaplan w Pardubicích, kdež narozen 19. Čerwence 1794.
Přispěl k Hyllosu VI. 737.
- z Koldína, Pawel Kristian Klatowský** na Martinicích. — Narozen 1530. Stal se bakalářem swob. umění r. 1550, mistrem 1552; byl professorem na universitě od r. 1558 až 1562, děkanem fakulty filos. 1561. Wystaupiw z kolleje, stal se kancléřem, potom konšelem Starého města Pražského. Básník latinský; w práwích wytečný. Umřel 1589, 10. Ledna.
1. Práwa a zřízení zemská IV. 917.
2. Práwa městská králowství českého IV. 933.
- Koldinský, Ludwik Norbert; 1753.**
Kříž w rozkošech wštipený etc. V. 1023.
- Koliander, František Rafael; 1748.**
Trojí čest od trojnásobné zásluhy etc. kázání při 50leté primici Frant. Brodského V. 1016.
- Kolinský, Marek; 1844.**
We Kwětech 913. c.
- Kollar, Jan.** — Narozen 29. Čerwence 1793 w Mošowicích, Turčanské stolice. Studowal tam, pak w Kremnici, Prešpurku, Jeně; kazatel ewangelický w Pešti, člen Morawské učené společnosti a. t. d. Horliwý zastawatel národnosti slowanské w Uhřích proti přechwátům Maďarů, od nichž welké pronásledowání zkusil. Po dobytí Budína od císařských wojsk roku 1849 odebral se do Wídně, kdež téhož roku nastaupil stolici starožitností slowanských na universitě.
1. Apologia (odrodilců, a proti nim) VI. 4.
2. Slabikář pro dítky VI. 17.
3. Jmenoslow, od Pačice (rozmnožil) VI. 161.
4. Básně, neb: Sláwy dcera VI. 291.
5. Národnie zpiewanky VI. 317.
6. Řeči, písně a básně k milostiwému létu církwe Pešťansko-Budinské (přispěw ek) VI. 327. 2065.
7. Památka sláw. dne narození Alex. Rudného z Rudna, arcib. Ostřihomského VI. 446.
8. Oda Šafaříkowi, k Čechům odcházějícímu VI. 479.
9. Rozprawy o jménách etc. i starožitnostech národu sláwského VI. 977. a.
10. Sláwa bohyně VI. 977. b.
11. Čestopis do Italie etc. VI. 1001.
12. Čítanka VI. 1327.
13. Nedělní, swáteční a příležitostné kázně VI. 1956.
14. Slawení prvního ročního examenu se školskau mládeží církwe Pešťansko-Budinské VI. 2037. a.

15. Dobré vlastnosti národu slowanského VI. 2037. b.
 16. Jak my tuto naši ewang. slow. církew rozmnožowati máme? VI. 2037. c.
 17. Nábožný pohled na krajinu, která jest matka ewang. wíry VI. 2037. d.
 18. Reč při slawném posvěcení etc. superintendenta Seberiniho VI. 2037. e.
 19. Obraz křesťanské panny VI. 2037. f.
 20. Sláva a wznešenost úřadu kazatelského VI. 2098.
- W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496. h. 559. d. 599. f.

Kollařowic, Wacław; 1586.

Officia, neb harmonia quatuor vocum IV. 93.

Komarowský, Gabriel. — Český bratr; 1467.

Složil písně nábožné, n. p. píseň při wolení kněží r. 1467. (W kancionale III. 48.)

Komenský, Jan Amos. — Narozen dle domnění obecného w Komně na Morawě, prawdě podobněji 1592; poslední biskup bratří českých. Byl rektorem školy w Přerowě a we Fulneku, po bitwě Bělohorské u wyhnanství w Lešně polském správce školy a superintendent; w Londýně, Štokholmu a w Elbingu, též u Sigmunda Rákocyho w Sarošpataku w Uhřích pobýw, opět do Lešna, a odtud do Hamburka, konečně do Amsterodamu se odstěhowal, kdež umřel 1672.

1. Janua linguarum rersata V. 46.
2. Orbis sensualium pictus V. 47.
3. Vestibulum V. 62.
4. Umění kazatelské V. 71.
5. Kancional (společně s Tranowským) V. 96.
6. Maudrého Catona mravná poučování (přel.) V. 254.
7. Rád církwe jednoty bratrské V. 379. a.
8. Obojí církwe etc. základ a starožitná trwanliwost V. 379. d.
9. Jana Lasitského historie o původu a činech bratří českých (přel. z lat.) V. 379. c.
10. Historia o těžkých protiwenstwich církwe české V. 379. d.
11. Kšaft umirající matky jednoty bratrské V. 379. e.
12. Smutný hlas zaplašeného etc. pastýře V. 379. f.
13. Boj Michala a angelů s drakem V. 379. g. 372. e.
14. Srdečné napomenutí k nawrácení se etc. V. 379. h.
15. Poslední wůle neb kšaft V. 379. i.
16. O sirobě V. 487. a. 1390.
17. Labyrint swěta V. 487. b.
18. Manualník aneb jádro celé bibli swaté V. 649.
19. Nábožná přemýšlowání o wečeři páně V. 723. a.
20. O wymítání němého etc. dábelství V. 723. b.
21. Kázání XXI. V. 855. a.
22. Dwojí kázání V. 855. b. VI. 1282.
23. Historie o umučení a smrti etc. p. Ježíše Krista V. 1241.
24. Nedobytedlný hrad jméno hospodinowo V. 1372. a. b.
25. Přemýšlowání o dokonalosti křesťanské V. 1372. b.
26. Praxis pietatis V. 1372. c.
27. Centrum securitatis t. Hlubina bezpečnosti V. 1372. d.

28. Útočiště w sanzení a nebezpečenství V. 1372. f.
29. Wýhost swětu V. 1372. g.
30. Každodenní modlitby křesťanské V. 1557.
31. Kristofa Kottera widění (z něm. přel.) V. 1673.

Komínek, Leonard. — Kněz řádu karmelitánského; 1654.

1. Generalní a všeobecní regulé a prawidla bratrstwa nejsw. rodičky boží etc. V. 1128.
2. Navis institoris t. loď kupecká V. 1556.

Konáč z Hodištkowa Mikuláš, wůbec Finitor. — Mistosudí králowství českého, mnohotwárnau učeností oswícený. Tiskář byw po 20 let, pro zásluby o český jazyk do zemanškého stawu powýšen. Poslední práce jeho (poněwadž se 30—40 let cwičil, nastaupiw literní cestu již r. 1507) oprawenější jsau. Umřel 1546.

1. Luciana dwoje rozmlauwání: a) Charon a Palinurus; b) Terpsion a Pluto (přel.) III. 107—1.
2. Zaloby chudých a bohatých před Saturnem (z lat. přel.) III. 107—2.
3. Rozmlauwání bohů pohanských (přel.) III. 107—3.
4. Aenea Sylvia Česká kronika (z lat. přel.) III. 126.
5. Kronika česká III. 128.
6. Aeneáše Sylvia O štěstí (přel.) III. 209.
7. Snář III. 238.
8. Dialogus, w kterémž Čech s Pikhartem rozmlúwa etc. III. 774.
9. O klanění welebné swátosti (přel.) III. 775.
10. Judit (z něm. přel.) III. 221. a.
11. Hra pěkných přípowídek od Bokačia III. 221. b.
12. Prawidlo lidského žiwota (z lat. přel.) III. 667. a.
13. Kniha o hořekowání a nařikání sprawedlnosti III. 667. b.

Končel, Radomír. — Školní pomocník w Kolinci w Klatowsku; 1838.
We Wěele VI. 496. m.

Konečný, Matauš. — Starší bratr od roku 1609. Znal řecky, latinsky a hebrejsky. Umřel 1622, 8. Února w Brandeyse, 52 let stár jsa.

1. Kniha o powinnostech křesťanských IV. 710.
2. Theatrum divinum. Diwadlo boží IV. 844.
3. Prawda wítězící IV. 1429.
4. Kazatel domovní IV. 1564.
5. O swátostech IV. 687.

Konečný, Izaiáš; 1591.

Historická spráwa z božého slowa o wečeři páně V. 1337.

Konečný, J. N. 1842—1846.

1. Theoretisch-praktische Anleitung zur schnellen und gründlichen Erlernung der tschechisch-slawischen Sprache VI. 88. a.
2. Theoreticko-praktické nawedení k rychlému a důkladnému naučení se jazyku českoslowanskému VI. 88. b.
3. Úplný kapesní slowník VI. 168.

Koniáš, Antonín. — Narozen w Praze 1691. Jesuita; missionář po 37 let; ač nedužiwý, kázawal i pětkrát za den, brzo česky, brzo němewsky, tak že jej někdy z kazatelny odnesli. Lid tak rozplakawal, že dále kázati

- nemohl. Kázaje o posledním saudu, řetěz okolo krku míval; wyobrazením pekla ne-jedny z posluchačů o rozum přivedl. Na 60,000 knih českých spálil, jakožto husitské, a spůsobil, že hraběti Sporkowi tiskárna wzata. Umřel r. 1760.
1. Písničky o tajemství víry V. 152. a. b.
 2. Písně na ewangelia nedělní V. 152. a. b.
 3. Rozmlauwání o pochybné artikule V. 774. a.
 4. Jediná choti Beránkowa V. 774. b.
 5. Postilla V. 850.
 6. Práva katolickýchrodičů, wrchnostíetc. správa etc. V. 1394.
 7. Reflexiones sanctae singulis per mensem die-bus V. 1510. a.
 8. Rozjímání na každý den w týhodni V. 1510. b.
- Konrád, Matěj Wácslaw.** 1055.
Sláva kostela sw. Matěje na Šárce V. 1055.
- Konstanc, Jiří.** — Narozen w Řepíně 1607. Jesuita; professor humanitní, matematiky; missionář po 12 let; chodiwal před město, a lid, zvláště děti, na poli a na cestách w křesťanském náboženství vyučowal. Na žádost arcibiskupa jal se překládati biblí do českého jazyka, ale dříve wykonání díla umřel r. 1673.
1. Lima linguae bohemicae t. j. brus jazyka če-ského V. 22.
 2. Mikuláše Lanciaia spis o powinnosti bratří ře-holnich (přeložil) V. 465.
 3. Wácslawa Šwertfera Pohromy hříchu smrtel-ného (z lat. přel.) V. 730.
 4. Knižka zlatá, jednemu každému stawu etc. (z lat. přel.) V. 1408 a.
 5. Bartol. Salubia Zrcadlo duše (přel.) V. 1408. b.
 6. Cwičení w dokonalosti (přel.) V. 1408. c.
 7. Vincentia Caraffy Serafin (přel.) V. 1408. d.
 8. Zrcadlo pašiwé (z lat. od Ludw. Crasia) V. 1408. e
- Konwaldský, Matěj.** — Bratr český, první biskup jejich; umřel r. 1500 w 68 letech věku. Psaní některá neb raději sběrkowé pobožnost a opatrnost jeho prokazují. Složil některé písně w kancionalu III. 48.
- Konwalina, Jos. Fr.** 1835—1838.
Komárka zahradnická (wzdělal a vydal) VI. 1545.
- Kop, Ferdinand;** 1843—1845.
W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Kwěty 913. c.
- Kopecký, Jan Dalibor.** — Narozen 31. Března 1815 w Poličce w Chrudimsku; študowal na gymnasium w Hradci Králowé, filosofii a me-dicínu w Praze.
1. Powěsti z nové romantiky (wolně wzdě-lal) VI. 860.
 2. Slowa wděčnosti k swátkům narození, jmeniu etc. (společně s Tupým) VI. 1553.
- W časopisech: Kwěty VI. 63. a. 496. k. 597. k. 1140. o. — Wěcla 496. m. — Wlastimil 1067. x. — Jindy a nyní 1076. e.
- Košický, J. Martin;** 1834.
Udání základu k hlub wzdělávání země VI. 1500.
- Prispěl k Zlaté knize od Krameria VI. 738. a) a k Čechoslawu VI. 739.
- Kopidlanský, wiz Pflieger.**
- Kopidlenský, Jan** z Rosenfeldu; 1662.
Budič duchowní V. 1564.
- Koráb, W.** — Lékař w Žamberce.
Prispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.
- Korabowá.** — Manželka předešlého.
Některé básně w Prwotinách pěkných umění VI. 734.
- Korabinský, Jan Mathias;** 1788.
Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuchs VI. 153.
- Koranda, Wácslaw.** — Narozen w Plzni asi r. 1423. Stal se bakalářem swob. umění r. 1454, mistrem 1458. Professorem a kollegi-atem kolleje Karlowy byl od r. 1459; děka-nem fakulty filosofické 1460, rektorem uni-versity pokud známo 1463, 1471, 1513. Léta 1462 poslán s jinými do Říma o po-twřzení kompakta, směle hájil přijímání pod obojí před papežem Piem II. Po smrti Roky-cany zwolen za administratora strany pod obojí (1471. okolo 23. Dub.). Umřel we vysokém stáří, 96 let, 9. Února 1519.
1. Traktat o welebné swátosti páně III. 709.
 2. Traktat mistrů Pražských o welebné swátosti oltární III. 710.
 3. „Nenie ptáčnickow“ etc. III. 719.
- Korbéli, Daniel.** — Kněz ewangelický; 1804 — 1825.
1. Nowiny poštowské (redigowal) VI. 1088.
 2. Denni molitby pro schowance c. k. akademie VI. 2301.
- Kořenatý, Sławomil F.** 1840.
Oblasy VI. 329.
- Kořínek, Jan.** — Narozen w Čáslawi 1626. Jesuita; professor na gymnasium 5 let, we filosofii též 5 let; kázal 7 let, rektor kolleje Litoměřické 3 léta; umřel 1680.
Staré paměti Kutnohorské V. 321.
- Kořínek, Wácslaw;** 1838.
W časopisoch: Kwěty VI. 913. c. 1076. g. 1162. i. — Wěcla 913. d. 1076. d.
- Korka, Pawel** z Korkyně.
1. Paměti od r. 1539 až 1593 IV. 624.
 2. Knihy a sepsání (?) Příd. 57.
- Körner, Jan.** — Narozen 10. Kwětna 1788 w Třeboni; knězem 13. Dubna 1811; doktor theologie, professor biblického učení nowého zákona; ředitel biskupského semináře.
W Časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.
- z Kornic, Burian, wiz Sobek.**
- Kortsek.** — Slowák.
Prispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.
- Kosec, Matěj;** 1831.
Nábožné wlastenské dvě kázně VI. 1959.
- Kosmus, Kroměřížský;** 1655.
Pěkné pautnické písně V. 94.
- Kosořský, Jan;** 1553.
Solfernus etc. III. 900.
- Kostanecký, Jan Konst.;** 1690.

- Práh milostivého léta V. 896.
- Kostelecký, Fr.** — 1840.
We Wčele VI. 496. m.
- Kotka, Jan** z Postupic; 1478—1503.
1. Epistoly proti Pikartům III. 680.
2. Listy bratru Wawřincowi III. 744.
- Köstner, Sebastian;** 1602.
Kalendář IV. 779. f.
- Kostrošic, Wacław Leopold.** — Učitel školní w Jimramowě na Morawě; 1821.
Wýstaha před jedem VI. 1602.
- Košatecký, Fr.** 1838—1840.
We Wčele VI. 496. m. 559. h. 913. d. 1036. e.
- Košetický, wiz Johannides.**
- Košina, Ondřej;** 1691.
Wúdce k blahoslawené wěčnosti sw. Barbora V. 1303.
- Koštál, Dominik.** — Kněz; 1784.
Předmluwa před zkaumáním po skončeném bělu zimním etc. w Nimburce VI. 719.
- Košticus, Jan.** — Jesuita; 1657.
Cwičení duchovní etc. kolleje Jičinské V. 464.
- Kotara, Wojtěch.** — Narozen 1. Dubna 1742 w Proseči na panství Habrském; sedlák, samouk, přirozený básník i jinak vzdělaný člověk; penízem a titulem wrchního rychtáře počtěn; w 89. roce wěku sepsal život svůj. W r. 1827 poslal do museum 6 písní vlastnoručně psaných mimo dvě tištěné.
Bázně rozličné VI. 367. a—f.
- Kotátko, Wacław.** — Narozen 26. Srpna 1810 w Jenčowicích, studowal gymnasium w Mladé Boleslawi, filosofii w Praze, a pak bohoslawi w Litoměřicích a w Praze. Dne 3. Srpna 1835 byl na kněžství posvěcen a dosazen co kaplan do Mšena; na začátku pak roku 1841 do ústawu pro hluchoněmé w Praze co učitel powolán.
Člowěk w podobenství (společně s Frostem) VI. 1168.
- Kotík, Jan Jarosław.** — Narozen 8. Čerwna 1818 w Kněžowši. Studowal filosofii a medicinu; 1837.
We Wčele VI. 600. e.
- Kottler, M.** 1842.
We Kwětech VI. 1078. g.
- Kotwa, Jan Ctibor** z Freifeldu. — Kanownik kapituly Pražské; děkan Smečenský 1615; probošt w Litoměřicích; dle swědectwí Balbinowa jeden z nejpřednějších kazatelůw českých; jazyk náš we swých spisech cizími (prý) slowy obohatal. Umřel 1637.
Mumraj sbornické prawdy wymaškařený IV. 1433.
- Kozmauecius, Wacław Časlawský;** 1645—1660.
Krátké wypsání třidcetileté wálky V. 278.
- Kozuri, František (Kosorius);** 1796.
Thesaurus linguae bohémicæ VI. 56.
- Kožlanský, Bartoloměj** z Litoměřic; 1615—1627.
1. Písně na sedm žalůw IV. 138.
2. Památka pohřební o životu a smrti etc. Tomáše z Proseče IV. 1713.
3. Zlatá některá pravidla křesťanského člověka IV. 1918. V. 1371. a.
4. Dar zlaté ruky V. 1371. b.
- Krabice, z Weitmile, Hynek.** — Ze starožitného rodu českého. Žil za Ferdinanda I., kterýž mu r. 1537 stawu panského potwrdil.
1. O rodu pánu z Weitmile a Krabic IV. 491.
2. Regiment neb správa zdrawí; od Jana Koppa (přel.) IV. 878.
- Kracowský, Mat. Ondřej** z Hradce Jindřichowa. — Farář w Domažlicích 1616.
1. Oprawdowý kontrfekt odporného boje etc. rytěrujících pod praporcem Krista pána IV. 1645. a.
2. Wýkladowé a kázání na ewang. sw. Jana kap. 1. IV. 1645. b.
3. Kázání pohřební IV. 1722.
- Král, Anton Fil. J.** — Filosofie a mediciny doktor; 1754.
Liboch corde pio fontes offero Marie etc. V. 559.
- Král, Josef Mirowit.** — Narozen w Opočně 16. Února 1789. Stal se knězem 12. Srpna 1811; kaplan w Jilemnici, w Branné, na Nowém Hrádku 1817; od r. 1831 farář we Branné.
1. Modlitba páne VI. 238.
2. Některé básně příležitostné VI. 423. a—e.
3. Řeč k učitelstwu VI. 726.
4. Sláwové praotcowé Čechů VI. 975.
5. Příwodce po biskupství Králohradeckém VI. 1152.
6. Dokonalý zák VI. 1331.
7. Jeden owčinec a jeden pastýř VI. 1847.
8. Wypsání života Črhy a Strachoty VI. 2183.
9. Rozmlauwání s bohem VI. 2369.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Čechoslaw 539. b. 570. a. 597. d. 1067. e. 1162. d. — Dobroslaw 599. d. 1067. d. — Časopis pro katol. duch. 1125. c. — Přispěl též k Prwotinám pěkných umění VI. 734, k Rozmanitostem 736, k Hyllosu 737.
- Kramář, Severin.** — 1488.
(Wydawatel bibli III. 536.)
- Kramár, Josef.** — Narozen we Wysokém 25. Srpna 1785, kdež potom farářem byl. Obě wděčnosti na slawný sňatek Frant. W. Veita VI. 408.
W Hlasateli VI. 564. a.
- Kramerich, Wacław Matěj.** — Narozen w Klatowech 1753. Měšťan Pražský. Spisowal nowiny a české knihy, jichž co wydal (swých i cizích) jest na 84 swazků. O český jazyk a literaturu welmi zaslawilý. Umřel 1808, 22. Března.
1. Nowí čeští zpěwowé pro krásné pohlaví VI. 277.
2. Albert a Lotte (z něm. přel.) VI. 609.
3. Wečerní shromáždění Dubrowické obce VI. 730. a.
4. Přitel lidu VI. 730. b.
5. Rybrcol VI. 785. a.
6. Arabské pohádky VI. 785. b.
7. Čarodějnice Megera VI. 785. d.

8. Rozličné powídačky VI. 785. d.
9. Prežalostné nowiny o nešťastném Ludwikowi XVI., králi franském VI. 946. a.
10. Náležitě wypsání ukrutné smrti Marie Antoinie VI. 946. b. 1040. d.
11. Historické wypsání, kterak Amerika wynalezena VI. 957.
12. Jana Smita prawdiwé přihody po cestách VI. 995. a.
13. První díl Indie VI. 995. b.
14. Druhý díl Indie VI. 995. c.
15. Cesta do Arabie a do zemé swatě VI. 995. d.
16. Kniha Josefowa VI. 1040. a.
17. Laudonůw žiwot (přel.) VI. 1040. b.
18. Kšaft aneb poslední wíle cis. Josefa II. VI. 1040. c.
19. Wěnc pocty na wěchnau památku Gedeonowi pánu z Laudonu VI. 1044.
20. Císařské král. wlastenecké nowiny (redigowal) VI. 1086.
21. Nowiny poštwské (redigowal) VI. 1088.
22. Cirkulární spis pana Háje, biskupa Hradeckého VI. 1097. a.
23. K dástojně weleb. biskupu Kralohradeckému podlé wydání jeho cirkulárního spisu VI. 1097. b.
24. Dobrá rada w potřebě VI. 1191.
25. Zrcadlo příkladů VI. 1286. a.
26. Zrcadlo šlechtynosti VI. 1286. b.
27. Weselí a smutní příběhowé nezkušených dítek VI. 1286. c.
28. Mrawové šlechtyných dítek (podlé Kampe) VI. 1286. d.
29. Mladší Robinson (přel.) VI. 1286. e.
30. Nowý kalendář tolerancí VI. 1417.
31. Patentní ruční knížka VI. 1668.
32. Křestanská katolická domovní postilla VI. 1895.

Kramerius, Wáclaw Rodomil. — Syn předsleho.

1. Žertowný zpěw o paní zimě VI. 457.
2. Obnowený Aesop VI. 573.
3. Král Wáclaw a krásná Zuzana VI. 638.
4. Zlatá kniha VI. 738. a.
5. Dobrozvěst VI. 738. b.
6. Čechoslaw (redigowal) VI. 739.
7. Wečerní wyražení (redigowal) VI. 750.
8. Ildegert (předělal) VI. 806. a.
9. Přihody princezky z Pontje VI. 806. b.
10. Nowé léto VI. 806. c.
11. Wolení manžela VI. 806. d.
12. Polybius VI. 806. e.
13. Potřebné a zbytečné. Tichý hrad. Daddy dary. Negr. (přeložil) VI. 806. f.
14. Wytěhowanci do Brasilie (dle Amalie Šope) VI. 522. e.
15. Wseobecná kronika swěta VI. 973.
16. Sbirka cest po moři VI. 999. a.
17. Obširné wypsání ostrowa sw. Heleny VI. 999. b.
18. Moró, žiwot etc. toho generala VI. 1054. a.
19. Napoleon Bonaparte. co byl a jest nyní VI. 1054. b.
20. Cis. kr. wlastenské nowiny (redigowal) VI. 1086.
21. Dopisowatel pro Čechy a Slowany VI. 1092.
22. Kalendář tolerancí VI. 1422.
23. Wlastenský pautník etc. Kalendáře rozličné VI. 1427.

W Čechoslawu VI. 1162. d.

Kramerius, Wojtěch, též syn Wáclawa Matěje. — Kněz.

Přispěl k Čechoslawu VI. 737, k Rozmanitostem VI. 1067. b.

Krasl, Jan; 1730.

Kazatel prorocký etc. sw. Jan Nepomucký V. 957.

Krásný, Michal Ignac; 1660.

Kalendář V. 533.

Krasonický, Wawrinec. — Bratr český; umřel 1532. Mnoho psal, ale málo toho sběrků zůstává.

1. O učěných, obzvláště jednoty bratrské III. 161.
2. Psaní obširné etc. o pánu bohu a o wífe III. 707.
3. Psaní proti odtržencům III. 713. a.
4. Ohlášení: Mželi kdo a směly etc. III. 713. b.
5. Psaní, w němž se očisťuje od nářku etc. III. 741.

Kratina, J.

Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

Krátký, Matěj. — Farář u swat. Štěpána; 1730—1735.

1. Památka w chrámu páně sw. Jana Nepomuckého V. 965. a. Memoriale in templo domini V. 965. c.
2. Místo ohně etc. t. j. hrob sw. Jana Nepomuckého V. 965. b.

Krátký, Wáclaw Eduard. — Narozen w Janowě (Johnsdorf) w Čechách 1813; kapitulár řádu sw. Norberta w Nowé Říši (Neureusch) bibliotekář tamže; studowal bohoslawí w Brně; složil slib r. 1835.

Praktická nawedení k prvopočátečnímu psaní VI. 68.

W časopisech: Wěcla VI. 559. h. 993. h. — Kwěty 993. m. 1140. o.

Kratochwile, Adam. — Řádu kazatelského; 1710.

Nowý koráb Noemowý VI. 924.

Kraus, Jan. — Narozen w Dubu (Aicha) 1649. Jesuita; umřel w Jičíně 1732. Mezi 70 spisů jediný český, snad od jiného přeložený.

Nigra sed formosa. Libellus de thaumaturga Jičinnensi V. 1203.

Kraus, z Krausenthalu, wiz **Carchesius**.

Krauský, Jan. — Sedlák Kokořský; 1814. Pobožnost na den wýroční slawnosti božího těla VI. 2324.

Krauský, Jan. — Narozen w Katusicích dne 18. Února 1814; majitel hospodářství tamže. We Kwětech VI. 1588. d.

Kraužilka, Fr. 1839.

We Wěcle VI. 559. h.

Krbec, Jan. — Narozen dne 9. Řijna 1791 w Mažicích, potom přestěhowán do Lišowa, obě w kraji Budějowském. Odbyw 1810 gymnasium w Budějowicích, filosofii 1811—12 w Praze, a theologii opět w Budějowicích, wysvěcen na kněžství při uprázdňení stolice Budějowické, w Praze, dne 11. Srpna 1815. Pokaplanowaw we swé diocesi pět let, posléze we městě Blatné, přešel w diocesi Pražskou, ustanowen 25. Září 1820 za loka-

listu w Rausinowě, a hned na to (3. Ledna 1821) za faráře we Slabcích, obě w okresu Rakownickém. Odtud powolan do Prahy arcibiskupem Chlumčanským přijal obětovaný mu tehdáž (28. Pros. 1828) nowě zřízený auřad Poenitenciar a či zpovědnika u hlawního chrámu sw. Wíta, ježž dne 1. Února 1829 nastaužil, řidě tu spolu prozatím nowě zakládaný ústaw kněžské káznice u sw. Jiří. Tu maje pochwili, počal teprwě česky psáti, nejprwě do časopisu pro katol. duchowenstwo. Dne 7. Listopádu 1835 ustanowen jest skutečným ředitelem čili rektorem onoho kněžského ústawu; počtěn později (6. Sřpna 1842) od arcibiskupa Aloisia z Schrenků, z vlastního jeho pohnutí, hodností arcibiskupského notára.

1. Pořádek žiwota kněžského (z lat. přel.) VI. 1066.
2. Poučení o pití kořalky (z něm. přel.) VI. 1205.
3. Malý zelinář VI. 1546.
4. Šestinedělní pobožnost k uctění etc. Aloisia Gonzagy VI. 2425.

W časopisech: Časop. mns. VI. 33. d. — Časop. pro katol. duchowenstwo 1125. c.

Křeček, Jan St. — Kaplan w Písečné; 1846. Putování do swatě země (přelož.) VI. 1007.

Krejčí, Josef. — Narozen w Horních Dubenkách w Jihlawsku 1773, 23. Února; studowal gymnasium w Báňské Bystřici, potom filosofii a theologii po 6 let w Prešpurku; r. 1797 dne 3. Zátí stal se kazatelem cirkwe ewang. w Humpolci; potom r. 1803 dne 27. Čerwence w Krucburku; dne 14. Února 1814 byl powolan za kazatele české ewangelické cirkwe do Prahy, kdež r. 1829 za superintendenta powýšen, umřel r. 1843.

1. Zprávy o swěcení třetí jubilejní slawnosti reformaci (z něm. Jak. Glatze přel.) VI. 1112.
2. Sebrání některých jubilejních kázání etc. (z něm. Jak. Glatze přel.) VI. 1941.
3. Nowá ruční knížka, obsahující modlitby etc. VI. 2325. 2389.
4. Modlitby nábožné VI. 2327.

Krejčí, Josef. — Narozen w Nowých hraděch 17. Února 1791; direktor školní w Nowých dvořích.

Psaní pana K. L. z Hallerů etc. o swém nawrácení do cirkwe Římské VI. 1830.

Krejčí, Jan. — Professor na české realce w Praze; assistent při českém museu od r. 1849.

Slowa záků druhé třídý humanitní etc. VI. 726. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. 559. h.

Křenek, Šimon Olešnický; 1679.

Plast strdí etc. Modlitby V. 1580.

Křenowský, Jakub.

Katechismus. Příd. 61.

Křičenský, Josef (Jaroslav). — *) Narodil jsem se r. 1812 tu neděli po sw. Martině bisk. w Holici, kdež otec můj učitelem byl. Jakž takž na hudbě a literních potátcích wycwičený byl jsem, ač jedenáctiletý hošík, bez známosti w německé řeči odeslán do Král. Hradce na studie, jež pod professory Chmelau a Klicperau odbyw, r. 1830 do Prahy jsem se odebral, bych na vysokých školách dalšího wzdělání dosáhl. Wšak příliš skrowná pomoc z otcowského domu odehnala mne dříve šesti měsícůw od ohniska wěd a um, a já se obrátil k stawu učitelskému. Došed r. 1832 dne 3. Března w Kr. Hradci potřebného wyswědčení, nastaužil jsem ihned na to w Konárowiech dráhu swau, odkudž ale téhož roku na podzim powolan jsem byl do Jičina k hlawní škole za pomocníka, kdež lahodu opravdowého přátelství a onu tauhu po vyšším wzdělání jsem poznal, již ani nejbolestnější rány a utrpení překonati nemohau. Než pohřichu můj roční plat, 40 zl. stě, byl nepřiměřeně skrowný, a ješto ani z otcowského domu postačitelné příspěvky dáwaný býti nemohly, newiděl jsem po třech letech jiného zbyti, než abych místo swé opustil. I odebral jsem se opět do Prahy, chtěje na wzorní škole vyšší kurs slyšeti; mimo to zdálo mi se, že co učitel we velikém městě aspoň tolik chleba sobě dobudu, bych bez překážek a obtíží wzdělání swé byt i ne dokonati, předce aspoň rozšířiti mohl. Byl to owšem pauhy sen nezkušeneho mladíka; — nauze a bída wšelikého způsobu ulehly na mne tak hmotně, že nemoha konečně tíže jejich uněsti, do swé otčiny jsem se nawrátil, kam kromě toho i churawost starického otce mne wolala. Až do konce Února 1838 pobyl jsem w otcowském domě, dle sil swých plně powinnosti učitelské za otce, i tau těše se naději, že snad někdy, a třebaš sebe později, na místo jeho nastauším. Nenadálá jeho smrt přiwedla mne k střízliwosti; a když jsem byl na to do wesničky Třebosic za pomocníka se 12 zl. stě. ročního platu přesazen, porozuměl jsem snadně, že se nadarmo trmácím a školní prach polykám. I šel sem tedy po šesti měsících do Rakaus za woláním bratrowým, jenž slauže při finanční stráži, chtěl, bych i já w řady její nastaužil. Wšak již cestau, to ono tu i tam slyše, znechtuil se mi staw ten, a pročež pauze bratry swé nawštíwiw, zpátky

*) Klademe zde žiwotopis tohoto spisowatele bez proměny, tak jak nám od něho samého laškawě zaslán byl.

do vlasti jsem pospíšil. Tuším měsíce Března 1839 byl jsem přijat na Kolínsku za praktika k důchodenskému úřadu, a tu se počala ona perioda, která téměř z kořen život můj vyvrátila. Můj představený, p. J. Čermák, muž šlechtetného, lidského srdce, pomáhal owšem, kdekoli pomoci mohl, a i jiné poznal jsem zde duše, na něž zpomínati vždy bude příjemno a sladko; nicméně dříve než uplynulo půl druhého roku, byl ostatek mého dědictví, 80 zl. stř., stráven, a já, ježto i sestra moje z Kolína se vystěhovala, musel newyhnutelně upadnutí w nesnáze a pohromy, jakowé obyčejně chudoba táhne po sobě. Déleji tři let w tomto wytrwaw stawu, opět i Kolín jsem opustil, owšem právě tau dobau, ano dvoje místo mi podáwáno, t. ředitelství hudby w Kolíně a praktikantství s adjutem 40 zl. w. č. w horách Šumawských. Proč jsem nebral? Chtěje se prwnního chopiti, zaslechl jsem sikot hlasůw protiwnických ze strany jedné, z druhé pak tušil jsem wýminky, jimž dostátí arci bych byl nemohl; druhým chtěj nechtěj musel jsem pohrdnauti, nemaje peněz, bych na cestu tu dosti dalekau mohl se wydati. Pomysliw si: Do třetice wšeho dobrého, opět jsem se pustil ku Praze, kam hlavně nowě powstale diwadlo w Růžowé ulici mne lákalo, při němž daufal jsem jaké wýžiwy dopíditi se; a šetrností to ono w lad přiwěsti. I hlásil jsem se několikráte u direktora, který nepochybně proto konečně zhola mne odbyl, poněwadž snad na méni čele četl, že bych se ani za statistu nehodil. Po mnohých pokusech, zde neb tam se uchytili, nepozůstáwalo na ničem, než k otčině se utéci, kde od té doby w domě laskawé sestry tráwím život ač ne weselý, nicméně přemýšlowání tichému zcela oddaný, byt i časem ten neb onen komár před nose m zabzučel, hledaje, čeho nikdy nenajde. Nezapírám; a nikdy zapírati nebudu, že nesklonitelnost má i moje uzavřenost srdce častěji mnoho mně wadily; awšak i z chyb swých i ze wšeho zmitání, jimž život můj až do dna se pohybowal, mimo jiné ten neskrowný jsem wzal užitek, že jsem poznal člověka w jeho nejtajnějších hnutích, w jeho dokonalostech i wadách, w jeho duchowní wysokosti i tělesné nízkosti; pročez oko mé duše časem i k těm ranám wldněji se zabírá, od nichž srdce mé snad dlawho bude trnauti. —

Láska a hřích VI. 905.

W časopisech: Kwěty VI. 296. k. 913. c. — Wčela 913. d.

Kriegler, František; 1800.

Harfeník VI. 798.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Křikawský, M. Křiřtof. — Doktor filosofie, hwězdář při akademii Krakowské; 1727.

Kalendář V. 540.

Křinecký, Bohuslaw z Ronowa. — Wyhnaneč český; 1632.

Historie králowství Kristowa (přel.) V. 378.

Křinecký, Albrecht z Ronowa; 1631.

Napomenutí slaužici k tomu, abychem se náboženství papeženského wystřihali V. 706.

Křiřtan z Prachatic. — Narozen w Prachaticích; stal se bakalářem swob. umění roku 1388, místrem 1390; byl professorem na universitě od r. 1392 do r. 1405; děkanem fakulty artistské r. 1403; rektorem university 1412, 1434, 1437; farář u swat. Michala na Starém městě Pražském asi od r. 1405; wýtečný lékař, matematik a hwězdář; přidržel se Husa a strany pod obojí; roku 1415 nawštíwil Husa w jeho wězení w Kostnici; w čas wálky Husitské mnohá přikofi trpěl pro nepřístupnost swau rozličným nowotám, jmenowitě r. 1421 nawodem mnicha Jana z Želiwa, tehdejšího miláčka chudiny Pražské; později w rozepři mezi stranau Englišowau a Příbramowau, s kteraužto poslední wypowězen roku 1427, načež se wrátiti směl teprw roku 1429. Po nawrácení krále Sigmunda do země ustanowen od něho r. 1437, 5. Kwětna, s pomnutím zwoleného arcibiskupa Jana Rokycany, prwní za administratora strany pod obojí, we kterém úřadu potwrzen od krále Albrechta r. 1438, 15. Řijna; brzy na to umřel (1439 5. Září.)

1. Replika na prognostiku jiného kohos III. 231.

2. Herbář III. 261.

3. Lékařské knihy IV. 883.

Křiřtof, Wáclaw (?) — Farář Hranický; 1579—1593.

1. Kratičký spis o připrawowání se k smrti IV. 1828. a.

2. Rudolfa Swaltera Zrcadlo života křestanského IV. 1828. b.

Křižek, Bohuslaw; 1838.

Přelozil několik her Shakespearowých VI. 717.

Krman, wiz Kerman.

Krman, Jan. — Učitel we wsi Klenoči w distriktu Malohontském; 1802.

Kratičký wýtah z geografie uherské VI. 1144.

Krocín, (Krocínowský) Matěj. — Farář Rychnowský; 1618—1621; kazatel ewang. w Řehnowě 1631.

1. Spis o wečeři páně IV. 1453. a.

2. O důwodích přítomnosti p. n. J. Krista při sw. wečeři IV. 1453. b.

3. O opravdowé potřebě Krista wšemu stwoření přítomnosti IV. 1453. c.

4. Harmonia confessionis bohemicæ et Augustinæ IV. 1453. d. V. 711. a.

5. Wýklad na modlitbu páně IV. 1545.

6. Ars bene beateque moriendi IV. 1649.
7. Zpráva o večeři etc. páně V. 79. a.
8. (Píseň exulantů českých): Ach nestihlý etc. V. 79. b.
9. Parva biblia V. 648.
10. Promlouvání k Samuelowi z Dražowa V. 711. b.
11. Každodenní přemýšlování V. 711. c.
12. Summowní předložení o umučení p. Krista V. 720.

Kroh, Jan; 1780.

Wšeobecná knížka etc. modliteb. VI. 2282.

Krolmus, (Grolmus) Wacław. — Narozen dne 14. února 1787 ve wsi Březince w Boleslawském kraji na panství Bělském, syn tamějšího učitele; chodil do normální školy w Bělé od r. 1803, studowal gymnasium w Mladé Boleslawi, potom w České Lípě; od r. 1811 filosofii w Praze, od r. 1812 u Piaristů w Mostě, theologii od roku 1813 w Litoměřicích, načež w Praze dne 11. srpna 1815 na kněžství vysvěcen. Roku 1818 w Lednu stal se kaplanem w Nowé Lysé, kdež agendu do češtiny přeložil, dle ní obřady církevní mezi katolíky wykonávali započal. Obžalován z toho u konsistoře, přesazen byl r. 1819 za kaplana do Mšena, potom po rozepři s konsistoií Litoměřickou (následkem které sedmidenmí uwězením w klášteře dominikánském w Litoměřicích pokárán) opět r. 1823 za kaplana do Brozan. Ještě téhož roku stal se však expositan w Křešeyně nad Ohří, a w Lednu r. 1832 farářem na Zwikowci. Po mnohých rozepřích s patronem tamějším, rytířem Matějem Kalinau z Jäthenšteina odstěhowal se odtud r. 1840 do Prahy, kdež posud žije w saukromi. Sbíráním starožitností na mnohých cestách swých po rozličných krajinách českých pilně se zanašel. Po banře swatodušní w Praze r. 1848 deset neděl u wězení na Hradčanech držán.

1. K jmeninám Jos. hrab. Wratislaw a Jos. hraběte z Ditrichsteina VI. 456.
2. Kronika všech powodní VI. 990. 1034.
3. Ilrad Hora Hvězdná (Sternberg) VI. 1032.
4. Staročeské powěsti etc. VI. 1083.
5. Obrana prawdy katolické VI. 1866.
6. Swěto života VI. 2286.

Kronphole, Jan (Kokawský). — Narozen we Středě nad Nitrau; kněz; umřel 1683, málo přes 50 let stár jsa.

Píseň w Citaře Tranowského V. 86. (Nad mnohé jiné lepší.)

z Kronenfeldu, Jan Wacław Coelestin. — Děkan, arcijahen Králohradecký; mčný zastawatel katolické wíry; 1625.

1. Křesťanské otázky a odpovědi etc. V. 681.
2. Jindřicha Lancelotta haereticum quare etc. Otázky kacířské etc. (z lat. přel.) V. 685.

Kropf, František. — Jesuita; 1753.

Index locuples latinorum dictionum V. 67.

Krowský, J. F. 1840.

We Wlastimilu VI. 559. f.

Krtek, František. — Učitel hlavní školy Tábořské, pak na wzorní škole w Praze; umřel 1836.

Úwod krátký k wyhotowení písemnosti VI. 1700.
Přispěl k Prvotinám pěkných umění VI. 734.

Krtský, wiz **Melissaeus.**

Krudí, Daniel. — Slovák; cirkwi Poddunajských superintendent 1803; umřel 1807.

Řeč ke cti Michala Institorisa VI. 2081.

Kruchina, Jan. — Umřel 1824.

Stwoření swěta VI. 499.

Krum, F. Matauš; 1712—1723.

1. A. M. D. G. Sacrosanctae ac individuae trinitatis etc. K wětši cti a chwále nejsw. a nerozdílné trojice etc. V. 912. a.
2. Pastorella Betlemská V. 912. b.
3. Candidus et rubicundus V. 912. c.

z Krupé, Wit. — Farář Hradecký nad Labem; 1476.

Psaní osvědčující wyznání Ležkowo o bratřích III. 689.

Krupěhorský, Mikuláš (jinak Tropfelger z Budějowic českých) 1592; farář w Chysi; 1612.

1. O jměnu božím IV. 1334. a.
2. O pokání IV. 1334. b.
3. Kterak se člověk má k smrti strojiti IV. 1334. c.
4. O welebně swátosti IV. 1334. d.
5. O dni soudném IV. 1407. 1893.

Krupius, Jan; 1634.

In subitum obitum etc. Na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 198.

Krupius, Pawel Pacowský. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1615, později mistrem; byl před Bělohorskau bitwau správcem církewním we Welikém Laukowě, blíž Swijan; co wystěhowanec wrátil se roku 1631 při wpádu saském na krátký čas do vlasti. Žil ještě roku 1639.

1. Katechysmus menší D. Martina Luthera V. 703.
2. Poslední tůžebné etc. kázání nad smrtí M. Samuele Martinusa z Dražowa V. 1071.

Krupský, Jakub. — Rodilý z něm. Brodu (Tentobrodenu). Stal se bakalářem swobod. umění r. 1605, kteréhožto času byl učitelem na tak zwaných classes w kolleji Karlowě; mistrem r. 1608. Při času wydání majestátu císa. Rudolfa, byw správcem školy Slanské, přeložil a dedikowal defensorům Plutarchowu pädagogii, spůsobil si však welkau nelibost jejich pro přeložení swa *παιδευαζία* na česko w samcolognictwí. Professori akademičti stěželi zabránili spálení exemplářů té knihy, načež Krupský potrestán krátkým wězením w kolleji (1610).
Plutarcha Hodaeporicon, o wychowání dítek (přel.) 1609. IV. 280.

Krusius, Michal Wojtěch z Krausenberka; 1678.

1. Pobožné wítání, rozmlauwání etc. V. 1178.
2. Wšechněm wěrným, pobožným etc. V. 1425.

Krusius, Martin. — Čech z Bukowa; kněz, vystěhovanec w Lešně polském, pak w Luksawowech; r. 1631 při wpadu saském na čas do Čech se wrátil.

(Známe jej toliko z weršiků w knize Webra o moru r. 1645 představených).

Kubelka, Tomáš. — Narozen we Zbraslawi 14. Prosince 1768; faktor w tiskárně J. Fetterlowé z Wildenbrunnu (arcibiskupské); umřel 29. Pros. 1836.

1. Kwětenky VI. 303.

2. Zadní schody, neb Přízeň malých (od Rosenau, přel.) VI. 631. 667.

3. Jitka z Toggenburku 813. a.

4. Prawisko, kterak Jindřich z Dubinowa etc. (z něm. od F. Šmida přel.) VI. 813. b. 1324. c.

5. Hirlanda, wéwodkyně z Bretaně VI. 813. c.

6. Newim, aneb následky z newědomosti VI. 813. d.

7. Důležitosti španělské (přel.) VI. 966.

8. Pamětnosti w čas panování Marie Terezie VI. 992. a.

9. Panování Josefa II. VI. 992. b.

10. Pamětní dějové třicetileté wálky VI. 992. c.

11. Francouzská wálka VI. 992. d.

12. Dějepis ze žiwobyti papeže Pia VII. VI. 1056.

13. Nowiny poštowné (redigowal) VI. 1088.

14. Kraslice aneb malovaná wajička (přel.) VI. 1306.

15. Košíček tříprautkový VI. 1324. a.

16. Knížka krásných mrawů (přel.) VI. 1324. b.

17. Wražená w dobách wečerních (od Gellerta, přel.) VI. 1324. d.

18. Antonín a Anežka (od Šmida, přel.) VI. 1324. e.

19. Dobrá rada (od Šmida, přel.) VI. 1324. f.

20. Powídky kwětné mládeži (od Šmida, přel.) VI. 1324. g.

21. Zemský zákon za panování Franta II. (sebral a přeložil) VI. 1682.

22. Wyobrazení a krátke žiwota wypsání oslawených služebníků etc. božích (přel.) VI. 2180.

23. Wěrné popsání žiwota a smrti sw. Wacslawa VI. 2188.

24. Wzdělání člowěka VI. 2251. a.

25. Pobožnost při jubilaem swatowylášení sw. Jana Nepom. VI. 2251. b.

26. Spůsobné rozważování člowěka etc. VI. 2251. c.

27. Umučení páně VI. 2251. d.

28. Katolické modlitby VI. 2337.

Přispěl k Dobrozvěstu VI. 738. b.

Kubeš, Ondřej.

(Kronika). Příd. 63.

Kubík, František. Kaplan Krinecký; 1785.

Úzká cesta do nebe VI. 2215.

Kubišta, Ant. Prokop. — Narozen w Ronowě 10. Kw. 1799; stal se knězem 24. Srpna 1822, kaplan w Časlawi; admin. expos. we Zbýšowě.

Šlechtná pomsta (od Amalie Šope) VI. 845.

Přispěl k Dobrozvěstu VI. 738. b.

Kubowič, František. — Narodil se r. 1807 w Horním Jaseněm. Učil se w Gemiří latinské a maďarské řeči. Roku 1822 odešel na studia do Kežmarku. Pro pilnost obdržel stipendium Roth. Telekianum. Roku 1828 složil Candidaticum Rigorosum Examen před

superintendentem Pawlem Josefy w Tisowci. Roku 1829 wzal pas do německé akademie Jeuy. Za kněze posvěcen jest w Báňské Bystřici od Adama Lowiče, superintendenta, a powolan byl nejprwé za kaplana do Horno-Jasenské cirkwe Ew., potom za faráře tamže. Odtud roku 1833 wolán byl dne 10. Dubna do Záturecké, dne 18. Srpna do Blatnické, dne 9. Řijna do Mošowské cirkwe; zwolil sobě poslední.

1. Summowní kronika slawných králůw uherských VI. 981.

2. Základ wšeho dobrého VI. 1357. 1861.

Kuča, Augustin. — Morawan; e. k. appellační radda.

(Přispěwek w Sebrání básní od Puchmayera VI. 278.)

Kučera, Josef. — Narozen 23. Ledna 1792 w Přelanči; stal se knězem 5. Února 1818;

administrator Mlékosrbský w Bydžowsku.

W Příteli Mládeže VI. 1473. f. 1520. a. 1874.

Kučera, Prokop Martin. — Kněz řádu prae-

monst. na Strahowě; kazatel u sw. Jakuba w Jihlawě.

Nedělní a swáteční kázání VI. 1962.

Přispěwek w Sebrání básní od Puchmayera VI. 278.

Kügler, Jan. — Narozen 15. Kw. 1793 w

Elhenicích w Prachensku; praktikant při

stawitelstwi. Umřel 1836, 6. Září w Praze.

Přispěl k Hylosu VI. 737.

Kuhn, wiz Khun.

Kucharský, Ondřej. — Polák; professor we

Warsawě.

W České Wčele VI. 993. h.

Kukla, František. — Učitel průmyslné školy

nedělní a swáteční we Zbraslawi.

Umění počtářské VI. 1399.

Kulda, Benedikt. — Narozen w Iwančicích

w Morawě r. 1820; kooperator w Židlochowicích.

W České Wčele VI. 993. h.

Kulhánek, Josef Ferd. — Narozen 16. Února 1791 w dolním Ročowě, kněz 17. Srpna 1814; kaplan w Litoměřicku.

Knížka ke čtení a modlení (podlé Šmida) VI. 2411.

Kulík, Frant. W. Hynek. — Farář Jezenský (?) 1687.

Jubilate etc. ku poctivosti slaw. kr. města Plzně V. 895.

Kulman, Linhart; 1552—1558.

1. Instrukci o hříchích otcowských, synů i cizích IV. 1266.

2. O připrawení k kříži a k smrti VI. 1804.

Kunc, Anton; 1822.

Jahn Engelbert. Rádce pro školní čekance etc. (přel.) VI. 1257.

z Kunštatu, Wilém Kuna. — Stawu pan-

ského; 1540.

- Kašpara Šweinkfelda: O vzdělání svědomí (z něm. přel.) IV. 1802.
- Kunwaldský, Jakub.** — Správce a učitel cirkewní w Starém Jičíně na Morawě; 1572. Písně chwal božských IV. 66.
- Kunwaldský, Matěj.** — Starší bratr český; 1467.
(Od něho 8 písní w kancionalu) III. 48.
- Kupšina, Wacslaw.** — Farář w Kruhu; 1734.
Z sprutka táhnaucí do žiwota wěčného magnet V. 977.
- Kuřelowský, M. Wawřinec Jacobæus;** 1632. Kalendář V. 519.
- Kurka, František.** — Narozen 21. Řijna 1802 w Teynici nad Labem; stal se knězem 15. Srpna 1829; kaplan w Kladně, w Kaurimi; duchovní správce we Wolešnici. Zvláštní pobožnost k sw. Florianu VI. 2393.
- Kuten, Jiří.** — Kněz; děkan Jaroměřský; 1570.
Wýklad na ten' diw etc. nad Horau Kutnau IV. 807.
- Kuthen, Martin** ze Šprinsberka. — Dle Balhina narozen w Kutnéhoře; písař Starého města Pražského; básnik latinský. Umřel r. 1564.
1. Appiana Alexandrinského O Illyřích (přel.) IV. 276.
2. Kronika o založení země české etc. IV. 416.
3. Kronika welmi pěkná o etc. Janowi Žižkowi IV. 425.
- Kutnohorský, Bartoloměj.** — Kněz; 1619. Kázání krátké etc. wojákům IV. 1656.
- Kuzmany, Karel.** — Narozen 15. Listopadu 1806 we Břežně, stolice Zwolenské w Uhřích. Studował w Prešpurku a Jeně. Kaplan w Báňské Bystřici u superintendenta Lowicha 1830, potom kazatel we Zwolně a w Báňské Bystřici 1832. Od r. 1850 professor na ewang. bohosloveckém ústawu we Widni.
1. Řeči, písně a básně k svěcení 50letého milostiwého léta cirkwe Pešťansko - Budinské (Přispěwek) VI. 327. 2065.
2. Hronka (redigował) VI. 768.
3. Dwě kázně etc. VI. 2054. a.
4. Obrácení předků našich na wíru VI. 2054. b.
5. O požehnaném působení prawého svěcení slawnosti dne narození J. C. Jií VI. 2054. c.
6. Truchlořeč při svěcení počestné smrti Františka I. VI. 2096.
7. Ewangelický funebrál VI. 2135.
8. Modlitby VI. 2417.
W časopisech: Hronka VI. 8. h. 150. l. 1036. g. 1140. l. 1173. c. — Kwěty 496. k. 559. g.
- Kwopil.** — Alumnus semináře Brněnského; 1782.
Swatý denní pořádek etc. (s jinými společně přel.) VI. 2284.
- Kwěch, Rudolf.** — Narozen w Táboře; kněz řádu sw. Augustina; žil u sw. Dobrotiwé neb na Ostráwku; umřel 1809.
Nesmrtedlná etc. památka Krameriusa VI. 418. 1130.
- Kwět, Fr.** — Narozen w Táboře 11. Dubna roku 1825. Wychován w Praze, nyní wychowatelem mladých knížat z Lobkowic.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěcla 559. h. 913. d.
- Kwintík, Jiří** od Hory; 1507.
O klanění Kristu w swátosti III. 749.
- Kwis, Josef Jan.** — Narozen 1735; Swat. písma bakalář; kanovník u sw. Wita w Praze, pak probošt; umřel 1790.
Chwalo- a mrawořeč (na Ant. Petra, arcibiskupa Pražského) VI. 1985.
- Kyba, Frant. W.** — Kaplan u sw. Wacslawa 1748.
Welká panna sluncem oděná etc. aneb klášter panenský sw. Jiří V. 1017.
- Kyrmezerský, Pawel.** — Narozen we Štáwnici; byl rektorem, potom písařem městským w Strážnici, pak děkanem w Uherském Brodě. Umřel 19. Března 1589.
1. Komoedia česká o Bohatci a Lazarowi IV. 227. a.
2. Komoedia nowá o wdowě IV. 227. b.
3. Tobiáš IV. 227. c.
4. Malá biblí IV. 1298. a.
5. Otázky IV. 1298. c.
6. (Kniha proti bratřím) IV. 1298. c.
7. Kázání IV. 1594.
8. Práva a nařízení řádu a kázně cirkewní IV. 1735.
- Kyselo, Karel.** — Narozen 28. Čerwence 1794 w Budislawi; kaplan u sw. Wojtěcha w Praze. Umřel 8. Řijna 1831.
1. Nejnowější mluwnice česká VI. 83.
2. Swět a činění VI. 842.
- Labau, Jiří; 1721.**
Pašije s notami V. 120.
- Labe, Jindřich Turnowský.** — Řádu sw. Františka provincie české; 1690.
1. Hájek sw. milosti boží etc. V. 1188. a.
2. Historie o třech swatých obrazích V. 1188. b.
- Labler, Wacslaw K. 1827.**
Kázání (ke cti Frant. Obstzierera) VI. 2050.
W časopisech: Wěcla VI. 496. m. — Kwěty 1067. q.
- Laetus, (Weselý?) Jan.** — Farář Pacowský 1582, pak Čáslawský.
1. Otázky křestanské etc. IV. 1305. a.
2. Naučení o pokání IV. 1305. b.
- Laetus, Lukáš** z Telče. — Kanownik Oломucký a děkan Bitowský.
O jednotě bratří Waldenských. Příd. 64.
- Lagonides, Jiřík Adalbert.**
Apateka koňská IV. 911.
- Laho, J.** — Kazatel při cirkwi ewang. Kreuzberské; 1784.
Weytah některých hlawních otázek a odpovědí z učení křestansk. VI. 1778.
- Lahoda, Wacslaw;** 1808.
- Lamb, Wilém Dušan.** — Studował lékařstwi w Praze.
Pohled na Bosnu (přel. z ilyřsk.) VI. 1006.
W časopisech: Kwěty VI. 1008. k.

Lambl, Fr. Sud.

We Wcele VI. 496. m.

Lamyš, Frant. Tobiáš; 1799.

Dokonalé shromáždění etc. všech nařízení pro cechy VI. 1676.

Landfras, Alois Josef; 1818, 1819.

1. Příbuzenství (přelož.) VI. 640. 699.

2. Umění, kterak ženy i muži šťastny býti mohou VI. 1199.

Landškronský, wiz Hanuš.

Langer, Jaroslav. — Narozen 12. Listop.

1806 w Bohdanči. Studował w Králowéhradci, filosofii w Praze. Umřel co důchodní městský w Bohdanči 28. Dub. 1846.

1. Hlasy Wlastenců r. 1832 (Příspěvek) VI. 313. 469.

2. Hlasy Wlastenců r. 1835 (Příspěvek) VI. 318.

3. Selanky IV. 562.

4. Bohdanecký rukopis VI. 595.

5. Čechoslaw (Redigowal) VI. 749.

W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. 150. h. 496. i. 597. f. — Časop. mus. 496. h. 559. d. 588. g. 597. e. 1076. h. — Kwěty 496. k. — Wěmec 521.

Langhoffer, Augustin. — Kazatel w Holíči w Uhřích 1824; umřel w Čerwenci 1836.

1. Důwod wšecyk rodiče zawazující etc. (o očkovaní dětí) VI. 1617.

2. Jádro biblické historie VI. 1884.

Láni, Eliáš. — Slowák; narozen w Slowenském Prawně w Turč. stolici 1570; superintendent církwi Turčánské, Orawské a Liptovské stolice. Umřel 1617.

1. Katechismus Luterá (wydal spolu s Abrahamideseu a Melikiusem) IV. 1406.

2. Řeč na pohřbu hrab. Jiřího Turza IV. 1721.

Láni, Michal; 1682.

Jana Eichhorna. Duchovní zbraně i pokladůw wěcných pokojů V. 1583.

Lašnior, Jan. — W 15. století.

Cesta sprawedliwá w alchymii III. 246.

Laštowka, Tomáš z Hulčína. — Farář a děkan w Hradišti; 1748.

(Wilhelma Danihursta) Čtvrtý článek wíry: Trpěl pod Pontským Pilátem (přelož.) V. 830. 880. 1018.

Latsny, Ondřej Wrbovský. — Kazatel a senior ewang. w Nitranské stolici 1797.

Řeč swatá při posvěcení chrámu ewang. w Skalici VI. 2012.

Lauček, Martin. — Slowák; narozen w sw. Martině w Turčánské stolici r. 1732; kazatel w Skalici; umřel 1802.

1. Radostné prozpěwování etc. w den posvěcení chrámu we Skalici VI. 223.

2. Wypsání života etc. Gottharda Dobsinského a Lewočského někdy rektora VI. 1039.

3. Slowárně aueb konkordanci biblická VI. 1732.

4. Katechismus Ondřeje Šmála (wydal) VI. 1797.

5. Wýklad na některé články wíry VI. 1890.

6. Slyz w očích učedníků od Ježíše utřené VI. 1991.

7. Zlatá báně etc. VI. 2277.

Laučowský.

Čerwenopláštník, od Kotzebue (přelož.) VI. 703.

We Wcele VI. 496. m.

Laukota, Wácslaw. — Probošt w Raudnici; 1812.

1. Důležitost stálého wyznání etc. náboženství etc. VI. 1813.

2. Rukowět prawého náboženství VI. 2126. a.

3. Důležitost zjeweného náboženství VI. 2126. b.

Launský, František Josef; 1843.

We Kwětech VI. 913. c.

Laurentiades, Jiří Kostelecký; 1615.

(Kázání pohřební nad Annau Wencelikowau) IV. 1908.

Laurič, Josef. — Narozen w Praze 1686; rektor w Hradišti; umřel 1754.

První wěk rodičky boží Rušánské V. 1225.

Laušman, J. František. — Správce we Štěžeřích (1846).

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Leb, Jan Klatowský. — Farář w Janowicích; 1609.

O welebné swátosti dewět otázek IV. 1383.

Lebeda, Wácslaw z Bedrštorfu. — Pražan; zastával u Jesuitů wšeliké auřady časné; weda dle Balbina život sprostý a maje pěknau ruku, zbýwající čas swůj obracel na opisování knih; žil 1610.

Poznamenání měst, zámkůw etc. w Čechách IV. 662.

Led, Jan; 1580.

Píseň o hromobitné bauři a zapálení makowice na wěži kostelní města Welwar IV. 167.

Ledecký, wiz Wodička.

Lednický, Jeremiáš. — Radní města Lewoče; umřel 1685.

(Od něho je 23 písní, z nichž 14 půwodních. Wiz: Tablic. Poes. II. 6.)

Lehenštein, Jan Arnolt; 1612.

Zlatý spasení lidského řetěz IV. 1404.

Lehký, J. K. — Konceptní praktikant při krajském úradě w Plzni; umřel 1825.

Láska a wděčnost swědomí (spolu s Hübnerem) VI. 818.

W Dobroslawu VI. 964.

Lehocký, Daniel. — Slowák; kazatel Hornomličinský; 1786.

Knihá o maudrém a křesťanském wychování dítek VI. 1250.

z Lehoty, Hořislaw.

We Kwětech VI. 1076. g.

Lelek, Cyprian. — Narodil se 1812 20. Října w mestečku Benešowě w pruském Slezsku. Nawštěwował gymnasium Opawské a Hlubčické (Leobschütz), studował we Wratislawi bohoslowí, kde 1836 za kněze wyswěcen jest. Kooperatorem byl nejprwé w Baborowě, potom w Oldrysowě, a od roku 1839 w Hulčíně, kdež 1846 na kaplanství powýšen; 1849 opět přesazen do Baborowa; 12. Listopadu 1848 za deputowaného do Berlina wywolen jsa, ještě několik dní před roz-

puštěním sněmu do toho hlavního města přišel. Roku 1849 4. Března ke sněmu Frankobrodskému co zvolený zástupce kraje Ratiborského se odebral, odkudž v nowau swau štací se uwázal.

Opis Slezska VI. 1161.

Lenhard, Wáclaw. — Narozen w Aulerém (Neumarkt) w Plzensku 1746. Jesuita; professor humanitní; katecheta, pak direktor při normální škole od r. 1782; dworní kaplan, kanovník u Všech Swatých na hradě Pražském; scholasticus 1790; rektor university 1807.

Uwedení, jak školní katechetowé postilly Scipionowy etc. užíwati mohau VI. 1891.

Lenk, Jakub Jan. — Farář we Staré Plzni (Plzenci) 1706.

Propugnaculum, aneb bratrstwa Marianského etc. bašty zbrojně V. 1138.

z Lerchenfelsu, Jan Sixt. — Probošt w Litoměřicích, kanovník Wyšehradský, Pražský, w Staré Boleslawi a w Budišíně; básnictví a hudby milowný. Umřel 1629.

1. Kázání o lásce IV. 1621.

2. Kázání nad p. Popelou z Lobkowic IV. 1683.

3. Historie o životu a smrti sw. Jana apoštola IV. 1794. a.

4. Žiwot sw. panny Kateřiny IV. 1794. b.

5. Křesťanské otázky a odpovědi V. 681.

6. Žiwot sw. Norberta V. 1252. a.

7. Přenčení sw. Norberta V. 1252. b.

Leška, Štěpán. — Slowák; narozen we Wrehowcích w Uhřích 1757. Byl 15 let w Čechách co kněz ewangelický, od r. 1786 superintendent; r. 1798 dostal se do Edházu, 1810 do Malého Kereše. Umřel 1818 21. Ledna.

1. Nowá kniha zpěwů křesťanských VI. 222.

2. K swatbě Ondřeje Skultetyho VI. 356. a.

3. Jiskra lásky etc. (k swatbě Karla Wojtěchowského) VI. 356. b.

4. Nowiny českoslowanské VI. 1087.

5. Wděčný protestant VI. 1108.

6. Summa zákonu božího etc. VI. 1110.

7. Nowá loterie pro hospodáře etc. VI. 1170.

8. Poklad národu etc. VI. 1184.

9. Rozmlauwání jednoho helwetského wyslance s ewangelickým VI. 1767.

10. Počátečné cwičení w náboženstwi VI. 1801.

11. Uwedení ke gruntownímu poznání křesť. náboženstwi VI. 1803.

12. Oswícený křesťan ewangelický VI. 1864.

Letinský, K. M.

We Kwětech VI. 496. k. 913. c. 1076. g.

Lettinger, J. — Katecheta školy normalní; 1790.

Žiwot pána Ježíše VI. 2160.

Leuconeus, Filip. — Farář w Soběchlebích 1608.

Sedmerý způsob zpíwání letanie IV. 103.

Leukopetrus, Mikuláš Caesareus; 1559.

Wyznamenání a zjowení prawého wlcwání nebeského IV. 754.

Lewa, Sigmund. — Tiskař 1642.

1. Duchowní zbrojnice V. 1548.

2. Paut k boží krwi V. 1606.

Lewinský, Wojtěch; 1820.

Agenda VI. 2127.

Lhota, Jan Nep. (Kwětoslaw Bystřický). —

Narodil se w Miletíně dne 16. Kwětna 1811.

Wykonaw studia gymnasiální w Jičíně, (1823—1830), a filosofická w Praze chtěl se oddati professuře, ale pro skrowné tehďáz wyhlidky odhodlal se slyšeti práwa.

W prwním roce práw zanášej se stále myšlenkau na professuru, stal se také auskultatorem na akademickém gymnasium. W Řijnnu 1833 podobil se konkursu pro privatní gymnasiální učitele, načež se stal wychowatelem w domě doktora práw, Wáclawa rytíře z Eisenšteinu. Po skončených juridických studiích wystaupil z tohoto domu, a šel do Králowé Hradce k magistratu a kriminalnímu saudu do praxi, a

odbyl appelační zkaušky a zkaušku pro politické auřady. W měsici Čerwnu 1843 poslán k magistratu do Trutnowa co wypomáhající referent, stal se později tamže prozatímním magistrátním raddau. W měsici Čerwnu 1848 přesazen do Náchoda co prozatímní radda k magistratu. Sotwa však tento auřad nastaupil, zwolen dne 8. Čerwence 1848 w

Horickém okresu za wyslance do Rakauského říšského sněmu, za kterýmžto powoláním se do Widně odebral. W Řijnnu 1848 s jinými poslanci českými pro nebezpečenstwi žiwota odebral se z Widně. Po rozpuštění sněmu Kroměřížského nawrátil se opět do Náchoda k swému auřadu. W měsici Řijnnu 1849 byl

powolán k okresní komisi pro wywazení gruntů w okresu Pardubickém jakožto justiční komisař, a pracowal o wywazení panstwi Choltického až do 10. Ledna 1850. Bwv zatím powolán za c. k. podkrajského hejtmana do okresu Nowoměstského, odebral se dne 10. Ledna 1850 z Choltic na Nowé

Město nad Metuji, kdež 15. Ledna 1850 swůj auřad nastaupil a posud zastává.

1. Wyzwědač VI. 686.

2. Zpowedník VI. 910.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1067. q. 1140. o. 1076. g. — Rozličnosti 600. n. — Přítel mládeže 1409. h.

Libanský, Vincenc Emanuel; 1843;

1. Karbaník Latour VI. 876. a.

2. Wypowčzenec VI. 876. b.

3. Jen ctností docházíme štěstí VI. 876. c.

Libenský, Milota.

We Wlastinilu VI. 913. e.

Libarda, Jan. — Kazatel w Berlíně; umřel 1742.

1. *A uae Ω.* Klíč Dawidůw etc. V. 127.

2. Harfa nowá na hoře Sion V. 131.

Libertin, Jan. — Narozen w Rakownice; mistr filosofie 1654; Jesuita; professor grammatikalni a kazatel; umřel 1724.

1. De educatione juvenutis, t. j. Mrawné a správné jednání etc. V. 498.
2. Mali corvi malum ovum V. 761.
3. Papspek swátosti, t. j. wýtah z podiwného žiwota Jana Frant. Regis V. 1315.
4. Memento mei. O srovnání wáše naši s wáši boží V. 1463. a.
5. Desítka apoštolská sw. Xaveria V. 1463. b.
6. Dies amoris (přel. z lat. Jak. Bočmanna) V. 1463. i.

Libertin, Jirí Jan. — Děkan w Rakownice 1713; kanownik na hradě Pražském 1724.

1. Sladký trojlístý jetel etc., t. j. sw. Bernard etc. V. 914. a.
2. Počestná hádka pobožná wádka o swat. otce Bernarda etc. V. 914. b.
3. Swatý jeden mnohonásobný, t. j. blahoslaw. Bernard V. 914. c.
4. Plášť w plášti etc. V. 914. d.
5. Weleslawná cesta etc. konána etc. skrze wel. pannu Petronillu Wratisslawowau z Mitrowic V. 914. e.
6. Jan celého swěta nejen samého Nepomuka etc. V. 914. f.
7. Troji pramen, t. j. arcibratrstwo nejsw. Trojice V. 1141.

Libertin, Jan Ign. — Bakalář theologie; farář w městysi Meytě 1722—1730.

1. Diva Ludmila V. 923. a.
2. Divus Ignatius V. 923. b.
3. Sw. Antonín Paduanský V. 923. c.
4. Mikuláš swatý hospodář dobrý V. 923. d.
5. Swatý Jan Nepomucký V. 923. e.

Liborius; 1777.

Chwaloteč o sw. Prokopowi VI. 1981.

z Licka, wiz Brikei.

Ligoura, A. M.

1. Dr. Fausta katechismus zdrawí (přel.) VI. 1595.
2. Nawštívení panny Marie VI. 2175.

Lichtenbergowá, Theresia. — We Wilemowě.

We Wěnci VI. 521.

Liman, J. Boh. — Narozen w Blahoticích u Slaného; studující ranhojietwí; umřel 1845 (?) W časopisech: České besedy VI. 340. — Kwěty 496. k. 559. g. 913. c. — Wčela 588. h.

Linda, Josef. — Narozen w Mitrowicích; absolwowal práwa; byl praktikantem při knihowně universitní; umřel 10. Února 1834 w mladém wěku.

1. K jmeninám arcib. Wácl. Leopolda Chlumčanského VI. 427.
2. Jaroslaw Sternberg. VI. 651. a.
3. Fiesko (od Sillera; přel.) VI. 651. b.
4. Auklady a láska (od Sillera; přel.) VI. 651. c.
5. Zwěstowatel VI. 742.
6. Rozličnosti Pražských nowin (redig.) VI. 745.
7. Záře nad pohanstwem nebo Wáclaw a Boleslaw VI. 812.
8. Nowiny poštowské (redigowal) VI. 1088.
9. Pražské nowiny (redigowal) VI. 1093.

10. Obrazní přírodoznámská kniha etc. (přel.) VI. 1313.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 588. b. — Rozličnosti Pražské 599. q.

Link, wiz Lyrk.

Linteon, Petr, w. Litoměřický z Pilsenburka.

Lipenský. — Kněz; 1507.

Dwoje psaní proti bratřím III. 750.

Lipský, Jan; 1623.

O ženách a jich nemocech V. 590.

Lischovinus, Samuel.

Pewná naděje wěřících w čas obecné úzkosti (Kázání z příležitosti ohně w Báušské Bystřici) V. 1045.

Liška, Antonín. — Narozen we Hrádku u Sušice 1791, 27. Března; řádu præmonstrátského na Strahowě; professor humanitní w Jindřichowě Hradci, potom praefekt w Bochni w Haliči.

1. Elementarunterricht in der böhmischen Sprache VI. 78.
2. Wítání W. L. kněžete Chlumčanského, arcib. Pražského VI. 414.
3. Swatý Wáclaw. Truchlohra VI. 634.
4. Homerowa Odyssea (přel.) VI. 930.

Lišowský, Joachim Alex. Nicolaides. — Alumnus u Jesuitů 1635.

1. Jana Frid. Matenesia: Berla králowská etc. arcidomu rakauského (z lat.) V. 268.
2. Jer. Drexelia Křižowá škola (z lat. přel.) V. 1392.
3. Téhož Herolt smrti (přel.) V. 1393. a.
4. Téhož Rozjímání o wěčnosti (přel.) V. 1393. b.

Litněnská, Jaroslawa; 1843.

We Kwětech VI. 913. c.

Litněnský, wiz Štětka.

Litoměřický, Petr. — Farář w Zásadí, předměstí Litoměřickém; 1541.

1. (Spis proti Augustowi) IV. 1233. c.
2. (Druhý proti témuž na jeho odpověď) IV. 1233. d.

Litoměřický, Petr z Pilsenburku, jinak Linteon; 1613.

1. Jistá a patrná cirkwe swatě znamení IV. 1341.
2. Krátká správa o přijímání welebné swátosti IV. 1408.
3. Lukáše Pinella O dokonalosti zákonní knihy čtvery (přel.) IV. 1881.

Liturgus, Jan, z Turska; 1557.

1. Lékařstwí etc. proti mornímu nakažení (přel. z něm.) IV. 894.
2. Liturgia sacra, lékařstwí duchowní tohoto času morního etc. IV. 1957.

Litwin, Fridrich z Hlinné. — Koncipista a translator při české kanceláři 1611.

Akta a kopie některých psaní etc. mezi Rudolfem II. a Matišem IV. 449.

z Lobkowic, Jan na Hasištejně; 1504—1505.

1. Putování k božímu hrobu III. 199.
2. Mrawné naučení III. 226.

z Lobkowic, Ladislaw (starší) na Chlumci a na Jistebnici. — Nejwyšší hofmistr 1579. Psaní jeho IV. 242.

z Lobkovic, Jan; 1550.

1. Lobkowického domu sporádání IV. 492.
2. Erasma Roterodamského kniha, jakby se člověk k smrti hotoviti měl IV. 1815.

Locika, Jan. — Domažlický. — Farář u sv. Mikuláše na Starém městě 1618.

1. Kázání o utrpení p. Krista IV. 1652. a.
2. O posledním saudu IV. 1652. b.
3. Jiná kázání IV. 1652. c.

Lodereker, Petr; 1605.

Dictionarium septem linguarum IV. 41.

Lokatella, Josef Bartol. — Z Klatow; farář v Sukdole; r. 1791 kanovník na hradě Pražském; umřel 1800.

Láska a milost Marie p. Klatowské VI. 2142.

Lomnický, Šimon z Budče. — Narozen v Lomnici 1560. Studoval v Jindřichohradecké škole, založené a nadané od Wiléma z Rosenberka; byl 7 let správcem školním v Kardašowě Řečici. Do Prahy přešel, korunován od Rudolfa II. za básníka, povýšen do stavu, a dworským básníkem učiněn s příjmy hodnými. Po bitvě Bělohorské pro písňe bauřlivé sto ranami bit, a polomrtew odnešen; potom žebral, nazýváje se Ptochos. Římy jeho, ač někdy twrdé, mnohem plynější jsou než prostomluwa jeho. Největší síla v komickém a satyře.

1. Písňe na ewangelia IV. 77. a.
2. Kancional IV. 77. b.
3. Lamentatio, t. j. přezalostiwá a taužebná písňe etc. IV. 77. c.
4. Písňe etc. o jedné Římské císařowně IV. 159.
5. Dvě písňe nové: Super pecunia plus quam virtus. Super contrario IV. 169. a.
6. Kroniky a historie Trajana císaře IV. 169. b.
7. Písňe o smrti Rudolfa II. IV. 173. a.
8. O zrádcích vlasti IV. 173. b.
9. O slavném příjezdu a korunování Fridricha krále IV. 173. c.
10. Sedlské wítání etc. IV. 173. d.
11. O Jičině IV. 173. e.
12. Písňe žalostiwá o zkáze země české IV. 173. f.
13. Písňe o důstojenství stavu manželského (k swatbě Petra z Rosenberka) IV. 183. a.
14. Wěno manželské (k swatbě Joachima Woldřicha z Hradce) IV. 183. b.
15. Krátké naučení mladému hospodáři IV. 207. a.
16. Dvě písňe nové. První v sobě obsahuje wášen swěta ukazujc etc. IV. 207. b.
17. Hádání aneb rozepře mezi knězem a zemanem IV. 207. c.
18. Komedia aneb hra kratičká etc. o radostném wzkříšení Krista IV. 228.
19. Pia druhého list poselací k tureckému císaři (z lat. přel.) IV. 560.
20. Knížka o žiwotu a dobrém chování filosofůw pohanských IV. 619.
21. O sedmi řetězích dáblských IV. 639. a.
22. Kupidowa střela IV. 689. b.
23. Tanec IV. 689. c.
24. Utrhačů jazyk IV. 689. d.
25. Peycha žiwota IV. 689. e.
26. Tobolka zlatá IV. 689. f.
27. O dítkách křesťanských IV. 738.

28. List poselací k tureckému císaři (z lat. přel.) IV. 1371.

29. Witzčstwi wíry proti kacířství IV. 1439.
30. Wýklad prostý etc. na Otčenáš IV. 1527.
31. Postní zwyk IV. 1741.
32. Křařt sw. Jeronyma (z lat. přel.) IV. 1778.
33. Pád swěta IV. 1857. a.
34. Pohřeb Krista pána IV. 1857. b.
35. Rozmlauwání Krista p. s křesťanem IV. 1857. c.
36. Rážence IV. 1857. d.
37. Naučení manželské V. 188.
38. Mrtwé památka (o Kateřině Pruskowé ze Mšen) V. 197.
39. Písňe žalostiwá o zkáze a plundrowání země české V. 206. a.
40. Písňe nowá o táboru V. 206. b.
41. O pokoji uherském V. 206. c.
42. Cesta do nebe V. 1370.

Longolius, Michal, Králowický. — Kněz, farář v Bořislawi 1617.

1. Complementum astronomiae (přel. z Nagelia) IV. 790.
2. J. Arndta anatomia etc., t. j. Čtvery knihy o prawém pokání (z něm. přel.) IV. 1262. 1445.

z Losu, Zdeněk Otta. — 1601.

Antikřístůw saud IV. 1367.

Lowčani, Jan. — Slowák; narozen 1678; kněz Tomášowský; umřel 1756.

(Dvě písňe v Citaře Tranowského V. 86.)

Lstiborský, Hawel, jinak z Železné; 1592.

Quatuor novissimorum. Knížka srdečná o čtyrech budaucích wěcech IV. 1845.

Lucin, Pawel Heliconiades. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1546.

1. Kniha o nestalém štěstí. Knížka druhá o císaři Karlowi IV. (z Lupáče přeložil) IV. 426. 682.
2. Rozmlauwání boha s Ewau IV. 1274.
3. Kniha o rozdílu a powinnosti starého a nowého zákona IV. 1279. a.
4. O z mrtwých wstání Krista IV. 1279. b.
5. Wýklad na Agnus Dei IV. 1504.
6. Přerožkošná zahrádka etc. (od M. Linharta Jakobí; přelož.) IV. 1816.

de Luck, Štěpán. — Slowák; kazatel w Iwančíně v Uhřích 1780.

1. Spolusebrání některých mrawných wěcí VI. 1285.
2. Gruntowní učení o člancích wíry VI. 1752.

Ludowici. —

W Hlasateli VI. 539.

Ludwik, Josef Myslimír Anton. — Narozen 22. Dub. 1796 w Dolanech blíž Jaroměře; stal se knězem 24. Srp. 1819, duchowní spráwce we Studnici od r. 1833.

1. Wěrná ryzka VI. 827. a.
2. Romulus (od Lafontaine) VI. 827. b.
3. Chimanyho utěšenky VI. 1319.

W časopisech: Rozličnosti VI. 8. n. — Pautník 150. h. — Wěmec 521. — Rozmanitosti 993. c. 1008. b. — Kwěty 150. f. 993. m. 1549. — Pautník 1008. l. — Časop. mus. 1036. c. 1067. i. — Krok 1084. e. — Čechoslaw 496. i. 1162. d. — Přítel Mládeže 1260.

Lukáš, bratr. — Pražský bakalář. Starší jednoty bratrské. Roku 1504 s Wawřincem

Krasonickým postaven od pánů svých do Prahy k rozmlauvání o wíře s mistry Pražskými. Wypovědín z Prahy, prošel Řecko, Wlachy a Francauzsko. Umřel r. 1527 w stáří okolo 70 let.

1. Odpowěd na spis Kurandy o swátosti páně III. 709.
2. Spis o panně Marii III. 729. a.
3. O spasení všech obecném III. 726. b.
4. Psaní o přísaze III. 729. a.
5. Psaní bratřím Turnowským o smrti bratra Jana Klenowského III. 729. b.
6. Psaní panu Kawkowi III. 729. c.
7. Psaní mistru Hlawlowi III. 736.
8. Psaní od bratří na otázku: Proč ti, jenž naděje hledají, řídci jí požíwají III. 737.
9. Ubrájecího se do Prahy psaní k bratřím Boleslawským III. 743. a.
10. Psaní na otázku, proč se syn boží etc. wtělil III. 743. b.
11. Spis o požíwání těla a krwe p. J. Krista III. 761. a.
12. Psaní bratru Benešowi Baworynskému III. 761. b.
13. Spis o obnovení cirkwe III. 761. c.
14. List starším jednoty III. 761. d.
15. List o naději III. 761. e.
16. Odpowěd na spis proti bratřím III. 772.
17. Počet wíry III. 776. a.
18. List ke sboru z wězení III. 776. b.
19. Odpowěd na spis Zaubka ze Zdětin III. 776. c.
20. Spis o šesti příčinách bludu III. 776. d.
21. Odpowěd na spis Kalencůw III. 796.
22. Wýklad na zjewení sw. Jana III. 824. a.
23. Wýklad na 6. kapitolu sw. Jana III. 824. a.
24. Wýklad na knihu žaltář III. 824. c.
25. O dowěrnosti III. 893. a.
26. Zpráwa člověku wěrnému pracujícímu k smrti III. 893. b.

Lukawec, Jan.

Kronika Tábořská III. 165.

Lukeš, František Bohuslaw. — Narozen 6. Čw. 1809 w Jestřebí; stal se knězem 25. Čw. 1833; kooperator w Harassdorfě w Bydžowsku; byl zámeckým proboštem w Saynu nad Rýnem, pak wychowatelem w Praze.

1. Malý wěneček VI. 890.
 2. Šlechtný mstitel (dle Chimaniho) VI. 1208.
 3. Krátké poučení o přísaze VI. 1210.
 4. Den veliký se blíží, aneb příprawa maličkých k sw. přijímání (dle Junga) VI. 1367.
 5. Šlechtná Julie VI. 1374.
 6. Krátký zeměpis VI. 1380.
- W Příteli Mládeže VI. 1260.

Lupáč, Martin z Chrudimě. — Zwolen od stawů pod obojí r. 1435 za suffragana arci-biskupa Pražského.

1. List, jímž wyznává wíru swau o swátosti oltární III. 629.
2. Traktát proti lučísti pekelnému III. 638.
3. List proti kropáci III. 688.

Lupius, Křištof. — Narozen w Praze 1635; Jesuita; procurator provinciae, missionář a zpovědník na-sw. Hoře; umřel 1680.

1. Drexelia: Theatrum aneb diwadlo božího řízení (z lat. přel.) V. 817.

2. Lancicia: Pobožný a swatý žiwot Marie Bo-
nawentury (z lat. přelož.) V. 1287.

z Lužnice, Matěj. — 1541.

O porážce, která se stala u Budína IV. 294.

Lužský, Melichar. — Farář w Cethorazích (?) 1604.

Kázání při pohřbu rytíře Jindřicha K. Wencelíka z Wrchowišť IV. 1678.

Lwowický, Cyprian z Lwowie. — Narozen w Králově Hradci; wýtečný hwězdář. Umřel w Dillingen w Bawořích při dvoře falckrabí Kazimíra r. 1573 25 Kwětna.

Pranosika IV. 755.

Lykaon, Pawel Kostelecký; 1615.

Padesatero duchowní přemýšlowání IV. 1905.

Lykiška, Hanuš. — 1845;

Bílá paní VI. 607.

Lyknowský, Jiří. — Český bratr.

Piseň w kancionále III. 48.

Lynk, Matěj. — Farář u swat. Wojtěcha w Praze 1730—1734.

1. W tisíci létech dvojí česká sláwa etc. V. 964. a.

2. Sedlo tajné a právě swaté spícího Miroslawa etc. V. 964. b.

Lýsek, Jar. — 1841.

We Kwětech VI. 1076. g.

Macan, Jakob Rafael. — Narozen 25. Řijna 1794 w Radnicích; stal se knězem 15. Srp. 1819; kaplan w Mirošowě, pak farář we Slabci; děkan w Čelakowicích; umřel roku 1849.

1. Příjemné wečery VI. 1312.

2. Ježíš Kristus we 14 nedělních kázání za pří-
klad ctnosti wystawený VI. 1949.

3. Rukowět chrámových pobožností VI. 2138. 2275.

4. Rukowět pobožného křesťana VI. 2444.

Macer, Bartoloměj z Letošic; 1598.

Historia o Tamrlanowi (z lat. přel.) IV. 366.

Mačiai, Alexander. — Slovák; 1718.

Chleby wprotin V. 869.

Made. —

(Piseň jedna w kancionalu III. 48.)

Maget, Karel. — Narozen w Tišnowicích na Morawě 1683. Jesuita; rektor a mistr no-
wicůw; umřel w Chomutowě 1746.

1. Křesťanské učení starých Římských katolických
křesťanů V. 763.

2. Žiwot sw. Jana Nepomuckého V. 1321.

3. Duchowní cwičení sw. otce Ignacia z Lojoly
(přel.) V. 1444.

4. Šnopů jedenáctero Josefowi se klanějících (přel.)
V. 1613.

Magoldský, Šimon; 1804.

Weselá nábožnost etc. VI. 228.

Mácha, Karel Hynek. — Narozen 15. Listop. 1810 w Praze. Nadějný básník. Umřel co praktikant při krajském úřadě w Litoměřicích, r. 1838.

1. České besedy (příspěwek) VI. 340.

2. Spisy sebrané VI. 349.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěncec 521.

Macháček, Simeon Karel. — Narozen w

Praze 1799 w Prösinci; professor hum. w Jičíně. Umřel w Praze 1846, 2. Řijna.

1. Böhmische Chrestomathie für Deutsche VI. 135. g.
 2. Krasořečník VI. 297.
 3. Hlasy vlastenců k 1. Břez. 1832 (příspěvek) VI. 313. 469.
 4. Hlasy vlastenců r. 1835. (příspěvek) VI. 318.
 5. Hlasy věrných Čechů (příspěvek) VI. 319.
 6. Drobné básně VI. 351.
 7. Zpěvy české při pianoforte obětované hrab. Wratislaw. VI. 508. a.
 8. Zpěvy české etc. obětované panně Polcowé VI. 508. b.
 9. Göthowa Iphigenia (přelož.) VI. 649. a.
 10. Rodina šveycarská (dle Castelli) VI. 649. b.
 11. Wodař (z Bouillyho) VI. 649. c.
 12. Don Juan (přelož.) VI. 649. d.
 13. Lazebník Sevillský VI. 649. e.
 14. Ženichové VI. 649. f.
 15. Zkauška věrnosti (dle Lafontaine) VI. 649. g.
 16. Othello VI. 649. h.
 17. Newolníci (dle Raupacha) VI. 649. i.
 18. Panna Orleanská, od Sillera (přel.) VI. 649. k.
 19. Závěse VI. 649. l.
 20. Nowé divadelní hry VI. 649. m.
 21. (Jiných překladů více w rukopise) VI. 649. a—h.
 22. O básnictví (z Horáce, přelož.) VI. 922. a.
 23. M. Tullia Cicerona čtvero řečí proti Catilinowi (přelož.) VI. 922. b.
 24. Julius Caesar (přel.) VI. 922. c.
 25. Jarošín a Swatawa VI. 1337.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. 932. f. — Wěcla 496. m. — Čechoslaw 559. c.

Machek, Alois Daniel. — Školní pomocník 1829.

Česká abeceda w 26 obrazích VI. 19.

W časopisech: Kwěty VI. 1140. o. 1588. d.

Macher, And; 1749.

Zlatá pokladnička dítek božích V. 1508.

Majobr, M. — Professor grammatikalní w Praze. Umřel 1812.

1. Chwalozpěw na Suwarowa VI. 389.
2. Čarodějná citara (přelož.) VI. 622. a.
3. Picíchy VI. 622. b.
4. Tlachač VI. 622. c.

Makarius, wiz z Meršelic.

Makeš, Jan. — Narozen 16. Března 1786 w Králové Hradci; kaplan w Kopidlně, pak farář we Slatinách, w Ostružně.

Beichla: Pravidla k počítání z hlavy (přelož.) VI. 1393.

W Příteli mládeže VI. 1874.

Makowinus, Vincentius; 1579.

Dialogi pueriles etc. Rozmlauwání dětinská IV. 23.

Makowský, Jan z Makowé; 1575.

1. Pranostika IV. 765.
2. Sw. Augustina Enchiridion (přel.) IV. 1755.

Malec, J. Alex.; 1730.

Podiwné pozdwižení etc. sw. Jana Nepomuckého V. 959.

Malý, Benjamin z Tulechowa; 1588.

Píseň člověka k spatřování dobrodiní božských etc. probuzující IV. 96.

Malý, Jiřík, jinak Swoboda. — Saused Nowého města Pražského 1619.

O slawném a radostném vzkríšení páně IV. 1458.

Malý, Jakub Budislaw. — Narozen 4. Srpna 1811 w Praze; nawštěwowal nejprwě školu farní u sw. Ducha (1817), potom normální Teynskau až do r. 1821; gymnasium dílem na Starém městě, dílem u Piaristů Nowoměstských w Praze. Roku 1829 wstoupil do filosofie, roku 1831 do práv, kteréž r. 1835 absolwowal. K auřadu žádnému nepřistauwiv, oddal se zcela wzdělávání literatury české.

1. Krátká mluwnice česká VI. 95.

2. Hlasy vlastenců 1. Března 1832 (příspěvek) VI. 313.

3. Hlasy vlastenců 4. Řijna 1835 (příspěvek) VI. 318.

4. Shakespeara: Othello (přelož.) VI. 683.

5. Dennice (redigowal) VI. 758.

6. Biblioteka zábawného čtení (redig.) VI. 853. a. b.

7. Šebrané báchorky a powěsti VI. 853. c.

8. Prostonárodní dějepis české země VI. 985.

W časopisech: Časop. mus. VI. 179. a. 1008. d. 1140. f. 1173. a. 1488. b. 1588. a. — Kwěty 496. k. 1272. c. — Wěcla 496. m. 559. h. 913. d. 1076. d. — Jindy a nyní 993. i.

Manetinský, Viktorin Adam. — Kněz; 1617.

Památká pohřební paní Bohunky Skalské IV. 200.

Marada, Bartoloměj. — Farář; 1744.

Politicus aneb zběhlý a učený člověk a Idiota V. 792.

Marech (?)

Emilia Galotti (od Lessinga přelož.) VI. 707.

Marek, Antonín (Bolemír Izborský). — Na-

rozen w Turnowě 11. Září 1785. Stal se knězem 30. Srpna 1808; děkan čestný a farář w Libuni, biskupský vikář okresu Turnowského, školní dozorce; konsistorialní radda.

1. Radowaní Libunské církwe (při nawštíwění od arcibiskupa) VI. 407. a.

2. K jmeninám biskupa Hurdálka VI. 407. b.

3. Uwitání biskupa Hurdálka VI. 407. c.

4. Píseň k dosednutí na biskupskau stolicí Jos. Fr. Hurdálka VI. 407. d.

5. Hlasy vlastenců r. 1832 (Příspěvek) VI. 469.

6. Omylowé, dle Shakespeara VI. 650.

7. Diwadlo z ochoty (přel.) VI. 834.

8. Logika VI. 1171. a.

9. Základní filosofie. Logika. Metafysika 1171. b.

10. Šestero kázání postních VI. 1955.

W časopisech: Krok VI. 150. e. 932. e. — Rozmanitosti 275. a. — Časopis mus. 913. f. 1008. d. 1076. b. — Widentské listy 932. b. 1220. a. Jindy a nyní 1008. g. 1076. e.

Marek, Jan Jindřich (Jan z Hwězdy). — Farář.

1. Básně VI. 301.

2. Hlasy věrných Čechů r. 1835 (příspěvek) VI. 319.

3. Hlasy duchowenstwa r 1836 (příspěvek) VI. 320.

4. Hlasové duchovenstva k dosednutí na arcib. stolicí Aloysia Josefa Šrenka VI. 326.
5. Konwalinky VI. 824. a.
6. Zábavné spisy (Jarohněv z Hrádku. Mastičkář. Známosti z příjezdu. Drobné povídky) VI. 824. b.
7. O důstojenství kněžském VI. 2059.
- W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. mus. 496. h. 559. d. 1067. i. — Kwěty 496. k. 559. g. 570. d. 597. k. 913. c. 1140. o. — Wěneč 521. — Českoslaw 559. c. 564. b. — Wlastimil 559. f. — Dennice 600. f.
- Marchal, Jan.** — Narozen we Welešíně dne 9. Listopadu r. 1797. Odbyl studia gymnasiální, filosofická i bohoslovecká w Budějovicích. Roku 1820 w Srpnu byw na jáhenství posvěcen, přísluhoval w rodišti swém při kostele sw. Wácslawa až do 20. Listop. téhož roku, kteréhožto dne jsa 23 roků stár, za presbytera ordinován jest. Obdržew dosazení na uprázdněné teház nadační kaplanské místo we Welešíně pobyl tam až do 23. Čerwna r. 1828, od kteréhožto času weďe spráwu osady Řimowské. Pane zůstaň s námi, dle Bluma (přel.) VI. 2266.
- Marchio, Wit Kamenický;** 1620. Čtwerý výklad na modlitbu páně VI. 1547.
- Marie.** We Wěle VI. 8. m. 1220. c.
- Marie, Antonie.** (Josefa Pedál). — Narozena na Wyšehradě 18. Února 1781; klášterní panna řádu sw. Alžběty w Praze; umřela 4. Března 1831.
1. Serafka VI. 833. a.
 2. Myrřowý wěneček VI. 833. b.
 3. Keř rozmarinový VI. 833. c.
 4. Žiwot sw. Alžběty VI. 2176.
 5. Chlebowé poswátí VI. 2333.
- W časopisech: Wěneč VI. 521. — Časopis mus. 570. b. 1067. i.
- Markowic, Matěj.** — Kněz ewang. Sarwašský. Narozen 1707. Umřel 1762.
1. Jelen dychtící po tekaucích wodách, aneb swatý očenáš V. 142.
 2. Historia cirkewní starého i nowého zákona V. 169.
 3. Píseň o chwále stawu sedláckého V. 202.
 4. Kratičká historia králowství uherského V. 219.
 5. Wypsání stolic králowství uherského V. 223.
 6. O potřebě nawštěwování domů V. 1119.
 7. Slaupe ohniwý křesťanské Israelity na cestách prowážející V. 1652.
- Markowic, Matěj (mladší).** — Syn předešlého. Kazatel cirkwe ewangelické w Praze; umřel 1793.
1. Newinný odpadlec VI. 1765. a.
 2. Notae ad innocentem apostatam VI. 1765. b.
 3. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem VI. 1765. c.
 4. Katolická odpověď na bezpráwné nařikání tak nazwaného newinného odpadce VI. 1765. d.
 5. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem s nowým poznamenáním VI. 1765. e.
6. Kázání na epístolu w neděli druhau po třech králích VI. 1995.
- Maróthy, Jan** z Maškowa. — Slowák. Kwěty VI. 496. k. — Plody 599. p.
- Marssofer Ondřej.** — Kněz 1822. Řeči duchowní VI. 1939.
- Martin.** — Farář u sw. Jindřicha w Praze; 1522.
1. Náprawa listu a spisu Mik. Konáče z Hodiškowa III. 786. a.
 2. Knížka proti poctě swatých III. 786. b.
- Martinec, Antonin.** — Jesuita 1708. Pawla Praxla: Snadný a bezpečný způsob, nímžto se čistotně duše bohu získati mohou (přel.) V. 1462.
- Martini, Jan Mauric.** — Farář Bělský; 1706. Jádro naučení křesťanského V. 755.
- Martini, Daniel.** — Kazatel w Báňské Bystrici 1805. Studował w Přespurce a w Jeně. Smrt a wěčnost VI. 1971. 2273.
- Martinides, Wácslaw Turnowský.** — Farář w Hradišti nad Jizerau; 1586. O stawu manželském IV. 1320.
- Martinides, Bartoloměj Pražský.** — Kněz 1613; co wystěhowanec po bitwě Bělohorské, wrátil se r. 1631 na čas do wlasti při wpádu saském. Kázání při pohřbu dcer Jakuba Tichého IV. 1691.
- Martinides, Wojtěch.** — Slezák Raudenský. Narozen 1606. Jesuita; professor hum. 6 let; missionář 14 let; předstawený některých kollejí, Opawské dwakrát. Uzda duchowní V. 1428.
- Martinowský, Lukáš.** — Mistr; 1581. Křesťanských pobožných panen wěneček poctivosti IV. 685.
- Martinowský, Bartoloměj.** — Kněz; 1636. Nowé léto V. 717.
- Martinowský, J. P.**
1. Patero zpěwů čtwerohlasných VI. 518. a.
 2. Šestero zpěwů jednotliwých VI. 518. b.
 3. (Swazeček písní a quartet) VI. 518. c.
 4. Nápěwy písní národních w Čechách VI. 518. d.
- Martinský, Viktorin Adam.** — Farář we Slušticiích 1614. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1704.
- Marxius, Jan Horažďowský.** — Farář w Kosowéhoře 1614—1616; co wystěhowanec po bitwě Bělohorské, wrátil se na čas do wlasti při wpádu saském r. 1631.
1. Písně na každý den w týhodni IV. 137. 1984.
 2. Summa biblí wě werších IV. 162.
- Mas, Cyr.** — 1843. We Wěle VI. 496. m.
- Masch, A.** — 1839. Polyglotton medicum VI. 123.
- Masnicus, Daniel.** — Syn Mikuláše z Bodic Liptáka a bratr Matěje († 1651). (Dwě písně w Citaře Tranowského V. 86. a w Kleycha Kancionalu Žitawském V. 112.)

Masnicius, Tobiáš. — 1696.

1. Zpráva písma slowenského VI. 16.
2. Wywolená boží winice obnowená VI. 386.

Mašek, Fr.

- Příběhy a obrazy z cizích dílů světa VI. 877.
W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1162. i. 1446. b. — Wlastimil 1473. s.

Matěj, paustewník. — Rodem od Žatce; kožešník; byw 5 neb 6 let na pausti, přišel r. 1519 do Prahy, a kázal po hospodách, ostrowech a břehách, nejsa knězem, a chwále učení Martina Luthera. Náwodem Hawla Cahery zajat r. 1525 dne 18. Března, propuštěn r. 1526 24. Října, však wypowieděn z Prahy.

1. Napomenutí Pražanům III. 779.
2. Spis administratoru mistru Hawlowi III. 806. a.
3. List ze žaláře bratru Wawřinci III. 806. b.

Matěj, děkan Nimburský.

Kázání Příd. 71.

Matějka, Jan. — Častolowský auředník; 1615. Píseň nowá pánům bratřím z Opprsdorfu k potěšení jich při smrti otce jejich Fridricha IV. 199.

Matějka, Josef. — Kaplan Šaščínský (?) 1843.

1. Pěkné wypsání žiwota dobrého a rozšafného sedláka Wendelina VI. 1181.
2. Pautník Mariánský VI. 2155.
W Příteli Mládeže VI. 1260.

Matějka, František. — Kněz a učitel mrawné i pastýřské theologie, potom farář w Holíčích 1817.

Žiwé světlé prawdy oswěcující každého člověka VI. 1820.

Matěka, (wlastně Matějka) Matěj Dominik. — Radní w Bydžowě; umřel 1824.

Ctnost weďe k pravému štěstí VI. 723.

Matheides, Norbert ze Závětíc; 1738.

Gerarda Petschachera: Blahoslawená panna Celská (z lat. přel.) V. 1223.

Mathiades, Pawel Hradecký; 1593.

Artikulowé, podlé kterýchž nawštěwovaný etc. býwají cirkwe w Sasích IV. 557. 1742.

Mathiades, Wáclaw Brodecký. — Farář Starobydžowský; 1611.

1. Starý i nový zákon (wydal) IV. 1168.
2. Pobožný spis o slawné a předústojné wečeři páně IV. 1401.
3. Kázání na odchodné IV. 1636.

Mathiades, Jan Jiří Račinský. — Farář w Turnowě.

Spis o wečeři páně IV. 1400.

Mathias, Bohuslaw. — Bedell akademie; 1619.

Píseň dvě modlitebni IV. 150.

Mauchs, Michal.

Zbroj duše. Příd. 73.

Maurenin, Tobiáš Litomyšlský; 1593.

1. Wěk člověka IV. 232. a.
2. Historie kratochwilná o jednom sedlském pacholku a o poběhlém Židu IV. 232. a.
3. Weystupný syn IV. 232. c.
4. Zrcadlo dwau boháčů IV. 698.
5. Chiromantia IV. 800.
6. Wýkladowé na ewangeliem sw. Jana IV. 1519.

7. Polyk. Layzera: Wswětlení křestanského katechizmu (z něm. přel.) IV. 1623.

8. Martina Mollera: Manuale de praeparatione ad mortem (přel.) IV. 1883.

9. Martina Mollera: Meditationes sanctorum patrum (z něm. přel.) IV. 1965. a.

10. Sedm-částek modliteb těchto etc. IV. 1965. b.

Mauricius. — Præmonstrát w Morawě.

(Dwé operetty w Muze Morawské) V. 250.

Maximilianus, Antonius a Jesu. Rádu sw. Augustina bosáků: 1723.

1. Pět Davidových kamenů etc. V. 1479.

2. Růže bíle červená V. 1593.

Mayer, Wáclaw Josef. — 1793.

Padesátiletý rychtářský auřad VI. 1047.

z Mayerbachu, Jan Hyn.; 1749.

Podstatné wyšetření příčin etc. při wšeoobecném pádu howěžího dobytká V. 594.

Mazáč, Josef Wl. — Učitel w krajské hlavní škole w Pardubicích.

Saustawní nawedení ku krasopisu VI. 1174.

Mazur.

We Kwětech VI. 1036. i.

Medlín, Jan. — Narozen 13. Kwětna 1759 w Radomyšli; kaplan w Lobenawě; farář w dolním Sliwně; kanovník kapituly Pražské; umřel 16. Února 1837.

1. Postilla VI. 1905.

2. Žiwot p. Krista a swatých učedníků jeho VI. 2161.

Megander, Křiřtof. — Kazatel ewangelický w Postoloprtech; 1620.

1. Kázání pohřební nad p. Polixenau Šternberkowan IV. 1726.

2. Matiaše Hoe: Ewangelická ruční knížka (přel.) V. 695.

Mejstřík, Josef. — Narozen 22. Čerwence 1765 w Kopidlně. Stal se knězem 18. Prosince 1790; děkan, notář biskupský a sekretář vikariatní we Swětlé w Čáslawsku. Wstaulpil do pensí.

Josefa Hubera: Isidor sedlák Lhotský (přelož.) VI. 819.

Melantrich, Jiří z Aventinu. (Rožďalowský).

— Narozen w Rožďalowicích 1511; městěnin, radní a knihlačitel w Praze; umřel 19. Listopadu 1580.

1. Katechismus Urbana Rhegia (z lat. přel.) IV. 1253.

2. Urbana Rhegia: Rozmlauwání s Annau manželkau jeho etc. (přel.) IV. 1493.

3. Studnice žiwota IV. 1806.

4. Lékařstwí duše IV. 1806.

Melcer, Ludwik. — Narozen na Ostré; kazatel w Kereřtuře, Garamsegu.

1. Maďarská praktická mluwnice VI. 116.

2. Řeči, píseň a básně k swěcení milostiwého léta cirkwe Peřtansko-Budinské (přispěwek) VI. 327. 2065

3. Ze i wzďelání lidé chrám páně nawštěwovati mají VI. 2060.

W časopisech. Hronka VI. 151. I.

Melcer, Karel. — Farář Rabšanský; 1803.

Cesta k nebi VI. 1809: 2229.

Melezínek, Wácslaw. — Pernikář; 1787.

1. Dar nového léta VI. 366. a.
2. Dar z lásky všem jazyka českého příznivcům VI. 366. b.

Melichar, Weres; 1616.

Památká poslední služby, t. j. kázání při pohřbu paní Kateřiny Topinkové IV. 1716.

Melichar, Josef.

We Kwětech VI. 496. k. 597. k. — Wčela 496. m.

Melikius, Samuel. — Superintendent; 1612.

Katechismus D. M. Luthera IV. 1406.

Melissaeus, Jakub Krtský. — Děkan w Kutnéhoře. Poskytl Weleslawinowi mnohá jména hornická. Umřel 1599.

Kázání při pohřbu těl lidí ztopených r. 1598 na Horách Kutných IV. 1604.

Melnický, Martin. — Farář u sw. Mikuláše na Malé straně w Praze; od r. 1569 děkan u sw. Apollinářiše; administrator strany pod obojí od r. 1568 až 1572.

Psaní k p. Wácslawu Čejkowi IV. 1290.

Mencel Josef Branislaw. — Narozen r. 1815

2. Řijna w Hořowicích. W mládí nawštěwoval tamější obecnau školu a připravowal se k učitelskému stawu; newida ale žádné pro budoucnost wyhlídky, začal se r. 1829 učiti klempířskému řemeslu. Od r. 1832 cestowal po Čechách, Morawě, Slezsku, Rakausku, Uhersku a Slowensku; hleděl sobě we všech hlawnějších městech průmyslných wědomostí dle nejwětší možnosti oswojiti. R. 1839 wrátil se zpět do wlasti; i osadil a stal se mistrem klempířským w Karlíně, kdež založil r. 1843 14. Ledna průmyslní a poučující knihownu a čtenářskau jednotu. R. 1848 13. Dubna zwolen za setníka Karlínské národní obrany u 4. setniny. Na 16. Dubna swolána jednota čtenářskau dle jeho návrhu celá obec, které předložil návrhy k oprawení obecního zřízení a všech hlawnějších záležitostí a wolení výboru. Wolen jsa od obce co člen do výboru, a od výboru za swého předsedu, zastáwal úřad ten po celý čas trvání výboru až do swatodušních událostí. Dne 18. Dubna zwolen co člen do národního výboru, 7. Kwětna za člena správní rady národní obrany w Karlíně, při slowanském sjezdu co člen a setník Karlínského zboru „Swornost“ účastným byl. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1076. g. — Wčela 496. m. 1076. d.

Mensingers, K. — Polní kněz.

Stručné popsání hlawního chrámu w Miláně VI. 1028.

W Časopise Mus. VI. 1588. a.

Menší, Fr. — 1744.

Welký sw. Jan Nepomucký V. 1012.

Menšík, Jakub z Menšteina, na Mokropsech a Wonoklasech. — Stawu rytířského; místosudí králowství českého 1600.

O mezech, hranicích, saudu a rozepři mezní etc. IV. 937.

Merklas, W. — Narozen w Praze 1809; rytec.

1. Atlas starého swěta VI. 1155.
2. Atlas ku přírodnímu zeměpisu VI. 1156.
3. Malý zeměpisný atlas VI. 1157.
4. Atlas zeměpisný VI. 1158.
5. Malý příruční atlas VI. 1159.

z Meršelic, Josef Makarius. — Doktor 1621.

1. Prawdiwé zdání IV. 1466.
2. Rozmlauwání o kostelních obrazích V. 677.

Merunka. — Herec, 1793.

Klára z Wysokého Dubu (přel.) VI. 624.

Mezlecký, J. Wácslaw; 1710—1738.

1. Winšowaný auplněk měsíce w temnostech noci nebezpečný hříšníkům V. 910. a.
2. Thymiaa pietatis Pii V. 910. b.
3. Lucerna ardens et lucens V. 910. c.

Mezřický, Jan Thadaeus. — Farář w Hradišti nad Jizerau.

1. Wyszwětení o stawu manželském IV. 702.
2. Pohřební promluwení při pohřbu p. Adama Slawaty z Chlumu IV. 1720. a.
3. Kázání některá pohřební IV. 1720. b.

Mezřický, Viktorin; 1629.

Matiáše Hoe: Zdání, kterak se mají chowati ti, jimž se poručí, aby učené papeženské přijali (přelož.) V. 372.

Mezřický, Jabin; 1658.

Honor exequialis, aneb kázání pohřební při pohřbu kněze Jana Efrona Hranického V. 1079.

Mička, Josef Hynek. — Filosofie a mediciny doktor 1732.

Uzdrawující studničný pramen král. města Hradiště hory Tábor V. 556.

Michal, bratr.

1. Psaní o dowěrnosti III. 728. a.
2. Odpowěd na jisté artikule III. 728. b.

Michal; 1843.

We Wčele VI. 496. m.

Michalec, Martin. — Starší českých bratří. Umřel 1547.

O wečeři páně, kázání IV. 1245.

Michálko, Pawel. — Slowák; učitel při církwi ewangelické Pilišské; 1803.

1. Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodlivosti powěry VI. 1188.
2. Fyzika VI. 1480.
3. Spůsob pytlání a oddáwání mladých newěst VI. 2134.

Michalowič, Matauš.

Swětloňoš český V. 18.

Michalowič, S. L.

We Kwětech VI. 496. k.

Michl, J. Justin. — Narozen w Poličce dne 10. Září I. 1810. Gymnasium studowal w Litomyšli a Mor. Třebowé, filosofii zase w Litomyšli do I. 1830. Dne 4. Řijna 1830 wstoupil w Lipnku na Mor. w řád piaristický, a 12. Pros. 1841 w Praze byl poswěcen na kněžství, studowaw theologii w Budějowicích a w Praze. Učitelem národním na školách hlawních byl od I. 1834—1849 w

Berauně, Praze, Slaném, Budějovicích, Mikulowě a Rychnowě. Léta 1845 a 1850 pro zdraví meškal v otcině své Poličce.

1. Saustawa jazyka českého VI. 53.
 2. Auplný literaturní letopis VI. 1134.
 3. Slovo o českých věcnicech VI. 1135.
 4. Prawidla k počítání z hlavy VI. 1400.
- W časopisech: Jindy a nyní VI. 588. l. — Wčela 599. h. — Grabschriften von Stiebel 599. u. — Kwěty 1036. i. 1140. o. — Časop. mus. 1588. a.

Michna, Adam z Otradowic. — Z Jindřichowa Hradce; 1661.

1. Česká Mariánská musika V. 91. a.
2. Swatoroční muzika V. 91. b.

Mika, Josef. — Praelat Doxanský 1727. Norbertinské sedmistwo V. 944.

Mikeš, M. doktor v lékařství; 1834.

Naučné přednášení, jak se na cholernu nemocný ošetřowati má VI. 1621.

Mikiska, J. — 1842.

We Kwětech VI. 1076. g.

Mikšiček, Matěj. — Narozen w Dačicích w Jihlawsku; studowal w Litomyšli; mládenec kupecký w Brně.

1. Sbírká powěstí morawských a slezských VI. 878. a.
2. Národní báchorky VI. 878. b.
3. Domáci přítel. (Redigowal spolu s Ohéralem) VI. 1437.

Mikšowic, Pawel. — Saused Launský. Umřel 10. Února 1632.

Kronika města Laun V. 301.

Mikuláš, bratr; 1540.

1. Piseň: Chwaltež pána bohá IV. 88.
2. Hádání s knězem Římským IV. 1277.

Milde, Heinrich; 1735, 1736.

1. M. Lutera katechismus menší V. 782. a.
2. Naučení o počátku křesťanského žiwota V. 782. b.
3. Krátký wýtah učení křesťanského V. 782. c.

Milec, Jiří. — Slowák; ewang. kazatel w Bečkowě w Trenčanské stolici. Umřel 1805. Nowý zákon VI. 1716.

Milič, Jan. — Kanovník Pražský; cestowal w létech 1360—1362 s císařem Karlem IV. jakožto jeho podkancléř; r. 1363 odřekl se všech swých důstojenství, a počal kázati w Praze. Žalowan od protivníků swých z kněžstwa, cestowal dwakrát ke dworu papežskému do Říma (1367) a do Avignona (1374), kdež zemřel (1374, 29. Čw.). Předchůdce Husůw w horlení o opravu církwe.

1. Postilla II. 130.
2. Knížky o zarmúceních welikých církwe swaté II. 162.

Milesius, Eliáš Rejšický.

Modlitby Příd. 75.

Milinský, Matěj. — Úředník panství Teplického; 1619.

Modlitby pobožné a křesťanské IV. 1995.

Militecký; 1564.

Zpráva o bratřích z Pecinowa IV. 542.

Millauer, Maximilian. — Narozen 17. Prosince 1784 w Budějovicích; kněz řádu cisterckého we Wyšebrodě; profesor theologie pastorální w Praze; rektor university 1833. W Dobroslawu VI. 1084. a. — Časopis pro kat. duchowenstwo VI. 1125. c.

Miller, wiz Moller.

Milochowský, Jan; 1678.

Ornamentum magistratus politici V. 496.

Minický. —

We Kwětech VI. 496. k. 1272. c.

Mirinský, Wáclaw. — Kněz; 1522.

Písnež ze starého i nowého zákona III. 43.

Miřkowský, Jiřík; 1610.

Cesta sw. patriarchy Jakuba do Betel IV. 1471.

Mirowslaw.

We Wčele VI. 496. m. 559. h. 913. d.

Miroš, Jan. — Farář u sw. Kříže w Praze; 1513.

1. Dítky pokřtěné mají býti k stolu páně připuštěny III. 769. 780.
2. Mira nesmírného poslušenství papežského III. 780.

Mirotický, Jan. — Rodem z Čech; w Kroměříži přes 30 let osedlý; 1579.

1. O začátku panování tureckého (z lat. přel.) IV. 307.
2. Jana Aubana: Obyčeje, práwa, řády etc. všech národů (z lat. přel.) IV. 646.

Misinger, Joachim.

Modlitby Příd. 76.

Mitis, J. 1568.

Historia etc. o žalostiwém dobytí Sygethu od Solimana IV. 306.

Mitis, Augustin. — Kněz w Mladowicích; 1619.

Kázání o powětrí l. 1619 na den sw. Jana Křtitele IV. 1653.

Mitterbacher, Ludwík; 1823.

Wynaučení o marušových stromů a hedbáwních čerwiků chowání VI. 1557.

Mizera, Ondřej. — Český bratr; tiskař w Dobrowici; 1616.

Lóbrina Daniele: Pohádky duchowní (z něm. přel.) IV. 1438.

Mizius, Wojtěch z Freiberku; 1616.

Kalendář IV. 784.

z Mladeňowic, Petr. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1409. Roku 1414, jsa písařem u p. Wáclawa z Lešna, prowodil s ním Husa do Kostnice. Roku 1416 stal se mistrem; byl děkanem fakulty filos. r. 1426, r. 1441, rektorem 1438. W bauři proti Sigmondowi Korybutowi r. 1427 wyhnán byl z Prahy zároveň s m. Křiřtanem, jehož byl třídínikem u sw. Michala na Starém městě Pražském; po smrti Křiřtana r. 1439 uведен na jeho místo za faráře. Roku 1447 byl w poselství od země do Říma o potvrzení kompaktat.

Spis o utrpení M. Jana Husa III. 156.

Mladota, Adam Ignac, ze Solopisk. — Ka-

- nowník Pražský, děkan sw. Apollinariše na Nowém městě; protonotár papežský 1691.
1. Humilitas exaltata. Poniženost wyzdwižená etc. V. 897.
 2. Vale aneb poslední žehnání etc. p. Kateřiny Anny z Řičan V. 1083.
- Mleynek, Jan.** — Nowojiččinský; 1615.
Walentina Beglera: O životu wěčném a o pekle rozjímání (z něm. přelož.) IV. 1906.
- Mlynar, Eliáš.** — Slovák; měšťan Kežmar-ský.
1. Písniční knížečka V. 106.
2. Duchovní života studnice etc. V. 1597.
- Moc, Jan.** — 1727.
Kázání bratrské V. 872.
- Modestinus, Ondřej.** — Narozen w Králově Hradci 1558. Jesuita; prowodiw Antonina Possewina do Moskwy, několikrát před we-likým knížetem Basilem česky kázal. Byl kazatelem w Olomauci, w Praze u sw. Sal-vatora. Umřel 1601.
1. Cesta Moskwanská IV. 655.
2. Jakuba Wolfganga Wujka z Wagrowce: Pos-tilla (z polského přelož.) IV. 1556.
- Mojžišowic, Jan.** — Slovák; učitel w Iwan-čicích; kazatel w Příboči 1804.
1. Praktické poučení o dětelině VI. 1532.
2. Wšeobecná zpráva bĕsnosti (z něm. přel.) VI. 1660.
3. Moc boží nad životem i smrti mocnářů při památce smrti Františka I. VI. 2057.
- Molitoris, Laurentius.** — Děkan Žatecký; narozen w Litomyšli 1622; umřel 13. Řijna 1670.
Kázání při pohřbu newinného mládence Jarolima, p. Jiřího Poka synáčka VI. 1080.
- Moller, (Miller) M. Albin ze Straupic.** — W Lužici 1605;
Kalendáře IV. 778. d. 779. e. d. 782.
- Moller, Jakub.** — Senator w Austi nad Labem 1597.
Zikmunda Suevia: Zrcadlo zatvrzeného swĕta (z něm. přelož.) IV. 1860. 1862.
- Mollerian, Wolfgang.** — Doktor lékařstwi w Brně.
Zlé užívání hojitelného lékařstwi IV. 881.
- Monse, Jos. Wratislaw.** — Narozen 15. Čw. 1733 w Nowém městě w Jihlawsku; studo-wal w Praze a we Widni; doktor a pro-fessor práw; r. 1780 rektor university w Brně, později direktor práwnických škol na lyceum w Olomauci. Zemřel roku 1793, 6. Února.
1. Odkryté tajnosti čarodějnických kunstů (z něm. přel.) VI. 1180. 1478.
2. Ponawrzení prostředkůw k umenšení nezdraví přibytkůw po rozwodnění (z něm. přel.) VI. 1590.
- Moráwek, M. Viktorin.** — Klatowský; správce školy Nimburské 1620.
Bonus judex, t. j. dobrý saudec IV. 213.
- Moráwek, Ondřej.** — Gwardian františkán-
ský; kustos provincie, we Slaném. Narozen 1745 25. Listop. w Jindřichowě Hradci.
Krátký života popis Bl. Leonarda a Portu Mau-ricio VI. 2170.
- Morgenstern, Jiří;** 1520.
Zrcadlo hříšných III. 895.
- Mošner, Fr. Jan.** — Narozen 25. Čerwence 1797 w Mrači na Kónopištsku. Studowal w Praze; doktor lékařstwi a hojičestwi; od r. 1829 professor porodnictwi na wys. školách Olomauckých; r. 1834 rektor tamže.
Babictwi VI. 1634.
- Mošetický, Kašpar.** — Kněz exulantů českých w Žitawě 1681—1718.
1. Některé písně duchovní V. 100. a.
2. Písničky nábožné V. 100. b.
3. Wýklad na sedm slow pána Krista V. 825.
4. Křesfanská domovní postilla V. 837.
5. Suscitantulum poenitentiae. Budič pokání V. 860.
6. Kázání o ustawičné ochraně a stráži sw. an-gela V. 898. a.
7. Kázání swatodušní V. 898. b.
8. Kázání pohřební na Kateřinu Foratyn V. 1084.
9. Suffitius spiritualis. Modlitby a písničky V. 1582. a.
10. Modlitby nábožné a horlivé V. 1582. b.
- Možný, Jan;** 1845.
We Wčele VI. 913. d.
- Mráz.** — Spiritual.
Časopis pro katol. duchowenstwo (redigowal) VI. 1738.
- Müller, Jan.** — Narozen 30. Řijna 1792 w Hořicích. Stal se knězem 24. Srpna 1816; kaplan we Weliši, farář we Slatině.
Citowě radostní při uwitání biskupa Hanla VI. 471.
- Müller, A.** 1796.
Knížka welmi užitečná k útěše nemocných a umí-rajících VI. 2114.
- Munzar.** — Jan Zlatoustý 1799.
Spis o opatření chudého lidu fary Milewské VI. 1233.
- Musil, A.** — Ingrossator při deskách zemských w Praze 1842.
W časop. mus. VI. 599. f.
- Muška, František;** 1772.
Sw. Ignacia z Lojoly: Osm swatých dní (z lat. přel.) V. 1524.
- Muškuli, Benjamh.** — Kazatel Ladzanský; 1800.
Kázání VI. 2016.
- Muškulus, Ondřej.**
Modlitby (Přid.) 79.
- Muškulus, Oldřich.**
Rada neb naučení (o moru) Přid. 80.
- Myslimír, wiz Ludwik.**
- Mysliweček, František.** — Absolv. jurista; mlynář w Praze.
Mesiaš Klopstokůw (přel.)
- z Mýta, Matěj.** — 1496.
Mistra Jiřika z Augusty: Swĕtlo apatekářůw (pře-lož.) III. 270.
- Načeracký, Jan.** — Bratr.
(Dvě písně w kancionalu III. 48.)

Náchodský, Štěpán Fr. 1707.

Sancta curiositas etc. Postilla katolická V. 840.

Návita, Jan; 1551.

Knihy lékařské IV. 882.

Nayman; 1803.

Kázání na den sw. Jana Nep. VI. 2022.

Nebeský, Wáclaw Bolemír. — Narozen 19.

Srpna 1819 w Nowém dvoře u Jestřebice nedaleko Mělníka. Studia gymnasiální odbyl w Litoměřicích, filosofická a první dva roky medicíny w Praze; třetí počal na universitě Wideňské, přijaw ale místo vychowatele, zanechal toto studium. Roku 1846 wrátil se z Widně do Prahy, wzaw na se to samé zaměstknání w domě o českau národnost welezaslaužilého rytíře z Neuberka. Začátkem r. 1848 byl wywolen za auda mimoř. č. učené společnosti, a brzo na to do národního výboru. Po událostech swatodušních wedl po zatknutí Hawlička redakci Národních nowin, kterauž ale brzo složit musel, jsa wywolen w okresu Benátském za poslance do sněmu říšského. Úřad tento složil právě ten den před rozpuštěním sněmu. Ten samý čas dosáhl místo veřejného docenta klassické filologie a historie literatury na universitě Pražské. W Březnu 1850 byla mu odezdána redakce časopisu českého museum.

1. České besedy (přispěwek) VI. 340.

2. Protichůdci VI. 558.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 913. c. 993. m. 1067. q. 1076. g. 1475. b. — Wčela 496. m. 559. h. 597. g. 913. d. 1076. d. 1220. c.

Neděle, Filipp. — Narozen w Poličce; kněz řádu sw. Augustina w Brně; doktor theologie; professor biblického umění 1807.

1. Wáclaw a Dorota (z něm. přelož.) VI. 1195.

2. Welikonoční wejce (přel.) VI. 1306.

3. F. G. Kampa knížka mrawů pro děti (přel.) z něm.) VI. 1307.

4. Wyučování w náboženství (z něm. přel.) VI. 1814.

5. Náboženství we výkladech a rozmlauwáních VI. 1836. 1907.

6. Spasitelná naučení ženichowi a newěstě VI. 2120.

7. Katolická modlitební knížka (z něm.) VI. 2322.

Nedoma, Josef. — Školní učitel při církwi reformované we Wysokém 1815.

Jana Bunyana: Cesta křesťanská z města zkázy do blahoslavené věčnosti (z něm.) VI. 2242.

Nedoman, František. — Děkan Přerovský; 1736—1746.

1. Dennice šťastnějšího dne předchůdce VI. 1350. a.

2. Swaté jednáni VI. 1350. b.

Nejedlý, Josef. —

Žena silná. Pohřební chwalořeč Terezii Madočany V. 1097.

Nejedlý, Jan. — Narozen 25. Dubna 1776

w Žebráce; doktor w práwích, zemský adwokat a professor českého jazyka i literatury od r. 1801. Za rewidování českého překlada zákona občanského dosáhl titule c. k. raddy. Umřel w Praze 1835; pochován w Žebráce 7. Ledna.

1. Böhmische Grammatik VI. 74. 1126.

2. Wlastenští zpěwowé (z něm. Meinerta) VI. 279.

3. Elegie na Karla z Fürstenberka VI. 391. a.

4. Wálečný zpěw (z něm. Meinerta) VI. 391. b.

5. Smrt Abelowa, od Gesnera (přel. z něm.) VI. 541. a.

6. Dafnis a první plawec (z Gesnera) VI. 541. b.

7. Edwarda Younga: Kwílení aneb rozjímání noční (z angl. přel.) VI. 567.

8. Český pautník (z něm. Meinerta) VI. 731.

9. Hlasatel český (Redigowal) VI. 732.

10. Plzeňští rytíři VI. 795. a.

11. Floriana: Numa Pompilius (z franc. přelož.) VI. 795. b.

12. Homerowa Iliada VI. 917.

13. Exercier-Reglement pro c. k. infanterii (z něm. přeloz.) VI. 1448.

14. O krawských neštowicích VI. 1608.

15. Kniha wšobecných zákonů městských (opravil překlad Weselého) VI. 1680.

W časopisech: Hlasatel VI. 8. b. 564. a. 588. a. 932. a. 1008. a. 1488. a. 1507. b.

Nejedlý, Wojtěch. — Bratr předešlého. Narozen w Žebráce 17. Dubna 1772. Byl kaplanem u sw. Hawla w Praze, pak farařem w Mirošowě, posléze děkan w Žebráce. Umřel 1844. 7. Prosince.

1. Básně VI. 316.

2. Píseň ke dnu narození Františka II. VI. 380.

3. Poslední soud VI. 534.

4. Ottokar. VI. 551. a.

5. Wratislaw. VI. 551. b.

6. Wáclaw. VI. 551. c.

7. Karel čtvrtý VI. 569.

8. Zpěwy z čarodějně fltiny (přelož) VI. 628.

9. Ladislaw a dívky jeho VI. 1295.

10. Nedělní kázani VI. 1930. a.

11. Kázani swáteční VI. 1930. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wě nec 521. — Hlasatel 559. a. 564. a. 599. a. 964. a. — Časop. mus. 559. d.

Nekwasil, Anton. — Kalfník a měštěni w Praze.

W Pautníku VI. 600.

Němec, Fabian. — Professus Zabrdov. 1771. Katechismus VI. 813.

Němcowa, Bözena (rodilá Pankel). — Narodila se 5. Února 1820 we Widni, wychowána však již od r. 1821 w Ratiboricích na Náchodsku w Čechách, kamž se rodiče její přestěhowali. R. 1837 prowдалa se za Josefa Němce, komissáře při finanční strážii, nyní w Domažlicích.

Národní báchorky a powěsti VI. 899.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1036. i. — Wčela VI. 496. m. 559. h. 913. d.

Němečková, Zdenka. —

- We Wčele VI. 496. m.
- Nephaetius**, Math. Method. Miglicenus; 1614. Traktát o swátosti IV. 1430.
- Něšpor**, Josef. — Kazatel cirkwe Močowické senior Chrudimského traktu. Konsistorialní list na weškeré superintendenty etc. (z něm. přelož.) VI. 2123.
- Netolický**, Bartoloměj. — Tiskař 1542.
1. Nowiny o Turku a o Budínu (přelož. z něm.) IV. 295.
2. Modlitby na žalmy (přelož.) IV. 1944.
- Netolický**, Jiří Leopold. — Narozen w Netolicích; stal se bakalářem r. 1514; farář w Jindřichowě Hradci; arcijahen w Plzni 1564; kanovník Pražský 1568. Šestnácte kázání o bídě nynějšího našeho žiwota IV. 1587.
- Netolický**, Jan z Turnowa; 1577. Křestanský regiment IV. 1827.
- Netopil**, M. Podobenská wyprawowání J. Krista VI. 1902.
- Netwořícký**, Augustin. — Kněz, bakalář Pražský. Clypeus fidelium, paweza wěřících. III. 804.
- Networský**, František Kajetan. — Kněz řádu Theatinského. Legatio mortuorum ad vivos. Poselství mrtvých k žiwým V. 679.
- Neubauer**; 1782. Wídenská kuchařská kniha VI. 1564.
- Neudekrowá**; 1816. Nejnowější kuchařka Pražská. VI. 1568.
- Neukom**, D. 1800. Na lůzku ležící křestan etc. VI. 2118.
- Neumann**, W. — 1799. Hlas upřímného Čecha etc. VI. 388.
- Neumann**, Pantaleon. — Narozen 28. Čerwence 1810 we Wolanicích; wychowán (od 4. roku) w Hradci Králowé; po odbytych studiích gymnasiálních, filosofických a bohosloweckých tamže a w Litomyšli, poswěcen na kněžství dne 28. Srpna 1833; byl kaplanem na Welíši, w Horním Jelení, konečně od r. 1846 w Záboří u Labského Týnce. Stručný dějepis český VI. 989.
- Neumann**, Wácslaw Frant. — Narozen 15. Dubna 1777 we Středoklukách; kanovník Pražský. Slawná stoletá památka wyhlášení za swatého Jana Nep. VI. 2256.
- Nicolaides**; wiz **Lišowský**.
- Nigrin**, Jiřík Litomyšlský. — Měštěním Pražský 1617. Kwítkowé z písem swatých IV. 739.
- Nigrin**, Tomáš. — Řádu sw. Dominika; kazatel u sw. Jiljí w Praze; 1672. Owoce z růží newjvětšího arcibratrstwa sw. růžence V. 1129.
- Nimburský**, Jan. — Farář w Bohumilicích; 1619. Modlitby w čas tento nebezpečný etc. IV. 1994.
- Nonnius**, Pawel Heřmanoměstský. — Succentor při škole Žatecké 1599; farář w Náchodě 1615, 1638.
1. Rozjímání krátké žalmy osmého IV. 1535.
2. Paměť pohřební etc. p. Doroty Spátowoy IV. 1715.
3. Šest modliteb w nemoci těžké postaweného člověka V. 1541.
- Nosák**, Bohuslaw. — Narozen w Tisowci w Malohontské stolici 1818 22. Února. Studowal w Dobšíně a w Lewoči. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1140. o. — Hronka 932. i. — Wčela 1067. n. 1067. d. 1140. i.
- Nosek**, Jan Kr. — Narozen 24. Srpna 1789 na Wysokém. Knězem učiněn 15. Srp. 1813; farář a čestný děkan w Semilech. Umřel 13. Dub. 1837. Sto otcowských naučení (z něm.) VI. 1216. 2264.
- Nosidlo**, Wácslaw z Gelelic; 1658. Kronika V. 281.
- Novennarius**, Lukáš. — Farář Swatomartinský w Praze 1618. (Píseň III. 39.)
- Nowáček**, Jan Tomáš. — Narozen 10. Kw. 1802; stal se knězem 24. Srp. 1823; kaplan w Kunžaku, pak we Strmilowě.
1. Wěnc wyprawowáním příběhů uwitý VI. 1355.
2. Poswátnosti katolické (přel.) VI. 2133. We Wčele VI. 496. m.
- Nowák**, Dominik. — Řádu kazatelského; 1740. Nowý Simeon V. 999.
- Nowák**, Josef. — Učitel hlawní školy w Opawě 1788.
1. Ruční knížka pro ony Čechy, etc. (ježto německé řeči naučiti se chtějí.) VI. 106. a.
2. Praktisch-theoretische deutsch-böhmische und böhmisch-deutsche Sprachlehre VI. 106. b.
- Nowák**, Josef. — Hrnčír rozený a usedlý w Petrowicích. Beze wšeho nawodu naučil se německému a latinskému jazyku. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 588. h. — Časop. pro katol. duch. 1125. c. — Přítel mládeže 1260. — Rozličn. Pr. 1547. f.
- Nowák**, Wácslaw. — Narozen 11. Září 1800 w Morašicích na Litomyšlsku; kaplan w Náchodě, r. 1828 w Mladočowě. Wýjew důwodné radosti w příští etc. Aloisia Jos. Krakowského z Kolowrat VI. 451.
- Nowák**, Jan. — Narozen 27. Čerwence 1781 w Pardubicích; stal se knězem 30. Srp. 1807; farář w Nowé wsi w Bydžowsku. Nowá křížowá cesta VI. 2390.
- Nowotný**, František W. — Narozen 6. Srp. 1795 we Smrdowě. Stal se knězem 12. Srpna 1824; kaplan w Načeraci, w Lochowě.
1. Kauzelná wěž w Krkonošských horách (přel. z něm.) VI. 708.
2. Česká láska VI. 866.

Nowotný, Frant. z Luže. — Narozen 23. Řijna 1768; farář w Lustěnicích blíž Boleslawě.

1. Prawidla řeči české VI. 76.
2. Kronika Mlado-Boleslawská VI. 1015.
3. Bibliotéka českých biblí VI. 1128.
4. Pisma swatého nové umluwy ewangelium etc. od sw. Matauše VI. 1717.

Nowotný, Josef. — Narozen 1807 w Benešowě w Boleslawsku. Studował w Jičíně a w Praze; vychowatel we Widni.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — Wěneč 521. — Wčela 912. d. — Čechoslaw 932. g.

Nowotný, Wácslaw Sw. 1824.

Obět VI. 825.

Nožička, Blažej z Wotína. — Měštinín Starého města Pražského a radda appellačni za Ferdinanda I.; 1566.

1. Proti bludům některým před tisíci léty odsazeným IV. 1282. a.
2. Rozmlauwání mezi otcem a synem IV. 1282 b.
3. Wyznání o poctivosti přímľuw wzywání swatých IV. 1282. c.

Nožička, Josef; 1843.

W Příteli mládeže VI. 1260.

Nucellus, Wácslaw Strakonický; 1731.

Regle zlaté prawého a skutečného křestanstwi V. 709.

Nudožerinus, wiz Benedikti.

Nürnberg, Jan; 1846.

Mašinkář VI. 697.

Nywelt, Jan. — Narozen 6. Prosince 1789 w Náchodě; stal se knězem 21. Ledna 1811; děkan w Nowém Bydžowě.

O lnu VI. 1553.

Očkowský; 1840.

Praktický Uher VI. 117.

Oekonomus, Jiří Raudnický. — Narozen w Raudnici; od 8. Ledna 1605 až do 2. Kwětna 1622 děkan Chrudimský a poslední správce duchowní ewangelického wznání tamže.

1. Wil. Perkinsia knížka o opuštění božím (z lat. přel.) IV. 1885.
2. Dwoje Tedeum laudamus Příd. 19.

Oesterreicher, František J. — Narozen w Praze 1748; arciděkan kraje Beraunského; děkan w Žebráce; umřel 1825.

1. Wděčné dikůw wzdání p. nejvyššímu VI. 2008.
2. Trojí dikůw wzdání etc. VI. 2014.

Ohéral, Jan. — Narozen 21. Září 1810 w Žalkowicích; býwalý redaktor časopisu Morawie a Jurendowa Vaterländischer Pilger. R. 1848 poslanec sněmu říšského.

Domácí přítel (redigował) VI. 1437.

Ojír, Albert z Očedělic.

Nálezowé práwní od r. 1378 — 1438 (sebral) III. 317.

Ojír, Bohuslaw z Očedělic. — 1584.

Modlitby IV. 1959.

Oks, Šebastian z Kolowski. — Impressor; 1562.

1. Krátký wýpis o nemocech morních IV. 895.

2. Knihy Wenušowé Příd. 88.

z Olbramowic, Mareš; 1497.

Traktat o domu duchowným III. 881.

Oliwowa, Marie; 1845.

We Kwětech VI. 913. c.

Olomučanský, Štěpán. — Farář u sw. Klimenta na Pořiti w Praze 1614; rodilý z Kaurima.

1. Prawdiwost nejslaw. wzkríšení pána n. Ježiše Krista IV. 1431.
2. Kázání pohřební nad Woršilau Šudowau ze Semanina IV. 1709.
3. Noc weselá se swětlem IV. 1911. a.
4. Potok z sedmi pramenů IV. 1911. b.
5. Tabita Joppenská V. 1251.

Ondráček, František Prokop; 1802.

Kázání na den sw. Petra a Pawla VI. 2020.

Ondrák, Prokop. — Narozen 27. Čerwence 1810 w Praze. Knězem učiněn 3. Srpna 1834; katecheta na hlawní škole w Příbrami, potom děkan tamže.

1. Pawel a Virginia, de Bernardina de Saint Pierre (z franc.) VI. 855.
 2. Florinka (z něm. od K. L.) VI. 855.
- W časopisech: Wčela VI. 1036. e. 1220. c. — Časopis pro katol. duch. 1125. c.

Opatowský, Šfástný; 1584.

Zpráwa opravdowá o starém kalendáři Římském (z něm. přel.) IV. 770.

Opis. — 1796.

Žaltář Dawida VI. 1726.

Opočenský Jiří. — Narozen 1781 21. Ledna w Peřimowě w Bydžowsku; duchowní pastýř církwe reform. Klášterské.

Přispěl k Wěnci VI. 521.

Opsymates, Jan; 1613.

1. Zrcadlo wšeho křest. náboženstwi IV. 1387.
2. Traktat o modlitbě IV. 1419. a.
3. Ráj rozkošného naučení o jistých znameních synů božích IV. 1419. b. 1894. b.
4. Wečeře páně etc. wypsání a wyswětlení IV. 1419. c. 1446.
5. Rod wěčného nebeského a všemohaučiho krále nad králi etc. IV. 1477. a.
6. Bible sw. historie pěkný pořádek IV. 1477. b.
7. Ustawiené we třech wěcech cwičení IV. 1894. a.
8. Pobožná duše etc. IV. 1894. c.

Optat, Beneš z Telče. — Morawan; bratr český; úsilně pracował s Petrem Gzelem u wydávání knih českých; prwní prawidelnau orthografii uwedli; 1533—1535.

1. Isagogicon IV. 4.
2. Česká grammatika IV. 5.
3. Nowý testament IV. 1171.
4. Otázky z 6té kapitoly sw. Jana IV. 1291. a.
5. Otázky o wečeři páně IV. 1291. b.
6. O poručenstwi pána a spasitele našeho J. Kr. IV. 1291. c.
7. Kázání něsporní na epištoly IV. 1567.

Orebský, wiz Held.

Ořechowský, Jan; 1552.

Krátký spis o morowé nemoci IV. 893.

Orclský, K.

We Kwětech VI. 913. c.

Orikanus, Dawid; 1618.

Krátký výťah o kometě IV. 787.

Orleský, Josef.

We Kwětech VI. 993. m.

Orlický, Budislaw; 1843.

- We Wěce VI. 496. m.

Orlinský, Matauš; 1654.

Kalendář V. 531.

Osowský, Smil z Daubrawic na Třebíči. — 1587.

Diarium wztahující se na arcivévodu Maximiliana IV. 407.

Otmanský, Hugo. Kněz 1745.

Applausus urbis Brunnensis etc. V. 1010.

z Ottersdorfa, Sixt. — Narozen w Rakow-
nice. Stal se bakalářem swob. umění roku
1534; měšťan a w létech 1546, 1547 kancléř
Starého města Pražského. Muž wysoce wá-
žený, jemuž ke cti r. 1572 peníz ražen.
Umřel 1583 25. Srpna.

1. Solfernus. Frigonia doktora Jerusalemského
knihy rodu neb života Adamowa; (z lat. přel.)
IV. 900.

2. Pawla Jovia: Kniha o věcech a spůsobech
národu tureckého (z lat.) IV. 293.

3. O začátku tureckého císařství (z lat. od Bar-
toloměje Georgeowiče) IV. 305.

4. Akta aneb knihy památné čili historie dwau
nepokojných let w Čechách 1546 a 1547 IV.
424.

5. Putování sw. Pawla (z něm.) IV. 641. 1166.

6. Sw. Isidora: Rozmlauwání rozumu s člověkem
(přel.) IV. 1756.

7. Ammonia Alexanderského: Žiwot p. našeho
Jezu Krista (přel.) IV. 1783.

z Ottersdorfa, Ambrož (na Lipůwce). —
Bratr předešlého; královský prokurator w
markrabství morawském 1555.

Pawla Jovia kniha o věcech a spůsobech ná-
rodu tureckého (Přeložil společně se Sixtem
z Ottersdorfa) IV. 293.

Oxiopus, Jan Sabbatenus; 1602.

Kázání o duchovním a poswátném těla a krwe
požívání IV. 1614.

Pacowský Wáclaw. — Kuchař hraběnky z
Onasko 1611.

Knížka kuchařská VI. 1567.

Pačic; 1828.

Jmenoslaw VI. 161.

Pacuda, Matauš. — Farář u sw. Hawla w Praze
1616.

Spis, w němž se obsahuje, které věci předešly
příchod a narození Mesiáše IV. 1481.

Paeonius, Prokop Swětnowský. — Stal se
bakalářem swob. umění r. 1605; byl téhož
roku správcem školním u sw. Wojtěcha w
Praze, r. 1606—1607 w Nimburce. Roku
1607, staw se mezitím mistrem, powolán za
professora do kolleje Karlowy. Umřel 1613,
3. Listopadu.

Lékařství w čas rány morowé IV. 901.

Pacher, Jakub Felix J. — Farář Měřinský;
1723.

Joannes a Nepomuk na Zelenau horu etc. uwě-
dený V. 937.

Pachaeus, Jan Budinský.

Ewangelia s rytinami Příd. 91.

Palacký, František. — Narozen 14. Čerwna
1798 w Hodslawicích na Morawě; syn ta-
mějšího ředitele školy; studowal w Prešpurku
a we Widni. W Dubnu r. 1823 odebral se
do Prahy, aby se zcela oddati mohl studo-
wání dějepisu českého. Zde přejaw roku
1827 redakcí časopisu českého museum, a
roku 1828 jmenowán řádným audem k české
společnosti nauk, ustanowen byl r. 1829 od
stawů králowství českého za zemského histo-
riografa, w kterémž úřadě potvrzen od cí-
saře Ferdinanda r. 1836. Z příčiny dějepisu
českého prozpytowal jak všeccky znameni-
tější archivy w zemi, tak zahraniční we
Widni, Wratislawi, Mnichowě, Drážďanech,
Berlíně, Frankfurtu, Basilei, jmenowitě pak r.
1837 na náklad stawů českých též archiv
Watikanský w Římě. Roku 1831 stal se
jedním z předních zakladatelů Matice české,
kterauz co jednatel po více let řídil. Co se-
kretář společnosti českého museum i o zwe-
levení tohoto ústawu welikých zásluh sobě
wydobył. Roku 1847 jmenowán při založení
c. k. akademie nauk we Widni řádným audem
jejím, jakož i předtím a potom audem roz-
ličných společností učených, domácích i přes-
polních. Roku 1848 zwolen za poslance
ústawodárného sněmu od města Prahy, jak
při něm, tak i předtím co aud Národního
Wýboru a Slowanského sjezdu w Praze,
aúčastnil se wplywem swým we všech po-
litických záležitostech toho času. Roku 1850
zwolen za auda wýboru obecního w Praze.

1. Časopis českého museum (redigo wal) VI.
747.

2. Přehled saučasný nejwvyšších důstojníků a au-
ředníků zemských i dworských VI. 978.

3. Archiv český VI. 1703.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 150. a.
169. a. 932. f. 993. e. 1036. c. 1037. 1067. i.
1076. b. 1084. c. 1125. b. 1173. a. 1409. c.
1455. a. 1686. a. 2200. — Widenské listy
559. b. — Wěcla 1008. f. — Krok 1170. 1173. d.

Palacký, Jiří. — Otec předešlého; narozen
1768, 18. Prosince w Hodslawicích; rektor
školy tamže.

Knížčka k wzdělawatelnému čítání VI. 2240.

z Palatinu, Kašpar; 1596.

S. Antonia Florentského: Žiwot sw. Kateřiny Se-
nenské (z lat. přel.) IV. 1789.

Paleta, Josef. — Narozen 18. Února 1795
na sw. Hoře w Beraunsku; stal se knězem
12. Srp. 1818; kaplan we swé otcině, pak
vicepreses w seminárii w Praze.
Swatá Hora VI. 2146.

Palingerius, Jeronym Horský. — Farář ve Hradišti nad Jizerau.

Modlitby Příd. 92.

Palkovič, Jiří. — Narozen 27. Zář. 1769 w Říma-Báně w Gemerské stolici; učil se w Oždanech, Dopšíně, Šoproni a w Jeně; professor českoslowanské řeči w Prešpurce; umřel 13. Čerwna 1850.

1. Böhmisch-deutsch-lateinisches Wörterbuch VI. 158.
2. Musa ze slowanských hor VI. 280.
3. Dwa buchy a tři suchy VI. 630.
4. Tatranka (redigowal) VI. 751.
5. Smlauwa pokoje a přátelství etc. w Paříži (přel.) VI. 970.
6. Týdeník (Redigowal) VI. 1090.
7. Známost vlasti VI. 1145.
8. Knížečka k vzdělawatelnému čítání VI. 1301.
9. Wětši a zvláštnejši nowý i starý kalendář VI. 1421.
10. Hufelanda: Kunšt prodlaužení žiwota lidského (přel.) VI. 1597.
11. Poučení o očkowaní VI. 1611.
12. Wýtah z artikulůw sněmowních králowství uherského VI. 1689.
13. Wýtah z artikulůw sněmowních r. 1808. VI. 1690.
14. Biblia sacra VI. 1709.
15. Swaté písmo starého i nowého zákona VI. 1711. W časopisech: Kram. Now. VI. 8. a. Kalendáře 1409. b.

Palma, Sixt Močidlanský. (Modličanský?). — Měšťan Nowého města Pražského; roku 1605 wzat do wězení pro spis wydaný z příčiny mandatu eis. Rudolfa II. proti bratřím českým a ewangelikům.

1. Písně duchowní IV. 107. a.
2. Písně o Trojici swaté IV. 107. b.
3. Písně na žalmy IV. 107. c.
4. Píseň o Kristu IV. 107. d.
5. Písně nowé utěšené o umučení a smrti p. a spasitele n. J. K. IV. 107. e.
6. Píseň o těle a krwi páně IV. 107. f.
7. Píseň swatební nowá o ženichowi nebeském IV. 127.
8. O přijímání těla a krwe páně IV. 1355. a.
9. Swědectwí starých sw. otců o přijímání pod obojím IV. 1355. b.
10. Rozmlauwání českého lwa s králem Matiasem IV. 1399.
11. Wýklad na žalm 78. IV. 1522. a.
12. Wýklad na ewang. sw. Jana IV. 1522. b.
13. Skreyše zlata boha nejwyššího IV. 1522. c.
14. Kázání o slawném proměnění p. J. Krista IV. 1635.
15. Monumentum. Píseň a památka pohřební o p. Albrechtu Smiřickém IV. 1693.
16. Rozjímání pobožné, kterak den páně swěcen býti má IV. 1863. a.
17. Dar nowého léta IV. 1863. b.
18. Srdečné potěšení pobožných IV. 1863. c.
19. Dar zlatý etc. obsahující rozjímání milosrdenství božého IV. 1863. d.
20. O dobrotě a sladkosti ducha páně IV. 1863. e.
21. Perlička dítek božích IV. 1966. a.
22. Vade mecum. IV. 1966. b.
23. Jiskřičky duchowní IV. 1966. c.

Palombini, Ondřej; 1823.

Nowý modlitební poklad VI. 2365.

Paminondas, wiv Horský.

Pan, Martin. — Slowák; kazatel církwe ewang. Slowensko - Prawiánské; seniorstwí Turčanského consenior 1808.

Tolnaje: Umění hojení lichwy (přel.) VI. 1647.

Pankert. 1830.

W Rozličnostech Pražských VI. 1076. i.

Pannonius, Gabriel Pestinus; 1561.

Nomenclatura sex linguarum IV. 35.

Paprocký, Bartoloměj z Glogol a z Paprocké Wüle. — Polák; narozen 1540. Buď láskau k historii slowanského národu, buď wysokým o stawu urozeném domněním puzen jsa, o panstwu jak swé vlasti (w knize Nidi virtutum, od Okolského velmi chwálené), tak o české, morawské, slezské a z části o moskewské psal, kteréž země nawštíwil. W Čechách nejdéle bydlel u pánů z Hasenburka, jichž poslaupnost čili genealogii wypracowal. Když záhubná baure w Čechách vznikla, do Polska se odstěhowal. Umřel r. 1617.

1. Potěšitelné napomenutí proti pohanům (z polského přel.) IV. 171.
2. Nowá kratochwile, s kterau tři bohyně, Juno, Minerwa a Wenuše na swět přišly IV. 210 a.
3. Obora IV. 210. b.
4. Kšaft IV. 264.
5. Štambuch slezský IV. 411. a.
6. Paralipomena genealogiarum slavicarum IV. 411. b.
7. Zrcadlo slawného markrabství morawského IV. 413.
8. Památka Čechům u Kheredeš pobytým IV. 438. a.
9. Diadochos IV. 438. b.
10. Vita clarorum virorum IV. 621.
11. Staw manželský IV. 701. a.
12. Triinácte tabulí wěku lidského IV. 701. b.
13. Panna IV. 701. c.
14. Rozmlauwání aneb hádání chudého člověka s bohatým IV. 701. d.
15. Církev swatá obecna etc. IV. 1365. a.
16. Púst tělesný, jak nám jest potřebný IV. 1365. b.
17. O poslední a nejwětši wečeři páně IV. 1365. c.

Paraubek, Jiří Wácslaw. — Narozen 1691 w Sádské; farář Libeznický a vicarius foraneus; arcib. první missionář. W Sádské založil špitál, na nějž 10.000 zl. odkázal. Umřel 1778 w 87. roce wěku.

1. Wýtah swěta V. 258.

2. Zrcadlo časného i wěčného žiwota (přel.) V. 1521.

Pařízek, Aleš. — Narozen 1748. Kněz řádu dominikanského; doktor theologie; direktor hlavní školy w Praze. Mnoho přispěl k uwevení němčiny do škol normalních. Umřel 1822.

1. Prawidla české dobropísemnosti VI. 46.

2. O swobodě a rownosti městské VI. 945. a.

3. Biblické vyspání nynějších příběhů VI. 945. b.
 4. Willauma praktická kniha ruční pro učitele etc. (z něm. přel.) VI. 1253. a.
 5. O pravém způsobu cvičení mládeže VI. 1253. b.
 6. O pravém vychování dítek VI. 1253. c.
 7. Gilberta Baura: Katechismus neb pravidla zdvořilosti (z něm. přel.) VI. 1299.
 8. Historie přirozených věcí VI. 1457.
 9. Seilera: Rozmlauvání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících (z něm. přel.) VI. 1750.
 10. Výklad na ewangelia VI. 1898. a.
 11. Modlitby pro dítky VI. 2293. 2376.
 12. Hermanna: Wzývání boha a swatých jeho (z něm. přel.) VI. 2315.
 13. Jádro křesťanské pobožnosti VI. 2320.
 14. Katolická rozjímání a modlitby pro ženskú IV. 2342.
- W časopisech: Widentské listy VI. 588. c. 993. a. 1162. b. 1220. a. — Přítel mládeže 1260.

Parlagius, Jeremiáš. — 1601.

Počátek učení IV. 1363.

Partic, Šimon ze Špicberka. — Narozen w Třesti na Morawě (Trischiniensis) okolo r. 1588; stal se bakalářem swob. umění w Praze 1612. Byl téhož roku správce školy Klatovské. Roku 1614 učiněn mistrem; šel za pädagoga k synům Leonharda Kolona z Felzu, s nimiž r. 1619 jel na university do Němce jmenowitě do Wittenberka. Po bitvě Bělohorské wystěhowaw se z Čech, žil r. 1623 pod ochranou wévody Šleswického, později w Angličanech.

1. Adamus judicatus IV. 161.
2. Kalendář každoroční hospodářský IV. 286. 785.
3. Tractatus cometographicus IV. 788.
4. Judicium astrologicum IV. 789.
5. O přípravě k smrti IV. 1887. a.
6. Nařikání Krista pána na newděčnost lidskau IV. 1887. b.
7. Flagellum Dei. Bič nebo metla boží IV. 1887. c.
8. Kalendář hosp. a kanc. V. 513.

Pasconides, Matěj. — Kněz 1613.

Pohřební kázání při smrti Kateřiny Srncowé z Warwažowa IV. 1690.

Patočka, Josef J. — Úředník při magistratu Pražském 1824.

Hlas k slavné přítomnosti J. C. M. Františka etc. VI. 445.

Patrčka, Michal Silorad. — Narozen okolo r. 1778 16. Čwce. w Solnici; kupectwí w krámském zboží wyučen, stal se wojákem; byl strážmistrem (feldweblem), pak učitelem w ústawu wojenském w Josefowě. Wyšed z úřadu, zanásel se s mnemonikau, strojnictwím, konečně jen literaturau českau. Sám od sebe naučil se latině; byl velké paměti a schopnosti. Umřel w Jaroměři w Kwětnu 1838.

1. Písň českých bojowniků VI. 286.
2. (Jedna písň mezi Hánkowými) VI. 287.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 588. i. 597. k. 600. k. 1008. k. — Přítel mládeže 588. d. 1067. h. — Dobrosław 588. e. 599. d. 656. c. — Čechoslaw 588. f. 993. b. — Widentské listy 599. c. — Pautník 1067. r.

Paukar, Jan. — Mistr, děkan Pardubský. 1670.

Pustiny Swatojanské V. 161.

Paulín, Jan Ad. — Kněz 1719.

Serafinský Šalomaun František V. 929.

Paulini, Sigmund. — Slowák; kněz Podhradský; rodem z Býně w Pešťanské stolici; 1750.

Slabikář VI. 13.

Paulini, Nathanael; 1822 (Slowák).

Weršowé k pohřební poctiwosti swému otci VI. 443.

Paulini, Ondřej; 1822.

Nauka ewangelií Christusowey VI. 1831.

Paupé, František Ondřej. — Mistr sladownický we Slaném, pak w Brně. Umřel 1806.

Počátkowé základního naučení o waření piwa (přel.) VI. 1552.

Pawel, J. 1842.

We Wčele VI. 496. m.

Pawlas; 1841.

We Wlastimilu VI. 1036. p.

Pawlík, Jan. — Narozen w Praze 9. Dub. 1771; farář w Bezně, wikář.

1. Kázání při prvotínách P. J. Sachra VI. 2031. a.
2. Kázání etc. při visitaci VI. 2021. b.
3. Kázání k dítkám etc. při prwním přijímání VI. 2021. c.
4. Kázání dvojce o swatém stawu manželském VI. 2021. d.
5. Kázání při pohřbu W. Jos. Beránka, děkana w Mladé Boleslawi VI. 2086.
6. Čtení z listu apóstola Pawla a ze skutků apóstolských VI. 2234. a.
7. Duše hledající hospodina VI. 2234. b.
8. Wečceř páně VI. 2234. c.

Pawlowský, M.

Hlasowé duchowenstwa etc. (příspěwek) VI. 326.

Pawlowský, Ant. J. — Narozen w Neweklowě; doktor práw; umřel 1818.

Wýkladowé přirozeného práwa VI. 1221.

Pawlowský, Wácslaw. — Učitel hlavní školy w Jindřichowě Hradci; 1803.

Salcmana: Počátkowé mrawů (přel.) VI. 1292.

Pazděrowský, Jan. — Farář w Nechaničích 1691.

Služba boží neb powinnost dvojí farního osadního etc. VI. 742.

Pečírka, Josef. — Doktor lékařství, od r. 1848 suppl. professor přirodopisu na Staroměstském gymnasiu w Praze.

1. Šňupka od Raupacha (přel.) VI. 684.
2. (Wíce jiných překladů diwadelních her) VI. 684.
3. Bibliotéka poučných i zábawných spisů (překlady) VI. 883.

4. Bibliotéka wybraných románů jinojazyčných VI. 894.
5. Scheitlina Agata (přel.) VI. 1379.
6. Wácslaw Nowák VI. 1506.

Pečowský, Bartoloměj.

Rozmlauvání dvojce o wtělení a narození Krista. Příd. 94.

Peit, Jan Hostaunský. — Děkan w Bilině; horlivý zastawatel katolického náboženství; 1612—1617.

1. Jiřika Šerera: Katechismus křesťanského náboženství (z něm. přel.) IV. 1403.
2. Výklad pravého etc. pod obojí způsobu přijímání IV. 1423
3. Obrana putování křesťanského IV. 1442.
4. Zpráva etc. o jubileum IV. 1485.
5. Knižka první de benedictionibus IV. 1753. a.
6. De consecrationibus et benedictionibus episcoporum IV. 1753. b.

Pelcl, František Martin (po předcích Kožíšek). — Narozen w Rychnově 7. Listop. 1734; učitel mladých hrabat ze Šternberka a z Nostic, potom professor jazyka a literatury české 1793; člen několika učených společností; mistr na vysokých školách Pražských; o literaturu a historii českou wysoce zaslaulžilý. Umřel 9. Února 1801.

1. Typus declinationum linguae bohemiae VI. 71. a.
2. Grundsätze der böhm. Grammatik VI. 71. b.
3. Handbuch etc. bei Erlernung der deutschen, böhm. und franz. Sprache VI. 125.
4. Nowá kronika česká VI. 944.

z Pelhřimowa, Mikuláš (Biskupec). — Stal se bakalářem swobod. umění na universitě Pražské r. 1409; jeden z předních původů a zastawatelů učení Táborů, od nichž za biskupa zwolen. Činný we všech hádkách s mistry Pražskými w čas i po čase husitské války; r. 1432 byl jedním z poslů od králowství českého ku konciliu Basilejskému. Žiů ještě r. 1443.

1. Kronika Tábořská III. 165.
2. (Psaní jeho a Jičina) Příd. 121.
3. Traktat proti Kanyšowi Příd. 158.

Pelhřimowský, W. A. — 1839. We Wěcle VI. 496. m.

Pelikán, Wácslaw Josef; 1711.

Gruntovní zpráva o wolení a korunování Římského krále (přel.) V. 266.

Pelikán, Wácslaw M. — Děkan Soběslawský 1743.

Pastwa duchovním swým owčičkám V. 790.

Pelikán, Wladimír (Josef). — Narozen we twrzce připsané k Hcřicům dne 11. Kwětna 1808; syndikus w Tyništi 1835; radní w Sezemicích.

Šmida: Bohomír, mladý paustewnik (přel.) IV. 1340.

W časopisech: Časop. mus. VI. 150. a. 169. a. 1686. a. — Wěnc 521. — Kwěty 150. f. 1588. d. — Čechoslaw 993. g. Jindy a nyní 1076. e. — Přítel mládeže 1260. Rozl. Praž. 1547. f.

Pelikán, Jan K. — Právní aktuar w Miškowicích, pak radní.

Kotzebue: Náš Bedřich (přel.) VI. 666.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — Wěcla 1067. n.

Pelišota, Michael. — Řádu františkanského; kazatel u sw. Jakuba 1720.

1. Trinitas dominicalis V. 878. a.
2. Unum, binum, trinum V. 878. b.
3. Dwa spolu etc. t. j. sw. Dominik a sw. František V. 930. a.
4. Lidmila aby byla Bohumila V. 930. b.
5. Sw. Jan Nepomucký V. 930. c.
6. Láska boha k Peregrinowi V. 930. d.
7. Jazyk boží mučedníka páně Jana Nepom. V. 930. e.
8. Ilwězda ranni, denní, wečerní etc. Jana Nepomuckého V. 930. f.

Pelt, Jiří; 1654.

Kázání nedělní V. 858.

Penthamer, Mikuláš, Ledecký. — Kněz 1558. Šebestiana Kastaliona: Rozmlauvání společného z písem swatých etc. knihy čtyry (z lat. přel.) IV. 1157.

Peristerius, Petr z Teyna Horšowského. — Scholasticus a kazatel na hradě Pražském; 1564.

Kázání etc. o přijímání pod obojí IV. 1586.

z Pernšteina, Wilém. — Narodil se w Morawě okolo r. 1435; od r. 1487 až do 1514 nejw. hofmistr králowství českého. Přičiněním jeho uzawřena r. 1517 smlauwa Swatowácslawská. Umřel na zámku swém w Pardubicích dne 8. Dub. 1521.

1. Řeč o správě zemí III. 428.
2. Psaní jeho III. 497.

z Pernšteina, Wojtěch. — Syn predešlého (na Plumlowě) nejwyšší hofmistr po otci swém; umřel 1534.

1. Příčiny některé nesrownání mého s bratřími IV. 1265. a.
2. (Artikule proti bratřím) Příd. 153.

Pernštejn, Josef. 1833.

Píseň normalní ke mši VI. 252.

Pernšteiner, František. — Alumnus semináře Brněnského 1782.

1. Patero kněh o wíře a náboženství křesťanském VI. 1762.
2. Swatý denní pořádek křesť. katolického (z něm. přel. s jinými společně.) VI. 2284.

Pessius, Cyprian, wiz Pešín.

Pessmayer, Antonín; 1782.

Ranni kázání VI. 1923.

Pešek, Kristian. — Mistr; kazatel ewangelický w Žitawě 1712.

1. Tři písně postní V. 116.
2. Dwaustoroční církwe ewangelické památka V. 390.
3. Kristiana Langhause: Křesťanských dítek ruční a domovní postilla (přel.) V. 843.
4. Gottfrieda Hoffmanna: Čtwerá nábožnost (z něm. přel.) V. 1603.

Pešek, Bedřich. — 1845, 1846.

We Wěcle VI. 496. m

Pešice, Jan. — Absolvował práwa w Praze r. 1839.

We Kwětech VI. 1076. g.

Pešín, (Pešina) Cyprian. — Narozen w Žateci; farář na Horách Kutnách 1607—1608.

1. Výklad na Agnus Dei IV. 1529. a.
2. Kratičké vysvětlení slow sw. Jana křtitele etc. IV. 1529. b.
3. Unguentum fraternae concordiae IV. 1529. c.
4. Privilegia pie defunctorum IV. 1529. d.
5. Výklad na žalm etc. IV. 1529. e.
6. Turris fortissima IV. 1529. f.
7. Divinum somnium Jacobi patriarchae IV. 1529. g.
8. Lumen ad revelationem gentium IV. 1638. a.
9. Kázání o wdowách IV. 1938. b.
10. Kázání neb zpráva o morové ráně IV. 1638. c.
11. Kázání o ohni Zateckém IV. 1638. d.
12. Kázání o pádu dobytka IV. 1638. e.
13. O posvěcení chrámu IV. 1638. f.
14. Kázání dvojce o posílání k nám angelů IV. 1638. g.
15. Adolescens resuscitatus IV. 1718.
16. Škola kříže IV. 1912.

Pešín, Matiaš. — Měšťan Žatecký; 1583.

Zahrádka wonného koření IV. 1958.

Pešina, Jan Tomáš z Čechoroda. — Narozen w Počátkách w Bechynsku 1629, 19. Pros.; kaplan w Kostelci nad Orlicí; děkan w Litomyšli; kanovník w Litoměřicích, na Vyšehradě, u hlavního kostela Pražského; nazván biskupem w Samandrii od cís. Leopolda I. 1675, a radau i hrabětem palatinským od něho učiněn, maje statek Obořiště. Umřel 1680, 2. Srp.

1. Prodomus Moravographiae V. 274.
2. Paměti některé etc. w příčině města Brdu Uherského V. 320.

Pešina, Wáclaw Michal. — Narozen w Králové Hradci 13. Září 1782; byl kaplanem w Polné, farářem w Kruzburku, pak w Blučině na Moravě; nyní kanovník kapituly Pražské; mnoha dobročinných spolků člen; o wznikání literatury české horlivý pečowatel.

1. Hlasy duchowenstwa k Ferdinandowi I. a Marii Anně r. 1836. (Redigowal) VI. 320.
2. Časopis pro katolické duchowenstwo (Redigowal) VI. 1738.
3. Hrob sw. tři králů w Reyně Kolíně VI. 2156.
4. Žiwot a pocta nejblah. panny Marie (dle Silberta) VI. 2192.
5. Zdráwas Maria. Kniha modlitební etc. (dle Silberta) VI. 2432.

W časopisech: Rozličn. Pr. VI. 1067. n. — Časop. pro katol. duch. 1125. c.

Pešina, Jan Josef. — Doktor lékařství 1804, 1805.

1. Zpráva o neštovicích owčích VI. 1645.
2. Ponaučení k hojení morového pádu howězího dobytka VI. 1646.

Pešinius, Wit.

Prawidlo wycowování w nemoci Příd. 95.

Peška. Studował práwa w Praze; úředník při magistratu tamže.

Ona je šilná (dle Lamberty) VI. 711.

We Kwětech VI. 496. k.

Peteny; 1833.

Kázeň laučiwá VI. 2056.

Petera, J.

Musaeusa: Némá láska (z něm. přel.) VI. 872.

Petrák, Jan Oldřich.

Katolické missionární knížka VI. 1114.

Petřek, Benjamin z Polkowic. — Komorní písař při úradě podkomorním w králowství českém. Těžce zbit a zraněn od lotřů dne 7. Čerwna 1598, umřel 23. téhož měsíce w Praze.

1. Abrahama Buchholcera: Registřík historický (z lat. přel.) IV. 285.
2. Jana staršího Mathezia: Historie pána spasitele našeho Ježíše Krista IV. 1604. a.

Petrík, Jan z Benešowa; 1537.

1. Šebestiana Franka z Werdu: O ukrutném a hanebném hříchu opilství (z něm. přel.) IV. 670.
2. Erasma Roterodamského: Rozmlauwání dítek (z lat. přel.) IV. 735. a.
3. Téhož: O mrawích dítek (přel.) IV. 735. b.
4. Zaltář IV. 1929.

Petrman, Jiří. — Slowák; narozen w Pukawci w Hontské stolici 1710. Kazatel české církwe a učitel český i německý u sw. Jana w Drážďanech. Umřel 1792.

1. Hospodina srdcem i rty chwálení V. 145.
2. Čechořečnost VI. 39.
3. Zaltář VI. 193. a.
4. Písne duchowní VI. 193. b.
5. List o wečeři páně VI. 1757.
6. Křesfanské wíry základ VI. 1894.

Petrowec, Josef. — Narozen 30. Března 1808 w Kadowě w Prachensku; akcessista při Pražském magistratu, pak při kriminále w Rakownice.

W Rozličn. Pražských VI. 600. n.

Petrowrozský, Hlynek. — Bratr český.

Kázání w neděli 8. po sw. Trojici IV. 1571.

Petrozelinus, Jakub Kunštatský. — Farář w Trčbici 1616; umřel w Wratislawi r. 1633, 14. Řijna.

1. Spis o bauřkách tělesných i duchowních IV. 822.
2. Pastor, t. j. výklad žalmu 23. IV. 1533.
3. Postilla IV. 1561.
4. Rozjímání napomenutelné o pokoji IV. 1631. a.
5. Vivens disce mori IV. 1631. b.
6. Lazarus redivivus IV. 1631. c.

Petržilka, Wáclaw Sušický; 1621—1631.

1. Knížka aneb tabula etc. o wypočítání auroků V. 505.
2. Knížka, kterak se winice, štěpnice spravowati mají V. 565.

Petržilka, Wáclaw Baltazar. — Narozen w Chrudimi; filosofie a medicíny doktor, phýsicus juratus kraje Chrudimského a senator we Chrudimi 1720—1740.

1. Fons ruber aneb červená studánka etc. we městě Chrudimi V. 558.
2. Nebeský lékař Kristus Ježíš etc. V. 1221.

Petržilka, Jan Stanislaw. — Děkan Mikulowský 1723.

1. Duo minuta etc. o mši a očistci V. 764.
2. Druhý šart etc. na výplát duší křesť. ze žaláře očistcového V. 1211.

Pfleger, Antonín (Kopidlanský). — Narodil se v Kopidlně v kraji Bydžovském dne 12. března 1811. Z mládí navštěvoval školu Kopidlenskou, a když roku 1818 jeho rodiče do Slaupna nad Cidlinou se přestěhovali, školu Slaupenskou. Gymnasialní studia odbyl u Benediktinů v Braunově, humaniora na Malé straně v Praze, a filosofii r. 1830 a 1831 v Brně a v Litomyšli. Přistoupil na to k hospodářskému úřadu na Slaupně, setrval od toho času co pisař aurední na panstvích Benediktinských, totiž od r. 1831—1833 ve Slaupně, od r. 1833—1838 v Hrdlich blíž Litoměřic, a od r. 1838—1844 co soudní aktuar v Polici blíž Braunova. Jmenován byv pak obročním v Halbstatě blíž Braunova, stal se konečně dne 18. října 1849 představeným auredu na Břewnowsku u sw. Markety.

We Květech VI. 1008. k. 1036. i.

Phagel, Wit Pisecký. — Farář v Tuklaticích, pak děkan v Kostelci nad černými lesy; 1600.

1. Psalmodia Davidica IV. 141.
2. Výklad kapitoly 53 Izaiáše IV. 1526.
3. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1694.

Philadelphus, Martin Zámorský. — Duchovní správce v Opawě. Umřel 1592, 9. března, dříve než vyšel druhý díl jeho postilly, pro kterauž dva tiskaři do vězení dáni byli, Dačický a Sedlčanský, že ji v Praze v nové tlačili.

1. Písňe na ewangelia IV. 121.
2. Postilla IV. 1555.

Philadelphus, Nikodem. —

Odpověď na přičiny etc., proč jeden mladý pán od wíry ewangelické odstupil IV. 1351. b.

Philomusus, Martin; 1583.
Epithalamion IV. 184.

Picek, Wáclaw Jaromír (Podswijanský). — Naroden 13. listopadu 1812 w Aujezdě blíž Turnowa; študoval we Mladé Boleslawi a w Praze, kdež r. 1838 běh právníký dokonil. Stal se wrchním na panství Liblinském; r. 1849 podkrajským kommissarem; 1850 prozatímním redaktorem wládních nowin w Praze.

1. Básně VI. 343.
 2. Písňe VI. 354.
 3. Wilém Rožemberk VI. 680. a.
 4. Král Wratislaw na Morawě VI. 680. b.
- W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. — Kwěty 496. k. 600. k. — Wčela 496. m. 559. h. 599. h. — Wěmec 521. — Časop. mus. 559. d.

Pic, K. F.

Hrob, od Salise (přel.) VI. 514.

Pieček, Michal Smržický z Radostic, 1609.

— Po Bělohorské bitvě přestoupil ku katolickému náboženství, stal se purkmistrem hor winničních; r. 1622 byl jedním z kommissarů, kteří přejali statky akademie Karlovy, když měla býti odevzdána Jesuitům. Akcí a rozepře mezi filosofem, w lékařství doktorem a oratorem IV. 266.

Pierfeindt, Matěj.

Rozjímání modlitby páně.

Pihavský, Jan. — Děkan Rožďalowský 1631. Ant. Suquet: Kšaft křesťanského člověka (z lat. přel.) V. 1386.

Pichl, Josef Bojislav. — Naroden 23. srpna 1813 w Kosofí; doktor lékařství.

1. České besedy (příspěvek) VI. 340.
2. Cervantesowy novelly (ze špan. přel.) VI. 857.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 600. k. 913. c. 1067. q. 1409. f. — Wlastimil 496. l. 913. c. 1008. p. 1140. — Wčela 496. m. 913. d. 1036. e.

Pichler, Karel.

We Wčele VI. 913. d. 932. h. 1220. c.

Pik, Eduard. — 1846.

Mnemotechnika VI. 1169.

Pilařík, Štěpán. — Slowák. Naroden w Očowě; kněz od roku 1639. Muž učený a osudem života znamenitý; sedmi církwí w rozličných časech správce, Bráneckého bratrstwa starší; třikrát pro náboženství wyhnán; jednau u Turků wězeň 1663; posléz w Naysalcu Mišenském uherských a českých wyhnanců správce. Umřel 1678.

1. Harfa Dawidowa V. 87.
2. Sors Pilarikiana. Los etc. V. 212.
3. Salomonea postilla Joannis Gerhardi V. 835.
4. Christus nobiscum etc. Stred tekaucí etc. V. 1550.

Pilnáček, J. — Studoval w Králowě Hradci pěstau w Widni; umřel 1829.

W Časop. česk. mus. VI. 496. h. 599. f. 932. f.

z Pilsenburka, Samuel. — Kapucín a missi-onář 1646.

1. Capaleona: Kapucín (z wlsk. přel.) V. 172.
2. Františka z Rozdražowa: Rozbroj o kalich (z lat. přel.) V. 690.
3. Humilisa Segala: Praktika pro ty, kteří chtějí etc. (z wlsk. přel.) V. 1377.

Písecký, Wáclaw. — Naroden w Pisku 1482. Stal se bakalářem swob. umění 1501, mistrem 1505; byl děkanem fakulty filos. r. 1508. Brzy na to jel do Wlach se žákem swým Sigmundem Hrubým z Jelení, kdež otráwen umřel r. 1511.

Spis Isokrata k Demonikowi (z řeck. přel.) III. 108.

Písecký, Ondřej. — Farář w Dobrowicích 1584.

1. Otázky IV. 1313.
2. Rozmlauvání těla etc. a duše IV. 1832. a.
3. Boj člověka hříšného s pokušením IV. 1832. b.

Pistolaci, Vincenc; 1577.

Spis neb orací ku poctivosti sňatku swadebního p. Wiléma z Rožemberka IV. 495.

Pistorius, Jan; 1600.

Enchiridion IV. 1358.

Pistorius, Pavel z Lučska. — Děkan Karlšteinský 1603; praelát Plzenský 1606; kanovník Vyšehradský 1616.

1. Kázání Jana Zlatoustého (přel.) IV. 1779. b.
2. Vincence Bruna: O umučení a z mrtvých vstání p. n. J. Krista (přel.) IV. 1871.
3. Spůsob života pobožného IV. 1878.
4. Kašpara Šopía: Královská rada hispanskému králi (přel.) V. 493.

Pišeli, Antonín. — Polní kaplan u regimentu kníž. Kinského; narozen 1756; umřel v Praze 1806.

Jakuba Srnce Dicteria (rozmnožil) IV. 29.

Piškule, Jan Sušický; 1592.

Urbana Regia: Lékařství duše (přel.) IV. 1799.

Pitr, Bonaventura (křtěn Josef). — Narozen v Třebechovicích 1708, 5. Listop. Studoval ve Braunově; vstoupil do řádu Benediktinského r. 1727, 28. Řijna. V 25. roce věku svého stal se knězem; pomáhal nejprve při pastýřském úřadě v Polici; přednášel filosofii a theologii v klášteře Břevnovském; stal se sekretářem opata Bennona; oddal se nyní zpytování zřidel českého dějepisu, z něhož však vytržen byl zvolením za praelata do Rajhradu 1756, 25. Května. V důstojenství tomtu umřel 15. Května 1764.

1. Řehola aneb zákon sv. Benedikta V. 477.
2. Hlas na výsosti etc. V. 1229.

Pixa, František. — Narodil se roku 1807 v Pisku; hlavní školu a gymnasium absolvoval tamže, filosofii slyšel roku 1826 a 1827 v Praze, jakož i první rok práv. Roku 1829 změnil své povolání a obrátil se k bohosloví, kteréž studoval v Budějovicích. Hned po vysvěcení na kněžství stal se r. 1833 administrátorem na lokalii v Černišku, kraje Prachynského, diecéze Budějovské; po dvou letech dosazen za kaplana do Mirotic, kdežto rok setrval. V běhu téhož roku stal se prozatímním administrátorem fary v Lašovicích a po šesti měsících opět v Záhoří na panství Worlickém. Roku 1829 dne 17. Března dostal se za expositu do Malína u Kutnéhory.

Krátké vedení k chování etc. owočných stromů VI. 1543.

Placalius, Tomáš Ignac. — Alumnus 1634; farář Březnický 1636.

1. Martyrologium neb passionál sv. Římské církve (z lat. přel.) V. 1258. a.
2. Obora panenská V. 1258. b.
3. Životové swatých panen V. 1258. c.
4. Životy světic V. 1258. d.
5. Postní potrawa V. 1388. a.
6. Pobožný soldát V. 1388. b.
7. Veliký slunečný květ etc. V. 1388. c.
8. Jer. Drexelia: Orloj (přel.) V. 1388. d.

Plácel, Wáclaw z Elbingu. — Narozen w Hradci Králové 1556, 7. Září; stal se kanceléřem v témž roduim městě r. 1588. Umřel mrtvici raněn 1604, 6. Řijna.

Historie židovská IV. 291.

Plaček, Frant. — Narozen 20. Dubna 1809 we Bělči na Křiwovlátsku, studoval od r. 1821 do 1826 w Slaném. Od r. 1826—1833 pokračoval w studiích w Praze; wstoupil 17. Pros. 1833 u vlády Dolnorakauské do praxi, kdež slaužil při krajských auřadech we sw. Hypolitu a Korneuburku. Ku konci r. 1838 na swau žádost přesazen do Čech, byl do Prosince 1844 konceptním praktikantem w kraji Bolelawském. Od Prosince 1844 co krajský tajemník w Chrudimi k swobodnějšímu řízení obci hledě, návrh řádu pro obce wenkowské wypracoval, poměry mezi sedláky a domkáři zpytoval, a o pokautním písarství mezi lidem wenkowským a potřebě úřadowání českého w krajinách českých pojednání sepsal, které již určené k wytisknutí w Musejním časopise 1846, censorau k tisku připuštěno nebylo. Po powolení konstituci wybidnut od nejw. purkrabí Rudolfa hr. Stadionu praesidialním dekretem od 13. Dubna 1848 k poradám o návrhu obecního řádu s mimořádnau gubernialní komisí k tomu ustanowenau, wstoupil 14. Dubna 1848 do Národního wyboru w Praze, po jehož rozpuštění hrabě Thun w praesidialním bureau jej podržel. W Čerwenci pak byw w okresu Chrudimském a Nimbursko-Benátském zároveň wywolen, odejel co poslanec Chrudimský k říšskému sněmu, kdež wywolen do wyboru petičního i urbarního s některými málo výminkami k prawici českonárodní držel; dle jeho návrhu zrušila se 4. Řijna 1848 od 1. Listopadu téhož roku daň fikticialní w Čechách. Po bauři Wideňské měl aučastenství w poradách českých poslanců w Praze w měšťanské besedě, a nawrátíw se k sněmu Kroměřížskému spūsobil co aud 7. sekci, že konstituční wybor do obnoweného návrhu základních práv pro obce přijal také práwo k přijímání nowých audů do swazku obecního, které i do oktrojowané ústawy §. 33. ad c. přešlo. Po rozpuštění sněmu byl dopisem ministra Frant. hr. Stadionu dne 14. Března wyzván z Chrudimě k ministerstwu k poradám o wywazení gruntů, po jichž ukončení ministerní radda Klecanský za prvního sekretáře zemské komisse wywazowací jej požádal. Při nowém zřízení politických úřadů stal se podkrajským w Březnici, jelikož však praesident Klecanský opět o jeho ponechání při wywazowací komissi žádal, ustanowil jej ministr Bach s po-

zústawením jemu tohoto úřadu za spoluhlajujícího auda zemské kommissi w Praze.

W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Čechoslaw 599. g. — Rozl. Praž. 600. n. — Kwěty 1036. i.

Plačko, Štěpán. — Kazatel w Dřenowě 1846.

Křestanský katechismus VI. 1873.

Plachý, Jiří (Ferus). — Narozen w Teyně Horšowě 1583; Jesuita; kazatel u sw. Salvatora w Praze; měl na péči tiskárnu a bibliotéku, kdež dle Balbina 600 rukopisů přečetl a poznamenáními opatřil. Mnoho pod cizím jménem vydával. Umřel w Březnici, kdež byl na odpočinutí, r. 1659.

1. Žiwot sw. Ignacia IV. 1797.
2. Zaltář pro wojáky V. 84. 1539. f.
3. Mappa katolická V. 375.
4. Slawnost prwního století towaryšstwa Ježíšowa V. 460.
5. Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů V. 489.
6. Jer. Drexelia: Orbis Phaeton (z lat. přelož.) V. 492.
7. Křestanské učení V. 715. a.
8. Martina de Roo: O stawu duši w očistci (přel.) V. 715. b.
9. De judicio particulari V. 715. c.
10. Matěje Nennichen: De traditionibus (přel.) V. 715. d.
11. Jer. Drexelia: De coelestibus gaudiis (z lat.) V. 715. e.
12. Těhož: Nuntium mortis (z lat.) V. 715. f.
13. Stít wíry V. 715. g.
14. De poenis inferi V. 715. h.
15. Pomoc katolická dušičkám w očistci V. 715. i. 1539. b.
16. Jana Euseb. Normberského: O wšudy přítomnosti božské V. 715. k.
17. Horacia Turselina: Sláwa nejsw. domu Lau-retanského (z lat. přel.) V. 1160. a.
18. Trůn milosti Marianské V. 1160. b.
19. O španělském kříži V. 1160. c.
20. Zázraky p. Marie Swatohorské V. 1160. d.
21. Pauf nejsw. p. Marie w Neukirchu V. 1160. e.
22. De veritate et praestantia reliquiarum eccl. metropolitanae etc. V. 1160. f.
23. Mikul. Lancicia: Chwála sw. Ignacia V. 1254. a.
24. Žiwot sw. Isidora V. 1254. b.
25. Žiwot sw. řemeslníkůw V. 1254. c.
26. Žiwot sw. 12 apoštolůw etc. V. 1254. d.
27. Žiwot sw. p. Barbory, Anezky, Máři Magdaleny V. 1254. e.
28. Žiwoty sw. patronů českých V. 1254. f.
29. Fama posthuma S. Joannis Nep. V. 1254. g.
30. Žiwot sw. Ludmily V. 1254. h.
31. Žiwot sw. Jana Nepom. V. 1254. i.
32. Lukáše Pinella: Rozmyslowání o čtyrech věcech posledních člověka (z lat.) V. 1385. a.
33. Katolické prostředky pomocné duším V. 1385. b.
34. Duchovní almanach V. 1385. c.
35. Pauf k swaté krwi V. 1385. d.
36. Leonarda Laesia: Kšaft člověka křestanského V. 1385. e.
37. Proroctwí o utrpení p. Krista V. 1385. f.
38. Jana Nadasi: Maria matka boží umírající (přel.) V. 1385. g.

39. Mik. Sfondrata: Praxis spiritualis (přel.) V. 1385. h.

40. Spíže postní V. 1385. i.

41. O přípravowání se k smrti V. 1385. k.

42. O sedmi smrtelných hříších V. 1385. l.

43. Alex. Kawetana (Cajetana); Tužebná a srdečná supplikací lidí po všem swětě umírajících etc. V. 1385. m. 1539. d.

44. Úřední křestanského člověka starost (z lat.) V. 1385. n.

45. Spůsob a kontrfekt prawé křestanské lásky V. 1385. o.

46. O lásce k bližnímu V. 1385. p.

47. Cyriaci Ricci: Zlatý nebeský klíč V. 1539. a.

48. Modlitby k sw. patronům českým V. 1539. c.

49. Hora Sion V. 1539. e.

Plachý, Ondřej. — Slowák; kněz Nowoměstský. Narozen we Wrbowce w Hontské stolici 1755. Umřel 1810, 7. Řijna.

1. Ewangelický funcbral VI. 195.

2. Pevná naděje blahoslawené nesmrtedlnosti, we kteréžto se etc. Pawel Fabri etc. rozlučuje VI. 363.

3. Staré nowiny VI. 728.

4. Žiwot Martina Lutera VI. 1045.

5. Reči písma swatého VI. 1291.

6. Zákon krajinský z ohledu náboženstwi wydáný roku 1791. VI. 1675.

7. Postilla domovní VI. 1906.

8. Platnost umění i po smrti, při pohřbu mládence Št. Pána VI. 2077.

9. Agenda ecclesiastica slawica VI. 2113.

10. K. Šturma: Kochání se s Bohem (přel.) VI. 2216.

11. Kristiana Förstera: Kochání s Bohem (přel.) VI. 2239.

Plánek, Jan. — Mistr truhlářský w Strakoncích. Narozen 15. Kwětna 1789 we Wlachowě Březi.

W paměti pozústawená cnost etc. (nad smrti Pawla Skály) VI. 419.

Platzer, J. Norbert; 1738.

Moře pro plnost wod t. milosti Maria etc. V. 991.

Pleskot, František. — Mlynář Auwalský.

W Rozmanitostech VI. 600. 1125. a.

Plewňowský, Wácslaw. — Jesuita 1665. Jasná zlatá hwězda Šternbersko-Lažanská etc. V. 1081.

Plinowic, Adam z Skocowa.

Filippa Kegelia: Dwanáctero přemyslowání duchowních (přel.) V. 1419.

Plintowic Adam. — Slowák; warhanik Žilinský ok. 1650.

(Od něho několik písní w Citaře Tranowského) V. 86.

Plot, G. — 1841.

We Wčele VI. 496. m.

Plut; 1785.

Prawowec Patelin (přel.) VI. 602.

z Plzně, Prokop. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1403, mistrem 1408; přednášel na universitě; přidržel se strany Husowy; byl děkanem fakulty filos. 1414, 1439, rektorem 1420, 1426, 1443. Na synodě r. 1421 zwolen za jednoho ze čtyř správců strany pod obojí. Roku 1427 w bauři proti Sigm.

Korybutowi wypovězen z Prahy s jinými kněžími strany Příbramovy; r. 1437 byl v poselství ku koncili Basilejskému o stvrzení kompaktat; roku 1439, jsa farářem u sv. Jindřicha, zvolen za administrátora společně s Příbramem; ve kterémž důstojenství byl až do dobytí Prahy od Jiřího z Poděbrad r. 1448.

Napomínání Čechův a Moravanův, a ty kompaktata přijali III. 625.

Plzenský, Matěj. — Kazatel v Poříčí nad Sázavou 1614.

1. Kázání několik IV. 1655. b.
2. Kázání při pohřbu p. Alžběty Waldšteinové IV. 1698.

Plzenský, wiz Rührenšaft.

z Poděbrad, Hynek. — Syn krále Jiřího; kníže Minstrberský. Umřel 1491.

1. Májový sen III. 61.
2. Fucherii Carnotensis: Historia expeditionis Hierosolymitanae (přel.) III. 134.

Podlipský, J. W. — Narozen 30. Listop. 1816 v Michli u Prahy. Doktor lékařství. W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1008. k. 1173. f. 1220. d. — Časop. mus. 1008. d. — Wlastimil 1076. m.

Podmanický, Jan z Assodu. — Uherský rytíř; círk. ewangelických bratrstwa Pešťanského inspektor 1726.

(Několik písní v kancionalu Gloniusa) V. 114.

Podolský, Simeon. — Zemský měřič 1617. Knížka o mírách zemských IV. 745.

Pohan, Wacslaw Alexander. — Narozen 5. Zář. 1791 v Pelhřimově; biskupský notář Budějovický; farář a děkan v Poříčí nad Sázavou.

1. Hlasové duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 326.
 2. Kwětný wěneček školním dítkám VI. 1359.
- W časopisech: Rozličn. Praž. VI. 275. f. — Wčela 496. m. 1220. c. — Českoslaw 932. c. — Přítel mlád. 1581.

Pohl, Jan Wacslaw; 1756—1783.

1. Grammatica linguae bohemicae V. 28.
2. Prawopisnost řeči české VI. 40.

Pohl, Frant. Xaver; 1829.

Přihody a cesty Martina Engelbrechta (z něm. přel.) VI. 840.

Pohlreich, J.

We Wčele VI. 496. m.

Pohořelý, Josef Mirumil. — Narodil se r. 1808 dne 8. Března na Horách Kutných, kdež po vystaupení z hlavní školy normální po 2 roky praktikowal dílem u úřadu berního, dílem u hospodárství městského, pak ale znelibiw sobě té dráhy 1822 nastoupil gymnasiální studia w Hradci Králové. Studia filosofická ukončil w Litomyšli, kamž se z Prahy utekl pro nedostatek wýžiwy. Po mnohém boji s nesuázemi wýžiwy nastoupil 1832 bohoslovní studium w Hradci. Toho ještě

roku přijaw fundací k studiím theologie pro semenišťe Tarnowské, odebral se na universitu Pražskou. Roku 1834 však poděkowaw se za tuto fundací, wstoupil do bohomluweckého ústawu w Litoměřicích. Po swém wysvěcení na kněžství přišel na winici Páně do Brozan. Roku 1838 přeložen na kaplanství do Turnowa, později stal se duchowním správce w Mlázowě, diecezi Budějowické.

1. Kancional VI. 269.
2. Citové k jmeninám Hynka Šaura VI. 465.
3. Jarošín a Swatawa VI. 837. a.
4. Jaronka, kněžna Kokořinská VI. 837. b.
5. Jarbor a Miloslawa VI. 837. c.
6. Žiwotopis wel. p. Ant. Hanikýře VI. 1063.
7. Husárek VI. 1347. a.
8. Osmero příběhů VI. 1347. b.
9. Ferdinand VI. 1347. c.
10. Katolická modlitební a poučná knížka VI. 1347. d. 2443.
11. Popsání žiwota a skutků swatých a swětíc božích (dle Sinzla) VI. 2196.

Poimon, František. — Narozen w Polné r. 1817. Kooperator w Německém w Jihlawsku. O žiwotě, zázacích etc. sw. Liguriáše VI. 2194.

Pokorná, Jar. —

We Kwětech VI. 496. k.

Pokorný, Frant. — Posluhač filosofie w Plzni 1819.

W Rozmanitostech VI. 1076. a.

Pokorný, W. —

We Wčele VI. 1477. k.

Polák, Milota Zdirad. — Narozen 29. Února 1788 w Zás mukách; byl adjutantem barona z Kollernu; professor českého jazyka na Nowoměstské akademii; nyní generál.

Wznešenost přírody VI. 537.

We Wěnci VI. 521.

Polauský, František Urban. — Narozen we Skutči r. 1793; lokalista w Černohoře.

Řeči duchowní VI. 1979.

Polanus, Amand.

Summa učení o wěcném božím předřízení. Příd. 103.

Pole, Hynek; 1842.

Žiwa VI. 1505.

Polda, Mikuláš; 1473.

Písně rozličné duchowní III. 40.

Polenský, Fr. P. —

Kalendář pro čas a wěčnost VI. 764.

Polický, M. —

We Wčele VI. 496. m.

Poličanský, Matěj; 1600—1613.

1. Rozmlauwání hosta s paustewníkem IV. 1360. a.

2. Obrana prawdy hospodinowy etc. IV. 1360. b.

3. Pokuty a trestání přestupníkůw božích při kázání IV. 1413.

4. Knížka o wyjití Noe z korábu etc. IV. 1472.

Polius, Lukáš; 1595.

Sedm kázání o žiwotu wěcném IV. 1606.

Pollášek, František. — Narozen w Příboře

4. Října 1757; professor dogmatiky, pak

- moralky a pastoralky. Roku 1799 a 1802 rektor lyceum Olomaučského; od r. 1803 děkan a farář w Dolanech a ředitel studii theol. w Olomauči. Zemřel 4. Čerwence 1818.
1. Písmo swatě nowého zákona VI. 1715.
 2. Ranní wyklad epištol nedělních VI. 1903.
 3. Příkladové VI. 2233. 2243.
 4. Modlitby (přel.) VI. 2344.
 5. Prawé poznání boha VI. 2361.
- Polonus**, Walentin Pelčický. — Farář Dřewický 1584—1600. Byl r. 1564 kaplanem w Jindř. Hradci.
1. Specialník IV. 85.
 2. Pomni na mne IV. 1332.
 3. Ruční knížka IV. 1826.
- Pomocník**, Wawřinec. — Wčelař w Kočkovicích 1811.
- Maudrý wčelař VI. 1515.
- Pongrac**, Baltazar. — Slowák; saundní assessor stolic Liptowské, Zwolenské a Pešťanské 1783.
- Amadea Kreuzberga: Pobožné přemýšlowání (z něm. přel.) VI. 2209.
- Pontanús**, wiz z Preitenberka.
- Poskok**, Witolid; 1589.
- Kaule Dawidowa IV. 1329.
- Pospíšil**, Jan Hostiwit. — Narozen w Kutnéhoře 30. Kwětna 1785; impressor w Praze a w Hradci Králowé.
- Šmida: Stařeček z hor (přel.) VI. 1363.
- Pospíšil**, Jaroslaw. — Narozen 13. Září 1812 w Hradci Králowé. Syn přeďešlého. Přewzal po otcí tiskárnu Pražkau.
1. Kwěty (Redigowal) VI. 752.
 2. Tré powídek etc. dle Glace a Houwalda VI. 848. a.
 3. K. Šmida: Timoteus a Filemon (přel.) VI. 848. b. 1369.
 4. Šmida: Josafat (přel.) VI. 848. c.
 5. Zschokke: Wečer před sobotau (přel.) VI. 848. d.
 6. Jakobsa: Dwě Marie (přel.) VI. 848. e.
 7. Ušlechtilá Pawlinka (z něm. přel.) VI. 848. f.
 8. Bratři (přel.) VI. 1363.
- W časopisech: Kwěty VI. 559. g. 913. c. 1008. k. 1067. q. 1076. g.
- Pospíšil**, Ladislaw. — Kotzebue: Ednard w Skotsku (přel.) VI. 679.
- Possart**, Frd. — Lehrbuch der slawischen Sprachen VI. 121.
- Pothmann**, M. C. — Farář; 1791.
- Mrawokniha VI. 2219.
- z Prachatic**, wiz Křišťan.
- z Praitenberka**, Jiří Barthold Pontanus. — Probošt kostela na hradě Pražském 1606.
1. Žiwot sw. Iwana IV. 1787.
 2. Duchowní obweselení země české P ř í d. 104.
- Prawda**, Jan Litowanský; 1618.
- Apologia etc. pána z Waldšteina IV. 503.
- Pražák**, Wácslaw. — Řádu kazatelského; 1740.
- Modicum non modicum sed gloriosum. Malicko etc. V. 998.
- Pražák**.
We Wčele VI. 496. m.
- Pražský**, Wácslaw. —
Modlitby V. 1587.
- Pražský**, Hynek. — Purkrabí w Březnici; 1819.
- Wystraha proti krvotoku etc. dobytku VI. 1650.
- Předák**, W.
We Kwětech VI. 1175. c.
- Prefát**, Oldřich z Wlkánowa. — Rytíř; narozen 1520; měšťtěním Pražský; důmyslný a řemeslný hotowitel mathematických nástrojů; putowal do Jerusalema, Compostelly a jinám. Umřel 26. Čerwence 1565.
- Cesta z Prahy do Benátek etc. a do Palastiny IV. 643.
- Přelaucký**, Tůma. —
1. Psaní P. Sigmundowi III. 735. a.
2. O páwodu jednoty bratrské III. 735. b.
3. Psaní Wawřincowi Krasnickému III. 748.
- Přemýslenský**, Jan.
List stawům o neřádu kněžském III. 153.
- Presl**, Jan Swatopluk. — Narozen 4. Září 1791 w Praze; doktor lékařstwí; professor přírodopisu na fakultě medicínské; člen mnoha spolků učených. Umřel r. 1849, 12. Dubna.
1. Krok (Redigowal) VI. 741.
 2. Flora Čechica VI. 1464.
 3. Rostlinář VI. 1465. a.
 4. Barona Jiř. Cuviera: Rozprawa o přewratech kůry zemské VI. 1465. b.
 5. Ssawectwo VI. 1465. c.
 6. Nerostopis VI. 1465. d.
 7. Wšeočecný rostlinopis VI. 1465. e.
 8. Lučba čili chemie zkusná VI. 1483.
 9. Obširné prstonárodní naučení o řemeslech etc. (dle Poppe) VI. 1584. a.
 10. Časopis technologický (Redigowal) VI. 1584. b.
 11. Důležitě slovo etc. o blahocinnosti očkowání VI. 1616.
- W časopisech: Krok VI. 1008. i. 1162. g. 1473. m. 1488. d. 1607. e. — Kwěty 1067. q. — Časop. mus. 1473. g. 1607. d.
- Presl**, Karel Bořiwoj. — Narozen w Praze 1793. Doktor lékařstwí, professor přírodopisu na fakultě filosofické.
- Flora Čechica VI. 1464.
- Přešťický**, Martin; 1634.
- In subitum obitum etc. na pohřeb pana Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- Pretlik**, Benj. Josef. — Křižowník s čerwenau hwězdau; 1740—1744.
1. Wečeře weliká etc. V. 780.
 2. Lingua trium saeculorum V. 996. a.
 3. Liber scriptus intus et foris V. 996. b.
- Přibík**, Jan Prawoslaw. — Narozen w Mnišku 4. Dub. 1811; učitel školní w Berauně od r. 1836.
1. Zásoba ku předpisům a diktowání VI. 66.
 2. C. Montala: Krátké a pochopitedlné nawedení k ladění forte a piana VI. 185.

3. Bílé klobanky VI. 688.
 4. Škola mrawů a užitečných wědomostí VI. 1218.
 5. Počítání písemná VI. 1401.
 W časopisech: Wčela VI. 496. m. 913. d. 993. h. 1008. f. 1037. 1067. n. 1076. d. — Kwěty 558. i. 1162. i.
- Příbil, Martin A.** — Narozen 14. Pros. we Slaném; kaplan w Břežanech.
 1. Národní písně VI. 311.
 2. Katolik VI. 2396.
 W časop. pro katol. duch. VI. 1125. b.
- Příbilowský, Martin;** 1828.
 W Rozl. Praž. VI. 600. n.
- Příbislav, wiz Pulkawá.**
 z **Příbrami, Jan** (jinak Kněz). — Stal se bakalářem swobod. umění r. 1409, mistrem 1413. Byl děkanem fakulty filos. 1438. Kněz strany pod obojí; r. 1427 při bauri proti Sigmundowi Korybutowi vypuzen s následovníky swými z Prahy pro rozepři swau s Englišem a Rokycanau. W čas jednání o kompaktata byl hlawau kněží těch, kteří se s kompaktaty spokojili, tak jak byli roku 1433 namluweny s poslanci koncilia Basilejského, a o potvrzení Rokycany za arcibiskupa nestáli. Roku 1439 stal se společně s Prokopem z Plzně administrátorem strany pod obojí, jsa tehdáž farářem u sw. Jiří. Z důstojenství tohoto swržen r. 1448 po dobytí Prahy od Jiřího z Poděbrad, umřel téhož roku w Provinci.
 1. Žiwot kněží Táborských III. 160.
 2. Kniha proti Rokycanowi III. 639.
 3. Řeči III. 706. c.
- Příbram, Pawel** z Prahy. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1506, mistrem 1515; učil na universitě; wýtečný hwězdář; umřel r. 1520. 5. Října.
 Martiná Luthera: Wýklad na desatero božích přikázání III. 853.
- Příhorský, Frant.** — Narozen 6. Říj. 1787 w Praze.
 W časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.
- Příchowický.**
 We Wčele VI. 913. d.
- Přík, Bohuslaw;** 1782.
 K důstojně welebnému biskupu Kralohradeckému VI. 1097. b.
- Prohl, Baltazar** ze Sibenhirtu; 1562.
 Wýklad na žalmy IV. 1497.
- Procházka, Adam;** farář u sw. Hawla. 1610. (Spis hanlivý proti stawům) IV. 1394.
- Procházka, Jan.** — Řádu sw. Pawla 1710. Palma honoris etc. při první mši P. J. Mokrého V. 911.
- Procházka, Jiří František de Lauro.** — Farář Swatopolský 1715; děkan Beraunský, pak vicesuperior w domě duchowních u sw. Karla Borromea; 1736.
 1. Nowý welikomocný nebeský Kralomoc t. j. sw. Pius etc. V. 913.
2. Hortus voluptatis t. j. Zahrada rozkoše etc. V. 939.
 3. Na hory Judské etc. se ubírající králowna nebeská etc. V. 983.
- Procházka, Josef (Dewitský).** — Narozen 16. Ún. 1811 w Jindřichowě Hradci; doktor lékařství; Srowněj: **Dewitský.**
 1. Školka řeči uherské VI. 118.
 2. Poslední konsul Kafský (z rusk. přel.) VI. 862.
- Procházka, Tomáš.** —
 1. Tři písně duchowní VI. 246. a.
 2. Chwála boží a swatých jeho VI. 246. b.
- Procházka, Wojtěch F.** — Narozen 18. Dub. 1781 w Praze. Čestný kanovník na Wyšehradě; farář u sw. Wojtěcha, dříwe w Kojetíně.
 1. Píseň při mši swaté VI. 251.
 2. Hlasy duchowenstwa (příspěwek) VI. 320.
 3. Šmida powídky pro kwětauci mládež VI. 1354.
 4. Dobrý tón (od Töpfera) VI. 693.
 5. Kastelliho: Dwa přátelé a jediný kabát VI. 693.
 6. Töpfera: Wéwodaw rozkaz VI: 693.
 7. Šestero postních kázání VI. 1954.
 8. Kázání w chrámu p. Libeznickém VI. 2041.
 9. Kázání na welikonoční boží hod VI. 2052.
 W časopisech: Kwěty 913. c. 993. m. 1008. k. 1036. i. 1076. g. 1162. i. 1220. d. 1475. b.
- Procházka, Filipp;** 1818.
 Píseň zpíwaná od Zapské školní mládeže etc. VI. 420.
- Procházka, Amadeus.** — Piarista; 1780. Sekretář český VI. 1691.
- Procházka, Frant. Faustin.** — Narozen w Paké 1749 13. Ledna. Kněz řádu Paulanů, kazatel; opakowal humaniora s mladšími duchowními; učil historii církewní, hebrejskému jazyku, hermeneutice; od r. 1786 byl censorem, direktorem gymnasia, c. k. bibliotekářem. Umřel 1809, 2. Prosince.
 1. Bibli česká (společně s Durychem) VI. 1705.
 2. Bibli česká VI. 1707.
 3. Pismo sw. nowého zákona VI. 1714.
- Procházka.**
 Časop. pro katol. duch. (Redigowal) VI. 1738.
- Prokop.** — Písař Nowého města Pražského od r. 1440 až 1467.
 Kronika III. 57.
- Prokop, z Jindřichowa Hradce.** — Bratr.
 1. Otázka, slušili křesťanom mocí swětskau newěrně neb bludně k prawé wíře přinuowati. III. 222. 757. b.
 2. Počet z wíry III. 704. a.
 3. O dobré wůli III. 704. b.
 4. O tom, že wždy etc. diwný lid byl na světě III. 704. c.
 5. Bratru Lukášowi o spis Bárky III. 704. d.
 6. O modlárství III. 757. a.
- Prokop, Josef.** — 1783.
 1. Píseň ke mši swaté VI. 196.
 2. Krátký wýpis pětileté wojny židowské (dle Jos. Flavia) VI. 938. a.
 3. Mrawné naučení pro mládež sedlskau VI. 1273.
- Prokopius, Jan Litoměřický;** 1620.

1. Kázání o třesení země w kraji Hradeckém IV. 1659. a.
2. Slow božích o sw. Anně prorokyni wysvětlení IV. 1659. b.

Prokopius, Jan. — Slowák, lékař w uher-
ské Skalici 1788.

S. A. D. Tysseta: Správa pro lid obecný, kterak
by zdraví svého chrániti etc. mohli (z franc.
přel.) VI. 1592.

Prostějovský, Jiřík. —

Notule bohobojným pannám u sw. Anny III. 181.

Prostějovský, Kašpar. —

1. Spis z písem swatých sebraný o prawém a
wčném bohu otcí, synu i duchu sw. etc. IV.
1220.

2. Apologia: Zjwéne dostiučinění etc. z wíry
bratrské IV. 1227.

z Prostiboře, Woldřich na Lohowicích.

Práva a řízení zemská království českého IV. 916.

Prošek, Hynek. — 1846.

We Wčele VI. 496. m.

Pruno, Fraštacký Jan. — Slowák; rektor
gymnas. we Fraštaku, potom w Trenčíně;
umřel 1866.

Katechismus IV. 1319.

Prybiš, Daniel. — Slowák Hachowský; kněz
a starší bratrstwa 1611; r. 1624 dostal se
do Hachowa we Spiši.

Katechismus Luthera IV. 1406.

Pučálka, Pawel. — Farář w Kardašowě
Řečici 1677; narozen w Praze.

1. Balbina: Epitome (z lat. přel.) V. 297.

2. Lodi církwe swatě rytěrující V. 384.

Puchmayer, Antonín. — Narozen 11. Ledna
1769 w Teyně nad Wltawou. Kaplan w

Prachaticích; administrator w Jinonících; farář
w Citolibech, w Radnici 1806. Ruskau jeho
grammatiku akademie Petrohradská schwálila.
Umřel w Praze 1820, 29. Září.

1. Prawopis ruskočeský VI. 45.

2. Hantyrka, oder čechische Diebssprache VI.
120.

3. Rymownik VI. 178.

4. Sebrání básní a zpěwů VI. 278.

5. Dub Černohorský VI. 394.

6. Chrám Gnidský (z franc. přel.) VI. 535.

7. Zpěwy z čarodějně fletny VI. 628.

8. Kašpara hrab. ze Šternberka: Pojednání o by-
linářství (přel.) VI. 1463.

9. Krátké ponaučení o hospodářství VI. 1494.

10. Nedělní kázání VI. 1945. a.

11. Kázání swáteční VI. 1945. b.

z Puchowa, Jan (arcibiskupství Pražského
administrator před r. 1554) a Sigmund (bratr
jeho).

Sebest. Münstera: Kosmografia (přel.) IV. 642.

Pulina, N. 1822.

Weřowé k pohřební poctivosti Samueli Pul-
nowi VI. 244.

Pulkawa, Přibík z Radenína. — Správce
školní u sw. Jiljí w Praze 1373—1376.

Kronika česká II. 75. IV. 439.

Püner, Kliment Wl. — Narozen w Praze;
doktor w lékařství.

1. Ženských se štítí (přel.) VI. 673. b.

2. Výbor diwadelních her zahraničních VI. 676.

3. (Rozličné diwadelní hry přeložil) VI. 689.

4. Bulwera: Noc a jitro (přel.) VI. 894.

5. Trulitzte: Wíra, wlast a láska (přel.) VI.
906.

W časopisech: Wčela VI. 496. m. 913. d.

Purkyně, Jan. — Narozen 17. Pros. 1787
w Libochowicích; řádný professor fysiologie
we Wratislawi w Slezsku; člen mnoha spo-
lečnosti učených, duchem i učeností wýtečný.
Psal některá díla swá německy: Roku 1850
powolan na universitu Pražskou.

1. Bedřicha Šillera: Básně lyrické (přel.) VI. 336.

2. (Pojednání o drobnohledné powaze mozku)
VI. 1475.

W časopisech: Wlastimil VI. 496. l. — Časop.
mus. 559. d. 570. b. 1037. 1170. d. 1488. c.
1588. a. — Kwěty 913. c.

Pytlík, Jan. — 1488.

(Wydawatel biblii III. 536.)

Ráb, Wácslaw. — Narozen 1807 (?) w Be-
nátkách nad Jizerau. Umřel 1838, 19. Pros.
Smšžené básně VI. 322.

W časopisech: Wčela VI. 496. m. 559. h. 913.
d. — Časop. mus. 559. d.

z Rabšteina, Prokop; 1444—1448.

Dopisy III. 486.

Rabus, Ludwik.

Modlitby Příd. 123.

Ráček, Jan Hradecký. — Písař radní menšího
města Pražského; 1542.

Wýkladové na čtení swátků (z lat. přel.) IV.
1490. c.

Ráček, Jan z Chotěruiny; 1581.

Fišera Raffenského biskupa: Modlitby nábožné
(přel.) IV. 1955.

Račenský, Jan Jiří. — Kněz pod obojí.

(Příběhowé jeho od r. 1618—1623) IV. 579.

Račín, Karel Theatiuský. — Kněz řádu kaza-
telského; 1706.

1. Čtyry žiwlowé proti hříšné duši bojující V.
865. a.

2. Opera ecclesiasticæ. Robota církowní V. 865.
b.

3. Sněm nebeský V. 865. c.

4. Duchowní zasnauení etc. Anny M. T. Audrické
a Anny K. B. Hložkowny z Zampachu V. 900.

Radič, Ondřej. — Slowák, Mukačewské tvrže
komendant hrdinský.

(Připisuje se mu jedna píseň w Citaře Tranow-
ského V. 86.)

Radl, Eugen; 1733—1737.

1. Českosláwa etc. aneb sw. Wácslaw mučed-
ník V. 973. a.

2. Nejwětší krwe mzda etc. (o sw. Františku)
V. 973. b.

3. Přátelské echo neb jekot etc. sw. Jan Nepo-
mucký V. 973. c.

4. Vale w zapomenutí marného swěta etc. frater
Edmundus Goltc. V. 973. d.

5. Kázání etc. po dokonalých 50 létech P. Frid-
richa Winše V. 973. e.

6. Dobrý pastýř dlouhého wěku etc. na den
slawné mše sw. po 50 létech kněžství P. Frid-
richa Winše V. 978.

Rádlo, Fr. — Narozen w Pece (jinak u Pecky) dne 31. Srpna 1804; kněz od roku 1830, kaplanowal w Petrowicích blížě Wysłokého Chlumce, od roku 1832 w Postupicích, a nyní jest, od roku 1841 kaplanem zámeckým w Jemništi.

Rozmlauwání o kořalce (dle Bötchera) VI. 2214.

z Radonína Přibislaw; wiz **Pulkawa**.

Rachtaba. — Nožif Pražský, český bratr. — (Jeho jest jedna píseň w Kancionále III. 48.)

Rais, Jan Josef. — Narozen 23. Kwětna 1803 w Krchlebic; kaplan a kand. dokt. bohosl. w Kopidlně.

W časop. pro katol. duchow. VI. 275. d. — Přitel mlád. VI. 1260.

Rajská, Bohuslawa; nyní paní Čelakowská. We Kwětech VI. 496. k.

Rakownický, Jan. — Měšťan Pražský 1587. Historie česká od r. 1575 do 1587 IV. 430.

Rakownický, Wácslaw; 1539. Jiřika Maška: Otázky theologické Luterowi poslané (z něm. přel.) IV. 1230.

Rameš, Wácslaw; 1589. Historické wypsání o Sigmundowi Římském císaři etc. IV. 431.

Ramhofský, J. Jindřich; 1743. Trojí pospání etc. (wjezdu a korunowání Marie Terezie) V. 294.

Rausinowský; 1590. (Knížka). Příd. 124.

Rautenkranc, (Rautowský) Josef. — Narozen 1776, 22. Března w Hradci Králové.

Kněz; byl r. 1803—1805 w Jaroměři učitelem privatním prwních tříd grammat., w r. 1807 w Nowých Dworích a w r. 1815 farář w Sedlci. Umřel 1818. Jeden z prwních pěstowatelů českého jazyka po wzkříšení jeho.

1. Cwíčení w mluwení jazykem německým VI. 129.

2. Zpěw ke cti Františka II. (Bože zachowej nám krále) od Meinerta (přel.) VI. 382. a.

3. Rádostné citelnosti poddaných Pečických VI. 382. b.

4. Zpěw plesajících Čechů o slawnosti pokoje VI. 382. c.

5. Slowo prawé všem národům ewropejským VI. 950. a.

6. List obrancům českým VI. 950. b.

7. Prowolání národu českému VI. 950. c.

8. Modlitby za pozhnání, e. k. wojsku VI. 950. d.

9. Obraz Františka II. (z něm.) VI. 1049.

10. Engelmannowa knížka; obsahující krátké učení mrawů VI. 1296.

11. Wieganda: Naučení pro owčáky (z něm. přel.) VI. 1522.

12. Kázání postní VI. 1944. a.

13. Kázání swáteční VI. 1944. b.

14. Pobožné přemýšlowání na křížowé cestě VI. 2230.

15. Pokrm duše (přel.) VI. 2308.

16. Jaisa kniha ke čtení a modlení pro malé dívky VI. 2317.

17. Modlitby pro malé lidi (dle Hermana) VI. 2318.

18. Dobré šimé w dobrau zemi (dle Jaisa přel.) VI. 2323.

W časopisech: Hlasatel VI. 8. b. 588. a. 599. a. 932. a. — Wídenské listy VI. 599. c. 932. b. 1162. b.

Rayman, František. — Narozen w Jičíně 1762, 8. Března. Kaplan na Welši, w Králowé Městci, Častolowicích, pak lokalista we Woděradech, posléze děkan a wikář w Častolowicích. Umřel 1829, 3. Ledna.

1. Píseň ke cti a chwále sw. M. Magdalény VI. 241. a.

2. Píseň ke cti a chwále sw. Jana Nepom. VI. 241. b.

3. Poslední den a soud VI. 536.

4. Maří Magdalena VI. 545. a.

5. Josef Aegyptský VI. 545. b.

6. Sedlské námluwy VI. 643. a.

7. Wyhrané panství VI. 643. b.

Přispěl ku Příteli mládeže VI. 1260.

Rayt, František. — Farář Hbítský; 1838. Pobožnost k blahosl. p. Marii VI. 2428.

Rebmann, Alberik. — Professus kláštera Zbraslawského 1734.

1. Wšecko troje dokonale (o Janu Nepom.) V. 963. a.

2. Sara pět set let stará etc. (o klásteru Zdarském) V. 963. b.

Regenvolsci, Ondřej. Slawonie reformowaná. Příd. 126.

Regius, Jan Zeletawský. — Farář Žatecký; 1620.

Perkynsia: Swědomí lidské (z lat. přel.) IV. 1920.

Regner, Jos. — Narozen dne 23. Unora 1794 w osamělém mlýně nad Úpau w Hawlowicích

na Náchodsku, kdež i školu českau nawštěwował, pak w Aupici se cwíčil. Gymnasialní studia odbyl dilem privatně dilem w Braunowě od roku 1805 až 1810; od roku 1811 až do 1817 studowal filosofii a theologii na universitě Pražské. W Pros. 1817 dostal se za kaplana do Náchoda, r. 1829 stal se kaplanem zámeckým w Náchodě, a tu pustý vrch zámecký wysázal a pěsínkami opasal. Roku 1831 učiněn byl farářem we Hronowě, tam faru stawěl, a zádušní pole a lesy zwelebil. Roku 1845 přesazen do Náchoda za děkana, bisk. wikáře a školdozorce.

Zaslaužily o školy a o průmyslné wzdělání lidu.

W Příteli mládeže VI. 1547. e.

Rehak, Antón Arnost. — Narozen w Hradišti w kraji Boleslawském 2. Srpna 1809; wyswěcen na kněžství 4. Září 1834, spoluředitel alumnatu Litoměřického.

Núbožná památka sesnulých w pánu VI. 2368.

W časopisech: Wěla VI. 599. h. 913. d. 993. h. 1067. n. 1076. d. 1220. c. — Kwěty 1076. g. 1607. f.

Rehor, bratr. — Rytíř, syn sestry Rokycanowý; půwodce jednoty bratrské. Umřel 1473 w Brandýse nad Orlicí, kdež jest pochowan w skále (w wčelnici).

1. Toto psaní učiněno jest etc. (Kniha o věcech jednoty bratrské) III. 147.
2. Pořízení kněží etc. III. 634.
3. (Listy jeho některé.) III. 667.

Rehoř, Jos. Stanislav. — Příspěvek k Rozmanitostem VI. 736.

Reichl, Vincenc. — Příspěvek ku Příteli mládeže VI. 1260.

Reil, Albert. — Řádu praemonstrátského. Příspěvek k Rozmanitostem VI. 736, k Hyllosu VI. 737, k Dobroslavu VI. 740. a.

Reismann, Ferdinand K. 1722—1725.

1. Neuhasedlný oheň lásky etc. sw. Jan Nepomucký V. 935. a.
2. Dvě sprostné kázání (o sw. Martyru etc.) V. 935. b.
3. Dvě kázání o sw. Martinu V. 935. c.

Reitinger, Petr Čestislav. — Narozen dne 28. Čerwna 1806 we Wodňanech. První školní vzdělání nabyl na domácí městské škole; opoždile dostale 1822 na normalní školy w Pisku, Strakonické a w Táboře, kdež se vzdělal k stawu učitelstwu. Zastával nejprwé r. 1825 místo onemocnělého učitele we Wolyni. Od Září 1826 nawštěwowal 4. třídu w Táboře, mezi školním během však as 4. měsíce praktikowal w Chotowinách při purkrabstwi. Nawrátiw se do Tábora, odbyl zkauský pädagogické w Kwětnu 1827. Po 5 měsících odešel do Prahy a stal se pomocníkem na škole u p. Marie de Viktoria (4. Listopadu 1827). Bída jej však z Prahy wyláčila. Nawrátiw se již w Unoru 1828, stal se 28. Dubna 1828 pomocným učitelem w Lazanech Enisowych; kdež roku 1838 založil také nedělní sedlskau školu pro sausedy, nazwanau malý Zlatodol. Roku 1839 nawštěwowaw krátky čas nedělní přednášky Ammerlingowy w Praze, powolan byl roku následujícího za učitele do Slawětina na panstwi Peruckém w Rakownicku (1840, 28. Čerwna.)

Obraz utrpení etc. ku pomoci nešťastným Blatěčanům VI. 1022.

We Kwětech VI. 1507. f.

Rektor, Jiří. — Narozen w Rožďalowicích (dle Balbina w Nimburce) 1632. Jesuita, učitel gramm. 3 léta; kázal w Týně 20 let. Rektor w Kutnéhoře 3 léta. Umřel w Jindřichowě Hradci 1690. Wýmluwný. Studnice milostiwého léta V. 1101.

Rennert, Wácslaw L. — Narozen 18. Čerwence 1802 we Wražkowicích (?); kaplan w Budýni w Litoměřicku. W Časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Repanský, Martin z Choceň; 1587—1599.

1. O neplodnosti manželské IV. 693.
2. O moru IV. 900.
3. O potupě swěta (přel.) IV. 1838.

Řepka, Jan Sylvester. — Farní učitel druhé

třídy w Kopidně. Studowal gymnasium w Praze.

W Příteli mládeže VI. 1547. e.

Řešátko, wiz Rosacius.

Řešel (Reschelius) Tomáš. — Narozen w Jindřichowě Hradci, farář w Jarošowě; 1560—1575.

1. Dictionarium latino-bohemicum IV. 34.
2. Katechismus wíry, učení etc. swatých starých učiteluow etc. IV. 1273.
3. Kniha Jesusa Sýracha (z něm. Kašpara Hubeřina) IV. 1192. 1496.
4. Kázání křesťanská etc. Fridricha bisk. Widenškého (z lat. přel.) IV. 1535.
5. O nekřesťanském a hrozném lání etc. (z něm. Andr. Muskula přel.) IV. 1814.

Řešetka, Michal. — Farář w Dubnici, pak w Horní Suči w Uhrích.

Kázně (sebrané) VI. 1957.

Rettig, Jan Alois Sudipraw. — Narozen 21. Čerwence 1774 w Kwasinském zámku u Solnice; radní w Přelauči 1812, pak w Austi nad Orlici 1818, konečně w Litomyšli 1834.

1. Kauzelná pištala VI. 648. a.
2. Neškodí přátel zkauseti VI. 648. b.
3. Sňatek ze žertu VI. 648. c.
4. Narcisky VI. 852. a.
5. Kwítí májové VI. 852. b.
6. Seneky: O stálosti maudrého (přel.) VI. 931. W Čechoslawu VI. 559. c.

Rettigowá, Magdalena Dobromila, rozená Artmannowá. — Narozena 31. Ledna 1785 we Wšeradicích; powdána za Jana Rettiga (předěšlého) r. 1808.

1. Bílá růže VI. 664. a.
2. Koš VI. 664. b. 836. c.
3. Wdovec a wdowa, od Holbeina (přel.) VI. 664. c.
4. Příběhowé pro dcery české a morawské (přel. z Kotzebue) VI. 836. a.
5. Jaroslav a Terinka VI. 836. b.
6. Mařenčin košíček VI. 1310. a.
7. Wěneček pro dcery wlastenské VI. 1310. b.
8. Chudobičky VI. 1310. c.
9. Mladá hospodynka VI. 1361. 1504. b.
10. Dobrá rada slowanským wesničankám VI. 1504. a.
11. Domáci kuchařka VI. 1572.
12. Kafičko a vše co je sladkého VI. 1574.
13. Křesťanka důwěřující se w boha VI. 2378.

W časopisech: Casopis mus. VI. 496. h. — Kwěty 496. k. — Wěla 496. m. — Wěneč 521.

Řezníček, Josef Jindřich. — Narozen w Praze dne 1. Kwětna 1823. Studowal na Pražském akademickém gymnasium humaniora (1839—1840), na filosofické fakultě logiku (1841—1842). Obrátiw se na krátky čas ke stawu učitelstwu (1844—1845) wstoupil na to r. 1847 do auřadu u appellačního saudu w Praze, kdežto až 1850 co c. k. akcěssista slaužil. — Tohoto roku ustanowěn za kancelistu při c. k. zemském saudu w Plzni. — Plawba Berezinská (z franc.) VI. 896. 987. W časopisech: Kwěty VI. 913. c. — Wěla 913. d.

- Rhacopaeus**, Kaspar Wodňanský. — Žil na počátku 17. století.
Narození Messiáše IV. 1447.
- Rhacotoma**, Viktorin Wodňanský.
Historia o umučení Pírid. 125.
- Ribay**, Jiří. — Slovák. Kazatel ew. w Cin-
kotě, potom kněz Torženský w Báčské sto-
lici. Umřel 1813, 4. Ledna. (Wiz Rybay.)
1. Kniha přísloví českých a slovenských VI. 145.
2. Leopolda II. mandat we věcech ewang. ná-
boženství (přel.) VI. 1106.
3. Pravidla moresnosti VI. 1289.
- Ričan**, Hynek. — Kommendator řádu Mal-
tanského w Uhřích a jidlonoš Ferdinanda I.
(Listy jeho) IV. 240.
- Riedl**, Mikuláš z Nayerperka; 1604.
Lukáše Pelliá; Sedmero kázání o životu věčném
(přel. z něm.) IV. 1618.
- Riedel**, Ignac (Hynek). — Narozen 1809 19.
Čerwna w Kutnéhoře; kaplan w Holohlawech,
pak kancellista biskupský w Hradci Králové.
W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. — Přítel
mládeže 1386. b.
- Riedl**, D.
We Kwětech 1140. o.
- Rieger**, František Ladislaw. — Narozen 1818,
10. Pros. w Semilech; doktor w práwich;
r. 1848, wrátiw se z cest konaných w Jiho-
słowanech a Wlaších, byl jedním z nejaučin-
nějších audů Národního Výboru w Praze, a
z předních řečníků na ústawodárném sněmu
we Widni a Kroměříži, po jehož rozpustění
odebral se na cesty, jmenovitě do Paříže a
Londýna. Wrátil se do Prahy na začátku r. 1851
1. České besedy (Příspěwek) VI. 340.
2. Pan Čapek (přel. z polsk. od Fredra) VI. 712.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1008. k.
1067. q. — Wlastimil 496. l. — Wěcla 913. d.
- Rieger**, Ferdinand; 1831.
Zření důwěrnosti k nebi VI. 2399.
- Richter**, Benedikt. — Narozen w Příboře r.
1791. Kněz řádu Benediktinského w Rajhradě,
doktor filosofie; wyslaužilý professor nábo-
ženství a wychowatelství na filos. ústawu w
Brně a wys. školách we Widni, též wyslau-
žilý professor a ředitel studií na lyceum Aug-
špurském; nyní správce fary w Ostrowa-
čicích.
Řeč při pohřební slawnosti cis. Františka I. VI.
2097.
- Richter**, Engelbert. — Narozen w Klimko-
wicích w Opawsku r. 1796. Doktor, pro-
fessor církewní historie, wyslaužilý rektor
university Olomucké, nyní farář w Modřicích
u Brna.
W Časop. pro katol. duch. VI. 1125. e.
- Rimawski**, Janko. —
1. Swojim wrstovníkóm na pamjatku VI. 494.
2. Slowenskej powesti VI. 909.
- Rirenšaft**, Alois Wl. (Plzenský). — Narozen
w Plzni 29. Ledna 1813. Odbyw tamější jak
německé, tak latinské a filosofické školy,
wstoupil r. 1838 jakožto praktikant do státní
služby při c. k. auctárně, a stal se accessi-
stau při též úřadě.
1. České besedy (Příspěwek) VI. 340.
2. Dramatické spisy VI. 690. a. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
W časopisech: Kwěty 496. k. 507. k.
- Ritter**, J. 1730.
Růže zlatá od J. S. papežské Benedikta XIII. po-
swěcená, sw. Jan Nepomucký V. 960.
- Rittersberka**, J. Ritter. — Pěns. c. k.
hejtman.
České národní písně VI. 509.
- Rittersberka**, L. Ritter, syn předešlého,
Skrownické návrhy stranu nowého českého dí-
wadla VI. 189. o. 180. o. 181. o. 182. o. 183. o. 184. o. 185. o. 186. o. 187. o. 188. o. 189. o. 190. o. 191. o. 192. o. 193. o. 194. o. 195. o. 196. o. 197. o. 198. o. 199. o. 200. o.
W časopisech: Wěcla VI. 496. m. — Kwěty
559. g. 1140. o.
- Riwulus**, Jan Zlutický. — Farář Zwolenó-
weský; 1600.
Knížka welmj potěšitelná w nemoci i smrti IV.
1865.
- Robertus** a S. Ludmila. — Řádu Karmeli-
tanského 1730.
Sw. Jan Nepomucký V. 962.
- Rodowský**, Bawor z Hustířan mladší. —
Wtipný, hwězdářství powědomý; alchymie
se uchytiw statek swůj utratil. Umřel okolo
1574 w Budyni, jsa w lásce p. J. Zbynka
Zajíce z Hasenburka.
1. Žiwot Alexandrá Welikého (z řeck. přel.) IV.
278. a. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
2. (Některé věci z Plutarcha přel.) IV. 278. b.
3. Secreta Aristotelis (z charwatské řeči přel.)
IV. 278. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
4. Řeči starých filosofů IV. 681.
5. Traktat o nowé hwězdě w Kassiopei IV. 758.
6. Krátké sepsání o diwné etc. swětlosti jedné
hwězdy z hwězd, jenž slowau fixae IV. 763. a.
7. Nowé praktiky diwé (přel.) IV. 763. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
8. O alchymii IV. 852.
9. Kniha kuchmisterská IV. 874.
- Roh**, Jan Domažlický. — Český bratr, opra-
witel kancionalu 1541. Mezi jinými připisují
mu bratři w registřiku píseň: Bože wěkwáw
wšemohúcí etc., která w kancionalu 1516 na
listu 782 se klade. Roku 1522 poslán byl
s Michalem Bilým k Luterowi od bratří, pak
sám (1524) k Regenswolsciowi.
Kancional III. 48.
- Roháč**, Jan. — Slovák z Turčanské stolice
z Jesenowa.
Jemu a Janu Urbanowiči (1621—1630) připisuje
se jedna píseň w Cítarě Tranowského, z Bar-
tol. Ringwalda přeložená V. 86.
- Rohn**, Jan Karel. — Narozen w Liberci 1711;
filosofie doktor, bakalář w bohoslowí, chó-
ralník z řádu bílých křižovníků s čerweným
srdcem. Naučil se česky na gymnasium Ji-
činském. Umřel 1779, 28. Listopadu w Praze.
1. Nomenclator český, lat. a německý V. 68.
2. Analecta grammatico-historica etc. V. 69.
- Rohtowský**; 1845.

- We Kwětech VI.** 588. a.
- Rojek, J. Karel.** — Lokalista w Bohuslawicích, od r. 1850 děkan w Nowém městě nad Metují. W Casop. česk. mus. VI. 993. e.
- Rokos, František Alexander.** — Narozen 25. Března 1797 w Loděnicích; kaplan w Tachlowicích.
1. Básně VI. 309.
 2. Wylew citů při uwitání Frant. Piška biskupa VI. 448.
 3. Iwan VI. 548.
 4. Powídky pro vlastenskau mládež VI. 1339.
 5. Kázání na všecy neděle a swátky VI. 1964. a.
 6. Pastwa duchowní etc. VI. 1964. b. 2262.
 7. Wylewy citů křesťanských etc. VI. 2248.
- W časopisech: Kwěty VI. 275. c. 496. k. 559. g. — Čechoslav 559. c. 564. h. 600. b.
- Rokos, Wacław.** — Kaplan u sw. Wojtěcha, potom farář u matky boží w Týně 1792; doktor filosofie a theologie.
1. Zpráva o sw. večeri páně VI. 1770.
 2. Důkaz, že kazatel Augsp. a Helwet, wznání nejsau kněží VI. 1782.
 3. Kázání na epístolu w neděli III. po třech králích VI. 1993.
 4. Kázání na neděli XVII. po swat. Duchu VI. 1996. a.
 5. Kázání na neděli III. w postě VI. 1996. b.
 6. Kázání na den narození páně VI. 1996. c.
 7. Kázání na neděli III. po třech králích VI. 1996. d.
- Rokycana, Jan (z Rokycan).** — Stal se bakalářem swob. umění r. 1415. Kněz strany pod obojí, již zály wtěčný. Roku 1418 jmenowan mezi oběslanými před saud koncilia Kóstnického. Roku 1426 kazatel neboli farář w Týně; r. 1428 správce kněžstwa Pražského; od r. 1429 generální wikář arcibiskupa Kounrada; w poselství do Basilee a na sjezdech s posly koncilia Basilejského, přední jednatel až do uzavření kompaktat w Jihlawě (1436). Roku 1435 21. Řijna zwolen od stáw a kněžstwa strany pod obojí za arcibiskupa Pražského, od papeže však nestwrzen. Pro úsilí swé w hájení práw strany pod obojí, boje se pronásledování od císaře Sigmunda, utekl z Prahy roku 1437 a odebral se do Hradce Králowé. Stawové strany Poděbradské přijali jej r. 1441 za swého správce duchowenstwa; po dobytí Prahy od p. Jiřího z Poděbrad r. 1448 byl administrátorem duchowenstwa wsi strany pod obojí až do smrti swé r. 1471; 22. Unora. Pochowan w Týně, kdež zůstáw farářem.
1. Vocabula etc. III. 14.
 2. Traktát o přijímání pod jednau III. 631.
 3. Obwinění mistrů Pražských Příbrama a Hilaria III. 635. a.
 4. Traktát proti šesti řečem doktorů poběhlých III. 635. b.
 5. List proti bratřim III. 643.
 6. List pastýřský proti bludům Pikartů III. 645.
 7. Wýkladové a kázání na čtení nedělní III. 838.

8. Kázání na sněma u Hory r. 1441. III. 846. a.
 9. Kázání proti českým kněžim III. 846. b.
 10. Kázání w neděli II. po sw. Trojici; též kázání w 3. neděli po welikonoci 846. c.
 11. Kázání III. 846. d.
 12. O sedmi wáňích a wadách III. 875.
- Rolejček, František.** — Narodil se w Sobótce 11. Dubna 1801; nastoupil studie r. 1812 w Jičíně, odbyl humaniora w Mladé Boleslawi, slyšel tři roky filosofii na universitě Pražské, wstoupil r. 1821 do bohoslowce do semenišť w Litoměřicích, byl dne 27. Srpna 1825 za kněze pšwěcen a jako kooperator do králowského města Nymburka ustanowen. Roku 1836 5. Března dostal se za učitele náboženství na gymnasium w Litoměřicích, r. 1844 (dne 29. Listopadu) za děkana do Chomutowa, nyní jest děkanem na Mělnice, Swátost sw. biřmowaní VI. 1853.
- Romanec, Jan Německobrodský.** — Správce školní w Jemništi na Morawě 1608; kněz ewang. w Dežericích w Uhřích; 1639. Monumentum funebre V. 1072.
- Rosa, Jiřík Žamberský;** — 1565.
Knížka pěkná etc. pokud rodičové swých milých dítek žalostiti mají (přel. z něm.) IV. 677.
- Rosa, Wacław.** — Narozen we Zdicích, doktor w práwích a králowský radda, radda při appellaci. Umřel 27. Unora 1689 w Praze.
1. Čechořecnost V. 23.
 2. Slovár etymologický V. 55.
 3. O spisobilosti řeči české k wyrazení latinských elegických weršů V. 72.
- Rosacius, Jan Musofilus Soběslawský;** 1568—1585.
1. Pismičky křesťanské IV. 63.
 2. Kancional IV. 90.
- Rosacius, Tomáš (Řesátko) Soběslawský,** též Napolodcius. (Tři synové jeho Jan, Adam a Sofoniáš též spisowatelé byli.) 1574—1578.
1. Piseň o smrti a smředlnosti IV. 122. a.
 2. Kancional celoroční IV. 122. b.
 3. Jana Mathesia Oeconomia de matrimonio (z lat. přel.) IV. 680.
 4. Křištofa Fišera Postilla dítek (přel.) IV. 737.
 5. O dni saudném IV. 1288. a.
 6. Šuma něni křesťanského IV. 1288. b.
 7. Rebřik Jakoba IV. 1288. c.
 8. Nowé léto etc. (z něm. přel.) IV. 1829.
- Rosacius, Matěj Soběslawský (Řesátko).**
O swornosti manželské IV. 686.
- Rosacius, Jan Sušický** — Syn Matěje Soběslawského; 4 léta w Launech učil, potom professor poetiky w Praze. Umřel r. 1584 w Kolíně nad Labem. Latinský básník, o němž Campanus zpíwá: Cui vatem tellus vix tulit ista párem.
Pronostikování etc. o znameních den saudny předcházejících IV. 777.
- Rosacius, Jan Hořowský.** — Duchowní správce w Litni 1613, farář u sw. Mikuláše

na Malé straně 1615, jeden z vyhnanců, kteří w cizině knihy vydávali.

1. O hladu kázání IV. 1643.
2. Powěst dobrého jména p. Wratislawa z Mitrowic IV. 1689. a.
3. Kázání pohřební nad tělem mrtvým paní Polixeny Šternberkové IV. 1689. b.
4. Příprava k smrti IV. 1895.
5. Modlitby nábožné IV. 1985. a.
6. Každodenní modlitby IV. 1985. b.
7. Koruna neuwadlá mučedlníků božích českých V. 363. a.
8. Gratulatio. Přiwítání pobožné bohu wěrým a milým Čechům V. 363. b. 837.
9. Wěneč panenský. Příd. 127.

z Rosenberka, Jošt. — Biskup Wratislawský, aučastník jednoty Zelenohorské proti králi Jiřimu. Umřel 1467.

1. Některé kusy královně Johanně III. 119.
2. Dewět článků proti kalichu III. 641.

z Rosenberka, Oldřich. — Od počátku Ilusitské wálky až do smrti swé r. 1462 muž velikého wplywu we wšech událostech země české.

Dopisy jeho III. 487.

Rosenkranc.

Přispěl k Wěnci VI. 521.

Rosenmüller, Karel. — 1659.

Boudona: Co bůh, člověk, kdo koliwěk etc. (z franc. přel.) V. 1413.

Rosenmüller, Karel František. — Narozen w Toplici 1678. Projew mnohé krajiny a hrabětem Berkau, ujal impressi, a nad židowskými impressiimi přes 15 let sequestraturu držel. Umřel 1727, 9. Čerwence. Měl čtyry syny a tři dcery z prwního manželství, z druhého žádných. Hrobní nápis jeho: Zde Karel Rosenmüller den sandný očekává, — Nad nímž mnoho wlastenců želeti nepřestává; — Powěst pak jména jeho potomkům připomíná, — Řkauc: Ten byl druhý Daniel Adam z Weleslawína.

Pražské poštowské nowiny (Redig.) V. 357.

Rosenmüller, Karel František; 1739.

Krátké nawržení k poznání a zahlazení etc. morního nakažení (z něm. přel.) V. 581.

Rossius.

Wiklef swým pořádem etc (werše) III. 77.

Rost, Baltazar. — Primas Jičinský; 1758.

O hospodářství V. 570.

z Rostišewa, H. —

Přispěl k Wěnci VI. 521.

Roštlapil, Josef Mnohoslaw — Narozen 15. Srpna 1809 w Kostelci nad Orlicí. Nawštěwował školu normalni w Rychnowě, gymnasium z části tamže, z části w Hradci Králowé pod Klicperau. W Litomyšli odbyl studia filosofická a wstoupil do theologie nejprwé w Olomauci, potom některý čas práwa studowaw, opět w Hradci Králowé, kdež 25. Čerwence 1835 wyswěcen na

kněžství. Byl od Unora r. 1837 kaplanem w Miletíně, od Unora 1839 we Schwarzenthalu na panství Wrchlabském, od Čerwna až do Října téhož roku we Wšestarech u Hradce Králowé, od Listopadu 1839 až do 18. Března 1840 w Přepýších, konečně w Dobrušce.

Biblická paedagogika (dle Kelbera) VI. 1270.

W Příteli mládeže VI. 1260.

z Rotenburka, swobodný pán Wáclaw. — 1819.

Řeč na neděli 22. po sw. Duchu etc. VI. 2035.

Roth; 1787.

Náhodau wynalezenny chemický prostředek etc. proti stinkám (z angl. přel.) VI. 1576.

Roth, Tomáš; 1782.

Lkání duší wěřících po žiwotu wěcném VI. 1987.

z Rozdražowa, František. — Kapucín, apoštolský missionář w Čechách a Morawě; 1626. Žiwot a zázraky sw. Antonína Paduanského V. 1267.

Rozenplut, Jan; 1601.

Kancional IV. 116.

Rozkochaný, Celenius.

Vocabularius II. 6.

Rozsypal, Josef. — Narozen w Lipolticích; studowal w Hradci Králowé a w Praze; od r. 1833 zámecký kaplan na Orlice; r. 1839 farář na Čerweném, nyní w Chrašticích. We Kwětech VI. 1473. n.

Rozwaha, W. 1841.

W časopisech: Wěla VI. 913. d. 1220. c.

Raždalowský, wiz Melantrich.

z Rožmitála, Lew.

Psaní jeho III. 499.

Rožnauy, Samuel. — Slowák ze Zwolenska; kazatel ewang. w Bystřici; umřel 1815, 14. Listopadu w kwětu mladosti, k znamenité ztrátě básnictwí českého.

Písneň Anakreonowy (z řeck. přel.) VI. 918.

W časopisech: Widsenské listy VI. 559. b. — Kwěty 932. k.

z Rožumberka, Jošt; 1598.

Knížka o štěpowání IV. 869.

Rubeš, František Jaromír (Čížkowský). — Narozen 19. Ledna 1814 w Čížkowě w Tábořsku. Studowal gymnasium w Něm. Brodě, filosofii a práwa w Praze; r. 1847 syndikus w Načerači, od r. 1850 při úradě w Karlíně.

1. Deklamowánky a písneň VI. 325.

2. České besedy (přispěwek) VI. 340.

3. Paleček (Redigowal) VI. 759.

4. Pan ammanuensis na wenku VI. 875. a.

5. Harfenice VI. 875. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 597. k. 913. c. — Wlastimil 496. l. — Wěla 496. m. 597. g. 913. d. 1220. c. — Wesna 598. q. 597. m.

Rudinský, Matauš. — Slowák ze Bzinec w Nitransku rozený; kněz cirkwe Sadecké; 1656—1682.

(Dwě písneň jeho zachowány, jedna w Citaře

Tranowského V. 86., druhá v Kleychowě kanonálu V. 112. c.)

Rudl, Josef. —

1. Zpěvníček pro dobré dívky VI. 530.
2. Uvedení k snadnému etc. z paměti počítání VI. 1396. a.
3. Prospěšný etc. přídavek ke z paměti počítání VI. 1396. b.
4. Popsání a vyobrazení sochy sv. Wáclawa na Koňském trhu VI. 2152.

Ruffer, Wojtěch. — Narozen v České Skalici 14. Prosince 1790. Vikář a katecheta 15. Srpna 1817, kanovník 1843, farář 1847 při k. kollegialním kostele na Vyšehradě.

Cesta k pravé a samospasitelné víře v boha a spasitele našeho J. Kr. VI. 1851.

W časopisech: Časop. mus. VI. 1067. i. 1084. c. 1125. b. — Časop. pro katol. duch. 1125. c.

Rühr, František. — Kazatel ewang. v Žitawě 1717.

1. Slavnost jubileum ewangelického V. 391.
2. M. Luthera: Katechismus (přel.) V. 746.

Rulík, Jan. — Městěním Pražský, choralista u sv. Wíta; 1792—1810.

1. Sláva a výbornost jazyka českého VI. 2.
2. Plesání nad uvedením profesora jazyka českého VI. 379. a.
3. Wěneček pocty Jos. Fr. Kosteleckého etc. VI. 379. b. 1046. b.
4. Na den uvedení král. prof. české literatury p. J. Nejedlého VI. 379. c.
5. Wlastenské plesání etc. VI. 379. d.
6. Wlastenský malý rekruta VI. 633.
7. Weselý Kubíček VI. 793. a.
8. Boženka VI. 793. b.
9. Welmi užitečná historie o slowútném národu českém VI. 948. a.
10. Kalendář historický VI. 948. b.
11. Cesta z Moskwy do Číny (z lat.) VI. 994.
12. Památky kláštera Sedleckého VI. 1012. a.
13. Žiwot sw. Gotharda VI. 1012. b.
14. Žiwot Ludwika XVI. VI. 1046. a.
15. Náležitá zpráva o slawném pohřebním průvodu etc. Pia VI. VI. 1046. c.
16. Pia VI. etc. cesta z Říma do Wídně VI. 1046. d.
17. Náležitě wypsání hrobů etc. w kostele Pražském sw. Wíta VI. 1046. e.
18. Historické wypsání rodu pp. Krušinů ze Šwamberka VI. 1046. f.
19. Galerie aneb wyobrazenost nejslowútnějších osob země české (přel. z něm. od Šiffnera) VI. 1046. g.
20. Wesnického faráře rozmlauvání se swými osadníky VI. 1127. a. 1185. b.
21. Wěneček pocty ku poctivosti učených VI. 1127. b.
22. Učená Čechie VI. 1127. c.
23. Krátký spisek o stawu sedlském VI. 1185. a.
24. Pamětní obět dikůtinění od měšťanského shromáždění z lásky bližního VI. 1231.
25. Cwičení dítek (přel. z něm. od Kampe) VI. 1284. a.
26. Kastonoŭa užitečná naučení o dobrém zwendění mládeže (z něm.) VI. 1284. b.
27. Petra Frant. Müllera: Wýstrahy pro nezkušenou mládež etc. (z něm.) VI. 1284. c.
28. Téhož: Pohnutka k následování dobrých dítek (z něm.) VI. 1284. d.

29. Krátké a poučující powídačky (z něm přel.) VI. 1284. e.

30. W. Redelhammera: Krátce obsáhnutá prawidla k zprávě hospodářů VI. 1493.

31. Prawidla k zprávě hospodářů etc. o owčím dobytku VI. 1523.

32. Fr. Winklera: Krátký ale pochopitedlný katechismus (přel.) VI. 1697.

33. Krátká katechetická kázání na neděle (z něm. Jos. P. Silbera) VI. 1927. a.

34. Krátká katechetická kázání na swátky (z něm. téhož) VI. 1927. b.

35. Jos. Habersfelda postní kázání (z něm.) VI. 1927. c.

36. Swáteční kazatel VI. 1927. d.

37. Krátká kázání k ranpím službám božím VI. 1927. e.

38. Strom francauzské swobody (podlé něm. Al. Pařízka) VI. 2004. a.

39. Ben. Strassera: Kázání o newážnosti a potupě stawu kněžského (z něm.) VI. 2004. b.

40. Kázání na den sw. Jakuba (přel.) VI. 2004. c.

41. Swatá hora etc. nad Příbramí VI. 2146.

42. Jos. Schiffnera historické wypsání obzwlášt-ních míst milostních w kr. českém (přel.) VI. 2147.

43. Žiwot sw. Jana Nepomuckého VI. 2166.

44. Šiffnera: Wypsání žiwotů sw. patronů českých (přel.) VI. 2172.

45. Swatý pašijowý týden VI. 2238.

46. Modlicí kniha pro dobré katol. křestany VI. 2310.

Rupius, Norbert Skalník;
Clowěk poslaný od boha etc. Příd. 131.

Rusín, Abraham Nowohradecký. — Spráwce školní w Klatowech 1603, w Morawských Budějowicích 1604—1605, w Třebíči na Morawě 1606—1607.

Summa religionis verae ex confessione bohemica excerpta IV. 1451.

Ruth, Hynek. — Doktor filos. a med., profesor porodnictwí na universitě Pražské, 1783.

1. Antonína z Haenu jednání o způsobu smrti utopených etc. (z něm.) VI. 1589.

2. J. R. Steidele: Kniha o babském umění (z něm. přel.) VI. 1629.

3. Připamatování s strany neduhů dobytka w Rakausch (z něm. přel.) VI. 1635.

Růžena, K—wá. — 1843.

W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Wčela 1220. c.

Růžicka, Josef. — Narodil se w Kohautowě blíž Hlinska w Pardubském (býwalém Časlawském) kraji dne 14. Března 1808. Naučil se až do 13. roku dosti německy, šel, jsa ewangelicko-Augšpurského wyznání, r. 1821 do Modré w Uhřích, kdež studie humanitní a filosofické, a od r. 1828 až 1831 theologie na lyeum w Prešpurku wykonal. Jako kandidát auřadu kazatelského kázal německy w Hermanseifen, česky w Kruzburku a w Praze (za p. superintendenta Krejčího) — až byl za wikáře u spojené německé ewangelické cirkwe w Praze poswěcen. Od toho času

pracuje w tomto powołání jakožto druhý kazatel, jako katecheta pro církevní mládež, a jako učitel náboženství ewangelických záků na gymnasiích až dosawad; mimo to swěřena jest jemu od vyšších míst prozatím duchovní správa w ústawech trestních w Praze. Na začátku roku 1849 založil první wlastensko - ewangelický církevní časopis, totiž „Českoobratrský Illustat“, který nyní (od Unora 1850) pod názvem „Českoobratrský Wěstník“ dále vydává.

Řeč při swěcení slawnosti 50letého manželství swých rodičůw VI. 2072.

Růžičková, Wlastimila; 1842—1844.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Rwačowský, Wawřinec Leander z Raudnice.

— Farář Bohdanecký a w Jewičku i w Budějowicích na Morawě, pak děkan w Kostelci a we Slaném 1580.

1. Masopust IV. 684.
2. Výklad modlitby páně IV. 1506.
3. Knížka zlatá IV. 1825.

Ryba, Jakub Jan. — Narozen w Přesticích

26. Řijna 1765, kdež jeho otec byl podučitelem. Co pětiletý chlapec přišel s otcem, za warhanika ustanoweným, do Nepomuka, kdež hned w dětinském věku welkau schopnost k hudbě ukazuje, w ní až do 15. roku pod pěti otce se cwičil. Roku 1780 byl poslán pro další vzdělání swé do Prahy. Studowal u Piaristů, a získaw si přízeň u některých nejwýtečnějších hudebních mistrů toho času, přijal službu warhanickau u sw. Salvatora. Po skončení gymnasiálních studií, wstąpiw do filosofie, byl již r. 1785 od swého otce, jenž se těžce roznemohl, powolán domů k zastání jeho. Na žádost otcowu slíbeno mu uprázdněné učitelské místo w Nepomuku, pod wýminkau, aby odbyl předepsaný kurs pro školní čekance. Což když učinil, bylo místo toto již zadáno; dostal se však brzo za podučitele do Mnišku, a po půldruhém létě r. 1788 za provisora školního, konečně po úmrtí předchůdce swého za učitele do Rožmitálu. Školu swau, s mnohými překážkami bojuje, zwelebil, tak že jiným za wzor stawena byla. Učil krom předepsaných předmětů též zeměpisu, českému dějepisu, přírodopisu, zvláště pak horlil pro zawedenau tehdáž nedáwno do škol řeč německau. Sklamánými nadějemi i jinými duchowními boji w melancholii upadnuw, sám sobě w 50. roce věku swého konec učinil dne 8. Dubna 1815.

1. Počáteční základové k umění hudebnímu VI. 181. a.
2. Slovník hudební VI. 181. b.
3. Saudný den VI. 225. a.

4. Oktáv etc. k sw. Janu Nepom. VI. 225. b.
5. Swatohorský kůr VI. 225. c.
6. Pohřební písně VI. 225. d.
7. Adwentní píseň VI. 225. e.
8. Truchlozpěw wěrných Rožmitálských osadníků etc. VI. 400. a.
9. Vivat František II. VI. 400. b.
10. Winš k slaw. swátku knížete z Salm-Salmu, arcibiskupa Pražského VI. 400. c.
11. Plesání kníž. arcib. panství Rožmitálského etc. VI. 400. d.
12. Dwanácte písní českých VI. 498. a.
13. Radowánky newinných dítek VI. 498. b. 1293.
14. Kancionále pro českau školní mládež VI. 498. c.
15. Dobrá Bětolinka, z Hölty VI. 498. d.

Ryba, Josef. — Syn předešlého. Narozen 21.

Března 1795 w Rožmitále; doktor lékařství; stawowský oční lékař.

W Časop. mus. VI. 1607. d. 1627.

Rybák, Jiří. — Měšťan Strakonický; 1567.

Tomáše Günthera: Knížka potěšitelná všechném těhotným a rodičím manželkám (přel.) IV. 936.

Rybay, Jiří. — Slowák; kazatel ewangelický

w Cinkotě, potom kněz Torženský w Báběské stolici; umřel 1813, 4. Ledna. (Wiz. Ribay.)

1. (Uiber Futterkräuter; z něm. přel.) VI. 1529.
2. Katechismus zdrawí pro obecny lid (přel. z z maďarsk.) VI. 1594.

Rybička, W.

W časopisech: Wlastimil VI. 913. e.

Rybička, Antonín Skutečský. — Narozen dne

30. Řijna 1812 we Skutči w Chrudimsku.

Nabyw w tamní městské škole prwního literního vzdělání, studowal od r. 1826—1831 nejprwé na gymnasiu Třebowském a potom na Litomyšlském. Odyw r. 1832 a 1833 filosofii na lyceum Litomyšlském, oddal se w r. 1834—1837 na universitě Pražské studiím práwnickým. Podniknuw praxi juridickau u magistrátu Chrudimského a zkaušky apelantní a politické, stal se r. 1840 auskultantem u jmenowaného magistrátu. Dworním dekretem ode dne 9. Dubna 1846 jmenowan akcesistau při expeditu c. k. spojené dworské kanceláře, načež w dekretem tež kanceláře od 19. Srpna 1847 swěřen tamtéž úřad českého translatora. W r. 1849 byl audem komissi, dekretem ministerium práw od 10. Čerwence 1849 k sestawení slowanské práwnicko-politické terminologie zřízené, po jejímžto rozzejití se w měsíci Listopadu 1849 swěřena mu redakci českého juridicko-politického slovníku terminologického, a od 1. Listopadu 1849 odewzdána mu i prozatímní redakci českého textu obecného zákonníka říšského. Dekretem ministerium práw od 21. Března 1850 jmenowan assesorem u c. k. krajinského saudu na Horách Kutných; w Unoru 1851 tajemníkem při c. k. saudu we Wídni. W časopisech: Časopis mus. VI. 1036. c. — Kwěty 1084. f.

- Rychlowský, Jan.** — Biskup Thermiinský, arcib. Praž. suffragan.
 1. Kázání VI. 1935.
 2. Kázání na veliký pátek VI. 2007.
- Rywius, Jan** Arthendoriinský.
 Weyklad na 4. kapit. Ozeáše Příd. 133.
- Rywola, J. Fr.** 1692.
 Knížka o zpovědi a o přijímání V. 745.
- Sabina, (Sabinský) Karel.** — Narozen 28. Pros. 1814 w Praze. Slyšew filosofii, pobyl we Widni. Psal též německy. Roku 1849 10. Kwětna zatčen při prohlášení stawu obležení w Praze.
 1. Básně VI. 334.
 2. Obrazy 14. a 15. věku VI. 897. a.
 3. Powídky, powěsti etc. VI. 897. b.
 4. Hrobník VI. 897. c.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 597. k. 913. c. 1076. g. 1140. o. — Wlastimil 496. I. 1067. x. — Wěmec. 521.
- Salai, Josef.** — Slowák; kazatel helwetského wyznání w Lysé; 1784.
 Krátké a sprosté wyznání a wysvětlení wíry VI. 1772.
- Salatnay, Josef.** — 1829—1832.
 1. Zahradka dítek dobrých VI. 1855.
 2. Truchlořec na swého zemřelého otce VI. 2094.
- Salatnay, Jan.** — 1820.
 Modlitby křesťanské VI. 2334.
- Saler, Marek.** — Děkan Blatenský 1637.
 Saud poslední člověka VI. 1393. d.
- Salius, Mikuláš.** — Wstoupil do řádu Jesuitského r. 1562; cestowal do Říma r. 1566; magister poeticae w kolleji sw. Klimenta w Praze r. 1576.
 Sw. Wáclaw mučedník IV. 224.
- Saly, Antonia.** — 1838.
 We Wčele VI. 496. m.
- Samoslaw.** — 1842.
 We Kwětech VI. 496. k.
- Sapor, Jan.** — Kněz; 1646.
 Kázání pohřební ku poetivosti p. Kateřiny Zahradcké z Choltic V. 1075.
- Sartorius, Daniel.** — Narozen w Štítníku 1704; kněz Bystrický, dobrý weršowec. Umřel 1763.
 1. Florilegium biblicum V. 178.
 2. Diarium biblicum V. 820.
 3. Postilla sumnowní V. 847.
- Saukup, Aug. J. Wáclaw.** — Farář Kocerádký 1713.
 1. Virtus magnetica aneb moc a ctnost magnetowá etc. sw. Prokopa V. 915. a.
 2. Lilium convallium etc., t. j. sw. Prokop etc. V. 915. b.
- Saukup, Jan.** — Domkář w Luštěnicích, básník přirozený; 1810.
 Píseň k sw. Josefu VI. 234.
- Saukup, Josef M.** —
 Wlastenka VI. 525.
- Sayfert, Jan Alois.** — Lokalista Řitonský; 1805.
 Kázání na neděli 22. po sw. Duchu VI. 2025.
- Scipio, wiz Berlička.**
- Scribonius, Jindřich.** — Doktor písma swatého; roku 1547 přeceptor hrabat z Plawna w Pasowě, s nimiž cestowal odtud do Wlach; probošt kapituly Pražské; 1552, 1556.
 1. Katechismus IV. 1256.
 2. Katechismus (obšrnější) IV. 1261.
- Seberini, Jan.** — Superintendent okresu Báňského w Uhřích.
 1. Bůh mluví k lidem, až podnes VI. 2064. a.
 2. Weliké cirkwe-weliké powinnosti VI. 2064. b.
 3. Agenda funebria, t. j. Pohřební práce VI. 2136.
- Sedláček, Wojtěch.** — Narozen w Čelákovicích 24. Února 1785; kněz řádu Pramonstratského Tepelského; doktor filosofie, professor matematiky, jazyka řeckého a českého na filos. ústawu Plzenském; čestný měšťan Plzenský. Umřel 1836. 2. Února. Psal též německy.
 1. Kristus skrze swé umučení oslawen (přel.) VI. 242.
 2. Hlasy wěrných Čechů r. 1835 (příspěwek) VI. 319.
 3. Na Plzeň VI. 424. a.
 4. Hymnus na arci knížete Ferdinanda VI. 424. b.
 5. Přiwítání etc. purkrabí p. Frant. hrab. z Kolowrat a Kašpara ze Šternberka etc. VI. 424. c.
 6. Hymnus na Alexandra I. VI. 424. d.
 7. Plzenské plesy etc. VI. 458.
 8. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (příspěwek) VI. 469.
 9. Wěž Plzenská w plameni etc. VI. 484. 1023.
 10. K slawnému přijetí duchowní spráwy etc. od Ondř. Aloysia hrab. Skarbek-Ankwiče VI. 491.
 11. Paměti Plzenské VI. 1014.
 12. Základové měřictwí VI. 1404.
 13. Základové přírodnictwí VI. 1481.
 14. O srownalosti katolického náboženstwí s rozumem, dle něm. F. Darupa (z češtil) VI. 1832.
 15. Swáteční kázání VI. 2030.
 16. Kázání držané dne 13. Srpna 1826 při instalaci Wojt. Nejedlého VI. 2046.
 W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. 496. h. — Wčela 496. m. — Časop. mus. 1008. d. 1473. g. — Rozmanitosti 1402. a. — Přítel mládeže 1406. b.
- Sedlčanský, Jan Jakub; 1618.**
 Sumnowní priznání k učení křesťanskému IV. 1452.
- Sedlčanský, Jan Matheolus; 1580.**
 Modlitby IV. 1954.
- Sedlecký.** — 1846.
 We Kwětech VI. 913. c.
- Seidl, Josef Anton.** — Narozen w Berauně 1775, 5. Března; kaplan w Berauně, pak děkan w Lochowicích, pak w Berauně, kdež umřel 5. Čerwence 1837.
 Kronika o Berauně VI. 1017.
- Seidlitz, Julius.** —
 We Wlastimilu VI. 1140.
- Sekwenides, Jiřík Chotěborský.** — Farář w Litomyšli; 1612.
 Kázání k wystraze nezřizeného lakomstwí IV. 1637.
- Sekytský, Miloslaw; 1839, 1840.**
 We Wčele VI. 913. d.

Selisko, Antonia; 1771.

Kniha pro dítky (z něm. přel.) V. 504.

Selisko, Ferdinand. — Kanovník w Hradci Králové 1772, slaw. král. uherského praelat infulowaný, opat z Appareo; vicarius generalis a official biskupský; dříve farář w Libčanech. Narozen w Hradci Králové, kdež i umřel 30. Dubna 1786, stár jsa 60 let. Bienenberg, který mu dedikowal swůj „Versuch einer kurzgefassten Geschichte der Stadt Königinhof“ 1782, prawi, že již jeho otec nepsal se po česku želízko, nýbrž něm. Selisko.

Wykladowé sw. ccremoní, řádůw, swátkůw atd. V. 1121.

Selezcény, Ferdinand; 1834.

Wšelico pro mysli ctné rozweselení. VI. 850.

Semelius, Matauš Prywižský.

1. Plast strdí Příd. 138. a.

2. Spráwa cirkwe Loštické Příd. 138. b.

Semian, Michal. — Narozen 1741 we Hradišti blíž Skalice w Uhrích; kněz Pezinský; žil ještě r. 1812.

1. Písne w Tranowského Cithara sanctorum V. 86.

2. Čas bolestného umučení etc. Ježíše Krista V. 170.

3. Nábožný zvučný hlas při posvěcení Pezinského chrámu VI. 202.

4. Když etc. učený muž mládenec p. Jonatan Lauček do stawu manželského wstupowal VI. 395.

5. Při dobytí Budinského zámku do zajetí křesťanského padlé Kastigam řečené etc. turecké slečny řídké a památné případnosti (z maďar. přel.) VI. 781.

6. Kratičké historické wypsání knížat a králů uherských VI. 939.

7. (Weršiky při VI. 2002.)

8. Prwotiny služeb božských etc. VI. 1990.

Semin, Jan. — Děkan na Horách Kutnách; 1579.

Piseň na jméno krále Rudolfa IV. 177.

Sepeši, Ján Michal. — Slowák; farář cirkwe ewang. Sobotištské 1805; senior cirkwi w Nitranské stolici ležících; umřel 1810 w 59. roce wěku swého.

1. Šmaling: Domovní učitel (přel.) VI. 1200.

2. Křesťanskému bojowníku připrawená odplata VI. 2083. a.

3. Maudrost od boha poučeného starce VI. 2083. b.

Setelain, Tadiáš. — Narozen w Raudnici 10. Září 1775; knězem učiněn 13. Září 1801; farář we Swojšicích, pak zámecký kaplan w Komorním Hrádku.

Přispěl k Sebrání básní a zpěwů od J. Puchmayera VI. 278. a k Hlasateli českému VI. 732.

Sexstetter, Jiljí; 1800.

Kratičká zpráwa o tom, co každý křesťan katolický wěřiti a zachowáwati má. VI. 1807.

Scharf, František Anton; 1677.

Staročeská wíra etc. V. 385.

Schmidt, Wacslaw Alexius; 1723.

1. Karla Stradiotti: Žiwot welebného patera Františka de Hieronymo (přel.) V. 1324.

2. Duchowní důl etc. V. 1610.

Schmitt, Jan; 1818.

Elementární kniha k německému čtení VI. 14.

Schole; 1775.

1. Wesní pokuty, trdlíce, koza a osel VI. 614.

2. Příslušné powinnosti wlastencům. Příd. 137.

Schönplflug, Josef Ben. z Gamsenberku; 1730.

Gruntowní kámen král. Karlovského Nowého m. Praž. etc. Sw. Jan Nepomucký V. 954.

Schuknecht, Prokop J. — Kaplan w Kostelci nad Labem; 1740.

Májový kwitek etc. sw. Jan Nepomucký V. 997.

Schuppler, František; 1745.

Recessus Martis Suecici etc. V. 1011.

Schuster, Jan Nep. 1819.

Kratičké wynaučowání kunstu babského etc. VI. 1633.

Schwerdling, Jan; 1827.

1. Powinnosti manželů, rodičů a poddaných (dle něm.) VI. 1201. a.

2. Powinnost mládeže VI. 1201. b.

Sidon, Jan Maria. — Narodil se 17. Prosince 1792 w Solnici w Čechách; prwní swé cwičení obdržel w Pardubicích, 2 humanitní třídy studowal na gymnasium Králové-Hradeckém,

oba ročníky filosofické na vysokých školách Pražských, bohoslowecké studium w semináři w Králové Hradci, kdežto také za kněze (15. Srp. 1815) wyswěcen. W měsici Říjnu t. r. dostal se co kaplan do Solnice, a 1816, 13.

Března za kooperatora do Lomnice. Odtud 14. Listop. 1819 powolan byl co prozatímní profesor náboženstwi na gymnasium do Jičína,

kdežto i 4. Března 1820 co takový potvrzen byl. Nedlauho na to ustanowen byl také co kazatel chrámu Páně sw. Ignacia, a přewzal též úřad učitele náboženstwi w domě provinilců. Roku 1848 zwolen byl dne 14.

Čw. za poslance na sněm zemský od města Jičína; pak 8. Čerwence za poslance okršku Jičinského na sněm říšský.

Cirkew-Římská katolická prawau jest cirkwi VI. 2061.

Silberius, Jan; 1591.

Tyto weršicky českau poetry etc. IV. 182.

Silbernagel.

Mlynář a jeho dítě (přel.) VI. 709.

Simonides, Adam. — Slowák; správce cirkwe české ewang. w Žitawě od r. 1718.

1. Zralé jablěčko etc. V. 167. a.

2. Druhé slaďaučké a zrnaté jablěčko V. 167. b.

3. Wyswětilení křesťanského učení podlé pořádku malého katechismu Luthera V. 754. a.

4. Prwní litery křesťanského učení etc. V. 754. b.

5. Sumimownik V. 754. c.

6. Kázání přistupující V. 927.

Siwý, Ondřej. — Měšťan a spoluradni města W. Mězříce.

Poznamenání některých purkmistrů a rychtářů w městě Meziříči etc. V. 305.

Skála, Pawel ze Zhoře. — Wystěhowanec český po Bělohorské bitvě.

1. Wšeobecná historie církevní V. 380. a.
2. Chronologie církevní V. 380. b.

Skalkowic, B. S.

We Wěcle VI. 496. m.

Skočowský, wiz Johannides.

Skřivanek, Wácslaw. — Děkan w Plaňanech, vikář, konsistorialní radda, dozorce školní. Umřel 1808 w 66. roce wěku.

1. Naučení o štěpařstwi. VI. 1534.
2. Popsání konané slawnosti w městě Plaňanech VI. 2024.

Skuberský, F. Alois; 1846.

Prowolání k autrpným srdcím o potřebnosti špitálu pro nemocné VI. 1606.

Skultetus, Abraham; 1619.

1. Krátká zpráva o modlářských obrazích IV. 1461. 1661. a.
2. Wysvětlení žalmu XX. w Waldsaxu (z něm.) IV. 1542. 1661. b.

Skulteti, Adam. — Narozen 20. Pros. 1748

w Závadě, Trenčanské stolice; rektor školy w uherské Skalici; umřel 14. Čerwence 1803. Melodiatura aneb partitura t. j. kniha hlasozpěwů etc. VI. 180.

Skulteti, August Horislaw. — 1840.

Básně VI. 331.

We Kwětech VI. 496. k.

Skwornicius, wiz Swornicius,

Skytorinský, wiz Denhort.

Sladkowic, O. K. — 1843.

We Wěcle VI. 496. m.

Sláma, František (Bojenický). — Narozen 16.

Kwětna 1792 w Bojenicích; knězem učiněn 15. Února 1815; kaplan w Prachaticích; zámecký kaplan na Orlice; farář w Chrašticích; děkan w Bechyni.

1. Slowo útěchy poslané Prachatičanům etc. VI. 1021. a.
 2. Obraz minnlosti starožitého města Prachatic VI. 1021. b.
 3. Schmida: Štědrý wečer (přel.) VI. 1332.
 4. Téhož: Ztracené dítě (přel.) VI. 1334. a.
 5. Téhož: Holaubek (přel.) VI. 1334. b.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. — Časop. mus. 150. a. — 993. e. 1507. g. 1547. a. 1588. a. — Wěcla 1008. f. — Kwěty 1067. q. — Časop. pro katol. duch. 1125. c. — Rozličn. Praž. 1507. n. 1547. f.

Slawata, Adam z Chlumu. — Pán český; 1620.

(List jeho IV. 573.)

Slawata, Wilém. — Narozen 1573. Přesed od českých bratří k straně katolické (nad čímž otec jeho w tištěném listu hořekowal), zasnaužil sobě Lucii, dědičku Adamaz z Hradce, a dosáhl znamenitých úradů. Stojе proti stawům r. 1618 swržen s okna s Jarosl. Martinicem a Fabriciem písařem, za to r. 1620 hrabětem učiněn, a zlatým raunem počtěn. Umřel 1652.

1. Apologie IV. 595.

2. Historie wěku jeho V. 284.

Slawicek, Antonín. — Narozen 10. Kwětna 1813 w Tismicích u Mělníka; studowal gymnasium, filosofi a bohoslawi w Praze.

We Wěcle VI. 599. h. 913. d.

Slawicek, František. — Narozen 4. Listop. 1798 w Modlešowicích; knězem učiněn 24. Srpna 1824; lokalista w Hlasiwě.

1. Nejpátrnější místa křesfanstwa, Jerusalem, Betlem a Nazaret VI. 1118.
2. Josefa Hoydla Krátké naučení o štěpařstwi VI. 1542.

Slawomilská, G. 1831.

Co hrdlo ráčí etc. VI. 1573.

Sloboda, Daniel. — Narozený w uherské Skalici r. 1809 dne 20. Prosince. Odbyw domácí počáteční a gramatikální školy r. 1824 odebral se do Modry, kde 4 léta stráwiw, slowesní a z části libomudrecké nauky prošel. Od roku 1829 studowal w Břetislawi, kdež r. 1832 běh libomudrecký a bohoslawní dokončil. Následujícího roku tamže na úrad kněžský dne 28. Srpna posvěcen, nejprw do církwe Myjawské w Nitranské stolici za kaplana, a pak do církwe Rusawské pod Hostýněm na Morawě za kazatele powolán byl, kdež od 14. Dubna r. 1837 účinkuje. Léta 1840 wstaupil do manželstwi s Julianau, dcerau p. Samuele Jurkowiče, spisowatele a učitele w Sobotišti, nyní notára Březowského w Nitr. stolici, čímž se stal šwagrem Hurbana, jenž druhau dceru pojal. Řeči, modlitby a básně etc. (Příspěwek) VI. 2065.

Slowacius, (Slowák) Pawel; 1590—1600.

1. Historie o plawení se do Ameriky (z lat. přel.) IV. 649.
2. Traktat o moru, o země třesení IV. 815. 902.
3. Ludw. Lawatisa Kázání troje o drahotě a hladu (přel.) IV. 1600.

Slowacius, Wácslaw Turnowský. — Farář Střenický 1589, Rožďalowský 1590—1620.

1. O wěcném manželstwi Krista a církwe IV. 1327.
2. O pokloně jména Jesus IV. 1336. a.
3. Deset artikulů sebranych ze slow nařízení wečeře páně IV. 1336. b.
4. O dwójím přirození osoby Krista IV. 1354. a.
5. Rozjímání auřadu o osobě a skutecích syna božího IV. 1354. b.
6. Wysvětlení každodenních, celoročních řečí IV. 1414.
7. Rozjímání o předzwědění a wywolení božím lidí k wěcnému spasení IV. 1436.
8. Historie o utrpení a smrti newinné syna božího IV. 1479. 1632. b.
9. Díl postní wykladůw řečí celoročních IV. 1562. a.
10. Wysvětlení prosté bibli malé IV. 1562. b.
11. Kázání neb rozjímání o bídnosti a nestálosti wezdejšího žiwota IV. 1632. a.
12. Wykladové řeči adventních IV. 1632. c.
13. Kázání pohřební nad tělem p. Jindřicha staršího Kríneckého z Ronowa IV. 1676.

14. Každodenní modlitby pobožným pannám, paním a wdowám IV. 1972. a.
 15. Modlitby obecné IV. 1972. b.
- Slowanka**; 1840—1842:
 České besedy (příspěvek) VI. 340.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1036. i. 1607. f.
- Slywar**, František; 1661.
 Řebřík rajský V. 1416.
- Smetana**, Josef Frant. — Narozen 11. Března 1801 we wsi Swiňstanech kraje Královéhradeckého, kdež otec jeho na panství Náchodském zahradníkem byl. Léta 1814 počal studowati na gymnasium w Hradci Králové, a dokonaw zde gymnasiální studia, přestaupil l. 1819 na universitu Pražskou, kdež po dvě léta filosofii a pak theologii studowal. Léta 1823 wstąpił do řádu Præmonstrátského w kanonii Tepelské, a 14. Srpna 1826 na kněžství wyswěcen. Stráwiw pět let dílem přípravau k úřadu učitelskému, dílem w duchowním powolání co kaplan w Úterém učiněn r. 1831 professorem fysiky a přírodopisu na filosofickém ústavu w Plzni, a 18. Listopadu 1834 za doktora filosofie na universitě Pražské promovován. L. 1835 wywolen za přispíwajícího auda českého muzeum, l. 1842 za spoluaua vlastenské hospodářské společnosti w království českém.
1. Hlasy duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 320.
 2. Hlasowé duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 326.
 3. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 VI. 469.
 4. Obraz starého swěta VI. 979.
 5. Slowo o wychowání mládeže české VI. 1268.
 6. Základowé hwězdoslowi VI. 1407.
 7. Silozpyt čili fysika VI. 1484.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i. 1220. d. — Časop. mus. 993. e. 1162. f. 1488. c. — Wlastimil 993. r. — Časop. pro katol. duch. 1067. k. 1125. c. — Krok 1409. g.
- Smicheus**, Tobiáš, jinak Libocký. — Církewní správce we Woticích 1606; děkan w Kamenici Nožírské 1610.
 Kniha o wečeři páně IV. 1373.
- Smolík**, Jan Benedikt. — Stawu rytířského; sekretář místodržitelstwa 1654.
 Chr. Pflaumer: Dialogi catholici (z něm. přel.) V. 725.
- Smolikowský**, Mil. 1834.
 We Wčele VI. 496. m.
- Smutný**, Jiří Ferdinand. — Děkan Pelhřimowský 1714.
 Silná ochrana města Pelhřimowa Maria panna bolestná V. 1204.
- Sob**; 1830.
 W Čechoslawu VI. 600. b.
- Sobek**, Burian z Kornic. — Kanclér Starého města Pražského; pro Lutheranské náboženství zatčen dne 9. Srpna 1524 nawodem Paškowým, a wypověđen z Prahy 5. Kw. 1525.
1. Jana Kariona Kuiha kronik (z lat. přel.) IV. 282.
 2. Kronika bratrů českých a morawských IV. 509.
- Soběslawský**, wiz **Rosacius**.
- Sofian**, Jakub Walkenberger; 1594.
 Kořen Jesse etc. IV. 1342.
- Solin**, Wáclaw.
 O swátosti wečeře páně Příd. 169.
- Solnický**, Daniel; 1600—1629.
1. Compendium etc. přednějších artikulů prawé wíry IV. 1361.
 2. Traktat první o Kristowě církwi IV. 696. a.
 3. Kratičká historie o welebné swátosti oltářní IV. 696. b.
 4. Dwanácte historií o swatých mládencích IV. 1255.
- Solnický**, Wáclaw Mat. 1638.
1. Modlitby člowěka nemocného V. 1540.
 2. Postilla Příd. 72.
- Sommer**, Josef Wáclaw. — Narozen 22. Pros. 1805 w Radlici; ředitel knihtiskárny u Pospíšila (1826—1831), sazeč u synů Bohumila Haase (1834—1837), faktor u Špinky, nyní faktor u Spurného.
1. Zábawné powídky (z něm. přel.) VI. 843. a.
 2. Nelka: Sáček s penězi VI. 843. b.
 3. Hofmanna: Wojtěch Stražil VI. 843. c.
 4. Šmida: Keř růžový (z něm. přel.) VI. 843. d.
 5. Černý Janoš (dle Waldena) VI. 843. e.
 6. Pytláci VI. 1358. a.
 7. Šmida: Maucha. Čerwenka VI. 1358. b.
 8. Jana Hawlíčka: Krátké nawedení k zhotowování mužských šatů (z něm. přel.) VI. 1587.
 9. Žiwotopis blahosl. Marie Elekty VI. 2189.
 10. Dewitidenní pobožnost k sw. Filomeně (přel.) VI. 2429.
- Somptník**, Melchior; 1637.
 Vale Transocianum V. 1068.
- Soponius**, Theodor. — Slowák; kněz ewangelický w Trenčíně 1637.
 Pohřební kázání ku potěšení rodičůw Andreáše Swého V. 1065. 1069.
- Sapacier**; Adam Kauřimský. — Farář w Řičanech 1614.
 Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1705.
- Spěwáček**, Jan. — Jesuita 1712.
 Gab. Hevenosi: Kalendář pobožný (z lat. přel.) V. 1200.
- Spezinger**; 1793.
 Doktor Zlatořez VI. 626.
- Spurný**, Athanas; 1783.
 České cwičení pro schowance VI. 126.
- Srbík**, František; 1836.
 We Wčele VI. 496. m. 932. h.
- Srnc**, Jakob z Warwažowa. —
 Dicteria seu proverbja Bohemica IV. 29.
- Srnovec**, Bartoloměj Hawlík z Warwažowa.
 — Narozen w Rokycanech 1552; stal se bakalářem w Praze r. 1575, mistrem swob. umění r. 1576. Byl předním písařem radním Nowého města Pražského; umřel r. 1610.
1. De mutua et civili conversatione, od Štef. Gwazy (přel. z lat. a něm.) IV. 713.

2. Lazara Šwendy: Diskurs o běhu válečném a auřadech wojenských (z něm. přel.) IV. 824.

Sršeň, Jakub. — Řolník w Chocenicích u Kolína; školní dohlížitel, 1836. Národní otčenáš VI. 265.

Stach, Wácslaw. — Professor pastoralní theologie w Olomauci; pensionován, umřel we Wídni.

1. Harmonie a dobrozvučnost jazyka českého VI. 175.

2. Písne křestanské pro Slabeckau osadu VI. 212. a.

3. Nábožné písne pro katolického měšťana VI. 212. b.

4. Piseň na slavnost těla Kristowa VI. 212. c.

5. Starý weršowec VI. 281. a.

6. Diwný aučinek potěcha VI. 281. b.

7. Něco pro českau literaturu VI. 359. a.

8. Swátek českého jazyka etc. VI. 359. b.

9. Piseň pro český národ k witání a korunování Leopolda II. VI. 359. c.

10. Na opěwatelkyni Klopstoka VI. 359. d.

11. Kašpara Royko: Historie velikého sněmu Kostnického (z něm. přel.) VI. 1102.

12. Psaní k obraně ewangelických učitelů VI. 1105.

13. Jakuba Federsenna: Kniha mrawů křestanských VI. 1177. 1281.

14. Příručka učitele lidu VI. 2112. a.

15. F. Giftšice: Počátkowé k weřejnému etc. wykládání pastýřské theologie (z něm. přel.) VI. 2112. b.

16. Žiwot Marie panny VI. 2173.

W časopisech: Časopis mus. VI. 570. b. — Čechoslaw 599. e.

Staněk, Wácslaw. — Syn Josefa St. sedláka; narozen r. 1804, 4. Září w Jarpenicích blíž Slaného; chodil w sedmém roce swém jenom asi rok do školy wesnické k sw. Isidoru. W Litoměřicích a druhým rokem w Chomútowě se přiučil jazyku německému, a odbyw gymnasium w Slaném, odebral se r. 1824 do Prahy na studia filosofická a pak lékařská. Na začátku roku 1832, byw za doktora w lékařství powýšen, wstoupil co assistent do porodnice pod primárem Ant. Jungmannem, odkudž však ještě toho roku vládu powolán za okresního lékaře w choleře tehdaž ponejprw Europu nawštíwiwši po celý rok slaužil, maje napřed Nymburský pak Turnovský okres w Boleslawsku, později Třebenický pak Bilinský w Litoměřicku, Dawelský w Beraunsku a posléze Blatenský w Prachensku. Roku 1833 osadil se w Praze a oddal se praxi lékařské, kterau se až dosawáde zanášil. W Kwětnu r. 1832 zasnaužil se s Karolinau Reisowau, z kterého manželství pět dítek obdržel. Roku 1835 odbyl rigoroza z hojičství. Roku 1845, powolán byw za tělesného lékaře knížete Alexandra Kara Ďordě, cestowal do Bělehradu srbského, však z rodinných ohledů místa toho přijmauti nemohl. Roku 1848 zwolen byl za poslance do sněmu českého zemského w okresu Bu-

dinském, pak do říšského sněmu w okresu Zlonickém.

1. Snadně nawedení, jakby se hluchoněmota w prwních létech dětských poznala etc. (dle Schmalce) VI. 1271.

2. Přírodopis prostonárodní VI. 1471.

3. Základowé pitwy VI. 1474. a.

4. Krátký přehled leboslowí VI. 1474. b.

W časopisech: Kwěty VI. 8. 1. — Wčela 496. m. 1076. d. — Wlastimil 1473. s. 1488. h.

Stárek, Jan. — Narozen 30. Září 1795 w České Libchawě, panství Brandýského nad Orlicí. W místní filialní škole české prwním začátkům literním wyučen, od swého otce půllánika dán byl na studie gymnas. do Lito-myšle, kdež i filosofii studowal. S rokem 1817 započaw běh swůj bohoslowní na Pražské universitě, skončil jej r. 1821, načež dne 24. Srpna t. r. w Kr. Hradci na kněžství wyswěcen, a po dwau měsících k adjunktství theolog. do Prahy powolán. W 4 letech pořád zběhlých zaměstnáwal se opakováním všech předmětů bohoslowních, a odbywaje čtvero tak zwaných přísných zkaušek z bohoslowí, při priv. ústawu wychowacím pro dívky místo katechety zastáwal. Od 17. Listopadu 1825 ustanowen za suplenta bibličkých studií nowozákonních a dne 29. t. m. a r. z weškeré saustawy bohoslowní držel weřejnau disputaci pro dosažení doktorátu w bohoslowí. Opustiw swé suplentství 31. Března 1826, a odbyw ještě w Praze dwa dni před tím konkurs pro stolicí křest. mrawoslowí na biskup. ústawu w Kr. Hradci, byl nejprw od 6. Dubna až do 12. Září t. r. suppletem této professury, potom skutečným professorem mrawouky, a spolu řeči a literatury české. R. 1831 dne 28. Března jmenován examinátorem synodalním při konkursích, r. 1833 dne 30. Března počten doktorstwím w bohoslowí na vysokých školách Pražských. Roku 1847 dne 25. Čerwence opustil stolicí učitelškau řeči a literatury české, z které za prwnějších 8 let bohoslowcům týdně 3 hodiny beze wšeho platu přednášel. R. 1847 swěřena mu spolu stolice katechetiky a methodiky, již se stal řádným professorem r. 1848.

Sw. Th. Caecilia Cypriana etc. wěk a spisy wybrané VI. 1734.

W časopisech: Časop. pro katol. duchow. VI. 1125. c. — Přítel mládeže 1260. 1874.

Stařimský, Wácslaw. — Jesuita; 1743.

Eucharistion saeculare Deo V. 1006.

Stark, F.

Písne některé k sw. Janu Nepom. VI. 240.

Staroměstský, Jiřík z Třebehowic. —

Správce školní u sw. Jindřicha.

O trojím způsobu člověka. Příd. 145.

Stefan, Wáclaw. — Archidiakon na Horách Kutnách; 1620.

Methodus sacrae scripturae IV. 1162.

Stefanides, Jan Chrudimský. — Farář v Králové Městci 1614.

Kázání nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1706.

Stefanides, Jan Weselský.

Sedmero člověka bláznowství. Příd. 146.

Stefanides, Simon Husinský. — Farář Libunský 1614.

Kázání pohřební nad p. Alb. Smiřickým IV. 1707.

Stefanides, Jakub Přibislavský. — 1637.

Paracelsis Christiana (kázání pohřební) V. 1066. a — f.

Stefanides, Wáclaw Teplický; 1638.

Modlitby celoroční V. 1545.

Stehlik z Čenkowa, Kašpar Ladislaw; 1602, 1603.

Kalendáře IV. 778. c. 779. b.

Steigbigl, František. — Umřel co úředník aučtovní.

W Pautníku VI. 600. l.

Steinmetz, Leo; 1843.

We Kwětech VI. 496. k.

Stengelius, Jiří. — Jesuita 1645.

Wýtah reliquií panny Marie V. 1163.

Steydl, J. Wác. Sigmund Fridrich z Greifenwehru. — Kaplan Staroboleslawský, potom filos. a theol. doktor a při universitě Pražské in theologicis examinátor, u sw. Jana na Skalce v Nowém městě administrator; 1718 — 1764.

1. Slunce ustawičné etc. sw. Dominik V. 926. a.
2. Lauretanský domeček V. 926. b.
3. Dostatečný dokonalé swatosti etc. sw. otec a patriarcha Bernard V. 926. c.
4. Prut Jessejský V. 1209.

Steyer, wiz Šteyer.

Stipacius, Mikuláš Strakowský; 1591.

1. Dawida Kybera Compendium etc. o wálce židovské s Římany (z lat. přel.) IV. 290.
2. Modlitby IV. 1968. a. b.

Stodolius, Daniel z Požowa; 1589.

1. Matíáše Meisnera historia tragoedia etc. o strašlivém podvrácení Sodomy a Gomorrhý (z něm. přel.) IV. 229.
2. Katechismus IV. 1331.

Stoss, Maximilian Rudolf. — Farář Nadějovský 1770.

Slavný a radostný wúz etc. t. j. Maria etc. V. 1000.

Straba, Jakub.

Žiwot dětinský Příd. 147.

Strádal, Ant. Jaroslav Solnický (Ondřejovský). — Narozen 1. Ún. 1804 we Slaném; stal se knězem 24. Čerwence 1832; koopeator w Ondřejowě w Kauřimsku.

We Kwětech VI. 1076. g.

ze **Strachowice, Adam Jindřich;** 1619.

Jakuba Heilbrunna: Balzam duše (přel.) IV. 1917.

Straka, Jan. — Narozen w Zlatowicích w Trenčanské stolici 1746. Církwi Hontských

senior. Umřel dne 28. Ledna 1804. Přeložil rozličné knihy, wětším dílem theologické, které ale newyšly.

1. Malý kancionalik VI. 220.

2. Reči, písně a básně k swěcení milostiwého léta církwe ew. slov. Pešťansko-Budinské (Příspěwek) VI. 327. 2065.

3. Wděčný protestant (z něm. přel.) VI. 1099.

4. Krátké a pochopitelné w náboženství křestanském wučowání (z něm.) VI. 1789.

5. Agenda VI. 216.

6. Zollikoffera řeči (přel.) VI. 2214.

Strakonický, Jan; 1547.

Wýklad na Donata o práwích IV. 932.

Straněský, Jan. — Měšťan Počátecký; 1542—1581.

1. Utrhání Lucianowo (přel.) IV. 273.

2. Minuci a pranostika IV. 761.

3. Srownání čtyř ewangelistů (z něm. přel.) IV. 1166.

4. Dwanácte artikulůw wíry křestanské (z něm.) IV. 1242.

5. Jana Špangenbergera: Perla písma swatého IV. 1247.

6. Žalm 50. s wýkladem IV. 1494. a.

7. Žalm 80. IV. 1494. b.

8. Postilla Jana Špangenbergerského (z něm.) IV. 1548. a.

9. Postilla Jana Hofmeistra (z něm. přel.) IV. 1548. b.

10. Jana Fera kázání 12 (z něm.) IV. 1588. a. b.

11. Jana a Cyriaka Španenberka kázání pohřební třídcatero IV. 1670.

12. O útrpné smrti p. J. Krista IV. 1786.

13. Almanach duchovní IV. 1800. a.

14. Zahrádka duchovní IV. 1800. b.

15. O připravení k smrti etc. IV. 1800. c.

16. Prognostika křestanská IV. 1800. d.

17. Jana Špangenbergera potěšitelné otázky a naučení o přípravě k smrti IV. 1800. e.

18. Lament otcůw swatých (přel.) IV. 1922.

19. Modlitby IV. 1934. a.

20. Jana Habermanna Chebského: Modlitby nábožné etc. (z něm. přel.) IV. 1934. b.

Stráník, Jos. L. — 1845.

Pošta na Sebranici (z něm. přel.) VI. 691.

Stránský, Antonín. — Narozen 29. Října 1793 we welké Řetowé na Landškronsku, odbyl gymnasiální studia w Mor. Třebowé r. 1811, filosofická w Praze, r. 1813, bohoslowecká w Hradci Králové r. 1816, kdež i co kaplan zůstal; r. 1819 přestaupil co katecheta k tamějšímu gymnasiumu a r. 1829 k ústawu theol. co professor bohoslowí pastýřského, katechetiky a didaktické pädagogie; r. 1842 učiněn raddau a přisedicím při biskupské konsistoři a r. 1844 čestným kanowníkem, r. 1847 dostal se za děkana do Chrudimě, odkudž po 8 měsících powolán byl opět do Hradce za rektora biskupského semináře, a r. 1848 wywolen za kanowníka kapitoly Králowéhradecké.

1. Přítel mládeže (Redigowal) VI. 1260.

2. Křestan w duchu církwe sw. se modlicí, od Alex. kn. Hohenlohe (přelož.) VI. 2339. a.

3. Modlicí knížka pro řemeslnické tovaryše etc. VI. 2339. b.
4. Modlicí knížky pro vojáky VI. 2339. c.
5. Dobré símě v dobrou zemi VI. 2339. d.
6. Panna křesťanská VI. 2381.
7. Zlatá kniha Tomáše Kempenského VI. 2382.
8. Naučení a modlitby pro malé dívky, od Jaisa VI. 2422.
- W časopisech: Přítel mládeže VI. 726. 1247. a. 1402. c. 1547. e.
- Stránský, Josef Jiří.** — Narozen 16. Čerence 1777 ve Veliké Retowé; stal se knězem 12. Listop. 1803; biskupský vikář Jičenský; čestný děkan na Welši. Posní kázání VI. 1952.
- Střebeský, Jan; 1827.**
Nábožný křesťan, modlicí se dle ducha katolické církve, od kníž. Alex. z Hohenlohe (z něm.) VI. 2373.
- Střela, Jiří Domažlický.**
Výklad na žalm 6. Příd. 149. 172. c.
- Střelský, Josef J.** — Farář Wošický 1726. Kříž swatý etc. w obore Kladrubské V. 940.
- Streyc, Jiří (Veter).** — Narozen w Zábřehu (Zábřežský); spolustarší bratří moravských, od r. 1594 pastor w Židlochovicích, kdež r. 1599, 25. Ledna umřel. Pracoval s Pawlem Pressiem na konfessi r. 1575. Jeho synové Jiří, Pawel, Jan a Daniel byli též muži učení. 1. Žalmové aneb zpěwové sw. Dawida IV. 101. 2. Zrcadlo poctivé ženy a naučení manželům IV. 714. 3. (Bibli bratrskou spolu překládal) IV. 1167. a. 4. Skladu velikého zboží maudrosti nebeské etc. IV. 1346. 5. Pobožná duše IV. 1418.
- Stríbrný, J. W. 1840, 1841.**
We Wčele VI. 496. m.
- Stríbrský, Jeronym z českého Brodu.** — Farář w Lewčicích 1619. 1. Zrcadlo stawu ženského IV. 720. 2. Kázání o metle sucha IV. 1658.
- Stríbrský, Matěj.** — Děkan w Poličce 1610. 1. Žalmy IV. 1189. 2. O čtyrech posledních věcech IV. 1395. 3. Knížka spásitelných naučení IV. 1890. a. 4. Cesta k životu věčnému IV. 1890. b. 5. Drahá perla, kdo chce dobře umřít etc. IV. 1890. c. 6. Lamentací etc. na celý žaltář sw. Dawida IV. 1890. d. 7. Modlitby IV. 1980.
- Strnad, Antonín.** — Narozen w Náchodě 1747, 10. Srpna; doktor filosofie, rektor university, hvězdář; člen meteorologické společnosti Manheimské a sekretář Pražské učené společnosti; umřel 1799, 23. Září w Sázaném. Stoletý kalendář VI. 1441.
- Strnad, Damas.** — Řádu sw. Františka 1679. Město na hůře wystawené Plzeň V. 894.
- Strnad; 1827.**
W Příteli mládeže VI. 1473. o.
- Strojek, Ondřej.** — Kantor; 1526.
- Erasma Roterodamského výklad Otčenáše (přel.) III. 834.
- Studený, František.** — Učitel u sw. Filippa a Jakuba w Praze 1834. Nejkratší nawedení ke čtení VI. 22.
- Studený, Alois; 1839—1842.**
We Wčele VI. 496. m.
- Stuna.** — Auřední kancellista we Wodňanech, 1786. (Rozličné dramatické hry) VI. 611 a—x.
- Sudil, František; 1834.**
We Kwětech VI. 496. k.
- Sudlicius, Jan; 1620.**
Modlitby swaté etc. od Petra Martyra Wermilia (přel.) IV. 1996.
- Suchánek, August Jiří Pacowský.** — Radní w Litoměřicích 1815. 1. Obširné wyprawování podlé Salzmanna, kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným páncem učiněn VI. 1198. 2. Josef Černoweský, od Salzmanna (z něm. přel.) VI. 1304. a. 3. Malý dárek obětovaný české mládeži VI. 1304. b. 4. Příkladní a mysl obweselující příběhowé VI. 1304. c. 5. Církew Kristowa VI. 1883.
- Suchý, Jan (Suchius); 1596—1599.**
Čtvero kázání nedělní IV. 1605.
- Suldowský; 1836 — 1837.**
We Kwětech VI. 1402. b.
- Suma, Jan Ignac z Wlastislawi.** — Theologiae baccalaureus, poeta laureatus, děkan w Sobote 1701. Františka Salezia knížka zlatá (z franc. přel.) V. 1454.
- Sušický, Jan Adam; 1589.**
Tomáše Staude: Kratičky swatých biblických písem wýtah (přel.) IV. 1158.
- Sušický, J. P.** — C. k. nápojní daně dohlížitel 1825. 1. Šlepěje lwowa VI. 826. a. 2. Wychowanec lásky VI. 826. b.
- Sušil, František.** — Narozen w Rausinowě r. 1804; studował w Kroměříži a w Brně, kdežto r. 1828 na kněžství posvěcen jest. Od r. 1837 professor biblického studium nowého zákona na theol. ústawu w Brně. 1. Hymny církewní VI. 273. 2. Morawské národní písně VI. 315. a. b. 3. Spisy swatých otců apoštolských VI. 1737. W časopisech: Čas. mus. VI. 496. h. — Krok 932. e.
- Swětecký, Petr Kašpar z Černčic.** — Archivár a inženýr, knížete Šwarzenberka w Třeboni 1738. 1. Rafika česká etc. V. 347. 2. Prw hrubě wážený, nyní ale zawržený nebo-ližto reformirowaný falešné zemoměření etc. V. 508.
- Swoboda, František Jan.** — Farář Reyšteinský 1710, Čachrowský 1715. 1. Lněný prowázek etc. aneb Růženec etc. V. 909. a.

2. Princeps pacis etc. Sw. Tomáš Aquinský V. 909. b.
 3. Novus Cruciger etc. sw. Jan Nepomucký V. 909. c.
 4. Růženec swaté milosti etc. V. 1465.
- Swoboda, Jan Adam.** — Farář Zlonický; 1731.
 1. Arcana almae societatis Jesu etc. V. 967.
 2. Nový křížovník s červeným srdcem etc. sw. Jan Nepomucký V. 1349. (Srowněj: Swoboda František Jan).
- Swoboda, J.** — Jesuita 1743.
 Chwálosława etc. kláštera Sedleckého V. 1003.
- Swoboda, Jan Wlastimír.** — Narozen 9. Kwětna 1800 w Hořepnice. Studował filosofii w Praze a theologii w Celowci; od r. 1832 učitel na wzorní ochranitelně malých dítek na Hrádku w Praze; umřel 28. Září 1844.
 1. Malý čtenář VI. 27.
 2. Malý Čech a Němec VI. 113. 140.
 3. Sebrání českých písní VI. 520.
 4. Skolka VI. 1267.
 5. Malý písař VI. 1365.
- Swoboda, František Jan.** — Narozen 22. Března 1778 w Praze; professor grammatikalní w Litoměřicích, we Hradci Králové a w Praze na Starém městě; wyslaužilý dohlížitel školy Swatoštěpánské.
 1. Ignaz Seibt. Neues lateinisch-deutsch-böhmisches Wörterbuch. (Český text). VI. 163.
 2. Píseň dítek na den narození Františka II. VI. 385. a.
 3. Píseň žákůw na den 25leté památky učitelského auřadu Wácslawa Lumendy VI. 385. b.
 4. Píseň p. Josefowi Wimmrowi VI. 385. c.
 5. Zlatodol (z něm. od Zscholke přel.) VI. 1202.
 6. Stědrý wečer (z něm. od Šmida) VI. 1332.
 7. První sto mravných powídek VI. 1342. a.
 8. Druhý sto etc. VI. 1342. b.
 9. O trýznění howad VI. 1342. c.
 10. Ježíš přítel dítek (dílem dle Jaisa) VI. 2380. W časopisech: Wčela VI. 932. h.
- Swoboda, Wácslaw Alois.** — Narozen w Nawarowě w Boleslawsku 8. Prosince 1791; professor nejprwé grammatikalní w Pisku (1814), pak humanitní (1815) w Jindřichowě Hradci, a (1821) w Praze na Malé straně. Psal též německy a latinsky.
 1. Píseň církewní VI. 253. a — d.
 2. Hlasy wlastenců r. 1835 (příspěwek) VI. 318.
 3. Witání nowě zasnabených manželů etc. Eugenia hraběte Černína etc. VI. 413. a.
 4. Zpěw k welebnému obrazu našeho weleslawného císaře a krále Františka etc. VI. 413. b.
 5. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (příspěwek) VI. 469.
 6. Sbirka českých národních písní VI. 531.
 7. Karel Skreta VI. 685.
 W časopisech: Časop. mus. VI. 275. b. 559. d. 913. f. 1162. f. — Časopis pro kat. duch. 275. d. — Krok 932. e. — Wčela 496. m.
- Swoboda František.** — Farář we Winařích 1781.
 Krátké a užitečnéjednání o dobytku owčím VI. 1521.
- Swoboda, Josef Antonín.** — Narozen 3. Listop. 1792 w Branici; kaplan w Týně w Praze, pak farář u sw. Filipa a Jakuba na Smichowě blíž Prahy.
 Pobožnost při slawení průvodu neb processí na den božího těla VI. 2268.
- Swoboda, Martin.** — Auředník při kriminalu 1842—1844.
 We Kwětech VI. 496. k. 559. g.
- Swoboda, Ondřej.** — 1843, 1844.
 We Wčele VI. 496. m.
- Swobodová, Bohunka (Františka).** — 1843, —1844.
 Lucie (z franc. Reybaud) VI. 888.
 We Kwětech VI. 496. k.
- Swojský, Leopold.** — Jesuita 1732.
 1. Regina saeculorum etc. Maria panna V. 970. a.
 2. Sedlecensis Cistercii religio V. 970. b.
- Swornicius, (Skwornicius) Martin Rychnowský.** — Kněz w církwi Prostějowské 1603.
 1. Wyswědění historie Cornelia Caesarienského IV. 1391.
 2. Kázání pohřební nad Sigmundem Onešem z Břesowic IV. 1677.
 3. Kázání pohřební nad p. Dorotau Přimskau IV. 1711.
- Sychra, Matěj.** — Narozen w Austi nad Orlici; farář w Jimramowě; pak we Žďáře na Morawě. Umřel 19. Března 1830, stár jsa 54. léta. Smrt překwapila jej u psacího stolku, zbrániwši mu dokonati poslední práci spisowatelskou.
 1. Versuch einer böhm. Phraseologie VI. 159.
 2. Maličkosti w řeči wázané VI. 298. 598.
 3. Bezděčný lékař VI. 660. a.
 4. Jan hrabě Bělohorský VI. 660. b.
 5. Powidatel VI. 735. a.
 6. Kratochwilník VI. 735. b.
 7. Kratochwilná wčelinka VI. 735. c.
 8. Půwodní rozmławování a powídky VI. 1311. a.
 9. Wázaného pilné a mravné mládeži VI. 1311. b.
 10. Mravné a krátké propowídky VI. 1311. c.
 11. Připodobnění VI. 1311. d.
 12. Kázání na wšecky neděle VI. 1933. a.
 13. Kázání na wšecky slawnosti a swátky VI. 1933. b.
 W časopisech: Widsenské listy VI. 588. c. — Časopis mus. 588. g. — Pautník 599. n. — Rozlič. Pražské 599. q. 600. n. — Dobrosław 656. c. — Milina 656. f. — Přítel mlád. 1386. b.
- Sychrowský, Benignus.** — Narozen we Zbirowě 1675, 1. Října; kněz řádu Paustewnického sw. Augustina; provincial; wymohl wyhlášení sw. Jana Nepomuckého za swatého; umřel 1737.
 S. Augustini Soliloquia (wydal česky) V. 1098.
- Sýkora, Jan.** — Učitel na hlavní škole w Plzni od r. 1801; umřel 1845, 2. Září, w 65. roce wěku.
 1. Poukázání k důkladnému pouačení českého i německého čtení etc. VI. 21.
 2. Kurzgefasstes Lehrbuch der böhm. Sprache VI. 93.

3. Německá mluwnice pro Čechy VI. 114.
4. Wýtah z německé mluwnice VI. 138.
- Sýkora, Wácslaw.** — Faktor w tiskárně Schönfeldské; 1821.
Jan hrabě Bělohorský VI. 647.
- Sylwan, Jan.** — Na kancionalu napsán z Týna Horšowského; dle Tablice ale byl Slowák, a w Čechách žil co písař pana Popela z Lobkovic; umřel w Domažlicích 1572, 14. Února.
1. Písne nowé na sedm žalů kajcích IV. 64. a.
2. Noli me tangere IV. 64. b.
(Jedna jeho píseň w kancionalu III. 48.)
- Sylvius, Uberinus; 1587.**
1. Odpověď na Šest důwodů W. Šturma (proti bratřim) IV. 1323. b.
2. Spis proti churawé a hubené apologii D. Šturma IV. 1323. d.
- Synapius, wiz Horčička.**
Szegedyn, Štěpán.
Článekové wíry. Příd. 142.
- Szepeši, wiz Sepeši.**
- Szucháry, M.** — Doktor; 1830.
Písne světské lidu slowenského w Uhřích VI. 513.
- Šádek, Karel.** — Narozen w Nowé Pace dne 29. Čerwna 1783. Od dwanáctého roku swého stáří připrawował se k učitelskému auřadu. Roku 1799 slyšel přednášky pro čekance školní na hlavní škole w Jičíně. R. 1802 zwolen za školního pomocníka w Nowé Pace. R. 1806 dosazen za učitele na tak zwanou městskau školu do města Nowého Bydžowa. Dchyw sobě r. 1810 wysvědčení w Praze jako učitel pro hlavní školy čtyř tříd obau ročních běhů, powolán hned na to r. 1811 na hlavní školu do Králowé Hradce, kdežto až podnes žije.
1. Německý prawopis VI. 55.
2. Wšeobecný zeměpis VI. 1148.
3. Přírodoskum neb fysika VI. 1487. a.
4. Hyboměrství čili mechanika VI. 1487. b.
W Příteli mládeže VI. 1260.
- Šafarík, Pawel Josef.** — Narozen 13. Kw. 1795 w Kobelářowě w Uhřích; studował od r. 1805 na ewangelickém gymnasium w Rožnowě, od r. 1808 w Dobšini, od r. 1810 na ewang. lyceum w Kežmaruku. Roku 1815 odebral se na universitu do Jeny; stal se roku 1819 professorem, a na čas ředitelem gymnasium w Nowém Sadě w nynější Wojwodině Srbské, kterězto místo roku 1833 složiw, do Prahy se odebral. Roku 1837 stal se censurem knih českých. Roku 1842 powolán byw za profesora slowanské literatury w Berlíně, místa toho nepřijal; učiněn však téhož roku kustosem při c. bibliotece w Praze a roku 1848 bibliotekářem tamže; člen mnohých učených společností, majitel řádu pruského pour le mérite, aud c. k. akademie nauk wě Widni etc.
1. Počátkowé staročeské mluwnice VI. 94. 773.
2. Tatranská musa s lyrau slowanskau VI. 285.
3. Písne světské lidu slowanského w Uhřích VI. 299.
4. Šillerowa: Marie Štuartská (přel.) VI. 654.
5. Časopis českého museum (Redig.) VI. 747.
6. Swětózor (Redigowal) VI. 753.
7. Slowanské starožnosti VI. 980.
8. Slowanský národopis VI. 1071.
W časopisech: Časop. mus. VI. 63. c. 169. a. 932. f. 993. e. 1036. c. 1076. b. 1084. c. 1140. f. 1162. f. — Krok 179. b. 932. e. 1173. d.
- Šafarík, Jan.** — Doktor lékařství, professor fysiky w Bělehradě srbském.
We Kwětech VI. 1067. q.
- Sagawský; 1842.**
We Kwětech VI. 496. k.
- Samm, Josef; 1843.**
W Příteli mládeže VI. 1260.
- Santl, Jan.** — Právní na panství Dymokurském a Smidarském.
We Wčele VI. 496. m.
- Santlowá, Zdenka; 1846.**
We Wčele VI. 496. m.
- Saraun, Wácslaw Hořícký; 1666.**
Modlitby nábožné V. 1565.
- Sarowec, Jan Jakub z Šarowa; 1645.**
Gruntowní a prawdiwá spráwa s strany osoby mé V. 350.
- Sásek, z Mezihoře.** — Rytíř český 1465—1467.
Lwa z Rožmitála putování III. 193.
- Šediwý, Prokop; 1791—1804.**
1. (Rozličné dramatické hry přeložil) VI. 608. a — q. a — g.
2. Maran a Onyra VI. 782. a.
3. České amazonky VI. 782. b.
4. Mnislaw a Swětíwina VI. 782. c.
5. Zazděná slečna (z něm. od Špisa) VI. 782. d.
6. Krásná Olive (přel.) VI. 782. e.
7. Krátké pojednání o užítu ustawičné stojícího etc. diwadla VI. 1230.
8. A. Štekla krátká kázání (přel.) VI. 1929.
- Šediwý, Šebastian.** — Narozen 28. Srpna 1802 w Jenikowě; kaplan u sw. Apollináře w Praze 1827, 20. Srpna.
1. Kříž Ježíše Krista VI. 1963.
2. Důstojnost a sláwa nejpožehnanější rodičky boží VI. 2419.
- z Šellenberka, Sigmund; 1564—1580.**
Psaní jeho IV. 243.
- Šembera, Aloys Wojtěch.** — Narozen 21. Března 1807 we Wysokém Mýtě, kdežto otec jeho byl měšťanem a uzďárem. W 11. roce wěku swého dán jest na hlavní školu do Mor. Třebowé, pak do latinských škol do Litomyšle; slyšel tam i prwní rok filosofie, a odebral se pak za příčinau dalšího wzdělení na wysoké školy Pražské, kdežto r. 1830 studia práwní a politická skončil. Téhož roku wešel do praxí saudní u magistratu Brněnského, a odbyw zkausky appellační i zkausku politickau, stal se r. 1833 auskultantem při témž magistratě, w kterémž postawení trwal až do

r. 1839; když však po ustanovení A. Bočka za mor. stawowského archiváře uprázdněna jest na podzim t. r. stolice jazyka a literatury české na staw. akademii w Olomauci, zanechal dráhu právníckou a přestoupil k učitelství, staw se nástupcem Bočkowým. Zastáwaw 8 roků professuru w Olomauci, powolán jest w Řijnu r. 1847 do Brna, kamž téhož roku staw. akademie byla přenešena, a wnešena naň zároveň, jelikož byl archivář Boček w Lednu téhož roku smrti sešel, správa archivu stawowského. Po událostech Březnowých r. 1848, když se byl sešel sněm Morawský, wzał jest do porad sněmowních o záležitostech školních, učiněn w Listopadu t. r. spoluredaktorem Nowin Morawských, z usnešení sněmu wydávaných, na to údem školní rady zemské k opravě morawských a slezských gymnasií, a po smrti Dom. Kynského 16. Pros. 1848 translateorem při Mor. Sl. zemském praesidium. W Čerwenci 1849 došlo ho powolání, aby byl účastníkem komissí, k sepsání slowánského právního a státovědního názwoslowí do Wídně swolané, w Řijnu pak t. r. jmenowan professorem řeči české na vysokých školách Wídeňských a kontrolním redaktorem práwě wydáwaného českého říšského zákonníka, kterýž obojí úřad nyní zastává.

1. Böhmische Rechtschreibung VI. 57.
2. Wpád Mongolů do Morawy VI. 982.
3. Přehled města Prahy z Petřína VI. 1025. a.
4. Historie pánů z Bozkowic VI. 1025. b. 1061.
5. Wsoké Meyto VI. 1029.
6. Posel z Morawy VI. 1436.
7. Rozumný rolník VI. 1437.
8. Sterna: Krátké pouučení o wčelařství (přel.) VI. 1519.

W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. 150. b. 600. d. 993. g. 1140. h. — Časop. mus. 150. a. 599. f. 993. e. 1037. 1067. i. 1076. b. 1588. a. — Kwěty 1008. k. 1067. q. 1507. f. — Wčela 1067. n. — Jindy a nyní 1076. e. 1140. k.

Sembera, Jan; 1814.

1. Slze wděčnosti Wáclawowi Pešinowi VI. 413. a.
2. Plesání etc. k installaci W. Pešiny na faru Kručburskau VI. 410. b.

Semera, J. J. 1840—1842.
We Wčele VI. 913. d.

Semerowá, Antonie A. 1840—1843.
We Wčele VI. 496. m.

Šenk, Antonín. — Narozen 30. Listopadu 1796 w Plumlowě na Morawě. Odbyw zkausky učitelské w Olomauci r. 1812, stal se dne 20. Zář. r. 1820 učitelem w Náměšti, kteréž místo posud zaujímá.
Morawský wykladatel VI. 763. 904.

Štessler, Ignac. — Narozen 1782, 21. Ledna. Úředník při magistratě Pražském.

1. Praktická česko-německá grammatika VI. 108.
2. Meissnera Aesopowě básně (přel.) VI. 574.

3. Bohuslaw VI. 632. a.
4. Romeo a Julie podlé něm. Weise VI. 632. b.
5. Podwod z lchkomyslnosti VI. 632. c.
6. Martinek bradřý (z něm.) VI. 632. d.
7. Low na diwokau zwěř (z Kotzebue) VI. 632. e.
8. Hřbitow (přel.) VI. 2237.

W časopisech: Hlasatel VI. 588. a. 599. a. — Cechoslaw 588. f.

Šifner, Emanuel. — Narozen 20. Zář. 1763; farář u sw. Duchu w Praze.

Žiwot sw. Ottilie VI. 2177.

Šilhan, František; 1838.

We Wčele VI. 1008. f.

Šimák, Matěj. — Narozen 2. Ledna 1777 u Bílého Beránka pod Bilau horau u Prahy; děkan w Slaném, na Smečně, na Zbraslawi; posléz w Praze w káznici spráwu duchowní wedl; umřel 25. Kwětna 1830.

1. Píseň k slawnosti prwotín kněžských P. Froze VI. 429. a.
2. Uwitání etc. Marie Anny hraběnky z Klam-Martinič VI. 429. b.
3. Uwitání etc. W. L. knížete Chlumčanského arcibiskupa Pražského VI. 429. c.
4. Zpěw k slawnosti sňatku etc. Karla hraběte z Klam-Martinič VI. 429. d.

Šimek, Maximilian. — Narozen 1748 w Neydowě w Štýrsku w Hradeckém kraji; piarista; učitel čes.ého jazyka w Terezinské akademii w Nowém městě Wídenském. W r. 1781 z řádu wystoupil.

1. Příručka pro učitele české literatury VI. 128.
2. Krátký wýtah všeobecné historie swěta VI. 934.
3. Krátký wýtah všeobecné historie přirozených wěcí. VI. 1456.

Šimko, Pawel Adalbert. — Řádu sw. Františka 1820—1824.

1. Rozmlawání pastýřůw, keď nejdůstojnější etc. kníže Alexander z Rudného k swému důstojenství přístupowal VI. 433. a.
2. Werše etc. knížeti Alex. z Rudného VI. 433. b.
3. Smutný zpewohlas k chwále towaryšstwa Ježíšowého, od Michala Denis (z lat. přel.) VI. 433. c.

Šimko, Jan Wilém. — Ewangelický kazatel w Trenčíně, pak professor praktické theologie, přirozeného cirkewního práwa, též slowenský kazatel w Prešpurku.
Nábožnost domowní we zpěwích VI. 2254.

W časopisech: Wídenské listy VI. 496. e. 656. h. — Časop. mus. 496. h.

Šindel, Jan Ondřejůw. — Stal se bakalářem swob. umění 1395, mistrem 1399; byl též doktor lékařství; wýtečný hwězdář; rektor university 1410; byl kanowníkem Wyšehradským.

(Jména česká neduhá a bylin w komentaru na spis Macera) III. 266.

Šindelář, Arnold Oldřich. — Narozen 2. Břez. 1800; řádu praemonstrátského; katecheta na gymnasium Píseckém.

1. Hlasy duchowenstwa etc. (Příspěw ek) VI. 320.

2. Kázání na nový svátek etc. VI. 2063.

W časopisech: pro katol. duch. VI. 275. d.

Sinkowic, Jan. — 1783—1785.

Nowiny českoslowanské VI. 1087.

Sír, František. — Naroděn w Budyni nad Ohří dne 15. Října r. 1796. Odbyw dvě školy w témž městě, normalní školu dílem na Maléstraně w Praze, dílem w Litoměřicích, wstoupil do gymnasium w posledním tomto místě r. 1811. Dokonaw gymnasiální studia r. 1816, odebral se na universitu do Prahy. R. 1819 jsa auskultantem na staroměst. c. k. akad. gymnas. zastával po tři měsíce učitelské místo nemocného p. profesora Jandy, a odbyw ná to 19. Dubna tak zwaný všeobecný konkurs grammatikální pro tenkrátě nowě zřízenau parwu s approbačí, podrobil se hned zase w Listopadu konkursu pro třídy humanitní, kdež i známost českého jazyka austrně i písemně dokázati musel. Dekretem dworn. od 1. Dubna 1820 ustanowen byl co skutečný professor human. tříd do Jičina, kterýžto auřad i w Kwětnu nastoupil. Hned toho roku jsa požádán od kommandanta wychowatelny wojáčeků od pluku č. 18. počal vyučowati lýchodně po dvě hodiny wychowance starši w české řeči až do r. 1848, kdežto pro welké zaměstknání swého auřadu na lycealce toho vyučowání zanechati musel. Po všechen čas snažil se žáky swé krom předmětů předepsaných wzdělawati též w zanedbaném wúbec jazyku mateřském.

1. Hlasý vlastenců etc. r. 1832 (příspěwek) VI. 469.

2. Wina smutnohra od Müllnera (z něm. přel.) VI. 655.

3. Obrazy Kawkaské (z rusk. přel.) VI. 839.

4. Výbor ze spisowatelů řeckých (přel.) VI. 921.

5. Marka Aurelia Antonína Zápisky (z řeck. přel.) VI. 929.

6. Krátký přírodopis VI. 1468.

7. Obět nowozákonná VI. 2391.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496.

h. 932. f — Krok 150. e. 932. e. 993. l. 1173.

d. — Wčela 496. m. 588. h. — Jindy a nyní

588. l. — Dennice 599. i. — Čechoslaw 932.

c. — Rozmanitosti 1076. a.

Šroda, Jan (Příbramský). — Narodil se w Příbrami, w kraji Beraunském, dne 15. Kw. 1810. Studia odhyl celá w Praze (gymnasialní na akademickém gymnasium); byl wyswěcen dne 29. Března 1833; od 22. Dubna 1833 byl kaplanem w Zlonicích, w kraji Rakownickém, od 21. Kwětna 1836 w Počápicích za Beraunem, od 5. Listopadu 1837 w Praze w Teyně; od 6. Října 1848 jest katéchetau w národní hlavní škole w Praze.

1. Ženská lest VI. 892.

2. Panna we swé důstojnosti VI. 1207.

3. Ježíš Kristus wzor dokonalosti VI. 1973.

4. Sláwa blahoslawené rodičky boží VI. 2071.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1162. i. —

Přítel mládeže 1260.

Škorně, Jan z Frymburka. — Úředník wrchní (heitman) w Chyši 1575.

Knížka písní a chwal božských IV. 71.

Škorpík, František. — Narodil se we Zhoří, wesnici ležící w podkraji Jihlawském na pohoří Českomorawském r. 1814. Studia gymnasiální w Jihlawě, filosofická w Brně odbyw, wstoupil do theol. semináře roku 1834. Po wyswěcení r. 1838 dostal se za kaplana do Jaroměřic. Roku 1840 přesazen byl do Brna k sw. Magdaleně za kaplana. Hledě smířiti w sobě wědu s wěrau, obíral se studii filosof. a filologickými, jichžto wýstřelek bylo „Mluwnictwí a Zjewení.“ Šmídek w kritické úwaze porownáwal tento spis s p. Toměkowau „dobau prwního člowěčenstwa“. L. 1847 dostal se na lokalii w Bohdaličích.

W Hronce VI. 1067. p.

Škraup, František Jan. —

1. Patero písní od Jos. Chmelenského VI. 512.

2. Zpěwy pro jeden hlas VI. 526. a.

3. Wěvec (Redigowal). VI. 521. 526. b.

Škulteti, wiz **Škulteti**.

Šlik, Kašpar z Holiče.

Dopisy III. 485.

Šlik, Mikuláš. —

List k sněmu III. 501.

Šmídek, Karel. — Narodil se 17. Kwětna r. 1818 w Bystřici nad Pernštýnem w Morawě. Pro whodnější wzdělání ducha swého poslán r. 1829 do Morawské Třebowě, a r. 1830 do Poličky, kdež se učil i německému jazyku i předmětům nižších tříd škólních. R. 1831 odebral se ku gymnasiálním studiím do Brna, kdež i filosofická studia odbyl. R. 1839 odebral se ku práwnickým studiím do Olomauce; a však po roce zwolil staw kněžský, a za tau příčinau odebral se r. 1840 opět do Brna, kdež r. 1844 poswěcen na kněžstwí. Ustanoweno jemú za místo ku působení duchownímu město Hustopeče, kde až dosawáde na winitci Páně dli.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1067. q. 1588. d.

Šmitt, Jan. — Naroděn 10. Září 1776 w Unterwaldbөрührungen před Rýnem; slyšel filosofii we Würzburku; wstoupil w c. k. rakauskau službu wojenskau, a w Chrudimi naučil se česky; byl potom (1805—1807) učitelem w plukowní wychowatelně na Košumberku u Luže, pak na hlavní škole Kutnohorské, konečně prwním učitelem na hlavní škole Klatowské.

1. Auplná dobropisemnost německá VI. 49.

2. Grammatika česká VI. 75.

3. Malá grammatika německá VI. 109.

4. Sokratická elementární kniha k německému čtení etc. VI. 131. a.
5. Elementární knížka k německému čtení VI. 131. b.
6. Česko-německý přítel dětí VI. 131. c.
7. Wilibald z Aichstátu VI. 808.
8. Ladislav a Elconora VI. 809.

Šnaider, Karel Sudimír. — Narozen 14. Prosince 1766 w Králově Hradci. Studoval w Praze, w Lipsku, a navštívil i jiná wšeučiliště německá, odkudž chuť k německému básnění přinesl; zastával professuru aesthetiky a klassické literatury w Praze (1803—1806); pak přestěhoval se co justiciar do Rožďalovic, do Dymokur, a posléze do Smidar, kdež umřel 1835, 17. Kwětna.
Okus w básnění českém VI. 302.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h.

Šneider, J. E. 1846.

We Wčele VI. 913. d.

Šneider, František; 1838.

We Wčele VI. 496. m. 1220. c.

Šohaj, Wojtěch. — Narodil se w Pacowě 19. Dubna 1793. Od dewátého roku wěku swého chodil do škol piaristů Budějowických, potom Pražských. W Praze studoval též filosofii, bohomluwectwí w Budějowicích. Po skončených (r. 1814) studiích přebýwal co jahen we swé otičině, pak po došlém čase a po prominutí jednoho roku byl w Linci dne 10. Dubna na kněžstwí poswěcen. Co kněz přišel za zámeckého kaplana do Chusnika, pak po sedmi letech do Pacowa. Zde po stráwených třinácti letech w nápomocné duchowní správě pró churawost dal se na odpočinutí.

1. Smišeniny VI. 134.

2. Prawidla žiwota a propowidky VI. 1314.

Šohaj, František. —

W časopisech: Wčela VI. 493. m. — Wě nec 521. — Časop. mus. 559. d. 913. f. 932. f.

Šolec, Jan. — Narozen w Leštině w kraji Bole-slawském na býwalém panstwí Kostském roku 1801 dne 25. Února. Studoval na gymnasium w Jičíně, filosofii slyšel na vysokých školách Pražských, do theologie byl přijat w Litoměřicích. Jsa tu biskupem Vinc. Eduard. Mildem r. 1825 dne 23. Srpna na kněžstwí poswěcen, obdržel kaplanstwí w Libuní u wýtečného wlastence Ant. Marka. Z Libuně se dostal po 8 letech a sice r. 1833 dne 19. Září za duchowního správce na Hrubau Skálu, a odsud r. 1836 dne 9. Čerwna přišel za lokalistu na Wiskeř, kdežto učiněn jsa r. 1846 dne 3. Prosince osobním farářem až po tu dobu powinnosti duchowního pastýře zastává.

1. Van der Velde: Bitwa s Tatary (přel.) VI. 834.

2. Modlitby pro katolické křestany (dle Haubera) VI. 2294.

Šolin, Jan Ledecký; 1843—1846.

We Wčele VI. 496. m.

Šolle, František. —

W Rozmanitostech VI. 600. a.

Šoltheis, (Šolthés) Gerson. — Vikář cirkwe ewang. reformowané Welenické na panstwí Poděbradském. 1840.

Kwítí sbírané na rowích našich miláčků VI. 2100.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. — Wčela 496. m.

Šoltys, Ondřej Florian. — Ewangelický kazatel w Šwančině, rodilý z Mošowec; studoval filosofii a theologii w Prešpurku.

1. Jádro historie wšeoobecné VI. 976.

2. Jádro historie cirkwní nowého zákona VI. 1119.

3. Mladý gratulant VI. 1349.

4. První počátkové křestansko-ewangelického učení VI. 1860.

Špachta, Dominik. — Narozen dne 4. Srpna 1803 w Jilowém, kdež farní školu nawštěwowal. Roku 1816 odebral se pró další wycwičení swé do Prahy a odtud po několikaměsíčním toliko pobytí, za čas kteréhož farní školu dilem u sw. Jindřicha postupauně nawštěwowal, do Slaného, kdež od r. 1817 až do r. 1820 třetí třídu hlawní školy a grammatikalní třídy u piaristů odbyl. Wrátiw se do Prahy nazpět byl r. 1821 a 1822 posluchačem humanitních tříd na c. k. akademickém gymnasium Staroměstském. Studia libomudrecká a bohowedecká odbywal od r. 1823 až do r. 1828. Téhož roku poswěcen byw o welikonoci na kněžstwí přišel w Listop. za kaplana do Wlňowsi blíž Mělnika, odkudž w Srpnu r. 1830 za ceremoniáře k tehdejšímu swětícímu biskupowi w Praze Františkowi Pištkowi powolan byl. S týmž odebral se na jaře r. 1832 co biskupský tajemník do Tarnowa w Halíči; wida však, žeby tamější poměry ani s náhledy a snahami, ani s tělesnau i dušewní powahau jeho nesauhlasily, dal wýhost stkwělým wylídkám, které se mu zde pró budaucnost otwíraly, a nastaupit raději, nawrátiw se r. 1834 do Čech, opět staci kaplana a sice w Minicích. R. 1835 dostal faru w Kolči blíž Budče.

Pokus naučiti Čecha počátkům grammatiky jazyka polského VI. 103

Špáta, Jakub. — Syn Jakuba Špáty purkrabí Náchodského 1615.

Píseň na smrt matky swé IV. 199.

Špáta, Jan Bělský. — Kantor Roztocký 1654.

Píseň o powětří a krupobíí I. 1654 II. Máje V. 92.

Špatný, František. — Narozen 8. Března 1814 na samotě řečené Bor, panstwí Protiwinského w Prachensku; wychowanec hospodářsko-technického ústawu w Krumłowě od r. 1832 až 1834; praktikant při důchodenském úřadě w Protiwině půl druhého roku (1835), po

dva měsíce diurnista při auřadě v Prachaticích (1836), accessista při direktorském úřadě v Třeboní od r. 1837 až 1838, auřední písař v Libějicích 1839 až 1841, v Přečíně 1842, v Jinonicích 1843 až 1845, konečně zástupce úřadu Švarcenberské právomocností na Smichově 1846 až 1849. W událostech Čerwnových r. 1848 welkých zásluh sobě dobyw o zachování pokoje a bezpečnosti na Smichově, zatčen nicméně nařizením wojenského sandu na Hradčanech, však w málo dnech za newinného propuštěn. R. 1850 w Únoru stal se sekretářem podkrajského úřadu w Pardubicích, w Listopadu pak téhož roku týmž na Smichově. Slowník hospodářsko-technický VI. 167.

Špinka, Wácslaw. — Narozen 13. Září 1796 w Habru w Čáslawsku; studowal w Praze bohoslowí; ředitel arcibiskupské tiskárny. Umřel 1842.

1. Wozka Petra III. (z něm. přel.) VI. 637. c.
2. Waltera Skota: Puritáni (přel.) VI. 887.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 33. a. 600. a. 656. a. 1076. a. 1475. a.

Špot, Josef W. — Praktikant u horního auřadu w Příbrami. Pramátí od Grillparcera (z něm. přel.) VI. 657.

Sram, Pawel; 1613. Kniha počtů (přel.) IV. 746.

Šráwnko, Pawel. — Slowák; narozen we Welké Rewuci 1743; kněz Klenowský; mrtwicj raněn umřel r. 1808.

1. Českoslowenská grammatika VI. 44.
2. Řecko-slowenský slowář VI. 156.
3. Žiwota i smrti požehnaná památka etc. manželce swé VI. 355. 2082.
4. Wypsání zkázy Jerusalemské VI. 938. b.
5. Pamětný slaup etc. Josefowi II. VI. 1041.
6. Běh žiwota etc. Marie Terezie VI. 2074.

Šráwnková, Josefa Jar. 1846. We Kwětech VI. 496. k.

Štaigl, M. 1811. Knižečka o wyučowání školním VI. 1255.

Štark, František, krajský školní kommissar; umřel 1820. Řeč při padesátileté slawnosti pana Jos. Mich. Záka VI. 721.

Štastný, K. 1843. We Wčele VI. 913. d.

Štefan, Wácslaw Teplický (Thermanus). — Arciděkan na Horách Kutných, 1607—1620. Po wydání majestátu zwolen za anda konsistoře strany pod obojí (1609, 7. Října).

1. De meteoris, de terrae motu etc. IV. 816.
2. Rozmlauwání dwau osob o horách etc. IV. 1388.
3. (Wýklady na rozličné proroky) IV. 1523. a—n.
4. Genealogia Christi IV. 1625.
5. (Kázání rozličná) IV. 1686. a—f.

Štefan, Kristian. — Narodil se w Jičíně dne 6. Prosince 1820; studowal gymnasium tamže, filosofii od r. 1837 w Praze, jakož i

tri léta na fakultě lékarské; r. 1842 obrátil se však ke gymnasiální professuře, a stal se r. 1848 prozatímním učitelem českého jazyka u Piaristů w Praze, r. 1849 týmže w Mladé Boleslawi.

1. Rodina Barcelonská (od Schenka) VI. 715.
 2. Powídky Fr. Soave (z wlsk.) VI. 900.
- W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1588. d.

Štefek, Tobiáš z Koloděj. 1594.

Smrt a žiwot (z něm. přel.) IV. 1850.

Štelcar, Jan Želetawský z Želetawy. — Narozen w Kutnéhoře r. 1530; písař městský w Kaurimi, potom kněz strany pod obojí, farář we Mnichově, w Bystrici welké, w Kopidlně. Umřel po 1596.

1. O marnosti žen a panen IV. 691. a.
2. Rytířský staw manželský IV. 691. b.
3. Zpráva o lichvě IV. 691. c.
4. První a druhá stránka knížky o čarodějnících a hromobití IV. 831.
5. Kniha o stwoření swěta IV. 835.
6. O dobrých a zlých andělich IV. 1311.
7. Knižka o pravě a falešné církwi IV. 1330.
8. Kniha nowá o původu kněžstwi etc. IV. 1340. a.
9. Odpowěd na psaní a dvoje kázání bratří Pecinowských IV. 1340. b.
10. (Dvě apologie) IV. 1340. c.
11. Kázání o zlořečenstwi etc. IV. 1598. a.
12. Kázání dvoje na 4 kapitolu Ozeáše IV. 1598. b.
13. Kázání pohřební nad tělem paní Johanny z Waldšteina IV. 1674.
14. Urbana Regia; Lékařstwi duše (opravil) IV. 1799.
15. Kniha duchowní o welkých skutcích pána boha všemohaučho IV. 1841.
16. Modlitby IV. 1976.

Štembera, Matěj Dobromír. — Narozen dne 31. Pros. 1806 w Kmetňowsi, mezi Slaným a Raudnicí. První wychowání obdržel w pauze české domácí škole. Později poslán do Prahy do škol u Maltézů a u Piaristů; roku 1824 na Slanské gymnasium, kdež r. 1827 studia humanitní dokončil. Byw neodbytnau 16měsíční studenau zimnici z filosofických studií wytržen, dal se po nawrácení swého zdraví na studia ranhojičstwi, kteráž pro wypomáhání w léčení cholery teprwé w r. 1834 auplně dokončil. Tím samým rokem odebral se z jara co provisor jedné ranhojičské žiwnosti do Warů Karlowých. Ještě koncem toho r. 1834 dostal se na to do Rakownika, kdežto při městě a spolu při kriminale službu obdržel. Místopis města Rakowníka VI. 1026.

We Kwětech VI. 496. k.

Štěpán, Ondřej. — Český bratr; starší jednoty; umřel 21. Čerwence 1577 w Jaroměři. Kázání na neděle a swátky IV. 1589.

Štěpán, Petr. — Rodilý z Týnce (Teinitzl) w kraji Klatowském; 1697.

Vox clamantis in deserto etc. V. 902.

Štěpán, Jan Wlastimil. — Narozen w Jiníně blíže Strakonice 7. Čerwna 1782. Odbyl studia humanitní w Písku, studia filosofická w

Praze, a bohosloupecká z části v Praze, z části v Budějovicích. Na kněžství posvěcen 15. Zář 1805, a pobýval asi půl leta jako prefekt v semináři Budějovickém, poslán jest za kaplana do Hosína blíže Budějovic. Roku 1809 na zimu dostal se do Drahonice za lokalistu, roku 1817 nedaleko odtud, do Černiska za faráře.

Obležení Rochelské (z franc. přel.) VI. 815.

W časop. mus. VI. 1084. c.

Štěpánek, Angel. — Minorita; 1735.

Krásná Sunamitis, velikomocná v síle své Maria VI. 982.

Štěpánek, Jan Nepomuk. — Narozen 19. Května 1783 v Chrudimi; absolvoval theologii; stal se r. 1800 wojněm v pluku arciknížete Karla; diwadelní sekretář, pak spolutředitel stawowského diwadla, posléz kassir. O české diwadlo zaslužil. Z provozování českých kusů odwedl přes 20.000 zl. dobročinným ústawům, a počten zlatou civilní prostřední medalií. Umřel 12. Února 1844.

1. Collin: Wálečné zpěwy (přeloz.) VI. 283.

2. Hlasy vlastenců ke dni 1. Března 1832 (příspěvek) VI. 313.

3. Hlasy vlastenců etc. r. 1835. VI. 318.

4. Řeč při příležitosti provozované činohry Jaroslava a Blažena. VI. 421. a.

5. Citowé při weselawném zasnaubení etc. Ludmily kněžny z Lobkowice etc. VI. 421. b.

6. Střelec kauzelník (přeloz.) VI. 507.

7. (Diwadelní hry, půwodní i přeložené všelického druhu) VI. 635. 637.

8. Česká Wčela (Redigowal) VI. 746.

9. Žiwot a smrt Jeho důstojnosti p. Aleše Pařízka etc. VI. 1057.

10. Pražské Nowiny (Redigowal) VI. 1093.

11. Ponaučné a zábawné listy pro polní hospodáře a řemeslníky (zčeštil) VI. 1503.

W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f.

Štěpnička, František Bohumír. — Narozen 13. Řijna 1785 w Opatowě; kamerální radda w Brně; umřel 26. Srpna 1832.

Hlas lry české VI. 289.

W časopisech: Čechoslaw VI. 559. i. 570. a. 932. c. 1386. a. — Dobroslaw 538. e. — Wlastimil 913. e. — Pautník 932. l. Časop. mus. 1067. i.

ze Šternberka, Aleš Holický. — Jeden z předních pádnů českých strany pod obojí; přítel Ptačka a Jiřího z Poděbrad.

Dopisy jeho III. 495.

ze Šternberka, Ignacijs. 1664.

Wýjezd z Bechyně do cizích zemí V. 479

Štětina, Mikuláš; 1510.

Knížka o artikulích wíry III. 764.

Štětina, Augustin Josef. — Professor bohoslouví na ústawu kláštera Břewnowského a duchowní pastýř w Metličanech.

W Příteli mládeže VI. 1036 l.

Štětka, (Litněnský). — Doktor lékařství.

We Kwětech VI. 1272. c.

Šteyer, Matěj Wácslaw. — Narozen w Praze

1630. Jesuita; professor 25 let, spolu kazatel 5 let, missionář; mnoho kacírských knih za jiné změnil; umřel 1692.

1. Výborně dobrý způsob, jak se má dobře po

česku psáti etc. V. 14.

2. Kancionál český V. 99.

3. (Bibl. Swatowácslawská) V. 652. c.

4. Instructio acatholici V. 743.

5. Postilla katolická V. 838.

6. Přepodiwná matka Swatohorská Maria V. 1172.

7. Zrcadlo swaté V. 1290.

8. Ludwika de ponte Rozjímání (přel.) V. 1421. a.

9. Wěčný pekelný žalář V. 1421. b.

10. Jana Malobitského dům wěčnosti (z lat. přel.) V. 1421. c.

Štítný, Tomáš. — Pocházel ze staročeského rodu rytířů Štítných ze Štítného, byw dědicem statků nehojných we Štítném, Zásmucích a Chotěmicích. Narozen asi r. 1330; wedl život saukromý na twrzi swé. Muž na swůj wěk oswicený a učený. Byl stařec sedmdesátiletý ku konci 14. století.

1. Sw. Augustina: Zrcadlo hřišných (přel.) II. 122.

2. Téhož: Soliloquia II. 123.

3. Řeči na neděle a swátky II. 131.

4. Rozmlawování mezi otcem i dětmi II. 158. a.

5. Knihy učení křestanského II. 158. b.

6. O sedmi wstupních II. 158. c.

7. Knížky Hugowý o připrawení srdce II. 158. d.

Storch, Karel Boleslaw. — Narozen 15. Listop. 1812 w Klatowech (Klatowský); odbyl swá studia w Klatowech, Budějovicích a w Praze; nyní official při státu aučtárně w Praze.

1. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 (přísp.) VI. 313.

2. Hlasy vlastenců etc. r. 1835 VI. 318.

3. České besedy (Příspěvek) VI. 340.

4. Česká Wčela (Redigowal) VI. 746.

5. Dárek hodným dıwčinkám VI. 1381. a.

6. Dárek hodným chlapčkům VI. 1381. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i. 597. k. 1173. f. — Wlastimil 496. l. 1008. p.

— Čechoslaw 599. g. — Wčela 1036. e. — Čech 1067. l.

Štrobach, Antonin. — Narozen 3. Čerwence 1814 w Praze; doktor w práwích; auskultant u zemského saudu; r. 1848 zvolen za purkmistra Pražského, potom za poslance hlawního města Prahy do sněmu říšského we Wídni a Kroměřizi. Wícekrát zvolen za přednostu sněmu, w kterémž důstojenstwí spůsobiw sobě zášti strany revoluční jak we sněmu tak w obywatelstwí Wídenském byl w osobním nebezpečenstwí při powstání dne 6. Řijna. Roku 1849 jmenowan appellačním raddau, roku 1850 raddau při zemském saudu w králowstwí českém.

W časopisech: Časop. mus. VI. 1222. a. 1588. a. 1686. a. — Wčela 1473. k. 1588. f. 1686. d.

Štule, Wácslaw Swatopluk. — Narozen 20. Prosince 1814 w Kladně; absolwoval theologii r. 1835; byl kaplanem w Kwilicích;

později domácím knězem v ústavu pro slepé. pak v blázinci v Praze, od r. 1848 učitelem náboženství na gymnasium Staroměstském v Praze.

1. Hlasy duchovenstva etc. (přísp.) VI. 320.
 2. Hlasové duchovenstva etc. r. 1838 (přísp.) VI. 326.
 3. Pomněnky na cestách života VI. 348.
 4. Konrád Wallenrod (přel. z polsk.) VI. 554.
 5. Padesáte bajek etc. VI. 586. 1373.
 6. Dobrá rada v potřebě VI. 1217.
 7. Blahověst (Redigowal) VI. 1739.
 8. Život sw. Vincencia VI. 2197.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 588. i. 1067. q. 1220. d. — Přítel mládeže 726. — Wčela 496. m. 570. c. — Wlastimil 1067. x.

Štúr, Ludewit. — Narozen v Zájowském Uhrowci w Trenčanské stolici; čekavec bohoslowski; počal zastupowati Palkowiče w professuře českoslowanské w Prešpurce; ale Maďari tomu překazili.

1. Nauka řeči slowenskéj. VI. 99.
2. Slowenské národnje Nowini a Orol Tatranski VI. 1094.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — 1008. d. — Kwěty 496. k. 913. c. 1084. f. — Hronka 932. i. — Plody 932. m. — Wlastimil 1008. p.

Štúr, Karel Drahotín. — Bratr předešlého; dokonál studia na universitě Berlinské. Ozwěna Tatry VI. 347.

Šturm, Jindřich. — Bratr český; spravowal tiskárnu bratrskau w Boleslawi několik let, a umřel r. 1536 co kněz we Slezsku.

1. Konfessi česká IV. 1218. a.
2. Odpowěd a zpráwa jednoty etc. na třetí spis od starších Lilěckých n. Habrowanských IV. 1218. b.

Šturm, Wácslaw. — Narozen w Týně Horšowě 1533; jeden z 12 jinochů od Ferdinanda I. do Říma poslaných, aby napotom co Jesuité kacifstwi odporowali. Nawrátiv se r. 1565, učil theologii po několik let, také řeckému a latinskému jazyku. Dowedl toho, že páni z Rosenberka w Krumlowě a Jindřichowě Hradci kolleje Jesuitské založili; byl rektorem kolleje Pražské, Olomucké a Krumlowské; dwakrát do Říma poslán k wolení generala, kdež we 4. a 5. sezení základy k oné napotom kolossalní velikosti řádu klásti pomáhal. Umřel w Olomauci r. 1601.

1. Srownání wíry a učení bratří IV. 1307.
2. Krátké ozwání proti kratickému ohlášení jednoty Waldenské IV. 1310.
3. Krátký spis o jednotě bratří Waldenských IV. 1316.
4. Rozsazeni a bedlivé uwáženi velikého kancionalu bratří Waldenských IV. 1322. a.
5. Odpowěd slušná a důwodná na welmi hanliwau a rauhawau obranu kancionalu bratrského IV. 1322. c.
6. Důwodů šest etc. (proti jednotě bratrské) IV. 1323. a.
7. Apologia proti odpowědi Sylwia Uberina IV. 1323. c.

Šturm, Adam. — Bakalář 1509, písař w Litomyšli; český bratr.

Krátki wykladowé na ewangelia IV. 1489. (Od něho 22 písní w kancionale bratrském) III. 48.

Šturm, Jan z Greifenberka. — Měštěnin Nowého města Pražského 1567.

Křestanské a pobožné rozjimání na ewangelium sw. Jana IV. 1500.

Štwán, Maximilian; 1787.

1. (Několiko diwadelních her) VI. 612. a—e.
2. Modlitební kniha cis. Josefa II. VI. 2291.

Štyrsa, Jiřík. — Český bratr 1544.

(Spis jeho) IV. 1246.

Štywar, František; 1661.

Řebřík rajský Příd. 156.

Šubar, Walentin, Landškranský; 1613.

Summy krátké na epistoly a ewangelia IV. 1208

Šuberth, Jan; 1802.

J. J. Brunhauzera: Wyučowání s strany velikého užitku stromů ořechowých (z něm. přel.) VI. 1535.

Šud, ze Semanína Mikuláš; 1520—1557.

1. Předmluwa na pranostiku Ondřeje Kubše IV. 747.
2. Formy obecné listů IV. 1135.

Šuhajda, Ludwik. — Narozen 1805 we Štawnici; studowal w Prešpurce a w Jeně; kazatel maďarský w Czegledě.

We Hronce VI. 1067. p.

Šuldowský, Josef. C.; 1836—1838.

We Wčele VI. 496. m.

Šulek, Matěj. — Narozen we Weliké wsi Orawské stolice. 1748; kněz Tisowský; žil ještě r. 1805.

1. Latinská grammatika VI. 105.
2. (15 písní w ewangelickém funebrau) VI. 174.
3. Recept boží proti krátkosti života VI. 209.
4. Nábožná rozjimání o utrpení VI. 2255.
5. Kniha modlitební VI. 2355.

Šulek, Jan. — Byl učitelem w Turčanské stolici w Mošowcích, rodišti Kollárowu, kde i tohoto slawného pěwce wyučowal. Potom od r. 1806 byl w Przně na Morawě knězem. W Sobotišti zanašel se i wodolékařstwím a sice s welmi šťastným prospěchem. Měl 16 dítek, z nichž dwa jsau doktoři lékařstwí, jeden učitel w Trnawě, jeden redaktor w Záhřebě, jednoho roku 1848 Maďari oběsili (Wilima), jeden w Komárně umřel (Ludwik, kaplan Hurbanůw).

1. Rozmlauwání o ohni (z něm.) VI. 1235.
2. Kunšt živé ploty dělají VI. 1501.
3. Wodolékař VI. 1605.
4. Katechismus VI. 1819. 1859.

Šumawský, wiz Franta.

z Šwabenowa, Julius Urban Wilém. — Narozen 16. Ledna 1808 w Brně; studowal gymnasium a filosofi w Brně, práwa we Widni a Olomauci; byl archivářem knížete arcibiskupa Olomauckého w Kroměřiži. W něm pěknau naději wlasti zmařila záhy smrt dne 20. Března 1834.

W Čechoslawu VI. 993. g. 1076. c.

Swancar, Karel Pawel. — Farář Wodolský 1629.

Pokojné rozmlauvání pro nawrácení wíry těch, jenž od pravé wíry odstoupili IV. 700.

Swanda, Pawel ze Senčie. — Narozen w Praze w Listopadu roku 1825. Dokončil w roce 1843 filosofická studia, stal se bohoslovcem w Pražském semináři, kde však již po dwau letech na přání rodičů swých wystoupil, k c. k. státní aučtárně co praktikant zakročil a 1848 auředníkem se stal. W r. 1848 ustanowen za učitele české řeči a literatury při israelitské hlavní škole, zarazil politický časopis pod názvem „Pozor“, jehožto redakci však w brzku, auředním swým postawením nucen, složití musel. Účastným stal se však co spolupracovník rozličných jiných politických časopisů, jak českých tak i německých.

We Kwětech VI. 496. k.

Swehla, Pawel, z Říma — báně w Gemerské stolici.

W Plodech VI. 599. p.

Swainer, Jiří. — Narozen 5. Čerwna 1806 w Postřekowě nebo Bezděkowě (? Possigkau); stal se knězem 25. Čerwnce 1833; zámecký kaplan w Chlumě w Budějowsku.

Illas českých posluchačů bohoslowí etc. VI. 459.

W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. — Wčela 496. m.

Swenda, František de Paula. — Narozen w Králově Hradci 1741; Jesuita, lokalista; kazatel w Kutnéhoře; umřel 15. Února 1822.

1. Otrazy města Králově Hradce nad Labem VI. 1011.

2. (Mnoho set kázání) VI. 1946.

Swiblík, Antonín Alexius. — Narozen 6. Února 1794 w Kralowicích; knězem učiněn 10. Srpna 1825; kaplan w Janowicích, administrator w Tuchlowicích.

1. Jan Bohomysl VI. 830. a.

2. Edmund a Bělinka VI. 830. b.

3. Albina VI. 830. c.

4. Sławibor VI. 830. d.

5. Marcel VI. 830. e.

6. Nalezenec VI. 830. f.

7. Helena z Jilowí VI. 830. g.

8. Prawidla hry dowolené wübec nazwané Šest a dwadcet VI. 1078.

9. Křížowá cesta VI. 2420.

Tabák. — Morawan; kněz; 1782.

Duchowní zaopatření na cestu do wěčnosti (přel.) VI. 2103.

Tablic, Bohuslaw. — Narozen 6. Září 1769 w českém Březowě (Esch-Brezd); studowal w Dopsině, Prešpurce, Jeně; kazatel ewangelický w Řikynecích, pak we Skalici, posléz w Kostelních Morawcích. Umřel 23. Ledna 1832. Pracowal pilně w oboru slowanské literatury.

1. Slabikář pro školy welebného Bánského okolí VI. 15.
 2. Slowenští weršowci VI. 282. a.
 3. Poezie VI. 282. b.
 4. Anglické musy w českoslowenském oděwu VI. 282. c.
 5. Boileaux: Umění básnické (z franc. přel.) VI. 282. d.
 6. Zpěw Pieridských mus Skalickým Zuzanám VI. 398. a.
 7. Dwa zpěwy Dan. Krudymu VI. 398. b.
 8. Lidomil weršemí wyobrazený VI. 398. c.
 9. Radostné jubilaum etc. Pawla Šrámk a VI. 398. d.
 10. Špaldinka: Určení člověka (přel.) VI. 1190.
 11. Lidomil poučující VI. 1600.
 12. Kratičká dietetika VI. 1691.
 13. Prosha w nowě narozeného nemluwňátka etc. VI. 1614.
 14. Kratičká summa práw uherských od Alex. Köwy (přel.) VI. 1677.
 15. Artikulowé na sněmu Prešpurském l. 1802 (z lat. přel.) VI. 1688.
 16. Naučení o sw. wečeři páně VI. 1811.
 17. Sbírka swatých řeči VI. 1938.
 18. Nejmaudřejší a nás k štěstí wedauci cesty boží VI. 2019.
 19. Památka dobře zaslaužilých lidí (při pohřbu Adama Škultetyho) VI. 2078.
 20. Hermes: Kniha zpowědní VI. 2228. a.
 21. Cesty boží VI. 2228. b.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. — Krok 1162. g.

Táborský, Jan. — Bratr český; umřel 1495.

1. Wyznání wíry neb konfessí Táborská III. 708.

2. Wýklad na prwní kapitolu druhé kanoniky sw. Petřa III. 819.

Táborský, Jan, jinak Taborita. — Slowák; kněz Wařinský w Uhřích; umřel 1596.

1. Werše w čas moru r. 1542 IV: 55.

2. Čtyry písně půwodní w Kleichowě kancionalu V. 112. a šest w Kancionalu bratském III. 48.

Táborský, Jan z Ahornberka; 1570.

Werše sapphické IV. 166.

Táborský, Adam; 1588.

Oltární knihy IV. 1963.

Táborský, Jan Zlatoustý. — Narozen w Sokolowicích w Morawě r. 1696; řádu prámonstrátského; farář w Khyncích; umřel 1748.

1. Poruční postilla V. 848.

2. Tria tabernacula V. 877. a.

3. Mons Thabor ewangelicae veritatis V. 877. b.

Táborský, Jonáš. — Kaplan w cirkwi ewangelické Wrbické Swatomikulášké.

Bájký. VI. 583.

Táborský, Josef. — Řádu paustewníků bo sáků sw. Augustina; 1778—1788.

1. Krátké wypsání země české VI. 1141.

2. Hlospodářská ruční knížka VI. 1490.

Taciturnus, Jiří Hájský; 1616.

1. Aurea catenula etc. Zlatý řetizek prawého katolického etc. náboženstwí IV. 1444.

2. Ostatek rozjímání o přediwdném wtělení Emauele IV. 1910.

Tandler, Josef. — Úředník při administraci bankalních důchodů 1794.

1. Wádcce Táboritůw VI. 616. a.
 2. Čarodějství VI. 616. b.
 3. Ostrow lidožrantůw VI. 616. c.
 4. Libuše (dle Steinsberga) VI. 616. d.
 5. Rybářské děwce VI. 616. e.
 6. Hamlet (přel.) VI. 616. f.
 7. Cizba na díwky VI. 616. g.
 8. Popsání obyčejů při korunování králů českých VI. 943.
 9. Dokonalý jednatel aneb zemský advokát VI. 1695.
- Tanner, Matěj.** — 1666.
1. Historie o hoře Olivetské na Morawě V. 1173.
 2. Bič Kristů na bezbožné etc. (z lat. přel.) V. 1426.
- Tanner, Jan.** — Narozen w Plzni 1623. Jesuita; professor a kazatel; zpovědník arcibiskupa Pražského po 19 let; mnoho nekatolíků obrátil, a knih kacířských wyhubil; umřel w Praze 1694.
1. Muž apoštolský aneb život a ctnosti p. Albrechta Chanowského V. 1291.
 2. Fons Marianus V. 1554. a.
 3. Sw. paut z Prahy do Boleslawi V. 1554. b.
- Tardy, Samuel.** — Pastor helvetský w Bozíně 1836.
- Kázání toleranční VI. 2062.
- Taupalík, M.** 1846.
- We Wčele VI. 496. m.
- Teichl, Jan.** — Kanovník, direktor bohoslawi a rektor semináře w Hradci Králowé; 1821- W Hyllosu VI. 932. d.
- Teplý, Jan.** — Narozen 29. Čerwna 1780 w Poděbradech; stal se knězem 25. Srp. 1804; děkan, vikář, čestný konsistorialní radda, člen pomologické společnosti.
- Naučení o chování etc. owočných stromů VI. 1839.
- Tesák, Jiří Mošowský.** — Farář u matky hōží na Lauzi w Praze; posléz děkan w Kauřimi 1604—1615; r. 1609 aud konsistoře strany pod obojí.
1. Mnemosinon etc. města Brodu českého sausedům na památku IV. 115. a.
 2. Ora et labora. Tenorowé a antifony IV. 115. b.
 3. Knižka o přátelství IV. 704.
 4. Tonitrua et tempestates IV. 820.
 5. Spis křesťanský-o slawném etc. wzskříšení IV. 1434.
 6. Spis kratičký o smrti těch, kteréž p. bůh mimo pomýšlení pojímá IV. 1437.
 7. Požehnání kněžské IV. 1440.
 8. (Kázání rozličná) IV. 1613 a—w. 1680. a—c.
 9. Pautník duchovní IV. 1892. a.
 10. Homo foenum IV. 1892. b.
- Tesácius, Adam Brodský.** — Studował w Kutnéhoře, od r. 1601 byl alumnem akademie Karlowý; stal se bakalářem r. 1601; byl spráwce školy Kauřimské až do swat. Hawla 1603, potom školním spráwce u sw. Hawla w Praze (1603—1605).
- Komedie z knihy Ruth IV. 231.
- Těšinský, Jan.** — Kněz; žil w 16. století.
- Alchymie IV. 846.

- Tešlák, Pawel.** — Narozen we Zwoleně na Slowensku r. 1759; kněz; umřel 1801.
1. Písňe nábožné VI. 214.
 2. (Zpěwy přiležitostné) VI. 384.
 3. Křesťanské modlitby a písňe pro pocestné VI. 2290.
- Textorius, Wácslaw Dworský;** 1611.
- Jesličky IV. 132.
- Tham, Karel Ignac.** — Doktor filosofie; život swůj českému jazyku takorčka obětował, wyučowaním dílem veřejně s dowolením vlády 1804, dílem saukromí až do smrti se zanášje. Umřel r. 1816.
1. Obrana jazyka českého VI. 1.
 2. Methode, in kurzer Zeit icht böhmisch auszusprechen VI. 42.
 3. Kurzgefasste böhm. Sprachlehre VI. 70. a.
 4. Kunst in drei Monathen böhmisch lesen, verstehen, schreiben und sprechen zu lernen VI. 70. b.
 5. Böhmische und deutsche Gespräche VI. 130. a.
 6. Lehrbuch für Anfänger in der böhmischen Sprache VI. 130. b.
 7. Neues ausführliches etc. Nationallexikon VI. 152. a.
 8. Kleines deutsch-böhmisches Wörterbuch VI. 152. b.
 9. Zeitungsanhang zum Lexicon VI. 152. c.
 10. Nejnovější auplný česko-německý slovník VI. 152. d.
 11. Versuch eines böhmisch-deutschen juristischen und geschäftsmännischen Lexikons VI. 152. e.
 12. Neuester deutsch-böhmischer Nomenclator VI. 152. f.
 13. Neuestes etc. Taschenwörterbuch VI. 152. g.
 14. Piseň na smrt cisáře Josefa II. VI. 371. a.
 15. Poděkowání za laučení Josefa VI. 371. b.
 16. F. Schillera: Laupežníci (přel.) VI. 610. a.
 17. Téhož: Makbet (přel.) VI. 610. b.
 18. Gottera: Medea (přel.) VI. 610. c.
 19. Popsání života Josefa II. VI. 1043. a.
 20. Truchlicí přirozenost, když Rakaus ozdoba etc. Alžběta dobrotiwá zesnula VI. 1043. b.
 21. Wšeobecné nařikání na služebné děwečky etc. (přel.) VI. 1234.
 22. Stoletý kalendář VI. 1442.
 23. Mar. z Bomonta: Wyučování w křesťanské wíře (z něm. přel.) VI. 1816.
 24. Téhož: Kniha pro chudé řemeslníky etc. (z něm. přel.) VI. 2241.
 25. Bůh jest nejčistší láska (z něm. od Eckardts-hausena) VI. 2296.
- Tham, Wácslaw.** — Filosofie doktor; o české diwadlo ujal se úsilně, posléz do ciziny šel k diwadlu; 1785—1799.
1. Básně w řeči wázané VI. 276.
 2. (Diwadelní hry rozličné přeložil) VI. 607. a—ccc. a—d.
 3. Seilera: Náboženství nedospělých (přel.) VI. 1750.
- z Thunu, Josef.** — Hrabě; 1795.
- Řeč k poddaným swým VI. 1183.
- Tiehan, Jakub.** — Řádu pramonstrátského; 1738.
- Blahosl. p. Maria Křtinská V. 1224.
- Tichá, Ludmila;** 1838.
- We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Tichý, Josef. — Narozen w Diwišowě 30. Listop. 1801, knězem učiněn 15. Srp. 1829, kaplan w Poříčí, w Benešowě.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. 599. h.

Tichowský; 1845.

W Časop. pro katel. duch. VI. 275. d.

Tileman, František.

Krátký výklad etc. žalů kajících Příř. 157.

z Tišnowa, Šimon. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1395, později mistrem; byl professorem na universitě; děkanem fakulty artistské r. 1409; z přátel Husových. Psaní k Piseckým III. 612.

Tkadleček, Ludwik. — (Zpráva o životě jeho wiz II. 71.)

Rozmlauwání mezi žalobníkem a nešťěstím pro ztrátu milenky II. 71.

Tluchařová, Kat. Boh. 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Tobiášek, Josef. — Narodil se roku 1792 w Slepoticích we Chrudimsku. Studował na gymnasiu a filosofii w Litomyšli; od r. 1809 theologii w Hradci. Sotwa 21 let stár odbyl bohoslowecké školy, nemaje ale kanonická k swěcení ustanowená léta, měl dle wále biskupa zatím u swých rodičů počkati; awšak on, tauže po wětším vzdělání, odešel do Widně; našel tam hrzo wlidné přijmutí a zaopatření, nejprw jako wychowatel u rytíře z Unkrechtsberka, a konal přitom studia práwnická. Po nedlauhém čase dostal se za wychowatele dwáu mladých brabat Adolfa a Gustawa z Podstatských. S nimi bydlel dílem we Widni, dílem w Telči až do 1827, w kterémž roce s ročním důchodem 800 zl. wystaupil na odpočinutí. W roce 1830 wstaupil do stawu manželského, byw žiw nějaký čas bezě wšeho auřadu. Potom hlásil se na hlavní škole w Telči o uprázdňenu učitelkau stolici, a stal se nejprw učitelem 3. třídy, potom r. 1839 školním direktorem. Umřel dne 17. Srpna 1846.

Pomocni kniha k německé mluwnici VI. 139.

We Wčele VI. 496. m.

Tomaš. — Farář w Bláském; 1554.

Poklad duše IV. 1833. Příř. 101.

Tomašek, Pawel. — Narodil se roku 1802 w Jelsawské Teplici, we stolici Gemcrské, kdežto otec jeho byl ewang. kazatelem. On zastáwaw předtím auřad tentýž kazatelský w Čechách (w Trnawce Chrudimského kraje) mnohó jemu w pacholetství o Čechách wyprawował, a tak lásku w něm k literatuře české powzbudil. Odbyw gymnasiu w Geměři a Rožnawě a pak se do Kežmarku na lycenm dostaw, odebral se r. 1821 do Widně, a tu na ústawě protestantsko-theologickém

tři léta stráwil, spolu také i na universitě tamější některými studii filologickými se zanášel. Pohyw co pěstauw w několika panských domích, cestowal r. 1829 přes Čechy do Německa, ohledal tu wíce učených ústawů a w Hale na universitě přes celý rok se w theologických, filosofických a filologických naukách ewčil. Nawrátiw se do vlasti, byl r. 1829 do Polního Birina w Békešské stolici na tamější gymnasiu za rektora powolan a odtud po čtyrech létech na Lewocké lyceum co učitel wýmluwnosti a dějepisu přeložen, kdežto až posud úřaduje. Obchodníci VI. 908.

Tomaši, Mikuláš. — Slowák; 1691.

Práwá katolická ruční knížka V. 744.

Tomek, Wácslaw Wladiwoj. — Narozen w Hradci Králowé r. 1818, 31. Kwětna. Studował gymnasiu tamže (1827—1833), filosofii (1833—1835) a práwa (1835—1839) w Praze. Dwě léta stráwiw we práwnické praxi w kancelári zemského advokata, doktora Josefa Fryče (1839—1840), a při kriminalu Pražském (1840—1841), přistaupil r. 1841 jakožto aksesista ku Pražskému magistratu. S koncem wšak roku 1842 dostaw pozwání od university Pražské k sepsání dějepisu tohoto ústawu za příčinau nastáwající s rokem 1848 pětistyleté památky jejího založení od cisaře Karla IV., zanechal k tomu cíli práwnickau dráhu, a oddal se z cela badání vlastenského dějepisu. S koncem roku 1845 stal se sekretářem shoru musejniho pro řeč a literaturu českau, roku pak 1847 pomocníkem zemského historiografa Františka Palackého následkem wykázané k tomu podpory od stawů zemských. Od k. české společnosti nauk jmenowán r. 1845 mimořádným, r. 1848 rádným auďem jejím. Při sněmu říšském t. r. byl poslancem okresu Opočenského. R. 1850, 17. Listop. ustanowen za professora rakausk. dějepisu na univ. Pražské.

1. Krátký wšeoobecný dějepis VI. 984. a.

2. Děje země české VI. 984. b.

3. Děje mocnárství rakauského VI. 984. c.

4. Děje Pražské w krátkém nástinu VI. 1027. b.

W časopisech: Časopis mus. VI. 932. f. 993.

e. 1027. 1036. c. 1067. i. 1125. b. 1140. f. —

Kwěty 993. m. 1036. i. 1067. q. 1455. b. —

Wčela 1036. c.

Tomek, Mikuláš. — Narozen 6. Pros. 1791 w Nekorí. Doktor theologie; kanowník, od r. pak 1848 děkan kapituly Pražské; wyslaužily děkan fakulty theologické a rektor university.

1. Časopis pro katolické duchowenstwo (Redigowal) VI. 1738.

2. Krátké wyswělení katechismu VI. 1846.

Tomíček, Josef Slawomír. — Narozen 1806

w Branné; studował gymnasium w Jičíně, filosofii w Praze.

1. Básně VI. 330.
 2. České besedy (příspěvek) VI. 340.
 3. Čechoslaw (Redigował spolu s Frantau) VI. 749.
 4. Slowanka (wyd. spolu s Frantau) VI. 849.
 5. Obrazy světa VI. 1073. a.
 6. Doba prvního čloověčerstwa VI. 1073. b.
- W časopisech: Casop. mus. VI. 496. h. 1173. a. — Čechoslaw 496. i. 559. e. 563. f. 599. g. 993. g. 1008. e. 1067. m. — Kwěty 496. k. 717. 913. c. 1076. g. — Wčela 496. m. 559. h. 913. d. 1008. 1076. d. 1084. d. 1173. b. — Wěneč 521. — Wlastimil 993. r. 1008. p. — Rozličnosti Pražské 1076. i.

Tomíček, Karel. — Doktor práv w Praze; od r. 1850 kommissarem při wywazující kommissi. We Kwětech VI. 150. f.

Tomsa, František Jan. — Narozen 3. Řřjna 1753 w Mokré blíž Turnowa; úředník při skladu normalních knih w Praze; umřel 1814.

1. Uwedení k české dobropisemnosti VI. 38. a.
2. Uiber die čechische Rechtschreibung VI. 38. b.
3. Grössere czechische Orthografie VI. 38. c.
4. Böhmishe Sprachlehre VI. 69. a.
5. Uiber die Bedeutung, Abwandlung etc. der czechischen Zeitwörter VI. 69. b.
6. Uiber die Veränderung der czechischen Sprache VI. 69. c.
7. Elementarwerk der böhmisch-deutschen und lateinischen Sprache VI. 127.
8. Malý německý a český slovník VI. 154. a.
9. Vollständiges Wörterbuch der böhm. deutschen und latein. Sprache VI. 154. b.
10. (Básně příležitostně porážnu) VI. 383. a—m.
11. Jindřicha Brauna některé bajky a powídačky (přel.) VI. 571.
12. Učitel lidu (z něm. přel.) VI. 727.
13. Měsíční spis k poučení a obweselení obecného lidu VI. 729. 1477. a.
14. Kdo se prwé do koho dal, dům-li rakauský či francauzský (z něm.) VI. 959.
15. C. k. wlastenské nowiny (Redig.) VI. 1086.
16. Beckera: Pomoc w potřebě (přel.) VI. 1178.
17. Jistá a důkladná zpráwa o institutu aneb založení pro chudé VI. 1224.
18. Instrukci pro wšecky školní dohládače (přel.) VI. 1252.
19. Nešťastné příhody VI. 1287. a.
20. J. Adolfa: Knížka mravná s 60 historiemi VI. 1287. b.
21. J. Webra: Dwadcatero powídaček (z něm. přel.) VI. 1287. c.
22. (Krátké zlomky z přírodopisu) VI. 1459.
23. Funkowa: Naturgeschichte für Kinder VI. 1460.
24. Bernera: Spis o zimě (přel.) VI. 1477. b.
25. Šubarta: Dobře míněné wolání na wšecky sedláky etc. (přel.) VI. 1527.
26. J. W. Rotha: Laciný prostředek, jak i ze špatných a suchopárných polí etc. VI. 1528.
27. Wernera: Spůsob, jakby se wplemenil wšechen hmyz etc. (přel.) VI. 1578.
28. Katechismus o zdraví (přel.) VI. 1593.
29. O swátosti bířmowání (z něm. přel.) VI. 1796.
30. Dwoje kázání o užitku křestanského náboženství (přel.) VI. 2003. a.
31. Šnaidra: Kázání na weliký pátek (z něm. přel.) VI. 2003. b.

32. Křestan před smrti, od Šnaidra (přel.) VI. 2003. c.
33. Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy, od Getlicha (přel.) VI. 2003. d.
34. Seibta: Kniha katolická (přel.) VI. 2283.
35. Seibta: Wyučující a modlicí kniha (přel.) VI. 2288.
36. Bůh jest nejčistší láska, od Eckardtshausena (přel.) VI. 2296.
37. Modlitby pro křestany katolické VI. 2307.

Tomsa, František Bohumil. — Narozen 2. Čerwence 1793 w Kadeřawci; studował práwa; ingrossista u státního aučetnictwí; po Waňkowi translator guberniální.

1. Hlasy wlastenců ke dni 1. Března 1832 etc. (příspěvek) VI. 313.
 2. Hlasy wlastenců r. 1835. VI. 318.
 3. Podobenstein, od Krummachera (přel.) VI. 577.
 4. Toni (přel.) VI. 653. a.
 5. Hodina večerní, od Kotzebue (přel.) VI. 653. b.
 6. Ponocný (dle Körnera) VI. 653. c.
 7. Hedwika (dle Körnera) VI. 653. d.
 8. Mikuláš hrabě Zrinský (přel.) VI. 653. e.
 9. Čechoslaw (Redigował) VI. 739.
 10. Pautník slowanský VI. 744.
 11. Jaré sialky VI. 822. a.
 12. Alonsa a Almenon, Karangho a Lelonga (přel.) VI. 822. b.
 13. Romantické powídky VI. 822. c.
 14. Klauřenowy powídky VI. 822. d.
 15. Wystěhowanci do Brasilie (dle Am. Šope) VI. 822. e.
 16. Hulda, od Klaurena (přel.) VI. 822. f.
 17. Weselá přastewnice (dle Grimmových bachorek) VI. 822. g.
 18. Čtenářský poklad VI. 822. h.
 19. Alptí lowci VI. 822. i.
 20. Swatawa a Wojmil VI. 822. k.
 21. Wiz keř dcero má a daufej VI. 822. l.
 22. Robinson Lerchenfeldský VI. 822. m.
 23. Popsání žiwota ukrutné wražednice Margarety Geše VI. 1059.
 24. Dopisowatel pro Čechy a Slowany (spoluwedl) VI. 1092.
 25. Nowý rok, dle Krummachra VI. 1317.
 26. Jindřich a Marie, od Schoppowé (z něm. přel.) VI. 1352. 1372. y.
 27. (Nieritzowy powídky rozličné přeložil.) VI. 1372. a—x.
 28. Kratochwilník pro dospělau mládež VI. 1372. 2.
 29. Lukáše Vocha Spráwa k wyreysowání pěti řadů slaupů VI. 1403.
 30. Wšebecný domácí a hospodářský kalendář VI. 1428.
 31. Pražská kuchařka VI. 1571.
 32. Hlawní doby z žiwota Jana Nepom. VI. 2184.
- W časopisech: Rozmanitosti VI. 275. a. — Wčela 496. m. 597. g. 913. d. 1008. f. — Rozličnosti Pražské 588. n. — Čechoslaw 600. b. — Wlastimil 913. c. — Kwěty 1036. i. — Wečerní wyražení 1076. l. — Hlasatel 1170. a. 1607. a.

Tonsoris (Tonsorius), jinak Barwiř, Jan. — Slowák; narozen we Wrbowém 1747; kněz w Jistebném w Orawské stolici.

1. Sana consilia medica aneb zdravá rada lékařská V. 589.
2. Otwěření pisma swatého V. 651.

3. Memorabilia imperatorum etc. aneb pamětné věci cis. Josefa II., Marie Terezie i Augusta V. 1052.
- z Topolčan, Matiaš.** — Rytíř; umřel na počátku 17. století, a pochován w Židlovicích na Morawě.
Paměti markrabství moravského IV. 415.
- Tossan, Daniel, 1602—1616.**
1. Přemýšlování o smrti IV. 1869. a.
2. Pravé a pobožné Vade mecum IV. 1869. b.
- Trajan, Adam z Benešowa.** — Stal se bakalářem swob. umění r. 1609; žiw ještě r. 1632, wrátiv se rok předtím (1631) při saském wpádu na čas do Čech z vyhnanství.
1. Paut Betlemská V. 166. a.
2. Senectutis incommoda V. 166. b.
3. Historie o wádkách V. 550.
- Tranowský, Jiří.** — Slezák; narozen w Těšíně 1591; kazatel a direktor školy Mezeřícké, potom u vyhnanství w Slezsku, posléze w Uhřích w městečku sw. Mikuláše Liptowské stolice, kdež umřel 1637. Byl jeden z nejlepších weršowců swého wěku; od P. Waleského pro swé písně slowenským Lutherem nazwán.
1. Cithara sanctorum V. 86.
2. Kancional (wydal společně s Komeňským) V. 96.
3. Phiala sanctorum V. 1534.
- Třebický, František Kašpar; 1784.**
O pádu dobytky, od Wolšteina (z něm. přel.) VI. 1636.
- Třebnický, Štěpán.** — Slezák; kněz we wsi Sw. Tomáše w Spiši od r. 1583, starší hofejšího Hornadského bratrstwa.
Wyznání pětíměstské IV. 1426.
- Třebonský, Jan Křištof.** — Kapucín; 1745. Kniha naučení a příkladůw (přel.) V. 796.
- Třebowský, wiz Klácel.**
- Tribalius, Martin Hořický.** — Farář Smolnický 1600.
1. Jedenáctero kázání pohřební IV. 1611. a.
2. Kázání o setrvání wolených božích IV. 1611. b.
- Tribulecius, Sigmund Pražský.** — Farář Petrowický 1597.
1. Kázání o tajemství swatoswaté wečeře páne IV. 1624.
2. Rozjímání o ráně meče IV. 1858.
- z Trincele, Štěpán Petr; 1697.**
Illas wolajícího na pausti V. 1448.
- Trnka, Antonín; 1826.**
Uwedení k brzkému německému čtení VI. 18.
- Trnka, František Dobromysl.** — Narozen r. 1804 w Humpolci; skriptor w knihowně university Olomucké.
1. Ubersicht der böhmischen Declinationen und Conjugationen VI. 84.
2. Sbirka českých dobro- a vlastnomlawů VI. 135. a.
3. Kniha cwičná jazyka slowanského w Čechách, Morawě a uh. Slowácku VI. 135. b.
4. Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, Mähren und Oberungarn VI. 135. c.
5. Zveckmässige Übungsticke etc. VI. 135. d.
6. Deutsche unregelmässige Zeitwörter etc. mit Beifügung der böhm. Bedeutungen VI. 135. e.
7. O českém jazyku spisowném VI. 135. f.
8. Pořekadla Slowákw VI. 143.
9. Wesna VI. 292.
10. Růžinky VI. 305.
11. Zpěw ke cti etc. Zieglera VI. 416.
12. Společník wěrný VI. 846. a.
13. Powidač a wykladač VI. 846. b.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i. — Rozličnosti Pražské 1067. u.
- Trnka, Jan.** — Narozen 26. Čerwna 1797 w Králowé Hradci; kaplan w Opatowicích.
1. Papežské wolení (přel.) VI. 1122.
2. Osmero populárních školních kázání VI. 1974.
- Trnoblanský, W. W. 1844—1845.**
We Kwětech VI. 496. k. 913. c.
- Trocedorf, Walentin.**
Rosarium. Příd. 159.
- Trojan, Jan Bylanský; 1597.**
1. Písnicka pobožná IV. 80.
2. Žiwot m. Jana Husi IV. 622.
- Trojan, Nigellus z Oskořina.** — Narozen w Heřmanowu Městci; stal se bakalářem swob. umění r. 1564, mistrem 1572; byl profesorem w kolleji Karlowě od r. 1577, děkanem fakulty filos. 1582, 1583, rektorem 1591, 1592, 1597; umřel r. 1604, 9. Srpna.
1. Vita honesta. Žiwot poctiwý etc. IV. 699. 1859.
2. Ondřeje Hyperia traktat etc. o obecném opatrowání chudých (z lat. přel.) IV. 729.
3. Kázání sw. Ambrože o užitku smrti (přel.) IV. 1776.
- Trojan, Wácslaw.** — Kněz, 1618.
1. Wýklad ze zjewení sw. Jana IV. 1544.
2. Horliwé modlitby w čas wálek IV. 1991.
- Trojan, Wácslaw Heřmanoměstský; 1745.**
Písnicka etc. o wečeři páne V. 141.
- Trojan, František Břetislaw.** — Narozen 20. Kwětna 1816 w Praze; absolw. práwa r. 1839.
1. Wina lásky VI. 856. a.
2. Mrtwý host (z něm. od Zschokke) VI. 856. b.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 913. c. 1067. q. — Wěcla 496. m. 559. h. — Wě-nec 521. — Časop. mus. 559. d.
- Trutnowský, Jan.** — Narozen w Litomyšli 1725; Jesuita; professor gram. rhetor. opakujících humaniora, historik domowní; doktor we fil. a theol., pak 1771 praefekt na gymnasium Malostranském.
1. Ludwika Muratoria myšlení o wpuzení weřejného žebrání (přel.) VI. 1225.
2. Ant. Jansa: Podstatné učení etc. o chování wčel (z něm.) VI. 1509.
3. Příkladné k wzdělání duchownímu slaužící wyprawowání nejpřednějších biblických skutků (z něm. přel.) VI. 1876.
4. Leopolda Fraydta 40 chwalo- a slawořečí VI. 1919. a.
5. Téhož: Učení křesťanská (přel.) VI. 1919. b.
6. Krátká kázání po mši VI. 1919. c.

Tsikor, Petr; 1810.

Kázání etc. při potvrzení etc. pokoje VI. 2027.

Tuček, Řehoř. — Generalní kazatel řádu kazatelského a převor kláštera Nimburského; 1768.

Benedictio de rore coeli etc. Požehnutí z rosy nebeské V. 883.

Tugurinus, Duchoslaw. — Notář Chrudimský 1579.

Kniha pamětní města Chrudimě V. 470.

Tukačowa, Anna; 1839.

Wé Wčele VI. 496. m.

Tůma, Karel Jakub Ferdinand; 1706.

Kniha počet hlavních interesů V. 506.

Tůma, J. 1835.

Wé Kwětech VI. 496. k.

Tupý, Karel Eugen (Boleslaw Jablonský). — *)

Narodil jsem se 14. Ledna r. 1813 w Kardašowě Řečici, městečku w někdejším Tábořském, nynějším Budějowickém kraji, kde rodičowé moji mlýn a polní hospodářství měli. Jsem nejstarší z jejich šesti dětí. Otec můj Karel ještě žije, matka jménem Kateřina zesnula po dlauhé a trapné nemoci, když jsem končil studia bohoslovní. W autlém věku nawštěwował jsem školu farní. Již tehdáž měl jsem zvláštní zalíbení w sbírání a čitání knih. Hudby byl jsem sice velikým milovníkem a učil jsem se jí skoro na všech nástrojích, na žádném jsem to ale pro nestálost daleko nepřiwedl. Půwodcem mých studií byl nezapomenutelný pro mne p. Matěj Paták, rodem z Pisku, tehdejší kaplan w Kardašowě Řečici, který mne, poznaw mé schopnosti, w dwanáctém roku mém po německu učiti začal. Přesídlil se brzy na to jako farář do Stalce (nedaleko Tábora), kde jsem později největší část mých prázdnin tráwíwal, připrawował mne ke zkaušce, kterou jsem pak odbywal na hlavní škole w Pisku. Wštipiv mi počátky řeči latinské, odebral se se mnau r. 1826 do Jindřichowa Hradce, aby mě do škol gymnasiálních zapsati dal. Od té doby měl jsem se, podle žádosti rodičů pro staw duchovní wzděláwati. Mezi předměty školními měl jsem největší náklonnost k filologii, nejmenší k matematice. We čtvrté třídě začal jsem skládati werše z wětšihó dílu w německém jazyku. Suplent p. K. Hrubý (nyni tuším w Americe) byl prwním, který nám jakožto swým žákům w národním ohledu oči otewřel, čítaje nám we škole příklady ze slowesnosti Jungmannowy, a půjčuje nám knihy české. Se zvláštní rozkoší četl jsem Atalu a Gessnerowy Idylly od Hanky pře-

ložené, w nichžto blauzniwá mysl moje přímjenu potrawu nacházela. Podobně lahodily mně básně Mathissonowy. — Probuzená láska k jazyku mateřskému a národní literatuře spřátelila mne s mým spolužákem Wáclawem Filípem, nyní spisowatelem w Praze. W třídách humanitních obeznámil nás prof. p. K. Dubský se znělkami Kollárowými a opatřil nám na žádost naši mlůwnici Ilankowu. Ostatně byly nám ke čtení půjčowány samé knihy německé. Mne zajímal nejwice Šiller, jehožto básně jsem sobě schwalně zakaupil. Na radu swého oswíceného profesora odebrali sme se s Wácl. Filípem po skončených studiích gymnasiálních r. 1832 na wysoké školy Pražské. Zde teprw národní wědomí náležitě se we mně probudilo, a čím dále tím mocněji k národu a vlasti mne pautalo. Seznámi se tu předewším se spisowatelem Tylem psáwal jsem později písně do jeho „Jindy a Nyni“, později „Kwětů;“ poslauchal jsem přednášky Nejedlého o řeči a literatuře české, a zabýwal se pilně čitáním českých knih w cis. bibliotece. — Z předmětůw na fakultě filosofické přednášených nejwice mne těšili wědy přísně filosofické, mezi nimiž i dějepis filosofie a krasowěda od profesorůw Exnera a Müllera přednášené. Pánowé Trojan i Štrobach byli mezi kollegy. Z lásky k rodičům, kteří ze mne duchovního miti chtěli, wstaučil jsem po ukončení filosofie r. 1834 do řádu Præmonstrátského na Strahowě w Praze, kde jsem několik známých měl. Krok tento uwolnil mne od obtížného domácího učitelství, které mi jak na gymnasium tak na filosofii mnoho času zabíralo, i poskytl mi příležitosti k wzděláwání sebe sama. Známý hudební skladatel p. Martinowský byl mým spolowicem. Ale ještě před ukončením noviciatu wstaučil jsem z řádu, znechutiw sobě žiwot klášterní. Nejwice k tomu přispěl tehdejší novicmistr Jan Bapt. Stoppani, onen muž swobodomyšlný a pro swau učenost obdiwovaný. Jsa opět na swobodě, napsal jsem delé národní pohádky báchorku „Tri zlaté wlasý,“ která se tehdáž, wtyštěna we „Kwětech“ pro swé obrazy z přírody wůbec libila. I oddal jsem se studií práw a hráwal mezi tím co ochotník pod ředitelstwím Tyla w Kajetanském a později za Štěpánka w stawowském diwadle při hrách českých, přispíwaje při tom do časopisu Kwěty. Skončiw prwní rok studií práwnických, chtěl jsem se, nemaje od nikud pomoci, zcela jen literatuře oddati; i redigował jsem s p. Jarosl. Pospíšilem od Tyla zanechané „Kwěty,“ a wydal r. 1837 almanach

*) Klademe žiwotopis tento, od pana spisowatele samého psaný, jak nám od něho laskawě zaslán byl.

„Wesna.“ Leč neustávající žalost mých rodičů nad mým vystoupením ze stavu duchovního, jakož i slabé vyhlídky tehdejšího českého literátství naklonily mne k tomu, bych uposlechl nabídnutí mých Strahovských přátel a navrátil se do opuštěného řádu. Wys. důst. opat p. Jeronym Zeidler přijal mne s ochotou, a 9. Dubna r. 1837 wstoupil jsem opět do kláštera. Rok na to, totiž 16. Dubna r. 1838 složil jsem řeholní sliby, a odbyw na universitě studie theologické, byl jsem 1. Srpna r. 1841 na kněžství posvěcen. — Samota klášterní a wzpomínky na svět daly půwod mým „Pisním milosti.“ — Od té doby přijal jsem jméno Boleslaw Jablonský. W třetím roce theologie začal jsem psáti „Maudrost otcowskau.“ Toho času čítal jsem welmi mnoho, nejwíce spisy obsahu filosofického, a psával nejraději w noci. Málokdy usnul jsem před půlnocí. Ale uražená příroda pomstila se nade mnau; nebo sotwa že jsem odbyl poslední zkaušku, uwrhla mne těžká nemoc na lůžko, která přes čtvrt léta trwala a dlouhé následky po sobě zůstawiła. Zotawiw se trochu poslouchal jsem čtvrtý rok theologie, a sebraw i rozmnožil swé básně, wydal jsem je r. 1840 pohromadě. — Půl druhého léta po swém wyswěcení, na jaře r. 1843, přišel jsem za kaplana do Radonic u Pátku nad Oharkau. Romantická krajina tamější, obcowání s oswicěnými a vlastimilownými muži, jako s inspektorem Páteckým p. Emerichem Petříkem a zwlášť s farářem Peruckým p. Františkem Danešem, silně připautaly srdce mé k těmto místům. S obzwlastní horliwostí vyučowal jsem tu swěšenau mi školní mládež nejen w náboženství ale i w jiných užitečných předmětech a založil jak pro ni tak pro lid dosti četnau knihownu. Zde jsem wzdělal „knihu modlitební pro wzdělané panny i paní,“ a připravil sem k tisku druhé, zwlášť w „Maudrosti otcowské“ znamenité rozmnožené wydání swých básní, které r. 1846 na světlo wyšlo. Ale nebylo mi sauzeno dlouho šťastným býti. Abatyše kláštera praemonstrátského na Zwěřinci w Krakowě žádala opata mého o jednoho z jeho kněží, aby jej wedle privilegie téhož kláštera pro swé proboštwí a faru praesentowati mohla. Wys. důst. p. opat ustanowil k tomu cíli mne, jsa té naděje, že se brzy po polsku naučím. W Čerwnu r. 1847 odebral jsem se s těžkým srdcem ze swé wlasti. Konsistoř Krakowská, jenž na to naléhala, by řečené beneficium swětský kněz a sice Polák obdržel, dělala mi weliké překážky. Leč pomocí pana hrab. Morice

Deyma, tehdejšího gubernatora býwalého wolného města obdržel jsem konečně po čtyrech měsících swého pobytu w Krakowě jurisdikci pro spráwu duchowní na Zwěřinci jakož i splnomocnění k zastáwání powinností auředníka stavu civilního podlé zde zawedeného Kodexu Napoleonowa. Zde jsem přežil r. 1848 a 1849. Awšak ačkoliw žiji mezi ryzími Slowany, kde wšeccko austrí i písemní jednání w slowanském jazyku se děje, taužim předce newyslowitedlně po swé české wlasti, která mne dle těla i ducha pro sebe wychowala. —

1. Förster: Nawedení k generalnímu basu (přel.) VI. 183.
2. Staročeské i nowější nábožné písňe VI. 270.
3. Hlasowé duchowenstwa (příspěwek) VI. 326.
4. Básně VI. 333.
5. České besedy (příspěwek) VI. 340.
6. Wesna. (Redigowal) VI. 770.
7. Slowa wděčnosti k swátkům narození jmenin etc. VI. 1353.
8. Wítězství kříže VI. 1976.
9. Růže Sionská VI. 2446.

W časopisech: Kwěty VI. 275. c. 496. k. 559. f. 564. e. 597. k. — Časop. pro kat. duch. 275. d. — Časop. mus. 496. h. — Wlastimil 496. l.

Turinský, František — Narozen 16. Listop. 1796 w Poděbradech; justiciár w Mikulowě, pak wrchní a práwomocník na Žďárském panství w Morawě.

1. Angelina VI. 646. a.
2. Virginie VI. 646. b.
3. Pražané r. 1846 VI. 646. c.

W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Wčela 496. m. — Rozmanitosti 599. b.

Turek.

Kázání o dvojích hišnicích. Příd. 161.

Turnowský, Wacław. — Farář w Hradišti nad Jizerau 1536.

Knížka o trojím příchodu pána našeho Ježíše Krista IV. 1224.

Turzo, J. 1736.

Služebník boha žiwého etc. Dan. Knogle V. 1092.

Tutta, Jan. — Arcibiskupský wikář, farář a děkan w Opatowicích w Olomaucku; narozen 1781 w Morawičanech; nyní na odpocinní w Morawské Třebowě.

1. Hlasowé duchowenstwa etc. (příspěwek) VI. 326.
2. Zpěw muzy morawské k chwalám etc. Ferdinanda Marie arcib. Olomauckého VI. 486.

Tyčka, Mikuláš; 1521.

Spis o práwém pokání křestanském III. 783.

Tyl, Josef Kajetan. — Narozen 4. Února r. 1808 w Hoře Kutné (Horský); studowaw filosofii, přiwtělil se herecké společnosti (1829), pak stal se písařem při aučetním wojenském úřadě; co ochotník na diwadlo wystupowal a dramy spisowal. Roku 1848 poslanec při ústawodárném sněmu říšském.

1. Slovo k diwadelním ochotníkům VI. 190.
 2. České besedy (příspěvek) VI. 340.
 3. Wdowec, od Deinhardsteina VI. 673. a.
 4. Česká Thalia VI. 673. b.
 5. Domáci rozepře, od Kotzebue VI. 673. c.
 6. Jedna za všechny VI. 673. d.
 7. Břenek Šwihowský VI. 673. e.
 8. Běda Ithátům (dle Grillparzera) VI. 673. f. 841. b.
 9. Srdce a svět, od Gutzkowa (přel.) VI. 673. g.
 10. Kníže ďábel (dle Raupacha) VI. 673. h. 841. c.
 11. Paní Marianka VI. 673. i.
 12. Oba šelmy VI. 673. k.
 13. (Jiných diwadelních her více w rukopise) VI. 673. 1—21.
 14. Pražský posel VI. 761.
 15. Statný Beneda VI. 841. a.
 16. Masopust VI. 841. d.
 17. Poslední Čech VI. 841. e.
 18. Sebrané spisy VI. 841. f.
 19. Dwa bratři VI. 841. g.
- W časopisech: Kwěty VI. 8. l. 150. f. 496. k. 559. g. 588. i. 597. k. 913. c. 1008. k. 1036. i. 1067. q. 1076. g. 1140. o. 1588. d. — Wčela 496. m. 597. g. 913. d. 1008. f. 1036. e. 1588. f. Wěneec 521. — Wesna 770. — Jindy a nyní 1076. e.

Uhl, Alois. — Professor na gymnasium Píseckém; ředitel realní školy we Lwowě. W Časop. mus. VI. 496. h.

Uhlíř, Hynek; 1839—1846.

(Některé diwadelní hry w rukopise) VI. 704. We Wčele VI. 496. m.

Ujka. —

Obležení Korinthu (přel.) VI. 710.

Ulrich, Josef. — Narozen 12. Ledna 1769 w Supihoře; stal se knězem 1. Ledna 1792; děkan a čestný kanovník w Hradci Králově; žil we Chrasti; 1824.

Pohřební písně VI. 245.

Umlauf, J. 1845.

We Wčele VI. 1036. e.

Urban, Jan. — Narozen r. 1768; dostal své první školní cwičení w Českých Budějovicích, kde otec jeho na wojně byl. We Křtici blíže Mšce (Kornhaus), kdež se otec jeho po propuštění swém z wojny usadil, učil se řemeslu šewcowskému, cwiče se při tom i w hudbě. Za nějaký čas po swém wyučení dostal co šewcowský towaryš práci w blízké wesnici Kraučowé, kdež u učitele místního w cwičení se w hudbě pokračowal. Od něho pobádán, obrátil se k učitelství. We Slaném odbyw přeparandu, dostal se k témuž učiteli, který se mezi tím časem z Kraučowé odstěhowal, za školního pomocníka do Charwatec, a po šesti létech co samostatný farní učitel do Chržina, kdež 28 roků stráwil. Konečně r. 1823 dostal se za učitele do Zlonic, kdež po dwatnáci létech umřel w 74. roce wěku swého.

1. Reinhardta: Rádce w hodinách k psaní (přel.) VI. 67. 1366.

2. Příprawa k předpisům VI. 1259.

Urbanec, Samuel. — Slowák; rektor latinské školy w Ratkowě od r. 1805. Sebrání biblických textů VI. 1733.

Urbanides, Pawel. — Kněz z Rohatce, správce církwe Morawské; 1614.

Památka přebýlých i přítomně za mého wěku se dějících wěcí VI. 287.

Uštwanius, Tobiáš Meziřícký. — Děkan w Náchodě 1614.

Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1695.

Uzel, J. 1843.

We Wčele VI. 1704.

Vetter, wiz Streyc.

Vierius, Matěj. — Slezák w Dolnici, narozen 1634; Jesuita, missionář w Čechách a Slezsku; umřel 1680.

Choť Kristowa V. 1439.

Villani, Karel Drahotín Maria, baron. — Narozen w Sušici, učil se w Budějovicích a w akademii Nowoměstské za Widní až do r. 1838. W r. 1846 wystupil ze služby wojenské. R. 1848 welitel sboru řečeného Swornost.

1. Lyra a meč VI. 346. a.

2. Spisy VI. 346. b.

W časopisech: Kwěty VI. 8. 275. c. 496. k. 1076. g. — Wčela 496. m. 1220. c.

Voita, Antonín. — Farář w Solopiskách; 1788.

Učitel lidu VI. 727.

Wacek, František (Kamenický). — Narozen 24. Čerwna 1806 w Kamenici; knězem 25. Čerwence 1831, zámecký kaplan w Březnici.

1. Písně w národním českém duchu VI. 314. a.

2. Sw. Wácslaw VI. 314. b.

3. Lilie a růže VI. 314. c.

4. Hlasy duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 320.

5. Hlasy duchowenstwa etc r. 1838 (příspěvek) VI. 326.

6. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (příspěvek) VI. 469.

7. Van der Velde: Diwčí boj (přel.) VI. 834.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. 1220. b. — Čechoslaw 496. i. — Kwěty 496. k. 559. g. — Wěneec 521. — Wčela 913. d. 1036. e. 1076. d.

Wacek, František Alois. — Naroz. w Jablonném Chrudimského kraje dne 12. Kwětna 1780. Když w otčině swé českau normalní školu odbyl, nawštěwowal školu německau we wsi Čenkowicích na panství Landškronském a w Kralíkách půl druhého roku, a pak r. 1793 nastupil gymnasium w Litomyšli, roku pak 1799 na universitu Pražskou, kdež filosofii tři a bohoslowí čtyry roky slyšel. Z theologie troje rigorosum pro doktorat podstaupil. Roku 1806 dne 30. Srpná byl za kněze poswěcen a ustanowen za kaplana w Kopidlně. Roku 1809 dosazen na faru Samšinskau, a po pěti létech (1813 dne 12. Prosince) na wýnosnější faru Kopidlenskau, na níž až

posud setrwáwá. R. 1815 14. Srpna ustanowen za tajemníka vikariatu Jičinského, r. 1819 jmenowán biskupským notárem, a 9. Čerwence 1820 při držané w Kopidlňe generální visitaci čestným děkanem. Roku 1834 1. Listop. ustanowen za wikáře w nowě zřizowáném tebdáž wikariatu Kopidlenském, r. 1834, 7. Řijna nazwán c. k. dworním kaplanem. Od c. k. morawsko-slezské učené společnosti zwolen dne 11. Čerwence 1816 za dopisujícího, od českého museum r. 1831 za sbírajícího a činného, a od k. české společnosti nauk dne 13. Listopadu 1821 za wenskowského spolučlena; jakož i od oekonomické české společnosti (w oddělení pomologickém) dne 16. Dubna 1822 za spolučlena.

1. Historie farní školy Kopidlenské VI. 1020. a.
2. Místopis a historie městyse Jablonného VI. 1020. b.
3. Aleše Pařtzka: Obraz dokonalého učitele (z něm. přel.) VI. 1258.
4. Užitek etc. očkowání VI. 1615.
5. Homilie postní VI. 1909.
6. Kázání postní VI. 1936. a. d.
7. Příležitostné duchowní řeči VI. 1936. b. c.
8. Řeč duchowní a školní etc. na sw. Wáclawa VI. 2042. a.
9. Ponaučení o milostiwém létě VI. 2042. b.
10. Řeč držená při pohřbu etc. hraběnky ze Šliku VI. 2087.

W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. 1125. c. — Přítel mlád. 63. b. 726. 1036. l. 1247. a. 1260. — Časop. mus. 1008. d. 1036. c. 1067. i. 1084. c. 1125. b. — Kwěty 1008. k.

Wáclawíček, Wáclaw Wilém. — Narozen na Chustníku w Tábořsku dne 19. Prosince 1788; odbyl gymnasiální studia w Jihlawě na Morawě, filosofická a bohoslowní w Praze. Wysvěcen 19. Listopadu 1809 na kněžství, poslán byl na kaplanství do Plané, a odtud r. 1814 powyšěn na děkanství Načeracké w Kaurimsku, kdež po dwau létech ustanowen byl tajemníkem wikariátním, a r. 1821 wikářem a školním dozorcem rozsáhlého okršiku Bystřického. Odtud r. 1829 wywolen za kanowníka a českého kazatele vždy wěrné kapituly Pražské u sw. Wíta. Na to r. 1832 wywolen za guberniálního radu a referenta w duchowních záležitostech u zemské vlády. Byw již r. 1831 děkanem theologické fakulty, r. 1837 byl wywolen též za rektora university Pražské, a téhož roku za děkana kapituly Pražské u sw. Wíta. Roku 1848 acclamando wywolen za probošta téže kapitoly. Na arcibiskupství Lwowské w Haliči jmenowán a od swaté apoštolské stolice s udělením pallium překónisowán byl téhož roku 1848, awšak bera šetrný zřetel na práwa

národnosti, dobrowolně se tohoto důstojenství odřekl.

1. Časopis pro kat. duch. (Redig.) VI. 1738.
2. Biblická kázání VI. 1942. a.
3. Sedmero swátostí etc. w sedmeru postních kázání VI. 1942. b.
4. Sedmero swatopostních kázání o sedmeru smrtedlných hříchů VI. 1942. c.
5. Co jsau církewní odpustky VI. 2047.

Wáclaw I., král český (1230—1253). (Milostná píseň) I. 15.

Wáclaw. — Farář w Litomyšli roku 1532; potom děkan na Horách Kutných 1540.

1. Dialog o učení a wře IV. 1232.
2. Listowé a psaní ku Kašparowi saukenníku IV. 1239.

Wadcek, Jan. — Kostelník 1763.

Čím se odplatím hospodinu V. 156.

Wagner, Josef. — Slowák; učitel w Březně (Bries) 1797.

Užitečná sebrání některých spisů VI. 1696.

Wahylewič; 1840.

W Časop. mus. VI. 993. e. 1076. b.

Walcer, Zdeněk; 1738.

Weliko-swatý Jan Nepomucký VI. 994.

Walda, Oldřich; 1606—1615.

1. Pranostika duchowní IV. 1876.
2. Nešpor český IV. 1986.

z Waldšteina, Hynek na Dobrowicích. — Český bratr; měl na Dobrowicích swau vlastní tiskárnu, jakož i we Mladé Boleslawi; dopisowal pilně s Karlem z Žerotína, a k šestidílné biblí nejwětší byl pohnůtkau.

1. Písničky IV. 128.
2. Krátká zpráwa o řádu politickém IV. 732.
3. Zrcadlo potěšení etc. manželům IV. 1886.

z Waldšteina, Jiří; 1541.

List o porážce, která se stala u Budína IV. 294.

z Waldšteina, Wilém Štěpánský; 1589.

O potupení světských marností (přel.) IV. 697.

Walecius, Šimon. — Narozen w Launech; farář w Praze u sw. Petra, pak u sw. Wojtěcha 1616.

1. Žiwot mistra Jeronyma IV. 623.
2. Wilhelma Perkinsa: Traktat o správě jazyka (přel.) IV. 717.
3. Žiwot autrpný patriarchy Jakuba IV. 1480. 1795.
4. Výklad žalmu 22. IV. 1537.
5. Kázání krátká a sprostá etc. IV. 1640.
6. Krátká zpráwa, kterak by člověk pobožný k smrti se strojiti měl (z lat. Jachima a Beust) IV. 1888. a.
7. Casmana Ottona: Zpráwa krátká sw. žiwota křesťanského IV. 1888. b. 1901.
8. Wilh. Perkinsia traktat trojí (přel.) IV. 1888. c.

Walečowský, Wáclaw z Knežmosta. Rytíř; podkomoří králowský; umřel 1472, 23. Un. O neřestech a lícoměrnosti III. 217.

Walenta, Jan; 1790.

1. Kniha žalmů a zpěwů VI. 219.
2. Katechismus pro mládež VI. 1793.

Waleš, Jan Časlavský. — Farář u sw. Bartoloměje na Nowém městě Pražském 1612.

Hlas boží volající k swobodě otrokůw mamono-
vých IV. 1639.

**Walkenberský, wiz : Filomates, So-
fian.**

Wallaský, Pawel. — Církwe ewangelické
města bñnského Jelšawy kazatel, a bratrstwa
Gemerské stolice přední consenior 1791.

1. Wýtah historický o církwi ewang. Jelšawské
VI. 1103.
2. Dobré a zlé užívání domů božích etc. VI.
1994. a.
3. Leopold II. VI. 1994. b.
4. Těžkost a nebezpečnost úřadu biskupského VI.
1994. c.

Wallprecht, Wácslaw František; 1754.

Zajatý rozum w rozjímání nejsw. trojice božské
V. 1028.

Wambra, František. — Narozen 15. Srpna
1780 w Bohdaneč; stal se knězem 25. Srpna
1803; farář, biskupský notář a sekretář vi-
kariární we Zbislawi w Čáslawsku.

1. Kázání příležitostná VI. 1965.
 2. Reč při infulaci p. Ferd. Hausy VI. 2036.
- W Dobroslawu VI. 599. d.

Waněk, Norbert. — Narozen 27. Dub. 1784
w Hrochowu Týneci; absolwowal práwa; se-
kretář u hraběte Hartmanna; překladatel
gubernialní; úředník w c. k. bibliotéce w
Praze; umřel 29. Prosince 1835.

1. Kleine Grammatik der böhm. Sprache VI. 85. a.
2. Praktischer Theil zur böhm. Grammatik VI.
VI. 85. b.
3. (Český text k Seibtowu slovníku sepsal) VI.
163.
4. Knecht: Počátkowé hudební (přel.) VI. 184.
5. Hluchoněmý, od Bouillyho (přel.) VI. 662. a.
6. Psací stolek, od Kotzebue (přel.) VI. 1662. b.
7. Sallustii: Bellum Jugurtinum (přel.) VI. 927. a.
8. Téhož: Bellum Catilinarium (přel.) VI. 927. b.
9. Dušestowí, od Kámpe (přel.) VI. 1163.
10. Račinka, od Salemanna (přel.) VI. 1263.
11. Wojtěch Krasil (dle Salemanna) VI. 1265.
12. Otázky na děti k snadnějšímu pochopení ná-
boženství VI. 1300. a.
13. Sbírka vyučujících rozmlauwání (přel.) VI.
1300. b.
14. Blahowid, dle Salemanna VI. 1300. c.
15. Bohuslaw we své rodině, dle Salemanna VI.
1300. d.
16. Jos. Hofmanna Katechismus o zdraví (přel.)
VI. 1300. e.
17. Úwod theoreticko-praktický k počítání z hlawy
VI. 1398.
18. Obraz jasných nebes VI. 1406.
19. Hospodář rozumný (dle Schnce) VI. 1495.
20. Jiří Wolný VI. 1502.
21. Ponaučení krátké o warhanách VI. 1583.
22. Politické zřízení obecných škol VI. 1681.
23. Wyučující modlitební kniha, od Seibta (přel.)
VI. 2415.

W časopisech : Čechoslaw VI. 1008. c. —
Wečerní wyražení 1507. q.

Waněk, Wácslaw. — Narozen 30. Srpna
1786 w Ostrowicích; kaplan we Welwarech.

1. Wěnce etc. Rudolfu knížeti Kinskému VI. 447. a.

2. Zpěw ke cti etc. Frant. Pauly Pištka bisk.
Azotského VI. 447. b.

Waněk, Samuel. — Kaplan w církwi ew.
Sarwašské; 1842.

Kázání VI. 2070.

Waněk, J. Ondřej. —
We Kwětech VI. 496. k.

Waněk, František. —
We Wěle VI. 496. m.

de Wängg, Jan Augustin; 1779.

Obecná zpráwa, jakými prostředky psí wzteklost
předjiti etc. VI. 1659.

Waniš, Pawel ze Zdanic; 1580—1589.

1. Traktátec o smrti III. 210.
2. Zrcadlo panenské IV. 696.

Warin, Jan. — Bosák 1676.

Swědectwí prawdy wydané ku pocti wostosti etc. Jana
Pešiny z Čechorodu V. 893.

Wartowský, Jan z Warty. — Starší bratr
jednoty; jazykůw lat., řeck. a hebrejského
dobře powědomý; umřel 1559.

1. Biblí (z hebrej. přel.) IV. 1163.
2. Ewangelium etc., kteréž Erazim Roterod etc.
w latinském jazyku wydal (přel.) IV. 1491.

Waša, Wácslaw. — Knihkupec we Chrudimí.
Bazaličky (přel.) VI. 1323.

Wašák. —

1. Lumír VI. 517. a.
2. Nápěwy k písniám Kamenického VI. 517. b.
3. Národní zpěw a ples slowanský VI. 517. c.

Wawák, Franěk Jan. — Narozen 1741;
sedlák; rychtář w Milčicích, čestným penízem
od M. Therezie a Josefa II. obdařen 1786,
od města Plzně právem měšťanstwí poctěn.

1. (Rozličné písne příležitostné) VI. 364. a—g.
2. Marš každého Čecha ctného VI. 497.
3. Tma we dne jako w noci na rozumu lidském
w národu franc. učiněna VI. 951.
4. Smlauwy aneb chwalitěbné řeči swadební VI.
1069.
5. Wypodobnění s weykładem obrazu sw. panny
Barbory VI. 2144.

Wawra, Jan. — Narozen 10. Kwětna 1792
w Lomnici nad Popelkau; ingrossista w c. k.
státním aučetnictwí w Praze; byl prozatím-
ním professorem české řeči na universitě;
potom privatní ústaw zřídil.

1. Epigram, od Kotzebue (přel.) VI. 675.
 2. Owoce dobročinnosti (dle něm. od Zschokke)
VI. 854.
 3. K. Šmida: Nejlepší dědictwí (přel.) VI. 1371. a.
 4. Téhož: Klárka VI. 1371. b.
 5. Téhož: Ferdinand VI. 1371. c.
- We Kwětech VI. 496. k.

Wawra, Slawomil.
We Kwětech VI. 1076. g.

Wawřík, Josef. — Farář Ratimowský.
Ponaučení a utwzení we wíře VI. 1827.

Weber, Jan. Apatykář Prešowský 1645.
Zpráwa o moru V. 574.

Webersik, Wácslaw. — Narozen w Litomyšli
12. Srpna 1763; c. k. dworní kaplan, farář
w Černilowě, potom w Dašicích.
Práwodce k pastýřské opatrnosti VI. 2124.

Wedelius, Mikuláš. — Farář w Jenewě 1631.

1. Panacea apostolica. Lékařství proti odpadl-
ství V. 707.
2. Dwoje potěšné kázání V. 853.

Wegh, J. — Narozen w Silaši, Wespřymské
stolice, 1754; kazatel w Libiši w Čechách;
senior w Pražském distriktu.

1. Učení o hlavních člancích wíry VI. 1791.
2. Krátká summa historie písem swatých (přel.)
VI. 1779.
3. Kázání o pokoji VI. 2018.
4. Truchlořeč u hrobu swé matky VI. 2093.
5. Agenda VI. 2105.
6. Krátká příprawa k sw. wečeři páně VI. 2106.
7. Horlivé a nábožné modlitby VI. 2303, 2213.
8. Horlivé modlitby obzvláštních pobožností VI.
2388.

Weininger, Kašpar Walentin. — Narozen 5.
Ledna 1765 w Praze; doktor filosofie; kaplan
w Družci, Zwolenowski, pak farář tamže a w
Kladně; umřel 19. Března 1835.

1. Řeč na popravním místě etc. VI. 2092.
2. Citel sw. Jana Nepomuckého VI. 2257.

W časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.

Weinolt; 1834.

Krátká zpráva o životu etc. Aloysia Klara VI.
106. v.

W časop. pro katol. duch. VI. 1067. k.

Weleba. — Hospodářský auředník 1797.

Wýtah dvojsmyslných libozpěwů VI. 572.

Welenský, Oldřich z Mnichowa. — Mělsuau
wlastní tiskárnu w Bělé.

1. Žaloby chudých a bohatých, od Luciana (přel.
z lat. překladu Erasmi) III. 107—2.
2. Erasma Roterodamského: O rytíři křesťanském
III. 211.
3. Spis wtipný Marsilia Ficinského, kterak prawda
k kardinálowi Riarowi přišla etc. III. 213.
4. Pranosťika III. 230.
5. Rokowánie dwú osob, Paškwilla a Cyra III.
782. a.
6. Spolu rozmlúwánie sw. Petra apoštola a Ju-
lia II. papeže III. 782. b.
7. Lutera: Wýklad o Antikristu III. 829.
8. Spis, že člověk může před morem ujíti III.
892.

z Weleslawína, Daniel Adam. — Narozen
w Praze (čili we Weleslawině u Prahy) 1546;
stal se bakalářem swob. umění roku 1568,
mistrem 1569; byl professorem na universitě
od r. 1572 až 1576; složil auřad tento
wzal sobě dceru tiskaře Jiřího Melantricha
z Aventinu, po němž tiskařství ujal; pro
swau dokonalost a učenost nazwán arciknih-
tlačitelem. Sloh a jazyk jeho posud za wzor
slauží. Cokoli za Rudolfa w Čechách liter-
ního wyšlo, to jej za půwoda nebo překla-
dače, nebo pomocníka nebo posléze za ti-
skaře mělo. Umřel 18. Řijna 1599. Smrt jeho
opěwalo 35 tehdejších básníků.

1. Česká kronika Eneáše Sylwia (přel.) III. 126.
2. Elegantiarum Terentii et Plauti etc. interpre-
tatio bohémica IV. 25.

3. Dictionarium linguae latinae IV. 36.

4. Nomenclator IV. 38.

5. Sylva quadrilinguis IV. 39.

6. Nomenclator quadrilinguis IV. 40.

7. Kalendář historický IV. 283.

8. Kronika nová o národu tureckém (od Lewen-
klaie; přel. společně s Kocinem) IV. 335.

9. Itinerarium sacrae scripturae IV. 650.

10. Wypsání města Jerusalema IV. 651.

11. Jana Ireneá: Čest a newina pohlawi ženského
IV. 688.

12. Joh. Lud. Vivis: Nawedení k maudrosti (přel.)
IV. 690.

13. Prawidlo křesťanského žiwota IV. 694.

14. Tabule sedmi zlých a sedmi dobrých wěcf IV.
695.

15. Politia historica IV. 727.

16. Apoteka domácí (spol. s Huberem) IV. 890.

17. Maudrost Jesusa, syna Syrachowa IV. 1193.

18. Štít wíry prawé katolické IV. 1339. a.

19. O řízení a opatrowání božském (z lat.) IV.
1339. b.

20. Historie o křesťanském odjiti z tohoto swěta
sw. Jeronyma IV. 1788.

21. Škola křesťanská IV. 1846

z Weleslawína, Samuel Adam. — Syn
Danielůw, a po něm tiskař; potom u wy-
hnanství.

1. Biblí česká IV. 1169.

2. Zpráva o potěšowání nemocných (z lat.) IV.
1907.

z Welešina, Jan. — Kněz 1558.

Slowník II. 7.

Welkeš, Lad. Budimír; 1840.

We Wěcle VI. 496. m.

Wenceslaus, Franciscus. — Professus Wele-
hradský 1673.

Sw. Bernard oslawený V. 1286.

Wendelin, Em. Fr. Duchoslaw. — Řádu
praemonst. 1753.

Sepsání ctinostného žiwota sw. paustewníka Wen-
delína (z něm.) V. 1358.

Wepřek, D. 1600.

Kalendář historický IV. 481.

Werner, J. H. 1842.

We Kwětech VI. 1588. d.

Werner, Karel; 1785.

Sedmdesatero přemýšlowání etc. VI. 1777.

Wernhard, Josef. — Děkan w Čerwené
Řečici 1822.

Figurae artis oratoriae VI. 172.

Wernow, H. J. 1840.

We Kwětech VI. 913. c.

Werunáč. W. 1844.

1. Hodiny křesťansko-katolické VI. 1867. 2442.

2. Rozjímání modlitby páně VI. 2421.

Weselský, Petr Miloslaw. — Narozen w Nowém
Kně 1810, 1. Čerwence; učitel při ústawu
hluchoněmých w Praze; nyní w Kutné Hoře.

1. Horník (Redigowal) VI. 772.

2. Rainoldowy osudy (přel. z něm.) VI. 873. a.
1368.

3. Čarodějnice (dle něm.) VI. 873. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1067-
q. 1076. g. 1173. f. — Wčela 496. m. 559. h. 913.

d. — Wl astimil 1076. m.

Wesely, Wacław Josef. — Přisežný mlynář Pražský; 1734.

Gruntovní počátek matematického umění V. 507.

Wesly, Fabian. — Narozen ve Hradišti na Moravě 1684. Jesuita; kázal w Týně s velikau pochwalau 1724; posléz w kolleji na Sw. Hoře u Příbrami, umřel 1729.

1. Quadragesimale primum etc. Kázání na každý pátek w postě V. 871. a.

2. Couciones festiuales et dominicales etc. V. 871. b.

3. Oko swíce těla t. j. sw. Martin etc. V. 947.

Wesely; 1812.

Kniha všeobecných zákonů městských (přel.) VI. 1680.

Wesely, Jan N. — Narozen dne 22. Prosince 1793 w Unhošti, kraje Rakownického. Dne 15. Dubna 1804 wstoupil do Týnské školy w Praze a ku konci r. 1805 přestoupil do tamějšího Staro-městského gymnasium, kdežto na vysokých školách setrwal, studie své dokonál, a na to r. 1817, dne 15. Srpna na kněžství posvěcen byl. — Ještě před posvěcením w Dubnu r. 1817 bylo mu podáno vychowávání mladých hrabat od p. hraběte Christofa z Cavriani, který jakožto wyslanžilý pobočník arciknížete Karla na paustwi swém, w Horní Cerekwi, kraje Tábořského bydlel. By tento auřad wychowatelský přijmouti mohl, opustiw arcidiocesi Pražskou, přestoupil do Budějowické, kdežto wedlé auřadu swého i na winici Páně Cerekwické pracowati pomáhal. Brzy na to byla mu podána lokalie w Strálowě Hořtici a spolu vychowávání mladých hrabat z Pergen od Jeho Exc. p. hraběte Josefa z Pergen, jenž máje rozenau hraběnkou z Cavriani za manželku, w Wídni bydlel. Byw do Wídně powolán, spojil vychowávání obojí rodiny, a wyučowal zároveň také knížete Karla z Paar-ů w jazyku českém, a knížete Rudolfa z Lichtenšteina, který r. 1848 před Milánem padl; pak hraběnkou Matildu z Pace, a jiné w náboženstwi. Roku 1828 přestoupil do diocesi Králowéhradecké, kdežto w Sautici w Časlawsku jako farář až do dnešního dne žije.

1. Wysvětlení katolicko-církewních obyčejů etc. VI. 2137.

2. Modlitci knížka VI. 2372.

W časopisech: Wčela VI. 496. m.

Wetešník, František. — Narozen 1784, 1. Listop. w Jizerném Telně; děkan w Sobolce od r. 1838.

1. Na příští Jana Tacheciho, kanowníka, do Mcel VI. 412.

2. Johanna, od Van der Velde (přel.) VI. 834.

3. Alžběta aneb Wypowězení sibirští (z franc.) VI. 839.

W časopisech: Jindy a Nyní VI. 1008. g. —

Casopis pro kat. duch. VI. 1125. c. — Krok 1162. g.

Wětrowský, Maximilian. — Narozen w Praze 1660. Jesuita; učitel hum., fil. a bohoslowi; kazatel; superior a rektor, zpowědník arcib. Pražského; přisedící konsistoře po 20 let. Umřel 1737. Psal 22 knih w latině, česky jednu. Katechismus V. 771.

Wewerka, Fr. Budislaw. — Narozen w Praze 1793; aksesista při magistratu Pražském.

1. Citowé studujících Čechů etc. VI. 411. a.

2. Na smrt etc. Jakuba z Wimmru VI. 411. b.

3. Deset českých písní pro zpěw VI. 503.

4. Incognito (z Kocebu) VI. 641. a.

5. Kwakerowé (téhož) VI. 641. b.

6. Netopýr VI. 641. c.

7. Dcera Faraonowa (od Vogla) VI. 641. d. 656.

8. Šťastný osud prw nešťastné princezky VI. 831. a.

9. Powídačky pro ukřácení chwile VI. 831. b.

10. Morawské powídky VI. 2150.

11. Wyobrazeni a důkladné žiwota popsání sw. Wácslawa VI. 2178.

12. Výbor modliteb VI. 2335.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 1067. b. 1076. a.

Weykhart, Petr z Karnowa.

Knihy koňských lékařství IV. 912.

Weyrauch, Erw. Antonín; 1841.

W Časop. mus. VI. 1125. b.

z Wežník, hrabě Bernard; 1746.

Korauhew křestanstwa V. 1013.

Wicelius, Jiří; 1536.

Wýklad na žalm 50. IV. 1495.

Wideman, Wácslaw Jičinský. — Děkan w Bydžowě, Chlumci, na Petrowicích, 1607—1619; wrátil se r. 1631 při wpádu saském na čas do Prahy.

1. Naučení etc. (o stawu manželském) IV. 718.

2. Křestanského náboženstwi wyznání summowní IV. 1398.

3. Naučení troje etc. (o wečeři páně) IV. 1409.

4. Naučení křestanů IV. 1460.

5. Kazaní IV. 1626.

Wideman, Wácslaw z Plzně. — Učitel jazyka českého w akademii Widenosko-Nowoměstské; 1768.

Neuverfasstes deutsches böhmisches Wörterbuch V. 70.

Wiesner, Antonín. — Narozen 24. Září 1804 w Benešowě; kaplan w Klecanech, w Plzni nyní w Praze.

W Jindy a Nyní VI. 1008. g.

Wigand, Jan; 1638.

Kázání V. 888.

Wiktorin od sw. Kříže; 1728.

Nowá všeho swěta wojna proti tělu, swětu, ďáblu V. 946.

Wildman, H. 1840—1844.

W časopisech: Kwěty VI. 496. m. — Wčela 496. m.

Wilínek, Antonín. — Narozen w Tyništi nad Orlicí 14. Čerwna 1803. Studowal w Hradci Králowé; po smrti otcowě stal se mlynářem, a sepsal se swým bratrem písně kostelní.

We Kwětech VI. 496. k.

Wilínek, Jan. — Bratr předešlého. Narozen v Tyništi 1797, 30. Břez. Stal se knězem 6. Srpná 1820; farář we Štěpánově. Pripěl ku Kwětům.

Winářický, Karel. — Narozen we Slaném dne 24. Ledna 1803. Odbýw cwičení gymnasiahni we swém rodišti, wstoupil w Listopadu r. 1818 na vysoké školy Pražské, w Říjnu 1820 na universitu we Widni. Po roce wrátil se do Prahy a přijat do arcib. alumnatu studowal theologii a od jara 1823 až do Září 1825 w prvotínách literních vyučowal ditky hraběte Šlika; ordinowán pak na kněžství 28. Září 1825, wzat byl hned od arcibiskupa Chlumčanského za ceremonjáře; a 1. Ledna 1829 učiňěn sekretářem, zůstal w té službě také u arcibiskupa Krakowského z Kolowrat; 24. Dubna 1833 na faru Kowaňskau presentowán a tam 10. Prosince 1846 děkanem byl jmenowán. Co aud deputace z kraje Boleslawského a Bydžowského přimlauwal se w noci 16. Čerwna r. 1848 na Hradě Pražském u knížete Windišgráce a hraběte Lwa Thuna a ráno 19. Čerwna před c. k. dworskau konissí o smír s městy Pražskými; brzy potom wywolen w okresu Mlado-Boleslawském za poslance k říšskému sněmu, pobyl při něm we Widni a Kroměříži až do 31. Ledna 1849; powolán byw 1. Ledna t. r. za děkana do Týna nad Wltawau.

1. Česká abeceda VI. 26.
2. Hlasy vlastenců etc. 1832 (Přispěwek) VI. 313.
3. Hlasy vlastenců etc. 1835 (Přispěwek) VI. 318.
4. Hlasy wěrných Čechů etc. 1835 (Přispěwek) VI. 319.
5. Hlasy duchowenstwa etc. 1836 (Přispěwek) VI. 320.
6. Pana Bohuslawu Hasišteinského z Lobkowic wěk a spisy sebrané VI. 324.
7. Kytka VI. 341. a. 1370. a.
8. Waryto a Lyra VI. 341. b.
9. Hlasy vlastenců etc. 1832 (Přispěwek) VI. 469.
10. Ku příchodu J. C. M. Františka I. etc. 1833 (Přispěwek) VI. 477.
11. Pyrkera: Perly poswátne (z něm. přel.) VI. 557.
12. Sněmy zwírat VI. 584.
13. Virgilia: Zpěwy pastýřské (přel.) VI. 923.
14. Druhá kytka etc. VI. 1370. b.
15. Modlitby maličkých VI. 1370. c. 2448.
16. Listky pilnosti za odměnu VI. 1370. d.

W časopisech: Casopis mus. VI. 150 a. 496. h. 539. c. 559. d. 597. e. 932. f. 1036. c. 1140. f. — Časop. pro kat. duch. 275. d. — Kwěty 496. k. 1067. q. — Wěcla 496. m. 559. h. 1036. e. — Wěnce 521.

Windyš, Josef Hajislaw. — Narozen 15. Října 1782 w Rychnowě; studowal w Lito-

mysli od první latinské až do druhé humanitní třídy, kteraužto na gymnasiu Brněnském absolwowal, potom na vysokých školách Pražských oddal se umění tibomudreckému a bohomluweckému. Hned po wyswěcení na kněžství 30. Srpná 1806 dostal se do Bělohradu za wychowatele tamního mladého hraběte Šaffgoče, po jehožto brzském zemřeni powolán za kaplana na Opočno w prwním čtwrtletí 1807 a w témž roce poslán do Zwole k administraci tamní lokalie až do nastaupení nowého duchowního pastýře, načež opět kaplanowal na Opočně až do půlletí r. 1810, když poslán do Stračowa administrowat lokalii, kterauž také w řádné duchowní pastýřství obdržel. Od Prosince 1816 zastáwal duchowní spráwu w Chotěboři, za tamního faráře, dawšeho se na odpočinutí až do welikonoc 1820, tu obdržew powolání za faráře do Nechánic nad Bystřicí, kde úřad duchowního pastýřství zastává po dnes. R. 1824 byl ustanowen za tajemníka b. vikariátního i školdozorního úřadu w okresu Nowobydžowském (nyní Horčickém) a 1830 k důstojenství biskupského notára powýšen. Řeč w čas cholery VI. 2055.

W časopisech: Přítel ml. VI. 1067. h. 1685. — Widenské listy 1220. a.

Winkler, Jan. — Narodil se 18. Listop. 1794 na Wsetině na Morawě w středíšti tak zwaných Walachů. W Trenčíně nawštěwował nízké latinské školy od r. 1808. Odtud odebral se r. 1810 na lyceum do Kežmarku, kdež w rhetorice pod prof. Genersichem se slowným Šafaříkem 1811 spolumžákem byl. Toho samého r. 1811 octnul se na pobyt mezi Madary w Sabolci za Tokajem, odkudž r. 1813 na katol. akademii w Košicích přibyl, a 1814 do Prešowa na ew. kollegium se dostal. R. 1815 powolán byl za učitele do německé o Bilska we Slezsku, později na úřad kazatele we swém rodišti Wsetině. Od r. 1826 jest pastýřem cirkwe ewangelické na Náwsi we Slezsku u Jablunkowa. O wzkríšení národnosti w těch stranách welice zaslaužilý. We Kwětech VI. 913. c. 1008. k. 1076. g. 1220. d.

z Winoře, Adam. — Uředník Edmunda Campiana Jesuitu; kněz, arcijahen Bechynský; farář w Krumlowě; kanowník Pražský; 1573 — 1589.

1. O potupení swětských marností (z lat.) IV. 697.
2. Proti moru etc. IV. 1842. a.
3. Alberta Welikého: Knížka pobožná o nebeském na zemi obcowání IV. 1842. b.

Winter, Josef. — 1840.

We Wěcla VI. 496. m.

Wiršink, Leopold Frant. — Narozen 8. Listop.

1787 we Chlumci. Děkan w Sedlčanech, pak probošt w Raudnici.

1. Wýkladové neb exhorty etc. VI. 1910.
2. Kázání swáteční, postní etc. dle Bourdala Mas-silona VI. 1947. a.
3. Kázání nedělní, postní etc. VI. 1947. b.
4. Potěšení pohořelým (po ohni w Sedlčanech) VI. 2051.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Wiskydenský, Jan; 1785.

Nowiny česko-slowanské (Redigowal) VI. 1087.

Wít, K. 1843.

We Wčele VI. 913. d.

Wítek, Hynek. — Učitel školní w Kutnéhoře 1789.

Uwedení k německé řeči VI. 107.

Wítek, J. 1834.

We Kwětech VI. 496. k.

Wladimír; wiz Pelikán.

Wládyka, Jan. — Radní w Boleslawi; do r. 1850 purkmistr w Chebu; od r. 1850 radní při krajském saudu w Táboře.
Hyacintly VI. 306. 828.

Wlasák, Josef Wácslaw. — Učitel na Smíchově, pak na Mělnice.

1. Česká dobropisemná VI. 58.
2. Slovo k uwitání Jos. Swobody, faráře Smíchowského VI. 466.
3. Šmida: Štědrý večer (přel.) VI. 1332.
4. Jehňátko (přel.) VI. 1333. a.
5. Šmida: Eustachius (přel.) VI. 1333. b.
6. Téhož: Holubička (přel.) VI. 1333. c.
7. Dvě stě látek ku předpisům (z něm. od Hybla) VI. 1333. d.
8. Bibliotéka mládeže VI. 1333. e.
9. Šmida: Bohomír mladý paustewník, a: Štěstí dobrého wychování (přel.) VI. 1333. f.
10. Jitřenka VI. 1333. g.
11. Šmida: Dřevěný kříž (přel.) VI. 1333. h.
12. Téhož: Biblické příběhy (přel.) VI. 1888.

W časopisech: Rozličenosti Pražské VI. 599. q. 1067. u. — Kwěty 1140. o.

Wlasatý, Řehoř Josef; 1713.

Wěrná panna etc. starokatolické město Plzeň V. 916.

Wlasenický, Mikuláš; 1471—1495.

1. Hádání o krew boží III. 647.
2. Zjewení boží slauhám božím III. 715. a.
3. (Kniha proti papeží etc.) III. 715. b.

Wlček, Wácslaw z Čenowa. — Wojenský wádce za času krále Jiřího a krále Wladislawa II.

1. Naučení etc. kterak se mají šikowati jízdní, pěší i wózy III. 244.
2. (Psaní jeho některá) III. 499. a.

Wlček, Karel. — Hudec; 1833.

Wyskaumané a wyjádřené tajnosti hausli VI. 186.

Wlček, Jan (též Wlčowský). — Narozen 27. Srpna 1805 w Jičíně; studowal na gymnasium tamtéž; stal se knězem 7. Prosince r. 1828; byl kaplanem we Winohři, w Zlonicích, w Benátkách, potom u sw. Haštala, konečně u sw. Štěpána w Praze.

1. Píseň ke mši swaté VI. 263.

2. Starowěký zpěw o umučení p. n. J. K. (wydal) VI. 266.

3. Hanička s kuřátky (přel.) VI. 563.

4. Jeftowna VI. 681. a.

5. Wšezwěd VI. 651. b.

6. Powahopisy Theofrastowy VI. 925. a.

7. Hesiodowy nauky domácvi VI. 925. b.

8. Homerowa Iliada VI. 925. c.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. — Krok 932. e.

Wlček, Adolf Jos. 1842.

Konwalinka VI. 342.

W časopisech: Kwěty 932. k. — Wčela 539. d.

z Wlččina, Kristian; 1565.

Matiáše Citharda: Modlitby (přel.) IV. 1945.

z Wlkánowa, Fr. Jos. — Děkan Mělnický 1730, wiz Prefat.

Fidelis patriae pater etc. sw. Jan Nepomucký V. 955.

Woborník, Stanislaw. — Narozen 12. Března 1796 w Bausowě dolním. Kněz řádu kazateckého, podpřewor, učitel klerikůw, kooperator farní a kazatel český o swátcích u sw. Jilji w Praze.

Swatý týden před welikonocí (přel.) VI. 2392.

Wocel, Jan Erazim. — Narozen 24. Srpna 1803 w Kutné Hoře. Odbyw čtvrtou třídu normálky tamže, studowal gymnasium w Praze na Nowém městě, filosofii pak we Wídni; tamtéž ku právníckému studium přistaupil. Od r. 1824 až do r. 1842 byl pěstauem w rozličných domech šlechtických: u marčesa Pallavicini, hraběte Sternberka, knížete Salm-Salma a konečně u hrab. Harracha. Co pěstau žil delší čas w jižních Uhřích, na Morawě, w hořejších Rakausích, we Westfálech na pomezí Hollandska a w Drážďanech. Cestowal po řiši německé podél Rýna, w Hollandu, w Belgii, tak též konal cestu do Tater r. 1842, do Krakowa atd. Obrdžew slušné náhrady za přičinění swé w úřadech wychowatelských, odebral se w Září r. 1842 do Prahy, aby síly swé úplně literatuře české wěnowal. R. 1843 swěřena mu redakci časopisu musejního; téhož roku stal se mimořádným a r. 1845 řádným audem kr. české společnosti nauk a r. 1844 sekretářem archeologického sboru musejního. Jsa od r. 1843 členem výboru mus. pro wědecké wzdělání řeči a literatury české, byl r. 1845 jednatelém téhož (matičního) sboru. Obíraje se wedle krasowědecké a pedagogické literatury české, zvláště zpytowaním starozitnosti českých, wydal na powzbuzení archeol. výboru německý spis „Grundzüge der böhmischen Alterthumskunde“ r. 1845. Co hajitel české národnosti již r. 1835—38 w německých domácích časopisech (Archiv für Gesch. und Statistik von Kaltenbäck; Moravia atd.) na pole publicistiky wystaupil; počínajíc rokem

1839 snažil se první národní Čechův snažení v zahraničných německých listech zastávati; (w Augsb. allgem. Ztg.: die Westslaven und die böhm. Literatur 1839; Aufklärungen über die Westslaven 1840; die Slaven und ihr Verhältniss zu Deutschland 1841; die Entnationalisirung der Slaven 1841; die Czechophobie 1845; Prager Briefe 1846; w Leipziger allgem. Ztg.: Aufklärung über die Czechomanie 1840). — W době politických přewratů r. 1848 wywolen byl dne 19. Března za kapitána sboru Sw.-Wácslawského čili Swornosti; powolan od nejw. purkrabího hr. Stadiona do mimoř. zemské komissi dne 3. Dubna, připojené potom k Národnímu Výboru. Od měšťanů Kutnohorských wywolen jest za deputovaného do zemského sněmu, dne 6. Čerwna; okres Poličský w Chrudimsku powolal jej pak za poslance do sněmu říšského dne 8. Čerwnce. R. 1850 stal se mimořádným professorem české archeologie a historie umění na universitě Pražské; chtěje se jediné to-muto úřadu oddati, složil se sebe redakcí časopisu musejního.

1. České besedy (příspěvek) VI. 340.
2. Přemyslowci VI. 555. a.
3. Meč a Kalich VI. 555. b.
4. Labyrint slávy VI. 555. c.
5. Harfa VI. 658.
6. Casopis českého musem (Redig.) VI. 747.
7. Poslední Orebita VI. 889. a.
8. Hlatipisec VI. 889. b.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 496. h. 559. d. 1008. d. 1084. c. 1140. f. 1686. a. — Kwěty 496. k. 559. g. 913. c. 1008. k. 1076. g. — Wčela 496. m.

Wodička, Jan Ledecký. — Farář w Lowosicích 1607—1609.

1. Písňe chwal božích etc. IV. 124.
2. Spis o wečeři, umučení etc. páně IV. 1378.

Wodička, Jan Kristof. — Kazatel při církwi české w Žitawě; 1746.

Hofmanna: Wyswětlení křesťanských zpowědních otázek Lutherových (přel.) V. 799.

Wodňanský, Jan (jinak Aquensis). — Mních řádu bosákůw 1508—1549.

1. Rozmlauwání etc. o nepoškrvněném početi panny Marie III. 760.
2. Snažní Satanše etc. w Sasích IV. 527.

Wodňanský, Tobiáš Albert. — Správce školy sw. Martina w Praze; 1616—1619.

1. Sebrání historií některých etc. IV. 454.
2. Jana Spinaea spis o lakomství (přel.) IV. 719.
3. Wítězství nebeské etc. IV. 1483.

Wodňanský, Nathanael z Uračowa. — Měšťan Pražský; zřízení komory w králowství českém buchalterie registrator. Poprawen 1621, 21. Čerwna.

Theatrum mundi minoris. Široký plac etc. IV. 1873.

Wojáček, W. — Absolvował práwa r. 1846.

1. Wácslaw VI. 550.
2. Ludmila VI. 696.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k.

Wojtěch, u sw. Tobiáše, wiz Adalbertus.

Wokaun, Antonín Jan; 1731—1754.

1. Pulchri gressus etc. aneb roztrhaný šat sw. Bernarda V. 969. a.
2. Kázání o sw. Bernardu V. 969. b.

Wokaun, Tobiáš Nowopražský.

Krátký výklad modlitby Dawida krále. Příd. 172.

Wolek, J. — 1839.

We Kwětech VI. 496. k.

Wolf, (Wolfius) Adam Benešowský. — Roku 1606 správce školní w Hradišti nad Metuji; u wyhnanstwí kazatel w Nižních Motěšicích w králowství Uherském; 1639.

1. Exegesis catechismi D. M. Lutheri t. j. Summowní a sprostě etc. IV. 1456. 1543.
2. Krista osoby spasilné wyznání V. 886.
3. Kázání pohřební V. 1067. a.
4. Lucrum ex morte. Zisk ze smrti etc. V. 1067. b.
5. Breviarium humanum etc. V. 1067. c.
6. Funus christianum etc. V. 1067. d.

Wolf, Martin. — Děkan Katowický 1778.

1. Bossueta: Příběhowé o změnách církwi protestantských (přel.) VI. 1111.
2. Téhož: Učení katolického o těch věcech, o kterých rozepře jsau, wyložení (přel.) VI. 1744.

Wolfgang. — Farář w Kadowě 1515.

1. Traktat proti artikulům Pikartským III. 777. a.
2. Traktat proti kacřím III. 777. b.

Wolkenberger, Matauš; 1580.

1. Knížka o libé ctnosti, naději IV. 683. a.
2. Spekulár ctnostného žiwota IV. 683. b.

Wolný, Jiří. — Owčák w Kratonozich, básník přirozený a jeden z lepších; umřel 1745. Weselé písňe V. 187.

Wolný, Lukáš, hospodář owčina Kratonožského a Wácslaw; 1710.

Leopold cisař pán Římský etc. (písňe) V. 217.

Wolynský, Jakub. — 1542.

List všem wábec bratřím nábož. Boleslawského IV. 1238.

Wolynský, (má býti Mělnický) Martin; wiz Mělnický.

Wondra, Josef. — Narozen 1. Ledna 1801 w Husinci. Kaplan we Witějicích we Prachensku.

We Wčele VI. 496. m. 1520. b. 1588. f.

Worbes. — Učitel na školce w Hradci Králowé. We Kwětech VI. 1008. k.

Worel, Josef. — Narozen dne 13. Listop. 1801 w Opočně w Králowéhradecku. Školy gymnasiální odbyl w Rychnowě, libomudretwí a bohoslowí slyšel w Praze. R. 1825 dne 10. Srp. na kněžstwí poswěcen, a w Listopadu téhož roku do Cerhowic co kaplan dosazen, odkudž ale po 7 měsících na žádost tehdejšího děkana w Žebráce Wojtěcha Nejedlého k němu přezsazen. S počátkem r. 1832 stal se administratorem fary w Cerhowicích, a po 5 měsících fary w Počápicích, a wšak w Listopadu téhož r. opět do Žebráka se wrátil. W Dubnu 1835 přezentowan od děkana Nejedlého na

- exposituru we Zdicích, kteréžto Zdicke beneficium již od r. 1696 s děkanstvem spojeno bylo. Ještě za živobyti Nejedlého nařídilo ale zemské gubernium; aby w pádu uprázdnění děkanství w Žebráce fara Zdicke zase jako předtím samostatnau se stala. Po úmrtí Nejedlého začaly tedy vyšší instance o rozdělení těch dwau beneficií jednati, čehož následkem stal se dekretem dworského kanceláře od 16. Ledna 1846 samostatným farářem Zdicickým.
1. Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu VI. 519. a.
 2. Tři básně Chmclenského a Erbcna VI. 519. b.
- Worel**, Karel. — Farář na Daubrawici, pak w domě duchovních vyslaužilých u sw. Bartoloměje 1783.
1. Wira samospasitelná katolická etc. VI. 1763.
 2. Konfessi helwetská VI. 1773.
 3. Rozmýšlení se vlastence na otázku, jaké wíry se přidržeti sluší VI. 1776.
- Worlický**, Wácslaw; 1747.
Zaltář a rozličné písně V. 143.
- Worličný**, Pawel (jinak Aquilinas) Králowěhradecký. — Stal se bakalářem r. 1546; farář w Kvjowě na Morawě na panství Wojtěcha z Pernšteina, počta latinský; 1553—1564.
1. Elegantissimae colloquiorum formulae ex Terrentio etc. Spůsoby mluwení etc. IV. 24.
 2. Regulae communes civilis vitae etc. quibus additi sunt rythmi bohemicí IV. 204.
 3. Dicta Graeciae sapientum (přel.) IV. 274.
 4. Catonis Disticha (přel.) IV. 277.
 5. Modlitby pobožné IV. 1904.
- Worličný**, Jan (jinak Aquilinas). — Bakalář 1545.
Zaltář sw. Dawida IV. 67.
- Wotawa**, Pawel Hldefons; 1720.
Slawiček Swatoprokopský V. 118.
- Wottawa**, Šebastian. — Františkán; 1784.
Urownání nesrowného žiwota etc. VI. 2212.
- Wotýpka**, Josef. — Narozen 10. Října 1802 we Wácslawicích; administrator w Popowicích w Kauřimsku.
1. Výstraha od pití páleného VI. 1209.
 2. Žiwot nejsw. p. Marie VI. 2193.
- Wotýpka**, Josef. — Školní učitel we Wácslawicích.
Růženka z Jedlowa (dle Šmida) VI. 1328.
W Příteli mlád. VI. 1402. c.
- Wrana**, Mikuláš. — Bakalář a saused w Litomyšli; 1566.
1. Komedie etc. o wdowě Judith IV. 234.
 2. Kniha výkladůw na traktat etc. Rasisa (přel.) IV. 835.
- Wrana**, Šimon Bernard. — Narozen 27. Října 1785 we Hrachowistích; studowal w Budějowicích; knězem stal se 19. Srpna 1810; zánecký kaplán na Worlice; farář w Mirowicích; bisk. notář.
1. Historie biblická VI. 1882.
 2. Řeč pohřební na Karla kníž. ze Šwarzenberka VI. 2088.
 3. Utrpení a smrt některých sw. mučedníků etc. VI. 2190.
W Hlasateli VI. 539. a.
- Wratislaw**, Wácslaw, z Mitrowic, stawu rytířského. — Narozen 1576. Byl s wyslancem baronem z Krekwic 1591 u tureckého dwora, kdež wyslanec usmrčen, a průwodčí jeho do wězení dán. Nazwán pro své příhody wábec Turček.
Příhody swé IV. 656.
- Wratislaw**, Maximilian. — Missionář řeholního řádu apoštolského 1693.
1. Kwítek w církwi swatě wykwetlý etc. (Ondřej Avellino) V. 1293. a.
 2. Diwouyorný řeholního kněžstwa patriarcha sw. Cajtanus V. 1293. b.
- Wratislaw**, Wácslaw. — Řádu Theatinského 1719.
Krwawí potůčkové přystějící se etc. V. 1471.
- Wrba**, Jakub Ferd. Ant. Nimburský. — Městan Nowého města Pražského 1691.
1. Krátký wýtah práw městských etc. V. 604.
 2. Jana Baptisty: Wěneec wěčnosti (přel.) V. 1431.
- Wrbenký**, Viktorin. — Narozen w Týně Wltawském; studowal w Launech, potom od r. 1601 byl alumnem akademie Karlowy; správce školý sw. Štěpána na Nowém městě Pražském r. 1603—1604; r. 1605 stal se mistrem swob. umění, a byl 1604—1606 19. Ledna předním správce školý Králowěhradecké; potom farář we Brodu Německém, w Náchodě, assessor konsistoře. Po bitwě Bělohorské zbawen fary swé w Praze byl w poselství w záležitostech university u kurfirsta saského (1621); čímž nelibost císařského místopředsednictwa sobě způsobiw, z Prahy wypowěden.
1. Wzácného Compelle intrare poručení IV. 733.
 2. Chiragogia sacrorum bibliorum etc. IV. 1161.
 3. Synopsis neb tabule etc. čtení wýročních IV. 1375.
 4. Harmonia ewangelistarum IV. 1424.
 5. Konfessi česká IV. 1425. a.
 6. Obrana konfessi tetěz IV. 1425. b.
 7. Sněm Ninivetský IV. 1435.
 8. Katechismus IV. 1454.
 9. Nově léto, t. j. nowého krále Emanuele wtělení etc. IV. 1474. 1792. a.
 10. Wýklad-listu Kristowa etc. IV. 1538.
 11. Postilla IV. 1565.
 12. Kázání pohřební etc. nad Johannau Daubrawnickau IV. 1700.
 13. Historia o unučení p. n. J. K. IV. 1792. b.
- Wrbětický**, Mikuláš. — Z města Klobuk, warhanik we Slawičně, okolo 1708.
Paměti městečka Slawičina V. 330.
- z Wřesowic**, Wolf. — Stawu rytířského, pán na Daubrawské hoře, Teplici a Krupce, císařský radda, nejw. písař a praesident komory 1564.

Práva a zřízení zemská království českého IV. 918.

Wrátko, Antonín Jaroslav. — Narodil se 29. Kwětna 1815 w Nowých Benátkách nad Jizerau. Nejsa ani úplně dva roky stár, ztratil již otce svého. Prvním počátkům školním naučil se w Nowých Benátkách. Studia gymnasiální w Mladé Boleslawi r. 1833 dokončil. Oblíbil sobě nad míru klassiky řecké, již co zák čtvrté latinské třídy Homera w půwodním jazyku horlivě čítal. Téhož právě času Jan Wlček, dostav se do Benátek za kaplana, zde Iliadu do češtiny překládati počal. Jeho powzbuzením a příkladem Wrátko k jazyku mateřskému přilnul. R. 1834 odebral se do Prahy na studia filosofická. Štulc, Pichl, Šohaj, Lubomírský, Trojan a Tomek byli spolužáci jeho we filosofii. R. 1836 nastoupil studia právnícká. Té doby s Tupým první zasadil se o wydávání almanachu „Wesny,“ ke všem třem ročníkům přispívaje. W prázdninách r. 1837 vykonal s Riegrem w osmi nedělích paut tři sta mil obnášející po Morawě, Doleních Rakausích, Uhersku, Halíci, Krakowsku a Slezsku a wešel takto we známost s nejslowůtnějšími literatury slowenskými a polskými. Po odbylých studiích právnických oddal se vychowatelství. R. 1841 a 1842 cestowal s rodinou swob. Pána z Hildprandtu, u níž pěstauem byl, po Italii, delší čas zwlště w Benátkách a we Florencii krasowědeckými studiemi se zabíraje. Téhož času vyučowal za zimního pobytu w Benátkách arciknižata, syny mistokrále Benátského w jazyku českém a w slowanském národopisu. R. 1847 přišel za pěstaua k rodině vlasteneckým duchem proslulých hrabat z Harrachu.

1. Kotzebue: Belůw autěk (přel.) VI. 677.
 2. Wesna (Redigo wal) VI. 770.
 3. Sofoklesůw Oidip etc. (přel.) VI. 931. b.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 1036. i. 1140. o. 1409. f.

ze Všehrd, Viktorin Cornelius. — Stawu rytířského. Naroden we Chrudimi; stal se mistrem swobod. umění w Praze 1483; byl professorem na universitě; děkanem fakulty filosofické r. 1484; stal se potom sekretářem krále Wladislawa, pak místopisařem království českého. Rečník a právník proslulý. Umřel r. 1520 w domě swém na Újezdě w Praze.

1. Knihy dewatery o práwíech a súdiech i o dskách země české III. 294.
2. Sw. Jana Zlatoustého: Kniha o naprawení padlého (přel.) III. 864. a.
3. Druhé knihy sw. Jana Zlatoustého etc. III. 864. b.

Wussin, Kašpar. — Tiskař 1700.

Dictionarium von dreien Sprachen etc. V. 58.

Wydra, Stanislaw. — Naroden w Hradci Králowé 1741, 13. Listop. Jesuita, doktor filosofie; rektor university, professor matematiky na wysokých školách Pražských; umřel 3. Pros. 1804.

1. Počátkové aritmetiky VI. 1390.
2. Swazek kázání swátečních VI. 1926.
3. Kázání w chrámu sw. Markety w Břewnowě VI. 2001. a.
4. Kázání w chrámu sv. Haštala VI. 2001. b.
5. Kázání na den sw. Štěpána VI. 2001. c.

Wychnaeus, Wácslaw Pankiacius; 1699. O nejsw. nowého zákona obětí V. 1114.

Zabilanský, Jiří Horský; 1604.

1. Kázání swadební při oddawcích p. Wácslawa Michka z Radosína IV. 1619. a.
2. Kázání o stawu manželském IV. 1619. b.

Záborský, Jonáš ze Zábory w Turč. stolici; kaplan w Pardičowcech.

W Časop. mus. VI. 8. f.

Záhorský, Bol. 1840—1841.

We Kwětech VI. 496. k.

Zahradník, Vincenc. — Naroden 29. Pros. 1790 w Mladé Boleslawi; farář w Křešicích. Umřel 1836, 29. Pros.

1. Bájky VI. 581.
2. Dušeslowí VI. 1166.
3. O přísaze VI. 1206.
4. Krátký katechismus VI. 1849. a.
5. Doštěpená zahrádka dítek dobrých VI. 1849. b.
6. Homiletické řeči VI. 1915. a.
7. Rozwrhowé kázání etc. VI. 1915. b.
8. Sedmcecítma swátečních kázání VI. 1960. a.
9. Kázání nedělní VI. 1960. b.
10. Modlitby katolické VI. 2418.

W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 1125. c. — Hlasatel 1173. e.

Zahradník, Wácslaw. — Naroden 30. Čerwna 1791 w Rychnowě; kaplan w Králowé dworě, pak lokalista w Sendražicích.

(?) Řeč při poswěcení památky na bojowišti blíž Chlumu (přel.) VI. 2034.

Zahumenský, Jan z Wolyně. — Farář Hostaunský 1620.

1. O stawu manželském naučení IV. 707.
2. Abecední wřtal z now. zákona IV. 1159.
3. Kázání o sw. trpěliwosti IV. 1603. a.
4. Kázání potěšitelné wšechněm pod obojí přijímajícím IV. 1603. b.
5. Kázání potěšitelné, otázka etc. (o témž) IV. 1662.
6. Kázání pohřební na památku rodu p. z Wřesowic IV. 1679. a.
7. Kázání nad tělem p. Matiaše Kapliře ze Sulewic IV. 1679. b.

Zachius, Jakub Časlawský. — Rektor školní u sw. Mikuláše na Starém městě Pražském r. 1600.

Modlitby pramen živý IV. 1973.

Zajíc, Jan z Hasenburka; 1489.

List, w němž napomíná mistrůw Pražských etc. III. 703.

Zalužanský, Adam. — Mistr swobodných umění a doktor lékařství; professor w učen

Pražském r. 1591—1594; děkanem fakulty filos. r. 1591; rektorem 1593. Oženíw se r. 1594, 10. Čerwence, musil dle statut university proti vůli své složití rektorství i professuru. Byl výtečný lékař a důmýslný botanik (Linnéjský system první wynalezl). Po wydání majestátu r. 1609 byl horliw pro reformaci akademie, ač, jak se zdá, nezcela bez saukromného zanewření na professory pro své wylaučení z university. Umřel r. 1613 asi 11. Prosince.

1. Methodus herbaria IV. 877. a.
2. Rád apathekářský IV. 877. b.
3. Cena neb wyměření všech lékařství IV. 877. c.

Zámorský, viz **Philadelphus**.

Zap, Karel Ladislav. — Narodil se dne 8. Ledna 1812 w Praze na Poříčí. Z farní školy u sw. Petra byl dán do hlavní školy u Piaristůw, a u týchž také všech šest škol latinských nawštěwofal. Roku 1831 wstoupil do prwního filosofického běhu na universitě Pražské, a odbyw i druhý běh, studowal r. 1833 práwa. Odbyw první rok práw, wstoupil w Září 1833 co praktikant k tehdejšímu c. k. účetnímu kanceláři pro důchody z tabáku a kolku, kdež stráwil tři léta. Roku 1836 byl jmenowán akcessistau při témž účetním kanceláři we Lwówě, kamž se w Listopadu řečeného roku odebral. We Lwówě stráwil půl dewáta roku a použil toho času, seznaní slowanský život na wýchodě a literaturu polskau, maloruskau a welkoruskau. R. 1841 přestaupil k c. k. státní aučtárně Lwowské co akcessista první třídy, kdež se později také ingrossistau stal. R. 1845 podařilo se spojenému úsilí jeho příznivcůw, že ze Lwowa nazpět do wlasti, a sice k Pražské c. k. státní aučtárně přesazen byl. Téhož roku byl pak w Listopadu od král. české společnosti nauk za mimořádného auda přijat. Roku 1848 stal se officialem při státní aučtárně, a přistaupil co aud k výboru pro wydávání českých prozatímních knih gymnasiálních; posléze byl w Březnu 1849 od tehdejšího c. k. zemského přæsidium jmenowán za supplujícího professora českého jazyka na Pražském Nowoměstském gymnasiu a r. 1850 professorem na české realní škole.

1. Pautník (Redig.) VI. 762.
 2. Gógola zábawné spisy (přel.) VI. 907.
 3. Zrcadlo života na wýchodní Ewropě VI. 1005.
 4. Popsání Prahy VI. 1024.
 5. Merklasůw: Malý příruční atlas (pomocí jeho) VI. 1159.
 6. Wšeobecný zeměpis VI. 1160.
- W časopisech: Kwěty VI. 63. a. 913. c. 1036. i. 1067. q. 1076. g. 1140. o. — Wčela 913. d.

1067. n. — Casop. mus. 1008. d. 1067. i. 1076. b. — Wlastimil 1008. p.

Zapowá, Honorata (z Wišniewieckých). — Choť předešlého z polského rodu šlechtického, narodila se 5. Dubna 1825 w městě Sniatyně nad Prutem w Haliči, stráwila léta mladictwí we wsi Žabie nad Čeremošem w horách Karpatských mezi Huculy, potom w městěčku Janowě na rowinatém Podolí, konečně w krajině nad Prutem, kde se w městěčku Zablotowě r. 1838 se swým choťem poznala, a s ním r. 1841 do Lwowa a r. 1845 do Prahy se odebrala.

W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f. — Kwěty 1076. g.

Zape, Josef Redemt; 1802.

Krátká hist. zpráva o založení etc. institutu pro němě VI. 1254.

Záruba, Kašpar. — Kaplan w Klášteře.

Splendor et gloria domus Waldsteinianae V. 338.

Zárybnický, Jan; 1609.

Piseň na smrt Roziny Zeydlicowé z Šönfeldu IV. 192.

Zatočil, Jan Norbert z Löwenbruku; 1684.

Leto- a dennopis (o obležení šwedským r. 1648) V. 282.

Zaubek, Jan. — Slowák, církwe ew. Trenčanské kazatel, senior; umřel 18. Února 1825 w 80. roce wěku.

1. Nábožné kázání o powinnostech poddaných VI. 2026. a.
2. Te deum laudamus etc. za nawrácení pokoje VI. 2026. b.
3. Pohřební kázání etc. ku památce Jana Bogádi VI. 2085.

Zaurek, Martin Josef. Děkan Telecký 1735. Nejvyšší cedr etc. Jan Nepomucký V. 980.

Záwěta, Jiří ze Záwětic. — Narozen w Praze 1575; koncipista u kanceláře dworské, pak dworan krále Matiaše. Při powstání stawů přidřzew se strany ewangelické, u wěčný žalář odsauzen 1620. Balbin učenost jeho chwálí.

1. Zpěwy modlitebné za šťastné panowání krále Matiaše IV. 133. a.
2. Kancional IV. 133. b.
3. Rorate IV. 133. c.
4. Akta etc. mezi Rudolfem a Matiašem IV. 453. a.
5. Wypsání slawného příjezdu krále Matiaše IV. 453. b.
6. Korunowání JMti Matiaše krále etc. IV. 453. c.
7. Odjezd z hradu Pražského JMti Matiaše krále etc. IV. 453. d.
8. Wypsání šťastného příjezdu etc. králowny Anny IV. 453. e.
9. Wolení a korunowání etc. Matiaše IV. 453. f.
10. Wjezd etc. Matiaše etc. do Řezna IV. 453. g.
11. Korunowání etc. Ferdinanda druhého IV. 453. h.
12. Korunowání etc. králowny Anny IV. 453. i.
13. Schola aulica t. j. dworská škola IV. 731.

Záworka, Tobiáš Lipenský. — Narozen w Lipniku; farář w Olši blíž zámku Pernšteina; děkan Daubrawický 1607. Roku 1597 shořel

mu kancional (Pisně chwal božích); znova tedy jej vyhotoví, do Prahy jel, a Dačickému jej podal.

1. Zpívání pohřební staré i nové IV. 106. a.
2. Pisně chwal božích IV. 106. b.
3. Prawidlo služebnosti církewních IV. 1748. 1952.

Zbraslawský, wiz Kaška.

Zeberer, Jan. — Narozen 1712. Kanclér Nowého města Pražského. Umřel 1789. Slowntk německo-český VI. 151.

Zeithammer, Jiří. — Narozen we Štěkni 31. Čerwence 1800, studowal w Praze r. 1813 — 18 na gymnasium Staroměstském a filosofii r. 1819—21 na universitě tamže, stal se adjunktem při fakultě filosofické r. 1823 na čtyry léta, r. 1826 doktorem filosofie we Widni, r. 1827 suppletem učitelské stolice hospodářství a r. 1828 professorem humanitním na gymnasium Piseckém. W Pisku založil knihownu městskou r. 1841, a byl audem a jednatelem tamější opatrowny malých dítek, protož se tam stal čestným měšťanem. Roku 1847 dostal se do Prahy na Malostranské gymnasium, r. 1848 byl wywolen za auda prov. školní rady pro gymnasia w Čechách, r. 1849 za mimoř. auda kr. české společnosti nauk a r. 1850 za auda komissi zkaušící kandidátů učitelství gymnasiálního pro filosofii, jakož i školním zemským raddau.

W časopisech: Čechoslaw VI. 932. c. — Časop. mus. 1173. a.

Zelinková, Jos. Mnohoslawa. 1846.

We Kwětech VI. 496. k. — We Wčele 496. m.

Zelotin, Wacslaw z Krásné hory (a Formoso monte). — Narozen w Praze; stal se bakalářem swob. umění r. 1555, mistrem 1561, doktor w lékařství; professorem w universitě asi od r. 1564; děkanem fakulty filos. 1568, 1569, 1577. Umřel 1585 17. Kwětna.

1. Kalendář hvězdářský IV. 762. a.
2. Křestanské etc. uwažování nowé té a zázračné hvězdy etc. IV. 762. b.
3. Jana Garcea o nakažení powětří neb moru, kniha meteorologická (přel.) IV. 805.

Ziak, wiz Žák.

Ziandowský, wiz Žandowský.

Ziegler, Jos. Liboslaw. — Narozen 10. Čerwence 1782 w Králowé Hradci, doktor theologie, professor bohoslowí pastýřského a literatury české w Hradci Králowé, pak děkan we Chrudimi, kdež umřel 23. Kwětna 1846.

1. Nejkratši způsob dobropísemnosti české dokonale se naučiti VI. 59.
2. Böhmische Uibungen VI. 77.
3. Mluwnice česká VI. 92.
4. Píseň při mši swaté VI. 236. a.
5. Píseň postní VI. 236. b.
6. Píseň církewní Pange lingua VI. 236. c.
7. Píseň národní na den naroz. císa. Frant. I. VI. 450. a.

8. Též VI. 450. b.

9. Radostní citowé Chrudimských, an Leopold hrabě ze Stolberka etc. VI. 450. c.
 10. Dobroslaw VI. 740. a.
 11. Milozor VI. 740. b.
 12. Milina VI. 740. c.
 13. Pořádek k hašení ohně w Chrudimi etc. VI. 1246.
 14. Přítel mládeže (Redigowal) VI. 1260.
 15. Wěrný raditel VI. 1261.
 16. Církewní modlitby při průwodech ke hrobu VI. 2121. a.
 17. Církewní modlitby při zaopatřování nemocných VI. 2121. b.
 18. Církewní pobožnost na křížowé dny VI. 2321. a.
 19. Církewní pobožnost na slawnost bož. těla VI. 2321. b.
 20. Křížowá cesta VI. 2321. c.
- W časopisech: Rozmanitosti VI. 588. b. 1125. a. 1475. a. — Widsenské listy 599. c. 932. b. 1067. c. 1162. b. 1409. a. — Hlasatel 932. a. — Přítel mlád. 993. n. — Dobroslaw 1067. d. 1084. a. — Milina 1067. g. — Casop. katol. duch. 1125. c.

Zima, Anton. Josef; 1786—1791.

1. Znamení wlastenské wděčnosti na den prowozování české hry na Pražském Nowoměstském diwadle VI. 365. a.
2. Wděčnost a radost etc. (o též) VI. 365. b.
3. Na den prowozování etc. Břetislawa a Jitky VI. 365. c.
4. Oldřich a Božena VI. 613. a.
5. Tharsia z Tyrn VI. 613. b.
6. Ukrutný Jan Pieriere VI. 779.

Zimmermann, Jan. — Narozen 5. Kwětna 1788 w Tomicích; křížowník s čerwenau hwězdau; skriptor w c. k. bibliotéce Pražské; censor kněh; umřel 1836 na cholera.

1. Příběhowé králowství českého zběhlí za panování Ferdinanda I. VI. 974. a.
 2. Příběhowé etc. za panování Maximiliana II. VI. 974. b.
 3. Žiwotopis sw. Jana Nepomuckého VI. 2185.
 4. Palma Swatojanská VI. 2440.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 1036. b. 1067. e. — Casop. katol. duch. 1125. c.

Zimmermann, Josef Wacslaw. — Narozen dne 5. Února 1804 we wsi Tomicích w Beraunsku; studowal na Malostranském gymnasium; libomudretví a bohoslowí na universitě Pražské; dne 9. Dubna 1829 byl na kněžství poswěcen, pak téhož roku kaplanem we Wořechu blíže Prahy ustanowen; roku 1832 za kaplana do Prahy k swat. Hawlu powolán a roku 1838 lokalistau w Stodálkách též blíže Prahy ustanowen.

1. Ztracený syn VI. 871. a.
2. Růže Římská VI. 871. b. 1382. a.
3. Miloslaw Wlnowský VI. 1382. b.
4. Mořští laupežníci VI. 1382. c.
5. Česká postylla VI. 1917.
6. Ranní kázání VI. 1968.
7. Žiwotopis sw. Prokopa VI. 2199.
8. Panna Orleanská, dle Görresa VI. 2263.
9. Auplná modlitební kniha (přel.) VI. 2427.
10. Poklad duše VI. 2445. a.

11. Wěneček rajský VI. 2445. b.
 12. Perla křesťanská VI. 2445. c.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wlastimil 913. e.

Zipser; 1836.

We Hronce VI. 1008. h.

Zlobický, Josef Walentin. — Narozen we Welehradě na Morawě 14. Února 1743; profesor literatury a jazyka českého we Widni w Terezinské akademii, adjunkt registratorní při nejvyšší soudní kanceláři dworské od r. 1776; umřel 24. Března 1810.

1. Jindř. Jana Krance: Wedení k prawému a dokonalému babřmu umění (z něm.) V. 593.
2. Clánkové wojenští (přel.) VI. 1447.
3. Wšobecný řád soudní (přel.) VI. 1664.
4. Řád wšobecný při zběžích wěřitelů (přel.) VI. 1665.
5. Nařizení etc. we wěcech manželství (přel.) VI. 1666.
6. Wšobecná práwa městská (přel.) VI. 1671.
7. Josefa II. práwa wšobecná nad proviněními (přel.) VI. 1672.
8. Josefa II. Řád soudní hrdelní (přel.) VI. 1773.
9. Františka II. Kniha práw nad přečiněním hrdelním etc. (přel.) VI. 1778.
10. Tabella, t. j. krátke obsažení wšech etc. zločinů a jejich trestůw (přel.) VI. 1779.

Zloch, Wáclaw. — Právník.

W časopisech: Kwěty VI. 559. g. — Wčela 1686. d.

Zmeškal, Job z Domanowce a na Leštinách. — Orawské stolice místo-wiceispán; 1781. Škola Jobowa V. 1516. VI. 2203.

Zmisłowský, Adam. — Kněz; 1613.

Malagma t. j. lékařství ztenčující zármutky pobožných IV. 1902.

Zpurný, Aleš. — Kněz řádu piaristského; Morawec Uhersko-Brodský; učitel českého jazyka w akademii Nowoměstské za Widni; 1783.

Kniha ke čtení a překládání etc. VI. 1280.

Zubáček, Wit (Dentulus); 1592.

Píseň o swornosti manželské IV. 186.

Zuebr, Josef Hugo z Nordheimu. — Křižovník s čerw. hwězdau; arcib. notář 1824.

Řeč při oběti zákona, kterauž w 50. roce opětowal Nycefor Enzmann VI. 2040.

Zuchy, Fr. Alois; 1800.

Kázání o posílání dětí do školy VI. 2017.

Zuman, Ant. Krasoslaw; 1838.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Zwěřina, Fr. z Ruhwaldu. — Narozen 1818; radda w Hostinném; umřel 11. Čerwence 1845.

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Zywalda, Jindřich Wác. Kauřimský. — Farář Lomnický nad Lužnicí 1668.

1. Zběhnutí 67 let od l. p. 1600 až 1667. V. 213.
2. Deym Kauřima města V. 310.
3. Celenská w Štyrsku zahrada V. 1174.

Žák, Vincenc Pawel. — Narozen 1795 w

Ausobí w Čáslawsku; wyswěcen 1820; kaplan u sw. Tomáše, u sw. Magdaleny w Brně; r. 1835 katecheta při normalní škole a konsistorialní radda tamže.

1. Böhmische Sprachlehre für Deutsche VI. 89.
2. Filotea (z franc.) VI. 2274.

W časopisech: Časop. mus. VI. 932. f.

Žák, Josef Wáclaw. — Narozen we Weselečku w Tábořsku r. 1805 2. Února. Chodil do školy we Wltawském Týně, později w Praze w Týně; půl čtvrtá roku studowaw techniku, nastoupil we swém 23. roce učení knihtiskářské w arcibiskupské tiskárně w Praze. W 30. roce odweden na wojnu, čtyry léta slaužil w pluku Kučerowském (později Latour, nyní Benedek nazwaném), a sice prwní rok co sprostý a zastupitel, potom co desátník. Pro onemocnění propuštěn z wojny, byl sazečem nejprw w arcibiskupské tiskárně, potom u synů Bohumila Haase, od r. 1836 faktorem arcibiskupské tiskárny až do roku 1849 s přestáwkau 11 měsíců w roce 1846, kdež řídil Gájowu tiskárnu w Záhřebě. R. 1849 dostal se za faktora sazečského do tiskárny synů Bohumila Haase.

1. Do wšeho se plete (dle Jünger) VI. 682. a.
 2. Hubička (od Kastelli) VI. 682. b.
 3. Zlý Krol (z angl.) VI. 682. c.
 4. Děwče Marienburské (od Kotzebue) VI. 682. d.
 5. Nesworní bratři (od téh.) VI. 682. e.
- W časopisech: Wčela VI. 913. d.

Žalanský, Hawel (též Phaëton). — Narozen 1571 w Žalanech kraje Litoměřického; farář w Ledči, na Horách Kutných, pak u swat. Jiljí w Praze (1615); umřel r. 1627 10. Března, w stáři 56 let.

1. Historia etc. o zkáze Jerusalema IV. 292.
2. Spis o protiwenstwích církwe IV. 577.
3. O ctnosti angelské IV. 703. a.
4. O pokoji a wálečném nepokoji IV. 703. b.
5. O dítkách křesťanských IV. 703. c.
6. Spis ku poctiwoosti pohlawí ženskému IV. 703. d.
7. O starosti a náhlé smrti IV. 703. e.
8. Knižka o starosti IV. 703. f.
9. Knižka o nemocech IV. 703. g.
10. O ctných manželkách IV. 703. h.
11. O pohřbích IV. 703. i.
12. O čarách IV. 834. a.
13. O obłudách nočních IV. 834. b.
14. O dwau posledních a nejpětěšitelnějších wíry křesť. artikulích IV. 1374.
15. Knižky dwoje o angelích dobrých a zlých IV. 1443. a.
16. O beránku božím IV. 1443. b.
17. O swatých ženách IV. 1473. a.
18. O slawném přenešení etc. sw. patriarchy Enocha IV. 1473. b.
19. Spis neb kázání prwní o sw. mučedlnících českých etc. IV. 1634. a.
20. Kázání o drahém božím těle IV. 1634. b.
21. Spisowé o mučedlnících českých IV. 1634. c.
22. Ku památce mučedlníků našich českých IV. 1634. d.

23. O sw. Janu křtiteli a o sw. Pawlowi kázání IV. 1634. e.
 24. O velikých modlářských bludích etc. IV. 1634. f.
 25. Homilia nad smrtí p. Alžběty manž. Sam. Fontina IV. 1712. a.
 26. Čtvero pohřební rozjímání nad smrtí p. Hawla Štyrského IV. 1712. b.
 27. Knižka o služebnosti a služebnících sw. ewangelium IV. 1752. a.
 28. Napomenutí pro kněží etc. IV. 1752. b.
 29. Knižky dvojce o skutcích p. n. J. K. IV. 1793. a.
 30. O druhém Eliášovi etc. IV. 1793. b.
 31. O nádobě boží wywolené, totiž o Pawlowi swatém etc. IV. 1793. c.
 32. Troje rozjímání o nejsladším jménu Ježíš IV. 1874. a.
 33. O posluchačích sw. ewangelium IV. 1874. b.
 34. O nejsw. božím slowu IV. 1874. c.
 35. O počtě boží nejřednější etc. IV. 1874. d.
 36. O čtyrech věcech, kteréž se nejposlednější jmenují IV. 1874. e.
 37. Přemýšlowání o smrtedlnosti etc. IV. 1874. f.
 38. O sedmi ranách božích IV. 1874. g.

Žalkowský, Frant. Fridrich ze Žalkowic; 1698.

1. Kwítek májový uwadlý t. kázání etc. nad Kandidem Swendau. V. 1085.
2. Růže duchovní líbeznosti etc. V. 1446.

Žalud, Řehoř Görlický; 1609.

Kalendář IV. 779. e.

Žalud, Jiří Jan z Mostu. — Matematik a kantor w Chebu 1633.

Kalendář V. 520.

Žandowský, Sewerín z Buděšina 1627.

Triumphus Christi regis rediwivi V. 694.

Žatecký, Pawel. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1470, mistrem 1475; professorem na universitě od r. 1476 až 1499; děkanem fakulty filos. r. 1477, rektorem 1484, 1492, 1496; roku 1500 w postě zwolen za administratora strany pod obojí; stal se děkanem u sw. Apollinařiše; umřel w důstojenstvích těchto r. 1517, 4. Čerwence.

1. Traktat o přijímání malých dítek III. 765.
2. O sw. Máři Magdal. etc. (přel. z lat.) IV. 1781.

Želecký, Norbert z Počenic. — Opat Hradištský 1680.

Mons pietatis etc. V. 1183.

Želechowský, Šebestian Ant. z Želechowa. — Auředník panství Nowoměstského w Morawě; 1619.

Nowina o zázraku etc. w dědině Wodrawci IV. 845.

Želetawský, wiz Regius, Štelcar.

Železenský; 1839—1842.

We Wčele VI. 1220. c.

Žell, Ludwik; 1839—1842.

Básně VI. 344.

We Kwětech VI. 496. k.

z Žerotína, Karel. — Rodu panského; narozen w Brandýse nad Orlicí 14. Září 1564. W Janowě (Genua) tichým a mravným Theo-

dorem Bezau ku kalvínskému náboženství přeweden; potom český bratr. Slaužil co woják, weda pluky morawské 1596; na to hejtman markrabství morawského, ač nekatolik, wěřen zůstal Ferdinandowi II. Předce roku 1628 stěhowati se musil do Wratislawě, prodaw statky swé. Powoleno mu jiti do Přerowa w Morawě, kdež i umřel. Muž oswícený; Mäcen swého času veliký; umřel 1636.

1. Piseň (w kancionalu) IV. 154.

2. (Dopisy jeho) IV. 244. 1130. V. 646.

3. (Sepsal swau cestu do západních zemí) IV. 658.

4. Apologia IV. 1464.

Židek, Pawel. — Rodilý Žid (odtud jeho jméno) z Prahy; přestaupil ku křesfanskému náboženství, načež studowal we Wlaších. Stal se mistrem w Padui, w Bononii, we Widni, též doktorem theologie. Po husitských bauřích wrátil se do Prahy, kdež r. 1443 přijat do fakulty, dwakrát pokutowán odprošením pro rozličné urážky proti jiným spoluauďm; konečně nejspíš r. 1448 s jinými mistry katolickými wystaupil z university. Stal se kanowníkem Pražským; snažil se, ač darmo, o biskupství Olomucké, též Litomyšlské; žil roku 1466 u dwora krále Jiřího u welmi bidném stawu, a umřel snad málo let po smrti krále Jiřího (1471).

1. Wšeoecná historie III. 120.

2. Spráwowna III. 218.

3. (Encyklopedie) III. 267.

Žirownický, Wáclaw. — Narozen w Hradci Králowě; od r. 1850 suppl. professor gymnasiální w Něm. Brodě.

We Kwětech VI. 1084. f

Žitek, Antonín Wáclaw. — Narozen 3. Září 1795 we Štáhlawici; stal se knězem 12. Srp. 1821; kaplan Mšecký; lokalista w Srbci.

1. Citowé osadníků Smečenských při installaci etc. Matěje Šimáka VI. 439. a.

2. Citowé osadníků Slanských a Smečenských při obržžení zlatého čestného penize Mat. Šimáka děkana VI. 439. b.

3. Dewatero písni VI. 505.

4. Odměna mravným a pilným díkám VI. 1321.

W časopisech: Wčela VI. 496. m.

Žizka, Jan z Trocnowa. — Slawný wojewuďce český († 1424).

Listy jeho III. 243. 478.

Žlebek, Ondřej. — Spráwce církwe ewangelické w Staré Tuře 1811.

Kázání po X. nešťastné příhodě ohně we Staré Tuře VI. 2028.

Žlutický, wiz Hawlůw.

Žweykal. — Mistr zlatnický a měřtan Pražský. Popsání trojich cest w Ewropě, Asii, a w Africe VI. 1002.

II.

Jména spisovatelů cizích,

z nichž do češtiny překládáno.

- Adlof J.:** Knižka mravná s 60 historiemi pro děti VI. 1287. b.
Andrichomius: Wypsaní města Jerusaléma IV. 651.
Aeneas Sylvius: 1. Česká kronika III. 126. — 2. O štěstí i diwný i užitečný sen III. 209. — 3. Řeč na sněmu Benešowském III. 396.
Aesopus: Bájky III. 106.
Agapet: Napomenutie, které jest učinil Justinianowi císařowi... III. 225.
Agricola: Knižka srownávající starý i nový zákon V. 1160.
Akwinus; wiz: Aquinus.
Alanus z Rysellu: Anticlaudianus II. 68.
Albert Veliký: 1. Ráj duše II. 82. — 2. O tajnostech ženských III. 288. IV. 908. — 3. Knižka o nebeském na zemi obcowání IV. 1842. b. — 4. O ženách a jich nemocech V. 590.
Albertanus: Knižky o ctnostech III. 880.
Albík: De regimine pestilentiae III. 275. V. 4.
Albrecht mistr: O konském lékařství III. 290.
Alfons ze Španěl: 1. Kniha Josefa etc. II. 138. — 2. Traktat o příští Mesiáše II. 153.
Alfonsus Arborel: Arca foederis V. 1185.
z Alkantary Petr: Knižka zlatá o přemýšlování V. 1466. a.
Alvarus Emanuel: Principia Grammaticae IV. 15. — 2. Grammaticae institutionum libri I. epitome V. 34.
Amadeus a S. Antonio: Život sw. Josefa Cal. V. 1366.
Amelowský: Hugo VI. 913. d.
Ambrož sw.: Kázání o užitku smrti IV. 1776.
Ammonius: Život p. n. J. K. IV. 1783.
Anakreon: 1. Mílek poražený VI. 496. k. — 2. Písne VI. 918. 932.
Anderson: Můj bratr Arthur VI. 853. b.
André R.: Naučení o chování dobytka pro owčácké mistry VI. 1524.
Angeli: 1. Kwas řemeslníkůw VI. 635. 8. — 2. Ze sedmi ta nejškaredější VI. 635. II. w.
Anshelmus A.: Naučení o poctivosti... III. 868. 869.
Antonius z Florencie: Alchymie III. 246.
Antonius z Napule: O ranhojctwí III. 283.
Antonius sw.: Život sw. Kateřiny IV. 1789.
Apian Alex.: O Illířích IV. 276.
Aquaviva: Psaní otcům... o obnowení ducha IV. 588.
Aquinas: 1. Rozličné údow spůsobu III. 272. — 2. Poklad chudých III. 273. — 3. O čtyrech rozdílích leta III. 275. 7.
Aristofanes: Zlomky VI. 932.
Aristoteles: 1. O čtweru přirození III. 274. — 2. Secreta mulierum III. 289. IV. 278. — 3. Spis o přirození zvířat IV. 271.
Arndt Joh.: 1. Informatorium biblicum V. 1476. — 2. Rajska zahrádka křest. ctností V. 1612. — 3. Kázání VI. 1982.
Arnolf Dr.: O požeňnaném stromu dubowém III. 275. 7.
Arnošt z Holomauce: O ranhojctwí III. 283.
Athanasius: Symbolum IV. 1765.
Aubanus J.: Obyčeje, práwa, rády všech národůw IV. 646.
Auffenberg: Lew kurdistanský VI. 700. 11.
Augustin sw.: 1. Zrcadlo hříšných II. 122. — 2. Soliloquia II. 123. V. 1098. — 3. Homilie proti hádání II. 124. — 4. Epistola o velikosti a důstojnosti sw. Jeronyma II. 127. — 5. Rukowět III. 859. a. b. c. — 6. Naučení o poctivosti... † III. 868. — 7. Enchiridion IV. 1755. — 8. Kázání adventní IV. 1761. — 9. Traktat o marnosti IV. 1764. — 10. Historie Jerusalema IV. 1766. — 11. Naučení křest. IV. 1767. — 12. Psaní Donatistům IV. 1768. — 13. Kniha o městě božím IV. 1769. — 14. O dni posledním kázání IV. 1770. — 15. Kázání manželům IV. 1773. — 16. Žaltář IV. 1781.
Aurelius Victor: Dějiny Římské VI. 926. a.
Aventrot: Psaní králi Hispanskému o tajemství války IV. 378.
Bacon Fr.: Wypsaní nowého swěta VI. 1232.
Bäuerle: 1. Přítel w nauzi VI. 635. IX. f. — 2. Alina VI. 635. II. i. — 3. Kazafirek ferina VI. 635. 5. — 4. Kauzednice Lindana VI. 700. 8.
Bach: Básně VI. 496. k.
Balbin: 1. Epitome aneb wýtah knihy hist. obsahující w sobě paměti České V. 297. — 2. Přepodiwná matka sw. horská Maria... V. 1172.
Balinský K.: Tomila VI. 913. c.
Barbensi Jeronym: Duchowní dewítník V. 1566.
Barland Adrian: Vita honesta IV. 699.
Barri: Pauš swatomilá V. 1418. c. 1485. b.
Bartoloměj: Lékařství III. 275. a. e.
Bartoš: Ranhojctwí III. 283.
Barus Robert: Kroniky o životůw sepsání... papežůw IV. 611.

- Basilius Weliký:** Epistola o životu samotném IV. 1774.
- Bauer Gilb:** 1. Katechismus VI. 1299. — 2. Prawdla, čeho při umírajících šetřiti máme VI. 2102. b.
- Becker:** Kniha bády a pomoci pro sedlský lid VI. 1178.
- Begler Walentin:** O životu věčném ... IV. 1906.
- Beichl:** Prawdla k počítání z hlavy VI. 1393.
- Bellarmin Rob.:** 1. Umění křesťanské V. 704. 1383. b. — 2. Nebeský febřik V. 1383. d.
- Benedetti Tudetský Jak.:** 1. O pohrání světem VI. 253. b. 275. b. — 2. O matce boží bolestné VI. 253. c.
- Benedix:** Moda VI. 635. 10.
- Beňowský hrabě:** Swjž Životopis VI. 1052.
- Bergt:** Kristus skrze své umění oslawen VI. 242.
- Bernard D. Senenský:** 1. Rozmýšlenie a obieranie III. 867. a. — 2. O boji duchowního Jerusalema III. 867. b.
- Sw. Bernard:** 1. Kázání o umučení páně IV. 1772. — 2. Písňe a modlitby V. 1286.
- Berner:** Spis o zimě VI. 1477.
- Bertram F.:** Mistr Laukotský a jeho tovaryšové VI. 886.
- Beroaldus Filip:** Historie o nešťastné lásce III. 97.
- a Beust Joach.:** Zpráva, kterakby člověk k smrti se strojiti měl IV. 1888. a.
- Bidpaj:** Bájky VI. 587.
- Bilstein J.:** Dokázání pravého učení katol. proti kacírům IV. 1351. c.
- Bion:** Nařikání VI. 932. a. 7.
- Biot:** Příčina zeměřesení VI. 1488. d.
- Birchpfeiferová:** 1. Petr Szapar VI. 635. 15. — 2. Jan Gutenberg VI. 673. 6. — 3. Hezká perníkárka VI. 700. 4. — 4. Hrad Smrkohorský VI. 701. 4. — 5. Hynek katůw pacholek VI. 701. 6.
- Bitner Bart.:** Enchiridion consolatorium V. 708
- Blozius Lud.:** Instructio ad perfectionis studiosos V. 1383. c.
- Blum:** Trináctý plášť VI. 635. 15. — 2. Pane zůstaň s námi VI. 2266.
- Bogatzký K. H.:** Zlatá pokladnička dítek
- Bocaccio:** Hra pěkných pípówídek IV. 221. b. božích ... V. 1508.
- Boileaux:** Umění básnické VI. 282. d.
- Boiman Jak.:** Dies amoris V. 1463. c.
- z Bomonta M.:** 1. Wučování w křesť. wíře VI. 1816. — 2. Kniha pro chudé řemeslníky VI. 2241.
- Bonafonte:** Iwan IV. hra. VI. 635. IV. m.
- Bonatiolus Lud.:** O nebezpečných případnostech těhotných žen IV. 908.
- Bonawentura:** Knihy o životu duchowním III. 876.
- Borgias:** Zrcadlo křesť. skutkůw V. 1422.
- Bossuet Jan:** 1. Příběhowé o změnách cirkwe protest. VI. 1111. — 2. Učení katolické ... wylóžení VI. 1744. — 3. Řeč o jednotě cirkwe VI. 1998.
- Bourdalès Max.:** Kázání VI. 1947.
- Boudon Jin.:** 1. Co bůh, člověk, kdokoli-wěk, co já... V. 1413. — 2. Zřizování všech činů ke cti boha V. 1436.
- Bouilly:** 1. Wodař VI. 649. c. — 2. Hluchoněmý VI. 662. a.
- Boz w. Dickens.:**
- Brand:** 1. Poučení pro pastýře we zpówědnici VI. 2130. b. — 2. Bůh jest otec náš VI. 2405.
- Braun Jind.:** 1. Bájky a powídačky VI. 571. — 2. Wenkowská škola VI. 607. w.
- Braunšweik:** Liber de arte destillandi VI. 692.
- Brezner:** Opička VI. 692.
- Brigitta sw.:** O zjeweních III. 904.
- Bruno Vinc.:** O umučení a z mrtvých wstání p. n. J. Kr. IV. 1871.
- Brunhauzer:** Wynaučení strany welikého užitku stromů ořechowých V. 1535.
- Buchholzer Abrah.:** 1. Rejstřík historický IV. 285. — 2. Modlitby IV. 1987.
- Bulharin:** 1. Slowané VI. 853. a. — 2. Neznámý w Rusích VI. 853. a. — 3. Příhody franc. wychowatele w Rusích 861. — 4. Iwan Wyzihyn VI. 874.
- Bulwer:** 1. Dívka Malínská: VI. 853. a. — 2. Bratři VI. 853. a. — 3. Noc a jitro VI. 894.
- Bunting Henrich:** Itinerarium sacrae scripturae IV. 650.
- Bunyan J.:** Cesta křesťana z města zkázy do bl. věčnosti VI. 2242.
- Byron:** 1. Píseň VI. 496. k. — 2. Parisina VI. 559. g. — 3. Upir VI. 853. r.
- Cadet wiz de Vaux.**
- Caesar:** (Wšecky spisy jeho) VI. 922. c.
- Caigniez:** Salomaunůw rozsudek VI. 635. VIII. bb.
- Cajetanus Alex.:** Taužebná suplikací lidí umírajících V. 1539. d.
- Camerano, wiz Kameran.**
- Camouens:** Ignacia de Castro VI. 559. d.
- Campanus J. R.:** O správě úřadů III. 223.
- Canal:** Unterricht über den Anbau des Mohar VI. 1533.
- Canisius Petr.:** Katechismus IV. 1268.
- Capaleone:** Kapucín V. 172.
- Casman Otto:** 1. Zpráva sw. života křesť. IV. 1888. b. — 2. Bylinky léčící IV. 1913.
- Castelli:** 1. Nárek školákůw VI. 496. k. — 2. Rodina Šweycarská VI. 649. b. — 3. Dwa přátelé a jeden kabát VI. 673. III. 6. 693. — 4. Hubička na poukázání VI. 682. b. — 5. Ženských se štítí VI. 689. d. — 6. Políbení upsané VI. 692. — 7. Starec w dřinowém lese VI. 635. XI. nn. — 8. Sirotek a wrah VI. 605. XV. yy.
- Cato:** Mrawopisy II. 72. IV. 277. V. 254. VI. 932. c.
- Catullus:** Na smrt wrabce. VI. 932. c.
- Causinus Mik.:** 1. Dies christianus V. 1411. — 2. Dwůr sw. V. 1452.
- Cellarius Christ.:** Liber memorialis latinis-tatis probatae V. 63.
- Cervantes:** Novelly VI. 857.
- Cicero:** 1. O přátelství III. 109. — 2. Čtvero řečí proti Katilinowi VI. 922. b. 932.
- Collin F.:** 1. Zpěwy wálečné VI. 283. — 2. Básně VI. 297.
- de Columna Guido:** Trojanské historie III. 92.
- Comestor Petr. (Manducator):** Historia scho-lastica II. 76.
- Conscience:** Siska van Rosemal VI. 913. c.
- Constantinus P.:** O nowém napraweném kalendáři IV. 771.
- Cordus Euricius:** O moči, oswícení lékařů etc. III. 276.
- Cornelius Nepos:** Zlomky VI. 932. a. 7.
- Crasius Lud.:** Zrcadlo pašowé V. 1408. e.
- de la Croix:** Zahrádka Marie matky boží V. 1382.

- Crome: Zpráva, podlé níž skrze zahlazení úhorek... pole... ponaprawené býti může VI. 1531.
- Cuspinianus Joan: Sjezd cis. Welebn. we Widni III. 127.
- Curtius Quintus VI. 915. 932. a. 7.
- Cuvier Jiř.: Rozprava o převratech kůry zemní... VI. 1445. b.
- Cyprian sw.: 1. O potupení světa. Základ na modlitbu páně III. 865. a. b. — 2. Kázání o důstojnosti večere páně IV. 1757. — 3. Epištola k městu Siberis IV. 1759. — 4. Naučení Křest. IV, 1767.
- Cyrril: Epištola o diwech III. 866.
- Čaplowiě z Hontu: Zpráva včelařská VI. 1517.
- Čelansky Tomáš: O posledním saudu VI. 253. a.
- Černý Jan: Kniha o nemocech a neduzích IV. 885.
- Damascenus J.: Řeč o jednom králewici jménem Josafat III. 899.
- Daniel a Sc. Barbara: Zpráva o životě Josefa... Calasantia V. 1304.
- Darup: O srownalosti kat. nábož. VI. 1832.
- Dasipodius Pet.: Dictionarium latino-bohemum IV. 34.
- Da wid, mistr: Ranhojičství III. 283.
- z Daymarku Otto: Jana Mandevilly cesta po světě II. 79.
- Dedekind Frid.: Doktora nezdworilého Grobiana práwa nepravá IV. 219.
- Deinhardtstein: 1. Wdowec VI. 673. a. — 2. Jan Sachs VI. 673. b. I. a.
- Delic Hel.: Ukolibawka VI. 496. k.
- Dereser: 1. Náboženství we výkladech VI. 1907. — 2. Modlitební knížka VI. 2322.
- Desiderius z Frydberku: Cíl a praktiky papeženců IV. 606.
- Devriert: Fabrikant VI. 635. 1.
- z Dietrichů Fr.: Naučení o sázení a štěpování šwestkowého stromowí VI. 1537.
- Dichtl: Žiwotpis bl. Marie Elekty od Ježíše VI. 2189.
- Dickens (Boz): Olivier Twist VI. 882. a. — 2. Štědrý večer VI. 882. b. — 3. Zwonky VI. 882. c. 912. — 4. Trausilkowic w Karlowých Warích VI. 910. c. — 5. Swobodný pan Hroch VI. 913. c.
- Dolce Jar.: Nawedení k wyhotowení písemnosti... VI. 1699.
- Dominik sw. Ustanowení III. 183.
- de Dominis (Marcus): Ohlášení, w kterémž příčiny pokládá, proč náboženství páně... opustil IV. 1457.
- Donatus: De octo partibus orationis IV. 14.
- Dörre Fr.: Popsání a wyobrazení pece k pečení chleba... VI. 1579. 1580.
- z Drahowa Jiři: Cesta z Moskwy do Číny VI. 994.
- Drax Tom.: 1. O opuštění božím knížka IV. 1885. — 2. Traktat k potěšení zarmaucených IV. 1880. c.
- Drexelius: 1. Brausírna lidského jazyka V. 488. — 2. Orbis phaeton V. 492. — 3. De celestibus gaudiis V. 714. e. — 4. Nuncius mortis V. 714. f. — 5. Orloj čili budeč V. 1338. d. — 6. Křižowá škola V. 1392. — 7. Herolt smrti V. 1393. a. — 8. Rozjímání o věčnosti V. 1393. b. — 9. Wěčná zatracenčůw mučírna V. 1393. c. — 10. Saud poslední člowěka V. 1393. d. — 11. Křest. Zodiak V. 1409. — 12. Theatrum božího zřízení V. 817.
- Dyrckynk: 1. Regule dokonalosti V. 1458. a. — 2. Duchowní hodinky V. 1458. b.
- Eberhard: Hanička a kuřátka VI. 563.
- Ebersberg: 1. Dar štedrowecerní VI. 913. c. — 2. Wšecka pomoc přichází s hůry VI. 1336. c.
- Ebert: Bajky VI. 588.
- Erem J.: Knížka o sw. Josefowí IV. 1921.
- Ehrenberger: Jen ctností docházíme štěstí VI. 876. c.
- Eichendorf: Dobrodružci VI. 913. c.
- Eichhorn J.: Duchowní zbraně V. 1583.
- z Ekartshausen Karel: 1. Porušená práwa člowěčenství VI. 780. — 2. Odkryté tajnosti čarodějnických kunstů VI. 1180. 1478. — 3. Bůh jest nejwětší láska VI. 2296.
- Ekert: Swárliwý VI. 607. 5.
- Elfen Mich.: Katol. sprostomluwa V. 802.
- Elsner: Owčácký katechismus VI. 1525.
- Engel: 1. Wděčný syn VI. 607. x. — 2. Dům blázniwých. O smrti VI. 1220.
- Engelmann: Učení mrawů VI. 1296.
- Epiphanius: O sw. Maří, matce božie II. 146.
- Erasmus Roterodamský: 1. Morice encomion III. 85. — 2. Otče náš III. 834. — 3. O rytíři křest. III. 211. — 4. Dicta Graeciae sapientum IV. 274. — 5. Rozmlauwání dítek IV. 735. a. b. — 6. Nowý testament IV. 1170. — 7. O ustanowení w církwi IV. 1241. — 8. Ewangelium p. J. Kr. IV. 1491. — 9. Výklad na ewang. IV. 1499. — 10. Kázání o milosrdenství božském IV. 1582. — 11. Naučení, jaky se jedenkáždy k smrti chowati měl IV. 1815. — 12. Wdowa křest. IV. 1851.
- Erceldoune Tom.: Tristram II. 69.
- Erdmann: 1. Petrowští VI. 607. r. — 2. Naučení pro lid sedlský o nemocech dobytká konského VI. 1640.
- Eusebius Jan de Niremberg: 1. Epištola k Damazowí... o smrti sl. Jeronyma III. 860. — 2. Tractatus de fide catholica III. 861. — 3. Kšaft sw. Jeronyma IV. 1778. — 4. Žiwot sw. Isidora V. 1279. 1357. — 5. Praesentia dei V. 1403.
- Eusebius Pamphilus: Historia církewní IV. 558.
- Eylert: Řeč při poswěcení památky na bojišti blize Chlumu VI. 2034.
- Faber Bas.: Dictionarium IV. 36.
- Fabricius: 1. Elegantarium Terentii et Plauti collectarium interpretatio bohém. IV. 25. — 2. Elegantiarum ex M. T. Ciceronis epistolis libri 3. IV. 26.
- Dr. Faust: Katechismus zdrawí VI. 1595.
- Fedrus A. Lib.: Bajky VI. 588. g.
- Federsenn: 1. Kniha mrawů křest. VI. 1177. 1281. — 2. Žiwot p. Ježíše VI. 2164. a.
- Felden-Rolfowá Mechtilda: Jitro dítka w chudobě a dítka w hojnostech chowaného VI. 913. d.
- Feldmann: 1. Smyrna VI. 1008. p. — 2. Carohrad VI. 1036. p.
- Ferrarský Ant. Torquat: Praktika IV. 171.
- Dr. Ferro: Ponawrzení prostředkůw k umenšení nezdraví takowých přibytkůw etc. VI. 1590.
- Ferus Jan: 1. Postilla IV. 1552. — 2. Kázání dwanáctero o pokání atd. IV. 1588.
- Fetiš: Příspěwek k mudrctwí hudebnímu VI. 187. a.
- Feucht Jak.: Kázání IV. 1599. a.
- Ficinus Marsilius: 1. O úřadu kardinalském III. 213. — 2. O powinnostech lidských wšelického stawu a o powinnostech přelátůw a knízáť III. 212.

- Filon: Rukověď III. 229.
 Firling Fr.: Kázání pohřební IV. 1673.
 Fischer: Obležení Plzeňské VI. 673. 11.
 Fischer Krist.: 1. Oko páně V. 567. — 2. Po-
 stilla dítek IV. 737. — 3. Modlitby IV. 1955.
 Flavius Jos.: O válce židovské IV. 272. 291.
 VI. 938.
 Fleischmann z Tumpachu V. 662.
 Florian: 1. Numa Pompilius VI. 795. b. — 2.
 Novelly VI. 853. a. — 3. Powidky VI. 913. b.
 Florus: Obraz dějů Římských VI. 296. b.
 Fokke: Uvedení k gruntovnímu poznání křesť.
 náboženství VI. 1803.
 la Fontaine: 1. Zkaška věrnosti VI. 649. g.
 — 2. Láska wděčnost wdědomí VI. 818. — 3. Na-
 lezení ostrova Madéry VI. 820. a. — 4. Romulus
 VI. 827. b.
 Förster: 1. Nawedení k generalnímu basu VI.
 183. — 2. Kochání se s Bohem ve večerních ho-
 dinách VI. 2239.
 Fouqué: Noc w lese VI. 656. d.
 Frank Kašp.: Základ wíry kat. IV. 1343.
 Frankl: Zazděné okýnko VI. 642.
 Franklin: 1. Prostředek, kterak člověk
 život svůj prodloužiti a zbohacowati může VI. 1197.
 — 2. Pokladnice VI. 1204. — 3. Prosa wychowa-
 telům VI. 1272. a.
 Fraydt Leop.: Chwalo- a Slawořeči VI. 1919.
 Fredro: Pan Čapek VI. 712.
 Frigonius: Kniha rodu neb života Adamowa
 III. 900.
 Fritš Ahaswer: Wzdychání sw. k trůnu mi-
 losti V. 1576.
 Frygöwilleus G.: Traktatec o sedmi světa
 saudech IV. 1463.
 Fuk Karel: O sázení a užitku zemských mandlí
 VI. 1550.
 Funke: O powaze lidského těla VI. 1170. a. β.
 Furcher Carnotensis: Historia o tažení
 křížowém do Jerusalema III. 134.
 Gabler: Kalendář V. 529.
 Gallura: 1. Katechismus VI. 1810. — 2. Čest
 stolu páně VI. 1825. — 3. Naučení křesť. mrawo-
 počestnosti VI. 2250.
 Gallus Magnus: Lékařství III. 275.
 Garceus Jan: O nakažení powětří neb moru
 IV. 805.
 Gartner: O warhanách VI. 1583.
 Geiger: Zpráva zahradní stromy na nejlepší
 způsob wywoditi VI. 1536.
 Gellert: 1. Nábožné písně VI. 215. — 2. Med-
 wěd tanečník VI. 588. h. — 3. Pes VI. 588. h. —
 4. Nápis VI. 598. q. — 5. Nešťastné ženy VI. 559.
 g. — 6. Vyražení w dobách večerních VI. 1324. d.
 Genlis: Obležení Roželské VI. 815.
 Georgewič: O začátku tureck. císařství IV.
 305. 307.
 a Gera Bapt.: Památky o městě Mezeříči V. 304.
 Geramb: Šlechtný syn VI. 913. d.
 Gerhard Jan: 1. Přemýšlowání IV. 1905. —
 2. Knička welkých potěšení plná IV. 1909. — 3.
 Salomona postilla V. 835. — 4. Lékařství duše
 V. 1466. b.
 Gerle: Noc před nowým rokem VI. 673. 9.
 Gessner: 1. Wyobrazení potopy světa VI.
 533. — 2. Smrt Abelowa VI. 541. a. — 3. Dafnis,
 prwní plawec VI. 541. b. — 4. Idylly VI. 561. —
 5. Knižata mezi pastýři VI. 645. d. — 6. Zawržený
 syn VI. 645. e.
 Getlich G.: Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy
 VI. 2003. d.
 z Ghelen Pet.: Morní lékařství V. 581.
 Giftšic: Počátkowé k weřejnému wyklá-
 dání past. theologie VI. 2112.
 Gilbert: Lékařství III. 275. 6.
 Gislenus: Cesta do Constantinopole a do Ama-
 sie, druhá do země Tracské IV. 335.
 Glaser: Čelední dábel IV. 692.
 Glotz J.: 1. Powidky VI. 848. — 2. Žiwotopis
 Dra M. Lutera VI. 1062. — 3. Zpráva o swěcení
 třetí jubilejní slawnosti reformací VI. 1112. — 4.
 Paňi Miloslawowá VI. 1303. — 5. Knička krásných
 mrawů VI. 1324.
 Gleim: Básně swětské VI. 276.
 Gofine: Postilla V. 848. VI. 1917.
 Gogol: 1. Nos VI. 853. b. — 2. Staroswětská
 šlechta VI. 853. b. — 3. Taras Bulba VI. 907. —
 4. Kyjewští študenti VI. 1008. f.
 Goldoni: Trufaldyn, slaužící dwau pánů VI.
 635. II. m.
 Goldsmith: Kazatel Wakefieldský VI. 863.
 z Gomez: Příhody princezky z Pontije VI.
 806. b.
 Gongor L.: Romance VI. 559. g.
 Gorecký: Bajka VI. 588. i.
 Görres: Panna Orleanská VI. 2263.
 Göthe: 1. Básně VI. 297. 496. h. — 2. Časné jaro.
 Umrleí tanec VI. 496. k. — 3. Zpěwec VI. 559. c.
 — 4. Iphigenia w Taurii VI. 649. — 5. Marinka VI.
 661. — 6. Dítě a lew VI. 913. c. — 7. Pokus o
 přetwoře rostlin VI. 1473. s.
 Gotter: Medea VI. 610. c.
 de Govea: Zrcadlo milosrdenství V. 1275.
 Gresset P.: Papaušek VI. 546.
 Grillparzer: 1. Pramáti VI. 657. — 2. Běda
 lhařům VI. 673. f.
 Grimm: Weselá přástewnice VI. 822. g.
 Gutzkow: Srdece a swět VI. 673. g.
 Guido, wiz: de Columna.
 Günther Tom.: Nawedení ku chowání se tě-
 hotných ... IV. 906.
 Gwalter Rud.: Zrcadlo žiwota křesť. VI. 1828.
 Gwaza Štef.: De mutua et civili conversatione
 IV. 713.
 Habermann J.: 1. Wěneček poctiwosti IV.
 685. — 2. Vita Christi IV. 1785. — 3. Modlitby IV.
 1934. b.
 Habersfeld Jos.: Kázání VI. 1927. c.
 z Haenů Ant.: Jednání o způsobu smrti uto-
 pených VI. 1589.
 Hafner: 1. Dwě sestry z Jihlavy VI. 605. 3.
 — 2. Prodané spaní VI. 692.
 Halm: Král a sedlák VI. 700. 9.
 z Hallerů K.: Psaní o swém nawrácení do
 Římské církwe VI. 1830.
 Hammer-Purgstall: Wýjimky z dějů Rusko-
 mongolských VI. 993.
 Hanl-Karel: Ježíš spasitel světa VI. 1914.
 Hartig: Umění lesní VI. 1561.
 Hauber M.: Modlitby VI. 2387. 2394.
 Hauf: Jezdec před bojem VI. 496. k.
 Heiden Seb.: Formulae puerilium colloquiorum
 IV. 51.
 Heilbrun: Balzam duše IV. 1916.
 Hell: 1. Jelwa VI. 635. 4. — 2. Představení
 w prospěch VI. 635. 16.
 Helmut: Fysika VI. 1480. 1488.
 z Helwíku Křišt.: Stoletý kalendář VI. 1441.
 Hemming Mik.: Cesta žiwota wděného IV. 1836.
 Henkel: Babení dobytčů VI. 1655.
 Hensler: Weselý pohřeb VI. 635. II. e. — 2.
 Dáblw mlýna na Wídenské hoře VI. 635. XIV. vv.

- Herder: 1. Kwítí sbírané na východě VI. 496. k. — 2. Kůň z hory VI. 559. d. — 3. Listové z dáwnowěkosti VI. 378. — 4. O bájce VI. 588. i. — 5. Spánek VI. 913. c. — 6. O Slowanech VI. 1162. b.
- Hermann: 1. Wzýwání boha a swatých jeho VI. 2315. — 2. Modlitby pro mladé lidi VI. 2318.
- Hermes J. Aug.: Kniha zpovědní VI. 2228.
- Hesiodus: Nauky domácí VI. 925. b.
- Hess Arn.: Zrcadlo židovské IV. 1369.
- Hevenosi Gab.: Kalendář V. 1200.
- Hildegard sw.: Proctwí III. 907.
- Hillinger J.: Práwo aneb saud osprawněněn V. 786.
- Hippokrates: 1. Lékářstwie III. 275. 6. — 2. Znamení nemoci smrtelná III. 275. 7.
- Hirnheim Jaros.: Kwítí hory Sionské V. 1450. b.
- Hieronymus sw.: Žaltář IV. 1760.
- Hoe Math.: 1. Zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poraučí, aby učení papeženské přijali V. 372. — 2. Ewangelium, ruční kniha V. 695.
- Hoffmann: 1. Wyswětlení otázek... Lutherových zpovědních V. 799. — 2. Wojtěch Strašil VI. 843. c. — 3. Katechismus o zdraví VI. 1300. c. — 4. Čtwerá nábožnost... V. 1603.
- z Hohenlohe, kníže: Modlitby VI. 2339. a. 2373. 2382.
- Holand Jiří: Krátká kázání VI. 1918. b. c.
- Holbein: 1. Fridolin VI. 635. b. — 2. Newěstin klenot VI. 635. 12. — 3. Turnaj w Kraselowě VI. 635. 21. — 4. Zrádce VI. 635. II. a. — 5. Wdowec a wdowa VI. 664. c. — 6. Pantofel a kord VI. 684. b. — 7. Dwojenec VI. 700. 3. — 8. Katinka Heilbronská VI. 700. 6. — 9. Mistr Martin bednář VI. 700. 13. — 10. Dračí jeskyně u Černé skály VI. 701. 2.
- Hölder: Kauzelník. Strašidlo VI. 1385. b.
- Hölty: 1. Dobrá Bětolinka VI. 496. — 2. Zlomky 498. d.
- Holý: Čtení o užívání... tabáku VI. 1599.
- Holzappel: Lisardo s ohniwau larwau VI. 692.
- Homer: Iliada VI. 337. 917. 924. 925. c. — 2. Odyssea VI. 930. 932.
- Honterus: Rudimenta cosmografica. IV. 653.
- Höpfner: Fysika VI. 1480.
- Hoppe: 1. Statek Záhwozd VI. 635. II. b. — 2. Klobaučník a punčochář VI. 635. 7. — 3. Nejšťastnější člověk VI. 635. 13. — 4. Doktora Fausta čepička VI. 701. 1.
- Horatius: 1. Básně VI. 337. 920. a. — 2. O básnictwí VI. 922. a. 932.
- Hormayer: O mateřské řeči wübec a jak národnost zachowati VI. 8. d.
- Hornický Lud.: O českém jazyku úsudek VI. 8. f.
- Hos (Hes?) Konrád: Rozmlauwání Petra sw. s páнем IV. 1834.
- Hosius: De expresso Dei verbo IV. 1335.
- Houwald: 1. Smíření VI. 676. 2. a. 700. — 2. Powídky VI. 848. a.
- Huber Jos.: Isidor, sedlák Lhotský VI. 819.
- Huberinus Kašp.: 1. O wíře a skutcích z star. i now. zák. IV. 1238. — 2. Kniha Jesusa Syrach IV. 1496.
- Hufeland: Prostředek, kterak člověk... žiwot swjů prodlaužití může VI. 1197. 1597.
- Humboldt: Učené sbírky z ciziny VI. 1008. d.
- Hunius Egid.: Postilla IV. 1554.
- Hussonius Dan.: Historií dwanácte o swat. pannách V. 1255.
- Hut: Wšickni se hašteří VI. 635. II. q.
- Hynconius Jan: Jus montanum regale IV. 958.
- Hyperius Ond.: O obecném opatrowání chudých IV. 729.
- Chateaubriand: 1. Atala VI. 801. — 2. Poslední Abencerag VI. 853. a.
- Chimani: Šlechtný mstitel VI. 1208.
- Chládek: Co máme o zpovědi katolíků držeti VI. 1824.
- Chodžka Alex.: Úpír VI. 559. g.
- Chrisostomus; wiz: Zlatoustý.
- Iffland: 1. Wlastenská láska a wděčnost VI. 607. e. — 2. Fridrich rakauský VI. 607. c. — 3. Zločin ze ctižádosti VI. 635. 17. — 4. Advokati VI. 675. — 5. Wěrný služebník VI. 689. c. — 6. Karbaník VI. 689. h. 7. Psaní VI. 863. b.
- Ignatius z Lojoly: 1. Osm sw. dni... V. 1524—2. Verus imitator et socius Jesu V. 1528.
- Ireneus J.: Čest a newina ženského pohlawí IV. 688.
- Irving: 1. Rip van Winkle VI. 853. a. — 2. Příšerný ženich tamže. — 3. Aninka Delarbrowa tamže. — 4. Alhambra tamže.
- Isak ben Soleiman: Lékařstwí rozličné III. 275. 7.
- Isidor sw.: 1. Naučení každému hříšnému užitčné III. 858. — 2. Rozmlauwání rozumu s člověkem IV. 1756.
- Iwanek J.: Vince te ipsum VI. 1483. 1485.
- Iwanisew: Idea o osobnosti VI. 1222.
- Jacobi Linh.: Přerokozná zahrádka plná ušlechtilých bylin... IV. 1816.
- Jahn Engelb.: 1. Rádce pro školní čekance VI. 1257 — 2. Modlitby VI. 2329.
- Jais: 1. Powídky VI. 1303. a. — 2. Modlitby VI. 2339. d. 2422. — 3. Ježíš přítel dítek VI. 2380.
- Jakobs F.: Dwě Marie VI. 848. e.
- Jakub M.: 1. Epistola III. 672. — 2. O bratřích III. 695.
- Jan (podjahan): Kničky o swatých III. 926.
- Jan Mediolanský: Flos medicinae IV. 208.
- Jan Bapt.: Wěmec wděčnosti V. 1413.
- Janstorff Joan.: Pokračowání w kronice Pulkawy II. 75.
- Janša: Učení a zpráva o chowání wčel VI. 1508. 1509.
- Jašawský: Pan Siemaš VI. 913. c.
- Jeronym sw.: 1. Prologowé II. 126. — 2. Modlitby III. 863. — 3. Historie o odjítí s tohoto swěta IV. 1788. — 4. Žaltář V. 1099. a. — 5. Rozjímání z žalmu LI. V. 1099. b.
- Jeršov: Konik hrbaunek VI.: 853. b.
- Jiřík z Augusty: Swěto apatekáfuw III. 270.
- Jordan z Klausenburku: O wodách hojitelných IV. 855.
- Jovius: Historie turecká IV. 293.
- Juell J.: Apologia IV. 1462.
- Jugel K.: Wýklad řeči židovských V. 829.
- Jung: Den veliký se blíží VI. 1367.
- Jünger: Do wšeho se plete VI. 682. a.
- Jurgiewský Ond.: Ewangelium IV. 1368.
- de Jussieu L. B.: Žiwot a příběhy dwau wěznů w káznici VI. 883.
- St. Just: Jan z Paříže VI. 635. XIII. ss.
- Kaiser: Cikáni w kamenické dílně VI. 635. 1.
- Kalchberg: Wilfing Stubenberský VI. 635. XI. mm.
- Kalvin Jan: 1. Epistoly IV. 1226. a. b. — 2. Institutiones theologicae IV. 1346.
- Kameran: Belisar VI. 635. II. t.

- Kampe: 1. Cwičení dítek VI. 1284. — 2. Mladší Robinson VI. 1286. e. — 3. Dušeslowí VI. 1163. — 4. Knižka mrawů pro děti VI. 1307. — 5. Kolumbus VI. 1326.
- Kampianus Edm.: Spis doktorům učení Oxienského IV. 1364. — 2. Všech Pikartských.... prewitkantů Hostides IV. 1366.
- z Kapuy J.: Directorium vitae humanae IV. 667.
- Karaffa Vinc.: Škola sw. smilování V. 1408. d.
- Karel IV. císař: Žiwot jeho II. 77.
- Karion Jan: Kniha kronik IV. 282.
- Karamzin: Krátka zpráva o ruské církwi VI. 1125. c.
- Kastilion Šeb.: Rozmlauwání z písem sw. IV. 1157.
- Kawatenus Alex.: Supplikací lidí po všem světě umfrajcích.... IV. 1385. m.
- Kazabrolus: Historia kurfirsta saského Kristiana IV. 620.
- Kebes Tobanský: Tabule VI. 919.
- Kedd Jodocus: Hortus Getsemani V. 1562.
- Kegelius: Dewatenáctero přemýšlowání duchowních V. 1419.
- Kempenský Tom.: O následování p. Kr. VI. 2382. 2418. 2449.
- Kelber J. J.: Biblická paedagogika VI. 1270.
- Kersek: Růže Sionská VI. 2446.
- Khyn: Kázání VI. 1955.
- Kind: 1. Školská bílá lilie VI. 913. c. — 2. Strlece kauzedník VI. 636. XIII. uu.
- Klár Al.: Píseň ke mši sw. VI. 248.
- Klára sw.: Psaní sw. Anežce III. 916.
- Klauren: 1. Poswícení w Kocarkowě VI. 635. XV. xx. — 2. Powidky VI. 822. d. f.
- Klein Ephr.: Phrases ex Langianis colloquiis latinis V. 50.
- Kleist: 1. Seneka VI. 656. b. 607. m. — 2. Žebračka Lokarnská VI. 913. c.
- Klement: Začátkowé lat. jazyka V. 30.
- Klingemann: Faust VI. 673. 5.
- Klingstern: Masopustní žert VI. 635. o.
- Klopstok: 1. Budaucí milenka VI. 496. i. — 2. Mesiáš VI. 544.
- Knecht: Počátkowé hudební VI. 184.
- Kocheue: 1. Low na diwokuw zvěř (der Wildfang) VI. 632. e. — Fučík VI. 635. 2. — 3. Panošowa šelmowstwi VI. 635. 11. — 4. Audolí Almerianské VI. 635. IX. ee. — 5. Nebezpečné sausedstwi VI. 635. IV. i. — 6. Tři otcowé najednu VI. 635. VIII. aa. — 7. Maudrá paní w lese VI. 635. 11. — 8. Srnec 636. 671. — 9. Zmatek nad zmatek VI. 645. a. — 10. Johanna z Montfokonů VI. 645. b. — 11. Následkowé newěrnosti VI. 645. c. — 12. Hrabě Beňowský VI. 645. f. — 13. Dům na silnici VI. 636. c. — 14. Incognito VI. 641. a. — 15. Kwakerowé VI. 646. b. — 16. Podiwná nemoc VI. 652. — 7. Hodina wečerní VI. 653. b. — 18. Přestrojení VI. 656. c. — 19. Psací stolek VI. 662. b. — 20. Náš Bedřich VI. 666. — 21. Domáci rozepře VI. 673. c. — 22. Chudý básník VI. 673. 3. — 23. Panna sluneční VI. 673. 12. — 24. Epi gramm VI. 675. — 25. Beláw autěk VI. 677. — 27. Děwče Marienbrunské VI. 682. d. — 28. Newsworní bratři VI. 682. e. — 29. Jeden jako druhý VI. 689. a. — 30. Ztracené dítě VI. 689. o. — 31. Pošta na Sebranici VI. 691. — 32. Zlé rozmary VI. 692. — 33. Přibuzenstwi VI. 699. — 34. Bajard VI. 700. 1. — 35. Pobřežné práwo VI. 700. 16. — 36. Zkauška ohněm VI. 700. 20. — 37. Strážný duch VI. 701. 11. — 38. Chudoba a šlechtnost VI. 704. — 39. Čerwenopláštník VI. 705. — 40. Nájemník
- Kmínck VI. 716. 3. — 41. Příběhowé pro dcery české a morawské VI. 836. — 42. Příběhowé, které otec swým synům wyprawuje VI. 1354. c.
- Köhler Rehoř: Poučení... u postele nemocných VI. 2130. a.
- Kochanowský: Slzy VI. 496. k.
- Kochem M.: 1. Knižka odpustkůw V. 1192. — 2. Žiwot Kr. Jež. V. 1244.
- z Königlu: Žlutá zimnice VI. 635. III. h.
- von Königshofen Twinger: Martiniani kronika II. 73.
- Kopitár: O slowanských nářečích VI. 1140. a.
- Kopp z Blumenthalu: J. Regiment.... jak jeden každý.... zdrawí své opatrowati.... má a může IV. 878.
- Körber: Mysliwna na hoře swat. Maurice VI. 854. 1371. d.
- Körner: 1. Tony VI. 653. a. — 2. Ponočný VI. 635. c. — 3. Hedwika VI. 635. d. — 4. Mikuláš Zrinský VI. 635. e.
- Korwinus Ant.: 1. Wyklady na čtení nedělní IV. 1490. — 2. Rozjímání o umučení Kr. IV. 1570.
- Kotter Kr.: Widění a zjewení V. 1673.
- Köwa Alex.: Summa práw uherských VI. 1677.
- Kozlow: Mních VI. 559. g. 913. c.
- Krakowá: Poklad VI. 913. c.
- Kranc: Wedení... k babímu umění V. 593.
- Krasicki: Myšiada VI. 559. b. β.
- Krašewski: 1. Powidky VI. 913. c. — 2. Smrt rabbiho Ben Dawida VI. 1076. m.
- z Krescentiis Petr.: O půžitcích polních III. 257.
- Kreuzberger Am.: Pobožné přemýšlowání na každý den VI. 2207.
- Kronesowá: Silfida VI. 692.
- Kropfius Fr.: Index locuples lat. dictionum... VI. 67.
- Kruger: Kniže Honzík V. 251.
- Krummacher: 1. Podobenstwi VI. 577. — 2. Nowý rok VI. 1317.
- Kuleš Petr.: 1. Pliwník VI. 853. b. — 2. Michal Čaruišenko VI. 853. b.
- Kumpenberg: Obrowišťe Marianského Atlantu V. 1198.
- Kun: 1. Chytraušek VI. 636. II. a. — 2. Angelská hora VI. 702.
- Kureus Joach.: Modlitby IV. 1968.
- Kwerthalius Kašp.: Labyrinthus Lutheri IV. 1317.
- Kyber Dawid: Compendium IV. 290.
- Lactantius Firmianus: O prawé poctě boží III. 872.
- Lamartine: Voyage en Orient VI. 1008. p.
- Lambert: 1. Kat. Amsterodamský VI. 635. II. p. — 2. Ona jest šilená VI. 711.
- Lancelot Jind.: Otázky kacífské a na ně odpovědi katol. V. 685.
- Lancicius: 1. Spis o powinnosti bratři řeholních V. 465. — 2. Žiwot Marie Bonawentury panný V. 1287. — 3. Rozjímání na každý den V. 1418. b.
- Langhans: Postilla V. 843.
- Lani Mich.: Pojednání o smrti V. 1420.
- Lauterbeg Jiř.: Regentenbuch IV. 727.
- Lavater Lud.: 1. Kázání IV. 1600. — 2. Upřímné rozsuzování sebe samého VI. 2206.
- Layzer Polyk.: Kázání IV. 1623.
- Lebrun: Já se nikdy nemýlím VI. 635. XII. pp.
- Leonardo a Portu Mauritio: Křížowá cesta VI. 2430. 2453.
- Lerya z Burgundie: J. Historie o plawení se do Ameriky IV. 649.

- Lessing: 1. Bájky VI. 575. — 2. Mína z Blahodova VI. 689. k. — 3. Mandat proti sauboji VI. 700. 12. — 4. Emilia Galotti VI. 627. 707.
- Lessius Leonh.: 1. Rada o víru a náboženství IV. 1392. — 2. Kšaft člověka křesťanského V. 1388. e.
- Lewald: Modrowaus VI. 689. l.
- Lichtwer: Otec a tři synové VI. 588. h.
- Liryenský Vinc.: O poznání církve sw. IV. 1312.
- Littleton Jiří: Básně VI. 282. c.
- Livius: Zlomky VI. 932. a. β.
- z Löbenu G.: Lešek a Janiska VI. 822. h.
- z Lobkowic a z Hlasenšteina Bohuslaw: List p. Petrowi z Rosenberka III. 221.
- Löbri: Pohádky duchovní IV. 1438.
- Lodereker P.: Dictionarium IV. 41.
- Löwenklaus J.: Kronika o národu tureckém IV. 335.
- Lucian: 1. Charon a Palinurus III. 107. 1. a. — 2. Terpsion a Plato III. 107. 1. b. — 3. Žaloba chudých a bohatých před Saturnem III. 107. 2. — 4. Jiné spisy některé VI. 928. 932. a. d.
- Luther Mart.: 1. Odpověď k napomenutí císaře Weleba a knížat říšských, aby odvolali knihy... vydané III. 151. — 2. Pro kterou příčinu knihy spálil III. 152. — 3. O ustanovení služebníků církve III. 155. — 4. O svobodě křesť. III. 789. — 5. Spis, v němž ukazuje, co se mu při bratřích zdá III. 792. — 6. Kázání o novém zákoně III. 855. — 7. Katechismus IV. 1303. 1406. — 8. Zkušební večeri páně požívajících IV. 1451. — 9. Exegesis catechismů IV. 1543. — 10. O církvi sw. IV. 1231. — 11. Zrcadlo kněžské IV. 1233. — 12. O mši IV. 1236. — 13. Troje symbolum víry Kr.: IV. 1248. — 14. Katechismus V. 740. 766. 773. 781. 782. 789. b. — 15. Enchiridion V. 800. — 16. Katechismus VI. 1815. 1818.
- Lwowický z Lwowic Cyp.: Pranostika IV. 755.
- Lyra Mik.: Výklad na čtení sw. Matauše III. 814.
- Magetus K.: Duchovní cvičení sw. otce Ignacia V. 1444.
- z Magnis hrabě: Správa o krawských osýpkách VI. 1444.
- Máj Theod.: Zpráva o kometě IV. 781.
- Malobitský J.: Dům věčnosti V. 1421. c.
- Manducator; wiz: Comestor.
- Manni Jan: Wěčný pekelný žaltář V. 1421. b.
- Manzoni Al.: Zasnoubenci VI. 853. a.
- Marco Polo: Popsání východních zemí III. 192.
- Marcus; wiz: de Dominis.
- Marchantius: Podstata víry křesť. V. 733.
- Marino: Hlas po Slawii... VI. 496. i.
- Markus Aurel. Ant.: Zápisky VI. 929.
- Marlinski: Zlomky o Sibirii VI. 1088. p.
- Marmontel: Powídky VI. 913. b.
- Marperger: Shromáždění jehňátek V. 1488.
- Marryat: 1. Tři lodi VI. 853. a. — 2. Miloslav Wlnowský VI. 1382. b.
- Martialis: Zlomky VI. 932.
- Martinus Polonus: Martiniani kronika II. 73.
- Mašek Jiř.: Otázky theol. Luterowi do Wittenberga poslané IV. 1230.
- Matenesius J. F.: Berla král. a císař... domu Rakauského V. 268.
- Mathesius J.: 1. De matrimonio IV. 650. — 2. Historie pána spasitele n. J. Kr. IV. 1604. a.
- Mathiolus P.: Herbář IV. 875. — 2. Apoteka domácí IV. 890.
- Mathison: Elegie VI. 496. k.
- Matulus Marcus: Kniha o ustanovení a zřízení pobožného žiwota V. 1374.
- Mauer G. Pistorius: Das Vaterunser in 40 Sprachen V. 45.
- Mauric: Zpovědník VI. 910.
- Mayer Sim.: 1. Katolické svědomí a odpovědi na jeden každý smysl V. 177. — 2. Julinka VI. 607. u.
- Meidinger: Praktická českoněmecká grammatika VI. 183.
- Meinert: Wálečný zpěw VI. 391. b.
- Meisel: Kauzednice w Paříži VI. 700. 7.
- Meisner Mat.: Hra o podvrácení Sodomy a Gomorrhie IV. 228.
- Meissner A.: Esopowy bájky VI. 573. 574.
- Mekel z Pfedersheimu P.: Právní přewedení trojice sw. na žalobu satanáše... IV. 1923.
- Melanchton Fil.: 1. Gram. lat. IV. 17. — 2. Rozmluvání Boha s Ewau IV. 1274. — 3. Modlitby IV. 1933.
- Melesvil: Noc hrozná w zámku Paluzzi VI. 635. XVI. bbb.
- Melgunow: Wěštný syn VI. 913. c.
- Mendelsohn: Faedon VI. 1164.
- Merc Alois: Spůsob protestantů o prawdě kat. náboženství přesvědčující VI. 1785.
- Merlinger Bart.: O chování dětí IV. 908.
- Methudius sw.: Knižka o počátku i skonání swěta IV. 1763.
- Mezaroš Ign.: Při dobytí Budinského zámku do zajetí křesť. padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazvané, turecké slečny... případnosti VI. 781.
- Mickiewiç: Zlomky z básní VI. 496. k. 554. 559. g.
- Michal biskup Sidonský: 1. Kázání na veliký čtvrtek IV. 1574. a. — 2. Kázání o poswátne mši IV. 1574. b.
- Milde: 1. Swatá a bezpečná cesta víry ewangelického křesťana V. 767. a. — 2. Pět otázek... V. 767. b. — 3. Katechismus Luteru V. 782. a. — 4. Naučení o počátku křesť. žiwota V. 782. b. — 5. Wýťah učení křesť. V. 782. c.
- Milius Jiří: Zpráva, že M. Luter we všech artikulech... tak wěřil a něl, jakž... w 600 letech wěřeno a učeno bylo V. 699.
- Milton: Ztracený ráj VI. 543.
- Mimus Pub.: Dicta Graeciae sapientum IV. 274.
- Minetti Bern.: Salubres morientis... affectus V. 1494.
- Mion: Papežský wětrník IV. 1344.
- Mizius Wojt.: Kalendář IV. 784.
- Moliere: 1. Don Juan VI. 607. i. — 2. Bezděčný lékař VI. 660. a.
- Moller Mart.: Soliloquia de passione Dom. Nostri J. Chr. IV. 1848. — 2. Meditationes sanc. patrum IV. 1965. — 3. Postilla V. 844.
- Möler: Hrabě Waltron VI. 635. 6.
- Molerianus: Zlé užívání hojitedlného lékařství... IV. 881.
- Montal: Nawedení k ladění Forte a Piana VI. 185.
- Mornay Fil.: Smrt a žiwot IV. 1840.
- Monse: Práva Brněnská III. 295.
- Moor T.: Clun. Přec koluj číše. Wlasti VI. 496. k.
- Moschos: Zlomky VI. 932. h.
- Müller J. B.: Sto velmi naučných dwaúřadkových bajek VI. 579.
- Müller Petr: Welmi užitečná k útěše nemocných a umírajících knižka... VI. 2114.

- Müllner: Wina VI. 655.
 Münchhausen: 1. Pana Zamputáře příhody VI. 821. b. — 2. Příhody p. Práslu VI. 885.
 Mundt: Fysika VI. 1480. a.
 Münster R.: Modlitby VI. 2370.
 Münster Seb.: Kosmografía česká IV. 642.
 Muratorius Lud.: 1. Myšlení o vypuzení veřejného zehráni a opatření chudých VI. 1225. — 2. O pravé křesť. pobožnosti VI. 1742. 2201.
 Muskulus Andr.: 1. O nekřesťanském a hrozném lání... IV. 1814. — 2. O zármutečích IV. 1843. I.
 Musaeus J. A.: Némá láska VI. 872.
 Nadasi J.: 1. Maria matka boží umírajících V. 1385. g. — 2. Annus Christi crucifixi V. 1414. — 3. Annus Marianus V. 1417. a. — 4. Divinum divini amoris V. 1417. b. — 5. Rok nebeský V. 1575.
 Nagelius Pav.: Complementum astronomiae IV. 790.
 Nál: O sanscritu VI. 119.
 Naogeorgus Tom.: 1. Pamachius IV. 220. — 2. Kupec IV. 1381. e.
 Natter J. J.: Modlitby VI. 2408.
 Nauseus Blancicampianus: 1. Traktaty IV. 1286. a. b. — 2. Modlitby IV. 1936.
 Nawita Jan: Knihy lékařské IV. 882.
 Nazianzenus Reh.: Naříkání a úpění nad životem bída IV. 1771.
 Něgoš Petr: Tři dni v Terstu VI. 496. k.
 Němcewič: Duma o Zułkowském VI. 559. g.
 Němček: Životopříhody Fr. Wawáka VI. 1192.
 Nemoje wski: Diatribe s kněžimi Poznaňskými IV. 1269.
 Nennicha: De traditionibus V. 715. d.
 Nestroj: 1. Opice a ženich VI. 635. 14. — 2. Při zemi a w prwním poschodí VI. 635. 17. — 3. Zlý duch Lumpacivagabundus VI. 635. 24. — 4. Rozewance VI. 684. 7. — 6. Hospodářství čeledinů VI. 700. 5. — 6. Osudná noc masopustní VI. 700. 15.
 Neubauer: Widenská kuchařská kniha VI. 1564.
 Neudekerová Anna: Baworská kuchařka VI. 1569.
 Neumann Kašp.: Modlitby V. 1595.
 Niemayer: Timotheus VI. 2208.
 Nicolai: Historie království Kristowa V. 378.
 Nieric G.: Powtdky VI. 883. 1372.
 Nikodem Filadelfus: 1. O umučení spasitele III. 602. — 2. Příčiny jednoho mladého pána..... proč od wíry ewang.... odstaupil IV. 1351. b.
 Noailles: Swatý denní pořádek křesťana.... VI. 2284.
 Normberský J. Eus.: O všudy přítomnosti božské V. 714. k.
 Nostradamus: Summa prorocství diwného IV. 796.
 Nuti Rob.: Život Josefa z Kopertína V. 1298.
 Oettl J.: Witek wčelář a spolu aulař VI. 1518.
 Oken: (Zoologie) VI. 1467.
 Oppelt B.: Křižová cesta VI. 2371.
 Ordanus: Zpráva lékařství koňského III. 291.
 Origenes sw.: Reč o sw. Marii Mag. IV. 1781.
 Ortolf: Sbirka medicinských a chirurgických spisů III. 285. a.
 Orykanus: Wýtah o kometě IV. 787.
 Ossian: 1. Zlomky z básní VI. 308. 559. b. a. c. — 2. Fingal VI. 549.
 z Ostrowic Mich. Const.: Historie turecká IV. 300.
 Osterwald Fr.: Historie písem sw. VI. 1779.
 Ovidius: 1. Obrazy z metamorfosí s textem V. 211. 254. — 2. Zlomky z básní VI. 920. 932.
 Oyerberg Bernh.: Nawedení k školnímu vyučování pro učitele VI. 1264.
 Pabst: 1. Geský lidomil VI. 733. — 2. Kronika starého i nowého národa českého VI. 963.
 Palma Blaž.: Newyvážitelný poklad V. 1493.
 Pamphil mlad.: Rozprávka o Serciapelletowi III. 163.
 Pařízek Aleš: 1. Obraz dokonalého učitele VI. 1258. — 2. Wýklad na nedělní epístoly VI. 1898. b. — 3. Strom franc. swobody VI. 2004. a.
 Parlagius Jerem.: Počátek učení IV. 1363.
 Paulický Jind.: Domácí lékař VI. 1603.
 Pawłowski Jan: Putování Lwa z Rožmitálu III. 193.
 Pelagius jahen: Knížky o upokojení III. 888.
 Perkinsius Wilh.: 1. O spráwě jazyka IV. 717. — 2. O opuštění božím IV. 1885. — 3. Traktat k potěšení zarmaucených IV. 1888. c. — 4. Swědomí lidské IV. 1920.
 Perotti Nic.: Libellus gram. IV. 11.
 Petr Hispanský: 1. O zachování zdravie člowčieho III. 275. 5. — 2. Lékařství III. 275. 6. — 3. O čtyrech dielech swěta III. 275. 7. 17.
 Petr de Crescentiis: O pžitcích polních III. 257.
 Petrarka: 1. O lékařství proti štěstí a neštěstí III. 204. a. — 2. O múdrosti III. 204. e. — 3. Epístola k Hannibalowi III. 204. f. — 4. Wýbor znělek VI. 496.
 Petschacher Ger.: Blahosl. panna Celenská.... V. 1223.
 Pfeiffer Ben.: Modlitby VI. 2410. 2413.
 Pfeifferová Ida: Putování do sw. země VI. 1017.
 Pflaumer Krist.: 1. Rozmlauwání o jedné pravé wíře V. 725. — 2. Zlatá neomylné římskokat. prawdy dennice V. 874.
 de S. Pierre Bernardin: 1. Chýse indická VI. 853. a. — 2. Pawel a Virginie VI. 855.
 Pichlerová: 1. Kwintin Messis VI. 853. a. — 2. Černý Bedřich VI. 893. — 3. Šwedowé w Praze VI. 894.
 Pika Jan: Dwanáctérá správa boje křesť. III. 213.
 Pindar: Zlomky z básní VI. 932.
 Pinellus Luk.: 1. Spis o powinnosti řeholní IV. 593. — 2. O dokonalosti zákonní IV. 1881. — 3. O sedmi ctnostech V. 1383. a. — 4. Přemýšlávání o čtyrech věcech posledních člowěka V. 1385. a.
 Pirkheimer Wilib.: Chlauba podagry IV. 218.
 Pius II.: List posilací k tureck. císaři IV. 560.
 z Pixerecourt Guilb.: Aubřýho pes VI. 635. III. i.
 Platina: Wýtah z života papežůw III. 162.
 Plato: 1. Zlomky VI. 932. — 2. Fedros VI. 1173. a.
 Platus Hieron.: 1. Liber de bono statu religionis IV. 559. — 2. Užítkové z stawu řeholního pocházející IV. 600.
 Plautus: Zlomky VI. 932.
 Plinius: (Zlomky) VI. 916.
 Plutarch: Hodaeporicon IV. 280.
 Poggius: List o smrti Jeronyma III. 157.
 Pogodin: Ruský wrkoč. Dáček kauzedník VI. 853. b.
 Polánek Jan: Farář V. 1108.
 Polc A. G.: Židowka VI. 913. c.
 Pollius Luk.: Kázání o životowěcném IV. 1618.
 Pontanus J. J.: Rozmlauwání III. 86. — 2. O statečnosti III. 204. b. — 3. O poslušenství III.

204. c. — 4. O dobročinnosti III. 204. d. — 5. O králi III. 224.
 de Ponte Lud.: Rozjímání V. 1421. a.
 Poppe Alex.: 1. Zkauška o člověku VI. 282. c.
 — 2. Technologie všeobecná VI. 1584. a.
 Possewinus Ant.: Křest. odpovídi na otázky muže v púlnocních krajích obývajícího IV. 1308.
 Potocki: Josefa Želichovská VI. 913. c.
 Praxl Paw.: Snadný způsob, nímžto se čistotně duše bohu získati mohau V. 1462.
 Prohl z Siebenhirtu Balt.: Výklad na žalmy IV. 1497.
 Pruger Martin: Katechismus V. 796.
 Ptolomaeus: O letoře III. 234.
 Puškin: 1. Zimní večer VI. 496. k. — 2. Na usnutí, tamže. — 3. Válka, tamže. — 4. Wywřená VI. 559. g.
 z Putiany: 1. Práce w Lednu... VI. 1507. b. — 2. Ponawrzení pro nižší hospodář. úředníky VI. 1497.
 Pyrker: Perly posvátné VI. 557.
 Qualterus Rud.: Výklad Otčenáše V. 826.
 de Quidenom Cyrillus: Speculum sapientiae III. 72.
 Quido de Columna: Trojanská historie III. 92.
 Rabbi S.: Rozmlauwání otvírající blud a slepotu žid. stranu Messiaše.... V. 787.
 Raczyński: Wýjew ze žiwota studentského VI. 913. c.
 Raimund: 1. Marnotratník VI. 635. 8. — 2. Diamant krále duchů VI. 649. — 3. Krákonoš a newlidník VI. 700. 10. — 4. Dívka z čarowných krajů VI. 659. 1.
 Rainhardt: Rádce w hodinách k psaní VI. 67. 1366
 Raiter M.: Modlitby VI. 2331. b.
 Rambach: Diwochowé VI. 645. g.
 de Rampigolis Ant.: Bibli zlatá IV. 672.
 Rancovius: Regiment zdraví IV. 889.
 Ranghery: Poučení o dobývání hedbáví w Čechách VI. 1556.
 Raupach: 1. Žebrák VI. 635. XVI. ccc. — 2. Kord VI. 635. II. 5. — 3. Zapečetěný měšťanosta VI. 635. II. u. — 4. Newolníci aneb Isidor a Olga VI. 649. i. — 5. Pašerowé VI. 673. b. — 6. Kniže ďábel VI. 673. h. — 7. Šňupka VI. 684. — 8. Duch času, tamže. — 9. Mrtví nedají pokoje VI. 692. — 10. Omrzely panského žiwota VI. 700. 14. — 11. Mlynář a jeho dítě VI. 709.
 Rautenstrauch: Prawowec a sedlák VI. 607. n.
 Redelhammer: Prawidla k správě hospodářů VI. 1493.
 Regius: Hlas pastýře VI. 1918. a.
 Rehoř sw.: 1. Reč, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme III. 870. — 2. Rozmlauwání o žiwotech a zázracích swatých IV. 1777.
 Reslin Euch.: Lékařství ženská IV. 908.
 Reybaud Charles: Lucie VI. 888.
 Rhasis: Knihy lékařské III. 279. 283. 285.
 Rhegius Urb.: 1. Katechismus IV. 1253. — 2. Rozmlauwání o krásném kázání IV. 1493. — 3. Kterak falešné proroky poznati.... může IV. 1568. — 4. Lékařství duše IV. 1799.
 Rhenus M. J.: Donatus Latinobohemicus V. 35.
 Rhosa L. J.: Litewské národní písně VI. 294. c.
 Rhūs: Historie slowanských národů VI. 972.
 Ricci Cyriacus: Zlatý nebeský klíč V. 1539.
 Rivius J. Arth.: 1. Kniška o titulích kříže IV. 1271. — 2. O potýkání pobožných s tělem IV. 1843.
 Rodrigues Alf.: Exercitium perfectionis V. 1408. c.
 Rödlinger: Rodina bohowěrných z Dolan VI. 1356.
 Roger Wilém: O ranném lékařství III. 285.
 de la Rosa Mart.: Na wlast VI. 496. k.
 Rosenau: Zadní schody VI. 631. Přízeň malých VI. 667.
 Rosignoli K.: Zázrakowé boží a swatých jeho V. 1206. a. b.
 Roščišewský: Na smrt knížete Rud. Kinského VI. 496. k.
 Rostocha Pawel: Traktaty IV. 1302.
 Roth J. W.: Laciný prostředek, jak i ze špatných polh žiwná.... píče dostat se může VI. 1525.
 z Royaumontu P.: Příběhowé písemní star. i now. zákona V. 818.
 Royko Kašp.: Historie welikého sněmu Kostnického VI. 1102.
 z Rozdražowa Fr.: Rozbroj o kalich V. 690.
 Rybadenyra Pet.: Žiwot sw. Ignacia z Loly IV. 1791.
 Rynichter Řeh.: Modlitby IV. 1975.
 Rywola: Kniška o zpovědi a přijímání V. 745.
 Salatnay J.: Modlitby VI. 2334.
 Salay: Příprawa k sw. večeri páně.... VI. 1330.
 Salezius Fr.: 1. Philothea V. 1408. a. VI. 2274. — 2. Kniška zlatá V. 1454.
 Salicetti: O lékařství III. 289. 283.
 Salucius Barth.: Zrcadlo duše V. 1408. b.
 Salustius Crispus: Bellum Jugurthinum et Catilinarium VI. 927. a. b.
 Salzmann: 1. Dobrá rada w potřebě VI. 1191. — 2. Blahowid VI. 1300. c. — 3. Bohuslaw we swé rodně VI. 1300. d. — 4. Josef Černoweský VI. 1304. — 5. Kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným pánem učiněn VI. 1198. — 6. Račinka VI. 1263. — 7. Počátkowé mrawů VI. 1292.
 Samuel; wiz: Rabbi.
 Sand G.: Leone Leoni VI. 853. a.
 Saphir: Tuhy průwod VI. 559. g.
 Sarcerius Eraz.: Knižky křížowé IV. 1809.
 Savonarola Jeronym: 1. Modlitba IV. 1547. — 2. Kázání IV. 1583. a. b. — 3. Žalm 50. Dawida krále IV. 1940.
 Scaevola Emer.: Mella boží VI. 822. h.
 Seffenreutter Jiří: Witězství kříže VI. 1976.
 Segalus Humilis: 1. Nowé poselství, kterážto zwěstuje... hodnosti, wznesené ctnosti a privilegia.... p. Marie V. 1250. — 2. Praktika pro ty, kteří chtějí z duši swých zlé obyčeje... wykofení... V. 1377. — 3. Cesta do nebeského ráje V. 1451.
 Seibt K. G.: 1. Kniha katolická VI. 2283. — 2. Modlicí kniha VI. 2288. 2415.
 Seiler: 1. Rozjímání o umučení Páně VI. 2235. — 2. Modlitby VI. 2427. — 3. Rozmlauwání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících VI. 1750.
 Selneker Mik.: Rozmlauwání Philologa a Timothea IV. 1334.
 Seneka: 1. O hněwu III. 110. — 2. O čtyrech ctnostech stezejných III. 202.
 Senkowský: Předsudek VI. 853. a.
 Sexai Jiří: Křesťanské naučení a modlitby VI. 2298.
 Sexstetter Jiljí: Zprawa o tom, co každý křesťan věřiti... má VI. 1807.
 Sfondratus Mik.: Praxis spiritualis V. 1385. h.
 Shakespeare: 1. Píseň VI. 496. m. — 2. Králowna Mab VI. 496. m. — 3. Omylowé VI. 650. — 4. Lear VI. 673. h. — 5. Othello VI. 683. —

6. Kupec Benátský VI. 701. 7. — 7. Makbeth VI. 701. 9. — 8. Romeo a Julie V. 706.
- Schenk: Rodina Barcelonská VI. 715.
- Schik: Únos z maškarního bálu VI. 635. 22.
- Schiffner Jos.: 1. Historické vypsaní míst milostných v Čechách VI. 2147. — 2. Vypsaní sv. patronů českých VI. 2172.
- Schikaneder: 1. Lautnice VI. 607. — 2. Jan Dolenský VI. 621. II.
- Schlegl: Čtyři sprostní bramini VI. 913. c.
- Schmalz: Nawedení, jakby se hluchoněmota . . . poznala a . . . i doma některé hluchoněmé děti vychovávali daly VI. 1271.
- Schmiedl: Povaha, mravy a obyčej národa českého VI. 1076. g.
- Schnee B. G.: Hospodář rozumný VI. 1495.
- Schneider: 1. Mocnost modlitby VI. 496. k. — 2. Bájky VI. 588. i.
- Schotten Her.: 1. Vita honesta IV. 698. — 2. Život poctivý . . . IV. 1859.
- Schritlin: Agata VI. 1379.
- Schoppová: 1. Wystěhovanci do Brasílie VI. 822. e. — 2. Jindřich a Marie VI. 1352. 1372. y.
- Schröder: Střechek v Lissabonu VI. 607. p.
- Sieder K.: Putování do Afriky VI. 883.
- Silbert: 1. Život a pocta nejl. panny Marie VI. 2192. 2195. — 2. Otče náš VI. 2402.
- Silvio Pellico: Mentor VI. 1203.
- Sinzel: Popsání života a skutků swatých a swětíc božích VI. 2196.
- Scharga Petr.: 1. Život swatých IV. 1790. — 2. Pobožný soldat V. 1388. b.
- Skott Walter: 1. Panna jezerní VI. 552. 835. — 2. Ohenník VI. 559. c. — 3. Puritani VI. 887.
- Slolda: Snář II. 165.
- Smit: Příhody po cestách VI. 995. a.
- Sokrates: Historie církevní IV. 558.
- Soave: 1. Nemocná wdowa VI. 913. c. — 2. Bankrot, tamže.
- Sommer: Vypsaní nowého Zelandu VI. 1008. p.
- Sonleitner: Zahradní zeď VI. 635. IX. gg.
- Sozomenes: Historie církevní IV. 558.
- Spangenberg A. g.: Idea fidei fratrum VI. 1788.
- Spee Frid.: 1. Zdoroslavíček V. 160. — 2. Zlatá čtností kniha V. 1418. a.
- Spies: 1. Klara Wysokodubská VI. 635. 6. — 2. Zazděná slečna VI. 782. d. — 3. Kramář v pastech a wochličkách obchod wedauctí VI. 805.
- Spinaeus J.: O lakomství IV. 719.
- Sprenge Wäesl.: Kázani na wšecy poswěcené swátky VI. 1921.
- Stagnelius: Tažné ptačtvo VI. 496. k.
- Stanihurst Wilém: Čtvrtý článek wíry V. 880. — 2. Život J. Kr. V. 1245. — 3. Starého človeka proměna V. 1495.
- Stapf Fr.: 1. Katechismus VI. 1838. — 2. Rozwrhowé kazatelství VI. 1943. a. b.
- Staude Tom.: Biblická losní knížka IV. 1158.
- Stegmayer: 1. Čech a Lech VI. 635. VII. g. — 2. Kmotr Matěj VI. 635. X. kk. — 3. Albrecht Bojowný VI. 692.
- Steidelle: Zpráva o kunštu babském VI. 1628.
- Steinsberg: Libuše VI. 616. d.
- Stengelius Jiří: Reliquiá p. Marie . . . wýtah V. 1265.
- z Sternberka Kašp.: Pojednání o bylinářství VI. 1463.
- Stollberg: 1. Na přírodu VI. 496. — 2. Knížka o lásce VI. 2247.
- Stoos: Matice ilyrská bratřím Čechům VI. 496. k.
- Strabo: Zlomky VI. 932.
- Stradiotti K.: Žiwot welebného pátera Fr. de Hieronymo V. 1324.
- Strahl: Krátká zpráva o ruské církwi IV. 1124. c.
- Strasser: Kázani o potupě stawu kněžského VI. 2004. b.
- z Stufferů: List pastýřský VI. 2122.
- Sturm: Kochání se s bohem w ranních hodinách VI. 2216.
- Suquet Ant.: Kšaft křest. človeka V. 1386.
- Surius W.: Commentarius rerum in orbe gestarum V. 256. — 2. Vitae sanctorum V. 1249. — 3. Obora panenská V. 1258. b.
- Svevicus Sig.: Zrcadlo zarmauceného swěta IV. 1860. 1861.
- Swart Theod.: Lest nade wšecko VI. 913. c.
- Šalomaun: Příslowí IV. 1195. 1196.
- Šalomaun Ernest: Naučení o původu a zrůstu papežstwa V. 393.
- Šauer: Chwálorčč při příležitosti, když J. O. p. J. Josef kníže a wládař domu Lichtensteinského za dědiče swého p. bratra Alojsia Josefa prohlásil VI. 722.
- Serer: 1. Kázani wojenské III. 844. — 2. O nowé newídané . . . monstrancí IV. 550. — 3. Zpráva, jestli prawda, žeby . . . jeden w Rimě dítě porodit měl IV. 612. — 4. Křesťanské otázky a odpowědi, co se tři nejhlawnějších artikulů wíry dotýče V. 681. — 5. Postilla V. 839. — 6. Kázani V. 864. a. c. — 7. Chodkowský plášť IV. 1326. — 8. O ceremoniích IV. 1338. — 9. Katechismus IV. 1403. 1601. — 10. Kázani o antichristu IV. 1596. 1599. c. d. — 11. Kázani pohřební IV. 1675.
- Šiffner: Gallerie nejslowútnejších osob země české VI. 1146. g.
- Šiller Bedřich: 1. Básně lyrické VI. 336. 496. c. f. k. 570. b. — 2. Epigrammata VI. 598. h. — 3. Laupežníci VI. 610. a. 701. 8. — 4. Makbeth VI. 610. b. — 5. Panna Orleanská VI. 649. k. — 6. Auklady a láska VI. 651. c. — 7. Fiesko VI. 651. b. — 8. Maria Stuartka VI. 654. — 9. Wallenstein VI. 701. 12.
- Šilher: Kázani VI. 1927. a. b.
- Šlichtenberger: Diw veliký etc. IV. 842.
- Šmal Ond.: Katechismus VI. 1797.
- Šmaling Lud.: Domovní učitel VI. 1200.
- Šmid: 1. Kradce wajej VI. 672. 3. 698. — 2. Emma VI. 698. — 3. Kwětný wěneček VI. 698. — 4. Prawisko, kterak Jindřich z Dubinowa k poznání boha přišel VI. 813. b. 1324. c. — 5. Keř různový VI. 842. d. — 6. Timotheus a Filemon VI. 848. b. 1369. — 7. Josafat, syn krále indickeho VI. 848. c. — 8. Růženka Jedlohradská VI. 1328. c. — 9. Kanárek VI. 1322. b. — 10. Swatojanská muška, tamže. — 11. Lesní kaple, tamže. — 12. Antonín a Anežka VI. 1324. e. — 13. Dobrá dcera VI. 1324. f. — 14. Štědrý wečer VI. 1332. — 15. Eustachius VI. 1333. b. — 16. Holubička VI. 1333. c. 1335. a. — 17. Bohumír VI. 1333. f. 1340. — 18. Jitřenka VI. 1333. g. — 19. Dřewěný kříž VI. 1333. h. — 20. Ztracené dítě VI. 1334. a. — 21. Holoabek VI. 1334. b. — 22. Genowefa VI. 1335. c. — 23. Kwět chmelový VI. 1335. d. — 24. Husárek VI. 1347. a. — 25. Ferdinand VI. 1348. c. 1371. c. — 26. Ludwík, malý wstěhowanec VI. 1351. a. — 27. Audolí Almeriánské VI. 1351. c. — 28. Pokladníka VI. 1351. d. — 29. Pytláci VI. 1358. a. — 30. Maucha VI. 1358. b. — 31. Čerwenka, tamže. — 32. Stařeček z hor VI. 1363. — 33. Nejlepší dědictví VI. 1371. a. — 34. Klárka VI. 1371. b. — 35. Biblické příběhy VI. 1888. — 36. Modlitby VI. 2411. — 37. Powídky VI. 858. 1301. 1347. a. 1348. 1354. 1355. 1360.

- Šmolek Ben.: Jesu benedicente. Rozkoše aneb okrasa domu božího etc. (písňe). V. 119. e.
- Šnaider: 1. Kázání VI. 2003. b. c. — 2. Modlitby VI. 2404.
- Sopius Kašp.: Královská rada hispanckému králi, kterakby všelijaké války vykonati mohl V. 493.
- Spaldynk: Určení člověka VI. 1190.
- Spangenberg Jan a Cyriak: 1. Perla pisma sw. IV. 1247. — 2. Loci communes IV. 1249. — 3. Postilla IV. 1548. — 4. Kázání pohřební IV. 1690. — 5. O přípravě k smrti IV. 1800. e. — 6. Jagttenfel IV. 1818.
- Štekl: Kázání VI. 1929.
- Šubart: Tejně rady na všecky sedláky VI. 1527.
- Šulc Arnošt: Okauzená růže VI. 556.
- Šwalb z Jisic Bart.: Zpráva jakby se času morního lidé chovati měli IV. 899.
- Šweinfeld Kašp.: 1. Knižka o vzdělání svědomí dobrého... IV. 1802. — 2. Potěšení jednoho, který pod křížem Kr. stojí, aby se smrti ďábla a pekla nebál IV. 1803.
- Šwenda: Diskurs o běhu válečném IV. 824.
- Šwertferus: Pohromy hříchu smrtedlného V. 730.
- Šwippl: Jiří Wolný VI. 1502.
- Tacitus: (Zlomky) VI. 932.
- Taffinus: Ráj rozkošného naučení... IV. 1419. b.
- Tanner J.: Legaci rakauská... V. 270. — 2. Život a sláva sw. Wácslawa V. 1270. b.
- Tasso: Oswobození Jerusalema VI. 559. d.
- Tedeschi A.: Ponaučení o hromo- a kruposvodu VI. 1482.
- Teller: O lnu VI. 1553.
- z Teramo Jakub: Belial III. 901.
- Terentius: 1. Elegantissimae colloquiorum formulae IV. 24. — 2. Elegantiarum collectarum interpretatio bohémica IV. 25. — 3. Regulae communes vitae civilis honestae IV. 204.
- Theodoritus: Historie církewní IV. 558.
- Theophrastus: Powahopisy VI. 925. a.
- Theokrit: (Z básní) VI. 337. IX. 920. 932. a. e.
- Thomas de Aquino; wiz: Aquino.
- Thomson: Počasí VI. 538.
- Thurn hrabě: Nowiny o wítězství křest. nad... Turkem IV. 312.
- Thurneisen: Kalendář IV. 768.
- Tibullus: (Z básní) VI. 932.
- Tileman: Výklad sedmi žalůw IV. 1508. b.
- Tissot: Správa pro lid obecný u wsech bydlící, kterakby zdrawí swého chrániti měl... VI. 1592.
- Tobiáš: Spis Apokryfický III. 604.
- Tögel M.: Rada proti neduhům a pádu domácího dobytku VI. 1651.
- Told: 1. Milkování w Plzni... VI. 635. g. — 2. Zpurné ženské w Serailu VI. 635. 26. — 3. Nowé amazonky VI. 673. 10.
- Toldy: O wčelách VI. 1512.
- Tolnay: Umění hojení lichwy VI. 1647.
- Töpfer: 1. Prostota wenkowská VI. 635. II. r. — 2. Dobrý tón VI. 693. 1. — 3. Wéwodůw rozkaz VI. 693. 3.
- Traußen: Nowý Řím VI. 607. t.
- Treitschke: Wodař VI. 649. c.
- Tríbarský: Knižka, pokud křestanští rodičové... dítek swých smrti... oplakáwati mají IV. 677.
- Trithen: Národní zpěwy zaporožských kozáků VI. 1076. m.
- z Tromlitz A.: Wíra, wlast, a láska VI. 906. 913. c.
- Turčani Lud.: Školka řeči Uherské VI. 118.
- Turselinus: Sláva domu Lauretansk. V. 1160. a.
- Tyrteus: Básně VI. 920.
- Ungar: Rozjímání IV. 1822.
- Ursinus Plawenský Jiř.: Praktiky dvě... IV. 763. b.
- Valerius Cor.: Nomenclator IV. 31.
- Valla Wawř.: O nepřawě uwěřeníem a smyšleném Konstantinowu napeže nadání III. 150.
- de Vaux Cad.: Ponawření prostředkůw k umenšení nezdraví takowých přibytků, které rozwodněni podroberae byly VI. 1590.
- de Vega Kristof: Příhody smutné aneb jednání o sw. zpovědi V. 1190.
- Veit Jar.: Regule života bratrůw a sester třetího řádu sw. Františka V. 468.
- Veith Eman.: Lékař oční VI. 659. h.
- van der Velde: Powidky VI. 834.
- Vernulea: Sláva nejstarožitéjšího arcidomu rakauského V. 269.
- Viaud: Tonutí na moři a osudowé p. setníka Viauda VI. 802.
- Vicellius Jiř.: 1. Výklad na 50. žalm IV. 1494. — 2. Modlitby IV. 1961.
- Victorius Setabenský: Život a zázraky sw. Wincenciua V. 1360.
- Vierius: Život Kristoslawa kněžete V. 1300. a.
- Viexmont Claud.: O pokání naučení IV. 1321.
- Virgilius: 1. Z eklog VI. 914. — 2. Z básní a zpěwů pastýřských V. 254. b. VI. 923. 932. 337.
- Vitorelli Jak.: Písňe VI. 496.
- de Vivier Claud.: Charitas V. 1291.
- Vivis Ludwik: Nawedení k maudrosti IV. 690.
- Vogl: 1. Hunyad VI. 559. g. — 2. Král a topič VI. 635. XII. rr. — 3. Klobauk VI. 635. IV. n. — 4. Dcera Faraonowa VI. 641. 1. — 5. Dědičná smlauwa VI. 673. 4. — 6. Skalní kaple VI. 822. h.
- Voch Lukáš: Správa k wyreysowání pěti řádů slaupů... VI. 1403.
- Wagner P.: Phrascologiae latinae corpus V. 66.
- Wagner Ign.: Kázání VI. 1920.
- Waidmann: 1. Neslychaná náhoda strašliwého hromobití VI. 607. II. a. — 2. Štěpán Fadinger VI. 607. II. b.
- Wajka z Wagrowce J. W.: Postilla IV. 1556.
- Walden: Černý Janoř VI. 843. e.
- de Wang: Kniha babského umění VI. 1630.
- Warren: Wypisky z denníka VI. 853. b.
- Weber: Dwanácter powidek s biblickými naučeními z příslowí Šalomauna VI. 1287. c.
- Weiner: Wespolní zkaušení VI. 703.
- z Weingarten J.: Cestowůdce, kterak při práwích stawu městského saud weden býti má V. 610.
- Weininger: O sw. bířmowání VI. 1821.
- Weiss: Básně VI. 276.
- Weisse: Pranostika IV. 765.
- Weissenhurnowá I. Elisena; kněžna Wolharská VI. 675. — Jan, wéwoda Finský VI. 689. f. — 3. Sedm let we wězení VI. 692. — 4. Dobyť Smolenska VI. 716. 1.
- Weissflog C.: Blahorod VI. 847.
- Weleba: Hlawní doby z žiwota Jana Nep. VI. 2184.
- Weller: 1. Kniha o powinnostech wsech úřadů IV. 728. — 2. Výklad historie ewang. o umučení IV. 1510. d.
- Wencl: 1. Truchlící přirozenost... když Alžběta zesnula VI. 1043. b. — 2. Libý pokrm duše VI. 2398.
- Wepereus Šim.: Poklad duše V. 1533.
- z Werdmillera Otto: Klenot a potěšení... w zármutech IV. 1819.

- z Werdu Franěk: O opilství IV. 670.
 Wermilius Pet.: Modlitby IV. 1996.
 Werner: 1. Katechismus IV. 1283. c. — 2. Spůsob, jakby se vyplemenil všecken hmyz bez jedu... VI. 1578.
 de Werwe Hermann: Kalendář V. 528.
 Westonie: 1. Básně VI. 496. h. — 2. Nápisové VI. 932. e.
 Widemann W.: Bibli V. 168.
 Wiegand: 1. Hospodářská ruční kniha V. 571. — 2. Naučení pro ovcáky VI. 1522.
 Wiklef: Zlomky ze spisů II. 151.
 Wilkonský: Wyprawování. Pan Grof Kartnický. Příhody sbíratele předplatitelů w Polště VI. 913. c.
 Willaume: Praktická kniha ruční pro učitele VI. 1253.
 Wilson: Díwčí hrdinnost VI. 753. a.
 Wiltshire: Díra w rukáwu VI. 854.
 Winkler: Katechismus VI. 1697.
 Witalis: Zrcadlo časného iwěčen. života V. 1521.
 Wojčický: 1. Národní písně VI. 496. k. — 2. Boruta. Mor VI. 913. c.
 Wolf: 1. Co láska uchwátí VI. 635. II. 1. — 2. Preciosa VI. 673. 14.
 Wolfius: Modlitby každodenní V. 1569.
 Wolphius Hier.: Spis Isokrata k Demonikowi III. 108.
 Wolstein: Připamatování strany neduhu dobytka w Rakausch VI. 1635. — 2. O pádu dobytka VI. 1636. — 3. O nakažení dobytka VI. 1637.
 Wuk Stefanowič: Černohorci VI. 1008. p.
 Wukotinowič: Písníčky Moslawské VI. 496. k.
 Wulpius: Tankred VI. 608. II. f.
 Xenofon: Cyropaedia IV. 279.
 Young Ed.: Kwílení noční VI. 567.
 Záleský: 1. Ku kytáře VI. 496. k. — 2. Hetman Kosinský VI. 559. g. — 3. Zpiwající jezero, tamže.
 Zape Jos.: Krátká historická zpráva o založení institutu pro němé VI. 1254.
 Zarda W.: Wýtah tabelární ochranných prostředků pro na pohled mrtvé lidi VI. 1596.
 Zátor A.: Hyněk z Waldšteina VI. 559. g.
 Ziegler: 1. Jolanta VI. 635. X. hh. — 2. Hráza odbujnictví VI. 589. g. — 3. Domácí lékař VI. 700. 2.
 Ziga Zikm.: Kázání o myti noh IV. 1573.
 Zikmund: První křesťanského člověka starost VI. 1399.
 Zindl: Úwod theor. prakt. k počítání z hlavy VI. 1398.
 z Zinzendorfu M.: Krátké obsažení některých ewang. řečí V. 846. 879.
 Zlatoustý Jan: 1. Kniha o naprawení padlého III. 864. a. b. 865. a. b. c. — 2. Řeč proti lakomcům IV. 1775. — 3. Řeč o modlitbě IV. 1779. a. — 4. Kázání o nestálesti a marnosti swěta IV. 1779. b.
 Zollikofer: 1. Pořádek přísluhowati swátosti požehnání zdawků VI. 2111. — 2. Řeči, modlitby, cwičení w nábožnosti VI. 2214.
 Zschokke: 1. Kauzedlnice Sidonia VI. 635. V. r. — 2. Wečer před swatbau VI. 848. d. 913. c. — 3. Námluwy VI. 853. a. — 4. Láska wystěhowanců VI. 853. a. — 5. Owoce dobročinnosti VI. 854. — 6. Mrtwý host VI. 856. b. — 7. Hrob můj a srdce moje VI. 913. c. — 8. Bezděčné cestování VI. 913. c. — 9. Bob VI. 913. c. — 10. Zlatodol VI. 1201.

III.

Registřík

kněh w díle tomto uvedených w abecedním pořádku.

- Abeceda od J. Husa III. 1. a.
 Abeceda pobožné manželky, t. výklad 22 weršůw o ctnosti dobré manželky od Kocina z Kocinetu IV. 1507.
 Abeceda sama učící, od Pawla Doležala V. 10.
 Abeceda, od J. Ern. Trampa V. 11.
 Abeceda, od Machka VI. 19.
 Abeceda, od Winařického VI. 26.
 Abecedář, slowkár V. 7.
 Abelino, veliký zbojník VI. 636. 1.
 Acta circa monasterium Dobřanense V. 456.
 Acta conventus fratrum Theatinorum V. 434.
 Adelaida císařovna, od J. Jindry VI. 881.
 Advent šestý den, od J. Sofiana Walkenbergera IV. 1349.
 Adversaria canonice Carloviensis V. 410.
 Advokat zemský VI. 1693.
 Advokati, od Iflanda VI. 675.
 Aeneida, od J. Holého VI. 920. b.
 Agata, čili průvodce života, dle Šcitlína VI. 1379.
 Agenda (b. t.) V. 1116.
 Agenda aneb způsob přijímání swátosti wečeře páně IV. 1750. 1751.
 Agenda česká IV. 1732.
 Agenda ecclesiastica Slavonica, od Dan. Kermana V. 1117.
 Agenda funebria t. j. práce pohřební, od J. Seberini-ho VI. 2136.
 Agenda Hussitica IV. 1738.
 Agenda panis quotidianus VI. 2127.
 Agenda při křtu dorostlých IV. 1745.
 Agenda při křtu sw. IV. 1736. 1744.
 Agenda při oddávání k stawu manželskému IV. 1737. 1746.
 Agenda při rozlučování manželů IV. 1747.
 Agenda Slowenská, Něm., Uherská, od Ondřeje Plachého VI. 2113.
 Agenda správy a posluhování cirkewního na Horách Kutných IV. 1740.
 Akcí a rozepře mezi filosofem, w lék. doktorem a oratorem od Mich. Picčky Smržického IV. 266.
 Akta kalvinistská s katolickými Nowoměstskými IV. 578.
 Akta mezi králem Jiřím a jednotau panskau w Čechách III. 453.
 Akta mezi JCM. Rudolfem II. a Matiašem kr. Uherským IV. 449. 985.
 Akta a příběhowé, které se daly od tři stawů kr. česk. pod oboji r. 1608. 1609, od Wácl. Budowce z Budowa IV. 448.
 Akta první biskupské konsistoře Litoměřické V. 414.
 Akta sněmowní král. česk. od r. 1436—1452 III. 346.
 Akta sněmowní w mark. moraw. od r. 1490—1534. IV. 926.
 Akta Tábořská III. 370.
 Akta těch všech věcí, které jsau se mezi Ferdinandem cís. a osobami z stawuow pansk., rytíř. a městsk. král. česk. zběhly IV. 423.
 Akta těch všech věcí, které se zběhly mezi Rudolfem a Matiašem od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. a.
 Akta týkající se dějů česk. a uhersk. r. 1608 IV. 455.
 Akta w bezvládí českém III. 388.
 Akta w příčině zapovězených knih r. 1571. IV. 946.
 Akta weřejná i sněmowní w Čechách i na Morawě od r. 1414. 1415. III. 345.
 Akta wyslanství polského Stanislawa biskupa Olomuc. IV. 409.
 Akta založení kláštera panenského řádu sw. Dominika w Plzni V. 429.
 Alan byl jest mistr časný . . . II. 68.
 Albert a Lotte, přel. od W. Krameriusa VI. 609.
 Albina, od A. Šwihlika VI. 830. c.
 Albrecht bojowný, přel. od Zbraslawského VI. 692.
 Alexander Veliký, wiz: Historie, Kronika.
 Alexander I. ruský, wiz: Hymnus.
 Alexandreis II. 48.
 sw. Alexius, wiz: Zlomek.
 Alfonso a Alménon, od Fr. Tomsy.
 Alhambra, od Irvinga VI. 822. b. 853.
 Alchymie III. 247. 248. IV. 853.
 Alchymie, od J. Čerwenky IV. 854.
 Alchymie, od J. Těšinského IV. 846.
 Ali Baba, přel. od Tyla VI. 673. 1.
 Alina, dle Bäuerle VI. 635. II. i.
 Alkoran, wiz: Důwodové.
 Almanach dramatických her, od W. Klicpery VI. 644. β.
 Almanach duchowní ze Star. i Now. zákona IV. 1259.
 Almanach, od Jiřiho Fera V. 1385. c.
 Almanach, od J. Straněského IV. 1800. a.
 sw. Aloisius, wiz: Newinnost, Pobožnost, Spůsob, Wýtah.

- Aloisius od světa wábený, od boha jatý V. 248.
 Alonzo a Kora VI. 797.
 Alfabetum bohemicum V. 19.
 sw. Alžběta, wiz: Žiwot.
 Alžběta, čili wypowiedzenci Sibirští, přel. od Wet-
 šníka VI. 839.
 Alžběta Kristina, wiz: Korunowání, Sláwa.
 Amazonky české čili dívčí boj, od Šediwého VI.
 782. b.
 Amerika, wiz: Historie, Wypsání, Zpráwa.
 Amuletum christ. proti moru, od Zig. Crinita IV.
 1854. a.
 Amurat, wiz: Nowiny, Psaní.
 Analecta grammatico-historica, od J. K. Rohna V. 69.
 Anekdoty ze starých a nových spisowatelů V. 483.
 sw. Anežka, wiz: Chof, Ratolest, Žiwot.
 Anežka Bernaurowa, přel. od Tháma VI. 607. xx.
 sw. Anežky klášter w Praze etc. III. 186, wiz:
 Manuale, Manualník, Potwzení.
 Anežka sicilská králowná VI. 787.
 Angel w těle hříšnýky přijímající k bohu od
 Iwana Knoblocha V. 953. c.
 Angelica mornímu neduhu odpirající, od Denharta
 Skytorinského IV. 1528. 1880.
 Angelína, od Fr. Turinského VI. 646. a.
 Angelská hora, přel. od Daudlebského VI. 702.
 Angliš, wiz: Hádání.
 Aninka Delarbrowa, od Irwinga VI. 853.
 Anleitung (theor. prakt.) zur Erlernung der čech-
 sch-slawischen Sprache von J. N. Konečný
 VI. 88. a.
 sw. Anna, wiz: Růže, Wýtah.
 Anna císa., wiz: Korunowání, Wypsání.
 sw. Anny klášter w Praze etc. III. 184, wiz: Li-
 stiny, Urbár.
 Annales monasterii s. Coronae V. 406.
 Annales monasterii Chotěšoviensis V. 404. a.
 Anno, panno, choti Jesu Kristowa, od J. Husa III.
 608. k.
 Anonymus lat. a boh. II. 12.
 Antidotum apostasiae w pokušeních všelijakých
 zkašené V. 683.
 Antikrist, wiz: Bulle.
 Antonín a Anežka, od Šmida VI. 1324. e.
 sw. Antonín Paduanský, od Ign. Libertina V. 923.
 c., wiz: Žiwot.
 Anzelmus II. 46.
 Apatečka duchowní i domovní w čas rány moro-
 vé, od J. Blaziusa V. 582.
 Apateka domácí, přel. od D. Ad. Hubera z Ri-
 senbachu a M. Ad. z Weleslawína IV. 890.
 Apateka duchowní a tělesná, přel. od Jana Arnolta
 V. 576.
 Apateka duchowní w čas morowého nakažení, od
 Jana Blasia V. 1470. a.
 Apateka konská, od Jiř. Adalb. Loyonidesa IV. 911.
 Apateka a sklad lékařství duchowního, od Zach.
 Brunewika V. 1389.
 Apographum scripturae IV. 589.
 sw. Apolena, wiz: Swětlo.
 Apollinariš, wiz: Hodinky.
 Apollon, wiz: Kronika.
 Apologia od Jednoty bratrské proti útiskům od
 Rokycany pocházejícím III. 658.
 Apologia od J. Kollára, t. j. obrana, kterau se
 odrodilci, jenž od své národnosti slowanské od-
 stupují, bráníti chtějí, ti pak, kteří o ní stojí,
 posilnutí se mohau VI. 4.
 Apologia od hrab. Slawaty na dekret stawůw
 s strany wypowiedzení Jesuitů ze země IV. 595.
 Apologie (dwě) od Štelcara IV. 589,
 Apologie od W. Šturma proti odpovědi Sylvia
 Uberina IV. 1323. c.
 Apologie od p. Karla Žerotína ku p. Jiřikowí
 z Hodic IV. 625.
 Apologie ku králi Wladislawowi III. 141.
 Apologie od r. 1536 IV. 1227.
 Apologie proti mnicům sw. Benedikta III. 694.
 Apotheosis s. Benedicti ab J. Ign. Ja-
 nowský (kázání české) V. 906.
 Arcibratrstwo blahoslawené p. Marie od potěšení
 . . . V. 1157.
 Arcibratrstwo sw. Jana Nep. V. 1030. 1154.
 Argument s krátkau apologií, kázání na den sw.
 Wita, od M. Wácl. Franty IV. 1591.
 Archa páně, na trůn králowství donešená, od J.
 Melich. Čecha V. 952.
 Archa umluwy neb zpráwa o obraze matky boží
 u sw. Tomáše w Brně V. 1185.
 Archa umluwy Now. Zák. sw. panna a muž. Bar-
 bora na Horách Kutných, od Wácl. Jos. Brotce
 V. 918.
 Archiv český, čili staré památky písemné české i
 morawské, od Fr. Palackého VI. 1703.
 Archiv Pernšteinský III. 177.
 Arie nábožné k výročním slawnostem VI. 254.
 Arie nábožné od Daniele Krmana V. 132.
 Arithmetika česká IV. 744. též od Pawla Šráma IV.
 746.
 Arnošt, wiz: Nowina.
 Ars latinatis brevicula V. 37.
 Artikel z sněmu I. 1567. IV. 543.
 Artikulowé od mistrů Pražských proti bratřím III.
 142.
 Artikulowé bratří proti mistrům Pražským III. 143.
 Artikulowé sněmu pánů pod obojí w Nymburce
 III. 409. 414.
 Artikulowé sněmu r. 1515 III. 423.
 Artikulowé sněmu w Kolíně držaném r. 1525 III.
 446.
 Artikulowé proti Pikardům od r. 1485 III. 684.
 Artikulowé a wýminky pokoje a příměří mezi Jin-
 dřichem IV. kr. Franc. a Filipem kr. Špaň-
 helským IV. 375.
 Artikulowé kněžstwa pod obojí III. 510.
 Artikulowé strany náboženství od kr. Ferdinan-
 da IV. 525.
 Artikulowé Pawla Mathiadesa IV. 557.
 Artikulowé pořádku pasířského IV. 944.
 Artikulowé (12) wíry křest., přel. on Jana Stra-
 něnského IV. 1242.
 Artikulowé (10) o užívání těla a krwe páně, od
 Wácl. Slowaciusa IV. 1336. b.
 Artikulowé (2) wíry křest., od Haw. Žalanského
 IV. 1374.
 Artikulowé někteří z písma sw. wybrání IV. 1377.
 Artikulowé o porodu a křtu dět, od Tomáše Gün-
 thera IV. 1733.
 Artikulowé, podle kterýchž nawšětowány a zku-
 šowány býwají církwe w Sasích IV. 1742.
 Artikulowé kteréž tejně a jiné raddy, rychtářowé,
 purkmistři chowati mají V. 608.
 Artikulowé sněmu w Brně držaného r. 1628 od
 Jana Čejky z Olbramowic V. 636. a.
 Artikulowé na sněmě Prešpurském r. 1802
 z lat. přel. od Boh. Tablice VI. 1688.
 Artikulů čtrnáct k obecnému spasení wydaných
 Příd. 1.
 Artikulowé (12) wíry křest. od J. Günthera, Příd.
 27.
 Assenath II. 139.
 Atala, VI. 801.

- Atlas starého světa od W. Merklasa VI. 1155.
Atlas k přírodnému zeměpisu od téhož VI. 1156.
Atlas zeměpisní od téhož VI. 1157. 1158.
Atlas příruční všech částí země od téhož VI. 1159.
At se to jen žádný nedowí, od Štěpánka VI. 635. II.
Aubryho pes, od Guilberta. VI. 635. i.
Audolí Almerianské, od Kotzebue V. 635. ee. 1351. c.
Audolí Křtinské V. 1171.
Augusta, wiz: O vězení, Piseň, Život.
Augustin, wiz: List.
Auklady a láska, od Schillera VI. 651. c.
Aula regia (Zbraslaw). Documenta mon. ord. cister. ab: a. 1460—1770. copiae česky V. 452.
Aumluwy boží s pokolením lidským skrze 10. přikázání od J. Aupického IV. 1821.
Aumysl spasitelný s krátkým rozjímáním o umučení pána a spasitele n. J. K. VI. 2357.
Aupický, wiz: Životopis.
Auplněk měsíce winšovaný od J. Wácl. Mezlečského V. 910. a.
Auprawa wojenská krále Dawida žalm 9. a 12. IV. 1525.
Auřad powinosti duchovní služebníků křesť. od K. Ondřeje Bart. Fízírka z Jindř. Hradce V. 376.
Auřad rychtářský padesátiletý od Wácl. Jos. Mayra VI. 1047.
Auřednik lesní aneb polesný a revírník w lesním a honném hospodářství od J. Dom. Kašpara VI. 1562.
Australie, wiz: Zpráva.
Autočiště křesťana wěrnoho od W. Lindy IV. 1875.
Autočiště k 14 ss. pomocníkům V. 1137.
Autočiště k wšelikým obrazům Marie p. w král. česk. VI. 2143.
Auwod šestinedělky s přiměřenými modlitbami, od J. T. Dewotyho VI. 2379. a.
Babení dobytčí od Fr. M. Cešky VI. 1655.
Babictwí od Fr. Jana Mošnera VI. 1634.
Babuč, wiz: O dobytí.
Báchorky a powěsti národní od J. Malého VI. 853. c.
Báchorky národní od M. Mikšička VI. 878. b.
Báchorky národní od Bož. Němcové VI. 899.
Bajard; od Kotzebue VI. 700. 1.
Bájký od Jos. Chmely VI. 576.
Bájký od Sam. Godry VI. 580.
Bájký sebrané od W. Krameriusa VI. 574.
Bájký Lessingowy VI. 575.
Bájký (50) a několik básní od W. Štulce VI. 586. 1373.
Bájký od Jos. Táborského VI. 583.
Bájký přel. od Fr. Tomsy VI. 571.
Bájký od Fr. Třebowského (Klácel) VI. 587.
Bájký od Vinc. Zahradníka VI. 581.
Bájký z J. Müllera přeložené. VI. 579.
Balzam duše od Jakuba Heilbrunna IV. 1917.
Báně zlatá, modlitby a písně, od Mart. Laučka VI. 2277.
Baptista a Gera kancl. památky o městě Mezčřiči V. 304.
sw. Barbora, wiz: Dcerka, Poklad, Wádec, Wypodobnění, Život.
Bartholomeides, wiz: Sláwa.
Báseň k jmeninám p. prof. Palkowiče VI. 493.
Básně o tak nazvané Krásné a o jednom ošklivém zwřetí V. 253.
Básně Fr. Lad. Čelakowského VI. 294. a.
Básně Vinc. Furcha VI. 345.
Básně J. Herzoga VI. 293.
Básně Šeb. Hněwkowského VI. 290. a, b,
Básně J. Holého VI. 337. 920. a.
Básně Jos. Chmelenského VI. 300. a.
Básně Bolesl. Jablonského VI. 333.
Básně Wlast. Kamaryta VI. 295.
Básně M. Klacela VI. 321.
Básně J. Kociána VI. 304.
Básně J. Kollara VI. 291.
Básně P. Virgilia přel. od J. A. Komenského V. 254. b.
Básně Macháčka VI. 351.
Básně J. Jindr. Marka VI. 301.
Básně Nejedlého VI. 316.
Básně Ossianowy VI. 308.
Básně W. Jar. Picka VI. 343.
Básně Šillera přel. od J. Purkyně VI. 336.
Básně W. Rába VI. 322.
Básně Fr. Al. Rokosa VI. 309.
Básně Karla Sabiny VI. 334.
Básně Ezopowé z Meisnera přel. od Ign. Šieslera VI. 574.
Básně Aug. Hořisl. Skultetihó VI. 331.
Básně W. Tháma VI. 276.
Básně J. Sl. Tomička VI. 330.
Básně L. Zella VI. 344.
Básně milostné II. 29.
Básně epické II. 47.
Básně Esopowé III. 106.
Básně o čarodějnicích VI. 784.
Bašty zbrojné bratrstwa Marianského a Swatowáclawského od Jak. Jana Lenka V. 1138.
Batkow, wiz: Reč.
Bátory, wiz: O bitvě, Psaní, Zpráva.
Banšowice, wiz: Registra.
Bawory, wiz: Dopisy, Příběhy.
Bazalický, obraz šlechtých Jednání, přel. od Wácl. Wásy VI. 1323.
Běda lhářům, dle Grillparzera VI. 673. f. 841. b.
Begriff der christlichen Lehre in 12 Zahlen vor-gestellt V. 49.
Běh světa, od Wácl. Dobřenského IV. 673. e.
Běh žiwota Paw. Doležala V. 353.
Běh žiwota Marie Terezie atd., reč od Paw. Šrámká VI. 2074.
Bechyně z Lažan, wiz: Průwod.
Bělaúši, od W. Klicpery VI. 644. a. e.
Bělehrad, wiz: Nowina, Nowiny.
Beluechtung der Streitfrage in der böhm. Ortho-graphie von J. Jungmann VI. 52. b.
Belial III. 901.
Belik, wiz: Chwalozpěw.
Belisar, dle Salvatora Camerana VI. 635. II. t.
Belisar, z něm. přel. od Fr. B. Tomsy VI. 1372. I.
Bellum Catilinarium C. Crispi Salustii, přel. od Norb. Waňka VI. 927. b.
Bellum Jugurthinum, přel. od Norb. Waňka VI. 927. a.
Bělohradský, wiz: Jan.
Beluwy autěk, od Kotzebue VI. 677.
Benátky, wiz: Cesta, Nowiny, Putování.
sw. Benedikt, wiz: Apotheosis, Křížek, Pobožnost, Starobylost.
Benčow, wiz: Suēm.
Beňowský, wiz: Příhody.
Beránek, od Hýbla VI. 1335. a.
Beránek, wiz: Kázání.
Beraun, wiz: Kronika.
Beraunské koláče, od Štěpánka VI. 635. ccc.
Berka, wiz: Mandat.
Berla Ježíše Krista, od Bart. Jaworského IV. 1540.
Berla kráľowská Jesu Krista od Daniele Niče V. 866.
Berla kráľowská a císařská domu rakauského, přel. od Joach. Alex. Nikolaidesa Lišowského V. 268.

- Berlín, wiz: Písne.
 sw. Bernard, wiz: Člowěk, Počestná, Swatý, Šat, Wítězství, Wýtah.
 sw. Bernard oslawený, aneb žiwot sw. Bernarda, item písne, modlitby, ze spisůw t. sw. sebrané od Fr. Wenceslausa V. 1286.
 Bernaurowá, wiz: Anežka.
 Berthold, wiz: Přihody.
 Besedy české VI. 340.
 Bestreitung der Neuerungen in der böhm. Orthographie, von Palkowicz VI. 52. c.
 Bezděčný lékař, dle Moliéra VI. 660. a.
 Bezženství kněžské proti nedůvodné ženitbě, od Wajt. Scipiona IV. 1432. b.
 Bianka Kapello, wiz: Přihody.
 Bibli Benátská III. 538.
 Bibli Bratrská IV. 1167.
 Bibli Česká IV. 1165. 1166.
 Bibli Dlanhoweská III. 506.
 Bibli J. J. Dolanského V. 758.
 Bibli Paw. Doležala V. 168.
 Bibli Durycha a Fr. Procházky VI. 1705.
 Bibli Glagolická III. 506.
 Bibli Hodějowská III. 521.
 Bibli Hrochová III. 515.
 Bibli (malá), od J. Jiř. Kameytského Příd. 43.
 Bibli Kladrubská III. 523.
 Bibli Kutnohorská III. 537.
 Bibli (malá) od P. Kyrmezerského IV. 1298. a.
 Bibli Leskovecká III. 502.
 Bibli Litoměřická III. 503. malá III. 509. (část) III. 533.
 Bibli Lobkowická III. 526.
 Bibli od W. Mathiadesa IV. 1168.
 Bibli Mikulowská III. 504. 512. 513 (I. díl) III. - 529. (II. díl) 530.
 Bibli Normberská IV. 1164.
 Bibli Olomucká III. 505. 507.
 Bibli od J. Opsymatesa IV. 1477. b.
 Bibli Paderborská III. 516.
 Bibli od Palkowiče VI. 1709.
 Bibli Pernšteinská III. 519.
 Bibli Pražská III. 536. 1164. 1166.
 Bibli od Faust. Procházky VI. 1707.
 Bibli Římská III. 532.
 Bibli Schafhausenská III. 531.
 Bibli Swatowácslawské díl II. V. 652. a.
 Bibli Štokholmská III. 514.
 Bibli Talemberská III. 524.
 Bibli z Tetinské přepsána III. 518.
 Bibli od Wartowského z Warty IV. 1163.
 Bibli od Weleslawína IV. 1169.
 Bibli we Wídenském nowém městě III. 518.
 Bibli ku konci XIV. věku II. 107.
 Bibli od r. 1391 II. 108.
 Bibli psaná od Taboritské mlynářky III. 511.
 Bibli na pergameně III. 510.
 Bibli w bibl. Pražské na černém aksamitu III. 522.
 Bibli čtvrté recensí III. 525.
 Bibli w bibl. Pražské III. 527. 528. 534. 535.
 Bibli díl šestý od r. 1601. IV. 1185.
 Bibli sw. Wácslawská V. 652. c.
 Bibli V. 653.
 Bibli VI. 1706. 1708. 1712.
 Bibli zlatá Anton. de Rampigolis IV. 672.
 Biblia parva, od Matěje Krocína V. 648.
 Biblická historie, wiz: Historie.
 Biblická historie náboženství etc. VI. 1880.
 Bibliotéka česká od J. Jawornického VI. 756.
 Bibliotéka českých biblí, od Fr. Nowotného z Luže VI. 1128.
 Bibliotéka mládeže, od J. W. Wlasáka VI. 1333. e.
 Bibliotéka poučných a zábavných spisů od J. Pečírky VI. 883.
 Bibliotéka učitelská od J. a Štěp. Bačkorůw VI. 1269. 1377.
 Bibliotéka všennaučná pro mládež českoslowanskou VI. 1378.
 Bibliotéka zábavného čtení, wyd. od J. Malého VI. 853. a. b.
 Bič Kristů na bezbožné w chrámu páně, přel. od Mat. Tannera V. 1426.
 Bič aneb metla boží od Sim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. c.
 Bič židowský, od Krause z Krausenthalu IV. 1372.
 Bílá paní, od Hlanuše Lykišky VI. 687.
 Bílá paní z Jind. Hradce, přel. od Zbraslawského VI. 692.
 Bílá růže, od Magd. Dobrom. Rettigowé VI. 664. a.
 Bild (das) der slawischen Sprache, od J. Dobrowského VI. 73. b.
 Bílé klobauky, od J. P. Přibíka VI. 688.
 Biografie moraw. biskupů, od Galaše VI. 1058.
 Biskup panenský panna Maria od J. Jos. Khela V. 979. b.
 Bitwa portugalská IV. 372.
 Bitwa u Jankowa od hrab. z Hacfeldu V. 275.
 Blaho Mat., wiz: Čest.
 Blahorod, od Jos. P. Kanna VI. 847. a. 1336. c.
 Blahoslav aneb kdo svět zkusil, něco wí od J. Charwata VI. 821. c.
 Blahoslavenství očí lidských etc., předložil P. Hyacinthus V. 934.
 Blahowěst, wyd. od Wácsl. Štulce VI. 1739.
 Blahowid aneb první cwičení w mrawnosti pro děti, dle Salzmanna VI. 1300. c.
 Blaník, od Wácsl. Klicpery VI. 644. c.
 Blatno, wiz: Obraz.
 Blázinec w Dijonu, přel. od Štěpánka VI. 635. 1.
 Bláznowství člowěka (sedmero) od J. Štěf. We-selského Příd. 146.
 Blindenberk, wiz: O dobytí.
 Bludy bratří Boleslawůw IV. 1243.
 Boček, wiz: Kázání, Památka,
 Bogadi, wiz: Kázání.
 Bohatec a lazár, od Paw. Kyrmezerského IV. 227. a.
 Bohemarius II. 2 (minor) 3.
 Bohomil, od J. V. Jirsíka VI. 859. 1856. b.
 Bohomír, mladý paustewník, od Šmida VI. 1340.
 Bohuslaw, od Ig. Siesslera VI. 632. a.
 Bohuslaw we swé rodině, dle Salzmanna VI. 1300. d.
 Boj člowěka hříšného s pokušením, od Ondř. Pi-seckého IV. 1832. b.
 Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho, od Jana Amosa Kromenského V. 379. g. 1372. e.
 Boj swítěžující slowného sw. Jana V. 1356.
 Boleslaw, wiz: Kronika, Paut, Píseň, Wýpis.
 Boleslaw Mladý, wiz: Kronika.
 Boleslaw Starý, wiz: Cesta, Popsání, Paut, Zpráva.
 Bonaventura, wiz: Wýtah.
 Borowany, wiz: Documenta, Smlauwa.
 Boskow, wiz: Historie.
 Bosna, wiz: Pohled.
 Boston, wiz: Slowo.
 Božena, od W. Klicpery VI. 644. a. 7.
 Boženka, weselého Kubička manželka, od Rulíka VI. 793. b.
 Brambory, od Štěpánka VI. 635. p.
 Brána těsná, aukzá cesta k žiwotu atd. V. 1501.
 Bratr český, od Hynka Petrowrozkého IV. 1571.
 Bratře milí! Jakož jsi se mnau mluwil z potřebnosti swé.... III. 677.

- Bratři, od W. Klicpery VI. 644. y.
 Bratři, od Bulwera VI. 853.
 Bratři čeští, viz: Historie, Kronika, List, Listy, Mandat, Psní, Zpráva.
 Bratři Češi smyslu reformirského, přel. VI. 1766.
 Bratrowrah, od Štěpánka VI. 635. k.
 Bratrstvo české nejsw. rodičky boží V. 1148.
 Bratrstwo p. Marie pod titulem nanebewzetí V. 1150.
 Bratrstwo w nowé Pace V. 1153.
 Brausíná lidského jazyka V. 488.
 Breněk Šwihovský, od J. Kaj. Tyla VI. 673. e.
 z Břesowic Oneš, viz: Kázání.
 Břetislaw I., od Štěpánka VI. 635. d.
 Břetislaw a Jitka od Campana Wodňanského IV. 233., od W. Tháma VI. 607. a.
 Breviář (glagol.) II. 176. III. 927.
 Březňany, viz: Paměti.
 Briefe des Plinius von Hanke von Hankenstein VI. 916.
 Břímě uwalené na hospodina aneb obrana proti falešnému obvinění St. Dubniczay, od J. Blasia V. 776.
 Briseldis a rytíř Rudolf III. 95.
 Brno, viz: Archa, Artikulowé, Extrakt, Kopiař, Maria, Naučení, Památka, Plesání, Popsání, Práwo, Řád, Sententiae.
 Brod český, viz: Písnicka, Řád.
 Brod uherský, viz: Kronika, Paměti.
 Bruncwík, od Prok. Šediwého VI. 608. g. od Tyla VI. 673. 2.
 Brunwíková cesta do Prahy, od W. Tháma VI. 607. 11.
 Brunwíkowo neštěstí asmrť, od W. Tháma VI. 607. yy.
 sw. Bruno, viz: Hodinky.
 Bubeník mladý, od Fr. B. Tomsy VI. 1372. g.
 Bublák, od W. Tháma VI. 607. u. u.
 Bucer, viz: Martin.
 Budějowice, viz: Kázání, Půtky, Zřízení.
 Budič duchovní, od J. Kopidlenského z Rosenfeldu V. 1564.
 Budič křesťanské pobožnosti od Jiřho Bílka IV. 1914.
 Budič otce čeledního, od Jakuba Stříbrského IV. 1864.
 Budič pokání, t. j. XXVI kajících kázání, od Kaspara Motěšického V. 860.
 Budič srdce ewangelický V. 1637.
 Budiček nebeský V. 1522. VI. 2400.
 Budín, viz: Nowina, Nowiny, O porážce, Případnosti, Slawení, Zpráva.
 Bůh autočistě mé a pomoc má, modlitby, přel. od J. Hýbla VI. 2343.
 Bůh jest nejčistší láska, z něm. p. z Eckardthausen VI. 2296.
 Bůh jest otec náš, z něm. přel. od J. Hýbla VI. 2405.
 Bůh mluví k lidem až podnes, řeč od Jana Seberiniho VI. 2064. a.
 Bulla Klementa XIV. papeže V. 478.
 Bulla zlatá Karla IV. od r. 1356. IV. 399.
 Bulle... Antikrista proti prawým křesťanům IV. 518.
 Buquoi, viz: Zpráva, Žádost.
 Bydžow, viz: Wýpisky, Wypsání.
 Buchlow, viz: Knihy.
 Bukarest, viz: Nowiny.
 Bylinky léčící a hojící srdce a ducha poníženého IV. 1913.
 Calvinus judaizans Egydia Hunnia. Příklad. 36.
 Candidus et rubicundus (káz. čes.) od F. Mat. Kruma V. 912. c.
 Cantata zpíwaná od školní mládeže při posvěcení školy w Nimburku, od Dlabače VI. 431.
 Cardillac, z něm. od J. Pečírky VI. 684. 1.
 Carmen lat. et boh. II. 26.
 Carmina dwé na jméno Ferdinanda rakaus. arciknížete IV. 181.
 Carmina nad smrtí synáčka p. Andr. Siwého od M. Heliadesa V. 200.
 Catholicon II. 10.
 Cedr nejvyšší na hoře Libanské, od Mart. Josefa Zaurka V. 980.
 Cedule dílčí II. 104.
 Cedule br. Šimonowa, kterúž psal panóm starsím Hranickým III. 755.
 Cedule dílčí první statku Dobršského IV. 488.
 Cechowé bohobojní a swatí V. 1256.
 Cena aneb vyměření všech lékařství, od Ad. Zalužanského IV. 877. c.
 Cena neb vyměření všech lékařství V. 596.
 Cesta do Marie Celly VI. 2145. 2433.
 Cesta do nebe, od Šim. Lomnického V. 1370.
 Cesta do nebe, od Fr. Kubíka VI. 2215.
 Cesta do nebeského ráje, přel. V. 1451.
 Cesta do západních zemí, od Karla z Žerotína IV. 658.
 Cesta k Ilóře Sion V. 1504. Příklad. 5.
 Cesta k nebi, od Karla Melcara VI. 1809. 2229.
 Cesta k pravé a samospasitelné wíře VI. 1851.
 Cesta k prawému štěstí od J. Kaj. Gatty V. 1514. b.
 Cesta k spasení V. 1475.
 Cesta k životu wěčnému, od J. Wács. Cikady IV. 1622. a.
 Cesta k životu wěčnému, od Mart. Stříbrského IV. 1890. b.
 Cesta křížowá, přel. od B. L. Byšického VI. 2371.
 Cesta křížowá od Jana Holáska VI. 2384.
 Cesta křížowá, od Fr. Hýbra VI. 2383.
 Cesta křížowá od P. Fr. Jabulky VI. 2430. 2453.
 Cesta křížowá, od Jana Nowáka VI. 2390.
 Cesta křížowá, od L. Šwihlika VI. 2420.
 Cesta křížowá, od L. Zieglera VI. 2321. c.
 Cesta křížowá V. 1667.
 Cesta křížowá VI. 2244.
 Cesta křížowá VI. 2279.
 Cesta milosti, od J. Beckowského V. 1445. c.
 Cesta Moskowská IV. 655.
 Cesta otcůw buď pobožných buď hezbožných IV. 1531.
 Cesta otcůw, od Wita Jakěše IV. 1891. a.
 Cesta papeže Pia VI. z Říma do Wídně, od J. Rulíka VI. 1046. d.
 Cesta patriarchy Jakuba, od Jiř. Dikasta z Miřkowa IV. 661. 1474.
 Cesta radostná w tomto plačtiwém audolí V. 1234.
 Cesta Slowáka ku bratrům slowenským na Morawě a w Cechách, od M. J. Hurbana VI. 1000.
 Cesta tureckého legata z Constantinopole do Wídně V. 480.
 Cesta utrpení, od Fr. Fryče VI. 1937. c.
 Cesta w l. 1678, od Jiř. J. Libertina V. 914. e.
 Cesta wíry ewang. křesťana, z něm. přel. od Aug. Franka V. 767. a.
 Cesta z Cech do Jerusalema, od M. Kabátníka III. 194.
 Cesta z města zkázy do blahoslawené wěčnosti, přel. od Jos. Nedomy VI. 2242.
 Cesta z Morawy do Číny, kterauž wykonal Jiří z Drahowa r. 1693, od J. Rulíka VI. 994.
 Cesta z Prahy do Benátek a až do Palestiny, od Oldř. Přefáta IV. 643.
 Cesta z Prahy do Staré Boleslawi V. 1181. 1210.
 Cesta z Wídně do Constantinopole a do Amasie, přel. J. Kocin z Kocinetu IV. 654.
 Cesta života, přel. od J. Achillea IV. 1836.
 Cesta života aneb podstata wíry všeobecné křest., od J. Bohdaneckého IV. 1822.
 Cesty boží nás wedaucí (káz.) od Boh. Tablice VI. 2019. 2228. b.
 Cestopis od J. Kollara VI. 1001.

- Cestování Frid. z Donína IV. 660.
 Cestovůdce Jana Jakuba z Weingarten, kterak při právních stánu městského soud woden býti má w král. česk. V. 610.
 Cikán w kamenické dílně, od Kaisera VI. 635. 2.
 Cíl a praktiky papeženců IV. 606.
 Cirkew Kristowa, od Suchánka VI. 1883.
 Cirkew římská kat. prawau jest cirkwi (káz.), od J. M. Sidona VI. 2061.
 Cirkew sw. obecná, od Bart. Pohorského IV. 1365. a.
 Cirkwe veliké veliké povinnosti, řeč od Jana Seberiniho VI. 206. b.
 Cisiojanus český II. 81; wiz: Kalendář.
 Cítara nowého zákona V. 123.
 Citedlnost wěrného Čecha při šťastně počaté válce 1799. VI. 954.
 Citedlnosti radostné poddaných Pečických, od Jos. Rautenkrance VI. 382. b.
 Citové českých herců w den jmenowin ... p. J. N. Štěpánka VI. 453.
 Citové českých posluchačů při jmeninách p. J. W. Sedláčka VI. 436.
 Citové Chrudimských, an Leop. hrabě z Štollberku za kraj. hejtmana ustanowen byl, od Zieglera VI. 450 c.
 Citové k sl. jmeninám Hynka Šaura, od J. Pohořelého VI. 465.
 Citové ke dnu jmenowin p. Kateř. Pospíšilové VI. 474.
 Citové na den jmenowin ... p. Jan Host. Pospíšila VI. 481.
 Citové osadníků Slanských při obdržení velikého zlatého penize, kterýmž JCM. p. Mat. Šimáka počtil, od A. W. Žitka. V. 439. b.
 Citové osadníků Smečenských při instalaci p. M. Šimáka děkana, od A. W. Žitka VI. 439. a.
 Citové při dojednání p. Aloys. Jos. Krakowského z Kołowrat na arcibisk. stolici, od Ant. Dworského VI. 463.
 Citové při posvěcení za biskupa Satalského p. Fr. Tippmana, od Dworského VI. 470.
 Citové při uwitání J. bisk. M. p. Karla Hanla, proj. od posluch. bohosloví VI. 467.
 Citové při uwitání J. bisk. M. p. Karla Hanla do farní osady Welišské, od J. Müllera VI. 471.
 Citové při weleslawném zaslawení kněžny Ludmily z Lobkowic, od J. Štěpánka VI. 421. b.
 Citové radosti ke dni 19. dubna 1841, jakožto k sl. swátku narozenin J. C. K. M. Ferd. V. VI. 492.
 Citové radosti při druhé slawnosti wídnosti a lásky w Trebechovicích, od J. Krále VI. 423. b.
 Citové študujících Čechů k. staroměst. akad. gymn. při ustanowení p. Petriče na důstoj. prefekta, od Wewerky VI. 411. a.
 Citové wděčnosti a lásky k jmeninám Jos. Jungmanna wděčných žáků gymn. VI. 490.
 Citové wděčných dítek, pronesené matince dne 25. listop. 1833. VI. 473.
 Co bůh, člověk, kdokoliwěk, co já, co ty bože swatý, z franc. Jindř. Boudona V. 1413.
 Co hrdlo ráčí neb 500 rozličných pokrmů atd., od G. Slawomilského VI. 1573.
 Co jest to za mannu skryta, kterauž P. St. Dubnicai ... wydal, od Dan. Kermana V. 762.
 Co jsau cirkewní odpustky? co aučinkují? (káz.) od D. Wácl. Wáclawička VI. 2047.
 Co se s panem generálem Dilli (Tilli) a markrabětem z Durlachu zběho V. 260.
 Co se wleče neutěče, od Štěpánka VI. 635. aaa.
 Codicillus, wiz: Památka.
 Commentarius rerum in orbe gestarum, přel. od Jak. Beskowského V. 256.
 Commentum super Poeniteas cito. (též w českých werších) III. 16.
 Compendium některých přednějších artikuluw přawy wíry, od Dan. Solnického IV. 1361.
 Compendium verborum maxime necessariorum V. 60.
 Concio Christi ad mulieres od Jiř. Tesáka IV. 1613. f.
 Conciones dominicales, od Ant. Kelského V. 875. b.
 Conciones festuales, od Ant. Kelského V. 875. a.
 Consolatio cujsdam afflictissimi hominis IV. 1812. a.
 Constantinopole, wiz: Cesta, Nowiny, Poselství.
 Constantinus veliký, komedie IV. 237.
 Constitutiones juris metallici Wenceslai II. (lat. český) II. 91.
 Contractus monasterii sc. Georgii IV. 587.
 Controversiae et querelae exulum bohemor. Přid. 8.
 Copiarium III. 15.
 Copiarium listůw III. 461.
 Copiarium missivarum civ. Olomuc. IV. 1142.
 Copiarium za Jiřiho III. 462.
 Così fan tutte, zpěwohra VI. 649. a. VI. 655. b.
 Cti ochránce podiwný jazykůw skrotitel, sw. Jan Nep. w chrámě swém, w Hradci Král. ... oslawený od Woj. Dobrohława V. 932. b.
 Ctitel sw. Jana Nep. od Kašp. Weingra VI. 2257.
 Ctiwěník ke cti a sláwě rodičky boží ... V. 1124.
 Ctnost III. 65.
 Ctnost wede ku prawému štěstí, přib. od Mat. D. Matěky VI. 823.
 Ctnosti a swátosti sw. Štěpána od Zdenka Jiřiho Chřepického z Modliškowic V. 949.
 Cursus civilium sententiarum II. 89.
 Cwičení ustawičné we 3 wěcech od Jana Opsimatea IV. 1894. a.
 Cwičení se w pobožnosti přel. od J. Cyrilla Třebického IV. 1988.
 Cwičení duchowní každodenní w tovaryštwu koleje Jičinské od J. Košticinusa V. 464. 1410.
 Cwičení duše kající přes 40 denní půst každého dne V. 1398.
 Cwičení křesťanské dušem k spasení, od Bohumíra J. Bilowského V. 867. d.
 Cwičení a naučení o sw. modlitbě V. 1402.
 Cwičení w dokonalosti přel. od Jiř. Konstace V. 1408. c.
 Cwičení duchowní sw. otce Ignacia z Loyoly V. 1444.
 Cwičení a rozjímání wšeliké V. 1513.
 Cwičení duchowní w prawém křest. obcowání V. 1629.
 Cwičení dewítidenní ctnosti ke cti a chwále sw. Fidelia z Sigmaringu z něm. přel. V. 1644.
 Cwičení české pro chowance c. k. kadetního domu od P. A. Spurného VI. 126.
 Cwičení a mluwení jazykem německým od Rautenkrance VI. 129.
 Cwičení se w mluwení českým i německým jazykem VI. 132.
 Cwičení k wyslowowání a učení něm. řeči VI. 142.
 Cwičení dítek každého stawu od Jana Rulíka VI. 1284. a.
 Cwičení o počtách od Ig. Drlíka VI. 1391.
 Cwičení a užívání zbraně ... VI. 1450.
 Cwičení se we zbrani jednotlivých wojáků, řad a zdělků c. k. pěchoty přel. T. Burian VI. 1451. b.
 Cwičení počátečné w náboženství pro školy protestantské přel. od Št. Lešky VI. 1801.
 Cwičení pro ženichy a newěsty od J. Kerneru VI. 2129.
 Cwičení nábožná k slawnosti božího těla VI. 2252.
 Cwičení se w pobožnosti k wykonání křížowé cesty VI. 2314.

- Cvičení se w pobožnosti k sw. Janu Nep. VI. 2285.
- sw. Cyrillus a Meth. wiz: Putování, Wypsání. Cyrillo-Methudiada, báseň od J. Holého VI. 553. b.
- Cyropaedia od Abrahama z Gunterodu IV. 279.
- Čaba, wiz: Pamětnosti.
- Čabelický, wiz: Kázání, Rod.
- Čanád, wiz: O dobytí.
- Čarodějná citara, od Majobera VI. 622. a.
- Čarodějné zrcadlo, od F. Heimbachera VI. 621. b.
- Čarodějnice od Pet. M. Weselského VI. 873. b.
- Čarodějnice Oliborn od Fr. Heimbachera VI. 621. c.
- Čarodějnice od J. Tandlera VI. 616. b.
- Čas bolestného umučení a newinné smrti p. n. J. Kr. od Michala Semiána V. 170.
- Čas pravý k mluvení a pravý čas k mlčení dle příkladu sw. Janá Nep. V. 1032. 1033. 1036. 1037. 1039.
- Čáslaw, wiz: Sněm.
- Časopis morawsko-slezský VI. 760.
- Časopis musejní VI. 747.
- Časopis pro katolické duchowenstwo VI. 1738.
- Časopis technologický od sw. Pawla VI. 1584. b.
- Částky jazyka českoslow. w obrazích pro mládež od F. Kämpelika VI. 91. b.
- Čech a Lech, dle Stegmayra VI. 607. kk. VI. 635. y.
- Čech a Němec, od Štěpánka VI. 635. q.
- Čechie učená od J. Rulíka VI. 1127. c.
- Čechořečnost od Jiř. Petrmanna VI. 39.
- Čechořečnost od Wácl. Rosy V. 23.
- Čechoslaw VI. 739. 749.
- Čechoslowan od Fr. Cyr. Kämpelika VI. 91. a.
- Čechowé milí, jenž žádáte býti věrní atd. (traktat) od Pawla Bydžowského IV. 1228. a.
- Čechy, wiz: Děje, Dějepis, Dějiny, Historie, Kronika, Letopis, Letopisové, Poselkyně, Poslanpnost, Příběhy, zeměpis.
- Čelikow, wiz: Kázání.
- Čenwic, wiz: Kázání.
- Černín, wiz: Wítání.
- Černohorci, od P. Chochoლაუსka VI. 898. b.
- Černowický, wiz: Památka.
- Černý Bedřich, od K. Pichlerowé VI. 893.
- Černý Janoš, dle Waldena VI. 843. e.
- Čert lowčí IV. 1818.
- Čerwená suknička VI. 884.
- Čerwené a bílé růže, od Šmida VI. 1360. e.
- Čerwenopláštěník, dle Kotzebue VI. 705.
- Česká láska od Fr. Nowotného VI. 866.
- České listy od Sigf. Kappera VI. 353.
- Českoslawá dokonalosti králowské wznesené ctnosti aneb sw. Wáclaw od Eug. Rádlá V. 973. a.
- Čest a chwála Josefu Kalazanskému od pap. Benedikta XIV. odevzdaná od Joan. Iwanowicze V. 1019.
- Čest a newina ženského pohlawí IV. 688.
- Čest a slawa Wysokomeytská z rozhlášené studně od Ferd. Jos. Částky z Sternšteina V. 557. a.
- Čest poslední J. P. Ježišowíci... od J. Kociana VI. 2084.
- Čest poslední Mat. Bláhowi VI. 2099.
- Čest, slawa a chwála Josefa otce a pěstaua spasitele V. 1270.
- Čest stolu páně od Gallury VI. 1825.
- Čest trojí od trojnásobní zásluhy zplozené od Fr. Rafaele Koliandra V. 1016.
- Čestmír, od Kaj. Tyla VI. 673. b. sw. II.
- Čiň práwě od Jos. P. Kauna VI. 847. b. 1336. d.
- Čína, wiz: Cesta, Spůsob.
- Činkota, wiz: Kázání.
- Činow, wiz: Reč.
- Činowský wiz: Kázání.
- Čítánka od Franty VI. 29.
- Čítánka od Swobody VI. 27.
- Čítánka pro školy slowanské VI. 1325.
- Čítánka pro školy slowanské od Kollára VI. 1327.
- Čizba na dívky, opera od Tandlera VI. 616. g.
- Článek čtvrtý wíry katolické od Tom. Xaw. Lastowky z Hulčina wyložen V. 830. 880. 1018.
- Článekowé učení stapancůw kněze Martina III. 616.
- Článekowé učení Waldenských a Pikhardůw III. 617.
- Článekowé wíry Štěp. Szegedina Příd. 142.
- Článekowé wojenští pro c. k. armádu od J. Zlobického VI. 1447.
- Článekowé dewět proti kalichu od Jošta z Rosenberka III. 641.
- Člowěk i bez zásky může wyhrati přel. od Zbraslawského VI. 692.
- Člowěk poslaný od boha, kterémuž jméno bylo Jan (Norb. Rupia, Skalnika) Příd. 131.
- Člowěk w podobenství od W. Frosta a W. Kotátka VI. 1168.
- Člowěk pravý dokonale swátosti dostatečný... sw. otec... Bernhard... od J. W. Steydla V. 926.
- Čtení s ewangelium I. 4. III. 593.
- Čtení nedělní a swáteční III. 588. 601. IV. 1199. 1201. 1204. VI. 1722.
- Čtení české Příd. 14.
- Čtení se summou na zhory Příd. 150.
- Čtení o schytralé Finettě jinak Popelce IV. 268.
- Čtení o užívání kuřlawého a šňupawého tabáku přel. od B. J. Dlabáče VI. 1599.
- Čtení z listu apoštola Pawla od J. Pawlíka VI. 2234. a.
- Čtyrohranáč III. 72.
- Čtvrté přikázání boží od Nierice VI. 1372. o.
- Čtyry strážě na jednom stanowišti, z něm. od Štěpánka VI. 635. f.
- Đábel čedlní od P. Glasera IV. 692.
- Đáblůw kůln etc. přel. od Štěpánka VI. 635. vv.
- Đáček kaznedlník, od Pogodina VI. 853.
- Daddy dary, od W. Krameriusa VI. 806. f.
- Dafny od Gesnera VI. 541. l.
- Dalmatie, wiz: Nowiny.
- Dáme krew a život pro našeho krále, od Stuny VI. 611. u.
- Damon o swé Kloi od Dlabáče VI. 360. h.
- Dar nowého léta od Six. Palmy IV. 1863. b.
- Dar nowého léta všem pp. hercům od Wácl. Melezinka VI. 366. a. B.
- Dar zlaté ruky od Bart. Kozlanského V. 1371. b.
- Dar zlatý nowého roku... VI. 2213.
- Dar zlatý od Sixta Palmy IV. 1863. d.
- Dárek dobrým dítkám od Jos. Dundra VI. 1315.
- Dárek hodným děwčátkům též hodným chlapečkům od K. Štorcha VI. 1381. a. b.
- Dárek malý obětowaný české mládeži od Aug. Jiř. Suchánka VI. 1304. b. 1375.
- Daubrawnická, wiz: Kázání.
- Dawid, wiz: Chwalozpěw, Zpěw.
- Dcera bratra Filipa, od Hafnera VI. 617. b.
- Dcera Faraonowa, od Fogla VI. 641. l.
- Dcera lakomcowa, z franc. přel. od Uhlíře VI. 704. 2.
- Dcera Muzy we třech zpěwích, od Sam. Godry VI. 310.
- Dcerka, od J. Husa III. 873. a.
- Dcerka sw. Jindříšská sw. p. Barbora V. 1288.
- De abominatione III. 77.
- De citationibus secundum jus terrae boh. III. 477.
- De coelestibus gaudiis, přel. od Jiř. Fera V. 715. e.
- De judicio particulari, od Jiř. Fera V. 715. c.
- De miraculis ad fontem sc. Wenceslai in Bawaria, od Frid. Bridela z něm. přel. V. 1180.

- De octo partibus orationis Aelii Donati IV. 14.
 De poenis inferi, od Jiř. Fera V. 715. h.
 De sc. Liborio, od Frid. Bridela V. 1269. c.
 De septem sacramentis III. 372.
 De traditionibus, přel. od Jiř. Fera V. 715. d.
 De veritate et praestantia reliquiarum ecclesiae metropolitanae cum an. 1645 Pragani fuissent delatae, od Jiř. Fera V. 1160. f.
 Debbora wítězná nad Jizarau V. 1038.
 Dědek, od Prok. Šediwého VI. 608. c.
 Dědičná smlauwa, od Vogla VI. 673. 4.
 Děje mocnářstwi rakauského, od W. W. Tomka VI. 984.
 Děje pamětni 30leté wálky, od Tom. Kubelky VI. 992. c.
 Děje Pražské, od W. W. Tomka VI. 1027. b.
 Děje země české, od W. W. Tomka VI. 984. b.
 Dějepis české země, od J. Malého VI. 985.
 Dějepis český s krátkým přehledem zeměpisu českého a morawského, od P. Neumanna VI. 989.
 Dějepis starší a nejnowější literaturná obnowa národu ilýrského, přel. od Čejky VI. 986.
 Dějepis všeobecný od W. W. Tomka VI. 984. a.
 Dějepis ze žiwobyti pap. Pia VII., od Tom. Kubelky VI. 1056.
 Dějiny české w obrazích, od W. Hanky VI. 972. c.
 Dějiny města Plzně V. 324.
 Dějiny Římské z Aurelia Victora, přel. od Josefa Chmely VI. 926. a.
 Dekachord český neb kancionál V. 88.
 Deklamowánky, od Burgersteina VI. 352.
 Deklamowánky, od Klipery VI. 307.
 Deklamowánky, od Rubše VI. 325.
 Deklarací Ferdinanda III. na obnowené zřízení zemské V. 601.
 Deklarací majestátu na acht proti papeži Pawlowi III. IV. 519.
 Dekret bratrský IV. 507.
 Dekret knížete Karla Lichtenšteinského V. 362.
 Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním spůsobem, z něm. přel. od M. Markowice VI. 1765. c. týž s novým poznámenáním proti onomu . . . od J. Chmely VI. 1765. e.
 Delarobrowá, wiz: Aninka.
 Dělník pilný pro čest a sláwu boží, od Hiacintha Fabriciusa V. 1035.
 Dembinský, wiz: Wýwod.
 Demetrius, wiz: Wypsání.
 Den bude ten, ne kde zlatý než kde swatý V. 1415.
 Den dobrý nábožného křestana V. 1353.
 Den dobrý s modlitbau začatý V. 1496. 1620.
 Den křestanský, přel. od Mich. Causina V. 1411.
 Den poslední, od Fr. Raymana VI. 536.
 Den pravý a zázrak božské milosti sw. Jana Nepom. V. 1022.
 Den saundni od Mik. Krupčorského IV. 1407.
 Den swatý neboliž knížka nebeská z rozličných písem sw. VI. 2245.
 Den weliký se blíží neb příprawa maličkých k sw. přijímání, dle Junga VI. 1367.
 Dennice, od J. Malého VI. 758.
 Dennice katolické pravdy V. 775. 874.
 Dennice šťastnějšího dne předchůdce, od Fr. Nedomana V. 1350. a.
 Dennik poslu kr. Jiřiho III. 191.
 Dennik Widsenský V. 354.
 Desátek ke cti sw. Frant. Xaw. V. 1631.
 Desatero božích přikázání, od J. Jawornického VI. 1911.
 Descriptio činůw čtyr potentatůw francauz., brandenb., sask. a baworsk., od Fr. Rosana V. 328.
 Desítka apoštolská sw. Xaweria, od J. Libertina V. 1463. b.
 Děťátka i newiňátka i hned po křtu tělo a krew boží že přijímati mají, od Paw. Bydžowského IV. 1228. e.
 Deus solus V. 1433.
 Děwče Marienburské, přel. od J. W. Žáka VI. 682. d.
 Děwče rybářské z Helgolandu, přel. od Fr. B. Tomsy VI. 1372. h.
 Děwče s růžovým wěncem ze wsi Owenče na ožinky k JMC. Františkowi a Marii Terezii králi a králowně české 12. Srp. 1792., od Fr. Jana Wawáka VI. 364. c.
 Děwin, básěň od S. Hněwkowského VI. 542. a.
 Dewitník duchowní, z wlask. V. 1566.
 Dewitník Swato-Prokopský V. 1654.
 Deym Kauřima města atd., od Jind. Wácl. Zywaldy Kauřimského V. 310.
 Dialogus mezi Čechem a Pikhartem, od Mik. Konače III. 774.
 Diamant krále duchů, od Raimunda VI. 649. b.
 Diarium obležení hradu Pernšteina od Šwedů od Mik. Fleškyna z Auerspachu V. 303.
 Diarium Pernsteinense IV. 1140.
 Diarium Smila Osowského IV. 407.
 Diarium toho, co se skrze pruské obležení města Prahy w r. 1757 stalo V. 296.
 Diarium toho, co se w čas tureckého dobývání města Widně zběhlo V. 271.
 Diarium Walacho-Meziřicense IV. 1127.
 Diarium zběhlých ze všelikých příhod od r. 1640—1657. V. 279.
 Dicta Graeciae sapientum, přel. od Paw. Worličného IV. 274.
 Dicteria seu proverbia boh. od Jak. Srnce IV. 29.
 Dictionarium lat. boh. studio et opera M. Da. Adami IV. 36.
 Dictionarium lat. boh., od Černohorského V. 54.
 Dictionarium lat. boh., od W. Dasypa IV. 37.
 Dictionarium lat. boh., od J. Hübnera V. 59.
 Dictionarium lat. boh. Th. Rescheli IV. 34.
 Dictionarium nominum verborumque secundum accidentia Grammatices latinae degestorum IV. 42.
 Dictionarium quatuor linguarum V. 52. 53.
 Dictionarium septem linguarum a Petro Loderaker IV. 41.
 Dictionarium trium linguarum III. 12.
 Dictionarium von drei Sprachen, od Kašp. Wussina V. 58.
 Dies amoris, přel. od Jana Libertina V. 1463. c.
 Dies sacer, festus et profestus, od Tobiáše Čakerta V. 1611.
 Dietetika, od Boh. Tablice VI. 1601.
 Dík otci vlasti Josefowi II., od Woj. Kofary VI. 367. a.
 Díkůčinění křest. w příčině slawné wiktorie proti hrab. Tyllymu V. 261.
 Díkůwzdání p. prof. Frant. Swobodowi od jeho žáků r. 1811. VI. 404.
 Diky stoletní bohu složené, od Wácl. Stařimského V. 1006.
 Dílo denní křestanské od Zig. Crinita IV. 1854. c.
 Diokletian, wiz: Wlci.
 Discursus sphaerici, od Jak. Wácl. Dobřenského Černomostského V. 510.
 Disertatio philologo-critica de literis Slavorum, od Ant. Bernoláka VI. 41. a.
 Disticha moralia Catonis cum enarratione Bojem. Pauli Aquinatis Hradeceni IV. 277.
 Dítě lásky, přel. od Tháma VI. 607. dd.
 Dítky pokřtěné mají býti k stolu páně připuštěny, od Jana Miroše III. 769. 780.

- Ditrich, wiz: K jmeninám, W den.
 Ditrichstein, wiz: K jmeninám.
 Diurnal Sixta Kandida IV. 209.
 Divinum divini amoris, přel. od Frid. Bridela V. 1417. b.
 Div veliký, jenž se při jedné sprostné děvečce stal, od Kyriaka Slichtenberga IV. 842.
 Div veliký, kterýž se stal w kníž. slezském IV. 808.
 Diwadelní ochotník od Kašky VI. 173. 188.
 Diwadlo boží od Mart. Konečného IV. 844.
 Diwadlo božeho řízení, sw. Job, z lat. přel. od Křišť. Lupiusa V. 817.
 Diwadlo duchovní Metastasia přel. Příd. 74.
 Dívčí hrdinnost od Wilsona VI. 853.
 Dívka z čarovních krajů, od Rainunda VI. 659. 1.
 Dívka Malinská od Bulwera VI. 853.
 Diwochowé, přel. od Chmely VI. 645. g.
 Diwotworce veliký etc. sw. Jan Nepomucký, od Fr. Jos. z Wilkanowa V. 955.
 Diwotwornice nobeská, blahos. p. Maria Cellenská od Adalb. Eremitaše V. 1206. b.
 Diwotworný klobauk od W. Klicpery VI. 644. a. b.
 Diwové welicí w Nowém městě w zemi německé IV. 806.
 Dni sw. osm sw. Ignacia z Lojoly, z lat. přel. od Frant. Mušky V. 1524.
 Dnowé tři Swatomila, přel. od Tobiáše Čakerta V. 1485. b.
 Do Hájku swatého wůdce cesty V. 1208.
 Do všeho se plete, od Jüngerera VI. 682. a.
 Doba prvního člověčenstwa, od J. Sl. Tomička VI. 1073. b.
 Dobrá Bétolinka, od Hölty VI. 498. d.
 Dobrá dcera a šťastné shledání, od Šmida VI. 1324. f.
 Dobřanský klášter; wiz: Acta.
 Dobromír, od br. Mikuláše IV. 88.
 Dobropisemnost česká, od Čelakowského VI. 56.
 Dobropisemnost od Wlasáka a Zieglera VI. 58. VI. 59.
 Dobropisemnost německá, od J. Jawornického VI. 47. od Smitta VI. 49.
 Dobrosław, od Zieglera V. 740. a
 Dobrota a maudrost boží při rychlém ctitelů swých ze swěta wychwacování, od Sam. Ambroziusa VI. 2079.
 Dobrota boží má útěcha, má důvěra (modlitby), přel. od Karla Horšího VI. 2366.
 Dobrota swrchowaná p. n. J. Kr. . . . III. 623.
 Dobroty Smichoroda (od Fr. Heka) V. 593.
 Dobrowský, wiz: Witání.
 Dobrozvěst, od Krameriusa VI. 738. b.
 Dobrš, wiz: Cedule.
 Dobrý Miroslaw a zlý Jetřich, přel. od Fr. Jachima VI. 1346.
 Dobrý saudec (bonus judex), od M. Vikt. Moráwka IV. 213.
 Dobrý ton, od Töpfera VI. 673. b. (IV.) a. 693. 1.
 Doby hlavní z žiwota Jana Nep., přel. od Frant. Tomsy VI. 2184.
 Dobyť Jericha, od Floriana VI. 853.
 Dobyť Smolenska, od Weissenthurnowé VI. 716. 1.
 Doctrina et veritas animabus pernecessaria od Boh. J. Břilowského V. 867. e.
 Documenta abbatiam ord. cisterc. Coronae (Goldenkron) concernentia ab anno 1509—1616 (česky) IV. 594.
 Documenta monasterii canonicorum reg. Lateran. in Borowan concernentia ab anno 1412—1769 (česky) V. 451.
 Documenta monasterium monal. Clarissarum Crumloviae concernentia III. 185.
 Documenta monasterium monialium ord. praemonst. in Chotěšow concernentia ab anno 1197—1644 (česky) V. 404. b.
 Documenta Praege in Zderaz IV. 582.
 Documentum e monaster. Dominican. in Pisek IV. 599.
 Dokázání prawého učení katol. proti kacírům IV. 1351. c.
 Dokonalá angelská swátost na zemi sw. Jana od Kříže etc. V. 941.
 Dokonalost sláwy sw. Jana Nep. V. 1212.
 Dokonalost swatá a dokonalá swátost sw. Jana Nep. od Alb. Rebmanna V. 963. a.
 Doksany, wiz: Knihy, Listiny, Privilegia, Sbirka, Wýsady.
 Doktor Faust, od Stuny VI. 611. e.
 Doktor Faust, od Hněwkowského VI. 542. b.
 Doktora Fausta čepička od Hoppa VI. 701. 1.
 Domácí lékař od Zieglera VI. 700. 2.
 Domácí rozepě, od Týla VI. 673. c.
 Domažlice, wiz: Dopisy.
 Domeček lauretanský w sw. lese od J. Wácl. Zik. Frid. Steydla z Greifenwehru V. 926. b.
 sw. Dominik, wiz: Pobožnost, Slunce, Towaryši, Ustanowenie, Ziyot.
 Domluwa jednoho Čecha w důležitosti zachování zdraví VI. 1598:
 Don Juan, dle Moliera VI. 607. i.
 Don Juan zpěwohra VI. 635. II: k. 649. d.
 Donat duchovní. Příd. 16.
 Donatus lat.-boh. M. J. Rheni V. 35.
 Donatus lat.-slawicuv od Paw. Doležala V. 36.
 Dopisowatel pro Čechy a Slowany VI. 1092.
 Dopisy baworské III. 496.
 Dopisy Domažlické III. 167.
 Dopisy Holického Alše z Sternberka III. 494.
 Dopisy rodu Hradeckého III. 489.
 Dopisy Prokopa z Rabšteina III. 486.
 Dopisy Oldřicha z Rosenberka III. 487.
 Dopisy Kašpara Šlika z Holiče III. 485.
 Dopisy rodu Šwamberského III. 490.
 Dopisy Tábořské III. 484.
 Dopisy Zwikowské III. 493.
 Dopisy Karla z Zerotína IV. 244.
 Dračí jeskyně u červené skály od Holmanna VI. 701. 2.
 Drahomira od Štvána VI. 612. a.
 z Drahova Jiří, wiz: Cesta.
 Drak Notjaický, od Chochołuška VI. 898. e.
 Dráteník, od J. K. Chmelenského VI. 659. c.
 Drawí ptáci přel. od Stuny VI. 611. g.
 z Dražowa, wiz: Kázani. Promluweni.
 Dřewěnky, od Goldschmieda VI. 619.
 Dsky manské biskupství Olomanc. IV. 960.
 Dub Cernohorský, od Ant. Puchmayera VI. 394.
 z Dubé Jindř. wiz: Psani.
 Dubniczay, wiz: Břimě, Co jest to.
 Duga, wiz: Zalozpěw.
 Duch času, od Raupacha VI. 684. 2.
 Duchowé a strašidla od J. Jawornického VI. 1196. b.
 Duchowé skalni VI. 790.
 Duchovní domácí hodiny z něm. přel. P. Jakobæi V. 1623. a.
 Duchovní křestansko-katolické jádro všech modliteb od K. Neumanna V. 1598.
 Duchovní pozdwižení pobožného lidu Pražského na den sw. Wáclawa etc. V. 889. b.
 Důkaz od jedné dohazowačky, kterak některé paní swé děwečky kazejí VI. 1229.
 Důkaz, že katolici i pod jedním spůsobem žiwého těla i krwe p. požívají od J. Hubálka VI. 1781.

- Důkaz, že kazatelé Augšp. a Helw. vyznání nejsou knězi, od W. Rokosa VI. 1782.
- Důkaz, že žádná žena člověkem není VI. 592.
- Důkazy sprostopochopitelné křesť. kat. víry VI. 1828.
- Důl duchovní, od Wácl. Alex. Schmidta V. 1610.
- Důležitost stálého vyznání zjeveného náboženství Kr., od W. Laukoty VI. 1813.
- Důležitosti španělské, přel. od Tom. Kubelky VI. 966.
- Dům na silnici, od Kotzebue VI. 637. I. díl. c.
- Dům věčnosti, od Jana Malobitského V. 1421. c.
- Dům zlatý na horách zlatých, od Iwana Knoblocha V. 953. a.
- Durlach, viz: Co se etc.
- Durynsko, viz: Nowiny.
- Düsseldorf, viz: Připis.
- Důstojnost a sláva rodičky boží v modlitbách i písních, od Seb. Sedivého VI. 2419.
- Důstojnost a vyvýšenost sv. manželství, od Jana Hertwicusia IV. 1646. a.
- Duše hledající Hospodina, od J. Pawlíka VI. 2234. b.
- Duše pobožná, od J. Opsimatea IV. 1-94. c. od Jiř. Streyce IV. 1418.
- Duše v očištění, od Frid. Bridela V. 724. d.
- Dušesloví zkusebné, od Ferd. Hyny VI. 1165.
- Dušesloví, od Kampe VI. 1163.
- Dušesloví, od Zahradníka VI. 1166.
- Důvod všecy rodiče zavazující k tomu, aby dítkám svým ochranné ošpyky vstřípiti dali, od J. Aug. Langhoffera VI. 1617.
- Důvodové mocní toho, že Alkoran turecký z dábla pošel, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. a.
- Důvodové patrné z starých sněmů a z učení předkův našich pod obojí z slova božího sebrání IV. 1296.
- Důvodů šest o nemluvníkách, od Wita Jakše IV. 1389. a.
- Důvodů šest, že jednota bratří Bolesl. z Boha není, od W. Starma IV. 1323. a.
- Důvodů 35, pro které všickni ewangelišti Čechové za jedno býti mají, od M. Sam. Martiniusa z Dražova V. 698. d.
- Dwa bratři, od J. K. Tyla VI. 841. g.
- Dwa buchy a tři suchy, od Jiř. Palkowiče VI. 630.
- Dwa přátelé a jediný kabát, od Kastelliho VI. 673. b. Sw. III. b. 693. 2.
- Dwanáct na jednoho aneb Stojmir VI. 870.
- Dwanáct spících panen, přel. od Fr. Dauchy VI. 706. 1.
- Dvě Marie, dle Jakoba VI. 848. e.
- Dvě nestejně sestry, od Amalie Šope VI. 845.
- Dvě sestry z Jihlavy, od Hafnera VI. 635. 3.
- Dvě slova, přel. od Štěpánka VI. 635. it.
- Dvě stě látek k předpisům při cvičení se v krasopísání, přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. d.
- Dwojčata, od W. Klicpery VI. 644. y.
- Dwojence, od Holbeina VI. 700. 3.
- Dwor** radda, přel. od Kasparidese VI. 605.
- Dwür nebeský. Příd. 18.
- Dwür swatý, přel. od J. Barnera V. 1452.
- Dýlka p. n. Jež. Kr. Příd. 20. a.
- Dýlka panny Marie Příd. 20. b.
- Dýrnal Jakobeá, od Jiř. Dačického Příd. 42.
- Ecclesiasticus aneb kniha Jesua syna Syrachowa V. 663.
- Edikt smlauwy mezi p. Joanem d' Austria a stawy zemskými v Nidrlantu IV. 371.
- Edmund a Bělinka, od A. Švihlika VI. 830. b.
- Eduard w Šotsku, dle Kotzebue VI. 679.
- Edwin a Emma, přel. od Dlačče VI. 623. b.
- Echo přátelské neb jekot od Zelené hory, od Eug. Rábla V. 973. c.
- Ekloga o narození paně V. 162.
- Elegie, od J. Turza.
- Elegie na Chlumu Mlikosrbském, od Jos. Kernerera VI. 440.
- Elegie na Karla Fürstenberka, od J. Nejedlého VI. 39f. a.
- Elekta, viz: Žiwotopis.
- Elementa declinationum et conjugationum IV. 18. V. 40.
- Elementa lat. et boh. linguae III. 2.
- Elementa lat., boh. ac germ. linguae IV. 12.
- Elementa linguae slavo-bohemicae, od Pawla Doležala V. 27. c.
- Elementa universalis linguae slavicae, auctore J. Kerkele VI. 101.
- Elementarunterricht in der böhm. Sprache, von Ant. Lischka VI. 78.
- Elementarwerk der böhm., deutsch. und lat. Sprache, von Fr. Tomsa VI. 127.
- sw. Eliáš, viz: Summa.
- Eliezer a Naftali, od Floriana VI. 853. a.
- Elisava, kněžna Wolharská, od Weissenthurnové VI. 649. c. VI. 675.
- Emaus, viz: Listiny, Missál.
- Emma aneb dítěti láska VI. 672. 1. 698.
- Emilie Galotti, od Lessinga VI. 627. VI. 707.
- Engelbrecht, viz: Příhody.
- Engliš, viz: Hádání.
- Enchiridion seu manuale curatorum III. 840.
- Enchiridion Jana Bosáka z Chyše IV. 1258.
- Enchiridion Joan. Pistorii IV. 1358.
- Enchiridion sw. Augustina od J. Makowského IV. 1755.
- Enchiridion M. Luthera V. 800.
- Enoch, t. j. o stálem lidí bohu oddaných s bohem chození V. 1406.
- Entwurf zu einem allg. Etymologikon der slavischen Sprache, von J. Dobrowský VI. 147. a.
- Enzmann, viz: Řeč.
- Epigrafy lapidární na arciwěvodu Karla, od Hankensteina VI. 1050.
- Epigram, od Kotzebue VI. 675.
- Epistola ad quemdam baronem Moraviae degentem III. 771.
- Epistola comitalis Jessenii ad Ungaros IV. 446.
- Epistolae indicæ patrum S. J., od Balt. Hostaunského IV. 492. b.
- Epistoly sw. Pawla II. 119. III. 587.
- Epistoly sw. Augustina II. 127.
- Epistoly lat. et boh. III. 465.
- Epistoly Husa III. 609. c.
- Epistoly M. Jakuba lékaře III. 672.
- Epistoly proti Pikardům, od J. Kostky III. 680.
- Epistoly nedělní s výklady, od M. Jakobella III. 836.
- Epistoly blaženého Euzebia k Damazowi III. 860.
- Epistoly k sw. Augustinowi, od Cyrilla III. 866.
- Epistoly a ewangelia nedělní a swáteční IV. 1203.
- Epistoly a ewangelia i pašije IV. 1205.
- Epistoly dvě Jana Kalvina IV. 1226.
- Epistoly k městu Siberi, od sw. Cypriana IV. 1759.
- Epistoly sw. Ignatia IV. 1762.
- Epistoly o žiwotu samotném, od Basilia Wel. IV. 1774.
- Epistoly a ewangelia času postního při mši swaté VI. 1729.
- Epistoly Etesia Matěje Sušického. Příd. 21.
- Epithalamion Mart. Philomusa IV. 184.
- Epitome Balbina, přel. od Paw. Pučálky V. 297.
- Epitome a zpráva z rozličných kronik V. 365.
- Erby některých panských rodin IV. 496. V. 336.

- Erdbeschreibung von Mähren s českými jmény míst VI. 1142.
- Etan hlasitě prozpěvující aneb písničky nábožné V. 114.
- Etymologia vocum slavicarum, od Ant. Bernoláka VI. 97. b.
- Eulenspiegel, viz: Historie.
- Eustachia, od W. Filipka VI. 1351. b.
- Eustachius, od Šmida VI. 1333. b.
- Ewangelia, viz: Summaria.
- Ewangelia nedělní a sváteční II. 118.
- Ewangelia a epistolami s kalendářem (Jiljí z Ratiboře přepsal) III. 597.
- Ewangelia aneb čtení swatá, kteráž slowau pašije, od Jana Blahoslawa IV. 65.
- Ewangelia IV. 1200.
- Ewangelia a epistolý IV. 1202.
- Ewangelia na ned. a swátky, od Jana Grilla IV. 1207.
- Ewangelia et epistolae, quae in ecclesiis unitatis fratrum explicari solent IV. 1210.
- Ewangelia s epistolami na neděle a swátky V. 668. 669. 670. 673. Příd. 23.
- Ewangelia tak též i epistolý, od W. Gleycha V. 672.
- Ewangelia s rytmy, od Jana Pachæa Budinského Příd. 91.
- Ewangeliem sw. Jana I. 3.
- Ewangeliem Sázwawské I. 8.
- Ewangeliem sw. Matauše II. 120.
- Ewangeliem etc. s výkladem Erasima Roterodamského IV. 1491.
- Ewangeliem etc. w přemýšlowáních předložené V. 1502.
- Ewangeliem wywoláwací nejstarší etc., od Ondř. Jurgiewického IV. 1368.
- Ewropa w ohledu národopisném VI. 1075.
- Exekucí na těch, kteříž nejprwé králi Matišowu a pak Ferd. se sprotiwili V. 205.
- Exemplár smíření a spokojení se se stawy král. uhersk. IV. 363.
- Exercier-Reglement pro c. k. Infanterii, přel. od J. Nejedlého VI. 1448.
- Exercitia octidua V. 903. 1457. 1599.
- Exercitium katolické V. 1110.
- Exercitium katolických žen nemocných V. 1600.
- Extrakt z register zemských púhonů mark. morawského III. 329.
- Extrakt artikulůw z práw zemských IV. 939.
- Extrakt ze všech sněmů král. českého od r. 1542—1615. IV. 983.
- Extrakt pořizení kšaftowních IV. 1148.
- Extrakt do fišku potažených statků w Čechách za Ferd. II. V. 276. b.
- Extrakt z obnoveného práwa a zřízení král. česk. V. 603.
- Extrakt snešení obecního sjezdu w Brně r. 1640, od Bern. Diwiše Petrwaldského V. 636. b.
- Extrakt z kwaternů některých pořizení kšaftowních V. 637.
- Exulanti, viz: Controversiae.
- Ezop obnovený, od W. Krameriusa VI. 573.
- Fabri, viz: Naděje.
- Fabriciusowá, viz: Nařikání.
- Fabrikant, od Devrienta VI. 635. 1.
- Fædor aneb Sokratesowo poslední rozmlauwání, přel. od J. Černého VI. 1164.
- Fagyát, viz: O dobytí.
- Falkonina, viz: Služebnice.
- Fama posthuma s. Joannis Nep., od Jiř. Fera V. 1254.
- Fándly, viz: Toto etc.
- Farář, t. j. zpráwa a způsob etc., od Jana Polánka V. 1108.
- Farrago collectaneorum genealogicorum et aliorum V. 341.
- Faust, viz: Doktor Faust, Historic.
- Faust, zpěwohra, přel. od Karla Macháčka VI. 649. d.
- Faust, od Klingemanna VI. 673. 5.
- Faust druhý, od Stěpánka VI. 635. II. f.
- Fedor a Ludowíka, od Nierice VI. 1372. r.
- sw. Felix, viz: Palma, Wýtah.
- Ferdinand a Kalista VI. 791.
- Ferdinand I., viz: Akta, Artikulowé, Kázání, O skonání, Písnička, Příběhy, Spuntowání.
- Ferdinand II., viz: Korunowání, Poznamenání.
- Ferdinand arcikntž rakauský, viz: Carmina.
- Ferdinand V., viz: Citowé, Hlasy, Hymna, O působení, Otázky, Pisců.
- Ferdinand III., viz: Deklarací, Instrukcí, Jednání.
- Ferdinand, od Šmida VI. 1371. c. 1347. c.
- Ferina Lišák z Kuliferdy a na Klukowé, od J. P. Jordána VI. 585.
- Fialky jaré, od Fr. Tomsy VI. 822. a.
- sw. Fidelius, viz: Cwičení, Wýtah, Wzdychání, Žiwot.
- Fiesko, od Šillera VI. 651. b.
- Figuræ artis oratoriae in exemplum adornata, t. j. výborný způsobowé duchowní wýmluwnosti, od J. Wernharda VI. 172.
- Filek, viz: Nowiny, O Filekowu.
- Filipp II, španělský, viz: Artikulowé.
- sw. Filomena, viz: Pobožnost.
- Filosofie základní od A. Marka VI. 1171. b.
- Filotea či Bohomila neb nawedení k žiwotu nábožnému. od Fg. Saleského VI. 2274.
- Finetta, viz: Ctení.
- Fingal Osianůw, přel. od J. Holmana VI. 549.
- Florentin, viz: Piseň.
- sw. Florian, viz: Pobožnost.
- Florentin, viz: Piseň.
- sw. Floridus, viz: Chwaloreč.
- Florinka, přel. od L. K. VI. 895.
- Florius, viz: Kronika.
- Foratyn, viz: Kázání.
- Formule oddáwací III. 857.
- Formule elegantissima colloquiorum, od Pawla Worlického IV. 24.
- Formule puerilium colloquiorum per Seb. Heiden conscriptæ V. 51.
- Formule juris, contractus etc. sæc. XVII. V. 642.
- Formule rozličných auředních písemností V. 643.
- Formulář, t. j. sbírka zápisů, nařízení atd. IV. 1150.
- Formy obecné listů, od Šuda z Semanína IV. 1135.
- Formy rozličných listůw od polowice XVI. stol. až do r. 1629. V. 640.
- Formy zastaralé česk. slowesa, od J. W. Franty VI. 82.
- Fortunatus IV. 267.
- Francauze, viz: Historie, Rozmlauwání.
- Fra Diavolo, přel. od Kolára VI. 701. 3.
- Frank, viz: Chwalozpěw.
- sw. František Borgia, viz: Wýtah.
- František císař, viz: Děwče, Hlas, Hlasy, Chwály. K příchodu etc. Na den etc., Na příjezd etc., Obraz, Piseň, Přiwitání, Reč, Te Deum laudamus, Truchlořeč. Vivat, Wítání, Zpěw.
- sw. František Paulanský, viz: Žiwot.
- sw. František Seraf., viz: Kázání, Towaryši.
- sw. František Xaver, viz: Desátek, Desítka, Lékař, Památka, Pobožnost, Zpráwa, Žiwot.
- sw. František Xawerius z towar. Jež., od Frid. Bridela V. 1269. b. 1274.
- Františkáni, viz: Žádost.
- Františkowi a Karoliné nejjasnějším při wstoupení do Museum, od Hanky VI. 417. c.

- Fráška w novelle, od Křiženského VI. 905.
 Fridberk, wiz: Nowiny.
 Fridrich rakauský dle Iflanda VI. 607. tišt. c.
 Fridrich III., wiz: Poselství.
 Fridrich falcký, wiz: Písničky, Zpráva.
 Fridland, wiz: Instrukci.
 Fridolin, od Holbeina VI. 635. b.
 Fridolin staročeský V. 215.
 Fridrich falcký, wiz: Wítání, Wypsání.
 Fridrich IV. císař, wiz: Jednání.
 Frož, wiz: Píseň.
 Fučík, od Kotzebue VI. 635. 2.
 Funebral ewangelický VI. 195.
 Funebral ewangelický neb sbírka písní k pohřbům VI. 2135.
 Fürstenberk, wiz: Elegie, Knížecí oswícenosti, K příjezdu, Na památku.
 Fysika, od Paw. Michalko VI. 1480. a.
 Galejní otroci, přel. od Kolára VI. 701. 4.
 Gallas, wiz: Píseň, Wypsání.
 Galmy, wiz: Historie.
 Garthius, wiz: Zpráva.
 Gande et latere. Gebhardowi atd. od Wawáka VI. 364. f.
 Gazophilacium copiosa synonymorum phrasiumque ... gaza V. 53.
 Gebhard, wiz: Gaude.
 Gelastus, wiz: Mandat.
 Genealogia regum Vincentii ord. s. August. V. 340.
 Genowefa, wiz: Historie.
 Gent, wiz: Ortel.
 Geographia IV. 657., od Lad. Bartolomeidesa VI. 1143.
 Georgillus, wiz: Žiwot
 Gervasius, wiz: Potýkání.
 Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz, od Hanke von Hankenstein V. 314.
 Gespräche (deutsch und böhm.), von Tham VI. 130. a.
 Glezl, wiz: Přechínění.
 Glossy w homiliích Clementských I. 13.
 Glossy žaltáře latinského I. 16.
 Glossy a propovědi české III. 32.
 Glossy na krajích rukop. Raudnického III. 260.
 Glossy katolické IV. 1318.
 Gokerno, wiz: O dobytí.
 sw. Gotthard, wiz: Žiwot.
 Graduales in usum missæ lat. et boh. IV. 73.
 Gradualy neb kancionaly kostelní IV. 57.
 Gradus ad Parnassum V. 64.
 Grammatik (böhm.) von Joh. Nejedlý VI. 74.
 Grammatik der böhm. Sprache, von Norb. Waněk und Franta VI. 85. a.
 Grammatica bohem., od J. Drachowského V. 21.
 Grammatica bohem., od W. Jandyta V. 25.
 Grammatica bohem., od Nicolai IV. 8.
 Grammatica bohem., auctore Laur. Nudožerino IV. 10.
 Grammatica bohem., od W. Pohla V. 28.
 Grammatika česká, od M. Benešowského IV. 9.
 Grammatika česká, od J. Blahoslawa IV. 7.
 Grammatika česká, od Petra Gzela a Beneše Op-tata IV. 5.
 Grammatika česká, od Šmitta VI. 75.
 Grammatika česko-německá, od J. G. Šiesslera VI. 108.
 Grammatika českoslow., od Paw. Šrámká VI. 44.
 Grammatica latina Alvari IV. 15. V. 34.
 Grammatica latina Mat. Collini a Choterina IV. 13.
 Grammatica latina Melanchtonis IV. 17.
 Grammatica latina Philippo-Ramea IV. 16. V. 31.
 Grammatika latinská, od Suleka VI. 105.
 Grammatika německá, od J. Jawornického VI. 111.
 Grammatika německá, od J. Šmitta VI. 109.
 Grammatica slavica, od An. Bernoláka VI. 97. a.
 Grammatica slavico-bohemica, od Pawla Doležala V. 27. b.
 Grammatika slowanská, od Gilli VI. 98.
 Grammatika slowansko-německá, od Mart. Durgala VI. 110.
 Grammatika Uherská, od Karla Boboka a Mart. Durgala VI. 115.
 Gratulant, od O. Šoltyse VI. 1349.
 Graubünden, wiz: Spis.
 Griechen (die) als Stamm- und Sprachverwandto der Slaven, von Dankowský VI. 122. a.
 Grispek, wiz: Zpráva.
 Grundsätze der böhm. Grammatik, od Fr. M. Pelcla VI. 71. b.
 Grundzüge der neuen Orthographie der českischen Sprache VI. 60.
 Gruntové hlavních článků křest. wíry VI. 1775. 1844.
 sw. Gužther, wiz: Hojitel.
 Gustav Adolf, wiz: Památka, Písničky.
 Gustav Wasa, od Nierice VI. 1372. w.
 Guttenberk, wiz: Jan Guttenberk.
 Hádání o prawdy a lži o kněžské zboží III. 216.
 Hádání mezi Petrem Angličem a M. Janem Příbramem III. 613.
 Hádání o krew boží, od Mik. Wlasenického III. 647.
 Hádání o přijímání pod obojí způsobou M. Jana Piseckého, přel. Hrubý z Jelení III. 770.
 Hádání neb rozepře o moci a panování, od Šim. Lomnického IV. 207.
 Hádání bratra Mikuláše s knězem Římským IV. 1277.
 Hádání sprostého muže s knězem IV. 1357.
 Hádání smrti s člověkem IV. 1810.
 Hádání člověka s pokusem, od Blaž. Borowského IV. 1899.
 Hádká a pře rozličná mezi Prahau a Gnězdncem o tělo a sw. ostatky sw. Wojtěcha V. 237. c.
 Hádká duchowní mezi mlčenlivostí a wýmluwností V. 491. 950.
 Hadrian z Řimsu, od W. Klicpery VI. 644. a. f.
 Hajduci. Sceny z Bosny, od Pr. Chocholauška VI. 1074.
 Hájek, wiz: Do Hájku.
 Hájek swatý milostí boží a velikými dobrodiními p. Marie krásné se zelenající, od Jind. Labe V. 1188. a.
 Hála, wiz: Příběh.
 Halíři dwa mēdění do pokladnice uvržení (kázání) od Wács. A. Grubera V. 928.
 Hallelnja zlatý dar nowého roku V. 1482.
 Hamaljar, wiz: Řeči.
 Hamlet, přel. od Tandlera VI. 616. f.
 Handbuch zum Gebrauch der Jugend bei Erlernung der deutsch., böhm. und franz. Sprache, von M. Pelcel VI. 125.
 Hanička s kuřátky, od Eberharda VI. 563.
 Hanikýř, wiz: Žiwotopis.
 Hanl, wiz: Citowé.
 Hantyrka, oder českische Diebssprache, von Ant. Puchmayer VI. 120.
 Hardek, wiz: Wypsání.
 Harfa nowá na hoře Sion, z něm. přel. od Jana Libery V. 131.
 Harfa Dawidowa, od Štěp. Pilarika V. 87.
 Harfa, od J. Er. Wocela VI. 658.
 Harfa každého pobožného člověka Příd. 29.
 Harfenice, od J. Marka VI. 824. γ.

- Harfenice, od Fr. Ruběše VI. 875. b.
 Harfeník, přel. od F. Krieglera VI. 798.
 Harmonia na dvě částky rozdělena, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. c.
 Harmonia jazyka českého, od W. Stacha VI. 175.
 Harrach, wiz: Piseň.
 Hastroš, od Stěpánka VI. 635. oo.
 Hatmatilka, od Baumgartena VI. 615.
 Hatwan, wiz: Nowiny, Partikulář, Wypsání.
 Haugwic, wiz: Páwod.
 Hausa, wiz: Reč.
 sw. Hawel, wiz: Legenda.
 sw. Hawla w Praze, wiz: Listiny, Registra.
 Hawlíček, wiz: Simeon.
 Hedbáwnictwí w Čechách, od Jos. Fišera VI. 1558.
 Hedwika, dle Körnera VI. 653. d.
 sw. Helena, ostrow; wiz: Wypsání.
 Helena z Jílowí, od A. Švihlíka VI. 830. g.
 Heliades, wiz: Kázání.
 Helwersen, wiz: Kázání.
 Herbář III. 258. 263. 265. 269.
 Herbář Ondřeje Mathiola, přel. od Hájka z Hájku IV. 876.
 Herbář aneb lékařstwí etc. V. 587. VI. 1652.
 Herbarium juxta ordinem alphabeti III. 262.
 Herkules, wiz: Kronika.
 Hermas, jinak pastýř III. 902.
 Hermína, wiz: Kwítek.
 Herolt smrti aneb předposel věčnosti, přel. od J. Alex. Nikolaidesa Lišowského V. 1393. a.
 Hezká perníkárka, od Birch-Pfeifrowé VI. 700. 4.
 Hilarius, wiz: Odpis, Písně.
 Historia scholastica, od P. Komeštora II. 76.
 Historie bezženstwí katolického kněžstwa VI. 1790.
 Historie biblická, od Jana Hübnera VI. 1875.
 Historie biblická, od Sim. Bern. Wrány VI. 1882.
 Historia biblická, od Dan. Sartoriusa V. 820.
 Historie blahosl. p. M. Klatowské, od Jana Ign. Dlahoweského V. 1176. e.
 Historie boha nesmrtného w těle smrtedlném trpícího, od Wilh. Stanihursta V. 1245.
 Historie bratrská, od Jana Jafeta IV. 561. a.
 Historie církewní Eustachia, přel. od J. Kocína z Kocinetu IV. 558.
 Historie církewní, starého i now. zákona, od Matěje Markowice V. 169.
 Historie církewní, od Paw. Skály ze Zhoře V. 380. a.
 Historie církewní mého vlastního města, od J. Galáše VI. 1107. c.
 Historie církye křesť., z něm. přel. od Beniam. Prawosl. Čerwenáka VI. 1121.
 Historie česká od J. Rakownického IV. 430.
 Historie českého diwadla, od J. Hýbla VI. 1129.
 Historie farní školy Koptdlenské, od F. A. Wacka VI. 1020. a.
 Historie jednoty Pikartské IV. 512. 521.
 Historie kláštera Sedleckého, od K. Simeóna Eustach. Kapihorského V. 396.
 Historie kláštera Smilheimského IV. 483.
 Historie Klatowská, od Jana Flor. Hammerschmida V. 329. a.
 Historie konsistoře Pražské IV. 538.
 Historie králowstwí Kristowa, z lat. přel. od Bohus. Křineckého z Ronowa V. 378.
 Historie králowstwí uherského we werších, od Mat. Markowice V. 219.
 Historie Kristiana kurfirsta Saského IV. 394. 620.
 Historie literatury české, od Josefa Jungmanna VI. 1133.
 Historie města Litomyšle, od J. Jelínka VI. 1030.
 Historie některých králůw a císařůw IV. 723.
 Historie o Americi, kterak byla wynalezena, od Lad. Bartolomeidese VI. 949.
 Historie o cis. Karlowi IV. IV. 428.
 Historie o diwech při jed. bratr., od J. Blahoslawa IV. 529.
 Historie o diwných a mnohých věcech IV. 259.
 Historie o dobytí Sygethu od Solimana, přel. od F. Mitise IV. 306.
 Historie o doktorowi Janowi Faustowi, od Mart. Carchesia IV. 626.
 Historie o dwau mládeńcích IV. 256.
 Historie o Genowefě III. 103.
 Historie o Hoře Oliwetské na Morawě, od Matěje Tannera V. 1173.
 Historie o hraběti Jindřichowi a šťastném synu jeho III. 104. VI. 774.
 Historie o Isakowu ženění, od Jos. Columelly Střiberského IV. 1478.
 Historie o jednom sedlském pacholku, od Tob. Mauřenína IV. 232. b.
 Historie o kněžském panictwí od času apoštolů až do našeho věku VI. 1104.
 Historie o králi Alexandrowi Welikém, od Mat. Wolkenbergera z Wolkenberku IV. 289.
 Historie o křesťanském odjítí s tohoto světa sw. Jeronýma, od A. Wcleslawína IV. 1788.
 Historie o Majoleně III. 102.
 Historie o národu českém, od J. Rulíka VI. 948. a.
 Historie o nešťastné lásce dwau zamilowaných, od Fil. Beroalda III. 97.
 Historie o plawení se do Ameriky, přel. od Paw. Slowáka a Mat. Cyrusa IV. 649.
 Historie o počátku, zrůstu a zkáze kacírstwa, od Tom. Jelínka V. 388.
 Historie o proměněni p. Kr., od Jiř. Dikasta IV. 1482. b.
 Historie o půwodu a činech bratří českých, z lat. přel. od Jana Am. Komenského V. 379. c.
 Historie o půwodu bratrském IV. 513. 514.
 Historie o rozšíření wíry křesť. IV. 551.
 Historie o rytíři jménem Galmy IV. 249.
 Historie o Samsonowi IV. 235.
 Historie o strašídlech, od Hýbla VI. 814. b.
 Historie (dwě) o strašlivé hlavě a o jednom císaři Perském IV. 839.
 Historie o Swatě hoře w Čechách V. 1166.
 Historie o sw. Eustachiowi V. 173.
 Historie o Tamerlanowi, přel. od Bart. Macera z Letošic IV. 366.
 Historie o tažení křížowém, z lat. přel. Hynek, syn krále Jiřiho III. 134.
 Historie o těžkých protiwenstwích církye české, od Jana Amosa Komenského V. 379. d.
 Historie o třech sw. obrazích, od Jind. Labe V. 1188. b.
 Historie o Tyll Eulenspiegelu IV. 245.
 Historie o umučení, od Wik. Rhaeotomy Wodňanského. Příd. 125.
 Historie o umučení a smrti, pohřbu i wzkříšení p. n. J. Kr., od J. A. Komenského V. 1241.
 Historie o utrpení a smrti newinné syna božího, od Wásl. Slowacia IV. 1479. 1632. b.
 Historie o wálce židowské s Římány, přel. od Mik. Stupaciusa IV. 290.
 Historie o wálkách, od Ad. Trojana z Benešowa V. 550.
 Historie o welebné swátosti, od Dan. Solnického V. 696. b.
 Historie o wolení a korunowání císaře Karla V. III. 131.
 Historie o založení města Klatow, od Rotomana IV. 466.

- Historie o zkáze Jerusaléma a chrámu IV. 292., přel. od J. Jahodky IV. 1766.
- Historie o životě a smrti sv. Jana ewang., od J. Sixta z Lerchenfelsu IV. 1794. a.
- Historie o životě, smrti a pohřbu pana Albrechta Wácl. z Waldšteina V. 210.
- Historie o životě sv. Marie egyptské V. 1366.
- Historie oněch dvou nepokojných let v Čechách 1546. 1547., od Sixta z Ottersdorfu IV. 424.
- Historie p. n. J. Kr. v některých artikulech sebraná, od Jiřího Dikasta IV. 1482. a.
- Historie pána spasitele našeho, přel. od Benj. Peřtíka z Polkowic IV. 1604. a.
- Historie pánů z Boskova a hradu Boskova na Moravě, od W. Šembery VI. 1025. b. 1061.
- Historie přirození k pomoci učitelů i mládeže školské, od Lad. Bartolomeidesa VI. 1458.
- Historie přirozených věcí, od Al. Pařízka VI. 1457.
- Historie Turecká, od Mich. Constant. z Ostrowice IV. 300.
- Historie věcí v Frankraichu IV. 377.
- Historie věku hrab. Wiléma Slawaty, od něho samého V. 284.
- Historie velikého sněmu Kostnického, z něm. přel. od W. Petryny (Stacka) VI. 1102.
- Historie všeobecná, od Paw. Židka III. 120.
- Historie z nejhodnowěrnějších spisowatelů sebrané VI. 1297.
- Historie židovská, přel. od W. Plácela z Elbingu IV. 291.
- Historií dvanácte o sw. pannách, od Dan. Solnického V. 1255.
- Hlahol osadenní slawnosti swatořečení Jana Nep., od Ant. Ferd. Dubrawiusa V. 948. a.
- Hlas boží wolající k swobodě otrokůw mamonových, od J. Waleše IV. 1639.
- Hlas Čecha zptiwajícího u hrobu Josefa II. VI. 370.
- Hlas českých posluchačů bohoslowí k p. Körnerowi, od Schweinera VI. 459.
- Hlas duchowní labutě (kázání), od Bohum. J. Bílowského V. 867. b. c.
- Hlas k slawné přítomnosti JCM. Františka I. w Praze, od Jos. Patočky VI. 445.
- Hlas lýry české, od Fr. Bohom. Štěpničky VI. 289.
- Hlas na výstosi, naríkání, žalosti a pláče Rachel plačící synůw swých, od Bonaventury Pitera V. 1229.
- Hlas nábožný při posvěcení Pezinského chrámu, od Mich. Semiana VI. 202.
- Hlas pastýře, od Fr. Heilmana VI. 1918. a.
- Hlas swatební, radostník a ples, jimiž p. J. Kolára a chof jeho mladí Srbowé w Pešti přiwítali. VI. 485.
- Hlas truchliwého Čecha nad smrti Josefa II., od Jos. Golserta VI. 372.
- Hlas upřímného Čecha všem vlastencům VI. 388.
- Hlas wděčnosti p. Jos. Köhlerowi od posluchačů II. hum. třídy Nowom., od Vinc. Höllriegla VI. 441.
- Hlas wolajícího k sedlákům o přednostech a nedostatcích stavu tohoto, od J. Feješe VI. 1194. a.
- Hlas wolajícího, od Fr. Friče VI. 1913. b. 1937. d.
- Hlas wolajícího na poušti, od Pet. Štěp. z Trincla V. 902. 1448.
- Hlas zaplašeného hněvem božím pastýře k zaplašenému stádu, od J. Am. Komenského V. 379. f.
- Hlasatel český VI. 732.
- Hlasatel slova božého, od Fr. Fryče VI. 1937. a.
- Hlasy duchowenstwa k JCM. Ferdinandu I. a Marii Anně při slawnosti korunowání VI. 320.
- Hlasy duchowenstwa k slaw. dosednutí na stolec arcibisk. JKM. Aloisia Josefa sw. p. Schrenka z Nocinku VI. 326.
- Hlasy o potřebě jednoty spisowného jazyka pro Čechy, Morawany a Slowáky VI. 7.
- Hlasy vlastenců na památku 40letého panování JCM. Františka I. VI. 469.
- Hlasy vlastenců na den slaw. installací za kanowníka Pražsk. p. W. Pešiny VI. 468.
- Hlasy vlastenců při radostném wítání JCM. Ferdinanda I. a Marie Anny VI. 318. 319.
- Hlatipisec, od J. E. Wocela VI. 889. b.
- Hlaupý Adam, od Stuny VI. 611. q.
- Hlubina bezpečnosti, od J. Am. Komenského V. 1372. d.
- Hluboká, wiz: Wypsání.
- Hluboš, wiz: Loterie.
- Hluchoněmý aneb Abbé de l' Epée, od Bouillyho VI. 662. a.
- Hodaeporicon Plutarcha, přel. od Jak. Krupského IV. 280.
- z Hodič Jiřík, wiz Apologie.
- Hodina s půlnoci, přel. od J. Pečírky VI. 684. 3.
- Hodina wečerní, od Kotzebue VI. 653. b.
- Hodinky a modlitby III. 934. 935. IV. 1925.
- Hodinky a modlitby k nejsvět. rodičce boží V. 1150. 1608.
- Hodinky benediktinek II. 169.
- Hodinky církwní Mariánské VI. 2441.
- Hodinky duchowní, přel. V. 1458. b.
- Hodinky k sedmerému za dušičky říkání V. 1547.
- Hodinky k sw. kříži V. 1588.
- Hodinky ke cti a chwále sw. Norberta V. 1231.
- Hodinky o blahosl. Serafinowi a monte Granario V. 1661.
- Hodinky o nepoškwrněném početí p. Marie V. 1668.
- Hodinky o panně Marii III. 930. 945. V. 1134.
- Hodinky o sedmi žalostech p. Marie V. 1660.
- Hodinky o sw. Apollinařiši V. 1657.
- Hodinky o sv. Brunonu V. 1659.
- Hodinky o umučení p. J. Kr. III. 936.
- Hodinky za duše III. 937.
- Hodinky zlaté V. 1561.
- Hodiny křesť. katolické, od W. Werunáče VI. 1867. 2442.
- Hodiny o umučení p. n. J. Kr. IV. 1928.
- Hodiny s Bohem (kniha modl.), od Karla Braxatorisa VI. 2452.
- Hodiny sw. Marie II. 168.
- Hody duchowní, od Fulvia Androtia V. 705.
- Hojitel welkolesní a uzdrawitel sw. Wintřij jináč Gunther V. 1313.
- Holaubek, od Šmida VI. 1334. b.
- Holešow, wiz: Chronicon.
- Holofernes a Judith, od Stuny VI. 611. n.
- Holubička čistá čistého ženicha, od Krist. J. Foršta V. 1002. a.
- Holubička, od Šmida VI. 1333. c. 1335. b.
- Homerus slawicis dialecticis cognata lingua scripsit, od G. Dankowského VI. 924.
- Homilia nad smrti p. Alžběty manž. p. Sam. Fontina Klatovského, od Wácl. Stefana Teplickéhoho IV. 1686. c.
- Homilie sw. Otcůw II. 124.
- Homilie, od Žalanského IV. 1712. a.
- Homilie sw. Augustina II. 125.
- Homilie postní, od Al. Wacka VI. 1909.
- Homilie, od Fr. Friče VI. 1913. a.
- Hora Kalvarie, od J. Jawornického VI. 2331. a.
- Hora Kalwárská krwí Krista skropená VI. 2316.
- Hora Kalwárská s 35 obrázky VI. 2395.
- Hora Olivetská. Příd. 32.

- Hora pomoci, od Ign. Dlahoweského V. 1423. 1571. a.
- Hora Sinai, od Dumasa VI. 1003.
- Hora Sion, od Jiřího Fera V. 1539. e.
- Hora Sion, od J. Jawornického VI. 2331. b.
- Hora swatá aneb historické wypsání sw. hory nad Přibramí od J. Rulíka a J. Paletyho VI. 2146.
- Hora zlatá Serafinská aneb naučení spolubratřůw a sester arcibratrstwa sw. Frant. V. 1126.
- Hořekování křesť. člověka. Příd. 66.
- Hornatecký, wiz: Kázání.
- Horník VI. 772.
- Hortulus animae, od Daw. Criuita IV. 156.
- Hortus Getsemani, od Fr. Bridela V. 1562.
- Hospodář, dle něm. od Tháma VI. 607. g.
- Hospodář rozumný, od Norb. Waňka VI. 1495.
- Hospodar pilní domájši a polní VI. 1492. a.
- Hospodářství VI. 1496.
- Hospodářství čeledinů, od Nestroje VI. 700. 5.
- Hospodářství swatební při dvoře JCM. we Widni V. 356. a.
- Hospodine pomiluj ny I. 2.
- Hospodinka mladá w domácnosti, od Magd. Rettigové VI. 1361. 1504. b.
- Hostides, od Em. Kampiana IV. 1366.
- Hrabě Beňowský, od Kotzebue VI. 637. a. 645. f.
- Hrabě Waltron, od Mölera VI. 635. 6.
- Hraběnka Griselda, přel. od J. P. Dewitského VI. 1360. b.
- Hrad hora Hwězdná (Sternberg) jinak Strmlice w Kauřimsku, od W. Krolmusa VI. 1032.
- Hrad laupeznický w Sardinii, přel. od J. K. Chwelenického VI. 659. 2.
- Hrad nedobytebný jméno hospodinowo, od J. Am. Komenského V. 1372. a.
- Hrad Smrkohorský, přel. od Koláře VI. 701. 5. z Hradce Zachariáš, wiz: Kopiař.
- Hradec Jindřichůw, wiz: Jednání, Smlauwa.
- Hradec Králové, wiz: K důstojné etc., Kronika, Obraz, Psaní, Registra, Sněm, Uwítání, Wděčnost, Wýtah, Zádost.
- Hradecký rod, wiz: Dopisy.
- Hradiště, wiz: Instrukcí, Kniha, Mínění.
- Hradní duch, přel. od Stěpánka VI. 635. w.
- Hranice, wiz: Cedule, Kázání, Památky, Zřízení.
- Hřbitow, tiché rozjímání od Schiesslera VI. 2237.
- Hřichowé proti 10 božím přikázáním. Příd. 34.
- Hrob boží II. 53.
- Hrob od Salise, s hudbou od Piče VI. 514.
- Hrob sw. tři králůw w Reyné Kolíně, od W. M. Pešiny VI. 2156.
- Hrobník, od K. Sabiny VI. 897. c.
- Hronka VI. 768.
- Hrůzy rozbrojnictwí, od Zigglera VI. 689. g.
- Hry nowé diwadelní, od Šim. Kar. Macháčka VI. 649. m.
- Hry dramatické z XV. století III. 87.
- Hubička na poukázání, od Kastelliho VI. 682. b.
- Hůl pceestného, modlitby od Wáclawa Gleycha V. 1602. a.
- Hulda aneb otcůw hřích, matčina kletba, od Klaura VI. 822. f.
- Hurdálek, wiz: K jmeninám, Píseň, Uwítání.
- Hus, wiz: Chwalozpěw, Jan, Odsauzení, Píseň, Žiwot.
- Hus (Jan), falešný mučedník. Příd. 37.
- Hus swatomařtinská, od Jiř. Tesáka IV. 1613. I.
- Husárek, od Šmída VI. 1347. a.
- Husité u Naumberka, přel. od Krameriusa VI. 637. II. dil. b.
- Hustopeč, wiz: Paměti.
- Hwězd pět swatojanských VI. 2426.
- Hwězda milosti V. 1233.
- Hwězda ranní, aneb obraz záračný p. M. na hoře Kulmu, přel. V. 1179.
- Hwězda ranní, denní, večerní diwotworce... Jana Nep., od Mich. Pilišoty V. 930. f.
- Hwězda zlatá jasná Sternbersko-Lažanská aneb pohřební kázání nad p. Marií Aurelií hrab. Lažanskau, rozenau hrab. z Sternberka, od W. Plewňowského V. 1081.
- Hwězdička píše k dobrému psaní česk. wedauctí, od J. Rosenthalera VI. 34. b.
- Hwězdička růžencowá, od Milona Ilubacia V. 1450. a.
- Hwězdičky katolické VI. 1802.
- Hyacinthy, od J. B. Wládyky VI. 306. 828.
- Hyboměrstwí neb strojnictwí čili mechanika, od K. Šádka VI. 1487. b.
- Hyllos VI. 737.
- Hymna ku korunování JMC. Ferdinanda I. a Marie Anny, od Jelena VI. 524.
- Hymnarius, od Domašína III. 33.
- Hymnus na JCK. Wýsosti nejjas. arciknížete a pána Ferdinanda, od Sedláčka VI. 424. b.
- Hymnus na JCM. Alexandra I., od Sedláčka VI. 424. d.
- Hymny církewní, od Frant. Sušila VI. 273.
- Hymny čili zpěwy kostelní III. 44.
- Hymny glossowané II. 15.
- Hymny kostela Praž. III. 35.
- Hynek, katůw pacholek, přel. od Kolára VI. 701. b.
- Hynek sw. a církwí p. s towaryštwem swým dělník opravdiwý, od J. Ign. Libertina V. 923. b.
- Hyrlanda wéwodkyně z Bretaně, od Tom. Kubelky VI. 813. c.
- Chanowský, wiz: Muž.
- Charakteristika p. Bohusl. z Šwamberka III. 180.
- Charistus, rozpuštělý mládenec V. 239.
- Chce mít šwandu, přel. od Kl. Pínera VI. 689. e.
- Cherubín církewní, od Gottfrida Jos. Bílowského V. 171.
- Cherubín nowý, od Gottf. Hynka Bílowského V. 859.
- Cherubín nowý, sw. Ignatius z Lojoly, od Hynka Gottfrida V. 1305.
- Chiragogia sacrorum bibliorum, od W. Wrbenkého IV. 1161.
- Chiromantia, od Tob. Mauřenína IV. 800.
- Chlauba podagry, od Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 218.
- Chléb duše křesťanské, modlitby VI. 2305.
- Chléb každodenní aneb způsob pobožnosti V. 1616.
- Chléb trojí nebeský pro lačný lid český, od Mar. Damascena V. 873.
- Chlebowé poswátní, modlitby od Marie Antonie VI. 2333.
- Chleby prwotín, od Alex. Maczayho V. 869.
- Chlumčanský, wiz: K jmeninám, Uwítání, Wítání.
- Chlumec, wiz: Reč.
- Chlumek, wiz: Záře.
- Choceň, wiz: Psaní.
- Cholera, wiz: Katechismus, Poučení, Přednášení.
- Cholera morbus čili popsání etc. VI. 1619.
- Chorwatsko, wiz: Nowiny.
- Choť Kristowa, od Mat. Viera V. 1439.
- Choť milá blahosl. Anežka V. 1307.
- Choť milá nebeského miláčka blahosl. Anežka dcera Otakara I., kr. českého, od J. Beckowského V. 1300. d. 1361.
- Chotěšow, wiz: Annales, Documenta, Registrum, Registrík, Zápisy.
- Choti jediná Beránkowa... wšeoebná Římská církew... od Ant. Koniáše V. 774. b.

- Chotochowský, wiz: Kázani.
 Chrám duchovní. Příd. 40.
 Chrám Gnidský, přel. od Püchmayera VI. 535.
 Chrestomathie (böhm.) für Deutsche, von J. K. Macháček VI. 135.
 Chrestomathie malá, od Buriana V. 87.
 Chronicon Hollešovienne IV. 1126.
 Chronologie církevní, od Paw. Skály ze Zhoře V. 380. b.
 Chrt zaklený V. 582.
 Chrudim, wiz: Citowé, Paměti, Pořádek, Studánka.
 Chudoba a šlechtnost, od Kotzebue VI. 704. 1.
 Chudoba a láska, od Tháma VI. 707. ccc.
 Chudobičky, od Magd. Dobrom. Rettigowé VI. 1310. c.
 Chudý básník a hausle, od Nerice VI. 883. VIII.
 Chudý básník, od Kotzebue VI. 673. 3.
 Chudý kuchtík, přel. od Fr. Lindera VI. 1341.
 Chwála bláznovství, od Erasma Roterodamského III. 85.
 Chwála sw. Ignacia, přel. od Jiř. Fera V. 1254. a.
 Chválení hospodina srdcem i rty, od Jiř. Petrmána V. 145.
 Chwalověč na některé svátky, od Ond. Dewalda V. 876.
 Chwalověč Ant. Fordíše na den posvěcení chrámu p., když sw. těla sw. Florida a Aurelia do sl. chrámu p. blíž Tišnova k veřejné uctivosti wněšena byla V. 1047.
 Chwalověč o sw. Jiří, od Fr. Heilmána V. 1057.
 Chwalověč při příležitosti, když JO. pán J. Josef kníže a vládař domu Lichtenšteinského za dědice svého p. bratra Aloysia Josefa prohlásil VI. 722.
 Chwalověč, kterauž na den 9. Srp. 1784 při ustanovení sl. městské rady přednesl J. T. Habřina, měšťan Pražský VI. 718. 1992.
 Chwalověč na slavný hod nejs. Trojice Boží, když Ant. Petr, arcibiskup Pražský, padesátiletí oběť večerní v chrámu sw. Wita slavně obětował, od Jana Kwisá VI. 1985.
 Chwalověč o sw. Prokopu, od Liboria VI. 1981.
 Chwalověč o sw. Janu Nep., od Fr. Černého VI. 2000.
 Chwalověč při pohřbu jistého sedláka VI. 2075.
 Chwálováwa čím starožitnější tím nowější, od J. Swobody V. 1003.
 Chwalozpěw m. J. Husowi wěnowaný III. 52.
 Chwalozpěw k příchodu cis. Leopolda II. ke korunování na král. české, od J. Kaliny VI. 374.
 Chwalověč k 50leté památce posvěcení na kněžství W. Jiskry, od J. Hoška VI. 381.
 Chwalozpěw ku poctivosti p. Em. Dawida, od J. Hoška VI. 381. b.
 Chwalozpěw p. J. Rychlowskému VI. 387.
 Chwalozpěw na Suwarowa, od M. Majobra VI. 389.
 Chwalozpěw při udělení zlatého menšího penize Pet. Frankowi, od Miros. Krále VI. 423. e.
 Chwalozpěw ke cti p. Jos. Belíka, bisk., od K. Baligowice VI. 461.
 Chwály boží za příčinou Frant. II., rak. cis. zvelevení. Příd. 41.
 Chyse indická, od Bernardina de St. Pierre VI. 853.
 Chytrausek, od Kuna VI. 637. II. Díl a.
 Chytrost žadné čary, od Stuny VI. 611. c.
 I dobré jitro, od W. Klicpery VI. 644. a. a.
 I mrtví nedají pokoje, od Raupacha VI. 692.
 Idylly Gesnerowy, od Hanky VI. 561. a.
 Idylly Gesnerowy, od Nejedlého VI. 561. b.
 Jgnatius sw. z Lojoly V. 1284. 1285. 1498, wiz: Cherubin, Chwála, Kanonizaci, Oheň, Radost, Sláwa, Žiwot.
 Iñez de Castro, přel. od P. Šediwého VI. 608. k.
 Igor Swatoslawič, přel. od W. Hanky VI. 547.
 Ildegert, od W. Krameriusa VI. 806. a.
 Iliá, od Chochoლაუška VI. 898. d.
 Iliada Homerowa, přel. od J. Nejedlého VI. 917., od J. Wlčka VI. 925. c.
 Ilyrie, wiz: Dějepis, O Illiřích.
 Initator verus et socius Jesu s. Ignatii de Lojola V. 1528.
 Incognito, od Kotzebue VI. 641. a.
 Index boh. librorum V. 815.
 Index locuples lat. dictionum P. Fr. Kropfii V. 67.
 Indie I. a II. díl, od W. Krameriusa VI. 995. b. c.
 Institoris, wiz: Řeč.
 Instrukci (instructio) p. Hanuše z Šworcperku IV. 669.
 Instrukci hospod. Wiléma bisk. Olomuckého IV. 866.
 Instrukci JMC. purkmistra a raddě Starého města Pražského při obnovení raddyl. 1608 IV. 951.
 Instrukci J. Albrechta z Trnče, richtáře w St. m. Pražském, od krále Matíáše IV. 952.
 Instrukci krále česk. na veliké zlehčení o všechny swobody wydaná IV. 978.
 Instrukci o hříších otcowských etc., od Linhartá Kulmána IV. 1266.
 Instrukci a informáci hospodářská pro panství Hradištské V. 318.
 Instrukci o nařízení Jana Jiřihó kněž. saského o držení milostiwého léta V. 373. a.
 Instrukci, podlé kteréž poddání k obci m. Poličky se říditi mají V. 569.
 Instrukci apellatorní V. 609.
 Instrukci hospodářská Ferdinanda III. V. 616.
 Instrukci Fridlandská V. 617.
 Instrukci ad perfectionis studiosos ad Lud. Blossia V. 1383. c.
 Instrukci pro všechny školní dohledáče a učitele VI. 1252.
 Instrukci suplikantůw. Příd. 47.
 Instructio brevis de orthographia V. 15.
 Instructio syntactica Amadei V. 33.
 Interpretatio boh. elegantiarum Terentii et Plauti, a G. Fabricio IV. 25.
 Inventář kaple sw. Jana Nep. wsi Radlické V. 438.
 Inventář všech privilegií král. česk. IV. 974.
 Iphigenia w Taurii, od Göthe VI. 649. a.
 Isagogicon IV. 4.
 Isákowo ženění, wiz: Historie.
 sw. Isidor, wiz: Pořádkowé, Žiwot.
 Isidor, sedlák Lhotský, od J. Hubra VI. 819.
 Island, wiz: Wypsání.
 sw. Iwan, wiz: Pauš, Sláwa, Žiwot.
 Iwan, báseň, od Fr. Alex. Rokosa VI. 548.
 Iwan IV., dle Bonafonta VI. 635. m.
 Iwan Wyžihýn, od Bulharina VI. 874.
 Já se nezastřelím, od Ilafnera VI. 617. e.
 Já se nikdy nemeylím, dle Lebruna VI. 635. pp.
 Jabličko sladaučké a zrnaté, od Ad. Simonidesa V. 167. b.
 Jabličko zralé, od Ad. Simonidesa V. 167. a.
 Jablonné, wiz: Mistopis.
 Jádro historie bibličké, od J. Aug. Langhoffera VI. 1884.
 Jádro historie církevní now. zákona, od Šoltysa VI. 1119.
 Jádro historie církevní star. zákona. Příd. 9.
 Jádro historie všeobecné, od Ond. Šoltysa VI. 976.
 Jádro křestansko-ewangelického náboženství, od Lad. Bartolomeidesa VI. 1805.

- Jádro křesťansko-katolického učení, od Jiř. Ambroziusa V. 769. c., od M. Martiny V. 755.
- Jádro křesť. pobožnosti, od Alše Pařízka VI. 2320.
- Jádro morawských příběhů, od J. Galláše VI. 991. a.
- Jádro z mnohých morawských knih III. 277.
- Jahůdky ze slowenských lesů, od Jordána VI. 350.
- Jak to as wypadne, přel. od Štěpánka VI. 635. II. g.
- Jako my tuto naši ewang. slowenskou cirkew rozmnožowati máme, kázání od J. Kollára VI. 2037. c.
- Jako wosk bílý beránek boží skrze panenské . . . orodowání . . . oswícený . . . sw. Jan Nep. V. 1215.
- Jakub patriarcha, wiz: Žiwot.
- Jakub chudý bez nedostatku, od K. W. W. VI. 1187.
- Jan abotol II. 43.
- Jan Bohomysl, od A. Šwihlika VI. 830. a.
- Jan celého swěta nejen Neponuku ochranau swau ke všem patřící, od J. Libertina V. 914. f.
- Jan d'Austria, wiz: Edikt.
- sw. Jan ewangelista, wiz: Historie, Piseň.
- Jan Dolinský, od Šikanedra VI. 621. II.
- Jan Guttenberk, od Birch-Pfeifrowé VI. 673. b.
- Jan Guttenberk, od Nierce VI. 883. XI.
- Jan hrabě Bělohradský, od W. Sykory VI. 647. od M. Jos. Sychry VI. 660. b.
- Jan Hus z Husince VI. 1065.
- Jan jménem i skutkem, od J. Birkela V. 972. 1346.
- Jan křtítel, od J. Chmely VI. 1318.
- Jan mlčící, plod nebeský, od Fr. Jos. Hedla V. 922.
- sw. Jan Nepomucký, wiz: Cti ochránce, Cwičení, Čas prawý, Den prawý, Diwotworce, Doby, Dokonalost, Fama, Hlahol, Chwalořeč, Jako, Jazyk, Joannes, K sw. Janu, Křížownik, Kwítek, Lékař, Lešení, Milownik, Místo, Nádoba, O sw. Janu, O památce, Oheň, Oktáv, Památka, Pautník, Piseň, Pobožnost, Pokání, Poklad, Popsání, Pozdwižení, Spůsob, Uctění, Ustanowení, Vigiliae, W obrazu, Wítězství, Wůdce, Wypsaní, Wýtah, Wznešenost, Znamení, Zpráva, Žiwot, Žiwotopis, Žiwoty.
- Jan Nepomucký sw. muž sw., od Ig. Libertina V. 923. e.
- Jan Nepomucký sw. kanownik, od Mich. Pelišoty V. 930. c.
- Jan Nepomucký zlaté Agnusko etc., od Roberta a S. Ludmilla V. 962.
- Jan Nepomucký, kwětná a plodná oliwa, od Ferd. Ant. Grimma V. 971. a. b.
- Jan Nepomucký, weliko-sw. diwotworce, od Zdenkoma Walcera V. 994.
- Jan Nepomucký w mladosti swé V. 1007.
- Jan Nepomucký, od Fr. Menšího V. 1012.
- Jan Nepomucký, od Jos. Kaukola V. 1026. a.
- Jan Nepomucký, wěrný bohu a lidem V. 1044.
- Jan Nepomucký, sůl země a swětlo swěta V. 1046.
- Jan Nepomucký w auřadu pobožného kněze V. 1050.
- Jan Nepomucký ohněm lásky boží a bližního hořící V. 1053.
- Jan Nepomucký, jakožto wěrný swědek p. J. Kr. V. 1058.
- Jan z Nepomuku, hra od Štěpánka VI. 635. II. a. sw. Jan od Kříže, wiz: Dokonalá etc.
- sw. Jan, patriarcha Alexandrinský II. 163.
- Jan Poctiwa, přel. od Pečírky VI. 883. III.
- Jan Sachs, od Deinhardšteina VI. 673. b. sw. I. a.
- Jan wéwoda Finský, od Weissenthurnowé VI. 689. f.
- Jan z Paříže, dle St. Justa a Seyfrida VI. 635. ss.
- Jan za chrta dán, od Klicpery VI. 644. β. IV. a.
- Jankow, wiz: Bitwa.
- Japan, wiz: Zpráva.
- Jarbor a Miloslawa, od Pohořelého VI. 837. c.
- Jarohněw z Hrádku, od J. Marka VI. 824. α.
- Jarolím Držgreše, předěl. od Tháma VI. 607. hh.
- Jarolimi tři, od Jana Wácslawa. Příd. 168.
- Jaromír, od Šeb. Hněwkowského VI. 674. α.
- Jaromírůw Denníček VI. 1364.
- Jaronka, od Pohořelého VI. 837. b.
- Jarošín a Swatawa, od Pohořelého VI. 837. a, od Š. K. Macháčka VI. 1337.
- Jaroslav a Blažena, od Štěpánka VI. 635. z.
- Jaroslav a Terinka, od Rettigowé VI. 836. b.
- Jaroslav Šternberg, od Jos. Lindy VI. 651. a.
- Jazyk boží sw. Jana Nep., od Mich. Pelišoty V. 930. e.
- Jazyk neporušený sw. Jana Nep. V. 930. e. 1049.
- Jazyk slovo boží zpřiwající, od J. Blaziusa V. 119. f.
- Jazyk utračný, od Lomnického IV. 689. d.
- Jazyk weyřečný trojho wěku, od Ben. Jos. Pretlika V. 996. a.
- Jeden jako druhý, od Kotzebue VI. 689. a.
- Jeden owčinec a jeden pastýř, od J. M. Krále VI. 1847.
- Jedna za wšecky, od J. Tyla VI. 673. d.
- Jednání mezi králem Wácslawem a jednotau panskau II. 102.
- Jednání náboženství se týkající za Ferdinanda III. V. 382.
- Jednání o dobytku owčím, od Fr. Swobody VI. 1510. 1521.
- Jednání o mládeže cwičení a wychowání, z franc. přel. od J. Libertina V. 498.
- Jednání o rozplemenění a potřebě kopřiw, přel. od B. Dlabáče VI. 1530.
- Jednání o spůsobách wel. swátosti. Příd. 46.
- Jednání o spůsobu smrti utopených, přel. od Hynka Rutha VI. 1589.
- Jednání p. správce a stawů král. česk. mezi cís. Fridrichem a králem Ladislawem o pokoj III. 402.
- Jednání poslu kr. polského o pokoj III. 454.
- Jednání sněmowní w markrabství morawském III. 347. 348. 349.
- Jednání sněmowní r. 1446. III. 380.
- Jednání sněmowní w Jindř. Hradci r. 1447. III. 382.
- Jednání sněmowní w Praze r. 1448. III. 383.
- Jednání sněmowní manů kostela Olomauc. IV. 1069.
- Jednání společnosti vlastenského Museum w Čechách VI. 743. 1139.
- Jednání stawů král. česk. III. 376.
- Jednání swaté od Fr. Nedomana V. 1350. b.
- Jednatel dokonalý aneb zemský advokát přel. od J. Tandlera a J. Jawornického VI. 1695.
- Jednomyslnost swatá neb srownání wšle lidské s božskau V. 1570.
- Jeftowna, od Wlčkovského VI. 681. a.
- Jehňátko přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. a.
- Jelen dychtící po tekaucích wodách etc. od Mat. Markowice V. 142.
- Jelšowa, wiz: Paměti, Řeč, Užíwání, Wýtah.
- Jelwa, od Hella VI. 635. 4.
- Jen ctností docházíme štěstí dle Ehrenbergra VI. 876. c.
- Jena, wiz: O dobytí.
- Jenikowský, wiz: Kázání.
- Jenowefa, wiz: Historie.
- Jenowefa od Jos. Hradeckého VI. 811.
- Jerusalem, wiz: Cesta, Historie. Místq, Putowání, Wůdce, Wypsaní, Zrcadlo.
- Jericho, wiz: Dobyti.

- sw. Jeronym, wiz: Historie, Žiwot.
 Jeronym Pražský, wiz: Žiwot.
 Jersalem, wiz: Cesta, Historie, Místa, Putování, Wůdce, Wypsání, Zrcadlo.
 Jeskyně, od Pohofěloho VI. 838.
 Jesličky dětátka, od W. Textoria Dworského IV. 132.
 Jessonda, přel. od Štěpánka VI. 635. 3.
 Jest pokoj VI. 956.
 Jestli to prawda, by to jistotně člověk věděti mohl, že spasen bude IV. 1221.
 Jesu benedicente! Milowniku písní duchowních etc., od J. Blaziusa V. 119. d.
 Jesu benedicente! Rozkoše aneb okrasa etc., od téhož V. 119. e.
 Jesuité, wiz: Apologie, O Jesuitech, Památka, Wypovězení, Zrcadlo.
 Jesus Syrach IV. 1191, od J. Rešela IV. 1192, od Weleslawína IV. 1193, malý V. 664.
 Jetel trojlístý, od Jiř. J. Libertina V. 914. a.
 Ježíš, Maria, Josef, kniha modlitebni, od J. T. Dewoty-ho VI. 2379. b.
 Ježíš Nazaretský, král židowski, swěta spasil (postní rozważován), od Boh. J. Bilowského V. 867. f.
 Ježíš, přítel dítek. Knížka modl. od Fr. Šwobody VI. 2380.
 Ježíš, spasil swěta, od J. Hýbla VI. 1914.
 Ježowić, wiz: Maudrost, U hrobu.
 Jičín, wiz: Cwičení, Nigra, O ohni.
 Jihlawa, wiz: Jus, Práwa, Sněm.
 Jindřich IV. franc., wiz: Artikulowé, Přípis.
 Jindřich hrabě, wiz: Historie.
 Jindřich a Marie, od Am. Schoppowé VI. 1352. 1372. y.
 Jindřich z Dubinowa, dle Šmida VI. 1324. c.
 Jindřicha cesta okolo swěta, od F. Stuny VI. 611. a.
 Jindřichůw příchod do wlasti, od Stuny VI. 611. k.
 Jindy a nyní VI. 748.
 Jiří král, wiz: Akta, Copiarium, Dennik, Poselstwí, Přísaha, Psaní.
 sw. Jiří, wiz: Chwalořeč.
 sw. Jiří w Praze, wiz: Contractus, Listy, Wýsady.
 Jiří z Poděbrad, od Štwána VI. 612. c.
 Jiří Wolný, od Wojt. Šwippla, přel. od Norberta Waňka VI. 1502.
 Jiříkowo widění III. 910.
 Jiřina, od Chocholauška VI. 898. f.
 Jiskra, wiz: Chwalozpěw, Kázání.
 Jiskra lásky, kterauž w srdci swém měl Karel Nowostrážnický, když sobě p. Dorotu Jiskrowau zwolil, od Štěp. Lešky VI. 356. b. 386.
 Jiskra sláwy Swatopropkopské V. 1195, od Frid. Bridela V. 1269. d.
 Jiskřička VI. 192.
 Jiskřičky duchowní, modlitby od Six. Palmy Modličanského IV. 1966.
 Jiskry milosti boží, od Aug. Hubky z Lilienthalu V. 1441.
 Jistota žiwota věčného, od Alb. Jiř. Klusáka IV. 1405.
 Jitka hraběnka z Toggenburku, od Tom. Kubelky VI. 813. a.
 Jitřenka VI. 328, od J. W. Wlasáka VI. 1333. g.
 Jména česká (na mincích) I. 5.
 Jména česká II. 19.
 Jména česká neduhůw a bylin, od M. Šindelia III. 266.
 Jména česká stromů a bylin, od P. Židka III. 267.
 Jména měsícůw III. 8.
 Jména osob, řek, wrchů, w lat. letopisech I. 6.
 Jména osob z X—XII. stol. w zápisech umrtněch z kláštera Podlažického a Opatowského I. 10.
 Jména rodin stawu panského V. 339.
 Jména rostlin (česky) III. 264.
 Jména těch všech osob, kteréž jsau po shoření desk zemských r. 1541 jak do stawu pansk., rytíř., i do země za obywatele přijati IV. 499.
 Jména w lat. listinách nadacích I. 7.
 Jméno skutkem otce w synu, od Fr. Xaw. Čapka V. 992.
 Jméno vlastní kwětu Nazaretského kwítku newinosti Edmundowi... učiněno V. 242.
 Joannes a Nepomuk na zelenau horu uwedený, od Jak. Fel. J. Páchra V. 937. a.
 Job, wiz: Diwadlo.
 Johanna z Montfokonů, od Kotzěbne VI. 645. b.
 Jolanta, dle Zieglera VI. 635. ii.
 Josa aneb spálení synagogy w Mnichowě, od Nierice VI. 1372. s.
 Josafat, wiz: Reč.
 Josafat, syn krále indického, přel. od Jar. Pospíšila VI. 848. c.; od Dewitského VI. 858. b.
 sw. Josef, pěstau, wiz: Cest, Knížka, Piseň, Rozmlauwání, Wýtah.
 Josef Kalasanc, wiz: Čest, Zpráwa, Žiwot.
 Josef II., wiz: Dík, Hlas, Kšaft, Panowání, Piseň, Popsání, Slaup, Wěci.
 Josef a bratři jeho, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. a.
 Josef egyptský, od Fr. Raymanna VI. 545. b.
 Josef Cernoweský, od Salzmanna VI. 1304. a.
 Josephus benedictus a Maria Anna nejosw. arcikněžata rakauská k nebesk. korunowání se chystající skrze pilné učení V. 247.
 Jovinianus, wiz: Kronika.
 Jubilaum od Benedikta XIV. propůjčeno V. 1104.
 Jubilaum neb 50letí kazatelského auřadu.... p. Paw. Šramka, od Bohusl. Tablice VI. 398. d.
 Jubilate ku poctivosti m. Plzně, od Frant. W. Hynka Kulíka V. 895.
 sw. Judas Thadacus, apoštol páně, od J. Beckowského V. 1300. c.
 Judit, od Mik. Konáče IV. 221.
 Judit a Holofernes, komedie česká, od Mich. Wrány IV. 234.
 Judit nowá a slavná w rytěrující cirkwi, od Fr. Ign. Gregora V. 987. a.
 Julie Slechetná, od Fr. B. Luže VI. 1374.
 Julinka, od Mayera VI. 607. u.
 Jungmann Josef, wiz: Citowé.
 Jurešič, wiz: Psaní.
 Jus montanum IV. 958.
 Jus municipale et montanum Iglaviense II. 90.
 K důstojně weleb. biskupu Králowěhradeckému, podlé wydání jeho cirkulárního spisu na duchowenstwo osady jeho, od W. Krameriusa VI. 1097. b.
 K sw. Janu Nepom. VI. 256. e.
 K jmeninám p. Jos. Ditricha od jeho posluchačů VI. 442.
 K jmeninám p. T. Köllnera, od Hanky VI. 417. e.
 K jmeninám arcibisk. W. Chlumčanského VI. 427.
 K jmeninám J. bis. M. p. Hurdálkowi, od Ant. Marka VI. 407. b.
 K jmeninám J. K. M. p. p. Wacslawa Leopolda, arcibisk. Pražsk. VI. 452.
 K jmeninám Jos. hrab. Wratislawy a Jos. hrab. z Ditrichsteinu VI. 456.
 K jmeninám p. Kateř. Pospíšilowé VI. 480.
 K přechodu JCM. Františka I. a Karoliny do Prahy VI. 477.

- K příjezdu Karla a Amalie knížat z Fürstenberku do Podmokl VI. 482.
- K prospěchu řeči kr. wyvyš. arcik. Karla, od Tomsy VI. 383. h.
- K slavnému přijetí duchovní zprávy hlavního chrámu sv. Víta, od J. K. M. p. Ondřeje Aloys. hrab. Skarbek - Ankwice složil Sedláček VI. 491.
- K slavnosti J. O. p. Wácsl. Leop. arcibisk. Pražsk., od W. Hanky VI. 417. b.
- K sňatku Rudolfa kníž. Kinského s hraběnkou z Kollaredo-Mannsfeld, od Hanky VI. 417. d.
- K swatbě Ondř. Skultetiho, od Štěpána Lešky VI. 356. a.
- K swátku drahocenné materi VI. 472.
- K swátku p. J. Nejedlého VI. 405.
- K swátku p. J. H. Pospíšila VI. 462.
- K větší cti a chwałe nejsv. trojice boží při výroční její swatoslavnosti na Křemešíku, od Fr. Mat. Kruma V. 912. a.
- K zasnaubení Lud. Szechenyi-ho a Aloysie Klam-Gallasowé, od Tomsy VI. 383. i.
- K žákům ze školy vystupujícím, od Stránského VI. 726.
- Kabala neb štěstí w loterii, přel. od Prok. Šedivého VI. 608. g.
- Kacafírek ferina, od Bäuerle VI. 635. s.
- Kadění duchovní libé wňě (modlitby), od Mich. Blažka VI. 2298. h. též VI. 2356.
- Kadění duchovní w čas moru (modlitby), od Kašpara Motěšického V. 1582. a.
- Kadetní dům, wiz: Cwičení.
- Kafičko a vše, co je sladkého, od Magd. Rettigowé VI. 1574.
- Kajetán, wiz: Patriarcha.
- Kalaunkář z Domazlic, přeprac. od Tháma VI. 607. mm.
- Kalendář cirkewní V. 545.
- Kalendář historický, od Jana Rulíka VI. 948. b.
- Kalendář historický, od Wepřeka IV. 481.
- Kalendář historický IV. 283.
- Kalendář historický VI. 1101.
- Kalendář historický (na r. 1784) VI. 1416.
- Kalendář hodin přes celý rok V. 538.
- Kalendář hospodářský a kanc., od J. J. Aichelmana z Prixu V. 518.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Zig. Čarnowského V. 534.
- Kalendář hospodářský a kanc., od M. J. Ond. Cermáka V. 532.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Jiř. Dachnowského z Dachnowa V. 521.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Kr. Dasignera V. 527.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Espicha V. 525.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Abrah. Fišera V. 543.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Fridbergera V. 526.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Gablera V. 529.
- Kalendář hospodářský a kanc., od J. Gostumiowského V. 536.
- Kalendář hospodářský a kanc., od D. Herlicia V. 524.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Holborera Wurchurského VI. 535.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Huberina V. 523.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Krásného V. 533.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Křikawského V. 540.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Kuřelawského V. 519.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Krygnera V. 537.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Molera z Straupic n. r. 1616 IV. 778. d. na r. 1602. 1606—1610. 1618—1625 IV. 779. c. d.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Mylgisera V. 516.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Mat. Orlinského V. 531.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Partlice ze Špicberku V. 513.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Rhecia V. 515.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Silencien-ského V. 517.
- Kalendář hospodářský a kanc., od společnosti moraw.-slez. na r. 1840. VI. 1435.
- Kalendář hospodářský a kanc., od společnosti učené Praž. od r. 1795—1836. VI. 1418.
- Kalendář hospodářský a kanc., od de Wewre Hermanna V. 528.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Winklera V. 522.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Žaluda V. 520.
- Kalendář hospodářský a kanc. na r. 1593. IV. 775. na r. 1612. 1613. IV. 778. g. h. IV. 785. V. 514. VI. na r. 1783 VI. 1412. 1413. na r. 1826 VI. 1426. VI. 1440.
- Kalendář kapesní na r. 1820 VI. 1424. na r. 1833. 1836. 1839 VI. 1432.
- Kalendář mravný s přip. uwvedením ke zpěwu, od Filcika VI. 182. b.
- Kalendář k užívání lidu ewang., od J. Tom. Hoehenbergera na r. 1783. VI. 1411.
- Kalendář na r. 1470 III. 233. na r. 1489. III. 235. na r. 1649 V. 530. na r. 1706. V. 542. na r. 1783. VI. 1410. na r. 1820—1822. VI. 1425.
- Kalendář národní, od J. Hýbla VI. 1423.
- Kalendář neměnitelný, od W. Dasypodia IV. 774.
- Kalendář, od P. Codicilla IV. 760. d.
- Kalendář, od Constantia z Břehu k l. 1604. IV. 780.
- Kalendář, od Dobřenského z Černého Mostu V. 539.
- Kalendář, od Fejerpataky-ho na r. 1830. VI. 1429. na r. 1842. VI. 1430.
- Kalendář, od Horkého z Lochowic na r. 1615. IV. 778. f.
- Kalendář, od Chrastiny V. 546.
- Kalendář, od Köstnera na r. 1602. IV. 769. f.
- Kalendář, od Mizia z Freiburku IV. 784.
- Kalendář, od Mollera Straupického IV. 782.
- Kalendář, od Jak. Oswalda V. 544.
- Kalendář, od Palkowice VI. 1421.
- Kalendář, od Stehlika z Čenkowa IV. 778. c. k l. 1602. 1603. IV. 779. b.
- Kalendář, od Šembery na r. 1841. VI. 1438.
- Kalendář, od Thurneissera IV. 768.
- Kalendář, od W. Zelotina IV. 762. a.
- Kalendář, od Reh. Žaluda IV. 779. e.
- Kalendář Pešťský na r. 1836. VI. 1433.
- Kalendář pobožný na celý rok, z lat. přel. od J. Spěwáčka V. 1200.
- Kalendář podle Cisio-Jana III. 236.
- Kalendář powětrný na r. 1805, od Aloys. Dawida VI. 1420.
- Kalendář pro čas a wěčnost VI. 764.
- Kalendář stěnowý na r. 1842, od Šembery VI. 1439.
- Kalendář stoletý, od Ant. Strnada VI. 1441.
- Kalendář stoletý od r. 1797—1900, od K. Tháma VI. 1442.

- Kalendář stoletý od r. 1800—1900, od Zlobického VI. 1443.
- Kalendář stoletý od r. 1807—1911. VI. 1444.
- Kalendář titulární, od Kr. Joach. z Chotěšova V. 541.
- Kalendář tolerancí pro všecken národ český na r. 1787, na r. 1816, od W. Krameriusa VI. 1417. 1422.
- Kalendář vlastenský a slowenský pozorník na r. 1843. VI. 1431.
- Kalendář všeobecný českoslowanský na r. 1828, od W. Krameriusa VI. 1427.
- Kalendář všeobecný domácí a hosp., od Tomsy od r. 1831. 1836—1839, též od Filipka na r. 1840—1847. VI. 1428.
- Kalendář všeobecný Litoměřický VI. 1434.
- Kalendář ženský VI. 804.
- Kalvarie, wiz: Hora.
- Kam ten chlapec to přivedl, od J. Jawornického VI. 1303. f.
- Kámen gruntovní Karlovského Now. města Pražského, od J. Schoenpfluga z Gamsenbergu V. 954.
- Kamma, přel. od Štěpánka VI. 635. 4.
- Kamma, rekyně bojarská, wzděl. od Fil. Heimbachera VI. 621. a.
- Kamzikostřelci aneb císař Maxim. na stráni Martinské, přel. od F. Dobicera VI. 880.
- Kanárek, od Šmida VI. 1322. b.
- Kancional bratrský III. 48.
- Kancional (wyd. w Mladé Boleslawi 1531) IV. 48.
- Kancional (wyd. w Normberce 1544) IV. 56.
- Kancional český. Písně roční etc. (w Olomauci 1559) IV. 58.
- Kancional (wyd. w Praze u Melantricha 1584) IV. 87.
- Kancional Jana Musophila (Rozace) Soběslawského IV. 90.
- Kancional Jana Rosenpluta IV. 116.
- Kancional Klim. Bosáka IV. 119.
- Kancional (zmíněný u Tablice) IV. 125.
- Kancional katolický Šeb. Scipiona IV. 131.
- Kancional celoroční, od Závěty IV. 133. b.
- Kancional aneb zpěwové církwe ewang. (w Praze 1620) IV. 152.
- Kancional, t. j. sebrání zpěwů pobožných etc. V. 77.
- Kancional český V. 90.
- Kancional etc., od Komenského a Tranowského V. 96.
- Kancional aneb zpěwové poct a chwal etc. V. 97.
- Kancional český, od M. Šteyra V. 99.
- Kancional ewangelický, od W. Gleycha V. 112. c.
- Kancional, t. j. kniha žalmů etc., od Elsnera V. 148.
- Kancional český bratrský etc., od Téhož V. 149.
- Kancional všeobecný etc. V. 153.
- Kancional ruční etc., od Dan. Bočka VI. 197.
- Kancional etc., podlé Lipského VI. 211.
- Kancional k užívání w církwích bratrských VI. 217.
- Kancional, aneb písně nové historické etc. VI. 231.
- Kancional etc. Pohořelého VI. 269.
- Kancional ewangelický Nik. Cízka Příd. 6.
- Kancional zamýkající w sobě etc. Příd. 49.
- Kancional Mart. Luthera Příd. 70. b.
- Kancional český pohřební, od Eksteyna Příd. 164.
- Kancionalík, od Fejerpatákého VI. 264.
- Kancionalík s 26 písní, od Jana Straky VI. 220.
- Kancionalík pro českau mládež, od Ryby VI. 498. c.
- Kancionalík ruční domovní a pcectný V. 146.
- Kancionalík w jménu p. n. J. Kr. V. 140.
- Kancionalík, neb písně katolické etc. V. 109.
- Kanoniky III. 723.
- Kanonizací sw. Ignacia Lojoly V. 1253.
- Kantány, wiz: Píseň.
- Kantata při swěcení kaple Mariánské nad m. Miškem, od Chwalkowského VI: 406.
- Kaparia, wiz: Nowiny.
- Kapistran, wiz: Wýtah.
- Kaple královská zpěwní a muzikální, od W. K. Holana Rowenského V. 101.
- Kaplík, wiz: Kázani.
- Kapucín, z wlsk. přel. od Sam. z Pilsenburku V. 172.
- Karangho a Lelanga, od Fr. Tomsy VI. 822. b.
- Karbaník, od Iflanda VI. 689. h.
- Karbaník Latour, od V. Em. Liblanského VI. 876. a.
- Karel arcikníže, wiz: Epigrafy, K prospěchu, Wítání.
- Karel IV., wiz: Bulla, Historie, Knižka, Žiwot.
- Karel IV., básně od W. Nejedlého VI. 569.
- Karel IV. w Pisc. od Kl. Pünera VI. 689. i.
- Karel V., wiz: Historie, Nowiny.
- Karel XII. w Bendru, přel. od Štěpánka VI. 635. s.
- Karel Dewienzo z Londýna a Amalie Florentinská IV. 246.
- Karel Skřeta malíř, od Wěnc. Al. Swobody VI. 685.
- Karel z Šternberka a Jan z Chaustnic. od Stuny VI. 611. p.
- Karla XII. nawrácení-se do vlasti, přel. od Kl. Pünera VI. 676. 1. 689. b.
- Karlow, wiz: Adversaria, Listiny, Poznamenání, Wýpis.
- Karlstein, wiz: Nadání, Práwo.
- Kartigam, wiz: Případnosti.
- Kartuš, laupežnický wúdece a wrah VI. 1055.
- Kašpar Thoringer, přel. od Fil. Heimbachera VI. 621. e. od Tyla 673. 7.
- Kat Amsterodamský, od Lemberta V. 635. II. p.
- Katalog českých knih od l. 1774—1839, od Ant. Hansgirga VI. 1136.
- Katechismus pro dítky, od Jak. A kanthido-Mitisa IV. 1459.
- Katechismus s otázkami a odpovědmi, od Antonína Bernoláka VI. 1800.
- Katechismus malý pro mládež, od Mich. Blažka VI. 1839.
- Katechismus katolický s novými obrazy, od Frid. Bridela V. 724. c.
- Katechismus Petra Canisia IV. 1268. a, malý IV. 1268. b.
- Katechismus potěšitelného J. Kristowa učení, od Gallury VI. 1812.
- Katechismus malý pro obecný lid etc., od K. Hyny VI. 1858. a. b.
- Katechismus domácí, od Valent. Jestřábeckého V. 759.
- Katechismus slowenský, od Kalinky V. 722.
- Katechismus učení křesťanského pro mládež větší i menší, od Dan. Kermana V. 785.
- Katechismus neb naučení Římsko-katolické s kontroversialním diskursem, od W. Klugara V. 798.
- Katechismus o prawém náboženství křesťanském, od Jak. Křenowského Příd. 61.
- Katechismus doktora Martina Luthera (wydaný w Bardějowě) IV. 1303. — wydaný ode tří superintendentů (Sam. Melikusa, El. Laniho, Is. Abrahamidesa) IV. 1406. — česky i německy V. 740. — přeložený od Fr. Rühra V. 746. — od W. Kleycha V. 773. — pěknými figurami ozdobený VI. 1857. — Příd. 51. — Téhož Katechismus menší: Pro mládež porožšířený, od M. Krupia V. 703. — od Samuele Hruškowice V. 781. — bez a s wýkladem, od Heinr. Milde V. 782. a. — VI. 1815. — s připojením historie náboženství, od Hamaliara VI. 1818.

- Katechismus, neb jediné samospasitelné křesť. katolické víry výklad, od Fab. Němce V. 813.
- Katechismus křesťanský pro mládež ewangelickau, od Štěp. Plačka VI. 1873.
- Katechismus latinsko-slowenský, od J. Pruna IV. 1319.
- Katechismus víry a wyznání swatých starých učedníkůw a mučedníkůw etc., od Rešela IV. 1273.
- Katechismus Urbana Rhegia, přel. Jiří Roždalowský IV. 1253.
- Katechismus neb nawedení křesťanské etc., od doktora Heinricha Scribonia, probošta Pražského IV. 1236. 1261.
- Katechismus welmi pěkně wyswětlený důwody písem swatých etc., od Stodolia IV. 1331.
- Katechismus, do morawského jazyka přeložený, od K. Suchého VI. 1799.
- Katechismus Jiřího Šerera, před. od Payta Hostaunského IV. 1403.
- Katechismus Ondřeje Šmala, rozebraný od M. Laučka VI. 1797.
- Katechismus náboženství ewangelického pro větší mládež, od J. Šuleka VI. 1819. 1859.
- Katechismus pro mládež katolickau, od Walenty VI. 1793.
- Katechismus nový prawý Wernerůw IV. 1283. c.
- Katechismus w latinském, něm. a českém jazyku, od Max. Wětrowského V. 771.
- Katechismus, od Vikt. Wrbenického IV. 1454.
- Katechismus krátký k utvrzení katolíků u wíře jejich etc., od V. Zahradníka VI. 1849. a.
- Katechismus malý w otázkách a odpovědích III. 650.
- Katechismus, wydaný w Boleslawi r. 1530. IV. 1217.
- Katechismus aneb naučení člověka etc., wyd. r. 1546 IV. 1251.
- Katechismus menší bratří IV. 1278.
- Katechismus starších a kněží jednoty bratrské IV. 1304.
- Katechismus we školách (Parvus catechismus etc.) V. 675.
- Katechismus s nowými obrazy na místě daru nowého léta r. 1684. V. 739.
- Katechismus towaryšstwa Ježišowa Kutnohorského V. 741.
- Katechismus arcibiskupství Pražského V. 766.
- Katechismus biskupství Královéhradeckého V. 807.
- Katechismus w píseň uwezený podlé dílu I. knihy ke čtení w školách trivialních VI. 239.
- Katechismus weliký s otázkami a odpovědmi, nákladem c. k. prawidelní školské knihtiskárny VI. 1743. 1745. 1746.
- Katechismus malý s otázkami a odpovědmi etc. VI. 1748. 1753.
- Katechismus Heidelbergský VI. 1758.
- Katechismus krátký pro mládež bratří českých VI. 1780.
- Katechismus malý ewangelický pro církwe obnowené bratří českých VI. 1783.
- Katechismus pro dívky katolického náboženství s obrázky VI. 1794.
- Katechismus malý pro nejmenší dívky (wyd. w Pešti r. 1798) VI. 1804.
- Katechismus pro dívky helwetské konfessí w Čechách VI. 1810.
- Katechismus křesťanský w otázkách a odpovědích, k schopnosti malých dítek přirownalý VI. 1845.
- Katechismus Kalvinský Příklad. 50.
- Katechismus aneb naučení krátké o prvním přijímání welebné swátosti V. 731.
- Katechismus hlavních powinností pro wesnické rychtáře, od F. Winklera, přel. Rulík VI. 1697.
- Katechismus neb prawidla zdworilosti, od Gilberta Baura, přel. Pařízek VI. 1297.
- Katechismus o choleře, od J. Jawornického VI. 1620.
- Katechismus o swatých obřadech církwe katolické, od W. Hnojka VI. 2140.
- Katechismus o zdrawí, pro chrámy a školy hrabství Šaumburg-Lipského, přel. od Tomsy VI. 1593.
- Katechismus o zdrawí, od Jos. Hofmanna, obzwláště pro dědinskau mládež, přel. od Waňka VI. 1300. e.
- Katechismus owčácký, od Elsnera, přel. od Hýbla VI. 1525.
- Katechismus zdrawí Dra. Fausta, přel. od A. M. Ligouryho VI. 1595.
- Katechismus zdrawí pro obecny lid, z uhersk. přel. od Rybay-ho VI. 1594.
- Katechismus ženichůw, od K. Khuna VI. 2107.
- Katechyzací kostelní na modlitbě P....., od G. Chládku VI. 1900.
- sw. Kateřina, wiz: Wýtah, Žiwot.
- Katinka Heilbronská, od Holbeina VI. 700. 6.
- Katolík slowy swé církwe se modlíci, přel. od M. A. Pribila VI. 2396.
- Kaule Dawidowa IV. 1329.
- Kaunice, wiz: Pře.
- Kaufm, wiz: Deym, Swaté dsky, Swětlo.
- Kautský, wiz: Řeč.
- Kauzelná fletna, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. b.
- Kauzelná píšťala, od J. Rettiga VI. 648. a.
- Kauzelná wěz w Krkonošských horách, přel. od Nowotného VI. 708.
- Kauzelnice Lindana, od Bauerle VI. 700. 8.
- Kauzelnice z Paříže, od Meisla VI. 700. 7.
- Kauzelnice Sidonia, přel. od Štěpánka VI. 635. r.
- Kawka, wiz: Psaní.
- Kázanie božie desatero II. 55.
- Kázání sw. Augustina dwoje IV. 1761. téhož manželům IV. 1773.
- Kázání dikčiněné, kteréž při dobytí Plzně se drželo, od J. Jak. Heřmana IV. 1648.
- Kázání in reconciliatione kostela Pražského, od Kašp. Arseniusa z Radbuse V. 885.
- Kázání k dítkám, které ponejprw k sw. přijímání přistupují, od J. Pawlika VI. 2021. c.
- Kázání k ranním službám božím, od J. Rulíka VI. 1927. e.
- Kázání k výstraze nezřízeného lakomství, od Jiříka Sekwenidesa Chotěborského IV. 1637.
- Kázání katechetická VI. 1928.
- Kázání katechetická z Pilhera, přel. od J. Rulíka VI. 1927. a. b.
- Kázání ke cti sw. Františka Seraf. V. 1060.
- Kázání ku památce mučedníků našich českých, od Hawla Žalanského IV. 1634. d.
- Kázání ku potěšení pobožným wojákům, od Bart. Kutnohorského IV. 1656.
- Kázání k výstraze wšem wěrným křesť. o hodo-wání, o smilstwu a swáru, od J. Flaxia mlad. z Čenkowa IV. 1650. a.
- Kázání na den památný božio těla IV. 1283. e.
- Kázání (pět) na dwaceti neslušných příčin, od W. Brosia IV. 1599. a.
- Kázání na den slawné mše po dokonalých 50 letech P. T. Winše, od Eug. Rádlu V. 973. e.
- Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježiše, od Fr. Ign. Gregora V. 987. b.
- Kázání na den sw. Jakuba, přel. od J. Rulíka VI. 2004. c.

- Kázání na den sv. Petra a Pawla, od Fr. Prokopa Ondráka VI. 2020.
- Kázání na den sv. Jana Nep. od Naymana VI. 2022.
- Kázání na den vstaupení P. na nebesa, od Mat. Bláhy VI. 2045. c.
- Kázání na den prohlášení obnoveného pňlnočního Wánočního Jitřní, od Jos. Cibulky VI. 2048.
- Kázání na epístolu w neděli II. po třech králích VI. 1993.
- Kázání na ewangelia sw. Jana na den sv. Trojice IV. 1550. c.
- Kázání na ewangelia nedělní, od Mat. Hrušky IV. 1584.
- Kázání na kapitulu 4. Ozeáše, od J. Štelcara Želetawského IV. 1598. b.
- Kázání na každý pátek w postě, od Fab. Weseleho V. 871. a.
- Kázání na neděli a swátky celého roku, od Ondřeje Štěpána IV. 589.
- Kázání na neděli dewátu po sw. Trojici, od Pet. Peristeria z Tayna Hořowského IV. 1586.
- Kázání na neděli první po veliké noci, od J. Jiřiho Dolanského V. 899.
- Kázání na neděli 22. po sw. Duchu, od J. M. Sayferta VI. 2025.
- Kázání na nowé léto, od Jiř. Tesáka IV. 1613. s.
- Kázání na nový rok šestnácti ku křestanům a Čechům IV. 1612.
- Kázání na odchodné, od Jiř. Hanuš Landskronského IV. 1615. a.
- Kázání na odchodné, od W. Mathiadesa IV. 1636.
- Kázání na poděkowání cis. Leop. II. za potvrzenau swobodu w náboženství, od J. Forneta VI. 1999.
- Kázání na porciunkuli V. 917.
- Kázání na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 1077.
- Kázání na sedm slow Krist., od Jiř. Tesáka Mošovského IV. 1613. a.
- Kázání na swátky B. P. Marie, od Rulika VI. 1927. d.
- Kázání na tři stránky rozdělené kněžím a správčům duchowním náležející IV. 1608.
- Kázání na welikonoční boží hod, od W. F. Procházky VI. 2052.
- Kázání na weliký čtврtek IV. 1574. a.
- Kázání na weliký pátek, přel. od Fr. Tomsy VI. 2003. b.
- Kázání na weliký pátek o obrácení loťra, od Rychlowského VI. 2007.
- Kázání na wšecky swátky na ewangelia IV. 1590.
- Kázání na widění Ezechielowo, od Elznera VI. 1980.
- Kázání na žalm 50tý IV. 1583. a.
- Kázání (třetí) nad dcerkau Katerinau, od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. f.
- Kázání nad mrtwým tělem Ferdinanda cis., od Math. Citharda IV. 1671.
- Kázání nad mrtwým tělem p. Math. Kaplíře ze Sulewic, od J. Zahumenského IV. 1679. b.
- Kázání nad mrtwým tělem p. Popela z Lobkowic, od J. Six. z Lerchenfelsu IV. 1683.
- Kázání nad mrtwým tělem Anny dcery p. W. Samce z Straže od Kokedy IV. 1687. a.
- Kázání nad mrtwým tělem Alžběty z Waldšteina, od J. Wácl. Kokedy IV. 1687. b.
- Kázání nad mrtwým tělem paní Polyxeny Šternberkové, od J. Rosacia Hořowského IV. 1689. b.
- Kázání nad mrtwým tělem p. Johanny Daubrawnické, od Wrbenského IV. 1700.
- Kázání nad mrtwým tělem Jana mladš. Činowského z Zátce, od J. Hraba Dobřinského IV. 1717. b.
- Kázání nad p. Albrechtem Smiřickým, od Tobiáše
- Uštwanía Mezeřického IV. 1695, též od J. Štefanidesa Chrudimského IV. 1706.
- Kázání nad p. Sigmundem Onešem z Břesowic, od Mart. Swornicia IV. 1677.
- Kázání nad p. Wiktorinem Křineckým, od W. Slowacia Turnowského IV. 1676. b.
- Kázání nad smrtí nenadálau p. M. Samuele Martiniusa z Dražowa, od Paw. Krupia Pacowského V. 1071.
- Kázání nedělní a swáteční III. 854. — z XVI. stol. IV. 1609. IV. 1663. 1664. 1665. 1666. V. 857.
- Kázání nešporní na epístoly, od Beneše Opata IV. 1567.
- Kázání o Antikristu IV. 1596.
- Kázání o sw. Bernhardu, od Ant. z Wokauna V. 969. b.
- Kázání o hídnosti wezdejšího žiwota, od Jiř. Netolického IV. 1587. též od Wácl. Slowacia IV. 1632. a.
- Kázání o bohaci pekelníku a Lazarowi, od J. Boleslawského IV. 1592.
- Kázání o božské prozřetelnosti, od W. F. Procházky VI. 1954.
- Kázání o ceně křest. sprawedlnosti, od Fr. Grabatha VI. 2013.
- Kázání o církwi sw. katolické, od Zachar. Bruncwíka IV. 1620. b.
- Kázání (dvě) o čisté a sprotné lásce, jak k bohu tak i k bližnímu, od Ferd. K. Reissmana V. 935. b.
- Kázání o člověku, který stsupowal do Jerusalema III. 842.
- Kázání o dni posledním (čtvero), od sw. Augustina IV. 1770.
- Kázání o dobrém, skrze časnu smrt wykročení, od Mat. Krocina IV. 1649.
- Kázání o drahém božím těle, od Hawla Žalanského IV. 1634. b.
- Kázání (troje) o drahotě a hladu, přel. od Paw. Slowacia IV. 1600.
- Kázání o důstojnosti wečeře p., přel. od J. Hořického IV. 1757.
- Kázání o důvěře w lidu, důvěře w boha, od Fr. Hawránka VI. 1970. a.
- Kázání o dvojích hřísních, od Turka. Příd. 161.
- Kázání o hladu, od J. Rosacia Hořowského IV. 1643.
- Kázání o hříších proti duchu sw., přel. od Antonína Marka VI. 1955.
- Kázání o hromobití a baurech, od Mat. Hradeckého IV. 1580. a.
- Kázání o hrozném kometě IV. 1593.
- Kázání o hrozném zemětřesení, od Zachar. Bruncwíka IV. 1620. q. s.
- Kázání o sw. Janu Kříteli a o sw. Pawlowi, od K. Žalanského IV. 1634. e.
- Kázání o sw. Janu Nep., od Fr. Ign. Gregoria V. 882, též od J. Ig. Hubatky V. 966.
- Kázání o jediném prostředníku, od Zach. Bruncwíka IV. 1620. i.
- Kázání o jediném bohu w podstatě a trojm w osobách, od Zach. Bruncwíka IV. 1620. e.
- Kázání o Jidášových dětech, od J. Augusty IV. 1569. a.
- Kázání o sw. Josefu V. 901.
- Kázání o kalichu útrpnosti, od Zach. Bruncwíka IV. 1620. r.
- Kázání o lásce, od Jana Six. z Lerchenfelsu IV. 1621.
- Kázání o manželství, od J. Ditricha IV. 1550. b.
- Kázání (dvě) o sw. Martiu, od Reissmana V. 935. c.
- Kázání o metle sucha, od Jeronyma Stibřského IV. 1658.
- Kázání o Michalu archang., od Bruncwíka IV. 1620. h.
- Kázání o morowé ráně, od Bruncwíka IV. 1620. a.

- Kázání o morové ráně, od Cyp. Pešiny IV. 1638. c.
 Kázání o moru, od Jana Achilese IV. 1607. a.
 Kázání o mučedlnících českých, od H. Zaluského IV. 1634. a. c.
 Kázání o mytí noh, od Wita Ditricha IV. 1572.
 Kázání o na nebe wstoupení p., od Brunčwika IV. 1620. g.
 Kázání o naprawení života křesť., od Sim. Walcica IV. 1640.
 Kázání o narození božiem, od Jíry paustenika III. 848.
 Kázání o narození páně, od W. Krist. Aunhošťského IV. 1627. a.
 Kázání o narození syna božih, od Jandy Mat. Čechtického IV. 1641.
 Kázání o nejsvětější wečeři p. n. J. Kr. IV. 1633. 1651.
 Kázání o nesmírném milosrdenství božském, od Er. Roterodamského IV. 1582.
 Kázání o newáznosti a potupě stawu kněžského, přel. od J. Rulíka VI. 2004. b.
 Kázání o sw. Norbertu V. 868.
 Kázání o nowém zákoně, z Lutera přel. III. 855.
 Kázání o ohni Zateckém, od Cyp. Pešiny IV. 1638. d.
 Kázání o ochraně Mariánské w čas wojny VI. 1984.
 Kázání (patero) o opilství, od J. Heritesa IV. 1610.
 Kázání o osprawedlnění člověka před bohem, od Brunčwika IV. 1620. m.
 Kázání o pádu dobytky, od Cypr. Pešiny IV. 1638. e.
 Kázání o poctivosti a cti, od Jakaubka III. 849.
 Kázání o pohřbu p. Zikmunda Smiřického, od Jiř. Tesáka IV. 1680. c.
 Kázání (dewatero) o pokání, od Tom. Baworowského IV. 1576. a.
 Kázání (dwanácté) o pokání, z něm. přel. od J. Straněnského IV. 1588. a.
 Kázání (dewatenácté) o pokání, od Blaž. Borowského IV. 1617. a.
 Kázání o pokání, od Fr. Jediny VI. 1940. b.
 Kázání o pokoji a wšelijakých spůsobech jeho, od Jana Wegha VI. 2018.
 Kázání (dwoje) o posilání k nám angelůw sw., od Cyp. Pešiny IV. 1638. g.
 Kázání o posilání dětí do školy, od Fr. Al. Zuchyho VI. 2017.
 Kázání o postu, od Zach. Brunčwika IV. 1620. o.
 Kázání o postu, od J. Flaxia, mlad. z Čenčkowa IV. 1650. b.
 Kázání o powětrí, od Aug. Mitisa IV. 1653.
 Kázání o powinnostech poddaných k wrchnostem, od J. Zaubka VI. 2026. a.
 Kázání o powodní škodliwé, od Jak. Melisaea Kriškého IV. 1604. b.
 Kázání o požívání těla a krwe p. IV. 1614.
 Kázání o prawém a jedinem očistci, od Zach. Brunčwika IV. 1620. l.
 Kázání o přediwém narození p. J. Kr., od Wacsl. Knobelia Čáslawského IV. 1657.
 Kázání (patnácté) o přeswaté mši IV. 1574. b.
 Kázání o radostném z mrtvých wzkršení, od Zach. Brunčwika IV. 1620. k.
 Kázání o sedmero swátosti církwe, od W. Wáclawíčka VI. 1942. b.
 Kázání o sedmeru smrtedlných hříchů, od W. Wáclawíčka VI. 1942. c.
 Kázání o setrwání wolených božích u wíře, od Mart. Tribalia IV. 1611. b.
 Kázání o slavném proměnění p. J. Kr., od Sixta Palmy Modličanského IV. 1635.
 Kázání o slavném swátku těla božih, od W. Brosia IV. 1599. b, tož přel. od Šerera IV. 1601.
 Kázání o slawnosti sw. Bartoloměje, od J. Wojt. Sedláčka VI. 2030.
 Kázání (patero) o slowu božim, od J. Camilla Wodňanského IV. 1644.
 Kázání o smrti p. Trubky z Rowin, od Jiřih Tesáka IV. 1680. b.
 Kázání o smrti utrpené p. n. J. Kr., od Zach. Brunčwika IV. 1620. n.
 Kázání (dwoji) o stálosti w náboženství, od J. Barolta VI. 2005.
 Kázání o stawu sw. manželském, od Jiř. Zabillanského Horského IV. 1619. b.
 Kázání (dwoje) o stawu sw. manželském, od Pawlika VI. 2021. d.
 Kázání o šťastném tři stawů jeti k sněmu do Budějowic, od Jiř. Tesáka IV. 1613. q.
 Kázání o tajemství smrti, wzkršení a na nebe wzetí Kr., od Am. Komenského V. 855. a.
 Kázání o tajemství swatoswaté wečeře p., od Zik. Tribulecinsa Plzenského IV. 1624.
 Kázání o těle a krwi p., od J. W. Cikady IV. 1622. b.
 Kázání o těžkosti dlahé, od W. Krist. Aunhošťského IV. 1627. b.
 Kázání o tom, jakby měl člověk žiw býti, od Jak. Petrozely IV. 1631. b.
 Kázání o tom, kterakby člověk dobře umřiti měl . . . od Mat. Cyra IV. 1688.
 Kázání o třesení země w 1. neděli na Horách Kutnách IV. 1595.
 Kázání o třesení země, od J. Prokopiusa IV. 1659. a.
 Kázání o třesení země, od Sixta Candida IV. 1597.
 Kázání o třesení země, od Brunčwika IV. 1620. d.
 Kázání o sw. trpěliwosti, od J. Zahumenského IV. 1603. a.
 Kázání o umučení páně IV. 1575. 1668.
 Kázání o umučení páně, od Blaz. Borowského IV. 1617. b.
 Kázání o umučení páně ze sw. Bernarda, přel. od Ad. z Wel. IV. 1772. a.
 Kázání o ustanowení na biskupství sw. Matěje, od J. Augusty IV. 1569. a.
 Kázání o ustawičné ochraně sw. angelů nad dítkami, od Kašp. Motěšického V. 898. a.
 Kázání o utrpení Kr. p., od J. Lociky IV. 1652. a.
 Kázání o užitku smrti z sw. Ambrože, přel. od Trojana Nigella z Oskořina IV. 1776.
 Kázání (dwoje) o užitku křesť. nábož., přel. od Tomsy VI. 2003. a.
 Kázání o wáznosti a uctiwosti stawu kněžského, od Ant. Bernoláka VI. 2006.
 Kázání o wdowách, od Cyp. Pešiny IV. 1638. b.
 Kázání o welikých modlářských bludích, od Haw. Žalanského IV. 1634. f.
 Kázání o winohradech, od Jiř. Tesáka IV. 1613. k.
 Kázání (troje) o wojně, od Wita Jakše IV. 1630. b.
 Kázání o wtělení, od Zach. Brunčwika IV. 1620. c.
 Kázání o zatmění slunce, od Jiř. Tesáka IV. 1613. p.
 Kázání o p. Zik. Smiřickém, od W. Fabriciusa IV. 1681.
 Kázání o zkáze města Jerusaléma, od J. Campania IV. 1647.
 Kázání o zlořečenství lži . . . od J. Štelcara Železawského IV. 1598. a.
 Kázání o žalostech, bídách a sauzeních člověka IV. 1583. b.
 Kázání o žalosti a bídě člověka. Příd. 52. a.
 Kázání o životu, práci apošt., od J. Achilese IV. 1607. b.
 Kázání (sedm) o životu wěčném, od Polia Lukáše IV. 1606. — z něm. přel. od Mik. Ridla z Navenpěrku IV. 1618.

- Kázani, přel. od J. Barnera V. 864. a. c.
 Kázani na boží tělo, od Benedikta Optáta IV. 1283. f.
 Kázani, od J. Blahy VI. 1950.
 Kázani, od M. Blahy VI. 2045. a.
 Kázani, od B. L. Boboka V. 2044.
 Kázani, od Dan. Botzka VI. 1988.
 Kázani, od Čeňka z Wartenberka VI. 1961. a.
 Kázani, od Čermáka VI. 1951. a. b. c.
 Kázani, od Em. Wil. Doležala VI. 1978.
 Kázani, od J. Dwořáka VI. 1967.
 Kázani, od Gura Fandliho VI. 1924.
 Kázani, od Ign. Feigerleho VI. 1958.
 Kázani, od Fr. Fryče VI. 1937. b.
 Kázani, od Pet. Pav. Hallého V. 856.
 Kázani, od Fr. Hawránka VI. 1970. b.
 Kázani, přel. od Heinmanna VI. 1918. b. c. d.
 Kázani, od Mat. Hradeckého IV. 1580. b.
 Kázani, od Hrobského. Příd. 33.
 Kázani, od M. Jana Husa III. 841.
 Kázani, od Chalaupky VI. 1977.
 Kázani, od Institorisa VI. 1982.
 Kázani, od Wita Jakše IV. 1630. a.
 Kázani, od Jakaubka III. 850.
 Kázani, od Tom. Jaworského. Příd. 45.
 Kázani, od Kaiserlicha VI. 1934.
 Kázani, od Fr. Ser. Kautského VI. 1953.
 Kázani, od Karla J. Khuna VI. 1920. a. b.
 Kázani, od Ad. Klementa IV. 1655. a. b.
 Kázani, od Jana Kollára VI. 1956.
 Kázani, od J. Am. Komenského V. 855. b.
 Kázani, od K. M. Konečného IV. 1564.
 Kázani, od Mat. Kosce VI. 1959.
 Kázani, od Prok. M. Kučery VI. 1962.
 Kázani, od Karla Kuzmanyho VI. 2054. a.
 Kázani, od Kyrmezera IV. 1594.
 Kázani, od J. Lociky IV. 1652. c.
 Kázani, od Macana VI. 1949.
 Kázani, od Mat. Markowice VI. 1995.
 Kázani, od D. Martinyho VI. 1971.
 Kázani, (dwoje) od Matěje IV. 1579.
 Kázani, od Matěje, děk. Nymburského Příd. 71.
 Kázani, od Benj. Miskulího VI. 2016.
 Kázani, od Jana Moce V. 872.
 Kázani, od Nejedlého VI. 1930. a. b.
 Kázani, od Mich. Pellišotyho V. 878. b.
 Kázani, od Jiř. Pelta V. 858.
 Kázani z Jana Zlatoust., přel. Paw. Pistorius IV. 1779. b.
 Kázani, od Wojt. Procházky VI. 2041.
 Kázani, od Ant. Puchmayera VI. 1945. a. b.
 Kázani, od J. Rautenkrance VI. 1944. b.
 Kázani, od Tom. Rešela IV. 1585.
 Kázani, od Mich. Rešetky VI. 1957.
 Kázani, od Fr. Rokosa VI. 1964. a.
 Kázani, od W. Rokosa VI. 1996. a. b. c. d.
 Kázani, od Rokycany III. 846.
 Kázani, od Rychlowského VI. 1935.
 Kázani, od M. Fr. Schönbeka VI. 1916.
 Kázani, od Mat. Sichry VI. 1933. a. b.
 Kázani, od Ad. Simonidesa V. 927.
 Kázani, od W. Sprenga VI. 1921.
 Kázani, od J. Straněnského IV. 1588. b.
 Kázani, od J. Jiř. Stránského VI. 1952.
 Kázani, od J. Suchého IV. 1605.
 Kázani, přel. od Šediwého VI. 1929.
 Kázani, od Fr. Šediwého VI. 1946.
 Kázani, od Šeb. Šediwého VI. 1963.
 Kázani, od Old. Sindeláře VI. 2063.
 Kázani, od J. Trnky VI. 1974.
 Kázani, od J. Trutnowského VI. 1919. a. c.
 Kázani, od W. Wacławfěka VI. 1942. a.
 Kázani, od Fr. Wambery VI. 1965.
 Kázani, od Mik. Wedelia V. 853.
 Kázani, od Fab. Weselého V. 871. b.
 Kázani, od W. Widemana IV. 1626.
 Kázani, od J. Wiganda V. 888.
 Kázani, od F. L. Wiršinka VI. 1947. a. b.
 Kázani, od Stanisl. Wydry VI. 1926. 2001. a. b. c.
 Kázani, od Vinc. Zahradníka VI. 1960.
 Kázani, od J. Zahumenského IV. 1662.
 Kázani, od J. Zimmermanna VI. 1963.
 Kázani pohřební, od Jana Hodikia V. 1064. a. —
 od Ondřeje Kracowského IV. 1722. — od Jana
 Martiniusa z Dražowa V. 1061. f. — od Soporja
 V. 1065. — Jana a Cyriaka Španlenberka IV.
 1670. — Jak. Stefanidesa Přibislavského V.
 1066. a. — Martira Triballia IV. 1611. a. — Ad.
 Wolfiusa Benešowského V. 1067. a.
 Kázani po pohřbu p. Ad. Slawaty, od W. Štefa-
 nidesa Teplického IV. 1686. b.
 Kázani pohřební ke cti p. M. Magd. Helverse-
 nowé, roz. hrab. z Dobrše V. 1086.
 Kázani pohřební ku poctivosti p. Kateřině Zaha-
 radcké z Choltic, od J. Saporja V. 1075.
 Kázani pohřební ku potěšení Ondř. Siwého a p.
 Kateřiny, učiněné od Theod. Sopolia V. 1069.
 Kázani pohřební na p. J. Pestvármegye z Ne-
 műgye V. 1094.
 Kázani pohřební na Kateřinu Foratyn, wdowu
 po J. Milesiusowi, od Kašp. Motčického V. 1084.
 Kázani pohřební na Kat. Potockau, od A. Šuleka
 VI. 2082.
 Kázani pohřební na památku rodu p. z Wršowic,
 od J. Zahumenského IV. 1679. a.
 Kázani pohřební nad p. Johannau z Waldšteina,
 od J. Štelcara Želetavského IV. 1674.
 Kázani pohřební nad tělem p. Jindř. starš. Kři-
 neckého z Ronowa, od W. Slowacia Turnow-
 ského IV. 1676. a.
 Kázani pohřební nad p. W. Jiskrau z Sobince, od
 Jiř. Tesáka IV. 1680. a.
 Kázani pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým,
 od Jiřika Dikasta z Mirkowa IV. 1685. c. — od
 Wita Pragela IV. 1694. — od Wita Jakeše IV.
 1696. — od J. Carchesia IV. 1697. — od W.
 Cariona IV. 1699. — od Jak. Akantido-Mitisa
 IV. 1701. — od W. Falckrab. Klatovského IV.
 1702. — od Bohusl. Klatovského IV. 1703. —
 od Wikl. Ad. Martinského IV. 1704. — od Ad.
 Špaciera Kaurimského IV. 1705. — od Simona
 Stefanidesa Husinského IV. 1707. — od Jana
 Cyrilla IV. 1725.
 Kázani pohřební nad syny C. Pešiny Žateckého
 IV. 1686. a.
 Kázani pohřební nad synem p. Ctibora Witanow-
 ského z Wičkowic, od M. Etesia IV. 1708.
 Kázani pohřební nad p. Woršilan, manž. p. Šim.
 Šudy z Semanina, od Št. Olomučanského IV. 1709.
 Kázani pohřební nad p. Dorotau Primskau, od
 Sworniciusa Rychnowského IV. 1711.
 Kázani pohřební nad p. An. Magd. Wenceliko-
 wau z Malowic, od Luk. Hanzeliusa IV. 1714.
 Kázani pohřební nad p. Čenwicem z Libina, od
 Jak. Hrabu Dobršinského IV. 1717. a.
 Kázani pohřební nad p. Apoleonau Hornateckau
 IV. 1719.
 Kázani pohřební nad uroz. p. Polesinaw z Štern-
 berka, od K. Megendra IV. 1726.
 Kázani pohřební nad p. Luď. Kubičkowau, od
 Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. b.
 Kázani pohřební nad mrtvým tělem p. Mart. Bočka
 Lipnického, od J. Hodikia V. 1064. c.

- Kázání pohřební nad synáčkem p. Ond. Siwého, od J. Hodikia V. 1064. d.
- Kázání pohřební nad dcerkou Justinou atd., od J. Hodikia V. 1064. e.
- Kázání pohřební nad synáčkem Danielem p. Ondř. Siwého, od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. b.
- Kázání pohřební nad p. Kateř. Předmítrskou manž. p. Ond. Siwého od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. c.
- Kázání pohřební nad panenkou Aninkou dcerkou p. M. Bočka Lipnického, od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. d.
- Kázání pohřební při pohřbu Jiř. Tranowského V. 1068.
- Kázání pohřební nad p. Barb. Markowau z Pauchowa, od J. Kalinky V. 1076.
- Kázání pohřební o naději spravedlivých ku památce p. J. Bogadi de Boranya et Hanolik etc., od J. Zaubka VI. 2085.
- Kázání pohřební o wzkříšení mládence w Naim při pohřbu p. J. Chotochowského z Nebowid, od Cyp. Pešiny IV. 1718.
- Kázání pohřební o životě křesť. a blahosl. skonání IV. 1673.
- Kázání pohřební při pohřbu p. Nosticowé z Belwic, od Jiř. Dikasta z Miřkova IV. 1685. b.
- Kázání pohřební při pohřbu p. Barb. Floktowy, od Jiř. Dikasta z Miřkova IV. 1685. d.
- Kázání pohřební při pohřbu Ad. Jenikowského mlad., od W. Štefana Teplického IV. 1686. f.
- Kázání pohřební při pohřbu kn. J. Efrona Hranického, od Jabína Mezrického V. 1079.
- Kázání pohřební při průvodu mrtvého těla rytíře Bohuslava starš. Říta z Dírného, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. a.
- Kázání pohřební při průvodu etc. M. Mikuláše Trojila Hagiochorana, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. d.
- Kázání pohřební při sepultuře dítěta Bohušicka z Zastřizl, od Jiř. Adolfa IV. 1710.
- Kázání pohřební při smrti p. Kateř. Srncowé z Warwazowa, od Mat. Pasconidesa IV. 1690.
- Kázání postní o swátosti sw. pokání, od Fr. Kautského VI. 2053. b.
- Kázání postní o wlažnosti u wíře, od F. X. Jediny VI. 1940. a. 2038.
- Kázání postní, od Čenka z Wartenberku VI. 1961. b.
- Kázání postní, od Raph. Habrta VI. 1975.
- Kázání postní, od Komenského VI. 1282.
- Kázání postní, od J. Rautenkrance VI. 1944. a.
- Kázání postní, přel. od J. Rulíka VI. 1927. c.
- Kázání postní, od Fr. Al. Wacka VI. 1936. a. b.
- Kázání přes celý rok V. 862.
- Kázání při pohřbu hrab. K. z Mansfeldu z něm. přel. IV. 1675.
- Kázání při pohřbu rytíře Jind. Kunrata Wencelíka z Wrchowišt od Melch. Lužského IV. 1678.
- Kázání při pohřbu Anny Košetické od J. Jakobidesa Benešowského IV. 1682.
- Kázání při pohřbu Jak. Uzenického Horníka od W. Štefanidesa Teplického IV. 1686. c.
- Kázání při pohřbu dcer Jak. Tichého Mělnického, od Bart. Martinidesa Pražského IV. 1691.
- Kázání při pohřbu p. Alžběty Waldsteinowé, od Mat. Plzenského IV. 1698.
- Kázání při pohřbu dítěta Bohušicka z Zastřizl od Jiř. Adolfa IV. 1670.
- Kázání při pohřbu jednoho českého študenta, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. e.
- Kázání při pohřbu p. mag. Heliadesa dcery od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. e.
- Kázání při pohřbu Joh. Čabelické roz. Woračické z Paběnic V. 1073.
- Kázání při pohřbu mládence Jarolíma p. Jiřího Poka syna, od Laur. Molitoris V. 1080.
- Kázání při pohřbu pana Jos. Beránka, od J. Pawlíka VI. 2086.
- Kázání při instalaci za děkana Woj. Nejedlého při městě Žebráce, od W. Sedláčka VI. 2046.
- Kázání při památce 50leté kněžství p. Fr. X. Obstzierera konané, od W. K. Lablera VI. 2050.
- Kázání při posvěcení chrámu w Uherské Skalici VI. 2010.
- Kázání při posvěcení nového chrámu církwe Kybské ewang., od Mat. Blahy VI. 2045. d.
- Kázání při potvrzení pokoje mezi cis. Rakáuským a cis. Francúzským, od P. Tsikora VI. 2027.
- Kázání při příležitosti uvedení nového pastýře do chrámu P. Teynského Wilh. Gewinera, od Fr. Kautského VI. 2053. a.
- Kázání při prowázení těl lidských k hrobu I. 1576, od J. Chrudimského IV. 1672.
- Kázání při prvotínách nového služebníka církwe., od W. Jakše IV. 1630. g.
- Kázání při prvotínách P. J. Sachra, od J. Pawlíka VI. 2021. a.
- Kázání (dvoje) při slavnosti nové mše od Tom. Baworowského IV. 1576. c.
- Kázání při vizitaci arcibisk. w Čelikowě, od J. Fr. Jakše VI. 2031.
- Kázání při wyzdvižení a posvěcení sw. kříže w obci Hradecké VI. 2032.
- Kázání proti kostnicím a reliquiám papežským, od Math. Kultrariusu IV. 1654.
- Kázání ranní od A. Puchmayera VI. 1923.
- Kázání summovní paterých knih Mojžišowych Přid. 52. b.
- Kázání swadební od Jiř. Zabilanského Horského IV. 1619. a.
- Kázání swatodušní od Kašp. Mošetického V. 898. b.
- Kázání šestistýleté památky Sedlecké od Ant. Jarom. Dwořáka z Boru V. 1004. b.
- Kázání toleranční od Sam. Tardy VI. 2062.
- Kázání od welikonočí až do adventu II. 129.
- Kázání (troje) w čas nastávajícího zlého, od Wita Jakše IV. 1630.
- Kázání w kterém se smysl a příčiny nawštíwení apoštol. ponawrhují, když bisk. Litoměřický Wáclaw Leopold nawštíwení apošt. 1811 konal VI. 2021. b.
- Kázání w připomínání wečeře p. a umývání noh IV. 1578.
- Kázání (první) w Kauřimě učiněné, od Jiř. Tešáka IV. 1613. g.
- Kázání w Plzni držené od J. Hana V. 985.
- Kázání w Staré Tuře po X. nešťastné příhodě ohně od Ond. Zlebeka VI. 2028.
- Kázání (první) w Zamberku u učiněné IV. 1616.
- Kázání wánoční, od Komenského VI. 1282.
- Kázání welikonoční III. 843.
- Kázání wojskové, z něm. přel. od W. Brosia III. 844. IV. 1599.
- Kázání wojskové, z něm. přel. od Math. Hradeckého IV. 1573.
- Kázání wojskové, od Augustiny VI. 1983.
- Kázání w všechněm pod obojí přijímajícím potěšitelné, od J. Zahumenského IV. 1603. b.
- Kázání z XVII. stol. V. 854.
- Kázání z sw. písma V. 861.
- Kázání, že obrazowé třeňi nemají, od Zach. Bruncwika IV. 1620. f.
- Kazatel domácí proti sedmi hříchům V. 842.

- Kazatel podivný, od Fr. J. Bartona V. 968. e.
 Kazatel prorocký z skutku, od J. Krasla V. 957.
 Kazatel Wakefeldský, od Goldsmitha VI. 853. a.
 Kázeň církví ewang., od Sam. Wanka VI. 2070.
 Kázeň laučivá, kterou se od církve ewang. A. W. Cinkotské odbíral, od Peteny-ho VI. 2056.
 Každý duch chwal Hospodina, od J. Blaziusa V. 119. a.
 Každý něco pro vlast, od Klicpery VI. 644. β, IV. c. Kdasko, wiz: Nowina.
 Kde jest to psáno, aneb důkladná zpráva, neb od-powěd z bibli na otázku nynějších w sw. wíře bludníkůw V. 719.
 Kdo se prvé do koho dal, dámli rakaus. či franc. ? z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 959.
 Když d. c. h. p. Jonatan Lauček od stawu man-želského vstupował, od M. Semiana VI. 395.
 Když ten přijde přehrozný den, w popel obrátí svět weškeren . . . IV. 54.
 Keř hořící neshořelý V. 1235.
 Keř rozmarinový, od Marie Antonie VI. 833. c.
 Keř růžový, od Šmída VI. 43. d.
 Kendeš, wiz: Památka.
 Kinský, wiz: K snátku, Píseň, Wěneec.
 Kladruby, výsady a listiny téhož kláстера V. 431., wiz: Listiny.
 Klamowě-Galašowě Karolině, od Tomsy VI. 393. b.
 Klam-Martinic, wiz: Uwítání, Zpěw.
 Klár, wiz: Zpráva.
 Klára Wysočodubská, od Špiesa VI. 624. VI. 635. b.
 Klárka, od Šmída VI. 1371. b.
 Klatowský, wiz: Homilia.
 Klatový, wiz: Historie, Lamentací, Láska, Postau-pení.
 Klawigo, přel. od Prok. Šediwého VI. 608. p.
 Klechdy, přel. od Malého VI. 853.
 Klenot duchowní IV. 1900.
 Klenot o potěšení a pomoci we všelijakých zá-ramutcích IV. 1819.
 Kleona, od J. Charwáta VI. 821. a.
 Klíč Dawidůw k otevření pokladu králowství bo-žího, od J. Liberdy V. 127.
 Klíč do práv král. česk. V. 599. IV. 979.
 Klíč k wyslowení němčiny, od J. Jawornického VI. 137.
 Klíč kacířské bludy k rozeznání otwírající, k wy-kořenění zamykající V. 814.
 Klíč nebe (malý) pro ženskau VI. 2346. b.
 Klíč nebe (nowý) VI. 2346. c.
 Klíč nebe otwírající VI. 2346. a.
 Klíč nebe (zlatý) VI. 2326.
 Klíč zlatý nebeský, od Jiř. Fera 1539. a., polowični, (modlitby) VI. 2341.
 sw. Kliment, wiz: Legenda.
 Kliment XIV., wiz: Bulla.
 Klobaučník a punčochář, od Hoppa VI. 635. 7.
 Klobauk, od Vogla VI. 635. n.
 Kmen Golgothejský ze všech země křowin, od Ni-warda Cervelly V. 990.
 Kmotr Matěj, dle Stegmayera VI. 635. k. k.
 Kněz oko církwe, oko boží, od Fr. Bened. Khuna V. 1048.
 Kněz veliký w zásluhách, sw. bisk. Mikuláš, od Krist. J. Foršta V. 1002. b.
 Kněžstwo králowské, od Mich. Hrůzy V. 904.
 Kniha aplná duchowních písní katolických, od Tom. Fryčaje VI. 224.
 Kniha babského umění, přel. z něm. od Jana Aug-de Wangy VI. 1630.
 Kniha bídý a pomoci pro selský lid, od F. Tomsy VI. 1178.
 Kniha bratra Řehoře III. 634.
 Kniha cwičná jaz. slow., od Fr. Trnky VI. 135. b.
 Kniha černá m. Hra dišť V. 319.
 Kniha elementární sokratická k němec. čtení, od J. Šmita VI. 131. a. b.
 Kniha třetí a čtvrtá Ezdrášowa III. 603.
 Kniha hospodářská, od Štef. Hynka V. 564.
 Kniha hospodářská, od J. Fr. Kauble VI. 1499.
 Kniha hospodářská pro mládež, z něm. přel. V. 571.
 Kniha chwal božských III. 599.
 Kniha jednoty bratrské III. 148.
 Kniha Jobowa IV. 1488.
 Kniha Josefa II. 138.
 Kniha Josefowa, od W. M. Krameriusa VI. 1040. a.
 Kniha Jesusa syna Syrachowa, od Tom. Rešela IV. 1496. táž. V. 665.
 Kniha k čtení od J. Č. Formánka VI. 30.
 Kniha k čtení pro učence obecných neb trivialních škol VI. 1275.
 Kniha k čtení pro druhau třídu wenkowských škol VI. 1277.
 Kniha k čtení pro opakowací školy VI. 1278.
 Kniha k čtení a překládání pro chowance c. k. Tereziánské akademie VI. 1280.
 Kniha k čtení pro učence českých obecných aneb trivialních škol VI. 1740.
 Kniha k čtení k malému katechismu VI. 1842.
 Kniha k čtení a modlení pro wojáky VI. 2312.
 Kniha k čtení a modlení pro malé dítky, od Rau-tenkrance VI. 2317.
 Kniha katolická, přel. od Fr. Tomsy VI. 2283.
 Kniha křesťanská učení a mrawů k potřebě kate-chetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách přel. VI. 2258.
 Kniha kronik, od J. Kariona, přel. od Buriana So-beka z Kornic IV. 282.
 Kniha (ruční) ku katechismu, přel. od J. Hýbla VI. 1838. 1943. c.
 Kniha kuchařská V. 572.
 Kniha kuchařská Wídenská, od Neubauera VI. 1564.
 Kniha kuchařská Pražská VI. 1565.
 Kniha kuchařská pro větší i menší tabule od Sy-billy Doryzjo VI. 1566.
 Kniha lékařská III. 278. V. 586.
 Kniha lékařství w stawu manželském IV. 887.
 Kniha lékařství ženských IV. 886.
 Kniha Libeckých bratří. Příd. 69.
 Kniha meteorologická, přel. od W. Zelotina IV. 805.
 Kniha methodní pro učitele českých škol w c. k. zemích VI. 1248.
 Kniha methodní pro učitele triv. a hlaw. škol, přel. od J. A. Dundra VI. 1262.
 Kniha modlicí pro dobré kat. křestany, z něm. přel. od W. Gotharda Holubáře VI. 2403. — od Ru-líka VI. 2310.
 Kniha modlitební, z něm. přel. od Hýbla VI. 2387.
 Kniha modlitební, od Bened. Pfeifera VI. 2413.
 Kniha modlitební cis. Josefa II., přel. od Max. Štwána VI. 2291.
 Kniha modlitební, od Mat. Šnleka 2355.
 Kniha modlitební pro mládež, od N. Waňka přel. VI. 2415.
 Kniha modlitební, přel. od J. Zimmermanna VI. 2427.
 Kniha mrawů duchowních IV. 1194.
 Kniha mrawů křest. pro měšana i sedláka od Ja-kuba Federsenna VI. 1177. 1281.
 Kniha naučení a příkladůw, z něm. přel. od J. Krist. Třebonského V. 796.
 Kniha o Adamu a Ewě II. 137.

- Kniha o babském umění, z něm. přel. od Rutha VI. 1629.
- Kniha o hořekování spravedlnosti královny, od Mik. Konáče IV. 667.
- Kniha o klekání před svátostí oltářní IV. 1216.
- Kniha o maudrém křest. vychování dítek od Dan. Lechockého VI. 1250.
- Kniha o městě božím, z sw. Augustina, přel. od Adama z Winoře IV. 1769.
- Kniha o nakažení dobytčím w čas rány morowé VI. 1638.
- Kniha o naprawení padlého, z sw. Jana Zlatoustého, přel. od Wikt. Wšebrda III. 864.
- Kniha o naučení, jakby se člověk k smrti hotowiti měl, z Eras. Roterod., přel. od Jana z Lobkowic IV. 1815.
- Kniha o navštěwování nemocných, od Jos. Kernerera VI. 2139.
- Kniha o nestálém štěstí, od P. Lucina IV. 682.
- Kniha o nešťastné příhodě, která se stala skrze oheň w menším m. Pražském, od W. Hájka z Libočan IV. 418. b.
- Kniha o pádech a nákazlivých nemocech howězho, owěho a swinského dobytka, z něm. přel. VI. 1641.
- Kniha o powinnostech křest., od Mat. Konečného IV. 710.
- Kniha o powinnostech všech úřadů, přel. od Mik. Dworského IV. 728.
- Kniha o pravém křestanstwi spasitelného pokání, přel. od Mich. Longolia IV. 1445.
- Kniha o pravém náboženstwi, od Beneše Baworynského IV. 1244.
- Kniha o půwodu kněžstwi, od J. Štelcara IV. 1340. a.
- Kniha o rozdilu a powinnosti Star. i Nowého zákona, od Paw. Lucina Helikonada IV. 1279.
- Kniha o stawu wojenském, od J. Hoška VI. 1186. a.
- Kniha o stwoření swěta, od J. Štelcara IV. 835. — IV. 843.
- Kniha o štěpowání rozkošných zahrad IV. 861.
- Kniha o štěpowání, od Jošta z Rožumberka IV. 869.
- Kniha o ustanowení a zřízení pobožného žiwota V. 1374.
- Kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého, přel. od Sixta a Amb. z Ottersdorfu IV. 293.
- Kniha o wečeři páně, od Tob. Smicheusa IV. 1373.
- Kniha o velikých skutech p. boha IV. 833. — od J. Štelcara IV. 1841.
- Kniha o wodách hojitelných, od Tom. Jordana z Klauzenburku IV. 855.
- Kniha o wučowání křest., od Balth. Hostaunského IV. 1345. b.
- Kniha obrazní přírodoznámská pro děti něm. a česky VI. 1313.
- Kniha památní kláštera sw. Wácslawa V. 445.
- Kniha památní města Olomauce III. 305.
- Kniha památní města Přerowa V. 313.
- Kniha památní města Prostějowa, od J. Bělkowského z Ronšowa IV. 473.
- Kniha památní špitálu sw. Pawla w Praze V. 402. b.
- Kniha pastýřská domácí, od J. A. Dundra VI. 2276.
- Kniha počet hlawních interesní, od Karla Tmny V. 506.
- Kniha popsaná wnitř i zewnitř, t. j. sw. Kříž etc., etc., od Ben. J. Pretlíka V. 996. b.
- Kniha praktická ruční pro učitele škol městských i wenkowských, z něm. přel. od Alše Pařízka VI. 1253. a.
- Kniha práw Františka II. nad přečiněním hrdelem a těžkými řádu městského přestupky, přel. od Jos. Zlobického VI. 1678.
- Kniha právní III. 335.
- Kniha pro dítky, z něm. přel. od Ant. Selisko V. 504.
- Kniha pro chudé řemeslníky, čeleda a lid wenkowský, z franc. přel., od K. Thama VI. 2241.
- Kniha proti bratřím III. 691. — od Paw. Kyrmezerského IV. 1298. c.
- Kniha řádu bratrstwi a řeholy kůru literatského měšťanůw m. Žebráka V. 420. V. 1136.
- Kniha rozličného lékařstwi IV. 880.
- Kniha srownawající starý i nowý zákon IV. 1160.
- Kniha starého p. z Rosenberka II. 84.
- Kniha školy Salernitanské IV. 888.
- Kniha tato obsahuje: jakau příčinau se Rudolfowi II. zprotiwili IV. 445.
- Kniha To wa č o w s k á, od Ctib. z Cimburka III. 291.
- Kniha učení mrawů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách VI. 1338.
- Kniha wčelní pro lid wenkowský, od Jos. Ant. Janiše VI. 1513.
- Kniha wýkladůw na traktat dewatý Rasisa o nemocech wšeho těla člověčího, od M. Jana Černého IV. 885.
- Kniha wýkladůw spasitelných na čtení nedělní, od Petra Chelického III. 837.
- Kniha zákonů všeobecných městských, přel. od Weselého a Nejedlého VI. 1680.
- Kniha zápisůw kostela sw. Kříže w Starém m. P. V. 435.
- Kniha zlatá ctnosti, od Štastného Kadlinského V. 1418. a.
- Kniha zlatá, od Krameriusa VI. 738. a.
- Kniha zlatá Tom. Kempenského o následowání p. Kr., přel. od A. Stranského VI. 2382.
- Kniha zpěwu křest., od Štěp. Lešky VI. 222.
- Kniha zpowědní, přel. od Boh. Tablice VI. 2228. a.
- Kniha general-hlawní všeobecně potřebného zrna obilí placení, od Thumy V. 621.
- Kniha žalná a zpěwů sw. krále a proroka Dawida VI. 219. — od Walenty VI. 1724.
- Kniha žiwota, od Dan. Krmana V. 1087.
- Knihy sw. Cypriana III. 865.
- Knihy černé práwa loweckého na hradě Buchlowě V. 315.
- Knihy Ezdrašowy s části biblickau III. 508. první, druhá a třetí III. 605.
- Knihy k čtení pro sedlské školy díl II. VI. 1276.
- Knihy koňských lékařstwi IV. 912.
- Knihy lékařské IV. 882. 891.
- Knihy města Litomyšle III. 307.
- Knihy města Prostějowa III. 306.
- Knihy modlicí III. 928.
- Knihy (Y) Mojžišowy IV. 1186.
- Knihy Nikodema III. 602.
- Knihy (IV) o etném we swětě obcowání, přel. od Bart. Hawlika z Warwažowa IV. 713.
- Knihy o čtyrech posledních wěcech III. 891.
- Knihy (II) o lékařstwi štěstí a nešťestí, z Fr. Petrarchy, přel. od Řeh. Hrubého z Jeleni III. 204. a.
- Knihy marností swětských IV. 1840.
- Knihy (XXI) o městě božím, z sw. August. přel. od Fr. Čelakowského VI. 1735.
- Knihy (IV) o následowání, z Tom. Kempenského přel. od Fr. Dauchy VI. 2449.
- Knihy o počtech IV. 740.
- Knihy (V) o poslušenstwi, přel. od Řeh. Hrubého z Jeleni III. 204. c.
- Knihy (IV) o pravém křestanstwi, přel. od Mich. Longolia IV. 1262.

- Knihy o rodu Adama a Ewy w tomio swētē III. 919.
- Knihy o rodu a běhu žiwota Josefowa III. 920.
- Knihy (II) o skutcích p. n. J. Kr., od Haw. Žalanského IV. 1793. a.
- Knihy o statečnosti, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204. b.
- Knihy o umění distillování neb pálení wod, přel. od J. Jewického Černého IV. 849.
- Knih pět o wíře a náboženství, od Fr. Pernštejnera VI. 1762.
- Knihy o žiwota duchowniem, od Bonawentury III. 876.
- Knihy oltární od Táborského IV. 1963.
- Knihy pamětní mark. morawského IV. 412.
- Knihy Paralipomenon III. 590.
- Knihy (IV) rozmlauwání společného z písem sw., přel. od Mik. Pentamera IV. 1157.
- Knihy služby slova božio (díl I.) IV. 1581.
- Knihy Šalomaunowy III. 579.
- Knihy učení křest., od Tom. Štítného II. 158. b.
- Knihy Wenušowé, od Šeb. Oksa z Kolowski. Příd. 88.
- Knihy veřejného jednání bratří českých IV. 549.
- Knihy vyučující a modlicí pro mládež, přel. od Fr. Tomsy VI. 2288.
- Knihy záduší klátera Doxanského IV. 598. a. b.
- Knihy žalmowé III. 600.
- Knihy a sepsání Pawla Korky z Korkyně Příd. 57.
- Knížata mezi pastýři, od Gesnera VI. 645. d.
- Kníže dábel, dle Raupacha VI. 673. h.
- Kníže dábel, od Tyla VI. 841. c.
- Kníže Honzik, z něm. přel. V. 251.
- Kníže pokoje učením swým ... s. Tomáš Aquinský, od Fr. Jana Swobody V. 909. b.
- Knížecí oswícenosti Alžbětě owdow. kněžně z Fürstenberka etc., od Tomsy VI. 383. b.
- Knížčka k wzdělawatelnému čitání, od Jiř. Palackého VI. 2240.
- Knížčka o lásce, přel. od Wojt. Kareše VI. 2247.
- Knížčka o wučowání školním, od M. Štaigla VI. 1255.
- Knížčka písniční, od Eliáše Mlynarowých V. 106.
- Knížčka pro čelěd křest., od J. Hrdličky VI. 201. c. 1189.
- Knížčka pro školní mládež k čitání, od Jiř. Palckowice VI. 1301.
- Knížčka zpowědní na celý týden, od Jana Blasia V. 1470. b.
- Knížka aneb poklad karmelitaw duchowních, od Sig. Gdowského VI. 1122.
- Knížka biblická losní, přel. od Ad. Sušického IV. 1158.
- Knížka bratrstwa, obsahující w sobě regule bratrstwa na Hradčanech w Loretě V. 1144.
- Knížka cestní k milostiwému obrazu Marie de Zell VI. 2353.
- Knížka de benedictionibus, od J. Peita Hostaunského IV. 1753. a.
- Knížka de consecrationibus, od J. Peita Hostaunského IV. 1753. b.
- Knížka elementární k něm. čtení, od J. Schmitta VI. 14.
- Knížka ewangelická ... že wíra tak řečených Luteranů jest prawá kat., přel. od Křišt. Megandra V. 695.
- Knížka hospodářská, od J. Táborského VI. 1490.
- Knížka, jak se auroky spočísti mohau, od W. Petřílky V. 505.
- Knížka, jak se winice ... spravowati mají, od W. Petřílky V. 565.
- Knížka k čtení, k modlení a zpíwání pro katolické křestany VI. 2306.
- Knížka k čtení a modlení pro katolickau mládež, přel. od J. Fr. Kulhánka VI. 2411.
- Knížka k útěše nemocných a umírajících, od A. Müllera VI. 2114.
- Knížka katolická, od Mik. Tomášio V. 744.
- Knížka ke mši sw. (ruční) VI. 2352. 2397.
- Knížka krásných mrawů, dle Glace VI. 1324. b.
- Knížka křestanských pohádek, od J. Čecha IV. 1223.
- Knížka kuchařská, od W. Pacowského VI. 1567.
- Knížka kuchyňská IV. 872. 874.
- Knížka, kterakby Čech německy a Němec česky čísti, psáti a mluwiti učiti se měl, od Ond. Klattowského IV. 22.
- Knížka litaní jed. bratr. V. 151.
- Knížka potěšitelná tichotným etc. manželkám, přel. od Jiř. Rybáka IV. 906.
- Knížka lozunků církwi bratrských V. 1515.
- Knížka lozunků pro díky V. 501. a. c. d.
- Knížka missionární aneb uwezení ku křest. žiwotu, od J. K. Petráka VI. 1114. — VI. 2265.
- Knížka modlicí pro ewang. křest., od J. Krejčího VI. 2325.
- Knížka modlicí pro řemeslnické towaryše, od Ant. Stránského VI. 2339. b.
- Knížka modlicí, od Weselého VI. 2372.
- Knížka modlitební, z Abrah. Buchholcera, přel. od K. J. R. Ž. IV. 1987.
- Knížka modlitební, od M. Samuele z Dražowa V. 1532. d.
- Knížka modlitební, od J. M. Poňorelého VI. 1347. d.
- Knížka modlitební, obsahující českau mši a modlitby ranní VI. 2295.
- Knížka modlitební, z něm. přel. od F. Neděle VI. 2322.
- Knížka modlitební pro kat. křest. VI. 2347.
- Knížka modlitební učení a písňe w sobě obsahující, od J. Korba VI. 2282.
- Knížka modlitební pro ewang. křestany, od Jos. Krejčího VI. 2389.
- Knížka modlitební a poučující křest., od J. M. Poňorelého VI. 2443.
- Knížka modlitební. Příd. 77. s.
- Knížka mrawná s 60 historiemi pro dívky, od Fr. Tomsy VI. 1287. b.
- Knížka mrawů pro děti, přel. od Fr. Neděle VI. 1307.
- Knížka o andělich IV. 1260. V. 749.
- Knížka o blahosl. p. Marii, od Kašp. Arsenia z Radbuzy V. 1158. — V. 1453.
- Knížka o čtyrech budaucích wěcech, od Haw. Ctiborského IV. 1845.
- Knížka o hmyzech, od K. Amerliuka VI. 1470.
- Knížka o jednotě wíry, od Pet. Illicina IV. 1290.
- Knížka o sw. Josefowi patriarchowi, od Jana Stranenského IV. 1921.
- Knížka o libé ctnosti naději, od Mat. Wolkenbergera IV. 683. a.
- Knížka o milowání božím IV. 1870.
- Knížka o mírách zemských, od Simeona Podolského IV. 745.
- Knížka o moru, od M. Řepanského IV. 900.
- Knížka o mrawích dítek, od J. Petříka z Benešowa IV. 735. b.
- Knížka o nakažení dobytka, přel. od Wolšteina VI. 1637.
- Knížka o nebeském na zemi obcowání, přel. od M. Ad. z Winoře IV. 1842.
- Knížka o nemocech, od H. Žalanského IV. 703. g.
- Knížka o obecném opatrowání chudých, přel. od Trojana Nigella IV. 729.

- Knížka o opuštění božím, přel. od Jiřho Oekonoma IV. 1885.
- Knížka o osprawedlnění hříšníka IV. 1281.
- Knížka o počátku i skonání světa, od sw. Methudia IV. 1763.
- Knížka o pokloně Kr. pánu při welebně swátosti. Příd. 102.
- Knížka o potupě světa, od M. Řepanského IV. 1838.
- Knížka o potupení světských marností, od Sam. Časlawského V. 1424.
- Knížka o powěťi země české, od Blaž. Borowského z Borowa IV. 818. 819.
- Knížka o přátelství, od J. Tesáka IV. 704.
- Knížka o pravé a falešné cirkwi, od Jana Štelcara IV. 1330.
- Knížka o pravé počtě p. boha IV. 1352. a.
- Knížka o přípravování barew IV. 851.
- Knížka o rozličných věcech a zázracích božích V. 1165.
- Knížka o saudném dni, od Mik. Krupěhorského IV. 1893.
- Knížka o služebnosti a služebnicích sw. ewang., od H. Žalanského IV. 1752. a.
- Knížka o smrti mládence, kterýž na poswicení jda... V. 252.
- Knížka o smrti mládencowě V. 1517.
- Knížka o starém hospodári a mladé ženě IV. 257.
- Knížka o titulích kříže IV. 1271.
- Knížka o trojim příchodu p. n. J. Kr., od W. Turnowského IV. 1224.
- Knížka o úkazích a rozličných hnutích w powěťi, od W. Štefana Teplického IV. 816.
- Knížka o umění mathematickém, od Jiř. Mik. Brněnského IV. 741.
- Knížka o vyjití Noe z korábu, od Mat. Poličanského IV. 1472.
- Knížka o wywýšení nesmrtelné a věčné duše rozumné, od Filomatesa Dačického IV. 664. b.
- Knížka o wzdělení svědomí dobrého, přel. od Wil. Kuny z Kunštat IV. 1802.
- Knížky o zpowědi a o přijímání, od J. Fr. Rywoly V. 745.
- Knížka o zřetedlném slowu božím IV. 1350.
- Knížka obsahující w sobě některá léta cisařstwí Římsk. spravování s. p. cisaře Karla IV. IV. 426.
- Knížka obsahující krátké učení mrawů w otázkách a odpovědích dle Engelmana od Jos. Rautenkrance VI. 1296.
- Knížka obzvláštních pobožnosti k božské prozřetedlnosti V. 155.
- Knížka odpustkůw dle Kochema přel. V. 1192.
- Knížka Rausinowského. Příd. 124.
- Knížka rozličných maudrosti a příslovií IV. 28.
- Knížka rýmowní jest tato: Jeden každý wěz, měj za to, žeť... V. 226.
- Knížka patentní pro městana a sedláka, přel. od Krameriusa VI. 1668.
- Knížka pěkná, pokud dobří rodičowé swých milých dítek smrti žalostiti mají, přel. od Jiř. Rosy Zamborského IV. 677.
- Knížka pobožná V. 1666.
- Knížka početní IV. 743. a.
- Knížka pomocní k něm. mluwnice, od J. Tobiáše VI. 139.
- Knížka příčiny dáwaje, pročby bratří do kostelůw choditi neměli, od J. Augusty IV. 1233. k.
- Knížka pro čeled křest., od J. Hrdličky VI. 2221.
- Knížka pro dítky křest. V. 1634.
- Knížka pro nemocné VI. 2117.
- Knížka pro ony Čechy, Moraw. a Slowáky, jenž něm. řeči wynaučiti se chtějí, od Jos. Nowáka VI. 106. a.
- Knížka proti počtě swatých, od Martina far. III. 786.
- Knížka pro ty, jenž těžká pokušení pro prawdu sw. Ewang. podnikají, přel. od J. Cyrila V. 708.
- Knížka proti počtě swatých, od Štelcara IV. 1340. d.
- Knížka proti nemocem konským IV. 909.
- Knížka proti Paw. Zalanskému V. 676.
- Knížka průběrská IV. 850.
- Knížka slow českých wyložených, od M. Philonoma IV. 19.
- Knížka spasitedlných naučení, od M. Stříbrského IV. 1890. a.
- Knížka staw manželský obsahující, od Mart. Carchesia IV. 730.
- Knížka učení a modliteb křest. kat. VI. 2289.
- Knížka w nemoci i při smrti, od J. Riwnla Žlutického IV. 1865.
- Knížka, w níž se zdržují modlitby, prosby a žádosti od W. J. A. a od Kaš. Motěšického IV. 1971.
- Knížka welikých potěšení plná, přel. od J. Burdy Pelhřimowského IV. 1909.
- Knížka wyswětlující wiru kněžstwa kališného a o swátosti těla a krwe páne III. 767.
- Knížka zdržující w sobě naučení z písem sw. zák. wyňatá IV. 1826.
- Knížka zlatá, od Wawř. Rwačowského IV. 1825.
- Knížka zlatá, z lat. přel., od Jiř. Konstace V. 1408. a.
- Knížka zlatá, z franc. přel., od J. J. Sumy V. 1454.
- Knížka zlatá o přemýšlowání z španěl. přel. V. 1466.
- Knížky jenž slowú: Swětlo apotekářůw, od Jiř. z Augusty III. 270.
- Knížky křížowé Eraz. Sarceria IV. 1809
- Knížky, kteréž slowú: srdečné knihy o čtyrech posledních budících věcech III. 897.
- Knížky kteréž slowú: zrcadlo sedmi dnůw hřešné duše III. 896.
- Knížky lékařské III. 279.
- Knížky lékařské, od M. Kříšťana IV. 883.
- Knížky linkowané ku psaní IV. 65.
- Knížky losní 1561. IV. 1813.
- Knížky modlicí pro wojáky, od Ant. Stránského VI. 2339. c.
- Knížky modlitební. od Frid. Nausea IV. 1936.
- Knížky normální školy VI. q.
- Knížky (II) o angelích, od H. Žalanského IV. 1443. a.
- Knížky o čarodějnících a hromobití, od J. Štelcara Zeletawského IV. 831.
- Knížky o mrawích lidských IV. 678. f.
- Knížky o přijímání pod obojí III. 641. — od Paw. Bydžowského IV. 1228. c.
- Knížky o rozličných ctnostech III. 880.
- Knížky o rozličných wodách IV. 847.
- Knížky o swátosti, z Jana Podjahně přel. od Řehoře Hrubého z Jelení III. 926.
- Knížky o upokojení neb úkladu samotném... od Pelagia III. 888.
- Knížky o věcech, které se w ožralstwí přiházejí IV. 678. b.
- Knížky (II) o zármučích a potýkání pobožných s tělem, swětem a dáblem, přel. od Henricha IV. 1843.
- Knížky proti knězi, kterýž prawil i přísahal, řka: že Hus horší než který. dábel, sepsané od Jana Husa II. 152.
- Knížky tyto jsú: Obojí duchowniho Jerusaléma s Babylonskými III. 751.
- Knížky tyto slowú: zrcadlo, ježto, ktož se w ně wzhlédá, opatřit w nich čtyry věci budúcie etc. III. 887.

- Knogler, wiz: Služebnik.
 Koc, wiz: Na Wáclawa etc.
 Kocaurkow, od P. Chocholauška VI. 898. h.
 Kocaurkowiady VI. 594.
 Kocaurkowo, od Chalaupky VI. 668.
 Köhler, wiz: Hlas.
 Kochan Ratiborský, od Jos. Friče VI. 695.
 Kochání se s bohem w ranních hodinách, přel. od Ondř. Plachého VI. 2216.
 Kochání se s bohem we večerních hodinách, přel. od Ondř. Plachého VI. 2239.
 Kochání se s bohem w ranních modlitbách na rok VI. 2412.
 Kojetín, wiz: Paměti.
 Koleda duchovní V. 812.
 Kolín Reynský, wiz: Hrob.
 Kolín, wiz: Artikulowé.
 Kollár, wiz: Hlas.
 z. Kolowrat Aloys, wiz: Citowé, Obět, Piseň, Wýjew.
 Köllner, wiz: k jmeninám.
 Kolumbus aneb wynalezení západní Indie, od Kampe VI. 1326. a.
 Komedia o radostném wzkrššení Kr. p., od Šim. Lomnického IV. 228.
 Komedia sedmi mudrců IV. 222.
 Komédie knížat pekelných IV. 238.
 Komédie masopustní IV. 230.
 Kometa M. Petra Codicilla IV. 766.
 Komětové Katince při provozování zpěwohry „Rodina Šweycarská“ VI. 444.
 Kompast měsíční, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. b. c.
 Konfessi. Wydání počtu z wíry kristiánských služebníkůw etc. IV. 1283. b.
 Konfessi česko-augsburská, od Mat. Krocína IV. 1453. d. — od Jindř. Šturma IV. 1218. — od Wikt. Wrbenkého IV. 1425. a.
 Konfessi Helwetská, od K. Worla VI. 1773. 1774.
 Koník hrbaunek, dle Jeršowa VI. 853.
 Konkordancí bibliická, přel. od K. J. Kuhna VI. 1731. — od Mart. Laučka VI. 1732.
 Konrad Wallenrod, pow. přel. od W. Štulce VI. 554.
 Konstoft Pražská, wiz: Historie.
 Konterfekt prawý králowny nebeské, od Frant. Dan. Doležala V. 1168.
 Konterfekt wetejného pokoje, od Herm. Franka V. 262.
 Konterfekt opravdiwý odporného boje a potýkání bojownikůw rytřijících pod práporem Kr. p., od Ond. Mat. Kracowského IV. 1645. a.
 Konterfektý (II) I. zaslíbeného Mesiáše, II. Antichrista, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. d.
 Konwalinka wonná, od Aug. J. Wács. Šaukupa V. 915. b.
 Konwalinka, od A. J. Wlčka VI. 342.
 Konwalinky, od J. Marka VI. 824.
 Kopiař hostin, nadání, smluw, atd. IV. 1141.
 Kopiař listů z kanceláře p. Zach. z Hradce IV. 1146.
 Kopiař listů posilacích zemských, zvlášť Olomáckých IV. 1147.
 Kopiař psaní p. Jaroše z Pernšteina IV. 1139.
 Kopiař z XVII. století jednotných důležitých písemností V. 638.
 Kopiař žlutý listů posilacích čili dopisů města Brna IV. 1144.
 Kopidno, wiz: Historie, Promluwa.
 Koráb nový Noemowý, od Ad. Kratochwíle V. 924.
 Kofalka zkáza těla i duše VI. 1215.
 Korauhew křestanstwa, triumf J. Kr. ... kříž sw., od Bern. hrab. z Wěžník V. 1013.
 Kord, dle Raupacha VI. 635. II. a.
 hořen obziwující, od J. Aupického IV. 1820. b.
 Kořen Jesse rozkwětého spasení lidského, od Jak. Sofiana Walkenbergera IV. 1342.
 Körner, wiz: Hlas.
 Kortes, od Kampe VI. 1326. b.
 sw. Koruna klášter, wiz: Annales, Documenta.
 Koruna česká, od Igu. Dlahoweského V. 1571. b. wiz: Příběh, Wítání.
 Koruna dwanácti hwězd sw. Wáclawa V. 1283.
 Koruna kněžcí V. 466.
 Koruna mučedníkůw božích českých, od J. Rosacia V. 363. a.
 Koruna panská sw. Wáclawa V. 1260.
 Koruna pobožnosti starých lidí, od W. Gleycha V. 1602. b.
 Koruna šlechtné a krásné panny ctnosti, od W. Dobřenského IV. 673. b.
 Korunka aneb wěnek panenský IV. 212.
 Korunování králů českých, wiz: Popsání.
 Korunování kr. Matiáše na králowství české, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. c.
 Korunování J. M. Ferdinanda II. na král. české, od J. Závěty z Závětic IV. 453. h.
 Korunování J. M. cisařowny Anny na král. české, od J. Závěty z Závětic IV. 453. i.
 Korunování cisařowny a králowny české Alžběty V. 289.
 Korunování Karla IV. V. 292.
 Korunování kněžny Alžběty Kristiny V. 293.
 Korytané w Čechách, od Štěpánka VI. 635. t.
 Kostelecký, wiz: Wěnc.
 Kostka, wiz: List, Listy, Newinnost, Stanislaw, Wýtah.
 Kostnice, wiz: Dekret, Historie, List, Zpráwa.
 Kosmografie česká, přel. od Jana z Puchowa IV. 642.
 Koš, hra od Rettigowé VI. 664. b.
 Koš, powídka od Rettigowé VI. 836. c.
 Košaričky, wiz: Řeč.
 Košetická, wiz: Kázání.
 Košice, wiz: Nowiny.
 Košiček kwětiný, od Ant. W. Hnojka VI. 1322. a.
 Košiček třiprautkowý, od J. Kubelky VI. 1324. a.
 Kotterowskému, od Dłabače VI. 360. e.
 Kowání koní bez násilí přel. VI. 1586.
 Kowáf Ruhelský, od Nierice VI. 1372. u.
 Kozáci w Čerihadě VI. 853.
 Kozel, wiz: Zápisy.
 Krádcé wajec, dle Šmida VI. 672. 3. — VI. 698.
 Kraj Plzenský. I. díl statistiky král. česk., od Dundra VI. 1149. c.
 Krákonoš a newlídník, od Raimunda VI. 659. 3.
 Král a sedlák, od Halma VI. 635. rr.
 Král a topič, od Vogla VI. 635. rr.
 Král Lear, Shakespeare VI. 608. VI. 673. 8.
 Král Wáclaw a krásná Zuzana, od W. Krameriusa VI. 638.
 Král Wratislaw na Morawě, od Jar. Picka VI. 680.
 Králowna Esther, Marie na nebe wzatá, znamenitý obraz V. 238.
 Králowna nebeská na hory Judské se ubřající, od J. Fr. Procházky V. 983.
 Králowna wěků stoletním bleskem milostí a zázraků oslawená ... p. Maria na sw. Hoře V. 970. a.
 Králowský wězeň, z maďarsk., přel. od Procházky VI. 853.
 Králowství dwójnásobné Ježíše atd., od Fr. Vikt. Bydžowského V. 811.

- Království nejdražším šarlatem ozdobené V. 1034.
 Krakow, wiz: Nowiny.
 Krakowiaky, od Hanky VI. 287. d.
 Kralice, wiz: Smlauwa.
 Kramář v pastech a wochličkách, od Spiese VI. 805.
 Kramerus, wiz: Památka.
 Krása silná, totižto Maria panna přemožitelkyně ka-
 cířstwa nepřemožená . . . při weyroční památce
 wítězství nad kacíři l. 1620. V. 1024.
 Kraslice neb malovaná waječka, přel. od Tom. Ku-
 belky VI. 1306.
 Krásné powídky, dle Jaisa VI. 1303. a.
 Krasofečník, od Š. K. Macháčka VI. 297.
 Krasopanilá hwězda etc. sw. Norbert, od B.
 Grobera V. 942.
 Kratochwíle, s ktera u tří bohyně Juno, Minerwa a
 Wenuse na swět přišly, od Mart. Paprockého IV.
 210.
 Kratochwílník, od Mat. Sichry VI. 735. b.
 Kratochwílník pro dospělau mládež, od Fr. B. Tomsy
 VI. 1372. z.
 Krejčí a jeho syn, od Hafnera VI. 617. c.
 Krejčí Diwišek, od Stěpánka VI. 635. II. b.
 Kremž, wiz: Nowiny.
 Křemešik, wiz: K větší etc.
 Křesfan ewangelický oswícený, od Stěp. Lešky VI.
 1864.
 Křesfan horlivý w duchu a prawdě VI. 2294.
 Křesfan horlivý w obětování swých modliteb VI.
 2349.
 Křesfan horlivý VI. 2436. .
 Křesfan nábožný, z něm. přel. od J. Střebeského
 VI. 2373.
 Křesfan nemocný na lůžku ležící, od D. Neukoma
 VI. 2118.
 Křesfan při smrti, kázání, z něm. přel. od Fr.
 Tomsy VI. 2003. c.
 Křesfan w duchu církwe sw., od Ant. Stránského
 VI. 2339. a.
 Křesfan w swobodě, od Forneta VI. 2227. b.
 Křesfan wždycky se modlící, od J. Gloziusa Pon-
 dělského V. 185. VI. 2287.
 Křesťanka důvěřující se w boha, od Magd. D. Ret-
 tigowé VI. 2378.
 Křesťanská katolická knížka VI. 2350.
 Křímky čili rostliny na Alpách, od K. Amerlinka
 VI. 1472.
 Křinecký, wiz: Kázání.
 Kristian, kurfirst saský, wiz: Historie.
 Kristoslaw, wiz: Žiwot.
 Kristus Ježíš od trní swých auzkostí . . . w zahradě
 Getsémské krwawým potem zbarwený etc. V.
 984. b.
 Kristus skrze swé umučení oslawen, zčeštil W.
 Sedláček VI. 242.
 Kristus a jeho církew VI. 1862.
 Kristofek a Markytka, od Prok. Šedivého VI. 608. o.
 sw. Kříže w Praze, wiz: Kniha, Listiny.
 Kříž sw. jak někdy potupně zatajen, od J. J. Střel-
 ského V. 940.
 Kříž w rozkošech wstípený nad zlato dražší, od
 Lud. Norb. Kadlinského V. 1023.
 Kříž ustawičný J. Kr. atd. V. 1574.
 Kříž dřewěný, přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. h.
 Křížek požehnaný sw. otce etc. Benedikta V. 1193.
 Křížowé tažení, wiz: Historie.
 Křížownik nový s čerweným srdcem sw. Jan Nep.,
 od J. Ad. Swobody V. 909. c. 1349.
 Krok VI. 741.
 Kromwell, protektor Anglie, od Nierice VI. 1372. p.
- Kronika Bartoše z Drahonie III. 117.
 Kronička o jednom rytíři IV. 247.
 Kronika Boleslawská, od Dalemila II. 50.
 Kronika bratrů českých, od Buriana z Kornie
 IV. 509.
 Kronika církwe české od počátku až do l. 1532.,
 od Bohusl. Bilejowského IV. 515.
 Kronika česká krátká III. 116.
 Kronika česká, od Aoneáše Sylwia III. 126.
 Kronika česká, od Mik. Konáče III. 128.
 Kronika česká (počiná: Mnozí lidé rozumí . . .) III.
 129.
 Kronika česká (počiná o bisk. Pražsk. Ondřejowi)
 III. 133.
 Kronika česká, od W. Hájka IV. 418. a.
 Kronika česká IV. 429.
 Kronika česká, od Příbisl. z Radonína IV. 439.
 Kronika česká, od Fr. Mart. Pelcela VI. 944.
 Kronika králů Uherských, od Fr. Kubowice VI.
 981.
 Kronika města Brodu Uherského V. 333.
 Kronika města Laun, od P. Mikšowice V. 301.
 Kronika města Plzně IV. 472.
 Kronika města Třebíčského IV. 464.
 Kronika města Welké Mezřiče . . . IV. 479. 480.
 Kronika mladoboleslawská, od M. Jiř. Byd-
 žowského V. 309. — Fr. Nowotného z Luže VI.
 1015.
 Kronika o Alexandrowi Welikém III. 121.
 Kronika o Apollonowi, kr. Tyrském III. 93.
 Kronika o Beraně, od J. Seidla VI. 1017.
 Kronika o Herkulesowi, od Zikm Ant. z Hel-
 fenburku IV. 252.
 Kronika o Janowi Žižkowi IV. 425.
 Kronika o Jowinianowi III. 100.
 Kronika o Králowé Hradci III. 169.
 Kronika o markr. Morawském VI. 937.
 Kronika o Meluzině III. 101.
 Kronika o měštěninu Římském IV. 254.
 Kronika o milosti krále Floria a jeho paní Bian-
 cefoře III. 98.
 Kronika o národu Tureckém, přel. od Kocina a
 D. Ad. z Weleslawína IV. 335.
 Kronika o Perytonowi III. 99.
 Kronika o pohnutí křesťanůw proti Turkům IV. 96.
 Kronika o Římských cis. II. 74.
 Kronika o rozmlauwání kr. Šalomauna s Markoltem
 IV. 255.
 Kronika o rytíři Alexandrowi IV. 251.
 Kronika o sedmi mudřech IV. 269.
 Kronika (II.) o Štilfridowi knížeti českém III.
 Kronika o založení země české, od M. Kuthena
 IV. 416.
 Kronika o ženě sw. IV. 258.
 Kronika o žiwotech bisk. Římských, od Roberta
 Barusa IV. 611.
 Kronika, od Beneše z Hořowic III. 123.
 Kronika, od Ond. Kuběše Příklad. 63.
 Kronika, od Prokopa III. 57.
 Kronika od r. 644—1529. IV. 447.
 Kronika od r. 1338—1432. III. 113.
 Kronika od r. 1626—1658, od Wacs. Nosidla z Geblic
 V. 281.
 Kronika Pernšteinská IV. 440.
 Kronika Pulkawy II. 75.
 Kronika Táboorská III. 165.
 Kronika starého i nowého národu českého, od Pabsta
 VI. 963.
 Kronika všech powodní, suchých a mokrých, au-
 rodných a neurodných let, w král. českém, od
 W. Krolmusa VI. 990. 1034.

- Kronika všeobecná světa, od W. Krameriusa VI. 973.
- Kroniky Rozemberské krátký a summovní výtah, od W. Březana IV. 505. c.
- Krtička, viz: Zpěv.
- Krudy, viz: Zpěvy.
- Krumlow, viz: Documenta.
- Krumlowský klášter etc. V. 455.
- z Krupé kněz Wit, viz: Psaní.
- Krupín, viz: Letopisové.
- Krwavý duch pod Vyšehradem, přeprac. od Tháma VI. 607. cc.
- Krwavý wěneec swatební, od Fil. Heimbachera VI. 621. i.
- Kšaft, od Bart. Paprockého IV. 264.
- Kšaft sw. Jeronyma, přel. od S. Lomnického IV. 1778.
- Kšaft umírající matky jednoty bratrské, od Am. Komenského V. 379. e.
- Kšaft křesťanského člověka, z lat. přel. od Jiř. Fera V. 1385. c. — od J. Pihawského V. 1386.
- Kšaft poslední duchowní V. 1468.
- Kšaft nejl. na nebe vzaté p. Marie, z franc. přel. V. 1616.
- Kšaft JCM. Josefa II., od W. M. Krameriusa VI. 1040. c.
- Která církev jest církev Kristowa? přel. od V. Janalika VI. 1868.
- Kterak falešné proroky každý poznati může IV. 1568.
- Kterak mají všeckerny skutky způsobeny býti II. 154.
- Kterak se člověk má k smrti strojiti, od M. Krupěhorského IV. 1334. c.
- Kterak se jest on jměl etc. (O klanění se tělu božímu) III. 626.
- Kterak se rozhněwali p. Matauš s p. Matějem VI. 907.
- Kterak stawové ke čtyrem artikulům swolili a co sobě při tom vyměnili III. 363.
- Kubičková, viz: Kázání.
- Kuchařka baworská w Čechách, od Marie Anny Neudekerowé VI. 1569.
- Kuchařka domácí, od M. D. Rettigowé VI. 1572.
- Kuchařka duchowní jistému paustewniku skrze angela předstawena V. 1525.
- Kuchařka Pražská, od M. A. Neudekerowé VI. 1568. — VI. 1570. — přel. od Tomsy VI. 1571.
- Kuchařství IV. 873.
- Kukus, viz: Studnice.
- Kuliferda, hra od Štěpánka VI. 635. s.
- Kulm, viz: Hvězda.
- Kumpenberk, viz: Obrowiště.
- Kunst in drei Monaten böhmisch lesen, verstehen . . . od Tháma IV. 70. b.
- Kunšt aneb umění wěčné spasení sobě získati V. 1486.
- Kunšt prodlaužení žiwota lidského, dle Hufelanda přel. VI. 1597.
- Kunšt živé plody dělání . . . wübec bohatším se státi VI. 1501.
- z Kunštatu Justina, viz: Swědectví.
- Kupadlo VI. 853. b.
- Kupec Benátský, od Shakespeara VI. 701. f. 776.
- Kür angelský VI. 230.
- Kür swatohorský, od J. J. Ryby VI. 225. c.
- Kusowé hodní podiwení z Cicerona, přel. od Řch. Hrubého z Jelení III. 109. b.
- Kusowé o práwě dědin manských i swobodných II. 88.
- Kusy (IV) křesťanské III. 137.
- Kusy mého srdce. Sebrané spisy atd. od Tyla VI. 841. f.
- Kutná hora, viz: Agenda, Archa, Obdarowání, Paměti, Sném, Wyobrazení, Wypsání, Zpěw, Zpráwy.
- Kwakerowé, od Kotzebue VI. 641. b.
- Kwali na pohany, od Bart. Paprockého IV. 347.
- Kwas řemeslníkúw, od Angelho VI. 635. 8.
- Kwět chmelowý, od Šmida VI. 1335. d.
- Kwět slunečný jinak nebeský kolowrátek, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. c.
- Kwětena česká, od J. Swat. a K. B. Preslů VI. 1464.
- Kwětenky, od Tom. Kubelky VI. 303.
- Kwětný wěneec, hra přel. VI. 672. 2. 698.
- Kwětný wěneček, od W. Al. Pohana VI. 1359.
- Kwěty české VI. 752.
- Kwilení neb rozjímání noční, od J. Nejedlého VI. 567.
- Kwintin Messis, od K. Pichlerowé VI. 853.
- Kwitanec od berníkúw zemských a krajských V. 644.
- Kwítek májowý, t. sw. Jan Nep., od Prok. J. Schuknechta V. 997.
- Kwítek májowý uwadlý, t. kázání pohřební nad p. Kand. Swendau, od Frid. Zalkowského z Zalkowic V. 1085.
- Kwítek w církwi sw. wykweřlý, od Max. Wratislawy V. 1293. a.
- Kwítek na hrob JCKW. Amalie Marie Herminy, od J. Kadawého VI. 489.
- Kwítí hory Sionské, od Jarolima Nirnhaima V. 1456. b.
- Kwítí májowé, od M. Dr. Rettiga VI. 852. b.
- Kwitkové na pausti Emautinské V. 931.
- Kwitkové z písem sw., od Jiřika Nigrina IV. 739.
- Kyb, viz: Kázání.
- Kyjow, viz: Paměti.
- Kytka Marianská z rozličných chwály Marianské li-liowých kwitků switá, t. j. pobožné k rodiče boží modlitby, z něm. přel. V. 1567.
- Kytka, od J. Chmelenského VI. 300. b.
- Kytka, od Winařického VI. 341. a. 1370. a. b.
- Kytka, od Klicpery VI. 644. e.
- Kytka wonného kwití, od M. Kadaně VI. 1308.
- Kytka dwau sester wonného kwití VI. 2435.
- Kýž bych se byl neoženil, od Štěpánka VI. 635. c.
- Labutěnka, od Nierice VI. 1372. i.
- Labyrint světa, od J. Am. Komenského V. 487. b.
- Labyrinthus Lutheri, od Kaš. Kwerthalia IV. 1317.
- Labyrint slawy, od J. Er. Wocela VI. 555. c.
- Lactifer sowař lat. čes. III. 31.
- Ladislaw (král), viz: Jednání.
- Ladislaw a dítky jeho, od W. Nejedlého VI. 1295.
- Ladislaw a Eleonora, od Šmita VI. 809.
- Lakomec, přel. od Günthera VI. 625. a.
- Lament otců sw. od J. Straněnského IV. 1922.
- Lamentací, od Mat. Striberského IV. 1890. d.
- Lamentací ohňowá m. Klatow V. 327.
- Lamentací po spáchaném skutku, od J. Kučery V. 218.
- Lamentací země morawské IV. 414.
- Láska boha k Peregrinowi, od Mich. Pelišoty V. 930. d.
- Láska dětí, od Jos. P. Kauna VI. 665.
- Láska w narožním domě, od Tyla VI. 673. b. Sw. V. β.
- Láska k vlasti, řeč k učitelstwu, od Krále VI. 726.
- Láska a wděcuost swědomí, dwa příběhy, přel. od Hübnera a Lehkého VI. 818.
- Láska a šlenost z wlsk. přel. VI. 853.
- Láska wystěhowanců, od Zschokke VI. 853.
- Láska a hřích, od J. Křiženského VI. 905.
- Láska a milost Mariě P. Klatowské krwí se potíci k pp. Klatowanům, od J. Bart. Lokatelyho VI. 2142.
- Láska manželů. Příd. 67.

- Lauček, wiz: Když etc., Odplata.
 Laučení poddaných od wrochností, od Woj. Kofary VI. 367. c.
 Laudon, wiz: Wě nec. Žiwot.
 Launy, wiz: Kronika.
 Laupež, od Klicpery VI. 644. β. IV. b.
 Laupežníci, od Šillera, přel. od Tháma VI. 610. a. — od Kolára VI. 701. 8.
 Laupežníci na Chlumu, přel. od Štěpánka VI. 635. II. e.
 Laupežníci mořští na východu, od J. Zimmermanna VI. 1382. c.
 Laupežnická krčma, přel. od J. Pečírky VI. 684. 4.
 Launíci, od Schikanedra VI. 607. y.
 Lazební čas IV. 216.
 Lazebník Sevillský, od Rossiniho VI. 649. e.
 Lázeň starobylá Mikulášská, od W. W. Čapka V. 332.
 Lázeň Podolská aneb sw. Wácslawa, od J. Ad. Veita M. D. V. 555.
 Lažanský, wiz: Hwězda.
 Lear, wiz: Král Lear.
 Ledwinka z Adlerfelsu, wiz: Píseň.
 Legací cis., od Tannera V. 270.
 Legenda sw. Apoštolůw II. 31.
 Legenda o dewiti tisících rytřích II. 33.
 Legenda o dětinstwí Kristowě II. 44.
 Legendy aneb obrazy žiwotů, skutků a utrpení sw. Hawla a sw. Klimenta, od Fr. Jos. Dobicera VI. 2198.
 Lehkomyseľnost klestí cestu k neštěstí, pow. přel. od Hübnera VI. 820. b.
 Lehrbuch (theor. prakt.) der böhm. Sprache für Deutsche von Burian VI. 86. — von J. N. Sýkora VI. 93.
 Lehrbuch der slavischen Sprachen v. Possart VI. 121.
 Lehrbuch für Anfänger in der böhm. Sprache, v. K. Thám VI. 130. b.
 Lehrgebäude der böhm. Sprache, von Dobrowský VI. 73. c.
 Leidenfrost, wiz: Přátelstwím.
 Lékař domácí, přel. od Jungmanna VI. 1603.
 Lékař duchowní, sw. Jan Nep. V. 1614.
 Lékař koňský VI. 1654.
 Lékař nebeský, od W. Balth. Petržilký V. 1221.
 Lékař oční, dle Em. Veitha VI. 659. h.
 Lékař počestný a pocestný sw. Frant. Xav., od J. Dlahoweského V. 1279. b.
 Lékařstwí duchowní, od J. Litturga z Turka IV. 1957.
 Lékařstwí duchowní regule bratrstwa Apolonského V. 1151.
 Lékařstwí duchowní proti bolesti zubůw V. 1228. 1237.
 Lékařstwí duše, přel. od Kašp. Huberia, J. Piškula a J. Štelcara IV. 1799.
 Lékařstwí duše, z polsk. přel. V. 1467. a.
 Lékařstwí duše V. 1519.
 Lékařstwí koňské, od Albrechta III. 290.
 Lékařstwí koňské V. 595.
 Lékařstwí obecné člověku, který chce dlahu žiw býti III. 271.
 Lékařstwí proti mornimu nakažení. IV. 894. VI. 1624.
 Lékařstwí proti nemocem wnitřním IV. 884.
 Lékařstwí proti odpadstwí V. 707.
 Lékařstwí ranné III. 285, — od Wilh. Placentinského III. 286.
 Lékařstwí w čas morowé rány, od P. Paeonia Swětnowského IV. 901.
 Lékařstwí ztenčující zármuky pobožných lidí, od Ad. Zmyslowského IV. 1902.
 sw. Leonard, wiz: Popis, Žiwot.
 Leone Leoni, od p. Dudevantowé čili G. Sand VI. 853.
 Leonora z Waleska, španělská rekyně VI. 807.
 Leopold I., wiz: Západ, Zaslání.
 Leopold II., wiz: Chwalozpěw, Mandat, Píseň, Reč, Truchlení, Zpěw.
 Leopold cisař pán Římský... V. 217.
 Leopold II., od Paw. Wallaského VI. 1994. b.
 Lépe malým nežli welkým pánem býti, hra od A. Rirensafta VI. 690. Sw. I. b.
 Leslie, wiz: Wypsání.
 Lesní duch, od P. Šediwého VI. 608. II. e.
 Lesní kaple, přel. od W. Hnojka VI. 1322. b.
 Lesník, přel. od Tháma VI. 607. ff.
 Lešení sláwy trojnásobného wěnce bobkowého sw. Jana Nep. V. 1216.
 Letanie (na sedm žalmw) II. 170.
 Letanie IV. 83. 84. 103. 1731. 1948.
 Letanie wšech swatých V. 1558.
 Letanie za dušičky w očistci V. 1551.
 Letanie (s modlitbami). Příd. 77. d.
 Léta 1542, když byl mor weliký, složil tyto werše J. Tábořský IV. 55.
 Léto milostiwé a list božských odpustkůw IV. 1484.
 Léto nowé, od M. Vint. Wrbenškého IV. 1474.
 Léto nowé, od Jiř. Tesáka IV. 1613. i.
 Léto nowé, od Bart. Martinowského V. 717.
 Léto- a deňopis obležení šwedského měst Pražských, od J. Norberta Zatočila z Loewenbruku V. 282.
 Letopis český III. 114.
 Letopis padesátiní, od W. Březana IV. 505. a.
 Letopis literaturní, od J. Michla VI. 1134.
 Letopisowé češti III. 122.
 Letopisowé Krupinští, od Ondř. Braxatorisa VI. 1013.
 Lew Kurdistanský, od Auffenbergera VI. 700. 11.
 Lew řwaucí, od Fr. Bartona V. 968. a.
 Lexicon parvum III. 6.
 Lexicon symphonum IV. 30.
 Lezení cis. Tureckého IV. 328.
 Lhář a jeho rod, od Klicpery VI. 644. α. h.
 Libellus grammatices Nic. Perotti IV. 11.
 Liber de bono statu religionis Hier. Platí IV. 559.
 Liber memorialis latinitalis probatae Christ. Cellarii V. 63.
 Liber copiatorum instrumentorum monasterii sc. Joannis in Insula V. 428.
 Liber memorabilium parochiae Panchoviensis eccl. sc. Procopii et Nicolai V. 448.
 Liber scriptus intus et foris V. 996. b.
 Liberec, wiz: Slowo.
 Liboch, wiz: Obšťastněný.
 Liborius, wiz: Šestka.
 sw. Liborius, wiz: De S. Liborio.
 Libri tres elegantiarum puerillum ex M. T. Cicerónis epistolis a G. Fabricio collecti IV. 26.
 Libuň, wiz: Radowání.
 Libuše, dle Steinsberga VI. 616. d.
 Libušin saud, od Klicpery VI. 644. δ.
 Libušin snatek, od Chmelenského VI. 659. f.
 Lidomil. K oslawení instalaci Alexandra kuřizete z Rudna, Ostřehom. arcibisk., od Boh. Tablice VI. 398. c.
 Lidomil. Český překl. od Hybla VI. 733.
 Lidomil poučující, kterakby lidé mnohým žiwota nebezpečenstwím opatrně wyhnauti... se mohli, od B. Tablice VI. 1600.
 Lidumila, aby byla Bohu milá, od Mich. Pelišoti V. 930. b.
 Lichtenburk, wiz: Smlauwa.

- Lichtenštejn, wiz: Chwalověž, Život.
z Lichtenšteina Karel, wiz: Dekret.
Lilium virginiate candidum etc. V. 243.
Lima linguae bohemicae, od Jiř. Konstance V. 22.
sw. Linhart, wiz: Leonard.
Linguae slavicae etc. orthographia, od A. Berno-
láka VI. 41. b.
Lipník, wiz: Paměti.
Lippe-Saumburk, wiz: Katechismus.
Lipsko, wiz: Zpráva.
Liptow, wiz: Staw.
Lisardo s ohniwau larwau, od Holzapfla VI. 692.
Lissabon, wiz: Wypsaní.
List auřední od r. 1583. IV. 1121.
List bratrský stawům III. 739.
List bratrům w pokušení psaný III. 762.
List historický, od J. Schoena III. 308. V. 645.
List holdowní z XV. stol. III. 452.
List konsistorialní na weškeré superintendenty, přel.
od J. Nešpora VI. 2123.
List králi od r. 1485. III. 685.
List milostiwého léta III. 811.
List mírný stawů král. česk. III. 364.
List na zakaupení statku Doňswa od kláštera Tře-
boňského V. 437.
List o užívání a ctění sw. obrazů pro bratry ewang.
náboženství VI. 1760.
List o wečeři páně bratřím ewang. nábož. do Čech
poslaný, od Jiřiho Petermanna VI. 1757.
List obrancům Českým, od J. Rautenkrance VI. 950. b.
List od bratří kr. Ladislawowi III. 752.
List od bratří p. podkomořimů i auředníkům III. 753.
List od bratří kr. Ludwikowi III. 803.
List od bratří IV. 1240.
List od bratří z Polska k rozptýleným křestanům
V. 369.
List od M. Jana Husa k pannám klášterním III. 873. d.
List od Jednoty bratrské r. 1495. III. 714.
List od Jeronyma faráže III. 809.
List od Kartusianů we Waldeku V. 443.
List od Jana Kostky, br. Wawřincowi III. 744.
List od Bohusl. z Lobkowic k p. Pet. z Rosen-
berka III. 221.
List od Lomnického k Jindřichohradeckým IV.
1155.
List od Lukáše Praž. k starším brat. III. 761.
List od Lukáše k sboru z wězení III. 776. b.
List od Mart. Lupáče III. 628.; jiný proti kropáči
III. 688.
List od Lwa pap., kterak Luciperowi psal skrze
W. Danka z Kubína III. 785.
List od Matěje paustewníka IV. 1283. h.
List od Maximiliana Šwendowi IV. 241.
List od obce pod obojí Augustinowi III. 699.
List od pánů Česk. a Moraw. do Konstanci III.
341.
List od kn. Petra z Závřešti IV. 1283. d.
List od raddy m. Praž. III. 354.
List od Rudolfa II. všem třem stawům IV. 555.
List od kr. Sigmunda III. 457. 458. 459.
List od Šlawaty z Chlumu Ad. IV. 573.
List od Šlika Mik. k sněmu III. 501.
List od Zden. z Waldšteina nejvyššimu kancléři
IV. 553.
List od Jak. Wolynského Boleslawským IV. 1238.
List od J. Zajíce k mistrům Praž. III. 703.
List odpowědací od kr. Polského Mozkowi mr-
zntému tyranu IV. 406.
List odwołání, od J. Husa III. 135. b.
List opatství jeptišek řádu cisterciens. se týkající V.
416.
- List pastýře k stádu od prawého owence Kr. na
čas pod jménem Helw. a Augš. nábož. odděle-
nému, od J. Bohdaneckého VI. 1823.
List pastýřský M. J. Rokycany III. 645.
List pastýřský bisk. Brněn. z Stufferu VI. 2122.
List Pia II. k tureckému cis., přel. Šim. Lomni-
cký IV. 560.
List pokušení III. 758.
List posilačí k tureck. cis., přel. Š. Lomnický IV.
1371.
List s nebe II. 160.
List c. k. Prachynského anřadu VI. 754.
List satyrický proti jeduškám, od Old. z Kalenice
III. 686.
List týkající se kláštera karmelit. bosáků w Pacowě
V. 407.
List Viktorina, knížete Miinsterberského etc. III. 488.
List wýsadní pořádku pekař. IV. 1122.
List z hotanického slowaře I. 12.
Listy pilnosti za odměnu pro školní mládež, od K.
Winařického VI. 1370. d.
Listiny kláštera sw. Anny w Praze V. 450.
Listiny kláštera Augustianů u sw. Wacslawa w
Praze V. 436.
Listiny kláštera sw. Hawla w Praze V. 409.
Listiny kláštera Kladrubského IV. 581.
Listiny kláštera sw. Kříže V. 453.
Listiny kláštera Paulanského w Praze V. 402. a.
Listiny kláštera Paulanského w Nové Pace V.
413.
Listiny kláštera panenského řádu praemonst. w
Doksanech V. 398
Listiny kláštera panenského řádu sw. M. Magd. w
Mostu V. 399.
Listiny kláštera Třebonského V. 432.
Listiny kláštera Trinitarů w Praze V. 442.
Listiny opatství kanown. regul. Lateran. w Praze
na Karlově V. 447.
Listiny opatství u sw. Mikuláše V. 415.
Listiny opatství w Plasích V. 403.
Listiny opatství sw. Prokopa w Sázwě V. 426.
Listiny Slowan (Emaus) se týkající IV. 605.
Listy auředníkům a stawům morawských od r.
1608. IV. 1128.
Listy českému krajanu o nynějších příhodách, přel.
od B. J. Dlabáce VI. 971.
Listy do nebe IV. 721.
Listy holdowní III. 452.
Listy k při a uwěznění Husa se wztahující III.
135. c.
Listy (II) k p. J. Kostkowi proti Pikartům III.
681.
Listy kláštera u sw. Jiří V. 454.
Listy kláštera sw. Kříže w m. Písku V. 421.
Listy kněžstwi Opawského IV. 403.
Listy majestatůw cis. III. 468.
Listy o powinnosti kněží pod obojí IV. 602.
Listy (II) od bratří českých kr. Jiřimu III. 642.
Listy od bratří českých kr. Wladislawowi III.
738.
Listy od Hynka z Říčan IV. 240.
Listy (II) od Marsilia Ficina III. 212.
Listy od Matěje paustewníka III. 806.
Listy (II) od Bart. Mitysky a Kaš. Hlawáče z
Hollandu psané V. 370.
Listy od Rehoře III. 667.
Listy od Wacslawa kněze IV. 1239.
Listy od kr. Wladislawu III. 467.
Listy od Wladislawu a Ludwíka III. 500.
Listy od swob. p. z Žerotína Karla V. 646. a.
c. d. e.

- Listy od Jana Žižky III. 478.
 Listy poučné pro polní hospodáře atd., z něm. přel. od J. Štěpánka VI. 1503.
 Listy posilací pp. Jaros. a Wratis. z Pernšteina IV. 1119.
 Listy rozličné II. 105.
 Listy týkající se vyučování mládeže na wenkowských školách, od J. Formánka VI. 1266.
 Listy z dávnověkosti, přel. Čelakowský VI. 578.
 Listy a kundšofty o hrozným a strašlivým pádu Spíry Františka. Příd. 68.
 Listů šest Kartusiana Bruna III. 810.
 Listů sedm apokaliptických vysvětlení, od M. Sam. z Dražova V. 823.
 Listů dwadcatero přátelských k ewang. neb protestantům w Čechách bytujícím, od J. V. Jirsíka VI. 1856. e.
 Liteň, wiz: Rozdělení, Žiwobyti.
 Litoměřice, wiz: Kázání.
 Litomyšl, wiz: Historie, Knihy, O wyobcowání, Psaní.
 Litterae de ritibus universitatis studii Prag. III. 136.
 Litterae magistrorum Prag. ad Ferdinandum IV. 1254.
 Litory prwní křest. učení, od J. Simonidesa V. 754. b.
 Litoměřice, wiz: Akta.
 Lkání duší věřících po žiwotu wčném, od Tom. Rotta VI. 1987.
 z Lobkowic, wiz: Citowé, Kázání; Sporádání.
 z Lobkowic Boleslaw, wiz: List.
 z Lobkowic Polyxena, wiz: Zřízení.
 Loci communes, přel. Kašpar křižovník IV. 1249.
 Lodi církwe sw. rytířující, od P. Pučálky V. 394.
 Lodi kupecká s modlit. k p. Marii, od Linhartá Komínka V. 1556.
 Lodička Mariánská hojně zboží k užitku bratrstwa sw. Škapulře nesaucí V. 1152.
 Logika neb umnice, od A. Marka VI. 1171. a.
 Loketský zvon, od Klicpery VI. 644. β. 2.
 Lomnický, wiz: List.
 Loretto, wiz: Knižka.
 Los Pilařka Štěpána atd. V. 212.
 Loštice, wiz: Správa.
 Loterie pro hospodáře a hospodyně, od Štěp. Lešky VI. 1179.
 Loterie pro panství Hluboš a Pičín VI. 1146.
 Lotrowská pečeš, přel. od P. Sediwého VI. 608. b.
 Lew, od P. Sediwého VI. 608. h.
 Lowci Alpští, od Fr. Tomsy VI. 822. i.
 Lucerna ardens et lucens etc. sw. Jan de Regis, od W. Mezleckého V. 910. c.
 Lucian syn Florentinůw a obec Skalenská, od J. Jawornického VI. 1196. d.
 Lucidář II. 80.
 Lucie, od Mme. Charles Reybaud. VI. 888.
 Lučba čili chemie zkšná, od J. Sw. Presla VI. 1483.
 Lučba čili chemie řemeslní, od K. Amerlinga VI. 1485. a.
 Lučičtě pekelné, od Dr. Hilaria III. 637.
 sw. Ludmila, wiz: Perla, Žiwot.
 Ludmila wdowa opravdowá, od J. Ign. Libertina V. 923. a.
 Ludmila, od Wojáčka VI. 696.
 Ludwik král, wiz: Listy.
 Ludwik XVI., wiz: Nowiny, Zpěw, Žiwot.
 Ludwik skočec, přel. od Tháma VI. 607. bbb.
 Ludwik malý wystěhowanec, od Šmida VI. 1351. a.
 Lukáš bratr, wiz: List.
 Lumen ad revelationem gentium, od Čyp. Pešiny IV. 1638. a.
 Lumpacivagabundus, od Nestroje VI. 635. 24.
 Lupáč, wiz: List.
 Luther, wiz: Žiwot, Žiwotopis.
 Lůžko duchowní spasitelné vůně VI. 2434.
 Lyra a meč, od Drah. M. bar. Villani-ho VI. 346. a.
 Modočany, wiz: Zena.
 Magnet zprudka táhnauci do žiwota wčného, od M. Wácl. J. Kupšchiny V. 977.
 Mahomed, wiz: O původu, Žiwot.
 Majestas Carolina II. 86.
 Majolena, wiz: Historie, Piseň.
 Majestát daný od kr. Wladislawa 1504. III. 464.
 Majestát cis. Rudolfa IV. 563.
 Májový sen, od Hynka z Poděbrad III. 61.
 Makbet, od Shakespeare, přel. od K. Tháma VI. 610. b. — od Kolára VI. 701. g.
 Makbet vůdce šotského wojska, z něm. komedie w čest. uwed. VI. 775.
 Mali corvi malum ovum, přel. od J. Libertina V. 761.
 Malí muzikanti, od Nierice VI. 1372. m.
 Malíčko: ne malíčko nýbrž slawně... (kázání), od W. Procházky V. 998.
 Malř, přel. od Štěpánka VI. 635. 7.
 Malřii, wiz: Ustanowení.
 Malowec, wiz: Psaní.
 Malta, wiz: Zpráva.
 Malý Čech a Němec, od F. Swobody VI. 113. 140.
 Malý gratulant, od Jos. a Štěp. Bačkorůw VI. 1377.
 Malý Hawř, od Nierice VI. 1372. d.
 Malý rekruta, od Rulřka VI. 633.
 Malý pisař, od J. Swobody VI. 1365.
 Malý Slowan, od J. Al. Dundra VI. 133.
 Mammotrectus III. 3.
 Mandat krále Matiaše, jimž bratřii z Morawy wypowieděl III. 139.
 Mandat krále Wladislawa o Pikharty III. 145.
 Mandat krále Wladislawa, jimž prwni (mandat) zkazil III. 146.
 Mandat cis. Ferd. s strany ženění kněžsk. III. 539.
 Mandat krále Ferdinanda o Pikarty IV. 523. 533.
 Mandat cis. Ferdinanda s strany mistra H. Gestasta IV. 535.
 Mandat cis. Ferdinanda o wysazení arcibisk. Praž. IV. 536.
 Mandat cis. Ferdinanda Janowi Mystopolowi a Mart. Mólnickému, aby nehojně kněži trestati dali IV. 540.
 Mandat cis. Maximiliana strany schůzi pikartských IV. 545.
 Mandat J. Kr. všem křestanům poslaný IV. 1861.
 Mandat hraběny Frant. Hyp. Euseb. Berkowé V. 563.
 Mandat proti sauboji, od Lessinga VI. 700. 12.
 Mandat Leopolda II. we věcech ewangal. náboženstwí VI. 1106. 1674.
 Manifest JCM. rakausk. kr. uhersk. a českého léta 1813. VI. 967.
 Mansfeld, wiz: Kázání.
 Manual památek towaryšůw řemesla mydlářského V. 325.
 Manuale lat. hung. slawon., od P. Hrabowského z Hrabowa V. 183.
 Manuale monasterii sc. Agnetis V. 411.
 Manualník pro klášter s. panny Anežky w Starém m. P. V. 412.
 Manualník celé biblí sw., od J. Am. Komenského V. 649.
 Manžel mé paní, z franc. přel., od Zbraslawského VI. 692.
 Mapa české země III. 190.
 Mapa katolická, od Jiř. Fera V. 375.

- Maran a Onyra, od P. Šediwého VI. 782. a.
 Marcel pautník z XIX. století, od A. Švihlika VI. 830. c.
 Mařenčin košíček, od M. Dob. Rettigowé IV. 1310. a.
 Maria-Cell, wiz: Cesta, Diwotwornice, Knížka, Zahradra.
 Maria panna, wiz: Hodinky, Hodiny, Králowna, Krása, Lodě, Matka, Moře, Na nebe etc. O welebności, O wěčnosti, Officium, Panna, Pautník, Piseň, Pláč, Pobožnost, Pomocnice, Poselství, Pozdrawení, Radosti, Rok, Rozmlauwání, Sen, Sláwa, Slunce, Sunamitis, Slépeje, Traktat, Trún, Wěmec, Winařka, Zahrádka, Žiwot.
 Maria Cellenská (blahosl. p.) w těch milostech, které ... od r. 1370—1645 prokázati ráčila, od Adalb. Eremiáše V. 1206.
 Maria Magdalena II. 42. — w 5 zpěwích, od Fr. Raymanna VI. 2270.
 Maria matka boží a nebes králowna (kázání), od J. Jawornického VI. 2370.
 Maria matka umřajících V. 1238. — od Jiř. Fera V. 1385. g.
 Maria Swatohorská w Čechách V. 1167.
 Maria Stuartka, od Šillera VI. 654.
 Maria virgo regiae urbis Brunensis a Sueco obsessae patrona, od Ant. Ferd. Dubrawiusa V. 948. b.
 Marie aegyptská, wiz: Historie.
 Marie Antonie, wiz: Wypsání.
 Marie, dcera pluku, přel. od Pečírky VI. 684. 5.
 Marie Hora, wiz: Popsání.
 Marie, rozkoše zahrada atd. V. 1669. VI. 2141. 2281. 2345.
 Marie Terezie, wiz: Pamětnosti, Popsání, Řeč, Wěci.
 Marie Terezie, wiz: Běh žiwota.
 Marianka, od Gothe VI. 671.
 Markowá, wiz: Kázání.
 Marnost swěta V. 241.
 Marnotratník, od Raimunda VI. 635. 8.
 Marš každého Čecha ctného, od Wawáka VI. 497.
 Martiniani, kronika II. 73.
 Martin Bucer, služebník sw. ewang. we Štraspurce IV. 613.
 Martin kněz, wiz: Člámkowé.
 Martinek, přel. od Siesslera VI. 632. d.
 z Martinic, wiz: Sláwa.
 Martinský rohlík a Mart. husa, od Tháma VI. 607. b.
 Masné krámy, od Prok. Šediwého VI. 608. II. c.
 Masnicius, wiz: Wězení.
 Masopust, od Wawř. Rwačowského IV. 684.
 Masopust, od Tyla VI. 841. e.
 Masopustní blázní, předěl. od Tháma VI. 608. ii.
 Masopustní žert, dle Klingsterna VI. 635. o.
 Mastičkář I. 18.
 Mastičkář, od J. Marka VI. 824. β.
 Mašinkář, od Nürnbergera VI. 697.
 Matěj paustewník, wiz: List.
 Mater Nepomucena w klášteře Ždiarském, od J. Khella V. 439.
 Mater verborum I. 11.
 Mateřská láska, od Nierice VI. 883. IV.
 Mathusalem, t. j. o daru dlouhověkosti V. 1078.
 Matiš Corwinus, wiz: Mandat, Smlauwa.
 Matiš cisař, wiz: Akta, Korunowání, Odchod, Piseň, Přitázení, Psaní, Smlauwa, Wjezd, Wolení, Wypsání.
 Matka swěta wěčného Maria na wýsosti wítězných církwe ... V. 986.
 Matka swatohorská Maria přepodiwná w zázracích a milostech V. 1172.
 Matka a dcera, přel. od Tyla VI. 673. b. sw. V. α.
 Matky znamenité chrám Welehradského dcera znamenitá chrám Poleňowský etc., od M. Bartysa V. 974. e.
 Matrikath (Bosákaw) proti mistrům Praž. pod obojí III. 718.
 Matris slavicae filia erudita vulgo lingua graeca, od Dankowského VI. 122. b.
 Maudrá paní w lese, od Kotzebue VI. 635. 11.
 Maudrost katolických rodičů atd. V. 806. — od Ant. Konáče V. 1394.
 Maudrost aneb rozjímání k nabytí bázne boží, z wlask. přel. V. 1434.
 Maudrost od boha poučeného starce, řeč při pohřbu Paw. Ježowíče, od M. Szepesiho VI. 2083. b.
 Mauerénin, wiz: Piseň.
 Maximilian II., wiz: List, Písnička, Podniknutí, Pohřeb, Příběhy, Psaní, Spis, Žiwot.
 Maximilian arcikntze, wiz: Spis.
 Maucha, přel. od J. W. Sommera VI. 1358. b.
 Meč Goliášů, od J. Jafeta IV. 561. c.
 Meč a kalich, od J. Er. Wocela VI. 555. b.
 Mečislaw a Blanka, od Jedličky VI. 639.
 Mediolan, wiz: Popsání.
 Meditací česká na celý rok V. 1618.
 Meditationes sc. patrum, přel. od Tob. Mauřenina IV. 1965. a.
 Megera, od Krameriusa VI. 785. c.
 Mechet, wiz: Nowina.
 Melodiatura neb partitura, od Ad. Skuletého VI. 180.
 Melodie a zpěwy smutného kawalíra o lásce, od W. J. Rosy V. 195.
 Meluzina, wiz: Kronika.
 Meluzina, od Stuny VI. 611. x.
 Meluzina z něm. přel. VI. 716. 2.
 Memorabilia (zápisky) od r. 1575—1620. IV. 288. — od r. 1578—1620 IV. 465.
 Mentor neboli wádec k blaženému žiwotu, od Silvia Pellika VI. 1203.
 Mesiáš, od Klopstoka VI. 544.
 Měsíček pobožný V. 1440.
 Město na hůře wystawené ... Plzeň na den památní wítězství, od Damasa Strnáda V. 894.
 Metamorfoseon Ovid. 15. knih. V. 255.
 Methode in kurzer Zeit echt böhmisch zu lesen und zu schreiben, von K. Thám VI. 42.
 Methodus Herbaria, od Ad. Zalužanského IV. 877. a.
 Mezeríč, wiz: Památky, Diarium, Kronika, Paměti, Poznámenání.
 Michal Čarnišenko, od Kuleše VI. 853. b.
 Mikowá, wiz: Winš.
 Mikuláš bratr, wiz: Hádání.
 Mikuláš sw. hospodář dobrý a prozřetelný, od Ig. Libertina V. 923. d.; wiz: Žiwot.
 Mikuláš hrabě Zrinský, hra přel. od Fr. Tomsy VI. 653. e.
 sw. Mikuláš w Praze, wiz: Listiny.
 sw. Mikuláše lázeň, wiz: Lázeň.
 Mikulášowo nadělení, hra od Tháma VI. 607. c.
 Miláček Ježíše sw. Jan Nep. V. 1041. 1043.
 Miláda a Jindřich pow. VI. 868.
 Milewsko, wiz: Zpěw.
 Milina, od Zieglera VI. 740. c.
 Milislaw aneb Tepličtí kowáři, od Prok. Šediwého VI. 608. II. e.
 Milkowání w Plzni, od Tolda VI. 635. 9.
 Miloslaw Wlnowský, Bremský kormidelník, nový Robinson, z angl. od Jos. Zimmermanna VI. 1382. b.
 Milowání dwoje: jedno druhému odporné (swěta a boha) V. 1480.
 Milowati budeš bližního swého jako sebe samého, od Nierice VI. 1372. e.

- Milowník ukřižovaného Ježíše, sv. Jan Nep. V. 1040.
- Milowník a sok w jedné osobě, přel. od Šediwého VI. 608. n.
- Milozor, od Zieglera VI. 740. b.
- Mina z Blahodowa, od Lessinga VI. 689. k.
- Mínění upřímné žáků Hradíšťských, od J. Hájka VI. 376.
- Minsterberk, wiz: Zápisy.
- Minucí a pronostika Krakowská IV. 757.
- Minucí J. Siraněského IV. 761.
- Minucí Adama Hubera Mezeříckého IV. 773.
- Minucí od r. 1617. IV. 778. e.
- Minucí hospodářská ke cti sw. Wojtěcha VI. 1414.
- Minucí na r. 1785, od Mich. Grügnera VI. 1415.
- Minucí hospodářská, od hospodářského spolku w král. českém VI. 1419.
- Minucí Ign. Paulína Hunewalda. Příd. 35.
- Mír zemský kraje Bolesl. III. 366.
- Mír zemský krajů kauřím., Časlav., Chrudim. a Hradeckého III. 367.
- Míra nesmírného poslušnství papež., od J. Miroše III. 780.
- Miracula (II.) Christí, od Jiř. Tesáka IV. 1613. n.
- Miscellanea personarum secularis et res potissimum civiles concernentia V. 287.
- Miscellanea ad historiam patriae Moraviae (česky), od J. Gallaše VI. 991. b.
- Missal glagolický z Emaus zůstatek II. 177.
- Místa nejpatrnější křesťanstwa: Jerusaleń, Betlém a Nazaret, přel. od Fr. Slawíčka VI. 1118.
- Místo ohně skrze kněze z oltáře oběti wzatého a skryté schráněného, totiž hrob sw. ... sw. Jana Nep., od Mat. Krátkého V. 965. b.
- Místota a historie městyse Jabloněho nad Orlickau, od F. A. Wacha VI. 1020. b.
- Místota města Rakowníka, od M. Štembery VI. 1026.
- Mistr Bohata, aneb: Prací se žiwíme, hrau se zawádíme, od Nierice VI. 1372. x.
- Mistr Laukotský a jeho tovaryšowé VI. 886.
- Mistr Martin bednář, od Holbeina VI. 700. 13.
- Místré powěz, kteří ptáci lepší jsú ... III. 719.
- Mládenec neb Orlijik mandrosti wěčné III. 878.
- Mládenec zawedený sw. Wít V. 1289.
- Mladý hubeník, od Nierice VI. 1372. g.
- Mléko čisté prawdy-boží, t. j. katechismus k wzděláni mládeže cirkwí božích česko-bratrských, od Theof. Elsnera V. 801.
- Mlikosrby, wiz: Elegie.
- Mluwnice česká, od W. Hanky VI. 79.
- Mluwnice česká, od K. Kysela VI. 83.
- Mluwnice česká, od J. Malého VI. 95.
- Mluwnice česká, od L. Zieglera VI. 92.
- Mluwnice maďarská, od Lud. Melcera VI. 116.
- Mluwnice německá, od Ant. Bišického VI. 112.
- Mluwnice německá, od Čelakowského VI. 90.
- Mluwnice německá, od Sýkory VI. 114.
- Mluwnice polského jazyka, od W. Hanky VI. 102.
- Mluwnictwí a zjewení, od Fr. Škorpíka VI. 1872.
- Mlynář a jeho dítě, od Raupacha VI. 709.
- Mlykařka a oba myslwci, přel. od Tháma VI. 607. o.
- Mlynářowa Liduška VI. 864.
- Mnemotechnika, od Edw. Picka VI. 1169.
- Mnislaw a Swětiwina, od Šediwého VI. 782. c.
- Mnišek, wiz: Kantata, Přwod.
- Moc a ctnost magnetowa, od Aug. J. W. Sankupa V. 915. a.
- Moc boží nad žiwotem i smrtí: mocnářů při žalostné památce smrti J. C. J. Frant. I., od J. Mojžišowice VI. 2057.
- Moda, od Benedixa VI. 635. 10.
- Modlářka, od Gunthera VI. 625. b.
- Modlení weřejné we středu a w páte V. 1573.
- Modlení wraucí a zpěwy lidu křest., od Dewotyho VI. 2379. d.
- Modlitba, od M. Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. d.
- Modlitba, od Daw. Crinita IV. 1956.
- Modlitba, od Dikasta IV. 1508. a.
- Modlitba (kr. Šalomauna), od W. Dobřenského IV. 1953.
- Modlitba Hanuše Fridricha korfirsta saského proti wálce císa. a pap. IV. 1933.
- Modlitba, od Jelena VI. 259.
- Modlitba, od Jessenia z Jessen IV. 1993.
- Modlitba Josefa II. za swůj lid VI. 1042.
- Modlitba, od J. M. Krále VI. 238.
- Modlitba, od P. Fr. Nowatiusa V. 1553. k pěti ranám p. n. J. Kr.
- Modlitba sw. Petra II. 173.
- Modlitba krásná božio umučení II. 172.
- Modlitba k p. Marii III. 929.
- Modlitba proti Turku IV. 1931.
- Modlitba w čas těžkých pokušení IV. 1942.
- Modlitba dítkám užitečná IV. 1950.
- Modlitba, která se na milostiwé poručení JM. kurfirstského po wyznání a absoluci sw. ewang. milostiwém létě říkati má V. 373.
- Modlitba exulantů w Lešně polském V. 1544.
- Modlitba k blahosl. p. Marii V. 1578. — proti morowé ráně V. 1581.
- Modlitba proti protestantům w kurf. baworském V. 1596.
- Modlitba k bohu všemohaucímu V. 1617.
- Modlitba we zpěwu na den památky stoletého Jubileum kanonizací sw. Jana Nep. VI. 249.
- Modlitba má a potěšení mé we všech případnostech žiwota VI. 2407.
- Modlitba neb požehnání sw. tří králů. Příd. 77. a.
- Modlitba za nawrácení slowa božio. Příd. 77. b.
- Modlitby Jak. Akantidomitisa IV. 1982.
- Modlitby Ad. a Mik. Aleitinů IV. 1992.
- Modlitby z Anselma wzaté III. 932.
- Modlitby Paw. Aquilina IV. 1964.
- Modlitby Jiřího Dynasta z Mítkovy IV. 1962. a. — o milowání boha IV. 1962. b. — z kněh sw. Bernarda IV. 1692. c. — w čas žalosti IV. 1692. d. e. — pro paní a panny f.
- Modlitby M. Sam. z Dražowa V. 1532. b. — k časům těmto posledním zarmauceným případné V. 1532. c. — k slawnostem weyročním V. 1532. e. — duši truchliwau občerstwující V. 1532. g.
- Modlitby Tom. Draského VI. 1727. a.
- Modlitby J. Fera IV. 1997. — k sw. patronům českým V. 1539. c.
- Modlitby Františka I. umřajícího V. 1655.
- Modlitby Gertrudy a Mechtildy V. 1604.
- Modlitby W. Gleycha V. 1602. d.
- Modlitby W. Hanky VI. 2406.
- Modlitby J. Hrdličky VI. 2292.
- Modlitby, z něm. přel. od Hýbla VI. 2375.; od téhož přel. VI. 2408.
- Modlitby Mich. Institorisa pro wojáky VI. 2302.
- Modlitby El. Jakobi Chrudimského IV. 1977.
- Modlitby od Jakuba o umučení páně IV. 1970.
- Modlitby, z Raitra přel. od J. Jawornického VI. 2331. c.
- Modlitby sw. Jeronyma III. 863.
- Modlitby Jiř. Johannidesa V. 1555.
- Modlitby Šim. Jordanského. Příd. 48.
- Modlitby W. Kodeda IV. 1974.

- Modlitby J. Am. Komenského V. 1557.
 Modlitby, přel. od Dan. Korbéli-ho pro schowance c. k. akademie VI. 2301.
 Modlitby J. Krejčího we všelikých potřebách duchovních a tělesných VI. 2327.
 Modlitby, od Tom. Kubelky VI. 2337.
 Modlitby, od K. Kuzmanyho k nábožnému vzdělání věřících we wíře, w lásce a w naději VI. 2417.
 Modlitby Litardy (?) IV. 1946.
 Modlitby J. Matheola Sclčanského IV. 1954.
 Modlitby Eliáše Milesia Rejsického Příd. 75.
 Modlitby Mat. Miletinského IV. 1995.
 Modlitby Joach. Misingera. Příd. 76.
 Modlitby, od Kašp. Motěšického. V. 1582. b.
 Modlitby Ond. Muškula. Příd. 79.
 Modlitby na žalmy, přel. od Bart. Netolického IV. 1944.
 Modlitby, od J. Nimburského IV. 1994.
 Modlitby Boh. Ojře z Očedělic IV. 1959.
 Modlitby Jeronyma Palingeria Horského. Příd. 92.
 Modlitby Alše Pařízka pro dívky VI. 2293. 2376.
 Modlitby, od pap. Pia VI. VI. 2286.
 Modlitby, přel. od Fr. Poláška VI. 2344.
 Modlitby W. Pražského V. 1537.
 Modlitby Lud. Rabus. Příd. 123.
 Modlitby na způsob žalmů, přel. od Ráčka z Choteyřiny IV. 1955.
 Modlitby, od J. Rautenkrance, za požehnání c. k. vojsku VI. 950. d.; od téhož pro mladé lidi VI. 2318.
 Modlitby Řehoře Rechtera z Aldenberka IV. 1975.
 Modlitby Jana Rosáce IV. 1985. a. — s přípravou k smrti IV. 1985. b.
 Modlitby J. Salatnaye VI. 2334.
 Modlitby Sixta z Ottersdorfu IV. 1943.
 Modlitby Wácl. Slowacia pobožným pannám, paním a wdowám IV. 1972. a. — obecní IV. 1972. b.
 Modlitby člověka nemocného, od Mat. Wácl. Solnického V. 1540.
 Modlitby Mik. Stipaciusa Strakonického IV. 1968. a. b.
 Modlitby J. Straněnského IV. 1934. a. b.
 Modlitby Mat. Stříbrského IV. 1980.
 Modlitby, přel. od M. Jana Sudleciusa IV. 1996.
 Modlitby W. Šarauna Hořického V. 1565.
 Modlitby J. Šolce VI. 2394.
 Modlitby W. Štefanidesa Teplického V. 1545.
 Modlitby J. Štelcara IV. 1976.
 Modlitby Paw. Tešláka pro pocestné VI. 2290.
 Modlitby Fr. Tomsy VI. 2307.
 Modlitby Jiř. Tranowského V. 1534.
 Modlitby w čas wálce, od W. Trojana IV. 1991.
 Modlitby J. Wegha VI. 2303. — téhož VI. 2313. — téhož k božské spravedlnosti VI. 2388.
 Modlitby maličkých, od K. Winařického VI. 1370. c. 2448.
 Modlitby Jiř. Wicelia IV. 1961.
 Modlitby, přel. od Krist. z Wlčetina IV. 1945.
 Modlitby z písem sw. Mart. Wolfia V. 1569.
 Modlitby Vinc. Zahradníka VI. 2418.
 Modlitby Jos. Zachia IV. 1973.
 Modlitby Tob. Záworky IV. 1951.
 Modlitby církevní, od Zieglera VI. 2121. a. b.
 Modlitby we wersích II. 27.
 Modlitby nejstarší II. 167.
 Modlitby pro paní z Rožemberka II. 171.
 Modlitby pro osobu ženskau II. 174.
 Modlitby po přijímání II. 175.
 Modlitby a rozjímání duchovní III. 938.
 Modlitby III. 939. 942.
 Modlitby počínají: Pane bože w prchlosti twé nerač mslíti nade mnau III. 943.
 Modlitby pro ženskau III. 944.
 Modlitby počínají: Bože, jenž pro wykúpenie swěta ráčil jsi... III. 946.
 Modlitby sw. otců IV. 1926.
 Modlitby na každý žalm IV. 1927.
 Modlitby k následování žalmowému IV. 1930.
 Modlitby (II) za králowstwi české IV. 1932.
 Modlitby proti obecním nedostatkům IV. 1935. 1941.
 Modlitby na otcenáš IV. 1937.
 Modlitby IV. 1938.
 Modlitby z písmá sw. IV. 1939.
 Modlitby o swatoswatém kšaftu wečeře paně IV. 1947.
 Modlitby z písem sw. IV. 1949. 1950. 1989.
 Modlitby ke dním suchým IV. 1960.
 Modlitby IV. 1969. 1981.
 Modlitby a písničky na den narození p. Hynka z Waldšteina IV. 1978.
 Modlitby z agendy kněží ewang. IV. 1979.
 Modlitby kazatelské IV. 1983.
 Modlitby w čas wálce neb obležení od nepřátel IV. 1998.
 Modlitby rytowní V. 182.
 Modlitby a písničky zvláště k narození p. V. 1531.
 Modlitby V. 1536.
 Modlitby w čas protiwenstwi církewního V. 1542.
 Modlitby exulantů V. 1559.
 Modlitby V. 1560.
 Modlitby za šťastnau smrt V. 1568.
 Modlitby a písničky z autorů ewang. V. 1577.
 Modlitby před a po zpowědi V. 1609.
 Modlitby V. 1628.
 Modlitby pro mládež V. 1630.
 Modlitby ranní a wečerní V. 1632.
 Modlitby w hrozných příchodách V. 1635.
 Modlitby školní pro mládež V. 1638.
 Modlitby V. 1642.
 Modlitby a písně o pokání a o wečeři p. V. 1643.
 Modlitby aneb způsob srdce swé wyléwati před obličejem božím V. 1646.
 Modlitby V. 1648.
 Modlitby Marianské Lauretanské V. 1656.
 Modlitby k sw. Anně V. 1663.
 Modlitby VI. 2232. 2297.
 Modlitby upřímného wzdychání k přepodiwné prozřetelnosti božské VI. 2348.
 Modlitby při processii na slawnost Božího těla VI. 2363.
 Modlitby VI. 2374.
 Modlitby pautnické k sw. obrazu p. M. VI. 2409.
 Modlitby ke mši sw. VI. 2437.
 Modlitby k weřejné i domácí pobožnosti VI. 2447.
 Modlitby k uwdením maličkých k pobožnosti domácí VI. 2450.
 Modlitby w adventní neděli. Příd. 77. e.
 Modlitby na desatero prikázání. Příd. 77. f.
 Modlitby. Příd. 77. g. h.
 Modlitby kající z písem sw. Příd. 77. i.
 Modlitby za všeliké tělu i duši potřebné věci. Příd. 77. k.
 Modlitby ze žalmu. Příd. 77. l.
 Modlitby nedělní. Příd. 77. m.
 Modlitby paně s weykładem. Příd. 77. n.
 Modlitby pro mladé i staré lidi. Příd. 77. o.
 Modlitby za potřeby církwe sw. Příd. 77. p.
 Modlitby z aklinající neb zažehnající powětří. Příd. 77. q.
 Modlitby z těch věcí, kteréž modlitba paně w sobě zawírá. Příd. 77. r.

- Modliteb sedm částek Mart. Molera, přel. od Tob. Mauřenina IV. 1965. b.
- Modliteb šest v nemoci těžké postaveného člověka, od Paw. Nonniasa V. 1541.
- Modliteb patnácte sw. Brigidy o umučení páně V. 1589.
- Modliteb kazatelských od slavnosti swaté až do adventu díl II. V. 1647.
- Modrowaus, přel. od Macháčka VI. 649.
- Modrowaus, od Lewalda VI. 689. I.
- Mongolowé, wiz: Wypsání.
- Monita salutaria sc. Joannis III. 203.
- Mons pietatis etc. V. 1183.
- Mons Thabor evangelicee veritatis, od J. Chrisost. Tábořského V. 877. b.
- Montechi a Kapuletti, přel. od W. Al. Swobody VI. 685. 2.
- Moraňa, wiz: Píseň.
- Monumentum rytíře Jana z Proseče a na Jirňách IV. 1684.
- Morawa, wiz: Jádru, Jednání, Knihy, Kronika, Lamentací, Listy, Miscellanea, Paměti, Poznamenání, Privilegia, Sněm, Swobody, Zřízení.
- Morawští biskupové, wiz: Biografie.
- Mofe pro plnost wod, t. j. milosti Maria od angela proto nazwaná milosti plná, od J. Norb. Platzera V. 991.
- Moreau, wiz: Ziwot.
- Moskwa, wiz: Cesta, List, Nowiny, Poselství.
- Most, wiz: Listiny.
- Mostek aneb sestavení skromných myšlének, od M. Klácela VI. 1172.
- Mraweništiko III. 215.
- Mrawokniha pro křest. vlastence, od M. C. Pothmanna VI. 2219.
- Mrawopisy Catonowy lat. i česky II. 72.
- Mrawowé šlechtných dítek, od W. Krameriusa VI. 1286. d.
- Mrawy starých Čechů, od Stuny VI. 611. s.
- Mrtvý host, od Zschokke VI. 856. b.
- Mstítel šlechtný, dle Chimaniho VI. 1208.
- Mučírna věčná zatracencůw, od Sam. Pet. Fortunáta Kaurimského V. 1393. c.
- Mudrci, wiz: Kronika.
- Mudrci II. 73.
- Můj bratr Arthur, od Andersena VI. 853.
- Můj synu nejmlější, kamž odcházíš w čas unynejší ... IV. 194.
- Mumraj Zbornické prawdy, wymaškařený od J. Ctih. Kotwy IV. 1433.
- Museum, wiz: Jednání.
- Mustrunk lidu u m. Znojma IV. 434.
- Muza Morawská, od Jos. Gallaše VI. 284.
- Muza Srbská prstonárodní do Čech přiwedená, od Hanky VI. 287. b.
- Muza Tatranská, od Šafařika VI. 285.
- Muza ze Slowěnských hor, od Jiř. Palkowice VI. 280.
- Muzika, t. j. knížka zpěwákům náležitě zpráwy w sobě zawírající IV. 44.
- Muzika, t. j. zpráwa k zpíwání náležitá, od J. Josquina IV. 43.
- Muzika česká Mariánská radostná i žalostná, od Ad. Michny z Otradowic V. 91. a.
- Muzika swatoroční, od Ad. Michny z Otradowic V. 91. b.
- Muzy anglické w čechoslowanském oděwn, od Bohusl. Tablice VI. 282. c.
- Muž apoštolský aneb žiwot a ctnosti patera Albrechta Chanowského, od J. Tannera V. 1291.
- Muži sw. bohu wěrný (píseň) VI. 256. g.
- Myrrhowý wěneček, od Marie Antonie VI. 833. b.
- Mysli křestanské, jakby každá hodina měla stráwena býti, od W. Kleicha V. 1381.
- Mysliwna na hoře sw. Maurice, od Körbera VI. 854. 1371. d.
- Myšlení Lud. Muratoria o vypuzení weřejného zebření, z wlask. přel. od A. J. Trutnowského VI. 1225.
- Myšlénky kající hříchůw swých litující duše V. 1474.
- Mýto Wysoké, wiz: Cest.
- Mzda krwe nejswětější, od Eug. Rádra V. 973. b.
- Na den narození císa. Frant. II., od Tomsy VI. 383. m.
- Na den provozování české hry: Břetislaw a Jitka, od W. Zimy VI. 365. c.
- Na den uwezení prof. české literatury p. J. Nejedlého na učitel'skou stolicí I. 1801., od J. Rulíka VI. 379. c.
- Na důkaz wděčnosti a lásky P. Gerlakowi Pausowi, od Dlabáče VI. 360. c. d.
- Na Wáclawa Kocce a Johannu Clam - Gallašowu VI. 392.
- Na nebe wzeti p. Marie 553. weršů II. 37.
- Na památku Jos. knížete z Fürstenberku generála českého, který byl 1799. w bitvě u Stokachu w Šwábích zabit VI. 383. f.
- Na opěwatelkyni Klopštoeka VI. 359. d.
- Na Plzeň, od Sedláčka VI. 424. a.
- Na pohřeb rytíře Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- Na příjezd císa. Frant. I. a císa. Marie Ludowiky do Prahy I. 1810. VI. 402.
- Na příští wys. důst. p. J. Tacheci-ho kanowníka Litom. do Mcel VI. 412.
- Na slawnost padesátého dne narození 5. Říj. 1842 p. Cyr. Frant. Napowi praclatu... od M. Klácela VI. 487.
- Na smrt p. Sigm. Smiřického z Smiřic, od Šim. Thad. Bedeče IV. 190.
- Na smrt swob. p. Jak. z Wimmeru, od Wewerky VI. 311. b.
- Na smrt P. Sztoczsko Gurka Šuranského, od Ant. Bernoláka VI. 2080.
- Na spálení knih Wiklef. III. 39.
- Na toto JCM. poručení auřad administratorský a konsistoř strany naší pod oboji jest obnowena IV. 537.
- Nabízení libé k radostnému plesání P. raž. obywatelů 9. Srp. 1784 při začátku sjednocení prv rozdílných čtyř měst VI. 362.
- Náboženství malých dítek VI. 1279. 1755.
- Náboženství prawé w patrných důwodech od počátku swěta až do našich časůw krátce složeno VI. 1759.
- Náboženství we výkladech a rozmlauwáních, od Fil. Neděle VI. 1836. 1907.
- Nábožnost čtwerá pro mládež školskau, z něm. přel. od M. Křišť. Pešky V. 1603.
- Nábožnost, kterau při poswěcowání chrámu... plápolali křestané ewang. Wsetinští, od J. Hrdličky VI. 201. a. 1100.
- Nábožnost z rozšířeného při králi našem titulu císařského spojená s weselau nábožností při obnowení památky poswěcení chrámu božího doswědčowána, od Siona Magoldského VI. 228.
- Nábožnost domowní we zpěwích, od J. W. Šimka VI. 2254.
- Nadání král. hradů a twrzí III. 463.
- Nadání záduší Karlotýnského IV. 583.
- Naděje pewná wěřících w čas obecne úzkosti, od Sam. Lischowiniho V. 1045.

- Naděje božská spasitelně daufající v naději upewnění přílišně se spoléhající a zaufanlivý k naprawení V. 1518.
- Naděje pewná blahoslawené nesmrtdlnosti, w kteréžto se p. Paw. Fabri . . . při swém z tohoto swéta odcházení skrze Ondř. Plachyho rozlučnje VI. 363.
- Nádenník, přel. od Tháma VI. 607. f.
- Nádenník, přel. od Tháma VI. 607. g.
- Nádoba od stawu cti poswěcená, t. j. od Boha potěný sw. Jan Nep. V. 1029.
- Napisy některých knih w deskách zemských od r. 1576—8 a 1677 IV. 206.
- Napisy we dskách zemských V. 227.
- Nahlednutí do hrozné propasti saudů božích, od Mik. Drabíka VI. 1404.
- Náhod, wiz: Potok.
- Nájemník Kmínek, od Kotzebue VI. 716. 3.
- Nález panský za kr. Ladislawa III. 309.
- Nález panský za cis. Sigmunda III. 212. 314.
- Nález sandu dworského III 316.
- Nález o nowého krále III. 416.
- Nalezenci, od Nicrice VI. 1372. f.
- Nalezenc, od Tyla VI. 673. b. Sw. I. β.
- Nalezenc, od Swihlika VI. 80. f.
- Nalezení ostrowa Madery, od Lafontaine VI. 820. a.
- Nálezowé (Nálezy) panské za Karla a Wáclawa II. 99.
- Nálezowé právní a soudní za Jána, Karla a Wáclawa II. 100.
- Nálezowé za kr. Ladislawa III. 310.
- Nálezowé panští za kr. Sigmunda až do Wladislawa III. 311.
- Nálezowé (Nálezy) sandu dworského, komořního a zemského z. XV. stol. III. 315.
- Nálezowé první, od kr. Sigmunda III. 317.
- Nálezowé sandu zemského za kr. Wladislawa III. 319.
- Nálezowé sněmu 1497. III. 418.
- Nálezowé sněmowní III. 450.
- Nálezowé práw zemských král. česk. IV. 1102.
- Nálezowé z desk zemských od r. 1536. IV. 1104. — též od 1542—1558. IV. 1105.
- Nálezowé sandu zemsk. 1595 a od r. 1491—1582 IV. 1108.
- Nálezowé apellaci podlé abecedy IV. 1109.
- Námľuw y w Koloději, od Šeb. Hněwkwowského VI. 674. β.
- Námľuw y, od Zschokke VI. 853.
- Námořník, přel. od Pečírky VI. 883. VI. a VII.
- Nap, wiz: Na slawnost.
- Nápěwy k písním rozličným, od Wašáka VI. 517. a. b. c. — od Martinowského VI. 518. a. b. c. d. — od Worla VI. 519. a. b.
- Nápisy na kameni III. 89. — na pečetěch III. 88. — na zwonech II. 22. III. 91. — w kostele matky boží před Teynem V. 335. 344.
- Nápoj sladký, jak při trpké nemoci tak při hoiké smrti posilňující, od Šiesa V. 1492.
- Nápoj lásky, přel. od Stěpánka VI. 635. 9.
- Napoleon Bonaparte, co byl a co jest nyní, přel. od W. R. Krameriusa VI. 1054. b.
- Napomenutí, kteréž jest učinil Justinianowi cis. Agapetus jahen III. 225.
- Napomenutí k pánům měst Praž., od Řehoře Hrubého z Jelení III. 245.
- Napomenutí Plzenských k swornosti a opření se bludům, od Husa III. 609. a.
- Napomenutí starších jed. bratr. k modľibám III. 742.
- Napomenutí Pražanům, od Matěje paustewníka III. 779.
- Napomenutí před posluhowáním III. 856.
- Napomenutí nemocného III. 894. a. b.
- Napomenutí potěšitelné proti pohanům wsechných křesť. potentátůw, od Bart. Paprockého IV. 171. též IV. 336.
- Napomenutí křesťanské Dr. J. Bugenhagia IV. 420.
- Napomenutí (VI) jednoho každého křesť. k wečeři páně IV. 1283. a.
- Napomenutí učiněné wsechněm wěrným IV. 1314.
- Napomenutí pro kněží zvlášť mladší, od Haw. Zalanského IV. 1752. b.
- Napomenutí wšech wěrných w nynějších pokušeních k důwěrnosti IV. 1812. b.
- Napomenutí, abychom se na první opuštěnau lásku jed. bratr. někdy rozptyleným jejich ostatkům z Čech a z Morawy učiněné, od J. Am. Komenského V. 379. h.
- Napomenutí lidu božímu w náboženstwí čistém postawenému V. 682.
- Napomenutí, abychom se náboženstwí papeženského wystřihali, naproti tomu pak nábož. Luther. dále se přidrželi, od Adalb. Kríneckého z Ronowa V. 706.
- Napomenutí ke všem nekatolického náboženstwí, od Mik. Kauzina V. 777.
- Napomenutí k tak nazwaným beránkům, od J. Leop. Zyppeyusa VI. 1751.
- Napomenutí W. Lahody lidu swé duchowní stráží swěřenému. Příd. 65.
- Napomenutí Wittenberských theologůw k Čechům. Příd. 81.
- Napominání Čechůw a Morawanůw, aby kompakta jim podáwaná přijali, od Prok. z Plzně III. 625.
- Napominání k cis. Karlowi V. a stawům nyní w Speyru sněm držícím, aby se o naprawenie církwe snažně a opravdowě starali IV. 1252.
- Náprawa ydaného toho listu a spisu, kterýžto udělaw Mik. Konáč z Hodiškowa, směl poslati za dar nowého léta k králi JM., od Martina faráře III. 786.
- Narcisky, od Magd. Dob. Rettigowé VI. 852. a.
- Nařikání taužebně m. Plzně IV. 176.
- Nařikání země české IV. 450.
- Nařikání Řeh. Naziazena nad swau zdejšioho žiwota bidau IV. 1771.
- Nařikání Kr. p. na newděčnost lidskau, od Šim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. b.
- Nařikání nad rychlau smrtí p. Ewy Fabriciusowé V. 201.
- Nařikání nad žalostnými bidami wlasti a církwe V. 364.
- Nařikání na služebně děwečky, přel. od K. H. Tháma VI. 1234.
- Nařikání taužebně a žalostnoboletně Wácl. Klementa Zateckého. Příd. 54.
- Nařizení obce Praž. proti Pikardům IV. 532.
- Nařizení o wybirání . . . posudného IV. 942.
- Nařizení impressorům král. IV. 943.
- Nařizení JCM., jaký řád při tomto sjezdu a JMC. dworu nyní i napotom w m. Praž. ode wšech zachován býti má, 1570. IV. 945.
- Nařizení cis. Maximiliana a o dani z winic IV. 947.
- Nařizení JMC. s strany drahot w král. česk. IV. 948.
- Nařizení cis. Rudolfa II. s strany mince IV. 955.
- Nařizení wojenské od 17. Zátí 1813. VI. 968.
- Nařizení právní w důležitosti dobytých pádů VI. 1644.
- Nařizení pro wšecky křesťanské poddané we wěcech manželstwa, přel. od Zlobického VI. 1666.
- Nařizení modľitební všem lidem. Příd. 77. t.

- Národopis slowanský, od Safaríka VI. 1071.
 Naroznění o hory a kovy IV. 957.
 Naroznění Mesiáše w přirození božském a lidském, od M. Kašp. Rhacopaea Wodňanského IV. 1447.
 Naroznění nejláshlawenější králowny nebes, od Tom. Gírtha V. 995.
 Následkowé newěrnosti, od Kotzebue VI. 645. c.
 Náš Bedřich, dle Kotzebue VI. 666.
 Naučení angelské křest, kat. mládeže všem učitelům a dítkám... V. 779.
 Naučení, jakby kázání mohla lidu býti užitečná III. 813.
 Naučení k umění početnímu pro české školy VI. 1388.
 Naučení k welmú potřebnému osečí lesůw, od W. Lerharta VI. 1559.
 Naučení každému hršnému užitečné III. 858.
 Naučení krátké obojí řeči něm. a české IV. 21.
 Naučení křestanské, od W. Zelotina IV. 762. b.
 Naučení křestanské mrawopocestnosti k všeobecnému národu vzdělání, od Bern. Galury VI. 2250.
 Naučení křestanské a modlitby, z uhersk. přel. od Mich. Blažka VI. 2298. a.
 Naučení křestanů, od Widemanna IV. 1460.
 Naučení, kterak rodičowé děti své wychowáwati mají III. 67.
 Naučení, kterak se mají šikowati jizdní, pěší i wozy, od W. Wlčka z Čenowa III. 244.
 Naučení, kterak se lidé w čas moru chowati mají IV. 898. 899.
 Naučení, kterakby se mělo dobře po česku mluwiti a psáti, od Jiř. Chládká VI. 72.
 Naučení manželské, od Šim. Lomnického V. 188.
 Naučení mladému hospodáři, od Šim. Lomnického IV. 207.
 Naučení mládencům k službě IV. 1739.
 Naučení mrawná III. 226. též od Leop. Fabricia V. 881. b. c.
 Naučení mudrcůw o spravowání a saudech lidských, od Brieki-ho z Licska IV. 726.
 Naučení, mželi býti kaupení platu bez hřichu a lichwy IV. 725.
 Naučení o dobrém zvedení mládeže, od J. Rulika VI. 1284. b.
 Naučení o chowání owčích dobytka, přel. od Dom. Kinského VI. 1524.
 Naučení o chowání, šlechtění, hlídání a ošetření stromů, od J. Teplého VI. 1539.
 Naučení o krawských neštowicích, od B. J. Dlabče VI. 1610.
 Naučení o lnu seti VI. 1551.
 Naučení o přijímání pod obojí IV. 1272.
 Naučení o písmě sw. V. 810.
 Naučení o počátku křest. žiwota, od Jindř. Milde V. 782. b.
 Naučení o poctiwosti nábožné milosti ku přijímání těla božího a o užtících zde na tomto swětě trpících, od sw. August. a Anshelma III. 868. 869.
 Naučení o pokání, od J. Laeta IV. 1305. b; — od Bart. Flaxia IV. 1348.
 Naučení o poznání počátku sedlského hospodářství VI. 1489.
 Naučení o půwodu a zrůstu papežstwa, z něm. přel. od Theod. de Hybla V. 393.
 Naučení o řemeslech a umelostech čili technologie všeobecná, od J. Sw. Presla VI. 1584. a.
 Naučení o řízení poddaných a sirotkůw, od J. Dobřenského IV. 859.
 Naučení o sázení a štěpowání karlátkowého a šwestkowého stromowí, z něm. Frant. z Dietrichů VI. 1537.
 Naučení o stawu manželském, od J. Zahumenského IV. 707.
 Naučení o štěparství, od W. Skřiwánka VI. 1534; — přel. Jos. Hoylda, od Slawíčka VI. 1542.
 Naučení o wečeři páně, od Boh. Tablice VI. 1811.
 Naučení o začátku křest. žiwota. P říd. 83.
 Naučení o zpowědi V. 697.
 Naučení o zwyklém, starobylém, křest. postu; od Šim. Lomnického IV. 1741.
 Naučení (C) otcowských, od J. Kr. Noska VI. 1216. 2264.
 Naučení prawé modlitby-III. 825.
 Naučení pro baby, z něm. přel. od Fr. Hynka Kirchnera V. 591.
 Naučení pro báby a jich pomocnice, od konsistoře Pražské V. 592.
 Naučení pro dítky, přel. od Ant. Stránského VI. 2422.
 Naučení pro lid obecný o domácích jedech a kazijedech, od K. Amerlinga VI. 1604.
 Naučení pro lid sedlský o nemocech dobytka konského, howězího, owčého a swinského VI. 1640.
 Naučení pro mládež, od Wend. Duška VI. 1309. a.
 Naučení pro mládež sedlskau, od Jos. Prokopa VI. 1270.
 Naučení pro mladé sedlské hospodáře, od Jos. Bláhy VI. 1498.
 Naučení pro nemocné a umírající IV. 1823.
 Naučení pro owčáky a jiné držitele owčinnů VI. 1643. též z něm. přel., od Jos. Rautenkrance VI. 1522.
 Naučení pro ženicha a newěstu, od J. K. Chylika VI. 2115.
 Naučení slowa božího krátké IV. 1734.
 Naučení starodáwné wíry bratří IV. 1229.
 Naučení šafářůw, dle čehož pokračowati mají V. 568.
 Naučení troje, kteréžož muž požiwati správce církwe k wečeři p., od W. Widemanna IV. 1409.
 Naučení úředníkům hospodářským, od Flor. Griespeka z Griesbachu IV. 867.
 Naučení wíry křest., od J. Ign. Heinšmidberského z Třebechovic V. 738.
 Naučení všech křestanů starodáwné wíry IV. 1487.
 Naučení wýtažní na všechny nedělní a swáteční epístoly a ewangelia V. 832.
 Naučení z kněž sw. Augustina IV. 1767.
 Naučení z mnohých filosofůw wybrané III. 207.
 Naučení z písma o křest. žiwotu a blahosl. smrti V. 1476.
 Naučení z saudu čili práwa wyššího m. Brna městům k témuž práwu se přihlašujícím, od r. 1471 —1616. IV. 976.
 Naučení ženám těhotným a babám, od Mik. Klaušana III. 287.
 Naučení ženichowí a newěstě, od Fr. Neděle VI. 2120.
 Naučení a cwičení w pobožnosti VI. 2224.
 Naučení a zpráwa utěšená k času nočnímu. P říd. 82.
 Nauka ewangelií Christusowey, od Ond. Pauliniho VI. 1831.
 Nauka k štěstí a blahoslawenství, zvlášť pro mládež školní, od J. Bocko VI. 1283. 1795. 2217.
 Nauka řeči slowanskej, od Lud. Štúra VI. 99.
 Nauky domácí, z Hesioda přel. od J. Wlčka VI. 925. b.
 Nawedení hwězdářsko-lékařské III. 234.
 Nawedení k maudrosti, od Ad. z Weleslawína IV. 690.
 Nawedení ke čtení, od Fr. Studeného VI. 22.
 Nawedení ke čtení bez abecedy a k prawopisu bez psaní, od Franty VI. 32.
 Nawedení (prakt.) k psaní pro učitele a pěstauuny, od Krátkého VI. 68.

- Nawedení (theor. prakt.) k rychlému naučení se jazyku českoslov., od J. N. Konečného VI. 88. b.
- Nawedení k generálnímu basu, přel. od Eug. K. Tupého VI. 183.
- Nawedení k ladění Forte a piana, od J. Přibíka VI. 185.
- Nawedení k poetickým mravům a svobodným literárním uměním, od M. Jiř. Carolidesa z Karlsperku VI. 211. a.
- Nawedení saustavní ku krasopisu, od J. W. Mazáče VI. 1174.
- Nawedení rodičů ku křesť. dítek milování VI. 1249. též od Hrdličky VI. 1989. c.
- Nawedení, jakby se hluchoněmota v prvních letech dětských poznala a jakby se předejítí měla atd., přel. od W. Staňka VI. 1271.
- Nawedení k důležitému školnímu vyučování pro učitele, pěstunny dítek a školní pomocníky, přel. od Wend. Duška VI. 1264.
- Nawedení k mechanice, od Dundra VI. 1405. a.
- Nawedení k stavitelství, od Dundra VI. 1405. b.
- Nawedení ku zhotowování mužských šatů dle pravidelného rozměření míry, přel. od Sommera VI. 1587.
- Nawedení o koních, od Ant. Jungmanna VI. 1649. a.
- Nawedení k vyhotowení písemností ve všelikých potřebách obecného žiwota, přel. od Jeronyma Jezdinského VI. 1699.
- Náwěští o všeobecném zaopatřowacím ústawu, od Dr. L. R. VI. 1240.
- Návrhy skrownické stranu now. česk. diwadla, od L. R. z Rittersberku VI. 189.
- Nawrzení k poznání a zahlazení morního nakažení, které ... r. 1738 na ruku dáno atd., z něm. přel. od K. Fr. Rosenmüllera V. 581.
- Nawrzení o prawdiwém všech věcí s Kristem sjednocení VI. 1407.
- Nawrzení náboženská všem křesťanům, kteří krom cirkwe křesť. kat. se nacházejí atd., od Ant. Fr. Jeřábka VI. 1852, 2261.
- Nawštwowání Pána Ježíše w nejsw. swátosti oltární na každý den měsíce VI. 2423.
- Nawštwiwení P. Marie VI. 2175.
- Nebe swatoswaté atd. (kázání ke cti rodičky boží), od Bohumíra J. Bílowského V. 867. h.
- Nebe nowé, kteréhožto pozdwižena jest sláwa nad všechna nebesa, totižto: Norbert sw., od Fr. J. Bartona V. 968. b.
- Nebe a země Klíč, od Ant. W. Hnojka VI. 1408.
- Nebezpečné sausedství, od Kotzebue VI. 635. l.
- Nebožka paní, od Štěpánka VI. 635. II. c.
- Nebst diesem Lexicon ist auch zu haben die Grammatica zu erlernen die böhm. Sprache V. 26.
- Něco o epigrammatech anebožto Malorádkoch, od Bernoláka VI. 170.
- Něco pro českou literaturu, od W. Stacha VI. 359. a.
- Neděle smrtní (kázání), od Johanidesa Danhela IV. 1642.
- Neděle smrtelná, od Dan. Johanidesa Skočowského IV. 1903.
- Nedwědice, wiz: Zřízení.
- Nejedlý, wiz: K swátku, Kázání, Na den etc.
- Nejlepší dědictwí, od Šmída VI. 1371. a.
- Nejšťastnější člověk, od Hoppa VI. 635. 13.
- Němá z Portici, přel. od Chmelenského VI. 659.
- Němá láska, přel. od J. Petéry VI. 872.
- Nejí cirkew jako cirkew, která wede k spasení. Sestro kázání, od Škody VI. 1973.
- Nerostopis čili Mineralogie, od J. S. Presla VI. 1465. d.
- Neslýchaná náhoda strašliwého hromobití neb žebravý student, od Waidmanna VI. 607. a.
- Nesworní bratři, od Kotzebue VI. 682. e.
- Neškodí přátel zkašení, od J. Reutiga VI. 648. b.
- Nešpor český IV. 146. — od Woldřicha Waldy IV. 1986.
- Nešťastná Zuzanka, od Hybla VI. 814. b.
- Netopýr, od Jos. Wewerky VI. 641. c.
- Neuber, wiz: Reč.
- Neukireh, wiz: Paut.
- Newěstin-klenot, od Holbcina VI. 635. 12.
- Newína, od Kubelky VI. 813. d.
- Newinnost kajcí velikost swátosti sw. Aloysia a Stanislawa Kostky za swaté wyhlášených, od Jak. W. Hettyga V. 943.
- Newolníci, od Raupacha VI. 649. i.
- Nezemanám zemanství žádostiwým, od J. Feješe VI. 1194. b.
- Neznámý, de Bulharina VI. 853.
- Nigra sed formosa! (černá ale slídná) libellus de Thaumaturgia Jičinen si V. 1203.
- Nimburk, wiz: Artikulowé, Cantata.
- Nitra VI. 771.
- Nizozemsko, wiz: Edikt.
- Noc weselá s swětlem, od Štěp. Holomučanského IV. 1911. a.
- Noc hrozná w zámku Paluzzi, dle Melesvilla VI. 635. bbb.
- Noc před nowým rokem, od Gerle VI. 673: 9.
- Noc a jitro, od Bulwera VI. 894.
- Noc Filippojakubská, přel. od L. P. VI. 902.
- Noční mýra, přel. od Prok. Sediwého VI. 608. II. a.
- Nomenclator (Nomenclatura) lat. boh. II. 11.
- Nomenclator sex linguarum III. 13. IV. 35.
- Nomenclator lat. boh. III. 24.
- Nomenclator linguarum auth. Cornelio Valerio IV. 31.
- Nomenclator lat. boh. et germ. IV. 38.
- Nomenclator Hadriani Junii medici V. 57.
- Nomenclator, t. j. jmenowatel V. 68.
- Nomina infirmitatum s česk. významy III. 281.
- sw. Norbert, wiz: Hodinky, Kráspanilá, Přenešení, Žiwot.
- Norma, přel. od W. Al. Swobody VI. 683. b.
- Nos, od Gogola.
- z Nostic, wiz: Kázání VI. 853.
- Notae quae concurrunt de juramentis (česky) III. 474.
- Notule bohlabojným pannám, od Jiř. Prestějowského III. 181.
- Notule, které od dworů rak., rusk. a franc. předloženy byly I. 1805. VI. 958.
- Nowé amazonky, od Tyla VI. 673. 10.
- Nowé léto IV. 1829.
- Nowé město, wiz: Diwové.
- Nowé zámky, wiz: O dobytí.
- Novelly Florianowy, přel. od Hollmanna VI. 839.
- Novelly Cervantesowy, přel. od Pichla VI. 857.
- Novus cruciger, wiz: Křižovník.
- Nowina, co se jest při jedné swatbě strašliwého přihodilo IV. 262.
- Nowina, go se jest stalo při jednom mládenci w wsi Pinfertu IV. 795.
- Nowina, co se při obležení m: Gdánska dalo IV. 404.
- Nowina, jak křesťané nad Turkem u Bělehradu zwítězili IV. 319.
- Nowina, jakým způsobem Mechmet vezír w Constantinopoli jest proboden IV. 310.
- Nowina o dobytí m. Polocka IV. 405.
- Nowina o nějakém obru IV. 637.
- Nowina o morděři jmenem Kristmann IV. 260. 636
- Nowina o porážce u Budína 1541. IV. 639.

- Nowina o šťastném příjezdu Arnošta do Brussel IV. 393. 435.
- Nowina o velikém obru IV. 215. 830.
- Nowina o zázraku, který se stal v Wodrawci IV. 845.
- Nowina o zkázce m. Plurs IV. 397.
- Nowiny slov. národnje a Orol Tatranski, vyd. od Štúra a Hurbana VI. 1094.
- Nowiny c. kr. wlastenské od r. 1789—1808, vyd. od W. Krameriusa VI. 1086.
- Nowiny cis. král. powolené Widentské od r. 1812—1816, vyd. od J. Hromádky VI. 1089.
- Nowiny českoslowanské od r. 1783—1783, vyd. od Lešky VI. 1087.
- Nowiny, jak Turci od Bukarestu odehnáni IV. 345.
- Nowiny, jak CW. s králem franským smluwti se jest ráčila IV. 380.
- Nowiny, kterak jest Amurathus cis. tureck. r. 1579 panket w Constantinopoli učinil IV. 311.
- Nowiny, kterak r. 1589 Turci a Tataři do Polska wpadli IV. 314.
- Nowiny, kterak Turck pwnost Wyhýtš dobyl IV. 316.
- Nowiny, kterak obili s nebe přselo, jakau škodu powětří we Westfemou učinilo IV. 342.
- Nowiny, kterak Neptalim veliké kníže Moskwské do země litewské wpadl IV. 400. 401.
- Nowiny, které se mezi CW. a papežem zběhly IV. 3686.
- Nowiny, které se w Durynské zemi staly IV. 829.
- Nowiny měsíce září I. 1597 IV. 638.
- Nowiny o Antikristu IV. 634.
- Nowiny o bitwě u Hatwanu r. 1594. IV. 324.
- Nowiny o čertu ... pasquillus IV. 214.
- Nowiny o dobytí m. Byliče IV. 344.
- Nowiny o dobytí pwnosti Nowého Hradu IV. 425.
- Nowiny o dobytí pwnosti Pápy IV. 354. f.
- Nowiny o dobytí Ráhu IV. 354. h.
- Nowiny o dobytí sedmi pwností turec. IV. 357.
- Nowiny o dwau kometách IV. 748. 803.
- Nowiny o dwau potýkajících se, totiž Turku pohanu, a husari křestann IV. 301.
- Nowiny o jednom zemanu IV. 633.
- Nowiny o JCM. wálčném lidu w Spišské zemi IV. 388.
- Nowiny o nešťastném Ludwíkw XVI. králi francckém, od M. W. Krameriusa VI. 946. a.
- Nowiny o porážce Tatarů a Turků IV. 340.
- Nowiny o sowách do Sedlec přiletělých IV. 841.
- Nowiny o smrti Sultana Amurata IV. 333.
- Nowiny o způsobu osoby bašete Budínského, kterak jat jest IV. 361. a.
- Nowiny o škodě skrze powětří u m. Opawy IV. 402.
- Nowiny o Turku a o Budínu, přel. Bart. Netolický IV. 295.
- Nowiny o tyranství tureckém IV. 320.
- Nowiny o ukrutenství Turků nad křest. konaném IV. 323.
- Nowiny o veliké powodni w m. Římě IV. 814.
- Nowiny o velikém dopuštění božském w m. Fridberku u Špandawě IV. 837.
- Nowiny o velikém moru tureckém IV. 317.
- Nowiny o velikých zázracích, které se staly w polské zemi IV. 840.
- Nowiny o wítězství Hanuše kurf. Saského IV. 384.
- Nowiny o wítězství Karla V. IV. 379.
- Nowiny o wítězství nad Turkem w Chorwatské zemi IV. 312.
- Nowiny o wítězství nad Turky IV. 321. 359.
- Nowiny o wítězství nad Turky u m. Tolny IV. 361. c.
- Nowiny o wítězství u Kaparie IV. 338. f.
- Nowiny o wyswobození z meci turecké křestann IV. 350.
- Nowiny o záhubě skrze powětří u m. Opawy IV. 810.
- Nowiny o záhubě slezské země IV. 826.
- Nowiny o zázracích w Constantinopoli se zběhlých IV. 803.
- Nowiny o zázracích božích IV. 817.
- Nowiny o zámku Sigetu IV. 304.
- Nowiny od r. 1544. IV. 631. též od r. 1586. IV. 635. též od r. 1761. 1770. 1775. V. 360.
- Nowiny poštwské od r. 1785—1525, od Krameriusa VI. 1088.
- Nowiny Pražské na r. 1782—1788. VI. 1085.
- Nowiny Pražské ... VI. 1093.
- Nowiny Pražské poštwské V. 357.
- Nowiny pro děti s obrázky a výklady VI. 1298.
- Nowiny staré VI. 728.
- Nowiny strašlivé r. 1721. V. 358. b.
- Nowiny strašlivého powětří okolo m. Kremže IV. 811.
- Nowiny z Bělehradu IV. 338. m.
- Nowiny z Benátek IV. 308.
- Nowiny z Constantinopole, kterak císař turecký dwa pány postínati dal IV. 315.
- Nowiny z Durynské země V. 551.
- Nowiny z Fileku, z Košic, z Prešpurku IV. 358.
- Nowiny z Chorwat o porážce Turků w IV. 334.
- Nowiny z Košic o porážce dwau hanfů Tatarů w IV. 338. c.
- Nowiny z Košic IV. 343.
- Nowiny z Krakowa a Tokaje, co se r. 1595 zběhlo IV. 341.
- Nowiny z Paříže IV. 369. 373.
- Nowiny z Štraspurku s strany smlauwy biskupské IV. 556.
- Nowiny z Uher o bitwě něm. a uher. lidu s Turky IV. 313.
- Nowiny z Uher IV. 327.
- Nowiny z uher., dalm., sedmih. země IV. 349.
- Nowiny z uher. a sedmih. země, kterak jsau křestané u Setštinu praporce tatarského chána dostali IV. 361. b.
- Nowiny z Wlach IV. 385. 632.
- Nowiny ze země sedmihradské z ležení polního IV. 338. k.
- Nowiny ze Zyseku, Kašy, Tokaje IV. 338. h.
- Nowomanželům. Básón k snátku swatebnímu uroz. p. Sam. Jiřího Trmana z Ostrawy s uroz. pannau A. Millerkan z Wildenberku V. 189.
- Noworočenka na r. 1824. VI. 765. 1825. VI. 766.
- Noworoční dar poetický, od J. Kermana V. 196.
- Nowostrážnický, wiz: Jiskra.
- Nowýhrad, wiz: Nowiny.
- Nowý Řím, od Traučena VI. 607. l.
- Nowý rok; pow. od Tomsy VI. 1317.
- Nowý trh lat. český, od Dan. Synapiusa V. 43.
- Nowý zákon a některé knihy starého zákona III. 591.
- Nowý zákon w bibl. Bodlciana III. 540.; u křižowníků III. 541.; w Museum III. 542. 553.; w b. bl. Pražské III. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549.; w Prešpurku III. 550.
- Nowý zákon w biblioth. Pražské III. 551. 557.; w Holomanci III. 552.; w bibl. Strahowské III. 554.; w bibl. Nostické III. 555.; Tetawský III. 556.; u Ribaye III. 558.; u Františkanů w Praze

- III. 559.; w Mikulowě III. 560.; w Rejhradě III. 561.; u Ceroni-ho III. 562.; w Libuní III. 563.; w bibl. Widenké III. 564.; w Raudnici III. 565. 566.; w Plzni tištěný III. 567. 568.; w Praze tištěný III. 569. 570.; w Mladé Boleslawi tištěný III. 561. 572. IV. 1170.; od Beneše Opata a Petra Gzele IV. 1171.; od l. 1534. IV. 1172.; od l. 1538. IV. 1173.; od l. 1538. IV. 1174.; od l. 1549. IV. 1175.; od l. 1551. IV. 1176.; od l. 1555. IV. 1177.; od l. 1558. IV. 1178.; od l. 1563. IV. 1179.; od l. 1564. IV. 1180.; od l. 1596. IV. 1181. 1182.; od l. 1597. IV. 1183. od r. 1570 neb 1577. IV. 1184.
- Nucleus grammaticae V. 65.
- Numa Pompilius, z lat. přel. J. Nejedlý VI. 795. b.
- Nuntium mortis, přel. od Jiř. Fera V. 715. f.
- Nuť mne k tomu svědomí... III. 619.
- Nuž mniškové poskakujte... (píseň) III. 50. a.
- O andělích dobrých a zlých, od Štelcara Želetawského IV. 1311.
- O artikulích wíry, od Mik. Štětiny III. 764. též od Pet. Codicilla IV. 1297.
- O básnictví, z Horáce přel., od Š. K. Macháčka VI. 922. a.
- O běhu wálečném, přel. od M. Bart. Hawlíka IV. 824.
- O beránku božím, od Hawla Žalanského IV. 1443. b.
- O bitwě Sigm. Batory-ho s Michalem wéwodau Walašským IV. 639.
- O bohaci II. 45.
- O bohu prawém, od J. Cikady IV. 1376.
- O ceremoniích sedmi swátostí — a církewních o kráse kostela a wěcech w něm; o pautích, o poswěcení menších wěcí atd., od Fr. Sam. Čáslawského V. 1113.
- O cestě auzké Kristowě III. 663.
- O cestě duchowní w církwi. Příd. 12.
- O církewním prikázání postu, od J. V. Jirsika VI. 1856. d.
- O církwi, od Husa III. 608. m.
- O církwi sw., od Lutera IV. 1231.
- O církwi stránka první. Příd. 11.
- O citu a rozumu, od M. Klácela VI. 1167.
- O ctnostech hlawních (čtyrech) III. 202.
- O ctnostech, od J. Tábořského III. 819.
- O ctnosti angelské, od Hawla Žalanského IV. 703. a.
- O cwičení se w pobožnosti prawé, od J.-Am. Komenického V. 1372. c.
- O čarách, od Hawla Žalanského IV. 834. a.
- O čarách a lékařských prostředcích V. 583.
- O čtení w zákoně božím. Příd. 13.
- O čtyrech rozdílných leta, od Aquina III. 275. r.
- O destillování IV. 848.
- O dětech z lidí swobodných V. 598.
- O dítkách křest., od Haw. Žalanského IV. 703. c. též od Šim. Lomnického IV. 738.
- O dnech 42 zlých w roce III. 240.
- O dnu saudním, od Tom. Rešátka IV. 1288. a.
- O dnu saudním IV. 1325.
- O dobrotě ducha paně IV. 1863. e.
- O dobytí m. Babuče IV. 346.
- O dobytí Gokernu IV. 338. b.
- O dobytí m. Chyanádu a Kaštelu IV. 354. c.
- O dobytí Jeny 338. g.
- O dobytí pewnosti Nowých Zámků od lidí cí. s. V. 355. c.
- O dobytí Ostřehoma IV. 338. l.
- O dobytí Plindenberku a Petřinu IV. 338. d.
- O dobytí Slatina IV. 354. g.
- O dobytí Fagyátu IV. 338. e.
- O dobytí Torgewistu a Georgice IV. 338. i.
- O dobytí Wácen, Kláudu a Kosty Nowico (pewností) IV. 354. b.
- O dokonalosti zákonní, přel. od Pet. Litoměřického IV. 1881.
- O důwěrnosti, od br. Lukáše III. 893.
- O důstojenství kněžském (kázání), od Jana Jind. Marka VI. 2059.
- O důstojenství člowěka IV. 715.
- O důwodech přítomnosti p. n. J. Kr. při sw. wečeři, od Matěje Krocina IV. 1453. b.
- O důwodech nesmrtnosti některých posud málo známých, od J. Geguše VI. 2058.
- O Eliášowi druhém, od Hawla Žalanského IV. 1793. b.
- O sw. Eustachiovi II. 147.
- O Filekownu IV. 322.
- O gruntu wíry III. 805.
- O heitmannu polním, od J. Achyllesa IV. 823.
- O hněwu, ze Seneky přel. III. 110. a.
- O huěwu nastawajícím a metle wšemohaucího p. boha IV. 797.
- O hospodářství, od Balth. Rosta V. 570.
- O hře a hrách IV. 678. a.
- O hříšcích 7-smrtnedlných, od Husa III. 608. o.; též od Jiř. Fera V. 1385. l.
- O Illiřích, přel. z Appiana Alexandrinského, od Mart. Kuthena IV. 276.
- O inquisici hispanské IV. 520.
- O sw. Janu Nep. spis nejprwnejší, od Jana Dlauhoweského V. 1279. a.
- O jazyku českém spisowném, od Franty VI. 135. f.
- O Jesuitech IV. 608.
- O Jiřikowi IV. 265. b.
- O jměnu božím, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. a.
- O kameních drahých. Příd. 85.
- O klanění se telu božímu III. 626.
- O klanění welebné swátosti proti Pikhartským bludóm III. 775.
- O klíčích Kristowých a o církwi sw. Mart. Lutera. Příd. 70. a.
- O klíčůw prawých prawem užívání Kristem pánem nařízených. Příd. 55.
- O kněžích swatokupeckých III. 78.
- O kometách, od Mart. Grilla z Grillowa IV. 767.
- O kometě, od Tom. Petrkwowského IV. 759.
- O kometě hrozně podiwné, od Pet. Codicilla IV. 760. a. b. c.
- O králi z Pontanu, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 224.
- O Kristu Nazaretském IV. 1784.
- O Kristu swědectwí a ewangelium. Příd. 60.
- O kříži nejswětějším a nejtěžším a utrpení p. n. J. Kr., od Jiř. Tesáka IV. 1613. c.
- O kříži španělském, od Jiř. Fera V. 1160. c.
- O kříži synů a deer božích. Příd. 62.
- O lakomství, od Jiř. Tesáka IV. 1613. c.
- O lání nekřesťanském IV. 678. d.
- O lání, rauhání, hromování atd., od Tom. Rešela IV. 1814.
- O lásce III. 894. c.
- O lásce k bližnímu, od Jiř. Fera V. 1385. p.
- O lichwě a lakomství IV. 678. c.
- O lišce a džbánú II. 67.
- O lnu, jeho setí, připrawování a předení atd., přel. od Nywelta VI. 1553.
- O manželkách ctných, od Hawla Žalanského IV. 703. h.
- O manželství III. 64. IV. 668.
- O manželství wěčném, od W. Slowacia IV. 1327.
- O manželství kněží, od Ad. Klementa IV. 1432. a.
- O manželství nařizeném, od J. Thaddea IV. 1441.
- O manželství smššeném VI. 1865.

- O sv. Maří matce božie sěps. Epiphanius II. 146.
 O Marii panně, od Br. Lukáše III. 726.
 O Marii panně Teynické, od J. Ign. Dlahoweského V. 1176. d.
 O marnosti žen a panen, od J. Štelcara Želetawského IV. 691. a.
 O mastech III. 284.
 O mezech, hranicích atd. w král. českém, od Jak. Menšíka z Menšteina IV. 937.
 O milých dwau Emilií a Camillowi IV. 253.
 O mši německé III. 808.
 O mládeci marnotratném III. 68.
 O mocech rozličného kořene III. 568.
 O modlení II. 157.
 O modlitbách sw. Příd. 77. 1.
 O modlitbě, od Husa III. 608. n.
 O monstrancí nowé newídané, přel. od Dr. Bibera IV. 550.
 O mravech křest. IV. 1801.
 O mravech, z Seneky přel. III. 110. b.
 O mši, od Lutera IV. 1236.
 O náboženství českých ewangelikůw, od M. Sam. Martiníusa z Dražowa V. 698. b.
 O náboženství Moškwanském. Příd. 78.
 O naději, od Lukáše Praž. III. 761. e.
 O nádobě boží, t. o Pawlowi, od Hawla Žalanského IV. 1793. c.
 O nápisu sw. Kříže IV. 1468.
 O narození božím II. 159. b.
 O narození Krísta, od Jiř. Tesáka IV. 1613. d.
 O následování Kr. pána, přel. od Tomas a Kempis III. 882.
 O nebi a peklu IV. 163.
 O nemocech morních, od J. Černého III. 280.
 O nemocech, též o barvení kříží IV. 857.
 O neplodnosti manželské, od M. Řepanského IV. 693.
 O nepřátelích duchowních Příd. 86.
 O neřádu kněžském, od J. Přemýslenského III. 153.
 O neřestech a licoiměrnosti, od W. Walečowského III. 217.
 O neštowicích krawských, přel. od J. Nejedlého VI. 1608.
 O oběti nejsvětější now. zákona, od Wácl. Pan-kracia Wychausa V. 1114.
 O obludách nočních V. 784.; též od Hawla Žalanského IV. 834. b.
 O obnovení cirkwe w jednotě, od Lukáše Praž. III. 761. c.
 O očistí nowém a prawém IV. 1410.
 O odpadlících od wíry kř. IV. 1421. též od Wácl. Budowce z Budowa IV. 1428. g.
 O odúmrtí, od Husa IV. 608. q.
 O ohavnosti, od Mat. z Janowa II. 83.
 O ohni Jičinském r. 1620. IV. 489.
 O opilství, z něm. přel. od J. Petříka IV. 670. též od Jak. Akanthido-Mitisa IV. 716.
 O osprawdlnění člověka IV. 1412.
 O pádu dobytky, z něm. přel. od Fr. Kašp. Třebického VI. 1636.
 O pacholku sedlském IV. 265. a.
 O pálení wod, od Černého III. 250.
 O památce slawné sw. Jana a Nep., od Jiř. Tesáka IV. 1613. w.
 O pauštění krwe žilami IV. 879.
 O pýše, pokoře, pokřystwí III. 877.
 O planetách III. 228.
 O pobožnosti prawé křest. VI. 1742.; též z wlského přel. 2201.
 O počtě prawé, od Firmiana z Laktantia III. 872.
 O počtě boží, od Hawla Žalanského IV. 1874. d.
 O počátku, zrostu, cíli akademie Pražské, od Sam. Mart. z Dražowa IV. 459.
 O počátku a proměnách prawopisu česk. VI. 51.
 O pohnutí Pražském III. 53.
 O pohřebích lidí mrtvých, od Haw. Žalanského IV. 703. i.
 O pokání prawém křestanském, od Mik. Tyčky III. 783.
 O pokání, od Bart. Flaxia IV. 1321.
 O pokání, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. b.
 O pokloně jména Jesus, od Wácl. Slowaciusa IV. 1336. a.
 O pokoji a wálečném nepokoji, od Hawla Žalanského IV. 703. b.
 O porážce u Budfina I. 1541, list od Mat. z Lužnice a Jiř. z Waldšteina IV. 294.
 O poručenství pána, od Bened. Optáta IV. 1291. c.
 O posluchačích sw. ewangelinm, od Hawla Žalanského IV. 1874. b.
 O poslušenství kostela Římského III. 627.
 O poslušenství papeže a jeho cirkwe, od M. Příbrama III. 639.
 O postavě a mravích lidských II. 54.
 O posvěcení chrámu, od Cyp. Pešiny IV. 1638. f.
 O posvěcení kněze, od jed. bratr. III. 659.
 O poswícení ustawičném čili o Huse, od Wíta Jakše IV. 1630. e.
 O potřebě nawštěwování domu, od Mat. Markwice V. 1119.
 O potupení marnosti knihy III., přel. od Wiléma z Waldšteina a Ad. z Winoře IV. 697.
 O powětří škodliwém IV. 903.
 O powinnostech a prikázani III. 214.
 O powinnostech stawu manželského, od J. Cajet. Gattyho V. 1514. a.
 O powinnosti prawé člověka, od Husa III. 873. b.
 O pozdwižení jedněch proti druhým w obci Pražské od Bartoše pisaře III. 132.
 O poznání boha, od Husa III. 608. I.
 O poznání boha III. 894. e.
 O poznání cirkwe sw., přel. od Balt. Hostaunského IV. 1312.
 O poznání Kr. pána, od J. Kaupilia V. 678.
 O přátelství z Cicerona přel., od Řeh. Hrubého z Jelení III. 109. a.
 O prawdách wíry, od Mik. Klaudiana III. 778.
 O prawdě II. 61.
 O práwicech, súdiech i o dskách země české knihy IX., od Vikt. Kor. ze Wšehrd III. 294.
 O předřizení a zawřzení wětší částky lidského pokolení, Příd. 116.
 O přenešení slawném a wzetí na nebesa za žiwa patriarchy Enocha a proroka Eliáše, od Hawla Žalanského IV. 1473. b.
 O přibýtku božím. Příd. 119.
 O přičinách (VI) bludů, od Br. Lukáše III. 776. d.
 O přičinách wálky IV. 734.
 O přičinách pokušení a bojů proti Antikristu. Příd. 87.
 O přídržování násilném lidí k wíře moci V. 366.
 O přijímání těla a krwe Krísta II. 155.
 O přijímání III. 66.
 O přijímání pod jednau, od J. Rokycany III. 631. též od Hilaria Litoměřického III. 633.
 O přijímání malých dítek, od Paw. Žateckého III. 765.
 O přijímání w listech k pp. Dubickým a pp. Hradeckým III. 687.
 O přijímání těla a krwe páně, od Sixta Palmy IV. 1355. a. též Příd. 120.
 O přijímání swátosti těla a krwe páně, od W. Brosiusa IV. 1356. a.

- O přípravě k smrti, od Šim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. a. též od J. Straněnského IV. 1800. c.
 O připravení k kříži a smrti, od Linharta Kulmana IV. 1804.
 O připravování se k smrti, od Jiř. Fera V. 1385. k.
 O přirození (IV) III. 274.
 O přirození (II) osoby Kr. IV. 1354. a.
 O přísaze, od Vinc. Zahradníka VI. 1206.
 O příchůzí Messiaše (traktat) II. 153.
 O přítomnosti potřebné opravdové Krista všemu stvoření, od Mat. Krocina IV. 1453. c.
 O přízni veliké národu česk. pod obojí přijímajícího, od Jiř. Tesáka IV. 1613. h.
 O proměnách předivných IV. 286.
 O proměnách předivných v světě, od W. Budowce z Budova IV. 1428. f.
 O prostředníku nejsvětějším Kr. p. od Štilfrida Bruncewika Podhorského V. 684.
 O prozřetelnosti božské, od Silvana IV. 1306. též z L. An. Seneky přel. od Rettiga VI. 931. a.
 O působení požehnaném pravého svěcení slavnosti dne narození cis. a krále Ferd. V., od K. Kuzmanyho VI. 2054. a.
 O původu církve III. 154. též od J. Blahoslava IV. 1276.
 O původu jednoty bratrské, od Tůmy Pelaučského III. 735. b. též od J. Jafety IV. 561. b.
 O původu a shromáždění bratří III. 652. 654.
 O původu apoštol. sw., od jednoty bratr. III. 662.
 O původu a wíře Mahometa, od Sam. Časlawského V. 383.
 O půžitcích polních, od Petra z Crescentiis III. 257.
 O řádu církevním IV. 547.
 O ranách (VII) božích, od Haw. Žalanského IV. 1874. g.
 O řetězích (VII) dábelkých, od Šim. Lomnického IV. 689. a.
 O řízení a opatrování božském, od Welslawína IV. 1339. b.
 O rodičkách III. 276.
 O rodu pp. z Weitmile a Krabic, od Hynka Krabice IV. 491.
 O rotách českých, od Pet. Chelčického III. 648. c.
 O rozdíle mezi bratřimi pravými a falešnými III. 820.
 O rozdílech (IX) křesťanůw, z traktatu Petra z Braitenbachu III. 197.
 O rytířích křesťanském, od Eraz. Roterodamského III. 211.; též od W. Budowce z Budova IV. 1428. h.; též IV. 1904.
 O samscritu a wýtah gramm. z Nála, od Ant. Jungmanna VI. 119.
 O sandu posledním, od Jana Lociky IV. 1652. b.
 O scdmeru dobytka domácího, jeho chování a nemocch, od Ant. Jungmanna VI. 1649. b.
 O sektě turecké IV. 576.
 O sirohě, od Komenského V. 1390.
 O skonání cis. Ferdinanda IV. 427.
 O slovu božím zřetelném, přel. od Balt. Hostaunského IV. 1335.
 O slovu božím, od Hawla Žalanského IV. 1874. c.
 O službě pánu bohu III. 676.
 O smrti II. 161; též od Paw. Waniše III. 210.
 O smrti útrpné p. J. Kr., od J. Straněnského IV. 178.
 O smrti, posledním sandu, mukách a žiwotu wěčném, od Hawla Žalanského IV. 1874. e.
 O snižení Krista pána a w auřadu messiášském powýšení při památce umučení a z mrtvých wstání IV. 1530.
 O správě královské, od Paw. Židka III. 218.
 O spůsoblosti české řeči, od Wácl. Rosy V. 72.
 O spůsobu žiwota křesťanského III. 890.
 O spůsobu a žiwotu křesťanském, od J. Brtwína IV. 858.
 O spůsobu pravém cwičení mládeže we školách českých, od Al. Pařízka VI. 1253. b.
 O spůsobu (III) člověka, od Jiř. Staroměstského z Třebchowic. Příd. 145.
 O srownalosti kat. náboženství s rozumem, z něm. přel. od J. W. Sedláčka VI. 1832.
 O srownání wíle naší s wíli boží, od J. Libertina V. 1463. a.
 O starosti a náhlé smrti, od Hawla Žalanského IV. 703. e. f.
 O starožitnostech českých a o potřebě, chrániti je před zkázau VI. 1082.
 O stawu duši w očiści, od Jiř. Fera V. 715. b.
 O stawu manželském, přel. od Tom. Rešátka IV. 680. — od Wácl. Widemanna IV. 718. — od Wácl. Martinidesa IV. 1320.
 O stawu swobodném a manželském III. 799.
 O studnicech (V) hřiechu II. 59.
 O stupních přátelství krewního i příbuzného IV. 920.
 O swatokupectví, od M. J. Husa III. 608. h.
 O swátostech, od Mat. Konečného V. 687.
 O swátosti birmování, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 1796.
 O swátosti oltární, od M. Wác. Korandy III. 710. též III. 724.
 O swátosti wečeře páně, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. d.
 O swátosti wečeře páně, otázky br. Jana Bohuslawa a br. Wácl. Šolína. Příd. 169.
 O swobodě křesťanské, z Lutera III. 789.
 O swobodě a rovnosti městské, od Alše Pařízka VI. 945. a.
 O swolení starých bratří III. 138.
 O swornosti manželské, přel. od Mat. Rosaciusa IV. 686.
 O swornosti bratrské, od Jiř. Tesáka IV. 1613. t.
 O šelmě a obrazu jejím. Příd. 154.
 O škodliwosti powěry, od Paw. Michálka VI. 1480. b.
 O štěpích III. 255. — od Bohunka kněze III. 256.
 O štěpování stromowí III. 251.
 O štěpování owocných stromů III. 254.
 O štěpování IV. 864.
 O štěpování stromů, z Jak. Bambergra přel. VI. 1540.
 O tajnostech ženských, z Alberta Welkého III. 288.
 O tanci, od Forneta VI. 2227. c.
 O těle a krwi páně III. 628.
 O těžkostech (VII) smyslůw III. 720.
 O tom, kterak má spravowan úřad býti, z Campanského přel. od Rehofe Hrubého z Jelení III. 223.
 O trpěliwosti příkladech. Příd. 160.
 O trýznění howad, od Fr. J. Swobody VI. 2342. c.
 O Turcích co w Římě na obecném sněmu jednáno bylo III. 130.
 O tyranství Begga tureckého IV. 360.
 O učení u wífe, od děk. Wáclawa IV. 1232.
 O učených jednoty bratr., od Krásonického III. 161.
 O mučedlnících (zlomek) II. 149.
 O umučení našeho spasitele II. 143.
 O umučení a z mrtvých wstání p. n. J. Kr., přel. od K. Pawla Pistoriusa IV. 1371.
 O umučení páně (modlitby). Příd. 166. a.
 O umučení smrti, pohřbu a z mrtvých wstání Kr. Příd. 166. b.
 O ustanowení služebníkůw církwe, z Dr. Mart. Lutera III. 155.

- O utrpení páně II.32.
 O utrpení M. Jana Husa v Konstanci III. 156.
 O utrpení syna božho. Příd. 167.
 O užitéch (VII) z přijímání hodného III. 624.
 O wálce židovské, od Flavia Jos. IV. 272.
 O wěcech (IV) posledních III. 773. — od Mat. Stříberského IV. 1395. — od Fr. Kosteru IV. 1877. — od Pawla Strečka V. 180.
 O wečeři páně, od Mart. Michalce IV. 1245. 1365. c. — spis proti w nowé powstalým odporcům. Příd. 170. 171.
 O welebnosti a sláwě nejbhlaoslaw. p. Marie (52 rozjímání) P. Anastasia V. 1435.
 O wžení dlouhém Jana Augusty IV. 615.
 O winohradech IV. 871.
 O wíře, od M. Jana Husa III. 608. i.
 O wíře sw., kteréž Čechowé a Morawané drží III. 768.
 O wíře a dobrých skutcích star. i now. zákona IV. 1235. též Příd. 175. a.
 O wíře prawé a živé. Příd. 175. c.
 O wítězství proti Turkům IV. 351. 352.
 O wadách (VII) a wášních, od J. Rokycany III. 875.
 O wstupních (VII), od Štítného II. 158. c.
 O wšudypřítomnosti božské, od Jiř. Fera V. 715. b.
 O wtělení syna božho III. 673.
 O wyhnání pobožných lidí a potěšení w něm. Příd. 176.
 O wychování dítek, od Alše Pařtzka VI. 1253. c.
 O wymítání němého a jakéhokolí dábelství, od J. Am. Komenského V. 723. b.
 O wyobcowání dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského, od Jana Augusty IV. 517.
 O wyznamenaní slunce IV. 679.
 O wzetí města Wacie a šturmu k Temeswáru učiněném IV. 354. d.
 O wzkršení páně, od Jiř. Malého IV. 1458.
 O začátku tureckého císařství, z lat. přel. od Sixta z Ottersdorfu s předmluwou přel. od kněze Jana Morawusa IV. 305.
 O začátku panování tureckého, z lat. přel. od Jana Mirotického IV. 307.
 O zadržování a wylévání deště, od Wita Jakše IV. 1630. c.
 O zahrádkách bylinních IV. 863.
 O zachování církve Kr. přediwném, od Sam. Mart. z Dražowa V. 374. b.
 O základu zákonůw lidských. Příd. 183.
 O zarníceních welikých církwe, od Jana Miliče II. 162.
 O zášti, peyšé a neswornosti, od J. Hoška VI. 1186. b.
 O záwazcích křest., od J. Augusty IV. 1233. c.
 O zawedení cíkwe. Příd. 10.
 O zemětřesení na Morawě IV. 168.
 O zemích nowých a nowém swětě III. 200.
 O zkáze pocházející z ustanowení lidského III. 873. c.
 O zmaření slowa božho, od jed. brat. III. 660.
 O znamení a prawdě IV. 1212.
 O zpívání kohautowém w domu Kaifašowém, od Jiř. Tesáka IV. 1613. b.
 O zrádě a trestu Karla Guntaulta z Biron IV. 370.
 O žaláři, jenž se nazýwá očistcem, od Woj. Kotary VI. 367. f.
 O žalních a písniích. Příd. 189.
 O ženách sw., kterým Kr. nejprwé swé wzkršeni zwěstowal, od Hawla Zalanského IV. 1473. a.
 O ženách a jich nemocech, z Alberta Welk. přel. od Jana Lipského V. 590.
 O žiwlech pro mládež, od Ant. Hynka Gostky z Saxenthalu VI. 1476.
 O žiwotu křest. (z písem sw.) IV. 1824.
 O žiwotu wěcném, přel. od J. Mleynka IV. 1906.
 O žiwotu, zázacích, o statcích a učení sw. Ligu-riáše, od Fr. Poimona VI. 2194.
 O žiwotu panenském. Příd. 93.
 O Janu Žižkowu IV. 628.
 O žufničku masopustuřím, po něm o kyselu postním. V. 1387.
 Oba Kašpárkowé, přel. od Tháma VI. 607. oo.
 Oba listky, z něm. přel. V. 637. I. díl. b.
 Oba selmy, od Tyla VI. 673. k.
 Obdarowání kr. Jiriho horníkům Kutnohorským III. 470.
 Obět božské chwály w rozličných modlitbách V. 1664. VI. 2340. 2401.
 Obět citů radostných, když Jos. Krakowský z Kolowrat Praž. arcibiskupem jmenowán byl VI. 460.
 Obět duchowní zápalní před oltářem pána nebe i země. VI. 2360.
 Obět každodenní bohu VI. 2328.
 Obět lásky, t. j. modlitby pro autlejší mládež VI. 2364.
 Obět nowozákonná pobožného křestana, od Fr. Šíra VI. 2391.
 Obět, od W. Nowotného VI. 825.
 Obět pamětní díkučinění od měšťanského shromáždění z lásky bližního, od J. Rulíka VI. 1231.
 Obět radostná p. Joh. Jeřábkové VI. 397.
 Obět wděčnosti na sl. sňatek p. Veita s swobodnou slečnou Amalií z Tržteže a Deymu, od Kramáře VI. 408.
 Obhájení učení ewang. swatého V. 783.
 Obchod máj s Bohem (modlitby) VI. 2367.
 Obchodníci, od Tomáška? VI. 908.
 Obležení Freiberku za 30leté wálky, od Nierice VI. 1372. t.
 Obležení Korintu, přel. od Ujky VI. 710.
 Obležení Plzenské, přel. od Tyla VI. 673. 11.
 Obležení Prahy od Swědů, od J. Štěpánka VI. 635. a.
 Obležení Roželské, z franc. paní Genlis VI. 815.
 Ohnowení auřadu Marianského bratrstwa českého X. pod tit. na nebe wzetí blah. p. Marie na ten čas w kap. Betlem shromážděného w krátkém diwadle předstawené I. 1670. V. 236.
 Ohnowení smlawy křtu s modlitbami, od W. Gleycha V. 1602. c.
 Obrá sv. čisté radosti V. 1009.
 Obrá panenská, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. b. též Příd. 54.
 Obrácení lidu ewang. českého k bohu, od M. Sam. z Dražowa V. 1532. f.
 Obrácení předků našich na wíru (kázání), od Kar. Kuzmany-ho VI. 2054. b.
 Obrácení zázračné jednoho Turka na křest. wíru V. 1187.
 Obrana wíry Tábořských III. 620.
 Obrana proti Pikartóm III. 706. a.
 Obrana sw. Kateřiny III. 925.
 Obrana mřná kancionalu bratr., od Šturma IV. 1822. b.
 Obrana kalichu, od Wita Jakše IV. 1389. b.
 Obrana confessi české, od Wikt. Wrbenkého IV. 1425. b.
 Obrana putowání křest., od J. Peita Hostaunského IV. 1442.
 Obrana dostatečná wíry církwi ewangelických, přel. z lat. od J. Juella IV. 1462.
 Obrana ode mne Karla Staršího z Žerotína ku p. Jiř. z Hodie IV. 1464.
 Obrana šetrná relací Kolowrato-Papenheimské V. 283.

- Obrana před nemocí, od Jak. J. Wácsl. Dobřenského z Černého Mostu V. 577.
- Obrana křesťanův pokrytých při učení ewangelickém V. 693.
- Obrana křesťanská, od M. Sam. Martiniusa z Dražowa V. 698. e.
- Obrana kalicha, od Wita Jokassia Přerowského V. 710.
- Obrana křesť. náboženství, od Mat. Boda V. 795.
- Obrana m. Pelbřimowa, Maria panna bolestná, od Jiř. Ferd. Smutného V. 1204.
- Obrana proti moru V. 1375.
- Obrana jazyka českého, od Karla Tháma VI. 1.
- Obrana pravdy katolické, od W. Krolmusa VI. 1866.
- Obraz sedmi zlých a sedmi dobrých věcí, od Wecleslawina IV. 695.
- Obraz člověka spravedlivého, od Ign. Fr. Holzpeka V. 1095.
- Obraz dějů Římských, z Flora přel. od J. Chmely VI. 926. b.
- Obraz starého světa, od Fr. J. Smetany VI. 979.
- Obraz první zlatý a stříbrný města Králové Hradce nad Labem, od Fr. de Paula Šwendy VI. 1011.
- Obraz minulosti města Prachatic, od Fr. J. Slámy VI. 1021. b.
- Obraz utrpení nešťastným Blatenčanům, od P. Ant. Reitingra a Jos. Bayera VI. 1022.
- Obraz Františka II., přel. od Rautenkrance VI. 1049.
- Obraz dokonalého učitele, přel. od Fr. Wacka VI. 1258.
- Obraz v lese, od Šmida VI. 1333. c.
- Obraz jasných nebes s popsáním nebeských těles, od Norb. Waňka VI. 1406.
- Obraz tabelární vychování ovocných stromů, od H. M. Dieckra VI. 1545.
- Obraz křesťanské panny (kázání), od J. Kolára VI. 2037. f
- Obrazy Kawkaské, přel. od Šira VI. 839
- Obrazy XIV a XV. století, od Sabiny VI. 897 a
- Obrazy světa, od J. St. Tomička VI. 1073 a
- Obřízka turecká IV. 647.
- Obrowiště Wiléma Kumpenberka S. J. Marianského Atlanta, přel. od A. Frozina Plzenského V. 1198.
- Obsah založení dáwnnowěkých kaplí všech swatých, od J. F. Dewoty-ho VI. 1113.
- Obsah potřebných naučení a pravidel, jak se věčly s užitekem opatrowati dají, od Jana Glozysa VI. 1514
- Obsah na reguli a život třetího řádu sw. Františka V. 472.
- Obsazení historické o, Danielowi prorokowi V. 165. 816.
- Obsazení ewang. řeči, od Mik z Zinzendorfu V. 816. 879
- Obsazení krátké učení křesť. w ewang církwhích bratrů., od J. Jeníka VI. 1788.
- Obstzierer, wiz: Kázání, Píseň.
- Obšťastněný Liboch! též prospěch nemocných! atd., od Ant. Fil. J. Krále V. 559.
- Obweselení duchowní země české, od Pontana z Breitenberku. Příd. 104.
- Obweseleníčko, od Hýbla VI. 814. c.
- Obwinění smyslu některých mistrů III. 621
- Obwinění mistrů Praž., od Rokycana III. 635 a
- Obyčej, práva . . . všech národů, přel. od J. Mirotického IV. 646
- Obyčejowé české kongregací V. 462. 1132.
- Octář, přel. od Štěpánka VI. 635, 10.
- Ocularia starého Čecha, od J. Ond. Hofmana V. 400
- Oč jest nesnáze w Čechách, od Jed brat III. 653.
- Od narození Kr Ježíše . . . píseň historická III. 59.
- Od wěčnosti za manželku boha wywolená Maria, od W. Fr. Hanzeli-ho V. 989.
- Oda k jmeninám p. Ant Worla, od J. Dauchy VI. 449.
- Oda p Paw. Jos. Šafaříkowi k Čechům do Prahy se ubírajícímu, od Kolára VI. 479.
- Odběhlec z lásky synowské, přel. od Bulla VI. 606 a.
- Oddání moci defensorům IV. 564.
- Oděnc silnější nežli Sema, od J. Kaukola V. 1026. b.
- Odezdání se docela do wále boží, od B. Dlabace VI. 2226.
- Odchod poslední k wěčnému bytí J. M. p. Magdaleny Oppřistorowé V. 1074.
- Odjezd z hradu Praž. JM Matiaše II, kr. Uberského a českého, od Jiř. Závěty z Závětí IV. 453 d
- Odměna mravným a pilným dítkám, od Al. W. Žitka VI. 1321.
- Odpadlec newinný, od M. Markowice VI. 1765. a.
- Odplata dobročinnosti, od W. Krameriusa VI. 806 c.
- Odplata křesť. bojowniku připrawená, řeč při pohřbu M. Laučka, od M. Szepešioh VI. 2083. a.
- Odpis Tábořských III. 622.
- Odpis mistrů Praž na druhý traktat Dr. Hilaria III. 636
- Odpis proti otržencům, jenž se malú stránkú nazývají . . . III. 802.
- Oedip Sofoklesůw, přel. od Wrtátka VI. 931. b.
- Odpočinití žiwota a duše křesť. člověka, od W. Coelestina z Blumenberku V. 1409. a.
- Odpor proti Pikardským matlokám III. 682.
- Odpor proti jinému Píkosowi III. 683.
- Odpor proti spisu Ad. Klementa IV. 1390.
- Odpowěd Dr. M. Lutera III. 151.
- Odpowěd, pro kterau přičinu papežské knihy spálil, Dr. M. Lutera III. 152
- Odpowěd na list Rokycanůw III. 644.
- Odpowěd na spis nejmenowaný, od Pet. Chelčického III. 648. d.
- Odpowěd weřejná Pikhartů III. 668.
- Odpowěd na spis mistrů Praž. III. 679
- Odpowěd na spis desíti artikulůw III. 692.
- Odpowěd na spis M. Korandy, od br. Lukáše III. 709.
- Odpowěd na odpor proti přijímání pod oboji III. 716.
- Odpowěd na otázku, proč s bratřimi obcowati nepřestává? III. 740.
- Odpowěd na dvojí psaní nějakého Dr. Augustina od bratří III. 756.
- Odpowěd na spis proti bratřim od bratří III. 772.
- Odpowěd na spis Zaubka z Zdětin, od br. Lukáše III. 787.
- Odpowěd na spis Lutera, co se mu při bratřích zdá. III. 793.
- Odpowěd na spis Kalencůw III. 796.
- Odpowěd na šest důwodů od Šturma sepsaných, od Sylvia Uberina IV. 1223. b
- Odpowěd proti spisu kr. Wácslawa IV. 1267.
- Odpowěd JMC. na předložené wyznání wiry pp. stawůw IV. 1294.
- Odpowěd na psaní a dvojce kázání bratří Pecinowských IV. 1340. b.
- Odpowěd na bezženství kněžské, od Ad. Klementa IV. 1432. c.
- Odpowěd na odpory od strany pod oboji V. 689.
- Odpowěd weršowní na otázku, proč za času Josefa II. mnozí katolíci ewang. náboženství přijímali, od J. Bogadi VI. 368.

- Odpověď listovní z Augšpurského wyznání Čechům a Moravanům na jejich otázku, jestli lámání chleba při večeri p. potřebné, od Mich. Institoris Mošochi VI. 1764.
- Odpověď katolická na bezpravné nařikání jakéhos tak nazvaného newinného odpadce k osvědčení katolické newinnosti a pravdy na světle wydaná, od Jos. Chmely VI. 1765. d.
- Odpověď na kázání Jiř. Šerera, od Hegia Mik. Boja. Příd. 30.
- Odpovědi křest., přel. od Balt. Hostaunského IV. 1308. a.
- Odpustky obzvláštní, kteří z příčiny I. 1712. 22. Máje w Římě stálého slow. swatopohlášení blahosl. Piusa V.... rozdávány býti můžau V. 1201.
- Odsauzení Jana Husa w rozmlauwání uведенé. Příd. 128. b.
- Odstaupení od spráwy císařské I. 1608. IV. 396.
- Odsudek wíry III. 632. IV. 417.
- Odwołání kněžů, kteří od sekty Pikardůw odstupowali III. 640.
- Odwołání odpadství III. 798.
- Odwołanie, wyznanie a osvědčenie Petra z Uničowa III. 610.
- Odyssea, přel. od Ant. Lišky VI. 930.
- Officia neb harmonia quatuor uocum w česk. jazyku, od Wácl. Kollařowice IV. 93.
- Officium (VII) starodáwní, aneb hodinky a chvály o žalostech p. Marie V. 1552.
- Officium blahosl. Marie p. za blahoslawenu smrt a nad nepřátely swítěžení, z sw. Bonawentury složené V. 1592.
- Oheň lásky při chrámu p. sw. Kříže, t. j. sw. Jan Nep. dary swým titelům od boha wyjednawající, od F. K. Reissmana V. 935. a.
- Oheň nebeský od boha na zem s nebe wyslaný, t. j. sw. Ignatius z Lojoly, od Ign. Sig. Kardiana V. 936.
- Ohlas písní ruských, od Čelakowského VI. 294. d.
- Ohlas písní českých, od Čelakowského VI. 294. e.
- Ohlas lásky osadníků Unhošťských k Hynkowi Paulimu při 50leté památce prwotín kněžství jeho, od J. Jungmana V. 438
- Ohlasy, od F. Kořenatého VI. 329.
- Ohlasy Dr. Jessenia s strany wyzdwižení akad. Praž. IV. 640.
- Ohlášení, žežto se počíná: Můželi kdo a smělby..., od Krásonického III. 713. b.
- Ohlášení a ozwání proti knížce Petra w Zásadí, od J. Angusty IV. 1233. d.
- Ohlášení jednoty bratr na psaní IV. 1309.
- Ohlášení a přiznání u wíře pod obojí způsobau přijímajících JCM. IV. 1293.
- Ohlášení se proti Pikartskému netopýři, od Brosiusa IV. 1326. b.
- Ohlášení a zpráwa Marka Ant. de Dominis, proč nábož. papežského opustil a ze Wlach se odebral IV. 1457.
- Ohlášení se proti psaní kněze Kyrmezera, od J. Adelfa IV. 1465.
- Ohlášení swátkůw a slawností na celý rok, od J. Chmely VI. 2102. a.
- Oklamáný mudrc, od Tháma VI. 607. ww.
- Oko swíce těla, od Fab. Weselýho V. 947.
- Oko páně, aneb dobře spořádané hospodářství polní, přel. z lat. od Jana Barnera V. 367.
- Okolek swěta IV. 674.
- Oktáv k sw. Janu Nep., od J. J. Ryby VI. 225. b.
- Okus w básněni českém, od Šnaidra VI. 302.
- Oldřich a Božena, hra od Štwána VI. 612. e. též
- od Zimy VI. 613. a. též od J. K. Chmelenského VI. 659. e.
- Olivetská hora, wiz: Historie, Hora
- Olivie Amenuti, od Prok. Šediwého VI. 608. f.
- Olivie krásná čili strašidlo u bílé wěže, od Šediwého VI. 782. e.
- Olivier Twist, přel. od M. Fialky VI. 882. a.
- Olomauc, wiz: Copiarium, Dsky, Geschichte, Jednání, Kniha, Kópiář, Poslaupnost, Půhony, Šepsání, Wypsání.
- Oltářik modlitební Jiř. Cembra Příd. 4.
- Omrzelý panského žiwota, od Raupacha VI. 700. 14.
- Omylowé, z angl., od Ant. Marka VI. 650.
- Ona je šilená, přel. od Pešky VI. 711.
- Opatowice, wiz: Jméno.
- Opatowický poklad, od Klicpery VI. 644. β. V. 6.
- Opuštění swěta časné a nenadále wys. uroz. p. Ond. Stupa wského z Holiče rozjímá Paulus Jacobaens V. 1091.
- Opawa, wiz: Listy, Nowiny.
- Operet několik w hanáckém nářečí, od Schreyra V. 249
- Operety dvě, od Mauricia V. 250.
- Opella in 7 capita distincta quibus errorum, qui in bohemia scriptione tum in typo fiunt, causae expendantur Jos. Rosenthalera VI. 34.
- Opice a ženich, od Nestroje VI. 635. 14.
- Opicka, od Breznera VI. 692.
- Opis Slezska Cypr. Lelka VI. 1161. b.
- Opole, wiz: Zřízení.
- Opperštorf, wiz: Odchod, Piseň.
- Oracula mulierum fatidicarum III. 905.
- Orbis sensualium pictus, od 1. Am. Komenského V. 47.
- Orešti, wiz: Psaní.
- Orel, ryba a medwěd, přel. od Kolára VI. 701.
- Orloj neb budič anděla strážce, přel. od Tom. Ign. Placalia V. 1388. d.
- Orthographia bohemo-slavica, od Pawla Doležala V. 17.
- Orthographia bohemo-slavica V. 20.
- Orthographie česká VI. 36.
- Orthographie (čechische) von Tomsa VI. 38. c.
- Ortel CM. na obywytele w m. Gentu IV. 468.
- Osmera jest pýcha zewnitřní... III. 894. d.
- Ostatkové (dwa) draží našeho nejsw. wykupitele t. psaní a wyobrazení obličejje jeho, přel. IV. 2164. b.
- Ostřehom, wiz: O dobytí, Zpráwa.
- Ostrotupý meč s wítěžitedlnau korunau okrášlený, od Jiř. Hlawy V. 164. a.
- Ostrow, wiz: Liber.
- Ostrow aneb u sw. Jana pod Skálau V. 430.
- Ostrow, klášter u sw. Jana w Skále V. 446.
- Ostrow, poswatné místo w Čechách na panství... Zbirowským záračným obrazem panny a mučednice Dobrotiwé... V. 1202.
- Ostrow lidožrautůw, zpěwohra, od J. Tandlera VI. 616. c.
- Ostruha krále Jana, od Jos. Ehrenbergera VI. 891. b.
- Osudná masopustní noc, od Nestroje VI. 700. 15.
- Oswědčení jed. bratr. proti nřkuom IV. 1265. b.
- Oswědčení proti odpadcům Čechům, od M. Sam. Martinusa z Drazowa V. 698. g.
- Otázek (IX) o welebně swátosti, od J. Lebla IV. 1383.
- Otázek (V), w nichž začátečníkům pořádek k spasení se ukazuje, z něm. přel. od Aug. Franka V. 767. b.
- Otázek sto a pět o štěpařství, od K. Hradeckého VI. 1541.

- Otázek VI o sázení a užítku zemských mandlí VI. 1550.
- Otázka, kterak z wíry J. Kr. sprawedliw býwá učiněn člověk IV. 1812.
- Otázka o hlasu před časy sw. Jana Křtitele od kněží a jahnů Jerusal. podána, od Wojt. Dobrohlawa V. 932. a.
- Otázka Jiljího Chládky: Co máme o zpowědi katolíků držeti? přel. od J. Hybla VI. 1824.
- Otázky stawůw česk. s strany přijímání pod obojí III. 360.
- Otázky dětinské III. 746.
- Otázky (III) o stawu manželském IV. 711.
- Otázky o rozhršení zpowědi IV. 1225.
- Otázky theologické, přel. od W. Rakownického IV. 1230.
- Otázky z 6. kap. sw. Jana, od Bened. Optáta IV. 1291. a.
- Otázky o wečeři p., od Bened. Optáta IV. 1291. b.
- Otázky křesť. pro mládež, od J. Laeta IV. 1305. a.
- Otázky Ondř. Píseckého IV. 1313.
- Otázky o modlitbě a wíře IV. 1352. b.
- Otázky katechismusu křesť. IV. 1402.
- Otázky, kteréž syn boží Kr. wydával na doktory a zákonníky, od Jak. Halecia IV. 1469.
- Otázky a naučení o přípravě k smrti, od J. Straněnského IV. 1800. e.
- Otázky křesť. a odpovědi co se tří artikulůw wíry lýče, t. o sw. oltářní, očisti a orodování swatých, z Lutera, od Sixta z Lerchenfelsu V. 681.
- Otázky kacířské a na ně odpovědi kat., z lat. přel. od M. Jana Wácsl. Coelestina z Kronenfeldu V. 685.
- Otázky na katechismus Pet. Kanisia, od Wác. Alois. Klaudia Nepomuckého V. 714.
- Otázky krátké z písem sw. V. 718.
- Otázky o přijímání weleb. swátosti V. 737.
- Otázky o wečeři p. V. 793.
- Otázky katechismusové, od J. Elsnera V. 794.
- Otázky na děti, aneb předcházející potřebná příprawa k snadnějšímu pochopení náboženství, přel. od Norb. Waňka VI. 1300. a.
- Otázky dětinské. Příd. 90. a.
- Otázky z písem sw. ku potěšení a utvrzení u wíře lidí křesť. Příd. 90. b.
- Otázky náboženství křesť. Příd. 90. c.
- Otázky o wíře. Příd. 90. d. 175. b.
- Otázky z katechismu, přel. od Kaš. Křížovníka. Příd. 143.
- Otče náš slowanský w 4 nářečích, od Šumawského VI. 124.
- Otče náš národní cís. rak. Ferd. I. králi českému V., básně od Jak. Sršna VI. 265.
- Otče náš w desateru modliteb pro dítky, od W. A. Hnojka VI. 2362.
- Otče náš modlitba nejsvětější, dle Silberta VI. 2402.
- Otcové sw. dwa sobě rovní, od Mich. Pelišoty V. 930. a.
- Otwěření písma sw., od J. Tonsorisa V. 651.
- Othello mauřenín Benátský, přel. od Jiř. K. Macháčka VI. 649. h.
- Othello, mauřenín Benátský, od Shakespeara VI. 683.
- sw. Ottilie, wiz: Žiwot.
- Ottokar, od Woj. Nejedlého VI. 551. a.
- Owčácký katechismus, od Elsnera VI. 1525.
- Owence, wiz: Děwče.
- Owoce z růží nejsw. arcibratrstwa sw. růžence blahosl. p. Marie, od Tom. Nigrina V. 1129.
- Owoce dobročinnosti, přel. od J. Wáwry VI. 854. a.
- Owoce dobrého chování, od Šmida VI. 1360. c.
- Owoce zralé slowa božího, od Gazdy VI. 2225.
- Ozdoba wrchnosti swětské, od J. Milochowského V. 496.
- Ozdoba maudrosti, od W. F. Flaismana z Tumpachu V. 662.
- Ozwání starých Čechů a Morawanů etc., od Wácsl. Benešowského IV. 1324.
- Ozwání Wácsl. Šturma etc. IV. 1310.
- Ozvěna Tatry, od K. Stúra VI. 347.
- Pacow, wiz: List.
- Pád kuří a bezpečný prostředek proti náhlému zahynutí domácí drůbeže VI. 1656.
- Pád prwního člověka w ráji, od J. J. Kernerera VI. 2246.
- Pád prwních rodičů, od Šim. Partlice IV. 161.
- Pád swěta, od Šim. Lomnického IV. 1857. a.
- Paedagogia slowanská pro trivialní školy VI. 1256.
- Paedagogika biblická, od J. Rošlapila VI. 1270.
- Paká Nowá, wiz: Bratrstwo, Listiny.
- Padesátní letopis, od Březana IV. 505. a.
- Palceřík, od P. Chocholauška VI. 898. g.
- Paleček VI. 759; wiz: Průpowědi.
- Pálenka otrawa VI. 1213.
- Palestina, wiz: Cesta.
- Palkowič, wiz: Báseň.
- Palma milosti, palma šťastnosti sw. Jan Matenský, sw. Félix Walezký, od J. Beckowského V. 1300. b.
- Palma počestnosti a posilnění kněžské důstojnosti, kázání při P. J. Mokryho prwní mši, od J. Procházky V. 911.
- Palma swatojanská (modlitby), od J. Zimmermanna VI. 2440.
- Pamachius tragoedie IV. 220.
- Památka pohřební Alb. Smiřického IV. 149.
- Památka pohřební paní Bohunky Skalské, od Wikt. Ad. Manelinského IV. 200.
- Památka přebýlých a dějících se wěcí, od Paw. Urbanidesa IV. 287.
- Památka Čechům u Kheredeš pobitým, od B. Paprockého IV. 438. a.
- Památka pohřební Pet. Codicilla, od Wácsl. Dobřenského IV. 618. a.
- Památka Danielowi Přelaučskému IV. 618. b.
- Památka pohřební p. Tomáše z Proseče a na Jirnách, od Bart. Kozlanského IV. 1713.
- Památka při pohřbu p. Kateřiny manž. p. Wácsl. Topinky, od Mel. Weresě IV. 1716.
- Památka rodůw rozličných pánůw V. 342.
- Památka cirkwe ewang. dwaustoroční, od M. Krist. Pešky V. 390.
- Památka stoletá pomoci užitečné pomocníkůw wěrných kapucínůw, od Iwana Knoblocha V. 953.
- Památka w chrámu páně atd.. od Mat. Krátkého V. 965. a.
- Památka stoletá, co Šwejda od panování nad Brnem l. 1645 odstąpiiti přinucen byl, od Fr. Šupplera V. 1011.
- Památka nesmrtelná Gustava Adolfa kr. šwedského, od Mat. Jandy V. 1062.
- Památka pohřební p. J. Černowického z Liběhory V. 1063.
- Památka pohřbu p. Růtowského, od Ad. Wolfusa Benešowského V. 1067. d.
- Památka pohřební ku potěšení p. Martina Bočka L. a p. Kateřině Šťastné manž. jeho, od J. Romance Němce. Brodského V. 1072.
- Památka záračného uzdrawení pomoci sw. Frant. Xaw. učiněného w Sicilii V. 1236.
- Památka sw. Wojtěcha a bisk. Praž., od Kaš. Petra Drauschoviusa V. 1263.

- Památka jak přednějších mužův tak zmužilých krve svědkův Kristových tow. Jež. V. 1318.
- Památka páterův a bratrův, kteří od založení tovaryšstva Ježíšova život svatě dokonali V. 1319.
- Památka sv. Prokopa V. 1364. 1650.
- Památka Kateř. Potocké, od manž. P. Šrámka VI. 355.
- Památka šťastného narození p. Xaw. Tvrdého gnb. raddy, od Dlabáce VI. 360. n.
- Památka zvěčněného W. Krameriusa, od Rudolfa Kwěcha VI. 418. 1130.
- Památka k dni narození J. O. Alex. z Rudného, od Kollára VI. 446.
- Památka stoletní velikého moru 1680 VI. 1009.
- Památka kláštera Sedleckého, od J. Rulka VI. 1012. a.
- Památka padesátiletá za příčinou věrně (od W. Raytolara) konaného auřadu we wsi Nebušicích, od Boh. Dlabáce VI. 1048.
- Památka dobrodincův církwe ew. slowenské VI. 1123.
- Památka dobře zasloužilých lidí i po smrti jich, od B. Tablice VI. 2078.
- Památka stoletá slavná vyhlášení za swatého Jana Nep. (modlitby), od W. F. Neumanna VI. 2256.
- Památka swěcení třetí jubilejní slavnosti, cis. Karlowi V. w Augspurku na sněmu podané ew. konfessi I. 1530. Práci Jana Borota VI. 2260.
- Památka pro děti, které wel. swátost oltární po prvé přijali VI. 2271.
- Památka nábožná zesnulých w pánu, od Ant. Arnošta Reháka VI. 2368.
- Památky o městě Mezeříčí V. 304.
- Památky horního m. Příbrami V. 326.
- Památky výroční swatých, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. a.
- Památky města Hranic, od J. Galláše VI. 1018. a.
- Památky o pustých rytířských hradech, od J. Galláše VI. 1018. b.
- Pamět sněšení o počátku sjednocení s některými ewangelisty w král. polském IV. 530.
- Pamět pohřební p. Doroty Špatowy, manž. p. Jak. Špaty purkrabí Náchodského, od P. Nonnia IV. 1715.
- Pamět pohřební mládence Jana Jindřicha Pounitze, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. c.
- Pamětí mark. moraw., od Mat. z Topolčan IV. 415.
- Pamětí Hustopečské IV. 463.
- Pamětí m. Strakonice IV. 469.
- Pamětí m. Chrudimě, od Duchosl. Tugurina IV. 470.
- Pamětí m. Kyjowa, od Bzeneckého IV. 478.
- Pamětí rodu p. Škrbenských IV. 494.
- Pamětí od r. 1524—1530 IV. 508.
- Pamětí p. Pawla Korky z Korkyně IV. 624.
- Pamětí rytíře Mik. Dačického z Heslowa V. 298.
- Pamětí m. Mězříčce pod Rožnowem V. 300.
- Pamětí m. Kojetína V. 311.
- Pamětí m. Lipníka V. 312.
- Pamětí m. Třebíče, od Mik. Bisalto V. 317.
- Pamětí m. Brodu Uherského, od Tom. Pešiny z Čechorodu V. 320.
- Pamětí Kutnohorské, od J. Kořínka V. 321.
- Pamětí městečka Slawičína, od Mik. Wrbětického V. 330.
- Pamětí lidí na wíru kat. obrácených V. 367.
- Pamětí kostela Štěpánského w Praze, od Vincencia a S. Quilielmo V. 417.
- Pamětí m. Wsetína VI. 1010.
- Pamětí Plzenské, od Wojt. Sedláčka VI. 1014.
- Pamětí Gelšawské a Marašské VI. 1019.
- Pamětí pro křesťanstwo, od Knaysla VI. 1117.
- Pamětí církwe ew. Brežňanské, od Ad. Chalupky VI. 1120.
- Pamětínosti w čas panování cis. Marie Theresie a tehdejší sedmiletá wálka, od Tomáše Kubelky VI. 992. a.
- Pamětínosti Čabánské, od Lud. Haana VI. 1033. 1081.
- Pamphila mlad. rozprávka o Serciapelletowi pís. obec. III. 163.
- Pan amanuensis na wenku, od Rubše VI. 875. a.
- Pan Čapek, od Fredra VI. 712.
- Pandekty aneb srownanie písem sw. IV. 1156.
- Pandekty aneb sw. píseň star. i nowého swědectwie IV. 51.
- Pane J. Kr. synu boha žiwého a počátek wší dobroty III. 931.
- Pane, zůstaň s námi, přel. od J. Marchala VI. 2266.
- Panenský počet, wiz: Počet.
- Paní Mariánka, matka pluku, od Tyla VI. 673. i.
- Paní Miloslawowá, přel. od J. Jawornického VI. 1303. b.
- Paní neznámá, příběh turecký VI. 800.
- Paní podle módy VI. 629.
- Panna, od Paprockého IV. 701. c.
- Panna blahosl. Cellenská Gerarda Petschachera, z lat. přel. od Norb. Matheidesa z Závětic V. 1223.
- Panna blahosl. Maria Křtinská, od Jak. Tiemana V. 1224.
- Panna jezerní, od Waltera Skotta VI. 552. 835.
- Panna křesťanská, modlitby od Ant. Stránského VI. 2381.
- Panna Maria požehnaná mezi ženami, od Iwana Knoblocha V. 953. a. 1627. VI. 2204.
- Panna nebeská cisterciensko-Nepomucká, od J. Jos. Křhela V. 979. a.
- Panna Orleanská, od Šillera VI. 649. k. VI. 2263.
- Panna sluneční, od Kotzebue VI. 673. 12.
- Panna we své důstojnosti, od Fr. W. Škody VI. 1207.
- Panna welká, sluncem oděná, 12 hwězdami korunowaná, nad měsícem stojící, aneb klášter sw. Jiří ráj zemský, od Fr. Kyby V. 1017.
- Panna věrná m. Plzeň, od Reb. Jos. Wlasatého V. 916.
- Panošowa šelmowství, od Kotzebue VI. 635. 11.
- Panování Josefa II., wšeccky proměny a wálka turecká, též panování Leopolda II. s počátkem franc. wojny, od Tom. Kubelky VI. 992. b.
- Pantaleon a Pamfilia, od Klacny VI. 620. b.
- Pantofel a kord, hra od Holbeina VI. 684. b.
- Papa, wiz: Nowiny.
- Papanšek, od Kinského VI. 546.
- Papršlek swátosti, t. j. wýtah z žiwota Jana Frant. Regis, od J. Libertina V. 1315.
- Paraboly III. 73.
- Paraclesis Christiana, od Jak. Štef. Přibislavského V. 1066.
- Paralipomenon genealogiarum slavicarum, od B. Paprockého IV. 411. b.
- Parallelismus Eliáše a Jana Husa, od Kašp. Artopoea IV. 629.
- Paraphrasis na 10 žalmů, od Wawř. Bened. Nudožerina IV. 118.
- Pardubice, wiz: Poznamenání, Privilegia, Psaní, Urbář, Zápisy.
- Pařízek, wiz: Žiwot.
- Paříž, wiz: Nowiny, Zpráva.
- Partikulář o dobytí Rábu IV. 356.
- Partikulář o dobytí Hatwanu IV. 353.

- Paruka w Konstantinopoli, přel. od Tháma VI. 607. aaa.
- Parvus catechismus etc. V. 675.
- Passional II. 145.
- Passional český, od Mich. Institorisa Mossotzi-ho V. 1367.
- Passowský lid; wiz: Wyprawování, Zpráva.
- Pastorella Bethlemská atd.; od F. Mat. Kruma V. 912. b.
- Pastucha bohobojný V. 729.
- Pastwa duchowním svým ... owěičkám, od W. M. Pelikána V. 790.
- Pastwa duchowní powinnosti jak pastýřů tak owcí V. 1105.
- Pastwa duchowní powinnosti V. 1380.
- Pastwa duchowní, od Fr. Al. Rokosa VI. 1964. b.
- Pastwa duchowní pro owce z prawého owčince Kr., od Fr. Al. Rokosa VI. 2262.
- Pastýř dobrý dlouhého wěku, od Eug. Rádra V. 978.
- Pašerowé, od Raupacha VI. 673. b. Sw. III. a.
- Pašije, wiz: Epištoly, Ewangelia.
- Pašije podlé sw. Jana ewang. II. 141.
- Pašije wšech 4 ewangelistů III. 581; — IV. 1197. 1782.
- Pašije, kterauž jest sepsal sw. Matauš IV. 1198.
- Pašije s notami na kwětnau neděli, od Jiř. Labauna V. 120.
- Pašijowé weršíky, od M. Hamaljara VI. 232. a. b.
- Patent český V. 634. b. c. f. g.
- Patent modí procedendi in causis subditorum contra dominos se týkající V. 633. f.
- Patent o daň k zaprawení nového wojenského systemálního wychowání na 10 let požádanau V. 628. c.
- Patent o daň na karty, kalendáře atd. V. 628. a.
- Patent o daň na wálku we Wlaších a Niderlantu V. 627. c.
- Patent o daň z jistin V. 631. a.
- Patent o handlu V. 633. b.
- Patent o hrách V. 627. a.
- Patent o papežské dispensaci najisté swátky V. 633. g.
- Patent o pytlářích V. 631. f.
- Patent o regrutowání V. 633. d.
- Patent o šrankowním meytě V. 633. e.
- Patent o štemplování papíru V. 628. b. 629. a.
- Patent o štolách V. 629. b.
- Patent o wystěhowání V. 631. c.
- Patent o wystěhowání dělníků z sklenných hutí V. 631. d.
- Patent o založení loterie V. 630.
- Patent o zasiwání na třetinu V. 631. e.
- Patent od Ferdinanda II. V. 615.
- Patent od M. Theresie V. 634. d.
- Patent proti hrám V. 626. a.
- Patent proti pranicem V. 631. b.
- Patent robotní obnowený V. 624.
- Patent robotní pro král. české VI. 1662.
- Patent strany daně od 7. Dub. 1747. V. 627. b.
- Patent strany příze a plátna V. 629. c.
- Patent strany vyměřování gruntů VI. 1670.
- Patent strany základního neb tázního auřadu V. 626. b.
- Patent zlodějů zwěre mysliwcům se protiwlících týkající V. 625.
- Patenty dwa od M. Theresie V. 634. c.
- Patentů českých 29. V. 634. a.
- Páteř dobrých lidí. Příř. 38. a.
- Páteř zlých lidí. Příř. 38. b.
- Páteřůw patnácte II. 164.
- Pátků dwanáctero, kterých se sám P. Ježiš postil. Příř. 17.
- Patriarcha diwotworný řeholního řádu sw. Caje-
- tannus, jehožto sw. žiwot od Max. Wratislawa V. 1293. b.
- Pauchow, wiz: List.
- Paulani w Praze, wiz: Listiny.
- Pauli, wiz: Ohlas, Zpěw.
- Paumberk, wiz: Pšeuň.
- Paus, wiz: Na důkaz etc.
- Paustewnik Petr aneb prwní křížownická wálka VI. 983.
- Paušť smutná p. Ježiše při hořkém umučení na postních kázáních předstawená, od Leop. Fabricia V. 881. a.
- Paušť sw. Iwana a krále charwatského, o klásteru sw. Iwana V. 1317.
- Paušť swatomiľá aneb prawidlo, jakby bohobojný ... člověk za osm dní w duchowním cwičení se zaměstnawati mohl, od Štastného Kadlinského V. 1418. c.
- Paut betlemská, od Ad. Trajana z Benešowa V. 166. a.
- Paut nejswět. p. Marie k boží krwi w Nenkirchu, od Jiř. Fera V. 1160. e. 1385. d. — V. 1606.
- Paut sw. z Prahy do Boleslawi, od Jana Tannera V. 1554. b.
- Pautník duchowní od Jiř. Tesáka IV. 1892. a.
- Pautník, od Mat. Boda V. 1507.
- Pautník český VI. 731.
- Pautník slowanský VI. 744.
- Pautník VI. 762.
- Pautník Mariánský, počátek obrazu blahosl. p. Marie Saščinské w Uhřích, od J. Matějky VI. 2155: 2377.
- Pautník pobožný u hrobu sw. Jana Nep., přel. od Jos. Jetmara VI. 2385.
- Pawel III. pápež, wiz: Deklaraci.
- Pawel a Virginie, přel. Ondrák VI. 855.
- Paweza duchowní proti moru, od Jiř. Dikasta z Miřkowa IV. 1867. b.
- Paweza wěřících, od kn. Augustina Netwořického III. 804.
- sw. Pawla kláster w Praze, wiz: Kniha.
- Pawlik, wiz: Wtání.
- Péče o duši, od jednoho kazatele V. 1461.
- Pecinow, wiz: Zpráva.
- Pečice, wiz: Čitelnosti.
- Pelhrimow, wiz: Sněm, Snesení.
- Penězokazi, z něm. přel. od Kl. Pünera VI. 689. m.
- Sw. Peregrin, wiz: Wýtah.
- Pericope Ewangeliuorū II. 121.
- Perla písma sw., od J. Straněnského IV. 1247.
- Perla drahá, od M. Stříbrského IV. 1890. c.
- Perla drahá w temnosti pohanské, sw. Ludmila V. 1294.
- Perla křest. modlitby, od Josefa Zimmermanna VI. 2445. c.
- Perla pokladu mandrosti, od Wojt. Ruffera VI. 2253.
- Perla welké wážnosti w malé škořepině V. 1326.
- Perlička dítek božích (modlitby), od Sixta Palmy Modličanského IV. 1966. a. — od Synapiusa V. 751.
- Perly poswátne, přel. od Winarického VI. 557.
- Pernštejn, wiz: Archiv, Diarium, Kopiář, Kronika, Poručenství, Pšaní.
- Perský císař, wiz: Historie.
- Peryton, wiz: Kronika.
- Pestvármegy, wiz: Kázani.
- Pešina, wiz: Hlasy, Kázani, Plesání, Slze, Swědectwí.
- Pešť, wiz: Řeč.
- Pět Dawidowých kamenů etc., od Max. Ant. a Jesu V. 1479.
- Pět koralů čerwených wypodobňujících pět ran Kr. P. V. 1584.
- Pět swatojanských hwězd VI. 2426.

sw. Petr, wiz: Žiwot.
 Petr Halaš, od Stuny VI. 611. t.
 Petr Sapar, od Birch-Pfeiferowé VI. 635. 15.
 Petrič, wiz: Citowé.
 Petrowští, od Erdmanna VI. 607. r.
 Pezink, wiz: Hlas.
 Philoboga zpěw ke cti Pia VI. na jeho příchod do Wídně, od Dlabacé VI. 360. a.
 Phoenix redivivus, od P. Adalberta a s. Tobia Karmelit. V. 933. a.
 Phraseologiae lat. corpus, od P. Wagnera V. 66.
 Phrases Cornelii Nepotis V. 48.
 Phrases ex Langianis colloquiis V. 50.
 Picichy, opera od Majobera VI. 622. b.
 Pičín, wiz: Loterie.
 Pilařik, wiz: Los.
 Pisek, wiz Documentum.
 Pisek klášter u sw. Kříže etc. V. 419.; wiz: Listy.
 Pisek město V. 299.
 Písemnosti, od J. N. Filziga VI. 136.
 Píseň: ach, ach, auweh, běda mně... IV. 100.
 Píseň Aloisii dceři hr. Klama-Galaše VI. 382.
 Píseň bratřím z Oppersdorfu, od M. Jana Matějky IV. 199.
 Píseň Báh wěčný wás požehnej... od J. Benešowského IV. 104.
 Píseň cirkewní: Pange lingua, od Zieglera VI. 236. c.
 Píseň dítek na den narození cis. Frant. II., od Swobody VI. 385.
 Píseň duchowní, od Karla z Žerotína IV. 154. též J. Holáska VI. 267.
 Píseň exulantů českých, od Mat. Krocínowského V. 79. b.
 Píseň husitská pro jed. hlas bassowý VI. 527.
 Píseň Husitůw III. 55.
 Píseň Kališníků III. 58.
 Píseň k bohu za sw. plod paní Poleksyny z Rožmberka, od Jana Chmelowce IV. 98.
 Píseň ke cti p. Ledwinky z Adlerfelsu VI. 423. a.
 Píseň ke cti J. hraběte z Harrachu VI. 423. b.
 Píseň ke cti rodiče boží V. 124.
 Píseň ke cti p. Jos. z Florentinu, od Amorta VI. 390.
 Píseň ke cti panny Marie, od Fr. Reimanna VI. 241. a.
 Píseň ke dni narození cis. Frant. II., od W. Nejedlého VI. 380.
 Píseň k dosednutí na biskup. stol. JM. Fr. Hurdálka, od Marka VI. 407. d.
 Píseň k dosednutí na arcibisk. stol. p. Aloys. Krakowského z Kolowrat VI. 464.
 Píseň k sw. Janu Nep. V. 157.; též od Raimanna VI. 241. b.
 Píseň k p. Ježíši V. 125.
 Píseň k sw. Josefu, od J. Saukupa VI. 234.
 Píseň k korunování Leopolda II. VI. 359. c.
 Píseň ke mši sw., od J. Prokopa VI. 196. — od J. Holáska VI. 247. b. — od J. K. Chmelenského VI. 248. — od Procházky VI. 251. — normalní, od J. Pernšteina VI. 252. — od Wlčka VI. 263.
 Píseň k nejswět. oběti nowozákonné VI. 206.
 Píseň k nejswět. P. Marii Swatohorské VI. 207.
 Píseň k památce sněti Tobiáše Mauřenina a Alžběty IV. 185.
 Píseň k sw. Prokopu, od Em. Hrbka VI. 260.
 Píseň k slavnosti 50letých prwotín kněžských p. P. Frože, od M. Šimáka VI. 429. a.
 Píseň k slavnému wítězství 31. Břez. 1814, od Uhla VI. 409.
 Píseň Matjáše kr. Uhersk., od Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. b.

Píseň milostná kr. Wácslawa I. I. 15.
 Píseň na den narození JCM. Frant. I., od Zieglera VI. 450. a.
 Píseň na den narození JKMti. Ferd. I. VI. 450. b.
 Píseň na jméno JMC. Rudolfa IV. 177.
 Píseň na Máj, od Fejerpatakého VI. 422. b.
 Píseň na smrt R. Zeydlícowé z Schönfeldu IV. 192.
 Píseň na smrt matky swé, od Jak. Špáty IV. 198.
 Píseň na smrt cis. Jos. II., od K. Tháma VI. 371. a.
 Píseň na slavnost těla božího VI. 212. c.
 Píseň na spalění knih Wiklefwových (začátek) III. 49.
 Píseň na Wyšehrad I. 14.
 Píseň o sw. Janu Ewangelistu IV. 111.
 Píseň o hromobitné bauri, od J. Leda IV. 167.
 Píseň o chwále stawu sedláckého, z něm. přel. od Mat. Markowice V. 202.
 Píseň o jedné Římské císařowně, od Šim. Lomnického IV. 159.
 Píseň o sw. Josefu V. 93.
 Píseň o kacířích w Čechách III. 83.
 Píseň o krásné Majoleně V. 221.
 Píseň o manželství, od Zig. Crinita IV. 128.
 Píseň o moci, diwech a zázracích sw. škapulře V. 126.
 Píseň o Moraně na družebnau neděli I. 21. b.
 Píseň o oblehnutí a oswožení měst Praž. V. 214.
 Píseň o plundrowání země české, od Šim. Lomnického V. 206. a.
 Píseň o poctivé p. Kateřině Pruškové z Mšen, od Šim. Lomnického V. 197.
 Píseň o pokoji uherském, od Šim. Lomnického V. 206. c.
 Píseň o poprawě atd., od W. Jelenského V. 204.
 Píseň o powětří a krupobití, od J. Špáty V. 92.
 Píseň o robotě sedlské VI. 369.
 Píseň o swornosti manželské, od Wita Zubáka IV. 186.
 Píseň o sw. stawu manželském, od Paw. Horského IV. 99.
 Píseň o Štemberkowi II. 49.
 Píseň o Táboru, od Šim. Lomnického V. 206. b.
 Píseň o těle a krwi p., od Jak. Stříbrského III. 38.
 Píseň o welikém rozwodnění w Čechách V. 222.
 Píseň o wpadu do Čech JMC. lidu wálečného IV. 175.
 Píseň o wyhnání a wyhnáných V. 80.
 Píseň o zlých ženách III. 79.
 Píseň, od J. Hrdličky VI. 1989. a.
 Píseň, od Jak. Křesadla IV. 172.
 Píseň, od Ben. Malého z Tulechowa IV. 96.
 Píseň Petra Codicilla urozenému p. z Paumberka IV. 180.
 Píseň od Zapské školní mládeže, když p. Obstzierer děkanství Brandeyské nastoupil, od Fil. Procházky VI. 420.
 Píseň K. z Žerotína IV. 153.
 Píseň lidu podlé řeči rektora vysokých škol, přel. od Tomsy VI. 383. a.
 Píseň panu Josefowi Wimmerowi, od Swobody VI. 386.
 Píseň pohřební na smrt Benygny, K. Jiřího Hanuše dcerky IV. 189.
 Píseň pohřební na smrt p. Teufila z Haklenburku IV. 191.
 Píseň pohřební na smrt p. Hedwiky Smiřické z Hasenburku IV. 193.
 Píseň pohřební IV. 197.
 Píseň p. Albr. Smiřického, od Sixta Palmy IV. 1693.

- Píseň pohřební na Kantiany, od Wojt. Kotary VI. 367. b.
- Píseň posměšná na J. Augustu, od J. Adelfa IV. 217.
- Píseň postní, od Zieglera VI. 236. b.
- Píseň při sl. dosazení na faru Plaskau p. Fr. Štöhra, od Dlabáče VI. 360. m.
- Píseň při dovezení z Widné na panství Chlumecké mrtw. těla p. Kristiny hrab. Kinské VI. 430.
- Píseň při mši sv., od Gallaše VI. 235. — od Zieglera VI. 236. a.
- Píseň při počátku nového roku, od B. Dlabáče VI. 233.
- Píseň při požehnutí po mši sv. VI. 250.
- Píseň pro český vojenský výbor VI. 393.
- Píseň proti Janowi Husowi III. 74.
- Píseň proti Turku IV. 61.
- Píseň proti nepřátelům IV. 105.
- Píseň ranní: Děkujít pane atd. V. 102.
- Píseň: Smutnau píseň zpívat budu... V. 103.
- Píseň Staroslawská III. 56.
- Píseň stíhající kompaktata a Husity III. 80.
- Píseň swatební, od Sixta Palmy IV. 127.
- Píseň Tábořská III. 54.
- Píseň tato stará jest o tom... III. 39.
- Píseň w truchliwosti složená, od Math. Cultraria IV. 144.
- Píseň wáleční VI. 396.
- Píseň zpíwaná od školní mládeže Boleslawské u přítomn. arcibisk. Praž. VI. 415.
- Píseň žákůw, od Swobody VI. 386.
- Pismo sw. starého i nowého zákona, od Jiř. Pal-kowiče VI. 1711.
- Pismo sw. nového zákona, od Fr. Faustina Pro-cházky VI. 1714. — od Fr. Polláška VI. 1715.
- Pismo sw. w ruce nemocného VI. 2125.
- Píseň Anakreonowy VI. 918.
- Píseň, od Jana Augusty IV. 59.
- Píseň (nábožné), od J. Blaziusa V. 119. c.
- Píseň (duchovní), od D. Bočka VI. 227.
- Píseň (národní slow.), od Fr. Čelakowského VI. 294. b.
- Píseň (litewské), od Fr. Čelakowského VI. 294. c.
- Píseň z Gellerta přel., od Sam. Černianského VI. 215.
- Píseň (wlast. s hudbau), od ryt. z Ditricha VI. 529.
- Píseň (s hudbau), od Doležálka VI. 501.
- Píseň (národní w Čechách), sebral J. Erben VI. 339.
- Píseň (duchovní), od Tom. Fričaje VI. 216.
- Píseň (nábožné), od Krist. Fryčka VI. 1344.
- Píseň (duchovní), od W. Gleycha V. 112. b. V. 112. d.
- Píseň, od J. Grylla IV. 74.
- Píseň, od M. Hamaljara VI. 232. c.
- Píseň, od Jiř. Hlohowského V. 74.
- Píseň, od J. Hodáčka IV. 94.
- Píseň, od Jiř. Nicefora Horského IV. 78.
- Píseň, od Jana Husa III. 36.
- Píseň, od Mich. Institorisa VI. 191.
- Píseň (pro mládež), od Jawornického VI. 288.
- Píseň, od Blaž. Jičinského IV. 95. 170.
- Píseň (duchovní), od Jos. Wlast. Kamaryta VI. 261.
- Píseň, od Fr. Jar. Kamenického VI. 314.
- Píseň (duchovní), od Karla z Karlsperku IV. 134. b.
- Píseň (z Prystacha), od Kawky z Držkowic IV. 76.
- Píseň (pro jeden hlas), od Fr. Knížete VI. 503.
- Píseň, z něm. přel. od Kermana V. 132.
- Píseň (pro jeden hlas), od Kočího VI. 516.
- Píseň, od Pet. Kodiceila IV. 86.
- Píseň (české a něm.), od Ant. Koniáše V. 152. b. c.
- Píseň (pautnické), od Kosmusa Kroměřížského V. 94.
- Píseň (na 7 žalmůw kajcích Daw.), od Bart. Koz-lanského IV. 138.
- Píseň, od Jak. Kunwaldského IV. 66.
- Píseň, od Šim. Lomnického IV. 77. 169. 173. 183. 207.
- Píseň, od J. Maxiusa Horažďowického IV. 137. 1984.
- Píseň (II), od Bohusl. Mathiase IV. 150.
- Píseň, od Miřinského III. 43.
- Píseň, od Kaš. Motěšického V. 100. a.
- Píseň (pro křesť. ewang. wyznání), od Jiř. Opo-čenského VI. 255.
- Píseň, od Sixty Palmy Modličanského IV. 107.
- Píseň (českých bojowníků), od M. Patrčky VI. 286.
- Píseň (III postní), od M. Krist. Peška V. 116.
- Píseň, od J. Petermanna VI. 193. b.
- Píseň, od J. Picka VI. 354.
- Píseň (pohřební), od Ondř. Plachého VI. 193.
- Píseň (duchovní), od Mik. Poldy III. 40.
- Píseň, od M. A. Přibila VI. 311.
- Píseň (III. duch.), od Tom. Procházky VI. 246.
- Píseň Tom. Řešátka o smrti a smrtedlnosti IV. 122.
- Píseň, z Anakreona přel. Sam. Rožnaje VI. 918.
- Píseň, od J. Růžičky VI. 262.
- Píseň (pohřební), od J. J. Ryby VI. 225. d.
- Píseň W. Stacha pro Slabeckau osadu VI. 212. a.
- Píseň (nábožné), od W. Stacha VI. 212. b.
- Píseň (národní moraw.), od Fr. Sušila VI. 315. a. b.
- Píseň (IV. církewní), od W. A. Swobody VI. 253
- Píseň, od J. Sylwana IV. 64.
- Píseň (světské s hudbau), od Szuchany-ho VI. 513.
- Píseň (světské lidu slow. w Uhrích), od Šafařika. VI. 299.
- Píseň Šalomounowy III. 592.
- Píseň J. Škorně IV. 71.
- Píseň, od Paw. Tešláka VI. 214.
- Píseň, od Eug. K. Tupého VI. 270.
- Píseň, od J. Wodičky IV. 124.
- Píseň, od Jiř. Wolného V. 187.
- Píseň od Tob. Záworky IV. 106.
- Píseň IV. 148.
- Píseň (adventní), od W. K. W. P. VI. 225. e.
- Píseň (duchovní), od W. J. P. VI. 200.
- Píseň o narození a umučení p. Přid. 97. c.
- Píseň duchowní IV. 49. — ewangelické IV. 68. — duch. i světské IV. 92. — duchovní IV. 129. 135. 136. V. 73. 104. 115. VI. 198. 257. — Přid. 97. a. d. e.
- Píseň duchowní ewangelické III. 48.
- Píseň ewangelické III. 48.
- Píseň historické II. 51. IV. 102.
- Píseň chwal božských III. 48. IV. 72.
- Píseň jednoho prawdiwého milowníka muk Ježi-šowých V. 150. a.
- Píseň k časům této wálečným příležitě IV. 147.
- Píseň k narození páne V. 76.
- Píseň k sw. Janu Nep. VI. 240.
- Píseň k weřejné a saukromné pobožnosti VI. 210.
- Píseň k wezdejšímu jich užívání V. 82.
- Píseň k wzdlání církwe boží Hennersdorfské V. 130.
- Píseň kajic k pěti ranám p. Ježíše V. 158.

- Písně křesťanské V. 75.
 Písně, které se v Betlemě zpívaly II. 24.
 Písně milostné II. 28.
 Písně mšesvatní a modlitby spolu s potřebnými wíry otázkami V. 1658.
 Písně na ewangelia a epístoly IV. 69. 121.
 Písně na každý den v týhodni. Příd. 97. f.
 Písně na neděle atd. Příd. 97. i.
 Písně na žalmy a wýroční slavnosti. Příd. 97. s.
 Písně národní t. melodie VI. 509.
 Písně národůw: Gott erhalte VI. 515.
 Písně nedělní s summau na ewang. Příd. 97. k.
 Písně nové IV. 97.
 Písně o Janowi z Husince. Příd. 97. g.
 Písně o Janowi Husowi a Jeronymu Praž. Příd. 97. h.
 Písně o sw. Janu Nep. V. 122.
 Písně o kometě. Příd. 97. b.
 Písně o stawu manželském IV. 126.
 Písně o trunkopolstwí IV. 205.
 Písně o umučení p. našeho J. Kr. V. 111.
 Písně o wtělení a narození p. n. J. Kr. V. 83.
 Písně o wyswobození národu českého z potlačení, které Čechové we vlasti své i na cestě do Berlína snášeti museli V. 216.
 Písně o slawném wzkrššení a z mrtwých wstání p. J. K. IV. 123.
 Písně o wzkrššení. Příd. 97. r.
 Písně pobožné do domu modlitby VI. 213.
 Písně potřební IV. 143. V. 89. VI. 245. Příd. 97. m.
 Písně při mši sw. VI. 204.
 Písně pro mládež VI. 272. 312.
 Písně prostonárodní II. 30. III. 60.
 Písně protestantské rozličné V. 85.
 Písně proti Příbramowi a Hilarowi III. 82.
 Písně proti wolání k swatým. Příd. 97. n.
 Písně roční, které se zpívají etc. IV. 58.
 Písně roční IV. 53. 89.
 Písně s kalichem IV. 113.
 Písně s něšporem českým. Příd. 97. l.
 Písně staročeské IV. 108.
 Písně w Budišíně Gersdorfské bibl. III. 51.
 Písně w Mikulovské bibl. III. 37.
 Písně wánoční VI. 194.
 Písně wojenské V. 208.
 Písně wyhnanych Čechů. Příd. 97. q.
 Písně wýroční IV. 62. 75. Příd. 97. p.
 Písně z písem sw. IV. 142.
 Písně ze starého zákona. Příd. 97. o.
 Písně ze starobylych časů IV. 201.
 Písně ze XIV. i XV. století III. 70.
 Písně neb ewangeličtí zpěwowé IV. 114.
 Písní (VII) duchowních, od J. Ditricha VI. 221.
 Písní (XII), od Hanky VI. 287. a.
 Písní (VI) sedlských s hudbau, od J. Orebského VI. 532.
 Písní (XII), od Ryby VI. 498. a.
 Písní (V), od Chmelenského s hudbau, od Fr. J. Škraupa VI. 512.
 Písní (VI) s hudbau, od W. Tomáška VI. 502.
 Písní (X) pro zpěw a kytaru, od Fr. Wewerky VI. 503.
 Písní (IX), od Žitka VI. 504.
 Písní (XVIII) II. 25.
 Písnicka o diwném božim člověka bohu oddaného wedení, od Kassina P. J. Wysokomyňského V. 78.
 Písnicka o příjezdu krále Maximiliana do Čech IV. 165.
 Písnicka o šťastném příjezdu cis. Ferd. I. do měst Pražských IV. 164.
 Písnicka o wečeři P., od Wács. Trojana V. 141.
 Písnicka pobožná, od J. Hostaunského z Radowesic IV. 79. — od J. Trojana IV. 80.
 Písnicka sausedům m. Brodu českého, od Jiř. Te-sáka IV. 115.
 Písnicka utěšená starých Čechů. Příd. 98. f.
 Písnicka žalostiwá zdržující w sobě některých přiběhů, kteréž se od l. 1620—1625 w král. českém dály V. 203.
 Písničky (III), od Klim. Bosáka IV. 60.
 Písničky, od J. Ciwilia IV. 82.
 Písničky (církewní), od Jiř. Dýkasta IV. 130. a.
 Písničky, od Wácsl. Gleycha V. 112. a.
 Písničky, od Ant. Koniáše o tajemstwí wíry V. 152. a.
 Písničky, od Kašpara Motěšického V. 100. b.
 Písničky (II), od Jiř. Nicefora Horského IV. 79.
 Písničky, od Paw. Paminondesa IV. 110.
 Písničky (křest.), od J. Soběslawského IV. 63.
 Písničky, od Hynka z Waldšteina IV. 128.
 Písničky duchowní IV. 70. 117. 120.; též o smrtedlnosti IV. 139.
 Písničky k nejsw. rodiče boží V. 128. 129.
 Písničky k slawnostem ročním V. 121. b.
 Písničky k slawnostem atd. Příd. 98. a.
 Písničky k wzděláni welmi užitečné V. 179. Příd. 98. e.
 Písničky na nedělní čtení IV. 46.
 Písničky o smrti dwau králů, Gustava Adolfa šwed. a Fridricha česk. V. 209.
 Písničky přes celý rok IV. 47.
 Písničky při mši sw. V. 110.
 Písničky ranní před kázáním atd. V. 107.; též Příd. 98. d.
 Písničky s českým kalendářem III. 41.
 Písničky nábožné, z něm. přel. V. 105. Příd. 98. b.
 Písničky obsahující naučení a částky prawého křesťanstwí. Příd. 98. c.
 Píše sama sobě, přel. od Zbraslawského VI. 692.
 Píštěk, wiz: Wýlew, Zpěw.
 Píte z toho všickni atd. V. 721:
 Pius II., wiz: List.
 Pius V., wiz: Odpustky, Swátost.
 Pius VI., wiz: Cesta, Philoboga, Zpráwa.
 Pius VII., wiz: Dějepis.
 Piwowár w Sojkowě, od Štěpánka VI. 635. x.
 Pizarro, od Kampe VI. 1326. c.
 Pláč sw. Marie II. 38.
 Pláč země české. Příd. 100.
 Plaňany, wiz: Popsání.
 Planetář III. 227.
 Planety, pod kteraužby se člověk narodil IV. 750. V. 511.
 Plášť Chodcowský, pijkhartské, luth. a jiných sektarůw učení, od Šerera IV. 1326. a.
 Plast strdí a roj wčel, od Woj. Burgera V. 958.
 Plast strdí z bylín a kwitků (Modl.), od Šim. Křenka Olešnického V. 1580.
 Plast strdí, od Mat. Semelia Prywižského. Příd. 138. a.
 Plasy, wiz: Listiny.
 Plášť w plášti.... na den slawnosti sw. Bernarda při rozdávání rozličných plášťůw, od Jiř. Libertina V. 914. d.
 Platnost umění i po smrti při pohřbu mládence Št. Pána, od Ondř. Plachýho VI. 2077.
 Plawba Berezinská, přel. od Reznicka VI. 896. 987.
 Plesání m. Brněnského skrz obdržení od hlaw. nepřítelů šwedského witezstwí, od P. Hugona Otmanského V. 1010.
 Plesání duše křest. VI. 218.

- Plesání nad uvedením profesora jaz. česk., od J. Rulíka VI. 379. a.
- Plesání vlastenské a dukučičení, od J. Rulíka VI. 379. d.
- Plesání na slavnost všeobecného pokoje, od J. J. Ryby VI. 400. d.
- Plesání srdce vraucoho k instalaci W. Pešiny na faru Krucburskau, od Šembery VI. 410. b.
- Plesání m. Turnowa, když J. bisk. M. p. W. Leopold Chlumčanský... w m. Turnowě ráčil... biřmowání udilet, od Tomsy IV. 383. k.
- Plesy Plzenské w podvečír slavnosti narození JCM. Frant. I. VI. 458.
- Plivník pow. VI. 853.
- Elody sboru učenců řeči česko-slow. Prešpurského VI. 323. 769.
- Plurs, wiz: Nowina.
- Plzeň, wiz: Akta, Dějiny, Jubilate, Kázání, Kronika, Město, Na Plzeň, Napomenutí, Nařikání, Paměti, Panna, Plesy, Powěst, Přiwitání, Relaci, Stálost, Wěž.
- Plzeň město V. 331. 920.
- Plzeňští rytíři aneb odplata udatnosti, pow. od J. Nejedlého VI. 795. a.
- Pobožnost dukučinná kláštera Sedleckého V. 1005. 1227.
- Pobožnost k sw. arciocti Benediktu V. 1348.
- Pobožnost ke cti sw. Frant. Xav. V. 1572.
- Pobožnost k sw. Filoméně, přel. od J. W. Sommera VI. 2429.
- Pobožnost k sw. Florianu, od Fr. Kurky VI. 2393.
- Pobožnost k sw. Janu Nep. VI. 2438. Příd. 15.
- Pobožnost k p. Ježiši V. 1624.
- Pobožnost k blahosl. p. Marii Karmelitanské, od Fr. Rayta VI. 2428.
- Pobožnost k nejsw. lidského pokolení wykupiteli V. 1329.
- Pobožnost k nejsw. pěti osobám, Ježiši, Marii, Josefín, Joachimu a Anně V. 1665.
- Pobožnost k nejsw. swátosti oltární V. 1672. VI. 2300.
- Pobožnost k sw. Prokopu V. 1625.
- Pobožnost ke stoleté slavnosti založení řádu sw. Woršily VI. 2424.
- Pobožnost k uctění Aloysa Gonzagy, od Krbce VI. 2425.
- Pobožnost k uctění wší lásky nejhodnějšího srdce p. J., přel. od J. Hybla VI. 2354.
- Pobožnost k ukřižowanému p. Ježiši V. 1619.
- Pobožnost k sw. Vincentiusowi V. 1337.
- Pobožnost kostelní pro mládež školní, od J. Jawornického VI. 243.
- Pobožnost Mariánská od jedné každé od boha plodem požehnané manželky V. 1662.
- Pobožnost na den wycroční slaw. božského těla, od J. Krauského VI. 2324.; též od L. Zieglera VI. 2321. b.
- Pobožnost na deset pátků ke cti sw. Frant. Xav. V. 1586.
- Pobožnost na křizowé dny, od L. Zieglera VI. 2321 a.
- Pobožnost patnáctauterního přijímání wel. swat. oltární ke cti sw. Dominika V. 1591.
- Pobožnost při Jubileum čili při 100leté památce swatowylášení sw. Jana Nep., od Tom. Kubelky VI. 2251. b.
- Pobožnost při slawení processí na den Bož. Těla VI. 2269. — od J. Ant. Swobody VI. 2268.
- Pobožnost školní s melodiemi, od E. Jahna VI. 500. — přel. od Tom. Fryčaje VI. 2329.
- Pobožnost weleb. bratrstwa obojího pohlawí V. 1649.
- Pobožnost všeobecná s odpustkami a obdarowaním milost. léta VI. 2222.
- Pobožnost Xaverianská V. 1621.
- Pobožnost za odvrácení moru, hladu a wojny V. 1670.
- Poběžné práwo, od Kotzebue VI. 700. 16.
- Počátek učení, od Jerem. Parlagia IV. 1363.
- Počátek gruntowní mathematického umění V. 507.
- Poctiwý rolník, přel. od Tháma VI. 607. II.
- Počátkowé (Počátky) Aritmetiky, od St. Wydry VI. 1390.
- Počátkowé česk. básnictwí VI. 176.
- Počátkowé hudební, přel. od Waňka VI. 184.
- Počátkowé k wykládání theologie, od W. Stacha VI. 2112. b.
- Počátkowé mrawů, přel. od W. Pawlowského VI. 1292.
- Počátkowé některých starých písní w kancionalu, od J. Sylwana IV. 202.
- Počátkowé opatrnosti pastýřské, od Jiljí Chládky VI. 2101.
- Počátkowé poswátneho jaz. slow., od W. Hanky VI. 100.
- Počátkowé prwní křest. ewang. učení, od O. Šoltyse VI. 1860.
- Počátkowé prwní wýmluwností božích... VI. 1749.
- Počátkowé staročeské mluwnice, od P. J. Safaríka VI. 94. 773.
- Počátkowé wědecké mluwnictwí česk., od M. Klácela VI. 149.
- Počátkowé základného naučení o waření piwa,... přel. od Fr. Ond. Paupě VI. 1582.
- Počestná hádka etc. o sw. otce Bernarda V. 914. b.
- Počet wíry III. 733. — od br. Lukáše III. 776. a.
- Počet panenský hlavní na příjem a wydání panen, braků, zubkyň, mazlíků... V. 231.
- Počet nejdokonalejší a nejsw. Trojice w jednotě, od Tom. Bern. Jelínka V. 890.
- Počíná se naučení prawé modlitby s wykl. na modlitbu p. Ježiše, kterúz... III. 889.
- Počíná se sedm kusůw, které poslal otec Mojžíš otcí Pyremoniowi III. 892.
- Počínají se knihy Wawř. Wally o nopráwě uwěřeníem a smyšleném Konstantinowu pap. nadání III. 150.
- Počínají se knížky Hugowoy o připrawení swého srdce, od Šitného II. 158. d.
- Počínají se knihy užitečné sw. Brigitty o zjeweních III. 904.
- Počítání písemná s příklady, od J. Prawd. Přibíka VI. 1401.
- Poděkowání za laučení Josefa od jednoho starého wojáka obětowané, přel. od K. Tháma VI. 371. b.
- Podiwín s Přibislawau... t. j. všech kostí těl sw. a reliquií wyznamenání, nimiž sláwu swau... rozblašuje sw. hlavní kostel Praž., od Jana Ign. Dlahoweského V. 889. c. V. 1176. b. V. 1279. d.
- Podiwán nemoc, dle Kotzebue VI. 652. VI. 713.
- Podkonie a žák II. 66.
- Podlažice, wiz: Jména.
- Podniknutí hrđinské arcik. Maxim. II. w španělské zemi IV. 433.
- Podobenstwí, přel. od Tomsy VI. 577.
- Podobenstwí neb rostlinky země swaté, od J. Jawornického VI. 1196. c.
- Podolí, wiz: Lázeň.
- Podpal celého swěta jazyk lidský, z lat. přel. od Jiř. Fera V. 492.
- Podstata wíry křest., přel. od W. Čerwenky V. 734.
- Podstata wáně májowé, od J. Wácl. Mezleckého V. 910. b.

- Podwod z lehkomyšlnosti, od Šiesslera VI. 632. c.
 Poezie, od B. Tablice VI. 282. b.
 Pohádky IV. 203.
 Pohádky arabské, od W. Krameriusa VI. 785. b.
 Pohádky duchovní V. 747. 772. — z něm. přel.,
 od Ond. Mizery IV. 1438.
 Pohled na Bosnu, z ilyrs. přel. od Wil. Dušana
 Lamba VI. 1006.
 Pohled na krajinu, která jest matka ewang. wíry,
 kázání od Kollára VI. 2037. d.
 Pohnutka k následování dobrých dítek, aneb 100
 příkladů dětin. ctností, od J. Rulíka VI. 1284. d.
 Pohřeb cis. Maxim. II. IV. 395.
 Pohřeb Jarosl. Krist. Trčky z Lipy, od Jiř. Dikasta
 z Miřkova IV. 1685. a.
 Pohřeb p. J. Šmejdiře, měšternína Now. m. P. od
 soldatův postřeleného, od J. Hertvicia IV. 1723. a.
 Pohřeb Kr. P., od Šim. Lomnického IV. 187. b.
 Pohromy hříchu smrtelného, přel. od Jiř. Konstan-
 tiana V. 730.
 Pochválení sněmowní smyslu Rokycanowa nad
 Tábors. kněžimi r. 1444. III. 374.
 Pojednání lat. o prawopisu českém, od Jana Husa
 III. 1. c.
 Pojednání o smrti V. 1420
 Pojednání o výslovnosti di, dí, ni, ní, atd., od K.
 Ausobského VI. 54.
 Pojednání o užtku dobře spořádaného diwadla, od
 P. Šediwého VI. 1230.
 Pojednání o bylinářství w Čechách, z něm. přel.
 od A. Puchmayera VI. 1463.
 Pok, wiz: Kázání.
 Pokání a zaufalství, zrcadla Petra a Jidáše na wel.
 pátek ... skrze oratorium představené, ... od
 J. Jiř. Hlawy V. 164. b.
 Pokání horlivé zůwici sw. kazatel k welikému
 milost. létu sw. Jan Nep. při slawnosti bratrstwa
 pod jménem téhož sw. wyzdwiženého ... V.
 1021.
 Poklad, od Prok. Šediwého VI. 608. d.
 Poklad VI. 853. a.
 Poklad cirkwe sw. otewřený, t. j. wyswělení mi-
 lostiwého léta, od Zig. Gdowského V. 1100.
 Poklad eti a powěsti i wší potřebnosti t. 340 roků
 skwějící se jazyk sw. Jana Nep., od Wácl. Ign.
 Henneta V. 976.
 Poklad čtenářský, od Fr. Tomsy VI. 822. h.
 Poklad duchovní aneb modlitby a písničky V. 1594.
 též VI. 274.
 Poklad duše, přel. od Tomáše IV. 1833. — V. 1533.
 — od Jos. Zimmermanna VI. 2445. a. — P ř í d.
 101. a.
 Poklad ewang. křesťana V. 1472. — P ř í d. 101. b.
 Poklad chudých III. 273.
 Poklad laskawé lítosti V. 1500.
 Poklad modlitební, od Paw. Jakobeiho V. 1623. b.
 — od Ondř. Palombini VI. 2365.
 Poklad národu, z něm. přel. od Štěp. Lešky VI.
 1184.
 Poklad předrahý král. českého, sw. p. Barbora V.
 1280.
 Poklad spasitelný všem křesť., od Mat. Campana
 Kutnohorského. P ř í d. 3.
 Poklad z milování půwod mající skraušenosti V.
 1509.
 Poklad zpěwů duchowních, od J. Millera V. 113.
 Poklad aneb wnitřní we wšelikých ctnostech se
 cwičení, z lat. přel. V. 1493.
 Pokládají se štěpowanie rozličných štěpów III. 253.
 Pokladnice domowní pro dítky, od J. Blasiusa V.
 499.
 Pokladnice duchovní, od Šťastného Kadliňského V.
 1414. d.
 Pokladnice Franklinowa, od Kampelika VI. 1204.
 Pokladnička zlatá dítek božích, z něm. přel. od And.
 Machera V. 1508.
 Pokladnička aneb Bohumír wěrný a newěrný, z něm.
 přel. od W. Filipka VI. 1351. d.
 Pokoj německo-šwedský ... w Münsteru we West-
 phalii podepsaný a spečetěný V. 264.
 Pokrm duše (modlitby), přel. od J. Rautenkrance
 VI. 2308.
 Pokrm dušo w prawém slowu božím VI. 2311.
 Pokrm duše kniha nábožnosti, přel. od J. P. Kauna
 VI. 2398.
 Pokus naučiti Čecha počátkům grammat. jaz. polsk.,
 od D. Špachty VI. 103.
 Pokušení dábelská wnitřní a duchovní ... IV. 1895.
 Pokuty zřízením zemsk. obsažené IV. 922.
 Pokuty práwy městsk. obsažené IV. 934.
 Pokuty a trestání přestupníkům bož. přikázání, od
 Mat. Poličanského IV. 1413.
 Pole požehnané, na kterémžto ... skriwánek se pro-
 letuje ... a nad kostelem rodičky boží sobě pro-
 zpěwuje, od Hynka Dlahoweského V. 98. a.
 Pole aurodné Serafinského wzdlání V. 1130.
 Polehčeničko smutným srdcím V. 1378.
 Polešow, wiz: Matky etc.
 Políbení upsané, od Kastelliho VI. 602.
 Polička, wiz: Instručí.
 Politia historica, přel. od Dan. z Weleslawína IV.
 727.
 Politicus aneb zběhlý člowěk a sprosták, od Bart.
 Morady V. 792.
 Polock, wiz: Nowina.
 Polsko, wiz: Akta, Jednání, List, Nowiny.
 Polybius, od W. Krameriusa VI. 806. e.
 Polyglotton medicum VI. 123.
 Pomáhej pán bůh, od Nerice VI. 1372. q.
 Pomněnky na cestách žiwota, od W. Štulce VI. 348.
 Pomněnky na Prahu, od Zapa VI. 1024. b.
 Pomněnky na r. 1841. VI. 338.; na r. 1843. VI. 879.
 Pomněnky aneb rýmowané propowědi náboženstwi
 a maudrosti, od J. W. Kamaryta VI. 1345.
 Pomni na mne, od Walentina Polona Pelčického IV.
 1332.
 Pomnitz, wiz: Pamět.
 Pomoc sw. Angela strážce, z něm. V. 750.
 Pomoc katolická dušičkám w očišči, od Jiř. Fera
 V. 715. i. V. 1539. b.
 Pomoc lidská wrtkawá, sw. 14. pomocníků pomoc
 stálá V. 1059.
 Pomoc umirajících aneb bratrstwo sw. Marie V.
 1156.
 Pomoc utwrzení při wíře, od Šim. Kapihorského V.
 692.
 Pomoc z říše kauzelné, od Filipka VI. 700. 17.
 Pomocnice křesťanůw nejsw. rodička boží Maria
 p. w obraze Staroboles. záračném rozhlášená.
 od Iwana Knoblocha V. 953. c.
 Pomsta, přel. od J. K. Chmelenského VI. 639. g.
 Pomůcka nowému žaku lat. se učícímu V. 31.
 Ponaprawení omylného spisu: reformirského smyslu
 bratří Češi, přel. od Mich. Institorisa Mošowského
 VI. 1784.
 Ponaučení k hojení morowého pádu howěžiho do-
 bytká, od J. Jos. Pešiny VI. 1646.
 Ponaučení o hromo- a kruposwodu, aneb kterak se
 hromo- a krupobití stawěti má VI. 1482.
 Ponaučení o milost létě (kázání), od Fr. Al. Wacka
 VI. 2042. b.
 Ponaučení o warhanách, od Gartnera VI. 1583.

- Ponaučení o wčelářství, dle Sterna VI. 1519.
 Ponaučení a utvrzení we wíce a w náboženství kat. křesť., od J. Wawřika VI. 1827.
 Ponawrzení o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách, od J. A. Dundra VI. 1151.
 Ponawrzení pro nižší hospodářské služebníky, od K. bar. Puteany-ho VI. 1497.
 Ponawrzení prostředkůw k uměnění nezdraví takowych příbytkůw, které rozwodnění podrobené byly, přel. od Jos. Wratislawa uroz. z Monse VI. 1590.
 Poněwadž hřichu modlářského welmi nenáwidí buoh a wždycky nenáwidíwal od br. Prokopa z Jind. Hradce III. 757.
 Poněwadž manželstwie jest staw vysoký, ... od Husa III. 608. e.
 Ponížnost wyzdwižená a ctnost korunovaná, od A. Igu. Mladoty z Solopisk V. 897.
 Ponocný Brandeyský, přel. od Tháma VI. 607. nn.
 Ponocný, od Tučka VI. 612. d.
 Ponocný, dle Körnera VI. 653. c.
 Pontieu, wiz: Přihody.
 Popelka, wiz: Čtení.
 Popelka, přel. od Tháma VI. 607. gg. — od Štěpánka VI. 635. ww.
 Popis wěznů w Now. m. Pražském V. 495.
 Popis żywota Bl. Leonarda a Portu Mauricio, od Ondř. Morávka VI. 2170.
 Popsání východních zemí III. 192.
 Popsání sw. míst III. 195. 947.
 Popsání troje t. wjezdu M. Terezie do měst Praž., za druhé slibu dědičné poddanosti, který stawové ... složili, za třetí její korunování w Čechách, od J. Jind. Ramhofskeho V. 294.
 Popsání swatě a milostmi mnohými se stkwaucí Marie Hory, od Norb. Želeckého z Počernic V. 1183.
 Popsání narození, żywota a smrti sw. Wácslawa V. 1352.
 Popsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze modlitbu: Ježíši s Marií matkou twau atd. V. 1427.
 Popsání obyčejů při korunování králů českých atd., od J. J. Tandlera VI. 943.
 Popsání trojich cest w Ewropě, Asii a Africe, od Žwejkala VI. 1002.
 Popsání hlaw. m. Prahy, od Zapa VI. 1024. a.
 Popsání hlaw. chrámu, ostatních kostelů a kaplí w Milaně, od K. Mensingera VI. 1028.
 Popsání některých pamětností w Brně VI. 1031.
 Popsání býwalé řehole cistercienské Sedleckého kláštera, od Dewoty-ho VI. 1035. a.
 Popsání żywota Josefa II., od Iháma V. 1043. a.
 Popsání żywota ukrutné wraždnice Marg. Geše, od Fr. B. Tomsy VI. 1059.
 Popsání a wyobrazení nejznamenitějších zwiřat, od J. Hybla VI. 1461.
 Popsání a wyobrazení peci k pečení chleba a prani při skrowném paliwu, ... od Fr. Dörre VI. 1579.
 Popsání kamen k topení a waření spolu způsobených při skrowném paliwu, od Fr. Dörre VI. 1580.
 Popsání konané slawnosti w m. Plaňanech, od W. Skřiwánka VI. 2024.
 Popsání a wyobrazení sochy sw. Wácslawa na koňském trhu w Praze, od J. J. Rudla VI. 2152.
 Popsání obrazu a chrámu P. Marii w Staré Boleslawi, od J. Horčice VI. 2154.
 Popsání nejstarožitnějšího chrámu w Čechách sw. Kosmy a Damiana a sw. Wácsl. w Staré Boleslawi, od Jos. Horčice VI. 2157.
 Popsání żywota sw. Jana Nep. VI. 2179.
 Popsání žiw. Wácslawa, od T. Kubelky VI. 2188.
 Popsání žiwota pěti blahosl.: Alfonsa, Marie z Ligury, Frant. Girolama, Josefa od Kříže, Pacifica Lanseverinského, p. Veroniky Giuliani ... VI. 2191.
 Popsání žiwota a skutků swatých a swětice božích, od Jos. M. Pohořelého VI. 2196.
 Pořádek cirkewntích kazatelů sl. bož. w cirkwích ewang. Augs. wyznání, od Mart. Hamajara VI. 2116.
 Pořádek císařůw Římských IV. 393.
 Pořádek ewangelický V. 1118.
 Pořádek ewangelický k milosti boží V. 1505.; též Příklad. 105.
 Pořádek ewangelický, předstawený w rozmlauwání učitele s posluchačem Příklad. 128. f.
 Pořádek, jak se wyznání wiry kat. diti má, od J. Fr. Dewoty-ho VI. 1843.
 Pořádek křtění atd. VI. 2105.
 Pořádek k hašení ohně w městě Chrudími atd., od L. Zieglera VI. 1246; též pro panství Radnické VI. 1237.
 Pořádek písem sw. IV. 1162.
 Pořádek, podlé kteréhož se prwní služby boží cirkwe české ewang. w Praze l. P. 1784 wykonávaly VI. 208.
 Pořádek při službách božích VI. 1669.
 Pořádek přísluhování swátosti požehnání wdawku atd. VI. 2111.
 Pořádek s pasie jako w neděli kwětnau a na Weliký Pátek w cirkwi ewang. čtena býwá, od Mich. Institorisa Mošowského VI. 1723.
 Pořádek služeb božích pro cirkwe české ewang. w Praze VI. 2109. 2108.
 Pořádek směnů w Praze držaných od r. 1585—1730 IV. 987.
 Pořádek spasení, od J. Čerňanského V. 181.
 Pořádek swatodenní a pravidla žiwota nábožného katolika, z něm. přel. od Fr. Dobrom. Kamaryta VI. 2270.
 Pořádek swatý denní křesťana kat. na poručení kardinala Noailia k užítku jeho owčiček, z něm. přel. VI. 2284.
 Pořádek žiwota kněžského, přel. od J. Krbce VI. 1066.
 Pořádek a způsob pobožnosti při wykonávání obchodů slaw. milost. léta papeže Lwa XII. VI. 2249.
 Pořádek neb cesta k spasení V. 765.
 Pořádkowé kongregaci sw. Isidora V. 463.
 Pořekadla Slowáków morawskouberských, od Fr. Tomsy VI. 143.
 Portugal, wiz: Bítwa.
 Poručení compelle intrare W Wrbenského IV. 733.
 Poručenství dewatenácti patriarch II. 136.
 Poručenství Wil. z Pernšteina III. 178.
 Posel boží, o moru, od Mat. Jandy V. 1379.
 Posel z Morawy (kalendář), od Šembery od r. 1837—1847 VI. 1436.
 Poselkyně starých příběhů českých, od Jana Beckowského V. 286.
 Poselství do Konstantinopole, od Heř. Černína z Chudenic III. 198.
 Poselství české we Widni III. 386.
 Poselství k kr. Fridrichowi III. 395.
 Poselství kr. Jiřího k papeži III. 401.
 Poselství jednoty panské ku kr. Jiřímu III. 404.
 Poselství Solimana cis. IV. 299.
 Poselství Moskewské IV. 437.
 Poselství mrtvých k žiwým, od Fr. Kaj. Networského V. 679.
 Poselství nové Illumis Segali zvwstující hodnosti

- wznešené ctnosti a vysoká privilegia, jimižto bůh svan nejmlějši p. Marii obohatali ráčil, z wlsk. přel. od Sam. Greifenfelsa z Pilsenburku V. 1250.
- Poselství nové panny Marie. Příd. 106.
- Poslaupnost knížat a králů Českých, biskupů atd., od B. Paprockého IV. 438. b.
- Poslaupnost bisk. Olomauc. IV. 580.
- Poslední Abencerag, od Chateaubrianda VI. 853.
- Poslední Čech, nov. od Tyla VI. 841. c.
- Poslední konsul Kafský, přel. od J. Procházky VI. 862.
- Poslední Orebta, od Er. Wocela VI. 889. a
- Poslední vůle p. Mat. z Sudetů IV. 1149.
- Pospíšil, wiz: Citowé, K jmeninám, K swátku.
- Postaupení zázračného obrazu bl. p. Marie kostelu Klatovskému V. 1186.
- Postilla, z lat. přel. od J. Achilesa Beraunského IV. 1559.
- Postilla, z něm. přel. od J. Barnera V. 839.
- Postilla, od Tom. Baworowského IV. 1550
- Postilla, z Mollera přel. od J. Blasiusa V. 844.
- Postilla, od Bohusl. Bepty Wysokomeytského IV. 1558
- Postilla, od Jiř. Dikasta z Miřkova IV. 1560.
- Postilla, od Jana Husa III. 835
- Postilla, přel. od Chmely VI. 1897.
- Postilla, od J. Jawůrka VI. 1908
- Postilla, od J. Kapity IV. 1553.
- Postilla, od J. Kaupilia o stálé trpělivosti IV. 1919
- Postilla, od K. Ant. Koniaše V. 850
- Postilla, přel. od Krameriusa VI. 1895.
- Postilla, od J. Medlina VI. 1905.
- Postilla, od J. Miliče II. 130.
- Postilla, od Ond. Modestina IV. 1556.
- Postilla, od Kaš. Motěšického V. 837
- Postilla, přel. od Krist. Pešky V. 843.
- Postilla, od Jak. Petrozeliny Kunštatského IV. 1561.
- Postilla, přel. od Štěp. Pilařika V. 835.
- Postilla, od Ond. Plachého VI. 1906.
- Postilla (dítěk), přel. od Tom. Rešátka Seběslawského IV. 737.
- Postilla, od Dan. Sartorinsa V. 847.
- Postilla, od Šeb. Woj. Scipiona Plzenského IV. 1563.
- Postilla, od W. Solnického. Příd. 72.
- Postilla (pro mládež), od J. Strančského IV. 1548. a. b.
- Postilla, od Mat. Šteyra V. 838
- Postilla, od Mart. Philadelfa Zámrského IV. 1555
- Postilla, od Jos. Zimmermanna VI. 1917.
- Postilla, z něm. přel. od J. Zlatoustého Táborského V. 848.
- Postilla, totiž kázání na ewang. IV. 1549. 1552. 1554. 1557. 1566. a. V. 834. 836. 841. 845. 849. 851. VI. 1896.
- Poswátnosti kat., přel. od J. Tom. Nowáčka VI. 2133.
- Poswěcení druhé chrámu ewang. Uhorskanského, od J. L. Bartolomeida VI. 2068.
- Poswěcení chrámu cirkwe ewang. Tisowské VI. 2132.
- Poswěcowání zástaw, když p. Urbanus Celder p. Rakoczy Ferenca jednoho regimentu oberšta woj. expedici konati maje, osm nových zástaw do chrámu Zelinského přinesti dal, od Dan. Kernana V. 273.
- Poswícení w Kocaurkowě, přel. od Štěpánka VI. 635. xx.
- Pošta w nové nařízená a do říše wyprawená hledati krále nového m. r. ztraceného V. 229.
- Pošta na Sebranicí, z něm. přel. od Jos. L. Stráňníka VI. 691.
- Potěšení křest., od Dan. K. z Karlsperku IV. 134. a. též IV. 1897.
- Potěšení jednoho, kterýž pod křížem Kr. stojí IV. 1803.
- Potěšení w zármutcích IV. 1830. b.
- Potěšení pobožných pod křížem stojících, od Sixt. Palmy IV. 1863. c.
- Potěšení duchovní, kterému se každá křest. duše těšiti může V. 1671.
- Potěšení pohořelým wyrčené, kázání od L. F. Wiršinka VI. 2051.
- Potěšení w těžkém zármutku postawené Anežky dcery swé a jiných přátel, od Khnerera. Příd. 53.
- Potěšení (deset) wyhnanych Čechů. Příd. 107.
- Potočká, wiz: Kázání, Památka
- Potok z sedmi pramenů, od Štěp. Holomněanského IV. 1911. b.
- Potok wod na pahrbcích panství Náchockého, od Daw. Ant. Nywelta V. 440.
- Potrawa postní, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. a.
- Potřebné a zbytečné, od Krameriusa VI. 806. f.
- Potštein, wiz: Zřízení.
- Potůčkowé krwawí preyšějící se ze školy ukříž. p. J., od Wend. Wratislawa V. 1471.
- Potwření práv etc. města Strážnice IV. 966.
- Potwření nadání, obdarování a swobod kláštera Zarážanského od Ferd. II. V. 395.
- Potwření wolení abatýše kláštera sw. Anežky V. 474.
- Potykání mučedlnické, skrze kteréžto Gervasius a Protasius bratři wítězství nad tyranstwím obdrželi V. 233.
- Poučení kratochwilné, jakby se dítky česky i něm. slabikowati a čísti naučili, od J. Jawornického VI. 16.
- Poučení o dětelině a wywázení dětelinowého semene, z něm. přel. od J. Mojžišowice VI. 1532.
- Poučení o dobývání hedwábí w Čechách, přel. od z Ranghery-ho VI. 1556.
- Poučení o hospodářství polním, z něm. přel. od Ant. Puchmayera VI. 1494.
- Poučení o očkowání, od J. Palkowice VI. 1611.
- Poučení o pití kořalky, z něm. přel. od Krbce VI. 1205.
- Poučení o přísaze, od Fr. Lukše VI. 1210.
- Poučení o seti, hledění a sklizení lnu atd., od Jos. Janiše VI. 1552.
- Poučení pro pastýře duchovní u postele nemocných, přel. od J. Hýbla VI. 2130. a.
- Poučení pro pastýře duchovní we zpovědnici, z něm. přel. od Hýbla VI. 2130. b.
- Poučení proti nákaze asiatské nemoci tak zwané cholery VI. 1622.
- Poučení troje lékařské, jako se může strašlivá nemoc běsnosti, nakažení rozličného dobytka w duli a swinská nemoc trosky řečná poznati a zhojiti VI. 1648.
- Poučování mravná, z Catona přel. od J. A. Komenského V. 254. a.
- Poukázání ku pouučení česk. i něm. čtení VI. 21.
- Powahopisy, z Theofrasta přel. od J. Wlčka VI. 925. a.
- Powěst dobrého jména p. Wratislawa z Mitrowic, od J. Rosacia Hořowského IV. 1689. a.
- Powěst slavná m. Plzně, od W. J. Fickelschera V. 908.
- Powěsti we všelikých krajínách, přel. od Šira VI. 839.

- Pověsti z nové romantiky, vzdělal Dal. Kopecký, VI. 860.
- Pověsti Slowenskje Janka Rímauského VI. 901. 909.
- Pověsti, staročeské zpěvy, hry, obyčeje atd., od Krolmusa VI. 1083.
- Powíadač a wykládač, od Trnky VI. 846. b.
- Powíadaček (XII) z přísloví Salomaua, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 1287. c.
- Powíadatel, od Mat. Sychry VI. 735. a.
- Powíadačky pro ukřácení chvíle, od Fr. Wewerky VI. 831. b.
- Powíadačky rozličné, od W. Krameriusa VI. 785. d.
- Powíadačky poučující pro mládež, od J. Rulíka VI. 1284. e.
- Powíadačky poučující ze Šmitta VI. 1302.
- Powíadačky pro městské školy VI. 1305.
- Powídek mravných sto I. a II., od Fr. J. S w o b o d y VI. 1342. a b.
- Powídek (VII) z Křišt. Šmitta VI. 1348.
- Powídky kwětaucimu stáří wěnowané, dle Šmida VI. 858. 1324. g. 1360. a. d.
- Powídky krásné, dle Jaisa VI. 1303. a. 1362.
- Powídky (naučné), od Wend. Duška VI. 1309. b.
- Powídky, powěsti a báchorky, od P. Jos. Ehrenberga VI. 891. a.
- Powídky (mythické o bohách a bohyňách moraw. Slowanů), od J. H. Gallaše VI. 1077.
- Powídky pro mládež, od Tom. Kubelky VI. 1324. g.
- Powídky, od Marka VI. 824. d.
- Powídky (pro kwetanci stáří), z něm. přel. od Jos. Procházky VI. 1354.
- Powídky (pro mládež), od Fr. Al. Rokosa VI. 1339.
- Powídky, powěsti atd., od K. Sabiny VI. 897. b.
- Powídky, přel. od Sommera VI. 843. a.
- Powídky, z Fr. Soave přel. Ch. Štefan VI. 900
- Powídky (romantické), od Fr. Tomsy VI. 822. c.
- Powídky, z Klaurena přel., od Fr. Tomsy VI. 822. d.
- Powídky (Morawské aneb sedm obrazů sw. Cyrilla), přel. od Fr. Budisl. Wewerky VI. 2150.
- Powídky čili pohádky nábožné III. 879.
- Powídky morawské VI. 829.
- Powídky pro školy městské VI. 1274.
- Powinnosti křesťanských wlastenců w čas nastáwajícího nebezpečenství, od Horáčka VI. 2015.
- Powinnosti manželů, rodičů a poddaných křesťanských, z něm. přel. od J. Schwerdlinga VI. 1201. a.
- Powinnosti mládeže, od J. Schwerdlinga VI. 1201. b.
- Powinnosti poslušné wlastencům. Příd. 137.
- Pozdravení každodenní nejsw. rodičky p. Marie V. 1579.
- Pozdwižení podiwné po stupních mnohých ctností a diwných zátraků k swatořečení sw. Jana Nep., od J. Alex. Malce V. 959.
- Poznamenání Astrologické III. 237.
- Poznamenání bylin abecední lat. česk. III. 259.
- Poznamenání, co jest se za držení pp. z Rosenberka a Šwamberka zámku Zwikowa wynaložilo na panství IV. 471.
- Poznamenání, jakým půwodem etc. Příd. 108.
- Poznamenání, kterak wučující texty církwe bratrské užitvány býti mohau V. 501. e.
- Poznamenání lékařství pro domácí dobytek VI. 1639.
- Poznamenání lékařství naproti ukusání běského psa VI. 1658.
- Poznamenání měst, zámkůw atd., od Wácl. Lebědy z Bedřstorfu IV. 662.
- Poznamenání některých purkmistrů a rychtářů w Mezříčí, od Ond. Siwy V. 305.
- Poznamenání některých panských rodin IV. 497.
- Poznamenání o příhodě, od mnicha sw. Augustina V. 1164.
- Poznamenání písemné dluhů, které Ferdinandowi w pokuté a práwem odauřním přišly V. 276. a.
- Poznamenání přičin, které kurfirsta baworského pohlnuly hořejší Rakauské dědičné země k posezení wžití VI. 988.
- Poznamenání rodin Pražských pod jednau IV. 567.
- Poznamenání rodůw panských III. 176.
- Poznamenání rybníkůw panství Pardubského IV. 467. b.
- Poznamenání toho, co se w král. česk. stalo od r. 1612. IV. 458.
- Poznamenání učených Morawanů, od J. Gallaše VI. 1131. a.
- Poznamenání w p. usnulých p. sodálůw bratrstwa českého V. 1149.
- Poznamenání všech dikasterií práwních instancích V. 611.
- Poznamenání všech swátkůw, processí, zpíwaných mši sw. a jiných pobožností V. 1120.
- Poznamenání všech swátkůw kapulířsk. bratr. V. 1139.
- Poznamenání zátrakůw w klášteře u sw. Prokopa nad Sázwau V. 1196.
- Poznamenání zátrakůw a milostí konaných w klášt. na Karlowě k obrazu nejsw. p. M. od l. 1719 —1743. V. 1226.
- Poznání pravé boha, od F. P. Poláška VI. 2361.
- Pozorování zlostné a nepravé wálky franc., od Wawáka VI. 364. e.
- Poznání některých wywolených skrze hlas boží do král. nebeského, od Paw. Kostrošice V. 1335.
- Požádejme všickni toho ... píseň III. 50. b.
- Požehnáni kněžské po službách božích, od Jiř. Tesáka IV. 1440.
- Požehnáni z rosy nebeské, od Řeh. Tučka V. 883.
- Požehnáni, když přátelé naši Petrus, Ribay, Munchart atd. z Jeny do Uher se nawracowali VI. 361.
- Požehnáni duchowní štít. Příd. 109. a. b. c.
- Práce Herkulesowy, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 111.
- Pragmatica c. k. wedení práwní rozepře se týkající V. 633. a.
- Práh milostiwého léta, od J. Konst. Kostaneckého z Hossinu a Sulmowa V. 896.
- Praha, wiz: Děje, Diarium, Instrukci, Jednání, Kámen, Kázání, Kniha, Léto- a Dennopis, List, Nabízení, Napomenutí, Nařízení, O pohnutí, O pozdwižení, Píseň, Pomněnky, Popsání, Pořádek
- Poznamenání, Práva, Přehled, Privilegia (Nowoměstských), Psaní, Rád, Registra, Rozepře, Rozkaz, Rozmlauwání, Sněm, Snesení, Stráž, Twrzení, Wýsady, Wýtah, Zápisy, Zpráva.
- Praha stará pod fig. krásného mládence představená při renovaci magistratu, od J. Flor. Hammerschmida V. 329. b.
- Praha, Paříž, Londýn, Konstantinopol, přel. od Pünera VI. 689. n.
- Prachatice, wiz: Obraz, Slowo, Zpráva.
- Prachyně, wiz: List.
- Praktika wčiwění mládeže V. 500.
- Praktika duchowní křesť. kat. chowání V. 732. 1527.
- Praktika pro ty, kteří chtějí z duší swých zlé obyčeje a zvyklosti wypuditi ... a sw. ctnosti wsaditi, ... z wlsk. přel. od P. Sam. z Pilsenburku V. 1377.
- Praktika sedlská IV. 751. V. 547.

- Praktiky (II), od Bawora mlad. Rodowského IV. 763. b.
- Praktischer Theil zur böhm. Grammatik, von Norb. Waněk und Franta VI. 85. b.
- Pramáti, z něm přel. od J. W. Špota VI. 657.
- Pramen sudničný uzdravující m. Hradiště hory Tábor, jehož počátek, vlastnost, ... od Jos. Mičky V. 556.
- Pramen (III.) t. j. arcibratrstvo nejsw. Trojice, od Jiř. J. Libertina V. 1141.
- Pramen vody živé, t. j. výstraha před cizoložnictvím, od W. Dobřenského IV. 673. a.
- Pramen zdraví preysťící se k životu věčnému V. 1590.
- Pramen živý rozličných hodinek sw. s modlitbami V. 1546.
- Přání k nowému roku, hra od Stuny VI. 611. d.
- Pranostika III. 230.
- Pranostika starých III. 232.
- Pranostika od r. 1541 až 1550 s předmluwou M. Suda IV. 747.
- Pranostika Cypriana Lwowického IV. 755.
- Pranostika Dr. Franty IV. 756.
- Pranostika Jana Makowského IV. 765.
- Pranostika sedlská IV. 783. V. 548. VI. 1445.
- Pranostika duchovní, od Old. Waldy IV. 1876.
- Pranostika křesťanská, od J. Straněnského IV. 1800. d.
- Pranostika radostná při swatbě Kar. Fr. Rosenmüllera s paní Hel. Klarau Klokotskau V. 191.
- Práporc spasení V. 907.
- Přástewnice weselé, dle Grimových báchorek, od Fr. Tomsy VI. 822. g.
- Přátelstwím Ilygey s teologií towaryštwím Her. Leidenfrostské swatební weselí ... ozdobilí chtěl nových manželůw ctitel (t. j. Mat. Belius) V. 192.
- Přátelům štěpařstwí, od K. Amerlinga VI. 1544.
- Práva a nařízení řádu a kázně církewní IV. 1735.
- Práva Brněnská III. 295.
- Práva císařská II. 95.
- Práva doktora nezdworilého Grobiana nepravá IV. 219.
- Práva horenská etc. IV. 965.
- Práva horní III. 293.
- Práva Jihla wská II. 90.
- Práva konšelská a měšťanská II. 92.
- Práva medařská IV. 962.
- Práva Magdeburská II. 98.
- Práva manská II. 97. IV. 961.
- Práva manůw a mlynařůw kláštera Tře bického IV. 963.
- Práva městská, wyložena od Brikciho z Licska IV. 930.
- Práva městská král. českého w summu uwedená, od M. Paw. Krist. z Koldína IV. 933.
- Práva městská král. česk. a mark. morawského IV. 935.
- Práva naši řeči a národnosti, od Kampelika VI. 7.
- Práva porušená cłowěčenstwí, přel. od J. Kawky VI. 780.
- Práva Soběslawská II. 93.
- Práva Welikého m. Pražského II. 96.
- Práva Wikipildě sasického řádu II. 94.
- Práva všeobecná Josefa II. nad proviněnímí a jich trestmi, přel. od J. Zlobického VI. 1672.
- Práva všeobecná městská, přel. od Jos. Zlobického VI. 1671.
- Pravá katolických rodičů, wrchností etc. maudrost, od Koniáše V. 1394.
- Prawda a lež, od Nierico VI. 1372. c.
- Prawda wíry kř. kat. V. 805.
- Prawda wítězící, od Mat. Konečného IV. 1429.
- Prawdiwost nejslaw. wzkrššení, od Štěp. Olomučanského IV. 1431.
- Prawdy náboženstwí kat. s důwody swými, od J. Hurdálka VI. 1771. 1779.
- Prawdy nejhlav. náb. křest., od D. Bocka VI. 1792.
- Prawida bratrůw towaryšstwa p. Kr. V. 467.
- Prawida české dobropisemnosti, od Pařizka V. 46. — od Filcika VI. 51.
- Prawida českého prawopisu pro učitele českých škol a kand. stawu učitel. VI. 62.
- Prawida české řeči, od Fr. Nowotného VI. 76.
- Prawida duchowní, t. j. naučení všem pro spasení swých duší pečujícími VI. 2218.
- Prawida hlavné polnej pořádnéj stráži VI. 1454.
- Prawida hry nazwané Šest a dwacet, od Ant. Šwihlika VI. 1078.
- Prawida k lat. řeči V. 38.
- Prawida k počítání z hlavy, od J. Makše VI. 1393. — od J. Just. Michla VI. 1400.
- Prawida k řecké řeči V. 41
- Prawida k zprávě hospodářů, přel. od J. Rulíka VI. 1493.
- Prawida klášterním pannám III. 182.
- Prawida křest. kat. wychování dítek, od A. J. Jeřábka VI. 1343.
- Prawida křest. života, od Ad. z Weleslawína IV. 694. též od B. Kozlanského IV. 1918.
- Prawida moresnosti neb zdwořilosti, od Jiř. Ribaye VI. 1289.
- Prawida mravná na každý den rozdělená VI. 2223.
- Prawida o owčím dobytku, od J. Rulíka VI. 1523.
- Prawida opatrnosti, kterak se s máslem zacházeti má VI. 1238.
- Prawida, podlé kterých život každého křestana weden býti má, od Bart. Kozlanského V. 1371. a.
- Prawida prawopisemnosti moraw. slow. řeči, od Fryčaje VI. 50.
- Prawida při těžce nemocných a umřajících, od Gilb. Baura VI. 2102. b.
- Prawida řehel klášterních sw. Augustina III. 859. b.
- Prawida slowenské dobropisemnosti VI. 43.
- Prawida školní pro obecné školy české VI. 1251.
- Prawida zdwořilosti, opatrnosti a zachowání zdrawi, od Waw. Em. Amoria VI. 1288.
- Prawida života a propowidky, od Woj. Šohaje VI. 1314.
- Prawidlo konšelské IV. 953.
- Prawidlo lidského života, od Mik. Konáče IV. 667. a.
- Prawidlo služebnosti církewních, od Tobiáše Záworky IV. 1748.
- Prawidlo swědomí V. 1395.
- Prawidlo wíry apošt. i prorocké V. 778.
- Prawidlo wojenského řízení V. 549.
- Prawidlo vyučování w nemoci, od Wita Pešina. Příd. 95.
- Prawidlo neb zawření ustanowení těch, jimiž se towaryšstwo p. Ježiše řídí, od Balt. Hostaunského IV. 592. a.
- Prawisko, kterak Jindřich z Dubínowa k poznání boha přišel, dle Šmida VI. 813. b.
- Prawo a zřízení král. česk. V. 597.
- Prawo manské Karlšteinské V. 612.
- Prawo nowé útrpné a hrdelní Josefa II. V. 606.
- Prawo o mrawích a wedení domácím IV. 736.
- Prawo obnowené Morawy Ferd. II. V. 600.
- Prawo neb saud osprawednění, z něm. přel. V. 786.
- Prawopis český, od W. Hanky VI. 48. též od Fr. Kampelika VI. 61.
- Prawopis německý pro Něm. a Čechy, od K. Šádka VI. 55.

- Prawopis ruskočeský, od Ant. Puchmayera VI. 45.
 Prawopisemnost řeči české, od Wácl. Pohla VI. 40.
 Prawowec Patelin, přel. od Pluta VI. 602.
 Prawowec a sedlák, od Rautenstraucha VI. 607. m.
 Praxis spiritualis, přel. od Jiř. Fera V. 1385. h.
 Pražané, od Turinského VI. 646. c.
 Pražská příhoda III. 76.
 Pražské zimní ležení VI. 603.
 Pražský posel, od Tyla VI. 761.
 Pražští sládky, přel. od P. Šediwého VI. 608. II. g.
 Pře kněžstwa kalíšného, od J. Augusty IV. 1233. g.
 Pře rodopisní p. ze Šternberka, z Waldšteina i z Kaunic IV. 490.
 Preciosa, od Vogla VI. 673. 14.
 Přecinění kard. Glezle IV. 572.
 Předchůdce Morawopisu, od M. Tom. J. Pešiny z Čechorodu V. 274.
 Předložena a užitečné cwičení, přel. od Mich. Woj. Kruziusa z Krauzenberku V. 1425.
 Předložení o umučení p. n. J. Kr., od Mat. Krocina V. 720.
 Předložení tureckého legata Ebrahima Strotského, Poláka roz., před JWC. . . w Frankfurtě slowáckým jaz. učiněné IV. 298.
 Předmluwa Maffea Vegia Landenského na knížky své o maudrosti III. 208.
 Předmluwa i píseň tato zdržuje summu těch věcí, které zběhly se w král. česk. IV. 174.
 Předmluwa s prwním artikulem o náboženství a swátosti wečeře p., od JCM. Maxim. stvrzeném IV. 1292.
 Předmluwa před skaumáním po skončeném běhu zimním dne 13. dub., od Dom. Košťála VI. 719.
 Přednášeni, jak se na cholera nemocný ošetrowati a hlídati má, od M. Mikše VI. 1621.
 Přednešení J. Ex. nejw. purkrabího we shromáždění welikého wýboru české spořitelnice r. 1825. VI. 1242.
 Předpis služebný pro sprostého wojáka swobodníka a bubeníka c. k. pěchoty. . . přel. od T. Buriana VI. 1451. a.
 Předpis služby sprostého wojáka, desátníka, sedláře, kowáře a trubače při c. k. jízdě, přel. od T. Buriana VI. 1451. c.
 Předpisy české, od W. Hanky VI. 63.
 Předpisy rozkazní a prawidla, jak nakažení a rozmáhání dobytčího moru předejiti, vypuklý . . . obmeziti . . . VI. 1657.
 Předpowědění o milostné hwězdě IV. 776.
 Představení žiwotné J. Kr. V. 1246.
 Představení w prospěch, od Hella VI. 635. 16.
 Představení zběhu, který francouzské wyslanství we Widni dne 13. dub. 1798. způsobilo VI. 952.
 Předsudek, od Senkowského VI. 853.
 Přehled dějepisu a rozdilu učení a náboženství ewang. a římsko-katol. VI. 1870.
 Přehled leboslowí, od W. Staňka VI. 1474. b.
 Přehled literatury české VI. 1126.
 Přehled lučby čili hmotozpytu, od K. Ammerlinga VI. 1485. b.
 Přehled města Prahy z Petřína, od Jos. Šembery VI. 1023. a.
 Přehled mythologie u Řeků a Římanů VI. 1080.
 Přehled saucasný nejwvyšších důstojníkůw a auředníkůw zemských i dworských w král. česk., od Fr. Palackého VI. 978.
 Přehled statistický mistopisný Rakownického kraje, přel. od K. Hausmanna VI. 1154.
 Překlady z řečtiny, od Bawora Rodowského IV. 278.
 Překlady z autorů IV. 281.
 Přelaučský, wiz: Památka.
 Přemoz sebe samého, z lat. přel. od T. Černohorského V. 1483.; též přel. od Tob. Čakerta V. 1485. a.
 Přemyslowci, básen od Er. Wočela VI. 555. a.
 Přemýšlowání dwanáctero duchowních Filipa Kege- lia, přel. od Adama Plinowice z Skočowa V. 1419.
 Přemýšlowání k prawé pobožnosti, přel. od Paw. Lykaona Kosteleckého IV. 1905.
 Přemýšlowání na každý den celého roku, z něm. přel. od Balt. Pongrace VI. 2209.
 Přemýšlowání na křížové cestě VI. 2439., též od J. Rautenkrance VI. 2230.
 Přemýšlowání o na nebe wstapení Kr., od Mik. Gelenia Praž. V. 1376.
 Přemýšlowání o náramné kratičkosti a nestálosti wezdejšího žiwota IV. 1849.
 Přemýšlowání o osmeru blahoslawenství s wýkladem a naučením V. 1491.
 Přemýšlowání o přehorkém umučení a smrti p. J. V. 1506.
 Přemýšlowání o sedmi posledních slowich ukřížowaného Ježíše V. 1490.
 Přemýšlowání o smrtednosti, od Haw. Žalanského IV. 1874. f.
 Přemýšlowání o smrti V. 1487. b. — Dan. Tossana IV. 1869. a.
 Přemýšlowání o trpěliwosti křesť. a o netrpěliwosti V. 1487. a.
 Přemýšlowání o učiněném pokání V. 1460.
 Přemýšlowání o utrpení p. n. J. Kr., od Mart. Chlumeckého IV. 1866.
 Přemýšlowání o wečeři p., od Komenského V. 723. a.
 Přemýšlowání sedmdesatero, proč Římské kat. náboženství Augsburskému . . . předčeno býti má, od K. Wernera VI. 1777.
 Přemýšlowání (X) s modlitbami kajícími, od M. Sam. z Dražowa V. 1532. a.
 Přemýšlowání w modlitbách V. 139. 1503.
 Přemýšlowání a w pobožnosti se cwičení každého křesť., od Mat. Krocínowského V. 711. c.
 Přenešení sw. Norberta, od J. Sixta z Lerchenfelsu V. 1252. b.
 Přerow, wiz: Kniha.
 Pres boží, t. j. rozwážení slow Jeremiáše proroka V. 822.
 Přestrojení w Serailu, přel. od Heimbachera VI. 621. g.
 Prešpurk, wiz: Artikulowé, Nowiny, Zpráva.
 Přewrácenost křesťanů mnohých w káz. představená, od Fr. Jediného VI. 1940. c.
 Při zemi a w prwním poschodí, od Nestroje VI. 635. 17.
 Příběh hrdelní od r. 1571. IV. 1106. — z XVI. století, od M. Dworského III. 340.
 Příběh o král. české koruně VI. 942.
 Příběh šwedské hraběnky, od Sam. Čerňanského VI. 778.
 Příběh w Hallu V. 356. b.
 Příběhy (Příběhowé) a obrazy z cizích dilů swěta, od Fr. Maška VI. 877.
 Příběhy ba worské wojny o poslaupnost po smrti Max. Josefa, z něm. přel. VI. 935.
 Příběhy bibl. starého zákona pro mládež, od Jos. Chmely VI. 1881.
 Příběhy bibl., od Hřebeského VI. 1887. — od Wla- sáka VI. 1888.
 Příběhy (Příběhowé) Hildebrandství aneb pap. mocnářství, od Foity V. 392.

- Příběhy král. českého od l. 1575—1596., od M. Bydžowského IV. 432. b. 436.
- Příběhy král. českého za panování Ferd. I., od Jos. Zimmermanna VI. 974. a. — za panování Maxim. II., od téhož VI. 974. b.
- Příběhy mysl obweselující, z něm. přel. od Aug. Jiř. Suchánka VI. 1304. c.
- Příběhy náboženství Pikhartského, od J. Gallaše VI. 1107. a.
- Příběhy nezkušených dítek, od W. Krameriusa VI. 1286. c.
- Příběhy o změnách církví protestantských, z lat. přel. od Mart. Wolfa VI. 1111.
- Příběhy pro dcery české a morav., přel. od Rettigové VI. 836. a.
- Příběhy rozličné, od Hýbla VI. 814. c.
- Příběhy rozličné VI. 911. 1383.
- Příběhy star. i now. zák., z franc. přel. od J. Barnera V. 818.
- Příběhy Telemacha syna Ulyssowa, od Jawůrky VI. 789.
- Příběhopis bibl. VI. 1877.
- Příběh osmero pro rodiče i vychowatele, přel. od J. M. Pohořelého VI. 1347. b.
- Příbram, wiz: Hádání, Památky, Písně.
- Příbuzenství, přel. od Landfrasa VI. 640. 699.
- Příčin 70, proč žádný věrný Čech a cirkwe Kristowy pravý aud ... od užívání kalicha a krwe beránkové se odvěsti ... nemá V. 680.
- Příčin 50 ku poznání, proč sama wíra Římská kat. má býti wywolená, z lat. přel. V. 760.
- Příčin (VI) odrazujících kněží bratr. Příd. 153.
- Příčiny priznání mého, od J. Augusty IV. 1233. m.
- Příčiny, proč při kněžích českých kolleje Praž. není, od Augusty IV. 1233. o.
- Příčiny nesrovnání mého s bratřími, od Wojt. z Pernšteina IV. 1265. a.
- Příčiny jednoho pána mlad., proč od wíry pod obojí odstąpiil IV. 1351. b.
- Příčiny proti hodování a opilství ... od Pet. Jakobeiho V. 1481. a.
- Přídawek některých církewních a kůrowých písní V. 150. b.
- Přídawek rozličn. horliwých modliteb a písní V. 1653.
- Přídawek, totižto zpráva a ponaučení potřebné k pravému pokání. Příd. 118.
- Příhody a cesty Mart. Engelbrechta, přel. od Fr. Pohla VI. 840.
- Příhody a zkušnosti mládence, od J. J. Bajzy VI. 777. a.
- Příhody hrab. Beňowského, přel. od Sam. Čerňanského VI. 1052.
- Příhody Bertholda Angličana znamenitého VI. 998.
- Příhody Bianky Kapelly, přel. od Fr. Beera VI. 810.
- Příhody Edwarda Angličana VI. 832.
- Příhody francouzského wychowatele w Rusích, přel. od A. Hansgirga VI. 861.
- Příhody hrab. Jindřicha, od Stuny VI. 611. h.
- Příhody na cestě po dležanci, z něm. přel. od N. F. K. VI. 714.
- Příhody nešťastné k výstraze nezkušené mládeži, od Fr. Tomsy VI. 1287. a.
- Příhody o zpovědi, od Wolfganga Gella V. 753.
- Příhody pana Prásila VI. 885.
- Příhody princezky z Pontje, od W. Krameriusa VI. 806. b.
- Příhody J. Šmita kapitána angl., od W. Krameriusa VI. 995. a.
- Příhody smutné aneb jednání o sw. zpovědi, přel. od J. Kleklara V. 1190.
- Příhody Wácl. Wratislawu IV. 656.
- Příhody Žamputare, od J. Charwata VI. 821. b.
- Příchoz Němců z Ameriky, přel. od P. Šediwého VI. 608. a.
- Přijdeš mně tak, přijdu ti tak, od P. Šediwého VI. 608. c.
- Příjemnosti a břemena stawu kněžského, od Dom. Kinského VI. 2029.
- Příkázání božích deset IV. 1347.
- Příkázání boží čtwtvé, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 1372. o.
- Příklad o jistém zatwrdilém w hříších člověku a nesmírném nad ním milosrdenství božím V. 1194. 1449.
- Příklad odwołání odpadlství V. 713.
- Příklad wedení při u starého saudu zemsk. IV. 1136.
- Příklady (Příkladové) českých komedií V. 237. a.
- Příklady klasiků všech národů a časů, od Fr. Dauchy VI. 538.
- Příklady z všeobecné historie V. 257.
- Příklady ze sw. písem star. i now. zákona, od J. Bajzy VI. 1886.
- Příklady neb křest. mrawní učení w příkladech, od Polláška VI. 2233. 2243.
- Příkladů 25 českých k wyhotowení wšelikých písemnosti a potřebě při kanceláři VI. 1701.
- Primitiva latina cum interpretatione slavica etc., od Ondř. Plachého VI. 157.
- Principia linguae boh: prima V. 24.
- Princ a had, od Ernsta VI. 659. 3.
- Primská, wiz: Kázání.
- Principes pacis, wiz Kníže etc.
- Případnosti při dobytí Budínského zámku dojetí křest. padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazwané turecké slečny, z uhersk. přel. od Mich. Semiana VI. 781.
- Přípamatování strany neduhů dobytka w Rakausích, z něm. přel. od Hynka Rutha VI. 1635.
- Přípíjen (X) mládenecké o wěnce družičkám V. 486.
- Přípis kat. duchowenstwa k mistrům III. 693.
- Přípis listu, kterak při swatbě Henricia krále nawarského stalo se jest pozdwižení IV. 368.
- Přípis listu z Düsseldorfu IV. 571.
- Přípis mandatu Maxim. krále polsk. IV. 408.
- Přípis p. probostu Wyšehradskému IV. 1129.
- Přípisy, a listy Karla z Žerotína IV. 1130.
- Přípisy psaní posilacích c. k. auřadu děkanskému akad. Praž. IV. 1123.
- Přípisy a formy listů rozličných mark. morav. IV. 1151. 1152. 1153.
- Přípisy wšelikých listin, od Alb. Černohorského z Boskovic IV. 1143.
- Přípodobněn, w nichž mnohau spasitedlnau prawdu dospělejší mládeži w rozmawuwaních přednáši, od M. J. Sychry VI. 1311. d.
- Přípomínání, od Fejerpatakého VI. 422. a.
- Přípomnutí o smrtedlnosti naší lidské, od Jiř. Tešáka IV. 1892. b.
- Přípowědění kráľaw a mudrcůw IV. 700.
- Příprawa k smrti III. 886. — od Rosacia Hořowského IV. 1895. — přel. od Jiř. Ambroziusa V. 136. 1497.
- Příprawa k předpisům, od J. Urbana VI. 1259.
- Příprawa maličkých k zpovědi a sw. přijímání, od A. Hosity VI. 1330.
- Příprawa a rozmyslowání dítek, které ponejprw chtějí přistoupiti k sw. wečeři P. VI. 1754. 2104.
- Příprawa k wečeři P. VI. 2106.
- Příprawa pro dítky k sw. wečeři p., od Mich. Blažka VI. 2298. c.

- Příprava ku kázání pro obecný lid, ze Štafa přel. J. Iybl VI. 1943. b.
- Přírodopis, od Fr. Šira VI. 1468. — též od Filcika VI. 1469. — od W. Staňka VI. 1471.
- Přírodoskum neb fysika, od K. Šádka VI. 1487. a. Přírodozpytné částky, od Fr. Tomsy VI. 1477. a.
- Přírozenost truchlící, když Rakaus ozdoba a naděje, Alžběta Dobrotivá, zesnula, přel. od K. Tháma VI. 1043. b.
- Příručka pro učitele české literatury VI. 128.
- Příručka pro učitele lidu, od W. Stacha VI. 2112. a.
- Přísaha kr. Jiřího III. 399.
- Přísaha kněží pod obojí IV. 565.
- Příslovi P. Smil. Flašky II. 23.
- Příslovi Šalomounova III. 589. IV. 1195. 1196.
- Příslovi, od Mat. Čerwenky IV. 27.
- Příslovi česká V. 42. též od J. Jawornického VI. 1303. c.
- Příslovi slowanská, od Fr. Čelakowského VI. 144.
- Příslovi česká a slow., od Rybayho VI. 145.
- Příserný ženich, od Irwinga VI. 853.
- Přítazeni Matiaše rak. do Čech IV. 443.
- Přítel v nauzi, od Bäuerle VI. 635. ff.
- Přítel lidu, od Krameriusa VI. 730. b.
- Přítel mládeže, wedením L. Zieglera, Ant. Stranského VI. 1260.
- Přítel domácí (kalendář), od Ohérala a Mikšička od r. 1844 VI. 1437.
- Přítomnost boží, z lat. přel. V. 1403.
- Privilegia mark. moraw. 970.
- Privilegia monasterii Doxanensis V. 405.
- Privilegia některé staré moraw. IV. 969.
- Privilegia pánůw Nowoměstských, od Ferd. III. V. 316.
- Privilegia regni Bohemiae III. 469.
- Privilegia a swobody města Pardubic až do Karla VI. V. 308.
- Privilegium cis. Fridricha II. 101.
- Privilegium o kšaftování kněžském IV. 528.
- Přiwítání bohu wěrným a milým Čechům, od J. Rosacia V. 363. b. 887.
- Přiwítání od poddaných swé wrchnosti, od Jos. Kofary VI. 367. d.
- Přiwítání J. Ex. purkrabího p. Fr. z Kolowrat u příležitosti nawštívení škol českých na panství Plzeňském, od Sedláčka VI. 424.
- Přiwítání JCM. Frant. I. a Karoliny do Prahy VI. 476.
- Přiwod k dobromluvnosti slowanské VI. 3796.
- Přízeň malých, přel. od Kubelky VI. 667.
- Příznání summowní k učení křest., od J. J. Sedlčanského IV. 1452.
- Process inquisitorni skrze zamord. 12letého syna jistého žida V. 605.
- Processi české. Příd. 110.
- Proč přijímáme pod dvojím způsobem, od Husa III. 608. p.
- Proč naše oddělení jest . . . od jednoho bratra III. 661.
- Proč a proto při umění početním, od J. N. Josefa Filziga VI. 1395.
- Proč jsem katolíkem? od J. V. Jirska VI. 1856 c.
- Pročby Kristus pán neráčil wyswědčiti chleba a wina . . . III. 875.
- Prodané spaní, od Hafnera VI. 692.
- Prohlášení cis. Ferd. a kr. Maxim. s strany přiwítání pod obojí IV. 541.
- Prohlášení o sjednocení Šwejcjarůw, od B. Dlabče VI. 953.
- Prohlednutí páně V. 1191.
- Procházka, wiz: Propěw, Wděk.
- Prohowsy české VI. 723.
- sw. Prokop, wiz: Dewitník, Chwaločec, Jiskra, Památka, Píseň, Pobožnost, Slawiček, Žiwot, Žiwotopis.
- Prokop bratr, wiz: Psaní.
- Prologowé sw. Jeronyma II. 126.
- Proměna starého člověka skrze uwažování čtyř posledních věcí, z. P. Wil. Stanihursta přel. V. 1495.
- Promluwa učitele k dítkám při nastaupení arůadu jeho (Dušek) VI. 726.
- Promluwa k dítkám na začátku škol, od Stranského VI. 726.
- Promluwa při školní konferenci r. 1838, 1840, 1841, 1842, od Wacka, r. 1843 od Šolce VI. 726.
- Promluwa k weškerému učitelstwu wik. okresu Kopidlenského, od Wacka VI. 926.
- Promluwení pohřební při pohřbu p. Ad. Slawaty z Chlumu a Košumberka, od Tha. starš. Mezřického IV. 1720. a.
- Promluwení o swornosti církwe, od M. Sam. Martinusa z Dražowa V. 698. f.
- Promluwení ku p. mistru Sam. z Dražowa, od Mat. Krocínowského V. 711. b.
- Promyslný posel, od K. Amerlinga VI. 1585.
- Promtuarium parvum medico - practicum V. 588.
- Pronásledowání diwadla, od Kawky VI. 601.
- Propěw na den umístění p. Woj. Procházky za kanowníka čest. na Wyšehradě VI. 454.
- Propowědění z sw. písma a sw. otců III. 839.
- Propowědění Šalomounova IV. 3. Králůw a mudrcůw IV. 700.
- Propowědi w kron. Pulkawy II. 56.
- Propowědi rýmowané nábožnosti, mravnosti a maudrosti, od J. K. Kamaryta VI. 1376.
- Propowědi 365 z učení o mrawích, powinnostech, ctnosti atd., od K. Fejerpataký-ho VI. 28.
- Propowidky mravné s příklady, od Ilanke z Hankenšteina VI. 1294.
- Propowidky mravné a podobenství na obdarowání školní mládeže od M. J. Sychry VI. 1311. c.
- Proroci a kniha Tobiáše III. 578.
- Prorocwti Jiř. Fera o utrpení p. Kr. V. 1385. f.
- Prorocwti Jak. Hartmana z Durlachu IV. 793.
- Prorocwti Hildegardis III. 907.
- Prorocwti Jezaiaše, od Joach. Kalinky V. 827.
- Prorocwti Dra. Kampa III. 903.
- Prorocwti sw. Methudia IV. 802. g.
- Prorocwti J. Rosacia o znamenich den sandný předcházejících IV. 777.
- Prorocwti slepého mládence III. 909.
- Prorocwti Sofoniáše III. 594.
- Prorocwti Sybilly o král. českém III. 911.
- Prorocwti desíti Sybill IV. 798.
- Prorocwti Sibyllino Šalomounowi IV. 802. c. f.
- Prorocwti o české zemi III. 908.
- Prorocwti o zlém přijíání majicím w r. 1490, 1500. III. 906.
- Prorok české koruny III. 51. β.
- Prorok Isaiáš, Jeremiáš a Daniel II. 117.
- Prorokowé a knihy Machabejských V. 652. b.
- Proroky falešné kterak každý poznati může. Příd. 111.
- Prorba farářů Praž. konsistoře pod obojí IV. 562.
- Prorba w nowě narozeného nemluwačka jeho rodičům, od Boh. Tablice VI. 1614.
- Prorba apoštolská, kázání od Mat. Bláhy VI. 2045. b.
- Prorba proti všemu zlému. Příd. 115.
- z Proseče Jan, wiz: Monumentum.
- z Proseče Tomáš, wiz: Památka.
- Prosek, wiz: Wěk.

- Prostějow, wiz: Kniha, Knihy.
 Prostěradlo hrobové p. n. J. Kr. V. 1607.
 Prostota wenkowská, od Töpfera VI. 635. II. 2.
 Prostředek mocný Marii na umučení jejího božského syna nejbolestnější matku . . . ctíti a chváliti . . . V. 1639.
 Prostředek oheň dokonale a jistotně uhasiti, z šwed. přel. od Mart. Hollaura VI. 1479.
 Prostředek, jak i ze špatných a suchopárných polí žiwná a dobytku příjemná píce w hojnosti dostat se může, přel. od Fr. Tomsy VI. 1528.
 Prostředek chemický w jedné hodině z celého domu stinky wypleniti, z angl. přel. od Rotha VI. 1576.
 Prostředkové a výminky, podlé kterýchžto mezi cis. Rudolfem a Achmetem příměří a pokoj 20letý zawřen jest IV. 362.
 Prostředkové w čas mörové rány V. 575.
 Prostředkové kat. duším pomocné od Jir. Fera V. 1385. b.
 Prostředkové (II), kterak člověk w stálém zdraví život svůj prodlaužiti a nejjistěji zbohatnauti může, přel. z něm. od J. Hýbla VI. 1197.
 Prostředkové k zahánění much, štěnic, molů ze šatnic atd. VI. 1577.
 Prostředkové domácí naproti rozličným wnitřním i zewnitřním nemocem VI. 1591.
 Prostředkové proti pádu howězího a owěšho dobytka, přel. od B. Dlabče VI. 1642
 Protestací sw. Karla Bor. V. 186.
 Protestant proti snášeliwému císaři swému wděčný, přel. o J. Straky VI. 1099., od Lešky VI. 1108., od J. Hrdličky VI. 1109.
 Proteus felicitatis et miseriae czechicae, od Fr. J. Flor. Hammerschmida V. 230.
 Proti alchoránu, od Bart. Dworského IV. 1237.
 Proti bludům některým před tisíci lety odsauzeným, od Blaž. Nožičky IV. 1282. a.
 Proti Hrabovským, od Augusty IV. 1233. b.
 Proti kněžím, jižto zakládají wiru swú w wido-myh wěcech. P říd. 112.
 Proti morděřské a laupežné roty sedlákůw Mart. Luter. P říd. 113.
 Proti moru od Ad. z Winoře IV. 1842. a.
 Proti přijímání pod obojí, od Šimona z Tišnowa III. 612.
 Proti ustanowení a nálezkóm lidským. P říd. 114.
 Protichůdci od W. Nebeského VI. 558.
 Protiwenstwi církwe české, wiz: Historie.
 Protiwenstwi na bratřích přišlá skrze swědectwi Ležkowo III. 690.
 Proukázání summowni prawdy boží menšího katechismu, od Ad. Wolfa IV. 1456. 1543.
 Proukázání newinnosti těch, kteří se k Augšpurskému wyznání připojují V. 804.
 Proukázání míst, na kteráž se odwołává newinný odpadlec, od M. Markowice VI. 1765. b.
 Prowázek třipramenný, od Jana Husa III. 608. c.
 Prowázek luěný, plný tajemstwi Ezechiele widění . . . od Fr. J. Swobody V. 909 a.
 Prowázek tří pramínkůw, od Fr. Ign. Gregora V. 987 d.
 Prowázek trojnásobný wěčné čistoty V. 1008.
 Prowázek trojnásobný ze čtyřmécitma dobrodini rodičky boží V. 1400.
 Prowedení z zákona božšho, že confessi česká prawá Augšpurská na pewném gruntu písma sw. založená, od Mat. Krocínowského V. 711. a.
 Prowolání k národu českému, od J. Rautenkrance VI. 950. c.
 Prowolání k autrpným srdcím o potřebnosti špitálu, od F. Aloys. Skuherského VI. 1606.
 Prowolání Čecha k swým krajanům w čas hrozícího nebezpečenstwi asiatské wrhawé auplawice VI. 1623.
 Prozpěwowání radostné na skále spasení od církwe ewang. w Skalici na den poswěcení chrámu, od Mart. Laučka VI. 223.
 Prsten nebeský, zlatý, modlitby VI. 2319.
 Prsteny, od Klicpery VI. 644. β. II. c.
 Průběčka užitečně kratochwilě ze známosti přirozených wěcí, od Mich. Kadaně VI. 1462.
 Průpowědi, přísloví a psaní br. Janka Klenowského, nazwaného Palečka III. 105.
 Průpowědi 365 z učení o mrawich, powinnostech, ctosti a náboženstwi . . . VI. 1350.
 Průšková, wiz: Píseň.
 Prut Jessejský w prostřed země české w Staré Boleslawi wyrostlý . . . neb obrazu záračného nejsw. p. Marie Starobolesl. půwod a sláwa . . . od J. Wácl. Staidla z Greifenwerthu V. 1209.
 Průwod pohřební p. Ludwika Běchyně z Lažan V. 356. h.
 Průwod truchliwý a žalostný po všech tureckých zemích přičinaw welké ztráty wykonaný VI. 1070.
 Průwodce po Čechách, od Alex. Dundra VI. 1149. b.
 Průwodce po biskupstwi Králowéhradeckém, od J. M. Krále VI. 1152.
 Průwodce k pastýřské opatrnosti, od W. Webersíka VI. 2124.
 Prwotiny pěkných umění, od J. Hromádky VI. 734.
 Prwotiny služeb božích w nowém chrámu ewang., od Mich. Semiana VI. 1990.
 Psalmové a písně k Dawida IV. 52.
 Psací stolek, od Kotzebue VI. 662. b.
 Psaní bratrská kr. Wladislawowi III. 140.
 Psaní rozličné z Fr. Petrarchy, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204 f.
 Psaní pánů morawských k pánům českým o bratry III. 421.
 Psaní pp. stáwu městského pánům s strany swobod III. 456.
 Psaní cis. Sigmunda III. 479.
 Psaní (XVII) o zášti mezi Jindřichem z Dubé a Pet. Malo wcem z Pacowa III. 480.
 Psaní rozličných osob od r. 1396—1440. III. 481.
 Psaní od r. 1448, 1449. III. 483.
 Psaní kr. Jiřfinu z m. Viterbie III. 492.
 Psaní p. Wiléma z Pernšteina III. 497.
 Psaní (X) staročeských III. 498.
 Psaní některá p. Wácl. Wlčka z Čenowa III. 499. a.
 Psaní Lwa z Rožmitála III. 499. b.
 Psaní k Laodicejským III. 606.
 Psaní p. Wilémowi Zubu o postu III. 630.
 Psaní bratřích českých Rokycanowi III. 643.
 Psaní (II) bratřích českých III. 646. 651.
 Psaní bratřích českých mistrůw Praž. III. 651.
 Psaní proti nárkům od jed. bratr. III. 657.
 Psaní bratřích česk. Pražanům, též městóm král., též k Stanislawowi III. 664. a. b. c.
 Psaní bratřích králi Wladisl. III. 665. 666.
 Psaní starších k bratřím a sestřám III. 669.
 Psaní pp. Chocenským III. 670.
 Psaní Mik. Kromčřížskému od bratřích III. 671.
 Psaní mistrůw Praž. proti bratřím III. 678.
 Psaní kněze Wita z Krupě III. 689.
 Psaní ku brat. česk. III. 696.
 Psaní k správě bratřím III. 697.
 Psaní bratřích ku králi I. 1484. III. 700.
 Psaní bratra Prokopa III. 704.

- Psaň o moci swěta a přísaze III. 705.
 Psaň o p. Bohu a o wíře prawě křesť., od Wawr. Krasonického a br. Prokopa III. 707.
 Psaň z Čech bratřím do Multawy III. 711.
 Psaň mistra Jana, lékaře, o tom, že není opětowati křtu potřebí III. 712.
 Psaň proti odtržencům, od W. Krasonického III. 713. a.
 Psaň (III) bratřůw, od r. 1496. III. 717.
 Psaň bratřím z Wlach učiněné III. 727.
 Psaň z Wlach mistru Jiříkowi do Prahy III. 727.
 Psaň br. Michala starého swatě paměti o důwěrnosti . . . III. 728.
 Psaň o přísaze, od br. Lukáše III. 729. a.
 Psaň bratřím Turnowským, od br. Lukáše III. 729. b.
 Psaň p. Kawkowi na Štěkně, od br. Lukáše III. 729. c.
 Psaň Hradeckým, Orebským a Pardubským III. 731.
 Psaň P. Sigmundowi od Tůmy Přelaučského III. 735. a.
 Psaň br. Lukáše p. M. Hawlowi do Austi III. 736.
 Psaň od bratřích skrze bratra Lukáše III. 737.
 Psaň, w němž se očišťuje od nářku křiwého br. Waw. Krasonický III. 741.
 Psaň Prokúpkowi w Litomyšli, od Waw. Krasonického III. 741.
 Psaň (II) od brat. Lukáše III. 743.
 Psaň bratřím z Čech bratřím do Morawy III. 745.
 Psaň o moci swětské, od br. III. 747.
 Psaň bratru Waw. Krasonickému, od Tůmy Přelaučského III. 487.
 Psaň proti brat., od kn. Jiřho Kwintíka III. 749. od kn. Lipenského III. 750.
 Psaň o požíwání těla a krwe p. J. Kr. panu Kawkowi, od br. Lukáše Praž. III. 761. a.
 Psaň k br. Benešowi Baworynskému z Baworyně, od Lukáše Praž. III. 761. b.
 Psaň bratřská III. 763.
 Psaň Mik. Jurešiče ku kr. Ferdinandowi IV. 239.
 Psaň Ladisl. star. z Lobkovic IV. 242.
 Psaň Sigm. z Šellenberka IV. 243.
 Psaň sult. Amurata Sig. Batorymu IV. 339.
 Psaň Jana Aventrota králi hispansk. IV. 378.
 Psaň Hanuše Frid. saského stawům král. českého IV. 422.
 Psaň kurfiršta saského arcikníž. Matiašowi IV. 444. 1057.
 Psaň bratřím kr. Ferdinandowi IV. 524.
 Psaň Matiaše II. stawům král. česk. IV. 570.
 Psaň k otcům a bratřím tovaryš. Jež. IV. 588.
 Psaň Jana Fölka IV. 645.
 Psaň k auřadu děkanskému akad. Praž. IV. 1057.
 Psaň rozličná cis. Maxim. a Rudolfa IV. 1124. 1125.
 Psaň bisk. Stanislawa Olomuc. IV. 1134.
 Psaň Šeb. Freitag a z Čepirohu IV. 1145.
 Psaň sboru Litomyšlskému, od J. Augusty IV. 1233. f.
 Psaň od bratřím IV. 1257.
 Psaň kněze . . . ke swým jednowěrcům pod obojí IV. 1264.
 Psaň Mart Wolnického Čejkowi IV. 1299.
 Psaň denemarských i norwedských študentůw IV. 1379.
 Psaň sw. Augustina Donatistům IV. 176.
 Psaň k lidu božím w jed. bratr. V. 381.
 Psaň o blahoslawenství dítek V. 502.
 Psaň od Kateř. z Waldšteina manž. Karla z Žerotína V. 647.
 Psaň počtické, od Dlabače VI. 565.
 Psaň pro takowě panny, které již dávno sobě winsowaly, aby wdané byly VI. 591.
 Psaň Ilasensteinowa, od Klicpery VI. 644. β. II. b.
 Psaň z Islandu, pow. přel. od Filípa VI. 763 b.
 Psaň jednoho Pražana k swému dobrému příteli do N...G...s strany dobré powahy p. bisk. Králowěhrad. VI. 1098.
 Psaň k obraně ewang. učitelů, od W. Stacha VI. 1105.
 Psaň o velikém blahoslawenství dítek a malých lidí VI. 1282.
 Psaň k obraně ewang. učitelů a swobodného učení ewang., od W. Stacha VI. 1787.
 Psaň p. K. L. z Halerů o swém nawrácení do římské cirkwe VI. 1830.
 Psaň Mikuláše biskupa Tábořského do Prahy stranám kn. Mart. Morawce Příd. 121.
 Půhony a nálezy práwa zemsk. Olomuc. III. 330.
 Půhony a nálezy saudu manského bisk. Olomuc. II. 106.
 Půhony a nálezy mark. moraw. III. 297. 318. 331.
 Půhony a nálezy III. 320.
 Půhony a nálezy od r. 1475—1515. III. 476.
 Půhony a nálezy od r. 1464—1560, od r. 1475—1578, od r. 1494—1540, od r. 1503—1547, od r. 1528—1552, od r. 1535—1556, od r. 1535—1609, od r. 1568, od r. 1594, od r. 1595. IV. 1103. a—l.
 Půjčka za odpátku, od Štěpánka VI. 635. h. II.
 Pulín, wiz: Werše.
 Punkta některá králowně Johanně, od Jošta z Rosenberka III. 119.
 Puritáni, přel. od W. Špinky VI. 887.
 Půst tělesný, od Bart. Paprockého IV. 1365. b.
 Pustiny Swatojanské, od M. Jana Paukara V. 161.
 Pustý zámek, od Nierce VI. 883. X.
 Půtky měšťanů Budějowických III. 171.
 Putowání Lwa z Rožmitálu skrz Něnce a t. d. III. 193.
 Putowání k božím hrobu, od J. z Lobkovic III. 199.
 Putowání sw. Pawla, od Sixta z Ottersdorfu IV. 641.
 Putowání do Jerusalema IV. 644.
 Putowání sw. na wšeké sw. biblí obojího zákona, přel. od Ad. z Weleslawina IV. 650.
 Putowání z Čech do Benátek a země sw., od Krist. Haranta IV. 659.
 Putowání k sw. Cyrilowi a Strachotě, od Jos. Bílowského V. 1199, též V. 1310.
 Putowání do Afriky, od Nierce VI. 883. XII.
 Putowání do sw. země, z něm. přel. od J. Křečka VI. 1007.
 Putowání. Příd. 122.
 Půwod pp. Haugwiců z Biskupic III. 175.
 Půwod a začátek Marianské kaple nad Mniškem VI. 2149.
 Půcha žiwota, od Šim. Lomnického IV. 689. e.
 Půcha předchází pád, od Nierce VI. 1372. b.
 Pyremonius, wiz: Počiná se etc.
 Pytláci, přel. od Tyla VI. 673. 13.
 Pytláci, přel. od J. W. Sommera VI. 1358. a.
 Pytláci, přel. od J. P. Dewitského VI. 1360. b.
 Quatuor ad partes mundi III. 63.
 Querela, t. j. nařikání králowství uherského IV. 364.
 Ráb, wiz: Nowiny, Partikulář.
 z Rábšteina Prokop, wiz: Dopisy.
 Račinka aneb poukázání k nerozumnému wychowání dítek, od Salcmanna VI. 1263.

- Řád akcisiw V. 623. a. b.
 Řád apothekářský, od Ad. Zalužanského IV. 877. b.
 Řád celní a státního monopolu VI. 1683.
 Řád sw. cistercienský, od Quid. Bleiweize V. 1001.
 Řád sw. cistercienský w Sedlici V. 475.
 Řád církevní w děkanství Brodském IV. 586.
 Řád církevní na panstwach Swětłowském
 IV. 552.
 Řád cirkwe jed. bratrské, od Komenského V. 379. a.
 Řád hašení ohně pro Malé m. Pražské V. 620.
 Řád horní cis. Rudolfa II. IV. 959.
 Řád JCM., jakby se w městech Praž. jedenkaždý chowati měl IV. 949.
 Řád, jak se jedenkaždý w prodejích a kupování i placení čeledi nádenní w král. českém chowati má IV. 950.
 Řád klášterní pro klášter Brněnský sw. Anny IV. 585.
 Řád mincovní III. 406.
 Řád práwa zemského II. 85.
 Řád právní hrdelní Marie Theresie V. 607.
 Řád Pražské nakaženosti V. 580.
 Řád saudní hrdelní Josefa II., přel. od Jos. Zlobického VI. 1673.
 Řád sedlský IV. 964.
 Řád služebníků, nádenníků a řemeslníků, od r. 1547. IV. 940.
 Řád stawu panského III. 419.
 Řád w městech Praž., jak se řemeslníci, handlěři atd. chowati mají V. 614.
 Řád weselí swatebního VI. 1068.
 Řád všeobecný při zběžích věřitelů, přel. od Zlobického VI. 1665.
 Řád saudní, přel. od Zlobického VI. 1664.
 Řád školní pro české normální, hlavní a triviální školy VI. 1663.
 Rada otce k synu II. 57.
 Rada Jana Sm. Flašky II. 58.
 Rada w šelikých zvířat III. 71.
 Rada k kr. Jiřímu o zlepšení kupectwí w Čechách III. 219.
 Rada w moci swěta postaweným lidem III. 698.
 Rada služebníkům při dwore IV. 678. c.
 Rada o wiru a náboženství IV. 1392.
 Rada ducha sw. proti radě dáblowě IV. 1808.
 Rada, jakby se člověk w uznání swých hříchů chowati měl, od Zig. Crinita IV. 1854. b.
 Rada Kaš. Šopia hispanskému králi, přel. od Paw. Pistoriusa V. 493.
 Rada Ezechiele Bantschnera, jak by se chudí lidé w čas morowé rány zachowati měli V. 578.
 Rada zdravá, lékařská, podávající . . . lékařství na větším díle domácí . . . od Jana Tonsora (Barwřře) V. 589.
 Rada w obzvláštních přiběžích, od Ond. Hartla VI. 1182.
 Rada dobrá w potřebě, od W. Krameriusa VI. 1191. od W. Štulce VI. 1217.
 Rada dobrá slowanským wesničánům pokrmy proste, laciné a chutné připrawowati, od Rettigowě VI. 1504. a.
 Rady a prostředky proti neduhům a pádu domácího dobytká, od Alb. Toegla VI. 1651.
 Rada bratrská na mě vlastence, aby swé milé dítky krawsk. osypkami štepowati dali, od J. K. Jaroše VI. 1613.
 Rada lékařská pro těhotné, od Galaše VI. 1631.
 Rada Ezech. Bautssera, Příd. 2.
 Rada Woldřicha Muškula, máli kdo utíkati před morem. Příd. 80.
 Rádce pro učitele k předpisům, přel. od J. Urbana VI. 67.
 Rádce pro školní čekance, pomocníky a učitele, přel. od Ant. Kunga VI. 1257.
 Rádce w hodinách k psaní, přel. od J. Urbana VI. 1366.
 Radislaw a Blanka VI. 867.
 Raditel wěrný rodičů, dítek, pěstunů a učitelů, od J. L. Zieglera VI. 1261.
 Radlice, wiz: Inwentář.
 Radnice, wiz: Pořádek.
 Radost jubilná století sw. Ignacia Lojoly řeholi V. 461.
 Radost Syona Maglodskeho, od J. Hrdličky VI. 201. b.
 Radost poddaných o slawnosti rodin swého zeměpána, přel. od Stuny 611. o.
 Radosti (X) p. Marie II. 35.
 Radosti (VII) p. Marie II. 36.
 Radování Libunské cirkwe, když J. bisk. Excel. p. W. L. Chlumčanský w ni birmowati ráčil, od A. Marka VI. 407. a.
 Radování newianých dítek, od Ryby VI. 498. b.
 Radovánky newinných dítek o wánocích, od J. J. Ryby VI. 1293.
 Řádu (XII) rytířů božích obojího pohlawí, od Jeronyma Zikm. Fialy Budinského V. 1257.
 Rařka česká stawu duchownímu a náboženství, od Pet. Swětkeho V. 347.
 Rachel w Rámě oplakávající syny swé V. 819. 1197.
 Ráj duše II. 82.
 Ráj rozkošného naučení o jistých znameních synů božích, od J. Opsymatesa IV. 1419. b. 1894. b.
 Rakausy, wiz: Děje, Poznamčení, Wypsání.
 Rakownik, wiz: Mistopis, Přehled, Slowo, Zwon žalostný.
 Ratibor, wiz: Zřízení.
 Ratolest winní sw. Anežka Poličanská V. 1331.
 Rausinowský, wiz: Knížka.
 Raytolar, wiz: Památka, Zpěw.
 Řebka, wiz: Reč.
 Řebřík Jakoba, od J. J. Hubatia z Kottnowa V. 988.
 Řebřík Jordana, od Rešátky IV. 1288. c.
 Řebřík kajících sw. Bernarda IV. 1772. b.
 Řebřík nebeský, přel. od Jak. Colense V. 1383. d.
 Řebřík rajský, od Fr. Slywara V. 1416. — Příd. 156.
 Řebřík 34 stupňů V. 1459.
 Recept proti 11 neduhům III. 282.
 Recept proti krátkosti žiwota, weršowně wyjádřil Mat. Šulek VI. 209.
 Recepty proti rozličným neduhům V. 584.
 Recipe duchowní proti morowé ráně, od J. Hynka Dlahuhovského V. 98. c.
 Řeč br. Bernarda o hospodářství III. 252.
 Řeč od Blažeje Borowskeho IV. 1617. c.
 Řeč Jak. Bosueta o jednotě cirkewní přel. VI. 1998.
 Řeč (pohřební) Jana Leop. Cippeliusa nad Marií Terezií VI. 2073.
 Řeč Johanidesa Danhela IV. 1724.
 Řeč J. Daubrawského při pohřbu p. A. Šlechty VI. 2095.
 Řeč Sam. Ferjenčika při příležitosti úvodu Sam. Tomášika do cirkwe ew. Chyžnarské VI. 2067. a. při založení wěže chrámové w cirkwi ewang. Jelšawské VI. 2067. b. při založení chrámu cirkwe sw. Baikowské VI. 2067. c. w den památky posvěcení chrámu ewang. Jelšawské VI. 2067. d.

- Řeč J. Grusa při pohřbu D. J. Karla Sermannua VI. 2090.
- Řeč J. Hawelky o znovu stavení chrámu božního těla na Winici, jinak Oreb w Třebechowicích VI. 2049. a. b.
- Řeč Štěp. Hollai-ho ke cti Mich. Institorisa Mašovského.
- Řeč Kaš. Hrdličky držaná při jubileum kněžském J. Kauckého VI. 2033. a.
- Řeč Hurbana při posvěcování nově zřízené školy na Košaříčkách VI. 2069.
- Řeč Theod. Charwáta o starosti a péči rodičův VI. 1986.
- Řeč Pet. Chelčického na zjevení sw. Jana III. 648. b. téhož na 13 kop zjevení III. 851.
- Řeč Pet. Jakaubka o odpustcích VI. 2043. při pohřbu pastýře osady Činowské VI. 2089.
- Řeč Pet. Jerabka při slavnosti wysvěcování školního stavení we Wepřku VI. 2039.
- Řeč Kollára při posvěcení nově woleného superintendenta p. J. Šeberini-ho w chrámě ewang. buda-pešských VI. 2037. e.
- Řeč D. Krudyho ke cti D. Mich. Institorisa VI. 2081.
- Řeč Eliáše Láního na pohřbu hrab. Jiřího Turza IV. 1721.
- Řeč Ond. Lastny-ho při posvěcení chrámu ewang. w m. Skalici VI. 2012.
- Řeč sw. Pawla o starém člověku. Příd. 135.
- Řeč Wil. z Pernšteina o správě země III. 428.
- Řeč Basilia o závistí, přel. Nikol. Perotus III. 871.
- Řeč Zlatoustáčka o modlitbě, přel. Paw. Pistorius IV. 1779. a.
- Řeč sw. Řehoře, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme III. 870.
- Řeč Bened. Richtera při pohřební slavnosti JCM. Frant. I. VI. 2097.
- Řeč swob. p. z Rotenburga na neděli 22. po sw. duchu VI. 2035.
- Řeč Jos. Růžičky při svěcení slavnosti 50letého manželství swých rodičův... VI. 2072.
- Řeč Fr. Štarka při 50leté slavnosti p. J. Mich. Závka, farního učitele w městysi Miroticích. VI. 721.
- Řeč hrab. Jos. z Thunu k poddaným swým VI. 1183.
- Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy, od Getlicha VI. 2003. d.
- Řeč od Wacka držaná při svěcení praporce země obránců VI. 724. — u hrobu p. Řebky, učitele Kopidlenského IV. 726.; téhož na slavnost sw. Wáclawa VI. 2042. a. — při pohřbu hraběny z Šliku VI. 2087.
- Řeč Fr. Lid. Wamberka při infulaci p. Ferd. Hausy VI. 2036.
- Řeč K. V. Weingra na popravním místě po odpravení Fr. N. VI. 2092.
- Řeč J. Windyše w čas cholery VI. 2055.
- Řeč K. Wrány při pohřbu knížete Karla ze Šwarzenberga VI. 2088.
- Řeč, od W. Zahrádnika při svěcení památky na bojovišti blíž Chlumu, z Eylrtá přel. VI. 2034.
- Řeč Jana Zlatoustého proti lakomcům IV. 1775.
- Řeč Jos. Hug. Zuebra z Nordhěyma při oběti zákona, kterauz w 50. roku opětoval D. H. P. Nicefor Enzman... VI. 2040.
- Řeč o sw. Marii Magd. u hrobu p. stojící, přel. od Paw. Zateckého IV. 1781.
- Řeč Daw. Zlutičkého o častém rozjímání Lodičky Kr. p. IV. 1660.
- Řeč na neděle a swátky II. 131.
- Řeč o božím těle II. 156. III. 874.
- Řeč čtená od jedné paní w shromáždění obce Praž. III. 615.
- Řeč k swátku slaw. wzkříšení Kr. p. III. 847.
- Řeč o prawém pokání III. 874.
- Řeč o jednom králewici jménem Josafat III. 899.
- Řeč o lásce k vlasti VI. 6.
- Řeč Pražských městských wolenců na den installací kr. purkmistra Jind. Nenbera, z něm. přel. VI. 720.
- Řeč představeného obce we Šweycarích při zakládání společnosti střídmych VI. 1212.
- Řeč pohřební po ze swěta odjiti Leopolda II. VI. 2076.
- Řeč a zpráva o těle božím. Příd. 134.
- Řeč při příležitosti prouwowané hry „Jaroslav a Blažena,“ od J. Štěpánka VI. 421. a.
- Řeči od Bartholomeidesa, z Zollikofera přel. VI. 2214.
- Řeči p. n. J. Kr., od J. Ditricha VI. 1904.
- Řeči (pastýřské), od Kaš. Mel. Hrdličky VI. 1932.
- Řeči Mich. Chmely V. 833.
- Řeči (pastýřské), od Pet. Jakaubka VI. 1948.
- Řeči sw. Jeronyma o ctnostech VI. 1736.
- Řeči Paw. Jakobeiho V. 768.
- Řeči (chrámovní) L. Jesenského VI. 1969.
- Řeči (IV), od S. K. Macháčka z M. T. Cicerona proti Katilinowi přel. VI. 922. b.
- Řeči Ond. Maršofera VI. 1939.
- Řeči Ond. Plachého VI. 1291.
- Řeči (duch.) Fr. Urbana Polanského VI. 1979.
- Řeči mistra Pfibrama III. 706. c.
- Řeči starých filosofů, od Bawora Rodowského IV. 681. 852.
- Řeči (pohřební) Gersona Šoltheise VI. 2100.
- Řeči Fr. Al. Wacka VI. 1935. b.
- Řeči (homiletické) Vinc. Zahradníka VI. 1915. a.
- Řeči boží IV. 1206.
- Řeči boží starého zákona IV. 706. 1602. 1628. 1629.
- Řeči boží k swátkům wročním. Příd. 136.
- Řeči, modlitby a básně wztahující se na slavnost milost. léta cirkwe ewang. Pečtansko-Budínské VI. 2065.
- Řeči na příkázání šestero páně psané IV. 1577.
- Řeči písma sw. o člancích náboženství křesť. VI. 1806.
- Řeči, písně a básně k svěcení 50letého milost. léta VI. 327.
- Řeči příležitostně, když Hamaljar za superintendenta wyzdwižen byl VI. 2009.
- Řeči školní w Příteli mládeže od T—la VI. 725.
- Řeči z hlubokých mudrcůw IV. 270.
- Řeči a epístoly a ewangelia na wšecky neděle a swátky přes celý rok VI. 1728.
- Reflexiones sanctae singulis per mensem diebus, od Ant. Koniáše V. 1510. a.
- Reformatio Hussi et vindiciae Žižkianae, od Sam. Mart. z Dražowa V. 374. a.
- Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, von Trnka VI. 135. c.
- Regiment spráwy owčieho dobytku, od Alše Knoblocha IV. 862.
- Regiment neb sprawování owčieho dobytku V. 562.
- Regiment zdrawí, přel. od Ad. Hubera z Riesenbachu IV. 889.
- sw. Regina, wiz: Žiwot.
- Registra aukzá králowská III. 332.
- Registra černá III. 333.
- Registra domu Rožmberského IV. 1111.
- Registra hlavních wšelijakých příjmůw Pražských mlynářůw V. 306.

- Registra listů posilacích, od cis. Ferdinanda II. IV. 1115.
- Registra majestátů a jiných listů od r. 1531—1570., od r. 1564—1566. IV. 1114.
- Registra obnowování raddy Menšího m. P. V. 322.
- Registra podkomořská IV. 1112.
- Registra příjmů m. Třebechovic I. 1597. IV. 477.
- Registra pňonná hřebčicková od r. 1583—1590. IV. 1107.
- Registra urbarní m. Tábora náležící III. 168.
- Registra vydání a důchodů m. Hradce nad Labem IV. 486.
- Registra záduší a osadních sw. Hawla w Starém m. P. V. 401.
- Registra záduší Baušowského V. 449.
- Registra záduší sw. Hawla w Starém m. P. IV. 597.
- Registra zápisů III. 336.
- Registřík, Registrum desíti truhlic s privilegiemi od r. 1501—1576. IV. 1117.
- Registřík historický, přel. od Ben. Petřka z Polkowic IV. 285.
- Registřík k mappě král. česk. V. 481.
- Registřík listů na pány z Šwamberka se vzta-hující, od W. Březana IV. 505. b.
- Registřík na obnovené zřízení zemské V. 602.
- Registřík na privilegia král. česk. IV. 968. 977. 1118.
- Registřík pravé křesť. lásky V. 1401.
- Registřík robot některých vsí kláš. Chotěšowského III. 187.
- Registřík robot a poplatků kláš. Chotěšowského V. 404. c.
- Registřík všech vzácných rodů českých, od Kar. Fr. Rosenmüllera V. 346.
- Registřík všelijakých listů, privilegií atd. IV. 1137.
- Registřík zápisů a listů král. IV. 1138.
- Registřík a řeči atd., od J. Augusty IV. 1233. i.
- Registrum robot etc. (kl. Chotěšowský) V. 434. c.
- Registrowání swobod I. 1520. III. 472.
- Regul sto života, od W. Gleycha V. 1478.
- Regulae civilis vitae ex comoediis Terentii exceptae, per Paul. Aquilinam Hradec. IV. 204.
- Regule zlaté pravého náboženství, od W. Nucella Strakonického V. 709.
- Regule života bratrů a sester třetího řádu sw. Františka V. 469.
- Regule a pravidla bratrstwa nejsw. rodičky boží, od Leon. Komfinka V. 1128.
- Regule aneb ustanovení bratrstwa sw. Isidora V. 1123.
- Regule aneb pravidla dokonalosti, podlé kterých bolu oddané panny, jenž sobě umínily čistotu panenskau . . . zachovati . . . říditi se mohau, z něm. přel. V. 1458. a.
- Řehola sw. Benedikta, od Bonaventury Pitra V. 477.
- Řehole cistercu Sedleckého, od L. Swojského V. 970. b.
- sw. Řehoř, wiz: Život.
- Rechtshreibung (böhmische), v. A. Šembera VI. 57.
- Rainoldowy osudy, z něm. přel. od Pet. M. Weselského VI. 873. a. 1368.
- Relací, kterak se při dobývání m. Plzně dalo, od Jak. Heilmanna IV. 460.
- Relací o uherském hlavním městě V. 272.
- Relací summovní toho, co při obležení tureckém m. Wídně se stalo V. 355. a.
- Reparticí od r. 1652. V. 280.
- Replika na pronostiku, od Křístana z Prachatic III. 231.
- Replika aneb obrana pokojná o řádném manželství, od Ad. Klementa IV. 1432. d.
- Responsoř jeptíšek III. 941.
- Řetěz zlatý spasení lidského IV. 1370. 1916., též z lat. přel., od J. Arnolta Lehenšteina IV. 1404.
- Řetízek zlatý pravého katol. a křesť. náboženství, od Jiř. Taciturna IV. 1444.
- Retunk duchovní wěrným křesť. ku posilnění V. 368.
- Rex gloriae a o regina coeli III. 940.
- Řezníková Eliška, přel. od Stuny VI. 611. 2.
- Řezno, wiz: Wypsání.
- Ribrcol VI. 786.
- Ribrcol, od W. Krameriusa VI. 785. a.
- z Řičan Hynek, wiz: Listy.
- z Řičan Kateřina, wiz: Zehnáni.
- Římský měšťan, wiz: Kronika.
- Řím, wiz: Nowiny.
- Římští císařové, wiz: Kronika.
- Rinaldo Rinaldini, přel. od Zbraslawského VI. 692.
- Říp a jeho chrám, od J. V. Jirska VI. 2151.
- Říp van Winkle, od Irvinga VI. 2151.
- Risus Sarae sive gaudia dedicationis ecclesiarum, od Jak. Felixa J. Pachra V. 937. b.
- Robinson Lerchenfeldský, od Fr. Tomsy VI. 822. m.
- Robinson mladší, z něm. přel. VI. 1290. — od Krameriusa VI. 1286. e.
- Robota církevní w nedělní den netoliko dowolená, ale také od církwe přikázaná, od K. Racina V. 865. b.
- Rod Krista, od W. Štefana Teplického IV. 1625.
- Rod panský, ze Šternberka V. 348.
- Rod panů Čabelických ze Sautic V. 337.
- Rod Swojanowský, od Klicpery VI. 644. a. k.
- Rod wěcného nebeského a všemohaucího krále, od J. Opsymatesa IV. 1447. a.
- Rodina Šwejcarská, od Castellio VI. 649. b.
- Rodina Barcelonská, od Šenka VI. 715.
- Rodina hodnowěrných z Dolan VI. 1356. 2267.
- Rodopis některých rodin panských česk. V. 343.
- Rodoslow a erby nejstarších a nejpřednějších rodů česk., od Woračického V. 349.
- Rodoslowí některých panských rodin IV. 493.
- Rodriquez, wiz: Život.
- Rogus incumbustus, od J. Bilowského V. 905.
- Rohwin Čtwerrohý, hra od Klicpery VI. 644. β. 3.
- Rok Marianský všem p. sodálům přednešený V. 1170.
- Rok Marianský, z lat. přel. od Frid. Bridela V. 1417. a.
- Rok nebeský aneb památka obcowání jakož i wzy-wání swatých a swětic božích, z lat. přel. V. 1575.
- Rok stý a swatý bratrstwa česk. pod titulem na nebe wzeti nejsw. rodičky boží V. 1147.
- Rok ukřižovaného boha Ježíše, z lat. přel. od J. Al. Čapka Wysokomeytského V. 1414.
- Rokování dwú osob, od Old. Welenského III. 782. a.
- Rokycana, wiz: Apologie, Pochwálen, Psani.
- Rokycany, wiz: Wýšady.
- Romeo a Julie, od Shakespeara VI. 632. b. 706. 2.
- Romulus, od J. M. Ludwika VI. 827. b.
- Rorate s notami III. 46.
- Rorate obdlažni IV. 50. V. 134.
- Rorate, od Jiř. Závěty IV. 133. c.
- Rorate IV. 145.
- Rorate, od Sam. z Dražowa V. 81. a.
- Rorate V. 133.
- Rorate Walent. Srocedorfa. Příd. 159.
- Rosenberk, wiz: Kniha, Kronika, Registra.
- z Rosenberka Oldřich, wiz: Dopsy.
- z Rosenberka Polexina, wiz: Písen.

- z Rosenberka Wilém, wiz: Spis.
Rostlinář čili o přirozenosti rostlin, od J. S. Presla VI. 1465. a.
Roslinopis všeobecný, od J. S. Presla VI. 1645. e. sw. Rozalie, wiz: Žiwot.
Rozbor staročeské literatury VI. 148. 1138.
Rozbroj o kalich, z lat. přel. od Sam. z Pilsenburku V. 690.
Rozdělení statkůw Litenského a Lochowského V. 302.
Rozdíl filosofické a božské maudrosti, od Forneta VI. 2227. a.
Rozdílowé mezi čistým a nepoškrvněným učením ewang. a mezi tím kacifským . . . ským učením IV. 1250.
Rozebřání a srownání spisů čtyř ewangelistů, od Wikl. Wrbenského IV. 1424.
Rozebřání částek katechismu M. Lutera, od Jiř. Ambrosiusa V. 789. b.
Rozepře Starého a Nowého m. Pražských III. 170.
Rozepsání cis. J. M. Karla V. IV. 381.
Rozepsání otevřené Fridricha krále česk. IV. 461.
Rozerwanec, od Nestroje VI. 684. 7.
Rozjímání, od Tom. Baworowského o umučení p. n. J. Kr. IV. 1576. b. 1805.
Rozjímání, z Luk. Pinella přel. od Jak. Colense o sedmi ctnostech V. 1383. a.
Rozjímání (žalmu 31. a 80.) Zik. Crinita Střibersk. IV. 1518. a.
Rozjímání J. T. Dewoty-ho VI. 2379. c.
Rozjímání Jiř. Dikasta z Mirkowa o milování boha IV. 1867. a.
Rozjímání, přel. od Gallaše o umučení P. VI. 2235. — přel. od M. Zikm. Antoch. z Helfenberka IV. 1570.
Rozjímání Balth. Hostaunského IV. 1822.
Rozjímání sw. Jeronyma z žalmu 51. o milostiwém odpuštění břichů V. 1099. b. — o nejsw. swátosti VI. 1736.
Rozjímání Štast. Kadlinského na každý den přes celý rok. V. 1418. b.
Rozjímání Ant. Koniáše na každý den w týhodni V. 1510. b.
Rozjímání J. Alex. Nikolaidesa Lišowského o věčnosti V. 1393. b.
Rozjímání, z Mollera přel. od Tob. Mauřenina, kterakby člověk ze slova božího učiti se měl křestansky žiwu býti a blahosl. umříti IV. 1883.
Rozjímání (žalmu Dawid. 8.) Paw. Nonnia Heřmanoměstského IV. 1535.
Rozjímání Six. Palmy, kterak den páně swěcen býti má IV. 1863.
Rozjímání (pro ženské) Al. Pařízka VI. 2342.
Rozjímání Jak. Petrozeliny o pokoji lidu IV. 1631. a.
Rozjímání Mat. Pierfeindta. P ř í d. 96.
Rozjímání Ludwika de Ponte, přel. od Mat. Wácsl. Steyera o nejpřednějších tajemstwach wíry naší VI. 1421. a.
Rozjímání Šturma z Greifenberku na ewang. sw. Jana IV. 1500.
Rozjímání Šuleka o utrpení Kr. VI. 2255.
Rozjímání Jiř. Taciturna o předíwném wtělení Euanuele IV. 1910.
Rozjímání W. Štefana Teplického nad smrtí p. Paw. Štyrského z Radostina IV. 1686. d.
Rozjímání Zig. Tribuceliusa o ráně meče IV. 1858.
Rozjímání W. Werunáče VI. 2421.
Rozjímání J. Záwiše o jednom pokušení w čas moru IV. 1896.
Rozjímání Daw. Žlutického z textu sw. ewang. k neděli 4. po třech králích IV. 1546.
Rozjímání auřadu o osobě a skutcích syna božího IV. 1354. b.
Rozjímání duchowní V. 184.
Rozjímání katechetická VI. 1747.
Rozjímání křestanská na každý den jednoho měsíce V. 1469.
Rozjímání lkající duše nad smrtedlností člověka V. 1473.
Rozjímání o jistém exulantůw do vlasti se nawracení V. 371.
Rozjímání o pokoji IV. 1882. a.
Rozjímání o prawém božstwi V. 691.
Rozjímání o umučení IV. 1882. b.
Rozjímání o winici páně IV. 1835.
Rozjímání otázky: Co já mám činiti, abych spasen byl VI. 1834.
Rozjímání žalmu 112. IV. 1536.
Rozjímání aneb výklad na žalm 32. sw. Dawida IV. 1515.
Rozkaz Lichtensteinůw skrze čistotu w m. Pražských V. 613.
Rozkoš a zwůle paenská, od Ad. Klementa IV. 705. b. 1856. b.
Rozkoš rajska aneb každodenní wěčné maudrosti poklona V. 1538.
Rozkoše domu božího, od J. Blaziusa V. 119. b. e.
Rozličnosti Praž. nowin, od Lindy VI. 745.
Rozložení pašije sw. IV. 1855.
Rozmanitosti VI. 736.
Rozmlauwání a powídky k wyswětlení mrawných českých příslovi, od Sychry VI. 1311. a.
Rozmlauwání boha s Ewau, od Paw. Lucina IV. 1274.
Rozmlauwání boha samého s duší nábož., z polsk. přel. V. 1467. b.
Rozmlauwání bohůw pohanských IV. 275.
Rozmlauwání člověka s rozumem IV. 1255.
Rozmlauwání čtyř bratří o požitwání dokonalého spasení IV. 676.
Rozmlauwání dětinská IV. 23.
Rozmlauwání dítek, přel. od J. Petřika z Benešowa IV. 735. a.
Rozmlauwání ducha s duší, od Jiř. Dikasta IV. 1831.
Rozmlauwání duše s tělem, od M. Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. c.
Rozmlauwání duše s bohem VI. 2211.
Rozmlauwání dwau krajanů o nábož. ewang. a papež. V. 757.
Rozmlauwání dwau osob o horách, od W. Štefana Teplického IV. 1388.
Rozmlauwání dwau osob w náboženstwi sobě odporných V. 702.
Rozmlauwání Haty a Barbory. P ř í d. 128. g.
Rozmlauwání hosta s paustewnikem, od Mat. Poličanského IV. 1360.
Rozmlauwání chudého s bohatým, od Paprockého IV. 701. d.
Rozmlauwání Jana s Bartolomějem IV. 1821.
Rozmlauwání jednoho Helwetského wyslance s ewangelickými Augsb. Wyz. Čechy, od Štef. Lešky VI. 1767.
Rozmlauwání Johany a Reginy IV. 678. h.
Rozmlauwání sw. Josefa s blah. p. Marií V. 1464.
Rozmlauwání Josefa II. s Matějem Korwinem VI. 941.
Rozmlauwání J. Jovia Pontana III. 86.
Rozmlauwání kat. na tajemstwi oběti now. zák. V. 736.
Rozmlauwání kat., z něm. přel. od J. Smolika V. 725.
Rozmlauwání kolatora s farářem IV. 1379.
Rozmlauwání křest., od Klimenta Plzenského IV. 160.

- Rozmlauwání křest. člověka s p. J. Kr., od Lomnického IV. 1856. a.
- Rozmlauwání křest. a ďábla. Příd. 128. a.
- Rozmlauwání Kr. p. s křestanem, od Šim. Lomnického IV. 1857. c.
- Rozmlauwání Luciana mudrce Řeckého III. 107.
- Rozmlauwání Iwa českého s králem Matášem, od Six. Palmy IV. 1399.
- Rozmlauwání mezi Kr. a člověkem o způsobu šťastné smrti V. 1438.
- Rozmlauwání mezi otcem a synem, od Bl. Nožičky IV. 1282. b.
- Rozmlauwání mezi Prahau a Kutnau Horau III. 51. V.
- Rozmlauwání mezi otcem a dítětem o věcech nábož., přel. od Alše Pařízka VI. 1750.
- Rozmlauwání mezi sprostákem a málomluvem V. 228.
- Rozmlauwání mezi žalobníkem a nešťastím, od Tkaďlečka II. 71.
- Rozmlauwání mistra s učedníkem o posledním saudu IV. 1449.
- Rozmlauwání mládence rytíře se starým Čechem IV. 441.
- Rozmlauwání o ceremoních IV. 1338.
- Rozmlauwání o hospodářství a důchodech piwo-warských IV. 860.
- Rozmlauwání o kostelních obrazích, od Jos. Makariusa z Meršelic V. 677.
- Rozmlauwání o kořalce, od Fr. Ráďla VI. 1214.
- Rozmlauwání o Kristu IV. 1411.
- Rozmlauwání o moru IV. 897.
- Rozmlauwání o moudrosti, z Petrarchy přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204. e.
- Rozmlauwání o očkování nešťowic VI. 1618.
- Rozmlauwání o ohni, od J. Šuleka VI. 1235.
- Rozmlauwání o pochybné artikule, od Ant. Koniáše V. 774. a.
- Rozmlauwání o posledním saudu IV. 1367.
- Rozmlauwání o protivenstwich, kteréž ewangelikowé w Frankreihu snášeli IV. 575.
- Rozmlauwání o stůl wečeře p., od Pet. Johanidasa Košetického IV. 1328.
- Rozmlauwání o wčelařstwi, wčeláka, mlynaře a winaře VI. 1516.
- Rozmlauwání o věcech k spasení IV. 1847.
- Rozmlauwání (II) o wtělení a narození Kr., od Bart. Pečowského. Příd. 94.
- Rozmlauwání o zhlazení roboty panské w Morawě. Příd. 129.
- Rozmlauwání o žiwotech a zázracích, od Šeb. Berličky IV. 1777.
- Rozmlauwání od početí panny Marie, od Jana z Wodňan III. 760.
- Rozmlauwání, od Štítného II. 158. a.
- Rozmlauwání otce s synem o hospodářství V. 561.
- Rozmlauwání pastýřůw, keď kníže Alex. z Rudného k swému důstojenství přestupowal, od Šimka VI. 433. a.
- Rozmlauwání sw. Petra a Julia II. papeže, od Old. Welenského III. 782. b.
- Rozmlauwání sw. Petra s páнем IV. 687.
- Rozmlauwání sw. Petra s páнем o obyčejích nynějších lidu IV. 1834.
- Rozmlauwání Politika, historika a Philaleta. Příd. 128. c.
- Rozmlauwání přátelské člověka kat. s podobojím o přijímání pod obojí IV. 1448.
- Rozmlauwání pro nawrácení těch, jenž od prawé wíry odstoupili, od K. P. Šwancara V. 700.
- Rozmlauwání rabína Samuele Rabbiho otwírající blud a slepotu židowskou stranu Messiáše, kterého očekawají. V. 787.
- Rozmlauwání rakauských bojowniků, od Gundelfingera VI. 962.
- Rozmlauwání rozumu s swědomím III. 721.
- Rozmlauwání rozumu s člověkem, přel. od Six. z Ottersdorfu IV. 1756.
- Rozmlauwání s Bohem, od J. M. Krále VI. 2369.
- Rozmlauwání s duší skrz líbezný zpěw V. 147.
- Rozmlauwání sedláka s knězem. Příd. 128. e.
- Rozmlauwání sedláka s učeným o jistotě spasení. Příd. 128. d.
- Rozmlauwání Simplicia Pawla a Prchlicia Petra V. 712.
- Rozmlauwání služebníka s páнем IV. 678. g.
- Rozmlauwání smrti s člověkem III. 69.
- Rozmlauwání těla a duše, od Ondř. Píseckého IV. 1832.
- Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodli-wosti pověry, od Paw. Michálka a Mich. Institorisa Mossoczyho VI. 1188.
- Rozmlauwání Dra. Urbana Regia s manželkou jeho o krásném káz. . . kteréž Kr. . . od Jerusalema do Emaus . . . činil IV. 1493.
- Rozmlauwání wesnického faráře se swými osádníky, přel. od J. Rulíka VI. 1185. b. 1127. a.
- Rozmlauwání Wita s Wáclawem, od Jiř. Ant. Hanuchny V. 176.
- Rozmluwek (sic.) p. Jind. z Waldšteina IV. 1295.
- Rozmýšlenie a obieranie sw. Bernarda III. 867. a.
- Rozmýšlenie se wlastence na otázku, jaké wíry se přidžeti sluší, od K. Worla VI. 1776.
- Rozmýšlení o čtyřech věcech posledních, od Jiř. Fera V. 1385. a.
- Rozprawa Barona Cuviera o přewratech kúry zemní a o proměnách w žiwočiststwu, přel. od J. S. Presla VI. 1465. b.
- Rozprávky, od J. Chrastiny V. 220.
- Rozmlauwání o jmenách, počátkách a starožitnostech národu sláwského, od J. Kollara VI. 977. a.
- Rozsauzení kancionalu, od Šturma IV. 1322. a.
- Rozsudek Wladislawa mezi pány, rytíři a městy III. 339.
- Rozsuzowání upřímné sebe samého, z něm. přel. od J. B. Elsnera VI. 2206.
- Rozum zajatý w rozjímání nejsw. trojice, od Wácl. Fr. Wallprehta V. 1028.
- Rozumný rolník (kalendář), od Šembery od r. 1837 —1840. VI. 1437.
- Rozwazowání postní bolestné matky pro náležitau autrpnost V. 867. g.
- Rozwazowání člověka w důležitých věcech, od Tom. Kubelky VI. 2251. c.
- Rozwazowání nábožné nejobzwláštějších tajemství wtěleného slowa p. n. J. Kr. VI. 2304.
- Rozwrhowé kázání, od Vinc. Zahradníka VI. 1915. I. týž přel. od J. Hýbla VI. 1943. a.
- Rozwřzení a uwážení posledního všech lidí winše V. 1397.
- Rozžehnutí poslední Sam. Martinia z Dražowa, od Mat. Jandy Čechtického V. 199. 1070.
- Rozžehnutí pro opuštění milé wlasti V. 207.
- Rožmberk hrabě, pow. VI. 796.
- z Rožmitála Lew, wiz: Psaní, Putowání.
- Rüdiger, wiz: Služba.
- Rudimenta cosmografica. IV. 653.
- Rudimenta grammaticae slavicae, od Dan. Kermana V. 29.
- z Rudného Alexander, wiz: Lidomil, Památka, Rozmlauwání, Werše, Zpěw.
- Rudolf II., wiz: Akta, Kniha, List, Majestát, Píseň, Psaní, Zprawa.

- Rudolf z Felseka, přel. od Štěpánka VI. 635. 12. b. též 637. III. díl. b.
- Rukopis s obrázky v Jeně III. 732.
- Rukopis Bohdanecký, od Jar. Langra VI. 595.
- Rukopis Kralodvorský I. 17.
- Rukovědění Filona III. 229.
- Rukověť sv. Augustina III. 859. a.
- Rukověť z rozličných kat. učitelův nemocným a umírajícím užitečná při posledním pomazání... V. 1537.
- Rukověť pravého náboženství, od Laukoty VI. 2126. a.
- Rukověť chrámových pobožností, od J. R. Macana VI. 2138. 2275.
- Rukověť pobožného křesť., od J. K. Macana VI. 2444.
- Rusý vrkoč, od Pogodina VI. 853. b.
- Rusy, viz: Wypsání.
- Ruřany, viz: Wěk.
- Růt. viz: Kázání.
- Ruth komedie, od Ad. Thesaciua Brodského IV. 231.
- Rutowský, viz: Památka.
- Růže bílé červená, pobožnost k sv. Anně V. 1593.
- Růže červená sedmerá Trebánská Mariánská bratrstva p. Marie bolezné V. 1175.
- Růže duchovní libeznosti V. 1308.; též od Fr. Frid. Zalkowského V. 1446.
- Růže nad potoky wod osazené bílá a červená, od Mat. Bartysa V. 974. a.
- Růže okauzlena, přel. od J. Kačera VI. 556.
- Růže rajska modlitbami vykvetlá V. 1605.
- Růže Rímská, přel. od Jos. Zimmermanna VI. 871. b. 1382. a.
- Růže Sionská modlitebni, od Eug. K. Tupého VI. 2446.
- Růže stolistá tajemství plná V. 1042.
- Růže stolistá, od Čelakowského VI. 294. f.
- Růže zlatá, od J. Rittera V. 960.
- Růženec, od Sim. Lomnického IV. 1857. d.
- Růženec blahosl. rodičky boží IV. 1872.
- Růženec sv. milosti, od Fr. Swobody V. 1465.
- Růženec nepoškvrněné panny Marie. Příd. 132.
- Růženka Jedlohradská, od Šmida VI. 1322. c. 1328.
- Růžička bratrská, obsahující v sobě počátek zvelebení odpustků, modlitby arcibratrstva sv. růžence V. 1135. 1189.
- Růžička červená krví p. J. skropená (modl.) IV. 1967.
- Růžinky, od D. Trnky VI. 305.
- Rybářské děvče, zpěvohra od J. Tandlera VI. 616. e.
- Rybářské děvče z Helgolandu, od Nierice VI. 1372. h.
- Rychlowský, viz: Chwałospěv.
- Rýmownik, od Pawla Černovicena IV. 45. — od Puchmayera VI. 178.
- Rythmowé, od J. Carchesia Trebenického IV. 196.
- Rytířská cesta Ludvíka Wartemanna IV. 248.
- Rytířstvo křížové V. 1140.
- Sáček s penězi, od Nelka VI. 843. b.
- Sachs, viz: Jan Sachs.
- Salerno, viz: Kniha.
- Salm, viz: Winš, Ziwot.
- Salubres morientis seque pro felici aeternitate disponentis affectus V. 1494.
- Samec ze Stráže, viz: Kázání.
- Samowražda co jest, w 5 kázáních, od J. Heiricha VI. 1966.
- Samson, viz: Historie.
- Sanice, z něm. přel. od Tyla VI. 673. 15.
- Sara 500 let stará, od Alb. Retmanna V. 963. b.
- Sarkander, viz: Ziwot.
- Sarnatův ohnivý medvěd, přel. od Heimbachera VI. 621. k.
- Sasy, viz: Artikulowé, Instrukci, Nowiny.
- Satyry o řemeslnících II. 62.
- Satyry o přebojnících II. 63.
- Saud (kupec?) tragedia IV. 1351. d.
- Saud a svědectví o husitské konfess. Příd. 39.
- Saud artikulůw, od Zdeněčka Otty z Losu IV. 1362.
- Saud hwězdárský o kometě, která se l. 1618 vyskytla IV. 786.
- Saud hwězdárský o nových domnělých hwězdách, od Šim. Particia IV. 789.
- Saud poslední člowěka, přel. od K. Marka Salera V. 1393. d.
- Saud poslední, od W. Nejedlého VI. 534.
- Saudní den, oratorium od J. J. Ryby VI. 225. a.
- Saustawa jaz. českého, od J. J. Michla VI. 53.
- Sázawa, viz: Listiny, Poznamenání.
- Sázka, od J. F. P. Holmanna VI. 694.
- Sbírka básní, od Čelakowského VI. 294. g.
- Sbírka cest po moři, od W. R. Krameriusa VI. 999. a.
- Sbírka českých dobro- i vlastnomluwů, od Fr. Trnky VI. 135. a.
- Sbírka českých písní pro jeden hlas VI. 511.
- Sbírka českých písní s hudbau, od J. Cermáka VI. 522. 523.
- Sbírka důležitých písem p. Ladislawa Seidlice z Šenfeldu IV. 548.
- Sbírka formulí, listů atd. z konce XVII. století, něm. a česky V. 641.
- Sbírka listů Thurzonických, od M. Laeka a Prokopiusa VI. 1692.
- Sbírka medic. a chirurg. spisů III. 275.
- Sbírka mluwnických a prawópisných pravidel jaz. česk. VI. 141.
- Sbírka nápisůw, drobnůstek atd., od Sychry VI. 298. 598.
- Sbírka některých pobožností užitečných VI. 2451.
- Sbírka notul kláštera Doksanského se týkajících V. 397.
- Sbírka nových řečí, držených od B. Tablice VI. 1938.
- Sbírka paměti hodných příhod VI. 817.
- Sbírka písní k pohřbům křesťanů VI. 268.
- Sbírka písní národních, od W. A. Swobody VI. 531.
- Sbírka poučných a zábavných spisů pro rolníka VI. 1211.
- Sbírka powěsti moraw. a slezských, od M. Nikšička VI. 878. a.
- Sbírka powídek zábavných, z Van der Velde VI. 834.
- Sbírka psaní J. z Cimburka III. 482.
- Sbírka psaní Ctibora z Cimburka III. 491.
- Sbírka slowensko-českých přísloví, od Paw. Doležala V. 44.
- Sbírka slowníků lat. česk., od W. Hanky VI. 164.
- Sbírka sněmů od r. 1541—1805. IV. 980.
- Sbírka sněmowných listů z XVI. století IV. 1116.
- Sbírka vynučujících rozmlauwání pro ditky, od Norb. Waňka VI. 1300. b.
- Sbírka z kronik III. 124.
- Sbor učenosti ženské, od J. Gallše VI. 1131. c.
- Seberini, viz: Řeč.
- Sebrání básní a zpěwů, od J. Puchmayera VI. 278.
- Sebrání biblických textů k wšelijakým kázáním, od P. J. Urbance VI. 1733.
- Sebrání českých písní s hudbau, od J. W. Swobody VI. 520.
- Sebrání historií některých, od Tob. Adalb. Wodňanského IV. 454.
- Sebrání některých jubilejních kázání, přel. od Krejčího VI. 1941.
- Sebrání některých spisů, jako jsau: Wýtahy neb konty, kwitanci atd., od Jos. Wágnera VI. 1696.

- Sebrání některých vzdělávatelných písní V. 144.
Sebrání nowé některých starých a nowých písní V. 159.
Sebrání sněmů českých VI. 1687.
Sebrání všech akt o změně trůnu španělského VI. 960.
Sebrání z kronik českých III. 220.
Sečtení roku, od Grylla z Gryllowa IV. 284.
Sedláček, wiz: Citové.
Sedlák maje rozmlauvání s dokt. lékařsk., od J. Bakowského IV. 896.
Sedlice, wiz: Nowiny.
Sedlec, wiz: Historie, Kázání, Památka, Pobožnost, Popsání, Řád.
Sedlo tajné a swaté spícího Mirosława, od Mat. Lynka V. 964. b.
Sedlské buřictví w Čechách, od Stuny VI. 611 a.
Sedlské námluwy, od Raymana VI. 643. a.
Sedm děwčat we wojenském šatě, přel. od Štěpánka VI. 635. 18.
Sedm let we wězení, od Weissenthurnowé VI. 692.
Sedm slow p. n. J. Kr. w 7 káz., od Holáska VI. 247. a.
777, přel. od Štěpánka VI. 635. dd.
Sedmero bláznowství čłowěka, od Štef. Weselského. Příd. 146.
Sedmmecitma bláznów II. 65.
Sedmihradsko, wiz: Nowiny, Zpráva.
Sedmistwo Norbertinské, od J. Miky V. 944.
Sekretář český, od Amad. Procházky VI. 1691.
Sekretář práwní, od A. Em. Fajzla VI. 1702.
sw. Sekundina, wiz: Zasnaubení.
Selánky, od Gallaše VI. 560., tež od Jarosl. Langerá VI. 562.
Semenó slowa božího, od J. Kleklara V. 863.
Semiramis, wiz: Wypsání.
Sen Aenea Sylvia o štěstí III. 209.
Sen p. Marie. Příd. 139.
Seneka, od Kleista VI. 607. m.
Sententiae casuum forensium aneb Pandectae Brunenses III. 297.
Sententiae e patribus II. 128.
Sententiae morales, od Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. e.
Sententiae z písem sw. obojího zákona IV. 709.
Sepsání ctosného žiwota sw. Wendelína V. 1358.
Sepsání dáwní, od bratří starších IV. 1315.
Sepsání dýchodůw o klanění a klekání před swátostí těla a krwe boží III. 781.
Sepsání sw. Hory, kterau p. Maria blíže Olomauce sobě wywolila, od Norb. Želeckého V. 1184.
Sepsání krajůw, měst a wesnic III. 189.
Sepsání kratičké k potěšení rodičům, od Wacsl. Klementa IV. 712.
Sepsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze sw. modlitbu střelní, z włask. přel. V. 1177.
Sepsání diwné swětlosti jedné hwězdy, od Bawora mlad. Rodowského IV. 763. a.
Sepsání o krátkosti a nestálosti žiwota zdejšího IV. 1830. a.
Sepsání o nowém země třesení I. 1590, od Mat. Jahodky IV. 813.
Sepsání proti těm, kteří proti Luterowi písma natahují. Příd. 7.
Sepsání z písem sw. IV. 1283. g. 1300.
Sepsání žiwota matky Mariae Electae a Jesu V. 1363.
Sequentionarius II. 4.
Serafin, wiz: Hodinky
Serafka, od Marie Antonie VI. 833. a.
Series abbatum inclytæ Rosensis canonice Trebo-nensis IV. 584.
Serman, wiz: Řeč.
Sermones de sanctis II. 150., Sermones sacri III. 27. b. — latini III. 28.
Setrwání sw. každému potřebnému čłowěku k snažnému se w něm ostríhání V. 1530.
Setstín, wiz: Nowiny.
Seznam slow českých we slowniku lat. českoněmeckém, od Chmely VI. 162 b.
Seznámení se na Zofinském ostrowě etc., z něm. přel. od Filípka VI. 700. 18.
Seznání swědkůw III. 328.
Shromáždění jehňátek, kterak ponejprw mládež k weč. p. přistupowati má V. 1488.
Shromáždění všech od r. 1729 až do nyníčka prošlých všeobecností a nařízení pro všecka sjednocení a cechy, od Fr. Tob. Lamýše VI. 1676.
Shromáždění zápisů, nařízení atd. V. 632.
Schola aulica t. j. škola dworská, od Jiř. Závěty IV. 731.
Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů, od Jiř. Fera V. 489.
Schránka duchowní, od Sig. Arnolta V. 1412.
Siget, wiz: Historie, Nowiny.
Sigmund III., wiz: List.
Sigmund císař, wiz: Psaní, Wypsání.
Sigmund mučedník král Burgundský V. 232.
Silfida, od Kronesowé VI. 692.
Silný Samson, přel. od Tháma VI. 607. z.
Silozpyt čili fysika, od Jos. Smetany VI. 1484.
Silwána, přel. od Štěpánka VI. 635. 19.
Simé dobré w dobrau zemi, přel. od Rautenkrance VI. 2323. — od Ant. Stránského VI. 2339. d.
Simeon starý podlé řádu Melchisedech kněz na wěky při sl. památce druhé mši, kterau P. Tom. Hawlíček obětuje, od Kaj. Burgera V. 919.
Simeon nový podlé řádu Melchisedech při sl. památce prwní mše, kterau p. Marian hrabě z Wěžník obětuje, od Dom. Nowáka V. 999.
Sirotek a wrah, dle Kastelliho VI. 635. yy.
Sirotič dům, přel. od Macháčka VI. 649.
Sisek, wiz: Nowiny.
Sít prawé wiry, od Pet. Čelčického III. 648. a.
Siwý, wiz: Carmina, Kázání.
Sjezd cis. weleb. we Wídni III. 127.
Sjezd jednoty Táborské III. 358.
Sjezd jednoty Strakonické III. 392.
Sjezd stawůw král. česk. s kněžstwem pod obojí IV. 1009.
Sjezd w kolleji III. 410.
Skála, wiz: Smutnozpěw.
Skalice uherská, wiz: Kázání, Prozpěwování, Řeč, Zpěw.
Skalská, wiz: Památka.
Skarbek-Ankwič, wiz: K slawnému etc.
Skauamání lučebné na suché cestě, od K. Amerlinga VI. 1485. c.
Sklad boží maudrosti nebeské. Příd. 140.
Sklad welikého zboží maudrosti nebeské IV. 1346.
Skladání o utrpení II. 41.
Skladatel psaní nejnowějších k platnosti všech lidí w c. k. obcích VI. 1694.
Skonání nebeské králowny II. 156.
Skreta, wiz: Karel Skreta.
Skreta, od Swobody, předěl. od Tyla VI. 673. 16.
Skrejš duchowních pokladů VI. 2403.
Skrejš zlatá boha nejwvyššího, od S. Palmy IV. 1522. c.
Skutky Kr. p., od J. Grylla z Gryllowa IV. 158. c.
Slabikář český s werši: Milý záčku uč se atd. IV. 1.
Slabikář abecední IV. 2.
Slabikář český, od J. J. Dačického V. 1., též V. 2.

- Slabikář slowenský V. 3., též český V. 4.
 Slabikář pod titulem sv. Jana Nep. V. 5.
 Slabikář slowenský V. 9. — nově zhotovený V. 12 — w Znojmu V. 13.
 Slabikář český VI. 10. 11. — od Zik. Pauliniho VI. 13. — od B. Tablice VI. 15 — od Kollára VI. 17. — pro chlapce, od Fejerpatakyho VI. 20. a. — dívčící 20. b. — český i něm. VI. 23. 24. — od J. Fizele VI. 25.
 Slabikář a čítanka pro menší dítky VI. 31.
 Slaný, wiz: Citowé.
 Slaup ohniwý křesťanské Israelity na cestách zprawažející (mod.), od Mat. Markowice V. 1652.
 Slaup pamětní JCM. Josefovi II., od Paw. Šrámka VI. 1041.
 Slaupek mešní V. 1106.
 Slatin, wiz: O dobyjí.
 Sláwa bohyně a půwod jména Sláwuw, od Kollára VI. 977. b.
 Sláwa domu Lauretanského, přel. od Jiř. Fera V. 1160. a.
 Sláwa domu rakauského, z lat. přel. od Wácl. Fr. Coelestina V. 269.
 Sláwa sw. Ignacia V. 1259.
 Sláwa kostela sw. Matěje, od Mat. Konrada V. 1055.
 Sláwa krajín wlasti, rodu žiwota paustewníka sw. Iwana V. 1362.
 Sláwa král, česk. skrze příjezd Alžběty Kristiny z Wídně do Karłowých Warů V. 290. 358. a.
 Sláwa medotekaucí na Hoře Libánu, od K. Černého V. 945. 1336.
 Sláwa panny Marie blahosl. rodičky (kázání), od J. K. Škody VI. 2071.
 Sláwa rodu, žiwota sw. Jana wyznawače V. 1295.
 Sláwa rytířská p. Ad. Bořity hrab. z Martinic V. 458.
 Sláwa a wybornost jaz. česk., od J. Kulíka VI. 2.
 Sláwa a wyznesenost úřadu kazatelského w pohřeb. kázání p. P. Bartholomeidesa, od J. Kollára VI. 2098.
 Slawata, wiz: Kázání, List, Promluwení.
 Slawení prwního ročního examenu se školskau mládeží audí slow. ewang. církwe Budo-Pešťanské r. 1822, od J. Kollára VI. 2037. a.
 Slawibor, od A. Šwihlíka VI. 830. d.
 Slawiček rajský na stromě žiwota sláwu tworci swému prozpěwující, od J. Jos. Božana V. 117.
 Slawiček Serafínský V. 138.
 Slawiček Swato-Prokopský, od Wotawy V. 118.
 Slawičín, wiz: Paměti.
 Slawik, od Šmida VI. 1360. e.
 Slawin, von J. Dobrowský VI. 147. b.
 Slawnost Jubileum ewang. na památku obnowení církwe ewang., od Fr. Rühra V. 391.
 Slawnost ku počtě 50ročního učitelského auřadowání Jana Walencíka, učitele školy Senické VI. 1064.
 Slawnost milost. léta brzy po dosednutí na papež. stol. Lwa VIII. VI. 2259.
 Slawnost prwního století towar. Ježíšowa V. 460.
 Slawonye reformowaná, Ondř.-Regenwolscia Příd. 126.
 Sláwowe, praotcowé Čechů a sídlo jejich, od J. M. Krále VI. 975.
 Slepý mládenec, od Tyla VI. 673. 17.
 Slepý pacholíček, od Nierice VI. 1372. a.
 Slezsko, wiz: Nowiny, Opis.
 Slowa žáků druhé třídy humanitní při rozchodu posledním na gym. akad. w Praze VI. 726.
 Slowa rozlaučení křesť. otce k swému na weřejné školy se ubírajícímu synowi, přel. od Jos. Kauna VI. 1336. b.
 Slowa wděčnosti k swátkům narození, jmenin atd., od Dal. Kopeckého a K. Tupého VI. 1353.
 Slowané aneb oswobození Arkony, od Bulgarina VI. 853.
 Slowanka, von J. Dobrowský VI. 147. c.
 Slowanka, sbírka národ. pow., wydáv. od Franty a Tomička VI. 849.
 Slowař bylinářský I. 20. III. 26. IV. 875.
 Slowař český V. 61.
 Slowař etymologický, od W. Rosy V. 55.
 Slowař lat. něm. česk. III. 11.
 Slowař lat. we werších III. 25.
 Slowař řeckoslowanský, od P. Šrámka VI. 156.
 Slowař slowanský česko-lat.-něm.-uherský, od Ant. Bernoláka VI. 160.
 Slowenskje pohľady na wedii, umeňja a literaturu, od Hurbana VI. 7.
 Slowensko, wiz: Zrcadlo.
 Slowesnost, od Jos. Jungmanna VI. 171.
 Slowniček botanický III. 17.
 Slowniček lat. český II. 21.
 Slowník českoněmecký, od Tháma VI. 152. d., též od Jungmanna VI. 165.
 Slowník hospodářsko-technický, od Fr. Špatného VI. 167.
 Slowník hudební, od Ryby VI. 181. b.
 Slowník kapesní česk. a něm. jazyka, od Konečného VI. 168.
 Slowník německo-český, od Franty VI. 166. — od Tomsy VI. 154. a. — od J. Zeberera VI. 151.
 Slowník osobních jmen, sebr. od Pačice, rozmnož. od J. Kollara VI. 161.
 Slowník, od Welešina II. 7.
 Slowo důwěrné w čas potřebný, jinak mrawořeč na den počtí p. Marie o čistotě ... panenské a panické, od Kašp. Hrdličky VI. 2033. b.
 Slowo k diwadelním ochotníkům na wenkowě, od J. A. G. VI. 190.
 Slowo k učitelstwu, od Wacka VI. 726.
 Slowo k uwitání p. Jos. Swobody far. Smichowského, od školní mlád. VI. 466.
 Slowo o českých wěcnících w Rakowníce a Liberci, od J. W. Just. Michla VI. 1135.
 Slowo nenawratidelné, od Klacka VI. 620. a.
 Slowo rodičům, duchowním a wrchnostem o očkowaní chraničkami, od J. S. Presla VI. 1616.
 Slowo o spolkách mjernosti a školách nedělních, od M. J. Hurbana VI. 1219.
 Slowo o wychowání mládeže české, od F. J. Smetany VI. 1268.
 Slowo pronešené u prostřed blahočinného sboru sbratřených církwi w Bostoně, přel. od W. Štulce VI. 726.
 Slowo Slawonicum in spec. Čechicum, od Jos. Dobrowského VI. 73. a.
 Slowo útěchy poslané Prachatičanům, po nešťastném ohni 1832, od Fr. J. Slámy VI. 1021. a.
 Slowo všem národům ewropejským, od J. Rautenkrance VI. 950. a.
 Slunce ustawičné na poledne swítící sw. otec Dominik, od J. W. Zig. Frid. Steydla z Greifenwehru VI. 926. a.
 Slunce we dne Maria ... mysl oswěcující w Aretowí V. 244.
 Slušili křesťanom moci swětiskú bludné k prawé wífe přinucowati, od Prokopa z Jindř. Hradce III. 222.
 Služba boží, od J. Pazdrowského V. 742.
 Služba počestného pohřbu p. Mart. Růdygera, od J. Hertvici IV. 1723. b.

- Služebnice pokorná podle své veliké p. matky páně ve všem se spravující sw. Juliana Falkouina ... od Wojtěcha u sw. Tomáše V. 993.
- Služebník, od Bulla VI. 607. b.
- Služebník boha živého, pan Dan. Knogler měšťanin, kterak z jámy lwowé ... wyweden, od Mat. Augustiniho V. 1092.
- Slze wděčnosti p. W. Pešlnowi, od J. Šembery VI. 410. a.
- Slze w očích učedníků od Jež. utřené, kázání od Mart. Laučka VI. 1991.
- Smečno, wiz: Citowé.
- Smilheim, wiz: Historie.
- Smíření mezi arcibisk. a Janem Husem, od Jana Husa III. 135. a.
- Smíření přel. od Filipka VI. 676. 2.
- Smírčický, wiz: Kázání, Na smrt, Památka, Piseň, Správa, Wypsání.
- Smíšiny, od Woj. Šohaje VI. 134.
- Smith, wiz: Přihody.
- Smlauwa Jana Boskowce s Krušinau z Lichtenburka III. 475.
- Smlauwa krále JM. s stawy král. česk. o kowy učiněna IV. 956.
- Smlauwa mezi stranami pod jednau a pod obojí III. 412.
- Smlauwa mezi Matiašem kr. a Wladisl. III. 455.
- Smlauwa mezi cis. Rudolfem a Matyášem arcikníž IV. 442.
- Smlauwa nebeská s Bohem a křest duší VI. 2309.
- Smlauwa pp stawůw polského král. V. 267.
- Smlauwa pokoje a přátelství mezi JMC. rakauským a králem franc. w Paříži, od Palkowice přel. VI. 970.
- Smlauwa sjezdu Hradeckého III. 390.
- Smlauwa sjezdu obojí jednoty III. 391.
- Smlauwa Šwatoswarslawská III. 427.
- Smlauwa trhowá na zboží Králické IV. 1132.
- Smlauwy swatební V. 484. VI. 358. 590.
- Smlauwy aneb chwalitebné řeči swatební pro družbu ... jakož i mnohonásobné připjení o wěnc pan-nám družičkám a jejich odpowídání mladencům, od Fr. J. Wawáka VI. 1069.
- Smrt a wěčnost we swětě ewangelium, od Dan. Martiniho VI. 273.
- Smrt a život, přel. Mat. Šteffek z Koloděj IV. 1850.
- Smrt Abelowa, přel. od J. Nejedlého VI. 541. a.
- Smrt před obličejem páně swatých jeho předrahá, od Fr. Ign. Gregora V. 987. c. 1489.
- Smutoznopěw nad smrtí p. Pawla Skály, od J. Plánka VI. 419.
- Smysl a mysl Kristůw jeho vlastní swátosti wečeře jeho IV. 1275.
- Smysl a zdání sektářůw a Lutera učení následovníkůw Ondř. Froma V. 733.
- Snář, přel. od Wawi. z Březowé II. 165.
- Snář sedmi planet III. 238.
- Snář podle abecedy III. 239.
- Snář IV. 802. a. b. — wětší IV. 802. c. — menší IV. 802. d.
- Snář, skrze kterýž bude moci každý sny wyložiti V. 1674.
- Šňatek ze žertu, od J. Rettiga VI. 648. c.
- Snažení Satanáše, aby si wystawěl babilonskau wěž w Sasích, od Wodňanského IV. 527.
- Sněm w Čáslawi III. 342.
- Sněm w Starém m. P. III. 344.
- Sněm kněžský za arcibisk. Konrada w Praze III. 352.
- Sněm stawů mark. moraw. III. 353.
- Sněm kněžů a mistrů Praž. s Táboorskými III. 355.
- Sněm obecní w Praze III. 356. 359. 394. 417. 432. 433. 439. 444.
- Sněm obojí strany stawů král. česk. III. 357.
- Sněm w Praze 20. led. 1442. III. 365.
- Sněm kněžský w Kutné Hoře r. 1443. III. 373.
- Sněm r. 1447. III. 381.
- Sněm swatojirský w Praze r. 1448. III. 384.
- Sněm w Kutné Hoře 1448. III. 385. r. 1485. III. 415.
- Sněm Jihlawský III. 389.
- Sněm Pelhřimowský III. 393.
- Sněm Benešovský III. 396., r. 1468. III. 405. r. 1474. III. 408.
- Sněm o hotowosti III. 407.
- Sněm od r. 1479. III. 411.
- Sněm stawu městského o zachowání swých swobod r. 1513. III. 422.
- Sněm w Benešowě r. 1516. III. 424. r. 1520. III. 435.
- Sněm w Praze r. 1516. III. 425. 426., r. 1521. III. 436. 437.
- Sněm na hradě Praž. r. 1518. III. 429. 430.
- Sněm w Hradci Králowé r. 1519. III. 431.
- Sněm od r. 1520. III. 434. r. 1523. III. 440. od r. 1524. III. 441. 442.
- Sněm na hradě Praž. od r. 1526. III. 447.
- Sněm Morawský III. 451.
- Sněm obecní w Praze od r. 1525. III. 445.
- Sněm duchowní r. 1537. IV. 511.
- Sněm l. 1543, na kterémž páni a wladky swolili: non obligari Iglaviensēs stare in iudiciis Bohemiae regni IV. 982.
- Sněm obecný od r. 1527. IV. 990 od r. 1528. IV. 991. w r. 1529. IV. 992. w r. 1530. III. 993. w r. 1531. IV. 994. w r. 1532—1534. IV. 995—997. w r. 1537—1547. IV. 998—1008. w r. 1549. IV. 1010. w r. 1552—1554. IV. 1011—1013. w r. 1556—1559. IV. 1014—1017. w r. 1561—1565. IV. 1018—1022. w r. 1567. IV. 1023. w r. 1569—1571. IV. 1024—1026. w r. 1573—1583. IV. 1027—1037. w r. 1585. IV. 1038. w r. 1586. IV. 1037. w r. 1588—1590. IV. 1040—1042. w r. 1593. 1595—1605. IV. 1043—1054. w r. 1607—1609. IV. 1055 1056. 1059. w r. 1611. 1614—1620. IV. 1060—1067.
- Sněm Ninivetský, od Wikł. Wrbenkého IV. 1435.
- Sněm nebeský swatých a swětíc božích, od K. Račina V. 865. c.
- Sněmy I. 1.
- Sněmy král. česk. III. 350.
- Sněmy stawů král. česk. od r. 1440—1598. a. 1541—1590. c. IV. 984
- Sněmy král. česk. o náboženství od r. 1527—1557. IV. 989.
- Sněmy morawské od XV. století až do nynějšího času IV. 1068.
- Sněmy obecné morawské od r. 1525—1546. moraw. a. od r. 1526—1583. b. od r. 1535. c. od r. 1547—1570. d. od r. 1584—1611. f. od r. 1610. 1611. g. od r. 1608. 1613. za auřadu Karla Žerotina h. w r. 1614. i. IV. 1070. od r. 1554. 1555. IV. 1071. od r. 1598—1609. IV. 1072. od r. 1546. 1556. IV. 1073. od r. 1584. 1587—1590. IV. 1074 1078. w r. 1593—1609. IV. 1079—1095. od r. 1614. 1615. 1617—1619. IV. 1096—1101.
- Sněmy české V. 635.
- Sněmy zvířat, od K. Winařického VI. 584.
- Sněšení kněží Táboorských III. 343.
- Sněšení sněmu Pražského od 1440. III. 368.
- Sněšení mistrů Praž. s obcemi Táboorskými III. 369.
- Sněšení sjezdu Podobojích III. 377.

- Snešení sněmu obecního w Pelhřimowě III. 378.
 Snešení kněžstwa obojí strany III. 387.
 Snešení sněmu obecního w Praze od r. 1452. III. 398.
 Snešení se některých pánů o artikule strany wry III. 413.
 Snešení města Prahy s strany wry a náboženství III. 443.
 Snešení literatůw záduší sw. Wojtěcha menšího w Podskali IV. 590.
 Snešení stawů morawských V. 636. c.
 Sníh, přel. od Chmelenského VI. 659. d.
 Snopček mirrhy z paterého tajemství nejbláž. rodětky boží swázaný V. 1443.
 Snopček kázání pohřebních, od Blaž. Borowského z Borowa IV. 1692. b.
 Snopů jedenáctero Josefowi se klanějících, od Karla Mageta V. 1613.
 Soběslaw, sedlský kníže, od W. Klicpery VI. 644. β. I. a.
 Soběslaw a Bedřich, od Klicpery, předěl. od Tyla VI. 673. 18.
 Soldát pobožný, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. b.
 Soliloquia sw. Augustina, od Štítného II. 123.
 Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, přel. od Weleslawina IV. 1848.
 Soliloquia, manuale, meditationes etc., přel. od Benigna Sychrowského V. 1098.
 Soliman, wiz: Historiae, Poselství.
 Solofernes neb život Adamůw III. 900.
 Sors Pilarikiana V. 212.
 Spálenisté w Burníně, přel. od Štěpánka VI. 635. 13.
 Špandawa, wiz. Nowiny.
 Speculum Calvinianum Jana Himmelia Příd. 31.
 Speelhofen mladší, od J. Hybla VI. 814. a.
 Spekulár ctnostného života, od Mat. Wolkenbergera IV. 683. b.
 Spis Bartoše z Bíliny IV. 1234.
 Spis bratří Táborských IV. 1287.
 Spis bratrůw III. 759.
 Spis cirkulární p. z Hájě bisk. Králowehradec na duchowenstwo osady se strany tolerancí, přel. od W. Krameriusa VI. 1097. a.
 Spis dostičiněcí otázky protiwníkuow jed. bratr., proč křest opětuji III. 784
 Spis dostičiněcí tomu proč při přijímání k swátostem záwazkové dějí se III. 790.
 Spis dostičiněcí z wry III. 754.
 Spis fakulty theol. o tom, kterakby se rozdělili mezi zákowstwem pětihnanti mohlo III. 144.
 Spis horliwý, od K. Ad. Procházky IV. 1394.
 Spis Isokrata k Demonikowi napomenutelný. III. 108.
 Spis, jakby se měly líti zwony IV. 666. 856.
 Spis jménem celé jednoty bratr., od J. Augusty IV. 1233. e.
 Spis Kampana doktorům IV. 1364.
 Spis, kterak Maximilian na král Římské korunován byl IV. 387
 Spis ku poctivosti ženského pohlawí, od Hawla Žalanského IV. 703. d.
 Spis ke sňatku p. Wiléma z Rozemberka, od Vinc. Pestalocia IV. 495.
 Spis l. 1540 učiněn o tom, že jistotu swého powolání náleží mítí každému . . . IV. 671.
 Spis Marcilia Ticinského III. 213.
 Spis Martina Lutera, co se mu při bratřích zdá III. 792.
 Spis měsěční ku poučení obecného lidu, od Fr. Tomsy VI. 729.
 Spis morawských kněží o sjednocení V. 361.
 Spis neb wýťah listu prstem p. Ježíše IV. 791.
 Spis o artikulích: Wstoupil do pekel atd., od Zig. Crinita Sřibřského IV. 1415. 1518. b.
 Spis o baurkách tělesných i duchowních, od Jak. Petrozelina IV. 822.
 Spis o hodu sw. králowny na nebesa wznešení III. 924.
 Spis o hrozném zázraku w Platně, přel. od Paw. Grin-Millera IV. 825.
 Spis o jednotě brat. Waldenských, od W. Šturma IV. 1316. od Laeta Lukáše Příd. 64.
 Spis o kometách, od Thad. Hájka IV. 749.
 Spis o Kristu Nazaretském a jménu jeho IV. 1467.
 Spis o Lakomství, přel. od Tob. Ad. Wodňanského IV. 719.
 Spis o manželském stawu, od Ad. Klementa IV. 1420.
 Spis o manželstwu, od W. Jakše IV. 1389. c.
 Spis o mírách, nádob picích IV. 743. b.
 Spis o morowé nemoci, od J. Orechowského IV. 893.
 Spis o narození Kr., od Jak. Akanthido-Mitise IV. 1476.
 Spis o ohni bláznivění, od Tob. Ci-chorea V. 1373.
 Spis o osobě Kr. p.; od Zig. Crinita IV. 1386.
 Spis o počátku, uwedení a změnách českých wlast. nowin VI. 1091.
 Spis o pokání III. 797.
 Spis o poslaupnosti učení ewang., od Jak. Jiř. Johanidesa Frideckého V. 728.
 Spis o potřebných věcech křest. III. 800.
 Spis o powinnosti bratří řeholních, od Jiř. Constantia V. 465.
 Spis o powinnosti řeholní, od Jak. Colensa IV. 593.
 Spis o prawdě a pravě jistotě božího spasení IV. 1450.
 Spis o přediwné věci, která se stala s jednau duší w Prešporku V. 1161.
 Spis o připrawování se k smrti, od Kristofa IV. 1828. a. — též w Příd. 58.
 Spis o přirození zwírat Aristotelesa IV. 271.
 Spis o proměnách života wezdejšího IV. 1908.
 Spis o protiwenství církwe, od Žalanského IV. 577.
 Spis o původu a prawdě kněžstwíe trojiego . . . III. 788.
 Spis o slawném spasitele z mrtwých wzkřísění, od Jiř. Tesáka IV. 1434.
 Spis o smrti těch, kteréž pan bůh mimo pomyslení pojímá, od Jiř. Tesáka IV. 1437.
 Spis o spravedlnosti podlé rozličných proměnitelností a rozdílou . . . III. 885.
 Spis o strašiwém powětří, od Jiř. Tesáka IV. 820.
 Spis o Táborské wíře IV. 81.
 Spis o třech cestách, od W. Jakše IV. 1891. c.
 Spis o ustanowení církwe, přel. od Jiř. Anděla IV. 1241.
 Spis o užitečném dobročinění, od Mat. Holeckého IV. 722.
 Spis o wěclách přel. VI. 1512.
 Spis o věcech Graubundských IV. 398.
 Spis o wečeři páně, od Jiř. Mathiadesa IV. 1400. 1401.
 Spis o wečeři páně, umučení a wzkřísění páně, od J. Ledeckého IV. 1378. od Mat. Kročina IV. 1453. a.
 Spis o wíně IV. 868.
 Spis o wíře, naději a lásce J. Pemšteina VI. 1854
 Spis o zajetí Maximiliana krále polsk. IV. 389.
 Spis o zaopatření chudého lidu, od Munzara VI. 1233.
 Spis o zimě, přel. od Fr. Tomsy VI. 1477. b.
 Spis o zraku IV. 675.
 Spis o zřícení božském, přel. od J. Kocína z Kocinetu IV. 1844.
 Spis, od Habrowanského IV. 1219.
 Spis (dwojii), od Komenského V. 1372. b.
 Spis od Jiř. Štyrsy IV. 1246.
 Spis odprajcí přijímání pod obojí III. 702.

- Spis proti Ambrosowi nebo odtržencóm Příklad. 141.
 Spis proti obraně, od D. Šturma IV. 1823. d.
 Spis proti odpůrcům III. 807.
 Spis potěšitelný rodičům atd. od Brunčwíka IV. 1889.
 Spis tento, jenž jest počtu vydání o moci světa i o přísaze III. 795.
 Spis tento otázek trojích . . . III. 794.
 Spis tento we jméno páne učiněný . . . (proti Lutheranům) III. 791.
 Spis, w němž se obsahuje, které věci předešly příchod a narození Mesiáše IV. 1481.
 Spis wysvětlení slow Šalomaunowých, od Cyp. Pessia IV. 1529 f.
 Špis z písem sw. sebraný IV. 1220.
 Spis, že člověk může před morem ujíti, od Woldř. Welenského IV. 892.
 Spisek o modlářství, od Prokopa III. 757.
 Spisek o pokušeních, od J. Augusty IV. 1233. h.
 Spisek o sirobě, od Komenského V. 487. a.
 Spisek o stawu sedláckém, od J. Rulíka VI. 1185.
 Spisky rozličné II. 159. c.
 Spisy, Spisowé Jana Brencia IV. 1269.
 Spisy, od Wawř. Březiny IV. 506.
 Spisy (některých artik. učení církwe) přel., od Mik. Čecha Praž. IV. 1301. 1302.
 Spisy, J. Fabra. Příklad. 25.
 Spisy z Luciana Samosatenského přel. od Jg. Hájka VI. 928.
 Spisy Wiklefowy, přel. od Jeronyma II. 151.
 Spisy Jos. Jungmanna VI. 332.
 Spisy K. H. Máchy VI. 349.
 Spisy (sw. otců apošt.), přel. od Fr. Sušila VI. 1737.
 Spisy (zábavné), od Villani-ho VI. 346. b.
 Spisy p. Boh. Hasišteinského z Lobkowic wybrané, od K. Winařického VI. 324.
 Spisy kláštera sw. M. Magdaleny, w m. Stříbře V. 444.
 Splendor et gloria domus Waldsteinianae, od Kasp. Záruby V. 338.
 Společník wěrný, od Trnky VI. 846. a.
 Společnost angelská V. 245.
 Spolu životem našim položení jsauc na smrt, . . . (zpěwy) III. 47.
 Spolusebrání některých mravných věcí, od Štěpána de Lucca VI. 1285.
 Spomocník w zármučích VI. 199.
 Spor duše s tělem II. 60.
 Spořádání domu Lobkowického, od J. z Lobkowic IV. 492.
 Spořitelna, viz Přednesení.
 Sprachlehre (böhm.), von Tomsa VI. 69. a — von Ig. Tham. IV. 70. — von Vin. Paul Ziak VI. 89.
 Sprachlehre (deutsch-böhm. u. böhm-deutsche), von J. Nowák VI. 106. b.
 Správa; viz též Zpráva
 Správa o rodu p. Wácl. Smiřického z Smiřic, od Jak. Akanthido-Miřita IV. 195.
 Správa k wyreysování pěti radů slaupů z Luk. Voča, přel. od Fr. Tomsy VI. 1403.
 Správa pro lid obecný we wsech býdlící, kterakby zdraví swého chrániti měl, z franc. přel. od J. Prokopiusa VI. 1592.
 Správa o krawských oseypkách, od F. A. hrab. z Magnys VI. 1609.
 Správa o nejsw. oběti nowozákonné skrz otázky a odpovědi wyd. pro lid sprostý, od J. W. F. O. VI. 1786.
 Správa užitečná k swátosti birmování w otázkách představená VI. 1837.
 Správa gruntowní o počátku rozepře mezi ewang. církwemi. Příklad. 28.
 Správa církwe Loštické. Příklad. 138. b.
 Správa a naučení, kterakby se lidé pobožni a w K. P. wěřící jdauce k wečeři P. etc. Příklad. 144.
 Správa neb způsob žiwota křest. Příklad. 192.
 Správce duchowní pro ty, jenž o swé spasení pilně se starají, z něm. přel. od Daubrawského VI. 1761. 2207.
 Sprawování owčého dobytku V. 562.
 Sprostnost kat. V. 716.
 Sprostoprawda kat. Mich. Elfena V. 802.
 Spuntování proti Ferdinandowi cis. a králi IV. 421.
 Spůsob a kontrfekt prawé křest. lásky, od Jiř. Fera V. 1385. o.
 Spůsob a manyra s bohem jednati V. 1626.
 Spůsob církwi ewang. w Čechách V. 377.
 Spůsob čtení sw. Aloisia Gonzagy V. 1636.
 Spůsob dítkám počty příjemné w pamět wprawiti, od Jarol. Jezdinského VI. 1392.
 Spůsob, jakby se wyplemenil wšecken hmyz bez jedu, přel. od Tomsy VI. 1578.
 Spůsob kterak duchownímu při oběti mše sw. posluhowati má VI. 2358.
 Spůsob, mrawy a mínění Činů a Kočinčinů VI. 997.
 Spůsob nábožný, kterého pobožní křest. při pohřbu užíwati mohou V. 1447.
 Spůsob, nímžto se čistotné duše bohu získati mohou, všem jenž panenskau . . . čistotu zamílowali k užitku, z něm. přel. Ant. Martinec V. 1462.
 Spůsob pobožnosti při první 50leté památce za swatého wyhlášení Jana z Nep. 2280.
 Spůsob posluhowání swátosti stawu manželského, od J. Fr. Dewoty-ho VI. 2131.
 Spůsob při wyprawování k hrobu mrtwých V. 1529.
 Spůsob pytání a oddávání mladých newěst, od Michálka VI. 2134.
 Spůsob reysování hodin slunečních V. 512.
 Spůsob systematický protestanty o prawdě kat. nábož. přesvědčující z něm., přel. od J. Chylicka VI. 1785.
 Spůsob učení sw. Pawla za prawdila a ke zkušení nynějšího času z listu Římanům představený, wětší. Příklad. 165.
 Spůsob církwe wítězitele přerokošný, podiwné sw. Janowi zjewání od Mat. Jandy IV. 1539.
 Spůsob výborně dobrý, jak se má po česku dobře psáti a tisknauti. V. 14.
 Spůsob žiwota pobožného, od Paw. Pistoriusa IV. 1878.
 Spůsoby rozličné údow III. 272.
 Spůsoby a obyčeje družby a družky na každé swatbě VI. 1079.
 Srdce a swět, od Gutzkowa VI. 673. g.
 Srdce celé milosti boží, od J. Blasiusa mlad. V. 1651.
 Srdce tříhranné školního žáčka, od W. Duška V. 808.
 Srnec z Warwažowa, viz: Kázání.
 Srnec, přel. od J. Hýbla VI. 636. 2. 671.
 Srownání praw městských, novel a zřízení zemské dle abecedy IV. 938.
 Srownání wíry a učení bratří starších, od W. Šturma IV. 1307.
 Srownání dwau tyranů církwe, od Zach. Brunčwíka IV. 374. c.
 Srownání a odewzdání naši wšle s božskau V. 1543.
 Ssawectwo, od J. S. Presla VI. 1465. c.
 Stála matka bolestiwá podlé kříže II. 25.
 Stálost a setrwanliwost m. Plzně, od Jana Hocha V. 891.
 Stambuch slezský, od B. Paprockého IV. 411. a.
 Stanislaw biskup Olomucký, viz: Akta.

- Stanislaw Kostka sw. w ulikání witez. V. 246.
 Stanislaw a Aninka, z polsk. přel. od Štulce IV. 853.
 Stará láska nezrzawí, přel. od Hafnera VI. 617. d.
 Stará láska nezahyne, od Rirensafta VI. 690. Sw. I. a.
 Stará panna, přel. od Stuny VI. 611. f.
 Staras plesniwec, od Fejerpatakyho VI. 678.
 Starec w dřinowém lese, dle Kastelliho VI. 635. nn.
 Stareček z hor, přel. od J. II. Pospíšila VI. 1363.
 Starobylost obnowená k sv. Benediktu V. 1220.
 Starost křesť. člověka, od Jiř. Fera V. 1385. n.
 Starost prwní křesť. člověka V. 1399. 1549.
 Staroswětská šlechta, od Gogola VI. 853.
 Starožitnost kšaftu wečeře p. swatá, od Zach. Bruncwika IV. 1417. a.
 Starožitnost kat. wíry V. 809.
 Starožitnosti slowanské, od Safárika VI. 980.
 Statek Záhwozd, od Hoppa VI. 635. a. II.
 Statný Beneda, od Tyla VI. 841. a.
 Statuta k hašení ohně IV. 941.
 Stav Liptowské stolice z lat. přel. od K. Fejerpataky-ho V. 1244.
 Stav manželský rytýřský, od J. Štelcara Želatawského IV. 691. b.
 Stav manželský, od Paprockého IV. 701. a.
 Stěblo a poklad, od Nierice VI. 1372. q.
 Stezka k boží milosti, od P. Žalanského IV. 1839.
 Stížnost srdečná na hříchy, od W. Dobřenského IV. 673. c.
 Stöhr, wiz: Píseň.
 Straba, wiz: Žiwot.
 Straka, wiz: Kázání. Na pohřeb.
 Strakonice, wiz: Paměti, Sjezd.
 Stránka druhá, w který po smrti prwného druhí pilní hospodár wykládá newědomému hosp. . . . jaké má práce wykonávat VI. 1492. b.
 Strašil, přel. od Štěpánka VI. 635. 14. 637. III. díl. c.
 Strašidlo we wsi, z něm. od Thama VI. 607. h. od Štěpánka VI. 635. 20.
 Strašil, wiz: Wojtěch Strašil.
 Stráwení pobožné celého dne w obecnych prácech, též o stawu a swátosti manželské VI. 2220.
 Stráž a poklad král. m. Pražského V. 1205.
 Strážnice, wiz: Potwření.
 Strážný duch, přel. od Kolára VI. 701.
 Střed utěšených, srdečných a nábožnych modliteb, od Štef. Pilařka V. 1550.
 Střela Kupidowa aneb knížka o chlípnosti VI. 689. b.
 Střelec kauzedník, dle Kinda VI. 635. u. u.
 Stříbro, wiz: Spisy.
 Strom bez kořene a čepice bez hlawy, od Mich. Institorisa VI. 2002.
 Strom francauzské swobody (kázání) z něm. přel., od J. Rulíka VI. 2004. a.
 Strom spanilý pod Zelenau Horau, od Ad. Hynka Hlawy V. 1090.
 Strom žiwota u prostřed ráje česk., od J. Ign. Dlawhowského V. 1176. f.
 Strotský, wiz: Předložení.
 Strýček Hurliwurli, dle Wolfa 635. II. I.
 Strýček w Lisabonu, od Schrödra VI. 607. p.
 Studánka čerwená w m. Chruđimi, od Balth. Petřížky V. 558.
 Studiosus laicus píseň III. 62.
 Studně čtyry hlavních ctností V. 163.
 Studnice duch. žiwota (modl.) V. 1597.
 Studnice milost. léta, od Jiř. Rektorisu V. 1101.
 Studnice sedmipramenitá blíže Swatoňowic. V. 560.
 Studnice starodáwní Kukus, nyní nowé wyzdwižený, Hradířský žiwý pramen, jehožo počátek atd., od Walentina Kirchmayera z Raichwic V. 553.
 Studnice wód žiwých, od J. Beckowského V. 1445. a. též w Příd. 148.
 Studnice žiwota, od Jiř. Melantricha IV. 1806.
 Stůl páně, od Frid. Bridela V. 724. a.
 Stupawský, wiz: Opaustění.
 Stupeň všech hodností a důstojností w řebříku Jakoba V. 345.
 Stwoření swěta s hudbau, od Haydena přel. J. Kuchyna VI. 499.
 Subulus, wiz: Wýpis.
 Sudet, wiz: Wůdce.
 Sůl příkladná pro zatajení tajemství, od J. J. Wilkhoppa V. 961.
 Summa berně král. z klášterów III. 125.
 Summa herně měst a klášterów III. 173.
 Summa historie písem sw. z franc. přel., od J. Wegha VI. 1879.
 Summa hry o sw. Eliášowi IV. 236.
 Summa katechismusu IV. 1359.
 Summa náboženství křesť. ewang., od L. Bartolomeida VI. 1769.
 Summa náboženství prawého z konfessi české, přel. S. Abr. Russina Nowohradeckého IV. 1451.
 Summa práw uherských, přel. od Boh. Tablice VI. 1677.
 Summa proroctwí diwného IV. 796.
 Summa učení Amanda Polana o wečném božím předřizení všech wěcí. Příd. 103.
 Summa učení křesť., od Tom. Řešátka IV. 1288. b.
 Summa učení křesť., podlé smyslu katechismusu Luterowa, od J. Forneta VI. 1798.
 Summa wyznání Augšpurského učením z písma sw. wzatým wyswětlená, od Dan. Langsfelda VI. 1850.
 Summa zákona božího láska a snáseliwost od Štěp. Lešky VI. 1110.
 Summaria aneb ewangelia celoroční etc. V. 674.
 Summarie na wšeka čtení a ewang. nedělní a swáteční přes celý rok, od J. Barnera V. 671 864. b.
 Summownik učení křesť. od J. Simonidesu V. 754. c.
 Summy krátké na epístoly a ewangelia, od W. Šubara IV. 1208.
 Sunamity krásná welikomocná w síle swé Maria . . . proto de Victoria nazwaná, od Angela Štěpánka V. 982.
 Supplikací lidí po všem swětě umírajících, přel. od Jiř. Fera V. 1385. m. 1539. d.
 Supplikací w říši Římské poddanych králům knížatům . . . we Frankfúrtě při wolení Římského krále podaná V. 265.
 Suwarow, wiz: Chwalozpěw.
 Swar wody s winem II. 64.
 Swárliwý, od Ekerta VI. 607. 5.
 Swatá Hora, wiz: Historie, Hora, Maria.
 Swatawa a Wojmil, přel. od Fr. Tomsy VI. 822. k.
 Swatba ženicha p. J. Kr. s pannau Kateřinau IV. 1723. c.
 Swaté dsky Kauřimské etc., od Prokopa Dietricha V. 921.
 Swátek česk. jaz. na den prowozowání Štefanowého „Odběhlce“ w Praž. diwadle I. 1785. VI. 359. b.
 Swatysława, od Klicpery VI. 644. e.
 Swatojanská muška, z něm. přel. od Ant. W. Hnojka VI. 1322. b.
 Swatomil, wiz: Dnowé.
 Swatopluk, od J. Holého VI. 553. a.
 Swatoňowice, wiz: Studnice, Wypsání.
 Swatoplukowci, od J. M. Hurbana VI. 903.
 Swátost korunowaní sw. Fidela z Sigmaringu a sw. Josefa z Leonisy V. 1014.

- Swátost nábožná v wýtahu žiwota Piusa V. V. 1314.
Swátost sw. birmowání, od F. Roleyčka VI. 1853.
Swátost welebná těla a krwe J. K. jest Swátost
nejdražší III. 725.
Swatý jeden mnohonásobný t. j. blahosl. Bernard,
od Jiř. Libertina V. 914. c.
Swatý Wáclawe, píseň I. 9.
Swazek lásky a pokoje IV. 1879.
Swědectwí chwalné o bratřích, od M. Jakuba III. 695.
Swědectwí o uroz. p. Justině z Kunštatu, od J.
Augusty IV. 1669.
Swědectwí o vraždě židovské, od Gallaše VI. 1107. b.
Swědectwí otcůw, od J. Augusty IV. 1233. n.
Swědectwí prawdy wydané ku poct. a slávě p.
Tom. J. Pešiny z Čechorodu na den nowého
swátku, od Warina V. 893.
Swědectwí staré křest. církwe o austní zpovědi,
od Gallaše VI. 1885.
Swědectwí starých sw. otců na přijímání pod obojí,
od S. Palmy IV. 1355. b.
Swědomí kat., z něm. přel. V. 177.
Swědomí lidské, přel. Regius Želetawský IV. 1920.
Swět a činění, od K. Kysela VI. 842.
Swět a ďábel II. 156.
Swěták a Krkonoš, přel. Pečírka VI. 883. I.
Swětlo apatekářůw, wiz: Knížky.
Swětlo duchovní, od Grylla z Gryllowa IV. 1852.
Swětlo kat. učení V. 735.
Swětlo sluneční jasné sw. panna Apollena V. 1015
Swětlo swěta a towaryšstwa p. J., od J. Hein-
smidberského z Třebechovic V. 892.
Swětlo trojí, t. plesání a radosti a wděčnosti win-
šůw mnohých ze srdečnosti, jenž hořelo . . .
w Kauřimě. Příd. 151.
Swětlo žiwé prawdy, od Matějky VI. 1820.
Swětlo žiwota, modlitby od W. Grolmusa VI. 2386.
Swětloroz český, od Matauše Michalowice V. 18.
Swětoloroz VI. 753.
Swětýlka, opereta od Stuny VI. 611. w.
Swice hořící a swítící sw. Jan de Regis, od Wácl.
Mezleckého z Palmolewa V. 910. c.
Switelnice duši, od J. Aupického IV. 1820. a.
Swoboda, wiz: Dikůwzdání, Slowo.
Swobody mark. morawsk. III. 471. 973.
Swolení pánůw po porážce u sw. Jana na Bojišti
III. 361.
Swolení obojí strany na obecném sněmu, od r. 1512.
III. 420.
Swolení kněžstwa Praž., od r. 1526. III. 448.
Sylva quadrilinqwis opera M. D. Ad. a Weleslawino
IV. 39. 40.
Syn pobožný pobožné mateře, od Leop. Fabricia
V. 831. d.
Synodus w Praze w r. 1575. IV. 546.
Synové Eduardowi, od Nierice VI. 1372. n.
Syta Nány, přel. od Štěpánka VI. 635. II. d.
Szecheny, wiz: K zasnaubení.
Sábés, co při něm zachowáwati a čeho se warowati
mají. Příd. 152.
Šafařík, wiz: Oda.
Šalomaun, wiz: Kronika.
Šalomaun František Serafinský, od J. Ad. Paulisa
V. 929.
Šalomaunůw rozsudek, dle Caignier a Stegmayera
VI. 635. bb.
Šalomún král, komedie IV. 225.
Šart druhý aneb čtvrtá částka penize na výplat
duše křest. z žaláře očistcowého, od J. Petřilky
V. 1211.
Šarty dwa neb dwa penize malé k wywedení z
bludu newěry, od J. Petřilky V. 764.
- Šat roztrhaný sw. Bernarda slawně se stkwějící,
od A. Wokauna V. 969. a:
Šauer, wiz: Citowé.
Šaumburk-Lippe, wiz: Katechismus.
Šediwé manželstwi, od Stuny VI. 611. b.
Šest a dwacet aneb trapulky do bulky, od W.
Klicpery VI. 568.
Šestka duchovní sw. Liborowi w Morawě na Je-
senci ofěrau položené, od B. J. Bílowského V.
867. a.
Šewcowský swatwečer, přel. od Tháma VI. 607. tt.
Šimák, wiz: Citowé.
Škatule heybejte se, od Stuny VI. 611. m.
Škola duchovní křest. mládeže V. 503.
Škola hauslí, od J. Filčíka VI. 182. a.
Škola Jobowa, od Joba Zmeškala z Damakowce V.
1516. VI. 2205.
Škola křest., od Weleslawina IV. 1846.
Škola křest. modlení w sobě mající nejpotřebnější
modlitby na rozličné případy V. 1640.
Škola Kristowa, od J. Ambroziho VI. 2203.
Škola křížová, z lat. od Joach. Alex. Nikolaidesa
Lišowského V. 1392.
Škola mravů a užitečných wědomostí, od J. P. Při-
bíkovi VI. 1218.
Škola nedělní pro wyrostlau mládež, od J. V. Jir-
sika VI. 1329.
Škola prwní hospodářská w král. česk., přel. od
Nath. Hollauera VI. 1491.
Škola Salernitanská IV. 208.
Škola sw. milování, přel. od Jiř. Konstance V.
1408. d.
Školka kříže, od Cyp. Pešiny IV. 1912.
Školka řeči uherské, přel. od J. Procházky IV. 118.
Školka čili prwopocateční praktické wynčowání
malých dítek, od J. Swobody VI. 1267.
Škrbenský, wiz: Paměti.
Škultety, wiz: K swatbě.
Šlepěje lwowá aneb následky žárlivosti, pow. od
J. P. Sušického VI. 826. a.
Šlepěje p. Kr. Příd. 155. a.
Šlepěje p. Marie. Příd. 155. b.
Šlechtná pomsta, od Amalie Šope VI. 845.
Šlechtnost w společném s lidmi obcowání, přel. V.
490.
Šlechtný mstitel, dle Chimaniho VI. 1208.
Šlechtný učitel, od Nierice VI. 883. IX.
Šlehta, wiz: Řeč.
Šleinic, wiz: Wypsání.
Šlik, wiz: Dopisy, List, Řeč.
Šmejdiř, wiz: Pohřeb.
Šnupka, přel. od Pečírky VI. 684.
Šotsko, wiz: Zpráwa.
Španěly, wiz: Důležitosti, Sebrání.
Špáta, wiz: Paměť.
Špiže postní, od Jiř. Fera V. 1385. c.
Šrámek, wiz: Jubilaum.
Šrenk, wiz: Hlasy.
Štastné aučty, od Hafnera VI. 617. a.
Štastné brání na wojnu, od Tháma VI. 607. ss.
Štastný Kašpárek, od Štwána VI. 612. b.
Štastný osud pro neštastné princezky, od Fr. We-
werky VI. 831. a.
Štědrý wečer, přel. od Fialky VI. 882. b. — od
Fr. J. Swobody, Fr. Slámy, J. W. Wlasáka VI.
1332.
Štefanides, wiz: Kázání.
Štefek, wiz: Winš.
Štékawec, přel. od Štěpánka VI. 635. qq.
Štemberk, wiz: Píseň.
sw. Štěpán, wiz: Ctnosti.

- Štěpán Fedinger neb sedlská wojna, od Waidmanna VI. 607. b.
- Štěpánek, wiz: Citowé.
- Šternberk, wiz: Hrad, Pře, Rod, Wyjezd, Zápisy.
- ze Šternberka Aleš Holický, wiz: Dopisy.
- ze Šternberka Polixena, wiz: Kázani.
- Štilfrid, wiz: Kronika.
- Štít křesťanůw t. j. sw. křest V. 108.
- Štít Mariánské pobožnosti proti nebezpečným střelám swěta, těla a ďábla atd. V. 1622.
- Štít wiry, od D. Ad. z Weleslawína IV. 1339. a. — od Simeona Wojt. Galerity IV. 1396. — od Jiř. Fera V. 715. g.
- Štítek wiry, od W. Hermanecia IV. 1289.
- Štolberk, wiz: Citowé.
- Štraspurk, wiz: Nowiny.
- Štyrský, wiz: Rozjímánf.
- Šud, wiz: Kázani.
- Šwabenoŭ, wiz: U hrobu.
- Šwabérek, wiz: Dopisy, Charakteristika, Registřík, Wypsánf.
- Šwarcenberk, wiz: Řeč.
- Šwédowé, wiz: Léto- a Dennopis, Zpráwa.
- Šwédowé w Praze, přel. od Pečírky VI. 894.
- Šwédská wojna w Čechách, od Tháma VI. 607. bb.
- Šwejcary, wiz: Prohlášení.
- Šwenda, wiz: Kwitek, List.
- z Šworcerku Hanuš, wiz: Instrukcí.
- Tabak, wiz: Čtení.
- Tabella, t. j. krátké obsažení všech w nových trestních práwech se nalézajících zločinůw a jich trestůw dle míry, přisnosti a trwanliwosti, přel. od J. Zlobického VI. 1679.
- Tabernacula tria 61. káz. o swatých, od J. Chrisost. Táborského V. 877. a.
- Tabita Joppenská učednice p. Kr., od Štěp. Holomauckého V. 1251.
- Tábor, wiz: Akta, Dopisy, Kronika, Odpis, Píseň, Pramen, Registra, Sjezd.
- Táboři, wiz: Tažení, Žiwot.
- Tabula de proprietate participiorum, ... od Šim. Hájka IV. 6.
- Tabule dluhosti dne i noci, od Tad. Hájka z Hájku IV. 764.
- Tabule čtení výročních, od Wikt. Wrbenkého IV. 1375.
- Tabule čtyry ku prospěchu mládeže slow. škol VI. 35.
- Tabule poučující a wedaucí k poznání dewatera částek řeči české, od J. Černého VI. 80.
- Tabule Kebesa Tebánského t. j. wtipné a užitečné wyobrazení prawé maudrosti a šťastného žiwota, z řeck. přel. od W. Karafiáta VI. 919.
- Tabulí (XII) wěku lidského, od Bart. Paprockého IV. 701. b.
- Tafeln (astronomische) IV. 753.
- Tacheci, wiz: Na příští.
- Tajemství sw. bičowaní p. a spasitele n. J. Kr. V. 1405.
- Tajnost inquisicí hispanské IV. 568.
- Tajnosti zvláštní towaryšstwa p. Jež. V. 470.
- Tajnosti zvláštní a skrytí pokladowé wel. tow. p. Jež., od J. Ad. Swobody V. 967.
- Tajnosti hauslí, od K. Wlčka VI. 186.
- Tajnosti odkryté čarodějnických kunštů, z něm. přel. od Wrat. Monse VI. 1180. 1478.
- Tamerlan, wiz: Historie.
- Tandariáš II. 70.
- Tanec, od Lomnického IV. 689. c.
- Tankred, přel. od Frk. Šediwého VI. 608. II. f.
- Tankred, přel. od Fr. Dauchy VI. 607. 3.
- Taras Bulba, od Gogola VI. 907.
- Tataři na Morawě, od J. Ehrenbergera VI. 1385.
- Tato knížka toto tré ukazuje ... (traktat), od P. Bydžowského IV. 1228. d.
- Tatranka, od Jiř. Palkowiče VI. 751.
- Taužící mysliveček po hrdliče, od Dlabače VI.
- Taxa trhu Jana z Wartenberka, šenka králowstwi česk. V. 619.
- Tažení Táboritůw do Uher III. 112.
- Tažení proti Turku IV. 296.
- Te Deum laudamus za příčinau J. Jos. c. k. Frant. II. dědičným Rak. císařstwím zwelebení VI. 229.
- Te Deum laudamus pro přítomnost Frant. II. VI. 2023.
- Te Deum laudamus, káz. o wděčnosti k bohu za nawrácení pokoje, od Zaubka VI. 2026. b.
- Te Deum laudamus (dwoje), že nás nowým králem obdaril, od Jiř. Oekonomy. P. říd. 19.
- Telemach, wiz: Příběhy.
- Teměšwár, wiz: O wzetí.
- Templáři w Čechách, román od Chochołauška VI. 398. a.
- Temporale o přirozeném wléwání hwězd IV. 752.
- Tennagel, wiz: Wyznánf.
- Tento spis nyní z knih sw. Jana Zlatoustého w čes. a něm. jazyk přeložčný ukazuje ... od P. Bydžowského IV. 1754.
- Tento spis ukazuje, že biskupowé biskupa ... poswěcowati mají, od P. Bydžowského IV. 1228. f. sw. Terezie, wiz: Žiwot.
- Terezianská akademie, wiz: Kniha.
- Těšení duchowní všem lidem stonajícím, farářům i jiným duchowním potřebné V. 1111. 1429.
- Těšín, wiz: Zřízení.
- Tetradion cosmopoliticum, od M. Sam. z Dražowa V. 494.
- Teuffl, wiz: Píseň.
- Textus cornuti III. 7.
- Texty wučující církwe bratrské V. 501. b.
- Těžkost a nebezpečnost úřadu biskup., od Paw. Wallaského VI. 1994. c.
- Thakmenes a Kybimirka, od Fil. Heimbachera VI. 621. f.
- Tham, wiz: Zpěw.
- Tharsia z Tyru, hra od Zimy VI. 613. b.
- Theatini, wiz: Acta.
- Thesaurus linguae boh. V. 56.
- Timotheus, z Niemcyra přel. VI. 2208.
- Tichý, wiz: Kázani.
- Tichý hrad, pow. od Krameriusa VI. 806. f.
- Tichý Jindřich, od Nierice VI. 1372. k.
- Timotheus a Filemon, od Jar. Pospíšila VI. 848. b. VI. 1369.
- Tilly, wiz: Co se, Díkučinění.
- Tintili wantili, od Štěpánka VI. 637. III. díl. a. 1739. 1839. 1939, z něm. přel. od Tyla VI. 673. 19.
- Tippman, wiz: Citowé.
- Tisowá, wiz: Poswěcení.
- Tišňow, wiz: Chwaloteč.
- Titulár Seb. Fauknara IV. 1154.
- Titulowé stawu duchowního a swětského IV. 1133.
- Titulowé knih českých knihowny prof. Zlobického VI. 1137.
- Tlachač, opera od Majobera VI. 622. c.
- Tlachač, přel. od Štěpánka VI. 635. zz.
- Tma we dne jako w noci na rozumu lidském w národu franc. učiněná, po všem swětě rozhlášená, od Fr. Wawáka VI. 951.
- To od samého Ježíše přeswědčené dnešní falešné křesťanstwo V. 797.
- Tobiáš, wiz: Žiwot.
- Tobiáš, od Paw. Kyrmezerského IV. 227. c.

- Tobiášowy knihy IV. 1187.
 Tobolka zlatá, od Šim. Lomnického IV. 687. f.
 Toby měl Fridl wědět, přel. od Hubky VI. 604.
 Tokaj, wiz: Nowiny.
 Tolna, wiz: Nowiny.
 sw. Tomáš, wiz: Zpráva.
 sv. Tomáš Aquinský, wiz: Kniže pokoje.
 Tomášik, wiz: Reč.
 Tonutí na moři a osudowé p. setnika V i a u d VI. 802.
 Tony, přel. od Tomsy VI. 653. a.
 Topinka, wiz: Památka.
 Toskana, wiz: Zpráva.
 Torgewist, wiz: O dobytí.
 Toto malúčké písmo naša panowi Ant. Fandly ... od Ant. Bernoláka VI. 373.
 Toto psaní učiněno jest ... od Řehoře III. 147.
 Towacow, wiz: Kniha.
 Towaryš nebeský w cestě t. j. mod. a pís. V. 1633.
 Towaryši dwa spolu stojící upřímní celého světa ochranitelowé Dominik sw. a Frant. Seraf., od Iwana Knoblocha V. 953. f.
 Tractatus morales de peccatis III. 29.
 Tractatus de fide cath., od Eusebia III. 861.
 Tractatus de conflictu uitiorum et virtutum III. 862.
 Tractatus cometographicus o dwau kometách r. 1618., od Šim. Partlicia IV. 788.
 Tragoedia o strašlivém podvrácení Sodomy a Gomorrhly, přel. od Dan. Stodoliusa z Požowa IV. 229.
 Traktat sw. Augustina, od Balt. Hostaunského IV. 1764.
 Traktat de Apostasia, od Wita Jakše IV. 1389. d.
 Traktat křest. z písem sw. IV. 1286. a.
 Traktat ku potěšení zarmaucených, od Šim. Valecia IV. 1888. c.
 Traktat o boji duchowního Jerusalema III. 867. b.
 Traktat o božím těle IV. 1286. b.
 Traktat o domu duchowním III. 881.
 Traktat o hřichu proti duchu sw. V. 688.
 Traktat o Kristowé církwi, od Dan. Solnického V. 696. a.
 Traktat o manželství, od Jana Husa IV. 1470.
 Traktat o mládenci III. 206. IV. 250. 1758.
 Traktat o modlitbě, od J. Opsymatesa IV. 1419. a.
 Traktat o moru, od Paw. Slowacia IV. 902.
 Traktat o moru a zemětřesení, od Paw. Slowaciua IV. 815.
 Traktat o mukách pekelných IV. 1214.
 Traktat o narození p. Marie III. 921.
 Traktat o nové hwězdě, od Bawora Rodowského IV. 758.
 Traktat o pokoj mezi JCM. M. Terezií a králem Prusánů VI. 936.
 Traktat o powinnostech pána a služebníka, od Ad. Klementa IV. 705. a.
 Traktat o předzwědění a wywolení božím, od W. Slowacia IV. 1436.
 Traktat o rozličných národech w Jerusalemě III. 196.
 Traktat o zprávě jazyka, od Šim. Valecia IV. 717.
 Traktat o swátosti atd. IV. 1430.
 Traktat o tom, kterak umučení boží wede ku poznání jeho božství III. 722.
 Traktat o wečeři P., od J. Herynka IV. 1382.
 Traktat o welebné swátosti, od M. Wácl. Korandy III. 709.
 Traktat proti bludným a potupným artikulům Pikhart. III. 766.
 Traktat proti Jiřkowi z Poděbrad, od Hilaria III. 118.
 Traktat proti Kanyšowi, od Mikuláše biskupce. P ř í d. 158.
 Traktat proti lučisti, od M. Lupáce III. 638.
 Traktat proti Pikhardům, od Jind. Institorisa III. 730.
 Traktat proti šesti řečem doktorů poběhlých, od Rokycana III. 635. b.
 Traktatec o sedmi obecných swěta saudech, z lat. přel. od J. Frigewillea Gantia IV. 1463.
 Traktátek o prawém autočisti lidí pobožných, od Jak. Akantido-Mitisa IV. 1534.
 Traktátek umělců, malířů, řezbářů morawských, od J. Galláše VI. 1131. b.
 Traktatů sedm o sedmero umění a 7 mocnostech, od Sephera Rasiele IV. 665.
 Traktaty dwa proti bludným artikulům Pikhart. a proti kacerům, od Wolfganga III. 777.
 Trank angelský, od Jiř. Tesáka IV. 1613. m.
 Tranowský, wiz: Vale.
 Trápení tajných patnácte, sepsané od sw. M. Magd. V. 1523.
 Trásoritka, od Fejerpataký-ho VI. 670.
 Trawič, od Chocholauška VI. 898. c.
 Trčka, wiz: Pohřeb.
 Tré powidek zábawných, dle Glace a Houwalda, přel. od Jar. Pospíšila VI. 848. a.
 Třebechowice, wiz: Citowé, Reč, Registra.
 Třebenice město, wysady a listiny téhož klásteru sw. Jiří na hradě P. náležejícího města se týkající od r. 1299—1632. V. 418.
 Třebíč, wiz: Kronika, Paměti, Práva.
 Třeboň, wiz: List, Listiny, Series, Vidimationes, Wysady.
 Třeštík, hra z Kocebie přel. od Šiesslera VI. 632. a.
 Tři článková prawidla. P ř í d. 44.
 Tři dni ze žiwota karbanikowa, přel. od Filipka 700. 19.
 Tři hodiny před swatbau, od Hermana VI. 635. II. n.
 Tři hrabata najednu, od Klicpery VI. 644. β. III. b.
 Tři lodi, od Maryyata VI. 853.
 Tři otcowé, od Kotzebue VI. 635. aa.
 Tři strofy na bullu papežskou III. 84.
 Třidcetitá wálka, wiz: Děje.
 Třidcetitý abecedář, od P. Sediwého VI. 608. I.
 Třinácte šprochtůw wajowských III. 201.
 Třináctý plášť, od Bluma VI. 635. 15.
 Trinitáři w Praze, wiz: Listiny.
 Tristram, romant. básně II. 69.
 Triumf wítězný a wěčné trwalý Jubilaeus nejsw. monarchy, krále a hlavy církwe Kr. p., od Sewerina Ziandowského z Budešina V. 694.
 Trman, wiz: Nowomanželům.
 Trnky, od Hajniše VI. 596.
 Troilus, wiz: Kázání.
 Trojanská historie III. 92.
 Trojice nerozdilná, od Jiř. Fr. Procházký de Lauro V. 769. 913. b.
 Trojice nedělní, od Mich. Pellišoty V. 878. a.
 Trojice nejsvětější, od Beckowského V. 1445. b.
 Trojlistek jarní ke cti a chwále sw. Trojici V 1563.
 Trpěliwost jako nejlepší prostředek proti bidám zdejšího žiwota VI. 566.
 Trubka, wiz: Kázání.
 Trufaldin, dle Goldoni a Schrödera VI. 635. II. m.
 Truchlení Čecha nad smrtí Leopolda II. VI. 377.
 Truchlořeč u pohřbu P. Jana Tykače, od W. Kářeše VI. 2091.
 Truchlořeč u hrobu své matky, od J. Wegha VI. 2092.
 Truchlořeč na swého zemřelého otce, od Salatanaye VI. 2093.
 Truchlořeč při smrti Frant. I., od K. Kuzmana VI. 2096.

- Truchlozpěv Rožmitálských osadníků při pohřbu p. Kaš. Zachara, od J. J. Ryby VI. 400. a.
- Trůn milosti Mariánské, od Jiř. Fera V. 1160. b.
- Tržně III. 338.
- Tullius truchlivý, úpěnlivý řečí svů... k útrpnosti vzbuzující, od And. Jodocusa V. 1351.
- Tura, wiz: Kázání.
- Turci, wiz: Historie, Kniha, Kronika, Ležení, List, Nowiny, O Turcích, O wítězství, O začátku, Tazění, Victoria, Wyprawení, Wypsání, Wýtah, Zpráva.
- Turnaj na Kraselově, od Holbeina VI. 635. 21.
- Turnow, wiz: Plesání, Psaní.
- Turza, wiz: Reč.
- Tuto se počíná Anzelmus, kterak se mu zjewila Maria III. 914.
- Tuto se počíná cesta spravediwá w alchymii... III. 246.
- Tuto se počíná pláč a žalost sw. králowny II. 159. a.
- Twardý, wiz: Památka.
- Twrzení cis. Sigmunda privilegii Now. m. P r a ž- ského III. 460.
- Twůrce mocný nebes země (píseň) VI. 256. a.
- Týden sw. pašiwý, od J. Rulika VI. 2238.
- Týden před sw. welikonoci, přel. od Stanisl. Wobornika VI. 2392.
- Týdeník od r. 1812—1818, od Jiř. Palkowice VI. 1090.
- Týhoden spasitedlný aneb krátké wěčného spasení upamatowání V. 1512.
- Týhoden sw. smrtedlné neděle VI. 2359.
- Tykač, wiz: Truchlořeč.
- Týnský kostel, wiz: Kázání, Nápis.
- Typus declinationum lingue boh., od F. M. Pelcla VI. 71. a.
- Tyto knihy prawie o jednom rytíři, přel. od Wawř. z Březové II. 79.
- Tyto knihy a naučení složily jsú welicí mistři... III. 283.
- Tyto knížky tré w sobě drží... od Pawla Bydžowského IV. 1228. b.
- Tyto wersičky českau poetry... Jan Silberius IV. 182.
- U hrobu p. Paw. Ježowicé, od J. Kociana VI. 401.
- U hrobu p. J. Urbana ze Šwabonowa, od Kampehka VI. 483.
- Uberinus, wiz: Apologie.
- Uctění Jana swatého... (píseň) VI. 256. f.
- Učedník a učitel, od J. Fr. Kociana VI. 851.
- Učedník apoštolský, od Jiř. Procházky de Lauro V. 913. d.
- Učení katolické w náboženství, w otázkách a odpowědích, od J. M. Leonharda VI. 1841.
- Učení kat. náboženství před cwičením křest. V. 154.
- Učení křestanské IV. 1380. — od Ferd. Bridela V. 174. — od Jiř. Fera V. 715. a. — přel. od J. Trutnowského VI. 1919. b.
- Učení křest. kat. wíry VI. 1835.
- Učení křest. kat. náboženství VI. 1869.
- Učení křest. krátké opčowání. Příd. 162.
- Učení Lutherowo, Kalwinowo atd., od F. V. Jirsika VI. 1856. a.
- Učení mūdrosť křest., od Fr. X. Habla VI. 2231.
- Učení o církewních odpustcích, od Jos. Kernera VI. 1829.
- Učení o člancích wíry křest. VI. 1752. — od Jana Wegha VI. 1791.
- Učení o chowání wčel, z něm. přel. od K. J. A. Trutnowského VI. 1509.
- Učení o swátosti birmowání, přel. od J. Hybla VI. 1821.
- Učení o wečeři páně, od M. J. Husa III. 608. d.
- Učení obau dwau artikuluw Constant. a Římsk. IV. 1280.
- Učení starých Římských křestanů, od Karla Mageta V. 763.
- Učení zákona star. i now. Příd. 184.
- Účinky a řečení weselé atd., od Bajzy VI. 777. b.
- Učitel domovní, přel. od J. Sepesyho VI. 1200.
- Učitel lidu VI. 727.
- Učitel nebeské maudrosti V. 1027.
- Udání základu k hlauw vzděláwání země, od J. M. Kopecckého VI. 1500.
- Udatnost slawného českého národu atd. VI. 965.
- Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben, von Tomsa VI. 12.
- Ueber die Bedeutung, Abwandlung und Gebrauch der czech. Zeitwörter, von Tomsa VI. 69. b.
- Ueber die čechische Rechtschreibung VI. 38. b.
- Ueber die Veränderung der czech. Sprache, von Tomsa VI. 69. c.
- Ueber die Futterkräuter, přel. od Rybaje VI. 1529.
- Uibersetzungen (böh.), von Ziegler VI. 77.
- Uibersetzungen von Schülern der Dichtkunst VI. 914.
- Uibersicht der böhm. Declin. und Conjug., von Fr. Trnka VI. 84.
- Uibungsstücke der gesamten Regeln der slawischen Sprache, von Trnka VI. 135. d.
- Uher praktický VI. 117.
- Uhlřka, od Klicpery VI. 644. a. d.
- Uhorštany, wiz: Poswěcení.
- Uhry, wiz: Historie, Kronika, Nowiny, Piseň, Querela, Summa, Wypsání, Wýtah.
- Ukázání w dvojí stránce etc. IV. 1728.
- Ukázání krátkosti žiwota lidského, od Ad. Wolfiusa Benešowského VI. 1067. c.
- Ukrutný Jan Pierriere, jak nešťastné může býti dēwče skrze lásku, od Ant. Zimy VI. 779.
- Umění a zaklínání proti střílení, bodení, sekání, laupeži, pálení, proti pádu a zahynutí w boji aneb zajetí od nepřátel, z něm. přel. od Wácl. Broisia IV. 1599. d.
- Umění babické k užítku ženám při porodu obsluhující, od Ant. Jungmanna VI. 1632. b.
- Umění básnické, přel. od Bohusl. Tablice VI. 282. d.
- Umění hojení lichwy, přel. od Mart. Pava VI. 1647.
- Umění kazatelské, od J. A. Komenského V. 71.
- Umění křestanské V. 704. — od Jak. Colense V. 1383. b.
- Umění, kterak ženy s muži šťastné býti mohou. Příd. 165. — od Landfrasa VI. 1199.
- Umění lesní, přel. od L. Zieglera VI. 1561.
- Umění počtářské s ohledem na řemesla, od Fr. Kukly VI. 1399.
- Umění porodnické, od A. Jungmanna VI. 1632. c.
- Umění práce atd. IV. 1729.
- Umiráček pobožný, od Mil. Hubacia V. 1450. c.
- Umluwy Ewangelium nowé písna sw., přel. od Fr. Nowotného z Luže VI. 1717.
- Umučení páně. II. 40.
- Umučení p. n. Jež. Kr. II. 142. — od Wrbenského IV. 1792. b.
- Umučení páně na 21 rozjímání rozwržené, od Tom. Kubelky VI. 2251. d.
- z Unčowa Petr, wiz: Odwolání.
- Unia čili spojení Lutheránů s Kalwiny w Uhrách, od Hurbana VI. 1124. 1871.
- Universita Pražská, wiz: Litterae, O počátku etc., Přípisy, Psaní, Wýsady.

- Únos z maskárního bálu, od Schika VI. 635. 22.
 Únos ze Sarailu, zp. hra přel. od J... VI. 663.
 Unterricht, die epidemische Brechruhr zu erkennen, přel. VI. 1025.
 Unterricht über den Anbau des Mohar als Futterpflanze, dann des Johanniskorns, přel. VI. 1533.
 Upamotování na každý den v měsíci V. 1511.
 Upír, od Byrona VI. 853.
 Urbář kláštera sv. Anny IV. 603.
 Urbář panství Pardubského V. 323.
 Určení člověka, přel. od B. Tablice VI. 1190.
 Urovnání nesrovnalého života s životem spravedlivým, od Šeb. Wottawy VI. 2212.
 Ustanowienie sw. Dominika pannám klášterním III. 153.
 Ustanowienie neb pořádek malířů Pražských III. 292.
 Ustanowienie panské za kr. Sigmunda III. 313.
 Ustanowienie sester řádu kazatelského V. 473.
 Ustanowienie všeobecného lékařství V. 633. c.
 Ustanowienie nowého bratrstva pod titulem Marie všech věrných umřelých... milostivé patrony V. 1127.
 Ustanowienie pap. Benedikta XIII. o sw. Jana Nep. w počet mučedníků Kr. wnešení V. 1214. 1342.
 Ustawienie boha poswícení, od Jiř. Tesáka IV. 1613. o.
 Ušlechtilá Pawlinka, přel. od Jar. Pospíšila VI. 848. f.
 Utěšení Chimany-ho pro dívky, od Jos. Myslimfra Ludwíka VI. 1319.
 Útočiště w sauzení i nebezpečenství, od Komenského V. 1372. f.
 Útočiště k matce boží V. 1535.
 Utopia, od Bartolomeida V. 569.
 Utrhání Lucianowo, od J. Straněnského IV. 273.
 Utrpení a smrt některých sw. mučedníkůw, od Šim. Wrány VI. 2190.
 Uwedení, jak snadným způsobem se hodbáwní dílo koná, od Waw. Amorta VI. 1555.
 Uwedení, jak školní katechetové postilly Scipionowy užívati mohau, od W. Lenharta VI. 1891.
 Uwedení k brzkému něm. čtení pro české dívky, od Ant. Trnky VI. 18.
 Uwedení k české dobropísemnosti, od Tomsy VI. 38. a.
 Uwedení k gruntownímu poznání křesf. náboženství, přel. od Št. Lešky VI. 1803.
 Uwedení k latinské řeči V. 39. VI. 104.
 Uwedení k něm. řeči, od Hynka Wítka VI. 107.
 Uwedení k početnému umění VI. 1387. — od A. Byšického VI. 1394.
 Uwedení k počítání na trivialních školách, od Karla Ferd. Hyny 1397.
 Uwedení k pravému bohu VI. 2128.
 Uwedení k snadnému, rychlému, jistému z paměti počítání, od J. Růdla VI. 1396. a.
 Uwedení k wnitřní modlitbě, z něm. přel. od G. W. Holubáře VI. 2410.
 Uwedení k všeobecným příběhům starých i nových časů V. 259. VI. 933.
 Uwedení k wyhotovení psaní a jiných písemností, od Ond. Klíčky VI. 1698.
 Uwitání p. Jos. Hurdálka biskupa Litoměřického do Libuně, od Marka VI. 407. c.
 Uwitání p. Marie Anny hrab. z Klam-Martinic na Smečno, od Šimáka VI. 429. b.
 Uwitání JKM. p. Wácl. Leop. Chlumčanského, arcibisk. Praž. do Tachlowic k udělování sw. biřnowání, od M. Šimáka VI. 429. c.
 Uwitání JCM. Karoliny do Kr. Hradce VI. 475.
 Úwod k babení, od A. Jungmanna VI. 1632. a.
 Úwod (theor. prakt.) k počítání z hlavy, přel. od Norb. Waňka VI. 1398,
 Úwod k wyhotovení písemnosti pro české školní čekance, od Fr. Křika VI. 1700.
 Úwod k wykladu wětšému na paterě, od Jana Husa III. 1. b.
 Úwod slow. b. kazatele do církwe ew. Wrbičko-Sw. Mikulášské, od M. M. Hodžy VI. 2066.
 Uzda duchovní, od Vojt. Martinidesa V. 1428.
 Uzenecký, wiz: Kázání.
 Užitek wštěpení neb očkování neštowic krawských, od Fr. M. Wacka VI. 1615.
 Užítkové z stawu řeholního pocházející, z Jeron. Plata, přel. IV. 600.
 Užívání dobré a zlé domů božích při poswěcování domu modlit. církwe ew. w m. Jelšawě proukázané, od Paw. Wallaského VI. 1994. a.
 Vade mecum křesf. člověka, od Dan. Tossana IV. 1869. b.
 Vade mecum (modlit.) IV. 1966. b.
 Vale Transocianum V. 1068.
 Vále žalostné V. 237. b.
 Vále w zapomenutí marného swěta, od Eug. Rádra V. 973. d.
 Valette etc., od Blaž Borowského IV. 1617. d.
 Vaterunser (das) in 40 Sprachen, od Jiř. Pistoriusa V. 45.
 Veit, wiz. Obět.
 Vera narratio de statu religionis (česky) IV. 574.
 Veritas evangelica. Příd. 22.
 Versuch eines böhm. deutsch. jurid. und geschäftsmännischen Lexicons von Thám VI. 152. e.
 Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuchs mit deutsch. ung. und böhm. Bedeutungen VI. 153.
 Versuch einer böhm. Phraseologie, von Math. Jos. Sychra VI. 159.
 Vestibulum cum versione germ. hung. slav., od Komenského V. 62.
 Viaud, wiz: Tonutí.
 Vidnationes quorundam documentorum ad canoniám Treboncnsem ordinis s. Augustini pertinentium V. 427.
 Vigiliae Joanneae festum ejusdem maximum sive quatuor divi Joannis Nep. . . . virtutes (káz. čes.) V. 938.
 Viktoria nowá nad Turky V. 348.
 Viktorin, wiz: List.
 sw. Vincentius, wiz: Pobožnost, Žiwot.
 Vinitorium IV. 743. c.
 Virginie, od Turinského VI. 646. b.
 Vitae clarorum virorum, od Paprockého IV. 621.
 Vivat Frant. II., od Ryby VI. 400. b.
 Vocabula lat. boh. II. 13.
 Vocabula per M. Rokyczanum scripta III. 14.
 Vocabularia ex diversis fragmentis III. 27. a.
 Vocabularius (Vocabular), od Rozkočaného II. 6.
 Vocabularius lat. boh. II. 14. 16. 17. 18. 20. III. 19. 20. 22. 23.
 Vocabularius lat. boh. Miculoviensis III. 9. b.
 Vocabularius hebr. germ. lat. boh. III. 18.
 Vocabularius quinque linguarum IV. 32.
 Vokabulář latinský II. 5. III. 9. a III. 30. III. 31.
 Vokabulář III. 4. III. 10.
 Vokabulář botan. krátký III. 21.
 Vokabulář Petra Codicilla IV. 33.
 Vokabulářik lat. český II. 9.
 Von den Vörzügen der böhm. Sprache, v. Fr. Tomsa VI. 3.
 W den dosazení J. Ditricha na učitelkau stolici, od Horáčka VI. 399.
 W obrazu Kristowém Jan Nep. wyobrazený V. 1025.
 W nowě narozewém kr. K. Jež. . . . přinešené jesličky, staré i nowé písničky V. 95.

- W Praze blaze, kdo má peníze, od Hammerschmida V. 329. c.
- W tisících létech dvojí česká sláva, od Matěje Linka V. 964. a.
- Wácow, wiz: O dobytí, O wzetí.
- Sw. Wácslaw, wiz: Cesko-sláva, De miraculis, Koruna, Popsání, Duchovní pozdvižení, Wénc, Wítání, Wyobrazení, Zúfe, Ziwot.
- Wácslaw IV. wiz: Jednání.
- Wácslaw, básně od Wojáčka VI. 550. od Woj. Nejedlého VI. 551. c.
- Wácslaw a Dorota, od F. Neděle VI. 1195.
- Wácslaw, Ilawel, a Tábor čili rozmlauwání o Čechách III. 75.
- Wácslaw král a jednota panská III. 351.
- Wácslaw nábožný, od Tháma VI. 607. zz.
- Wácslaw Nowák aneb sedlák, jak by měl býti, od Jos. Pečírky VI. 1506.
- Wácslaw sw. komedie, od Mich. Saliusa IV. 224.
- Wácslaw sw., od Ant. Lišky VI. 634.
- Wácslawa sw. kláster w Nowém městě Praž. V. 423. 441. wiz: Kniha; Listiny.
- Wácslawowé, přel. od Štěpánka VI. 635. 23.
- Wácslawček, wiz: Wýjew.
- Wácslawik Austrata, přel. od J. Kaj. Tyla VI. 673. 20.
- Waldek, wiz: List.
- Waldek, od Klicpery VI. 644. β.
- Waldstein, wiz: Historie, Kázání, List, Pře, Splendor, Wypsání, Zpráva (Fridland).
- Waldstein, od Tháma VI. 607. qq.
- Walenčík, wiz: Slawnost.
- Wallenstein z Šillera, přel. od Kolára VI. 69.
- Wálka franc. se wzhledem na naši wlast, od Tom. Kubelky VI. 992. d.
- Walter a Kriselda III. 94.
- Waryto a lyra, básně od Winářického VI. 341. b.
- Wartenberk, wiz: Taxa.
- Wartenberková, paní IV. 504.
- Wartona? IV. 265. c.
- Wázaného pilné a mravné mládeži školní, od M. J. Sychry VI. 1311. b.
- Wčela česká 746.
- Wčelář maudrý, od W. Pomocníka VI. 1515.
- Wčelinka kratochwilná, od Sychry VI. 735. c.
- Wděčná dcera, přel. od Vinc. Hafnera VI. 617. II.
- Wděčnost a radost z přítomnosti JCM. we vlastním etc. diwadle r. 1786, od W. Zimy VI. 365. b.
- Wděčnost obyw. Král. Hradce, od W. Hanky VI. 417. a.
- Wděčný syn, od Engla VI. 607. x.
- Wděk Fr. Faust. Procházkwí, od Fr. J. Wawáka VI. 364. a.
- Wdowa, komedie od Paw. Kyrmezerského IV. 227. b.
- Wdowa křest., přel. od J. Khnera IV. 1851.
- Wdowec a wdowa, z něm. od Magd. D. Rettigowé VI. 664. c.
- Wdowec, od Deinhardsteina VI. 673. a.
- Wdowství křest., od J. Hertwicíusa IV. 1646. b.
- Wěci pamálné cis. Josefa II. Marii Teresii, od Joh. Tonsoriusa V. 1052.
- Wěci poslední na nebi i na zemi, od Tom. Draskeho VI. 1727. b. 1817.
- Wěci sněmowní, od r. 1440—1446. III. 379.
- Wěci zlatých dewatero, od Jana Husa III. 608. a.
- Wečer, noc a jitro w Paříži, přel. VI. 716. 4.
- Wečer před swatbau, přel. od Jar. Pospíšila V. 848. b.
- Wečeře páně, od J. Jiř. Mathyadesa IV. 1400. 1401. od J. Opsymatesa IV. 1419. c. 1446.
- Wečeře veliká aneb důkazowé žiwého těla a krwe Kr. Jež. u welebné swátosti, od B. J. Bretlika V. 780.
- Wečeře páně zwlášt o welkonoci, od J. Pawlíka VI. 2234. c.
- Wečerní shromáždění Dobrowické obce, od Kramerijsa VI. 730. a.
- Wečerní wyražení VI. 750.
- Wečery příjemné, od Raf. Macana VI. 1312.
- Wedení k dokonalému babímu umění, z něm. přel. od J. Zlobického V. 593.
- Wedení k chowání, šlechtění a ošetřowání owocných stromů, od Fr. Pixy VI. 1543.
- Wedení právní pře trojice sw. na žalobu Satanáše proti všemu lidskému pokolení, od Petra Mekla z Pfedersheimu IV. 1923.
- Weystupný syn, od Tob. Mauřenina IV. 232. c.
- Wěk člowěka, od Tob. Mauřenina IV. 232. a.
- Wěk osmý, od založení osadního kostela w Proseku V. 1051.
- Wěk první rodičky boží Rušanské, od Jos. Lauriče V. 1225.
- Wěk a spisy sw. Th. Caecilia Cypriana bisk. Karthaginského a mučedníka, od J. N. Stárka VI. 1734.
- Wele, Wele dubec stojí . . . I. 21. a.
- Weliký pátek (rozjítmání), od F. W. H. VI. 2236.
- Welš, wiz: Citowé.
- Wencelik, wiz: Kázání.
- Wendelin sw., wiz: Sepsání.
- Wénc, blahosl. sw. Wácslawowi V. 1264.
- Wénc nenwadý z listí bobkového, t. j. uctění . . . p. Marie, od Ign. Dlanhowského V. 1571. c.
- Wénc panenský Rosacia Hořkowského. Příd. 127.
- Wénc pocty Fr. Kosteleckého, když 50letau památku swého kněžství swětil, od J. Rulíka VI. 379. b.
- Wénc pocty na wěchnau památku zemřelému Gedenewi z Laudonu, . . . od Krameriusa VI. 1044.
- Wénc pocty ku poctiwosti učených, od J. Rulíka VI. 1127. b.
- Wénc pocty ku poctiwosti Jos. Kosteleckého far. w Auněticích, od J. Rulíka VI. 1046. b.
- Wénc pocty pilné mlád. VI. 1320.
- Wénc, pod redakci Kraupa VI. 526. b.
- Wénc podán kněžcím manželům, J. O. p. Rudolfowi knížeti Kinskému z Chynic . . . od Waňky VI. 447. a.
- Wénc radostný Marianský VI. 2414.
- Wénc wěčnosti, z něm. přel. od Jak. F. A. Wrby V. 1431.
- Wénc wyprawowáním přiběhů uwitý, od J. Tom. Nowáčka VI. 1355.
- Wénc ze zpěwů vlastenských uwitý pod redakci Chmelského VI. 521.
- Wěnceček poctiwosti, od Lukáše Martinowského IV. 685.
- Wěnceček pro dcerku vlastenské, od Magd. D. Rettigowé VI. 1310.
- Wěnceček rajský, knížka poučná a modl., od J. Zimmermanna VI. 2445. b.
- Wěnceček ze šesti powídek uwitý, Boh. Lukše VI. 890.
- Wěnceček zlatý (modl.) VI. 2416.
- Wěnik wrtkavý, od Wácsl. Dobřenského IV. 673. f.
- Wenkowská škola, od Brauna VI. 607. w.
- Wepřek, wiz: Reč.
- Wěrná ryzka, od J. M. Ludwika VI. 827. a.
- Wěrný služebník, od Ilanda VI. 689. c.
- Werš tento wytíštěn ku poctiwosti všem pannám a paním, kteréž jménem Zuzana nazwany jsau IV. 178.
- Werše (Weršowé) k pohřbu Sam. Pulínowi, od N. Puliny VI. 244.

- Werše k poslední pohřební poctivosti svému p. otcí, od Math. Pauliniho VI. 443.
- Werše k cti arcibisk. Ostřehomského Alex. z Rudného, od Simka VI. 433. b.
- Werše mravného obsahu, od J. Grylla z Gryllowa IV. 158. d.
- Werše Sapphické, od J. Táborského z Ahornberka IV. 166.
- Werše slowanské, od J. Čaplowiče VI. 296.
- Werše slowanské k installaci osw. p. A. Mařthényho Lipt. stol. Ispána, od Fejerpatakyho VI. 495.
- Wersowci slowanští, od B. Tablice VI. 282. a.
- Wersowec starý, od W. Stacha VI. 281.
- Weselí swatební, od Paw. Walaského V. 193.
- Weselohra na mostě, od Klicpery VI. 644. β. III. c.
- Weselost rolí boží Hybské pod rakauským skřivánkem, od Aug. Doležala VI. 357.
- Weselý Kubíček, od Rulika VI. 793. a.
- Weselý pohřeb, dle Henslera VI. 635. c.
- Weselý šwec, od Heimbachera VI. 621. d.
- Weselý šwec, dle Donna Cambiate VI. 635. II. o.
- Wesna, od Fr. Trnky VI. 292.
- Wesna alm. VI. 770.
- Wesní pokuty, zp. od Scholce VI. 614.
- Wespolní zkaušení, přel. od Hawlička VI. 703.
- Westfalský mír, wiz: Pokoj.
- Wěstník VI. 755.
- Wětník papežský IV. 1344.
- Wěwodůw rozkaz, přel. od Procházky VI. 693. 3.
- Weyhost světu, od Komenského V. 1372. g.
- Wězen w pewnosti sw. Ondřejské, přel. od Kolára VI. 701. 13.
- Wězení a wyswobození Tobiáše Masniciusa V. 352.
- Wěž Mariánská, příběh rytířů VI. 799.
- Wěž Plzenská bleskem strávena 1835., od W. Sedláčka VI. 484. 1023.
- Wěžník, wiz: Simeon.
- Widěň, wiz: Dennik, Diarium, Poselství, Relací.
- Widění a zjewení Kristofa Kottera jrcháře Spratawského, od Komenského V. 1673.
- Widění a zázrací na obloze nebeské, l. 1562. IV. 804.
- Widění mládence nemocného, od J. Bechynka IV. 792.
- Widění na obloze r. 1572. IV. 809.
- Widění na nebi w Pamberku IV. 821.
- Widění na nebi s způsobem tím, když p. Kr. poslední den soudný držeti má IV. 1263.
- Widerlegung der sogenanntem analogisch orthographischen Neuerungen der böhm. Sprache, v. Nejedlý VI. 52. a.
- Wiera kněží Táborských III. 618.
- Wiklef, wiz: Na spálení, Píseň.
- Wilém Rožemberk, od Picka VI. 680. a.
- Wilfink Štubenberský, dle Kalchberka VI. 635. mm.
- Wilibald z Aichstatu a Amalia z Werboku, od J. Šmita VI. 808.
- Wimmer, wiz: Na smrt, Píseň.
- Winařka nebeská Maria panna Budislawská, od Bart. Aug. Hlawy V. 1020.
- Winice w jakém položení má býti IV. 865.
- Winice pána zástupůw, od dělníků židowských spuštěná . . . V. 235.
- Winice boží obnowená, od K. Tob. Masniciusa V. 386.
- Winice w krwi wštipená, od Fr. J. Bartona V. 968. c.
- Wina, přel. od Šira VI. 655. a.
- Wina lásky, pow. od Boh. Trojana VI. 856. a.
- Winš k swátku knížete ze Salm-Salmu, od J. Ryby VI. 400. c.
- Winš pobožný synu Tobiáše Šteffka z Koloděj IV. 188.
- Winš přátelský k druhému wejlowání D. C. K. panně Joachimě Mikowé V. 194.
- Winš swatební Sam. Korilimu V. 190.
- Winše, wiz: Kázání.
- Wintř sw., wiz Hojitel.
- Wipprecht z Groyc, od Tháma VI. 607. aa.
- Wira neplná, necelá, anobř kusá nynějších nowowěrcůw III. 734.
- Wira prvotní kat. VI. 1848.
- Wira samospasitelná kat. dar boží a světlo, od K. Worla VI. 1763.
- Wira staročeská po zawrzení pohanského bludu, od Fr. A. Scharfa V. 385.
- Wira Táborská III. 649.
- Wira, wlast a láska, hra přel. od Pünera VI. 906.
- Wit sw., wiz: Mládenec.
- Wita sw. w Praze; wiz: Podiwín, Wypsání.
- Witaj milý Jesu Kriste, (píseň) III. 42. b.
- Witání k šťastnému příjezdu Fridrika Falekr. do m. Praž., od Zig. Lwa z Brozáněk IV. 462.
- Witání pobožné rozmlawání processí k hrobu sw. Wácslawa, od Mich. Kruziusa V. 1178.
- Witání p. Dobrowského z cesty šwedské, od Dlabče VI. 360. l.
- Witání sedlské J. C. K. M. Frant. II., od F. Jana Wawáka VI. 364. d.
- Witání české koruny VI. 375.
- Witání cis. Frant. I. do Prahy VI. 403.
- Witání nowě zasnabených manželů JM. p. Eug. Hrab. z Černína a Theresii hrab. z Růže, od W. Swobody VI. 413. a.
- Witání J. kníž. M. p. W. Chlumčanského arcibisk. Praž., od Lišky VI. 414.
- Witání od Hrubo-Březenských osadníků swého duch. pastýře S. Pawlíka VI. 425.
- Witání wěwody Sasso-Těšinského Alberta, při sl. nastoupení panství Židlochowského, od Dom. Kinského VI. 434. a.
- Witání arciknížete Karla a Henriety, od Dom. Kinského VI. 434. b.
- Witání J. M. Frant. I., od obywatelů z panství a statku Bezenského, Krnského . . . VI. 478.
- Witanowský, wiz: Kázání.
- Witek wčelař a spolu aulář, přel. od J. A. Dundra VI. 1518.
- Witek Witkowič, od Klicpery VI. 644. β. V. a.
- Witězství wíry proti kacířství, od Šim. Lomnického IV. 1439.
- Witězství nebeské skrze anděla, od Tob. Alberta Wodňanského IV. 1483.
- Witězství bez boje V. 240.
- Witězství diwotworné opata sw. Bernarda, od Ant. Jarom. Dworáka z Boru V. 1004. a.
- Witězství sw. Jana Nep. nad světem V. 1056.
- Witězství a smrt rytíře Wojtěcha, od Fil. Heimbachera VI. 621. h.
- Witězství a odměna ctnosti, neb Příběhowé Jenowefy, od Hölzla VI. 1335. c.
- Witězství kříže Sestero duch. řečí, od Eug. K. Tupého VI. 1976.
- Wiz keř dcero má a daufej, od Fr. Tomsy VI. 822. l.
- Wjezd prwní Římsk. cis. Matiáše na sněm, od Jiř. Závěty z Zawětíc IV. 453. g.
- Wladař wěrný a epatrný, od Fr. J. Bartona V. 968. d.
- Wladimír kníže Nowgorodské, přel. od Macháčka VI. 649.
- Wladislaw král, wiz: Apologie, Listy, Majestát.
- Wlachy, wiz: Nowiny.
- Wlasta a Sárka, od Tháma VI. 607. d.
- Wlastenci, od Štěpánka VI. 635. g.
- Wlastenka, od Saukupa VI. 525.

- Wlastenská láska, dle Iflanda VI. 607. c.
 Wlastimil VI. 757.
 Wlastnosti dobrého národu Slowanského, kázání od Kollára VI. 2037. b.
 Wlci krve newinné žízniwi Dioklecian a Maximilian, od J. Beckowského V. 389.
 Wlček z Čenowa, wiz: Psaní.
 Wodař, od Bouilly VI. 649. c.
 Wodolákař aneb poučení, kterak čerstwá, studená, studničná woda proti ... od J. Šuleka VI. 1605.
 Wojenské nehody pokojného ... přel. od Filipka VI. 863. b.
 Wojna nowá wšeho swěta proti tělu, od Wiktorina od Sw. Kříže V. 946.
 Wojna štěstí morawského, od Mat. Bartysa V. 974. b.
 Wojna wšeho swěta V. 1430., též od Barnera V. 1391.
 Wojna wšeho swěta proti třem auhlawním nepřítelům, tělu, swětu a dāblu, od Wiktorina od sw. Kříže V. 1484.
 sw. Wojtěch, wiz: Hádka, Minuci, Památka.
 sw. Wojtěch w Praze, wiz: Snesení.
 Wojtěch Krásil aneb nawedení k rozumnému wychowání dětí, od Norb. Waňka VI. 1265.
 Wojtěch Strašil, od Hofmanna V. 843. c.
 Wolání jednoho českého duchowniho pastýře k swým farním osadníkům VI. 1612.
 Wolání tauzebná k hospodinu, od Fr. Hanussa Wysockomýtského VI. 2210.
 Wolání Tejné Rady Šubarta na wšecky sedláky, kteří nedostatek píce trpí, přel. od Fr. Tomsy VI. 1527.
 Wolení a korunowání JMC. Matiaše, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. f.
 Wolení manžela, od W. Krameriusa VI. 806. d.
 Wolení papežské, přel. od J. Trnky VI. 1122.
 sw. Wolfgang, wiz: Žiwot.
 Wolynský Jakub; wiz: List.
 Worel, wiz: Oda.
 sw. Worsila, wiz: Pobožnost.
 Wörterbuch (deutsch-böhm.), od Wacsl. Widemana V. 70.; též od Tháma VI. 152. a. b. f.; též od Dobrowského VI. 155.
 Wörterbuch (böhm.-deutsches und deutsch-böhm.), von Tham VI. 152. g.
 Wörterbuch der deutsch-böhm. und latein. Sprache, von Tomsa VI. 154. b.
 Wörterbuch (böhm.-deutsch-latein.), von G. Palkowitsch VI. 158.
 Wörterbuch (lat.-deutsch-böhm.), von Chmela VI. 172. a. též von Ig. Seibt VI. 163.
 Wortregister als Anhang zu dem lat.-böhm.-deutschen Wörterbuche, von Chmela VI. 162. c.
 Wozka Petra III., z něm. přel. od W. Špinky VI. 637. II. díl c.
 Wpád Mongolů do Morawy, od Šembery VI. 982.
 Wratislaw (hrabě), wiz: K jmeninám.
 Wratislaw, od W. Nejedlého VI. 551. b.
 Wratislaw z Mitrowic, wiz: Powěst.
 Wratislawowi z Mitrowic Josef, od Tomsy VI. 383. g.
 Wratislawownám hrab. Theresii, Alžbětě a Apolonii, od Tomsy VI. 383. c.
 Wrstownníkům swojím Janko Rimawski VI. 494.
 Wršowci, od p. Francois VI. 618.
 z Wršowic, wiz: Kázání.
 Wrtkawé štěstí, od W. Dobřenského IV. 673. d.
 Wsetín, wiz: Paměti, Založení.
 Wstalt jest bñh z mrtwých (píseň) III. 45. a.
 Wstalt jest Kristus z mrtwých (píseň) III. 45. b.
 Wstupowání wraucí duše k Ježíši, z lat. přel. V. 1576.
 Wšecka pomoc přichází s hůry, z něm. přel. od J. P. Kauna VI. 1336. a.
 Wšeccko naopak, od Fejerpataký-ho VI. 669.
 Wšelico pro myslí ctné rozweselení VI. 816. — od Ferd. Selezčný VI. 850.
 Wšem hlavu dolů aneb Brunčwik VI. 665.
 Wšetečnost swatá etc., od Štěp. Fr. Náchodského V. 840.
 Wšezwěd, od Hanuše Wlčkowice VI. 681. b.
 Wšezwěd snesitelný, od Leop. B. Čerwenky V. 748.
 Wšickni na počtě, přel. od Štěpánka VI. 635. u.
 Wšickni se hašteři, přel. od Štěpánka VI. 635. II. q.
 Wtělení, početí a narození J. Kr., od W. Wrbenškého VI. 1792. a.
 Wůdce bezpečný katechetů atd., od J. Jawornického VI. 1833.
 Wůdce čelední, od Pet. Glasera IV. 692.
 Wůdce do města sw. Jerusalema V. 870.
 Wůdce duchowní, kteréhož duše křesf. následowati může V. 1442.
 Wůdce k blahosl. wěčnosti, sw. p. Barbora, od Ond. Košiny V. 1303.
 Wůdce nebeský hwězda za onoho času tři krále wedaucí ku Kristu, nyní množství Swatojanských ctitelůw wedaucí k sw. Janu Nep., od Elegia od sw. Jiřího V. 984.
 Wůdce Taboritůw, od J. Tandlera VI. 616. a.
 Wůle lidská w nešení swého kříže s wůli božskau sjednocenu býti mající ... od Pawla Wikt. Kerperta V. 1031.
 Wůle poslední p. Jana Matiaše z Sudetu IV. 627.
 Wůle poslední pro osoby mužské V. 1437.
 Wůle poslední, w níž Komenský o sobě i wšecch swých čini wyznání, od Komenského V. 379. i.
 Wůz slavný a radostný, od Max. Rud. Stossa V. 1000.
 Wybič, wiz: Nowiny.
 Wýbor modliteb, od Fr. Wewerky VI. 2335. též od Karla B. Cisaré VI. 2431.
 Wýbor z auktorůw anatomických, od Filomatesa Mat. Dačického IV. 664. a.
 Wýbor z literatury české VI. 773.
 Wýbor z mnohých filosofů a doktorů písem IV. 724.
 Wýbor ze spisowatelů řeckých, přel. od Fr. Šira VI. 921.
 Wyhrané panství, od Fr. Raymanna VI. 643. b.
 Wýchod a západ slunce na hoře Sionské, od Jana Ign. Dlahoweského V. 889. d. 1082.
 Wychowanec lásky, od J. P. Sušického VI. 826. b.
 Wýjew radosti w příští J. bisk. M. p. Aloys. Krakowského z Kolowrat při udělení swatosti břimowání, od W. Nowáka VI. 451.
 Wýjew citů při odchodu z Načeradce p. W. Wil. Wáclawička kanowníka Praž., od Jos. Hochmanna VI. 455.
 Wýjezd z Bechyně Ignacia z Šternberka V. 479.
 Wýjimky z kroniky rukopisné, od r. 1688. V. 285.
 Wýklad na páteři VI. 133.
 Wýklad ewangelií we Wodňanském rkpis. III. 5.
 Wýklad snůw III. 241.
 Wýklad na slowa: Aě kdo miluje III. 674.
 Wýklad na práwo České, od Ondřeje z Dubé II. 87.
 Wýklad wětší na páteře a) (též menší b) též na písničky Salomaunowy c) od M. Jana Husa III. 812.
 Wýklad na čtení sw. Matauše, od Mik. Lyry III. 814.
 Wýklad ewang. sw. Jana III. 815.
 Wýklad na knihu ecclesiastes, od M. J. Černého III. 816.

- Výklad na pašije III. 817.
 Výklad na zjevení sw. Jana III. 818.
 Výklad na slovo sw. Jana III. 821.
 Výklad na řeč sw. Jana III. 822.
 Výklad na pašije sw. Jana III. 823.
 Výklad na zjevení sw. Jana, a) též na 6. kap. sw. Jana b) na knihu žaltář k radosti jedné paní, od br. Lukáše c) III. 824.
 Výklad na žalm Dawidův: Smiluj se nade mnú, od br. Jeronyma III. 826.
 Výklad na modl. páně III. 827.
 Výklad slow Dr. M. Lutera o Antikristu III. 829.
 Výklad sw. Lukáše III. 831.
 Výklad sw. Matauše III. 832.
 Výklad na epístoly sw. Pawla III. 833.
 Výklad erbovní piktury, od J. Walkenberského IV. 501.
 Výklad na desatero boží přikázání, od M. P. Příbrama III. 853.
 Výklad proctví tureckého, od Thad. Hájka z Hájků IV. 794.
 Výklad na ten díw nad Kutnau Horau na obloze nebeské l 1570 okázány, od Jiř. Kuléna IV. 807.
 Výklad o práwích, od J. Strakonického IV. 932.
 Výklad pod obojí přijímání IV. 1345. a.
 Výklad na žalm 28., od Mat. Walkenberského IV. 1501.
 Výklad kř. přijímání pod obojí, od J. Peyty Hostaunského IV. 1423.
 Výklad na žalm 127., přel. z něm. od Jana Forciusa IV. 1492.
 Výklad na žalm 50., od Jiř. Wicelia IV. 1495.
 Výklad na žalmy w způsob modl. IV. 1497.
 Výklad dwanácti článkůw wiry apošt. IV. 1498.
 Výklad Erasma Roterod. na ewaug. a epíst. nedělní IV. 1499.
 Výklad na desatero boží, od Šimona Brodského IV. 1502.
 Výklad na žalm 128. IV. 1503.
 Výklad na Agnus Dei, od Pawla Lucina Helikoniděsa IV. 1504.
 Výklad modlitby páně, od Waw. Rwačowského IV. 1506.
 Výklad sedmi žalmůw, přel. od Jiř. Dikasta IV. 1508. b.
 Výklad na modlitbu páně, od Sixta Candida IV. 1509. a., na život Tobiáše IV. 1509. b.
 Výklad na Daniele, od Jana Achillessa IV. 1510. b.
 Výklad krátký historie ewangelické IV. 1510. d. některých písem sw. IV. 1510. f. na dvě kap. zjevení sw. Jana IV. 1510. g.
 Výklad na věřím pána boha IV. 1511.
 Výklad rozdílů 21. zjevení sw. Jana IV. 1512.
 Výklad knihy zjevení sw. Jana IV. 1513.
 Výklad na skutky apoštolské IV. 1514.
 Výklad křesťanské věci k náboženství IV. 1517.
 Výklad na desatero boží přikázání IV. 1520.
 Výklad na žalm 91. sw. Dawida IV. 1521.
 Výklad na žalm 78, od Sixta Palmy IV. 1522. a. na ewaug. sw. Jana IV. 1522. b.
 Výklad na Jonáše, od Wácl. Stefana IV. 1523. a., na Nahuma IV. 1523. b., na Joele IV. 1523. c. na Abakuka IV. 1523. d., na Sofoniáše IV. 1523. e., na Aggea IV. 1523. f., na Abdiáše IV. 1523. g., na Malachiáše IV. 1523. h. na Micheáše IV. 1523. k., na Zachariáše IV. 1523. l., na Amosa IV. 1523. m. na Ozeáše IV. 1523. n.
 Výklad na žalm 122, od Jakše IV. 1524. c.
 Výklad kapitoly 53. Izaiáše, od Wíta Phagela Píseckého IV. 1526.
 Výklad na modlitbu: Otče náš, od Lomnického IV. 1527. od Ond. Strojka III. 834.
 Výklad na Agnus dei, od Cypriana Pessia IV. 1529. a., žalmu 133. IV. 1529. c., maudrosti. 3. spravedlivých IV. 1529. d. na žalm 2. VI. 1529. e., snů, kterých měl sw. Jakub. patriarcha IV. 1529. g.
 Výklad adwentní na rorate, od J. Heritesa IV. 1532. b.
 Výklad žalmu 23., od Jak. Petrozeliny IV. 1533.
 Výklad žalmu 22., od Šim. Walecia IV. 1537.
 Výklad listu Kristova, od sw. Jana ew. psaného, od Wiktorina Wrbenského IV. 1538.
 Výklad řeči epístolních nedělních, od Blaž. Borowského IV. 1541.
 Výklad ze zjevení sw. Jana, od W. Trojana IV. 1544.
 Výklad na modlitbu páně, od Mat. Krocina IV. 1545.
 Výklad čtvery na modlitbu páně, od Wíta Marchia Kamenického IV. 1547.
 Výklad sw. čtení na veliký pátek, od Jos. Klíče IV. 1550. a.
 Výklad mše sw., od Bartol. Flaxia IV. 1743.
 Výklad řeči Šalomaunowy: Pomni na boha w mladosti, od Ad. Trojana z Benešowa V. 166. b.
 Výklad žalmu 83, od Tob. Cichorea V. 824.
 Výklad na 7 slow p. Kr., od Kašpara Motěšického V. 825.
 Výklad otčenáše V. 826.
 Výklad Karla Jugla řeči židovských V. 829.
 Výklad celého pisma sw. V. 831.
 Výklad výprawy a processí z kostela sw. Jakuba a sw. Tomáše do kostela Salwatora atd. V. 1247.
 Výklad český všech písem sw. staré i nové úmluwy, od Tom. Draského VI. 1710.
 Výklad katechetický sw. náboženství, od J. G. Horeckého VI. 1863.
 Výklad na některé články wiry, od Laučka VI. 1890.
 Výklad na páté přikázání, od J. Jandy VI. 1892.
 Výklad na články wiry apoštolského wyznání, od J. Jandy VI. 1893.
 Výklad na nedělní a swáteční ewangelia, přel. od Al. Pařízka VI. 1898. a., též přel. od J. Hýbla VI. 1898. b.
 Výklad na VI. prosbu modlitby páně VI. 1899.
 Výklad ranní epístol nedělních, od Fr. Pollaška VI. 1903.
 Výklad na páté přikázání boží, od J. Jandy VI. 1922.
 Výklad Wáclawa Kohauta Rakownického na řeč p. po poslední wečeři. Příd. 56.
 Výklad proctví sw. patriarcha Jakuba Příd. 59.
 Výklad Jana Rywia Arthendorienského na 4. kap. Ozeáše. Příd. 133.
 Výklad Jiřka Střely Domažlického na žalm 6. Příd. 149. 172. c.
 Výklad 7 žalmů kajčích, od Frant. Filemana Příd. 157.
 Výklad modlitby Dawida krále w žalmu 94., od Tob. Wokauna Nowopražského. Příd. 172. b.
 Wykladatel morawský, od Šenka VI. 763. 904.
 Výklady, Výkladové, některých čtení II. 132.
 Výklady na čtení nedělní, od Pet. Chelčického III. 830.
 Výklady a kázání na čtení nedělní, od M. Jan Rokycany III. 838.
 Výklady Frant. Lamberta Awinionského III. 845.
 Výklady na čtení nedělní IV. 1486.
 Výklady na ewaug., od Adama Šturma IV. 1489.
 Výklady na čtení nedělní a swáteční, přel. od Zikm. Antocha z Helfenburku IV. 1490. a.
 Výklady na epístoly nedělní IV. 1490. b.
 Výklady na čtení swátkůw weyročních, z lat. přel. od Jana Račka Hradeckého IV. 1490. c.
 Výklady na epístoly sw. Pawla IV. 1505.
 Výklady na nedělní a swáteční ewangelia, přel.

- od Jana Achillea IV. 1510. a., téhož na epístoly nedělní a sváteční VI. 1510. b.
- Wyklady na ewang. sw. Jana, od Tob. Mauřenína IV. 1519.
- Wyklady řeči božích. Postilla Králická IV. 1551.
- Wyklady řeči adwentních IV. 1566. b., též od W. Slowacia IV. 1632. c.
- Wyklady a kázání na ewang. sw. Jana, od Mat. Ond. Kracowského IV. 1645. b.
- Wyklady nedělní V. 852.
- Wyklady sw. ceremonií, od Ferd. Seeliska V. 1121.
- Wyklady o důmělem zdání snůw milovníkům hry loterie atd V. 1675.
- Wykladové přirozeného práwa, od Ant. J. Pawlowského VI. 1221.
- Wykladové neb exhorty ranní, od L. Fr. Wiršinka VI. 1910.
- Wykladůw řeči celoročních děl postní, od W. Slowacia IV. 1562. a.
- Wykladů spatelných kniha na čtení nedělní P ř í d. 172. a.
- Wylew citů při přiwítání k apoštolskému konání p. Fr. P ř í š t ě k a, od F. A. Rokosa VI. 448.
- Wylew citů křesť., přel. od Fr. Al. Rokosa VI. 2248.
- Wyložení některých slow a míst w písmě sw. P ř í d. 177.
- Wyložení učení kat. o těch věcech, o kterých rozepře jsou, přel. od M. Wolfa VI. 1744.
- Wymalování díwu a zázraku: totiž tří slunci a tří duh IV. 812.
- Wymalování způsobu charakterůw a liter, kterýž se na jedné rybě u Rostoka lapené našel IV. 832.
- Wymluwa o životě Josefowě III. 923.
- Wynaučení kat. náboženství w otázkách a odpovědích, od Ant. Karhordo VI. 1840.
- Wynaučení kunštů babského sedláckých bab, od J. Schustra VI. 1633.
- Wynaučení nekatolika, od Mat. Šteyra V. 743.
- Wynaučení o malinových stromůw a hedbávních čerwikůw chování, od Lud. Mitterbachra VI. 1557.
- Wynaučení strany velikého užítu stromů ořechových a kterak se štěpy ořechové . . . sázeti a vzdělávati mají, přel. od J. Schuberta V. 1535.
- Wyobrazení potopy světa, přel. od Dlabáce VI. 533.
- Wyobrazení chrámu Swatobarborského nad potokem Páchem jinak Wrchlicí w m. Kutné Hoře, od J. F. Dewoty-ho VI. 1035. b. 2153.
- Wyobrazení všeobecného s první rakauskou sporičtelnicí spojeného ústawu zaopatřowacího, od H. K. B. VI. 1241.
- Wyobrazení a popsání w polínku třěšňowého kmenu r. 1745 do dřewa samorostle spatřeného kříže, od F. Dewotyho VI. 1466.
- Wyobrazení nejsw. Marie p. w Římě w kostele della Rotonda VI. 2143.
- Wyobrazení a popsání života oslawených služebníků a přátel božích, od Tom. Kubelky VI. 2180.
- Wyobrazení a života popsání sw. Wácslawa, od Fr. Wewerky VI. 2178.
- Wyobrazenost čili galerie nejslowojtějších osob ženě české, od J. Rulíka VI. 1046. g.
- Wypis, Weypis, psaní ohradního k Augspurskému wyznání přiznáwatelů k JCM. IV. 382.
- Wypis psaní, od p. stawůw náboženství ewang. IV. 391.
- Wypis obdarowání obce m. Boleslawi IV. 482. 484.
- Wypis praesentací knězi Wácsl. Subulowi na kaplu Beilemskau dané IV. 596. 1113.
- Wypis o nemocech morních IV. 895.
- Wypis listu císa. a krále Leopolda I. klášteru Karlowskému V. 424.
- Wypis pětileté wojny židowské a celé zkázy Jerusalema, z lat. přel. od Jos. Prokopa VI. 938. a.
- Wypis života blahosl. Wawřince z Brundusu VI. 2167.
- Wypisky, Wypisowé, právní z desk zemských králowství česk. III. 300.
- Wypisky z desk dworských III. 327.
- Wypisky z práw, náležú atd. po různu III. 337.
- Wypisky privilegii m. Bydžowa IV. 475.
- Wypisky weysad m. Bydžowa IV. 485.
- Wypisky z privilegii krále JM. a králowství českého IV. 971.
- Wypisky z desk zemských z poč. XVII. století IV. 1110.
- Wypisky z denníka lékaře, od Samuele z Warrena VI. 853.
- Wypodobnění s weykładem obrazu sw. p. Barbory, od Wawáka VI. 2144.
- Wypowěd sněmu mezi mistry Pražskými a kněžimi Tábořskými III. 375. 400.
- Wypowěd sněmu Praž. r. 1450. III. 397.
- Wypowědi písma sw. nejdražší. P ř í d. 99.
- Wypowědi práwa Magdeburského III. 298.
- Wypowězenec, pow. přel. od V. E. Liblanského VI. 870. b.
- Wypowězení Jesuitů z Čech IV. 607.
- Wyprawení se do pole proti Turkům IV. 332.
- Wyprawování k wzdělení duchownímu slaužící nejprřednějších biblických skutkůw, z něm. přel. od Jana Trutnowského VI. 1876.
- Wyprawování, kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným pánem učiněn, od A. G. Suchánka VI. 1198.
- Wyprawování mravné, od M. A. Hurdálka VI. 1316.
- Wyprawování o wpádu lidu Passowského do Prahy IV. 451.
- Wyprawování podobenská, J. Kr. od M. Netopila VI. 1902.
- Wypsání biblické nynějších příběhů, od Alše Pařízka VI. 945. b.
- Wypsání cesty císa. legata p. hrab. z Wirmontu V. 356. g.
- Wypsání co se w Horních Uhřích dalo IV. 326.
- Wypsání česk. králowství, od Dlabáce VI. 1147.
- Wypsání historické knížat a králů uherských, od Mich. Semiana VI. 939..
- Wypsání historické o Sigmundowi císa., od Wácsl. Rameše IV. 431.
- Wypsání historické o wynalezení Ameriky, od W. Krameriusa VI. 957.
- Wypsání historické obzwláštních míst milostních w král. česk., z něm. přel. od Rulíka VI. 2147.
- Wypsání hrobů králowských a knížecích w kostele Praž. sw. Wíta, od Rulíka VI. 1046. c.
- Wypsání, jakým způsobem křesťané nad Turky m. při Zysseku zwítězili IV. 318.
- Wypsání krajín země ruské, od Mat. Hossiusa IV. 648.
- Wypsání, kterak JMC. do m. Řezna na sněm přijeti ráčil IV. 392.
- Wypsání, kterak JMC. proti Turkům r. 1566 táhl IV. 302.
- Wypsání, kterak veliké kníže Moskewský Demetrius otcowského král. swého I. 1605 dosáhl IV. 410.
- Wypsání města Jerusalema, přel. od Ad. Weleslawína IV. 651.
- Wypsání nestětí, w kteréž p. z Waldšteina uweđen byl, od J. Prawdy Litowanského IV. 503.

- Wypsaní nowého swěta, z lat. přel. od Dlabáče VI. 1232.
- Wypsaní o dobytí města i zámku Hatwanu IV. 354. a.
- Wypsaní o Hlubocké lázni, od J. Fr. Löwa z Erlsfeldu V. 554.
- Wypsaní o královně Semiramidě IV. 367.
- Wypsaní o náboženství tureckém IV. 652.
- Wypsaní o nalezení a stoletní slavnosti zázračného obrazu p. Marie na sv. Hoře blíž Holomauce V. 1219.
- Wypsaní o processí slavné... m. Litoměřic k ingressu p. Max. Rud. sw. p. Šleinc I. biskupa Litom. V. 394.
- Wypsaní o těžkém trestání božském. Příd. 191.
- Wypsaní o zázračném skutku páně blíž Wysokého Mýta IV. 838.
- Wypsaní ohně w kr. horním m. Kutné Hoře IV. 476. VI. 1016.
- Wypsaní ortele nad Ferd. hrab. z Hardeku a nad Mik. Perlinem de Forti IV. 337.
- Wypsaní ostrowa sw. Heleny, od W. R. Krameriusa VI. 999. b.
- Wypsaní ostrowa Islandu IV. 663.
- Wypsaní pádu a wyvrácení m. Lissabony, od J. Čerňanského V. 224.
- Wypsaní pádu prvních rodičů, od Aug. Doleschala VI. 540.
- Wypsaní pevnosti Erly IV. 354. e.
- Wypsaní pohřbu p. Albrechta W. Smiřického IV. 502. též od Blaž. Borowského z Borowa IV. 1692. a.
- Wypsaní potwory dítěte IV. 827.
- Wypsaní příčin, z kterých nákaza plíc a jiné náказы a nemoce howěžího dobytka pocházejí VI. 1653.
- Wypsaní příjezdu Anny královnyn uher. a české, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. e.
- Wypsaní privilegii m. Bydžowa nad Cidlinau V. 334.
- Wypsaní práwodu pohřebního hrab. z Gallas V. 356. f.
- Wypsaní rodu pánůw Krašínůw ze Šwamberka, od J. Rulika VI. 1046. f.
- Wypsaní Rusie a jejího wojska, od Hanky VI. 972. b.
- Wypsaní s dilem armády cis. p. generala Leslie k m. Oseku a Mostu jeho tažení V. 355. d.
- Wypsaní slaw. příjezdu krále Matiaše, od Jiřiho Závěty z Závětic IV. 453. b.
- Wypsaní sláwy strany swatořečení sw. Jana Nep. V. 1213.
- Wypsaní smrti M. A. královnyn franc., od W. M. Krameriusa VI. 1040. d.
- Wypsaní způsobůw bratří českých III. 149.
- Wypsaní stížnosti pánůw stawůw račauské země IV. 1058.
- Wypsaní stolic králowství uherského, od Mat. Markowice V. 223.
- Wypsaní Swatonowských lázní, od Med. Dra. Částky V. 557. b.
- Wypsaní toho, co se od r. 1618 až do kornuování Fridricha w Čechách přihodilo IV. 457. b.
- Wypsaní ukrutné smrti Marie Antonie královnyn franc., od Krameriusa VI. 946. b.
- Wypsaní w hlawním kostele na hradě Praž. strany swatořečení sw. Jana Nep. V. 1339.
- Wypsaní wálky 30leté, od W. Kozmanecia V. 278.
- Wypsaní welikého mongolského císařství, od W. Krameriusa VI. 995. b.
- Wypsaní všech ceremonii cirkwe kat. V. 1102.
- Wypsaní začátku rádu zlatého rauna V. 459.
- Wypsaní země české, od Jos. Tábořského VI. 1141.
- Wypsaní země sw. Kananejské, od Chalúčky VI. 1912.
- Wypsaní zkázy Jerusalemské, od P. Srámka VI. 938. b.
- Wypsaní žiwota dobrého a rozšafného sedláka Wendelína, od Matějíky VI. 1181. 2169.
- Wypsaní žiwota Gotharda Dobšinského a Lowočského, od M. Laučka VI. 1039.
- Wypsaní žiwota sw. dwau bratří Crhy a Strachoty, od J. M. Krále VI. 2183.
- Wypsaní žiwotů sw. patronů českých, přel. od J. Rulika VI. 2172.
- Wyražení w dobách večerních, od Gellerta VI. 1324. d.
- Wýsady a listiny kláštera w Třeboni III. 188.
- Wýsady kláštera Doxanského IV. 601.
- Wýsady kláštera sw. Jiří V. 408.
- Wýsady kláštera Třebonského V. 425.
- Wýsady králůw českých od Karla IV. až do Ferd. III. V. 307.
- Wýsady města Rokycan IV. 474.
- Wýsady Nowému m. Pražskému potvrzené od Wladislawa III. 172.
- Wýsady pořádku pekařského IV. 972.
- Wýsady university Pražské IV. 975.
- Wýsoké Meyto král. wěnné město w Čechách, od Al. W. Šembery VI. 1029.
- Wystěhowanci do Ameriky, od Nierice VI. 883. II.
- Wystěhowanci do Brasílie, od Amalie Šope VI. 822. e.
- Wýstraha M. Lutera IV. 526.
- Wýstraha z Wlach IV. 772.
- Wýstraha všem wěrným Čechům, od Wacsl. Brosiusa IV. 1333.
- Wýstraha proti římsko-katolické náboženství ubíhání, od Konst. K. Bidonesa z Bidenthalu V. 770.
- Wýstraha o pití páleného, od Wotýpky VI. 1209.
- Wýstraha před jedem w přirozenosti, zvláště w bylinách se nacházejícím, od W. Kostrošice VI. 1602.
- Wýstraha proti krwotoku howěžího a owčího dobytka, od Hynka Pražského VI. 1650.
- Wýstrahy pro nezkušenau mládež, od Jana Rulika VI. 1284. c.
- Wyswětlení korábu. II. 135.
- Wyswětlení čtyř artikulůw sněmu Basil. III. 362.
- Wyswětlení o stawu manželském, od J. Th. Mezříckého IV. 702.
- Wyswětlení pětileté. pranostiky l. 1619, přel. od Mich. Longoliusa IV. 790.
- Wyswětlení písem sw. IV. 1285.
- Wyswětlení historie Cornelia Caesarienského, od Mart. Sworniciusa IV. 1391.
- Wyswětlení každodenních celoročních řečí, od W. Slowacia IV. 1414.
- Wyswětlení některých artik. nábož. křesť. IV. 1416.
- Wyswětlení o umluwě s Abrahamem, od K. J. B. P. IV. 1427.
- Wyswětlení krátké trpěliwého Joba; od Jana Kernera 1475.
- Wyswětlení modlitby páně IV. 1516.
- Wyswětlení a wyznamenání řebříka sw. Jakuba, od W. Štefana IV. 1523. i.
- Wyswětlení příkázání deset slow, od Wita Jakše IV. 1524. a. — na sedm slow Kristowých IV. 1524. b.
- Wyswětlení slow sw. Jana křitele: Ai beránek boží atd., od Cypriana Pessia IV. 1529. b.
- Wyswětlení 2. a 3. artik. wíry, od J. Heritesa IV. 1532. a.
- Wyswětlení žalmu 20., od Ab. Skulteta IV. 1542.
- Wyswětlení biblí malé, od W. Slowacia IV. 1562.
- Wyswětlení, co Irozného kouety představují, od Jiřika Tesáka IV. 1613. c.

- Wyswětlení křesť. katechismu, z něm. přel. od Tob. Maufenina IV. 1623.
- Wyswětlení a výklad historie sw. o nemoci, smrti a wzkršení od K. P. Lázara Betanienského (w 7 káz.), od Jak. Petrozellini-ho IV. 1631. c.
- Wyswětlení slow božích o sw. Anně, od J. Prokopiusa IV. 1659. b.
- Wyswětlení žalmu XX., od Ab. Skultetiho IV. 1661. b.
- Wyswětlení počtářského umění V. 509.
- Wyswětlení křesť. učení, od J. Simonidesa V. 754. a.
- Wyswětlení katechismu, od Jiř. Ambroziusa V. 789. a.
- Wyswětlení zpovědních otázek Luterových, z něm. přel. od J. Kr. Wodičky V. 799.
- Wyswětlení sw. křtu sw. slow ustanovení i wečeře páně V. 803.
- Wyswětlení a přidawek ku katechismu k potřebě učitelů, od Čeňka z Wartenberku VI. 1826.
- Wyswětlení krátké katechismu, od Mik. Tomka VI. 1846.
- Wyswětlení krátké katechismu, od Mik. Tomka VI. 1846.
- Wyswětlení kat.-cirkewních obyčejů a slawností celoročních, od Jana N. Weselého VI. 2137.
- Wyšehrad, wiz: Píseň, Přípis, Wýtah.
- Wyšetření příčin, prostředků atd. při všeobecném pádu howězího dobytká, od J. Hynka z Maiersbachu V. 594.
- Wýtah abecední z písem sw. IV. 1159.
- Wýtah arcibratrstwa Černokoženého pásku sw. matky Moniky ... V. 1142.
- Wýtah artikulůw učení Jezuitského IV. 610.
- Wýtah biblí we werších, od Jana Maxiusa IV. 162.
- Wýtah činůw a života sw. Ludwíka Bértranda V. 1281.
- Wýtah duchowního statku IV. 604.
- Wýtah dvojsmyslných libozpěwů, přel. od Weleby VI. 572.
- Wýtah historický o cirkwi ewang. Jelšowské, od Paw. Wallaského VI. 1103.
- Wýtah historický z celoročních nowin V. 359.
- Wýtah historie gentis slavicae, od J. Tandli-ho VI. 947.
- Wýtah historie písma sw. V. 821.
- Wýtah husitského w Čechách kacířstwi počátku, zřůstu a pádu IV. 522. VI. 1095.
- Wýtah k popsání života bl. Bernarda z Offidy VI. 2171.
- Wýtah knížky pod titulem: Skála Kristowá V. 791.
- Wýtah knížky pod titulem: Škola Kr. V. 1499. 1526.
- Wýtah listowního dopisování mezi římským cis. a franc. dworem VI. 940. 961.
- Wýtah na proctwí turecké, od Thad. Hájka z Hájku IV. 307.
- Wýtah na způsob otázek psaní učiněného pro potěšení a utwření wěrné duše w prawém kat. učení. Příf. 89.
- Wýtah nejpotřebnějších dílů řeči, od Fr. Dřeweného VI. 81.
- Wýtah některých hlavních otázek a odpovědí z učení křesť., od J. Laho VI. 1778.
- Wýtah o kometě, kteráž se ukázala l. 1618, od Daw. Orikana IV. 787.
- Wýtah ohně se týkajících řádů pro obywele města Král. Hradce VI. 1236.
- Wýtah pobožného cwičení, potřebný ... prostým ženichům a newěstám V. 1115.
- Wýtah práw městských král. českého, od Jak. Wrby Nimburského V. 604.
- Wýtah příběhůw w milostech welikého obrazu máleho Jesulátka u Karmelitanů V. 1230.
- Wýtah reliquií p. Marie, od Jiřka Stengelia V. 1163. 1265.
- Wýtah slawného wjezdu tureckého legata do Widně V. 356. e.
- Wýtah sláwy kostela Wyšehradského, od J. Flor. Hammerschmida V. 422.
- Wýtah sněmůw od r. 1529—1600. IV. 984. b. též od r. 644—1611. od r. 644—1561. IV. 986. též od r. 1529—1606 a od r. 722—1606. IV. 988.
- Wýtah swěta t. j. powědomost historie swětské V. 258.
- Wýtah tabelární ochranných prostředkůw pro na pohled mrtvé lidi od D. W. Zardy VI. 1596.
- Wýtah učení křesť. V. 175., od Hein. Milde V. 782. c.
- Wýtah welikých milostí ... bratrstwo sw. Moniky V. 1143.
- Wýtah všech powinných skutkůw, odpustkůw, milostí, které pod jménem ... nejsw. Trojice ... w kostelíčku ... blíž česk. Dubu založenému bratrstwu ... uděleny jsau V. 1182.
- Wýtah všeobecné historie swěta, od Max. Šimka VI. 934. 1456.
- Wýtah z Aristotelesových secretis mulierum III. 289.
- Wýtah z artikulůw sněmowních král. Uherského od poč. XIX. stol., od J. Palkowiče VI. 1689. 1690.
- Wýtah z desk zemských domůw w Menším m. Pražském V. 639.
- Wýtah z dwanáctera Sibylliného proctwí IV. 799. V. 225.
- Wýtah z geografie uherské, od J. Kermana VI. 1144.
- Wýtah z katechismu arcibisk. VI. 1741.
- Wýtah z knihy Ecclesiasticus III. 580.
- Wýtah z knihy p. Zachariáše z Hradce. Příf. 179.
- Wýtah z knížky: Škola Kr. Příf. 178.
- Wýtah z něm. mluw. pro českau mládež, od Sykory VI. 138.
- Wýtah z nowozkoušeného wčelářstwi VI. 1508.
- Wýtah z poučení o sporádání ručnice a o jiným zachování pro c. k. pěchotu, z něm. přel. od Mat. Knaysla VI. 1453.
- Wýtah z práw městských IV: 936.
- Wýtah z ustanowení rakauské společnosti we Widni, která ohněm učiněnou škodu nahraňuje VI. 1239.
- Wýtah z života papežůw, od Hrubého z Jelení III. 162.
- Wýtah života sw. Aloisia Gonzágy V. 1334.
- Wýtah života sw. Anny, ... od Tob. Čakerta V. 1320. b.
- Wýtah života blahosl. Bonāwentury de Potentia VI. 2165.
- Wýtah života bl. Bernarda z Korleonu V. 1316.
- Wýtah života sw. Felixa z Cantalito V. 1312.
- Wýtah života sw. Fidelia z Sigmaringu V. 1354.
- Wýtah života sw. Františ. Borgia V. 1282.
- Wýtah života sw. Jana Kapistrana a sw. Paškala Baglona V. 1302.
- Wýtah života sw. Jana Nep. V. 1340.
- Wýtah života sw. Josefa pěstaua, ... od Tob. Čakerta V. 1320. a.
- Wýtah života sw. Josefa z Kupertinu V. 1359.
- Wýtah života blahosl. p. Kateřiny z Ricci V. 1347.
- Wýtah života sw. Peregrina Latiosa V. 1332.
- Wýtah života sw. Petra Regalata V. 1355.
- Wýtah života sw. Serafina a monte Granario V. 1338.
- Wýtah života sw. Stanislawá Kostky V. 1330.
- Wýtahy, Wýtahowé z desk zemských III. 301.
- Wýtahy z listin rozličených III. 334.

- Wýtahy z sněmů zemských III. 449. IV. 981.
 Wýtahy ze Seneky z Laktantia Firmiana III. 872.
 Wyučování w náboženství křesť., z něm. přel. od Jana Straky VI. 1789.
 Wyučování w náboženství pro dospělejší mládež, z něm. přel. od Fr. Neděle VI. 1814.
 Wyučování w křesťanské víře, přel. od K. Tháma VI. 1816.
 Wyučování katech. VI. 1901.
 Wyučování podle písma sw. Příd. 180.
 Wýwod rodu starožitného p. Lukáše Dembinského z Dembině IV. 498.
 Wyzdvižení ducha k bohu VI. 2332.
 Wyzdvižení původu o jednotě IV. 531.
 Wyznamenání wlévání nebeského t. zatmění, kteréž w těchto 7 létech se zbhěhnutí mají, od Mik. Caesarea Leukopetra IV. 754.
 Wyznání sw. Athanasia s předmluwau Petra Kodicylla IV. 1765.
 Wyznání France Tennogla IV. 452.
 Wyznání Jana Wadcka V. 156.
 Wyznání křesť. náboženství, od W. Widemanna IV. 1398.
 Wyznání Krista osoby spasitelné, od Ad. Wolfa Benešowského V. 886.
 Wyznání Pětíměstské IV. 1426.
 Wyznání srownání apoštolského, od J. A. Chochoľky V. 788.
 Wyznání wěrných Čechů III. 614.
 Wyznání wíry mistrů Praž. o těle a krwi páně III. 371.
 Wyznání wíry jednoty bratrské III. 655. 656.
 Wyznání wíry, od Jana Táborského III. 708.
 Wyznání wíry III. 801.
 Wyznání wíry učení ewang. IV. 1215.
 Wyznání wíry bratrské IV. 1222.
 Wyznání wíry křesť. o tělu a krwi boží od Paw. Bydžowského IV. 1228. g.
 Wyznání wíry Kristowy, z Lutera přel. IV. 1248.
 Wyznání wíry sw. křesť. od Jak. Hořčického z Tepence IV. 1384.
 Wyznání wíry (IV.) obecné křesť., od M. Sam. Martinusa z Dražowa V. 698. a. b.
 Wyznání wíry Ewangelikůw Augspurské Konfessi we Widni VI. 1756.
 Wyznání wíry zjewné sw. říše římské všech poddaných. Příd. 173.
 Wyznání a wysvětlení wíry čisté křesť. VI. 1768., též od Jos. Salai-ho VI. 1772.
 Wyznání a osvědčení o Kristu, Příd. 173.
 Wyzvědač, od J. Lhoty VI. 686.
 Wzácnost a vážnost audoli Ročowského V. 1217.
 Wzájemnost we příkladech mezi Čechy, Moráwany a Slováky, Slezáky a Lužičany VI. 1072.
 Wzbuzování k českému pluku VI. 955.
 Wzbuzování k wděčnému očekávání Leop. II., od F. J. Wawáka VI. 364. b.
 Wzbuzování lidu wenkowského k pokání, od A. Hynka Gostko ze Saxenthalu VI. 1997.
 Wzdání wděčné dikůw pánu nejwyššímu od nejmenšího sluhu jeho, kázání VI. 2008. 2011.
 Wzdání dikůw troji Pánu nejwyššímu za w minulých létech 1795—7 obdržené milosti wítězosl. pomoc a požeňnání země české, od Fr. J. Oesterreichera VI. 2014.
 Wzdělání člověka, jak býti má, od Tom. Kubelky VI. 2251. a.
 Wzdychání čtyřdcatero w přemýšlowání umučení n. p. J. Kr. V. 1396.
 Wzdychání k sw. Fidelu z Sigmaringu a sw. Josefů z Leonissy V. 1645.
 Wznešenost sw. Jana Nep., od Jiř. Procházky de Lauro V. 913. c., též V. 975.
 Wznešenost přírody, od M. Z. Poláka VI. 537.
 Wzývání spasitelné umirajícího a k šťastné wěčnosti přihotowujícího VI. 2202. též Příd. 181.
 Wzývání boha a swatých jeho, z něm. přel. od Al. Pařízka VI. 2315.
 Wždycky a nikká V. 1384.
 Ynkle a Jarypo, přel. od Boh. Dlabáče VI. 623. a.
 Zábawy nedělní, od Kodyma VI. 1486.
 Začátek první čítání V. b.
 Začátkowé latin. česk. i něm. jazyka V. 30.
 Začíná se obět prawá VI. 256. c.
 Začíná se regule blahosl. Augustina V. 471.
 Zadní schody, přel. od Kubelky VI. 631.
 Zahradka Celenská w Styrsku, od Jind. Wácl. Zywaldy V. 1174.
 Zahradka páně VI. 2336.
 Zahradka rozkoše, od Jiř. Fr. Procházky V. 939.
 Zahradka skrze mlčenliwost zawřená, od Patricia Auspitzera V. 956.
 Zahradka štěpná weliká křesťana kat. VI. 2351. a. b.
 Zahradecká, wiz: Kázání.
 Zahradka dítek dobrých, od Jos. Salatnaye VI. 1855.
 Zahradka doštěpná dítek dobrých, od Vinc. Zahradníka VI. 1849. b.
 Zahradka duchowní ku potěšení všem wěrným w zármutcích, od J. Straněnského IV. 1800. b. též IV. 1811.
 Zahradka duše III. 933.
 Zahradka dušičky pobožné, z lat. přel. od Daniele Synapia V. 1432.
 Zahradka duší nemocných, od Paw. Jakobciho V. 1481. b.
 Zahradka kwětná, od: A. Gazdy VI. 1925, též biblická, od D. Sartoriusa V. 178.
 Zahradka Marie matky boží V. 1382.
 Zahradka plná ušlechtilých bylin a stromowí, přel. od P. Linharta Lucina IV. 181.
 Zahradka přerozkošná w Praze. Příd. 117.
 Zahradka rájská, přel. od Mat. Béla V. 1612.
 Zahradka ružená porodných bab IV. 908.
 Zahradka růžowá žen plodných IV. 907.
 Zahradka štěpná (modlitby) VI. 2330.
 Zahradka wonného koření, přel. od Math. Pešina IV. 1958.
 Zahradní zeď, dle Sonaleitnera VI. 635. gg.
 Zachar, wiz: Truchlozpěw.
 Zachowání sprostého wojáka c. k. pěchoty, přel. od Fraňka VI. 1452.
 Zachowání a předpis služebný c. k. sprostého wojáka, gefreytra, tamb. a kaprála, přel. VI. 1440.
 Zajíc, wiz: List.
 Základ wíry katolické IV. 1284, přel. od Bart. Flaxiusa IV. 1343 a Georg. Petrmána VI. 1894.
 Základ církwe obojí prawé a falešné, od Komenického V. 379. b.
 Základ všeho dobrého, od Fr. Kubowice VI. 1357. 1861.
 Základ žiwobytí katolického, od J. Beckowského V. 756.
 Základ a podstatný pořádek křesť. kat. náboženství, od Karla Khuna VI. 1808.
 Základ nepřemožený prawdy ewang. Příd. 24.
 Základ nepřemožený ewangelické prawdy Příd. 182. a.
 Základové (Základy) hwězdoslowí čili astronomie, od Jos. Smetany VI. 1407.
 Základové k umění hudebnímu, od J. Ryby VI. 181. a.
 Základové měřictví, od Woj. Sedláčka VI. 1404.

- Základové německé společnosti náhrad škody krupobitím svedené pojistující VI. 1245.
- Základové pitvy (anatomic), od W. Staika VI. 1474. a.
- Základové přírodnictví, od Woj. Sedláčka VI. 1481.
- Základové první umění polesného pro začátečníky v hospodářství lesním, od Fr. Duška VI. 1560.
- Základové původní k umění početnímu, od W. G. Bilého VI. 1389.
- Zaklený chrt VI. 582.
- Zaklínac neb bič dábla s obzvláštními zprávami na zlé duchy, kteříž se při pokladech nacházejí . . . V. 1676.
- Zaklínac duchů VI. 794.
- Zákon krajinský z ohledu náboženství vydaný r. 1791, od Ondř. Plachého VI. 1675.
- Zákon nový (Slowanský) III. 595. V. 654. 656. 657. 658. 659. 660. 661 VI. 1713., od Milče VI. 1716. VI. 1718. 1719. 1720. 1721.
- Zákon nový písma sw. s předmluvou, od Mat. Běly V. 655
- Zákon pána našeho J. Kr. s popsáním příběhů zjeveného náboženství, od Jos. Ditricha VI. 1878.
- Zákon starý v bibl. Mikulowské III. 539.
- Zákon starý, od Jana Grylla z Gryllowa IV 158. a.
- Zákon trestní v přestupcích apudakových, přel. od Fr. Čelakowského VI. 1684.
- Zákon zemský za panování cis. Frant. II., přel. od Tom. Kubelky VI. 1682.
- Založení cirkwe křesť. ew. Wsetinské VI. 1096.
- Založení cirkwe křesť. při zakládání domu modlitebního, od J. Hrdličky VI. 1989. b.
- Zámecké schody a ostruhová ulice, přel. od Zbraslavského VI. 692.
- Zámečník, od Tháma VI. 607. ee.
- Zámek podvádí mistra, přel. od Tháma VI. 607. k.
- Zampa, přel. od Štěpánka VI. 635. 16.
- Zamyšlení mudrci, přel. od Tháma VI. 607. l.
- Zaopatrění duchovní na cestu do věčnosti V. 1477. — přel. od Tabáka VI. 2103.
- Západ nejjasnějšího slunce celé Ewropy v smrti Leop. I. císaře, od Fr. Daudlebského V. 1089.
- Zápal lásky duší wyvolených, modl. VI. 2299.
- Zapečetěný měšťanosta, dle Raupacha VI. 635. II. u.
- Zápis synodní bratrů českých r. 1486. III. 701.
- Zápisky Jana Jiř. Račenského IV. 579.
- Zápisky Marka Aurelia Antonína, přel. od Fr. Štra VI. 929.
- Zápisy (Zápisové) Jana z Wartenberka II. 103. a.
- Zápisy za krále Zigmunda III. 115. 302.
- Zápisy Hradecké III. 303.
- Zápisy Kozelské v Slezsku III. 304.
- Zápisy rozličných osob III. 321.
- Zápisy městské Now. m. Praž. III. 322.
- Zápisy Pražské III. 323.
- Zápisy rodu Sternberského III. 324.
- Zápisy knížat Minsterberských III. 325.
- Zápisy we věcech sedlských III. 326.
- Zápisy panství Pardubského IV. 467. a.
- Zápisy Chotěšowského kláštera IV. 591.
- Zápisy zlaté VI. 335.
- Záře nad pohanstwem neb Wáclaw a Boleslaw, od J. Lindy VI. 812.
- Záře nowá jména Mariánského na wrchu Chlumku wzešla . . . V. 1131.
- Záře odražená z nejsvětější rodičky boží Marie panny . . . na sw. Hoře V. 1218.
- Zaslíbení (X) o Messiášowi, od Jiř. Hanuše Landskronského IV. 1393. 1615. b.
- Zasnaubenci, od Mansoni VI. 853.
- Zasnaubení duchovní prawého Šalomauna Ježíše syna božjho s sw. Sekundinou pannau a mučedlnicí Římskau. . . V. 234.
- Zasnaubení duchovní dwau wzácných a starožitných rodůw slečen S. Anny M. Terezie Audrické z Audric, Anny Kat. Barb. Hložkowny z Zampachu, od Karla Račina V. 900.
- Zasnaubení Lindenkrona VI. 426.
- Zasněžená chatř, od Štěpánka VI. 635. hh.
- Zásoba ku předpisům a diktování, od J. Přibíka VI. 66.
- Zastání obranné kalicha čili apologia calicis V. 686.
- Zastání smrti neb řeč pohřební, kteráž smrt ospravedlňuje, když Leopolda I. cis. wzala, od Frant. Dubského V. 1088.
- Zastaralé formy českého slowesa, od Franty VI. 82., ze Zástřizl, wiz: Kázání.
- Zástupce duší w očistci zůstávajících, od Frid. Bridela V. 724. b.
- Zatykače, rukojemství, smlauwy atd. IV. 1131.
- Záviš, od K. Macháčka VI. 649. l.
- ze Závřeští Petr, wiz: List.
- Zawržený syn, od Gesnera VI. 645. c.
- Zazděná slečna, od Sediwého VI. 782. d.
- Zazděné okýnko, od Frankla VI. 642.
- Zázrak, který pán bůh w Chrlenici na jednom chudém člowěku učinil IV. 836.
- Zázrakové boží w swatých jeho, z jejich životů wytaženi, z wlsk. přel. V. 1207. a.
- Zázrakové o swátosti oltární V. 1207. b.
- Zběhnutí šedesáte sedm let od l. p. 1600—1667, od Wácl. Jind. Ziwaldy V. 213.
- Zboží nowé, krátké a dlahé neb kratochwilné powídačky VI. 803.
- Zbraň duchowní a poklad wěčný, modl. VI. 2278.
- Zbraň duchowní a pokladůw wěčných pokojik, přel. od Mich. Lani-ho V. 1583.
- Zbraslaw, wiz: Aula regia.
- Zbroj duše, od Mich. Mauchse. Příd. 73.
- Zbrojnice duchowní k nynějším bídným, wálečným a nepokojným letům, od Zik. Lewy V. 1548.
- Zdali Češi čili Čechové? IV. 20.
- Zdání prawdive naproti Hawla Zalanského, od Markariusa Josefa IV. 1466.
- Zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poraučí, aby učení papežské přijimali, přel. od Wikt. Mezříckého V. 372.
- Zde w saukromnosti padáme . . . (píseň) VI. 256. b.
- Zdeněk ze Zámuku VI. 792.
- Zderaz, wiz: Documenta.
- Zdoroslawicek na poli pozhnaném II. Díl atd., od J. Hyn. Dlahoweského V. 98. b. 1176. a.
- Zdoroslawicek w kratochwilném háječku postawený, přel. od Šfatsného Kadlinského V. 160.
- Zdrawas II. 39.
- Zdrawas díwko šťastná matičko boží, píseň III. 42. a.
- Zdrawas Maria (modl. pro ženské), od Wácl. Pěšiny VI. 2432.
- Ze sedmi ta nejskaredější, od Angeliho VI. 635. II. w. Zeidlitz, wiz: Píseň.
- Zeitungs-Anhang zu Thams Lexikon VI. 152. c.
- Zeitwörter (deutsche) nach Adclungs Grundsätzen mit Befügung der böhm. Bedeutungen, von Trnka VI. 135. e.
- Zelená hora, wiz: Echo, Joannes, Strom.
- Zelínář malý aneb naučení w zahradnictwí kuchynském, od J. Krbce VI. 1546.
- Zemáky. Jakby se letošín hojná zásoba bramborů nejlépe zachowati a použiti dala. VI. 1548.
- Země dobrá, to jest země česká, do které semeno z dobroty božské hojně wsaté učinilo užitek stý. V. 295.

- Zeměpis všeobecný, od Karla Šádka VI. 1148. —
od K. Zapa VI. 1160.
- Zeměpis království českého, od Dundra VI.
1149. a.
- Zeměpis v rozmlauvání s dítkami, od Mich. Kadaně
VI. 1150.
- Zeměpis čili aupné popsání oboru zemského, dle
Balbi-ho VI. 1153.
- Zeměpis krátký pro dítky, od Fr. B. Lukše VI.
1380.
- Zeměměření, od Petra Kašp. Swěteckého V. 508.
- Zhojení podagy, od Hollmanna VI. 694.
- Ziegler, wiz: Zpěw.
- Zisk z smrti lidí v p. Kr. umírajících, od Adama
Wolfiusa Benešowského V. 1067. b.
- Zjewení sw. Jana III. 596. — od Bydžowského IV.
1211.
- Zjewení boží slauhám božím, od Mikul. Wlaseni-
ckého III. 715.
- Zkauška wěrnosti, dle Lafontaine VI. 649. g.
- Zkauška ohněm, od Kotzebue VI. 700. 20.
- Zkažený masopust, od Tháma VI. 607. 22.
- Zlatá brána jazykůw otewřená, od Komenského V.
46.
- Zlaté prsteny VI. 869.
- Zlato bláto III. 249.
- Zlatodol aneb zpustlá wesnice, obnowená farářem,
učitelem a manželkau jeho, z Zschokke přel. od
F. J. Swobody VI. 1202.
- Zlatořez, přel. od Špecingera VI. 626.
- Zlatowič, od Sam. Godry VI. 844.
- Zlé rozmary, od Kotzebue VI. 692. a.
- Zlé užívání hojitedlného lékařství IV. 881.
- Zločin ze ctižádosti, od Ilanda VI. 635. 17.
- Zlomek žiwota sw. Alexia I. 19.
- Zlomek slowaře II. 8.
- Zlomky o českém básnictwí, od Šeb. Hněwkow-
ského VI. 177.
- Zlomky z přírodopisu, od F. Tomsy VI. 1459.
- Zlý a nemilý host, od Jiřika Tesáka IV. 1613. a.
- Zlý duch Lumpacia-Vagabunda, od Nestroje VI.
635. 24.
- Zlý Křolo, přel. od Žáka VI. 682. c.
- Zmatek nad zmatek, od Kotzebue VI. 645. a.
- Znamenaj o prawém potupení tohoto swěta ... od
Jana Husa III. 873. e.
- Znamenaw šest bludůw etc., od Jana Husa III. 608. b.
- Znamenaw, že mnozi mnohé věci o položení sl.
pam. M. J. Husi psali ... (o umučení M. J. Husa)
III. 158.
- Znamení jistá a patrná církwe sw. ... IV. 1341.
- Znamení církwe katol., přel. od Balt. Hostaunského
IV. 1308. b.
- Znamení na prawé ruce, od J. Matěje Hallana V.
951.
- Znamení pamětné w chrámu páně sw. Jana Nep.,
od Mat. Krátkého V. 965. c.
- Znamení wděčnosti na den provozování české hry
8. Čerwna 1786, od W. Zimy VI. 365. a.
- Známost wlasti, od Jiřího Palkowiče VI. 1145.
- Známost o uwenění založeného bratrského sjedno-
cení z lásky k bližnímu pocházející w Mělníku
VI. 1228.
- Známosti z průjezdu, od J. Marka VI. 824. 853.
- Znojmo, wiz: Mustrunk.
- Zodyak křesťanský t j. nebeský círk a kolo, přel.
od Wácsl. Coelestina z Blumenberku V. 1429. b.
- Zoologie podlé Oken a část II., od J. Kauble VI.
1467.
- Zora VI. 767.
- Zornička, zábawník pre djetki VI. 1384.
- Zpanštělá sládkowá, přel. od Štěpánka VI. 635. 25.
- Zpěw k chwálám p. Ferd. Marie, arcibisk. Olom. VI.
486.
- Zpěw k obrazu císa. a kr. Frant. při čtení klassů
mlád. gymn. Malostran., od Swobody VI. 413. b.
- Zpěw k slawnosti sňatku pana Karla hrab. z Klam-
Martinic s paní Karolinou hrab. z Quilfort, od
Šimáka VI. 429. d.
- Zpěw ke cti K. a W. Tháma, od Dlabace VI.
360. f.
- Zpěw ke cti Frant. II., přel. od Rautenkrance VI.
382. a.
- Zpěw ke cti Jos. Libosl. Zieglera, od Fr. Dobrom.
Trnky VI. 416.
- Zpěw ke cti p. Jos. Krtičky rytíře z Jadnu, od
posluh. práw VI. 428.
- Zpěw ke cti arcibisk. Ostřehomského Alex. z Rud-
ného, od Holého VI. 432.
- Zpěw ke cti p. Fr. z Pauly Pištěka, od Waňky
VI. 447. b.
- Zpěw kwerků Kutnohorských, od F. J. Wawáka
VI. 364. g.
- Zpěw lidu Unhošťského, když Jos. Pauli 50letau
památku kněžství swého obnowowal VI. 437.
- Zpěw lowců a družiček ze Střelce kauzelníka VI.
506.
- Zpěw na W. Raitolara, od Dlabace VI. 360. k.
- Zpěw národní VI. 528.
- Zpěw o slawnosti pokoje, od Jos. Rautenkrance
VI. 382. c.
- Zpěw o umučení p. n. J. Kr., od J. Wlčka VI. 266.
- Zpěw pánu Emanuelowi Dawidowi, od J. Host.
Pospíšila VI. 435.
- Zpěw pierydských muz Skalickým Zuzanám, od
Bob. Tablice VI. 398. a.
- Zpěw při korunowání Leopolda II., od Dlabace
VI. 360. i.
- Zpěw swatební IV. 187.
- Zpěw truchliwý nad smrtí Ludwíka XVI. VI. 378.
- Zpěw Wlastimíla na obywatele Milewské, od
Dlabace VI. 360. b.
- Zpěw žertowný o paní zimě VI. 457.
- Zpěwník nábožný, od M. Estergaly VI. 258.
- Zpěwniček pro dítky VI. 530.
- Zpěwohlas smutný k chwále towaryšstwa Jež., přel.
od Šimka VI. 433. c.
- Zpěwů osmero, od J. K. Chmelenského VI. 505.
- Zpěwy (Zpěwowé) a modlitby, od Jiřího Zábojníka
V. 1585.
- Zpěwy církewní, od Sam. Mart. z Dražowa IV.
153.
- Zpěwy české od Macháčka, s hudbau od Tomáška,
Holmana, Mansingra, Fr. Škraupa, Haydena, Krowa,
Lemocha, Koželuha, Mozarta VI. 508. a. b.
- Zpěwy (Zpěwowé) čeští pro krásné pohlawí, od
W. Krameriusa VI. 277.
- Zpěwy duchowní k warhanám VI. 271.
- Zpěwy dwa Dan. K. r. d. y. m. u., od Tablice VI. 398. b.
- Zpěwy historické, od Hanky VI. 287. c.
- Zpěwy modlitební, od Jiř. Závčty IV. 133. a.
- Zpěwy, normalní litanie a modlitby VI. 205.
- Zpěwy o slawnostech křesť., od M. Sam. z Dražowa
V. 81. b.
- Zpěwy, od Dan. Baráního VI. 226.
- Zpěwy, od Fr. Škraupa VI. 526. a.
- Zpěwy pastýřské P. Virgilia Marona, přel. od K.
Winaříckého VI. 923.
- Zpěwy příležitostné, od P. Tešláka VI. 384.
- Zpěwy pohřební, od Fr. Dostala VI. 237.
- Zpěwy wálečné, přel. od Štěpánka VI. 283.
- Zpěwy wlastenšty, od J. Nejedlého VI. 279.

- Zpěvy z čarodějné flauty, přel. od Puchmayera, W. Nejedlého a Hněvkowského VI. 628.
- Zpěvy z nejvýbornějších 12 zpěvoher, od W. Thama VI. 607. II. d.
- Zpiewánky národní Slováků, od J. Kollara VI. 317.
- Zpívání křesť. starodávný, od Walentina Polona Pelčického IV. 85.
- Zpovědník, přel. od Lhoty VI. 910.
- Zpráva, viz též: Správa.
- Zpráva a naučení, kterak křesťan katolický u prostřed všudejších starostí bohu slaužiti... má, od K. Khuna V. 1520.
- Zpráva a naučení křesťanům věrným, jakby se v těchto časech nebezpečných... chowati měli IV. 1807. 1853.
- Zpráva a naučení z slova božího IV. 1351. a.
- Zpráva banky Antofské IV. 544.
- Zpráva a práva o bratřích starších jednoty, od Jana Dubčanského IV. 516.
- Zpráva bĕsnosti všeobecná a kterak člověk s příjatelem od bĕsného zvířete ranau pokračowati má, z něm. přel. od J. Mojsiřowits (e) VI. 1660.
- Zpráva co se s králem Sigmondem Bathory zbĕhlo IV. 338. a.
- Zpráva, co se mezi křesť. a tureckou armadou u Ostrĕhoma stalo V. 355. b.
- Zpráva gruntowní a prawdívá strany osoby mě 1645, od Jana Jak. Šarowce z Šarowa V. 350.
- Zpráva, jak jeden každý člověk zdrawí své opatrowati má a může, přel. Hynek Krabice z Waitmle IV. 878.
- Zpráva, jak kr. Fridrich na hranicích král. česk. od stawů přiwítán byl IV. 457. a.
- Zpráva, jak snĕm Konstantný o swátosti wečeře pánĕ nařídil III. 609. b.
- Zpráva, jakby se křesťan k tomu mítí měl, aby prawĕ powĕdomosti a oswicení z biblí sw. dojití... mohl... V. 650.
- Zpráva, jestli prawda, žely... jeden w Římĕ dítě poroditi měl IV. 612.
- Zpráva k kazatelskému auřadu se oddati chtějícím mladenci IV. 1727.
- Zpráva křesťanská s krátkým wýkladem podstatnějších wĕcí, které každému křesť. wĕděti přísluší, od Alb. Chanowského V. 1112.
- Zpráva kongregaci wĕřících Kristowych za sw. a blahosl. smrti uprosĕní... V. 1125.
- Zpráva, kterak Anna arcikněžna do Krakowa přiwĕzena jest IV. 390.
- Zpráva, kterak se ewang. křesťan chowati má, od J. Blasia V. 1470. c.
- Zpráva kterak wĕrný křesťan modlití se má IV. 1827.
- Zpráva, kterakby člověk k smrti se strojiti měl, od Šim. Valecia IV. 1888. a.
- Zpráva, kterau sobĕ při uwázení now. knĕze jak cirkew tak i knĕz zachowati má, od Ond. Bendy VI. 2119.
- Zpráva nařizení pro zdrawé a nemocné chudé V. 497.
- Zpráva nynĕjších časů k čtení nowin V. 482.
- Zpráva o Antikristu, přel. od Bart. Flaxia IV. 1326. b.
- Zpráva o Australii pátĕm dílu swĕta VI. 996.
- Zpráva o bázni Turků IV. 329.
- Zpráva o bratřích, saudcích atd. IV. 1385. 1749.
- Zpráva o bratřích z Pecinowa, od Miletického IV. 542.
- Zpráva o bratřtwu obojího pohlawí za obdržení dobré smrti V. 1146.
- Zpráva o bratřtwu sw. Woršily V. 1133.
- Zpráva o celĕm hospodářstwí gruntowní V. 566.
- Zpráva o cirkwi křesť. kat. w půlnocní Americe i o jednotĕ Leopoldinskĕ w císarstwí rakauskĕm k rozšířĕní král. bož. w onĕch krajinách w Kr. spojenĕ VI. 1115.
- Zpráva o ctnostech, swatosti žiwota sw. Tomáše V. 1273.
- Zpráva o černĕm škapulíří sw. a rŕženci sedmi bolestí Marie panny V. 1222.
- Zpráva o človĕku k smrti pracujícím IV. 1830. c.
- Zpráva o daření institutu pro chudĕ na Bukwojských panstwích VI. 1226.
- Zpráva o jednosti kanowníků V. 468.
- Zpráva o dobytí Budína w Uhřích V. 355. e.
- Zpráva o dobytí pevnosti Dotise IV. 355.
- Zpráva o dobytku koňskĕm, od Jana Dobřenského IV. 910.
- Zpráva o dwanácti Sibyllách IV. 801.
- Zpráva o institutu pro chudĕ na Bukwojských panstwích, přel. od Tomsy VI. 1224.
- Zpráva o jednání neplatném wyslancůw ěeských w Římĕ III. 403.
- Zpráva o jednom potwornĕm srnci IV. 828.
- Zpráva o jubilaeu V. 1103.
- Zpráva o knize zjewĕní sw. Jana V. 828.
- Zpráva o kometĕ r. 1581. IV. 769., též IV. 781.
- Zpráva o kunštu babskĕm, z něm. přel. od J. Cherceyho VI. 1628.
- Zpráva o lékařstwí duchowním proti jedu zaufalstwí, od W. Andrea IV. 1915.
- Zpráva o lichwĕ, od J. Štelcara Zeletawského IV. 691. c.
- Zpráva o mířách winných sudůw, od J. Kobiše z Bytýšky IV. 742.
- Zpráva o modlářských obrazích, od Ab. Skulteta IV. 1461. 1661. a.
- Zpráva o morním nakažení V. 573.
- Zpráva o morowĕ, nákažliwĕ nemoci nazwanĕ cholera VI. 1626.
- Zpráva o moru, od Wita Jakše IV. 905. též od J. Webera V. 574., též od J. Fr. Polentzi V. 579.
- Zpráva o neřastném marši armady šwedské V. 356. d.
- Zpráva o neřtowicích owĕcích, od J. Jos. Peřiny VI. 1645.
- Zpráva o nowĕm kalendáři IV. 771.
- Zpráva o obrazĕ Marie p. Staroboleslawské, od J. Ign. Dlanhoweského V. 1176. a.
- Zpráva o opatrowání wĕel w dvojitych úlech, od J. Čaplowicĕ z Hontu VI. 1517.
- Zpráva o ostrowu Maltĕ, kterak od Turkůw obležen a dobywán IV. 303.
- Zpráva o otázce, mŕželi knĕz človĕka k užíwání wĕel swát. připustiti, od Sam. Chalůpky V. 726.
- Zpráva o podwodníkú, který wyzdwihowáním pokladu lidí šáil V. 356. c.
- Zpráva o pohřebním prawdu, při kterĕmž tělo J. Sw. oslawĕného papeže Pia VI. při swĕm přewážení z Walencie... do Watikanu... přenesĕno bylo, od J. Rulíka VI. 1046. c.
- Zpráva o poslední nemoci, smrti a pohřbu J. K. W. knĕžny III. Welikého knížete Toskanského V. 291.
- Zpráva o potĕřowání nemocných, přel. od Ad. z Welaslawina IV. 1907.
- Zpráva o přeřastných následcích u města Lipska, od Tom. Fryčaje VI. 969.
- Zpráva o přijímání welebnĕ swát. pod jednau spŕsobau, od Pet. Linteona IV. 1408.
- Zpráva o Ptolem. Arfaratowí IV. 261.
- Zpráva o půwodu bratří, od Mat. Čerwinky IV. 534.

- Zpráva o řádu politickém, od Hynka z Waldšteina IV. 732.
- Zpráva (V) o ráně morové IV. 804.
- Zpráva o rozličných věcech města Pražského III. 174.
- Zpráva o smrti císaře Rudolfa II. IV. 436.
- Zpráva o spojení sedmihradského, moldaw. a walaš. vojska s křesťanskými temy IV. 330.
- Zpráva o spuntování hraběte Gaurye proti Jakubowi IV. kr. Šotskému IV. 376.
- Zpráva o starém kalendáři Římském, od Šťastného Opatowského IV. 770.
- Zpráva o svátosti pokání V. 752. 1595.
- Zpráva o tom, co každý křesťan katol. věřiti a zachowati má, od Jiljiho Sexstettera VI. 1807.
- Zpráva o ústavu slowanském při ew. lyceum w Prešporku VI. 1132.
- Zpráva o věcech, které k dosáhnutí věčného spasení potřebné jsou V. 1456.
- Zpráva o večerí páně, od Wácl. Hussonia Pacowského IV. 1353. — od Isaiše Konečného IV. 1337. — od Mat. Krocinowského V. 79. a. — od Rokosa VI. 1770.
- Zpráva o velikém triumfu ku poctivosti sw. Františka Xav. w městě Neapolis drženém V. 1169. 1271.
- Zpráva o wítězství nad armádou tureckou V. 355. f.
- Zpráva o wojácích Passowských IV. 569.
- Zpráva o wolení a korunování Římského krále, přel. od Wácl. Jos. Pelikána V. 266.
- Zpráva o všelijakých reliquiích staročeských V. 1162.
- Zpráva o wypodobnění bílého medvěda V. 552.
- Zpráva o wyswobození dvou synůw pana Floriana Krýspeka od zamordování w Paříži IV. 500.
- Zpráva o založení, prospěchu a nynějším spořádání českého institutu pro němé, od Jos. Red. Zape VI. 1254.
- Zpráva o založení pro chudé na Bukwojských panstwach VI. 1223.
- Zpráva o zázacích a obrazu neb statui nejsw. p. Marie w Koryčanech w Morawě V. 1232.
- Zpráva o životě a blahotinném působení Al. Klara, dokt. fil. a profess. VI. 1060.
- Zpráva o životě a činech Josefa Calasantia V. 1304.
- Zpráva o životě, mučedlnictwí a zázacích sw. Jana Nep. V. 1344.
- Zpráva obecná III. 828.
- Zpráva obecná, s jakými prostředky psí wzteklost předjíti a... hojiti se má VI. 1659.
- Zpráva patrná a upřímná o Jubilaum, od J. Peita Hostaunského IV. 1485.
- Zpráva písma slowenského, od Tom. Masniciusa V. 16.
- Zpráva, podle čeho kazatel mluwiti má III. 677.
- Zpráva, podle níž skrze zahlazení Uhorok a obecného pastwiszka pole ponaprawené býti může, ... od Sam. Fabry VI. 1531.
- Zpráva Prachatickým strany dowážení soli z Passowa IV. 1120.
- Zpráva pro zdravé a nemocné lidi V. 585.
- Zpráva processu, kterýž Jakobus Belliogosia při wzetí kostela w městě Košowě před se wzal IV. 365. V. 387.
- Zpráva, proč odpovědi se nedává na ty dva hanlivé spisy od starších kněží bratrských V. 698. h.
- Zpráva prošlé Fridlandské a jeho spolu puntovníků ohavné zrady V. 277.
- Zpráva regul. atd., od Kapucína Benona V. 476.
- Zpráva rozmlauwání mezi Ferdinandem z Kolowrat a dokt. Helwikem Garthiem IV. 1455.
- Zpráva starobylého arcibratrstwa nejsw. růžence Ježíše a Marie V. 1155.
- Zpráva swědka očitého, co se stalo w Konstanci III. 159.
- Zpráva sw. života křest., přel. od Simeona Waleciusa IV. 1888. b.
- Zpráva toho, co se dalo, když Řehoř XIII. papež slyšení dával poslům králůw Japanských IV. 554.
- Zpráva užitečná lidem pobožným. Příd. 186.
- Zpráva o wítězství křesťanůw na moři Adriatickém IV. 309.
- Zpráva wýtažní, jak císařsko-kurfiristo-baworská říšská armáda dvě francauzsko-weymarské armady zbilá V. 263.
- Zpráva, z jaké příčiny Jan Šatele krále zamordowati chtěl IV. 374.
- Zpráva z ležení u Gokerna IV. 331.
- Zpráva z slova božího, jak se prawí křest. w příhodě smrti chowati mají IV. 1817.
- Zpráva, zahradné stromy na nejlehčí způsob wwoditi a obchodit, od Sam. Fabry VI. 1536.
- Zpráva založení Leopoldinského w cis. rakauském k wyslancům w Americě VI. 1116.
- Zpráva, že Martin Luther we všech artikulích, o kteréž s Římskými papežníky rozepře jest, tak wěřil a uěř, jakž... w časích sw. Apeštolů... učeno bylo, přel. od Wiktorina Facilidese Mezřického V. 699.
- Zpráva života křest., od Wateliusa Launského IV. 1901.
- Zpráwce duchowní etc. VI. 2110.
- Zprawování wčel pro lid obecný, od Jos. Janiša VI. 1511.
- Zpráwy a posluhowání církewní na Horách Kutnách V. 1107.
- Zpráwy o některých osobách z jednoty bratr. IV. 616.
- Zpráwy o swěcení třetí jubilejní slawnosti reformací, z něm. přel. od Jos. Krejčího VI. 1112.
- Zpráwy při službách úřadu kněžského w jednotě bratr. IV. 1730.
- Zpurné ženské w Serailu, od Tolda VI. 635. 26.
- Zrádce, dle Holbeina VI. 635. II. a.
- Zrcadlo bolestné matky boží, od Felixa Kadlinského V. 1278. a).
- Zrcadlo časné i věčného života, přel. od W. Parauka V. 1521.
- Zrcadlo duchowní IV. 1812.
- Zrcadlo duše, z lat. přel. od Jiř. Konstance V. 1408. b.
- Zrcadlo dvou boháčů, od Tob. Maurénina IV. 698.
- Zrcadlo hříšného wětší, od Jana Husa III. 608. f. menší III. 608. g.
- Zrcadlo hříšných, od Tom. Štítného II. 122. též III. 895.
- Zrcadlo Jesuitůw IV. 609.
- Zrcadlo kacířstwí, od Zach. Brunewika IV. 1422. 1620. p.
- Zrcadlo každého člověka hříšného III. 884.
- Zrcadlo kněžské, od Jana Augusty IV. 1233. a.
- Zrcadlo křest. čili potupení tohoto swěta III. 883.
- Zrcadlo křest. skutkůw V. 1422.
- Zrcadlo markrab. m. ora wsk., od P. Paprockého IV. 413.
- Zrcadlo marnotratných III. 205.
- Zrcadlo milosrdenstwí a swatosti, aneb krátký wýtah života blahosl. Jana božího... V. 1275.
- Zrcadlo mrawomaudrosti, od J. Gallaše VI. 1192.

- Zrcadlo náboženství, od Jind. Hofmana V. 1109.
 Zrcadlo nemocných IV. 1868.
 Zrcadlo panenské, od Paw. Waniše IV. 696.
 Zrcadlo pašiové, z lat. přel. od Jiř. Konstance V. 1408. e.
 Zrcadlo pobožnosti, od Mik. Kincla V. 1601. 1641.
 Zrcadlo poutivé ženy, od Jiř. Streyce IV. 714.
 Zrcadlo pošetilosti, od Ant. Borowého VI. 783. a.
 Zrcadlo potěšení IV. 708.
 Zrcadlo pravé udatnosti pannám, ženám z života sw. Kateřiny V. 1261.
 Zrcadlo příkladův, od Ant. Borowého VI. 783. b.
 Zrcadlo příkladův k naučení a obweselení, od W. Krameriusa VI. 1286. a.
 Zrcadlo rodiny bezbožné, od Wita Jakše IV. 1630. f. 1891. b.
 Zrcadlo Slowenska, od Ben. Prawosl. Čerwenáka VI. 1004.
 Zrcadlo snaubeným a spojeným manželům, od Hynka z Waldšteina IV. 1886.
 Zrcadlo stavu ženského, od Jeronyma Stříbrského IV. 720.
 Zrcadlo svaté, od Mat. Šteyra V. 1290.
 Zrcadlo světa, přel. od Nat. Wodňanského IV. 1873.
 Zrcadlo šlechtnosti pro mládež českou, od W. Krameriusa VI. 1286. b.
 Zrcadlo umrajčících V. 1455.
 Zrcadlo utrahačů i rauhačů, od Woj. Kofary VI. 367. e.
 Zrcadlo všeho křesť. náboženství, od Jana Opsy-matesa IV. 1387.
 Zrcadlo výborného, sedlského obcowání, z něm. přel. od Tom. Fryčaje VI. 1193.
 Zrcadlo zákona nového. Příd. 182. b.
 Zrcadlo zatvrzeného světa, přel. od Jak. Mollerusa IV. 1860. 1862.
 Zrcadlo zkázy města Jerusáléma, od Zach. Brunc-wika IV. 1884.
 Zrcadlo zlaté, kniha o povolání a maudrém wolení stawu, od J. Jawornického VI. 1303. d.
 Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlan, od J. Ja-wornického VI. 1196. a.
 Zrcadlo ženského pohlawí VI. 203.
 Zrcadlo židovské, od Arn. Ferd. Hessa IV. 1369.
 Zrcadlo života křesť. Příd. 130. 187. též přel. od Kristofa IV. 1828. b.
 Zrcadlo života na východní Ewropě, od K. W. Zapa VI. 1005.
 Zrcadlo života věčného IV. 1837. — od Tom. Ba-worowského IV. 1270. — od P. A. Anastasia V. 727.
 Zření důvěrnosti k nebi w 7 modlitbách, přel. od P. Ferd. Riegra VI. 2399.
 Zrinský, wiz: Mikuláš.
 Zřízení bratrstwa literatůw w Českých Budějowicích IV. 487.
 Zřízení markab. morawsk. III. 299. IV. 923. 921. 925.
 Zřízení města Hranic III. 166.
 Zřízení Nedwědické V. 618.
 Zřízení o komorním hejtmanském a dworském saudu IV. 913.
 Zřízení o mincech JMC. Ferd. IV. 954.
 Zřízení o posudném krále JM. IV. 931.
 Zřízení o správě hradu i panství Potenšteinského p. Woj. z Pernšteina III. 179.
 Zřízení o wyzdwižení desk zemských pohořelých IV. 914. 919.
 Zřízení politické obecných škol w c. k. zemích, přel. od N. Waňka VI. 1681.
 Zřízení privilegií koruny a království česk. III. 473. IV. 967.
 Zřízení pro zemskaú čeládku w Čechách, Morawě a Slezsku od 30. září r. 1782. VI. 1667.
 Zřízení r. 1608, od Polixeny z Lobkowic IV. 870.
 Zřízení řádu nejjasn. a nejwyš. Růna V. 457.
 Zřízení Těšínské IV. 928. 929.
 Zřízení všech činů ke cti a slávě samého boha V. 1436.
 Zřízení vojenské Jana Žižky III. 243. — Hájka z Hodětína III. 242.
 Zřízení zemské knížetství Opolského a Rati-borského IV. 927.
 Zřízení zemské království česk. za krále Wladislawa, od Petra Zdeňka ze Šternberka a wládky Al-brechta Rendla z Aušawy III. 296.
 Zřízení zemské Ferd. I. IV. 915. 916. 917. 918. 919. 921.
 Zrost a prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele p. J. Kr., od J. Hynka Dlauhoweského V. 889. a. 1242.
 Ztečení Rozenberského hradu, od Stuny VI. 611. l.
 Ztracené dítě, od Kotzebue VI. 689. o.
 Ztracené dítě, od Šmida VI. 1334. a.
 Ztracený syn, od Šmida VI. 1334. a.
 Ztracený syn, od Zimmermanna VI. 871. a.
 Ztracený ráj, přel. od Jungmanna VI. 543.
 Zub Wilém, wiz: Psaní.
 Zůstání a swolení kněžstwa pod obojí na sněmu w Praze 1521 o swátosti pod řízením m. Wacsl. z Litomyšle administratora arcibisk. Praž. III. 438.
 Zuzana, komedio IV. 223., od Šediwého VI. 608. e.
 Zwání na swatbu V. 4-5.
 Zwěstowatel VI. 742.
 Zwikow, wiz: Dopisy, Poznamenání.
 Zwon sw. Bartoloměje w m. Rakowniku V. 933. b.
 Zwonky, od Boza VI. 882. c. 912.
 Zvuk ewangelium věčného, od Mat. Boda V. 137.
 Záček má zalíbení w Bohu a w modlení VI. 2338.
 Záček škol pobožných V. 8.
 Žádost almužny pro zachowání od Františkánů swatých míst V. 433.
 Žádost k novému roku učeným Čechům m. Král. Hradce, od Mir. Krále VI. 423. c.
 Žádost spojení z lásky k bližnímu na hraběcích Bu-quojských panstwach w spoluauady a všechny ostatní štedré dobrodince, která také w m. Týně nad Wlawau swjň počátek wzítí může VI. 1227.
 Žák, wiz: Reč.
 Žák dokonaly, od J. M. Krále VI. 1331.
 Žák zdwořilý, přel. od J. Jawornického VI. 1303. e.
 Žalanský, wiz: Knižka.
 Žalář věčný pekelný, od Mat. Šteyera s. J. V. 1421. b.
 Žalm I. III. 586.
 Žalm 50tý Dawida krále IV. 1910.
 Žalm 50tý kajci V. 884.
 Žalm 50tý s wýkladem, od J. Straněského IV. 1494. b.
 Žalm 80tý, od J. Straněského IV. 1494. b.
 Žalm 116: Nawrátíš se duše má. Příd. 188.
 Žalm 118tý kr. Dawida, od Daw. Crinita z Illawa-čowa IV. 112.
 Žalm 103 a 136tý, od Jiř. Dykasta IV. 130. b.
 Žalm 151ní III. 607.
 Žalmický s písničkami. Příd. 193.
 Žalmůw 150 na způsob modliteb složených, od Jiř. Chobotidesa IV. 1990.
 Žalmové aneb zpěwové sw. Dawida III. 48.
 Žalmy (Zalmowé) a některé části bible III. 585.
 Žalmy a písně duchowní staré i nové, od Jiřika Tarnowského V. 86.
 Žalmy církewní V. 666.

- Žalmy sw. Dawida IV. 140. — od Melisæa Krtského IV. 109. — od Wíta Phagela Piseckého IV. 141.
 Žalmy, od Jana Streyce IV. 101.
 Žalmy v rytmu české složené IV. 151.
 Žaloba koruny české III. 51. a.
 Žaloba na Husity. Příd. 185.
 Žalost nad smrtí otce j. Kníž. Eminenc. p. Wolfganga Hanibala kardinála z Schratzenbachu, ... od Jos. Dresera V. 1093.
 Žalostný hrad, bolestný sklad, wznešený světa poklad t. j. slaw. pam. nejjas. a nejmoc. p. p. Eleo. Mag. Terezia ... w chrámě w Rakownice představená V. 288.
 Založpěw k pámátce Štěp. Dugy VI. 488.
 Žaltář Witenberský II. 109., Žaltář weřej. bibl. Praž. II. 110., Žaltář kapit. Praž. II. 111.
 Žaltář Poděbrad. II. 112.
 Žaltář bibl. Olom. II. 114. III. 573.
 Žaltář bibl. Praž. III. 574. 575. 576. 577. 584.
 Žaltář u Františkánů w Praze III. 582.
 Žaltář u Wácl. Wodňana III. 583. též III. 598.
 Žaltář sw. Dawida, od Jana Worlického IV. 67. — IV. 81.
 Žaltář sw. Dawida IV. 1188. — od Mat. Stříbrského IV. 1189. — IV. 1190.
 Žaltář sw. Hieronyma IV. 1760.
 Žaltář sw. Augustina IV. 1780. — IV. 1924.
 Žaltář na způsob modliteb složený, od Petřika J. z Benešowa IV. 1929.
 Žaltář pro wojáky, od Jiř. Fera V. 84. 1539. f.
 Žaltář sw. Dawida V. 135. — od Wácl. Worlického V. 143.
 Žaltář kr. Dawida V. 667. — od Jiř. Petrmanna VI. 193. a.
 Žaltář kr. Dawida VI. 1725. — přel. od Opise VI. 1726.
 Žaltáře čtyry, pergam. listy II. 113.
 Žaltáře zlomck w Brně II. 115. — w Museum českém II. 116.
 Žárliwá panička, od Kotzebue VI. 699. p.
 Zatec, wiz: Kázání.
 Zďár, wiz: Mater, Žena.
 Že i wzdělaní lidé chrám P. nawštěwowati mají, kázání od Melcera VI. 2060.
 Žebráci, komedie IV. 226.
 Žebrák, wiz: Kniha.
 Žebrák, dle Raupacha VI. 635. ecc.
 Zehnání poslední a laučení p. Kateřiny Anny roz. slechtičky z Řičan, od Ad. Hynka Mladoty ze Solopisk V. 1083.
 Zehnání proti krupám a zlému powětří V. 1677.
 Zehnání smutné člověka urozeného do daleké krajiny se ubírajícího, od J. Ant. Haufa V. 1096.
 Žena krásná náramně Sara u zrcadla t. j. ... klášter Zďárský ... studnice Marie nazwaný, od Karla Bor. od sw. Remigia V. 981.
 Žena silná, chwalozpěw pohřební Theresii Madonny, od Jos. Nejedlého V. 1097.
 Ženichowé, od Macháčka VI. 649. f.
 Ženská lest, od Příbramského (Škody) VI. 892.
 Ženský boj, od Klicpery VI. 644. β. II. a.
 Ženských se štítí, od Kastell-ho VI. 673. b. Sw. IV. β. VI. 689. d.
 Žerotína Karel, wiz: Dopisy.
 Žert a prawda VI. 788.
 Židlochowice, wiz: Witání.
 Židowská wálka, wiz: Historie.
 Žiwa, spis rolnický a lesnický, od Polce IV. 1505.
 Žiwé hodiny, od Prok. Šediwého VI. 608. II. b.
 Žiwlowé čtyry proti hříšné duši bojující, od Karla Račina V. 865. a.
 Žiwobyti pokojné a šťastná smrt ... t. j. nábožné bratřstwo ... sw. Jana Nep. ... w Litni V. 1145.
 Žiwot a přehody dwau wěznů, od Jussieu VI. 883. V.
 Žiwot a řeči N. J. Kr., od Jos. P. Wácl. Ditrycha VI. 2162.
 Žiwot a sláwa sw. Wáclawa III. 922. též z lat. přel. od Felixa Kadlinského V. 1278. b.
 Žiwot a smrt pana Aleše Pařízka, od J. Štěpánka VI. 1057.
 Žiwot a učení P. J. Kr., z něm. přel. od Leop. Jakobi-ho VI. 2159. též VI. 2163.
 Žiwot a za sw. wyhlášení sw. Jana Nep. V. 1322.
 Žiwot a zázraky sw. Antonína Paduanského, od Fr. z Rozdražowa V. 1267.
 Žiwot sw. Isidora, od Jana Dlahoweského V. 1279. c.
 Žiwot sw. Mikuláše, od Ant. Beatilla V. 1345.
 Žiwot sw. Wincentiusa Fereria V. 1360.
 Žiwot Alfonsa Rodrigueze V. 1276.
 Žiwot sw. Alžběty, dcery krále uherského Ondřeje II. ... od Marie Antonie VI. 2176.
 Žiwot sw. Anežky, od Jiř. Plachého III. 916. — V. 1277.
 Žiwot sw. Barbory, od Jiř. Fera V. 1254. e.
 Žiwot sw. Benedikta V. 1325.
 Žiwot, ctnosti, mučednictví a zázrakowé blahosl. Fidela z Sigmaringu V. 1341.
 Žiwot dětinský Georgilla Sam. Klatowského. Příd. 26.
 Žiwot dětinský Jak. Straby. Příd. 147.
 Žiwot sw. Dominika, patriarchy welikého V. 1299. 1369.
 Žiwot filosofůw pohanských, od Šim. Lomnického IV. 619.
 Žiwot sw. Frant. Xav. III. 913. 918. VI. 2181. též od Jos. Černého VI. 2187.
 Žiwot Františka de Hieronymo patera welebného, od W. Alexia Schmidta přel. V. 1324.
 Žiwot sw. Gotharda, od Jana Rulika VI. 1012. b.
 Žiwot Ignacia Lojoly IV. 1795. též od Jiř. Fery IV. 1796.
 Žiwot sw. Isidora, od Jiř. Fera V. 1254. b. V.
 Žiwot sw. Iwana, od Jiř. Bartholda IV. 1787. 1357.
 Žiwot Jakuba patriarchy, od Simeona Walecia IV. 1480. 1794.
 Žiwot sw. Jeronyma III. 912. — od Šim. Walecia IV. 623.
 Žiwot Jana Augusty, od J. Blahoslawa IV. 614.
 Žiwot Jana Husa IV. 622.
 Žiwot Jana Husa a Jeronyma III. 157.
 Žiwot Jana Nep., od Jiř. Fera V. 1254. i. V. 1297. 1311. 1323. — od Karla Mageta V. 1321. — od J. Rulika VI. 2166.
 Žiwot sw. Jana od Kříže, serafinské panny sw. Terzie prwního ... nápomocnika ... V. 1333.
 Žiwot sw. Jana prwního paustewnika w Čechách, od Frid. Bridela V. 1269. a.
 Žiwot sw. Jana Sahaguntského V. 1301.
 Žiwot Jana Sarkandra, od Jos. J. Dudáka V. 1327.
 Žiwot Ježíše Nazaret. VI. 2182.
 Žiwot sw. Josefa Kalazanského, z něm. přel. od Amadensa a s. Antonie V. 1365.
 Žiwot sw. Josefa z Kopertina služebnika božího V. 1298.
 Žiwot Karla IV. II. 77.
 Žiwot sw. Kateřiny III. 915. — přel. od Kašp. z Palotinu IV. 1789. — od Jana Sixta z Lerchenfelsu IV. 1794. b.
 Žiwot kněží tábořských, od M. Jana z Příbrami III. 160.

- Život kněžny z Lichtenšteina, od Ant. Jos. Dresera V. 351.
- Život kněžie Kristoslawa, od Jana Beckowského V. 1300. a.
- Život kněžie z Salm-Salm arcibisk. Praž. VI. 1053.
- Život křesťanské děvečky VI. 2272.
- Život Landonůw, . . . od W. M. Krameriusa VI. 1040. b.
- Život sw. Lidmily V. 1262. — od Jiřho Fera V. 1254. h. — od Felixa Kadlinského V. 1278. c.
- Život sw. Linhartu V. 1368.
- Život Ludwika XVI. kr. franc., od J. Rulika VI. 1046. a.
- Život Mahometa III. 164. — od J. Hýbla VI. 1051.
- Život Marie Bonaventury panny řádu sv. Benedikta, z lat. přel. od Křiřtofa Lupiusa V. 1287.
- Život Marie panny matky boží V. 1306. — od Joach. Jindry VI. 2195. — od W. Stacha VI. 2173. — od W. Peřiny VI. 2192. — od Jos. Wotýpky VI. 2193.
- Život Martina Lutera, od Ond. Plachého VI. 1045.
- Život Maximiliana cis., od M. Bydžowského IV. 432. a.
- Život sw. Mikulaše z Tolentinu V. 1266.
- Život generala Moró, od W. Krameriusa VI. 1054. a.
- Život některých swatých IV. 157.
- Život sw. Norberta, od Jana Sixta z Lerchenfelsu V. 1252. a.
- Život, obcowání a skonání sw. Františka Paulánského V. 1292. 1296.
- Život sw. Otilie, od Šiffnera VI. 2177.
- Život Pána našeho Ježíše Krista II. 140. 144. IV. 155. — od Sixta z Ottersdorfu IV. 1783. — od Habermana IV. 1785. — V. 1240. 1243. — z něm. přel. od Edelberta V. 1244. — pro dívky, od J. Lettingera VI. 2169. — od Medlína VI. 2161. — z Federsena přel., od J. Hýbla VI. 2164. a. — od Jana Grocha VI. 2158. — pro děti a dospělé lidi. Příd. 193.
- Život sw. patronů českých, od Jiř. Fera V. 1254. f.
- Život sw. Petra mučedníka, od B. D. Brendla V. 1309.
- Život poctivý a ctnostný, přel. od Trojana Nigelinusa z Oskořina IV. 699. 1859.
- Život sw. Prokopa II. 34. IV. 1798.
- Život sw. Reginy, od Bruna Kartuziana III. 917.
- Život sw. Řehoře IV. 1791.
- Život sw. Řemeslníkůw, od Jiř. Fera V. 1254. c.
- Život sw. Rosalie V. 1268.
- Život swatých jmen a vlasti patronů, od Jahna Engelb. VI. 2174.
- Život swatých na každý den celého roku VI. 2168.
- Život sw. Terezie, od Jos. Černého VI. 2186.
- Život Tobiáše, od Jana Cadaverosa IV. 1470.
- Život sw. Vincenzia de Paul, od W. Štulce VI. 2197.
- Život sw. Wácslawa V. 1272.
- Život we snách, od hraběte Sch. VI. 673. 21.
- Život sw. Wolfganga bisk. 1326.
- Životopis Jana Aupického IV. 617.
- Životopis Ant. Hanikýře . . . od J. Pohorelého VI. 1063.
- Životopis sw. Jana Nep., od J. N. Zimmermanna VI. 2185.
- Životopis Martina Lutera, z něm. přel. od M. Durgaly VI. 1062.
- Životopis blahosl. Marie Elekty, přel. od J. W. Sommera VI. 2189.
- Životopis sw. Prokopa, od J. Zimmermanna VI. 2199.
- Životy a řeči otců aegyptských II. 148.
- Životy čtyř patriarchů, od Jana Grylla z Gryllowa IV. 158. h.
- Životy Krista pána a panny Marie V. 1239.
- Životy, skutkové . . . swatých a světic na každý den celého roku rozvržené, přel. od Alb. Chanowského V. 1249.
- Životy swatých, přel. Šeb. Scipio IV. 1790.
- Životy swatých, přel. od J. Aeckowského V. 1248.
- Životy swatých 12 apořtolůw, od Jiřho Fera V. 1254. d.
- Životy swatých panen, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. c.
- Životy swatých, zvlářtě sw. Jana Nep. V. 1328.
- Životy swatých starého tow. Jež. V. 1343.
- Životy světic, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. d.
- Žižka, wiz: Kronika, O Janu Žižkowi, Zřizení.
- Žižkůw dub, od Klicpery VI. 644. β. I. b.
- Žižkůw meč, od Klicpery VI. 644. α. i.
- Žlutá zimnice od hrab. z Königl. VI. 635. h.

Dodatky k životopisům.

- Ausobský**, Coelestin. — Studoval na gymnasiu w Jindřichowu Hradci; wstoupil r. 1812 do řádu františkanského; wystudował potom filosofii w Plzni, theologii w Praze. Posvěcen na kněžství w Brně r. 1818; stal se téhož roku kooperatorem w Dačicích na Morawě, r. 1827 superiorem w Hořowicích, r. 1830 guardianem we Slaném, pak w Dačicích. Roku 1836 ustanowen jest za kazatele a katechetu w Olčicích; zastával od r. 1839 až 1848 kazatelský úřad w Zásnukách; odkudž opět dostal se do Olče r. 1848.
- Burian**, Tomáš. — Powýšen za majora r. 1851.
- Čerwiček**, Stanislav. — Byl saukromým učitelem w osadě sw. Petra w Praze (okolo r. 1830); umřel, žiwiv se poslední léta hudbou.
- Esop**. — Doktor lékařství.
- Fayl**, Antonín Emil. — Narozen 26. Unora 1797 w německé wesnici Dražkowicích na panství Čerwenohrádeckém (Rothenhaus) w Žatecku. Studował na gymnasiu w Chomutowě (1808—1814), na filosofické (1814—1817) a práwnické fakultě (1817—1821) w Praze. Odbyw práwní praxi civilní w kanceláři zemského advokata Jana Grosse (1820—1823) a zkaušku apellační, wstoupil 11. Listopadu 1823 do praxi při hrdelním saudu Pražském; stal se 27. Led. 1825 magistratním sekretářem w Domažlicích, r. 1832 radním w Mirowicích, a hned r. 1833 k. purkmistrem w Domažlicích. Od r. 1850. cis. okresní saudec w Plzni.
- Ferjenčík**, Samuel. — Narodil se we Zwoleně w Uhřích dne 3. Prosince r. 1793, kdež otec jeho Jiří byl radním městským. Po odbyté škole domácí dán w 11. roce stáří (1804) pro další vzdělání do Báňské Bystrice, pak do Štáwnice, později do Rymawské Soboty pro naučení se řeči maďarské. Odtud wrátil se do Štáwnice, zůstal tam do roku 1811, načež studował theologii w Prešpurku do r. 1815. Toho roku odebral se na uniwersitu do Jeny, kdež studował dvě léta we společnosti s Šafaříkem, Kollárem, Chalúpkau, a oblíben jsa co dobrý zpěwák při guitare, příležitost měl seznámiti se se slavným Göthe i jinými wýtečnými Němci tam meškajícími. Roku 1817 dne 18. Řijna přítomen byl při slawnosti akademiků německých na Wartburce. Odebral se z Jeny w Kwětnu 1818 přes Bawory, kdež w Baireutu poznal Jeana Paula, stal se nejprwé kaplanem w Báňské Bystrici při tamějším superintendentowi; posvěcen tamže na kněžství dne 2. Čerwence 1818; stal se r. 1820 farářem w Sudicích w Nowohradské stolici, roku pak 1827 w Jelšawě, kdež posud úřad pastýřský zastává.
- Fialka**. — Předtím professor českého jazyka na wojeuské akademii w Nowém městě za Widni.
- Hajniš**. — Roku 1851 stal se poštovním kommissarem pro Čechy.
- Hansgirk**. — W Řijnu r. 1851 powolan za professora na Staroměstské gymnasiu w Praze.
- Held**. — Umřel r. 1851.
- Herzog**. — Wystoupil z kláštera, umřel.
- Jirsík**. — Posvěcen za biskupa Budějowského dne 19. Řijna, a installowan 26. Řijna roku 1851.
- Kadawý**. — Posledně zas nawrátil se do Uher.
- Kamaryt**, František Dobromil. — Děkan w Kaplicích.
- Kampelík**. — Doktor lékařství, nyní (1851) we Hronowě za Náchodem.
- Kendík**. — Kaplan we Mšeně.
- Klicpera**, Wacslaw. — Od r. 1849 školní radda, a direktor akademického gymnasia w Praze.
- Kopecký**, Jan Dalibor. — Doktor lékařství; na smyslích pomaten nachází se nyní w blázinci w Praze.
- Kottler**. — Obchodník w Turnowě; cestował po Sibirii, kdežto měl částku w tamějším zlatých dolech.
- Medlín**, Jan. — Umřel co probošt kapituly Pražské.

Mráz. — Děkan u Všech Swatých na hradě Pražském.

Němcová. — Od r. 1851 v hořejších Uhřích.

Ondrák, Prokop. — Od r. 1835 kaplan na sv. Hoře, od r. 1836 v Kozmicích; od r. 1837 katechetou na hlavní škole v Příbrami. Jest děkanem tamže od r. 1846.

Pichler, Karel. — Úředník při autárně ve Lwowě.

Pohan, Wacław Alexander. — Studował na gymnasium w Jihlawě (1804—1809), filosofii a theologii w Budějowicích. Na kněžství posvěcen tamže dne 12. Srpna 1814, stal se 23. Srpna téhož roku kaplanem w Planě nad Lužnicí; dne 28. Ledna 1823 biskupským notářem; dne 15. Října 1830 farářem we Illawaticích w kraji Tábořském; dne 1. Kw. 1833 farářem w Poitíci nad Sázawau. Dekretem arcib. od 6. Srpna 1842 powýšeq k důstojnosti děkanské.

Polák, Milota Zdirad. — Narozen 29. Unora l. 1788 w Zámukách. W Praze uawšétowaw školy, vzdělal se nejen w literním, nýbrž i w hudebním umění, připravowal se pod Alšem Pařízkem k auřadu učitel'skému, a stal se pak učitelem w sirotčím domě w Praze. Na podzim r. 1808 při wšobecném bojowném zápalu pro obhájení Rakauska proti Napoleonowi chopil se Polák zbraně; stal se kadetem, a brzy na to praporečnikem při pluku Č. 22. (nyni Felix Schwarzenberk.) We yálce r. 1809 bojowal w bitwách w Bawořích, pak u Asparnu a Wagramu. Po skončené wálce ležel nejprwé w Králowéhradecku w Čechách; potom r. 1812 přesazen co zástupník ke pluku Č. 15 (nyni Nassau), dostal se s týmž plukem do Polska; aučasten byl mnohých bitew we wálce roku 1813, wtáhl též r. 1814 do Paříže. Léta 1814 přesazen co nadzástupník k uherskému pluku Č. 3. (cis. Alexander), přišel co majetníkúw pobočník ku polnímu maršálowi-zástupníkú baronu Kollerowi, při němž po kongressu Widentském přebýwal w Praze a na státku jeho Obřístewském. S nim, co intendantem wojska, táhl r. 1820 do wálky vypuklé w Neapoli. Zde obdržel od krále Neapolského řád sw. Mauricia a Lazara, a přebýwaw w Neapoli co pobočník Kollerúw až do smrti jeho r. 1827, stal se potom téhož roku professorem českého jazyka na wojenská akademii w Nowém městě za Widní. Jim český jazyk na tomto ústawě ponejprw

přiweden byl k wětši wážnosti. Roku 1830 powýšen za setníka, odebral se k swému pluku; ležel se setninau swau r. 1831 na kordonu proti choleře bliž Nowého Města za Widní, pak we Břetislawi, w Komárnu a opět we Břetislawi. R. 1837 powolán k akademii Nowoměstské s důstojenstwím majora při pluku uherském Č. 39 (Don Miguel) za praefekta jazyků, totiž francauzského, wlašského, českého a maďarského. R. 1843 powýšen za podplukowníka, r. 1848 za plukowníka, načež r. 1849 wstoupil s důstojenstwím generala do pensí, zaslawžené 41letau wýtečnau službau wojenskau.

Řehák. — Umřel r. 1851.

Skuňerský. — Doktor w lékařství.

Sláma, František. — Studował bohoslowí w Budějowicích (1811—1814).

Šohaj, František. — Absolvowal práwa w Praze r. 1839. Doktor filosofie; w Říjnu 1851 stal se professorem na Staroměstském gymnasium w Praze.

Solthés, Gerson. — Narozen dne 1. Dubna 1812 we Welenicích u Poděbrad w kraji Bydžowském, kamž otec jeho Štěpán, rozený Maďar ze Szántó, stolice Aba-Ujwárské, brzy po wydání tolerančního patentu za cis. Josefa II. powolán byl za duchowního pastýře nowé zřízené církwe ewangelické. Nawšétowal hlavní školu w Jičíně, gymnasium dilem tamže, dilem w Praze na Nowém městě. Studia filosofická dokonal w Břetislawi w Uhřích; pobyl rok w Pápě pro seznámení se s jazykem maďarským; studował theologii na ewangelickém ústawu bohomluweckém we Widní. Ordinowán tamže za duchowního, nawrátíl se r. 1838 do otčiny, kdež nejprw jako wikář, potom po smrti otce jakožto duchowní pastýř w Libici autinkowal.

Štětká. — Doktor lékařství w Kutnéhoře.

Šwiblík. — Umřel w Jilowém.

Swoboda, Jan Wlastimil. — Umřel co učitel u sw. Mikuláše na Malé straně.

Tomíček, Josef Slawomír. — Aud učené společnosti české.

Trojan, Frant. Břetislaw. — Císařský wládní kommissar w Uhřích.

Umlauf. — Setník dělostřelecký, w pensí.

Wašák. — Učitel hudby w Rusích.

Wáwra, Slawomil. — Čekanec doktorství práwnického; r. 1851 wzat do wyšetřowání u wojenského saudu w Praze.

Oprawy.

Na straně 9	řádek	poslední místo	mnohá	čti:	mno-
" " 30	slaupci 1	" 45	" Starém	" Nowém	
" " 117	" 2	" 5	" 1613	" 1612	
" " 203	" 1	" 41	" Wolnického	" Mělnického	
" " 222	" 1	" 26	" 1618	" 1608	
" " 222	" 1	" 29	" 1618	" 1608	
" " 234	" 1	" 27	" Vatelius	" Valecius	
" " 267	" 2	" 38	" Illieskazy	" Illieshazy	
" " 281	" 2	" 50	" 1701	" 1741	
" " 285	" 2	" 7	" Trojan	" Trajan	
" " 369	" 2	" 5	" 1741	" 1841	
" " 369	" 2	" 54	" spasení	" psaní	
" " 402	" 1	" 31	" Frant.	" Wáclawa	
" " 413	" 2	" 1	" Hrfa	" Harfa	
" " 414	" 2	" 30	" Vogla	" Wolfa	
" " 415	" 1	" 36	" Kocebue	" Kottra	
" " 424	" 1	" 48	" Sepe	" Šope	
" " 448	" 2	" 47	" Marmonisté dle Marryata od J. Malého čti Mormonisté, od J. Malého		
" " 461	" 2	" 30	" Kung	čti: Kunc	
" " 477	" 1	" 45	" Nath.	" Math.	
" " 486	" 1	" 3	" Pan(a)	" Pan(a)	
" " 515	" 1	" 28	" Kroba	" Kroha	
" " 534	" 2	" 42—44	slowa: Narozen etc. až 17. Srpna	buďtež wynechána.	
" " 543	" 1	" 1	místo 1794	čti: 1799	
" " 543	" 2	" 26	" 1850	" 1810	
" " 551	" 2	" 6	" Emmanuel	" Emil	
" " 562	" 1	" 15	slowa: 2. Hiacynthy VI. 306.	828. buďtež wynechána.	
" " 572	" 2	" 25	čti: (roku 1850 56—58 let stár)		
" " 595	" 1	" 6	místo: Kurandy	čti. Korandy	
" " 595	" 2	" 17	" 607	" 687	
" " 607	" 2	" 23	" (přel.)	" (něm. sepsal a zčeštil)	
" " 607	" 2	" 23	" 1552	" 1582	
" " 611	" 1	" 45	" 1829	" 1839	
" " 615	" 2	" 10	wloženy buďte řádky 20 až 24 t. j. slowa: 3. Šmida powídky až 6. Töpfera: Wéwodaw rozkaz VI. 693; na místě pak nynějším buďtež wynechány.		
" " 631	" 1	" 14	místo Wlastinír	čti: Wlastimil	
" " 652	" 1	" 22	" Wlastin	" předseda	
" " 673	" 2	" 6	čti: Apologie bratří českých		
" " 673	" 2	" 6	po témž ř. 6. wlož: Apologie stawů českých r. 1618. IV. 1065. c. α; c. β.		

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
